

Lot 49
W-108

Est. 15. Feb. E.

Oct 12 1892

**THEATRUM
ET EXAMEN
OMNIUM DECISIONUM**

Regni Neapolitani

**D. LUCI MATTHÆI SURRENTINO
CAVENSIS.**

THEATRUM

EXAMEN

OMNIMODI

1800

AD THEATRO

1800

THEATRUM ET EXAMEN OMNIUM DECISIONUM

Regni Neapolitani ,

In quo universæ prædefinitiones dialectico, & arguto ; eruditòque schemate
legalibus principiis enodatiùs examinantur, feraciusque probantur,
magna ex parte accuratè conciliantur :

Quinimò unicuique definitioni pro ipsius illustratione, nonnullæ facti species intitæ sunt,
in quæ aliæ dissertantur finitiones :

Inde est, quod amplius bis centum, & mille practicabiles Articuli, qui in Senatu
Neapolitano decisi fuere, assatim comprobantur.

AUCOTRE
D. MATTHÆO SURRENTINO CAVENSI

S. T. & U. J. D. ac in Reg. Neap. Academia Juris Interprete.

OPUS

Et eruditio Judicis, & Patrono pro attexendo scripto, pro Clientibus defensandis
suis, ac Tyronibus Senatus apprimè necessarium.

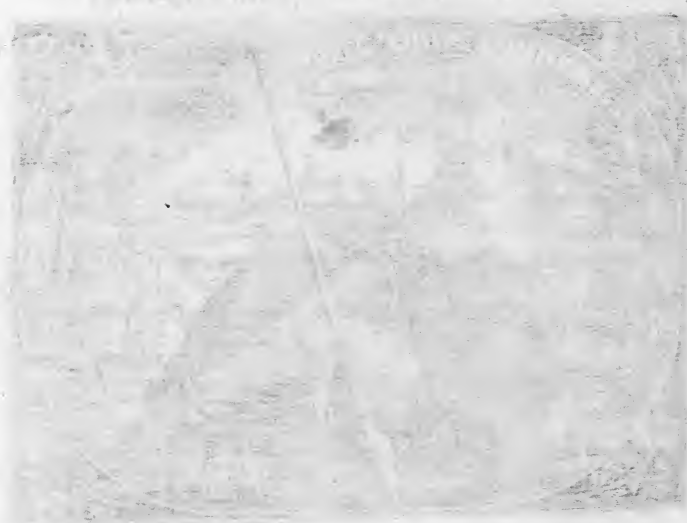
NEAPOLI In nova Typographia Michaëlis Aloyii Murio Anno Sanctissimi Jubilæi M.DCC.

SUPERIORUM PERMISSO,

ET EXAMEN

Regni Neapolitani

AUGUSTO RE

ILLUSTRISSIMO DOMINO
D. ANDREÆ GUERRERO
DE TORRES

*Hispano, Equiti Ordinis Alcantarenfis, à Confiliis Catholica
 Majestatis, & in Regio Collaterali Regiam
 Cancellariam Regenti.*

Virtutis ne ipsius ingenio quodam fieri dicam, an scriptorum consilio, an utroque (eques illustriss.) ut statim ac quid quis in lucem edere statuit, illud imprimis diligenter excogitet, cui nam potissimum suas inscribat lucubrationes? nec sua in publicum prodire studia patiat, nisi alicujus præclari viri nomine insignita: sive ut suus ne desinit literis mecenas, quo uno marones inveniri posse dixit argutus ille imprimis vates; sive ut ea officiosi animi pignora tamquam vota quædam jamdiu præconcepta, honoris templo facret; eadem opera, & suæ consulturus famæ, & novis semper antiquæ amicitæ debitis satisfactorius; sive demum ut invidiæ obrectatione; imperitorumq; fannis impetentibus, ad quam confugiat aram habeat; quasi verò vulgo se credere pallas reformidet, nisi Jovem aliquem nacta, cujus fulmina suæ pugnent securitati. quidquid illud sit sapientissimè factum,

E P I S T O L A

optimaque consuetudine ab heroicis usq; temporibus receptum arbitror. Mihi igitur ejusmodi virorum in scribendo vestigia secuto, ab eorum moribus ne digitum discedere certum est. quamobrem ubi primum ad hos cuicunque libros typis mandandos animum applicavi, illico cujusnam sub auspiciis eos exire vellem, mecum ipse agitavi: verum nec dubia, nec multæ deliberationis res fuit: quem enim præ cæteris mihi potius seligerem; quam te (vir inprimis spectatissimæ) sive ad faustum operi auspiciam; sive ad aliquam etiam meo nomini gloriam comparandam; te (inquam) qui & literis, & earum studiosis tantoperè delectaris; illosq; omni benevolentia complecteris: excipe ergo munus, quod tibi nostra offert, ut ut curta eruditionis supplex; in quo illud rogo, ut neq; tuam, suamve dignitatem spectes, neq; quid aut ipse merearis, aut ego debeam; sed quid tenuissimus possim, quid officiosus cupiam attendere; etenim si tua spectetur dignitas, ac magnitudo, munus quidem illud perexiguum; si mei imbecillitas ingenii, valde mediocre; si animus (dicam audacter) magnum. Quidquid id est, eo certè nomine mihi carum est, quod occasio nunc datur diù optata inscribendi tibi aliquid depromptum ex studiis meis, simulque testificandæ opinionis de te, & amoris erga te mei. Dicam enim quod sentio, & verè hoc dicam, cum omnes, qui te diligunt (diligunt autem quotquot norunt) ita diligant, ut eorum nemo in observantia tui vinci à quopiam putet. Ego tamen (liberè id arrogare liceat) mihi videor in hoc secundus esse nemini: nam quid ad hominum voluntates devinciendas valet, quod in te non reperiatur ex asse? quid hic nobilissimæ domus *Guerrera* laudes commemorem? à quâ semper tot viri fortissimi animi, summi consilii, eximie pietatis, & pacis, & belli studiis exitere? quæq; ab antiquissima, eademq; clarissima inter Hispanas Familia *Guerra* ducens originem, quot majores numerat, tot jactat heroes?

Cui enim ignotus est præstantissimus ille vir Michael Sanchez Guerrus Eques Divi Jacobi; aut D. Andreas Garzia Guerrerus; quæ nomina Deus immortalis? quorum prior arcis præfectus præclarum suæ, & prudentiæ, & justitiæ specimen dedit; alter in castris, inter primos hostilia aggressus mænia, ingens militaris virtutis præbuit argumentum: universo jam terrarum orbi cognitum, atq; perspectum est, quam multos, quâ dignitatum gradibus, quâ literarum splendore, quâ armorum gloria præstantissimos viros domus hæc ediderit. Nihil hic de D. Petro *Guerrero* Granatenfi Episcopo, quem adeò inter primos patrum suspexit Tridentina Synodus. Nihil de altero ejusdem gentis D. Petro Decano Supremi Italiæ Consilii Regente, qui ceterum expertus moderator Hispanicum miro ductu regit Senatum. Nihil de Alfonso, qui Regis prius Alerarii Præfectus in hoc Neapolitano Regno Menopolitanæ deinde Ecclesiæ Pastor Supremum diem gloriosissimè, ut vixerat, obiit. Nec vacat tot militum tribunos, duces, aliosq; summis honoribus conspicuos recensendo ad unum omnes commemorare: abundè illos fama commendat, ac per hominum ora differt. Ignoscet si minus pro dignitate de antiquissima tuæ familiæ nobilitate dicam: quam-

D E D I C A T O R I A .

quamquam satis multa dicam, cum ex ea extitisse te asseram; Cum D. Andream *Guerrorum* nuncupaverim, omnia ad generis dignitatem abundè dixi; quam enim avorum gloriam ita excipis unus, ut expleas; ei majori ipse ornamento es, quam ipsa tibi: itaq; quemadmodum de Scevola poetarum cecinit nescio quis; sic de tuæ gentis insignibus loquenti; te innuendo, *quem video satis est hunc mihi nosse virum*. & sane egregium virum virtutis bona, non fortunæ commendant; quæ proprio tibi Marte peperetis, non quæ hæreditario quodam jure acceperis, magnificienda sunt; ista cui modicumq; homini obvenire possunt, illa nonnisi præstantissimis. laudandus ille est, qui cum se præstat, ut, ubi sit opus, memoriam, vel intermortuam generis sui, virtute renovaret. si qua polles, animi magnitudinem novimus, sic nobiscum ipse etiam existimas. Te ipsum nos suspicimus, te ipsum amamus, ac te ipsum cum dico, nihil, quod nobilitati fortuna, fortunæ virtus, virtuti gloria addere possit, præterire me arbitror. Nam quæ divisa abundè claros efficiunt, ea omnia unus ipse complecteris. Nobilis ille nexus, societasq; virtutum, quam præfers, cujus non animum primo statim adspectu conciliat? quis illam in amplissimo viro comitatem, in meritisimo moderationem non suscipit? semel atq; iterum oblatam præfecturam Regii vestigalis, quod ex foggia corrogatur, recusasti? tertio demum nonnisi jussu coactus ad eam accessisti? quam ea cura, integritate, diligentia administrasti, qua post te nescio an alius, ante te nemo quidem certè? Quantum enim est Telonii domum vetustate consumptam jam, ac ruinam non minitantem solum, sed magna ex parte jam quassam, ampliorem in modum de tuo restituisse? quantum ibidem pro foribus nostri Regis effigiem honoris causa inscriptione supposita collocasse? quantum deniq; in hoc opere propriis sumptibus amplius mille aureos insumpsisse? ad hæc uno, atq; altero anni spatio, quo id muneris obiisti centena millia aureorum, per quam cæteri omnes ante te, Regiam annonam auxisti? nam priore quidem anno ad octoginta millia, & ducenta, alterò verò ad quinquaginta, & tria millia in publicum AErarium contulisti? interim hanc spartam optimè ornans, Cancellariæ Regens in Neapolitano Regno renunciatus es? dignitatum gradus per te mereris, eisdem nonnisi jussus ascendis; jucundum sanè modestiæ, meritiq; certamen: hoc quidem suum veluti jus deposcente: suo illa jure cedere cupiente: ingens utraq; virtus: utra utri validior, ignores: neutra fortassè secunda; quod si primas modestiæ ferat, hoc verò perquam jucundissimum: nam modestiæ quidem laudi datur, quo meritum vincat, obstinatè conari: merito verò ipsi nullam est incrementum majus, quam à modestiæ superari. jam haud miror, quod cum alii tantoperè honores ambiant; contrà ea te honores ipsi sectentur, aliis enim indè dignitatis accessio fit, per te illorum splendor augetur. At debuit campus dari, in quo excurrere virtus, cognosciq; melius posset, & sanè cognovit nostra Civitas, quæ te mira omnibus in rebus solertia, atq; consilio, tamquam Cælo delapsam complexa est; suisq; humeris ad Cælum extollit. Cognovit Neapolitanum Regnum, quod in te gravitatem cum comitate, æquitatem cum clementia, integritatem cum facilitate, summa omnia, semper suscepit, ac

EPISTOLA DEDICATORIA.

te tot in muniis, tot versatum in dignitatibus, nunquamnon vigilem, nunquam non æquum, nunquamnon eundem suspexit dexteritate, consilio, prudentia, æquitate, animi moderatione, ac magnitudine nulli secundum; per quem ætas hæc nostra habet, ut nulli ætati invideat, invidiam reliquis venturis faciat. Cognovit deniq; quisquis, vel mores illos tuos planè aureos; vel tui nominis famam non ignoravit. Nam quid memorem, ut cõmissa tuæ fidei negotia prudentissimè semper confeceris? illud in omnibus spectans, non quod alii fecissent, sed quod fidelissimum Regis administrum, quod publicæ utilitatis studiosum, quod te facere deceret, quid? ut mitissimus pauperes largo subleves sumptu: ut omnes audias non gravatus; ut sapientiæ patronus literas promoves, literatissimus literatos foves, literarum vindex ac parens: vitam tibi gestare longiorem optant literæ: nam te sospite, & incolumis est Respublica literarum, quas tenes, quas erigis, quas amplecteris, quas ad summos honores evehis. Plura de te dicere modestia prohibet, ne dum meritis obsequor, modestiæ tuæ molestus sim. Profectò mei hujusmodi labores majus exigere à me nihil possunt; neq; optare, quidquã honorificentius, quam ut à te eo, quo soles omnia, animo excipiantur; cumulatius cæteris placituri, si tibi non displicuerint; quod si tuo probentur judicio, Zoilorum Sannas non reformidant. A te (inquam) vim omnem accipient, robur omne, quo telis omnibus, istibus cunctis, qui vel ab invidia, vel ab ingenio extorquentur obsistere queant. boni consule, vir meritissimè, isthuc quicquid est, meæ tenuitatis, quæ quidem venit traditura, quod debet, non petitura, quod non meretur; quanquam si me totum tuis obsequiis consecro, nihil alienum tibi offero: si patrociniū efflagito, nil inde corum abs te peto; vale; Deus Optimus Maximus te, communi omnium bono, quam diutissimè servet, ac fortunet. Neapoli Calendis Junii M. D.C. XC. IX.

Illustriss. Dominationis Vestræ

Humillimus, Addictissimus, Fidelissimusq; Servus
D. Lucas Matthæus Surrentino.

ERUDITO, CANDIDOQUE LECTORI.

NE admireris eruditissime Lector, cur in tanta librorum mole meum, etiam volumen prælo mandare voluerim: perinde quasi actum agerem, ac stomacho præsatietate jam fastidenti obsonia apponerem. Nam etsi tot, ac tanta in unoquoque literaturæ genere ad nostram ætatem scripta prodire; ut iis meliora edere difficile multum maximè sit; non meliora verò etiam injucundum: tamen ut de rerum natura dicere solemus, venustatem quandoq; si minus aliud, varietas ipsa commendat. Sæpe adornatum facit, quicquid facit ad copiam: abundare satius fuit semper, quam inopia laborare; cum illi incommodo facilè mederi possis, huic verò non item, quod verum fateri possum: haud inanis gloriæ studio, vel apud posteros memoria, ad scribendum animû applicavi meum. Quamvis ea quidem cupiditas, vel summos perterritare viros soleat: uti Cicero testis est sanè luculentius in pro Archia; ubi *trahimur*, (inquit) *omnes laudis studio, & optimus quisq; laudis gloria ducitur*. Nec exiguus hic laborum solet esse fructus: ut modò laudatus etiam in Miloniana habet, & *omnibus præmiis virtutis si esset habenda ratio præmiorum amplissimum esse præmium gloriam: esse hanc viam, quæ brevitate viæ posteritatis memoria consoletur*. Neq; ut priscos novus ego refellerem aucthores: quemadmodum Platonem Aristoteles; Aristotilem Galenus; Galenum Recens Medicorum Academia; & (ut etiam de nostris commemorem) Papinianum Vlpianus, Paulus, & Marcianus; Accursium Bartolus, hunc Baldus, &c. quos omnes hujusmodi legis peritos novissimè Antonius Faber idq; genus alii nonnihil reprehendunt; cum nullus adhuc extiterit præstantissimus Author, cui vel suarum laudum obrectator, vel etiam emendator defuerit: enimverò multa ætas posterior de superiore meritò detrahit; & illa, quæ præcesserunt sapissimè improbat, eaque inania, ne dicam infusla esse contendit. Verissimum siquidem Senecæ effatum Ep. 65. ad Lucil. *Multum adhuc restat operis, multumq; restabit; neq; ulli nato post mille sæcula præcludatur occasio aliquid adhuc adiiciendi*.

Quid ergo est? Diogenem imitari volui; qui cum Chorinthios, à Philippo Alexandri Magni parente claro filii clarioris obsessos tepidare defensionem curare acerrimè videret; atq; hunc illicet arma sibi comparare, illum lapides congerere; alium muros in altitudinem substruere, alium propugnacula firmare, nonnullos menia scandere, animadverteret; extemplo philosophico, ut erat pallio præcinctus, dolium illud suum fictile subvolvere, devolvere ultro, citroq; versare per vicinam urbi collem: rogatus ab amico quopiam, quidnam id agis? Diogenes? volvo (inquit ille) ego quoque Dolium; ne unus inter tot operi intentissimos cessator esse videar. Sic ipse cum oculi rationem reddendam esse censerem homini, cæteroqui facultate aliqua prædito, ne desidia, atq; inertia emarcuisse crederet, dolium pariter volvere meum institui, hujusce modi concinnavi Thæatrum, ac omnium Neapolitani Regni prædefinitionum examen, opus ut vides, penè immensum, ut puto per necessarium, utile, & (si licet per tuam humanitatem) etiam non contemnendum, propter uberrimam materiam quotidianarum rerû; ante ac quidem ruris, indigestaq; moles, proculq; à jure, rationibusq; contexta, ut jure consultus in hisce prædefinitionibus evolvendis roboris nihil ad scriptum conficiendum carpere posset; nec nisi verba dumtaxat prensaret. quamplurima, nova proprio Marte placita, haud prisce distinctiones, conciliationes, refutationes, novum legale, eruditum, argutum lucubrandi stylum, à nemine hucusq; elaboratum texui: futilibus, inutilibusq; disceptationibus, ut nonnulli de testamentariis Lazari tabulis facitiant, prætermisissis. memor Tullii præcepti secundo Tuscul. *videtur quidquid literis mandatur, id commendari omnium eruditorum lectione dicere. lectionem sine ulla dele-*

EPISTOLA AD LECTOREM.

delectatione negligo, & primo Tusc. mandare quempiam literis cogitationes suas, quas nec disponere, nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis est intemperanter abutentis, & otio, & literis.

Mislos facio Authores illos, qui contumeliosis utuntur verbis, adversus illos, qui nihil in lucem edant. facebant hi Zoili, Nebulones, cohaxantes ranæ, Critici, quos Divus Hieronymus bipedes asellos nuncupat, qui nihil æquè in alienis legendis monumentis curent, quam ut aliquid venientur, quod canino mordeant dentes, quod adunco sublannent naso. Siquidem non sum nescius, mortales reperiri nonnullos, optimis lucubrationibus edendis aptissimos, qui otio tamen distenti, nihil moliantur.

Sin autem opus hoc cuicumodi eruditissimæ tuæ minus arriderit minervæ, fortassis, vel quod in præfinitionis rerum speciebus redundanti verborum farragine caret; unversaque in arctum cogendo; consule sic lipsium Cent. secunda Ep. 52. ubi *brevitas* (inquit) *mihî amica*, vel quod est ex schola subtile atque argutum, quod à nemine hæcenus tentatum est, non omnibus gratum fore judicas; memoria recole Antimachi Poetæ dictum, qui cum convocata auditorum Corona, suum quemdam recitaret librum, omnesque recitantem deservissent, præter Platonem: *legam* (inquit) *nihilominus, Plato enim unus mihî instar est omnium.* Tullius certè illud asservit: *Poema reconditum, paucorum approbationem, assensumque reposcit;* enimverò cunctis satisfacere, haud facilè est, ut idem Author 1. de Natura Deorum docet; ibi: *Magnum onus est, atque munus, suscipere, ac profiteri, sese omnibus silentibus unum maximis de rebus magno in conventu hominum audiendum. Adest enim ferè nemo quin acutius, atque acrius vitia in dicente, quam recta videat. ita quicquid est in quo offenditur, id etiam illa, que laudanda sunt, obruit: & quoties dicimus, toties de nobis judicatur. Neque quicquam est tam insigne, nec tam ad diuturnitatem memoriæ stabile, quam id, in quo delinquis.*

Si verò tandem utpotè vir eruditus, qualem te esse arbitror, nonnisi etiam oblectamenti, unà cum utilitate percipere hunc existimaveris; utpotè brevi temporis mora, constantique lectione in eo omnia reperturus. Deo Optimo Maximo gratias cum primis age; qui & mihi conficiendi, & tibi degustandi hoc exercitationum mearum genus copiam fecit. Vale, & nostris laboribus, quam diutissimè frui, aliove propè diem in lucem edituros expecta.

EMINENTISS. SIG.

Michele Luigi Mutio, supplicando espone a V.Em. come desidera stampare il Primo Tomo de ll' Opere del Signor D. Matteo Sorrentino, Catedratico nelli Regii Studi publici, intitolat o Teatro delle Decisioni del Regno di Napoli, la supplica per tanto commetterla alla solita revisione, che l'haverà a gratia, ut Deus.

Reverendus Dominus D. Cajetanus de Lieto U. J. D. videat, & in scriptis referat die 27. Octobris 1697.

JO: ANDREAS SILIQUINUS VIC. GEN.
D. Januarius de Auria Canonicus Deputatus.

EMINENTISS. PRINCEPS.

Quae in Antonii Capycii Decisiones illustrandas doctè, ac eruditè congestit Rev. D. Matthæus Sorrentinus in publico Neapolitano Gymnasio Cathedraticus, in hoc primo sut Theatri Decisionum Tomo, Jussu Em. V. summa qua potui diligenter perillustravi, & Eaque nedum orthodoxæ fidei, bonisque moribus consona comperi; Verumetiam Sacrorum Canonum arcana, legumque abscondita penetralia cunctis perspicuè, clarèque aperire magna animi admiratione perpexi. Quamobrem optimo jure (si ita Em. V. videbitur) prælo committi nedum posse, verumetiam ad omnium communem profectum deberi existimo. Datum Neapoli die 10. Novembris 1698.

Em. Vestræ

*Humillimus, ac Devotissimus Servus
Cajetanus Lætus.*

Attenta relatione Reverendi Domini Revisoris, quod potest imprimi. Imprimatur die 13. Decembris 1698.

D. Januarius de Auria Canonicus Deputatus.

EXCELLENTISS. SIG.

Michele Luigi Mutio, supplicando espone a V. Ecc. come desidera stampare il Primo, e Secondo Tomo dell' Opere del Dottor D. Matteo Sorrentino, intitolato Teatro delle Decisioni del Regno di Napoli, per tanto la supplica rimettere la revisione a chi le parerà, è lo riceverà a gratia, ut Deus.

Magnificus U. J. D. Carolus Susanna videat, & in scriptis referat.

GASCON REG. ANDREAS REG. ANDREASSI REG.

Provisum per S. E. Neap. die sexto Octobris 1698.

Maffellonus.

Speſtabilis Regens Carrillo non interfuit.

EXCELLENTISS. DOMINĒ.

Quem te jubente, legi Librum, cui ab Auctore suo D. Matthæo Sorrentino, solertissimo, acutissimoque Juris Consulto titulus inditus est, Theatrum, & Examen Omnium Decisionum Regni Neapolitani nil habet, quod Potentissimi Regis nostri iuribus sit adversum: Cumque nova methodo suas auctoridem addat his decisionibus animadversiones, quibus tum Juris candidati ad disceptandum instruantur, suasque in Juris palestra, auculeatis argumentis, feliciter peragant velitationes; tum forensibus negotiis intenti Juris Consulti, necnon & Pragmatici receptas in praxi sententias sub manu velut habeant: En futurum censeo, si per Typos publici juris fiet; aliud modò ne statuas tu, cujus jussa capeſſere omnes paratos esse oportet. Vive nestoreos annos Principes Excell. Reip. & omnium nostrum bono. Ex Mufæo nostro XI. Kal. Novembris Anno Christi. Domini MDCCVC.

Exc. Domine

*Æternum tuo mancipatus Obsequio
Carolus Susanna.*

Visa supradicta relatione imprimatur, & in publicatione servetur Regia Pragmatica.
GASCON REG. ANDREASSI REG. GUERRERO REG. MERCADO REG.

Provisum per S. E. Neap. die primo Decembris 1698.

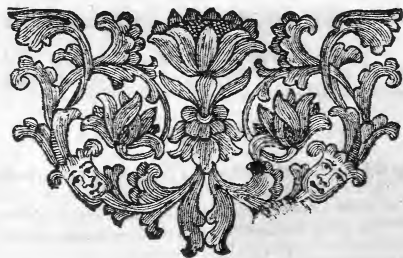
Maffellonus.

Speſtabilis Regens Andreas non interfuit.

SYLLABUS AUCTORUM.

QUI HOC IN THEATRO VIRITIM COMMENTANTUR.

Antonius Capicius.
Matthæus de Afflictis.
Thomas Minadoi.
Thomas Grammaticus.
Vincentius de Franchis.
Thomas Salernitanus
Joannes Franciscus de Ponte.
Carolus Tapia.
Nicolaus Antonius Gizzarelli.
Scipio Rovitus.
Hector Capicii Latio:
Joannes Franciscus Sanfelice.

D. MATTHÆI
SURRENTINO
THEATRUM
ET
EXAMEN

Omnium Decisionum Regni Neapolitani.

IN ANTONIUM CAPICIUM.

DECISIO I.

N Caufa Domini Comitis Triventi cum Domino Andrea de Ebulo super executione cujusdam Decreti, lati in Magna Cur. Vic. contrâ præfatum Dom. Andream. Primò videndum est, an executio asserti Decreti impediri possit ob ejusdem Decreti injustitiam, cum in eo contineatur sententia, olim lata in eadem Magna Cur. contrâ quondam d. Carolum de Ebulo, ejus patrem, super turbatione possessionis cujusdam territorii, & sic super interd. retin. esse exequendam contrâ ipsum d. Andream. *Hæc Antonius Capicius.*

AUTHORIS EXAMEN.

Facti Species.

Sententia in interdicto, *uti possidetis*, contrâ defunctum lata, quæ in rem transisse perhibetur judicatam, numquid adversus ejus heredem exemplò exequenda sit, ac per consequens nulla reposcenda sit heredis citatio ad edifferendum, *Causam quare*, (uti Nosstrates

eloqui assolent) sententia hujusmodi executioni demandanda non sit.

S U M M E.

A' num. 1. usq; ad 5. Thesis prædefinitio.

A' num. 5. usq; ad num. 23. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 23. usque ad fin. obiectiones, earumdemque solutiones.

A

1 Ex

EX incontinenti hanc exequendam fore sententiam, sive adversus reum, in foro juridice, ritèq; damnatum; sive, eodem extincto, cōtrā ejus heredem, nulla prius heredis citatione habita, explorati juris esse reor. *Est Reg. de Fräch. dec. 199. n. 5. 6. & 7. memoratis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse, ibi: & sic S.C. judicasse in hac causa. Afflictus decif. 341. n. 3. idque genus, contrā Antonium Capicium hic n. 13. secus fuisse sancitum per S. C. referentem ibi, fuit in S.C. bis judicatum: Caravi tam Rit. 128. n. 8. aliisque quorum agmen claudit Thorus tom. 1. compend. decif. 5. sententia lata in interdicto, uti possidetis, tametsi falsò laudantur ejusdem fori decif. 145. & decif. 345. siquidem in alia exstant facti specie, ut infra liquebit.*

1 Probatur 1. dignioris namque conditionis haud est ducendus defuncti successor, ac ejus principalis, alienatio, ff. de acquir. poss. l. in omnibus, §. non debet, ff. de rei vindicat. cum subrogatus naturam ejus, in cujus locum est successus, amplectatur, si eum, §. qui iniuriarum, ff. si quis caus. Propterea quòd successor, ad instar accessorii respectu principalis, seu testatoris, se habere videtur, adeoque, cū accessorium, principalis naturam sectari debet, etiam, C. de jure dot. Regul. accessorium de regul. jur. Quemadmodum, dato principali, etiam nūm accessorium permixtū esse supponitur, sine quo extare impossibile autumatur, l. 2. ff. de jurisdictione omnium Judic. adversus porro defunctum, si superstes foret, profectò in incontinenti sententia executioni demandaretur: igitur etiam nūm, contrā ejus heredem efficienda est; siquidem, utrobique par urget ratio, adeoque eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad l. aquilam, si postulat verum, §. 2. ff. ad legem aquilam de adulteriis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta campana, l. ad Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de Sacrosanctis Ecclesiis, §. si igitur, institutionibus, quod cum eo, Donellus de jure civili l. lib. 1. c. 14. n. 30. pag. 39. hinc Cicero in Tullulan. ibi: nihil potest esse aquabile, quod non è certa ratione proficiscatur, & paradoxo 1. ibi: plus apud nos vera ratio valeat, quàm vulgè opinio.

11 Probatur 2. Rogitandum à Antonio Capicio, Caravit. idque genus: Quare hoc in themate heredis citatio reposcenda sit: Siquidem novum fore hereditatis possessorem heredem responderent, profectò plura faterentur perabsurda. Terent. in Adel. 3. 22. ibi: est Hercele in epina, ne dicam dolo, atque absurdum, quæ cunctis in dispositionibus sunt effugienda. l. ita ff. 39. in fine, ff. de operib. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libertor. cap. in Genesi, de elect. Hothomanus tom. 2. conf. 53. n. 10. pag. 259.

13 Primum: Siquidem rei minus extant, neq; in sua, neq; in extincti ditione, nullam haberi posse possessionem par est: itaque quidem res de facto in foro evicta ac per consequens testator rei dominium deperdidisse ducitur: cum sententia in rem transisse supponatur judicatum,

quæ paratam obtinet executionem, adeoque jure meritoq; executoriales expeditur literæ, ac mādatur de parendo, l. minor 25. ff. de minoribus, si cum aliquibus, ff. de re judicata: quod suum vèdicat in S.R.C. locum, tametsi ab ipsa, vel sit reclamatum. Afflictus decif. 341. n. 3. & decif. 358. Rovitus Pragm. 5. n. 3. de offic. S.R.C. de Marinis 2. quotidian. cap. 278. n. 3. Pratus 2. for. cap. 35. n. 4. 1. vel appellatum. Mastrillus decif. 158. igitur etiam hæres: etenim defuncti bona, secus verbò aliena, adipisci fas est; alioquin, Justitiæ obverfaretur, quæ est cunctarum dominia virtutum, ac Regina, Tull. lib. 3. de offic.

15 Secundum Tò ad differendum, *Causam quare, & c.* de sui conceptu supponit heredem fore responsum: Rursus ab jildem petèdum quid respondisset? ut hæres nè? an ut extraneus? alioqui alio in casu foret; igitur ut hæres; ut demortui personam representans; ergò eodem utendū erit jure, responsoque, ac defunctus, si superstes foret, uteretur. Verum enim verbò demortuus, utpotè convictus, damnatusq; rei, dominium deperdidisse supponitur; igitur inane foret heredis responsum, utpotè defuncti personam representantis.

16 Probatur 3. ex ejusdem Capicii doctrina, in dec. 211. in fin. differētis sententiam, adversus singularem possessorem latam, in incontinenti esse exequendam; igitur etiam nūm adversus universalem: siquidem utrobique par urgetur ducitur ratio. Quandoquidem, tametsi titulo, idq; genus inter se discriminantur; Verumtamen, haud hoc in casu dissident. Propterea, quòd nō magis à particulari, quàm ab universali possessore evicta supponitur res; ac per consequens utriusq; rei extinctum esse dominium existimatur.

17 Probatur 4. Cuncta namque interdicta in rem scripta sunt, l. 1. §. penult. ff. de interdict. ac per consequens ipsorum jura quolibet amplectuntur, sive testator, sive hæres sit.

18 Probatur 5. Possessio namque unā cum causa, vitiis, qualitatibusque transilire perhibetur suis, l. an vitium, l. cum hæres, ff. de divers. & temp. præscript. l. vitia, C. de acquirenda possess. Igitur, si jam in foro evicta esse supponatur res isthæc, ut nullum in illa heredi cōpetere prædicetur jus, utpotè aliena, inanis ducitur heredis citatio.

19 Probatur 6. Hæres, hereditatem adiens, ex 20 tincti personam representat, l. hereditas 28. ff. de regulis juris, ac per consequens activè, &

21 passivè jura transire prædicantur, l. hæres in omne, ff. de acquirend. hæredit. secus, si hereditas se ipsa representaret defunctum, l. non minus 3. in fin. ff. de hæredit. instit. etiam l. hereditas 34. ff. de acquirendo rerum dominio, l. legatum 116. §. sermo, ff. de legat. 1. l. mortuo 22. ff. de fideiuss. l. hæres 22. ff. de usup. & usucap. l. cum hereditas 9. C. de possess. §. hæres instit. de obligationib. quæ ex quasi contractu. Verum enim verbò defunctus si superstes foret, sanè ex incontinenti

22 adversus ipsum exequenda foret sententia, quæ paratam habere supponitur executionem. Cuius

- jacius, in lib. 13. Pauli ad edictum ad l. 19. de
confit. pecun. & 4. de *recept. arbitr. litera B. col.*
 1. Igitur etiam contra ejus heredem, qui
 defuncti voluntatem exequi debet, cum nil aliud
 sit, quod magis hominibus debeatur, quam ut
 suprema eorum voluntas, postquam jam aliud
 velle nequeant, exitum, & effectum habeat,
 vel negare. *f. figurum testamentum aperiantur, l. 1. c. de Sacrosanctis Ecclesiis. Plinius lib. 2. epist.*
 16. Eusebius lib. 4. de *vita Constanti*. Quintilia-
 nus declamat. 318. Tacitus lib. 2. *annal.* ibi: non
 hoc precipuum amicorum munus est prosequi
 defunctum ignavo quaestus quæ voluerit, me-
 minisse, quæ mandaverit, exequi. Calliodor. lib.
 5. *var. epistola* 21. ibi: Vivat tibi perpetuis sacu-
 lis decedentium voluntas, transant in posteros
 judicia parentum. inspicito Textum in l. qui-
 dam, §. penult. si ad pluribus, *f. de legatis* 1. l. si
 quis ad Titio 17. *f. de legat.* 2. l. alumna 9. l. alio
 heredes, *f. de adimendis legatis*, l. divus, *f. si cui*
plus novella 131. Justin. novella 68. Leonis no-
 vella. Majorani de *testam.* Cujacium *tractat.* 7. ad
Africanum in l. 107. *f. de legatis* 1. Spinum in
specul. testam. 1. part. rubric. secus, si foret inop-
 portum defuncti velle, *f. servo* 113. *f. neptas*, *f. de*
legatis 1. Donellus lib. 8. *commentar. cap.* 12.
- 23 Probatur 7. successor, seu universalis, seu par-
 ticularis, antecessoris sui possessione uti potest,
 dummodo defuncti possessio in mala haud ex-
 tate censetur fidei, *f. Pomponius* 13. *f. cum quis*
utitur adminiculo, *f. de acquir. ed.* & *amittenda*
possess. l. id tempus 4. §. in re legatis, *f. de usufrucap.*
 §. *distina insit.* eod. tit. cap. 1. de *solut. cap. finali*,
ne prelati vices suas l. meminisse, *f. de officio*
proconsulis, l. 1. *f. de officio prefati Augusti*, l. edi-
 ctum, *f. de judiciis*. Gonzalez *de cretal. in cap.*
cum omnes 6. de *confit. nu.* 8. pag. 52. In nostra
 porro facti specie antecessor in mala extate
 ducitur fidei; Siquidem res in iudicando evicta
 fuit, ac per consequens malus, injustulve fa-
 ctus est fidei possessor; igitur defuncti re illa
 amplius uti haud fas est: igitur inanis est here-
 dis citatio.
- 24 Probatur 8. ex Capicio absurdo, *hic n.* 15.
 aliorumq; edifferentium, pro interesse passio ex
 defuncti turbatione extincta, heredem per sen-
 tentiam, antea latam, rite obstringi posse. Rogi-
 tandum ab his: Quare pro interesse passio exe-
 cutio confestim efficienda sit, secus circa ejus-
 dem rei possessionis restitutionem? Quis igitur
 ignoras esse Capicium autumare interesse pas-
 sum fore restituendum; secus vero ejusdem rei
 possessionem, ut perpendenti liquidd patet.
- 25 Probatur 9. ex absurdo: per istiusmodi namq;
 heredis citationem, quippe iudicium frustra ul-
 terius protrahi prodiretur; ac per consequens
 modus litibus serò imponeretur, quod à juri-
 bus alienum foret, cum nil pejus Reipublicæ
 evenire possit, quam lites differri propter innu-
 meras mala, quæ ex his eveniunt, l. si servus de
obl. & act. l. acquir. poss. 17. de *usufructu* l. 1. *f. de*
alienat. judic. Ofsualdus lib. 17. *comment. cap.* 1.
 quare juremerito utroque litium finis com-
 mendantur jure, l. *properandum*, *Cod. de judic.* l. si

nali, *f. pro suo cap. finem de dolo, & contumacia*,
 l. 3. §. 1. *f. de receptis*, l. 1. *f. de iure jurando*, l. 1. §.
unde queritur, *f. de novi operis nunciat.* l. qui-
 dam 21. in *fine*, *f. de rebus creditis*, cap. 2. de *rei*
vindic. etenim per lites fovetur inimicitia; ac-
 cusationes, & odia. Plinius lib. 2. *epistola* 3. ibi:
 Nos, qui in foro, & veris litibus verimus multū
 malitia, quantumvis volumus, addiscimus. Di-
 vus Ambrosius lib. 3. de *Virg. Christi* est pax,
 in foro lites. Christus fides est, in foro fraus, at-
 que perfidia. Seneca de ira cap. 7. 1. inde sit, quod
 haud est ferendus reus, qui litem procrastinat.
 ac Judicis aleam subire renuit. Quintilianus
 declamat. 309. ibi: nihil impius hominibus dila-
 tionis, & extrahendi iudicii cupiditate: cum
 is, qui iudicium fugit, de iustitia litis, adversus
 se motæ, desperare præsumatur; hinc omni
 laude digni censendi sunt illi, qui amicabiles,
 ob ancipitem iudiciorum aleam, magnasque
 molestias, à lite recessere; ideoque debitores
 prius amicabiles interpellandos esse potius,
 quam in ius rapiendos supponitur, in l. qui-
 dam 13. *f. de servit. rustic.* Cujacius lib. 18. ob-
 servat. cap. 38. Merillus lib. 3. observat. cap. 8. &
 in l. debitores 10. C. de *pignor.* Ofsualdus lib. 17.
 Donell. cap. 1. lit. B. cum fructuosius sit liti ce-
 dere, quam litigare, l. etenim, *f. de minor. liti-*
lud 7. §. 1. *f. de tributor.* & commendanda est
 verecundia lites execrantium, l. 4. §. 1. *f. de alien-*
nat. judic. Siquidem pax est tranquilla libertas.
 Cic. Philippic. 2. & dulce nomen, & res ipsa
 cum jucunda, rime salutaris. Idem Philip. 13.

26 Ne quæso edifferas 1. alia namque est defun-
 cti, alia heredis possessio: Propterea quod hæ-
 redis possessio nova differitur, l. cum heredes,
f. de acquir. posses. aliudque est extincti, ac
 aliud heredis gestum: quandoquidem evenire
 posset, ut hæres possideret, nec clam, nec præ-
 cario possidere dicatur; igitur defuncti hæ-
 res in isthac facti specie saltem citandus est.

27 Primævam antecedentis partem distinguē-
 dam fore duco: alia namque est defuncti pos-
 sessio, alia heredis, quodam modum, vera duci-
 tur antecedentis pars; quodam rem verò, infir-
 ma: Siquidem illa eadem numero res, quæ in
 extincti ditione extate supponebatur, hæredi
 acquiritur, cum demortui iura ad hæredem
 transeant ex supra laudata, l. cum heredes, ibi:
 Omnia quidem iura ad nos transeunt, Donel-

28 lus de *jure civili lib.* 7. cap. 10. n. 50. pag. 148.
 Quare supra laud. textus minus obstat; Quan-
 doquidem de possidendi modo eloquitur; cui
 ex ipsiusmet verbis liquidd patet, ibi: *Possessio*
tamen, nisi naturaliter comprehensa, ad nos
non pertinet. Idque nil mirum, cum possessio
 quid facti sit, l. denique, *f. ex quibus causis ma-*
ior l. in bello 12. *f. si fidi*, *f. de captivis*, l. 1. §. *Se-*
vola, *f. si is, qui testamentum, l. stipulatio* 38. §. *hi,*
qui sunt, l. 52. *f. de verb. obligat.* Duarenus ad
 l. 1. *f. de acquir. posses.* pag. 616. Hothomanus ob-
 servat. lib. 9. cap. 1. *litera A.* Donellus lib. 12.
 cap. 16. n. 40. pag. 54. Faber, *conjecturarum*, lib.
 7. cap. 12. *column. 2. ex dec. in l. stipulatio ista*, *f.*
de verb. obligat. Cujacius, *observat.* lib. 9. cap.

33. *l. naturaliter, ff. de acquirend. possess.* inspicito Donellum, lib. 5. *commentar. cap. 6.* ubi Osualdus *lit. H.* Antonium Fabrum, in *ration. ad dictam leg. denique 19.* Cuiacium lib. 17. *observat. cap. 24. D.* Joseph de Retes in *repetit. prelect. de acquirenda possess. cap. 6. cons. 1. his aconinum.* de Oroz. lib. 4. *de apicibus juris cap. 14. num. 7.* Valentium lib. 1. *illusorium, tract. 2. cap. 2. num. 41. & tract. 3. cap. 3. num. 5.* Mereadam lib. 2. *controvers. cap. 19. n. 31.* ac per consequens naturalem reposcit modum. secus de rei emptore differendum: Propterea quod, & novam rem, & rei novum possidentem modum complectitur: Etenim suam, secus verò extincti personam, repræsentat; quod de hærede minus prædicatur, cum & defuncti personam, & rem repræsentet. *l. hæres in omne, ff. de acquir. heredit. l. hereditas 28. de regulis juris.* Donellus, *de iure civili, lib. 14. cap. 6. num. 50. pag. 231.*
- 29 Nec alicuius ducitur momenti adversarium dictionem illud, scilicet heredem possidere posse, nec clam, nec præcario: Siquidem
- 30 isthæc abs re prodita sunt: (Quod enim abs re prolatum esse differitur, pro nihilo ducendum.) Nam ex commoñstratis, res huiusmodi in Senatu evicta esse supponitur, ac per consequens sententiam in rem transiisse iudicatam, adeoque minus defuncti est, aut Victoris: Hæres namque extincti bona, secus alterius,
- 32 possidere potest, *l. hæres in omne*: Propterea quod bona minime dicuntur, nisi alieno deducto ære, *l. mulier bona, ff. de iure dotium, l. subsignatum, §. bona, ff. de verborum signif.* Donellus, *de iure civili, lib. 8. cap. 25. num. 50. pag. 309.* Osualdus *ad Donellum lib. 8. cap. 25. in princip. pag. 207.*
- 33 Ne edisseras 2. ex continenti, ac hæres citaretur, profectò sub iudice esse posset, respondens, post testatoris extinctionem pacificè illam possidere rem, ac per consequens novam aduisse possessionem, *laudata l. cum hæres Author est. Afflicti. decis. 145. n. 1.*
- 34 Infirmum ducitur antecedit, imò ipsius denegandum reor suppositum. Afflictus namque, supponit heredem possidere, quod est falsissimum. petendum ab eodem Authore: numquid civiliter, ritèque possidere rem dicatur ille, si in Senatu evicta esse supponatur, ac in rem transiisse iudicatam sententiam? Numquid in hæredis ditione sit, quæ hæres est, rem possidere illam, à qua testator in foro despoliatus fuit? Quæ, cum chimerica sint, iure
- 35 meritò Afflicti argumentum nullum est: quandoquidem quicquid alienum est, civiliter, ritèque possideri ab alio impossibile est, *cap. ult. de præscript. cap. si virgo 34. quest. 3. si id quod nostrum 11. ff. de regulis juris.* In nostra porrò facti specie res, utpotè in iure dicendo per sententiam evicta, victori acquisita esse supponitur; si igitur hæc res in defuncti manu minime extabat, quare pacificè illam rem possidere respondere potest hæres? Igitur frustra citaretur.
- 36 Ne edisseras 3. Diversum profectò ducitur gestum, de quo haud est actum, *l. de ea. §. fin. ff. ad exhibendum, l. rem alienam, ff. de pignorat. act.* Verum enimverò de hæredis gestio, nostro in casu, nil factitatum esse supponitur; igitur citandus est hæres. Authores sunt supra laudati adversarii.
- 37 Argumentum illud nil profectò probat: perinde enim se habet, ac si quis argueret: cælum movetur, ergo asinus currit: siquidem in nostra facti specie impertinentèr hæredis gestum se habere existimatur, scilicet res in foro evicta sit; ac per consequens victori acquisita; gestum namque; hæredis de testatoris bonis, secus de alienis, verificari debere æquum est.
- 38 Ne edisseras 4. De facto hæres ex defuncti crimine penam minime luere debet; alioquin nullus in terrarum orbe reperiretur hæres, qui defuncti hereditatem adire vellet. supradictus Afflictus Author est, igitur, &c.
- Antecedētis suppositum esse denegandum puto. Quadoquidem hoc in themate extincti crimen fore supponit adversarius, quod est falsissimum: siquidem res duxat in foro evicta esse supponitur; nec defuncti crimen, scilicet homicidii, furti, idque genus in suum heredem, transire queunt, cum pena suam cōsecrari debeat auctore, *l. sancimus 22. C. de pen. l. absen. rem. ff. eodem.* quare sic efformandi cæso principium: universæ defuncti pœnæ, hæredis corpus attingentes, ad heredem minime transire possunt, nempe trirēmis, fustigationis, &c. pecuniariæ verò, ejusdemque generis, ad heredem, transire æquum est.
- 40 Ne edisseras 5. Elogium illud: actionē in factum ex re iudicata in heredem dari hæc pati commutationem, scilicet in heredem dari defuncti turbationem, adversus quem lata fuit sententia; secus, ex hæredis perturbatione: propterea quod evenire possit, ut hæres minus deturbetur, illam possidetore rem, nec vi, nec clam, nec præcario, author est idē supradictus Afflictus, igitur, &c.
- 41 Ridiculum profectò ducitur Afflicti argumentum; quadoquidem actio in factum isthæc, si adversus defunctum, deturbatorem damnatum, resunderetur, à fortiori adversus ejus heredem, extincti personam repræsentantem, danda foret: nec aliquid suffragatur dissenser, quod evenire posset, ut hæres, ne vi, nec clam, neque præcario possideat: quandoquidem id falsissimè reputatur, cum res evicta sit, & per consequens victori acquisita esse supponitur: quare viclam, rem possidere præditore hæres illam, cetū malæ fidei possessor, prodove.
- 42 Ne edisseras 6. Sæpè numerò juxta Innocēti placitum in S.R.C. prædiximus fuisse testatur *Capic. dec. 145. & dec. 345.* igitur hic hodie in themate etiamnum est prædefiniendum.
- Tamet si decisiones huiusmodi priscae sint, ac per consequens in desuetudinem abiēre; quinimò hoc in casu per idem forum revocata fuerit, ac per consequens juxta Joannis Fabri placitum decernendum esse testatur, de Fräch. dec.

199. nu.6. ibi: Pro Joanne fuerit iudicatum in S.R.C. & Cardin. Paris. apud de Franch. hæsitabiles vocat decisiones hæc: verum tamen in nostra facti specie hæc militat: siquidem decisio 145. loquitur de tempestate, qua inventarium per hæredem erit celebrandum, ut intrâ illiusmodi tempus per creditores, legatariosve, idq; genus, minimè sit molestia afficiendus hæres; quod ex illo liquet verbo apud Afflic. dec. 145. nu.2. ex facto hæredis, quòd inventarii confectioem commonstrat. & decif. 345. de tempestatibus diuturnitate eloquitur, ut prospici valet apud eundem suprâ laudat. Afflic. dec. 345.

43 Ne dicas 7. Obstat text. in cap. quia 11. de iudic. ubi Cælestinus sanxit hæredis citationem, hoc in themate fore respiciendam. author est Capicius hic, qui sèper stylo, rudi, & agresti, sine nitore, & palestra eloquitur, igitur, &c.

44 Ex suprâ laudato textu secus eruitur; immò nostrum potiùs comprobare videtur placitum: in suprâ citato namque textu de hæredis citatione nullum profert Pontifex verbûs, quinimò contrâ hæredem eodem prorsus pacto procedendum foret, perinde ac si extinctus superstes esset. ibi: Si viveret, negotium terminaretur. igitur si defunctus vitam ageret, nulla postularetur citatio; igitur etiam in hæredis persona; cum utrobique eadem prorsus urgere videatur ratio. dicta l. illud ff. ad leg. aquil. idque genus.

45 Ne inquis 8. Reg. de Franch. dec. 199. in exordio fieri ex contingenti adversus hæredem executionem denegat; igitur, &c.

46 De Franch. in laudata decisionis primordio minimè assertivè id edisserere videtur; dumtaxat verò recitativè, scilicet referendo quicquid alii decrevere; quòd ex ipsiusmet verbis haud obscurè patet, ibi: Ita in specie tenet Innocentius, alioqui in præfinitionis calce secus haud tradidisset.

47 Nec postmodum obstat; idem suprâ laudat. Reg. de Franch. dec. 405. nu.8. hoc in casu fore citandum hæredem, edocens, igitur sibi met ipsi oppugnans esse videtur.

48 Infirmum est antecedens: siquidem suprâ laudat. Regens in nostra facti specie minimè locutus fuisse videtur: quandoquidem edisserit quòd, ubi executio adversus non damnatum, efficienda sit, tamen si sit hæres, ejusdem citatione tunc respicienda sit, ibi: Ex cuius dicto sumitur conclusio quòd quando est facienda, & sicuti contrâ non condemnatum, etiam quòd sit hæres, requiritur citatio. quæ protectò de Franch. verba extrâ facti speciem extat, siquidem de non damnato loquitur, quod alienum, est à thesi nostra; quandoquidem thesis isthec de damnato hærede esse supponitur.

Pro prædefinitionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT PRIMUM.

Sententia in interdicto: uti possidetis, quæ in rem transisse perhibetur iudicatam, numquid

adversus hæredem, inventarium conficientem, confestim exequenda sit. ad commentationem decisionis Afflic. 155.

S U M M Æ.

Num. 1. Prima Thesis pars.

Num. 2. Secunda Thesis pars, ejusdemq; prædefinitio.

A. n. 3. usq; ad 6. ejusdem Thesis probationes.

A. num. 6. usque ad fin. & objectiones, & solutiones.

T Ametsi ex incontinenti non fore exequendam præfinitum fuisse per S. C. commonstrat Afflic. dec. 145. nu.2. ibi: Fuit vocatum in Consilio per omnes, quòd sententia, lata interdicto uti possidetis contrâ defunctum, non mandetur executioni contrâ ejus hæredem ex facto hæredis. Estque à fortiori Auditorum suprâ laudatorum adversus nostram primariam thesim: verum tamen in juris puncto publicis in thesibus posset quispiam secus tutari. est author nonnullorum apud suprâ laudatum Afflic. nu. 1. in fin.

3 Probatur 1. Sententia ejuscemodi, confestim exequenda, haud impedimento est, quòd minùs hæres deturbetur: siquidem iniqua agentis perturbatio non, nisi calumnie vitium, involvit: quod summo per ab hominibus explodendum esse reor: quare jure merito Demosthenes, oratione, de coronatione: perturbatores, calumniatoresque malas nuncupat res, cum ipsorum natura sit in crimen vocitare cuncta: probare verò nihil: quandoquidem hic de re, qua testator ritè in foro despoliatus fuisse supponitur, ne inventarii (rigorose loquendo) confectio de alienis, ast de defuncti bonis celebrandum erit: igitur cum res in foro evicta sit, ac sententia in rem iudicatam transierit; consequens sit, ut pro ipsius executione inventarii confectio minùs expectanda est.

5 Probatur 2. Diversa namque est ratio in interdicto uti possidetis, ac est de aliis creditoribus, legatariis, & his similibus, ut infrâ liquebit: igitur idem minùs efformandum fore iudicium duco: quandoquidem, ubi eadem urgere prædicator legis ratio, ibi eadem, ejusdem stabilitio. l. illud ff. ad leg. aquil. l. postularerit §. 2. ff. ad leg. juliam, de adult. 6. l. quidam nummularios ff. de edendo l. laut. §. fin. ff. de naut. cap. l. à Titio ff. de furtis, l. illud. C. de sacro. Eccles. §. si igitur inquit, quod cum eo, cum legis ratio idem sit, ac legis mens, animaque. l. cum mulier ff. solut. matrim. igitur è converso, ubi diversa habetur ratio, diversa legis statutio esse debet. l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus ff. de statu lib.

6 Nec obstat text. in l. ult. §. donec C. de jur. delib. ibi: Donec tamen inventarium conscribitur, nulla erit licentia, neque creditoribus, neque legatariis, vel fidei commissariis, eor, vel inquietare, vel ad iudicium revocare, vel res hereditarias, quasi ex hypothecarum auctori-

ritate vindicare: sed sit hoc spatium ipso iure, pro deliberatione hæredibus concessum. Author est Andreas Facchin. 6. contror. c. 27. & c. Igitur.

7 Textus huiusmodi alio in casu extat: si quidem in interdicto, *uti possideris*, haud loquitur; aut aliis in facti speciebus, utpotè extant legata, fideicommissa, res hypothecata, idque genus, ibi: *Neque legatariis, vel fideicommissariis, idque genus*; secus verò in re in foro evicta per sententiam latam, quæ in rem transisse supponitur iudicatum.

8 Nec edisserere fas est: Eadem prorsus urget ratio de interdicto, *ut possideris*, ac de aliis facti speciebus: igitur idem in cunctis istis stabilendum erit iudicium; quandoquidem Text. in l. *sanctimus*, §. *donec*, C. de iure deliberandi, minus distinguere videtur: igitur nec nobis distinguere fas erit, juxta dictum illud, ubi lex non distinguit, neque nos distinguere par est, l. *non distinguimus*, ff. de receptis arbitris, l. *Præf. ff. de officio Præf. l. 2. §. convenire*, ff. de iudiciis, l. *prior prohibet*, ff. de postulando, idque genus.

9 Distingendum est antequam. Propter eam quod ex supra demonstratis, atque adeo ex infra probandis, diversa prorsus militat ratio, ac per consequens disparitas: quandoquidem disparitatis ratio est; quatenus in interdicto, *ut possideris*, nullam patiatur hæres, inventarium conficiens, perturbationem: propter eam quod iudicium completum; ac per consequens evicta supponitur res, cum sententia in rem transisse iudicatam perhibetur; adeoque despoliatus à dominio supponitur defunctus; nec in extincti amplius facultate extans sit res in foro evicta; secus de legatis, fideicommissis, idque genus, prædefinendum erit: siquidem isthæc in demortui hereditate ineffe reputantur.

CAPUT II.

Inter tempestatem, qua per hæredem conficitur inventarium, numquid per creditores, legatarios, hypothecarios, fideicommissarios, idque genus, deturbandus sit?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. Ejusdem probationes.

Minus fore deturbandum hæredem explorati juris esse duco. est Andreoli contror. 1. n. 1. Cancerii, *variar. res. fol. par. 3. cap. 2. de inventar. n. 159. & 161. Reg. Sanctific. dec. 211. n. m. 3. Facchin. 6. contror. fol. cap. 27. de Franch. dec. 276. n. 5. & dec. 352. n. 3. Reg. Revert. dec. 349. ubi Reg. de Marinis n. m. 6.*

2 Probatur 1. ex l. *scimus* 22. §. *donec*, C. de iur. deliberandi, ibi: *Nulla erit licentia, neque erit creditoribus, neque legatariis, vel fideicommissariis eos, vel inquietare, vel ad iudicium*

vocare, vel res hereditarias, quasi ex hypotheca reivindicare, igitur, &c.

3 Probatur 2. Inventarium conficiens privilegio aliquo frui debere æquum ducitur, ac per consequens, ne à creditoribus, idque genus, aliqua afficiatur molestia hæres; quæ enim molesta sunt, ritè per pactum explodi adfollet, l. *si quis sub hoc*, ff. de contrab. emp. quare iure merito Plutarc. de animi tranquillit. col. 1. in med. pag. 240. In isthæc descriptum reliquit verba, ibi: *Non minus pulchrorum omisso, quàm actio turpium, molestia est*, sic Tull. de amicis. 75. *Molestia veritas est: siquidem ex ea nascimur odium, & 4. Tusculan. Molestia est agritudo permanens; & postmodum Terent. in Eunuc. 1. 1. 32. Virginem, quam amabat, eam confici sine molestia.*

CAPUT III.

Inter inventarii confessionis tempus, numquid interea per creditores, idque genus, hereditatis fructus sequestrandus sint?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' n. 2. usque ad n. 5. ejusdem probatio.

A' num. 5. usque ad fin. obiectiones, eandemque solutiones.

Sequestrandos fore hereditatis fructus prædefinitum fuisse per Sac. Conf. literis prodit Reg. Sanctific. dec. 211. n. 3. ibi: *Sub die 14. Octobris 1622. iussu aulis, &c. ibi: & interdu sequestrantur fructus hereditatis, ne dilapidentur*. Est adversus Pratum observat. 53. per tot.

2 Probatur. Tame si jure cautum supponitur, hæredem, inventarium conficientem, minus esse deturbandum; Verumtamen, id germano sub intellectu, interpretandum esse reor, scilicet quodam defuncti bonorum proprietatem; vel quodam fructus, sequestro subijciendos: si quidem creditorum jus securum esse debere, par est, cum oporteat, bona penes suos asseruari dominos. Cod. Theodos. *tom. 1. lib. 2. tit. 13. in comm. col. 1. pag. 154. nec profecto ipso-*

rum deperditio causat desperationem. Quare jure merito S. Th. 2. 2. q. 21. art. 2. edocet desperationem lethalem esse maculam, utpotè historie de Caino, ac de Juda Iscariote, idque genus, enarrant, quod impossibile ducitur, nisi fructus illi sequestreretur; alioqui anteriora hæredi refundentur, ut fructus illos pro libito erogaret; quibus consumptis, in hæredis bonis nil extare posset, ut creditoribus restitutio fieret.

4 Nec obstat 1. differere: si fructus hoc in tempe sequestro subijcerentur, profecto hæredis perturbatio subhoriretur, quod evitari fas est. estque (ut inquit) Cicero lib. 4. Tuscul. ibi: *aversa à recta ratione contrà naturam animæ commotio, igitur, &c.*

5 Nec obstat 1. differere: si fructus hoc in tempe sequestro subijcerentur, profecto hæredis perturbatio subhoriretur, quod evitari fas est. estque (ut inquit) Cicero lib. 4. Tuscul. ibi: *aversa à recta ratione contrà naturam animæ commotio, igitur, &c.*

- 6 Nego antec. Siquidem fructuum sequestratio est creditorum securitas, quæ cunctis hæd dissentanea esse supponitur iuribus: quod iuribus consonum est, id pro iusto, licitoque habendum. inspicito Cujac. *tom. 2. de iustitia, & iure lit. B. pag. 164.* quandòquidem per hanc hæres à sua minùs despoliatur possessione, quæ principalem involveret perturbationem.
- 7 Nec 2. obstat: à possessionis commodo nemo est despoliandus, *cap. 1. ut lite pendente, cap. 1. de sequestranda posses. & fruct. cap. velimus 16. q. 4.* siquidem commoditas magnum reputatur utile, *§. commodum, instit. de interd. dist.* Textus, *in lit. hac mensura 21. tit. 10. de petitionibus, & cap. 10. Cod. Theodol. pag. 446.* Author est supràlaudat. Pratus *n. 8.* igitur, &c.
- 8 Distingendum est anteceded. irrationabiliter conceditur antec. rationabiliter denegatur: siquidem fructuum dilapidatio in isthac facti specie verificari possit.
- 9 Prædefinitio Sac. Conf. per supràlaudat. Reg. Sanfelice. relata, hanc patitur interpretationem, scilicet, si hæres inventarium minùs conficere acceperit: siquidem tunc, uti suspectus dilapidationis fructuum, fructus sequestro subdendi sunt, secùs verò si inventarii confectio per hæredem incepta sit.
- 10 Gratis profeudò procul à fundamento id assumere, secùs verò probare, ducitur, supràlaudat. Prat. siquidem rogatum ab ipso est, quare dilapidationis fructuum periculum antec. inventarii confessionem; secùs verò ejusdem confessionis tempus extare differitur: quandoquidem, nec major ratio est, ut perpenditur liquet, de una, ac de tempestate altera; quare Pratus potius somniasse mihi videtur, quàm prudenter examinasse, autumans, præcisam inventarii confessionem creditores securos reddere; quod perabsurdum est; quæ omnia profeudò loco carent suo, ubi hereditas opulenta sit; nec dilapidationis fructuum in hærede periculum extare noscitur.

CAPUT IV.

Hæres, quæ hæres, in frâ tempus confessionis inventarii, à jure permiffum, numquid nec reali, nec personali actione in foro per creditores, idque genus, conveniendus sit?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

A' num. 3. usque ad finem, oppositio, ejusdemque solutio.

- 1 **N**ec reali, nec personali actione, in Senatu per creditores, idque genus, esse conveniendum auctacter reor. est Reg. de Franc. *decif. 286. n. 5. & dec. 352. n. 5. in fin.* differentis, sic per Sac. Conf. prædefinitum fuisse, ibi: *Fuit decisum, quod dicta exceptio ob-*

stabat. Reg. Revert. *decif. 349.* ubi Reg. de Mar. *n. 5. Gizzarell. dec. 76. n. 7. Cancer. resol. lib. 3. cap. 2. à n. 158. usque ad n. 160.* Caravit. *rit. 300. n. 5. aliorumque,* contrà nonnullos.

- 2 Probatur eadem prorsus de personali, ac de reali hypotheca urget ratio: siquidem finis Text. in supràlaud. *l. scimus* fuit, ut hæres, inventarii confessionis tempore, minime deturbetur. inspicito Fabrum, *ratio de iust. & jure, ad l. 1. col. 2. l. non distinguemus, ff. de receptis arbitris,* idque genus: (quicquid enim abs te fit, irrationabiliter factum esse supponitur) qui profeudò perturbaretur, si realiter, vel personaliter in foro conveniretur; nec in istiusmodi lege aliqua fit distinctio; igitur nec nobis procul à recta ratione distinguere fas est.
- 3 Nè edifferas: realis isthæc actio suam consecratur rem, ac per consequens adversus quicumque datur possessorem, addequè contrà hæredem, uti possessorem; argumento Text. *in l. si de eo, §. fin. ff. de exhibend.* quod etiam fuisse prædefinitum per Sac. Conf. ac per Reg. Cam. Summ. commonstrat de Franchis, *decif. 352. num. 2.* quare prosequendum erit iudiciū pro rogatione, ab hærede exposulata, de trimeltri privilegio minùs obstante.
- 4 Irritum prorsus ducitur antecedens: siquidem, tametsi realis actio rem consecrari prædicatur, ac per consequens quemcumque amplectitur possessorem: verùm tamen hoc in themate, nec hujuscemodi doctrina, nec supràlaud. Text. locum habere possent: quandoquidem hæres venit, uti hæres; ac per consequens, ut talis possessor, non quomodocumque; ast ut privilegiatus, privilegio fruens, ut intrâ trimestrem coveniri nequeat: quare elogium illud: Realis actio rem comitari, &c. in genere sit inspicendum suum, ut putà in tempore illo à lege permisso; nec prædefinitiones supràlaudatæ obstant: propterea quod per idem Sac. Conf. ademptæ supponuntur, cæu descriptum reliquit. Prat. de Franch. *in ead. supràlaudat. decif. in fin.* ibi: *Fuit decisum, quod dicta exceptio obstabat.*

CAPUT V.

Hæres intrâ inventarii confessionis tempus, à jure permiffum, numquid reali, utpotè possessor, actione conveniendus sit? sive iudicium cum defuncto sit occæptum, sive non.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' n. 2. usq; ad 12. probationes.

A' n. 12. usque ad finem, & obiectiones, & solutiones.

- 1 **N**ec ut possessorem, nec ut hæredem, reali actione conveniendum fore, sive iudicium inceptum fuisse dicatur cum defuncto, sive non prædefiniendum esse duco. est Facchin. *6. controverf. cap. 27.* Prati

observat. 53. per tot. aliorumq; adversus nonnullos, apud de Franch. decif. 352. varias referentem decisiones, distinctionesq; pro utraque thefis parte. Gizzarell. decif. 76. n. 7. Cancr. 3. variat. cap. 2. de inventar. n. 158. Reg. Sarmertan. dec. 54. Reg. Reveret. dec. 349. ubi de Marin. n. 2. summam parturientes confusionē, itaut, nec aliquid certi erui possit: quare, mi lector, inspicere Reg. de Franch. suprà laudatum. nu. 5. ibi: Quando igitur alio tempore casus acciderit super omnibus prædictis, est bene cogitandum.

2 Probatur igitur 1. gratis namque assument, secus verò probant adversarii, differentes, hæredem, utpote possessorem, hoc in themate, secus verò, ut hæredem, fore conveniendum: siquidem ab istis petendum est: quare ut possessor, secus verò ut hæres, conveniendus sit? si possessor, non, nisi hereditatis titulo, ac per consequens, uti hæres possidet. Hothomanus tom. 1. ob. cov. 19. pag. 91. quandoquidem possidendi titulus, hereditas est, & possessor hic idem æquipollens est, ac hæres: atqui heredi, inventarium facienti, ex suprà laudat. tex. in l. sumus, indistinctè trimestre permissum supponitur tempus, igitur, &c.

3 Probatur 2. Ex Adversariorum absurdo: si hæres hoc in casu, non ut hæres, sed ut possessor conveniendus foret, profectò id aliis in factis speciebus suum vindicant locum, ac per consequens, in hypothecaria actione, idque genus. Verum cum isthæc prorsus aliena sint à suprà laud. l. scimus §. donec iure: merito hæres nullo pacto intra istummodi tempus deturbandus est.

4 Probatur 3. Petendum ab adversariis quare, si iudicium cum extincto inceptum sit, hæres intra trimestre tempus haud conveniendus sit? l. fin. §. 2. C. de iur. delib. & constit. 1. hoc tit. Cancr. var. res. par. 3. cap. 2. de invent. num. 15. quare minus conveniendus est, ut possessor? Cum igitur perabsurda forent isthæc: quandoquidem vel iudicii esse cum defuncto inchoatum, vel non, id merè materialiter se habet: quod enim materiale est, pro nihilo reputatur, cum semper veniat, ut hæres, alienam, secus verò suam representando personam, iure merited, sive iudicium cum extincto inceptum sit, sive non, eodem frui debere privilegio hæredis æquum esse fas est, iuraque sinunt; quod enim, æquum est, id rectum est, l. in omnibus 90. de regulis iuris, Antonius Faber. in iur. pruden. de iustit. & iure, princip. 2. ill. 1.

6 Probatur 4. Esse conveniendum hæredem, ceu possessorem, haud est fortassis, inquis, fore conveniendum quomodocumque, seu simplicem possessorem, id peraburdiu est: sed re vera, ut talem possessorem, scilicet privilegatum, ac per consequens, utpote hereditatis titulo, possessorem, quod æquipollens est, ut hæredem: igitur, sive ut talis possessor, sive ut hæres, eodem frui debet privilegio.

7 Probatur 5. Ly conveniri ut possessorem, hoc in casu, vel est venire, ut quid distinctum ab hærede, vel non. si primum; igitur aliud

est esse hæredem, aliudque esse possessorem, ac per consequens, uti possessor, seu ut hæres, foret conveniendus: si igitur ut possessor, secus ut hæres, profectò possessionis suæ titulum, commensurare debet; possessionis verò titulus non est, nisi hereditas; igitur conveniendus est ut hæres possidens, ac in consequentiā, ut privilegiatus: sin autem secundū, intentū haberetur: quandoquidem, uti hæres, conveniendus foret, ac per consequens juris privilegio frui deberet.

8 Probatur 6. Tamet rei vindicatio, seu realis actio rem consecratur, l. 3. C. de servit. & aqua l. 1. Cod. de alien. iur. iud. caus. fa. l. 1. Cod. ubi in rem actio. Franciscus Hothomanus conf. 25. nu. 6. pag. 128. (ut adversarii dicere adolent) differatur, & per consequens à quocumque peti valeat detentore. verumtamen id hanc germanā patitur commutationem, scilicet rogatio à quolibet fieri debeat detentore, juxta tempus à jure prædefinitum, servando conditionem persone, ut putā si possessor sit fur, vel malæ fidei possessor, consensum in foro conveniendus sit, si in nostro themate, lapso tunc trimestre, à jure hæredi permissio.

9 Probatur 7. Paritate à legatariis, aliisque creditoribus ducta: si igitur à creditoribus legatariis, idque genus, hæres, nec ut hæres, nec ut possessor, intra trimestre minus conveniendus sit, cur ab aliis ut possessor? siquidem, utrobique eadem extat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, l. illud ff. ad leg. aquil. l. si postulerit 25. ff. ad leg. ult. de adul.

10 Probatur 8. Inventarii confectiois tempore hæredem haudmodum esse certum ducitur: siquidem per ipsum erit conficiendum inventarium; alioqui rei possessor haud foret, cum illam hereditatis titulo possidere supponatur. Igitur si inventarii confectiois tempore, qui hereditatem adiit sit conveniendus, sequitur ut tunc, uti hæres, hereditaria bona possidens, conveniendus sit; adeoque tamquam privilegiatus possessor, quod enim à jure permittitur, id licitum reputatur. inspicito Fabrum in rat. de iust. & iur. ad l. 1. colum. 2.

11 Probatur ultimò: hæredem quemlibet, conventum sive reali, sive hypothecaria actione, quippe se tutari posse haud dubiè censeo, ac per consequens defuncti rationes edoctus esse debet, alioquin indefensus damnaretur, quod naturali oppugnatur juri. Caramuel. in theol. moral. qu. 8. casu 37. pag. 124. qd. istiusmodi rationes minimè instructus esse potest, si ex templo conveniatur, igitur tempestate, à jure sibi promissa, frui debere par est.

12 Ne primò dicatur: hæres, non ut hæres, sed ut possessor, conveniendus est, cum de rei vindicationis cōceptus sit, rem à quolibet queritari posse detentore, l. actionum. ff. de oblig. & actio. Donellus comm. de jure civili lib. 1. cap. 10. n. 30. pag. 588. l. qui actionem. ff. de regul. iur. idem auctor. tom. 3. pag. 1. iter. ac per consequens ab hærede, non quā hæres est, aut quā possessor, siquidem per accidens hæres reperitur.

13 Infirmitum ducitur antecedens, quandoquidem,

dēm, tamen si realis actio rem consecratur, ac per consequens quilibet in foro conveniendus erit detentor. Codex Theodosianus, tom. 1. *de fruct. & litis exped. ad leg. 1. interpret.* verumtamen generalis isthæc regula nostro in casu hanc patitur restrictionem, videlicet, possessor privilegiatus non sit conveniendus inter inventarii confessionis tempestatem.

14 Ne secundò dicas, haud pecudum more. Reg. de Marinis, Cane. idque genus, consecratos Reg. Reverter, & Præf. de Franc. distinctionem fuisse, utputà, si cum defuncto iudicium in foro inchoatum sit, hæredem intrà trimestre tempus reali minime conveniendum esse actiones, si minù inceptum esse prædicetur.

15 Disparitatis ratio est: propterea quòd, ubi inceptum cum defuncto iudicium non sit, toties hæres, quò possessor conveniendus est, ad instar realis actionis, per quam quilibet conveniendus est detetor, *dicta l. actionem, & l. qui actionem*: siquidem auctor cum defuncto nulum celebrasse supponitur contractum, secùs, verò, si iudicium cum defuncto inceptum sit: propterea quòd, tùm quasi cum defuncto contraxisse videtur actor, ac per consequens agere impossibile est adversùs hæredem possessionem, aut ut hæredem, adeoque privilegio uti debere suo.

16 Ne 3. dicas: cùm in S.R.C. tùm in Reg. Cam. Summarie ex suprà commonstratis sic fuisse, prædefinitum.

17 Tamen si prædefinitiones istiusmodi de reali commentandæ sunt actione: verumtamen, quòd effectum per idem Tribunal revocare fuere, utpotè patet in actis 211. Regens Sanfelice, un. 3. quæ et si de personali eloquitur actione, attamen, quòd effectum, etiam de reali interpretandam esse existimo; cùm Sac. Reg. Cõf. finis in istac decisione fuerit, ut creditores securi fiant, inspicito textum, in l. 3. & 7. C. Theod. de s. l. 80. Cod. de usur. Cujac. lib. 30. *observat. cap. 39.* Amayam, in l. 1. Cod. de exactor. Tribut. lib. 10. *hæronium, tom. 1. anno 33. num. 24.* Eneam Robertum, lib. 2. *rer. judic. cap. 6.* Jacob. Gothofred. in 4. fontibus tabul. 3. Aulm Gellium, lib. 20. *notitium, cap. 1.* Tertull. in apolog. c. 4. Quintilian. lib. 3. *cap. 6.* Divum Hieronymum in Daniele, *cap. 4.* Hothomanum, lib. 18. *antiqu. ad finem.* Contium, lib. 2. *succes. cap. 18.* Baldinum, *ad leg. rom. lib. 2. cap. 4. idque genus*, ac per consequens, ut fructuum inventarii confessionis tempore dumtaxat sequestro fufficiant, ac interea hæres, si vè veniens ut hæres, si vè ut possessor, si vè iudicium cum defuncto inchoatum sit, si vè non, confessionis inventarii tempestatem conveniri haud par esse ducatur.

18 Urgebis. Regentis Sanfelice. prædefinitio de personali eloquitur actione; igitur ad realem minù extendenda sit actionem.

19 Est de personali prædefinitio isthæc explicitè eloqui videatur, verumtamen implicitè etiam de reali, idque genus, interpretanda est: siquidem utrobique par urget ratio, ac per consequens eadem legis dispositio, l. illud

ff. ad legem aquiliam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad legem juliam, de adulteriis, &c. nam idè explicite de personali edisserit actione, quia ita facti species evenit; cùm si de reali evenisset actione, sanè idem efformasset iudicium. cùm ipsius mens sit, ut hæres intrà inventarii confessionis tempus quodcumque, actione, si vè personali, si vè reali, idque genus, minime sit conveniendus, etsi interea fructus pro creditorum securitate sequestro subdendi sint.

20 Ne dicas 4. Obstat videtur text. in l. 2. §. fin. ff. de Prator. stipulat. ubi est descriptum, quòd si defuncti res ad unum. ex pluribus hæredibus tota pervenit, tunc ipse solus. hæres illam restituere obstringendus est, si per rei vindicationem agere differatur.

21 Hic textus in alia extat facti specie; propterea quòd, tamen si hæredem defuncti rem possidentem, per actionem rei vindicationis fore, concedendum decernit; ac per consequens illam restituere obstringendum esse: attamen, restitutionis tempus minù sancire videtur.

CAPUT VI.

Tamen si hæres, intrà trimestre tempus confessionis inventarii conveniri nequeat: nūquid alios interea debitores, idque genus, conveniri queat? quid vè prædefiniendum de reali, defuncto, commodata, vel pones eundem depositata, vel de ejusdem funere, alio vè necessitatibus, pro ipsius infirmæ valetudinis tempestate confessus.

SUMMÆ.

- Num. 1. Primæ Thesis partis prædefinitio.
- Num. 2. Ejusdem probatio.
- Num. 3. & 4. obiectio, & ejusdem solutio.
- Num. 5. Secundæ Thesis partis prædefinitio.
- Num. 6. Ejusdem probatio.
- Num. 7. Idem de impensis necessariis decernendum est.

DE primæ thesis parte loquendò, alios profectò interea conveniri posse hæredem haud dubiè puto. est cunctorum authorum.

2. Probatur. privilegium. namque hoc in casu dumtaxat hæredi, secùs vè debitoribus permittum esse supponitur: quandoquidem legis finis est, ne hæres inventarii confessionis tempore deturbetur, ne vè extensio de themate, uno ad aliud fieri irrationaliter permittenda est. Antonius Faber, *de error. prag. tom. 2. dec. ad. 26. err. 4. pag. 17.* Hothoman. *obser. lib. 6. cap. 21.* quare jure merito hæres alios perturbare potest debitores, ne hæreditaria deteriorentur bona, vel prorsùs ne deperdantur, quod juris obnoxium esse reputatur.

3. Instabis: confessum ac hæres alios conveniri debitores, extemplo (inquam) isti hæredem reconvenire possunt: igitur confessionis inven-

tarii tempore hæres conveniri potest, quod oppugnat textui in laudat. *l. scimus §. donec 7. i. g. i. n. r. & c.*

- 4 Distinguendum est antecedens: per accidens, transmittitur antecedens; per se verò, denegatur unà cum ejus illatione: siquidem id evenit, ut Judex rectum efformet judicium, illosque ab hærede conventos ritè, rectèque damnat, quod fieri impossibile autumatur, nisi illi hæredem præconveniant.

- 5 De secunda verò thesisi parte eloquēdo, profectò & sive pro commodato, & sive pro pœnes defunctum depositata re, & sive pro ejusdem funere, aliisque necessariis, quæ pro ipsius infirmæ valetudinis tēpestate inservire queunt, ritè intrâ inventarii consecutionis tempus conveniendum esse hæredem indubiè reor est. cundæ auctorum.

- 6 Probatur: textus namquē in suprâ laudat. *l. scimus §. donec*, minimè in thematibus hisce, eloquitur; siquidem, sive res depositata sit, sive commodata, cum optimè discerni possit, ac de ipsa nulla haberi supponitur hæsitatio, consequens sit ut contestim restituenda sit. Propterea quòd hujusce restitutionis nullam involvit hæredis perturbationem, cum nulla de hac hæsitatio esse supponatur, cum oporteat bona apud dominos asservari suos. DD. Martinus Larrea tequi. *lib. 8. selectur. jur. disput. cap. 6. apud Oroz. de apic. jur. civil. lib. 1. cap. §. nu. 20.* nec profectò ipsorum deperditio desperationem aliquā causare debet: quarè jure meritò D. Th. 2. 2. qu. 21. art. 3. docet desperationem lethale esse peccatum, utpotè historiæ enarrant de impio Caino, ac de Juda Iscariote, idque genus, secus verò aliis de rebus, ut speculanti liquet.

- 7 Idem profectò stabilendum esse existimo de impensis necessariis: quandoquidem istiusmodi ex continenti per hæredē perfolvenda sunt, ac per consequens paratam obtinent executionem. Etenim extincti corpus humantes famuli, idque genus, nullam patiuntur solutionis morulam, ut experientia in dies nos edocet: quandoquidem necessariæ reputandæ sunt impensæ, quod aliis in casibus, secus esse decernendum duco.

CAPUT VII.

- IN interdicto uti possidetis, numquid testis unus assertum pro ipsius probatione sat esse ducatur? quidve prædefiniendum, si utique adversarius se possidere probaverit.

S U M M E.

A num. 1. usque ad 6. prima Thesis pars, ejusdemque prædefinitio.

Num. 6. melius Judicis arbitrio linquitur.

Num. 7. & 8. ejusdem Thesis probatio.

Num. 9. conciliantur auctorum placita.

Num. 10. 2. Thesis pars, ejusque prædefinitio.

Num. 11. & 12. ejusdem probatio.

Num. 13. cōmētatur tex. in *l. 3. §. uti possidetis*.

- 1 Quid primaviam Thesis partem, tametsi pro decisione hujusmodi duo reperio adversariorum placita apud Facchin. *8. jur. cap. 16.* unum asserentium pro possessionis commonstratione testem unum sat fore: alterum verò denegantium; horumque fundamentum est, quatenus magnū censenda est possessio commodum, & commodum insit. *de interdict.* quod liquet etiamnum & ex *l. 8. C. de testib.* ubi sanctum est testis unius elogio haud esse præstandam fidem, ibi: *etiamsi præclaro Curia honore præfulgeat, & ex cap. licet, de testib.* ubi Summus Pontifex id expressè præcipit, ibi: *Licet quadam sint causæ, quæ plures, quàm duos exigunt testes: nulla tamen est causæ, quæ unius testimonio, quamvis legitimo terminetur;* idque nil mirum, ubi enim aliquid hæsitabile reperitur, toties hominibus ansæ refunditur, ut varia producant placita: quarè nil mirum, si Terentianus ille, tres dignoscens patronos, unum affirmantem, alterum denegantem, tertiumque hæsitantem quid illo in themate foret prædefiniendum, dixit:

Tot homines, tot sententia, suis cuique mos. Et Persius:

Mille hominum species, & rerū discolor usus Velle suum cuique, nec voto vivitur uno.

Ad quam sententiam Horatius quoque allusif- se mihi videtur, differens:

Tres convicia propè mihi dissentire videtur. Pescentes vario multum diversa palato.

- 5 Idque nil mirum: siquidem à natura infinitum est potius dissentire, quàm assentire.

- 6 Verumtamen meliùs meo iudicio cum suprâ laud. Andrea Facchineo, *lit. C. prudentis* Judicis arbitrio id radigendum esse haud dubiè reor, ceū docet Callistratus, *l. 3. §. 3. ff. de testib.* ibi: *Quæ argumenta ad quem modum probanda cuique rei sufficient, nullo certo modo definiiri potest, sicut non semper ita sæpè sine publicis monumentis cuiusque rei veritas deprehenditur; aliàs numerus testium, aliàs dignitas, & auctoritas, aliàs veluti consensus fama confirmat fidem rei, de qua quaritur.* Hoc ergo solum tibi rescribere possum summam: non utique ad unam probationis speciem, cognitionem statim alligari debere, sed hæc sententia animi tui te existimare oportere, quid aut credas, aut parum probatum tibi opinaris.

- 7 Liquet thesisi istiusmodi probatio: siquidem ex diversis facti speciebus gigni assolet, ac per consequens variè pro ipsarum commonstratione designandæ sunt probationes: quarè jure meritò aliquando sat est, si unus verificetur testis assertum pro thematis illius probatione, utpotè extant prisce memoris, vel silvæ alicujus quodam cæssionem faciendam, vel id genus possessionis: siquidem in his sufficit testis unus dictum, quod cædi assuetus erat lucus ille ab oris (A), vel (B), & his similia: aliquando verò aliis in facti speciebus decernendum erit, utputà, si per testes, fide dignos, probatio fieri possibilis sit.

In Ant. Capic. Dec. I. Cap. VIII. & IX. I I

9 Ex quo liquet, distinctione hac adjecta, contraria jurisconsultorum placita conciliari posse: Propterea quod placitum illud, unum respiciens testem, loquitur, ubi probatio alio effici nequeat pacto; alterum verò secus sentiens, ubi plures haberi possunt testes.

10 De secunda verò thesi parte, tametsi Facchineus suprà laudat, pro decisione hujuscemodi varia commemorat Authorum placita: Verumtamen, meo judicio, in praxi sic esse sciendum opinor: vel prima fronte in iudicii exordio unusquisque apparenter suam comprobare videatur possessionem; tunc interea rei litigiosæ fructus per Judicem sequestro subdendi sunt; quo peracto, utriusque possessionis rationibus discussis, ille erit præferendus, qui antiquior erit. *Horbomanus, cons. 105. num. 14. pag. 509.* dummodò iusto possidere reperitur titulo.

11 Probatur: In possessionem concursu semper antiquior erit præferendus, si iusto possidere videatur titulo, quandoquidem secundus possessor clandestinè possidere supponitur: siquidem duos in simul eadem possessione rem possidere jure fore vetitum minimè est ambigendum, *l. si ut certo 5. §. si duobus, ff. commodati, l. 3. §. ex contrario, ff. de acquir. possess.* Antonius Faber, *in juris prud. de jure natur. gent. & c. princ. 4. illat. 5. Oroz. de apic. jur. civ. lib. 4. cap. 8. num. 7.* alioquin duo verificarentur pugnantia, essent, & non essent ejusdem rei, quod per absurdum foret.

12 Hinc Germana textus *in l. 3. ff. uti possidetis* commentatio liquet: siquidem in suprà laudato textu isthæc extant verba, ibi: *Neuter nostrum vincat.* Igitur jure meritè per Judicem interea efformandum erit iudicium, si adversarii æqua inter se oppugnare lance videantur.

CAPUT VIII.

I Nterdictum (uti possidetis) numquid civiliter dumtaxat possidenti competere possit?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis.

A' num. 2. usque ad fin. ejusdem Thesis probationes.

1 **E**iviliter possidenti germano sub senfu haud competere interdictum *uti possidetis* minùs ambigendum esse autumo. est Vaconii à vacuna. *lib. 2. declarationum, declarat. 44. in §. nihil commune, ff. de acquir. possess. n. 5. & 6.*

2 Probatur: Interdictum *uti possidetis, utrobi*, illi competit, qui nec vi, nec clam, nec precariò, licet contestatè tempore, possidere perhibeatur, *l. 1. §. hoc interdictum, ibi: Ut is hoc interdictum vincat, qui nec vi, nec clam, nec precariò, dum super hoc ab adversario inquietatur, possessionem habet, ff. utrobi, l. 1. §. fin. ff. uti possidetis*: quare ille interdictis hîcæ ma-

nutenendus est in possessione, qui iustè, citèque, secus verò clam, vel precariò possidet, *§. sed hodie, Institut. de interd.* enim verò civiliter possidens, secus verò naturaliter, nullam civilem possessionem reacquirere debet: siquidem civilis possessio in illo extare supponitur, qui per protectionem ad longinquas regiones nunquam eam deperdere disserit. Igitur si civilem detineat possessionem, consequens fit, ut solummodò reacquirere debeat naturalem, quæ dormitare supponitur.

6 Probatur 2. *Interdictum, uti possidetis*, illi erit permittendum, qui possidere inhibetur, *l. 2. §. Interdictum, ff. uti possidetis*: acqui hîc civiliter possidere supponitur, quandoquidem civilis possessio solo detinetur animo, *l. licet, C. de acquir. possess.* quam non deperdidisse minimè ambigitur, *d. l. licet.* Igitur naturalem rei possessionem adipisci debet, *l. clam possidere, §. qui ad nudinas, ff. de acquir. possess.* quæ consistit in ipsius rei usu.

7 Probatur 3. ubi quis in longinquas se trasferre perhibetur Regionem, tunc rei suæ per alterius invasionem naturalem, secus verò civilem deperdere disserit possessionem; igitur naturalem, secus verò civilem acquirere debet possessionem; igitur interdictum, *uti possidetis*, naturalem; secus verò civilem acquirendam possessionem involvit: quandoquidem civilem supponit possessionem.

CAPUT IX.

I Nterdictum, *uti possidetis*, undè dimanavit disseritur: quid sit: in quo diffidet ab Interdicto, *utrobi*; quibusve permitti fas est.

In quo interdictum ab edicto, ab actione, & à via discriminari prædicetur.

Pro quibus interdictum, *uti possidetis*.

S U M M Æ.

Num. 1. Interdictum, *uti possidetis*, ex Prætorio dimanavit jure.

Num. 2. Nemo à sua erit deturbandus possessione.

Num. 3. Athenienses, Lacedæmonique, suis in pactionibus prudenter egerunt.

A' n. 4. usque ad 19. Unde dicitur interdictum. Varia extant Authorum placita.

19. Quid sit interdictum *utrobi*.

20. Interdictum, *uti possidetis*, & *utrobi*, civiliter, vel naturaliter possidenti conceduntur.

A' num. 21. usque ad finem, In quonam diffidet interdictum, *uti possidetis*, ab interdicto, *utrobi*, idque genus.

1 **P**ro quibus definiendis, re vera interdictum (*uti possidetis*) ex Prætorio jure dimanasse reor: quandoquidem necessum fuit, ut Prætor ad sedanda hominum dissidia, ne quis à prisca deturbaretur possessione sua, authoramentum interpolaret suum.

ad usque per adversarium, secus in foro comprobati prædicatur. Bald. in *inst. de interd. & ac. interea vim possidenti fieri vetat*. Befold. *lib. Digest. 43. 44. 3. 45. 9. 5.* adeoque illam acquiritam, nec vi, nec clam, nec precario, habere præsumit Prætor; quare juremerito olim Athenienses, & Lacedæmonii suis in passionibus, fœderibusque, minus imprudenter se gerebant, nè ex dissidiis manus conferrent concives.

Unde autem dicitur interdictum, varia extant Authorum placita; propterea quod Corasius, in *l. nam, §. cognoscit, n. 9. ff. de offic. Præf. vigili. com. Cujac. in Paratit. C. de interd. & ac. parerg. 1. 5.* idque genus, opinantur interdictum, quasi interim dictum vocitari; siquidem, uti Befold. supralaud. docet, per hujusmodi interdictum, non totum prædesiniri negotium; aut proprietatis, quæstioque alio in judicio petrastrandâ suspenditur.

Alii ab interdicensa proprie vocitata interdita autumant. Argum. *leg. 1. de flumin. public.* quos laudat, seductorque Hieronymus Treult. *select. disp. vol. 2. disp. 25. de interd. & ac.*

Donellus, *de jur. civil. lib. 21.* Interdictum nominari ducit, quatenus inter binos litigatores, sive de proprietate, sive de plano dissidentes, jure Prætoris judicium impetrabant; quod professio Prætoris decretum, deinde interdictum nuncupabant: quare juremerito interdictum idem æquipollens est, ac inter duos, vel interim dictum, utpotè rescribit Justinian, *de interd. in princip.*

Tholosanus, *synagmat. jur. p. 3. de action. lib. 3. de pena exilii. cap. 6.* censet, generaliter loquendo, interdicere idem æquipollens esse, ac

inhibere, & denunciare, *§. sunt tamen* Instit. *de interd. & ac.* sic differe æqualem, administrationem tutoris de suspecto incusato interdicendam fore. *Cap. si quis autem de suspect. tutor. vel res Ecclesiæ dilapidanti. cap. ult. extra de accusationib. sic interdicere Re, Patria,* idque genus, *l. nulli. l. 10. C. de sentent. & inzerlocut. omn. Judic. lib. 7.*

Franciscus Hothoman. in oration. Ciceron. pro Antonio Cecinna, verbo, *per interdictum*, autumat interdictum, non à verbo *interdicere* appellari: siquidem, *interdicere*, verbum, prohibere, ac denunciare, nè quid fiat, commo-

strat; quandoquidem nonnulla dantur interdicta, quæ dumtaxat jubent; secus verò vetare feruntur; quare censet Author iste ex eo acciri interdicta, quatenus inter hoc Prætoris decretum, & principalis negotii disceptationem, aliquid fieri, aut juberetur, aut vetaretur, perinde decretum hoc interim dictum, atque interpositum esset, dum actionem principalis causæ nonnumquam adversarius postularet;

quod placitum verius duco: Propterea quod Prætor vetat, interdicique, quandoque verò jubet, quod semper inter binos adversarios, dissidentes interim à Prætoris fieri prædicatur.

Quare juremerito placita istiusmodi, mea sententia, inter se ritè conciliari queunt;

quandoquidem, germano sub intellectu, non dissentaneæ sunt, saltem sub aliquo prædicato, acceptioneque, ut pendenti liquet.

Ex quo patet, interdictum esse, vel Prætoris inhibitorium, nè aliquis sua despolietur possessione, adusque adversarius; secus commonstret. Vel est ejusdem jussio, ut aliquis inpriscam redicatur possessionem qua fuisse, violenter, vel injustè despoliatum supponitur: quare decretum istud interpositum interdictum vocitatur.

Borcolten. in *Institution. de interd. & ac.* putat, Interdictum idem æquipollens esse, ac dictum, *l. cum Prætor, ff. de verb. signif.* quod, meo judicio, interpretandum est, vel per modum inhibitionis, vel jussionis.

In quoniam dissidet interdictum (*uti possidetis*) ab Interdicto (*utrobi*) varia extant jur. cons. placita: siquidem quidam docent discriminari in hoc, quatenus interdictum *uti possidetis*, propriè datur pro rebus immobili-

bus, *§. sed interdicto*, Instit. *de interd. & ac.* quandoquidem, rigorosè loquendo, immobilia possidere feruntur, cum in istis pedum insistentia verificari valeat, interdictum verò, *utrobi*, pro mobilibus propriè datur rebus, quæ improprie possidentur, cum in istis pedum insistentia minus verificari possit: quare Hothoman.

in comment. *verbor. jur. verb.* interdictum, *uti possidetis*, & interdictum, *utrobi*, præter discrimen suprà commonstratum, commonefacit, quod interdictum, *utrobi*, illi erit permit-

tendum, qui majori anni parte, nec vi, nec clam, nec precario possidere perhibetur;

quod non probatur, etiamnum per Uteum.

Instit. *de interd. & ac. §. sed interdicto*: nominatur enim interdictum, *utrobi*, ex (*utruva, & ibi*) & ponitur, *uti, præd. apud, & utrum, præd. quem*, quasi dicat Prætor, in cuius ditione, est res mobilis; ne vi, ne clam, nec precario

riò. Juxta verò alios interdictum, *utrobi*, nuncupari non nisi propter solennia verba, olim in hoc judicio, vel edicto reddito. Inspicito quæso Calvinum, *lexicon jur. verb.* interdictum, *uti possidetis*, & verbo interdictum, *utrobi*.

Hujusmodi interdicta, *uti possidetis*, & *utrobi*, civiliter, & naturaliter, vel civiliter dumtaxat possidenti permittuntur. Hothoman.

& Calvin. supralaudati. In quo autem discriminatur interdictum ab edicto: ejusdem vel edicti verbo, omnis lex, sive prætoris, sive civilis, includi potest, *l. 3. C. de legit. cap. ut circa de election. in 6.* in particulari verò dumtaxat leges Prætoris commonstrat, *§. Prætorum*, Instit. *de jur. naturali*, quæ in tabella illa dealbata, quam idè celeberrimè appellavit antiquitas, *l. si quis id quod, ff. de jurisdict.* quatenus publice proponebatur.

Strictiori verò vocabulo edictum dissidet ab interdicto, quatenus edictum est lex per Prætorem generaliter divulgata, estque ubi Prætor prodibat: *Patra convent a servabo. Gen. 21. metuxæ ratum non habeo*, idque genus.

Interdictum verò non erat ita generale, adeoque Prætor hujusmodi interdicta vel vetando, vel jubendo, aliquod speciale jubebat, quod interdictum vocitabatur; & si id non fieret, aut contrà fieret, judicium se daturum pollicebatur; quæ formula, decretavè, interdicta nuncupantur; ut putat; unde tū illud deiecit, restituit, alioque judicium præstabo. quare decreta, interdicta isthæc, ad instar actionum vim obtinebant, quæ hodie professio in defuetudinem abiit.

23 Ex quo apertiùs liquet dictum, rigorosè loquendo, inter duos dictum acciri minùs posse; siquidem generale est; secùs interdictum, cum sit particulare: quandoquidem principale decidit dissidium. Coras. in de orig. jur. in l. nescimus, docens etiam edicti nomen esse quodlibet jussum, mandatque, superioris scripto comprehensionem significans: quare educere, & edicti nomen propriè ad magistratus refertur: indeque citationes, quibus absentes per literas in jus vocantur, edicta dici meruerunt: inspicito quæso Melchior. de Valenza, lib. 2. tract. 1. cap. 1. de nunc. nat. & for. num. 7. et si Donell. suprà laudat, authumat, idem esse edicere, & interdicere.

24 Summum quippè juxta Coras. suprà laudat. inter actionem, & interdictū dissidium est; quatenùs actio est de re principali, scilicet de dominio, & proprietate; interdictum verò de possessione, sive non detinenda, sive restituenda: quare juxta Donell. suprà laud. interdicta non sunt, nisi actiones in personam de possessione, & usucapione. hinc pro interdicto, actionibus in factum utimur, l. pen. C. de interdictis.

25 Juxta Borcold. instit. de interdictis in pluribus esse consentaneum, dissidentiumque interdictum, cum actione. haud dissident primò inter se, quatenùs tam actio est formula prætoris, instit. de action. in princ. quàm interdictum, §. 1.

26 & pen. instit. de interdictis. secundo actio in albo proponitur, l. 1. ff. de edendo etiamnum interdictum, l. 1. C. de interdictis. tertio actio, & de proprietate, vel quasi, & de possessione esse potest, l. 2. de condit. trit. l. hæres ff. ad Trebell. sive necnon interdictū, l. 2. §. quædam de interdictis.

27 Dissident verò, primò quatenùs interdicere est verbum commune actoris, & Prætoris, agere verò proprium actoris; Secundo, quatenùs Prætor, qui jurisdictionem dat, interdicat; secus verò; ubi actionem præbet: siquidem tunc

28 agere perhibetur. Tertio ordine, solemnitate, executione, ac formula, dissiona sunt; tametsi effectu, vi, potestate, & fine, consona: quandoquidem rei possessor cum per interdictum, tum per actionem in possessionem redigi plusquàm apertum est: etsi per interdictum, unde vi. l. 1. §. restituere, ff. uti possidetis, l. ultim. C. de action. empt. Per actionem verò incerti cōditionem, d. l. 2. de condit. trit. d. l. hæres ad Trebell. tametsi quodam effectu idem reputatur, si quæ extant, in quibus dissiona differuntur. inspicito quæso suprà laud. Borcold.

29 Verum enimverò hodiè non veteri disceptari more plusquàm manifestum esse reor; sed extrà ordinem non directò; atque utiliter, nec restituo interdicto, l. 2. & 4. C. unde vi. l. ult. C. de liber. exhiben. ac in consequentiam, actione utili, & extraordinaria in factum peragitur, d. §. ultim. institut. de interdictis.

30 Idem æquipollens est, ac de extraordinariis actionibus, quæ pro interdictis conveniunt. consule Cujac. lib. 5. observ. cap. 17. Francisc. Hothoman. in orat. Cicer. pro Antonio Cecinna, verb. per interdictum.

31 Interdictum, uti possidetis, juxta Cujac. in l. 157. ff. de verb. signif. lit. D. & E. discriminatur ab interdicto de via, cæterisq; aliis rusticanis servitutibus; quatenùs in interdicto: uti possidetis, is vincere perhibetur, qui litis contestate tēpore possidere supponitur; secus verò de interdicto de via erit differendum: quandoquidem in hoc adversarius ille devincere ducitur, qui hoc anno, quo peragitur, vel modica tempestate, idest non minore, quàm 30. diebus via usus est, tametsi interdicti tēpore minimè ausus fuisse supponitur, l. 1. §. hoc interdictum de itinere, actusque privato, & nonnunquam ex causâ hoc interdicto de via superat, etiam is, qui superiori anno via usus fuisse prædicatur; nempe hoc anno, quo redditur interdictum, usus non sit, l. 1. §. si quis propter, ff. de itinere, actusque privato; tametsi hodiè extinctum ducitur discordium interdictum, uti possidetis, ab interdicto, utrobi, ceū docet Cujac. in l. 157. ff. de verb. signif. lit. C.

CAPUT ULTIMUM.

Pro quibus interdictum, uti possidetis, præstandum, ac per consequens nunquid usufructuario, superficiario, possessori, vel quasi; competere feratur, ad commentationem in ff. & institut. de interdictis. & ad l. 62. & 157. ff. de verb. signific. Oroz Henrici anni ad Velemb. & Hieronymi de Urbez doctrina exploditur.

S U M M A.

- Num. 1. Pro quibus datur Interdictum, uti possidetis.
- Num. 2. Non obstat text. in l. sunt personæ, de Religiosis.
- Num. 3. Non obstat text. in l. 2. de interdictis.
- Num. 4. Numquid usufructuaria competit interdictum, uti possidetis.
- Num. 5. & 6. Sententiæ oppositæ.
- Num. 7. Auctoris opinio, & ratio.
- A' num. 8. Usque ad 18. obiectiones, & solutiones.
- Num. 18. Exploso competit interdictum, uti possidetis.
- Num. 19. Ejusdem probatio.
- Num. 20. Ejusdem obiectio.
- Num. 21. Ejusdem solutio.

- 1 Interdictum denique, *uti possidetis*, pro corporalibus, incorporalibus iuribus, possessione, quasi possessione, arg. l. 1. *f. uti possid. l. unie. C. eod. cap. Licet, de probat.* servitutibus urbanis, rusticis, realibus, & personalibus, continuis, discontinuis, jure venandi, aucupandi, pascendi, percipiendi annuos redditus, decimas ex fructibus alicujus interdictio, explorati juris fore, est Henrici Hannii ad Vvefemb. in ff. *de interdict. uti possidet.* Borcolt. *instit. de interdict.* Donelli in *Commentar. de jur. civil. lib. 22. cap. 16. n. 50.* Cujac. in l. 62. ff. *de verbor. signific.* Budei *instit. de interdict.* n. 13, quandoquidem in his Prætoris fidem verificari posse plusquam apertum est.
- 2 Nec obitare videtur i. *tex. in l. sunt persona, de Religios.* ubi sancitum est interdictum de jure, Dominioque rei: siquidem idem est (ut responssit suprâlaudat. Borcolt. *instit. de interdict.*) ac quarere proprietatis causam, quæ veram possessionis causam involvere videtur.
- 3 Nec 2. obstat *tex. in l. 1. de interdict.* ubi sancitum videtur proprietatis interdictum causam habere non possessionis: quandoquidem de servitute, in qua quasi possessio datur, elocuitur.
- 4 Difficultas in præsentia est, numquid usufructuario interdictum *uti possidetis* convenire perhibeatur?
- 5 Denegat D. Hieronym. de Oroz. *de Apicib. jur. lib. 4. num. 10. & 11.* Affirmat verbò Melchior de Valenza apud eundem, quod placitum cum nonnullis suprâlaudat. sèctor: quandoquidem in usufructuario cuncta jura suprâlaudata verificari de facto, ut penetranti liquet, plusquam manifestum est: nec magis, ut aliis in thematibus verificatur Prætoris edictum, interdictumque; ac per consequens ejusdem finis in hoc usufructuario; nec Oroz argumenta, alicujus ducuntur momenti.
- 8 Ne dicas: interdictum *uti possidetis* nonnisi vero possessori, sive civiliter, sive naturaliter convenire ducitur, ac per consequens jure merito commodatarii, depositarii, idque genus, explodendi sunt, l. *Officium 9. ff. de re judicat. l. 1. §. Deicitur 9. §. quod servus 22. ff. de vi, & vi armata l. si duo 3. §. si Creditores 8. ff. uti possidetis.* Verùm usufructuarius verus haud denominatur possessor; igitur &c. Author est Suprâlaud. Oroz. n. 10.
- 10 Major liquet: Hujuscemodi namque interdictum *uti possidetis*, unde vi, nonnisi possessoribus soli, vel rei, quæ solo coherent, convenire differuntur, l. 1. §. *Hoc interdictum, ff. eod. tit.* Ast quis unquam somniaverit edificans, usufructum esse solum, cùm res incorporalis sit? Princip. *instit. de reb. corporal. & incorporal. l. 1. §. Quadam, ff. de divis. rer. & qualis.* nec solo coherent plusquam apertum.
- 11 est: siquidem servitus est personalis, personæ ipsi coherent, l. 1. ff. *de servitut. l. unus 24. ff. de servit. rustic. præd. l. si titio 33. §. in fine, ff. de usufruct. l. Interdum 10. ff. de usufruct. accrescend. Igitur, &c.*
- 12 Confirmatur: Usufructus namque formaliter inter personales servitutes annumerari explorati juris est; *tor. tit. instit. de usufruct.* ac per consequens ipsimet usufructuario adhærere. Igitur, cùm ab usufructuario sejungi impossibile ducatur, consequens sit, ut interdictum *uti possidetis* ipsi covenire nequeat, quod de sui natura, vel ejecto, vel sua extanti in possessione, ne quis à sua deturbetur possessione, competere prædicetur.
- 13 Distinguendum est antecedens: nonnisi vero in genere suo detur possessori interdictum *uti possidetis*, concedo antecedens; alio pacto, infirmum ducitur unde cùm ejus illatione.
- 14 Ad cujus probationem distinguenda erit Minor. Interdictum *uti possidetis*, haud permittitur, nisi tantum possessoribus soli, vel rei, &c. nego minorem, & his, & ejectis, & alienis, & veris possessoribus alicujus generis, permittenda est minor, & nego consequentiam.
- 15 Usufructuarius namque suo in genere possidere perhibetur, & à possessione sua verificatur naturalis expulso; ac per consequens
- 16 contra interdictum *uti possidetis* finem: propereà quòd in incorporalibus verum datur dominium; tametsi quasi possessio, ad differentiam possessionis, quæ de corporali dumtaxat
- 17 refunditur. Quandoquidem quasi possessio possessioni equipollens est: Usufructuarius enim suo possidere proditur nomine, l. *usufructuarius 21. ff. quemadmodum servitus admittatur.*
- Secunda difficultas est: expulso vi cuique à sua possessione numquid contra deficientem interdictum *uti possidetis* convenire prædicetur.
- 18 Interdictum *uti possidetis* ei competere reor, est Menoch. *de retinend. possess. remed. 3. n. 35.* aliorumque, adversus Henricum Hannii apud Vvefemb. *observ. ad ff. uti possid. columnan. l. in med.*
- 19 Probatur: Vi namque expulsus, etiamnum civiliter possidere ducitur: Rogitat namque expulso naturalem possessionem, scilicet usum possessionis civilis suæ, ac per consequens bina ei competere ducuntur interdicta; unum, quo petit se in civili possessione asservari suam, illamque non deperdendo; alterum vero interdictum, unde vi, ut Prætor explodat possessorem naturalem ab illa naturali possessione.
- 20 Arguit Hannius suprâlaud. expulso hoc in themate non amplius possidere ducitur, nequidem animo siquidem animo possessionem desinere impossibile autumatur; ac per consequens impositum debere interdicto unde vi par esse ducitur.
- 21 Irritum est antecedens; Quandoquidem civiliter possidere reputatur, neque animum civiliter possidendi deperdidisse præsumitur; atqui dumtaxat petit, ut actuali naturali illa possessione prædo, seu injustis naturalis possessor explodatur; alioqui petens ad nundinas, possidere minimè diceretur, quod perabsurdum foret.

IN Caufa Juliae Vicciae, filiae quondam D. Tuccii Vicii de Lanzaño, petentis legitimam super bonis dicti sui patris ex persona fratris sui. An in computatione bonorum paternorum, pro legitima, debeat contribui feudum, in quo vivitur jure Francorum, de quo cum aliis bonis restituendo idem frater gravatus fuerat. *Hac Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

SI primogenitus, Francorum jure, in feudo dumtaxat succedere perhibetur; si ipso extincto, ex fideicommissi robore, feudum ad patrum necessarium transire debeat, numquid primogeniti forori in feudo hujusmodi legitima competat?

S U M M A E.

- Num. 1. Primae thesisi partis praedefinitio.
A' Num. 2. usque ad 7. ejusdem probationes.
A' Num. 7. usque ad 12. & objectiones, & solutiones.
Num. 12. Secundae thesisi partis praedefinitio.
A' Num. 13. usque ad 23. ejusdem probationes.
Num. 23. & 24. expeditur Capiciana ratio.
A' Num. 25. usque ad finem & oppugnationes, & solutiones.

1. **U**BI alia extra feudum antiqua paterna, allodialiaque, idque genus, extare supponuntur bona, toties in istiusmodi dumtaxat bonis legitimam acquiri forori audacter reor I. est Reg. de Marinis, *resol. jur. lib. 1. cap. 250. num. 2. & 3.* Facchini, *contro. juris lib. 7. cap. 46.* Thesauri, *quæst. for. lib. 2. quæst. 76. num. 6.* Vincentii de Anna, *singul. 197. & in repet. 253.* Afflicti, *decis. 119. usque ad num. 4. & decis. 248. num. 7. aliorumque.*
2. Probatur 1. ubi legitimæ petitio, ejusdemque satisfactio in aliis percommode fieri valeat bonis, toties in privilegiatis bonis (de quibus in praesentiarum extare supponitur dissidium) satisfactio, ac per consequens eorundem detractio haud facienda fas est: siquidem reposcentis finis: procul ab alicujus detrimento rite obtineri differitur, juxta tritum elegium illud: quicquid mihi prodest, nec alteri obest, peragendum est, *I. iustitia, ff. de iustitia, & jure, §. juris præcepta, vers. alterum non ledere, insit. eodem*, ac per consequens sororis voluntati satisfieri plusquam manifestum est: inde fit, quod etsi jura plura inhibeant, non per hoc aliquid libertati derogant. Donellus *lib. 2. commentar. cap. 9.* quin imò qui sub legibus vivunt, liberi sunt. Plutarchus, in *initio*

libri, de audit. ibi: qui rationi parent, soli digni sunt, qui liberi vocentur; soli enim bi vivunt, ut volunt, qui, quod velle debeant, didicerunt. Cicero pro Cluentio, ibi: *id est legum servi sumus, ut liberi esse possimus*, igitur, &c.

5. Probatur 2. Soror namque isthæc ab hujusmodi feudo explosa esse supponitur: quandoquidem hic non, nisi de feudo Francorum more fermo est, quod de sui conceptu primogeniti legitima esse supponitur. *cap. licet extra de voto, igitur, &c.*
7. Nec obstat textus in *l. cum queritur 6. & auth. novissima, Cod. de inofficioso testamento*, in quibus est praedefinitum, legitimam haud fore hæreditatis; aut bonorum partem. Antonius Faber, in *Cod. lib. 7. tit. 1. definit. 6. n. 2.* inde fit, quod variis nominibus acciri assolet legitima: enim verò debita portio in *l. Papinianus, §. quoniam, ff. de inofficios. l. scimus, Cod. eodem: portio legitima in l. omni modo, l. quæ nuper, Cod. eodem. Debitum bonorum subsidium, in l. si totas, Cod. de inoffic. donat. quarta natura, in l. cum ratio, ff. de bonis damnator, l. scripto, ff. unde liberi: portio substantiæ apud D. Lucam *cap. 15.* ubi edificabat filius prodigus: pater da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. Sic, & in *l. si quis 33. Cod. de inoffic. Olwaldus lib. 19. Donell. cap. 4. lit. T.* Mancinus de legitima *quæst. 1. Merlinus eodem tract. quæst. 1. lib. 1. igitur, &c.**
8. Distingendum est antecedens: Legitima est bonorum pars, de illis eloquendo bonis, quæ privilegio minus irradiata sunt; verum est antecedens; infirmum verò de illis, quæ privilegiata esse ducuntur; ceterum nostro in themate, in quo feudum Francorum ritu permixtum esse supponitur, ac per consequens solummodò primogenito acquisitum: quare supra laudati textus de primæva; secus verò de secunda fidei specie commentandi sunt.
10. Nec obstat 2. Primogenitum in feudis hæredem pro feudi, secus verò pro hæreditatis parte fore obstringendum, edocet Tiraquellus, laudatus ab Amendola, ad *decisionem de Francis 159. num. 2.* igitur, &c.
11. Tiraquelli elegium alio in themate extare autumatur: propterea quod, de illis eloquitur feudis, in quibus feminas, cum quodam legitimum, cum quodam dotem succedere supponitur.

- 12 Si primogenitus Francorum iure solummodo in feudo succedat, si ipso extincto, patruo adipiscatur, tunc ex juris vigore legitime detractionem permitti minis posse haud dubie reor. 2. cū præfixum fuisse per S. C. hic Antonius Capicius, *in fine*, ibi: *Et necum omnes Domini concurrerunt, quam prædefinitionem sectati fuere Reg. de Marinis resol. lib. 1. cap. 250. num. 2. & 3. allegat. 102. Anna singulari 197. & in repet. 253. Afflidus decif. 119. à num. 1. usque ad 4. Vivius decif. 526. num. 2. Pachineus controvers. juris, lib. 7. cap. 46. in fine*, aliique Author est Thorus, *part. 1. compend. juris decif. verbo, legitima*, contra Guidonem Papam *decif. 476. vers. dico tamen, & decif. 487. num. 2. Fabium de Anna, consilio 25. num. 27. & 28. aliove*.
- 13 Probatur 1. Vel feudum Francorum iure divisibile esse supponitur, vel indivisibile; si indivisibile, germana thesis isthæ, ac per consequens feudo nihil fore detrahendum plusquā manifestum est. Sin divisibile, rursus ab iisdem reposcendum adversariis: quod corpus ne, an verb, quod ejus valorem, fructusvè? si primus; igitur feudi natura Francorum ritu
- 14 prædefinita destrueretur; quandoquidem feudum hujuscemodi de sui natura nullam patitur divisionem: si secundum, nec etiamnum id dici fas est; siquidem purus, simplexque ductus perhibetur, qui non, nisi à ducendo militum copias denominationem sumpsit: sic Virgilius.
- Præsti belli, fatisque repulsi duces danav.*
- 16 Hoc Francorum ritu feudum hoc differetur: etenim quod fructus divisibile foret, quod per absurdum esset, *l. si ita 39. in fine, de oper. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libert. cap. in Genf. de electione. Terent. in adel. 33. 22. ibi est hercle inepta, ne dicam: dolo, atque absurda. Cic. de senect. ibi. Potest enim quicquam esse absurdum, quàm, quò vix restat minus, ed plus vitæ quærere?* propterea quod Francorum iure juri oppugnaretur, juremerito ab hoc feudo legitima istiusmodi haud detrahenda est: quandoquidem in feudis & ipsorum naturam, & investituram prospiciendam semper autumo.
- 18 Probatur 2. gratis assumens, secus verò comprobare proditur Fabius de Anna suprā laudatus Capicii prædefinitionem quod feudi corpus, secus verò quod ejusdem valorem, fructusvè interpretandam fore edocens; quandoquidem summum consecrari videtur per absurdum: siquidem feudum Francorum ritu, & natura destrueretur, pessundareturque, & juri bus obnoxium foret; immò feudum, primogenituræ competens, ampliùs permitteretur indivisibile; propterea quod in valore, ejusdemque fructibus & masculi, & femina, sive quodam legitimam, sive quodam dotem detrahendam admitteretur; quæ cum decrepita sint absurda, utpote Principis ditionem reitringentia, juremerito thesis nostra firma restat.
- 20 Probatur 3. Feudalia namque bona. isthæ

- alio prædefiniuntur iure, quàm hereditaria, allodialiaque; idque genus, bona: siquidem in hisce pro libito suo decernere potest testator,
- 21 *l. scimus, §. repletionem, Cod. de inefficacio testamenti*, inde fit quod hæres ab eodem causam possidendi habet, *l. Pomponius 13. §. 1. ff. de acquirenda possess.* ad instar venditoris respectu emptoris, qui Author dicitur, *l. 4. §. ultimo, ff. de action. empti. Briffonius de verbor. significat. verbo, Author*, quare cū nostro in themate, Francorum ritu inspecto, feudum ut legitima primogenito solummodò tribui supponatur, juremerito ex ipso nihil detrahendum esse æquum ducitur: siquidem justitiæ haud dissonum est. sic Tullius *lib. 3. reth.*
- 22 Probatur 4. ex textu, in *cap. Imperialem, §. præterea de probिता feudi alienatione*, ubi sancitum est Comitatus, Marchionatus, idque genus dignitates dividi haud posse, *cap. si quis obiceret 1. qu. 3. cap. Simmacus 16. qu. 1. D. D. Anton. Granano 3. decret. ut Eccles. benefic. sine & c. tit. 12. in cap. ut nostrum unic. num. 8.* verum enim verò divisio fieret, si legitima isthæ ex hujuscemodi detrahi differatur feudo, igitur, &c.
- 23 Hinc explodendam esse capicianam rationem in fine hujus prædefinitionis, edocens vitam, militiamque ex demortui persona minis fore tradendam, quæ de sui conceptu ex
- 24 obitu perimitur, siquidem de legitima ex fratribus extincti persona sorori præstanda, secus verò de vita, militiaque, apud autores dissentio est, ut perpendenti liquido constat.
- 25 Ne ediffiras: inter alia annuerandum feudum bona necessum ducitur, ut ex cunctis legitima filiis detrahi queat bonis: quandoquidem hereditarium feudum bonorum naturam
- 26 asservat, ac per consequens in fidei commissi restitutione includitur, utpote edocent auctores apud Capicium *hic nu. 4. & 5.* atqui res hoc in casu sic se habet, igitur, &c.
- 27 Vera ducitur major, si de francorum iure, haud eloquatur: siquidem feudum francorum
- 28 ritu stabilitum extraneam, eterogeneamque, consecrari prædicatur naturam, quod aliis de rebus, sive feudalibus, sive alterius generis verificari impossibile autumatur: denegata igitur minori, inanis restat ejus illatio.
- 29 Neque 2. ediffiras: tamen si feudum filiae pro legitima haud dandum sit: verumtamen, si ejus valor, fructusvè pro legitima, filiae præstanda, darentur, profecto feudi francorum ritu prædefiniri natura, essentiaque, ac per consequens indivisibilitas, ritè salvaretur, igitur, &c.
- 30 Infirum est antecedens, ac per consequens inanis ejus illatio: siquidem ejus essentia, natura ex legitima detractione destrueretur.
- 31 Nec 3. dicas dictionem illud: feudum francorum iure fore indivisibile, ac per consequens primogenito dumtaxat acquiri hanc patitur commentationem, scilicet quodam titulum, marchionatus, idque genus, & quodam proprietatem; secus verò quodam fructus, ejusdemque valore, siquidem hoc pacto divisibile est. Ho-

32 thomanus *consil.* 31. *num.* 23. *pag.* 145. gratis id assumere uti ex commonstratis liquido liquet, fecus verò probare ferantur adversarii.

33 Ne 4. inquis; ob stare videtur textus in *l. cū queritur* 6. & *auth. novissimam* eodem tit. in quibus sancitum est, legitimam, non hereditatem, aut bonorum partem fore: atque feudum francorum ritu prædefinitum inter bonorum partem annumerari plusquam manifestum est: igitur ex hoc sorori, seu paternorum pars bonorum, ex fratris persona extincta, refundenda sit legitima.

35 Supra laudati textus alio in themate exstare ducuntur: quandoquidem illis de bonis eloqui videntur, quæ privilegio minus fruuntur;

36 adeoque nil mirum, si, & masculi, & sorores in ipsis quilibet suo in genere succedere valeat, utpotè est commentandus Tiraquellus. *de iure primogenituræ*, *quest.* 35. *versus* *lego autem*, *un.*

37. quare data majori, distinguenda est minor: bonorum pars privilegiata, reputatur feudum francorum more stabilitum, dumtaxat primogenito competens, concedo minorem; alio pat-

38 to, unà cum ejus illatione denegatur: quandoquidem feudum francorum, ritu efformatum, pars nuncupatur, quatenus inter defuncti bona annumerari necessum est; tametsi uti privilegiata, atque extranea ipsorum naturam, haud sectatur.

39 Ne postmodum differas: data hypothesi, quod soror isthæc, nec hujuscemodi francorum, jure, stabiliti feudo, nec ex alodialibus, vel alterius generis (propterea quod non exstare supponuntur) haud alenda sit bonis; respondendum ab adversariis, ex quibusnam responsum sanè foret ex nullis, ac per consequens cum de decore mendicare obstringeretur; quod per absurdum esset, igitur, &c.

40 Irritum est antecedens, unà cum ejus illatione: siquidem, tametsi nil ex hoc feudo petere quiret, quandoquidem fratris feudi fruitio temporalis exstabat, ac per consequens liberè ad patrum translatum, verumtamen alio ex capite in patruo illam alendi obligatio subnascitur, utputà sanguinis vi.

Pro Prædefinitionis hujuscæ illu- stratione.

C A P U T I.

Primogeniti soror à legitimæ petitione circa feudum Francorum, jure stabilitum, ex fidei commissio ex fratris persona demortua ad patrum translatum, explosa: numquid saltem à patruo alenda sit; si neptis isthæc nil in bonis possideat, ex quibus vitæ succurrere valeat suæ.

S U M M A.

Num. 1. thesis prædefinitio.

A' Num. 2. usque ad 8. ejusdem thesis probationes.

A' Num. 8. usque ad finem, obiectio, ejusdemque solutio.

1 Lendam fore per patruum sororem hanc haud dubiè exilimo. est Afflicti. *dec.* 372. *nu.* 3. aliorumque, quorum auctor, sectatorque est Surdus *de alimentis*, *quæst.* 28. per totam, adversus nonnullos apud eundem.

2 Probatur 1. ipsi summet jure naturæ, ejusdemque instinctum, ac sanguinis jus, id de facto, repossidere plusquam manifestum est, utputà, quodlibet arbitrium creatum sanguinem debere sustentare suum, ac per consequens in patruo obligatione exstare. supponitur, nepotes, suos nepteseve inopes alere debere, juxta textum in *cap. cum quidam*, *de jure jurando*. Larrea *de off.* 47. *granat.* quare jure merito Plato edocet, proprium prætermittere alere sanguinem, nec Deus, nec homo sanæ mentis, cuiquam consuevit, imò brevem illis portendit ætatem Homerus, nonnè Ciconia parentes sepes alere, ac humeris in volatu illos gestare nobis memorie prædium liquet? nec prætermittendum est illud puellæ, quæ patrem in apem, in vinculis iniecit, proprio alebat lacte. Cofarij in *de origine juris* auctor est.

3 Probatur 2. rogandum ab adversariis si neptis isthæc in bonis aliquid possideat, ac ab intestato decessisse supponatur, nec ullus exstaret, qui hereditatem adire posset, nisi patruus; numquid iste hereditatem adipisci differet? profecto negativum ex unanimi cunctorum placito auctorum foret. dandum responsum: igitur si ad successionem, ac per consequens ad utile devocatur patruus, cur igitur haud ad alimenta? juxta, illud sentiens utile, &c. *l. nil tam naturale*, *ff. de regulis juris*. Terentius *comedia* 4. *act.* 5. *scena* 3. in fine.

7 Probatur 3. ex textu in *l. si instituta* 27. *ff. de inofficijs testamentis*. ubi sancitum est, lite pendente, nepti à patruo fore præstanda alimentum; igitur &c.

8 Probatur 4. exemplari conjunctorum, qui naturali attentio jure ad invicem se alere debent, utputà pater respectu suorum filiorum, *l. si quis à liberis*, *ff. de liberis agnoscendis*, *l. si competentis*, *l. penult.* & *final.* *C. de alendis liberis*, *l. unica*, *S. taceat*, *C. de rei uxor.* *Carpi.* *si quis dereliquerit* 14. 30. *dist.* Joannes Gaspias in *tract. de expensis*, *cap.* 1. quo desinente adus paternus adstringitur, *l. dotem dedi*, *ff. de collat. bonor.* & postea mater, *dist. l. si quis à liberis*, etiam primogenitus, seu possessor majoratus fratres alere tenetur, etiam si divites forent. Molina *lib. 2. de primogen.* *cap.* 15. Salgado *1. p. labirynth.* *cap.* 24. quemadmodum pater. Surdus *de alimentis*; *tit.* 1. *quæst.* 201. Hothomanus *conf.* 61. & 80. & 84. Acacius *de privi. parent.* *privi.* 8. Fragofo, *de reg. christ. reipublica* *par.* 3. *lib. 1. disp.* 2. per totam, si filius sit emancipatus, si non, *dist. l. si quis à liberis*, *S. si utrum*, si adoptivus, *l. onera*, *ff. de adoptione* si naturalis, *auth. licet*, *C. de naturalibus liberis*. inspecta semper qualitate personæ, ac patrimonii substantia, *dist. l. si quis à liberis*, *S. sed si filius*, *l. sed etsi quid sufficienter*, *ff. de V. S. l. quæra* 60. *ff. de jure dotum*. Molina *lib. 2. de primogeni.*

geniti, cap. 15. num. 39: inde fit, quod personæ istiusmodi supralaudatæ si deficiant in præstatis alimentis gravius peccant, cum necare foret, *Inocare* 4. §. de liberis agnoscendis; successione jura deperdentes, l. 2. C. de infantibus expositis. Cujacius lib. 10. observ. cap. 36. inspicito Valentiam tom. 3. illustr. de suor. hered. success. nu. 9. Cujacium lib. 19. observ. cap. 40. aliosq; quæ cum ita sint, quis haud est ignorans, etiam patrum neptem alere debere suam. Larrea dec. 47. granar. cum utrobiquè par urgeat ratio, adeoque eadem legis prædefinitio, l. illud §. ad leg. aquil. l. si postulerit, §. 2. §. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, §. de edend. l. nautæ, §. finali, §. nautæ camp. l. d. Titio, §. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccles. §. si igitur, insit. quod cum eo.

9 Ne dicas; patrum fore obstringendum, hoc in themate suam alere neptem explorati juris haud esse, aut dum procul à jure differamus, erubescere est, *Lillana*, C. de collationibus igitur &c.

10 Irritum ducitur antecedens: siquidem id cū naturali liqueat ratione, quam pro jure semper habendam esse plusquam apertum est. hinc *Tullius 4. tusculan.* ibi: Bene adhibita ratio, cernis quod optimum sit: neglecta multis impli-

11 catur erroribus; quandoquidem ex philosopho legem quaerere, ubi naturalis urgere proditur ratio, perabsurdum est; tum ex supralaudata l. instituta.

CAPUT II.

Alimenta sive per matrem filio, sive per aviam, idque genus, nepti præstita: numquid dono data esse perhibeantur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 7. usque ad 8. ejusdem probatio.

A num. 8. usque ad finem, objectio, & solutio.

1 **T**amet si hæsitabile vocatur, extinctio patre, dissidium hoc inter auctores *Joseph. de Rosa consult. 44. num. 28.* secus verò eo superflite: verumta-

2 men mea sententia in juris puncto, sive superflite, sive demortuo patre, alimenta istiusmodi præstita peti posse, sive per matrem, sive per aviam, haud dubie existimo.

3 Probatur. quicquid enim nullo deberi perhibetur jure, id quippè donatum haud est præ-

4 sumendum, argumento legis, cum de indebito vers. qui enim solvit, §. de probat. l. in bello, §. facta, §. de captivis, & postliminii revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 2. C. de probat. l. quæcumq; §. fin. §. de publican. l. asscuratio, C. de non numerat. pecun. cap. cū *Joannes, §. verum, de fidei iurum. cap. licet de constit. lib. 6. Aristot. lib. 4. Ethic. cap. 1. & 11. Pich. in insit. lib. 2. in rub. de servit. u. 15.* nemo enim sua deperdere velle bona præsumendus est, cum panes suos asservari debeant Dominos. Codex Theodosianus, tom. 1. lib. 2. tit. 13. in comment. colum. 1. pag. 154. quandoquidem in domini translatione domini velle

5 repositur. *Petrus Faber de diversis reg. ju. ad l. 10. lit. D. pag. 67. Ant. Fab. in jurisprudentia de ingenuis, tit. 4. princip. 6. illar. 6.* siquidem domini possessio in domini facultate extare supponitur, adusque secus per contractus, idque genus, relucere prædicatur: quæ enim,

6 facti sunt, probatione indigent, l. in bello, §. facta, §. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati, C. de Collat. l. 1. C. de probationib. l. quæcumque, §. fin. §. de publican. l. asscuratio, C. de non numerat. pecun. cap. cū *Joannes, §. verum, de fidei iurum. cap. licet de constit. lib. 6.* verum enimvero

7 alimenta isthæc per hujusmodi personas præstita, illa refundere nullo adstringuntur jure, igitur &c.

8 Ne quæso differas: extemplò, ac procul ab aliqua necessitudine præstita fuisse alimenta, isthæc dicantur; evidens quippè symbolum est lubenter illa dono data voluisse, igitur &c.

9 Nam contra est; id proscdò portendere foret: evenire namque quivisset alia ex causa, scilicet, ne filii, vel nepotis bona pro ipsorum sustentatione vili venditarentur pretio, vel id genus.

DECISIO III.

In Causa Celii Caraccioli, Commendatarii Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de Matina, contra filios, & hæredes Antonii Pettenati, & Antonia Larzes suæ uxoris, super redditione computi administrationis Ecclesiæ Sancti Angeli ad Frongillum Grancia dictæ Commendæ: fuit dubitatum an Commendatarius possit agere pro fructibus prædecessoris tempore exactis, nec prædecessori ipsi consignatis. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Fructus prædecessoris extincti Commendatarii exacti; secus verò per eundem percepti;

quibusnam acquiri perhibetur ejus hæredi ne? an Ecclesiæ? vel ejus successoribus?

SUM-

S U M M Æ.

Num. 1. thesis prædefinio.

A' num. 4. usque ad 14. ejusdem probatio.

A' num. 14. usque ad finem, objectiones, & solutiones.

- T** Ametfi successori Commendatario acquiri prædefinitum fuisse per S. C. memorat Capicium hic num. 10. ibi: & in dicta causa fuit conclusum, & in fine, ibi: fuit votatum præ Commendatario; quam prædefinitionem sectantur Riccius collectanea decis. 927. Gabriel aliquæ. Thorus Author est tomo 1. compend. decis. verbo, Commendatarius: verumtamen in juris puncto secus tutari posse haud dubie existimo. inspicito Augustinum Barbofam tomo 2. de iure ecclesiastico, lib. 3. de commendis beneficiorum secularium, cap. 9. à num. 1. usque ad finem, sive commenda ad tempus, sive perpetua sit.
- Probat. Tameñ commendatarius perpetua insignitus commenda, de fructibus stabilendi ditionem habere supponatur: verumtamen, ipso extincto, quod fructus exactos, sed non perceptos, extinctum etiam ducitur ejus dominium; ac per consequens, nec ad ejus heredem translatum autumatur: quandoquidem personale supponitur jus, quod de sui conceptu extinguitur destructo subiecto. Baldus, insit. lib. 1. de iure natural. genti. & civil. pag. 3. i. Gellius lib. 10. nocturnum, cap. 20. ad instar accidentis, quod perfundatur percepta substantia, l. 4. in fin. ff. de action. empti. inde fit, quod Commenda non est titulus perpetuus, sed ad tempus: quare beneficia, ita commenda, commendationes vocitantur, l. 2. vis. 44. lib. 11. legum Longobard. inspicito Cironium in cap. 1. de eo, qui mittitur, in 5. compilationes, adeoque nil mirum, si de ipsis testari impossibile ducatur: extant namque fructus hujusmodi Ecclesiæ patrimonium, ac per consequens eidem incorporati: propterea quod tameñ prædecessoris extincti sedem tenere edisserat heres, ac per consequens idem jus, eamdemque ditio, l. hereditas 28. ff. de regulis juris, l. heres in omne, ff. de acquirenda. hereditate: verumtamen germanam hanc patitur interpretationem, scilicet, quod fructus percipiendos, secus verò quod perceptos: si quidem isti jam Ecclesiæ incorporati, ac cum ipsa consolidati proprietate esse reputantur, perinde, ac si Ecclesia foret Commendatrix; quod idem de fructibus, vacationis tempestate lectis, stabilendum esse reor: utrobique enim par urgere differitur ratio, cu perpendenti liquidò liquet; igitur eadem legis prædefinitio, l. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad legem juliam, de adulteriis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, idque genus.
- Nè dicas: Commendatarius prædecessoris demortui successor locum tenere supponitur: verum enimverò fructus exactos, sed non

- perceptos repetere quiverat ejus prædecessor; igitur etiamnum ejus successor: utrobique enim par urgere perhibetur ratio, uti ritè speculanti liquet; igitur eadem legis stabilitio, l. illud, ff. ad leg. aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. juliam, de adulteriis. liquidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud Cod. de sacros. Ecclesiis, §. si igitur, insit. quod cum eo.
- Distinguenda est major quodam fructus percipiendos, idque genus; vera ducitur; quodam fructus exactos secus verò perceptos, deneganda est minor, adusque superflus foret permittenda est major; secus ipso extincto, in inanis redditur ejus illatio: siquidem prædecessor, successorque in aliquibus inter se haud dissident, ut speculanti liquet.
- Nè dicas 2. Commendatarius suo in genere verus, utilisve fructuum ex commenda lectorum dominus esse supponitur, ac per consequens, & sibi, & heredibus acquirere suis fructus hujusmodi plura manifestum.
- fore: quare fructus illi maturi à tertio exacti, aut Commendatario haud traditi, jam Commendatario acquisiti sunt, ac per consequens in ejus translatum dominium, adeoque in ejus heredem.
- Distinguendum est antecessus, de fructibus eloquendo, jam perceptis, superflite Commendatario, verum est antecessus; lectis verò, sed Commendatario haud traditis, infirmum ex communfratris reputatur antecessus, unà eum ejus illatione: siquidem fructus collecti, aut Commendatario demortuo minus traditi, Ecclesiæ acquiruntur.
- Nè dicas 3. Fructus maturi, ac per tertium lecti, hoc in casu, ita se habeant, perinde, ac si ab eodem Commendatario collecti fuissent; igitur in Commendatarium translatum esse supponitur dominium, ac per consequens, in ejus heredem.
- Nullum est antecessus: quandoquidem, est longè disparitas, ex communfratris, de fructibus, per Commendatarium perceptis, ac per tertium, ipso extincto, lectis: siquidem, isti cum proprietate consolidati esse presumuntur ac per consequens in illis nullum habet dominium commendatarius: est enim aliquod superfluum, quod post Commendatarii obitum remansit, ac per consequens, cu Ecclesiæ patrimonium eidem etiam acquiri debere par est.
- De fructibus verò, per Commendatarium perceptis, qui post ejus mortem, in ejus hereditatem reperiri differuntur: numquid ejus heredi acquirantur? haud dubie acquiri censco: siquidem, cum Commendatarii proprietate consolidati esse supponantur.
- Si Commendatarius, semel in anno, legi ferantur; atque aded Commendatarius, præ ipsum cura, culturaque, nonnullos exercuisse supponatur labores, impensave; tunc Ecclesia, cum alterius jactura, locupletari debere haud par ducatur; ac per consequens cum

Ad per Ecclesiam cum ipso compensanda, sunt, scilicet, & industriae, & laboris, idque genus impense; si primario anno obtente commendae Commendatarii extinctio verificatur; secus aliis stabilendum erit annis: disparitas ratio esse potest; siquidem, ubi multos per annos commendae fructus perceperit Commendatarius, uberrime lucrum ex commendae reportasse supponitur; secus si anno uno, quod prudentis Judicis arbitrio linquendum, esse duco.

CAPUT I.

Perpetuam concedendi Commendam numquid sit in Episcopi ditione?

Pro ipsius firmitate quamam reposcuntur?

Quodnam discordiculum inter Commendam ad tempus, & perpetuam extare perhibeatur, ad commentationem textus in cap. nemo deinceps 15. de electione, & electi potestate in 6.

S U M M A.

Num. 1. primae thesisi partis praedefinitio.

A' num. 3. usque ad 11. ejusdem probatio.

Num. 11. secundae thesisi partis praedefinitio.

A' num. 12. usque ad 20. probatur.

A' num. 20. usque ad finem tertiae thesisi praedefinitio, ejusdemque probatio.

RO quibus praedefiniendis: tametsi in Episcopi ditione sit, commendam, animae curam habentem, ad sex permittere mentes: verumtamen secus vultus explorati juris esse. est Augustini Barbofa in cap. nemo deinceps 15. de electione, & electi potestate in 6. num. 4. dummodo Ecclesiae necessitas, vel utilitas aliud non reposcat.

3. Probatur 1. ex dicto cap. deinceps, ibi: ultra semestris temporis spacium non durat. secus vero est differendum, si Ecclesiae necessitas vel utilitas aliud reposcat: siquidem, istiusmodi tempus prorogare potest: tametsi Rebuffus, secus opinatur. apud supralaudatum Barbofam num. 5. propterea quod Episcopo ex tacita Pontificis permissione, id concessum esse ducitur.

6. Probatur 2. Quemadmodum enim Episcopo sex ad conferendum praemittuntur mentes, cap. nulla extra de concess. praebend. sic ad similitudinem collationis sex alii ad commendam concedi fas est: tametsi providere necessum sit, priusquam vacationis tempus semestre labitur: siquidem, eo extinctio, in ditione sua haud est amplius de commendae consulere, remota necessitate, vel utilitate.

8. Probatur 3. Jus namque commune, de facto, jubet, ut quaelibet Ecclesia proprium obtineat Praelatum, cap. quia in tantum, cap. referente, & cap. de multa de praebendis, & dignitatibus. cap. ad hac, cap. praeterea, eodem Canone, singula, dist. 89. Trid. sess. 7. de reform. cap. 3. Cironius, in paratit. de prob. & dignit. tit. 5.

pag. 184. cap. dudum, §. secundo, de electione, cap. eam te, de atate, & qualitate, DD. Antonius Grannanieto, 3. decreta, ad textum, in cap. de rectoribus 3. de Clerico agrotante, vel debilitato, & c. num. 5. pag. 332. exemplo extat de Calixto III. Pontifice, qui priusquam Pontificatus apicem attigisset, cum non posset plura accipere beneficia; renueret, respondisse fertur, unicam Virginem in uxorem peto; secus vero commendatum Praelatum, cap. cum non ignores, extra de praebendis, cap. sicut 7. quae. 1. & ubi secus fieri edisseratur, id nonnisi dispensatione, quae de sui natura iusta reposcit causam, cap. tali, quae. 7. & cap. exposuisti extra, de 10. praebendis, cap. dispensationes, 1. quae. 7. quae, vel est causa utilitatis, vel necessitatis, cap. sine, 12. quae. 2. cap. exposuisti, extra de praebendis.

11. Requisita verò, quae pro Commenda obtinenda reposcuntur, sunt legitima aetas, ordo legitimus, & alia carere Commenda. idem. Augustinus Barbofa, supralaudatus Author est, à num. 1. usque ad 4. nonnullos laudans Authores.

12. Probatur 1. ex supralaudato textu, in cap. nemo deinceps 15. de electione, & electi potestate, in 6. ibi: nemo deinceps parochialem Ecclesiam, alicui non constituto in atate legitima, & Sacerdotio, commendare praesumat: nec tali etiam, nisi unam, & evidenti necessitate, vel utilitate ipsius Ecclesiae suadente, & c. igitur, & c.

13. Probatur 2. Tametsi Commendatarius minime praelatus esse proditur, alit potius Procurator, cui Ecclesiae custodia commissae esse supponitur: verumtamen legitimam administrationem illam potitur, ac per consequens ex illius fructibus, & ipse, & ejus Ministri providendi sunt, juxta diderium illud Divi Pauli, qui alteri inservit, & c. idque non nisi, ut ipsi Ecclesiae inservire valeant; sicut legeret proprius Praelatus: quandoquidem subrogatus subrogati naturam sapere videtur. cap. Ecclesia extra, ut lite pendente, l. si cum, §. qui iniuratum, ff. si quis caut. l. 1. §. haec actio, ff. si quis testam. liber. l. filia, §. Titia, ff. de condit. & demonstrat. l. unica, §. 1. Cod. de rei uxori. actio. §. fuerat, inst. de actio. cap. Ecclesia, ut lite pendente; igitur aetas illa, quae in Praelato, seu in Parocho, ut posset Ecclesiam administrare, requiritur, ita in Commendatario; cum utrobique par vergeat ratio, l. liliud, ff. ad l. aquilam, l. si postulare vrit, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. l. quidam numularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta caup. l. ad Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccl. §. si igitur, inst. quod cum eo.

16. Probatur 3. Ecclesiasticus namque ordo pervertitur, ubi, unus plurium munia praecoccupare supponitur, cap. ad hac extra, de praebendis; nec suo rite satisfacere queat muneri, juxta illud vulgare brocardicum. defensus bis nis, & c. inde fit, quod statim vacant beneficia Episcopi, post ejusdem consecrationem, & ad ep-

17. Probatur 4. Quod si Commendatarius, post consecrationem, non statim vacante beneficio, Episcopi, post ejusdem consecrationem, & ad ep-

adeptam possessionem, *cap. cum in cunctis*, 7. §. *enim verò, de elect.* & *electi potestate*, *cap. si quis* 21. *quæst.* 2. *cap. ne pro cuiuslibet* 16. q. 1. *cap. cum nostris*, 7. *cap. post electionem, de cõcess. præb. cap. eam* 12. 7. *de rescript.* *cap. ex ore, de his, quæ sũt à Prelatis, cap. cū in Ecclesia*, 25. *de præbendis*, lib. 6. *cap. licet Episcopus, de concess. præb. eod. lib. extravagant. ad regimen, de præbendis.* *Germanus, de indultis*, §. *si verò*, nu. 20. *Sanchez, de matrim. lib. 8. disput. 1. nu. 24.* *Valenzuela, tom. 1. cons. 5. nu. 19.* *Barbosa, in cap. 3. de probat. nu. 2.* *Barbosa, voto 28. per totum.* *Borellus, de præstantia Regis Cathol. cap. 50.* *Larrea, alleg. 67.* igitur plures committere alicui commendas per absurdum foret, alioqui fraus committeretur, *cap. de multa extra de præbendis*, quod iuribus obnoxium foret, *Litaneæ filio, ff. de furtis, cap. dictum* 30. *quæst.* 1. *c. intelleximus, de iudic. cap. tua* 12. *de cleric. non resid. c. sedes, cap. ex tenore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. deteg. cap. tuus, de iur. in fundo, ff. de rei vendic. l. cum ii, §. si cum his, ff. de transact. l. qui sub prætextu, C. de Sacros. Eccles. cap. porro, de divor. Clem. 1. de iur. Clem. 1. §. fin. de concess. præb. quare iure merito, sicuti non nisi parochialem unam obtineri fas est commendam. *Trid. sess. 24. cap. 17.* insipit Vivianum in *supralaudato cap. nemo.**

20 Differentia demum, quæ inter commendatarium temporaneum, & perpetuum est, quatenus temporaneus fructus haud facit suos, nisi ad congruum sustentationem, & sibi, & suis ministris reliquum, quod restat,

21 non nisi in Ecclesie utile converti debet, secus verò de perpetuo eloquendo commendatario. insipit Gonzalez ad *reg. Cancel. §. 8. nu. 37. & 83.* author est Agustinus Barbosa *supralaudatus, in cap. nemo, nu. 7. tit. de elect. & electi potestate.*

CAPUT II.

Potest ne quis duas obtinere Ecclesias, unam perpetuam in titulum; alteram verò in commendam?

SUMMÆ.

A. num. 1. usque ad 7. thesis prædefinitio.

A. num. 7. usque ad finem ejusdem thesis probationes.

EX suppositione, quòd residentia humano enata sit iure, est longè namque majus inter autores diffidium: numquid sit de iure divino? quod luculenter, disertèque refert, Gonzalez 3. *decretalium, titulo 5. de præbendis, & dignitatibus, in cap. de multa* 28. *ad nu. 7. usque ad fin.* siquidem omnes ferè antiquiores cõgesti ab Hurtado, & Valensi docuere, esse de iure humano, secus verò melius fatentur plures ex Theologis, tam scholasticis, quam moralibus, docentes, pluralitatem

4 beneficiorum curatorum repugnare juri natu-

rali, & divino, inter quos extant Cajeranus Vasquez, Sotus, idque genus, apud *supralaudatum Gonzalez* (quam disputationem omitto, ne videar actum agere) in Romani Pontificis ditione exstare, Ecclesiam unam curatam perpetuam in titulum; alteram verò etiam in perpetuum commendam; Episcopi verò, non nisi, dumtaxat temporaneam commendare posse explorati juris fore existimo. est Gonzalez 6. *decretal. tit. 6. de elect. & electi potestate, in notis, ad cap. dudum Ecclesia, nu. 7.* quod placitum est ex mente omnium authorum, facta suppositione.

7 Probatur 1. beneficiorum namque curatorum impossibile pluralitas, ex suppositione, quòd humano dumtaxat inhibita sit residentia iure, quippe in hoc dispensare potest Romanus Pontifex: quandoquidem in cuiuslibet legislatoris manu sit, juri posse derogare suo: per eandem enim causas res destruitur, per quas gignitur, *l. nil tam naturale* 35. *ff. de regulis iuris, cap. 1. de regulis iuris in 6.* secus verò si residentia, & divino dimanata foret iure: siquidem tunc in Romani Pontificis facultate haud foret, ut Episcopus unus binis Episcopatibus inter se longinquis; ac per consequens impossibile procul à iusta causa præesse quiret. exemplo

11 extat, de uxorum pluralitate, quorum inhibito divino reputatur iure, *cap. gaudemus, de*

12 *divortii*: quare iure merito *Tullius, l. de offic. ibi*: Nulla vite pars, neque publicis, neque privatis, neque forensibus, neque domesticis in rebus, neque si recum agas quid, neque si cum altero contrahas vacare officio potest, &c.

13 Probatur 2. & *cap. qui plures* 3. *2. quæst. 1. ibi*: Qui plures Ecclesias retinet, unam quidem titulatur; alteram verò sub commendatione retinere debet: quandoquidem commendam titulo caret proprio, uti perbellè edocet Gonzalez *supralaudatus, nu. 7.* alioquin inter Pontificem, & Episcopum nullum foret discrimen, quod per absurdum esset; quare beneficia sic commendata commendationes nuncupantur per textum in *l. 2. tit. 44. lib. 11. legum logobardarum*, indè sit, quòd Episcopus, qui proprio authoramento de una, in aliam se trãserit Ecclesiam, tunc privatur utraque, *cap. quanto* 3. *de translatione Episcopi, cap. non oportet* 19. *cap. Episcopus* 25. *cap. propter* 26. *cap. sicut, cap. mutationes, cap. eos, cap. si quis Episcopus, cap. remoto, cap. suas, cap. Episcopum, cap. Episcopus* 37. 7. *quæst. 1. cap. si translatus, §. penultimo, 21. quæst. 2. cap. petimus* 11. *quæst. 1. cap. 1. de clerico non residente*: Concilium Toletan. 2. *canone* 2. *Carthag. 3. canone* 37. *Parisiens. sub Ludovico, canone* 13. *calcedonense* 3. *can. 5. & 10.* *Leo Magnus, epistola* 84. *Hilarius, epistola 1. ad tarracoenf. Episcop. Damasus, in confessione fidei, relatus à Theodorato, lib. 5. biflor. cap. 21.* *Julius 1. in epistola, ad Eusebium*; idque genus. *Antonius Agustinus, in epitome iuris, lib. 4. tit. 77. & lib. 7. tit. 11. & lib. 8. tit. 31. novella 3. iustinian.* *Agustinus Barbosa, de iure Ecclesiæ, lib. 1. cap. 19. nu. 28. & de potestate Episcopi, 2. parte, allegat.*

gat. 119. Petrus Gregorius, lib. 16. *syntagm. cap.*
 12. Duarenus de *sacris Ecclesiasticis*, lib. 5. c. 3.
 Cujacius, cap. 1. de *clerico non residente*. Solor-
 zanus, lib. 1. de *iure indiarum*, cap. 13. num. 103.
 Robertus, lib. 1. *perum indicat. cap. 7.* Michael
 Roussellius, lib. 1. *hisor. pontif. iurisd.* cap. 4. nu.
 156. siquidem Episcopus matrimonium cum sua
 contrahit Ecclesiasticum per electionem matri-
 monium speratur; per confectionem verbū
 fit ratum; per consecrationem demum consu-
 matur, cap. *sicnt* 3. 7. *quest. 1. cap. inter 2. de*

16 *translat. & quemadmodum maritus, propria*
 autoritate, ab uxore recedere nequit, aliam-
 que ducere, *canone 5. apostol. cap. coniugatus, c.*
sand, de convers. coningor. quod etiam avaritiā,
 ambitionemque argueret. Concilium Nicenū,
canone 13. Leo, relatus ad Gratiano, in cap. si quis
Episcopus 31. 7. quest. 1. Antherus Papa, epistola
sua unica. Gregorius Magnus, lib. 3. regisfri, epi-
stola 20. D. Isidorus, lib. de summo bono, cap. 34.
 summaque involueret incommoda.

D E C I S I O IV.

IN causa Monasterii Sancti Martini Neapol. Carthusien. contra Univerſitatem
 Terræ Lanciani, super petitione uncias. 200. vigore cuiusdam instrumenti, ce-
 lebrati in anno 138. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Cum igitur in capiciana isthac prædefinitio-
 ne nonnullæ exstant facti species, quas Ca-
 picius hic describit; jure merito de his singul-
 latim,

Prima Facti Species.

Quicquid per majorem deputatorum partem
 gestum fuisse perhibetur: numquid firmum
 habendum sit?

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad 4. thesis primæ prædefinitio.

A' num. 4. usque ad 8. primæ thesis probationes.

A' num. 8. usque ad 11. objectiones, & solu-
 tiones.

Num. 12. thesis secundæ prædefinitio.

A' num. 13. usque ad 18. secundæ thesis pro-
 bationes.

A' num. 18. usque ad 20. objectio, & solutio.

Num. 21. thesis 3. prædefinitio.

Num. 22. ejusdem probatio.

A' num. 24. usque ad 44. objectiones, & solu-
 tiones.

Num. 45. thesis 4. prædefinitio.

A' num. 46. usque ad 53. ejusdem thesis pro-
 bationes.

Num. 53. & 54. requisita alienationis, inſpe-
 cto Regni jure.

Irrum habendum esse, si à duobus de-
 putatorum partibus gestū sit exilimo.
 est Capicii *hic, nu. 1. Reg. de Marin. ob-*
servat. ad dec. Reg. Revert. 388. num. 5.

2 alicorumque, dummodo cuncti citati sint, nec
 3 aliqua habeatur consuetudo.

4 Probatur 1. ex l. *novationum, Cod. de decu-*
rionibus, lib. 10. l. finali, C. de pradiis cur. l. quod
major. ff. ad municipalem, l. 3. ff. de decur. ab or-
dine facie. author est Capicius *hic, igitur &c.*

5 Probatur 2. quicquid enim per majorem

deputatorum universitatis partem gestum,
 fuisse proditur, per totam factum esse ducitur,
l. quod major. ff. ad municipalem. Petrus Faber
 de *divers. regulis juris, ad tit. de decretis, ac de-*
curionum ordine faciendum, litter. C. pag. 592.
 quandoquidem per binas universitatis partes
 6 omnis representatur universitas; secus verò sta-
 biliendum esse arbitror; si per majorem de-
 putatorum universitatis partem id celebratum
 fuerit; siquidem id hæsitabile foret, ut perpen-
 denti liquet.

7 Ne differas. quicquid enim per majorem
 deputatorum universitatis partem sit, per cun-
 ctam universitatem geri dicimus; igitur binæ
 deputatorum partes, hoc in themate, haud ne-
 cessariæ reputandæ sunt.

8 Nullum est antecedens: siquidem, quicquid
 enim per deputatos, decurionesque gerendum
 sit; id non nisi maturo, perfectoque faciendum
 erit iudicio, quod fieri impossibile est, nisi sal-
 tem duæ deputatorum partes inter se conve-
 nire dicantur.

9 Ne dicas 2. evenire posset, quod major illa
 deputatorum pars dignior foret, utputā sensū
 juris consultorum, proborum virorum, idque
 genus, secus verò reliqui alii deputati; igitur
 major isthac deputatorum pars firmior esse
 debet.

10 Denegatur antecedens: siquidem, id porten-
 dere foret: quandoquidem universitatem haud
 indignos creasse deputatos supponendum est,
 ac per consequens capaces suo fungi munere.

Secunda Facti Species.

Instrumētum, sive per deputatos alicujus uni-
 versitatis, sive per Syndicum, electosve ejus-
 dem consecutum, in quo bis centum uncias ve-
 nerabili alicui cenobio persolvere se obstrin-
 gere: numquid, præcisè per hoc, firmum cen-
 sendum sit, si tabellio ipsorum nomina haud
 singillatim descripserit; dumtaxat verò in ip-
 so

- so binas tantummodò deputatorum partes, vel Syndicum, sive unà cum electis; sive insimul cum deputatis. ibi interfuisse.
- 12 Si tabellio, testesse fide digni sint, firmum fore instrumentum reor. est Capicij, *hic*, nu. 4. Urfill. ad Affidum, dec. 245. nu. 10. Mascard. de probat. conclus. 1377. nu. 31. Riccij Collect. dec. 381. Author est Thorus, *tomo 1. compend. decis. neap. vers. universitas, mediante instrumento, obligata alicui* &c. quare, instrumentum à cœnobio divi Martini Neapolitani Carthusiensium ad verbes Lanciani universitatem firmum est.
- 13 Probatur sive deputatorum, sive Syndici nominum descriptio, hoc in themate, merè materialiter se habet; propterea quod pro instrumenti robore, & tabellionis, & testium, inibi descriptorum, fides sat est, quæ quam maxime gignunt probationem: quandoquidem instrumenti falsitas, vel quod illi deest per testes probari potest, *cap. cum iohannes 10. de fide instrumentorum, cap. tertio loco, cap. post cessionem 7. de probat. cap. cum præcibus, Cod. eodem tit. l. optima, C. de contrahenda stipulatione, cap. cum à nobis de testibus. Cuiacius Alteserra in dicto cap. cum iohannes. Ofualdus, lib. 15. cœmentar. Donell. cap. 16. litt. K. tametsi fecus in.*
- 15 re propria. textus in l. nullus, 10. ff. de testibus, l. omnibus, C. eod. Pich. lib. 2. instit. tit. 10. de testam. ordin. §. sed neque heres, 6. nu. 2. pag. 126. hinc Cicero in oratione pro Roscio Amerino 3. ibi: *more majorum comparatum est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua*
- 16 re non dicerent, idem in oratione pro Ponteco, ibi: *Noluerunt maiores nostri hanc patere inimicitiam, ut quem quisque odisset, cum testimonio possset tollere; eumentur enim sæpè in eos, quos oderunt*: quandoquidem tabellio, testesse fide digni supponuntur, alioquin instrumentum ipsum falsificari posset cum tabellio, & Syndici, & testium nomina, & facti speciem pro libito variare quiret, quod post longævam comprobare tempestatem impossibile autumatur; est enim tabellionum usus sub Imperatoribus christianis, in utroque Imperio, ad conficienda sollempniter instrumenta introductus, l. moris 9. §. 4. ff. de penis. Cuiacius, in novella 44. & in l. universos, C. de decurionibus. lib. 20. Treutl. vol. 2. disp. 5. thes. 2. quare sub christianis Imperatoribus, publici negotiorum, & testamentorum scriptores vocabantur, l. contra. Ethus 17. C. de fide instrum. l. 2. Cod. de eunuchis, l. ambiguitates 24. C. de testam. l. 1. C. ut nemo ad suum patrociniū, lib. 11. ac instrumenta, ab ipsis confecta publica acciri ceperere, l. subemus 14. §. his tabellionibus, C. de sacros. Eccl. l. comparationes 20. C. de fide instrum. inde fit, quod subscribunt testes, & partes, l. mutua 14. C. si cererum petatur, l. si non subscripsisti 15. C. de instrumentis, l. 2. C. de rebus alienis, l. si pater 6. C. de fideiussor. idque genus, inspicito textum, in l. repetita 41. l. orphanotrophos 42. C. de Episc. & Cler. l. donationes 8. Cod. Theodo. de donat. l. testamenta 18. l. consulta 23. C. de testam. Gothofred. & Pancirol. in notitia imper. cap. 14.

Iustum Lipsium ad Tacitum, lib. 5. annot. 6. alioque.

- 18 Ne dicas: Syndici, Electorum, Deputatorumque nominum descriptio quam maximam præstant fidem: quandoquidem si quicquid est in instrumento, gestum fuisse, comprobandum erit, quippe per hos, secus per tabellionem, testesse commostrandum erit, igitur &c.
- 20 Verum ducitur argumentum, si Syndicus, Electi, vel Deputati superflites forent; si secus, tunc nonnisi tabellionis, testiumque fidei standum sit.

Tertia Facti Species.

SI maiorem deputatorum partem instrumento interfuisse fateatur, tabellio: numquid præcisè per hoc firmum ducendum sit instrumentum.

- 21 Infirum fore docent Capicij, *hic*, nu. 6. Anna allegat. 53. & allegat. 57. alique authores ad Francum, dec. 2. nu. 29.
- 22 Thesis isthæc ex supra commonstratis liquet: siquidem pro actus robore duæ deputatorum reposcuntur partes: Major porro deputatorum pars haud binis æquipollens esse ducitur; igitur, &c.
- 24 Nec disserere fas est: quicquid enim per maiorem deputatorum, decurionumque partem fit, quippe per totam universitatem fieri ducitur, l. quod maior, ff. ad municipalem, l. nominationem, Cod. de decurionibus, lib. 10. cap. cum omnes, extra, de consit. igitur, &c.
- 25 Distingendum est antecessens; in favorabilibus, ac per consequens in iis, quæ ipsi universitati utilia sunt conceditur antecessens: favores etenim sunt ampliandi, l. cum quidam, ff. de liberis, & posthumis, cap. odia, de regulis iuris in 6. l. cum quidam, ff. de liberis, & posthumis, cap. odia de regulis iuris in 6. appen. sentent. ex apoph. pag. 339. num. 28. ibi:
- 27 bene benefactis addenda sunt. Svet. in Nerone cap. 57. Siquidem tunc universitas, ceu pupilla, minor, ac per consequens, uti privilegiata, in iis, quæ sibi utilia extant, cunctis per huiusmodi maiorem deputatorum partem, assentiri videatur: in odiosis verò irritum reputatur antecessens: quandoquidem in hisce, vel tota universitas, vel saltem duæ, ejusdem interesse debent partes, uti intercessere, in contradu, cum Cœnobio Divi Martini Neapolitani Carthusiensium, cum Lanciani Universitate confecto, in quo bis centum persolvere uncias fe obstrinxere.
- 30 Neque obstat S. R. C. prædefinitio, quam memorat de Franchis, *decis. 12. num. 1.* ubi sancitum extitit, electionem per maiorem, sive Collegii, sive fedilis partem, à cunctis esse factam autumari; ac per consequens esse firmam, tametsi minor oppugnasse feratur pars.
- 31 Est longè namque disparitas: siquidem nostro in casu de rigorosa eloquitur universitate, in qua regenda, quam maximum reposcitur iudicium; quinimò si necessum erit demo-

- 32 ri: quare juremerito in isthac descripsit verba, 2. de legibus, Cicero, ibi: *pro quamori, & cui nos totos dare, & in una omnia nostra ponere, & quasi consecrare debemus*. Et in Oratione pro Planco, ibi: *qui pro Republica vitam reddiderunt, nusquam me hercle eos mortem potius, quam immortalitatem assuetus putavi*, & Philip. 9. ibi: *his, majores nostri, qui ob Rempublicam mortem obierant, pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt, & ad Quirites post redditum, ibi: Patria nil dulcius, nihil charius in vita esse debet, & ad Atticum 8. ibi: pro Patria, & in Patria mori praclarum, &c.* quandoquidem cunctos 37 attingere supponitur, secus verò de stabiliūm 38 universitate, quæ nonnisi largè nuncupanda est universitas; tūm quia mobilium potius cætes, quàm universitas devocandus sit.
- 39 Urgebis. igitur contraditio: siquidem per te Syndicus cum duobus electis, relatò ad alios duos dissidentes, prævalere supponitur: idque nonnisi, quod per majorem fieri proditur partem, à tota universitate fieri necessum ducatur, d. l. quod maior.
- 40 Disparitatis ratio est: Siquidem Syndicus, idque genus, Electi venire, differuntur singuli, ut singuli; ac per consequens uniuscujusque numeratur votum: prepterea quod ab universitate creati fuere, ut quilibet juxta suum 42 prudens judicium administraret: quare nil mirum, si major prævaleat numerus; secus 43 verò in deputatorum reposcuntur partes, ut potè supra commonstratum fuit, & ob rationes 44 supra allatas: quandoquidem deputati sunt ipsæ universitates; ac per consequens non sunt illecti ab eadem, ut potè extant Syndicus, Electique; idque genus.

Quarta facti species.

Universitas, ut præjudicialibus in contrariis, exterisve aliis alienationibus, rite se obstringat: numquid verus Regius reposcendus sit assensus.

- 45 Regium reposcendum fore assensum, ac per consequens veram causæ expositionem, germanam fidem, probationemque haud perplexè existimo: aliqui contractum, ceterum infirmum habendum esse plusquàm manifestum est. est Regentis Roviti, Consilio 64. à num. 1. de Marinis, tomo 1. resol. lib. 1. cap. 77.
- 46 Probat 1. Collateralis namque Regii Consilii decretum, juxta postulatà Dominis Regentibus, divulgatum fuisse supponitur; igitur si ipsa exposita erronea sint, infirmum 47 est decretum: siquidem Senatus Consultum hujusmodi, ultra permittentium velle, suum haud producere queat effectum, l. non omnes, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. dolentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstr. l. age cum geminiano, Cod. de transact. Connarus, comm.

juris civilis, lib. 7. cap. 1. num. 13. verum enimverò Dominorum Regentium assensus est circa hanc numero, per universitatem expositam rem; igitur circa istiusmodi, secus 48 verò aliam verificari debeat assensus: propterea quod expositæ res involuntariæ esse censentur.

- 49 Probat 2. Quemadmodum minoris bona, procul à vero Judicis decreto, alienari impossibile est. toto tit. Cod. de praediis minorum, l. 2. Cod. de pred. minorum, l. 3. & 5. eodem, l. 5. §. penult. l. quamvis 9. ff. eodem, l. 16. Cod. de auctor. tutor. l. cum plures, §. non licet, ff. eodem. Hothomanus, consilio 13. n. 29. pag. 77. Antonius Faber, in juris prudentia, tit. 11. de tutel. princip. 8. illat. 63. lex, quæ tutores, Cod. de adm. tut. l. 1. ff. de rebus eorum, qui sub tutela sunt. Balduinus, instit. lib. 2. tit. 8. quibus alienare licet, vel non, pag. 249. inspicio quæso Pichardum, instit. lib. 2. tit. 8. quibus alienare licet, in §. nunc admonendi, num. 1. sic etiamnum Universitas 50 veritas bona: quandoquidem universitas pupillis aequipollens esse supponitur, l. cum Rempubicam, Cod. de jure Republicæ, lib. 11.
- 51 igitur si in minoris bonorum alienatione veritas haud rite divulgetur, tunc decretum infirmum ducendum sit; igitur sic nostro institute est dissolvendum, l. 1. Cod. de servo. Republicæ manumittendis; cum utrobique per urget ratio; ac per consequens eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad legem aquilianam, l. si postularverit, §. 2. ff. ad l. jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. l. à Titio, ff. de furis, l. illud, C. de sacros. Eccl. §. si igitur, instit. quod cum eo.

- 52 Probat 3. ex cap. bonæ memoriæ 3. de confirmatione utili, vel inutili; ubi est prædefinitum per Coelestinum III. quoddam rescriptum, obtentum per obreptionem infirmum est; ibi: *adversarius autem ipsum causè præveniens, confirmationis promulgata sententia rescriptum fuerat assensus, tu quo nulla de facta appellatione mentio habebatur, &c.* propterea quod ideo est infirmum hoc rescriptum, quia Ecclesia in rescripto, obtento per obreptionem, tacuit veritatem, quatenus non dixit, quoddam adversarius ad Sedem appellavit Apostolicam, cap. preceptis 12. dist. cap. postquam 3. cap. cum in cunctis 7. cap. transmissam 15. cap. qualiter 17. cap. nihil est 44. de electione, cap. ex parte, de constitutionibus, cap. 2. de rescriptis, cap. quoniam Abbas, cap. pastoralis, §. præterea, de officio delegati, cap. ex literis 2. cap. accepimus 4. c. inter delictos 6. de fide instrumentorum, cap. cum jamdudum, de præbendis, cap. super eo, cap. licet, de crimine falsi, c. olim, c. ex parte, de verborum significatione, c. avaritia, cap. fin. de electione, lib. 6. l. Aurelius, §. testamento, de liberali causâ, l. si quis priore, ff. ad Trebellianum, l. 3. §. missum, ff. de Carboniano edicto: exornant Cujac. in cap. 2. ne sede vacante. Covar. in practica, cap. 1. §. nu. 6.

num. 6. Menoch. de arbitrariis, casu 202. & consil. 75. num. 32. 191. num. 45. & consil. 351. num. 19. & consil. 378. num. 39. Molina, de primogen. lib. 2. cap. 7. num. 9. idque genus; igitur, &c.

53 Requirita autem, quæ in præjudicialibus contradicibus, aliisque universitatis alienationibus, nostri Regni jure inspecto, reposcuntur, sunt; ut solemnitè sit citata universitas, & discussa res, idque genus. inspicito textum. in l. finali, Cod. de vend. rebus civit. lib. 11. Authores sunt Scabianus resol. 20. à num. 6. Reg. Capycius Latro decif. 194. lib. 2. num. 35. de Marinis, tom. 2. resol. juris, lib. 2. cap. 59. à num. 4. & tomo 1. lib. 1. cap. 77. à num. 9. Antonius Capycius hic, num. 9. Thorus voto 70. à num. 2. usque ad 10. Rovitus, consilio 14. num. 1. & 2.

CAPUT I.

Syndici obligatio independentè ab Electis, & ab universitate gesta: numquid firma duccenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 9. ejusdem probatione.

A' num. 9. usque ad fin. & oppugnationes, & solutiones.

Infirmum fore existimo. est Decii consilio 297. Roviti in prag. 5. de administratione universitatis. Thori, parte 2. voto 70. num. 2. quod placitum, inspecto jure Regni, apud cunctos commune esse debet Authores. inspicito quæso Reg. de Franchis, decif. 253. num. 8.

2 Probatur Syndicus, quæ Syndicus, inter Electos Civitatis, ac administratores facile Princeps esse autematur: siquidem Electi unum misti cum cum Syndico constât corpus: quandoquidem à deputatis Civitatis, & ut ipsorum bona, idque genus jura, & ut personas difenserent, creati fuere: quare universum ipsorum jus, ditionemque in Syndicum, Electosve transulere; quod haud distributive, aut copulativum, scilicet per modum unius administrare necessum ducitur; igitur Syndicus, independenter ab his, nihil agere potest, seu caput procul à membris, ac per consequens inutiliter; alioquin frustra electi per universitatem editi fuere, cum universitas per solum Syndicum repræsentaretur; quod per absurdum foret.

9 Ne dicas 1. Universitas tota per Syndicum dumtaxat repræsentatur. consule Cujacium, ad 5. ultim. & ad l. 2. lit. E. columna 2. in f. de acquirenda, vel amittenda possess. pag. 1276. tomo 2. Reg. Revert. decif. 177. ubi

10 Reg. de Marinis, pag. 361. quandoquidem, universitatis Princeps reputatur, ac per consequens ipse solummodo formaliter; Electi vero merè materialiter accipiuntur: siquidem

12 simplices Syndici Consilarii sunt: ac per consequens consilivum, secus verò decisivum obtinent votum.

13 Irritum est antecedens: propterea quod, & Syndicus, & Electi formaliter comprehenduntur; ac per consequens, quolibet ipsorum decisivum obtinere votum pluraquam

14 manifestum est: siquidem, & per Syndicum, & per Electos formaliter repræsentari supponitur

15 universitas; tametsi Electorum Princeps Syndicus sit, quod idem æquipollens est, ac administratorum primævus.

16 Ne dicas 2. Syndicus universitatis procurator acciri solet, ut edocent authores apud Amendolam ad dec. de Franchis 210. num. 85. ac per consequens liberam administrandi obtinere supponitur administrationem, ad instar patris respectu familie suæ; igitur nullum speciale reposcit mandatum, ut aliquid efficere possit.

18 Verum suo in genere ducitur antecedens; quatenus unà cum electis universitatem administrare debet; quare irrita reputatur ejusdem

19 illatio: siquidem, quæ specialem postulant mandatum, in his, & Syndici, & Electi velle.

20 reposcitur; ne rigorosè loquendo, ad instar Patris se habere ferretur; cum pater privata, supponitur persona, tametsi ejusdem jus in liberos, proprium est civium Romanorum, ac proinde juris civilis est, ut Justinianus scribit in §. ius autem hoc, insit. de patria potestate, post Cajum, in l. 3. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris, cum non aliqua Romanorum lege inducitur sit, aut moribus populi receptum, ut Ulpianus loquitur in l. pater furiosus 8. in principio, ff. de patria potestate. hinc Tullius post reditum ad Senat. ibi: Parentes charissimos habere debemus, quod ab his vita, patrimonium, libertas, Civitas tradita est. Syndicus verò publica; tametsi aliquo sub conceptu haud dissentanei existant.

21 Ne dicas 3. in Syndici ditione deficiit est, ut pro sua stipulari possit universitate. authores sunt apud suprallaudatum Amendolam ad Francum dicta dec. num. 100. igitur &c.

22 Distingendum est antecedens; unà cum suis electis, permittitur antecedens; seorsim ab his, insimul cū ejus illatione denegatur antecedens.

CAPUT II.

Gestum per Syndicum cum duobus Electis; oppugnantibus verò aliis binis: numquid firmum habendum sit.

S U M M Æ.

Num. 1. thesis prædefinitio.

Num. 2. usque ad finem, ejusdem probatione.

1 Infirmum fore reor.

2 Probatur: Syndicus namquid duobus cum electis major ceterorum aliorum Electorum supponitur pars, ac per consequens

quens, per majorem hujuscemodi Electorum partem, ritè universitas repræsentatur: quando-
 3 quidem majori electorum parti assentiri debe-
 4 re universitatem rationabiliter præsumendum
 est: proptereaquod in Syndico major probi-
 5 tas, sagax judicium, sedulitas, vir frugi, idque
 genus, supponuntur, cum pater patriæ, seu na-
 vis gubernator vocitatus sit, ad instar ducis,
 qui de exercitò curam habet.

CAPUT III.

G Estum per Syndicum cum uno electo, op-
 pugnantibus verò aliis tribus electis, vel è
 diversis: numquid firmum sit.

S U M M Æ.

Num. 1. thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

A. num. 6. usque ad finem, objectiones, & so-
 lutiones.

- 1 Nfirmum fore existimo; ac per consequens
 pro re isthac stabilienda cuncti vocitan-
 di sunt universitatis deputati.
- 2 Probatur: gestum namque per Syndicum,
 cum uno electo tribus æquipollens esse ducitur
 electis: siquidem æqua lance inter se existare.
- 3 prohibentur: quandoquidem Syndici perso-
 4 na duobus æquipollens est electis: etenim
 inter simplices haud annumerari debet
 electos; cum aliquam supra electos obtineat
 5 præminentiam: propterea quod ipsorum fa-
 cile princeps esse supponitur; igitur si inter se
 æquales sint, jure merito neutrum gestum esse
 firmum censendum sit, ac per consequens fa-
 cili species, unà cum ipsis à deputatis universi-
 tatis, celebranda erit.
- 6 Ne edisseras: tametsi Syndicus electorum fa-
 cile princeps esse ducitur; veruntamen in no-
 stra facti specie ceu simplex habenda est: per-
 7 sona: quandoquidem unicum, simplexque di-
 vulgat votum: ex votorum namque multipli-
 citate personarum pluralitas arguenda est; igitur
 tria electorum vota hoc in casu prævalere
 debere, pro comperto habetur.
- 8 Erroneum ducitur hujuscemodi argumen-
 tum: siquidem inter electos facile princeps esse
 supponitur Syndicus, ac per consequens haud
 ut simplex habenda erit persona: alioqui inter
 electos nulla esse prædicaretur disparitas, quod
 9 perabsurdum foret: quare ipsius votum binis
 æquipollens esse censetur; quod si fecus edisse-
 retur, quippe Syndici essentia pessundaretur,
 Terent. in And. 1. 3. 3. quæ si non ad providen-
 tur, me, aut herum pessundabunt, quod per-
 absurdum esset.
- 10 Ne edisseras 2. si vera foret thesis isthac,
 profecto quam maximum sedaretur absurdum,
 utputà in nova Syndici creatione: siquidem
 tunc ejusdem votum binis æquipollens est vo-
 tis; quod perabsurdum foret; igitur &c.
- 11 Irritum est antecedens, immò ipsius dene-

- gandum est suppositum: si supponit etenim ad-
 versarius, in nova Syndici creatione, præde-
 cessorem Syndicum votum edere, utpotè Syn-
 dicum, quod perabsurdum est: quandoquidem
 ipsius munus esse extinctum supponitur: qua-
 12 re votum divulgatum suum, uti universitatis sim-
 plex deputatus; proptereaquod exstant inter
 13 se isthac duo longè differentia, utputà votum
 edere, ut Syndicus, quod fieri supponitur, ad
 14 usque ejus perdurat munus: siquidem tunc bi-
 nis (ex commonstratis) æquipollens esse ducitur
 votis; votumque divulgaret, uti simplex uni-
 15 versitatis deputatus: proptereaquod tunc non-
 nisi, ut unicum habendum erit votum, & dif-
 16 paritatis ratio est: etenim, ubi, ut Syndicus vo-
 tum divulgatum suum, tunc non nisi, ut univer-
 sitatis caput, ac per consequens universitas de
 facti speciebus stabiliendis se disposuisset suppo-
 17 nitur, cum in Syndicum, electosque suam trās-
 tulerit ditionem, fecus verò ubi res aliter se
 habet: etenim tunc, ut simplex deputatus unà
 18 cum aliis votum edit deputatis; adeoque uni-
 versum negotium minime illi, qui fuit Syndi-
 cus, aut universitatis deputatis admissum esse
 supponitur.
- 19 Urgebis, ubi de novi Syndici creatione per-
 agitur, tunc in deputatorum consensu fede-
 20 re debeat Syndicus: verum enim verò expe-
 rientia nobis, secus in dies commonstrare vi-
 detur; igitur votum divulgatum ut Syndicus, sed
 de facto unicum est votum; igitur &c.
 - 21 Erronea est major, unà cum ejus illa-
 tione; & distinguenda sit minor subsum-
 pra: unicum est votum, editum formaliter per
 Syndicum; nego minorem subsumptam; edi-
 tum materialiter, perinde ac si foret deputa-
 tus; concedo minorem subsumptam; & nego
 22 consequentiam: quandoquidem longè discri-
 minantur isthac bina, edere votum, uti Syndi-
 23 cus, & sedere in Syndici subselliis; primum
 erroneum: siquidem extinctum supponitur
 24 Syndici munus: secus verò secundum: propte-
 reaquod, ibi sedet, non nisi ratione invetera-
 tæ consuetudinis, & dignitatis muneris, quod
 exercuit.
 - 25 Ne postmodum dicas. Si thesis isthac vera
 duceretur, sequeretur, quod ubi Syndicus uni-
 versitatis, utilitatis studio, deputatos vocitare
 juberet, tunc inter ipsos votando duplex di-
 vulgaret votum, quod perabsurdum est: quan-
 doquidem experientia fecus demonstrat.
 - 26 Nego antecedens: quandoquidem, ubi Syn-
 dicus universitatis deputatos acciri mandat
 suos, tunc inter ipsos votando, non nisi, ut sim-
 plex deputatus votare existimatur: quandoqui-
 27 dem universam ejus jurisdictionem, non nisi
 ab ipsis habuisse supponitur, ac per consequens
 luminare majus deesse, efficiat luminare minus;
 tametsi in Syndici sede sedere supponitur; ve-
 28 runtamen votum minus edit, uti Syndicus,
 aut ceu simplex deputatus: Syndici namque
 munus exercet suum, non nisi extra deputato-
 rum consensum; ut perpendenti liquet.

CAPUT IV.

Quicquid per cunctos universitatis deputatos rite gestum sit: numquid per duas deinde universitatis partes revocari valeat.

SUMME.

Num. 1. thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem ejusdem probatio.

Revocari posse audacter duco. Authores extant apud Reg. de Marinis, *observ. ad dec. Reg. Revertet. 388. nu. 6.*

Probatur: tametsi per cunctos universitatis deputatos rite aliquod gestum fuit: verumtamen evenire potest, ut melius, re, per binas universitatis deputatorum partes, perpenſa, dignoscatur, ut quicquid per priscos universitatis deputatos gestum fuisse supponatur, ipsi universitati inutile, & perniciosum sit; ac per consequens esse derogandum. hinc Cicero 1. de finibus, ubi: *Universitas in seditione non potest esse beata*: quare deputatorum hujuscemodi partes perinde se habent, ac si tota universitas habeatur: quandoquidem in gerendis rebus, magis edocti censendi sunt illi, quam tertia deputatorum pars.

CAPUT V.

Si, ut securius ageret creditor, voluit, ut minime universitas; sed ut nonnulli determinati cives ad pecuniæ solutionem se obstringerent: quasi pecuniæ utilitas ipsis foret acquisitura: numquid universitas isthac, vel cives obstricti, vel ambo insimul conveniendi sint, si id cum universitate conventum fuisse perhibeatur.

SUMME.

Num. 1. thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

A' num. 6. usque ad finem, objectiones, & solutiones.

Ives dumtaxat principaliter esse obstringendos existimo. est contra Reg. de Marinis *responsis lib. 2. cap. 59. nu. 1. & lib. 1. cap. 77. à nu. usque ad 5.* Thesaurum, *quest. fur. quest. 1. à nu. 3. aliosq.*

Probatur. Tò prior creditoris cum universitate pactio merè materialiter se habet: siquidè creditoris mens est, ut secuta sit ejus pecuniæ hinc perbellè Tullius 1. de officiis edocet; ibi: *Expetuntur divitiæ, tum ad vitæ usus necessarios, tum ad persfluendas voluptates, ac per consequens divites repositi cives; alioqui pecuniæ haud tradidisset; nec cives, cum quibus creditor contraxisset supponitur, uti universitas, aut ut cives, non instrumentaliter, atqui principaliter veniunt, quandoquidem principale dandi pecuniæ motivum creditoris fuit; non*

nisi civium securitas, cum quibus contraxit: tametsi deinde pecunia hujuscemodi in universitatis utile conversa fuit: hinc juremeritò, prisca inspecta tempestate, nimis asperè contra debitores agebatur: etenim lege 12. tabularum, quam referunt Cujacius *lib. 30. observ. cap. 39.* Jacobus Gothofredus in 4. *fontibus tabular. 3.* si debitor intra legitimi judicati tempus haud persolvebat; tunc creditor manus in eum iniicere fas erat, ac secum ducere vincum nervo, aut compedibus quindecim pondo, nò plus, ne essent impediendo ambulandi; ac sacris interessendi. Revardus ad 1. 12. *tabular. cap. 8.* eademque vicum, & stratum refundere, si debitor nil habebat, *si vicum 34. ff. de re judicata. l. 234. §. 2. ff. de verbor. significatione.* Terent. in *Formione, actu 2. scena 2.* post verò 60. dies, intra quos reus à creditore publicè producebatur; debitumque publicabatur, ut Populo constaret, reo nullam fuisse à creditore, vel iudice injuriam illatam, *l. 2. C. de custodia reorum, Covarr. lib. 2. var. cap. 1. nu. 1.* intra quod tempus, si haud solvisset, vel si pactum cum creditore non iniisset; tunc creditoris peregrè trans Tyberim vim dividere, aut capite punire; & si plures foret creditores in partes debitoris corpus secare fas erat; ibi: *Debitoris corpus in partes secanto.* Aulus Gellius *lib. 20. noctium, cap. 10.* Tertullianus in *apolog. cap. 4.* Quintilianus *lib. 3. cap. 6.* Ofualdus *lib. 18. cap. 7. lit. N. & lib. 27. comment. cap. 3. duplici lit. H.* Hothomanus *lib. 18. antiquitatis, ad finem.* Balduinus ad *leg. rom. lib. 2. cap. 4.* Contius *lib. 2. success. c. 18.* Rosinus *lib. 8. antiquitatum, cap. 19.* Robertus *lib. 2. rer. judicat. c. 6.* Petrus Gregorius *lib. 22. syntag. cap. 6. nu. 5.* quibus deinde penis abrogatis, *l. ob es alienum, Cod. de obl. & act. dumtaxat in usu sollemnes remanserunt, & bonorum dividitio, tit. in lit. de success. jublati, & debitoris conſectio in carcerem, l. 4. Cod. qui bonis cedere possunt, l. 1. §. penult. ver. ultimo, Cod. qui bona cedere, l. si pro aliquo 21. §. 1. ff. ad Vellejanum, l. ultima, §. ultimo, ff. qua in fraudem creditorum, l. 3. §. qui pecuniâ, ff. de suspectis tutor. Hothomanus *quest. illustr. quest. 26.* ac creditoribus inservire, ac assidue verberibus affici. Livius *lib. 1. decade 1. & lib. 6.* quinimò eorum filii creditoribus dabatur. Dion halicarn. *lib. 6. l. 3. & 7. Cod. Theodosian. de exat. l. 80. eodem. Cod. de usuris.* Baronius *tom. 1. anno 33. nu. 34.* Revardus ad S. S. 12. *tabularum, cap. 8.* Amaya in 1. 1. *Cod. de exat. tribut. lib. 10.* quare debito res illi nexi, & additi vocitabantur, quatenus ex ipsa lege, ob es alienum, in temporariam, creditorum servitutum addicebantur; indeque obligatio ipsa nexus erat, quatenus per eam corpus, ut pignus afflicebatur. Budeus ad *tit. de in diem adſectio.* quod Senatui Romano indignum visum fuit; adeoque sanxit, ut debitoris bona divenderentur, corpus autem obnoxium haud foret. Livius *lib. 8.* author est, juxta textum in *l. ob es alienum, Cod. de obligat. & actio.* Pancirola *lib. 2. var. cap. 200.* quod deinde roboratum per Imperatorem Constantinum fuit,*

anno Christi 320. sui Imperii is per constitutionem, relatum in *dist. l. 3. §. 7. Cod. Theod. de extract.* & per Justinianum in *auth. quia ut nulli, §. quia verò*, collat. 9. idèque debito cadit, si debitorum in servitum detineret, quam carceris molestiam hodie effugiunt debitores per bonorum cessionem, lege Julia introductam, *l. 1. §. 4. Cod. qui bonis cedere*; etsi varia sit apud nationes, præter bonorum cessionem, pœna isthæc: proptereaquod apud nonnullas nationes viridè pileum gestare cogitur, idque genus. consule Fornerium, *lib. 2. select. c. 27.* quod est per constitutionem Pii V. fieri ecclesiasticis inhibuit.

5 Ne disseras. Universitas in isthac facti specie, secus verò civis principaliter veniunt: quandoquidem cum universitate pascio inita fuisse supponatur: civium namque obligatio in

7 causa fuit, ut ocyus in pecunia universitati per civium manus per creditorem maturaretur, ac per consequens civis merè instrumentaliter veniunt.

8 Irritum ducitur antecedens: siquidem illud principaliter venit, quod principaliter creditorem excitat ad agendum: verum enim verò

9 id per divites civis, secus verò per egenam haberi supponitur universitatem; nec profectò cum universitate, aut cum divitibus celebratur

10 fuit contraclus civibus: quandoquidem civiù interest, patriam defensam suam. hinc Cicero in Vatinium ibi: *Civis est; isque patriam suam diligit, ac bonos omnes salvos, incolumesque desiderat, & lib. 1. de officiis*; ibi: *Civem*

12 oportet æquo, & pari cum civibus iure vivere. neque summissum, & abjectum, neque sese afferentem; & in Republica ea velle, qua tranquilla, & honesta sunt, & §. ad. in Verr. ibi: *Ab omnibus, huiusmodi civis laudandus, ac di-*

13 ligendus est, qui non solum Republica civem, improbum removeret: verum etiam seipsum ejusmodi fore profectetur, ac præstat, ut sibi non modo communi voluntate virtutis, atque officii, sed etiam, ut quadam magis necessaria ratione, rectè sit, bonèque vivendum.

14 Urgebis. creditor defactò cum universitate contraxisse supponitur: igitur universitas, uti obstricta, saltem in simul cum divitibus civibus convenienda sit.

15 Illa rigorosè loquendo haud conventio cum universitate fuisse, aut potius præviù examen quoddam, ac per consequens discursus ad pactionem, atque ad pariendam obligationem, per divites civis contrahendam.

16 Iterumque urgebis: defactò per Senatam Pedemontarum sic prædefinitum fuisse testatur. Thesaurus *lib. 1. quæst. for. à nu. 3.* igitur &c

17 Inanis est illatio: quandoquidem moralium mentes, opinionemque haud similes esse supponuntur; ac per consequens nil mirum, si quic-

18 quid in uno prædefinitum fuerit foro, in alio secus prædefiniatur.

19 Nec obstat videtur textus in *l. Titio 134. §. idem respondit in 1. §. de verborum obligationibus*, ubi est prædefinitum: quæ in præfatio-

nibus decripta sunt etiamnum in sequentibus
20 repetita esse intelliguntur actibus; igitur quicquid in contractus exordio cum universitate actum fuisse supponatur, etiam cum divitibus
21 repetitum esse ducitur civibus: quandoquidè textus huiusmodi alio in casu, ac in nostro, est: siquidem loquitur. ubi de eodem subiecto, & antecedens, & subsequens verificantur, adeoque in ipsis nulla sit subiecti variatio; secus ubi
22 fieret suppositionis variatio, utpotè hoc in themate esse videtur: proptereaquod, tametsi
23 cum universitate quadam rei gerendæ allocutio inita fuit; verumtamen nullum obtinuit effectum, ac per consequens in subsequen-
tibus haud assiduare autumatur, adeoque subiectum minùs perseverare id pliusquam manifestum est.

CAPUT VI.

S I universitas, pecunia egena, ad aliquem pro illa, sive sub usuris, sive mutuo, idque genus, contendisse perhibeatur; quid prædefiniendum, si ille denegaret; inquires, ne nolle cum illa negotiari: numquid universitas ne? an civis, pro pecunia restitueda conveniendi sint? si deinde civis nonnulli ad eum convenierint, ac pecuniam ab eodem accepterint, quam non nisi in universitatis utile versam fuisse supponatur.

SUMMÆ.

Num. 1. thesis prædefinitio.

Num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. exploditur Regens de Marinis.

Num. 7. usque ad finem, obiectio, ejusdemque solutio.

1 **E**ves dumtaxat, secus verò universitatem esse conveniendam duco. est Reg. de Marinis, *tom. 1. res. juris lib. 2. cap. 59. nu. 2.* differentis, sic per S. C. sancitum fuisse. Thori *par. 3. compend. decis. verbo, creditor aliorumque.*

2 Probatur contraclus namque nullimodè cū universitate initus est: siquidem universitas ab hoc explosa fuisse supponitur creditore; adeoque

3 est extra creditoris mentem: quare juremeritò nec principaliter, nec instrumentaliter, ne-

ut purum (ut pecunia mutuetur) venire autu-

4 matur motivum, neu aliquid suffragatur, pecuniam in universitatis utile versam fuisse: prop-

5 tereaquod, id nonnisi extrinsecè, ac præter facti speciem se habet; cum profusus alienum, etherogeneumque sit nostro è casu; ceu pend-

6 Hinc est explodendus Regens de Marinis, incoherenter eloquens: proptereaquod secus

in *cap. 5.* disservisse supra commonstratum, fuit, cum utrobique par urgeat ratio; adeoque eadem legis prædefinitio, *l. illud, §. ad leg. aquil. l. si possulaverit, §. 2. ad leg. jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de eden-*

do, l. nauta, §. finali ff. nauta caup. l. à Trizio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, argum. legis, si

ita

ita, ff. de manumiss. testament. l. servus, ff. de statu. liberor. l. inter stipulantem, §. sacram, ff. de verbor. obligat. l. fin. ff. de ritu nuptiar. l. his solis, vers. satis etiam caute putamus, l. item veniunt, §. ait senatus, ff. de petitione heredit. Tiraquellus, in l. si unquam, verbo libertis, num. 45. & 46. inde est, quod potius ratio, quam verba spectanda sunt, l. scimus, §. aliud, ff. de excusat. tutor. Tiraquellus, in dict. l. si unquam, verbo, libertis, nu. 47. & l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2.

7 Nec differere obstat: longè namque primævo in themate disparitas, ac in secundo: quandoquidem in primo contractus cum universitate præcessit: ac per consequens scientiam, secus verò in secundo; igitur nil mirum, si in primævo adstricti sint Cives, secus verò in secundo.

8 Ridicula profectò est isthæc disparitatis ratio: siquidem utroque in casu contractus scientia præcessisse supponitur, quod haud obscure arguitur: proptereaquod cum Civibus, à quibus pecunia mutuata fuit; dumtaxat contractus fuit celebratus; quare S. R. C. prædefinitioem utroque in themate locum sibi vindicare suum haud dubiè reor.

CAPUT VII.

O Btento per Regium Collat. Consil. decreto, ut Cives nonnulli, insimul cum universitate, pro recipienda pecunia mutuanda, se obstringere queant: quid faciendum, si Cives hujusmodi unà cum universitate copulati, contraxisse; ac se obstringisse perhibeantur: numquid cuncti simul per creditorem conveniendi sunt.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usque ad 10. ejusdem probatio.

A' num. 10. usque ad finem, & objectio, & solutio.

1 lta pactionis modum, Cives hocce insimul cum universitate esse conveniendos per creditores, dubiè procul existimo: quare, si aquè principaliter obstricti fuerint, æqua lance obstringendi sunt; si fideicommissarii, etiam ut fideicommissarii idque genus discusso. Consule Regentem de Marinis, tom. 2. resol. juris, lib. 2. cap. 59. à num. 3. usque ad 7.

2 Probatur: actio namque nonnisi ex obligatione gignitur. Hothomanus instit. tit. de actionibus, in princip. l. licet 24. §. obligatio, de Proc. §. 1. instit. colum. 2. lit. C. pag. 1362.

3 cum actionis mater obligatio sit, ac per consequens illius naturam fectatur: siquidem in foro nemo esse potest, procul ab ipsa actione.

4 l. si Pupilli, §. videamus, ff. de negotiis gestis, l. quoties. §. si temporalis, de administr. tutor. nec alium cogere, quare actionem obtinens

rem habere differitur suam, l. rem in bonis, ff. de acquirendo rerum dominio, l. qui actionem, ff. de regulis juris, l. id apud se 1. 3. ff. de verborum significatione, autiores apud eundem, num. 10. igitur si obligatio erit fideicommissaria, actio adversus ipsum: etiam fideicommissaria erit; si principalis actio, etiam principalis, idque genus: proptereaquod contractus non nisi ex contrahentium pactionibus vim, obtinent, l. 1. §. conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus 85. de regulis juris in

6 nec extra ipsorum mentem ullam producunt obligationem, l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquir. rer. domin. idque genus. Connanus, jur. civil. lib. 3. cap. 1. num. 13.

10 Ne dicas: pecuniam hanc nonnisi in universitatis utile versam fuisse supponitur; igitur universitas solummodò adstringenda est: 11 siquidem Cives merè instrumentali, & per accidens, seu uti causa coadiuvans ad mutandam pecuniam hujusmodi in causa fuere.

12 Irrita est illatio: quandoquidem Cives hujusmodi non nisi juxta obligationis vinculum esse conveniendos, plusquam manifestum est.

CAPUT VIII.

S I sola universitas cum mutuante pecunia, contraxisse feratur, ut pro pecunia, mutuo recipienda, restituenda, nonnulli ditiores se obligare deberent Cives: quid prædefiniendum inspecto Regni jure, si Cives istiusmodi se obstringere reuunt: numquid per Collaterale Consilium adstringendi sunt, ac per consequens eorum facultates hypothecari, si necessum sit, pro pecunia, mutuo recepta, restituenda.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

1 er Collaterale Consilium esse adstringendos. Reg. de Ponte, de potestate, Proregis, tit. de diversis provisionibus fieri solitis, in quest. de alienatione, fieri solitis bonorum universitatis. Reg. de Marinis, resol. juris, lib. 2. cap. 59. num. 7.

2 Probatur: quælibet namque universitatis pars nonnisi toti ipsi, naturali attentio jure, subiecta esse supponitur, ac per consequens Civis quilibet, cujuscumque conditionis sit, ipsi in necessitatibus, si possit, subiectus esse ducitur: quare, jureoptimò, si Civitas frumenti copia egena foret; nec ob ejus paupertatem haberet aliquem, qui ipsi mutuaret; tunc divites Cives fore adstringendos plusquam manifestum est, ut unà cum ipsa ad pecuniam perfolvendam se obstringere debeant. hinc Cicero, 2. officior. ibi: Cives oportet æquo,

& pari cum Civibus iure vivere; neque summum, & abiectum, neque sese afferentem; nam in Republica ea velle, quae tranquilla, & honesta sunt; & ad Attic. 9. lib. epistolarum, ibi: nihil viro bono, & quieto, & bono Civis magis convenit, quam abesse à civilibus controversiis: igitur, &c.

CAPUT IX.

SI Cives ab aliquo flagitarent, ut ipsis, sive sub usuris, sive mutuo mutaret, pecuniam in universitatis utile convertendam, & unusquisque proprio se obstringens nomine: numquid pro pecunia, ipsis praestita, & in universitatis utile conversa, pro ipsa restituenda adstringendi sint ipsimet Cives.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

- 1 **E** Sse dumtaxat adstringendos Cives reor, est adversus Regentem de Marinis, res. sol. iuris, lib. 2. cap. 59. num. 8.
- 2 Probatur 1. ex argumento textus, in 1. si fanebris 13. Cod. ad Senat. Consultum
- 3 Velleianum: siquidem unusquisque arbiter, & moderator in re supponitur sua, l. in re mandati, Cod. mandati; ac per consequens de rebus pro libito stabilire valet suis; dummodò
- 4 lege, vel vi haud inhibeatur; siquidem, lege inhibente, ut rebus suis ad quemlibet usum,
- 5 haud fas est. exemplo extat de gladio proprio ad se obtruncandum: quandoquidem leges rite conditae per cunctos servandae sunt. hinc illud proprium in definitione legis à Demosthene, cui omnes obtemperare par est, l. 2. ff. de leg. Donellus, de jur. civil. lib. 1. cap. 5. num. 30. pag. 11. Cod. Theod. 10. tit. 26. de conduct. & hominibus, pag. 537. ibi: non aliter, quam ex legum ordine, quibus similiter omne hominum genus tenetur. hinc Princeps, ceu communitatis pars, leges servare, quod vim directivam fas, & jura sinut: quare Tullius, 3. de legibus, ibi: Non tantum mali est peccare Principes, (quamquam est magnus per se ipsum malum) quantum illud, quod permulsi etiam imitatores Principum existunt. Nam licet videre quaecumque mutatio morum in Principibus extiterit, eandem in populo secutam. Nobilitum enim vita, videtur mutata, mores Civitatis mutari solent. Nec solum vitia concipiunt ipsi Principes, sed ea infundunt in Civitatem: neque obsunt, quod solum ipsi corrumpuntur, sed etiam quod cor-

rumpunt: plusquam exemplo, quam peccato nocent. Pauci enim, atque admodum pauci honore, & gloria amplificati, vel corrumpunt mores Civitatis, vel corrigere possunt: etenim lex, & deorum sententia hominum Regina reputatur. Hinc Tullius, Philippic. 2. ibi: lex, nihil est aliud, nisi recta, & à numine Deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibensque contraria, & 1. de legibus. ibi: lex est ratio summa insita in natura, quae iubet ea, quae faciendae sunt, prohibetque contraria. igitur pro Civium libito est, sive sub usuris, sive mutuo alienam recipere posse pecuniam, illamque in universitatis utile vertere: tamen si universitas isthac, pro pecunia recepta, ipsis obstricta, esse supponitur Civibus:

- 10 Probatur 2. ex falso supposito: siquidem de Marinis ratio est, quatenus Regii Collateralis Consilii decreti desinentia habetur, quod decretum, ex pragmatica 11. de administratione universitatis, necessario repositur: verum enimvero ratio isthac nullius ducitur
- 11 momenti; quinimò à falso arguere videtur supposito: supponit etenim, universitatem contraxisse, quod erroneum reputatur: propterea quod Cives solummodo contraxere; tametsi pecunia in universitatis utile conversa
- 12 fuit. nec supra laudata pragmatica in hujusmodi facti specie ob stare videtur: nam ibi mentionatur de universitatis alienatione, & obligatione, idque genus; vel de universitatis, Civiumque insinul obstrictione; secus de Civibus, ab universitate secretis obligatis.

CAPUT X.

SIve Syndicus, sive universitas, ab aliquo sub usuris pecuniam recipiens: numquid adstricti esse autuntur, si instrumentum deperditum sit, dumtaxat verò apocha bancharia reperta, in qua extat pecuniae solutio.

SUMMÆ.

Num. 1. thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem thesis probatio.

- 1 **E** Ore obstrictos duco. est nonnullorum apud Thorum in supplemento, decis. Neapol. verbo, Syndici.
- 2 Probatur: apocha namque bancharia isthac suo in genere fidem parturit suam; ac per consequens haud inefficax ad adstringendum debitorem, ut pluries commonstratum fuit; ne creditoris obligatio esse, pecuniam in
- 3 universitatis utile versam fuisse, comprobare debere; alioqui nemo in orbe reperiretur, qui pecuniam universitati mutare vellet.

D E C I S I O V.

IN causa Universitatis Terræ Tocci cum Abbate de Sancto, in qua dubitatur, an Syndicus ipsius Universitatis, ad causam, seu litem constitutus, possit, seu poterit accusare de falso testes, producos per dictum Abbatem, & de factò, & mandato. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

IN procuratoris universitatis ditione: numquid sit, falsos adversus universitatem deponentes testes inculcare possit, tamen per universitatē, hoc in themate, speciale haud habuerit mandatum.

S U M M Æ.

Num. 1. thesīs prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 15. ejusdem thesīs probatio.

A' num. 15. usque ad finem, objectio, ejusdemque solutio.

PROcuratorem, sive ad unam, sive ad varias per universitatem designatum causas, testes in falsi poenam lapsos inculcare posse: tamen si ad hoc speciale minus habuisse mandatum feratur, exilimo. est Antonii Capicii, *hic, à nu. 2. usque ad 9.* aliorumque apud eundem, & Thorum *par. 1. compend. decis. Syndicus universitatis ad causam.*

2. Probatur. rigorosè loquendo in isthac facti specie haud per se in criminalibus sistere perhibetur causis procurator, cum id ibi inhibiti sit, *cap. si quando 2. quest. 6. cap. absente 3. cap. qui accusare 8. cap. absente 11. cap. absens 18. 3. quest. 9. cap. in criminalibus 2. cum sequenti, quest. 3. cap. statuit 25. 1. quest. 9. cap. 1. ut lite non contestata, cap. examinatores de testibus, c. veniens 8. de dolo, & contumacia, cap. super his 16. de accusat. Higinus, relatus à Cratiano, in cap. criminationes 2. quest. 7. Julius Papa pro Athanasio. canone 20. Calixtus, epistola 7. Stephanus Papa, epistola 2. canone 4. Dionisius Papa epistola 2. Marcellus Papa epistola 2. Damasus epistola 3. Concilium Toletanum 6. canone 11. Concilium Chalcedonense, canone 1. Vvomatienſe canone 47. Hadrianus Papa, canone 5. §. si quis absentem, canone 20. 35. & 41. l. penultima, §. ad crimen, ff. de publicis iudic. l. 1. §. an per alium casus appellationis, l. miles, §. ea, quæ, ff. ad leg. Juliam, de adulter. l. servum, §. pater licet, ff. de procurat. l. 3. Cod. de accusat. l. tunc covenit 15. ff. eodem, l. 3. Cod. ubi Senatores, l. ultima, Cod. de iniuriis, l. 2. Cod. ad leg. flaviam, l. de fide 16. Cod. ad leg. Cornelianam, de falsis, Paulus, lib. 5. sentent. tit. 16. §. 11. Ofualdus ad Donellum, lib. 18. cap. 10. Vultejus, de iudiciis, lib. 1. cap. 7. nu. 52. & disput. juris, cap. 11. Cujacius, lib. 2. observat.*

cap. 20. & 21. & lib. 15. responsor. Papin. in l. penultima, ff. de publicis iudiciis, & in l. quamvis, Cod. ad leg. Juliam, de adulter. Duarenus, ad tit. de procurat. cap. 6. Hothomanus, lib. 1. 3. observat. c. 39. Vvisembacius, disput. 49. nu. 6. Petrus Gregorius, lib. 49. syntag. cap. 4. nu. 3. Facchineus, lib. 1. controvers. cap. 24. 25. & 26. idque genus: et si ad proponendas absentie causas admitti possit, l. servum 33. ff. de procurator. l. reos, Cod. de accusat. Salgado in praxi, cap. 15. l. quare doquidem, per accidens civili in causa criminalis incidit articulus: siquidem per litem contestationem, litem, suo in genere, factus esse supponitur dominus, §. 1. instit. de iis, per quos cogere possumus, l. si procurator 11. §. ult. de doli except. l. ab executore, §. ultimo de appellat. & relator. Cujacius in lib. 8. pauli ad edictum dit. A. pag. 650. l. procuratoribus 22. & sequen. Cod. de procuratorib. Antonius Faber 4. Cod. tit. 18. de pignoratitia act. def. 5. nu. 2. in alleg. pag. 358. Donellus de iure civil. lib. 18. cap. 15. nu. 1. pag. 230. cum procuratio administratio sit. Cicero acad. 1. ibi: *dū me ambitio, dum honores, dū causæ, dum Reipublicæ non solum cura, sed etiam procuratio in multis officiis implicatum, & confictum tenebat, & lib. 3. de legibus, ibi: Sed quæro quid reapse sit turpius, quam sine procuratore senator?* Hothomanus, verb. iuris, verbo procuratio: quare tacite veniam per universitatem obtinuisse ritè præsumendum est: alioqui infensam linqueret universitatem, quod per absurdum foret: tutari infontes iustitiæ est, fontes verò iniustitiæ: propterea quod summum pateretur damnum universitas isthac, si testes falsi per procuratorem haud respuerunt; indè est, quod in suo deficeret munere, quo Reipublicæ obesse, cum hoc onus summo opere Reipublicæ utile, ac necessarium esset, alioqui falsitati aditus permetteretur, quod nefas est. l. in fundo, ff. de reivindic. l. cum ii, §. si cum li, ff. de transact. l. qui sub prætextu, C. de sacros. Eccles. cap. porro de divor. clem. 1. & usuris, clem. 1. §. fin. de concess. præbend. quare testes bini falsi ab Atheniensibus còbusti, alii in oleum ebulliens immersi fuere, alii de saxo præcipitati, alii indenditati, eorumque facultates publicate, idque genus. Strabo lib. 15. auctor est: præsertim cum universitas privilegiata sit, l. Respub. 4. Cod. quibus ex causis, l. non solum 6. ff. de integritate restit. l. Rempubl. Cod. de iure hasta fiscalis, l. ergo 22. in fine, ff. eodem, l. illud as, ff. de appellat. Gonsalez. l. decretal. tit. 4. de in inter-

- gruna refist. nu. 11. col. 2. pag. 911.* ac per confe-
 14 quens in odiosis minime intrufa est, nisi de ip-
 15 sa expresse per legislatorem mentionetur.
Obstat textus in l. penult. §. ad crimen. ff. de
publicis iudiciis, l. per omnes in fine, Cod. de de-
fens. civitatis, l. reos, Cod. de accusat. l. cum servus,
§. publico, ff. de procurator. pragm. nihil est 4. de
possessionibus non turbandis, ritu 269. in quibus
 fecus prædefinitum est. Thorus *tomo 1. cõpend.*
decif. §. procurator etiam cum speciali mandato.
 16 tametsi hodie iusta ex causa, utputa, si princi-
 palis extra civitatem infirmus commoretur,
 tunc per novellam pragmaticam, editam anno
 1608. speciali cum mādato admitti potest pro-
 curator. Capycius Latro author est *dec. 45. n.*
 49. verum enimverò nostro in casu supponi-
 tur expressum procuratoris mandatum; igitur
 &c.
 18 Textus namque supralaudatus, pragmatica,
 ac M.C.V. ritus alio in casu sunt; ac per conse-
 quens nostræ obitare haud perhibentur thesi:
 19 quandoquidem longè aliena isthæc censenda
 sunt, utputa, criminalem agere per se in pri-
 mordio causam, & per accidens criminali-
 tatis articulum civili in causa subnascens per-
 20 tractare: propterea quod supralaudata jura,
 pragmatica, & ritus magnæ Curie Vicariæ de
 primæva facti specie, fecus verò de secundæ.
 21 commentantur; quod etiam liquet: siquidem
 hic de universitatis procuratore sermo est, qui
 universitatem absentem repræsentat. neu jura
 22 isthæc, idque genus, de accusatione, aut de ex-
 culatione eloquuntur, quod est extra facti spe-
 ciem.

Pro Prædefinitionis hujusce il- lustratione.

C A P U T I.

Procurator: nunquid à certa oppidorum civi-
tatis parte, oppugnante civitate, designari
possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thes-
is probationes.

E Ocurrente una oppidorum civitatis
parte, binis aliis civium partibus op-
pugnantibus, haud in ipsius ditione,
fore, procuratorem creare posse, exi-
stimo. est adversus Baldum, Angelum, Annam,
singulari 76. Thorum parte 1. cõpend. dec. Neap.
pol. vers. procurator an constitui possit.

- 2 Probatur 1. ut universitatis procurator ritè
designetur necessũ ducitur, ut ab ipsa creetur
3 universitate, vel à Syndico, electivè ejusdè: versũ
enimverò universitatis nomine una Oppido-
rum Civitatis pars haud comprehendi duci-
4 tur: pars etenim, quæ pars, numquam effor-
mare potest totum, ut edocent Philosophi,

quod pluribus ex partibus componitur, (ceu
somniaiunt adversarii) aut saltem binæ uni-
versitatis partes repositur; igitur, &c. qua-
re juremeritò potius privatorum, quàm uni-
versitatis vocitandus sit procurator.

- 6 Probatur 2. paritate, ducta à Syndici, Ele-
ctorumque designatione, in qua ex supra com-
monstratis saltem binæ deputatorum, decurio-
numque repositur partes; nisi consuetudo
fecus postularet; igitur etiam in universitatis
7 procuratore designando: quandoquidem,
utrobique par urgere prædicatur ratio, adeo-
que eadem legis prædefinitio, *l. illud, ff. ad*
leg. Aquil. l. si postulaverit, §. 2. ff. ad l. int.
de adult. l. quidam nummularios, ff. de edendo,
l. nauta, §. fin. ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de
furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur,
instit. quod cum eo.
8 Probatur 3. ex absurdo: evenire namque
posset, ut procurator iste in causa foret; cur
aliquid universitati præjudicii inferatur, ut-
puta, vel ob institutionem, vel alia ex cau-
sa, quod à recta alienum foret ratione.

C A P U T II.

Procurator in cunctis, in foro excitis, venti-
landis, futurisque; idque genus, passivèque,
designatus causis: numquid feudales etiam-
num defenditare valeat causas.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

A num. 3. usque ad finem, objectio, ejusdem-
que solutio.

Etiam feudales tutari posse causas do-
cent Afflicti, in *cap. in generali, nu.*
9. *si de feudi fuisse controversia inter*
Dominum, & agnatum. Fabius de
Anna, in *reper. cap. 1. de vassallo descripta eta-*
tis, num 42. & 43. commemorans sic fuisse
prædefinitum, *tomo 1. cõpend. decif. vers.*
procurator, constitutus in omnibus causis, motis,
& movendis.

- 2 Probatur 1. cunctis in causis, excitis, venti-
landisve idem æquipollens esse ducitur, perin-
de ac si differeret quis. quæcumque causa in
foro excitatur cuiuscumque generis sit, sive
feudalis, sive non, in qua, sive actor, sive
reus sim, defenditabis me, ac per consequens
procurator est; igitur, &c.
3 Ne diseras 2. cunctis in causis, excitis, sive
ventilandis, vel futuris; sive id genus; de re-
liquis alterius generis, quàm de feudalibus in-
terpretari possit causis, cum feudales di-
versam sectantur naturam, ac reliquæ alie
causæ; quare de ipsa expresse repositenda sit
mentio; igitur, &c.
4 Irritum ducitur antecedens: quandoquidẽ
stabilientis, hoc in casu, mens est, quibuscum-
que

que in causis, cuiuscumque generis sint, sive feudales, sive non, procuratorem designare, velle suum; aliqui quamaximum refundetur principali incommo- dum; ut perpendenti liquet: quare jure merito tacite feudalibus in causis etiamnum designatus ille autumatur procurator.

CAPUT III.

Procurator, per universitatis Syndicum, Electorve designatus: numquid ejus extinctum exemplum perhibeat munus, finito Syndici, Electorumque officio.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad 3. ejusdem probatio.

A' num. 3. usque ad finem objectio, ejusdemque solutio.

H Aud esse extinctum hujusmodi procuratoris munus existimat Reg. de Marinis *super rubrica, de procuratoribus*.

2 Probatur: adque per Syndicum, & Electos successores, procuratorum, sive expressè, sive tacite, revocati non sit; tunc ex præsumpta ipsorum mente in robore persistit suo: quandoquidem si adimere voluissent procuratorem, profectò revocassent; igitur evidens symboli est, quod cum prisci Syndici, Electorumque voluntate se uniformare voluissent.

3 Nec obstat *textus in Clementina finali de procuratoribus*; ubi per Pontificem prædefinitum fuit; Prælati procuratorum ob ejusdem prædicti extinctionem periri, tametsi his contestata sit; igitur à pari hoc in casu liquidem utrobique par urget ratio; igitur eadem legis dispositio, dicta l. illud, l. si postulat, &c. §. 2. ff. ad leg. juliam, de adul. l. quidem innumularios, ff. de edendo, l. nauta; §. fin. ff. nulli a

4 *caus. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur. Infit. quod cum eo* propterea quod quemadmodum enim extincti Prælati jurisdictio in capitulum remansit, *cap. in noscitur, de iis, quæ sunt à Prælati, & cap. requir. de testam. Cironius, in parat. l. 5. lib. decretal. de concess. tit. 8. & idem, tit. 9. ne sede vacante aliquid innovetur, pag. 192. cap. scubi 12. quæst. 5. & cap. ult. sic etiamnum Syndici, Electorum, priscorumque jurisdictio, in posterum transilire fertur successoribus.*

5 Est longè namque disparitas de primæva, ac de secunda facti speciei, disparitatis ratio est: si quidem in Cathedrali Capitulo, extincto Episcopo, haud arguitur velle, ut procurator, ab Episcopo demortuo designatus, suo in munere restet; nec perfuncti Episcopi jura, tutari possit cum functo extincta sint; & per consequens personam extinctam representant;

6 quæ nostro in themate non verificantur, cum personarum jura, extincta persona,

extinguantur. Gellius, lib. 10. cap. 2. Balduin. *instit. lib. 1. de jure naturali, gentium, & civili, argum. legis 4. in fine, ff. de actionibus empti, l. finali, ff. de collat. bonor. l. nullam, §. si absentis, ff. de petit. hereditatis, l. Pomponius, §. finali, ff. de acquirenda possess. §. ideo, instit. de servit. rustic. prædior. princ. instit. de usufructu. quandoquidem, & eadem numero restare supponitur universitas, idemque in Syn- dico, Electivæ, de novo creatis, velle, ac extabant in præteritis, adque per successores revocetur.*

CAPUT IV.

Procurator ad singulas, cunctasve designatus causas: numquid ad futuras etiam stabilitus esse ducendus sit.

SUMMÆ.

Num. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad 5. ejusdem probatio.

A' num. 5. usque ad finem, objectio, & solutio.

1 Etiamnum ad futuras esse creatum causas reor. est Thesauri, *decis. 59. edocentis sic per Senatum Pedemontanum sancitum fuisse in novissima decis. 413. Verall. decis. 393. parte 2. verbo, procurator*, aliorumque adversus Bartolum, in *l. damni, §. si his, qui vicinas, num. 2. ff. de damno infecto*, aliove.

2 Probatur: Tò namque ad cunctas causas de sui conceptu ex stabilitis mente est; & præ- sentes, & futuras. comprehendere velle cau-
3 sas: quare procuratorum: creantis mens est, ut qualibet in causa, sive actuali, sive futura;
4 sua turatur jura; quod etiam patet ex *textu in l. finali in fine, Cod. quæ res pignori obligari possit*. supralaudatus Thesaurus Author est; igitur, &c.

5 Ne dicas: ly ad cunctas causas de sui conceptu presentes dumtaxat amplectitur causas; igitur ad futuras inanis sit extensio.

6 Gratis assumitur, secus verò probatur ab adversariis. antecesses: quandoquidem in hujusmodi facti specie, procuratorum designatis mentem esse interpretandam duco,

7 quæ & ad præsentis, & ad futuras extare autumatur: quandoquidem unumquemque tutari jura velle sua quomolibet præsumendum est, cum hic sit procuratorii finis, l. 1. in principio, l. 3. l. filii, 8. l. si quis 41. §. anius, l. qui proprio 47. in principio, l. paulus 69. ff. de procurat. l. reus 39. ff. de judiciis. Treutle-
8 rus, lib. 2. select. thes. disput. 9. ubi Bacho-
9 vius. Vultejus, de judiciis. Duarenus, ad tit. de procurat. cap. 2. argum. legis, si diligenti 4. §. ultimo, §. mandati, l. licet 42. §. is, qui, ff. de procurat. Symmachus, lib. 10. epistola 32. l. minorem 51. l. is, cuius
64. l. Titius, ff. de procurat. l. libero 31. §. item,

f. de negotiis gestis, l. Tutori, Cod. eodem tit. l. nam postea 9. §. 6. si iurjurandum 34. §. procurator, idque genus.

CAPUT V.

Procurator, per universitatem designatus : numquid in singulorum causis idoneus esse ducendus sit.

S U M M E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem ejusdem probationis.

DECISIO VI.

IN Causa mota per Reverendum Abbatem, seu Commendatarium Sanctæ Mariæ de Avantio, contra Magnificum Mociam de Mocia super fructibus annorum præteritorum, ex dicta Abbazia perceptorum, ac bonis exindè emptis per patrem dicti Mocia. cum pro parte ipsius conventi sit ad impediendum litis ingressum opposita exceptio defectus tituli. videndum est quid juris. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Prelatus in prælaturæ possessione, sive de recenti, sive per longevam tempestatem, existans : numquid, & prælaturæ titulum, & actualem prælaturæ legitimam possessionem, commonstrare adstringendus sit, si contra debitores pro fructibus, ex præfata prælatura jam perceptis, agere voluerit ; si ipsi excipiant veram haud fore prælaturam.

S U M M E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad. 22. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 22. usque ad finem, & objectio, & responsio.

Sive per longevam tempestatem, sive de recenti possidet Prælatum, tunc nec prælaturæ titulum, nec actualem ejusdem legitimam possessionem (dummodò ejus possessioni clarè non liqueat esse violentam) commonstrare adstringendum esse existimo. est adversus Capicium, *hic, à num. 1. usque ad 10. Rotam, decis. 331. & decis. 264. Riccium in collectanea decis. 61. & 889. Boerium, decis. 124. num. 14. Mascardum, de probationibus, conclus. 1. num. 6. & 8. & conclus. 304. num. 4. & conclus. 623. num. 5. sibi contradicentem, conclus. 728. num. 4. Thorum, tomo 1. Compend. decis. Neapol. §. Titulus, an ostendi debeat per actorem, instante reo, alioquin, concedentes in prisca, secus, verò in recenti possessione.*

1 Eniendum esse idoneum dubio procul reor. est nonnullorum apud Cæcerium, *parte 2. cap. 14. de procur. num. 2.*

2 Probatur : Procurator, sic per universitatè designatus, haud singulorum, aut universitatibus esse differitur : quare singulos, ut singulos non repræsentat universitatè igitur causæ hujusmodi modi universitatibus, secus singulorum sunt. nec quod universitati debetur, singulis, uti singulis refundendum erit. *Hothomanus, consil. 107. num. 5. pag. 511.*

2 Probatur 1. ex textu in l. 2. C. qui accusare non possunt, l. si multi, ff. de publ. l. res tutoret, ff. de administratione tutorum, in quibus prædefinitum fuit, quod pro Prælatibus, legitimisque administratoribus præsumendum sit adusque secus per adversarios commonstratum. author est Mascardus, de probationibus.

3 conclus. 728. num. 4. igitur quousque per debitores hæc in casu, secus commonstratum fuit, verus, legitimusve erit arguendus Prælatum, ac per consequens, nec titulum, nec possessionem comprobare adstringendus est.

5 Probatur 2. eadem prorsus de prisca urgere prædicatur ratio, ac de recenti possessore ; igitur eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nautæ, §. fin. ff. de nautæ camp. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccles. §. si igitur, insitit quod cū eo, de prisca porro nulla habetur hæsitatio, utpote fatentur adversarii, argumento textus, in l. 3. ff. ad Macedonianum, l. barbarius, ff. de officio Prætoris, l. si uti poss. Donell. de jur. civil. lib. 9. cap. 9. n. 50. pag. 426. Cod. Theod. l. 1. tit. 39. de fide testium, & infrum. in comment. ad leg. 1. col. 1. pag. 319. l. 2. ff. uti possidetis, l. 1. §. ult. & l. 3. in princ. eod. tit. Petrus Faber ad tit. de div. reg. juris, ad leg. ad furti 154. pag. 703. igitur etiamnum de recenti possessore fatendum est.

7 Probatur major : quemadmodum enim antiquus possessor, & titulum, & possessionem suo in genere arguit, ac per consequens adversarii rationes dirimit, sic etiam in recenti fatendum erit possessores, propterea quod suo etiamnum

10 in genere possidere differitur; cum in utriusque facti speciebus eadem suo in genere urgeat ratio, seu perpenditur quæque; et si regulariter loquendo possessionis suæ causam, seu titulum edere nequeat; immò interrogatus, cur possideat? sat est respondere; possideo, quia possideo, *l. in speciali 63. ff. de rei vindicatione, l. ult. C. cod. tit. l. extat alius decretum, ff. de iure Fisci, l. cogi 11. C. de petitione hereditatis, l. 2. C. de probationib.*

11 Probatur 3. *ly priscus*, vel *to recens possessor* 12 merè materialiter se habet: siquidem sat est, si adu possideat, legitimamque apparentem adeptus fuerit possessionem; ex quo illegitimus 13 haud arguendus sit titulus, inde fit quod melior sit possidentis conditio, *l. si debitor. ff. de pignor. l. is, qui desinuit, ff. de rei vindicatione, l. fin. C. cod. tit. l. qui accipere, C. de edendo, §. retinenda; ver. eodemodum, in fin. de interditi. c. possessore. de reg. juris, lib. 6.* igitur iuremeritis in istiusmodi facti specie pro Prelato existere supponitur possessio, adusque per adversarios secus probatur.

15 Probatur 4. *repositum* ab adversariis: tò recens possessor vel veram, vel fictam involuit possessionem; si veram, tunc nullus questionis status est: si secundum; igitur id potius per adversarium comprobandum, quam præsumendum esse ducitur, cum quid facti sit, *l. in bello, §. facti, ff. de captivis, & possim. revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque, §. fin. l. ff. de publicanis, l. asscuratio, Cod. de non num. pecunia, cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet de consuet.*

17 in 6. quandoquidem melioris conditionis præsumitur recentis tituli actualis possessio, quam 18 adversariorū exceptio, quæ potius calumnia, 19 quam exceptio ducenda est: quare iuremeritis pro recenti possessore existere supponitur possessio: proptereaquod possessionis recentis vitium quid facti est, ac per consequens probatione indiget; iuxta illud, quæ facti existere differuntur, probatione indigent, dicta *l. in bello, §. facti, ff. de captivis, & possim. revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque, §. fin. ff. de public. l. asscuratio, C. de non num. pecun. cap. cum Joannes, §. verum de fidei instrum. cap. licet de consuet. in 6.* quod non nisi per adversarios faciendum est.

22 Neque dicas: longè disparitas de primæva, ac de secunda facti specie existere videatur: si 23 quidem longæva possessio verum, secus verò recentem arguit titulum; igitur nil mirū, si de secundo, secus verò de primo hæsitatio habeatur casu.

24 Irritum est antecedens: quandoquidem tò longæva, vel *ly recens possessor* hic merè materialiter ex supra commentatis se habet siquid 25 *ly priscus*, tò recens possessio de ipsorum conceptu possessionem involuit.

26 Numquid autem vera necne sit recens possessio, excipientis munus esse debere par est; cum ad ipsum spectet se defendere, ac excipere 27 re: omnis etenim exceptio defensiva est, *l. sed est, §. 2. ff. de indic. l. defensiones, Cod. de except. l.*

emptore, Cod. de evict. l. sed si debitor 16. de doli except. l. ex diverso 17. §. 1. ff. soluto matrim. l. finali, §. cum mihi, ff. de verbor. obligat. Donellus lib. 22. cap. 1. inde fit, quod verbum, *defensio*, simpliciter prolatum, pro exceptione sumitur, *l. siquidem, l. defensionis, l. cum nondum, Cod. de exception. l. 1. Cod. de r. v. l. diffamari, Cod. de ingen. manumiss. l. 2. ff. de iuris, & facti ignor. l. sed est, §. 2. ff. de iudic. l. dolia 76. §. 1. de contra. emptione, l. is, qui §. l. nemo 8. ff. de except. cap. cum inter, cap. dilecti 8. cap. significaverunt 11. de except. & si vera exceptio est illa, quæ evacuat, seu injustam reddit actionem, sive quodam rem, sive quodam modum, *l. 2. ff. de exception. l. si filius la 2. S. ultimo, ff. de interrogat. Paulus in l. verbi 8. ff. de verbor. signific. l. minor 39. §. finali, ff. de iure iurando.* proptereaquod pro veri tituli tutamine sat ducitur, si recens possessor violenter haud possideat.*

Pro Decisionis hujusce illustratione.

CAPUT I.

Prelatus in beneficio diù subditum tolerans: numquid illud adstringere queat, ut suum comprobet titulum.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.

- 1 Ogere posse, ut titulum commonstret suum, reor: est adversus nonnullos autores apud Mascardum, *de probationib. conclus. 1377. n. 127.*
- 2 Probatur: est longè namque disparitatis ratio, de superiore, subditum adstringere suum, ut titulum commonstret, ac de inferiori respectu superioris: in subdito namque, superioris respectu, subiectio habetur, ac per consequens subere potest Prelatus, ut quilibet: sua in Dioecesi beneficia possidens, cuiuscumque conditionis, longæve tempestatis sit; titulum, possessionemque comprobet suam; idque non nisi ob ipsius finem, secus verò inferioris, respectu superioris.

CAPUT II.

Quæ per pseudomagistratum, utputà, per barbarium Prætozem, Magistratus nomine, gesta fuere: numquid firma, rataque esse debeant, si deinde servus esse reperitur; an vero quasi à non Prætoze gesta pro nihilo habenda sint. ad commentationem. textus in *l. barbarius 3. ff. de officio Prætoris.*

SUMMÆ.

A' num. 1. usque ad 6. thesis prædefinitio.

A' num. 6. usque ad 19. ejusdem thesis probationes.

E. 2

Num.

Num. 19. germanus thesis sensus.

A num. 20. usque ad 71. objectiones, & solutiones.

A num. 71. usque ad 75. secundæ thesis prædefinitio.

A num. 75. usque ad finem, objectio, & solutio.

T Ametsti rata, firmaque habenda esse, acta hujuscemodi edocet Ulpianus in dicta l. barbarius; ibi: *Es verum, puto nihil eorum reprobari, quod Ulpiani placitum communiter fatentur* Quod Ulpianus observat. lib. 18. cap. 33. Franciscus Hothomanus *quæst. illustr.* 17. Antonius Faber in *iuris prudentia tit. 1. de iustitia, & iure, principio 1. confut. 2. & in rationali de officio Prætorum, in l. barbarius Philippus 3.* Antonius Goveanus 1. var. c. 6. Franciscus Duarenus de *officio Prætoris*; Dionysius Gothofredus in *lauda. l. barbarius, lit. S.* Henricus Hahnus *observat. ad Vvesembecium in d. officio Prætor. vers. omnis autem Prætoris potestas*; Pichardus, Oroz, alique verum tamen, mea sententia, pace tantorum auctorum haud simpliciter, alii aliquam cum distinctione esse, commentandum hunc textum existimo.

3 Vel acta, quæ per pseudomagistratum, Præto-remque, idque genus gesta de ipsorum natura amplius revocari impossibile autumantur, utpotè extant definitivæ sententiæ, confessiones auditæ; idque genus. tunc istiusmodi firma esse ducenda reori: quare Ulpiani responsum hoc in sensu interpretandum est; secus si sint isthæc, quæ de ipsorum natura haud difficultat adimi queunt, tunc infirma esse hujuscemodi acta per pseudomagistratum gesta dubioprocul sunt; quare Ulpiani responsum hoc in sensu minus commentandum est.

6 Prima thesis pars sic communiter probari assolet. primo, ex l. barbarius Philippus; ibi: *& verum puto nihil eorum reprobari, hoc enim humanius est, &c.* l. 2. Cod. de sententiis, & interlocutionibus, l. 1. Cod. de testamentis, l. si quis patrem 3. ff. ad Marcellum, §. sed cum aliquis instituit de testamentis, author est Amaya, 10. Cod. si servus, aut libertus, num. 9. tit. 32. l. debitor 59. ff. ad Senatuz Consultum Trebellianum, l. 3. in principio, ff. ad Senatuz Consultum Macedonianum. Antonius Faber Author est in laudata confutatione 1. igitur, &c.

7 Probatur 2. Decreta isthæc non nisi propter publicam utilitatem, ac commune Civium.

8 bonum assertanda sunt: propterea quod Cives istiusmodi bona fide apud eum egisse supponuntur, ac per consequens, qui Populi Romani fidem, gestumque consecrati fuere, eos decipi inhumanum erat: dolus namque nemini patrocinar debet, l. nec ex dolo, ff. de dolo, l. 3. ff. de transact. l. is, qui dolo, ff. de rei vindicat. l. pen. in fine, ff. de iure dotium. l. si ex dolo, ff. de re iudicata, l. etiam, §. 1. ff. soluto matr. cap. audivimus, de collus. dereg. Hothomanus, observat. lib. 4. cap. 4. litera B. col. 2. pag. 108.

l. ex contrahib. ff. de obligat. & act. l. item, §. de dolo. Donellus, de Jure Civili, lib. 15. num.

20. pag. 528. siquidem dolus, deceptio quælibet, calliditas, fallacia, ac machinatio ad circumveniendum, fallendum, & decipiendum alterum adhibita. l. 1. ff. de dolo, mortalibus ob-

10 noxiæ censende sunt: quandoquidem præca inspecta tempestate Romanus Populus Præto-

11 res in comitiis creabât suos; utpotè barbarius Philippus, qui servus erat designatus, fuisse, Prætor perhibetur; & Lucius Equitius, qui cū servus esset, plebis Tribunus contra leges designatus fuit, mentitus, se esse filium Titii Gracchii, describit Valerius Maximus, lib. 9. cap. 7. & 16. idque genus insipitico Hothomanum, quæst. illustr. quæst. 27.

12 Probatur 3. Humanum namque, benignumque ducitur, ita interpretari actum, ut potius firmetur, quam infirmetur, l. 18. ff. de legibus:

13 verum enim verò id humanarum principiis actionum convenit: quandoquidem homines in hujuscemodi finem operari diserunt; ut quicquid per eos actum sit effectum gignat suum; igitur, &c.

14 Probatur 4. In Populi Romani ditione defacto exstare supponebatur, si haud ignorasset, barbarium Philippum fuisse servum; proscæd illi libertatem dare potuisset, argumento Codicis, pro quibus caus. servus pro libert. pro em. lib. accip. & ex nostro textu hîc; ibi: cum Populus Romanus etiam servo quivisset decernere esse potestatem, sed est haud ignorasset servum

15 esse libertum, effecisset; igitur etiam firma illa facere quivisset Romanus Populus, quæ barbarius Philippus effecit: quod à fortiori per Cæsaream Majestatem. utpotè edocet Ulpianus, hîc, in textu in fine; ibi: quod ius in Imperatorem multò magis supponendum est; igitur, &c.

16 Probatur 5. Ex Cicerone Philippica 1. ibi: primum igitur acta Cæsaris servanda censio nō quo probem: quis enim id quidem potest; sed quia rationem habendam pacis, & ocii. Author est Hothomanus, hîc in dicta l. barbarius. idem 16. ad Atticum; igitur, &c.

17 Probatur 6. Per gestum per publicum Cor. Scipionem Africanum, qui cum adilitatem peteret, tribuni autem plebis obstitabant, negantes, rationem ejus habendam esse, quippè

18 qui nondum ad rogatandum legitimæ ætatis erat; si me (inquit) omnes Quirites adilem facere volunt, satis ætatem annorum habeo. Livius Author est, lib. 35. igitur sic etiamnum Romanus quivit Populus Senatus consulta istiusmodi per Barbarium Prætozem gesta roborare.

19 Ex quo liquidò constat, conclusionem hanc haud commentandam fore, qui istiusmodi Prætoris munus sibi ipsi assumpsisse traditur: siquidem in hoc fecus erit differendū, cum prædefinitum sit in l. non idcirco, §. 1. ff. de iudiciis, l. 1. Cod. ne de statu defuncti, l. si constet, de appellat.

20 Ne dicas 1. Nil proscæd tam rationi dissonum,

num, adversumque autumatur, quàm error, *l. quod non ratione* 39. ff. de legibus; siquidem error est animi vitium, quo aliud pro alio quis putat, aut falsum pro vero: hinc apud Virgilium

Aur aliquis latet errore sequo ne credite theucri.

22 Quare jure merito Scipio Africanus turpe esse predicabat, in re militari disserere non putaram. Valerius Maximus, lib. 7. cap. 2. author est quod quammaximè alienū est à justitia: siquidē si justitia est constans, perennive vocitatur voluntas, jus suum cuique tribuēdi. *l. iustitia, ff. de*

23 *iustitia, & iure*; cōsequens sitque haud obscurè liquet, errantis nullum esse velle, nullumque assensum, *l. si per errorem* 5. ff. de iurisdic. igitur cuncta isthac, per Barbarium Philippum, pseudoprætorē gesta, uti infirma habenda sunt.

24 Irrita ducitur illatio isthac: siquidem tametsi irrita erant gesta per pseudoprætorē Barbarium; verumtamen per Romanum Populum roborata fuere.

25 Ne dicas 2. Communem errorem jus facere, per absurdum est: siquidem in specie dictæ legis Barbarius, per pseudoprætorē Barbarium gesta, non nisi ratione publicæ utilitatis firma

26 censenda sunt; neque in specie legis 3. *§. ultim. ff. de suppl. legi*, sed testatoris voluntas, collecta ex ipsius eloquenti consuetudine, tametsi erronea sit; igitur, &c.

27 Transmissio antecedenti, nulla ducitur ipsius illatio: siquidem hic per pseudoprætorē Barbarium gesta, non nisi utilitatis studio, per Romanum roborata ducitur populum: quare dictæ illud, *communis error legem gignit*, sub hoc intellectu commentandum est; quatenus in Populi Romani ditione erat roborare posse illa, quæ communiter, ut firma habebantur, tametsi infirma exstabant.

29 Ne dicas 3. quæ de Cæsareo sunt jure, horum incapacem esse servum explorati juris esse: siquidem pro nihilo autumatur, *l. quod attinet*

30 32. ff. de regulis juris: quare optimo jure quadrupedibus assimilari servum par est, *l. 2.*

31 ff. ad leg. aquil. atque adeo Cicero philippica 10. edocet, quòd omnis servitus misera sit, & Philipp. 1. ubi: *nilil est scdus servitute; ad decus, & libertatem nati sumus*; igitur Barbarius iste Prætoria fungi nequivit dignitate.

32 Argumentum hoc nil nostræ obstitit thesi: siquidem hic verus non fuit Prætor, imò pseudoprætor; tametsi prætoria fungi potuisset ditione respondet Faber, in *rationali*, in ff. de officio Prætoris, in dicta l. 3. Barbarius Philippus; quatenus fungi Prætura facti est; Præ-

33 toris verò munus junis ducitur: eorum porro, quæ facti sunt, capaces autumatur servi, *l. qui heredi* 44. ff. de condic. & demonstrat. verum de hoc, quo pacto res se habeat, infra luculenter dissertabitur.

35 Ne dicas 4. Quicquid per Prætorē prædefinitur, vim habere ducitur suam, non nisi Magistratus jurisdictionis, ditioneque, *§. Præ-*

36 *torum de jure naturali*: verum enim verò nullo irradiatus fuit honore Barbarius; nam non fuisse supponitur Prætorē; igitur quicquid gestum per illum fuit, eò infirmum habendum erit.

37 Hoc argumentum totum verum ducitur; alit nostræ haud obstat thesi: propterea quod quicquid per pseudoprætorē Barbarium infirmiter gestum fuit, id roborari per Romanum Populum potest; idque non nisi publicam ob-

38 utilitatem: quandoquidem cuncti utilitatem expetimus, ad eamque rapimur, neu aliter per-

39 ragere possimus: nam quis est, qui utilia fugiat? aut quis potius, qui ea non studiosissimè persequatur? Cicero 3. de offic. & ibidem: *cum aliqua species utilitatis obiecta sit, nos commoveri necesse est.*

41 Ne dicas 5. Haud magis Imperatoris, quàm Populi, vel alterius errantis, nullū ducitur velle, *l. si per errorem* 15. ff. de iurisdictione; igitur, &c.

42 Inanis eruitur illatio isthac: siquidem neu Imperatoris, neu Populi ulla fuit voluntas; alit excitus populus, non nisi publicam ob utilitatem.

43 Hinc explodendum Mentium Hahnium, supralaudatum esse reor, edocentem, quòd tametsi barbari persona incapax erat: verumtamen in ipso substantiale habebatur, scilicet publica, sollemnive electio, quæ hoc in casu inspicenda est, præsertim in Præturæ electione;

44 nec in electionis assensu populus curasse proditur: quare actus hujuscemodī etiam volum-

45 tarii fuere; & tametsi ratione persone incapax esse ducitur servus: verumtamen non est talis propter factam electionem, & subsequētā administrationem, ac per consequens titulum habere legitimum, scilicet electum esse suppo-

47 nitur: quandoquidem cuncta isthac, quæ tradit Hahanus merè materialiter in hujuscemodī

48 di facti specie se habere autumantur: siquidē pseudoprætorē barbarium Philippum fuisse supponitur; ac per consequens sollemnna hujusmodi formaliter involuntaria, voluntaria,

49 verò materialiter erant; cum errantis nullum sit velle, nullaque sollemnitas, *l. quod non ratione* 39. ff. de leg. quod tamen est alienum à justitia: siquidem si justitia sit constans, & perpetua voluntas jus suum cuique tribuēdi, *l. iustitia* 10. ff. de iustitia, & iure, constat, errantis nullam esse voluntatem, nullumque consensum, *l. si per errorem* 5. ff. de iurisdic. idque genus. Antonius Faber, *Instit. de iustit. & iure princip. 1. consut. 1. pag. 3.*

50 Ne dicas 6. infirmum ducitur iudicium illud, quòd quis sive per se, sive per procuratorem instituit suum, si deinde servus esse repe-

51 riatur, *l. 44. ff. de iudicis*; quemadmodum nulla libertas competit illi, si manumitens servus pronuntiatus sit, *l. is nulla, ff. qui, & à quibus manum.* siquidem Peregrinus manumit-

52 tens, nec Civem Romanum, neu Latinum facit: quandoquidem juxta legem junianā, quæ latinorum genus induxit in memoriam proditum

53 est, est,

- est, minus spectat ad peregrinos, aut peregrinū
 54 facessit: sic Plinius ad Trajanum; ibi: *Manu-*
 55 *missus à Peregrino, peregrina conditionis est;*
 nec etiamnum firmum ducendum sit testamē-
 tum illud, quod is, qui deinde servus repertus
 sit, obsignasse supponitur, l. 1. *Cod. de testamen-*
tis.
 56 Dato antecedenti, infirma ducitur ejus illa-
 tio: quandoquidem per barbarium pseudopræ-
 torem gesta, non nisi ex Populi Romani velle,
 57 rata fuisse respondit Ulpianus hic: quare est
 longè disparitas inter isthæc, quæ quis proprio
 auctoramento suo, utpotè liber facere fertur;
 58 utputà, vel si manumiserit, vel si testamenta-
 rias obsignaverit tabulas, vel si litigaverit, quæ
 rata minime sunt, si deinde in servitutem re-
 59 digatur; secus verò, si principali, vel Principi-
 pis autoritate munus aliquod publicum, utpu-
 tatur Prætoris, gesserit: siquidem cuncta illa
 si per Imperatorem rata esse predicantur. consule
 supralaudatum Cujacium.
 60 Ne dicas 7. quicquid ad civile jus pertinet,
 servo convenire impossibile ducitur: quare ju-
 61 remeritò nec ei deberi quicquam possit, ne-
 que debere, nec convenire, nec conveniri, ne-
 que procuratorem constituere, neque tutorem
 esse, neque postulare, neu testari, neu ju-
 dicare, nec ullum civile munus obire, l. in his
 officiis 175. l. ultima, ff. de regulis juris, l. cum
 Prætor 12. ff. de iudiciis, cui arguit supralauda-
 62 tus Goveanus in l. 7. ff. de falsis: quandoquidem
 servorum status, arreptis mendacio dignitati-
 bus, non immutatur, l. non mutant 15. l. non id-
 circo 38. *Cod. de liberali causis, l. assumptionis. ff.*
 63 *ad municipalem:* propterea quod honores, di-
 gnitatesque haud mendacio, fraudeque, aut lei-
 gitimis capiuntur modis, l. herennius 10. ff. de
 decurionibus. Hothomanus supralaudatus au-
 thor est.
 64 Dato antecedenti, nulla est ejus illatio: siquid-
 em responsio ex supradictis liquet.
 65 Ne dicas 8. barbario Philippo tacite data,
 per Populum Romanum libertas esse duci-
 66 tur: siquidem uti arguit Hothomanus hic lite-
 ra, C. ubi conceditur aliquid, toties, & sine,
 quibus illud esse nequit, permixta intelliguntur,
 l. 2. ff. de jurisdictione: quandoquidem, dato
 67 homine, necessum est, ut materia, & forma,
 68 permittantur: quare juremeritò servus haud
 ignoranter, à domino liberis testamēto suis da-
 tus, & libertatem, & tutelam obtinet, l. quarto
 32. ff. de testamentaria tutela, igitur &c.
 69 Irritum est antecedens: siquidem Populus
 Romanus non potuit Philippo barbario Magi-
 stratum mandare: propterea quod si servum,
 haud sciebat, consequens fit, ut nulla sit volun-
 70 tas, l. si per errorem 105. ff. de jurisdictione: exē-
 plo extat de domino, qui Sticum, quem
 servum esse ignorabat, tutorem liquit suis, ni-
 hilque legasse intelligitur; Sticus enim nec tu-
 tor, nec liber est, l. si quis 22. ff. de testamentaria
 tutela, l. generaliter 24. l. si quis, ff. de fidei-
 compositaria libertate.
- 71 Vel acta, quæ per pseudomagistratum, Præ-
 toremque, idque genus, gesta fuisse perhiben-
 tur, de ipsorum natura revocari queunt, pro-
 cul à populi concessione, uti exstant beneficio-
 rum collationes, idque genus, tunc, hoc in thē-
 mate, ritè adimi posse haud dubiè exilitimo:
 72 quandoquidem in primæva facti specie quam-
 maxima gigneretur orbis perturbatio, quæ
 nonnumquam adeò mortales vexat, ut illos
 73 ad extinctionem perducat: exemplo extat de
 illo, qui, audita herculis fama, in specum quem-
 dam se abdidisse fertur. Erasmus in adagiis, se-
 74 cus in secundo casu, ut speculanti liquet: quod
 prudentis Judicis judicio linquendum esse au-
 tumo, noscentis ubinam orbis perturbatio sub-
 boriretur, ubi verò non.
 75 Ne dicas: est vulgare elogium illud: ubi lex
 haud distinguit, nec nobis disjicere fas est:
 l. non distinguemus, ff. de recept. arbit. l. Præses,
 ff. de offic. Præsidis, l. 2. §. convenire, ff. de iudic.
 l. quos prohibet, ff. de postulando, l. 1. §. gene-
 raliter, ff. de legat. præst. l. quamvis, ff. de
 in jus vocando, l. si servum, §. non dixit, ff. de
 acquirend. hered. l. 1. §. quod autem, ff. de
 elector. l. unica, C. qui pro sua iustitia, l. illam,
 C. de collationibus, cap. Romanus 9. dist. cap.
 consuluit 2. quæst. 5. cap. soluta de major. &
 obed. cap. quia circa 22. de privileg. Clem. ult.
 76 de rescript. verum enim verò in laudata l. Bar-
 barius nulla existere videtur distinctio; ibi: &
 verum puto nihil eorum reprobari, quæ de ipso-
 rum conceptu cuncta amplecti videntur; igitur,
 &c.
 77 Distinguenda est major: si nulla distinguen-
 da ratio urgeat, vera ducitur major; si nec,
 78 falsa. distinguenda est etiam minor; cuncta
 rata facit Ulpianus hic, de illis eloquendo,
 quæ procul à populi confusione, incommodo-
 que adimi impossibile ducuntur, vera est mi-
 79 nor; de illis verò, quæ haud difficulter revo-
 cari possunt, utpotè est beneficiorum colla-
 tio, idque genus, quæ procul à populi confu-
 sione adimi par est, erronea est minor, una cum
 80 ejus illatione: propterea quod in hujuscemo-
 di facti specie, legis barbarius mentem com-
 mentari nos hic necessitat: siquidem edocet
 Ulpianus hic, per quæ verba ostendatur, ne in
 populo confusiones, perturbationes, incom-
 moda que gignantur, ac per consequens nil mi-
 rum, si quicquid per pseudoprætores Barba-
 rium infirmum fuerit, id ratum per Romanum
 Populum fuit; secus verò ubi perturbationes
 minus dimanant; nam tunc, ex unanimi Ro-
 mani populi assensu, secus erit stabilendum.

CAPUT III.

Quo pacto conciliandus est textus in l. barbarius 3. ff. de officio Prætoris, cum textu in l. cum Prætor, ff. de iudiciis; & quomodo verba textus in laudata l. barbarius haud faciliora commentanda sint.

SUMMÆ.

- Num. 1. verba l. cum Prætor 12. ff. de iudiciis.
- A' num. 2. usque ad 9. conciliatur dicta lex cum Prætor cum lege Barbarius Philippus.
- Num. 9. cætera verba legis cum Prætor 12. ff. de iudiciis.
- Num. 10. horum verborum commentatio.
- Num. 11. secunda Thesis pars.
- A' num. 12. usque ad 23. ejusdem Thesis commentatio, decisioque.
- Num. 23. Authoris sententia.
- A' num. 24. ultio ad 28. objectio, & solutio.
- Num. 28. sequuntur ejusdem legis verba.
- A' num. 29. usque ad finem, horum legis verborum interpretatio.
- 1 Ubæ primævæ thes. partem hujusmodi exstant verba legis cum Prætor 12. ff. de iudiciis; ibi: quidam enim lege impeditur ne iudices sint: quidam moribus: quidam naturæ. Natura, ut surdus, mutus, & perpetuus furiosus, & impubes, quia iudicio carent. Lege impeditur, qui Senatus motus est. Moribus famina, & servi: non quia non habeant iudicium, sed quia receptum est, ut Civilibus fungatur officii. Hæc Paulus.
- 2 Conciliatur namque lex isthæc, cum supra laudata l. barbarius, quatenus, & si populi moribus receptum non sit (qui haud minus, quam lex asserendi sunt, l. de quibus, ff. de legibus) nec Senatus Consulto, nec in Romani Populi ditione sit prædefinire posse, ut servus Prætor sit, nisi per legem aliquam specialiter id diffiniatur: verumtamen absque huiusmodi petitione, servum per Populum Prætor creari posse fas est; cuius status haud ignoratur: quandoquidem extemplo ac Romanus Populus servum creat Prætor, ex incontinenti (inquam) illum liberum facit: exemplo exstat de servo, creato per testatorem tutore, cuius statum minus ignorat, confestim liber fit; quæ cum in Barbario Philippo verificari nequibant: siquidem, ipsius statum Romanum Populum haud scivisse, supponitur; consequens fit, ut nil mirum, si dumtaxat per ipsum gesta, per Romanum Populum, roborata fuerint, author est Goveanus hic.
- 3 Qui possunt esse iudices, nihil interest in potestate, an sui iuris sint: hæc Paulus in fine.
- 4 Horum commentatio est: ut quilibet iudicis honore irradiatus esse queat, si sit in paterna, sive in Dominica ditione: dummodò Domini, vel Populi assensus habeatur: siquidem confestim fit liber.
- 5 Quod secundam thes. partem, petendum est: nunquid Barbarius Philippus verus fuit Prætor.
- 6 Pomponius (cum describit Ulpianus hic) respondit, haud verum fuisse Prætor, tametsi Prætoris munere functus fuisse, dicitur: sibi

- sed nihil ei servitutem obfuisse, ait Pomponius.
- 7 quasi Prætor non fuerit; atqui verum est, Prætorum eum functum; & tamen videamus, si servus, quamdiu latuit dignitate Prætoris fundus sit: quandoquidem juxta Hothomanum hic l. l. 1. F. longe discriminantur isthæc bina, aliud sit, Prætorum esse, aliud, Prætura fungi; sicut aliud est, Proconsulem esse, aliud, pro Consulatui haberi, l. 1. ff. de tut. dat. ab his, aliud est, esse in libertate, aliud est, esse liberum, l. quod autem 10. ff. de liberali causa, l. noxali 23.
- 8 ff. de noxalibus actionibus, sic proprietarii servus apud fructuarium servire, & in servitute, esse dicitur; cum tamen eius servus non sit, l. is, qui 18. ff. de noxalibus actionibus, l. uxori 24. ff. de usufructu legato, l. si possiderit 24. §. de eo, ff. de adulteriis: atque adeo aliud est possidere, aliud, esse in possessione, l. si quis ante 10. ff. de acquir. da possessione, aliud, tutorem esse, aliud, tutela fungi, l. si quis putans, Cod. de petitione, 20. hereditatis, tametsi nonnunquam versa ratione quis Prætor esse possit, & Prætura fungi nequit, utpotè liquet in furore correpto, l. nec mandante 8. §. 1. ff. de tutor. & curator, l. qui faceret 20. ff. de iudiciis, & juxta Ciceronem in.
- 9 Verrem 3, aliud est quaestura, aliud quaestoria procuratio; ibi: C. Maleolo Quaestore Cr. Dolabella occiso, duas sibi hereditates veniisse arbitratus est, unam, Quaestoria procuratoris, nam à Dolabella statim pro Quaestore iussus est esse.
- 10 Verum enim verò barbarius Philippus, suo in genere, Prætor devocari potest, utputa denominativè: vocitabatur etenim Prætor, quatenus communice ita habebatur, & per Romanum designatus fuerat populum, ad instar tutoris falsi, erronei testamenti, idque genus, l. Paulus 21. ff. de verborum significatione, l. 2. ff. de testamentis.
- 11 Nec dicas: si barbarius iste verus haud fuisset Magistratus; utpotè jus non fecisset; etenim, jus facere dicitur ille, qui in Magistratu exstare supponitur, l. 2. §. post originem, ff. de origine iuris, igitur &c.
- 12 Tametsi quicquid (rigorosè loquendo) per barbarium gestum fuit, infirmum fuisse supponitur: verumtamen populi deinde authoramento, falsitate haud ignorata, roboratum fuit, non nisi ob rationes, supra commonstratas; quod etiam ex ipsiusmet textus verbis liquet; ibi: cum populus Romanus etiam servo potuisset discernere hanc potestatem, sed si scivisset, servum esse, liberum effecit.
- 13 Quod jus in Imperatore multò magis observandum est.
- 14 Per isthæc namque verba commonstratur, quod maior dignitas in Imperatore, quam in populo resulget: quare iure merito, quem prius Princeps fecerat Prætorum, & liberum, fecisse intelligitur: siquidem Principis beneficium latissimè commentandum est, 1. quam populi rationes: exemplo exstat in nudo Imperatoris velle, quod liberum confestim parturitur, l. apud eum, ff. de manumiss.
- 15 Quare, nil mirum, si plures virtutes reposcan-

33 tur in Imperatore, quam in populo; scilicet scientia rei militaris, virtus, authoritas, felicitas. Cicero pro lege Manilia; ibi: *atque adeo*

labor in negotiis, fortitudo in periculis, industria in agendo, celeritas in consuecundo, consilium in providendo

D E C I S I O VII.

IN causa illorum de Campora, agentium contra prætenfos filios, detentores bonorum quondam Francisci de Campora. cum per patrem conventorum peti- tum fuisset, causam debere compromitti, ex quo inter conjunctos, juxta formam Reg. Pragmaticæ, & per actores sit oppositum non habere locum compromissum; ex quo vertitur quæstio de matrimonio, & illegitimitate. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

SI contra præsumptos filios, ac bonorum ex- stincti, utputa Titii, detentores, agere perhi- beatur quisquid prædefinendum, si conventi, juxta Regiam Pragmaticam, *Odia litium de ordine judiciorum*, compromissum poscerent: numquid compromisso hujuscemodi locus sit; si agens nuptiarum deficientiam opponat: an- vero Ecclesiastico coram Judice articulus iste examinandus erit; quo prædefinito ad potissimam causam deinde decisionem per se- cularem deveniendum erit Judicem; an vero utrique adversario per eundem Judicem ter- minus ad probandum dandus erit.

S U M M A.

A' num. 1. usque ad 5. thesis prædefini- tio.

A' num. 5. usque ad 34. ejusdem thesis pro- bationes.

A' num. 34. usque ad finem, objectiones, & responsa.

Terminum ad filiationem probandam convento per secularem Judicem fore concedendum, ac per consequens compromisso interea nullum esse lo- cum reor; secus vero si de nuptiarum firmitate dissidium subortum sit, siquidem tunc Ec- clesiasticus erit adeundus Judex, ac per conse- quens interea per secularem erit supersedendū

Magistratū: quare S. C. prædefinitio, quam Ca- picius, hic in fine describit; ibi: *fuisse vota- rum, quod attenta significatoria Ecclesiastici, su- persedeatur in causa, nota in S. C. sic com- mentanda est Fabii de Anna, consilio 58. num. 19. Reg. de Franchis, decis. 263. nu. 1. Mascardi, de prob. concl. 686. num. 1. & 3. Ric- cii, in collect. decis. 79. aliorumque. Thorus Author est, tom. 1. compend. decis. vers. com- promissum inter conjunctos an impediatur, adversus nonnullos Autores apud Capicium, hic.*

5 Probatur 1. ex textu in l. 1. & 2. ff. de

exceptionibus, l. in exceptionibus, ff. de prob. l. generaliter, ff. de except. & præsumpt. l. 1. age- cum geminiano, C. de transacionib. Mascardus, Reg. de Franchis locis supralaudatis, num. 1. & 3. Autores sunt igitur, &c.

6 Probatur 2. Compromissum, quā compro- missum est, ut celebretur, necessario de sui conceptu non nisi filiationis jus supponit; igitur pars conventa hoc in themate, compromissum rogitans, filiationis jus prius monstrare, debet; alioqui compromissum de subiecto haud supponente prædicaretur, quod per absurdum foret.

8 Probatur 3. Td concedere adversario in ju- re dicendo convento terminum ad filiationem, comprobandum, de sui natura nullam spiri- tualis causæ notionem involvit: quādoquidem secularis Judicis partes extant merè, purèque scripta examinare: numquid filiationem com- monstrant; si verè, tunc compromissum erit lo- cus, ac per consequens permittendus terminus;

9 si secus: compromissi rogatio evanescit;

10 si secus: compromissi rogatio evanescit;

11 quare jure merito secularis Judex hoc in casu: numquid nuptiæ firmæ fuere, necne (est nam-

12 que agnitio isthæc merè spiritualis, ac per co- sequens ad ecclesiasticum pertinens Judicem)

13 haud noscitare proditur.

14 Probatur 4. filiatio, quā filiatio est, de sui

15 conceptu est quid facti: quod autem facti est probatione indiget. *l. in bello, §. facta, ff. de capt. & postlim. revers. l. si emancipati §. C. de collat. l. 1. C. de probat. quæcumq; §. fin. ff. de publican. l. assicrario, Cod. de non num. pecun. cap. cum*

Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. lices, de

confit. in 6. igitur filiatio prius probanda est, ut deinde compromissu rogatio suum obtineat

16 locum; igitur filiationis exceptio compromis- si petitioni impedimento est, quominus suum prodeat effectum.

17 Probatur 5. tota adversariorum ratio, cur secularis Judex agnoscere nequeat est, quate- nus filiationis agnitio spiritualis autumatur, adeoque ad spirituales pertinet Judicem: ve-

18 rum enim verò isthæc infirma est siquidem, filiationis notio tunc spiritualis ducitur, ubi de nuptiarum firmitate ambigitur, ac per con-

sequens agnitio isthæc non nisi ad Ecclesiasticum
 19 pertinet Judicem, ejus partes extant forma-
 liter judicium frueri, examinando testes, im-
 pedimenta dirimentia nosse; idque ge-
 20 nus; secus verò ubi nulla judicii efformatio
 habeatur, dignoscendo dumtaxat scripta in actis
 21 redacta: propterea quod isthæc per secularem
 22 dignosci queunt Judicem, scilicet, si Parochi
 23 fides in actis sit adjecta; atque his similia; alio-
 qui adversarii quam maximum paterentur in-
 commodum, quod per absurdum foret.
 24 Probatur: ideo matrimoniales nosse debet
 causas Ecclesiasticus Judex, cap. 1. infra de
 consang. cap. cum te consulente, & cap. supra
 de officio delegati. Circonius, in parat. in 5. lib.
 decretal. de foro comp. tit. 2. pag. 113. cap. no-
 vit de iudiciis. Idem Author ibidem, tit. 1. de
 iudiciis, pag. 112. DD. Antonius Grannanieto
 2. decretal. de ord. cognition. tit. 10. in cap.
 tuam 3. num. 5. pag. 71. Alteserra, 1. decre-
 tal. tit. 4. de consuetud. in cap. ad nostram.
 25 3. pag. 43. non nisi quia spirituales sunt, sed
 etiam ad latalia effugienda peccataque scilicet
 inter se homines, aliquo defento, dirimente
 26 impedimento, copulenter, aut ratio isthæc hoc
 27 in casu suum non obtinet locum: siquidem
 28 hic de sola filiatione sermo est, quæ si ex ne-
 cessariis dimanata sit nuptiis, præteritum, secus
 29 verò præsentem involvit labem; sin autem
 ex iustis; tunc neu præsentem, neu præteritum
 commonstrat reatum.
 30 Probatur ultimo: de præjudicialis excep-
 tionis conceptu est, ut ipsa in iure dicendo op-
 posita, causam sistere facit, cap. si fortè de
 elect. in 6. l. 1. §. 1. ff. familia ercise. §. præ-
 judicialis instit. de actionibus, l. 1. §. per banc,
 ff. de rei vindic. l. adoptatus §. 1. ff. de in
 ius vocando, l. quoties 28. ff. de probat. l. finali,
 Cod. si libertus ingenuus, l. 3. §. 1. l. si quis ex
 liberis, §. si vel parens, ff. de liberis agnoscen-
 dis, l. actionis, verbo, ff. de ob. & act. l. 1. Cod.
 si mancipium ita fuerit, l. 5. §. solent de lib. hom.
 l. 5. §. ult. ff. si familia furtum, l. 27. & 31.
 de testam. turel. Corasius lib. 2. miscell. cap.
 5. Revardus, lib. 1. de præjud. cap. rr. Parla-
 dorus, in sequiscent. differentia 8. num. 5. Do-
 nellus, de iure civil. lib. 14. cap. 11. num. 10.
 pag. 256. & lib. 20. comment. cap. 8. Petrus
 Faber, lib. 2. semestrium cap. 25. Cujacius,
 lib. 5. observat. cap. 37. & lib. 12. cap. 1. &
 lib. 24. cap. 16. & ad Tit. Cod. de liber. causa.
 Ultejus, lib. 1. discept. cap. 3. Robertus, lib.
 sentent. cap. 3. Ofualdus, lib. 22. comment.
 cap. 9. lit. S. D. Mart. de Larreatigui, lib. 6.
 select. per totum. Carleval. de iudiciis, tomo 2.
 tit. 2. disput. 6. Pichardus, in §. præjudiciales,
 instit. de actionibus. inspicito textum in l. 2.
 l. fin. C. de ordin. iudic. l. ordinari 13. C. de
 rei vindic. l. si de vi 38. ff. de iudiciis, l. si quis
 libertatem 7. ff. de petit. heredit. l. res minoris
 21. ff. de except. l. qui minorem 54. ff. de iu-
 31 dic. l. penult. ff. de noxal. ac per consequens
 præjudicialis causa ante cuncta discutienda est
 32 l. fundum, ff. de exceptionibus; igitur compro-

missio hoc in themate locus esse nequit, aduf-
 que causa isthæc per Judicem examinatur: præ-
 fertim cum inter dilatorias exceptiones com-
 promissi exceptio annumeretur, Frag. Odia.
 33 litium, de ordine Judiciorum; igitur nil mi-
 rum si terminus per secularem Judicem inte-
 rea erit concedendus.
 34 Ne differas 1. oblatre textus in cap. tuam, de
 ordine cognitionum; ubi est prædefinitum, quod
 si spiritualis res in civile incidat Judicium,
 tunc non nisi ad Ecclesiasticum remittenda
 sit Judicem; aut nostro in casu res sic se habet:
 35 quandoquidem, & filiationis, & legitimatio spi-
 rituales sunt causæ, igitur, &c.
 36 Irrita ducitur minor: nam ex supra proba-
 37 tis hic haud foret mera spiritualis notio: quæ
 supra laudatus textus in dicto cap. tuam ne-
 38 stræ minus oppugnat thesi: cum de re purè
 spirituali eloquatur, quod extra facti speciem
 nostram est.
 39 Ne differas 2. thesis isthæc ex diametro
 40 S. R. C. prædefinitioni obstitit: siquidem in
 S. R. C. habita Ecclesiastica iudicis signifi-
 catoria, esse superfluum, prædefinitum fuit.
 author est Capicius hic num. 7. igitur, &c.
 41 Nego antecedens; quinimò thesis nostra,
 42 juxta Capicianam prædefinitionem est: quan-
 doquidem Capicianæ decisionis mens fuit;
 si de nuptiarum fimeitate ambigatur, tunc
 non nisi per Ecclesiasticum Judicem erit
 stabilienda hæstitatio; ac per consequens signi-
 ficatoria per Ecclesiasticum ad secularem de-
 43 mandanda sit Epistola Judicem: sin de pura
 44 filiatione secus erit differendum: quod etiam
 45 ex supra commonstratis liquido constat, quàm
 verò varius sit Capicius hic, tu mi Lector Ju-
 dex esto.
 46 Ne differas 3. si quis sive naturalis, sive spu-
 ralis sit filius, Principis rescripto deinde legiti-
 matus esse prædicatur, sollemnibus in testa-
 47 mentariis tabulis hæres sit institutus; ipsi fi-
 liationis, vel legitimacionis deficietia opponen-
 tur, tunc exceptione hac minùs obstante in-
 48 possessione erit redigendus in petitorioque
 verò exceptione hujusmodi forent etiam nū
 examinandæ. Author est Reg. de Marinis
 49 resol. juris, lib. 2. cap. 101. igitur idem
 nostro in casu: erit prædefiniendum, cum
 utroque par urgeat ratio, adeoque eadem legi-
 tis prædefinitio, l. illud, ff. ad leg. aquilam, l. si
 postulataverit, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. l. quid
 nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta
 eausp. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros.
 Eccles. §. si igitur instit. quod cum eo.
 50 Est longè namque disparitas de nostra, ac de
 Marinis facti specie: siquidem in de Marinis
 themate præsumptio, ac possessio non nisi pro
 51 filio existare supponatur: quandoquidem, &
 Principis rescriptum de legitimacione, & hæ-
 res in sollemni institutus testamento, saltem
 52 apparenter liquet: quare nil mirum, si in-
 53 possessionem redigendus sit prius filius excep-
 tionem verò in petitorio examine expo-
 nendæ, atque prædefiniendæ sunt; secus verò
 F 53 hic

34 hic erit differendum: propterea quod istæ præsumptiones deesse supponuntur, cum hic dūtaxat de sola filiatione quæstio sit: numquid sit filius; secus verò si sit legitimus, vel illegitimus: quandoquidem ly *legitimus, illegitimus* ex facto filiationis supponitur; nam filiatio quid facti est, de qua nulla habetur hæsitatio, ac per consequens nulla indiget probatione: siquidem 57 supponitur (quæ enim supponuntur non probatur) quæ nostro in casu prius commonstranda erit, ut perpendenti patet.

Pro decisionis hujusmodi illustratione.

CAPUT I.

Significatoris Ecclesiastici Judicis supralaudato in casu litteris: numquid per secularem parendum sit Judicem.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad 3. primæ thesisi prædefinitio, ejusdemque probatio.

A' num. 3. usque ad finem secundæ thesisi prædefinitio, ejusdemque probatio.

- 1 Istinguas: vel causa merè spiritualis autumatur, ac per consequens de animæ, idque genus salute peragendum sit; tunc secularis Judex, ceu haud incompetens ipsi omnino obtemperare.
- 2 debet: quandoquidem quicquid spirituale ducitur, non nisi ad spirituale ejus notio pertineat Judicem, *cap. lator 5. cap. causam 7. qui filii sunt legitimi.*
- 3 Si non spiritualis, aut purè laicalis, scilicet (ut supra probatum fuit) de simplici filiatione; secus vero de ejusdem esse legitimo, vel illegitimo peragatur, tunc cum notio isthæc merè laicalis ducatur, ac per consequens laico competens Judicij, ita significatoris ecclesiastici Judicis epistolis, utpote nullius momenti, haud obedire debere, plusquam manifestum est.

CAPUT II.

Compromisso juxta pragmaticam *odia litium, de ordine judiciorum*: numquid, & inter consanguineos, affinesque ex licita, illicitaque suborto copula, locus esse perhibeatur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

A' num. 4. usque ad finem ejusdem Thesis obiectio, & solutio.

- 1 Uum obtinere debere locum haud dubiè reor. est nonnullorum autorum, quorum autor, sectatorque est Rovitus

in *pragmatica odia litium de arbitris*, num. 14. adversus nonnullos.

- 2 Probatur: pragmaticæ finis est, ne odia, jurgique inter affines, consanguineosque, sive ex licita, sive ex illicita gigniti sint copula, verificari posse plusquam nobis comperitum est;
- 3 quod communi obnoxium foret bono: quare jure merito Divus Augustinus, *lib. diffin.* (inquit) *odium est vetus ira, ex pluribus causis collecta, diuturno tempore perseverans.*
- 4 Ne dicas: ex juris civilis rigore consanguinitas, affinitasve ex licita contrahitur copula, §. *affinitatis*, instit. *de nuptiis*; igitur inter ex legitima adstrictos copula compromissum verificari debere dumtaxat par est.
- 5 Non modo affinitas ex licita, aut etiamnum ex illicita usque ad secundum gradum copula verificari posse nobis plusquam manifestum.
- 6 est; ac per consequens *pragmatica odia litium* hocce ex illicita subortos copula usque ad secundum amplectitur gradum; cum odia, jurgique in utrisque verificari valeant: quare in hujusmodi facti specie, potius Canonico, quam Civili attento jure, affinitas, consanguinitasve introspectiendæ sunt.

CAPUT III.

Hæreditarium roganti jus, si illegitimitatis exceptio opposita sit: nūquid prius exceptio isthæc Ecclesiastico coram Judice prædefinienda sit, quam principale seculari coram Judice prædefinitur diffidium; ac per consequens secularis interea Judex supersedere teneatur: tametsi principalis quæstio coram ipso prius intentata fuit. ad commentationem textus in *cap. tuam de ordine cognitionum*.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 21. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 21. usque ad finem, & objectiones, & solutiones.

- 1 Uperfedere debere secularem Judicem, prædefinitum commonstrat supralaudatus textus in *cap. tuam*; ibi: *mandamus, quatenus si forte ab ipsa Regina fueris super hoc requisitus, donec jam dicta causa natalium, Apostolico judicio finem acceperis patienter expectes*; quæ prædefinitione secūatur Balboa, in *dicto cap. tuam*. Cironius, in *5. cōpilat. de ord. cognit.* Cujacius, in *dicto c. lator*, & *cap. tuam*. Petrus Barbosa, in *l. Titia 35. à num. 24. ff. solut. matrim.* Osualdus ad Donellum *lib. 17. comment. cap. 9. in fine*. Castill. *lib. 5. contr. vers. cap. 105. Scaccia, de judiciis, cap. 34. à num. 23. Marta de jurisdict. 2. parte, cap. 8. §. 11. Andreas Gaill. lib. 1. observat. cap. 9. Fornerius, lib. 6. rer. quotidian. cap. 1. D. Joannes de Larra, allegat. 64.*
- 2 Probatur 2. ex textu in *cap. lator 5. cap. cau-*

causam 7. *Iqui filii sint legitimi*, cap. 1. 33. *quæst.* 2. cap. *multorum* 35. *quæst.* 6. cap. *audientibus, de excess.* Prelator. cap. 1. de *con-*
sanguinitate, & affinitate, cap. auditis, de re-
scriptis. Clement. dispensatio, de *judiciis*, Trid.
sess. 24. *de reform. canone* 12.

3 Probatur 3. ubi de natalium validitate per-
 agitur, quippè notio isthæc non nisi spiritualis
 4 est, ac per consequens ad Ecclesiasticum perti-
 5 net Judicem, cap. *ita dominus* 1. *distinct.* cap. 12.
 6 *cap. movet, de judiciis.* quandoquidem tunc de
 7 nuptiarum firmitate est dignoscendum; adeo-
 8 que de matrimonii valore. cap. *debitum de bi-*
 9 *gamis;* nam quæ spiritualia sunt, nō nisi ad spi-
 10 ritualium pertinent Judicem, cum secularis Ju-
 11 dex ad isthæc non nisi impertinenter se ha-
 12 bere supponatur.

8 Probatur 4. successionis causa nō nisi à nup-
 9 tiarum firmitate, ac per consequens à nataliū
 10 quæstione pendet; adeoque prius natalium dis-
 11 sidium est prædefiniedū, deindeque juxta jura
 12 de successione erit stabiliendum, *dicto cap. la-*
 13 *tor, l. per multa, Cod. de statu defuncti;* qua deci-
 14 sione, principale dissidium est extingui: prop-
 15 tereaquod ubi præjudicialis disputatio in-
 16 causa incidit, tunc de ipsa dumtaxat sit disse-
 17 rendum, priusquàm de principali dignoscatur
 18 causa, l. 12. *Cod. de ord. cognitionum:* quando-
 19 quidem sententia lata super ea, cunctis aliis
 20 litibus præjudicium fieri supponitur, l. *ingo-*
 21 *numus, ff. de statu hominum, l. 1. §. finali, l. 2. ff. de*
 22 *liberis agnoscendis.*

14 Probatur 5. ex absurdo: si, & ecclesiasticus
 15 Judex eadem tempestate super nuptiarum
 16 validitate, & secularis super successione pera-
 17 gere dicantur, quippe per absurdum sectaretur,
 18 utputà, & negotii, & juris ordinis perturba-
 19 tio: quandoquidem evenire posset, ut Ecclesia-
 20 sticus super illegitimitate, & secularis super
 21 successione (ut arguunt auctores supralaudati)
 22 diversa divulgarent placita: quare ut damna,
 23 confusione hujuscemodi effugiantur; jure-
 24 meritò per textum nostrum hic, fuit prædesi-
 25 nitum, ut in successionis causa sit superseden-
 26 dum, ad usque de illegitimitate per Ecclesiasti-
 27 cum diffiniatur Judicem: proptereaquod dā-
 28 na idem æquipollentia sunt, ac detrimenta,
 29 vel jacturæ.

19 Secus verò discurras si haud, sed de nuptiarū
 20 celebratione, ejusque robore peragatur, cū no-
 21 tio isthæc ad Ecclesiasticum spectet Judicē, dis-
 22 taxat defectū, scilicet: numquid sit contractum
 23 matrimonium? num sit filius familias? idque
 24 genus; siquidem tunc notio isthæc ad secularē
 25 pertinet Judicem: proptereaquod agnitiones
 26 hujusmodi merè laicales autuntur, cap. 2. *de*
 27 *jurejurando, cap. decernimus de sententia ex-*
 28 *communicationis* in 6.

21 Ne 1. differas: Romanorum etiam jure me-
 22 moriæ proditum est dissidia, jurgique de nup-
 23 tiis subnascencia non nisi ad Pontificem perti-
 24 nent. Tacitus lib. 1. *annalium.* Ulpianus in l. 3.
 25 *§. ult. ff. de suis, & legitimis,* auctores sunt; igitur
 26 notio quælibet, sive de nuptiis, sive de

pura filiatione, nō nisi ad Ecclesiasticum perti-
 nere debet Judicem.

24 Irrita est illatio: quandoquidem ex supra-
 commonstratis, quæ de nuptiarum infirmitate
 25 peraguntur, nō nisi ad Ecclesiasticum perti-
 26 net Judicem; secus verò si de pura filiatione,
 27 scilicet: numquid sit Titii filius: numquid legi-
 timo ex stemmate gignitus sit, idque genus,
 hinc Mart.

Atrio pisonum stabant cum stemmate toto.

Juvenal. *satira* 8. *Stemmata quid faciunt?*
 Sveton. in Nerone. *quod in vetere gentiliū,*
stemmate, C. Callii percussoris Cæsaris imma-
 26 *gines retinuisse;* siquidem notiones hujusmo-
 27 di non nisi ad secularē pertinent Judicem;
 28 secus verò: numquid matrimonium sit fir-
 mum, necnē.

28 Ne differas 2. obstat textus in l. *quoties* 9.
 29 *Cod. de judiciis;* ubi sancitum fuit, quòd ta-
 30 metsi Judex ad cognoscendum incompetens
 31 sit: verumtamen ratione incidentiæ fit com-
 32 petens; per secularē etiam Judicem de
 33 nataliū causa incidenter dignosci posse per est.

30 Verum ducitur antecedens de illo eloquen-
 31 do, Judice, qui utpotè incompetens, ratione
 32 incidentiæ, competens fit; secus verò de inca-
 33 paci, qui neque incidenter dignoscere quitut-
 34 potè exstant secularēs Judices Ecclesiasticis in

32 causis, quæ Ecclesiastici fuisse debent, quòd Ju-
 33 dices tripliciter considerari queunt: siquidem
 34 nōnulli simpliciter competentes dicuntur, qui,
 35 communi inspecto jure absque ulla proroga-
 36 tione, seu litigantium assensu adiri queunt, &
 37 debent, itaut horum forus simpliciter compe-
 38 tens sit, utpotè est Judex unius loci respectu
 39 sui territorii, l. 2. *ff. si quis in ult. vocatus, l.*
 40 *penult. ff. de iurisdic. cap. ult. de foro compe-*

33 *tentia;* alii verò, qui tamen, communi attento
 34 jure, incompetentes sint, attamen proroga-
 35 tione partium competentes reddi queunt, quòd
 36 in Ecclesiastico contingit Judice; qui tamen
 37 laicorum respectu temporali in causa incom-
 38 petens sit; verumtamen eorum consensu, ac
 39 prorogatione competēs reddi potest, communi
 40 inspecto jure, l. *Episcopale* 9. *Cod. de Episcopali*
 41 *audientia.* Bartolus, in l. *ex consensu, in prin-*
 42 *cip. de appellat.* Boerius, *decis.* 69. num. 4.
 43 Navarr. *consilio* 1. *de sentent. excommunica-*
 44 *tionis;* quod per laicum inhiberi potest Judicē,

34 cum nemo alienam in messem falcem immi-
 35 tere debeat. alii postmodum sunt, qui nec de
 36 consensu partium competentes fieri queunt,
 37 vel ipsorum iurisdicatio prorogari; quare inca-
 38 paces, ac prohibiti acciri assolent, ut sunt se-
 39 culares Judices respectu spiritualium, ac Ec-
 40 clesiasticarum rerum, veluti heresis, simonia,
 41 matrimonii, natalium, idque genus, cap. *ut in-*
 42 *quisitionis, §. prohibemus, de hæreticis, cap. nam*
 43 *de ordine cognit. cap. quanto, de judic. cap. per-*
 44 *venit, de decimis.* Barbof. in l. *Titia, à num. 21.*
 45 *ff. soluto matrim.* Cabedo, *de patronatu Regio-*
 46 *corum, quæst.* 49. inde fit, quòd incapaces &
 47 vetiti, nec principaliter, nec incidenter nosce-
 48 re possunt de causis, in quibus sunt incapaces

& directè prohibiti: incompetentes verò licet non possunt cognoscere principaliter de causis, in quibus sunt incompetentes, attamen possunt de illis pronunciare, cum inciderent in causas, in quibus sunt competentes. quare sic commentandus erit textus in l. 1. Cod. de ordine iudiciorum.

37 Ne differas 3. Obstat textus in l. cum statutus 5. Cod. de ordine iudiciorum; ubi fuit prædefinitum, Provincie Præsidentem etiamnum de status causa incompetentem esse Judicem; igitur, &c.

38 Quicquid sit de Goveani, Cujacii, aliorumque responsoerat (inquam) Provincie Præsides incompetens Judex circa status causam: si-

39 quidem, ubi de nuptiarum firmitate peragitur, notio isthæc cum ad Ecclesiasticum spectet Judicem, juremerito de status causa Provincie Præsides cognoscere nequibat; tametsi de hæreditariis, quæ in Provincia extabant bonis, nosse voluit.

41 Nec 4. obstat textus in cap. de prudentia, de donationibus inter; ubi sancitum fuit, Ecclesiasticum Judicem, & de dotis causa incidente, & de illa principaliter excitari, dignoscere posse; igitur, &c.

42 Secunda antecedentis pars est falsa: quandoquidem in supralaudato textu dumtaxat de dotis agitione incidenter Ecclesiastico per-

43 missa supponitur Judici; secus verò principaliter. juxta textum in supralaudata l. quoties.

44 Ne differas 5. Quemadmodum Ecclesiasticus Judex de laicali incidenter causa nosse quit; sic laicus de spiritali: propterea quod utrobique par ducitur esse ratio.

45 Disparitatis ratio est: quandoquidem Ecclesiasticus rei laicæ incompetens, secus verò incapax; secularis verò rei Ecclesiasticæ incapax est. cap. causam, qui filii sint legitimi.

46 Ne differas 6. obstat textus in cap. ex literis de pignoribus; ubi Ecclesiastico Judici de dotis causa principaliter nosse permixtum habetur; igitur, &c.

47 Per accidens autem notio isthæc Ecclesiastico permixta ducitur Judici: siquidem feminæ, viro destitute, Ecclesia subvenire debet, cap. ex parte de foro competentis; ac per con-

48 sequens Ecclesiasticus Judex: quandoquidem supralaudatus textus de muliere, viro destitu-

49 ta, eloquitur: propterea quod idem est, viro carere, ac illum habere inutilem. argumento textus in cap. inter corporalia de translat. Episcoporum.

50 Nec obstat textus in cap. causam, qui filii sint legitimi; ubi est sancitum, Ecclesiasticum Judicem, qui de natalium questione, agnovisse seratur, restitutionis bonorum causam incidenter Anglorum Regi judicio asser-

51 vare debere; igitur, &c.

51 Textus ille nostram comprobare videtur Thesis: siquidem causa illa Anglorum Regis, judicio asserenda, non nisi laicæ erat; atque adeo principaliter in jure dicendo excitata,

cujus agnitio non nisi ad laicalem pertinebat
52 Judicem: quare distinctione isthæc cuncti, & textus, & argumenta opposita haud difficili
53 dilui queunt pacto.

54 Nec obstat expressè canon. 17. Concilii Milevit. relatus in cap. placuit 32. quest. 7. ubi sancitum est, Imperialem repositore legem, ut conjugium divulgetur infirmum; igitur, &c.

55 Idque per patres illos fuisse expostulatum; non ut per Imperialia jura nuptiarum infirmi-

56 tas divulgetur: siquidem id, & Divino, & Ecclesiastico vetitum habetur jure. Matthei, cap.

19. D. Pauli 1. ad Corinthios, cap. 10. ex parte de sponsalibus, cap. gaudemus de divortiis;

57 alit ad defensionem; scilicet, ut per seculares Magistratus ad standum promissis adstringi queant.

CAPUT IV.

Quo pacto de articulo in principali subnascente causa in praxi præcedere æquum sit Judici.

SUMMÆ.

A'num. 1. usque ad 4. prima Thesis pars, ejusdemque decisio.

A'num. 4. usque ad 7. secunda Thesis pars, ejusdemque probatio.

A'num. 7. usque ad finem, illatio.

1 **D**istinguas, vel articulus ille sit aded principali annexus causa, ut impossibile sit, quod principalis causa, minus, prædefinito hujuscemodi articulo, prædefini possit; tuncque sub distinguendum est: vel Ecclesiasticus est Judex, vel secularis: si Ecclesiasticus, & articulus sit purè laicæ, & incidens, vel principaliter, alio in jure dicendo principaliter excitus, tunc Ecclesiasticum Judicem articulum illum prædefiniri posse per accidens plusquam manifestum est, juxta jura, rationes præcedenti in cap. comm. probata.

4 Sin autem laicus, distinguendum est: vel sit purè articulus Ecclesiasticus, ac per consequens ad animæ salutem pertinens; tunc in secularis Judicis ditione haud est, articulum hujuscemodi, ut subjeam incapax nosse; vel
5 secus, utputa si affinitatem quamdam cum Ecclesiastica re habeat, dummodo ad animæ salutem haud tenderet; tunc optimè dignoscitur
6 per secularem Judicem æquum ducitur: quare jura cuncta inter se dissidentia ritè distinctione isthæc conciliantur.

7 Ex quo haud obscure liquet, quod si unus ex sponsis procul à justa causa à sponsalibus resiliisse tradatur, tunc pro damno, interesseque illatis (si quæ forent) minus in ipso manu sit,

8 damnum hujuscemodi nosse: quandoquidem purum laicale esse supponitur. author est Agustinus Barboza in dicto cap. suam nu. 3. laudans Ann. Robertum de rejudicata, lib. 3. cap. 5.

IN Causa Reverendi Domini Prioris Baroli cum Magnifico Domino Ioanne de Tuso dubitatur; an dictus Dominus Ioannes, qui conventus est à præfato D. Priore sub uno tamen libello, unà cum Universitate, & Baiulis Lavelli: si sua interesse putaverint ad prosequendam quamdam litem, alias motam contra suos prædecessores Lavelli Dominos, ac Universitatem prædictam, possit expediri contra eundem Priorem volentem, ut causa contra eum nunc expediat quòdā capitā; quæ cum compræhendunt, cum contra Universitatem iam expediri non possit, ex quo caput beneficium; & an possit dicere causæ expediantur simul, & semel, cum insimul capte fuerint; licet dividua sint iura, quibus ipse convenitur à iuribus, ob quæ Universitas provocata est; &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Conventus in foro aliquis, utputā in causa. (A) quid prædefinendum, si conventus contra actorem opponere perhibeat suum, quod adversus ipsum etiamnum expediat alia causa; contra cōventum prædecessoris in foro jam occæpta; secus verò per actus, si conveniens pro causæ expeditione, in Senatu jam introducta, contra conventum instet.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad 4. primæ Thæsis partis prædefinitio.

A'num. 4. usque ad 7. secundæ Thæsis partis prædefinitio.

A'num. 7. usque ad 12. secundæ Thæsis partis probatio.

A'num. 12. usque ad finem ejusdem secundæ Thæsis partis oppugnatio, ejusdemque solutio.

T Amet si in causa in jure dicēdo occæpta usque ad conclusionem in causa esse contendendum; in causæ expeditione erit stabiliendum: numquid una, an verò cunctæ insimul forent expediendæ causæ. per S. C. fuisse prædefinitum. commonstrat Capicius hic num. 4. in isthæc verba; ibi: *fuit votatum, quòd procedatur ad instantiam D. Prioris contra D. Johannem ad conclusionem in causâ, & quòd in expeditione deliberabitur, an simul, & semel expediri omnes causæ debeant*, quam Capicianam prædefinitioem festatur Thorus compend. decis. parte 1. vers. *causæ expeditio, an possit ab uno ex conventis peti, si per alium falsò, &c.* laudans Annam, Amendolam, aliosve: propterea quod Authores isti alio in casu, ut in cap. 1. infra li- quebit elocuti fuere: verumtamen in juris puncto publica in thesi, secus defensitare va-

let quispiam, scilicet, ut universæ civiles causæ, sive cum convento, sive cum ipsius prædecessoribus in Senatu occæptæ expeditioni demandandæ sint: quare Magnifici Joannis conventi rogitationem firmam esse ducendam haud dubiè existimo: ne Capicianæ rationes alicujus ducuntur momenti: propterea quod in alia exstant facti specie, ceu infra commonstrabitur.

7 Probat: ubi enim causa in jure dicendo haud impedimento est, quominus alia expediat causa, toties haud dissentaneum rationi ducitur, ut illa suæ demandetur expeditioni: 8 quandoquidem cuilibet quomodolibet rationabiliter suum tutari jus permiffum supponitur. Caramuel, *Theolog. morali, quæst. 8. casu 37. pag. 124.* Cironius, in *paratitl. 5. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159.* quare jure merito apud Romanos non modica exstabat laus illis, qui quamplurimos nonnullarum Nationum, Civitatumque, quarum fortunarum propugnatores erant, ceu Siracusani in Mancellorum, Lacedemonii in Claudiorum, Puteolani in Brutorum, Neapolitani in Licinorum, Bononienses in Antoniorum, Allobroges in Fabii Sanga clientela fuere; idque genus ediderit.

10 Nec (inquam) ulla tempestatis intercapendo permittenda sit ad ejusdem expeditionem, impediendam: propterea quod reo convento juxta jurium sancita, præsertim in ambiguis favendum est, l. *favorabiliores*, ff. de regulis juris, §. *retinenda*, instit. de *interdictis*, cum. 11 muneris sui sit se tutari, l. 1. in principio ff. de edendo.

12 Nec obitare videtur textus in l. si quis intentione 66. ff. de re iudicata, ubi sancitum est haud claram actoris petitionem, non nisi actoris, secus verò rei favorem commentari debere: quandoquidem in litis exordio commentandus est; ubi magis est favendum actori, 14 ipsius audiendo rationes, quam reo, secus ve-

in iudiciis sine, ubi si æqua lance actoris, & rei rationes esse supponantur; tunc potius reo, quàm actori esse favendum plusquam est com-
 15 pertum: quare discretum illud, potius reo, quàm actori favendum sit, *l. favorabiliores, ff. de reg. juris, §. retinenda, in lit. de interditi, cap. cum sunt partium, de regulis iuris in 6. argum. juris in principio, ff. de edendo, hoc in themate*
 16 commentandum autumatur nec profectò melioris in istiusmodi facti specie ducitur conditionis actoris rationes, quàm conventi; ut speculanti liquet.

Pro decisionis huiusce illustratione.

C A P I T U L U M.

ldicis sententia: numquid inter plures dividua esse queat, ac per consequens inter præsentis ferri, inter absentes verò suspensum sit. ad commentationem textus in *l. non idcirco 44. ff. de iudiciis; & ubi quisque, &c. l. de unoquoque 47. ff. de re iudicata, l. Cametia pia 24. de iure patronatus, l. manifesti 1. Cod. si unus ex pluribus heredibus cred. l. in hoc iudicio, ff. fam. ercisc.*

S U M M Æ

- A' num. 1. usque ad 7. Thesis prædefinitio.
 A' num. 7. usque ad 25. ejusdem Thesis probationes.
 A' num. 25. usque ad finem, objectio, & solutio.

- 1 stinguas, vel res, de qua ferenda sit per Iudicem sententia, indivisibilis sit, vel diversa ratio sit præsentium, ac absentium personarum; tunc de
 2 præsentibus, secus verò de absentibus posse
 3 ferri sententiam haud dubie existimo: sin autem res, vel indivisibilis sit, vel eadem
 4 prorsus de præsentibus, ac de absentibus esse supponitur ratio; tunc de præsentibus minùs
 5 posse per Iudicem efformari iudicium, non efformato de absentibus, etiamnum stabilendū est: quare sic commentandi sunt Authores, hoc
 6 in casu eloquentes; præsertim Anna singulari 465. Antonius Faber, in *l. non idcirco 44. ff. de iudiciis, &c.* & Cujacius ibidem, & in *l. cum Elia pia ult. ff. de iure patronatus*. Hothomanus ad legem 1. ff. si unus ex pluribus heredibus. Staibanus, *resol. for. decis. resol. 52. num. 30.* proferens sententiam, plura continentem capita dissecta, tunc in parte alia approbati, aliave improbari. Dionisius, Gothofredus, aliique.
 7 Probatur 1. ex textu in dicta *l. non idcirco, ff. de iudiciis*; ibi: *cum præsentium, & eorum, qui non defenduntur, administratio discerni, & æstimari possit*; igitur si non defendentium (quod idem æquipollens est, ac absentium) administratio discernatur: etenim de tutoribus
 8 eloquitur textus, qui ab aliis tutelam admi-

nistrantibus ritè discerni queunt, jure merito
 9 iudicium pro præsentibus sumi potest, suspensum
 10 interea de absentibus: siquidem, & rerum, & præsentium, absentiumque rationum diversitas supponitur.

11 Probatur 2. ex textu in *l. cum Elia pia 24. ff. de iure patronatus*; ibi: *Placuit, nullam esse libertorum divisionem, alimentorum autem divisionem à Judice inter cohæredes factam eodē modo ratam esse*: idemque verum ducitur, non nisi ratione diversitatis, quæ erat inter unam facti speciem, & alteram, ut perpendenti liquidò constat.

12 Probatur 3. ex textu in *l. de unoquoque negotio 47. ff. de re iudicata*; ibi: *De unoquoque negotio præsentibus omnibus, quos causa contingit judicari oportet, aliter enim iudicatum.*

13 *tantum inter præsentis tenet, &c.* per illa nāq; verba, quos causa contingit judicari oportet, ritè isthac inferenda est illatio; igitur quos causa haud contingit judicari non oportet: verum enim verò, ubi res, vel ratio divisa esse supponitur, tunc causa illos minùs contingere prædicatur, ac per consequens illos judicare non oportet; igitur &c.

14 Probatur 4. ex textu in *l. manifesti 1. Cod. si unus ex pluribus heredibus*; ibi: *Desuntq; creditore, multis relictis heredibus, actionem quidem personalem inter eos, &c. &c.* in *l. duodecim tabularum*, dividi pignus verò in solidum unicuique tenerisq; non nisi ratione diversitatis, ut perpendenti liquet.

15 Probatur 5. tametsi sententia de sui natura indivisibilis sit, *l. etiam si 29. §. 1. ff. de minor. l. quādū mulier, ff. fam. ercisc. l. ab eo 25. in principio. de recept. arbit. l. ult. ff. de iure patronatus*. Antonius Faber 3. *Cod. tit. 2. de sportul. & sumpt. def. 7. nu. 7. pag. 169.* verum tamen nostro in themate rigorosè loquendo haud dividitur:

16 propterea quod ubi diversæ rationes, vel res extare supponuntur, toties rigorosè loquendo minùs dividitur sententia: aut plures vocantur sententia: quandoquidem de unaquaq; ratione, vel re, ferri supponitur sententia, iudiciumque; igitur in nostra facti specie nulla habetur contradictio, quæ per rerum, vel rationum diversitatem salvatur; ut potè Philosophi edocent.

17 Probatur 6. Cujacianis ex verbis in supralaudata *l. cum Elia pia*; ubi Bartoli doctrinam cōmentat, edocentis, sententiam posse pro parte rescindi, & pro parte conservari; quod Bartoli discreti in huiusmodi interpretat Cujacius verba ibi: *sed hoc verum est, quoties iudicatum est de variis speciebus*: nam ly de una re iudicatum sit, id non admittitur, *l. in hoc iudicio, ff. fam. ercisc.*

18 Probatur 7. ex Cujacii verbis in commentatione ad textum, in *l. non idcirco, ff. de iudiciis*; ibi: *Et tamen Papinianus respondet, Iudicem suo officio fungi posse, & sententiam dicere, nō quidem de re absentium, sed de re præsentium tuorum tantum; quia administratio absentium, & præsentium, à Judice dividi, &*
 di-

- discerni potest; ergo & iudicari, & estimari separatim, & sic administratio presentium recte separatim estimabitur sententia Iudicis &c.*
- 24 hæc Iacobus Cujacius: quandoquidem presentium administratio, absentiumque, ideo per Iudicem dividi potest, non nisi ob diversas rationes.
- 25 Ne dicas 1. si plures creditores hæredes sint, tunc unusquisque pro rata potest detinere pignus: quandoquidem sicuti lex duodecim tabularum nomina inter nepotes viritum dividit, l. 6. ff. fam. ercisc. l. ult. ff. de actione hereditaria; igitur etiamnum pignoris jus dividendum erit.
- 27 Diversa namque extare supponitur pignoris natura, ac aliarum hereditatis rerum: siquidem pignus de sui natura indivisibile est: inde fit, quod fructus ex re pignoratæ percepti imputantur in sortem debiti principalis, cap. cum contra 6. de pignoribus, textus in cap. illo vos 4. cap. 6. hoc tit. cap. 1. cap. 2. cap. cum questus de usuris, cap. 6. & 7. eodem tit. in 1. collect. cap. ad nostram, el 1. cap. ex literis 32. de iure iur. l. 1. & 2. C. de pignor. action. l. 2. Cod. de pactis pigno. l. si dominum, C. de pignor. Petrus Gregorius lib. 3. partit. tit. de usuris, cap. 4. & in tract. de usuris lib. 2. cap. 9. nu. 1. Cujacius hic, & in dicta l. 1. Cod. de pignor. & in l. 17. Cod. de usuris, quest. 11. cum sequent. Hothomanus lib. 1. observ. cap. 4. & de senore, cap. 4. Leotardus de usur. quest. 11. cum sequent. Arias à Mesa lib. 3. variar. cap.

46. D. Ioannes de Larrea alleg. 41. Merlinus lib. 5. de pignor. tit. 14. Robertus lib. 2. rerum iudic. cap. 8. Faber de erroribus, decado 9. errore 1. & 9. D. Iosephus de Retes de donat. c. 3. n. 18. quare si plures res pignori datæ sint: tunc nisi universo ære alieno perfoluto, nulla erit earum liberatio, l. qui pignori 19. ff. de pignoribus, Hothomanus auctor est in supra laudata l. qui pignori.
- 29 Ne dicas 2. Iudex datus post litem conceptam, non nisi adversus cunctos designatus esse supponitur, ea quippe mente, ut universam causam, quæ unica est, unica expediat sententia; alioquin summa cum perturbatione multiplicantur lites, quod per absurdum foret: igitur &c.
- 31 Verum ducitur antecedens, ubi eadem indivisibilis esse supponitur res, eademque de cunctis ratio; secus si res, & ratio sint diversæ: quare responsum illi hæc, ac thesis nostra etiamnum ex Antonii Fabri verbis in laudata l. non idcirco, liquidò constat; ibi: Cum adversus plures, sive contutores, sive alios ex eadem causa obligatos, una tantum lis instituitur multum interest, an materia litis dividua sit, an individua, &c. ibidem: facile autem fieri potest; &
- 32 fit plerumque, ut inter tutores tutela dividatur, & tutela administratio, &c. ibidem: id verò cum
- 33 factum est, facile discerni, & estimari potest administratio per sententiam, & eorum, qui non defenduntur; igitur aliud esset, si discerni non posset.

DECISIO IX.

IN Causa vertente, & mota in R. C. per Angelum de Vena contra Magistrum Actorum Curiae Admiratiæ, dubitari contingit, an Illustris Dominus Admiratus Regni, qui ex privilegio habet jurisdictionem in suis Officialibus, & Actorum Magistrum: possit repetere dictam Causam ad se, non obstante, quòd dictus conventus jurisdictionem S. C. non declinaverit, immo tacitè in eo consenserit, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI actorum magister admiratii fori, sive in regio jure dicendo, sive alio in Senatu, sive civiliter, sive criminaliter conventus sit, illique tacitè haud dissentiens; nec ullam fori exceptionem excipiens: numquid in Illustris. domini Regni hujusce admiratii ditione sit ex privilegio per Regiam sibi Majestatem permisso, remissionem hujuscemodi causæ rogare possit.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 8. ejusdem probatio.

A. num. 8. usque ad finem, objectiones, dilutionesque.

EAusæ remissionem petere posse, ac per consequens actorum magistrum ad magni Admiratii Senatuum per Regium forum esse remittendum, prædefinitum fuisse per S. C. in hujuscemodi communis Antonius Capicius hic verba in fine; ibi: Fuit votatum, causam esse remittendam ad Admiratum. est Reg. Sanfelice decis. 419. nu. 17. 33. 40. 63. 65. 75. edocents; & in S. R. C. & in Collaterali pluries sic fuisse sanctum de Franchis decis. 417. & decis. 529. Fabii de Anna, consilio 107. aliorumque apud Thorum parte 1. compend. decis. vers. magister actorum curiae admiratiæ, & parte 2. vers. remissio alicuius vassalli. Rovitum in pragmat. 2. ubi de dicto quis debet conveniri, nu. 6.

2 Probatur si Magistratus admiratii fori ipso

- minus oppugnante à cæteris dignosci quiret Senatibus profecto privilegium Admiratiæ curiæ permissum nullius duceretur momenti : propterea quod , & pro subditorum , & cæterorum fororum libito frustrari valeret ; quod per absurdum esset ; igitur stante ritè firmo indulgentis velle , necessum ducitur , ut infallibiliter effectum producere debeat suum , ac per cõsequens Iudex quilibet hoc in casu incompetens esse autumatur ; alioqui oppugnantia sceleretur , utputà , & esse privilegium , & haud esse .
- 4 privilegium ; ut speculanti liquet : privilegium namque non nisi lex privati facta vocatur .
- 5 author est Cicero in paradoxo 4. ibi : *Sed quid ego communes leges profero , quibus omnibus es exul ? familiarissimus tuus cornificius de te privilegium tulit , ut si in opertum bona dea accessisses , exulares . idem pro domo sua ; ibi : quo iure , quo more , quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti verati ; ibidem : an hoc timerem , si mecum ageretur more institutoque majorum , ut possem præsens sustinere ? utrum si dies dicta esset iudicium , mihi fuit pertimescendum ; an sine iudicio privilegium , iudicium , &c .*
- 8 Nec obstat regula illa , qua prædefinitur , ut adversarii , procul à proprii Iudicis assensu , iurisdictionem prorogare queant , l. 1. & 2. ff. de iudiciis .
- 9 Nec supralaudata regula illa , ne jura nostro in themate ullum obtinere queunt locum ; hic non nisi de privilegiato subiecto sermo est ; cui nec per subditos , nec per alios Senatus derogatio aliqua fieri poterit .
- 10 Ne dicas 2. unicuique suo denegari posse , privilegium permissum esse supponitur . *l. si quis in conscribendo , C. de Episcop. & cleric. l. penult. C. de pastis , cap. xiv. 39. vers. nisi de testibus , cap. ad Apostolicam , de Regularibus , cap. de tertia , de privil. cum nemini irroget injuriam , l. injuriarum , §. 1. ff. de injur. l. 3. §. is tamen , ff. de libero homine exhib. l. qui injuriarum , §. is qui , ff. de iure iur. l. iure iurando , l. quod Reip. l. injuriam , ff. de injur. l. fluminum , §. ult. ff. de damno infecto , l. Proculus , ff. eod. tit. l. si donaturus , §. si quis indebit . C. de condi. t. ob causam &c .* igitur in subditi ditione sit , in isthac facti specie admirationem destrere curiam , ac in alio cõveniri foro .
- 11 Irrita ducitur illatio isthæc : quandoquidem privilegiũ in hujuscemodi facti specie magno Admirato , secus verò ejus subditis concessum
- 12 esse supponitur , ac per consequens subditorũ volitio , vel nolitio hic merè materialiter se habet .
- 13 Nec obstat de Franchis prædefinitio 528. ubi secus defecto est prædefinitum ; igitur &c .
- 14 De Franchis decisio alio in themate extat : siquidem subditus magni Admirati haud liquebat , ac per consequens nil mirum , si interea ,
- 15 & magnum Vicariæ forum , & S. C. procedere queat : quandoquidem esse alicujus fori quid facti est ; igitur probatione indigere supponitur , *l. in bello , §. facta , ff. de cap. & postlim. rever. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de pro-*

bat. l. quæcumque , §. finali , ff. de publicanis , l. assecratio , Cod. de non numerata pecunia , cap. cū Joannes , §. verum de fide instrum. cap. licet de consuet. in 6.

Pro Prædinitionis hujusce illustratione .

C A P U T I.

EX magni Admirati judicium decretis , ad quemnam sit appellandum Senatui ?

S U M M Æ .

Num. 1. Thesis prædefinitio .

A' num. 2. usque ad finem , ejusdem probationes .

- 1 D Sacrum Consiliũ esse provocandũ haud dubiè reor . est Reg. de Ponte , decis. collat. consilii 13. Reg. Sanfelcei decis. 419. nu. 25. de Franchis dec. 417. nu. 5. aliorumque .

2 Probatur 1. in magni namque Admirati Senatu par exstare supponitur jurisdictio , ac in magno Vicariæ foro . Rovitus author est super prag. de tit. abusus , quem laudat , sceleraturque , idem supra laudatus Reg. Sanfelice nu. 31. verũ enim verò à magno Vicariæ foro ad S. C. appellatio in dies fieri videtur ; igitur &c .

3 Probatur 2. tametsi à Principe Senatus iste creatus fuit , ac per consequens ab aliis exemptus sit : verumtamen secus à superiori foro , ceu est S. R. C. , vel Collaterale Consilium : alioqui omnimodam abdicasse à se videtur ditionem , quod per absurdum foret ; igitur &c .

C A P U T II.

Privilegium obtinens quis , ut conveniri non possit , nisi coram artis suæ cõsule : numquid in sui præjudicium explodere queat privilegium , ac per consequens coram alio conveniri Iudice .

S U M M Æ .

Num. 1. Thesis prædefinitio .

A' num. 2. usque ad 9. ejusdem probatio .

A' num. 9. usque ad finem , & objectio , & solutio .

- 1 M Aud posse , ac per consequens coram Cõsule artis suæ esse conveniendum existimo . est adversus Masallum ad Capicium hic nu. 1. apud eundem .

2 Probatur : ex contractu inter Artistas suum designantes Consulem inito ; cujus causa obligatio inter contrahentes esse suborta , supponitur ; atque adeo Artista quilibet artis Consulem , utpotè competentem Iudicem , nosse debet suum : quandoquidem contractus ex partium conventionem legem præstant , l. 1. §. si con-

si con-

In Ant. Capic. Dec. IX. Cap. III. IV. & V. 49

- fi conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de reg. juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. lib. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus §5. de regulis juris in 6. igitur huic per Artificem quemlibet obligationi derogari nequit: pacta namque inter mortales rationabiliter inita servanda sunt. Author est Cicero, lib. 2. de inventione; ibi: pactum est, quod inter aliquos convenit, quod iam ita iustum putatur, ut iuri prestare dicatur, & lib. 3. de officiis, ibi: Regulus non debuit condiciones, pactionesque bellicas, & hostiles perturbare. Plinius, epistola 100. ibi: sollicitas me in formianum, veniam et conditione, ne quid contra commodum tuum facias; qua pactione invicem mihi cauto. Sallustius, collegam suum Antonium pactione Provincia propulerat, ne contra Rempublicam dissenseret: nec Artis Consuli jus adeptum procul à recta ratione minimè denudandum erit.
- 9 Ne differas: cuilibet ut suo denegari queat privilegio, permittum esse supponitur, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcop. & Clericis, l. penultima, Cod. de pactis; idque genus; igitur, &c.
- 10 Distinguo antecedens: si de privato eloquatur privilegio, verum est antecedens; si autem de publico, vel aliqua supponitur obligatio, erroneum est, unà cum ejus illatione: in nostro porro casu inita supponitur inter artifices contracta obligatio, unà se adstringentes coram Consule artis conveniendos fore.

CAPUT III.

Consuli artis subdens quis; si sub illius ditione definire prædicetur: numquid etiam coram illo sit conveniendus.

S U M M Æ.

- Num. 1. Prima Thesis pars, ejusdemque prædefinitio.
 Num. 2. Secunda Thesis pars, ejusdemque prædefinitio.
 Num. 3. Utriusque Thesis probatio.
 Num. 4. Thesis impugnatio.
 Num. 5. Ejusdem solutio.

- 1 istinguas; vel loquitur de contractibus tempestate illa, qua in Consulibus artis ditione esse differebatur artifices; tunc quodam hujusmodi contractus, esse conveniendum existimo.
- 2 Vel de contractibus extra id tempus celebratis, & tunc secus est dicendum: quare sic commentandi sunt Paulus de Castro, alique, quorum Sectatores sunt, Præses de Franchis decis. 417. num. 9. Masullus ad Capicium hic num. 2.
- 3 Prob. Thesis isthæc, ex supra commonstratis, probatione haud indiget; & disparitatis ratio esse quit, quatenus in illis contractibus subiectus, secus verò in his esse supponitur artilla.

- 4 Nec obstat textus in l. 1. c. ubi de rationibus agi oportet: Siquidem de contractibus subiectionis tempore celebratis eloquitur, secus verò extra.

CAPUT IV.

SI Consiliarius, antequam ad Consiliariatus dignitatem pervenerit, crimen aliquod patriverit: numquid per Magnum Vicariæ Forum, potest luere debeat aliquam.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
 Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

- 1 Ametsi quodam bona; verumtamen, secus quodam personam esse pleendum reor: quare sic est commentandus textus in l. curiales, qui honorariam, Cod. de Decurionibus, lib. 10.
- 2 Prob. exemplo ac, quis Consiliarii, vel id genus dignitatem adipiscitur; ex incontinenti (inquam) Regi immediatè subiectus sit; ac per consequens, seu persona privilegiata à nemine dignosci potest: exemplo existat de Clerico, qui si in Laicali statu deliquerit, tunc assumpta Clericali dignitate à Laicali jurisdictione quodam personam exemptus esse supponitur, Grannanieto 2. decretal. tit. 2. de foro comp. ad rect. in cap. si quis Clericus 1. num. 6. pag. 27. secus verò de ipsorum bonis erit differendum: siquidem isthæc per confiscationem factam incorporata Fisco esse ducuntur: quandoquidem ubi Secularis patrare proditur crimen, ex incontinenti ejus bona Fisco incorporata sunt.

CAPUT V.

Actualis Magni Admiratii fori minister delinquens; si ad informandum à Magno Vicariæ Senatus citatus fuisse perhibeatur, contumaxque factus: quid prædefiniendum, si per Magnum Vicariæ forum in vinculis injectus sit; ad quem ex his causis notio etiamnum pertinet ad M. C. V. ne? an verò ad Magni Admiratii Tribunal? si Magnus Admiratus è 50. interventium numero eum deleverit.

S U M M Æ.

- Num. 1. thesis prædefinitio.
 A' num. 2. usque ad 8. ejusdem thesis probatio.
 A' num. 8. usque ad finem, & obiectio, & solutio.

- 1 Magnum Admiratii forum esse remittendum reum fuisse per S. C. prædefinitum, testes sunt Reg. de Franchis, decis. 4017. num. 9. in fine. Grammaticus, decis. 10. in fine.

- 2 Probatur 1. ex textu in l. 1. Cod. ubi de ra-
 3 tiocinio agi oportet; nam de subjectionis, ac
 per consequens contumacia conceptu est, es-
 sentialiter jurisdictionem involvere: siquidem
 delictum est, l. contumacia, ff. de re iudicata, l. omne delictum, in principio, ff. de re militari:
 4 verum enim verò tempore patris criminis,
 non nisi in Magno Admirati Senatu huiusce-
 modi Minister subiectus esse supponitur; igitur
 potius illi, quam Magno Vicariae foro
 5 isthæc convenit jurisdictioni: quandoquidem
 ibi est contumax, secus verò alibi; cum Ma-
 6 gne Vicariae Senatus patris delicti tempesta-
 re incompetens exstaret Iudex. Nec aliqua
 obflare prodicit defectio Magistratus illa, per
 Magnum Admiratum gesta: siquidem de crimi-
 nibus, post deletionem patrandis, secus verò
 patris locum sibi demonstrare videtur:
 7 propterea quod Magni Admirati velle hoc in-
 casu est, ut illum suo in servitio haud amplius
 habere velit; quod non nisi de patrandis, secus
 verò de patris intelligi potest delictis.
 8 Dices: contumax, ex continenti ac contu-
 max esse ducitur, privilegium fori deperdit.
 Author est Afflictus, decis. 133. memorans, sic
 per S. C. fuisse prædefinitum, quàm decisio-
 nem festatur de Franchis supralaudatus nu. 1.
 9 quinimmo beneficio caret, l. ubi captum, ff. de
 iudiciis: siquidem contumacia grave delictum
 est, l. contumacia, ff. de iudiciis, l. unica, ff. si quis
 ius dicenti, l. omne, §. contumacia, ff. de re milita-
 ri, l. sancimus, Cod. de iudiciis, cap. 2. de dolo, &
 contumacia, propter injuriam Iudici illatam
 in non comparendo: Cassiodorus lib. 3. var. epi-
 stola 15. eum contemnendo, & per hoc vocatur
 contumacia, cap. 1. & 2. de dolo, & contumacia,
 & reus. Cujacius lib. 17. observat. c. 30. & jux-
 ta nonnullos autores à tumore contumax di-
 citur, quasi contumax, ut timidus superioris
 præcepti arguatur, docet Livius, reatus à Ro-
 berto lib. 1. rer. iudicat. cap. 10. quod delictum
 patrat, sive verè, utputà, si quis tribus edi-
 ctis, vel uni pro tribus haud respondeat, l. ad
 peremptorium 68. ff. de iudiciis, l. contumacia,
 53. §. 1. ff. de re iudicata, l. 3. Cod. quomodo, &
 quando. Paulus lib. 5. sentent. tit. 5. vers. trinis
 litteris, l. 2. §. Senatu, l. arrianus, §. ultimo, de iure
 fisci, l. divus 7. ff. de in integrum restit. lex con-
 sensu 23. §. ultimo, ff. de appellat. cap. nullus
 c. nemo 11. quæst. 3. Cujacius lib. 29. observat.
 10 cap. 11. Vulteius disceptat. cap. 2. inde fit quod
 gravissimis punitur penis. Borrellus in summa
 decis. tit. 46. Velascus, de privileg. pauper. quæst.
 63. §. 1. & quamvis regulariter loquendo iudi-
 cium à sequestratione exordiri nequeat: versu-
 tamen ob contumaciam bona rei sequestrantur,
 cap. 2. de sequestranda possessione, & pi-
 gnoris iure capiuntur, l. 1. §. qui ergo, ff. de ven-
 tre inspiciendo, ac contumax excommunicatur

- cap. 1. de iudic. dicto cap. quoniam, §. in aliis, &
 apud Romanos multa unius ovis illi diceba-
 tur, l. si quis ius dicenti, quare Marcus Var-
 11 ro de Marco Terentio ait: quando citatus ne-
 que respondit, neque excusatus est, ego ei unius
 ovis multam dico, & contumax exul iudica-
 tur. Livius lib. 5. deced. 3. ibi: Plebs ita scribit,
 si posthumus ante kalendas maras prodisset, ci-
 tatusque eo die non respondisset, neque excusatus
 esset, videri eum in exilio esse. Alconius actione
 3. in verrem. & apud aliquas nationes villa
 diruebatur, arbusque succidebantur, l. si is cū
 20. ff. communis dividundo. consule Cujacium,
 lib. 13. observat. cap. 39. Duarenus lib. 1. disp. ut.
 cap. 4. Robertum lib. 3. sentent. lib. 4. Revardum
 lib. 1. var. cap. 7. Vulteius disceptat. cap. 9. Parador.
 lib. 1. rer. quotidian. cap. 21. & miles, qui ad mili-
 tiam devocatur haud respondebat; ceu lib-
 ertatis proditor in servitutum rigidebatur,
 l. qui cū uno, ff. de re militari. Quintilianus de-
 clamazione 3. ibi: Eo tamen niquequò Populus
 Romanus vindicta processit, ut ardentibus bello
 finibus ad delictum nemo responderet, nisi pena
 proditoris. Cicero pro Cecinna; ibi: ubi iam
 populus eum vendidit, qui citatus ad militiam
 non venit. Halicarnassus, laudatus à Cujacio
 dicto cap. 39. quæ profectò contumacia purga-
 tur, non nisi per satisfactionem, quam prestare
 potest per cautionem de obediendo mandatis
 Ecclesie, cap. ex parte 33. vers. in primo, de ver-
 bor. signific. cap. qua fratre 25. vers. sunt, de appel-
 lat. cap. cum desideres, cap. per tuas, de sententia
 12 excomm. adeoque si communione privatus, aut
 ordine motus, si parverit, mandatis absolvendus,
 & restituendus est ordini, cap. ex litteris 11. de
 constit. cap. si quis 81. dist. c. presbyter. 2. quæst.
 4. cap. nos autem 15. quæst. 7. cap. si quis deinceps
 16. quæst. 7. cap. ex litteris 29. de officio delegati,
 cap. significavit, de officio ordinarii, cap. cum in
 Ecclesiis, de majoritati, & obedientia, cap. non
 est vobis, de sponsalibus, cap. finali, de matrimo-
 nio contrafacto, cap. cum desideres, cap. à nobis,
 cap. per tuas, de sententia excomm. cap. cum
 olim, cap. ex parte de verbor. significatione, clem-
 entina 1. de decimis, cap. quamquam, in fine,
 de censibus in 6. clementina 2. post principium,
 de decimis, clem. 2. de decimis. Robertus lib. 1.
 rer. iudic. cap. 10. Balboa, in cap. 1. de iudiciis, n.
 66. de Valencia, tomo 4. controvers. disp. 7. q. 18.
 Alteserra in cap. ex litteris 11. de constit. Tira-
 quellus in tract. cessante causa, l. p. nu. 60. igitur
 idem nostro in casu faciendum est.
 13 Afflicti decisio alia in facti specie, ac in no-
 stra esse videtur: quandoquidem nostro in the-
 mate haud subdito, ast magno Admirato privi-
 legium permixtum esse supponitur, ut ejus sub-
 dicti dumtaxat coram se, secus verò coram alio
 conveniendi sint Iudice.

In Ant. Capic. Dec. X. XXXI. & XXXII. 51
DECISIO X.

IN Causa Dominæ Rogasiæ Caietanæ Monialis Sancti Cosmati de Urbe, & Mon. ipsius, pro ea agentis ad Castra Montis Rodanii, & Marchiæ Provinciæ Terræ Laboris, contrâ Magnificum Ludovicum de Afflicto ex successione quodam Magnifici Berardini Caetani fratris dictæ Dominæ Rogasiæ, cum per præfatum Ludovicum opponeretur agenti ad impediendum litis ingressum, quod tam ipsa Rogasiæ, quam Mon. sunt inhabiles ad feuda, &c. *Hucusque Antonius Capicius.*

Ejusdem Authoris Decisio XXXI.

IN Causa Sancti Cosmati de Urbe veteri: ex quo proposuit de commoditatibus, vera videtur decisio, quod quando servitium juxta feudi conditionem potest æque præstari per Monasterium, sicut poterat per ipsum Vassallum: ut quia non esset militare servitium feudum ipsum transit ad Monasterium saltem, quoad commoditates, durante vita Vassalli, &c. *Hactenus Antonius Capicius.*

Ejusdem Authoris Decisio XXXII.

IN Causa Magnificæ Mariellæ Mormilis cum Andrea Mormili super Feudo Fautiani, quod Andreas ipse tenet ex donatione, sibi facta per quondam Reverendum Nardum Mormilem Archiepiscopum Surrentinum, ejus Patrum, mediante quodam assensu Regis Ferdinandi Primi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

UT distinctè, enodatusque his in tribus Capicis prædefinitionibus eloquatur; hic habendus sit doctrinæ ordo, qui si à priscis observatus fuisset authoribus; fortassis his in casibus confusio haud foret.

Prima facti species.

Feudum, personalem, immediatamque reposcens subditi personam, ut putà belli: numquid à Moniali, vel à Monacho Divi Frâcisçi; vel à Subdiacono, Diacono, Sacerdote, Episcopo, Archiepiscopo, Patriarcha, Cardinali; idque genus, vel à femina, cujuscumque generis sit, sive defuncti soror, sive mater, sive avia, &c. absque Superioris permisso obtineri queat; an verò sat sit, si per hujuscemodi personas substitutus sit successus: quidvè, si pro Superioris subiectione reale præstetur servitium.

Pro quibus prædefinendis variæ sunt tenendæ theses; idque non nisi ob thematicæ requiritionem.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad 3. primæ Thes. prædefinitio.

A' num. 3. usque ad 20. ejusdem Thes. pri-

mæ probationes.

Num. 20. secundæ Thes. prædefinitio.

A' num. 20. usque ad 27. ejusdem Thes. secundæ probationes.

Num. 27. tertiæ Thes. prædefinitio.

Num. 28. ejusdem Thes. tertiæ probatio.

Num. 29. Thes. quartæ prædefinitio.

A' Num. 30. usque ad 32. ejusdem Thes. quartæ probationes.

Num. 33. & 34. quintæ Thes. prædefinitio.

A' num. 35. usque ad finem ejusdem quintæ Thes. probatio.

1 **E**udum, absque Principis permisso, per istiusmodi personas obtineri non posse, nec pro onere satisfaciendo, substitutum esse sufficientem existimo 1. est cunctorum ferè Authorum, inter quos exstant, Fachineus 7. *controver. cap. 35. Anna alleg. 98. Capicius hîc, num. 10. & decif. 31. in principio, & decif. 32. n. 1. Minadojus super Confit. Regni, in aliquibus, verbo, filiorum, num. 8. Afflicus decif. 320. Staibanus resol. 33. de Ponte de potestate Proregis, tit. 7. §. 8. num. 4. de Franchis decif. 20. num. 3. de Olea, de cession. jurium tit. 3. quest. 5. num. 28. Cancerius var. resol. parte 3. cap. 20. num. 320. idque genus.*

3 Prob. 1. stabilientis namque feudum mens est, ut si ad bellandum necessum sit feudataris,

riis uti possit suis: ejus causa feuda primum instituta esse constat. Franciscus Hothomanus
 4 *conf. 123. num. 10. pag. 585.* inde est, quod feudum militare, & bellicum est, quod non nisi propter militum servitium subortum sit. idem. Author *de feud. disputat. cap. 5. lib. B. & C. pag.*
 5 *816.* exemplo existat de Masinilla Micipsæ patre, qui vicis Carthaginensibus, in amicitiam à Populo Romano receptus, ei, Populus Romanus qui nonnullas Urbes, & agros caperat, dono dedit, qua de causa Micipsam, ipsius filium Numantino bello equitum, ac petiit auxilium Populo Romano misisse. idem author, ibidem. Sic etiam cum Cæsar Divitiacum Heduum in priscum honoris gradum restituit, etque Principatui Heduum attribuit, ut ei postea bello Gallico operam navaret, *lib. 1. de bello Gallico,* aut cum Cavarinum apud Senones Regem constituit *lib. 5. eodem,* aut Comium Etrebatibus Regem vicis imposuisset *lib. 4. identidem;* five cum Tasgetium in Carnutum Civitate Regem constituit, *lib. 5. indidem;* aut cum Viridomarum Heduum ex humili loco ad summam dignitatem produxisset, *lib. 7. quæ cuncta Cæsar's beneficia, barbarico nomine feuda differuntur:* tamen si quandoque ob privatas Procerum, & Nobilium inimicitias, quorum quisque suos quasi devotos ad suas feidas, contentiones persequenda paratos haberet, dimanata fuere: quare jure merito feudum personale est beneficium; Hothomanus *conf. 31. num. 20. pag. 144.* quandoquidem ad depugnandum vassalli itus necessarii sunt, cum tota belli fortuna ab istis pendeat: verum enimvero
 6 virtus isthæc nostro in themate deesse supponitur: siquidem impotentes sunt personæ istiusmodi ad dimicandum, ut ipsamet experientia nos docet; igitur, &c.
 7 Prob. 2. ut feudum quis acquirat necessum, est, ut conditiones, & pacta in feudi investitura adiecta, serventur: quandoquidem pacificentium pacta, seu leges servanda sunt, si iuribus haud obnoxia sint, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. §. de pactis, l. juris gentium, §. Prætor ait, ff. eodem tit. l. 1. §. de constit. pecun. l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de*
 9 *pactis:* exemplo extat de Zenone, qui cuidam quingentos pollicitus fuerat denarios mutuo; admonitus ab amicis, hominem esse malæ fidei; hoc minus obstant, pecuniam mutuasse
 10 memoriam proditum est. Sic de egregio gesto illo, quod Romanus quidam gessit, qui cum à Carthaginensibus belli causa comprehensus fuisset; missus ab jisdem Roman, ut aliquid Carthaginensium nomine cum Senatu perageret, componeretque; quo peracto statim fideliter ad ipsos rediret; quippe haud infideliter ad ipsos reversus; tamen deinde ab jisdem obtruncatus fuit: Author est Titus Livius sua in historia; alioqui pro
 11 mitentis feudum mens frustraretur, quod
 12 per absurdum foret; aut nostro in casu feudum permittentis mens est, ut personale præstetur munus, ac quammaximè fidelitas, quæ præ-

sertim his in fæminis (uti experientia edocet) impossibilia sunt, de quorum conceptu nullam parturiunt obligationem, *l. si quis in gravi, in princip. ff. ad Syllia. l. si stipulet, ff. de verb. oblig. idque genus; igitur, &c.*

13 Prob. 3. & ex absurdo, & ex repugnantia: propterea quod, utpotè feudatarii per Principem, si rei sint, de ipsis fumi potest pæna; quæ
 14 verò Ecclesiastici (utpotè divini exempti jure) ab ipsis, quodam personam nosci impossibile est: igitur essent, & non essent feudatarii,
 15 quod implicat, hinc est explodendus Gonzalez in *cap. cæterum 5. de judiciis num. 5.* edocens Clericum vassallum coram Domino Laico fore conveniendum, quatenus hoc in casu Clericus nullo fruitur privilegio, non virtute potestatis civilis, quam in Clericos non habet, sed condonationis, & relaxationis factæ per Constitutiones Canonicas, prædictis ubi feudorum consonas: quatenus in hoc themate alicui privilegio exemptionis locus est, cum natura causæ feudalis trahat ad se personam, secus verò persona naturam ejusdem. Baldus *super feudis cap. 1. num. 4.* Andreas Gaillus *præf. observat. lib. 1. observat. 37. num. 3. in fine,* Antonius de Amato *var. resolut. tomo 2. resolut. 86. n. 55. & 56.* idque genus; rejectionis ratio est, quatenus primo id gratis assumit, secus verò probat. Secundo Clericus, cujuscumque ordinis, dignitatique sit, si in habitu, & tonsura incedat, ac Divinis in serviat, de Episcopi mandato, officiis, juxta firmius placitum, Divino inspecto jure, à Laicali exemptus sit jurisdictione, cui privilegio etiam cum juramento resignare nequit, *Cap. si diligenti 12. de foro competenti, cap. in olia 42. cap. placuit 43. 11. quest. 1. cap. 2. & 3. 9. quest. 2. cap. significasti, de foro competenti, cap. significaverunt, de judiciis, in 5. compilatione.* Synod. Carthag. Canone 107. Marcellinus *epistola 17. cap. penult. de foro competenti.* Donellus *lib. 17. comment. cap. 20. vers. illud.* Cironius *ad tit. de pactis.* Petrus Gregorius *lib. 1. partit. tit. 9. cap. 11. Faber lib. 22. consuetud. cap. 7.* Fermosinus, & Agustinus Barbola in *dicto cap. si diligenti.* Fachinus *lib. 8. controvers. cap. 4.* Suarez in *defens. Fidei lib. 4. cap. 31.* Quintanaduennas *lib. 1. Ecclesiastic. cap. 1. num. 8.* Anguiarius *lib. 2. de legibus, cap. 21. num. 20.* idque genus; cum privilegium illud non nisi dignitati Ecclesiasticæ permiffum sit, adeoque omnibus Clericis, quæ Clerici funt, secus verò quæ tales: quare nil mirum, si huic dignitati, utilitatique publicæ Ecclesiasticæ renunciari nequeat, cum circa jus publicum nullam habeat auctoritatem, *hujus publicum, ff. de pactis, l. 2. §. sed quia veremur, Cod. de jure jurando propter cal. secus verò privato, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. suis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de Regular. cap. si de tertia, de privileg. igitur ratione conventionis feudi, habiti à Laico, non nisi quodam bona conveniri jura, sinunt; cum huic juri privato resignare valeat;*

- 16 quare textus in *cap. ceterum, §. de iudiciis*, ubi est prædefinitum, quòd vassallus etiam si Clericus sit, super feudo conveniri, & comparere debet coram Domino feudi. *Cap. novit, vers. non enim, de iudiciis, cap. ex transmissa, cap. verum, de for. competenti, cap. Romana, §. debet de appellat. lib. 6. cap. 1. de controversiis inter Episcopum, & Vassallum, cap. Imperialem, ad finem, vers. præterea, de prohibita feudi alienatione, per Federicum. Cujacius, in dicto cap. ceterum, & in dicto cap. ex transmissa. Fachineus, 2. controversi. cap. 10. Duarenus, de feudis, cap. 20. §. 21. Altefferra, de feudis, cap. 12. Solorzanus, tomo 2. de iure Indiarum, lib. 2. cap. 28. num. 15. Suarez, adversus Reg. Angliæ, cap. 14. num. 12. alique: sic commentandi sunt: quidem in sui privatum respicitur jus, secus verò publicum: enim verò jura iuribus concordari expedit, l. sed & posteriores, ff. de legibus, l. non est novum, ff. eodem tit. l. precipimus, in fine, Cod. de appellat. l. unica, Cod. de inofficiis, dotibus, cap. cum.*
- 17 expediat, de elect. lib. 6. & si Gonzalez, quòd bona interpretari possit, cum verba illa; ibi: *quia natura causæ feudalis trahit ad se personam, & non personam naturam causam*, non nisi quòd Clerici bona, secus verò quòd personam. nam conventio isthæc, quòd personam nulla est, utpotè de subiecto haud supponente, seu incapaci disponente de sua.
- 18 iurisdictione; quemadmodum de Clerico tutore convento, & quòd personam, & quòd bona coram Iudice Ecclesiastico esse conveniendum per R. Coll. Conf. prædefinitum fuisse memorat. Reg. Rovitus, *decis. 20. in fine*; ibi: *his omnibus latè discussis, & ponderatis, die 22. Novembris 1622. ad relationem ejusdem Domini Consilarii Georgii cum interventu, seu vocatorum duarum Aularum fuit revocatum primum decretum, & remissa causa ad Iudicem Ecclesiasticum, etiam quòd bona*; inibi consule Blasium Altmarum *num. 24.* edocentem, quòd ubi Excellentissimus Prorex hujus Regni, habita relatione à Regia Camera, solet mittere Capitaneum Regium, quando Clericus est privatus feudo pro administratione præfati feudi, cui subditi parere adstringuntur; & sic Clericus, procul à violentia, à feudo expoditur.
- 20 Clericum cuiuscumque Ordinis, dignitatisque, ac per consequens, sive minoribus, sive Sacris initiatum Ordinibus, sive Episcopum, sive Cardinalem, idque genus, sive Regularem, cuiuscumque generis sit; sive Monasterium, successione capax sit; feudum obtinere posse, dummodo in feudi investitura realis, utputà annuus census; secus verò, si personalis subiectio inter Principem, & Subditi conventa fuerit, existimo 2. est Fachinei 7. *controversi. cap. 35. littera B. Antonii Capicii decis. 32. num. 2. & decis. 10. num. 8. & 9. Clari in §. feudum, quest. 78. vers. quam tamen. Minadoi in consil. in aliquibus, in verbo, filiorum num. 37. Afflicti decis. 320. num. 4. aliorumque*

- Author est Menochius *de arbitris Judicum lib. 2. centur. 3. casu 231. à num. 35. usque ad 39.*
- 21 Probatur 1. à supralaudato Fachineo *littera B. ex cap. 1. de vassallo Milite, qui arma bellica deposuit*, hoc in themate minùs obstat:
- 22 propterea quòd ratio legis inhibentis, Clericos detinere posse feudum, deest; utputà ne beneficium ad eum pertineat, qui munus exercere inefficax est: propterea quòd efficax esse supponitur: lat enim est, si annuum juxta pacta cum Principe inita, persolvat censum; igitur, &c.
- 24 Prob. 2. Principis namque in hujuscemodi facti specie mens est, ut ex feudo annuum singulis annis censum percipiat; igitur semper ac per solutionem census haud incapax censetur subiectum, firma est feudi investitura: inde
- 26 est, quòd sit explodendum Monasterium successione incapax, utpotè extant mendicantium cenobia.
- 27 Si feudum francum esse supponatur, tunc & feminis, & Clerico, & Monasterio successione capaci acquiri posse existimo 3. est Fachinei 7. *iuris cap. 35. lit. C. Afflicti decis. 230. n. 4.* aliorumque, quorum Sèctator est Menochius *de arbitris Judicum, lib. 2. centuria 3. casu 231. num. 47.*
- 28 Probatur: in feudo namque si fraco nulla personæ esse supponitur subiectio, ac per consequens persona sua in dignitate, siquoque munere restat; igitur, &c.
- 29 Feudum Ecclesiasticæ adjundum dignitati per Clericum obtineri posse existimo 4. est Fachinei 7. *controversi. cap. 35. littera C, aliorumque.*
- 30 Probatur 1. à supralaudato Fachineo ex praxi, quæ hodie in Germania vigere videtur, in qua, & Abbates, & Episcopos, idque genus feuda Ecclesiasticæ adjuncta dignitati possideri plusquam certum est; quòd juri haud dis-
- 31 sentaneum videtur: inde fit, quòd textus in *cap. 1. §. ult. de capitulis Conrad, & textus in dicto cap. verum, & in cap. ex transmissa de foro competenti*, hoc in casu commentandi sunt; igitur, &c.
- 32 Probatur 2. Feudum hujuscemodi seculari haud conferri posse, explorati juris esse: propterea quòd Ecclesiasticæ adjundum supponitur dignitati; igitur non nisi Ecclesiastico subiecto conferri potest, alioqui ejus pessundaretur essentia.
- 33 Sive Clericum, cuiuscumque generis sit, sive Monasterium successione capax, sive feminas, si in investitura pactum initum sit, ut Domino feudi per substitutum infervere possit, feudum obtinere valere existimo 5. est Fachinei 7. *controversi. cap. 35. littera F, Afflicti, decis. 320. num. 4. Antonii Capicii, decis. 10. num. 16. Clari, §. feudum, quest. 78. §. sed ad hoc rursus, aliorumque.* Author, sèctatorque est Menochius, *de arbitris judicum, lib. 2. centuria 3. casu 231. num. 39.* secus verò si isthæc desint.
- 35 Probatur: si in Principis ditione sit, francum

cum investire posse feudum, ac per consequens absque subjectione aliqua; quanto magis in ipso manu erit, feudum permittente, adjecta pactione isthac, ut per substitutum personale, belli 36 tempestate, servitium praestetur; nec in Religiosis, vel Clericis, idque genus, ulla dignitas 37 tis denigratio habeatur: propterea quod ab 38 ipsorum munere non remouentur: quare Canonum inhibitiones rite salvantur; secus si in investitura de substituti successione nil mentionatur.

Secunda facti species.

Fendum pro se, quibuscumque successoribus permittitur: numquid, & Clericis, cuiuscumque ordinis sint, & prima tonsura, & minoribus, & sacris initiatis ordinibus, & Monachis, & Moniale, quorum Monasterium successione capax esse supponitur, etiamnum amplecti perhibeatur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis praedefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Personas hujuscemodi haud amplecti, ac per consequens ab isthac facti specie exprolas fore reor. est Antonii Capicci à n. 4. usque ad finem, aliorumque apud Menochium de arbitris iudicium, lib. 2. centuria 3. cap. 23. nu. 43. adversus nonnullos.

2. Probatur: Tò didio (quibuscumque) hoc in usu, Clericos, Monachos, Moniales, Monasteriumque haud amplectitur: propterea quod Ly 3 (quibuscumque) nō nisi habiles, secus verò inhabiles amplectitur, cum Clerici, Moniales, Monachi, & Monasteria, ut infra liquebit, inhabilia 4 differunt: enim verò directi domini feudum permittentis mens est, ut capaces, secus verò ex juris praedefinitione incapaces succedant; igitur, &c.

Tertia facti species.

Feudi rigorose sumpti: numquid Monachus, Monialis, Monasterium successione capax, clericus, sive secularis, cuiuscumque dignitatis, ordinisve sit, sive regularis, capaces esse praedicantur.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis praedefinitio.

A' num. 3. usque ad 11. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 11. usque ad finem, ejusdem Thesis objectiones, & solutiones.

Esse incapaces auctacter reor, ceu per S. C. fuit praedefinitum, Auctor est Afflictus dec. 320. n. 10. est Praesidis de Franchis dec. 20. num. 3. Menoch. de arbitris

iudicium, lib. 2. centuria 3. casu 231. n. 18. 15. 17. 18. & 24. Minadoi super confit. Regni, in verbo filiorum, nu. 5. Clari in §. feudum, quaest. 28. vers. & hac omnia. Pachinei. 7. controvers. c. 37. Cancerii p. 3. cap. 20. n. 330. Alfonso de Olea de cessione iurium, & adionum, tomo 3. quaest. 5. nu. 28. Camill. de curte resol. feud. cap. 1. à nu. 20. usque ad 29. Vincentii de Anna allegatione 98. Pauli Staibani resol. forens. dec. resol. 33. à n. 1. aliorumque. inspicit Thorum compend. dec. Neapol. par. 1. vers. monialis, sive monasterium, ordinis S. Francisci: tamen si auctores aliqui in Clerico prima initiato tonsura, secus opinantur.

3. Probatur 1. ex libris feudorum 4. si de fundo defuncti contentio sit inter dominum, & agnatum vassalli ibi: Qui clericus efficitur, aut votum religionis assumit, hoc ipso feudum amittit; & ex tit. de fundo semineo, cap. 1. ibi: Hi enim, nec postea de feudo succedunt; & si quod habent perdunt; & ex c. 1. de milite vassallo, qui arma bellica deposuit, §. qui clericus, ibi: Postquam desit miles esse saeculi, qui factus est miles Christi, nec beneficium pertinet ad eum, qui non debet gerere officium, & ex tit. non nullus, vel alius imperfectus, & ex textu in cap. ex multa, de voto, igitur, &c.

4. Probatur 2. feudū hujuscemodi, utpotè personalem involvès subjectionem, impossibile est ut à Clerico, vel ab aliis, idque genus acquiri valeat; aliqui duobus quis intervenire possit dominis; quod per absurdum foret. Antonius Faber in juris prudentia, de iure naturali, gētium, & civili, principio 4. illat. 5. Oroz de apicibus 5 juris civilis, lib. 4. cap. 8. nu. 7. propterea quod utpotè Clericus Ecclesiastico domino, quā verò feudatarius, directo domino feudi subicere, quod repugnat; igitur, &c.

6. Probatur 3. fidelitatis iuramentum (quod à feudatario asservari supponitur) Praefatus Rothomanus de feudis disput. cap. 26. lit. C. Cironius in paratit. §. decretal. tit. de feudis 20. pag. 206. si à Clerico haud asservetur, quippe in corpore luere nequiret: quandoquidem, Divino attentio jure, à laicali exemptus ducitur jurisdictione; quod à fortiori de Monacho, idque genus differendum est; quæ cum ita sint, ac feudi natura observantur, jure merito incapaces feudi personæ illiusmodi sunt.

9. Probatur 4. implicat in terminis; sed in adjecto dicere, ut superior, quā superior inferiori pareat: verum enim verò Clericus, Monachus, idque genus, cuiuscumque ordinis, dignitatisve sint, utpotè spirituales res, cum in sortem domini vocitati sint, cap. duo sunt 12. qu. 1. Colonienfe Concilio 2. part. cap. 2. Duarenus lib. 2. de sacris Ecclesiae ministeriis c. 10. & 11. superiores, quibuscumque secularibus esse praedicatur: inde est, quod apud omnes gētes tāta reverētia, tantumque honos eis fuit adhibitus, quod haud facile esset cūctā exēplo cōmōstrare; praecipue Romanorū, qui nulla post Sacerdotū religionem, pōnēda esse autumarunt, nō missantes supremi Imperii culmen, sacris, & sacerdotibus su-

subiici debere. authores exstant Arnobius lib. 4. adversus gentes. Anastasius Germonius lib. 1. de sacris Ecclesiæ ministeriis, cap. 3. num. 7. quare si barbaræ gentes illæ, quibus nulla veri Dei notio erat, tantam reverentiam sacerdotibus præstant, à fortiori fideles nostros id efficere debere par est. vide Antonium Grannanieto 3. decretal. tit. 1. de vita, & honestate cleric. in cap. ut laici 1. num. 2. pag. 276. igitur feudatarii hoc in themate esse nequeunt; alioqui duo pugnantia, utputa, essent, & non essent superiores, quod per absurdum foret, ut speculanti liquidò constat.

11 Nec obstat 1. textus in cap. 1. §. ult. de capitulis Conrad; ibi: *Item si clericus veluti Episcopus, Abbas, beneficiam habens, à Rege datum, non solummodo personam, sed Ecclesiæ, igitur Abbas, & Episcopus feudum obtinere queunt.*

12 Textus huiusmodi nostræ minùs obstat thesi: siquidem eloquitur ubi feudum adjunctum edisserit dignitati, utpotè Ecclesiastici exstant in Germania feudatarii.

13 Nec obstat 2. textus in cap. verum, & in cap. ex transmissa de foro competent. ubi Clericum, idque genus, feudum permittere posse prædefinitum est; igitur, &c.

14 Alio in casu eloquitur textus, ac in nostro; nam de feudo Ecclesiasticæ adjuncto dignitati eloquitur.

15 Nec obstat 3. textus in cap. imperialem, §. firmiter, de prohibita feudi alienatione; ibi: *Firmiter etiam statuimus, tam in Italia, quàm in Alemania, ut quicumque in dicta publica expeditione vocatus à domino suo, in eadem expeditionis spacio competenti temerè venire superfederit, vel alium pro se domino acceptabilem mittere contemperit, vel dimidium redditus feudi anni anni domino non sumministraverit feudum, quod ab Episcopo, vel ab alio domino habuit, amittat, & dominus feudi usus suos illud redigendi omnibus habeat facultatem.* hæcenus Federicus; igitur, &c.

16 Textus iste non nisi de capaci, secus verò de incapaci eloquitur subiecto.

17 Pro argumentatione solutione; ac pro disputationum agnitione, longè deo isthæ inter se discriminantur: utputa aliud sit rogitare numquid in directi domini ditione sit, sive Clerico, sive regulari, cuiuscumque generis sit, feudum permittere posse, nullum personale præstando servitium; & de hoc nulla habetur hæsitatio,

18 quin possit; aliud verò petere: numquid in feudi successione Clericus, sive secularis, sive regularis, sive Monachus, Monialis, Monasterium, idque genus, capaces sint; de quo in præsentis articulo disceptatur.

Quarta facti species.

Clericus: numquid Clericalem dimittere possit habitum, ac feudum acquirere.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad finem ejusdem Thesis probatio.

- 1 **C**lericum, sive tonsuratum, sive minoribus initium ordinibus, Clericalem dimittere habitum, feudumque adipisci posse arbitror. est
- 2 cunctorum Authorum inde est, quodd, & tonsuræ, & feudum detinere nequit. est adversus nonnullos; quorum, & author, & scilicet est Menochius, loco supralaudato, num. 25.
- 3 Probatur: exemplò ac primæ resignasse, perhibeatur tempore; tunc ex incontinenti secularis fit, nec impossibile ducitur, quod quis prima initiatus tonsura, laicale detineat feudum: quandoquidem etiam Ecclesiastica supponitur persona; igitur, &c.

Quinta facti species.

Constitutionibus Regni inspectis, in quibus, feminas feudi esse capaces, ac per consequens per sublitumum inservire posse, est prædefinitum: numquid Moniales, & Monasteria etiamnum capacia, reddere differuntur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

- 1 **S**ic incapacia existimat Afficius, decis. 320. num. 7. alique.
- 2 Probatur: diversa profectò facti species exstat in femina, ac in Monasterio, Monialibusque: quandoquidem femina civiliter, secus verò Monachus, Monialisque vivunt: auth. de Monachis, §. si quis autem, cap. ad Monasterium de statu Monachorum, cap. in præsentia, de probat. auth. ingressi. Cod. de sacrosanctis Ecclesiis: propterea quod jurisdictioni divinæ, secus humanæ esse subje-
cti supponuntur. consule Antonium Grannanieto, 2. decretal. tit. 2. de foro compet. ad text. in cap. si quis Clericus, in eodem tit. num. 6. pag. 27. colum. 1. nec extensio de una facti specie irrationabiliter ad aliam fieri par est. Antonius Faber, de erroribus prag. tomo 2. decade 26. error. 4. pag. 17. juxta textum in l. gallus, §. & quid sit tantum, ff. de lib. & posthumis. Hothomanus, observat. 6. cap. 22. ubi diversitas haberi supponitur, & in quibus expressum directi Domini velle reperitur; præsertim, cum Ecclesiastici, quoad personam poenam luere nequeant; secus verò feminæ, si delinquentes sint.

Sexta facti species.

Feudum obtinens quis, in quo personale præstatum servitium, si bellica deposuisse arma,

ac

ac Monasticum suscepisse habitum, successio-
nis capacem, perhibeatur: numquid, superstite
illo, feudi fructus lucrari possit Monasterium.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem probatio.

Ructus hujuscemodi haud lucrari posse
Monasterium docent Fachineus 7. *con-
tro. cap. 35.* aliqui; dummodo hoc in
themate, sive Monachus, sive Mo-
nasterium dispensationem minus impetrave-
rit. est Antonii Capicii, *decis. 10. num. 9.*
& 10. & *decis. 31. num. 1. & 3.*

2 Probatur 1. ex cap. 1. *de milite vassallo*;
qui arma bellica deposuit; ibi: miles, qui bene-
ficium tenebat, cum esset sine liberis, venerabi-
lem domum intravit, & saculo renunciando, ar-
ma bellica deposuit, habitumque Religionis as-
sumpsit, & sic conversus factus est: hic donec
vixerit feudum retinere conatur. Sed iudicatum
est domini, vel agnati conditionem esse priorem,
eoquod desinit miles esse saculi, qui factus est
miles Christi; nec beneficium pertinet ad eum,
qui non debet gerere officium.

3 Iisdem prorsus mediis, quibus supra testia,
commostrata fuit thesis, probatur 2. cum eadē
urget ratio; inde fit quod sit eadem juris præ-
definitio, l. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si po-
sulerit, §. 2. ff. ad leg. juliam, de adulter. l. qui-
dam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fi-
nali, ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. il-
lud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur, iustit. quod
cum eo.

Septima facti species.

Princes Monachum ad feudi successionem,
capacem efficiens, ac per consequens per
substitutum intervenientem: numquid post Mo-
naci extinctionem successor fiat in feudo Mo-
nasterium.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Haud succedere Monasterium docet Af-
flicus *decis. 320.* aliqui.

2 Probatur: Principis namque in feudi
permissione mens est, ut Monachus iste adus-
que superstes extat, suos lucratur fructus, ac per
consequens ejus Monasterium, secus verò post
ejus obitum; igitur, &c.

Octava facti species.

Si per Principem, ut femina fratri in feudo
succedat suo, dispensasse feratur: numquid si
sit Monialis, etiamnum fratri succedere dispen-
sasse ducatur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem ejusdem Thesis
probationes.

Haud dispensasse edocet Afflicus *dec.*
320. m. 11.

2 Probatur 1. ubi duo extare sup-
ponuntur defectus, tunc dispensato
in uno, haud in alio dispensatum fuisse dicitur,
*cap. tuam in domino, de etate, & qual. & c. Lau-
rea in epitome canon. lit. D.* verbo, *dispensatus*
ab irregularitate, pag. 253. & cap. 1. *§. ille verò,*
de filiis Presbiterorum in 6. idem auth. ibidem, ver-
bo, *dispensatio facta:* verum enimverò esse siemi-
nam, & fore Monialem duo supponuntur de-
fectus; igitur dispensato in uno, haud in alio
dispensasse præsumendum est.

3 Probatur 2. quicquid est extra superioris
mentem, haud in illo per superiorem fuisse dis-
pensatum automatur, *cap. bona memoria 3. tit.*
*30. de confirm. utili. cap. cæterum 3. de rescrip-
tis, cap. si autem 9. cap. ex parte 12. cap. cum*
*dilecta 22. cap. plerumque 23. cap. cum con-
tingat 24. cap. ex tenore, de rescriptis, cap.*
causam, quæ 2. de iudiciis, cap. tua de fili-
liis Presbyt. cap. pastoralis 28. cap. ex literis 29.
cap. coram 34. de officio Delegati, cap. sicut no-
bis de officio Vicarii, cap. 2. de dolo, & contu-
mac. cap. audita 4. de restit. spoliator. cap. pen-
ult. de præscript. cap. inter 20. de re iudicata,
cap. cum teneamur 20. de præbendis, cap. cum
nostri 6. de concess. præb. cap. 2. de rescriptis in 6.
cap. audit 31. de privilegiis. Petrus Gregorius,
Fagnanus in dicto cap. cæterum 3. Suarez de
legibus, lib. 8. cap. 39. num. 5. Salas de legibus
disp. 7. sect. 14. num. 71. Molina lib. 2. de
primogen. cap. 4. num. 5. González 2. decretal.
tit. 30. nu. 2. pag. 865. DD. Antonius Cranna-
nieto 2. decretal. tit. 30. de confirm. utili, vel inu-
tili, pag. 271. textus in reg. ea, quæ, de regulis iu-
ris in 6. cap. c. olim de consuet. cap. penult. de pri-
vileg. Agustinus Barbosa 1. decretal. de consue-
tud. tit. 4. in cap. cum olim 6. num. 6. Covarr. 1.
var. cap. 17. num. 13. ad finem, aut fore Monia-
lem feudum concedentem defacto fugiebat;
igitur minime in hoc per superiorem fuisse
dispensatum ducitur; alioqui velle in-
incognitum tenderetur, quod est abs re di-
ctum, siquidem voluntas ferretur in incogni-
tum, quod per absurdum foret, quod universis
in dispositionibus est effugiendum, lita si 39.
in fine, ff. de oper. libert. l. nam. absurdum, ff. de
bonis libert. cap. in genesi de elect.

Nona facti species.

Clericus post patris extinctionem Ecclesia-
stico resignare volens beneficio, ut in feudo
succedat: numquid possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Emericum post patris obitum, Ecclesiasticum volentē se abdicare beneficium, ut feudum acquirat, cōtestatēque protrahere posse, adusque per Judicem ad se stabilendum, adstringatur: numquid feudi successor fieri queat, nec ne; ducō. est adversus Afflictum, alioſve, quorum auctores sunt Menochius, de arbitris judicium, lib. 2. centur. 3. num. 28. & 29. Camillus de Curte, resol. feudal. cap. 1. num. 71.

2 Probatur: ipsi Clerico in feudo succedere posse, jus esse acquisitum supponitur. argum. textus in cap. ceterum de iudiciis, cap. ex transmissa, cap. verum, de foro competenti. D. Antonius Grannanieto 2. decretal. in cap. decernimus. 2. tit. de iudiciis, num. 22. author est, cap. verum quoniam de foro competenti; igitur istiusmodi jus pro ejus libito prorogare potest, adusque per Judicem citatum, ut stabiliet: numquid in feudo successor esse queat, nec ne.

Decima facti species.

Si novitiatus tempore feudum vacet: numquid primogenitus a novitiatu egredi, feudumque adipisci queat.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Egredi, feudumque acquirere posse, edocet Paulus Staibanus, resol. for. decif. resol. 23. num. 7. usque ad 12. memorans, in Sicano Senatu sic fuisse prædefinitum. est Capicii, decif. 115. à num. 9. usque ad finem, aliorumque consule Thorum in compendio, tomo 1. decif. vers. Monialis Ordinis S. Francisci,

2 Probatur: adusque Monaci, Monialisque professio non verificatur, civiliter vivunt. ar-

gum. authent. ingressi, Cod. de sacros. Eccles. cap. super quodam 4. de statu Monachorum, cap. scimus, cap. Abbates 16. quest. 2. cap. Monacho 27. quest. 1. cap. 7. de officio ordinari. Concilium Altitod. Canone 23. Concilium Verenease sub Pipino Canone 11. Concilium Aquisgranum Can. 110. Concilium Mogunt. sub Urbano cap. 14. Tridentinum sess. 25. de reform. cap. 20. Durantius, quest. 6. Hunnius ad Treutl. volum. 2. disp. 10. quest. 10. Egidius, in l. 1. Cod. de sacros. Eccles. p. 4. Robertus, lib. 2. rer. indicatarum, cap. 2. Antonius Augustinus, epit. juris Pontific. lib. 9. tit. 4. aliique, ac per consequens pro ipsorum libito è Monasterio egredi, ac feudum adipisci queant: numquid verò Staibani ratio firma sit; nec ne; mi lector Judex esto.

Undecima facti species.

Feudum post Cardinalitiam devolutum dignitatem: numquid Cardinalis affinibus, consanguineisque feudum acquiratur.

S. U. M. M. Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

1 Pfis adipisci existimo, si in feudi investitura per Dominum id fuit prædefinitum. est Annæ, singulari 70. aliorumque apud eundem contra Julium Clarum, alioſque.

2 Probatur: pactum in investitura adjectum, ceu lex est asserendum, l. 1. §. si conveniet, ff. de pactis, l. juris gentium, §. Prætor ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de constit. pecunia, l. cum amplius, in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis, exemplo existat de pacto, quod Deus pepigit cum Noè Genesi, cap. 9. vel cum populo Israelitico. Exodi, cap. 19. & in lege Evangelica; ibi: si vis ad vitam ingredi, serva mandata, & Genesi cap. 30. ubi Jacob Patriarcha cum Laban pascifcebatur; nec Cardinalis civiliter extinctus esse prædicatur, ac per consequens sanguinis jus detinere supponitur, igitur, &c.

D E C I S I O XI.

In Causa Federici de Sancto Blasio hæsitatum fuit de duobus: primum, an reus conventus, qui fuit condemnatus ad restituendum dicto Federico Casale Persani: possit adversus Victorem uti prætensione ipsius Casalalis ob debitum vitæ, & militiæ, quam clarum est victo deberi, &c. Hæc Antonius Capicius.

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Facti Species.

Reus in Senatu ritè conventus; & ad restituendum auctori feudum damnatus: numquid feudum hujusmodi ob militiæ vitæ debitum, etiam detinere possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad num. 11. ejusdem Thesis probationes.

H

A' num.

A. num. 11. usque ad finem, ejusdem Thes. impugnationes, & solutiones.

Etineri posse per S. C. fuisse præd-
finitum memorat Antonius Capi-
cius hic in fine; ibi: *fuit voratum*
quoad primum dubium, quod
actor teneatur ad omnem vitam, & militiam,
ex quo de tota loquitur sententia condemna-
toria feudis; quam definitionem consecrati fue-
re Heñor. Felic. in allegatione 43. Thorus,
parte 1. compend. decif. vers. condemnatus ad
restitut. feudis cessi.

2 Probatur 1. ex l. si non fortem, §. si centum,
de condit. indebiti, l. eleganter, S. qui repro-
bus, ff. de pignoratitia, l. si cum aurum, ff. de
solut. Author est Antonius Capicius hic n. 1.
igitur, &c.

3 Probatur 2. ubi eodem in casu esse suppo-
natur; vel si creditum sit liquidum, toties re-
conventioni locum esse pluriquam manifestum
est. argum. textus in cap. ex litteris, de mu-
tuis petitionibus, tit. 4. num. 4. cap. multis
2. quæst. 1. cap. neganda 3. quæst. 11. cap. 1. 3.
quæst. 8. cap. dispensia, §. reus de rescriptis in
6. clement. sepè, §. verum, ff. de verbor. signi-
ficac. l. si idem 11. §. sed est mutua, ff. de iur-
risdi. l. non cogitur 22. ff. de iudiciis, l. 1. §.
ultimo, ff. de variis, & extraordinariis, l. 1. §.
ultimo, ff. quæ sententia sine appellat. l. cum
Papinianus 14. auth. consequenter, Cod. de sen-
tent. ac interlocut. novella 96. in finem. cap. 2.
& 123. & cap. 25. Antonius Faber, lib. 20.
consequitur. cap. 5. & 6. Cujacius ad tit. Cod. de
sententiis, & interloc. & in l. 6. Cod. de com-
pensat. Et ad Ulpium Marcellum in l. Lucius
22. ff. mandati. Giphanius in l. 2. Cod. de sent.
ex peric. P. Gregorius, l. de rescriptis, cap.
37. Vultejus lib. 3. de iudiciis, cap. 5. per to-
tum. Reg. de Marinis, lib. 2. resol. cap. 169.
Balboa in cap. 1. de causa possess. num. 50.
Carleval. de iudiciis, tomo 2. disput. 7. per to-
tum.

4 tum. indè est, quod sæpè sæpius reconventio
ad Imperatoribus compensatio nuncupatur,
l. neque 6. Cod. de compensationibus, l. 1. Cod.
de rer. amot. Cujacius, lib. 6. observ. cap. 34.

5 quare mutua petitio, est præparatoria compen-
sationis; atque hinc fit, quòd desinente mutua
compensatione, deest etiamnum mutua rogi-
tatio, veluti in causa depositi, cap. bona fides
de deposito, l. finali. C. de depositi. Antonius Capi-
cius decif. 17. Author est Masullus hic, num. 1.

6 propterea quod conventio, reconventioque,
inter se fermè sunt connexa. Consule autores
apud Augustinum Barbofa de mutuis petiti-
onibus, tit. 4. in cap. ex litteris 1. num. 2. pag.
389. l. penult. C. de Judais, cum reconventio
aliud non sit in effectu, nisi rectorio, l. cum
Pap. cum aurb. sequenti, Cod. de Senatus, &

7 interlocut. omnium Judicum: quare jure meri-
tò, Cajus reconventionem mutam nuncupat
actionem, in l. si cum idem, eodem, §. sed est
8 mutud, ff. de iurisdic. tione: verum enim verò

in nostra facti specie cuncta istæ habentur;
cum idem sit casus, & militiæ vitæ æs, fore li-
quidum supponitur alienum; igitur, &c.

9 Probatur 3. paritate à despoliationis causa
ducta: propterea quod in despoliationis causa
si quis despoliatus fuerit; tunc super eadem
spolii causa ab eodem despoliato reconveniri
potest, secus verò super alia spolii causa, cap.
nullus 3. 2. quæst. 2. cap. 1. cum duob. sequent. 3.
quæst. 1. cap. in literis 5. cap. ex conquest. 10. de
restit. spol. cap. end. tit. in 6. cap. 2. vers. sed quoniam
de ordine cogniti. l. 1. §. qui à me, l. si colonus 12.
ff. de vi, & vi armata, l. non à Judice 64. ff. de
iudiciis, l. 1. §. si prædo, ff. de depositi, l. si pigno-
re, §. si prædo, ff. de pignorat. action. l. 4. §. dominus,
ff. de usucap. l. si meminim 6. cum sequenti, C.
unde vi, l. unica, Cod. si pro suo, vel alio, l. si mari-
tus, Cod. de donat. inter, l. final. in fine, Cod. de
compens. l. si quis 7. Cod. ad leg. jul. de vi, l. qui
possessionem 17. ff. de vi, & vi, cap. 2. de ord. co-
gniti. l. si alius 7. §. bellissime, l. finali, vers. si ad
januam, ff. quod vi, aut clam Menochius de re-
cuper. remed. 1. n. 336. Maranta de ordin. judic.
41. ep. dist. 6. nu. 47. Petrus Barbofa in l. 2. verba
legatis, nu. 151. ff. de iudiciis. Fermosinus in cap.
1. quæst. 2. de restit. spol. Fachinus lib. 8. contro-
vers. cap. 10. Scaccia de appell. quæst. 19. Codex
Theodosianus 2. in l. universa 5. tit. 4. de denic.
vel edit. & c. l. si debiti 6. ibidem ubi Iacobi
Gothofredus in comment. columna 1. pag.
103. cap. 1. cap. sæpè, cap. in literis, & poss. ex fr.
de restit. spol. cap. super spoliatione extrade,
ordine cogniti. l. si de vi 37. ff. de iudiciis, l. si ma-
ritus 10. Cod. de donat. inter virum, & uxorem,
Antonius Faber 3. Cod. tit. 7. de ord. iudicio, def.

10 7. nu. 1. pag. 181. propterea quod spoliare idem
acq. poliens est, ac bonis exnere, l. 1. ff. de do-
nat. inter virum, & uxorem: quod Imperator
§. finali in tit. de actionibus, inquit; ibi: Expoliat-
um bonis; iuriconsultus verò in l. finali, ff. de
his, quæ in fraudem; ibi: Exutum bonis: quæ-
re paria sunt exui bonis, ac expoliari bonis,
utputà jacturam bonorum pati. Terent. in he-
cyræa. quin spoliis, mutiles, laceres; igitur &c.

11 Nec obstat textus in l. finali, Cod. commo-
dati, l. si non inducitur, Cod. in quibus caut. pign.
vel hypothec. l. ac contrasiguitur, &c.

12 Textus hujuscemodi alio in casu extat, ac
per consequens nostræ minùs oppugnare vide-
13 tur thesi: propterea quod in nostra facti specie
eadem feudi causa habetur; idemque militiæ
vitæ æs alienum; secus verò supralaudato in-
textu, in quo in diverso casu, reconventionem
fore inhibitam, sanctum est.

14 Nec obstat 2. dicere: Tò militiæ vitæ debi-
tum alio in themate extare videtur, ac est in-
15 primæva facti speciei reconventio porrò in eodè,
16 secus verò in diverso fieri permittitur: pro-
pterea quod nova causæ notio ducitur, ac per
consequens novum iudicium; igitur, &c.

17 Nego antecedens: nam eodem in casu est, ac
thesis nostra; utpotè ex supra communistratis
liquet.

Secundum, de quo principaliter dubitabatur, erat, ex quo reus condemnatus erat ad restituendum Casale, cum fructibus perceptis à tempore litis contestatæ: & reperitur lis contestata bis: post primam enim contestationem perempta erat instantia, an attendatur tempus litis contestatæ prima vice, ut ab eo veniant dicti fructus, &c. *Hactenus Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Secunda Facili Species.

Si reus ad feudum, unà cum fructibus à litis contestatæ tempore perceptis, restituendum damnatus fuerit: quid prædefiendum, si lis inter eos bis contestata, & post primam contestationem, instantia perempta sit: numquid fructuum restitutio, inspecta primæ litis contestationis tempestate, efficienda sit; an verò secunda.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad num. 9. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 9. usque ad finem, oppugnationes, & solutiones.

1 Ruclum restitutionem, inspecto primæ litis contestationis tempore, esse efficiendam, per S.C. fuisse sancitum, memorat Antonius Capicius hic, in fine; ibi: *Quò verò ad secundum dubium, quòd ad rationem de ipsi fructibus habendam, attendatur tempus litis primo loco contestatæ, est Reg. Roviti in prag. i. num. 5. de inst. caus. non restit. aliorumque inspicit Thorum par. 1. compend. vers. fructuum restitutio ex sententia condemnatoria proveniens.*

2 Probatur 1. per litis namque contestationem quis malæ fidei possessor factus esse supponitur;

3 cum litis contestatio sit principalis negotii apud competentem Iudicem facta narratio. Petrus Gregor. lib. 38. *synagmat. cap. 6. num. 2.* Parladorus lib. 1. cap. 14. Cuiacius in Cod. ad tit. de litis contestat. & lib. 9. cap. 2. l. 1. sed etsi, l. 25. §. si ante de petit. hered. Antonius Faber coniect. 16. cap. 2. column. 1. in fine, pag. 543. idem. Author 4. Cod. tit. 2. si certum petatur, def. 18.

4 col. 1. nu. 2. in alleg. pag. 278. quæ quippè, perempta instantia, etiam perimitur. Antonius Faber 2. Cod. tit. 8. ut nem. privat. præd. def. 32. num. 1. col. 1. pag. 103, quæ Civili inspecto jure per triennium exstinguitur, secus verò jure Canonico. González 1. decretal. tit. 29. de officio, & potest. in cap. de causis 4. num. 7. quandoquidem mala fides, non nisi in mortalis animo existare supponitur, dignoscens quicquid

detinet, saltem esse hæsitabile: numquid sit suum, vel alienum, l. 28. §. etiam, ff. de petitione hereditatis, l. 45. ff. de rei vindic. l. 27. ff. de contrahenda emptione, l. 15. §. qui à pupillo, ff. de public. l. 7. §. qui sciens, ff. pro emptore, l. 17. ff. de rei vindic. l. 22. §. petitum, ff. de petitione hereditatis, l. 32. §. 1. ff. de usucap. igitur ob hujusmodi malæ fidei fructuum restitutionem, occipienda est.

5 Probatur 2. mala namque fides, non nisi pravus intellectus, voluntative actus esse supponitur, l. sequitur 4. §. quod autem, ff. de usucap. Hothomanus 7. c. 18. pag. 224. ac per consequens absurdus intellectus est evitandus, l. nam absurdum, ff. de bonis damnatorum, l. 1. §. unde quaritur, ff. de publicis in rem action. l. observare, §. fin. ff. de officio Proconsulis, cap. quemadmodum, de jure jurando, cap. cum inter, de except. cap. dudum, de præbendis in 6. ac per consequens ex incontinenti, ac quis malam se habere novit fidem, exemplo (inquam) restituendi obligatio suboritur, cum restitutio non nisi ex obligatione tamquā à causa subnascatnr. **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

nisi ex litis cōtestatione extēplō dinascitur:
 16 quare, siue prima instantia in suo persilire,
 feratur esse, siue non, id hoc in themate merē
 17 materialiter se habet; quod autem de formali
 est, est malæ fidei exceptio, institutioque quæ
 confestim ex litis cōtestatione dimanat.

18 Ne differas 2. instantia isthæc, ex actoris culpa,
 negligentiaque, esse perempta supponitur,
 qui causam prosequi in Senatu noluit; igitur,
 &c.

19 Ex hoc antecedenti nulla legitima inferitur
 illatio: propterea quod ex supra communstratis,
 fructuum restitutio, haud ex instantia siue
 firma, siue infirma sit, regulanda est; alii mala
 ex fide, in qua quis redigi ducitur confestim,
 ac lis cōtestari prædicatur.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

C A P U T I.

IN mulieris ditione: numquid sit feudum pro
 dote detinere posse.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem Thesis probatio.

1 **S**I dotis debitum liquidum sit, quippe in
 ejus manu feudum detinere posse haud
 dubiè reor. est Joannis Vincentii de
 Anna, *allegatione* 136. num. 6. alio-
 rumque.

2 Probatur: liquidum creditum paratam ob-
 tineat executionem. Vide Cujacium, in *ff. de
 petitione hereditatis*, ad l. 5. 6. & 7. lit. C,
 pag. 381. tom. 2. ac per consequens de ipso
 3 rogitari posse æquum ducitur; quare jureme-
 rito pro dotis credito, feudum sequestro sub-

4 dere, detinereque indulgetur; secus si creditū
 ex parte suscipientis turpitudinem contineat:
 siquidem tunc districtione Ecclesiastica, com-
 pelli potest creditor ad relaxationem juramen-
 ti, si intercesserit, cap. ex administratis 1. de
 iurervando, cap. tua, cap. quia in omnibus,
 cap. super eo, de usuris, cap. significante, de pi-
 guor, cap. cum contingat 28. de iurejurando,
 cap. licet 2. eodem tit. in 6. l. finali, ff. qui sa-
 risdare, l. finali, in principio, ff. ad municip.
 Balboa, in dicto cap. ex administratis 1. Cujaci-
 us, ibidem. Germonius, lib. 3. de sacrorum
 munitate, cap. 21. num. 128. Fachineus, 3.
 controvers. cap. 13. & 18. & lib. 8. cap. 82.
 Suarez, de relig. tomo 2. lib. 3. de iuram. cap.
 39. & 41. Petrus Gregorius, lib. 50. syntag.
 cap. 5. num. 7. Gutierrez, de iuram. 1. par.
 cap. 2.

C A P U T I I.

Creditor, cui bona adjudicata fuere: num-
 quid pro alio detineri queat debito.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis
 probationes.

1 **R**O alio minùs detinere posse debito
 existimo. est Besoldi, in *delibatis juris*
 ex lib. ff. 41. 42. quæst. 8. pagina 160.

aliorumque, adversus Decium Barto-
 lum, alioque. quorum & author, & sectator
 est Mastrillus, lib. 1. decis. 88. memorans, sic
 in Senatu Pedemontano fuisse prædefinitum.

2 Probatur 1. extēplō, ac res aliqua alicui
 pro debito, A, adjudicata fuit, huiusmodi
 res numero alienum, extindū esse confestim

3 supponitur, cūm res iudicata litem dirimat,
 juxta Modestinum, in l. 2. ff. de sent. & re-
 judic. ibi: res iudicata dicitur, quæ finem con-
 troversiarum pronuntiatione iudicis accipit,
 quod vel condemnatione, vel absolutione,

contingit. hinc Tullius, lib. 2. de inventione;
 ibi: iudicatum est, de quo jam antè sententiam
 alicujus, aut aliquorum constitutum est. & ad
 Here nium, lib. 2. ibi: iudicatum est, de quo

4 sententia lata, aut decretum interpositum: in-
 de est, quod dissidet sententia a re iudicata,
 quatenus sententia, pro decisione controver-
 siæ ritè facta, in iudicio accipitur. Treutl. vo-
 lum. 2. disput. 32. thesi 1. l. qualem 19. §. 1.

ff. de receptis, l. 2. ff. de appellat. ante 9. Cod.
 de sent. & interl. i. penult. Cod. quor. appell.
 l. interlocutio 4. Cod. comminationes epistol.

Pichardus, 2. par. manuduct. in pralud. §. 3.
 num. 5. Osualdus, lib. 27. Donelli; & si quan-
 doque, & pro definitiva, l. 2. Cod. de Episcop.
 audi. l. 3. Cod. de sent. & interl. cap. ei, qui

41. §. definitiva 2. quæst. 6. & pro interlocu-
 toria, l. ultima, Cod. de sententiis, & interlo-
 cut. cap. ultimo de appellat. in 6. Trid. sess.

24. de r. r. cap. 20. Donellus, lib. 27. comment.
 5 in proæmio; res verò iudicata omnem dirimit

6 controversiam; quare jure merito in iure sen-
 tentia haud pro veritate habetur, alii res iudi-
 cata. Corasius, in l. ingenuum 25. num. 2. ff.

de statu hominum. Osualdus, lib. 27. Donelli,
 cap. 2. litera, G. Cicero, Philipp. 2. prope-
 medium; ibi: absentem credo in reos relatum.

7 1. rem in dicta causa iudicatam. quandoquidem
 res iudicata, perinde se habet, ac si foret ver-
 veritate naturali, l. ingenuum 25. ff. de statu

hominum, l. res iudicata 207. ff. de regulis iur-
 ris; quod jus positivum introduxit propter
 rerum iudicatarum auctoritatem, l. serco 65.

§. cum Prætor, ff. ad Trebell. l. non minorem,
 Cod. de transact. l. penult. Cod. de sentent. &
 re judic. quæ facit, ut quod jus non est, jus sit,

& fiat; idque non nisi, ut litibus modus impo-
 natur, l. finali, ff. pro suo, l. fratris, Cod. de
 transact. l. quidam 25. ff. de rebus creditis;

8 quare jure merito regulariter loquendo rei iud-
 icatæ standum est, l. si protinus 10. §. si quis
 cum esset, ff. de bonis liberis. l. 1. Cod. de his,
 qui per metum, l. 1. l. cum prolatis, Cod. hoc

tit.

ut etiam si quis solvat quod non debebat, l. si fideiussor. 29. §. 1. ff. mandati, l. 1. Cod. de condic. indebiti, l. 2. Cod. de compensat. l. cum putarem 36. ff. familiae ercisc. l. de qua re 74. §. ult. ff. de iudic. l. servo 58. ff. de condic. indebiti. Duarenus, de condic. indebiti, cap. 11. Oualdus, lib. 14. Donelli, cap. 15. lit. C. Valentia, lib. 2. illustr. traç. 2. cap. 8. ex num. 2. Menchaca, lib. 3. n. 1. freq. & lib. 6. illustr. cap. 63. igitur pro alio aere alieno detinere nequit: siquidem debitum illud suo in robore extare disferitur, in quo nomina, iudicis adjudicatio, pro ipsius satisfactione, repositenda sint.

6 Probatur 2. pro credito namque hoc, pro quo haud immixtus esse fertur, retentione uti non posse, pro comperto habetur.

CAPUT III.

VIdua, pro dotis restitutione: numquid in bonis extincti viri, retentionis jure, uti potest.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

DEtinere posse, vel ex iudicis permisso; vel si sic cum ejus viro initum fuerit pactum; vel si illud deficiat, saltem illa (si id expediens sit) sequestro fudere, repositere posse, reor. est aliqua ex parte, Magon. decis. Lucens. 64. aliorumque. Befoldus Author est in delibatis juris, ex lib. 23. 24. 25. ff. quest. 12.

2 Probatur: pacta juribus haud obnoxia esse asserenda, & explorati juris esse, l. juris gentium, §. ait Prator, ff. de pactis, l. pacta, Cod. de pactis, l. 1. §. si conveniat, ff. depositi, l. 1. ff. de pactis, l. juris gentium, §. Prator ait, ff. eod. tit. l. 1. ff. de constit. pecun. l. cum amplius, in fine, ff. de reg. juris, cap. 1. de pactis; secus si adversus jura, etiamnum in stipulationibus. Cujacius, ad titulum 1. jul. Paul. recept. sentent. lib. 1. §. neque contra leges. & apud cunctos Autores pro comperto haberi plusquam manifestum est; quod sibi vindicant

locum, etiam si Princeps foret, cum voluntarie coactioni se subiciat. Duarenus, in l. 6 conventionum, Cod. de pactis conventis; quod haud est differendum, vel pactum turpe, vel impossibile de jure, vel de facto sit, cap. 1. & 2. cap. in malis, cap. unusquisque, & per totam 22. quest. 4. cap. veniens 16. cap. cum contingat 28. cap. Quintavallis, de jurejurando, l. iuris gentium 7. §. si ob maleficia, l. si unus 27. §. pacta, l. sumptus, ff. de pactis, l. 4. §. questum, ff. si quis cautionibus, l. penult. & ult. ff. de condic. ob turpem causam, l. 2. §. 6. ff. de eo, quod certo loco, l. si quis, 31. ff. de eviction. l. si rem 6. §. rei turpis, l. si mandavero 22. §. quadam, ff. mandati, l. si in emptione, §. 1. ff. de contrahenda, l. illud, ff. de pactis dotibus, l. alia, §. 1. ff. soluto matrim. l. libertus 30. ff. de oper. libertor. l. si qui, 112. §. 3. ff. de legatis 1. idque genus. Cujacius, ad Digesta, in l. generaliter, ff. de V. O. Donell. lib. 12. comment. cap. 21. & in l. generaliter 26. & in l. pacta, C. de pactis. Merenda, lib. 1. contro. cap. 9. Duarenus, de pactis, cap. 4. num. 3. Petrus Barbosa, in l. alia, §. eleganter, num. 28. ff. soluto matrim. Arnoldus Vinius, de pactis, cap. 18. Antonius Faber, in d. l. si unus 27. §. pacta. impossibile defaculo foret, utputa si promitteret hyppocentaurum dare, l. si ita 97. ff. de verbor. oblig. §. 1. instit. de inutil. vel montem aureum construere, Cælum, ascendere, §. impossibilis Instit. vel Romæ promittens eodem die Carthaginem dare, l. 1. §. 6. de eo, quod certo loco. de jure verò impossibile esset, scilicet, si quis sororem ducere polliceretur, l. quod si stipuler, §. 1. ff. de verbor. obligat. vel si minor promittat servum manumittere, l. si minor 66. ff. de verbor. obligat. & sic de similibus, in quibus nulla oritur obligatio; nec si pœna polliceatur, debetur, l. si stipulatus 97. l. si ita 126. §. finali, ff. de verbor. obligat. l. quod de bonis, §. 1. ff. ad leg. falcid. 8 nec deterioris conditionis fieri mulieris dotis conditionem æquum ducitur, l. Attilianus 17. ff. de pact. dot. Antonius Faber, 4. Cod. tit. 21. ad S. C. Vell. def. 13. par. 3. allegat. 9 pag. 367. colum. 1. ac per consequens, si expediens sit, tunc extincti viri bona, sequestro esse subdenda, aliquoti dotis restituito alicui exponeretur periculo, quod absurdum foret.

DECISIO XII.

IN Causa Hurgonii Hispani Armigeri C. Majestatis, fuit dubitatum, an privilegium dicto Hurgonio, ut Armigero concessum, quod possit omnes etiam privilegiatos trahere in Magna Curia Vicariæ, ad instar Neapolitanorum, extendatur ad ejus famulum, &c. *Haftenus Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Privilegium alicui Regiam per Majestatem, ut aliquo in Senatu designato conveniri

queat: numquid ejus familiæ, sive ad tempus, sive perpetuò permixtum esse perhibeatur.

SUM-

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 13. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 13. usque ad finem, ejusdem Thesis impugnatio, & solutio.

I Aud esse permiffum edocent Antoni-
nius Capicius *hic*, à num. 2. usque
ad finem. Bajardus ad Clarum in §.
finali, in principio. Scaccia in *tract. de Judic.*
caus. civil. & criminali. cap. 11. num. 22. Ca-
piplancus in *pragm. 8. num. 143.* de Baron.
Carolus Tapia in *l. finali*, p. 2. c. 3. n. 98. &
99. *f. de Constitut. Principum*, aliique. Author
est Thorus, par. 1. *compend. decif. vers. fori*
privilegio, an gaudeat famuli privilegiorum.

2 Prob. 1. Privilegium namque hujuscemodi
personale esse supponitur, ac per consequens
3 extincta persona extendi nequit: quæ enim
merè personalia extant, extincto subiecto,
4 extinguuntur: proptereaquod accidens de
sui natura, perempto subiecto, perimi ne-
cessum est, ceu edocent Philosophi, *l. 4. in fine*
de actionibus empti. Balduinus, *Instit. lib. 2. de*
jure naturali, gentium, & civili. Gellius, *lib.*
10. nocturnum cap. 20. igitur ejus amplecti fa-
5 miliam nequit: proptereaquod privilegium
permittentis mens fuit, ut hic numero vir
istiusmodi num. obtineat privilegium; secus
6 verò alii; nec extra indulgentis mentem ali-
quæ produci queat effectum: enim verò privi-
legium est jus quoddam præcipuum, & singu-
lare, seu beneficium à Principe concessum.
Hothomanus in *comm. verbor. juris*, verbo
7 *privilegia*. Divus Isidorus in *cap. privilegia*,
3. dist. juxta Textum, in *l. quia tale, ff. soluto*
matrimonio, l. 16. *f. de re judicata, l. omnibus*,
66. *f. de regulis juris*, l. *privilegia* 196. *f.*
eodem, cap. in his 30. de privilegiis. Petrus Fa-
ber in *dicta l. privilegia*. Suarez, *lib. 3. de legi-*
bus, cap. 1. num. 7. Salas *eodem tract. disput.*
8 *17. sect. 1.* idque genus, inde fit, quod privi-
legia, & beneficia promiscuè usurpantur. Cassio-
dorus, *lib. 1. var. cap. 28.* siquidem in genere
saltem conveniunt; cum ex indulgentia di-
manant. Suarez *dicto lib. 8. cap. 2. num. 11.* igitur,
&c.

8 Prob. 2. idè Episcopi familiares coram eo-
dem conveniendi sunt, non nisi speciali ex pri-
vilegio, Episcopo permisso, *c. finali*; ubi Augu-
stinus Barbosa innumeros laudat Authores
9 de officio Archidiaconi: verum enim verò no-
stro in casu res aliter ex demonstratis se-
habere supponitur; quare argumentum ab
Episcopi familia ad reliquos infirmum esse
autumatur, quod non nisi de familiari Eccle-
siastico intelligendum est: quandoquidem de
Laico familiari dissidium est apud Authores:
10 etenim Augustinus Barbosa in *collect. in cap.*
dilecto filio 10. de officio Archidiaconi. Fernosius
in *cap. cum contingat, quest. 10. & 12.*
de foro competentis. Diana p. 1. *tract. 2. resol.*

97. & 4. *part. tract. 1. resol. 30.* Solorzano,
tomo 2. *de jure Indiar. lib. 3. cap. 8.* Carleval,
de judiciis, tomo 1. quest. 6. disput. 2. sect. 3.

11 num. 427. & 509. idque genus, edocent etiam
Laicos, prætextu familiaritatis à seculari ju-
risdictione, sive civili, sive criminali fore
exemptos; qui moventur ex textu in *cap. Ec-*
clesiasticum 69. 12. q. 2. l. 1. & l. 2. §. 1. *Cod. de*
Episcopis, & Clericis, cap. 1. de panis in 6. &
Trid. sess. 14. de reform. cap. 5. vers. familia-
12 *ribus.* quod prædefinitum fuit per Sacram.
Cardinalium Cõgregationem, memorat Augu-
stinus Barbosa, *lib. 1. de jure Eccles. cap. 39.*
§. 4. à num. 34. & receptum in Aragonia
testatur Cenedo *gg. Canonis*, q. 4. num. 26.
idem in Lusitania observatum fuisse refert Pe-
reyra de *manu Regia*, tomo 1. q. 10. num. 30.
13 secus verò fatetur alii Doctores, ediferentes,
familiares Ecclesiasticos, non autè Laicos esse
exemptos à Seculari jurisdictione. ità The-
saurus, *quest. forens. quest. 78.* Cevallos de
cognitione per viam violentia, 2. par. q. 58. nu.
9. Pereyra, ubi supra. Falicianus Vega in *cap.*
2. de foro compet. num. 22. Ansaldo, *de jurisd.*
2. par. tit. 11. c. 5. n. 151. Cutellius 2. par.
contr. fol. 183. de Marinis, alleg. 79. sibi con-
trarius, *lib. 1. resol. 117.* Suarez adversus Ro-
gem Angliæ, *lib. 4. cap. 29. num. 9.* quod pla-
citum scilicet Consalez, 1. *decretal. in cap. di-*
lecto filio 10. de officio Archidiaconi, tit. 23. nu.
3. pag. 581. utriusque placiti fundamenta de-
scribens.

14 Ne edifieras: obstat Textus in *l. non alias, ff.*
de judiciis, l. 1. Cod. si qua per aditi potestate, in
quibus est prædefinitum, Dominum à Senatu
aliquo exemptum, etiam ejus familiam fore
exemptam.

15 Textus hujuscemodi commentandi sunt
ubi de familia expressè mentionatur.

Pro prædefinitionis hujuscemodi
illustratione.

CAPUT UNICUM.

Ministris Sanctæ Inquisitionis actu quæstori
interveniuntibus: numquid privilegium hu-
juscemodi etiamnum conveniat, sicut familia-
ribus Episcopi convenit.

S U M M Æ.

Num. 1. Primæ Thesis partis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesis pro-
bationes.

Num. 10. secundæ Thesis partis prædefinitio.

Istinguas, vel loquimur cõmuni in-
specto jure, vel de Regno Hispani-
co. Si primum, privilegium Epi-
scopo permiffum, etiamnum Inqui-
sitori debere, reor. est nonnullorum, quo-
rum Author, sectatorque est Consalez in *cap.*
dile-

dilecto filio 10. de officio Archidiaconatus, à n. 11. usque ad finem, adversus Suarez, Barbosa, aliosve.

- 3 Prob. 1. ex verbis Concilii Viennensis in *clementina 2. §. ultimo, de hereticis*; in quo est prædefinitum, Officiales in Officio delinquentes ab Inquisitoribus esse pœna luendos. Author est Gonzalez supralaudatus *num. 12.*
- 3 Prob. 2. eadem prorsus urgere perhibetur ratio de Episcopo, ac de Inquisitore, imo major: proptereaquod est munus adeo arduum in exequendo, ut fideles reposcantur Ministris, nec major jurisdictione extare supponitur in Episcopo; ac in Inquisitore, in quo est summa contentiosa jurisdictione; igitur ex mente Sacrorum Canonum, communi inspecto jure, etiamnum Inquisitor istiusmodi frui debere privilegio, haud dissentaneum existimatur:
- 6 quare quæstio, hoc in themate, æquipollens.

Episcopo esse ducitur quoad jurisdictionem.

- 7 Probatur 3. sanctæ inquisitionis munus, non nisi ad spiritualia respicere supponitur; igitur in Romani Pontificis ditione est, seculari quolibet, ad hujuscemodi munus exercendum, uti
- 8 posse: proptereaquod fidelis quilibet, seu Ecclesiasticus, seu Secularis sit, in spiritualibus, pro Religione defendenda, Ecclesiastico parere debet Iudici: quare jure merito deciditur quæstio illa (quam memorat Gonzalez supra *nu. 27.*) numquid in Romani Pontificis manu sit, Seculares à Laicali jurisdictione, pro Sancti Officii servitio, eximere posse.
- 10 Si de Hispanico Regno sermo habeatur, tunc facultatem hanc expressè Inquisitori fore permissam, pro comperto haberi plusquam manifestum est. author est Gonzalez à *nu. 14. usque ad finem.*

DECISIO XIII.

IN Causa III. Marchionis Laini Domini Acerrarum, cum Universitate Civitatis Capuæ pro ejus interesse. Dum eisdem partibus existentibus in controversia quasi possessionis jurisdictionis criminalis in Vassallos Feudi Capituli Ruffii: ac nullo eorum volente sustinere partes actoris, fuisse per S.C. ad obvian- dum scandalis processum ex officio: ad capiendas informationes super possessione, quas quasi possideat: scilicet, an Marchio, an Capitaneus. &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

SI inter Ducem Castri alicujus, ac finitimam aliquam universitatem, super criminali jurisdictione, in subditos feudi alicujus finitimi, suborta esse perhibeatur lis, putantem unumquemque adversariorum, jurisdictionem sibi competere, ac per consequens actuali in possessione extare, nec ullus ipsorum, actorem se declarare volens, ne à possessione denudetur: numquid in S.R.C. ditione sit, ex munere, hæc in causa procedere posse, & Castri jurisdictionem sequestro subiiciendo, & utrique jurisdictionis dominium inhibendo, ad causæ prædeterminationem usque.

SUMMÆ.

Num. 1. Thæsis prædefinitio.

A num. 2. usque ad finem, ejusdem probatio.

- 1 **R**ocedere posse edocet Antonius Capicius hic, in principio. Menochius in *præludivis, de recuperanda possess. m. 24. Anna allegatione 60. Petra hic nu. 1. & Massullus nu. 3. ad Capicium, alique.*

- 2 Probatur: extemplo ac aliqua populi perturbatione, ac per consequens aliquid mali evenire quirit; & S.R.C. & Iudicis cujuslibet mu-

neris est, proprio ex munere, ne adversarii perveniant ad arma, procedere posse, plusquam.

- 3 manifestum est: quandoquidem id communi haud dissentaneum perhibetur bono, cui homo
- 5 quilibet parere debet. hinc Tullius pro lege Agraria ad populum hæc habet verba: ibi: *Nihil est tam populare, quàm pax, qua non modis, quibus sensum natura dedit, sed etiam rebus, atque agri nihil latari videntur.* idem Philippica 13. *dulce est nomen pacis, res verò ipsa cum jucunda, tum salutaris: proptereaquod per Principem, & Senatum, & Iudices, non nisi ad universitates, citè regendas, creati fuere.* hinc Apophth. ibi: *Bono Principi, nihil jucundius est, civium concordia, ac Tyranno nihil formidabilius;* ibidem: *nihil Principi magnificentius, quàm si ditionem, quam accepit, reddat statim meliorem;* indidem: *Principis munus unicuique alius prospicere, & publicis consulere commodis;* hinc postremò Xenoph. de Pædia Cyn. lib. 1. sic descriptum liquit: *ego arbitror decere Principem subditis antequam non vita deside, & laborum experte, sed deo quod rebus provideat, laboresque libenter subeat;* quod profectò frustaneum afforet, ni perturbationibus, jurgiiisque occurrant: siquidem omne malum juxta Divum Paulum Iad Thessalon. *cap. ultimo*, est fugiendum; ibi: *Omnia probata, quod bonum est, tenete, ab omni mali specie, abstinete.* Erasmus post versionem,

val-

vulgarem legit: *ab omni specie mala abstinete*; omnique malitia, quæ secundum Tullium lib. 3. de natura Deorum, est versutia, & fallens nocendi ratio, quæ quidem oritur ex dolo, & calliditate, l. 1. ff. de dolo, si quis alius 11. ff. quod metus causa, l. ubi cogitur 8. ff. de edendo, l. servus 67. ff. de legatis 1. cap. ut circa 4. de elect. in 6. hinc iure merito seculares Principes, & ex charitatis officio, & ex obligatione iustitiæ; & ex securacione officii, debent oppressis supplicitiis ferre cap. fortitudo, cap. non inferenda 23. quæst. 3. c. qui potest 23. quæst. 5. hinc Horatius:

Sic Reges olim, tali sunt fine creati

Dicere ius populis iniustaque tollere facta: cum filii obedientiæ sint. cap. omnes 7. quæst. 1. cap. dilecta, de sent. ex com. lib. 6. ideoque Rex Ecclesiæ protector, devocatur in Trid. sess. 25. de refor. cap. 20. Salgado de revent bull. p. 1. cap. 1. ex nu. 72. quod de se narrat Iob. cap. 26. ibi: *conterebar molas iniqui, & de dentibus illius aufereram prædam*. divinumque præceptum extat proverb. cap. 25. ibi: *Erue eos, qui ducuntur ad mortem, & qui trahuntur ad interitum, liberare neceffes*. Divus Thomas 2. 2. quæst. 60. art. ult. ad 2.

Secunda facti species.

V Niversitati adversus prætermisissas probationes; quarum causa se esse læsam fatetur: numquid in integrum restitutione convenire edisseratur.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad 4. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad 7. ejusdem Thesis probatio.

A' num. 7. usque ad finem, oppugnationes, & solutiones.

U Niversitati convenire in integrum restitutionem, si id probet, existimant Puteus, decis. 193. lib. 2. Osalcus, decis. 158. Antonius Capicius, decis. 109. quorum Author seclatorque est Amendola ad decis. de Franchis 129. à num. 12. usque ad 15. Præf. de Franchis, decis. 43. num. 2. & decis. 439. num. 9. quare Capiciana isthac prædefinitio, secus communfrans, per S. C. fuisse sancitum in fine, in hæc verba; ibi: *fuit votatum, & conclusum, quod petita restitutio, seu beneficii concedi non debet, &c.* ibi: *idem fuit votatum in causa D. Pauli Brancacii cū Archiepiscopo Capuano, &c.* commentanda est, si non probet, secus si exceptiones, & dilaciones, ac peremptorias communfrat suas. incipito Thorum, parte 1. compend. decis. vers. *restitutio in integrum, an sit concedenda Universitati*, nonnullos laudantem Authores.

4 Prob. 1. eadem proflus urget hic ratio de Universitate, ac de minore 3 vel de privilegiato quolibet. Reg. de Marinis, resol. juris, tomo 1.

5 cap. 78. num. 13. Author est: Verum enimvero hoc in themate, adversus prætermisissas exceptiones, five dilatorias, five peremptorias, in integrum restitutionem minori, idque genus, de facto permitti explorati juris est, l. minor 25. annis 37. ff. de minoribus 25. annis; ibi: minor 25. annis omisissam allegationem per in integrum restitutionis auxilium repetere potest, l. minor 9. eodem tit. ibi: *minor etiam si quæ contumax condemnatus sit, in integrum restitutionis auxilium implorabit*, l. minoribus 256. ff. eodem. argum. textus in cap. auditis 3. de in integrum restit. cap. cum causa 8. de re judic. cap. ad nostram de rebus Eccles. cap. 1. de in integrum restit. in 6. l. 1. §. minorem, & §. verum, l. ait Prætor, §. non solum, l. patris 28. §. si pecuniam, l. si minor, §. finali, l. tutor 48. l. si res 50. ff. de minoribus. Augustinus Barbosa in cap. requisivis 1. de in integrum restit. Donellus lib. 2. i. comment. cap. 19. Hothomanus consilio 125. Antonius Gomez, 2. var. cap. 14. num. 7. Fachineus 10. controvers. cap. 1. idque genus: enim vero minorum consilium imbecille, fragile, infirmumque est, multis captionibus expositum; quamplurimum insidiis suppositum: inde est, quod iura ad negotia pertractanda, 25. anni metam expectari voluerit, qua in ætate virilis, & legitimus, robustus, & perfectus hominis status consistit, l. cum pater 77. §. curatoris, ff. de legatis 2. l. finali, Cod. de his, qui veniant, l. lex Julia, ff. ad leg. Juliam de adulter. Consule Cujacium in l. 1. ff. de minor. & Jurisconsultum in l. 1. ff. de minor. Antonium Fabrum, 4. Cod. tit. 22. de fin. num. 6. allegat. pag. 234. col. 2. igitur, &c.

7 Prob. 2. Universitate, quæ universitas est, inter privilegiatos esse redigendam plusquam apertum est: verum enimvero, si hoc minus fruatur privilegio; profecto privilegii ratio pessundaretur, quinimò quæ aliena cum iactura locupletaretur, quod iuribus obnoxio esset, cap. 2. de in integrum restit. l. nam hac natura, Cod. de condit. indebiti, l. naturaliter, §. finali, l. hæc conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. iure natura 206. ff. de regul. juris, l. ultima, Cod. de usucap. pro emptore, cap. suam de panis, cap. locupletari 47. de regul. juris in 6. Antonius Faber in jurisprudentia de iustitia, & iure, princip. 2. illat. 1. in fine, pag. 5. Donellus, comm. de iure civili, lib. 4. de rebus privatis, cap. 5. sub num. 20. & 30. pag. 240 quod dolosum foret, l. 1. §. an in pupillum, ff. de depositi, l. si quis municipis 17. §. proculus ait, ff. de instit. actio. igitur, &c.

8 Ne differas cum Antonio Capicio hic n. 3. Textus in l. minor 25. annis omisiss. ff. de minoribus, de dilatoria exceptione solutionis, vel de pacto de non petendo, secus verò de exceptione, quæ ante litem contestatam agnosci debeat, rite commentatur igitur, &c.

10 Gratis id asumit, secus verò demonstrat

11 Capicius: propterea quod textus huiuscemodii, ne quidem id somniavit: siquidem, seu de dilatoria, seu de peremptoria eloqui censetur, quæ

quæ utpote à curatore reposci, prætermiffa minori in integrum restitutio, indulgetur, ac per consequens rursus rogitari.

- 13 Ne differas 2. ubi curatori minoris, vel Universitatis patrono, probationis prædefinitus fuerit, per Judicem terminus, nihilque per eodem fuit commonstratum, toties iustitiæ actui fuisse satisfactum dicitur; ac per consequens
- 14 Iudex ritè munere functus fuit suo; igitur in integrum restitutio, nullo ex motivo, minori, vel universitati permittenda sit.

- 15 Tametsi muneris, satisfecit Iudex suo: quod facessere numquam non debet, hinc Cicero 3. officior. ibi: *Neque contra Rempublicam; neque contra jusjurandum, ac fidem amici causa, vir bonus faciet; nec si Iudex quidem erit de ipso amico: ponit enim personam amici, cum induit Iudicis: nam si omnia facienda sunt, quæ amici, velint non amicitia tales, sed conjurationes putanda sunt.* verumtamen, quoniam Universitas, minorque, privilegiatas inter personas, connumerantur; utpote ex supra laudatis liquidd constat juribus; jure merito ex hisce, rationibus supra commonstratis in integrum restitutionem, haud disconvenire, necessum est.

Pro decisionis hujuscemodi illustra-
tione.

CAPUT UNICUM.

- I N integrum restitutio: numquid adversus desertam sententiam, & peremptam instantiam, Universitati, permittenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

- 1 **C**ontra utrumque esse concedendam in integrum restitutionem, haud dubiè reor. est contra Ursillum ad Afflicum, decis. 175. num. 2. edo-

D E C I S I O. XIV.

- I N Causa Domicellæ Helionoræ de Perfico, cum Magistro Baldasare Architecto: cum constet ejusdem Domicellæ Tutores olim servatis servandis in emphitheusim concessisse prædicto Baldasari, palmos 80. cujusdam horti siti ad Portam Nolanam, ad rationem tareni unius, pro quolibet palmo, cum constitutione præcarii, ac potestate capiendi: lapsisque fuerint, ab inde plures anni: & ad præsens idem Magister Baldassar, à quo petitur census annorum præteritorum, opponat se non teneri: ex quo nondum fuit facta mensuratio, nec translatum in ipsum dominium; nec perfectus contractus. dubitari contingit, an hic conventus bene excipiat, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

- T Ulteriori, in emphitheusim 80. palmis horti cujusdam, ad Portam Nolanam siti, Ti-

centem, etsi adversus extinctam instantiam, esse indulgendam: verumtamen secus contra peremptam instantiam. Author est Thorus, parte 1. compend. decis. vers. universitas, restituitur adversus desertionem sententia.

- 2 Probatur in integrum restitutio Universitati, non nisi ut lesa, est indulgenda: propterea quod, est lesa in præsumptum reducio statum, l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minoribus, l. si locus, §. quemadmodum servientes, l. 1. Cod. de reputationibus, l. 2. C. in quibus causis, l. 1. §. certe, ff. ad Macedonianum, l. 3. ff. rem ratam, l. sed si 8. juncto ibi Cujacio, lib. 26. ff. Juliani, in ff. si quid in fraudem, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. ne de statu defuncti, l. facta 63. §. 14. ff. ad Trebell. quare Paulus 1. sent. 7. definit. est reintrogranda rei; vel causa actio. Oluwaldus ad Donellum, lib. 21. cap. 4. lit. D. Sfortia, de in integrum restit. 1. par. ar. 4. Morla, tit. 5. quest. 1. num. 1. Mauricius, de in integrum restit. cap. 1. num. 7. alique: verum enimvero lesa supponitur Universitas isthæc (ceu etiamnum adversarii supponunt) seu adversus desertam sententiam, lesa contra extinctam instantiam; igitur, &c.
- 7 quod ipsismet ex terminis liquet: propterea quod, si eadem de majori, ac de minori urgeat ratio, consequens sit, ut cui majus permittitur, etiamnum, & minus datum esse dicitur, l. filius familias, §. finali, ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. causa mortis, l. non debet, ff. de regulis juris, cap. ex parte de decimis, cum
- 8 minus in majori includatur, l. in eo, ff. de regulis juris, quod major ratio elidit minorem, l. si debitori, in fine, ff. de fidejuss. l. cui pacto, ff. de
- 9 servis exportand. est hoc in casu sententia desertæ suo in genere, majus esse; instantia verbò extincta minus: ac eadem ratio est de sententia perempta, quæ de extincta instantia: siquidem in utraque facti specie lesa supponitur Universitas; igitur, &c.

tio Architecto, alicujus designatæ summæ, pro quolibet palmo, cum præcarii stabilitione, ac capiendi dominium ritè permittens: si deinde

quamplures delapsi fuere anni, in quibus annuus haud perfolutus fuerit census; & perfolutionis rogatio, per tutorem fiat: quid praedestinandum, si Architectus excipiat, se minus haud teneri: quatenus palmorum mensura minime effecta fuit, neu ipsi esse acquisitū dominiū, neu perfectus contractus: numquid exceptio isthaec firma ducenda sit, ac per consequens ab istiusmodi perfolutionis munere, solutus esse, autumatur Architectus.

S U M M A E.

Num. 1. & 2. primæ Thesidis partis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad 14. ejusdem Thesidis probationes.

A' num 14. usque ad 24. objectiones, & solutiones.

Num. 24. & 25. secundæ Thesidis partis prædefinitio.

Num. 26. expenditur Decisio Capiciana.

Il dominiū translatio, & perfectus contractus, & palmorum mensura desit, firmam hanc fore exceptionem, per Architectum oppositam, per S.C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicij hic in fine; ibi: *suit statutum, quod Magister Baldassar, non teneretur ad pensionem, seu censum præteritū temporis.* est Annæ singulari 573. id fuisse sancitum, edocentis. Urhilli, *decis.* 68. num. 4. Joannis Francisci del Castillo, *decis. Sicil.* 65. Antonii Fabri, *Cod. tit. de act. empti, def. 1.* Author est Thorus, *parte 1. decis. vers. emptori, an teneatur ad solutionem.* Afflicti, *decis.* 280. num. 2. aliorumque; secus verò, si transferit Dominiū: tamen si palmorum mensura haud effecta fuit, est Capicij, *hic num.* 21. aliorumque.

Primæ thesidis pars probatur 1. ex l. quod sepe 35. §. in iis, ff. de contrabenda emptione; ibi: *non tamen aliter videatur perfecta venditio, quàm si ad mensa, appensa, annumeratave sint, &c.* verum enim verò etiamnum hoc in themate, verba isthæc militare ediscuntur; propterea quod utrobique par urget ratio, ut pendenti liquet; inde fit eadem legis prædefinitio, l. illud, ff. ad l. Aquil. l. si p. osulaveris, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccl. §. si igitur, Infit. quod cum eo. hinc diserte Cicero 3. de natura Deorum; ibi: *sunt homines qui rationem bono consilio à Diis immortalibus datam, in fraudem, malitiamque convertunt*; siquidem eadem de re, numero, pondere, & mensura suadeat ratio, ac de re stabili; igitur, &c.

Probatur 2. ex textu in l. si venditione, §. ut liber 6. ff. de periculo, & commodo rei venditæ; ibi: *Secundò nota est fidei nomine emptor agere non potest, cum priusquàm mensura fieret in venditione aquarum, &c.* igitur, &c.

10 Probatur 3. ut rei dominiū, in aliquo m. transeat, necessum ducitur, ut rei traditio, si vera, siue facta verificatur, l. 1. ff. de contrabenda emptione, &c. §. sed, & certum, cum §. sequenti, Infit. eodem, l. penult. Cod. de rerum permutatione, l. 1. ff. eodem, dicta l. 1. l. si quis fundum 37. ff. de contrabenda emptione, l. hæc venditio 7. in principio, & §. 1. eodem, l. ult. C. eodem, l. servus 30. §. ult. ff. de actio. empti, l. si ita 25. §. 1. ff. de contrabenda emptione, & vendit. l. venditur 8. ff. de evictione, l. penult. §. ult. ff. eodem, l. 2. ff. eodem, l. 4. l. 7. 1. 8. eodem. interpretes ad l. 1. & 4. ff. eodem. Antonius Faber 4. Cod. tit. 28. de contrab. emptione, *defn. 2. in allegat. pag.* 414. Jacobus Gothofredus in 3. Cod. in tit. 1. de contrabenda emptione, in princip. pag. 240. Franciscus Hothomanus in epitom. Pandect. in lib. 18. in tit. 1. de contrab. emptio. & venditione, num. 1. & 2. pag. 301. siquidem traditio est modus res singulas jure gentium acquirendi, cum causa subest, id est titulus, veluti cum venditionis, permutationis, legati, donationis siue causa aliquid traditur, l. qua ratione 9. §. 3. ff. de acquirendo rerum dominiū; & si res incorporales corporalem traditionem non recipiunt, l. servus 43. ff. de acquirendo rerum dominiū; atamen fidam, scilicet medium à lege inventum; quippe cum in his usus juris pro traditione cedat, l. ultima, ff. de servitutibus. Hothomanus verbor. juris, verbo, traditio, pag. 95. propterea quod venditionis verbum non nisi cum effectu accipiendum est, ut patet prælo perfoluto argumento, cap. imperialem de prohibita feudali alienatione, cap. relatum, de clericis non residentibus, l. 1. C. 12 quod quisque juris: atqui nostro in themate, neu vera, neu facta palmorum horti traditio 13 verificata fuisse supponitur, neu professò solus animus, ad dominiū translationem sufficiens, esse ducitur; igitur, &c.

14 Ne dicas 1. tamen si divenditio isthæc quodam mensuram celebrata, quodam periculi effectum imperfecta sit: propterea quod rei venditæ periculum ante mensuram, non nisi ad venditorem pertinet. Donellus de jur. civil. lib. 13. cap. 14. num. 20. pag. 145. verum secus quodam effectum, scilicet quodam dominiū translatione; igitur, &c.

15 Irritum est antecedens, neu quodam causam, neu quodam effectum intelligi potest dominiū transire, ubi nec vera, nec facta verificata fuit rei traditio, ut patet nostro extrat in themate.

16 Ne dicas 2. in contractū namque hoc, & præcarium, & consuetum inesse supponitur, ex quorum vis ipsius horti traditio, ac per consequens, & dominiū, & possessio transire, verificantur; perinde, ac si verè traditus fuisset hortus, l. certè, §. 1. vers. propriè possidere videtur, ff. de præcario; propterea quod cui præcarium permittum est, possessionem habere perhibetur, l. 4. §. 1. l. & habet, §. 4. ff. de præcario; igitur horti divenditio isthæc, perfecta suo in genere ducitur: quare supra laudata jura ante mensuram, contractum fore imperfectum edocentia, ritè commentantur, nisi ad traditionem. n

perventum fuerit, l. 1. i. Cod. de periculo, & commo-
modo rei vendite. inspicitò supralaudatum.
Capicium à nu. 8. usque ad 11.

19 Infirmum ducitur esse antecedens: propterea-
quod impossibile est, in actione, & venditione,
rei dividitè dominium transiisse intelligi
posse, nisi verificata rei traditione, sive ficta, si-
ve vera.

20 Hinc explodendi sunt Bartolus, Alexander,
Aretinus, alique apud Antonium Capicium.
hic nu. 11. edocentes per fictos actus, haud pos-
se rei possessionem transferri: proptereaquod

21 id plusquam absurdum foret: enimverò non-
nè, seu per oculorum inspectionem, seu per
constitutum, & præcarium, seu id genus
edisseritò, verum transferatur dominium, &
tamen modi transferendi dominium ficti vo-
cantur, l. 3. §. 1. ff. de acquirenda possess.

l. 1. §. si iusserim, l. quod meo, §. si vendito-
rem, ff. eodem tit. l. si pecuniam 99. §. de solus. l.
clavibus 74. §. de contrahenda empt. l. 1. §. si ius-
serim, l. qua ratione, §. item, ff. de acquirendo
rer. dom. l. 2. Cod. de peric. & commo-
modo rei vend.

l. 1. Cod. de crim. expil. heredit. §. item si merus
institor de rer. divisi. l. quando si, ff. de acquirenda
possess. Donellus lib. 11. cap. 5. ibi: Nihil inter-
est utrum oculos, an pedes in aliud prædium
immitteremus. Valentia tomo illustr. tract. 2. cap.

14. Oroz de epic. juris, lib. 4. cap. 12. nu. 7. Anto-
nius Faber de error. decade 75. error. 1. 6. & 7.
Parladorius in sesquicenturia diff. 26. Meril-
lus lib. 3. var. ex Cujacio cap. 36. l. quod si neque

14 §. 1. de peric. & commo-
modo rei vendite. l. inju-
ria 22. §. de injuriis. l. si ego 9. §. cæterum, ff. de
fundo dotali. l. donationes 31. l. si pater 34. l. quod

41. in fine, §. finali, ff. de donat. l. falsus 43. §. si is,
qui, ff. de furtis, l. scire 29. ff. de verbor. obli-
22 &c. inde est diderim illud in rebus in cor-
poralibus vera haud refunditur possessio, l. 3.

in principio, ff. de acquirenda possess. l. si ædes
32. ff. de servis. ubi l. 4. §. si viam, ff. de usucap.
alt quali, l. ultima, ff. de servit. que per usum, &
patientiam acquiritur, l. 3. §. dare, ff. de usufru-
ctu, l. si ego 11. §. 1. ff. de publiciana, & c. Oualdus

lib. 20. illustr. tract. 2. cap. 2. in fine, cum tægi, ne-
que apprehendi valeant. institor. de rebus corpor.
Lucretius lib. 1. ibi: Tangere autem, aut tan-
23 gi, nisi corpus, nulla potest resseum possessio sit

rei detentio, ac factum continens, germano sub
sensu commentandum erit: quatenus in incor-
poralibus corporeis, naturalisq; dari nequeat
modus acquirendi dominium, sed ei similis, & si

ex utroque modo verum transferatur domini-
um: quare inepta est illatio isthæc. datur qua-
si possessio, igitur quasi dominium: propterea-
quod ly (quasi possessio) dicitur, non quasi

sic ficta possessio; sed in quantum diversus est
modus, quo in incorporalibus acquiritur do-
minium; ac in corporalibus; etsi utroque mo-
do verum transferatur dominium, utraque sit

possessio, licet accidentaliter, seu instrumenta-
liter possessio, & quasi dissilidit inter se.
24 Secunda Thesis pars commonstratur: con-
tractus namque iste suo in genere perfectus est:

proptereaquod in ipso & vera rei traditio; &
verum transferendi dominium facultas habe-
tur, ac per consequens, verus rei dominus au-

25 tumatur: quare juremeritò rei haud tradita,
exceptio, ipsi convenire fas est: tamen si quidam
mensuram imperfectus: quandoquidem meti-
tum minus supponitur; adeoque potius em-
ptoris exceptio, competere par est, quàm alia
exceptio.

26 Ex quo Capiciana isthæc decisio clarescit:
proptereaquod de prima facti specie in S. R. C.
hæc factum fuit, in eaque prædefinitum, secus
verò de secunda.

Pro Prædefinitionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Rei mensura, intra quod tempus, efficienda
sit.

S U M M Æ

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis
probationes.

1 Ensuram intra tempestatem illam,
fore efficiendam, quæ juxta pruden-
tis viri sententiam, introspicit
circumstantiis, prædefinitur, existi-
mo. est adversus auctorum sarcinam, secus
opinantium, qui quammaximè inter se dissi-
dent. quorum, & auctor, & sedator est The-
saurus decis. 85. usque ad nu. 3.

2 Probatur 1. Tò (mēsuram) intra 60. dies jux-
ta nonnullos, vel intra annum juxta alios, ef-
ficiendam esse, id perabsurdum reor: propte-
reaquod nostro in themate, determinata haud
designari queat regula: quandoquidem nonnū-
quam necessum est, ut intra hebdomadam; ali-
quando intra mensem (sic de reliquis disserito)

3 efficienda sit: siquidem evenire posset, ne ad-
versarii armis confererent, vel ad effugienda.

4 incommoda, idque genus, efficienda sit: quare
juremeritò melius prudentis Iudicis judicio id
esse redigendum; quàm ullam designare regu-
lam.

5 Probatur 2. ubi determinata stabiliri impos-
sibile ducatur regula aliqua; pro casu aliquo
prædefiniendo; toties id prudentis Iudicis sen-
tentia, fore liquendum penes cunctos in con-
fesso est auctores: alit (ex commonstratis) ali-
qua nostro in themate designari; impossibile
ducitur regula; igitur, &c.

6 Major probatur ubi effectus aliquis indiffe-
rens se habere supponitur, quatenus pluribus
ex causis pendet, toties pro ipso, nulla determi-
nata in particulari stabilienda est causa: atqui
nostro in themate mēsuræ exceptio isthæc, plu-
7 ribus è causis pendere quit; utputà, vel si pe-
riculum sit in mora; vel si ad dissidia sedanda,
quammaxima expectanda sit tempestat, vel id
genus; igitur, &c.

8

9

10

IN Causa Magnifici Antonii Carazioli cum Magnifico Barone Torolli: dum ipse Antonius litigasset in S. C. super parte cuiusdam Domus, cum eodem Barone: essetque prolata sententia, agereturque de liquidatione ejus, quod judicatum fuerat: dato termino ad probandum; & facta publicatione Antonius prædictus petit Baronem, ut principalem examinari, articulis causæ principalis, super qua fuerat jam judicatum; &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Quamnam sit isthæc Capiciana facti species profecto ex Capicianis haud liquido constat verbis: quare mea sententia hoc efformandum erit thema, quod ex Capicii his verbis num. 3. est arguendum; ibi: *Si deinde in causa appellationis adversarius facit articulos continentes, idem, non tenebitur ille respondere.*

Facti Species.

SI in S. R. C. inter Titium, ac Castri alicujus Baronem, questio super cuiusdam domus parte suborta sit: atque adeò diffinitiva afforet divulgata sententia, ac per consequens ad ipsius liquidationem, quicquid prædefinitum fuit, perageretur: numquid si ab hoc definitivo decreto ritè appellatum, ac terminus ad probandum permixtus fuisse edisseratur, & peracta testium publicatione, Titius autemaret, ut Baro, ceu principalis super articulis, seu jisdem, seu quasi, qui principali in causa discussi fuerent, examinetur; an (inquam) Baro ad hujusmodi adstringendus sit examen.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem probatio.

Ive in jisdem articulis, qui in principali excussi fuere causa, five in similibus, Baronem, à Judice, ad quem, hoc in theme ad examen obstringi posse censeo: quare si extra Senatum afforet Baro, quippe alicui Ministro ad id designato, erit demandandum examen.

3 Probatur: ubi ad Judicem, ad quem appellatus esse supponitur, toties diffinitiva sententia per Judicem; à quo divulgata; per Judicem, ad quem secundum, rursus dignoscenda erit, argum. cap. ut debitus honor 59. de appellat. cap. capitulum, cap. constitutus, cap. dilectus, cap. significantes, de rescriptis, cap. finali, de except. cap. finali, de appellat. cap. pro illorum, cap. dilectus, de præbendis, cap. proposuit, de concess. præb. cap. 1. cap. 3. de appellat. in 6. clem. 5. eodem tit. cap. super eo 10. cap. super eo 12. cap. cum Ecclesia 38. cap. cum cessante 60. vers. non obstante, cap. cum speciali 61. §. porro, de appellat. cap. interposita, cap. significantes 69. eo-

dem tit. Clementina appellanti, eodem, cap. ex parte 7. de testibus, cap. omnis oppressus, 2. qu. 6. l. 1. §. questum, ff. eodem, lante sententiam, Cod. quorum appellat. non recipiantur. Trident. sess. 13. de reform. cap. 1. in fine, & sess. 24. cap. 10. Olwaldus ad Donellum, lib. 2. cap. 6. lit. L. & lit. Q. idem lib. 2. cap. 8. lit. E. Augustinus Barbosa in dicto cap. ut debitus honor. Alteserra in idem, Pichar. in manud. 4. part. præcept. 1. Salgado de proceß. 2. par. cap. 1. Mancinus, genial. cap. 255. Covarruvias, in prætic. cap. 24. Myfingerius, centuria 4. observat. 43. Gaillus, lib. 1. observat. 132. idque genus; quod effici impossibile ducitur, nisi similes, consimiles articuli, testes; ac ideo examinatur Baro.

4 Neu nostræ Capiciana isthæc prædefinitio obitare videatur thesi: propterea quod in S. R. C. dumtaxat sancitum fuit, ut Commissarius articulos, si qui sint impertinentes dignoscat in fine; ibi: *fuit votatum, ut videant Commissarius articulos, si qui sunt impertinentes.* Authores extant Anna, singulari 501. Reg. de Franchis, decis. 220. Makrillus, de Magistratibus, parte 2. lib. 5. cap. 13. num. 60. quorum, & Author, & sectator est Thorus, parte 1. compend. decis. vers. depositio principalis petita ab adversario.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

SIve Baro, five quilibet alius: numquid impertinentibus respondere adstringendus sit articulis.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Ilm Baronem, tum quemlibet alium principalè, impertinentibus respondere haud esse adstringendum articulis duco. est Rota, in novissimis, dec. 394. in antiquis 640. & 2449. Proferri Petra ad

CAPUT II.

Articuli impertinentes: numquid exemplo in reclamationis causa sint explodendi.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

1. **E**sse explodendos per S. C. fuisse prædefinitum commemorat Thorus, parte 1. compendii decif. vers. articuli impertinentes an sint statim reiiciendi. est Grammatici, decif. 45. Misingerii, singularum observationum, centuria 2. observat. 56. Riccii, collect. decif. 1312.
2. Thesis isthæc eodem prorsus pacto probatur, quod supra prima facti species commonstrata fuit.

DECISIO XVI.

IN Causa Venerabilis Monasterii Casinensis cum nonnullis detentoribus Terrarum dicti Monasterii asserentibus, ac ostendentibus, se habere titulum de Terris illis à prædecessoribus moderni Abbatis; fuit actum in S. C. & petitum, attento, quod per multa tempora Mon. Cas. fuerat in Commendam. Et Commendatarii dicti Monasterii, qui pro temporibus fuerunt, seu eorum Procuratores alienaverant nonnulla bona stabilia eiusdem Monasterii, sine debitis solemnitatibus, à jure requisitis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

SI nonnulla stabilia bona, utputà Oppida, idque genus à prædecessoribus moderni Abbatis, scilicet, seu à Commendatariis, seu ab ipsorum Procuratoribus alienata fuisse perhibeantur (supponitur etenim Monasterium istiusmodi priscis tempestatibus per longævum fuisse in Commendam tempus; atque adeo ipsorum detentores possessionis titulum se obtinere commonstrantes) quid prædefiniendum, si Monasterium hujuscemodi alienationem, utpotè juris solemnibus destitutum, in Senatu infirmam fuisse ediderit: numquid Monasterio, an actualibus potius prædecessoribus, fides præstanda sit, si longæva tempestas lapsa sit.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad num. 10. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 10. usque ad finem, oppugnationes, earumdemque solutiones.

1. Actualibus detentoribus potius, quam Monasterio hoc in themate fundum fore præstandum, si longæva lapsa, fuisse perhibeatur tempestas, per S. C. fuisse prædefinitum memorat Antonius Capicius, hic num. 1.

cuius, hic num. 1. in isthæc verba: tamen S. C. ob duo conclusit titulos antedictos fore validos ob antiquitatem concessionum. est Afflicti, decif. 107. num. 5. & decif. 345. num. 5. Anna, singulari 372. Reg. de Ponte, consilio 1. num. 119. Putei, decif. Rotæ Romanæ 426. par. 3. volum. 1. Riccii, in collect. decif. 510. 46. aliorumque. quorum & Author, & sedactor est Thorus, parte 1. compend. decif. vers. concessionum rerum Ecclesiæ factæ per Abbates Monasterii: quare adusque Monasterium secus comprobabit. Castrorum, & Oppidorum detentores in possessione asserendi sunt.

3. Probatur 1. per textum, in cap. ea noscitur 6. de iis, quæ sunt à Prelatis, & ex l. sciendum 30. ff. de verborum obligat.
4. Propterea quod ubi seu Castri, seu Oppidi alicujus, idque genus, & prisca concessio, & titulus à jure haud reprobatus fuisse supponatur; toties ritè possidere præsumendum est adusque secus ab oppugnanante probatur: propterea quod nemo sua è possessione despoliandus erit, adusque minus ritè per adversarium possidere commonstratur, cum & melior sit possidentis conditio, l. si. debitor, ff. de pignori. l. is, qui destinavit, ff. de rei vindicta. l. fin. C. eod. tit. l. qui accusare, C. de edendo, & retinenda, vers. commodum, Instit. de interdict. cap. pro possessore, de reg. iuris, lib. 6. Tiraq. de jure primog. q. 17. opin. 11. nu. 20. cum seqq.

- segg. *Surd. consl.* 78. *nu.* 76. etiam in pari causa, ex text. in *l. quod Celsus*, §. *Marcellus*, ff. de *doti mali except.* l. si *servum*, §. *sequitur*, ff. de *verb. oblig.* l. *fin.* C. de *reivindic. c. impari de reg. iuris*, lib. 6. & quæ facti sunt probatione indigent, l. in *bello*, §. *facta*, ff. de *captiv.* & *possim. reuerf.* l. si *emancipati* §. C. de *collat. l. 1.* C. de *probationibus*, l. *quacumq.* §. *fin.* ff. de *publician. l. assecratio*, C. de *non num. pen. cum. cap. cum Joannes*, §. *verum, de fide instrum.*
- 5 cap. *licet*, de *constit.* lib. 6. verum enimvero nostro in casu Oppida Castra, idque genus isthæc, sive à Commendatariis, sive ab ipsorum Procuratoribus, & alienata (en titulus haud à jure improbat) & longævæ adeest alienationis tempestas; igitur à possessione hujuscemodi minus despoliandi sunt possessores, quousque secus per adversarios demonstratum fuerit; igitur, &c.
- 6 Probatur 2. Tempestatis diuturnitas universum purgat vitiū, ac per consequens ob temporis longuitatem ritē quis possidere ducitur, donec per adversarium secus probatur, l. *cogi* 11. C. de *petit. hered.* Antonius Faber, 4. *Cod. tit.* 43. *def.* 21. in *alleg. num.* 5. *pag.* 493.
- 7 Tametsi sollemnia isthæc à jure expostulata utputā in Ecclesiasticorum bonorum alienatione, superioris assensus, idque genus reposcitur, l. *quacumque*, §. *finali*, ff. de *publicis iudiciis*: verumtamen sibi locum vindicare, haud ducitur, si tempestatis diuturnitas habeatur, per textum in *l. filius*, *Cod. de petitione hereditatis*, l. *qui in aliena*, ff. de *acquirenda hereditate*: proptereaquod temporis longinquitas, omne purgat vitiū. Author est Capi-
cius, *hic num.* 1. quinimò ceu ritē arguit Menochius *consil.* 136. laudatus à Fontanella, *decis.* 303. *num.* 9. etiamnum bona arguitur fides; tametsi possessio ipsa, communi observari feratur juri.
- 9
- 10 Ne differas 1. Ecclesiastica bona alienari impossibile ducuntur, si Apostolicis desiderari perhibeatur assensus, l. *iubemus*, §. *sanè*, *Cod. de sacros. Ecclesiis*, l. *quod si minor* 24. §. 1. ff. de *minor. l. cum plures* 12. §. 1. ff. de *administrat. tutor. cap. nulli* §. de *rebus Eccles. alienandis*, & c. *cap. quisquis* 37. *cap. Abbatibus* 41. *cap. sicut* 49. *cap. non liceat* 62. & *fore per totam* 12. *quest.* 3. *cap. possessiones* 93. 16. *quest.* 1. *cap. si Sacerdos* 10. 16. *quest.* 3. *cap. quicumque* 2. 17. *quest.* 4. *cap. 1.* *cap. tua de his, quæ sunt à Prelatis*, *cap. 2.* de *donat. cap. 1.* & *per totum*, de *rebus Ecclesia alienandis* in 6. *Clem. 1.* *eodem tit. extravag. ambitiosa*, *eodem tit.* Concilium Aurelian. 4. *can. 9.* & 11. & *canone* 18. & 34. Concil. Aurel. 5. *can. 13.* Tolet. *can. 3.* 5. & 8. Narbonense, *can. 8.* Parisiense, *lib. cap. 17.* Trident. *sess.* 22. de *reform. cap. 11.* Auth. *hoc ius*, l. *penult.* *Cod. de sacros. Eccles. novel. 7.* & 120. Justinian. Cironius, in *parat. 5. decretal. in tit. de rebus Ecclesia alienandis*, vel *nov. Duarenus*, lib. 7. de *sacris Ecclesia mini-*

steriis, *cap. 9.* Cujacius, in *laudato cap. nul. li.* & in novella Justiniani, *tit. de rebus Ecclesia non alienandis*. idem, in *novella 120. sub tit. de alienatione emphytheusis*. Germanius, lib. 2. *animadvert.* *cap. 20.* Petrus Gregorius, lib. 1. de *republica*, *cap. 31.* Olea de *cessione iuris*, *tit. 7. quest.* 1. *num.* 2. Reg. de *Marinis*, lib. 1. *refol. cap. 4.* usque ad 6. Arias de *Mela*, lib. 2. *var. cap. 41.* & lib. 3. *cap. 23.* Molina, *tomo 2. de iustitia*, & *iure disp.* 465. Baronius, *tomo 6. anno 483. num.* 13. & *100.* 7. *anno 535. num.* 10. Covarr. lib. 2. *var. cap. 12.* & 13. Concilium Lateranense, 4. *cap. 4.* Concil. Agathense, *cap. 7.* & 22. Turonense, *cap. 1.* Valentinum, *cap. 11.* Carthaginense, 5. *cap. 6.* aliqui, & contraclus nullitas, & usurarum incurfus verificantur *extravaganti* 11 *ambitiosè de rebus Ecclesia alienandis* in nostro porro casu, per Venerabilem Cænobium, Cassinense sollemnitatis deficientia, ac per consequens exceptio opponitur; igitur, &c.

12 Verum ducitur antecedes: ast nil est adversus thesim nostram: proptereaquod in nostra facti specie & longævæ Castrorum, Oppidorumque possessio, & titulus à jure haud reprobatus haberi supponuntur: quare si Apostolicus definens sit assensus; quippe probandus potius, quam affluendus est; & adusque demonstratur, Castrorum; Oppidorumque detentores, in possessione asservandi sunt.

13 Ne differas 2. Concessio semper adversus illum, cui concessio fit, secus contra alios intelligenda est: igitur Castrorum, Oppidorumque Monasterii Cassinenses permissio, adversus potius Commendatarios, quam contra Monasterium commentanda est.

14 Irrita est illatio isthæc: proptereaquod commendatarii, vel eorum procuratores ritè castra oppidaque hujuscemodi alienasse supponuntur; adusque secus per Cassinense comprobatur monasterium, cum melior sit possidentis conditio, l. si *debitor*, ff. de *pignoriis*, l. 1. is, qui *destinavit*, ff. de *rei vindic. l. finali* *Cod. eod. tit.* l. qui *accusare*, *Cod. de edendo*, §. *retinende*, *vers. commodum inlit. de interdict. cap. poss.* *de regulis iuris* in 6. Tiraquellus de *iure primogen. quest.* 17. *opin.* 11. *nu.* 20.

Pro Decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

Monasterii bona, quæ cum sollemnitatibus à jure expostulatis, obligata, oppignorata, hipotecataque fuisse perhibeantur: numquid deinde ab aliis absque sollemnitatibus alienari possint.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinida,
A' num. 2. usque ad 12. ejusdem Thesis probatio.

A' num.

A'num. 12. usque ad finem, Thesis impugnatio, & solutio.

H Aud alienari posse auctaster reor. est contra Reg. de Marinis in *observat. ad decif. Reg. Revert.* 706. nu. 6. aliove apud eundem.

2 Probatur 1. diversa est oppignorationis, hypothecaeque species, ac divenditionis: propterea quod in venditione dominium transit, sed certum est 3. in *lit. de empt. & vendit.* Oroz. de apicibus *jur. civ. lib. 5. cap. 7. n. 19. col. 1. pag. 381.* secus verò in oppignoratione, vel in hypotheca, in quibus rei securitas habetur, *l. sicut, §. super vacuum, tit. quibus, vel hypotheca, & c. l. 1. Cod. de distract. pign.* Cujacius in *tit. ff. de acquir. vel amitt. possess. litera, C. pag. 1301.* quandoquidem pignus, vel hypotheca, non nisi rem facessunt securam; cum pignus, & hypotheca promiscue usurpari soleant. inde est, quod & in immobilibus dari potest pignus, ut fundi, aut ædium, *l. 8. §. si anni ff. de transact. l. 2. §. finali ff. de relig. & sumptibus, l. C. ius 39. ff. de pignorat. l. sciendum 15. §. 1. §. qui satisficere, l. 1. §. cum prædium 2. l. 11. §. hereditas 23. ff. de pignorat. l. 6. Cod. de pignoratitia, l. cum notissimi, §. sed cum illud, Cod. de præscript. triginta, & c. l. si dominum 9. Cod. de pignorat. Tacitus lib. 19. *hist.* Plautus in Phormione; ibi: *Ager appositus est pignori, & in mobilibus, ut in nominibus, cautionibus, servitutibus, & usufructu, l. 2. & 4. Cod. quæ res pignori, l. 11. §. usus fructus, cum sequent. ff. hoc tit. l. si cõvenit 18. ff. de pignorat. l. postquam 7. ff. de heredit. vendit.* Marcianus in *l. 5. §. 1. ff. de pignorat.* Cujacius lib. 70. *qq. Papin. in l. 64. ff. de rei vindic. & in l. 3. §. ultimo, ff. de usufructu, Faber lib. 8. cõiectur. cap. 17. & lib. 19. cap. 6. & 7. Bachovius lib. 2. de pignorat. c. 6, 7. & 8. Merillus lib. 1. *observat. cap. 36. Olea de cessat. iur. tit. 4. quæst. 2. Connanus lib. 4. commentar. cap. 14. nu. 2. l. 5. ff. de pignorat. l. 9. §. proprio, l. cum & fortis 35. ff. de pignorat. l. 88. ff. de acquirenda heredit. Theophilus in §. item serviana instit. de action. & si præca inspecta tempestate pignus pro mobili; hypotheca verò pro immobili, usurpabatur re, l. plebs, §. pignus instit. de action. hodie verò nonnulli hæc recondunt differentiam, quatenus in pignore possessio in creditorem transfertur, secus verò in hypotheca, in qua penes debitorem restat, dicta *l. 9. dicta l. cum & fortis, §. finali*; quod tamen haud perpetuum est: quandoquidem rei mobilis etiam possessio, debitori relinqui potest, *l. si quis rem 66. ff. de furtis*; vel non transferri in creditorem, *l. 20. ff. de pignorat.* & rei immobilis obligate transferri in creditorem, *l. quid de creditore 11. ff. de damn. inf. 30. l. 9. de oper. nov. nunc. l. ei, qui 16. de servitut. l. C. ius Seius de pignorat. dicto §. item serviana*, maxime si mobilis sit, *l. 9. §. 1. finali, ff. quibus modis pignus. id non nisi ex hac promissa vocum acceptatione, dimanat, ut sub pignoratitia actione, actio etiam hypothecaria comprehendatur. l. in rem 41. ff. de pignorat. l. 3. §. 3. ff. ad exhibendum,****

*l. duobus 19. l. penult. §. 1. ff. de except. rei iudic. l. Titius 9. ff. quibus modis pignus, l. marcio 66. §. fundo, ff. de legatis 2. l. 5. Cod. si aliena res pignori, licet in modo constituendi diffident: quatenus pignus re constituitur, & traditione; hypotheca verò pacto, l. 1. & 4. ff. de pignorat. l. 17. §. de pignorat. ff. de pactis, l. qui balneum 9. ff. qui potiores, l. solutam 2. 9. ff. de solus. l. non solum 33. §. qui pignori, ff. de usucap. l. 4. ff. de fide instrum. quare à Paulo in *l. servus 36. ff. de cõdict. indebitis, & lib. 2. sentent. tit. 5. 1. & lib. 5. tit. 26. §. finali*, pignus, quod re constituitur, depositum pignus vocatur, *l. prateriti 27. ff. de pignorat.* consule Donellum de pignorat. cap. 2. Merlinum lib. 1. tit. 1. *quæst. 1.* Balduinum de pignorat. cap. 2. hinc apud Athenienses ad maiorem securitatem in prædiis oppignoratis columnæ, seu sepes ex lapidibus erigebantur, cum in scriptione, qua cavebatur prædia illa esse oppignorata, ut ex Iulio polluce, & Theophrasto probat Gibalinus lib. 3. c. 7. *ar. 1.* Salmutius de modo usurar. cap. 15. ne uno in themate dispensatio à Pontifice, in alio dispensasse ducitur, *cap. bonæ fidei 3. de cons. utili, vel inutili, ubi Gonzalez 2. decretal. pag. 865. D. Antonius Grannanieto pag. 270.* siquidem ut firma habeatur dispensatio isthæ, necessum est, ut dispensantis velle, verificatur, siquidem voluntas non potest ferri in incognitum, cum eius obiectum debeat esse notum, ut edocent Philosophi; ne dispensatio firma censenda sit, si extra superioris velle sit cum non nisi à dispensante vim obtineat suam: igitur si in nostra facti specie in oppignoratione, vel in hypotheca à Pontifice solummodo dispensatum fuisse supponatur; hinc recta in illatione haud sedatur etiam in earundem venditione dispensasse superiorem. Probatur 2. ubi Pontifex, seu in pignore, seu in hypotheca ritè dispensat, non nisi quia potest rerum dominium hypothecare, vel oppignorari; quare jure merito in hypothecantis, vel oppignorantis ditione est, rei dominium, & secus verò in creditoris, in cuius manu, solummodo crediti habetur securitas. Consule Cujacium in *tit. ff. de acquir. vel amitt. possess. lit. 13. C. pag. 1501.* propterea quod haud facilius dispensaret Pontifex in venditione, quam in pignore, vel in hypotheca: siquidem in venditione maturum reposcendum est, superioris examini; quàm in hypothecis; vel pignoribus Ne diseras: pignus, vel hypothecam, non nisi ad venditionem protendere plusquàm nobis manifestum est, ac per consequens ad dominii translationem, *l. 3. l. 6. Cod. quæ res pignorat. l. sed quæ, §. emptionem, ff. de pignoratibus, l. 2. Cod. de relig. propterea quod pignoris alienatio verificatur, si creditor minus satisfaciatur, l. sed & quod 9. in fine, l. 16. §. hereditas ff. de pignoratibus*; igitur in pignoratione, vel hypotheca dispensans, etiam in venditione dispensasse feratur. Longè profecto isthæ scilicet transferre dominium, & ad dominii translationem, tendere discriminantur: propterea quod *Tō esse in via ad dominii translationem* (uti edocent ad-*

versarii) potentiam potius appellat, quatenus si haud persolvendo sit debitor; tunc in foro ad pignoris, vel hypothecæ divenditionem, obstringendus sit; secus verb de actuali domini translatione edisserendum est: si quidem hoc pacto actuale rei venditionem involvit, quare nil mirum, si uno in themate discussatum, minus in alio fuisse, arguendum est.

CAPUT II.

Concessio in emphyteusim per Monasterium, procul ab Apostolico gesta assensu: numquid firma ducenda sit.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

DECISIO XVII.

IN Causa Reverendiss. D. Cardinalis de Sancto Severino, qui obtinuit pro sententiam, super restitutione Castri Fossæ Cecæ cum fructibus, ita quod fructus percepti excomputantur in meliorationibus: & quod si meliorationes excedent fructus; ipsæ meliorationes resciantur, liquidandis omnibus tempore executionis. fuit dubitatum, an dictus Cardinalis possit petere executionem ante factam liquidationem, ex quo liquidatio fructuum, ac meliorationum, requirit altiore indagine, dando cautionem idoneam de ipsis meliorationibus solvendis, &c. *Hactenus Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Definitivam pro feudi alicujus restitutione, unâ cum fructibus, sententiam obtinens quis; quodve fructus etiamnum percepti, unâ cum meliorationibus compensentur: quid prædefiniendum, si meliorationes, perceptos exuperarent fructus: numquid meliorationes hujusmodi altiorem reposcentes indaginem, priusquàm definitiva executioni demandetur sententia, liquidandæ sint; ac per consequens Castri restitutionem immorari, adusque idonea præstetur satisfactio; an verb extemplo Castrum restituendum sit, præstita tamen prius debita cautione, de restituendis meliorationibus, per Senatum sciendis.

SUMMÆ.

A' num. 1. usque ad num. 8. Thesis prædefinitio.

A' num. 8. usque ad 15. primæ Thesis partis probationes.

A' num. 15. usque ad 23. ejusdem primæ partis oppugnationes, & solutiones.

A' num. 23. usque ad num. 30. secundæ

Item infirmam, per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Afflicus, *decis.* 85, n. 5. & 6. est Valer. Vall. *decis.* Lucens. *divers.* 48. coll. 2. Author est Thorus, *parte 1. compend. decis. vers. concess. in emphyteusim facta per Monasterium.*

2. Probatur in emphyteusim concessio, non nisi alienationis species est, l. 1. *Cod. de iure emphyteutico.* Vide Donell. *de iur. Civil. lib. 3. cap. 14. num. 40. pag. 447.* ac per consequens Apostolicus pro ipsius robore assensus reposcitur, qui in qualibet alienatione, est necessarius; ut expressè Pontifex; in extravagan-
ti *ambitus de rebus Ecclesie alienandis sancit, dicto cap. nulli, & dicto cap. non licet, de rebus Ecclesie non alienandis.*

Thesis partis probationes.

A' num. 30. usque ad finem, ejusdem secundæ partis, objectiones, & solutiones.

Item definitivam executioni esse demandandam sententiam; & perceptos fructus, cum meliorationibus liquidationis tempestate esse compensandos, per S. C. fuisse prædefinitum, memorat prædictus Capicius hic, & in fine ibi: *fuit decretum, quod vadat Commissarius qui liquidat, & exequatur iuxta formam sententia, summarie de plano; & extrajudicialiter, & sic fuit prius liquidatum, & in principio ibi: qui obtinuit pro se sententiam super restitutione Castri Fossæ Cecæ cum fructibus, ita quod fructus percepti excomputantur in meliorationibus, & quod si meliorationes resciantur, liquidandis omnibus tempore executionis; quam prædefinitioem sectati fuere Jacobus, Masculus hic, Thorus *compend. decis. tom. 1. ver. executio sententia præstationis annui introitus.* Verumtamen si meliorationes istæ ob adversariorum dissidia (cum res sic reposcat) extemplo liquidari, sanciri que nequeant: tunc de meliorationibus, præstita prius idonea cautione, jux-*

ta Judicis Decretum, Senatusque consultum, restituendis, ad definitivæ sententiæ expeditiōnem esse deveniendum, quā idonea min⁹ verificata securitate, ad fructum sequestrationem peragendum esse reor. est Reg. de Franchis, decif. 112. num. 17. Fabii de Anna, consilio 43. num. 10. Thori, tom. 1. compend. decif. §. meliorationis domus; memorantis, sic per S. C. fuisse sancitum. Reg. de Marinis, observat. ad decif. Reg. Revert. 554. num. 2. & resol. lib. 2. cap. 113. num. 18. aliorumque adversus Capicium hic, edocentem, definitivæ sententiæ executionem impediendam, si deinde meliorationum exceptio opponatur. Marisottam, lib. 2. var. resol. cap. 112. num. 18. aliove apud supralaudatum de Marinis; secus verò si meliorationum exceptio ante definitivam opposita sit sententiam: siquidem tunc sententiæ executioni impedimento est, quomin⁹ suum fortiatu effectum, ac per consequens per creditorem detinendam fore rem, adusque de meliorationibus sibi satisfic. est Reg. de Franchis loco supralaudato, num. 16. quare Capicium num. 7. sic commentandus est.

8 Prima thesis pars probatur: ubi post definitivam sententiam meliorationis exceptio opposita per adversarium sit: toties velociter se gessisse edisseritur Martialis, lib. 1. *velociter erit ab hoste. Cicero de somno Scipionis: quibus curis exercitatus animus velocius in banc sedem pervolat;* ac per consequens nil mirum, si in mora penam, rei detensio deneganda sit; dumtaxat verò meliorationum cautio sit præstanda: proptereaquod mora est temporis intercapedo. Cicero, 6. phil. ibi: *nullam moram interponendam insequendi Antonium putavi. Terent. in and. nec mora ulla est quin eam uxorem ducam.* Virgil. 3. *Æneid. neque mora fuerint dispendia tanti;* videtur namque suo celsisse juri: adeoque nemini irrogat injuriam, l. injuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. *is tamen, ff. de libero homine exhibendo, l. qui injuriarum, §. is, qui, ff. de jure jaran, l. jure jaran, l. quod rei publ. l. injuriā, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ultimo, ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitum, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Eccle. 21. vers. quia, de elect. l. si quis in conscribendo, C. de Episcop. & Cleric. l. pen. C. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad Apostolicam, de Regularibus, c. si de tertio, de privilei. quandoquidem ante definitivam sententiam meliorationum exceptionem opponere debebat; igitur, &c.*

12 Probatur 2. Tò rei manutenso, ejusdemque sequestratio, vel debita præstata cautio, inter se æquipollentes esse ducuntur. Vide C. Theodol. 2. tit. 28. de pecunia sequestrat. in Paratit. in principio, pag. 215. proptereaquod in cunctis hujusmodi tribus speciebus, securus redditur creditor: igitur merè materialiter se habet in istiusmodi facti specie, sive res per creditorem detineatur, sive idoneam recipiat

cautionem, ut perpendenti liquet.

- 15 Nec 1. obstat textus, in l. si area tua 33. §. & ideo constat, ff. de condit. indebiti. ubi Ulpianus descripsit; ibi: & ideo constat, si quis cum existimaret, se heredem esse, insolam hereditariam fulisset nullo alio modo, quàm per retentionem impensas servare posset; igitur cū Ulpianus nullam inter meliorationum, seu expensarum, ante, seu post sententiam, mentionem fecisset à jure merito merè materialiter se habet, sive mulier, sive expensa, sive melioramenta rogitet, sive ante, sive post diffinitivum Senatus consultum.
- 17 Nego antecedens: proptereaquod tamen si Ulpianus rei detentionem fore faciendam adusque expensarum perfolutio fiat: verumtamen id germano sub intellectu interpretandū erit, scilicet si petens, haud in petendi mora sit uti edisseritur, ubi post definitivam petat sententiam: enim verò tunc definitivæ sententiæ robori haud impedimento esse quia; ac per consequens suum fortiri debet effectum, cum definitiva sententia paratam obtineat executionem, cum civili, tum canonico jure, l. minor 40. ff. de minor. l. pigora 40. ff. de evictio. l. 4. §. si ex conventionē 41. l. Divo Pio, cum suis, §. §. ff. de sent. & re judic. l. 2. Cod. de executione rei judic. §. cum aliquibus, ff. de re judicata. Pichardus in manu. 2. par. §. 5. Parlador lib. 2. rer. quotid. cap. ultimo, in princip. Marantæ in speculo 6. part. tit. de execut. sententia, Aflicius dec. 341. nu. 3. & dec. 378. Reg. Rovitus prag. 1. nu. 3. de officio R. C. Reg. de Marinis 2. quotidian. cap. 28. nu. 3. alioqui frustra litibus modus imponeretur, quod per absurdum foret, l. 2. Cod. de execut. rei judic. l. si causa cognita, C. de transact.
- 19 Textus in l. si non fortem 26. §. si centum debens, ff. de actione indebiti; ubi est prædefinitū, agrum detinendum esse adusque idonea sit perfolutio; ibi: *Ager autem retinebitur, donec debita pecunia perfolvatur:* igitur cum testes isti nullam involvant distinctionem; neque nobis distinguere par est, l. non distinguemus, ff. de receptis arbitris, l. præs. ff. de officio Præsidis, l. 2. §. convenire, ff. de judic. l. quot prohibet, ff. de postulando, l. 1. §. generaliter, ff. de legatis præstati. l. quamvis, ff. de in jus vocando, l. si servum, §. nō dixit, ff. de acquirend. heredit. l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. l. unica, Cod. qui pro sua iurisdic. l. illam Cod. de collationibus, cap. Romanorum 9. dist. cap. consuevisi 2. quest. 5. cap. soluta, de maior. & obediunt. cap. quia circa 22. de privileg. clementina ult. de rescriptis.
- 20 Eodem responso diluendus est hujusmodi textus, ac supra responsum fuit.
- 21 Urgebitur ratio cur melioramenta isthæc ante definitivam sententiam min⁹ rogata fuerint, est, vel ignorantia studio, vel quaten⁹ tepellente qualibet, ac de ipsis poteret quis; sibi necessarium esse præstata; igitur ejus ignoscendum est ignorantia.
- 22 Nego consequentiam: proptereaquod procul à recta ratione definitiva min⁹ est impe-

- dienda sententia, cum paratam obtineat executionem.
- 23 Secunda thesis pars probatur 1. ubi quis ante definitivam sententiam expensas petit, in mora haud esse supponitur; igitur suo functus proditur munere.
- 24 Probatur 2. ex l. si non foret 26. §. si centum ff. de condi. indeb. l. si in area tua, §. & ideo constat, ff. eodem, l. Paulus 14. ff. de doli mali, & metus except. in quibus rei manutentio est
- 25 prædefinita: atqui manutentio isthæc, ex supra probatis, post definitivam haud verificari nequeat sententiam; igitur, &c.
- 26 Probatur 3. ubi quis ante definitivam expensarum exceptionem sententiam opponat; toties commonstrat, se velle rei possessionem assiduare, adque debita ei refundantur satisfactio, ac per consequens minus ab ipsa denudandus possessione. argum. textus, in §. conquirente 7. de restit. spoliat. cap. 2. & final. de ord. cogn. l. 1. §. si prado, ff. de positi, l. 1. §. cum, qui, vers. qui à me possidebat, l. colonus, l. cum fundum, ff. de vi, & vi, l. iudice 64. ff. de iudic. l. si pigmore 22. §. si prado, ff. de pignor. action. l. si quis ad se fundum, Cod. ad leg. iul. de vi, l. meminerint, Cod. de vi, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter, l. ordinarii. Cod. de R. V. l. si quis 8. l. sed hæc 2. Cod. de præscrip. 30. vel 40. l. si coloni 14. Cod. de agricolis lib. 1. l. ultima, Cod. de compensat. 4. & his similia. Cujacius in dicto cap. conquirente 7. Donellus lib. 1. §. commentar. c. 7. 1. Antonius Augustinus in epitome juris lib. 8. r. tit. 2. Vltiejus ad tit. Cod. ubi de posses. nu. 35. Corasius lib. 2. Miscell. cap. 2. Solorzanus lib. 3. polia. cap. 30. & tomo 2. lib. 2. cap. 28. & 90. Petrus Barbosa in l. si de vi 37. ex nu. 30. ff. de iudic. Gomez in l. 45. tauri, ex n. 180. & id genus.
- 27 propterea quod rei sue deterioris sit conditio: nisi enim verò aliud est, rem detinere, ac de illa debitam obtinere cautionem, & illam sequens subdere, ut speculanti patet.
- 28 Probatur 4. melioratione namque, uti arguit Mastrillus decis. 98. nu. 1. non nisi rebus coherens, ac per consequens rei detentio fieri fas est, adusq; ei satisfactio fiat. Plaut. in ampb. 18. ibi: quin ego illi aut deserui, aut satisfacias mihi, atque adiret, in super nolle esse dicta, quæ
- 29 me innotem proculit: propterea quod satisfactionis appellatione, non nisi solutionis viam involvit, litem liberatur, §. 1. i. quibus modis
- 30 pignus, vel hypoechea, etsi nonnumquam desolvendo cautionem amplectitur, quod commentandum est, si ante definitivam, ipsarum petitio facta fuerit, sententiam.
- 31 Nec 1. obstat textus in l. statum liber, ff. de statu liber. ubi est sancitum, quod si alicui sub conditione legata sit libertas, si rationes redderes, &c. offerret de reddendis rationibus, tunc foret liber; igitur, &c.
- 32 Supralaudatus textus alio in casu est: propterea quod id cautum habetur, non nisi libertatis studio: quandoquidem libertatis appellatione, omnimoda, & plena venire perhibetur,
- 33 l. cum venderet, ff. de actionibus empti, quare

- nil mirum si libertas etiamnum libertatis devocitabatur, cuius Templum in Avetino constructum fuisse literis proditum est apud Titum Livium. Cicero philippica 5. duo semper sibi contingere optabat, & ut Populum Romanum liberum linguere, quoniam à diis immortalibus majus dari posse bonum denegabat, & ut de re publica foret benemeritus. exemplo extat de Diogene, qui rogatus, quid foret in vita optimum, respondisse fertur, libertas, & laconum quidam interrogatus quid artis sciret? liber (inquit) esse. & Seneca epistola 47. quid sit libertas, definit esse rem, quæ nulli rei interservit
- 34 inde est, quod res inestimabilis est, §. finali in lit. quibus ex causis manamitti non licet.
- 35 Ne differas 3. To altioremposcere rogatio hoc in themate merè materialiter se habet, si ve fiat ante, si ve post definitivam sententiam: propterea quod æs semper supponitur alienum, ac proinde à rei detentione haud quis est denudandus, adque ipsi satisfiat: siquidem res sua, adeoque sibi subdenda, usquequò satisfactio sibi fiat.
- 37 Nego antecedens: disparitatisque ratio ex supra commonstratis liquet.
- 38 Ne differas 3. To altioremposcere indaginem, liquidum haud sit involvere creditorem: propterea quod de ipso erit disertandum; igitur etsi ante definitivam sententiam meliorationum exceptio opponenda sit: verumtamen rei detensio minus indulgenda est; dumtaxat verò idonea cautio de eo, quod per Senatum, prædefiniatur, præstanda sit.
- 39 Irritum est antecedens: propterea quod liquidum in specie supponitur creditum, ac per consequens, de impensa rum melioratione, certitudo haberi supponitur; tamen rei quantitas haud noscitur: quare ly altioremposcere indaginem, dumtaxat circa determinatum expensarum valorem verificatur, ac per consequens de ipso est ambigendum; secus verò simpliciter; numquid meliores extant; nec
- 42 ne, quandoquidem tunc in alia facti specie foret questio; adeoque rei detensio fieri nefas esset; solummodò vel meliorationum cautio; vel res sequestro subdenda, pro ut Senatum libuerit.
- 43 Ne differas 4. obstat textus in l. sumptus 48. l. emptor 65. ff. de rei vindic. l. plane 38. ff. de petitione hereditatis, l. heres 21. ff. ad Senatus Consultum Trebellianum; ibi: Sed posse cum rerum hereditarium possessionem, vel repetere, vel
- 44 nancisci; ly porro nancisci post definitivam, interpretandum erit, sententiam; igitur, &c.
- 45 Textus iste alio in casu extat, ac in presentia questionatur: propterea quod textus in l. sumptus 48. ne de definitiva sententia, ne de impensis, si ve ante, si ve post sententiam mentionatur, idem edisserito de textu in l. emptor 65. qui de sola restitutione, secus de retentione eloquitur.

Pro prædefinitionis hujuscemodi
illustratione.

CAPUT I.

Melioramenta in fundo facta, qua tempestate
apprecianda sunt, tempore ne, quo erogantur? an verò rei restitutionis?

SUMMÆ.

Núm. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A'num. 3. usque ad 10. ejusdem Thesis probationes.

A'num. 10. usque ad finem, objectiones, eandemque solutiones.

Prostatio tempestate fore restituenda reor. est Camilli de Curte, *resol. fund. cap. 5. num. 52. Thori compend. decis. parte 2. vers. melioramenta in re facta, & vers. meliorationes facta in fundo.* Theodori *alleg. 74. num. 3. de Franchis decis. 109. nu. 2. & 3.* aliorumque, adversus Fabium, de Anna *singulari 182.* distinguentem inter dominum, & bonæ fidei possessorem. Marzarium, memorantem, sic per Florentinam Rotam finitum fuisse. Thefaurum *decis. 271. nu. 2.* edocentem, iudicis arbitrio esse redigendum: quare thesis nostra locum sibi vindicat suum, seu bonæ fidei possessor, seu dominus, seu sint voluptuariae, seu necessearie impense.

3 Probatum 1. ex textu in *lin fundo 39. ff. de rei vindic.* ubi Celsus memorie prodit, fundi meliorationem restituendam esse, nullam addiciens, neu temporum, neu bonæ fidei, nec domini distinctionem; dumtaxat verò absolute eloquens: ibi; *Finge, & dominum eadem facturum fuisse, reddat impensam, ut fundum recipiat, eo usque dumtaxat, quò prætorios factus est, ut si plus prætorio fundi accessit, solum quod impensum est; igitur, &c.*

4 Probatum 2. à supralaudato Reg. de Franchis *decis. 109. nu. 3.* edocente, quod ultra valorem restitutionis tempestate extantem & de expensis, & meliorationibus illis acquiri debeat; igitur, &c.

5 Probatum 3. ex textu in *l. domos, ff. de legatis 1.* ubi Papinianus nullam hoc in casu refundit distinctionem inter bonæ fidei possessorem, & dominum, inter expensas voluptuarias, & necessarias, idque genus; aut dumtaxat esse restituendas: ibi: *Ex causa fidei commissi post mortem heredis restituendas, boni viri arbitrati sumptuum rationibus deductis, &c.* igitur, &c.

6 Probatum 4. restitutio quippe de eo, quod quis plus recipit, quod sibi par est, facienda; siquidem restitutio in pristini est repositio statum, quæ definitio eruitur, ex *l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minoribus, l. si laus, ff. quemadmodum servitus, l. 1. Cod. de deputacionibus, l. 2. C. in quibus causis.* Paulus *lib. 1. sentent. tit. 7. l. 1. §. corrè.* si ad Macedon. 3. *ff. rem ratam, l. sed*

si 8. juncto ibi Cujacio, lib. 26. §. Juliani, ff. si quid in fraudem, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. de statu defuncti, l. facta 62. §. 14. ff. ad Trebell. cap. finali, 2. quest. 3. cap. 1. de in integrum restit. Oluwaldus ad Donellum lib. 2. cap. 4. lit. D.

7 verum enimverò id in nostra fasti specie non nisi restitutionis tempestate verificatur: propterea quod quicquid est alienum detineri supponitur, ac per consequens restituendum; igitur id dumtaxat, secus verò aliud, est restituendum: quare illud quod erogationis tempestate plus erogatur, utputa bis centum; haud illi, cui restitutio fit, adipiscitur, ac per consequens si nil ex bis centum fuisse acquisitum sit; quo pacto, quoque jure, ad illud restituendum adstringendus sit, alioqui aliena locupletari ansa præberetur, quod juri dissonum esset, *l. cum fundus, §. servorum tuum, ff. de actionibus empti, l. nam hoc natura 54. ff. de conditionibus indebiti.* Antonius Faber *de inst. & institutis prudentia, principio 2. illat. 1. pag. 5.*

9 Probatum 5. illud plus, quod erogatum fuisse supponitur; quippe restitutionis tempore minus reperitur, ac per consequens nullo debetur jure: propterea quod in restituente utile minime versum fuit; quod autem receptum haud fuit; quare restituendum sit?

10 Nec obstat textus in *l. domos 71. ff. de legatis, & fidei commissis 1.* ibi: *adificiorum ætatis examini, &c.* per hujuscemodi namque verba, erogationis tempestatem fore prospiciendam, probatur; igitur, &c.

11 Variè profeclò istiusmodi textus verba à Doctoribus commentari assolent; author est

12 Thesaurus *decis. 251.* propterea quod nonnulli interpretant, utputa ædificiorum quantitati-

13 bus extantibus æstimatis. alii ædificiorum,

14 quantitatibus extantibus. alii ædificiorum,

15 ætatis examinatis, idque genus: quare cum in mullatione isthæ versemur, jure merito textus verba; utputè ambigua pro nihilo ducenda sunt.

16 Ne edisseras 2. cum aliena quis hoc in casu locupletari diceretur jactura quod jurius dissonum est, *l. nam hoc natura, Cod. de condit. indebiti, l. naturaliter, §. finali, l. hæc conditio*

66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. jure natura 206. ff. de regulis juris, l. ultima, Cod. de usu cap. pro emptore, cap. suam, de pavi,

cap. locupletari 47. de regulis juris in 6. Antonius Faber in *juris prudentia, de iustitia, & jure, princip. 2. illat. 1. in fine pag. 5.* Donellus *comment. de jur. civil. lib. 4. de reb. privat. cap. 5. sub*

nu. 20. & 30. pag. 40. propterea quod inspecto erogationis, plus impensum fuisse supponitur, quam restitutionis tempore, restituitur; igitur &c.

17 Uno verbo: plus illud, quod impensum fuit id materialiter se habet: propterea quod melioramenta, quæ actu extant, formaliter hic veniunt: quandoquidem isthæ in alienam transeunt personam; secus verò plus illud quod erogationis tempestate erogatum fuisse traditur, ceti speculanti liquet.

CAPUT II.

Melioramenta in domo aliqua restituenda facta, si precium exuperare perhibeantur: numquid ipsi per fideicommissarium estituent da sint.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thesīs probationes.

Este restituenda indubiè existimant Menochius de *presumptionibus lib. 3. præsumptione 32. vers. ad hæc quidē*. aliique contra Reg. de Franchis *decis. 109. Rotam Florentinam fol. 66. in parvis*, aliove consule Thorum *compend. decis. vers. meliorationes factæ in domo*.

2 Probatur 1. melioramenta namque isthæc per heredem in æde restitutionis subiecta facta, haud à malo, aut à bonæ fidei possessore, ac per consequens in re, suo in genere erogata, esse prædicantur, igitur minus dono data censentur, adeoque restituenda: utputa si ædes valoris centum, ubi heredi traditur æstimata sit; restitutionis verbò bis centum valoris appetiatur: alioqui locupletationi aliena cum jactura locus esset, quod iuribus dissonum foret.

5 Probatur 2. tamen si domum hanc melioras, haud ignorabat illam, deinde domino fore restituendam: verumtamen in ipsius mente non fuit, melioramētā isthæc dono dare velle: propterea quod ædem meliorare voluit, ut illa usque ad restitutionem; qua restitutione adventante sibi melioramenta fore persolvenda, igitur minus ducenda sunt: quare adversariorum motivum, nullius ducitur momenti.

CAPUT III.

Melioramenta in feudo per Baronem facta, si ob lineam finitam, ad Fiscum devolatur feudum: numquid per Fiscum, Baronis creditoribus persolvenda sunt.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thesīs probationes.

Ere creditoribus per Fiscum persolvenda, & in Regia Camera Summæ, & in Collaterali Consilio, anno 1572, fuisse prædefinitum edocet Thorus, *compend. decis. vers. meliorationes feudi, factæ per Baronem*. est Fabii de Anna, in *novissimis additionibus, ad allegationem 6. Joannis Vincentii Annii, num. 12. & 13. aliorumque*.

2 Probatur 1. quicquid enim alienum est, fore persolvendum explorati juris est: alioqui

quis aliena cum jactura locupletaretur, quod iuribus dissonum foret, *l. cum fundus, §. servum tuum, ff. de actionibus empti, l. nam hoc natura, Cod. de condic. indeb. l. natur aliter, §. finali, l. hæc conditio 66. ff. eodem tit, l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. iure natura 206. ff. de regulis juris, l. ultima, Cod. de usucap. pro emptore, cap. suam, de penis, cap. locupletari 47. de regulis juris in 6. Antonius Faber, in *juris prudentia, de iustitia, & iure, princip. 2. illat. 1. in fine, pag. 5. Donellus, comment. de iure civil. lib. 4. de rebus privat, cap. 5. sub num. 20. & 30. pag. 240. cum quid dolofum esset, l. 1. §. an in pupillum, ff. depositi, l. si quis mancipiis 17. §. Proculus ait, ff. de inst. actio. atqui cum melioramenta nostro in themate haud Fisci, aut Baronis heredis edisseruntur: propterea quod feudatarii muneri est, ut eo pacto, quo feudum sibi traditum fuerit, directo restituatur Domino, ac per consequens, si feudum per feudatarium melioris conditionis factum fuerit, quippe valoris restitutio feudatario, ac per consequens ejus heredi efficienda est.**

5 Probatur 2. Meliorationes namque hujusmodi, non ut quid accessorium ad principale, utputa ad proprietatem, se habent, imò ut quid à proprietate sejunctum; ac per consequens per se extans, adeoque per se appetibile; neu meliorantis hoc in casu mens fuit, ut melioramenta isthæc directo sint dono data Domino; igitur, &c.

6 Probatur 3. ut aliquid alicui adipiscatur, necessum ducitur, ut acquisitionis titulus verificetur. Consule Joannem Baudium, *lib. 1. qq. cap. 37. Donellum, lib. 15. comment. cap. 46. ubi Osualdus, lit. L. Cujacium, lib. 2. observat, cap. 36. & tract. 9. ad African. §. 1. de damno infecto. Ulpianum, tit. 19. de dominio. Brisson. lib. 4. select. cap. 22. & de V. S. verbo, Dominium, Connamum, lib. 2. comment. cap. 6. num. 9. Robertum, lib. 1. recept. l. c. cap. 23. Revardum, ad ll. 12. tabul. cap. 16. Fabrum, lib. 7. coniect. cap. 4. & lib. 20. cap. 11. Antonium Augustinum, lib. 1. emendat. cap. 7. & Cujacium ad Ulpianum, tit. 19. & in l. 2. ff. de servit. in l. unica, Cod. de nudo iure quiritem, l. unica, Cod. de usu cap. transfer. alioqui actus frustraretur; enim verò in nostra facti specie Fiscus meliorationū acquisitio sub nullo verificari queat titulo, scilicet neu donationis, neu emptionis, neque hereditatis, nec consolidationis, nec id genus, igitur, &c.*

CAPUT IV.

Melioramenta, per feudatarium in devolutio feudo facta: numquid feudatarii heredi per directum sunt persolvenda Dominum.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

I Ore per directum Dominū persolvenda & per R.C.S. & per Collat. Confil. fuisse prædefinitū refert Thorus, *compend. decif. par. 1. vers. meliorationes factæ quam prædefinitionem sectantur Reg. de Ponte, decif. 12. num. 1. & 6. & decif. 4. nu. 32. Riccius, collect. decif. 2069. aliique.*

2 Istæc probatur thesis, qua tertia common-

3 strata fuit: propterea quod utrobique pariter ratio; inde fit ejusdem juris statuitio, *l. illud, ff. ad leg. aquil. l. si postulat, §. 2. ff. ad leg. jul. de adul. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. final. ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Jacrof. Eccles. §. si igitur, instit. quod cum eo. hinc Tullius 3. Tusc. ibi: *munus animi est ratione uti.**

DECISIO XVIII.

IN Causa Nobilis Alphonsi Coppulæ super remedio legis diffamari, Cod. de Inge. & manu. l. titia, ff. de accus. C. tur, de de his ma. accus. po. contra Reverendiss. Cardinalem de Aragonia, &c. *Hactenus Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Aliquem diffamans Fulanus, ipseque ad probandum terminus per Judicem datus, quo perempto diffinitivam abolitionis divulgavit sententiam Judex: numquid rursus exaudiendus sit fulanus, si in accusatione sistere perhibeatur; appellatione à diffinitiva sententia deserta minus obstante.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesisi prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 10. ejusdem probationes.

3 Num. 10. secundæ Thesisi prædefinitio. A' num. 11. usque ad finem, ejusdem probationes.

2 **H** Aud esse hoc in themate existimo. Probatur 1. expresse ex textu in l. Titia 18. ff. de accusationibus & inquisit. ibi: *quero, an Titia, qua non appellavit adversus sententiam Præsidis, posse ad falsi accusationem postea reverti, respondit nihil aperte proponi, propter quod adversus sententia auctoritatem de falso agens audienda est.*

3 Probatur 2. ex textu in l. diffamari statuta §. Cod. communia de manumissionibus; ibi: *præsertim cum affirmes, dixi Præsidem unum; atque alterum interpellatum à se vocitasse diversam partem, ut contradictionem faceret, si defensionibus suis consideret; unde constat merito, Prætorum Provincia commotum allegationibus tuis sententiam dedisse, ne de cætero inquietudinem suscitares.* Si igitur adhuc diversa pars perseverat in eadem oblatione; Præses Provinciæ ab injuria temperari præcipiet igitur, &c.

4 Probatur 3. ex cap. cum in tua 6. qui matrimonium accusare possunt; ibi: *alioqui cum rationabiliter presumatur, quod denunciationem publicè factam idem existens in ipsa Dia-*

procul dubio expellendus; igitur, &c.

5 Probatur 4. exemplò ac sententia diffinitiva in rem judicatam transire proditur, tunc & juris, & de jure haberi supponitur præsumptio, ac per consequens eam fore firmam præsumit, in hujusmodi firmiter insitendo præsumptione. Cod. Theodosianus, 4. tit. 17. de fructibus, & litis expensis, ad comment. textus, in l. conditio §. in principio, column. 1. pag. 396. l. properandum, §. cum autem, de judiciis, l. & post, §. ult. ff. eodem. l. 1. infra, quor. app. non rec. l. ex consensu, §. ult. ff. de appellat. l. liberto, §. penult. ff. de negotiis gestis, l. contumacia, in princip. ff. de re judicat. novella 86. Cujacius, tom. 3. 7. Cod. in paratit. tit. 43. quomodo, & quando Judex sententiam proferre debeat, &c. l. 1. B. pag. 166. locus probari ab adversario non permittens, l. res judicata 208. ff. de regulis iuris: propterea quod diffinitiva sententia juxta Glossam, in verbo, sententia, §. responsa, instit. ff. de jure naturali, gentium, & civili, est firmum, & indubitatum responsum: adeoque juxta Modestinum, in l. 1. ff. de judiciis, l. qualem 19. §. 1. ff. de receptis arbitris, l. 3. Cod. de sententiis, & interlocutionibus, controverfie finem imponens: quare jure merito orationis lumen, vocitatur, quod in clausulis breviter collectum est. Cicero, lib. 4. ad Herennium, paratam, & Civilem, & Canonico jure obtinendo executionem, l. minor 40. ff. de minor. l. pigora 50. ff. de evict. l. 4. §. si ex conventionione 4. l. à Divo Pio cum suis §. ff. de sent. & re judic. l. 2. Cod. de exequent. rei judic. Pichardus, in manud. 2. p. §. 5. Parlador. lib. 2. ver. quotid. cap. ultimo in princip. Maranta, in speculo 6. part. tit. de execut. sententia, l. si causa cognita, Cod. de transact. idque, ne lites in infinitum protrahantur, liquidem summam parturiunt perturbationem, quæ à Civitate tranquillitatem, pacemque explodit. Hinc Tullius, Philipp. 8. ibi: *legerant iudicia esse non possunt pace sublata, neu frustra ad appellandum terminus refundatur, cap. pervenit 28. tit. de appell. recus. & relac. Cironius, in*

parat. eodem tit. pag. 1604. Author est Reg. de Marinis 1. resol. quotid. cap. 188. num. 3. idque genus: quod verum ducitur; tamen si sententia infirma sit, ceu per Senatum sum fuisse prædefinitum memorat Antonius Faber in 7. Cod. definitione 8. num. 3. de tempore, & reparatione appellations. per textum in l. si expressum 19. ff. de appellat. l. 1. 2. & 3. ff. qua sententia sine appellatione rescit.

Secunda facti species.

- 10 Priusquam ab Actore futuro conventus sit reus: numquid præventio ab ipso fieri fas sit eum addringendo, ut super exceptione sibi futura coram suo, secus verbò Actoris sistat iudice.
- 11 Licere, quod per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicinus hic in fine; ibi: sed quod debeat conventus super l. diffamari remitti ad Iudicem suum. No. do. Max. in decis. 28. ubi dicit. ita fuisse vocatum, quam decisionem sectatur Abbas, Alexander, alique, quorum, & Author, & sectator est Thorus, zomo 1. compend. decis. vers. agens remedium, l. diffamari, Cod. de in ger. manum.
- 12 Probatur 1. Et decisionis, & iurium supralaudatorum ratio (mea sententia) esse potest, quatenus reo futura competens exceptio potius actor in exceptione isthac, quam reus est: propterea quod adversus futurum actorem reagere permittitur. Vide Donellum de iur. civil. lib. 18. cap. 14. §. rem ratam haberi, sub num. 50. pag. 222. & lib. 17. cap. 19. sub num. 50. pag. 84. ac per consequens nil mirum, si Iudex coram se futurum convenire, 13. queat actorem; inde est quod reus excipiens in exceptionibus comprehenduntur, non utique 9. ff. de exceptionibus, l. siquidem, l. in exceptionibus 12. eodem tit. Regula, in exception. 63. de reg. iur. lib. 6. cap. illud de presumpt. Cujacius in cap. cum 6. de except. & lib. 9. observat. cap. 36.
- 14 Probatur 2. ab eodem supralaudato Capicio, num. 1. & 2. tamen si actor rei forum sectari debeat, l. heres absens in principio, ff. de iudiciis, l. 11. Cod. de iure omnium iudicum, l. finali, Cod. ubi in rem actio, l. in criminali, Cod. de iurisdic. omn. iudic. l. iuris ordinem, Cod. eod. tit. l. 2. Cod. ubi, & apud quem, cap. experientia, ac cap. si quisque 11. quæst. 1. cap. sanè, cap. cum sit generale, cap. si Cle-ricus 5. de foro competent. l. 2. Cod. de iurisdic. Gonzalez, in cap. cum sit generale 8. de foro competent. num. 4. pag. 67. verumtamen ubi super futura aliqua agi desideratur exceptio, quippe posset reus antequàm à futuro conveniatur actore, ac per consequens coram Iudice suo: propterea quod futura exceptio isthec, quæ reo convenire supponitur, accidentaliter exceptio devocatur, l. requisisti de testamentis, igitur, &c. Consule Capicium hic, à num. 6. usque ad 7. variis id commo- strans exemplaribus.

Pro decisionis huiusmodi illastratione.

CAPUT I.

Sententia in qua rem iudicatam transfiguratur, quid ob reperta rursus instrumenta, recognosci par sit, queis in thematibus.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.
Num. 3. & 4. ejusdem probatio.

- 1 **T**amet si simpliciter loquendo recognosci posse explorati juris est, l. sub specie, Cod. de re iudicata, l. sub prætextu, Cod. de transactionibus; adeoque fraudibus aditus hæret, ut speculanti liquet: verumtamen Fisci favore posse ducor, est Hectoris Caraccioli, penes Reg. de Marinis, alleg. 8. num. 1.
- 2 Probatur: ex textu, in l. Imperatores, ff. de re iudicata, quare id Fisco non nisi ex privilegio convenire plusquam manifestum est: igitur nil mirum, si à die latæ sententiæ ad petendum scripta, non nisi triennium Fisco à iure fuisse indultum pro comperto habetur, l. 1. Cod. de sententiis adversus Fiscum latis retract. lib. 10. igitur, &c.

CAPUT II.

Diffinitiva sententia adversus nuptias lata: si de errore liqueat: numquid revocari par sit, ac per consequens in rem haud transiit iudicatam.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.
A. num. 2. usque ad 16. ejusdem Thesis probationes.
A. num. 16. usque ad finem, objectiones, & solutiones.

- 1 **R**evocari posse decernit Alexander 3. in cap. lator de sententia, & re iudicata; ibi: nolentes igitur matrimonia canonice contracta levitate quadam dissolvi: mandamus quatenus, si vobis constiterit eos per iudicium Ecclesiæ non fuisse legitime separatos; Ecclesiæque deceptam ipsos fuciatis, sicut virum, & uxorem insimul permanere; quam prædefinitam sententiæ sectati fuere, & præfisci, & moderni Canonistæ in supralaudato cap. lator, inter quos extant Vivianus, Cujacius, Augustinus Barbosa, Gonzalez, Antonius Granmanieto, Oualdus ad Donellum, lib. 21. cap. 12. lit. F.
- 2 Probatur 1. ex cap. fraternitatis, de frigidis, & maleficiis, cap. quod Deo 35. quæst. 5. cap. grave 35. quæst. 9. cap. causam matrimoni

- monii penult. de probat. cap. series 26. cap. si-
cut nobis, cap. ex tenore 35. cap. cum in tua
44. cap. constitutus 46. de testibus, igitur, &c.
3 Probatur 2. quæ de jure Divino sunt per
homines immutari nequeunt, cap. si dominus
11. quæst. 3. quemadmodum & jus naturale;
siquidem immobilia sunt, cum immutabilis
sit Deus. hinc in libris Apophthegmatum de-
scriptum reperio; ibi: arbitrio Numinis res ho-
minum sursum, deorsumque voluntur, & re-
volvuntur. Confule Caramuelē, in Theologia
moralī, intent. lib. 1. de lege natur. &c. & in
4 proœmio, m. 71. pag. 24. verum enimverò Divino
inspecto jure, nuptiæ inseparabiles sunt. Mat-
thæi, cap. 19. igitur ubi confiterit, legitimas
fore nuptias, tunc sententiā, quæ illos sejun-
xerat, haud effice conjugēs prædesiniens, ipso
facto infirma erit, ac per consequens ipsi per
conjugēs, minùs obtemperandum est.
5 Probatur 3. tunc sententiā revocari fas est,
ubi de errore liquidò cõstat, l. 1. §. 1. quæ senten-
tiæ suæ appellations revidendur, quemadmodũ
si cõtra Canones, & leges lata sit, tunc infirma
est, neq. ab ea appellare est necesse, cap. post lon-
gas tribulationes 1. de sententiā, & re judica-
ta, cap. inter 9. cap. cum inter, in cap. quod ad
consultationem 15. de sentent. & re judic. cap.
per tuas, de sentent. excommuni. cap. examina-
ta, de confirm. utili, cap. ei, qui, vers. item 2.
quæst. 6. cap. frater 26. quæst. 1. l. magis, §.
si es alienum, ff. de rebus eorum, l. nemo, Cod.
de sentent. & interloc. l. si expressim 19. ff. de
appellat. auth. bodie, Cod. de judic. l. 4. §. con-
demnatus, ff. de sentent. & re judic. l. in hoc
28. ff. famil. erciscund. l. si quis filio 6. §. quod
fi quis, ff. de iustit. repro. l. 1. §. item contra,
ff. quæ sententiā sine appellat. l. 1. & 2. Cod.
quando provocare, l. 1. Cod. si à non competent.
cap. solet, de sententiā excommunicat. in 6.
Cujacius, in dicto cap. post longas tribulationes
1. & ad digesta, in l. si libertus 6. ff. de iure
patronatus, & ad tit. Cod. quando provocare,
& lib. 10. respon. Modestini, in l. Præses ff. de
judic. & in l. 1. ff. quod quisque juris, & lib.
18. observat. cap. 33. Faber lib. 12. coniect.
cap. 14. Ofualdus ad Donellum, lib. 26. cap.
6. Duarenus, ad tit. de judic. cap. de variis
judic. Cujacius, in l. 1. Cod. de legibus, & lib.
6. observat. cap. 25. & in l. meritor, Cod. de
suis, & legit. Alcizius, in l. qui Roma, §. ultimo,
ff. de verbor. obligat. Valentia lib. 2. illustr.
tract. 2. cap. 6. num. 18. Vultejus, de judic.
lib. 4. cap. 1. Pichardus, in princip. instit. de
officio judic. idem genus: siquidem inter partes
haud jus facit, nisi ritè in rem transierit
iudicet, l. scuti, §. sed si, ff. si servitus vin-
dicetur. Donellus, de iure civil. lib. 1. cap. 14.
6 sub num. 40. pag. 137. verum enimverò cum
sententiā isthæc in rem judicatam (ceu ex cõ-
monstratis patet) minimè transiverit, d. cap.
lavor 7. de sent. & re judic. cap. requisisti, vers.
quod si 33. quæst. 1. cap. quod Deo 33. quæst.
5. cap. loci, vers. sicut ergo 35. quæst. 9. cap.
tenor, cap. consanguinei, de sent. & re judic.

- cap. laudabilem 15. vers. verum, cap. frater-
nitatis, de frigidis, & maleficiatis, cap. ex li-
teris, de in integrum restit. cap. sicut, cap. se-
ries 26. de testibus, cap. significantibus, de pur-
gatione vulgarī. Parlad. lib. 2. rer. quotid. cap.
final. 1. p. §. 1. num. 21. Velascus, 2. tomo,
consult. 142. num. 6. Barbosa, lib. 1. voto 2.
à num. 7. Balboa, in dicto cap. lavor. Fermo-
sinus ibidem. Larea, decis. 63. num. 12. San-
chez, de matrimonio, lib. 7. discept. 100: igitur
ubique confiterit, conjugēs minùs
fuisse per Judicem legitimè sejunctos, ac per
consequens deceptum fuisse Magistratū, merito
juremento sententiā isthæc infirma divulgan-
da, atque adeo conjugēs in finem vitam degere
adstringendi sunt, supra laudatus textus in dict.
7 cap. lavor, & cap. grave 35. quæst. 9. quare
juremento contra istiusmodi sententiā con-
jugēs audiendi sunt, cap. sicut, de testibus.
8 Probatur 4. in Conjugum ditione haud est,
nuptias sejungere, dirimereque posse. Matthæi,
cap. 19. quare juremento non est eorum frau-
dibus indulgendum, ut fiat Judicis sententiā
matrimonii sejunctio, eum decipientes, dicto
9 cap. lavor, & cap. cum quid, de regulis juris in
6. tametsi priusquam erratum pandatur, pro
sententiæ robore presumptio extare supponit-
tur, cap. tenor, cap. consanguinei, de sententiā,
10 & re judicata. quod ex Gratiano in princi-
pio 35. quæst. 9. corroboratur, edocente, quòd
ubi legitimæ sint celebratæ nuptiæ; tunc nec
in contrahentium, nec in Judicis ditione est,
11 illas infirmare, juxta didicerim illud, quod
Deus coniunxit, &c. quemadmodum, §. si infir-
12 mæ sint, neu per eodem firmari: quare ju-
remerito quamplurima matrimoniali in cau-
sa Judici permittuntur, quæ secus aliis in cau-
sis.
13 Probatur 5. à Jacobo Cujacio hic, edocen-
te, quòd res judicata haud sit tanti momenti,
ponderisque, ut vincat veritatem; tametsi ipsa
interea pro veritate habenda sit, adeoque error
aliquis non de tegatur, juxta regulam, res ju-
dicata pro veritate habetur, cum melior sit
possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor.
l. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali.
Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edende,
§. retinenda, vers. commodum, instit. de inter-
dict. cap. pro possessore, de regulis juris in 6.
Tiraquell. de iure primogeniti, quæst. 17. opin.
11. num. 20. igitur, &c.
14 Probatur 6. Ex absurdo: siquidem ex con-
jugum sejunctiōe adulterii labes patrari qui-
ret; præsertim si de conjugum incontinentiā
addubitaretur, cap. 1. de conversi. conjugum.
15 propterea quòd, ubi animæ periculum esse po-
test, ut illud effugiat, eam non est audiendus
ille, qui suam allegat turpitudinem, cap.
cum super, de concess. præbend. cap. loci, §. his
35. quæst. 9. igitur, &c.
16 Ne disseras 1. defacit sententiā isthæc in
rem transivit judicatam, quæ adeo magna
est, ut inter contententes pro lege assertatur,
cap. cum inter 13. de sententiā, & re judica-

- 17 *1. l. ultima, Cod. de legibus*: quare nil mirum, si pro veritate habeatur, quicquid prædefinitum fuit, ut amplius questionari haud par sit, *l. rei*
- 18 *indicata 207. ff. de regulis juris*, perinde ac si id à jure judicatum fuisset; & contententes judicato quiescere debent, *l. 1. Cod. hoc titulo, l. 1. Cod. de his, qui per metum*, incipit Petrus Fabrum, in *l. 207. colum. 6. ff. de regulis juris*;
- 19 igitur etiam matrimoniali in causa, semel sententia lata; nec appellatione suspensa, amplius de causa disceptari fas est.
- 20 Aliis in casibus, quam in matrimoniali firmum est argumentum: siquidem sententia, matrimoniali in causa in rem judicatam, haud transiit, nec pro veritate habetur, nec inter adversarios vos facit, ut in supralaudatis
- 21 liquet iuribus: quare jure merito retractari potest; secus vero aliis in thematibus edisserendum: inde fit, quod supralaudati textus in isthac secunda facti specie, id genus, commentantur sunt: disparitatis ratio ex supradictis liquet.
- 22 Ne edisseras 2. si sententia matrimoniali in causa, quolibet tempore retractari valeret; quippe ad eam infirmendam testes admitteretur, argumento textus in *l. illicitas, §. veritas*,
- 24 *ff. de officio Praefidis*; atqui testes in matrimoniali causa, nec post sententiam, nec ante, publicatis, scilicet attestacionibus, admitti fas est, *cap. consuetutis 46. de testibus*: igitur res judicata etiamnum matrimoniali in causa, sicut cæteris in thematibus, locum sibi vèdicat suum.
- 25 Est dispar ratio de *capite consuetutis*, deque aliis facti speciebus, ac de nostro casu: siquidem est longè diversum de irremissibili impedimento, scilicet de consanguinitate probanda, ad dissolvendum matrimonium quodam vinculum peragere, quam de remissibili, utputà de divortio, quodam Torum, & de firmitate processus, ubi non imminet peccatum: siquidem de remissibili à regulis communis juris haud recedere fas est; secus vero de irremissibili, utpotè nostro extat in themate.

Pro solutione omnium argumentorum, nosse necessum est, sententiā duplex posse continere vitium, vel remissibile, vel irremissibile. Remissibile, quatenus per partes remitti potest, utputà, si intra tēpus, à jure stabilitū, partes haud appellant. Irremissibile verò est, quatenus ab ipsis partibus, neu tacite, neu expresse remitti potest; utputà, si de matrimonii valore agi prædicatur; ceu extant nostro in casu, in quo agitur de sola matrimonii firmitate, cujus facultas in partibus haud extare supponitur.

Ne edisseras 3. obstat textus in *l. post rem, ff. de sententia, & re judicata, l. ingenuum, ff. de statu hominum, cap. de cætero 5. cap. quodà 15. de sententia, & re judicata*, in quibus est prædefinitum, sententiam exequutioni demandandam fore; igitur, &c.

Isthæc supralaudata jura commentanda sunt, de sententia illa, quæ transire potest in rem judicatam; & secus verò de matrimoniali causa, in qua sententia in rem judicatam haud transiit: siquidem hic de animæ periculo ser-

mo est, quod in causa est, ut à regulis communis juris recessus fiat.

Ne edisseras 4. nonnè ob præsumptionem, justæ sententiæ nuptiæ reddunt infirmæ, quæ alias fuere firmæ? igitur sententia super illis prolata irretractabilis redditur.

Distinguendum est antecessens: reddantur infirmæ adque secus per adversarium probatur, verum ducitur antecessens; alio pacto, infirmum est, unà cum ejus illatione: propterea quod cuilibet adversus factum, erratumque suum, ac per consequens illud corrigere, fas est. vide Antonium Fabrum in *4. Cod. tit. 16. de fide instrum. definit. 9. pag. 347.* vel nisi ab ea fuerit appellatum, *cap. cum inter vos 13. de sent. & re judic. l. penult. ff. de iust. & iur. l. 1. vers. quod si, ff. que sententia sine appellat. l. servo, §. cum prator, ff. ad Trebel. l. 1. §. quod si in liberis, ff. si quid in fraudem patroni, l. ultima, Cod. de fideicom. lib. l. 3. §. puberi, ff. de Carboniano Edicto, l. ultima, Cod. de collat. detegend. l. sed si hac 10. §. patronis, ff. de in ius vocando, l. fundus 16. §. si plures, ff. de pignor. cap. inter cætera, cap. suborta, de sent. & re judic. cap. examinata de confirm. utilis, cap. cum dilecti de emp. & vendit. Cujacius lib. 10. respons. Modest. in princip. inquit de officio Judicis, & in manu d. ad praxim, par. 2. in preclud. §. 4. Donellus lib. 26. comment. c. 2. & 3. Fachinus lib. 10. controvers. cap. 92. Petrus Barbosa in *l. maritum si, ff. soluto matrim. & in l. si prator à nu. 37. ff. de iudicis*. Pinellus lib. 1. select. cap. 19. aliique, præsertim non nisi salutis æternæ studio asservandæ.*

Ne edisseras 5. sententia, quæ in rem transiit judicatum, adeo pro veritate habetur, ut si ab ea non sit provocatum; tunc oritur præsumptio juris, & de jure, ac nulla alia probatio sit admittenda, *cap. bene, is primo, §. porro, de electione, cap. 15. qui fidem de sponsalibus*, argumento textus in *l. res judicata, ff. de regulis juris*: verū enim verò, cum in nostra facti specie haud fuisse provocatum supponatur; igitur, &c.

Tamet si regulariter loquendo contra præsumptionem juris, & de jure, probatio aliqua haud sit admittenda, *cap. quodà consultationem de re judicata, auth. bodie, Cod. de appellat. qui, & c. auth. appellat. C. de appell. & sententia*, à qua non fuit provocatum in rem judicatam transiit, sicuti, §. sed si, ff. si servitus vindicetur. Sintag. juris Tholofani, tomo 3. de action. lib. 50. nu. 26. pag. 827. cap. bona 23. §. 4. & §. nam agitur, de elect. cap. in presentia 6. de renunc. cap. post cessionem 7. de probat. cap. sicut 16. de re judic. Gonzalez 2. decretal. tit. 13. de rest. spoliator. ad commentationem, textus in *cap. cum ad sedem apostolicam 15. in notis, nu. 2. pag. 262.* verumtamen secus erit edisserendum in causis, in quibus animæ detrimentum, periculumque habetur.

33. Ne edisseras 6. & civili, & canonico inspectis
juribus appellacionis tempus esse prædefinitū,
quo appellacionis termino lapsa, sententia in
rem judicatam transire proditur, l. 1. §. *biduū*,
ff. *quando appellandum sit*, l. 1. c. 1. §. *si autem*, C.
de appellat. cap. quodam consultationem, de sen-
tentia, & re iudicata, cap. *sepe*, de appellat. cle-
ment. sicut, eodem tit. l. 2. §. *illud*, de tempor.
appell. cap. *confutatus*, cap. *oblat* 57. de appel-
lat. clement. sicut, eod. tit. cap. *sepe* 44. cap. *re-
prehensibilis*, de appellat. cap. 1. post hoc, eod. tit.
in 6. l. *quoniā* 18. Cod. de appellat. auth. ei qui, C.
de tempor. appellat. Authores extāt Balboa, Fer-
mosinus, Cujacius in *presenti*, & lib. 12. *obser-
v.* c. 4. Donellus, lib. 28. cōment. cap. 7. ubi plures
Osualdus, Cironius in *parasitis*, ad tit. de præ-
script. idque genus, quorū agmen claudit Gon-
zalez, in cap. *cum sit Romana* 5. tit. 18. de ap-
pellat. in commentariis nu. 4. pag. 771. idque ne
lites in infinitum protraherentur; hinc Plato
lib. 5. de legib. descriptum liquit, ubi plurimā
leges, ibi, & lites, itemque mores improbi:
34. Quare iuremerito apud Romanos paucissimæ
extabant leges: deinde additæ decem virales.
Iustiniano plurimæ lætæ sunt. Lotharius suas
adiecit in fœdus, & fomitem litium. hinc iure-
merito Cassiodorus *super psalmo* 74. de litium,
ac advocatorum genere loquens, in isthæc de-
scripsit verba: Hi sunt, qui causas protendunt,
adibiti, impediunt, prætermissi, falsidicunt, ad-
moniti, obliuiscuntur, locupletati. hi sunt, qui
emunt lites, vendunt intercessionem, deputant
arbitros, indicanda dicant, data convellunt,
attrahunt litigatos, protrahunt audiendos, re-
trahunt transigentes: hinc non inscitè Ovidius
lib. 1. *amov.*

*Turpe reor miseros,empta defendere lingua:
Quod facias, magnas turpē Tribunal opes.*

36. atqui ratio isthæc æqua lance, & in matrimo-
nialibus, & in aliis urget causis; igitur idem.
37. Ius in his est stabilissimum, propterea quod ma-
trimonialis causa, quod juris ordinē, æquabili-
ter se habet, cum cæteris aliis diversis generis.
38. Tametsi verum sit quicquid expostum est
in hoc argumento: verumtamen haud adeo
erant sit in rem judicatam, ut non possit per
viam querelæ, deinde reperta veritate, retra-
sari, l. 1. §. *per totum tit.* Cod. si adversus
39. rem judicatam: quæ juris ordo asserendus
est ubi eadem urget ratio, secus verò diversa,
cui nostro est in themate, in quo de vinculi
separatione peragitur: siquidem tunc matri-
monialis causa est privilegiata, cap. 1. cap.

- quoniā frequenter*, §. *porro*, ut lite non con-
testata. Alexander Tertius, in cap. *ex literis*,
de consanguinit. & affinit. ibi: non sunt causæ
(inquit) matrimonii tractanda per quoslibet,
sed per Judices decretos, qui potestatem habent
judicandi, & statuta Canonum non ignorent:
40. quare iuremerito, ne causæ Ecclesiasticæ, à
Pontifice delegatæ, alibi audiantur, vetatur,
quàm in Civitatibus, vel locis insignibus, ubi
est Peritorum copia, cap. *statutum*, de descrip-
tis in 6. Alteserra, l. *decret. tit.* 3. de consue-
41. tud. pag. 43. Author est; secus verò de adul-
terii crimine, cap. 1. de lite non contestata, id-
que genus, in quibus juris ordo servandus est.
42. Ne disseras 7. inspecto positivo jure præ-
finiri potest, ut per definitivam sententiam,
nuptiæ, quæ nunc sunt firmæ, imposterum, si
alia superaddita edita solemnnia, non serven-
43. tur, infirmantur; infirmæ verò firmantur. exē-
plo est de matrimonio, quod hodie celebratur,
pro cuius fîmitate Parochus, & duoque repositus
testes. Trid. sess. 24. de reform. cap. 1.
44. potest Legislator vel e, ac jaber, ut deinceps
haud duo, sed tres postuleret testes, alioqui nup-
ticiæ sint infirmæ. quæa modum precipere,
ut absque Parocho celebrentur: quæ cuncta,
haud de celebratis, ast de celebrandis, commē-
45. tanda sunt, nuptiis: inde est, didicimus illud,
quæ firma sunt, per sententiam definitivam in-
firmari quænt; infirma verò firmari, sic in-
terpretandum erit.
46. Verum est argumentum de absoluta, se-
cus verò de ordinaria jurisdictione eloquen-
do: nam et si Romanus Pontifex matrimonium
nunc firmiter celebrata, infirmare nequeat,
iuxta illud, quod Deus conjunxit, homo non se-
parat: verumtamen circa nuptias, imposterum
celebrandas, solemnnia aliqua precipere potest,
ut quibus non servatis, matrimonium sit nul-
47. lum, modo supra explanato: cum per quas
causas res gignitur, per easdem solvatur, pes-
fandeturque, cap. *omnis* 27. *quæst.* 2. cap. *om-
nis* verò, de regulis juris in 6. l. *nil tam natura-*
48. *le*. ubi Petrus Faber, ff. *eodem*, secus verò Ju-
dex inferior, in cuius ditione minimè est, Pon-
tificias dirimere posse leges, dumtaxat verò
interpretare.
49. Ne disseras 8. Propriā allegas quæ turpitudi-
nē haud est audiendus, cap. *inter dilectos*, de donat.
igitur nostro in casu haud est auditione dignus,
50. Præfata regula est restringenda; ubi de animæ
periculo peragitur; nec argumētū de spirituali
matrimonio sit ad rē cū in alia sit sacri specie.

DECISIO XIX.

IN Causa Francisci Vivaldi cum Bernardo de Ligorio de Hebulo, super inte-
resse, ratione moræ, per ipsum Bernardum venditorem frumenti commissæ, in-
non consignando frumentum in tempore convecto, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Faci Species.

- V** Enditor frumenti, procul à justa causa,
frumenti tradendi, in mora extans: num-

quid ad omne interesse, per emptorem passum,
perfolvendum, adstringendus sit; si frumenti
pretium perfolvere paratus sit emptor: & rē-
ditor

ditor in causa fuit, cur perfolutio isthac, quominus effecta fuisset.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesif prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 17. ejusdem Thesif probationes.

Num. 17. & 18. & 16. secundæ Thesif prædefinitio.

A' num. 16. usque ad 29. ejusdem secundæ Thesif probationes.

Num. 26. oppositio.

Num. 27. ejusdem solutio.

Num. 28. tertiæ Thesif prædefinitio.

A' num. 28. usque ad 32. ejusdem Thesif probationes.

Num. 32. ejusdem Thesif oppugnatio.

Num. 33. & 34. ejusdem solutio.

- 1 **E** Ore adstringendum per S. C. fuisse prædefinitum memorat Afflicus, decis. 20. num. 4. est Baldi, Pauli de Castro, Alexandri, quorum, & Author, & sectator est Capicius, hic à num. 2. usque ad num. 7. Mysingerii, centuria 4. observat. 56. aliorumque.
- 2 Probatur 1. ex textu, in l. 3. §. si per venditorem, ff. de actionibus empti. ubi est prædefinitum, quod si venditor, rem dividendam dare, in mora sit, adstringendus est, l. si fundus, in fine, ff. de lege commissoria, l. si sterilis, §. cum per venditorem, ff. de actionibus empti, l. finali, Cod. quando licet ab emptione decedere, l. curabit, Cod. de actionibus empti. Author est Thorus, voto 60. num. 223. & 224.
- 3 Probatur 2. ubi conventum, ac per consequens legitimum, per emptorem oblatum sit precium venditori, tunc venditoris est, dividendam tradere rem explorati juris est. l. Julianus, §. offerri, ff. de actionibus empti. argum. legis, ex empto, vers. quæ res, ff. de action. empti. Argum. legis necessarii, §. si ita res, ff. de peric. & commodo rei vendite, l. quod vendidi 19. ff. de contrahenda empt. l. Procuratoris §. 5. sed si dedi 8. ff. de trib. actio. l. arboribus 12. §. ultimo, l. sed etsi 25. §. 1. ff. de usufructu, l. penultima, §. 1. ff. de peric. & commod. l. penult. §. ultimo, ff. de contr. empt. l. non videtur 22. ff. de acquirend. possess. l. 2. l. si à te 7. Cod. de pact. int. empt. l. fructus 13. l. penult. Cod. de actio empti. l. Julianus 13. §. si quod servos, ff. eodem, l. 1. 4. & 7. Cod. de contrab. empti. Jacobus Gothofredus, 3. lib. Cod. Theodol. in tit. 1. de contrab. emptione, in princip. pag. 240. & 241. num. 3. Franciscus Hothomanus, observat. lib. 6. cap. 14. lit. B. & C, & 2. instit. tit. 1. de rer. divis. & acquir. ear. dom. lit. A. lit. B, usque ad §. 5. & in consil. 22. num. 3. pag. 110. Franciscus Balduinus, in tit. 29. de empt. & vendit. in principio, pag. 528. & in §. tradita non sit, pag. 533. & in §. nam nulla emptio, pag. 530. Petrus Faber, tit. de diversis regulis juris, ad leg. 16. lit. B, pag. 86.

& ad l. non videntur 177. eodem tit. lit. A, pag. 604. si simulata non fuerit dividendio :
 4 inde est, quod venditor vacuum rei emptori possessionem dare debet; alioqui emptorem, dominum haud faceret, dicta l. ex empto,
 5 vers. quæ res, ff. de action. empti : quare inter tradere, & dare, differentiam refundunt Authores; quatenus verbum Tradere est absque effectu, ac ad possessionem spectat; dandi verbum, non nisi ad dominium, & proprietatem sapenumero pertinet, l. si rem tradi 28. l. ubi autem 75. ff. de verbor. obligat. alioqui venditionis, & emptionis essentia perfunderetur, quod iuribus obnoxium foret, l. 1. 2. 4. 6. 7. & 8. Cod. de contrab. empti. Cicero ad Brutum, lib. 2. & 3. igitur si causa morte rem dandi esset; quippe ad universum illatum damnum adstringendus sit: quare sicuti venditor, moram in tradendo trahens, cunctos emptori restituit fructus, l. si sterilis 21. §. cum per venditionem, l. si ea res 31. ff. de action. empti; ita emptor moram faciendo in restituendo pretio, l. 4. §. 1. l. 5. ff. de leg. commiss. arg. legis, interdum 73. §. ultimo, ff. de verbor. obligat. l. qui decem 72. ff. de sol. l. obligatione 9. Cod. eod. Hothomanus, in supra laudata observat. Balduinus ibidem, in principio, in §. de precio convenit, pag. 528. in §. tradita non sit, pag. 533. propterea quod nemini, alterius damni causa esse, periculum ducitur. Author est Cancrinius, var. resol. lib. 1. cap. 1. num. 1. consule Thorum, casu 60. à num. 144. usque ad 147. propterea quod etiamnum haud perfoluto precio, perfecta est dividendio, l. quod vendidi, l. ut res, ff. de contrahenda emptione : si venditori, seu per pignus, seu per hypothecam, vel per expromissorem, vel per fideiussorem satisfactum sit: tamen si aliud est solvere, aliud satisfacere; solvit propriè, qui precium numerat: satisfacit verò qui pignus, vel expromissorem, vel fideiussorem præbet: qui solvit liberatus est: qui satisfecit non liberatus est, sed tanto amplius creditor cavet, dicta l. 4. §. 1. ff. de re judic. idque genus: siquidem per emptorem factus securus venditor est. Secus verò edisserendum si venditor enormiter læsus fuerit, nam tunc ad contrahus rescissionem, vel ad precii supplementum agere fas; juraque sinunt cap. cū dilecti 3. de empt. & vendit. cap. cum causa, de empt. & vendit. l. 2. l. voluntate, l. ad restituendum, l. dolus, Cod. de rescis. vendit. Cujacius, in l. 2. Cod. de usuris, & ad tit. Cod. de rescind. & lib. 16. observat. cap. 18. & lib. 23. cap. 32. Forcatulus, in neycomant. dial. 100. Merillus, lib. 2. var. ex Cujacio, cap. 5. Gentilis, de assimat. rerum, pag. 38. Bofoldus, in delibatis juris, ad lib. 18. pandect. quest. 10. Merenda, lib. 1. contr. overf. cap. 34. Fachineus, lib. 2. controvers. cap. 16. Antonius Faber, decade 8. error 7. Schifordeg, lib. 13. ad Fabrum, tract. 13. quest. 5. Capicius Latio, consil. 124. Valenzuola, consil. 182. num. 3. alique.

10. Probatur 3. ex §. emptio, & venditio; in sit. de emptione, & vendit. ubi Imperator jubet, emptionem, quæ absque scripto celebrata fuit, si de precio fuerit conventum, tamen illud haud fuit perfolutum; tunc utpote perfectam habendam esse. ibi: *emptio, & venditio contrahitur simul, atque de pretio convenerit, quamvis nondum precium numeratum sit, ac* 11 *ne arra quidem data fuerit:* verum enim verò nostro in themate, & isthæc, & precii conventi oblatio, esse supponuntur: igitur, &c. inspicito Reg. de Marinis, *resol. juris* 1. cap. 241. num. 1.

12. Probatur 4. Ad perfectam divenditionem tria querantur essentialia, utputa res divendita, consensus, atque adeo pretium. Jacobus Gothofredus, 4. Cod. in comment. tit. 1. de contrabenda emptione, pag. 240. juxta textum in l. 1. 2. & 7. l. 6. l. 4. l. 8. de contrabenda emptione. Hothomanus, epitom. in ff. de contrabenda emptione, lib. 18. num. 6. pag. 302. §. sed & certum, cum §. sequenti, in sit. in eodem, l. penult. Cod. de rerum permutatione, §. 1. ff. eodem, l. si quis fundum 37. de contrabenda emptione, l. hæc venditio 7. in princ. & §. 1. eodem, l. ult. Cod. eodem. Antonius Faber, 4. Cod. tit. 28. de contrabenda emptione, defin. 2. in allegat. pag. 414. Author est supralaudatus de Marinis, num. 13. atqui cuncta isthæc hic supponuntur: propterea quod pretium per emptorem jam oblatum ducitur; igitur, &c.

14. Probatur 5. Eadem urget ratio de venditore, ac de emptore. Hothomanus loco supralaudato: atqui emptor precii minus perfolutus adstringendus est, l. curabit, Cod. de actionibus empti. Authores extant Anna allegatione 42. & singulari 322. Muscatellus, alii que supralaudati; igitur, &c.

15. Probatur ultimo: de restitutionis conceptu est, ut lesus in priscum redigatur status. l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minoribus, l. si locus, ff. quemadmodum servitus, l. 1. Cod. de repudiatis. l. 2. Cod. in quibus causis. Paulus, lib. 1. sententiarum, tit. 7. leg. 1. §. certè, ff. ad Macedonianum, l. 3. ff. rem ratam. l. sed si 8. juncto ibi Cujacio, lib. 2. ff. Juliani, ff. si quid in fraudem, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. ne de statu defuncti, l. facta 63. §. 14. ff. ad Trebell. cap. finali, 2. quæst. 3. cap. requisivit 1. de in integrum restit. Osualdus ad Donellum, lib. 21. cap. 4. lit. D. nostro in casu porro lésio est, inter esse irrationabiliter

16. passum; igitur, &c. aliqui fraudibiles aditus pandaretur, quod jurius obnoxius esset, l. in fundo, ff. de rei vindicta, l. cum 11. §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub pretextu, Cod. de sacros. Eccl. cap. porro, de divorc. Clement. 1. de variis. Clement. 1. §. fin. de concess. præbend. juxta dictionem illam, *fraus, & dolus nemini debent patrocinari, l. itaq. fultio, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intellectus, de judiciis, cap. 12. de Cleric. non residentib. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis,*

cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collat. de reg. cap. unus, de usuris.

Secunda facti species.

NUmquid etiamnum ad lucrum cessans hoc in themate adstringendus sit venditor, utputa, si venditor frumentum, oblato pretio, tradidisset; quippe emptor cariori venisset pretio.

17. Ad lucrum cessans haud esse adstringendū venditorem prædefinitum, & per S. R. C. & per plures Senatus, memorie proditum est apud Afflicum, *decis.* 20. per totum. Petram, *hæc.* num. 8. Antonium Capicium, *hæc.* num. 8. ibi: & secundam hanc opinionem fuit votatum, est Reg. de Marinis, *resol. juris*, lib. 2. cap. 241. edocentis, etiamnum per S. R. C. fuisse finitum. Alciati, in l. unica, cap. 9. quæst. 3. n. 18. vers. aliud tamen, Cod. de eo, quod interest. Antonii Fabri, in rationali, ad supralaudatum, §. cum per venditorem; quod verum ducitur, siue suetus sit in illo negociari loco, siue nō. aliorumque, adversus Bartolum, Baldum, Salicetum, Masillum ad Capicium *hæc.* num. 10. in fine, aliove, siue simpliciter asseverantes, siue frustra distemnesantes. consule Antonium de Amato *var. resol. lib. 1. resol. 34. vers. si quid ad præsentem desideres materiam*

19. Probatur 1. in contractibus namque bonæ fidei, præsertim emptionis, & venditionis, verificata in re tradenda mora, in interesse cessantis lucri rogitari haud posse, maxime si rei divenditæ precii venditori minus fuerit perfolutum explorati juris est, l. si sterilis, §. cum per venditorem, ff. de actionibus empti; ibi: *Cum per venditorem steterit, quominus rem tradat, omnis utilitas emptoris in estimationem venit, qua modo circa rem ipsam consistit, &c.* Consule Cujacium tom. 2. in dicta l. si sterilis, in §. cum per venditorem, eod. tit. pag. 571. & 572. Antonium Fabrum, in dicta l. si sterilis, §. cum per venditorem 3. eod. tit. tom. 51. pag. 500. Authores sunt supralaudati de Marinis nu. 3. Antonius Capicius nu. 8. Afflicus nu. 2. & 3. alii que.

20. Probatur 2. ex textu in l. finali, ff. de periculo, & commodo rei venditæ, l. quemadmodum, §. si navis, in fine, ff. ad legem aquilam, l. naturale, §. 1. in fine, ff. de acquirendo rerum dominio; igitur, &c.

21. Probatur 3. meo judicio sic de lucro cessante, quippe certitudo, secus verò mera habenda erit præsumptio. inspicito Donellum, de iure civili, lib. 2. cap. 2. num. 30. pag. 192. propterea quod (Ad frumentum, sarrumque) si eo advecta fuissent, aliquid plus lucratus fuisset, id temere, irrationabiliter, atque adeo gratis assumunt, secus verò commonstrant adversarii: quandoquidem de hoc nulla habetur certitudo, cum nonnulla accidere quivissent, ex quibus impedimento foret, quominus lucrum re-

23. portaretur: quiritandum profecto est ab adversariis, quare de cessante lucro certitudo ha-

- benda sit, secus verò de farri deperditione, nonnè naufragium pati quivisset? ac per consequens amissio, idque genus; igitur, &c.
- 25 Probatur 4. de contractus cōceptu est, haud præter contrahentium velle, vim gignere posse aliquam, *l. in conventionalibus, ff. de verb. oblig. l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de reg. iur. l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. C. de operib. libere. cap. commodati, cap. contra-ctus 85. de reg. iur. lib. 6. verum enimverò vendentis farrum, idque genus, minimè mens est, ad lucrum cessans se adstringere velle, aut dumtaxat ad damnum emergens, ac per consequens ad interesse, *l. 2. §. finali, eodem tit.* alioqui hunc contractum, hoc sub falce, minùs celebrasset; igitur, &c.*
- 26 Nec obstat textus in *l. 3. §. finali, ff. de eo, quod certo loco*, ubi secus finitum est; igitur, &c.
- 27 Textus istiusmodi alio in casu extat: proptereaquod in arbitrariis, secus verò in bonæ fidei actibus sibi vèdicat locum, uti edocent Capicius, & de Marinis supralaudato in loco.

Tertia facti species.

Interese hujuscemodi: numquid usque ad farri traditionem extendi, protendique valeat.

- 28 Affirmant Bartolus, Capicius *hic nu. 9.* Giurba *decis. Sicil. nu. 16.* Thorus *compèd. decis. par. 1. vers. interesse passum post sententiam.*
- 29 Probatur 1. ex textu in *l. in fidei commissis*, in principio, *ff. de usuris, l. ratio, §. si per venditorem, ff. de actionibus empti, l. cum quidam 17. §. si pupillo tutorem*; ibi: *Usura enim non propter lucrum petentium, sed propter moram non solventium insisterentur, cum quidam, §. hac autem ita sunt, ff. eodem;* ibi: *Hæc autem ita sunt, si nulla fraus arguatur, alioqui etiam usura applicabuntur.* author est Antonius Capicius *hic, nu. 9.*
- 30 Probatur 2. adusque damni, idque genus, alicujus esse in causa perhibetur quis, profectò ad illius restitutionem est adstringendus, cum restituitur in priscum sit depositio statum, vel ad jus pristinum reductio, *l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minor. l. si locus, ff. quemadmodum servitus, &c. l. 1. C. de reputationibus, l. 2. Cod. quibus in causis.* Paulus *lib. 1. sentent. tit. 7. l. 1. §. certè, ff. ad macedonianum, l. 3. ff. de ratam, l. sed si 18. jundò ibi Gajacio lib. 26. ff. Juliani, ff. si quid in fraudem, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. de statu defuncti, l. facta 63. §. 14. ff. ad Trebell. cap. final. 2. quæst. 3. cap. 1. de in integrum restit. Osualdus ad Donellum *lib. 2. cap. 4. lit. 31 D.* proptereaquod in culpa esse ducitur venditor, usquequo res per ipsum refundatur; igitur nil mirum, si ad ipsius restitutionem adstringendus sit.*
- 32 Nec obstat textus in *dicta l. cum quidam, §. dicitur pius, ff. eodem*, ubi Scævola rescriptit, usuras præteritas, si à creditore per longævam haud petitas fuisse, tempestatem, amplius repetendas fore; ibi: *Parum iuste usuras præ-*

teritas petis, quas omisisse te longe temporis intervallum judicat, qui eas à debitore tuo, ut gravior apud eum, videlicet esse petendas, non putasti; atqui nostro in themate haud petitas fuisse supponitur usuras; igitur donatæ censendæ sunt.

- 33 Textus hujuscemodi alio in themate esse perhibetur: proptereaquod creditor irratio-
- 34 nabiliter fuisse supponitur: quare nil mirum, si in ipsius negligentia pœnam Scævola sic rescriptum reliquit; secus verò in nostra facti specie, ubi nulla rogandi mora est.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

Tertiarum interesse: numquid, nostro in themate decursum emptori restituendum sit.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

Δ num. 3. usque ad 15. ejusdem Thesis probatio.

Num. 15. ejusdem Thesis oppugnatio.

Num. 16. & 17. ejusdem solutio.

- 1** Sse persolvendum per S. C. fuisse prædefinitum memorat Urfillus ad Affidum *gl. 291. nu. 5.* Fabius de Anna singulari 261. Ruinus sic per suum, fuisse prædefinitum Senatui; quorum author est Reg. de Franchis *decis. 259. n. 13.* quod suum etiamnum vindicatur locum, seu tertiarum decursum interesse notabilis sit quantitatis; utputà centum aureorum. est contra auctores nonnullos.
- 3 Probatur 1. ratio cur tertiarum interesse, decursum haud emptori, per venditorem persolvendum foret, est nonnisi ratione effugien- di vitii usuræ, quæ est aliquid ultra principalem recipere sortem, *cap. naviganti 19. de usuris. argum. cap. post miserabile 12. eod. tit. c. quanto, eodem.* Petrus Gregorius *lib. 3. partit. tit. 5. cap. 32. & de usuris lib. 2. cap. 5. num. 7.* Leotardus *de usuris quæst. 23. per tot.* Lessius *lib. 2. de iustit. & iur. cap. 20. nu. 116.* Molina
- 4 tract. 2. eod. tit. disput. 3. 18. inde fit, quòd usurarii, seu clerici, seu laici sint, à communione Ecclesiæ exploduntur, *cap. finali 46. dist. cap. 1. & per totam 47. dist. cap. quia in omnibus 3. de usuris, cap. 1. & per totam 14. quæst. 4. cap. unico 15. quæst. 2. cap. 1. & per totum, tit. de usuris; cap. quamquam, eodem tit. lib. 6.* Clemēt. 1. & 2. eodem. tit. cap. 2. de vita, & honestate cleric. cap. inter de excessibus prælator. can. 24. apostol. Gregorius 7. in synodo romanæ, can. 16. Innocentius 2. in synodo Romanæ, can. 13. Concilium Maldense canonē 55. Concil. Valentinū canonē 10. Concilium Lateranēse, idque genus, cōsule Antonium Augustinū in *epitom. iur. lib. 35. tit.*

35. tit. 6. Petrum Gregorium lib. 3. partit. tit. 5. cap. 5. Fachineum lib. 2. controvers. cap. 48. cum isthac à juribus infusa sit pēna, l. ultima, ff. de eo, quod certo loco. Cicero 5. in Verr. ibi: Cum Senatus publica nos usura sepe iuvisset, magistratus à publicanis pecuniam, pro usuris auderet auferre. idem de Sen. dūte: terra numquam recusat Imperium, nec umquam sine usura reddit, quod accepit, sed alias minore, plerumque maiore cum fenore. atque adeo non immeritò laudati fuere Lucullus, qui Asiam, Cato, qui Siciliam fenore liberaissent, quibus haud dissimulatum est illud Sancti Ambrosii lib. 3. offic. cap. 8. dixerim: vidi ego (inquit) miserabile spectaculum liberos pro paterno aere alieno in auctionem deduci, & teneri calamitatis heredes, qui non essent participes successionis, & hoc tam immane flagitium, non erubescere creditorem: 10 verum enimverò nostro in casu adesse supponitur: propterea quod nil ultra fortem, lucrari proditur emptor, quod ad usuram ratio essentialiter reposcitur: quare textus in l. improbum, Cod. de his, qui notantur infamia nostrae minùs obstat thesi: siquidem eloquitur 13 nobis non nihil ultra fortem lucratur: neu aliquid de majori, ac de minori usurarum decursu interessit quantitate, obflare videtur ratio; 14 propterea quod suo in genere eadem prorsus urget ratio: siquidem tam in majori, quam in minori quantitate, laesio esse supponitur, ac per consequens idem iudicium. 15 Ne differas in minori, secus verò in majori quantitate locus haberi praedicatur; igitur, &c. 16 Gratis id assumitur ab adversariis, secus verò probatur: propterea quod semper in quo foret laesum, praenaret; ac per consequens potius suum, quam alienum laesi restitutio necessario efficienda sit, quae quandoque est ma-

17 jor, aliquando verò minor. idem edisserito de moroso emptore, cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem legis statutio, l. non distinguimus, ff. de recept. arbitri. l. Praeses, ff. de offic. Praesid. l. 2. §. convenire, ff. de iudic. l. quos prohibet, ff. de postulando, l. 1. §. generaliter, ff. de legat. praesid. l. quavis, ff. de in ius vocando, l. si servum, §. non dicit, ff. de acquirend. heredit. l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. l. unic. C. qui prosunt iurisd. l. illam, C. de collationib. cap. Romana 9. dist. 3. cap. consulisti 2. quest. 5. cap. soluta, de major. & obed. cap. quia circa 22. de privileg. Clem. ult. de rescript. hinc Cicero, 4. Tuscul. ibi: bene adhibita ratio cernit quid optimum sit: neglecta, multis implicatur erroribus.

CAPUT II.

SI solutio supralaudato in casu, in designato, stabili quoque loco haud fiat, ac per consequens interesse aliquod patiatur: numquid etiamnum restitutioni locus sit.

S U M M A.

Num. 1. Thesis praedefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

- 1 **E**sse perfolvendum docent Masullus
2 hic, aliique.
Probatur ex textu, in l. 3. §. finali, l. sequenti, ff. de eo, quod certo loco: propterea quod venditoris, jam jus, non nisi laesum esse supponitur, ac per consequens ipsi idonea refundenda sit satisfactio: quandoquidem laesionis in causa fuisse supponitur emptor, cum in designato haud perolverit loco.

DECISIO XX.

IN Causa Venerabilis Montis Sanctae Mariae de Tremito, contra Magnific. Galeatium Caracciolium, super eo videlicet, an vigore sententiae alias latae contra Priorem utilem Dominum Lacus Barani, super solutione integræ decimae Piscium sine deductione expensarum, possit Galeatius ad eandem solutionem integrè faciendam compelli. primo dubitatum fuit, an in dicto casu debita sit sine detractione expensarum, quae in piscando fiunt, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Decima super Piscium piscatione adjecta, ac Monasterio debita: numquid detractis piscationum impensis tribuenda sit.

S U M M A.

Num. 1. & 2. primæ, & secundæ Thesis praedefinitio.

- A' num. 3. usque ad 13. primæ Thesis partis probationes.
A' num. 13. usque ad 30. oppugnationes, earundemque solutiones.
A' num. 30. usque ad 36. secundæ Thesis partis probationes.
A' Num. 36. usque ad finem, oppositio, ejusdemque solutio.

Etracis piscationum impensis, haud fore refundendas, ac per consequens procul à facce aliquo, per S.C. fuisse praefinitum, memoriae tradit Antonius Capicius hic in fine. ibi: *fuit conclusum, quod sententia mittatur executioni contra dictum Galeatium, quamvis singularem successorem, sed solum pro tempore, quo ipse possedit, non autem pro futuro, nec pro praterito, quo ipse non possederat, & hoc ideo, quia Procurator Monasterii se adstrinxit solum ad illud tempus.* est Follerii, Vivii, Marefcotti, Afflicti, in *constit. & officialibus*, num. 2. Menochii, de *presumption*. 86. num. 2. Tiraquelli, de *retract.* §. 5. Glossa, 1. num. 11. Augustini Barbosa, lib. 3. de *iure Ecclesiastico*, cap. 26. & in *collect. tit. de decimis, in cap. decimam partem* 1. & in *cap. pervenit* 5. Francisci Duareni, lib. 3. de *sacris Ecclesiae ministris*, quorum, & Authores, & sectatores sunt Thorus, compend. decif. parte 1. vers. *decimae, ex piscatione*

2 *debitae, an debeantur* : quare minus persolventes, varie infligendae sunt poenae, scilicet excommunicationis ; idque genus .

3 Prima thesis pars probatur 1. ex *cap. decimam partem* 1. *cap. pervenit* 5. *cap. Nuntius* 6. *cap. cum homines* 7. *cap. Parochianos* 14. *cap. cum sint homines* 18. *cap. ad Apostolicam* 20. *cap. ex parte* 21. *cap. non est* 22. *cap. ex transmissa* 23. *cap. à nobis* 24. *cap. tua nos* 25. *cap. pastoralis* 28. *cap. cum non sint* 33. *de decimis*. Gonzalez, Grannanieto, Cironius, Alfeserra, idque genus, in *tit. de decimis* .

4 Probatur 2. ex Clementina, de *decimis, cap. significavit* 5. in *fine, de Parochis, cap. quicumque, cap. omnes decima* 6. *quæst.* 7. *cap. revertimini, cap. decima* 17. *quæst.* 1. *cap. 1. & 2. s. unde, de decimis*, lib. 6. *cap. bene quidem* 96. *distinct. cap. pervenit, quæst.* 3. *cap. causam, quae, de prescriptionibus, cap. Apostolica, de bis, quae fiunt à Prælatiis*. Trid. sess. 25. de *reform. cap.* 12. igitur, &c.

5 Probatur 3. per textum, in *cap. cum homines* 7. §. *non deductis expensis de decimis*, *primitiis, & oblationibus* : propterea quod decima, non nisi ex terræ fructibus debentur ; quatenus Divino ex munere dimanant, *cap. pastoralis, cap. cum sint de decimis*. D. Grannanieto, 2. *decretal. de prescriptionibus, tit.* 26. ad comment. textus, in *cap. vigilanti* 5. & *cap. fin. n. 20. pag.* 217. *cap. tua* 25. *de decimis* . *cap. Parochianos, eod. tit.* quare Episcopus decimas accipit, ut homo Dei *Astor. constit. Apostolicar. lib.* 1. *cap.* 25. Alfeserra, in *d. cap. tua* 15. *de decimis*, *pag.* 441. inde est, si prius expensæ, tributaque deducerentur, quippe decima essentia, quiddamque pessundaretur : quandoquidem minor vocitaretur pars, cum ex integris sit persolvenda fructibus, *cap. decimam partem* 1. *cap. pervenit* 5. *cap. Nuntius* 6. *cap. cum homines* 7. *cap. Parochianos* 14. *cap. cum sint homines* 18. *cap. ad Apostolicam* 20. *cap. ex parte* 21. *cap. non est* 22. *cap. ex transmissa* 23. *cap. à nobis* 24. *cap. tua nos* 25. *cap. tua nobis* 26.

cap. Pastoralis 28. *cap. cum non sint* 33. *tit. de decimis*. Trid. sess. 25. de *reformat. cap.* 12. idque genus. Duarens, lib. 3. de *sacris Ecclesiae Ministris*, cap. 1. Anakalius Germonius, lib. 3. de *sacror. immunitat. cap.* 9. num. 54. Divus Thomas, 2. 2. *quæst.* 87. art. 3. Belarminus, lib. 1. de *Clericis*, cap. 25. idque genus, quorum agmen claudit D. Antonius Grannanieto, 3. *decretal. de decimis*, *tit.* 30. *pag.* 526. Alfeserra, de *decim. in cap. tua nobis* 26. *pag.* 442. Cironius, in *paratit. de decimis*, *tit.* 30. *pag.* 237. Gonzalez ibidem, *pag.* 533. quod etiamnum commonstrat Vivianus, ex *l. usufructu legato, ff. de usufructu* .

9 Probatur 4. Regulariter loquendo fructus nomine numquamnon intelligitur deductis impensis, l. si à Domino, §. finali, ff. de *petitione hereditatis*, l. fructus, ff. *familiae erciscunde*, l. fructus, ff. *solutu matrimonio*, l. si ad hominem 36. §. ultimo, ff. de *petitione hereditatis*. Antonius Faber, §. Cod. de *pacit. convent. tit.* 8. *def.* 27. num. 3. in *allegat. pagina* 559. igitur equa lance hoc in themate est prædefinendum, cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem legis prædeditio, l. his solis, vers. *fatis etiam cautè putamus*, C. de *revocand. donat. l. illud*, C. de *sacerdot. Eccl. l. item veniunt*, §. *ait Senatus*, ff. de *petit. heredit. l. illud* 32. ff. ad *l. Aquil. l. vis* 3. §. unde etiam, ff. de *injust. rupt.* Antonius Faber, in *Juris prudentia*, *tit.* 1. de *just. & iure, princ.* 1. *illat.* 3. *pag.* 3. l. item veniunt, §. *ait Senatus*, ff. de *pet. her.* Author est Antonius Capicius, hic num. 2.

10 Probatur 5. meo equidem iudicio sic. Tò decima de sui conceptu nil aliud est, nisi decima fructuum, qui in prædiis inasculatur, pars; alioquin haud decima, aut sexta, vel id

11 genus vocitaretur : quare hujuscemodi in themate premitentis decimas mens prospicienda est, quæ reapse fuit, ut ex universis prædialibus fructibus Ecclesiasticis decima refundatur pars ; secus verò, potius per adversarios

12 est probandum, quam assumendum. exemplo extat de pensione temporali persoluta Dominos ; quæ deductis impensis haud debetur : igitur à fortiori nostro in casu : propterea quod de spiritali peragitur decima .

13 Dices 1. prædiales decime non nisi ex fructibus, quos terra germinat debentur, *cap. cum homines* 7. *cap. ex parte* 21. *cap. cum in tua* 30. de *præbendis* . Vide supralaudatos Authores

14 resatque impense ex fructibus defactò eveniende sunt, quæ in ipsorum cultura, curave con-

15 sumptæ fuerint : propterea quod fructus edifferuntur illi, qui deductis impensis restant, l. fructus 7. Cod. de *fructibus*, & *aliis expensis* : igitur nulla ducitur ratio, cur impensæ hujuscemodi, haud deducendæ sint, l. fundus 5. r.

16 ff. *familiae erciscunde* : quandoquidem iuri, ac per consequens rectè rationi minus dissonum est, ut ex fructibus, qui decimandi sunt, im-

17 pensæ, antequam decima persolvantur, colligendæ sint, quod etiamnum corroboratur ex

Deu-

- Deutoronom. cap. 14. ibi: *decimam partem separatis de cunctis frugibus tuis, quæ nascuntur in terra per singulos annos.*
- 17 Distinguenda est minor in civilibus fructibus, concedo minorem; in naturalibus verò nego minorem; unà cum ejus illatione: quare textus, in *dicta l. fructus* 7. idque genus, non nisi de civilibus, secus verò de naturalibus
- 18 commentandi sunt fructus; disparitatis ratio est: proptereaquod in civilibus fructibus, seu de fructuum restitutione, seu de damni illati reparatione, seu id genus peragatur, semper restitutio tanta, ac talis esse debeat, quale extat dampnum: siquidem seu usufructuarius, seu dominus feudi, quibus fructus restituntur, illis tribuantur, deductis tamen impensis; in naturalibus verò fructibus secus erit stabiliedum: quandoquidem prout ex arboribus leguntur, impensis haud deductis, restituendi sunt,
- 20 nec veteres auctores etiamnum gentiles de decimis mentionantes, de impensis deducendis aliquam fecere mentionem, utputà. Cicero *lib. 3. de natura Deorum*: *herculi* (inquit) *qui quam decimam vovit unquam, si sapiens factus esset.* Plautus. *ut decimas herculi solveret.* Hæredotus in *Clio*. *siste* (inquit) *ad singulas portas aliquos ex tuis satellitibus custodes, qui vellent exportari opes, ut earum decima necessarii reddantur.* hæc Cresus ad Cyrum Regem Persarum, idque genus.
- 21 Dices 2. obstat textus in *l. divorcio*, §. *impending*, *fructus, ff. soluto matrimonio*, *l. insulam*, §. *fructus, ff. eodem*, *l. qui fundum, ff. familia eriscunde*, in quibus est prædefinitum, quod impensis in arando, seminando, idque genus, deducendæ sint; igitur, &c.
- 22 Textus istiusmodi alio in casu extant: proptereaquod de civilibus, secus verò de naturalibus eloquuntur fructibus.
- 23 Dices 3. frumentum latum jam decimatum esse supponitur; igitur procul à recta ratione, rursus erit decimandum.
- 24 Textus suppositum erit denegandum: proptereaquod frumentum demortuum est, tamen si ex ipso, utpotè à sua causa, novum deinde gignitur frumentum, ac per consequens rursus à Deo datum: obiecto tamque isthæc, idem numero fore frumentum, supponit, ac prius erat, quod est falsissimum.
- 25 Dices 4. obstat textus in *cap. pastoralis* 28. *vers. credamus, de deducendis expensis* de decimis, ubi rescriptum est, personales decimas, deductis prius expensis, solvendas esse; igitur, &c.
- 26 Inanis est illatio: proptereaquod inter personales decimas, & prædiales extat discrimen: siquidè prædiales in decimis, deductis prius
- 27 impensis, solutio fieri haud fas est; secus verò in personalibus: disparitatis ratio est (derelictis alius rationibus ab interpretibus allatis, cum in varia dissecti sint placita): quandoquidem personales decimæ non nisi de lucro perfolvantur, quod quis sua adipiscitur industria, *cap. ex transmissa* 28. *de decimis*, quod profecto
- 28 propriè edifferitur, ubi, deductis impensis;
- 29 mansit, *l. mitius* 30. *ff. pro socio*; secus verò prædiales, in quibus fructus, qui ex aliqua naturaliter gignuntur re, fructus rei, haud deductis impensis, edifferuntur.
- 30 Secunda thesis pars probatur *1. ex c. pervenit* 5. & *cap. nuntius* 6. *de decimis*: propterea quod decimæ assupponunt alienum, *cap. pa-*
- 31 *rochianos, de decimis*, ac per consequens eas perfolvere rentientes rem alienam detinent;
- 32 *cap. decima* 6. *quæst. 1.* verum enimverò qui iusto superioris præcepto, minus paruit in materia gravi, lætaliter peccat, *cap. 2. de maiori-tate, & obedientia*, ad instar prædonis; *cap. 1.*
- 33 *de furtis*, atque adeo propter lætalem maculam, excommunicationis pœna infligi potest; *cap. nemo, cap. nullus* 11. *quæst. 3.* igitur nil mirum, si ad decimarum solutionem, quis per excommunicationem sit adstringendus, *cap. statuimus* 16. *quæst. 1.* *Trid. sess. 25. de refor. cap. 12.* author est Iupralaudatus Vivianus.
- 34 Probatur 2. Ecclesiæ gladius, non nisi ut tridentina Synodus edocet, *sessio 25. de regul. & mon. &c.* in *cap. quantois* 3. ibi: *Quamvis excommunicationis gladius nervus sit Ecclesiastica discipline, & ad continendos in officio populi valde salutaris; est excommunicatio igitur, ubi Parochiani decimales perfolvere renuant.* pensiones, toties per gladium huiusmodi adstringendi sunt: proptereaquod inobedientia gravi in materia lætale supponit peccatū, quod per gladium istiusmodi, utputà per excommunicationem plecti fas est, idque non nisi ut respiciat.
- 36 Ne differas: incertitudo nostro in jure, omnem vitiat adum, *l. duo sunt Titii, ff. de testamentaria tutela, cap. 2. de libelli oblatione*: verum enimverò adversus detinentes, vel usurpantes decimas, easque haud perfolventes, nulla in nostro jure certa,
- 38 & stabilita habetur pœna: proptereaquod quædoque anatimatizantur, *cap. pervenit* 5. *de decimis, cap. ex parte* 21. *cap. in aliquibus, cap. cum non sit, eodem titulo*, aliquando Ecclesiastica denegatur sepultura, *cap. prohibemus de decimis*; nonnumquam procul à pœna solvere, adstringunt, *cap. cum homines, cap. ex transmissa, de decimis*, & demum appellatione remota, adversus eos procedi afolet, *cap. tua nobis de decimis*: igitur pœnæ contra haud perfolventes decimas inflictæ, incertitudinis studio vitari debent.
- 42 Distinguenda est major; si adus opportunè ad certitudinem redigi nequeat, vera est major, sin ad certitudinem, infirma; distinguenda est etiam minor: nulla habetur certa stabilita pœna, determinatè, atque individuo, conceditur minor; sin disjunctivè, falsa est minor,
- 43 unà cum ejus illatione: proptereaquod disjunctivè isthæc efformatur propositio: decimas perfolvere renuentes plectendi sunt, vel excommunicatione, vel Ecclesiastica sepultura; idque genus; quod prudentis iudicis arbitrio liquendum est.

Pro decisionis hujusmodi illustratione.

CAPUT I.

Decimæ sunt ne prius persolvendæ, quàm census, tributaque.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usque ad finem, ejusdem probationes.

Este prius persolvendas reor. est Divi Thomæ 2.2. *quest. 87. ar. 2.* aliorumq; author est Vivianus in *cap. cum non sit de decimis.*

2. Probatur 1. *ex cap. cum non sit de decimis*; ibi: *Prius solvenda sunt decima, quàm census, seu tributa*; igitur, &c.

3. Probatur 2. *ex cap. cum non sit 33. de decimis*; propterea quod Deus in signum universalis domini fermè quodam peculiari titulo decimas sibi reservavit, *cap. tua nobis de decimis*, census, tributumque porro homini persolvuntur, non nisi in particularis domini fastigiū,

4. *laudato capitulo cum non sit, l. forma ff. de censibus*; igitur cum Dei præcepta hominum præceptis præferenda sint, *cap. Julianus 11. quest. 3.* jure merito decimæ prius Deo, quàm homini persolvendæ sunt. author est Vivianus supralaudatus.

5. Probatur 3. meo judicio sic. ubi dominus cum servo concurrit, toties de sui conceptu prius dominus afficiendus est honore, quàm servus: verum enim verò sic res hic se habet:

6. propterea quod Deus cum creatura, quæ est serva, concurrere supponitur; igitur, &c.

CAPUT II.

Decima: numquid & de perceptis, & de percipiendis, danda sit fructibus.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usque ad 4. ejusdem probationes.

A num. 4. usque ad finem, oppugnationes, earundemque solutiones.

De perceptis dumtaxat, secus verò de percipiendis fructibus, decimam esse persolvendam, exillimant, Baldus Amendola ad Francum *decis. 103.*

NUM. 7.

2. Probatur decima de sui conceptu ex iis,

quæ leguntur persolvenda est; percepti porro; secus percipiendi, colligi perhibentur fructus: igitur ex istis, secus verò ex illis decima persolvenda sit.

3. Probatur major: decima de sui cōceptu fructus supponit lectos; ac per consequens de aQuali, secus verò de potenciali, verificantur collectione.

4. Ne differas 1. decima est persolvenda de omni eo, quod subnascentur in prædio: alii percipiendi jam in prædio suborti sunt; igitur ex percipiendis etiamnum decima refundenda sit: quare si persolventis decimas focordia, ac per consequens in causa fuit, quominus perceptibiles haud perceiverit fructus, ipse penam

5. luere debet: quandoquidem Ecclesia in possessione est, ut quotquot fructus gignuntur, ipsi decima sit danda.

6. Distinguenda est major: decima debetur de omni eo, quod actualiter in prædio innascentur, & legitur, vera est major; de eo, quod subortitur, secus verò legitur, infirma est major; per-

7. missa minori, inanis est ejus illatio: propterea quod tamen si solventis decimas, ipsius focordia lecti fructus haud fuere: veritamen ad fructus perceptibiles haud adstringendus est: siquidem onus hoc semper persolventis decimas procul à recta ratione imponeretur, quod per absurdum foret, præsertim cum Ecclesia mater pia sit.

8. Ne differas 2. de percipiendis fructibus, Ecclesiæ jam adeptum supponitur jus: igitur procul à justa haud despoliandus sit ratione.

9. Denegatur antecedens: propterea quod de percipiendis in præsentia nulla habenda erit ratio, ceu ex supra communistratis liquet.

CAPUT III.

Usuræ: numquid ex decimis, minùs persolvuntur, persolvendæ sint.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

1. **E**ste persolvendas docent Amendola ad *decis. de Francibus 103. num. 10.* aliique.

2. Probatur decimas minùs persolvès ad passum damni restitutionem esse adstringèdus, alioqui aliena cū jactura locupletaretur, quod per absurdum foret, *l. nam hoc natura 14. ff. de conditionibus indebiti.* Antonius Faber in *juris prudentia de just. & jur. tit. 1. princ. 2. illat. 1. in fine, pag. 5.* propterea quod Ecclesiæ detrimentum, ob minus decimarum persolutionem supponitur, adeoque ceu lex restituito digna, autumatur.

DECISIO XXI.

IN Causa Liſæ Severinæ cum Jac. Severina eius amita fuit dubitatum: vtrum ſtante Conſuet. Civitatis Neapol. quæ incipit *ſi quis, vel ſi qua*: in qua diſponitur, quòd decedenti ab inteſtato ſine liberis ſuccedunt fratres, ac nepotes, & neptes, & pronèpotes, deſcendentes ex fratre, vel fratribus præmortuis æqualiter cum fratribus ſuperſtitibus in ſtirpem. Si ad hæreditatem deſuncti concurrerent ſoror deſuncti cum filia fratris alterius prædeſuncti, an filia fratris excludat amitam, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

EXtincto patrò abſque liberis: quiſnam ad ejus ſucceſſionem ab inteſtato admittendus ſit, ſeu communi inſpecto jure, ſeu ſtatuto excludente ſæminas, *extantibus masculis*, ſeu conſuetudine Civitatis Neapol. *ſi quis, vel ſi qua*, prædeſiniente, legitimis liberis haud extantibus, proximiores ex patris parte in univerſis deſuncti bonis, ſuccedere, exceptis tamen bonis illis, quæ ipſi ex matris parte acquiſita ſunt in quibus proximiores ex matris parte ſuccedunt neptis deſuncti (inquam) ne? an verò ejus amita? vel ambe inſimul æqua ſuccedant lænce ad commentationem, & ſtatuti, *extantibus masculis, ſæminas excludentis*, & Conſuetudinis Neapolitanæ *ſi quis, vel ſi qua*.

SUMME.

Num. 1. & 2. primæ Theſis prædeſinitio.

A' num. 3. uſque ad 17. ejusdem Theſis probationes.

Num. 17. ſecundæ Theſis prædeſinitio.

A' num. 18. uſque ad 29. ejusdem ſecundæ Theſis probationes.

A' num. 39. uſque ad finem, earumdem Theſum impugnationes, ſolutioneſque.

Ro quibus prædeſiniendis, communi attempto jure, neptem, amitamque ad patrui extincti ſucceſſionem, ab inteſtato æqualiter eſſe ſuccedèdas per S.C. fuiſſe prædeſinitum, in iſthæc commonſtrat Antonius Capicius hic in fine verba; ibi *fuit concluſum, & votatum, quòd amita cum nepte concurrat, & quòd ambe ſuccedant. Et quidem rationabilis eſt deſiſo: nam utraque pars erat in jure ſubſtēnabilis: acquirit igitur eſt ſententia, ut omnes admittantur, &c.* eſt Reg. de Ponte, conſilio 39. num. 24. volum. 1. & in tract. de poteſtate Præregis, tit. 9. in principio, num. 38. Moſſellii, in comment. ad Conſuet. Neapol. parte 4. quaſi. 28. 29. & 32. Paſcalis, in tract. de vir. patr. poteſt. parte 4. cap. 9. num. 19. Urſilli, ad deciſ. Afflicti 161. num. 2. Minadoi, in Conſtit. Regni, in aliqui-

bus, in 3. not. num. 118. Afflicti, in Conſtit. in aliquibus, lib. 3. de ſucceſſ. ſil. com. rubrica 23. num. 65. aliorumque; quorum aliqua ex parte, & Author, & ſectator eſt Thorus, compend. deciſ. 8. neptis, & ſic filia fratris deſuncti an concurrat, adverſus Cinum, Alexandrū; Decium, alioſque, quos laudat, ſectaturque, Reg. de Franchis, deciſ. 32. à num. 5. uſque ad 10. memorantis, pro nepte per S.C. fuiſſe prædeſinitum, ac per conſequens per neptem fore excludendam à ſucceſſione ab inteſtato amitam.

3 Probatur 1. Meo judicio ſic: ideo neptis patrui ſucceſſor ſit, in quantum patris jura eſt 4 repræſentans: verum enimverò ſi ejus pater ſuperſtes fuiſſet, quippe unà cum extincti ſorore ſucceſſiſſet: proptereaquod inter fratres, ſororeſve, communi attempto jure, æqualiter dari ſucceſſionem explorati juris eſſe, l. 5. §. non tantum, ff. de liberis agnoſcendis, l. penult. eod. tit. Antonius Faber, in Juris prudentia, tit. 8. de patria poteſtate, princ. 7. illat. 15. pag. 331. ſiquidem eodem in gradu extant. Argumento legis, ſi viva mater, Cod. de bonis maternis, l. pupillis, §. finali, ff. de condit. & demonſtrat. l. 12. tabularum, Cod. de legitimis hæreditibus, l. maximum vitium, Cod. de liberis præteritis; neſt melioris cõditionis hoc in caſu neptis reſpectu patrui, ac ejus pater, relatè ad ejus patrem cenſetur igitur nil mirum, ſi communi inſpecto jure, æqualiter neptis cum amita in iſtiusmodi facti ſpecie, ſuccedere prædicetur.

7 Probatur 2. deſactò frater, ſororque in primo extare ſupponuntur gradu. Canon. ſerius, & Canon. ad ſedem 35. quaſi. 4. & 5. cujus Authores fuiſſe Gregorium Primum, & Zachariam vulgò exiſtimatur, in Canon. Porro, 8 & Canon. Parentela eadem, quos tamen potius aſſertores, quàm Authores exiſtimare debemus; ſiquidem in veteri lege in primo gradu habiti fuerunt, licet inter eos, ob raritatem hominum, conjunctio primò ordio recepta fuit, ſtatim tamen fuiſſe cõnata, quin, & ve teres omnes in primo cõſanguinitatis gradu fratres poſuiſſe, conſtat ex Platone, de Repub. & ex Ariſtotele 2. Politicorum, cap. 2. Hierocles Philoſophus, apud Stobæum, dem gradus cognatio-

- num describit per circulos, in primo circulo Parentes, uxores, & liberos ponit; et si Cæsareo inspecto jure, in secundo extent gradu, l. 1. de gradib. Cironius, in paratit. §. lib. 6. decretal. tit. 14. de consanguinitate, & affinitate, pag. 341. patros verò, neptelive in secundo d. Canon. series, & Canon. ad sedem 35. quæst.
- 10 4. & 5. idem Cironius ibidem Author est, describens in isthæc verba: In secundo Avunculos, Materteras, Avos, Avias, Nepotes ex fratribus, & consobrinos, in tertio reliquos cognatos, à
- 11 quo ordine recesserunt juris conditores: quare ex duobus gradibus legalibus, jus Canonicum unum efficit, ut ait Alexander Tertius, in di-
- 12 cto Canon. ad sedem, qui ordo in Ecclesia nuper non, locum obtinuit, neu olim Ecclesiam aliter numerasse gradus sentiendum; tametsi
- 13 Divus Ambrosius, lib. 8. ad Patrum legum numerationem observavit, & fratres numeravit in secundo, consobrinos in quarto gradu:
- 14 nam certum est, Cæsari leges prævaluisse Pontificiis in hac parte, usque ad Theodosium Imperatorem, qui matrimonia inter consobrinos prohibuit, l. 2. C. Theodosianus, de
- 15 ingressis nuptiis, quod indicat Gregorius, in Canon. quadam 35. quæst. 4. dum ait, Consobrinos in Ecclesia in secundo gradu numeratos fuisse, quantumvis inter eos conjugium fas esset, &c. Author est idem Cironius ibidem,
- 16 pag. 341. in nostra porro facti specie ad extincti successionem, & neptis, & extincti soror, defuncti succedunt; igitur uti ex supra commonstratis, non nisi æqualibiter.
- 17 Neptem, seu extante statuto, extantibus masculis, feminas non succedere, seu Consuetudine si quis, vel si qua hujus Civitatis Neapolitani hoc in themate æqua lance succedere cum amita, ad extincti bona, audacter reor. est eorumdem adversus Præsidentem de Franchis, alioque.
- 18 Probatur 1. statutum, extantibus masculis, feminas explodens, hic sibi haud vindicari locum: proptereaquod ideo explosus existimatur femineus sexus, in quantum masculinus extat: atqui extinctus esse supponitur sexus, cum femineus dumtaxat sit: quandoquidem neptis, & amita succedunt; igitur statutum, in hujuscemodi facti specie, merè materialiter se habet.
- 20 Probatur 2. Universa paterna iura in filii transire. Vide Antonium Fabrum, in Juris prudent. de patria potestate. princ. 1. illat. 3. pag. 293. dictionem hoc non simpliciter esse
- 21 commentandum censeo: proptereaquod universaliter falsissimum ducitur: quandoquidem illa in filia transiunt iura, quæ de ipsorum natura ab uno ad alium transire queunt:
- 22 quare cum masculinitatis sexus in filiam, neu verè, neu fictæ (ut somniarunt adversarii per
- 23 verbum, quasi) tranare possit; neu quippe statutum de ficta; & de reali masculinorum existentia eloquitur, alioqui quamplurima sedarentur absurda, utputà feudum, masculis permisum, etiamnum ad filiam tradi-

- 24 cere posse; cum per adversarios masculinitatis sexus fictæ ad femineum transitum facessere possit, ac per consequens hircocervus gigneretur, cum masculinus femineo permixtus foret sexus; igitur juremerid in istiusmodi facti specie neptis, atque adeo amita ad extincti successionem æqualibiter succedere debent.
- 25 Probatur 3. Consuetudo si quis, vel si qua hujus Civitatis Neapolitanæ nostræ in casu merè materialiter se habet: proptereaquod cum neptis, tum amita ex masculina successionis supponitur linea, ac per consequens ambæ æqualibiter ad extincti successionem.
- 26 admittuntur: siquidem Titius extinctus sororem suam, ac filiam fratris sui demortui li-
- 27 quisse supponitur: verum enim verò laudata consuetudo si quis, vel si qua, prædefinit, filiis, seu liberis haud extantibus, proximiores in universis defuncti bonis, succedere, remotis verò illis, quæ ipsis ex matris parte esse acquisita dicuntur, in quibus proximiores dumtaxat, ex matris parte succedunt; igitur, &c.
- 28 Probatur 4. Elogium illud, nepos patris locum præcupat, commentandum erit in gradu, scilicet illo, ut tantum lucratur, quantum si pater ipsius superses succederet, adimpleretur: quare neptis nostro in themate ex patris persona minus succedit; alii propria ex persona: proptereaquod ejus pater nunquam successores fuit; neu ipsi nunquam delata fuisset hereditas, quæ haud delata minime transferretur, §. posteriore, in lit. quibus modis testamenta infirmantur, Hug. Donellus, comment. de jure civil. lib. 6. cap. 24. sub num. 20. pag. 85. igitur amita, neptique æqualibiter succedunt. Grammaticus supralaudatus num. 5. Author est.
- 20 Probatur 5. Dictionem illud, filii in patris locum succedere, ejusdemque personam representare, ex juris fictione fore, l. pronuntiatio 195. §. fin. ff. de verbor. signif. Pichardus, 2. institut. tit. 13. de exheredat. liber.
- 31 in princ. tit. num. 27. pag. 155. verum enim verò in statutis adversus commune jus, locum sibi vindicare suum per fictionem minime fas est. Author est idem Grammaticus, num. 6. igitur, &c.
- 32 Probatur 6. Statutum namque à patris successionem, propter masculos, feminas excludens, erit commentandum, extantibus masculis, qui patri successores sunt; & alioqui femine, haud exploderentur: alii in hujuscemodi facti specie extinctus supponitur masculinus sexus; Author est Grammaticus, num. 10.
- 33 Probatur 7. Tunc extensio ex masculino ad femininum sexum esse permittenda; ubi eadè urgere perhibetur ratio, l. maximum vitium 4. C. de liber. præteritis. l. 1. §. est est servus, ff. de inspicendi. vent. ibi; ut ordinem dignitas, familiarumque salva sit. Oroz, de Apicibus jur. civil. lib. 5. cap. 13. num. 3. in fine.
- 34 pag. 405. verum in nepte haud est eadem prorsus ratio, ac est in patre: proptereaquod statutum feminas explodit, extantibus masculis;

culis; igitur si extincti serantur masculi, feminas æquabiliter inter se succedere debere, par est.

35 Probatur 8. tunc filii privilegium ad nepotem transit, ubi in tertii præjudicium permiffum minus prædicatur: nostro porro in casu præjudicium foret, utputa amita: igitur ejus extensio haud facienda est, *dist. 1. l. maximum vitium*, idque genus: idem Author est Grammaticus, *num. 15.*

36 Probatur 9. Statuti finis, ut extantibus masculis, femina explodenda sit, fuit, ut masculinus aservetur sexus: igitur perempto masculino sexu, extemplo statuti finis, ac per consequens stabilitio desinere edifferitur: quemadmodum Constitutionis in aliquibus mens fuit, ob masculini sexus assertionem, feminis præjudicare; igitur extincto masculino sexu, cuncta perimuntur. idem Grammaticus Author est.

37 sequens stabilitio desinere edifferitur: quemadmodum Constitutionis in aliquibus mens fuit, ob masculini sexus assertionem, feminis præjudicare; igitur extincto masculino sexu, cuncta perimuntur. idem Grammaticus Author est.

38 Probatur 10. Neptis melioris haud esse debet conditionis, quam defuncti filia: verum enim verò extincti filia per defunctum, extante statuto, vel consuetudine, excludente feminas, existentibus masculis, esse explosa supponitur; igitur etiam neptis: cum utrobique par urgeat ratio.

39 Dices 1. Cum supralaudato Reg. de Branchis, à *num. 6.* defuncti jus patri acquisitum esse supponitur, ac per consequens illud in heredem transmittit feminam, *l. cum antiquioribus, Cod. de iure deliberand. l. 1. r. Cod. de his, qui ante apertas tabulas*: alioqui frustra hereditas perhiberetur in universum jus defuncti successio. cetera textum, in *l. nil aliud ff. de verborum significatione*: sat enim est si jus semel sit adeptum, *l. videamus, ff. quod metus causa*

41 Distinguendum est antecedens: patri questum esse supponitur jus, si hereditas per patrem acquisita fuerit, permittitur antecedens; si secus, unà cum ejus denegatur illatione in nostra porro facti specie hereditas haud adita esse supponitur; atque adeo ex suppositione, quod fuisset adita nil nostrae, communi attentioni jure, observatur thesi: propterea quod idem jus in patre extare ducitur, ac in ejus filia.

42 Consule Fabrum, loco supralaudato, ac proinde si pater superstes fuisset; quippe non nisi ad hereditatis medietatem (ceu ex probatis liquet) successisset; igitur etiam ejus filius: cum utrobique par urgeat ratio; neu etiamnum, statuti jure attento, si hereditas minus adita fuisset, adversariorum argumentum ullam obtineret vim: propterea

43 quod masculus supponitur nullus, neu masculinitatis ratio in patre extans, in filium (ceu statuti finem minus rite perpendentes somniarunt adversarii) transit: quare textus in *dist. 1. cum antiquioribus, & l. 1. Cod. de his, qui ante apertas tabulas* rectè commentandi sunt; utputa transire de masculino ad feminæ heredem sexum, illud, quod est de sui natura ad feminam heredem trans-

missibile; utputa extant credita, idque genus, verum ducitur; secus si de sui natura minus tranabile, ceu sunt feudà masculis dumtaxat permiffa; vel quod masculis indulgetur, quàm masculi sunt. Idem professus edifferit de elogio illo, scilicet hereditas est in universum defuncti jus successio, *l. hæres in omne, ff. de acquirend. hæred. l. hereditas, ff. de regulis juris. Hug. Donellus, comment. de jure civil. lib. 14. cap. 6. sub num. 50. pag. 231.* quandoquidem de illo, quod est de uno, de sui natura, ad aliud transibile etiam commutatur; neu sat ducitur, si jus semel stabilitum, esse supponatur: siquidem designatum, in genere prædicatur suo, quatenus hereditatem adiens, ad eam illam detinet, lucrari deo.

48 bet; secus verò post sui extinctionem transmittitur, si illud de sui natura transmissibile censetur.

49 Dices 2. Si neptis pater hoc in themate superstes foret, seu Consuetudinis Neapolitane si quis, vel si qua, seu statuti robore inspecto, quippe neptis exploderet amitam: propterea quod patris gradum præoccupare perhibetur; quippeque, & consuetudo, & jura sic sanxere, *l. si neptes, ff. de collat. bon. or. in fit. de hæred. quæ ab intestato deferuntur, §. cum filius, & 51 auth. cessante, Cod. de legit. hæred.* quod suum obtinet locum, cum in gradu, scilicet, ut aequè, ac pater succedat; non quod in remotiori extat gradu, tum in personam, nempe, ut universam lucretur hereditatem, amitam, uti masculus excludendo, §. reliquum, *auth. de hæred. ab intest. veniente. l. 1. §. si filius, ff. de coniungend. cum emancipat. liber. l. Gallus, §. nunc, de lege Velleja. ff. de liberis, & posthumis.*

52 Distinguenda est antecedens pars: illa, nempe patris gradum præoccupare disferitur neptis, si pater hereditatem adisse feratur; atque adeo in iis, quæ de uno transire queunt ad alium, vera est minor; secus hereditate minus adita; vel in iis, quæ ex uno ad aliud transmitti queunt, commentantur, secus alio patet: verum enim verò nostro in themate, neu hereditatis aditio esse supponitur, neu masculinitatis sexus formaliter inspectus, in neptem fieri possibile proditur: occupat namque gradum suo in genere, videlicet in iis, quæ de uno ad alium transiliunt.

53 Dices 3. Statutum namque ex parte feminæ odiosum est. Consule Antonium Fabrum, *4. Cod. de obligat. & action. tit. 7. definit. 2. in allegat. num. 6. pag. 286.* propterea quod statutum, eloquens de filia, ceu odiosum ad nepotem protendi nefas est, secus verò favorabile ex parte filii ad neptem extensio fieri par est; igitur, &c.

54 Secunda antecedens pars erronea ducitur: propterea quod statutum, feminas esse excludendas, ac per consequens universas formalitatis sexus formaliter inspectus, in neptem fieri possibile proditur: occupat namque gradum suo in genere, videlicet in iis, quæ de uno ad alium transiliunt.

55 ter respuit feminas: quare merè materialiter se habet, siue sit filia, siue neptis, idque genus, extante masculino: siquidem masculinum ex-

58 pſoſo feminino, reſpicit ſtatutum ſexum, neu in odioſis extenſio ab uno themate ad aliud ſaſ ducitur, ſi diverſa ſit ratio. Conſule ſupralaudatum Antonium Fabrum, ibidem.

59 Dices 4. Obſtat textus, in §. cum filius, inſtit. de hær. quæ ab inſteſtato deferuntur, §. poſthumorum, inſtit. de exheredatione liberor. l. poſthumorum, §. de injuſto rupto, & irrito, & c. l. Gallus, §. videndum, §. de liberis, & poſthumis. §. ſui, inſtit. de hæredum qualitate, & differentia, l. 11. Cod. de liberis præteritis, l. §. hæreditas §. de teſtamentaria tutela. auth. quibus modis naturales efficiuntur ſui, Collat. 7. l. Papinianus, §. proinde, §. de inofficio teſtamento, l. nepotes, Cod. de ſuis, ac legitimis, 60 auth. ceſſante, Cod. de legitimis hæreditibus, quibus eſt prædeſinitum, nepem in patris locum ſuccedere, univerſis cum iuribus, & qualitatibus, quæ conveniſſent, ſi ſucceſſiſſet: verum, enimverò ſi ſemper ſuperſtes fuiſſet, ſanè amittam explodiſſet; igitur, & ejus hæres: ſiquidem utrobique par urget ratio; igitur eadem legis prædeſinitio.

61 Neu argumentum, neu textus ſupralaudati alicujus ducitur momentum, cum in alia ſint facti ſpecie, ceu ex ſupra commonſtratis, & comprobandis liquet: ſiquidem haud de nepte; & amita ad invicem concurrentibus, prout in præſentia eſt diſſertatio, eloquuntur.

62 Dices 5. Femina ex maſculo deſcendens virilis vocitatur ſexus, ac per conſequens maſculorum nuncupatione venit, l. 1. §. non tantum, §. de Carboniano ediſto, l. legem 12. tabularum, verſ. huiſmodi itaque leger, Cod. de legitimis hæred. Vide Hug. Donellum, comment. de jure civil. lib. 18. cap. 11. ſub num. 10. pag. 186. igitur, & c.

63 Distingendum erit antecedens: in iis quæ ex maſculo ad ſæminam tranſeunt, vel ſi nulum ſupponant ſtatutum, vel conſuetudinē, ſæminas extantibus maſculis explodens, verum ducitur antecedens; inſirmum verò alio pacto,

64 unà cum ejus illatione: quare ſupralaudata, jura alio in caſu extant: neu rigoroſè loquendo ſæmina ex maſculo dimanans, virilis vocitatur ſexus; tametiſ quodad effectum aliquibus in facti ſpeciebus haud diſſentanei ſunt, ut ſpeculanti patet.

65 Dices 6. Neptis ex maſculo dimanans etiānum juxta Conſuetudinem Neapolitanam ſi quis, vel ſi qua ad inſtar maſculi habetur, ac per conſequens ejus gradum, ſexumque repræſentat, dicta l. Velleja, §. de liberis, & poſthumis, juxta illud, ſubingrediens in alterius ſexum etiam illius repræſentatur gradum, l. ſi eum, §. qui injuriarum, §. ſi quis cant. l. 1. §. hæc actio, §. ſi quis teſtam. liber. l. filia §. Titia, §. de condit. & demonſtr. l. unica, §. 1. C. de rei uxoria actione, §. fuerat, inſtit. de actionib. igitur cum neptis iſthæc patrem repræſentet; jure merito in illius locum ingredi, ac per conſequens amitam explodere, fas eſt.

66 ſitum, §. ſi quis teſtam. liber. l. filia §. Titia, §. de condit. & demonſtr. l. unica, §. 1. C. de rei uxoria actione, §. fuerat, inſtit. de actionib. igitur cum neptis iſthæc patrem repræſentet; jure merito in illius locum ingredi, ac per conſequens amitam explodere, fas eſt.

67 Distingendum eſt antecedens: hæreditate adita, & in iis, quæ ex maſculo ad ſæminam,

traicere queunt, permittitur antecedens; alio pacto unà cum ejus illatione, inſirmum eſt: 68 propterea quod hic hæreditas per nepem adita, haud ſupponitur; neu maſculinitatis ſexus rigorosè loquendo (uti ex ſupra probatis liquet) in ſæmineum tranſilit.

69 Dices 7. Tametiſ hæreditas per maſculum hic adita haud ſit: nam vel noviffimum clauſit diem, vel alia de cauſa: verumtamen tunc illam adeundi ad ſuos tranſmittit hæredes: quandoquidè id juris privilegium eſt, ut paterna etiamnum non adita cum univerſis iuribus ſuis, & ad ſuos, l. unic. C. de iis, qui ante apertas tabulas hæreditatem tranſmittunt, l. 19. C. de jure deliberandi, l. ſi quis 7. §. 1. §. de acquirenda hæreditate, l. in ſuis 11. §. de liberis, & poſthumis, l. apud hoſtes 8. C. de ſuis & legiti. ſin autem, inſtit. ab inſteſtato venientibus, & ad quocumque etiam extraneos tranſmittitur hæredes, l. 3. Cod. de jure deliberandi, l. unica, Cod. de his, qui ante apertas tabulas; igitur, & c.

70 Secunda antecedentis pars diſtinguenda, eſt: illam adeundo hæreditatem ad ſuos tranſmittit hæredes ſuo in genere, vera eſt major; alio pacto, inſirma, unà cum ejus illatione; propterea quod neptis, hæreditatem patris adieſt, illam lucratur, quæ à perempto maſculo ad

71 hæredem nepotem tranſſire quit; ſecus verò alio pacto, cum in noſtra facti ſpecie, ſeu per ſtatutum, ſeu per conſuetudinem maſculinitatis; ſecus verò ſæmineus propicietur ſtatus, nil mirum, ſi neptis hæreditatem adiens, explodi impoſſibile autemetur.

72 Dices ultimo: Neptis ex maſculo, ex civilis juris beneficio, pro maſculo habetur; præſertimve per ſupralaudatam conſuetudinem; igitur, & c.

73 Diluitor argumentum, ceu ſupra ſæpè numero reſponſitatum fuit.

Pro Deciſionis huiſcemodi illuſtratione.

CAPUT UNICUM.

SI hæreditas per patrem adita fuiſſet perhibeatur: numquid ſupralaudato in themate per nepem amita exploſa ſit.

S U M M Æ.

Num. 1. Theſis prædeſinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

1 **E**ſſe exclamam haud perplexè reor. eſt Authorum ſupralaudatorum.

2 **E** Probatur: Adita namque per maſculum hæreditate, extante ſtatuto, vel conſuetudine ſi quis, vel ſi qua, quibus eſt prædeſinitum ſtantibus maſculis, ſæmina exploduntur, acquiſitum ſupponitur hæreditatis jus, ac per conſequens illud, uti quaſitum, ad alios tranſſibile, adeoque, ſeu amita, ſeu quilibet alius ab huiſcemodi explodendus ſit hæreditate; 3 ceu acquiſita ſibi: ſiquidem quicquid ſibi reſtè adeptum eſt, ab eodem irrationabiliter tol-

si haud fas, juraque sinunt: cum quicquid alienum sit, civiliter ritèque possideri ab alio impossibile sit, *cap. ultimo, de praescript. cap. si virgo 34. quest. 2. l. id, quod nostrum, ff. de regulis juris*: quicquid enim à jure permittitur, id licitum reputatur. Faber, in *rational. de justitia, & jure, ad l. 1. col. 2.* cum juribus haud dissonum sit, adeoque licitum. Cujacius, *tomo 2. de justitia, & jure, ad l. 6. pag. 164.* 5 propterea quod quicquid æquum est id rectum

ducitur Antonius Faber in *Juris prudentia, de justitia, & jure, princip. 2. illas. 7. pag. 111.* inde est, quod irrationabiliter sit, id abs re factum est. idem Faber de *justitia, & jure, ad l. 1. col. 2.* hinc Cicero, Curioni famil. 7. ibi: *id cuiusque est proprium, quo quisque fruitur, atque utitur, & paradoxo 4. ibi: nihil meum est, neque cuiusquam, quod ritè asserri, quod eripi, quod amitti potest.*

DECISIO XXII.

Fuit apud me præposita dubitatio per Reverendissimum Cardinalem Surrentinum de clausula in legitimatione apposita: videlicet, absque præjudicio venientium ab intestato, quid operetur: & an si pater ab intestato decedat hic legitimatus excludat proximiores: qui debuissent defuncto succedere, si legitimitio non adesset, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Filii legitimi, & naturales: numquid in cunctis cum legitimatis per subsequens matrimonium æquipollentes esse perhibeantur, ac per consequens in feudis, fideicommissis, ac substitutionibus, idque genus, æquabiliter succedunt.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
A^a num. 2. usque ad 13. ejusdem Thesis probationes.
A^a num. 13. usque ad 26. ejusdem Thesis oppugnationes, & solutiones.
A^a num. 27. usque ad 31. Thesis, secundæ prædefinitio.
A^a num. 31. usque ad 36. ejusdem Thesis secundæ probationes.
Num. 36. Thesis secundæ partis prædefinitio.
A^a num. 37. usque ad 43. ejusdem partis secundæ probationes.
Num. 43. tertiæ Thesis prædefinitio.
A^a num. 43. usque ad 47. oppugnationes, & solutio.
Num. 47. oppugnantia conciliantur opinamenta.

A Equipollentes inter se fore, ac per consequens in universis æqualiter succedere edocent Camillus de Curte, *resol. feudal. cap. 1. num. 47.* Reg. de Marinis, *resol. juris. lib. 1. cap. 84. num. 9.* Afflicti, *decis. 195. num. 1.* Peregrin. de *fideicommissis. ar. 24.* Molfesius, *ad Consuet. Neapol. romo 1. parte 2. de personis, quest. 10. num. 8.* Riccius, *collect. decis. 652. parte 3.* Myfingerius, *centur. 5. observat. 42.* aliorumque, adversus Trentacimum, *var. resol. lib. 1. tit. de legitimat. resol. 1. num. 24.* cujus

- Author, & sectator est Reg. de Marinis, *observat. ad decis. Reg. Revert. 108. num. 7.* sibi contrarius, inspicio Thorum, *tomo 1. compend. decis. §. legitimatus cum clausula.*
2 Probatur 1. ex textu, in *l. humanitatis, Cod. de naturalibus liberis, §. si naturales, si de fundo defuncti fuerit controversia, l. hac consulti ssima, §. ex imperfecto, Cod. de testamentis. cap. tanta, qui filii sint legitimi, l. cum quis, l. nuper, Cod. de naturalibus liberis, §. finali. Instit. de heredit. quæ ab intestato deferuntur, §. dubitatum. auth. de triente, & semisse, §. finali, in auth. de ingessis nuptiis. auth. quibus modis efficiantur legitimi. auth. quibus modis efficiantur sui, §. reliqui, cap. 1. extra, qui filii sint legitimi, ibi: semel enim eos efficientes legitimos damus habere etiam successiones illas, quas habent illi, qui ab initio legitimi nati sunt, & succedunt in pluribus, quàm legitimi per rescriptum Principis, l. Divi Constantini §. l. jubemus 6. l. cum quis, Cod. de naturalibus liberis, §. finali. Instit. de nuptiis. novella, constit. 74. & 89. igitur, &c.
3 Probatur 2. Legitimitio namque ad ortus tempestatem retrotrahitur. Argum. legis cum quis, Cod. de natural. lib. auth. quibus modis, §. reliquis, & §. adoptionis, l. lege, ff. de testam. consule Manticam, de conjecturis, lib. 11. tit. 12. num. 4. Tiraquell. de nobilit. in cap. 15. num. 21. Solorzanum, de jure Indiar. *tomo 2. lib. 2. cap. 17. num. 46.* Fularium, de substit. pag. 408. Martam, de success. 1. part. quest. 18. ar. 8. num. 2. Covart. 2. p. de matrim. cap. 8. §. 2. num. 28. aliosque apud Gonzalez, 4. decretal. tit. 17. qui filii sint legitimi, in cap. conquestus 1. num. 9. pag. 214. inde est, quod filius naturalis per subsequens matrimonium, efficitur legitimus, & habilis ad succedendum in bona paterna, adeoque retrotrahitur ad tempus habile, dicto cap. conquestus, cap. tanta, qui filii sint legitimi, l. Divi, l. jubemus,*

- benus, l. eum, qui, Cod. de natural. lib. §. final. in fit. de nuptiis, §. penult. de hered. que ab intestato. novella 74. & 78. In fit. auth. de Triente, & semisse, collat. 3. Faber, de error. decade 35. error. 6. Marta, de success. legal. 1. p. c. 18. art. 4. Larrea, decif. 8. num. 6. & decif. 43. Cujac. in dicto cap. conquestus, & in novella 12. Amaya, lib. 1. observ. capite 4. Hunnius, in Encyclop. tit. 10. cap. 12. Fachineus, lib. 3. controuv. cap. 50. usque ad 56. Donnell. lib. 2. comment. cap. 21. ubi Osualdus, litera F. Petrus Gregorius, lib. 10. synagoga, cap. 4. Sarmientus, lib. 1. select. cap. 6. Cujacius, lib. 13. observ. cap. 4. & idem, ad tit. Cod. de natural. lib. Ant. Gomez, in l. 18. Tauri, num. 59. inde est, pro tempore, quo infans est in utero, ad contrahendas nuptias inter patrem, & matrem, ejus temporis habilitas reposcitur, dicto cap. tanta 6. qui filii sui legitimi, §. finali de nuptiis, igitur perinde se habet, ac si legitimus ex stemmate, gignitus fuisset.*
- 6 Probatur 3. filii per subsequentes nuptias (rigorose loquendo) & legitimos acciri, & in patris ditione exstare explorati juris esse, dicta l. cum quis, l. super, Cod. de naturalibus liberis, §. dubitatum, in auth. de ingessis nuptiis, & dicto §. finali, in auth. de triente, & semisse, & in dicto §. reliqui, Gonzalez ibidem, pag. 214.
- 7 propterea quod per subsequens legitimatum, matrimonium equipollentes sunt, ex legitimis subortis nuptiis: quemadmodum aqua, inter se succedere lence supponuntur, & ex testamento, & ab intestato, dicto §. reliqui in auth. quibus modis efficiantur sui, §. dubitatum in auth. de ingessis nuptiis. vide eundem supralaudatum Gonzalez, author est Peregrinus loco supralaudato, num. 15.
- 9 Probatur 4. major vis haberi ducitur in matrimonii Sacramento, ac in Principe, seu Ecclesiastico, seu Seculari; quatenus matrimonii Sacramentum naturales filios ab intrinseco expiat, illos reddendo legitimos; secus verò Ecclesiasticus, vel Laicalis superior: siquidem isti non nisi ab extrinseco, cum Principis dispensatio, non nisi dispensato pura extrinseca
- 10 sit, verum enim verò per Principem, seu Ecclesiasticum, seu Secularem, feudum ex illegitimis subortis nuptiis indulgeri posse defectu supponitur; igitur à fortiori nuptiarum vis, præsertim ubi ambigitur: propterea quod tunc opinio illa festanda est, quæ pro matrimonii robore est, igitur, &c.
- 11 Probatur 5. meo iudicio sic peccati labes effugiat, ac per consequens peccandi ansa, extinguatur, necessum ducitur, ut privilegium filiis, per subsequens legitimatis matrimonium, sic erit commentandum, ut per legis fictionem perinde se habent, ac si ex legitimo gigniti forent stemmate: propterea quod matrimonii Sacramentum illos à labe purgat, perinde ac si nunquam fedati fuissent. inspicito eundem supralaudatum Gonzalez, igitur, &c.
- 13 Ne differas 1. legitimationem legitimis filiis præjudicium inferre nequit explorati juris esse, §. licet, auth. quibus modis naturalibus efficiantur legitimi, l. si mulier 20. ff. soluto matrimonio, igitur, &c.
- 14 Jura isthæc alio in casu extant: propterea quod de legitimo per Principis rescriptum; secus verò de per subsequentes nuptias, eloquantur.
- 15 Ne differas 2. jus alteri quæsitum, procul à justa causa extinguere impossibile est, in nostro porro themate legitimis, naturalibusve acquisitum esse supponitur, sui filii, succedendi in cunctis patris bonis, igitur per subsequens legitimatus matrimonium, ab illis aliqua ex parte denudari haud fas est.
- 16 Data majori, distinguenda est minor: legitimis, naturalibusve acquisitum supponitur jus, revocabiler, vera est minor; irrevocabiler liter infirma, unà cum ejus illatione: propterea quod legitimis, & naturalibus liberis ritè quæsitum esse supponitur jus; nisi per subsequens, legitimetur alii filii naturales, matrimonium.
- 18 Ne differas 3. legitimationem de sui conceptu haud retrorahi explorati juris esse, §. liceat igitur, ibi. Et suos de cætero, & ibi; Et hoc factu ex inde filios, in auth. quibus modis efficiantur sui, igitur, &c.
- 19 Distingueendum est antecedens: si sit per Principis rescriptum legitimatio gesta, permittitur antecedens; sin autem per Matrimonii Sacramentum, unà cum ejus illatione, denegatur
- 20 antecedens: propterea quod longè dispar ratio est de legitimatione, quæ per subsequens Matrimonium, ac per Principis rescriptum, ceu infra liquebit.
- 21 Ne differas 4. est longè dispar ratio de legitimis, & naturalibus, ac de legitimis per subsequens Matrimonium: propterea quod per subsequens legitimati nuptias, ex illegitima suborti dicuntur copula, ac per consequens à lege explosa, igitur, &c.
- 22 Tametsi ex illegitima suborti sint copula: verumtamen nostro in themate id merè materialiter se habet: nam per Matrimonii Sacramentum omne illegitimitatis vitium purgatur, ac per consequens ceu legitimi, & naturales ex legis fictione habendi sunt: perinde ac legitimis ex nuptiis gigniti fuissent.
- 23 Ne differas 5. filiis per subsequens legitimatis Matrimonium, vi prædicatum legitimi, haud convenire perhibetur, ac per consequens, nec per hujusmodi verbum legitimi prædefinire, lex 4. §. roties, ff. de damnationibus, l. hoc accusare, §. omnibus, ff. de accusationibus: siquidem illegitima ex copula procreati fuerunt, igitur, &c.
- 24 Eodem responso, quo supra responsitum fuit hoc diluitur argumentum: quare quodam effectum filii legitimi, & naturales habendi sunt.

35 Ne differas 6. de facto legitimati à feudi successione expoluntur. Hothomanus Author est, *lib. 2. feudorum, tit. si de feud. defuncti contentio sit inter dominum, & agnatos vassalli, tit. 26. argum. §. 12. igitur, &c.*

36 Hothomanus de legitimo per Principis rescriptum; secus verò de per, sub per subsequens legitimato eloctus fuit Matrimonium.

Secunda Facti Species.

SI in legitimatum clausula isthæc, utputa *procul ab intestato succedentium præiudicio adjecta fuisse prædicetur*: numquid legitimatus iste, proximiores ab intestato defuncto succedentes etiamnum excludit.

27 Distinguas quod haud fecere Antonius Capicinus, Angelus, Paulus de Castro, Alexander, idque genus, ac per consequens confusionem produxere (ne dicam pugnancia, ut perpendenti liquet), vel de legitimatis per subsequentes n. ptias, vel per Principis rescriptum, vel per Curie oblationem sermo habeatur. Si

29 de per subsequens legitimatis Matrimonium, tunc unà cum filiis legitimis, & naturalibus succedere, ac per consequens ab intestato succedentes excludere, haud dubiè reor: quare clausula isthæc *procul ab intestato succedentium præiudicio* frustra à patre adjecta autumat. est Antonii Capicini hic, aliorumque apud eundem.

31 Eodem prorsus pacto, quo prima facti species commonstrata fuit; probatur 1. siquidem utrobique par urget ratio; igitur eadem Legis statutio, *l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de fortis, l. illud, C. de Sacro, Ecccl. §. si igitur, Inst. quod cum eo.*

32 Probatur 2. in patris ditione haud est, per subsequens nuptias legitimato ulli posse præiudicium inferre in jis, quæ independentè

33 à patre à jure data supponitur. Auth. *quibus modis, §. liceat*: Siquidem fictio nititur benignitate, quæ est fundamentum omnium fictionum, *l. post liminium 19. ff. de captivis*, Gonzalez ibidem: verum enimverò per subsequens matrimonium legitimato agnatos, cognatosve, proximiores ab intestato succedentes excludere (ceù ex probatis liquet) à jure permissum est: igitur clausula isthæc perinde se habet, ac si à patre minis adjecta fuisset.

34 Probatur 3. in patris ditione haud est, clausulam hanc filiorum legitimorum, & naturalium expulsiuam adicere posse: propterea quod ipsis per patrem nullum inferre quit præiudicium in jis, quæ ipsis à jure permissa esse supponuntur, scilicet in legitima, in hæreditatis successione, in institutionis titulo,

35 idque genus: verum enimverò ex supra commonstratis in prima facti specie eadem prorsus est ratio de filiis legitimis, & naturalibus, ac de legitimatis per subsequens Matrimonium: igitur idem utrobique est prædefinientum.

36 Sin per Principis rescriptum, de legitimatis verba faciamus; tunc clausulam in legitimatione à patre adjectam, ut puta *procul ab intestato succedentium præiudicio*, suum producere effectum, ac per consequens ab intestato succedentes explodere audacter reor, est nonnullorum; author est Capicinus hic, *n. 7.*

37 Probatur 1. tametsi in Principis ditione legitimandi facultas habeatur, *§. illud autè auth. quibus modis efficiuntur sui, cap. quod per venerabilem 13. qui filii sint legitimi*: verumtamen in succedentium ab intestato præiudicium legitimare impossibile ducitur. Author

39 est Fachineus 7. *controverf. cap. 50.* propterea quod Principes Procul à iusta causa, ne aliorum bona minuire, *§. & quoniam variè, au th. quibus modis naturales efficiuntur sui, collat. 7.* neu jus ipsis quæsitum adimere potest; igitur, &c.

40 Probatur 2. filii, seu legitima ex copula, seu per subsequens Matrimonium, approbata à lege, & de ipsorum natura, & cunctis ex iuribus, cullibet copulæ à lege reprobate, præferendi sunt; ac per consequens, seu per Principis rescriptum, seu per Curie oblationem, le-

41 gitimato: propterea quod melioris, dignioris sunt conditionis, ac hujuscemodi: nec Principis, vel Curie legitimatio, filios hosce exipare queat, perinde ac si à nativitatæ exordio le-

42 gitimi, & naturales forent; quare si filia legitima, & naturalis, cum per Principis rescriptum legitimato concurrat; tunc sœmina præferenda est, ceu per S.C. fuisse prædefinitum, edocet Fabius de Anna cum nonnullis. Author est Thorus *compend. decis. tom. 1. §. legitimatus an admittatur.*

43 Si demum per Curie oblationem de legitimis eloquatur, idem prorsus esse prædefinendum existimo, ac de Principis per rescriptum legitimatis: siquidem utrobique eadem prorsus urget ratio, ac per consequens, eadem legis prædefinitio.

44 Dices: legitimatus verè, propriè, æquè legitimus vocitatur, ac per consequens inter ipsum, ac ex legitimo gignitum sœmate, nullum habetur discordiculum, *l. Imperiales, §. his itaque, C. de nuptiis, §. & quoniam variè, §. si quis igitur, & titulo, quibus modis naturales efficiuntur legitimi, l. eam, quam, Cod. de fideicommissis*. Author est Reg. Revert. *decis. 102. num. 1.* Vide eundem Gonzalez ibidem; igitur, &c.

45 Distingendum est antecedens: jura isthæc commentanda sunt, ubi, vel nullus legitimus, & naturalis, vel per subsequens legitima tus Matrimonium extare supponitur; vel si testatoris velle haud secus se habeat, verum du-

46 citur antecedens; alio pacto infirmum: propterea quod nostrum in casu, & melioris conditionis sunt filii legitimi, & naturales, vel per subsequens legitimati matrimonium, quam filii, seu per Principis rescriptum, seu per Curie oblationem legitimati, ceu ex supra commonstratis, haud obscurè liquet.

47. Hinc conciliatio habet Auctores supralaudatos à Capicio hic: propterea quod Authorū placitum unum, de legitimato per subsequens 48 Matrimonium eloquitur, quod per Capicium sedatur. Secundum verò opinamentum, sive de Principis. rescritto, sive per Curia oblationem legitimato loquitur, inspicio Molfesum *quest. 10.*

Pro prædefinitionis hujuscemodi
illustratione.

CAPUT I.

Filii per subsequentes legitimati nuptias, in mortis articulo celebratas: numquid substitutum excludant.

SUMME.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 10. usque ad finem, ejusdem Thesis impugnatio, & solutio.

Substitutum excludere haud dubie reor. est Menochii, Mantica, apud Fachineum, 4. *controverf. cap. 55.* Reg. de Marinis *in observat. ad decif. Revert. 223. num. 91.* & *resol. juris, lib. 2. cap. 138. num. 8.*

Probatur: per subsequentes legitimati Matrimonium, ex supra cōmonstratis in prima facti specie, æqua succedunt lance, *cap. tanta, qui filii sint legitimi, l. cum quis, de naturalibus liberis, l. Divi Constantini, l. cum quis, C. de naturalibus liberis, §. fin. In l. de nuptiis, §. pen. de hereditat. que ab intest. novella 74. & 78. Justin. Auth. de Triente, & semisse, collat. 3. Gonzalez in lib. 4. decretal. tit. 17. qui filii sint legitimi, c. cōsequens l. n. 5. cōment. pag. 211. ac filii*

legitimi, & naturales: verum enim verò legitimi, & naturales substitutum explodunt, argumento textus in l. quid ergo, ff. de his, qui not. infam. in l. in delictis, §. si extraneus, ff. de noxalibus, & in l. in libris, ff. de milit. testam. Inspectio Reg. de Marinis *resol. juris, lib. 1. cap. 226. num. 4. pag. 417.* Antonium Fabrum 6. *Codicis tit. 27. ad S.C. Treb. def. 19. pag. 759.* igitur etiamnum filii per subsequentes legitimati

Matrimonio. Neu refragatur, quod in mortis articulo per subsequentes legitimati fuissent nuptias: nam id merè materialiter se habet, cum id liberè filios legitimasse, testator supponatur suos, ac per consequens

procul à dolo; qui cum facti sit, probatione indiget, *l. in bello, §. facti, ff. de captivis, & post l. in. revers. l. si emancipati, §. C. de collat. l. i. C. de probationib. l. quacumque, §. fin. ff. de publican. l. affecturatio, C. de non num. pec. cap. cum Joannes, §. verum, de fidei instrumentum. cap. licet, 6 de constit. lib. 6.* Neu est præsumendum adul-

7 que probatur, *l. dolum, Cod. de dolo: quare filii vera in filiationis possessione extare supponuntur. Nec firma ducitur illatio isthæ: in mortis articulo filios legitimat testator filios; igitur dolose: siquidem, qui suo iustitiae jure, minus dolose agere perhibetur, l. nullus videtur, de regulis juris.*

10 Dices: nuptiæ in mortis articulo celebratæ, in substituti fraudem stabilitæ præsumuntur; argumento *legis filia mea, ff. soluto matrimonio*, ac per consequens ei nullum inferri debeat præjudicium, argumento textus, *in cap. de his, de sepulturis; igitur, &c.*

11 Irritum ducitur antecedens: propterea quod id potius portendere foret, quam comprobare: quandoquidem supralaudatus textus, in l. filia, nec alio in themate extat, ut liquet ex ejusdem textus verbis; ibi: *vir in hoc repudiū misit, ut mortua, & dotem potius hæredibus eius, quam mihi redderet*; ac per consequens cum de repudio alloquatur: jure merito, &c. inspicio supralaudatum Fachineum, *littera*

12 B. col. 2. idem etiamnum edisserito de textu, *in cap. de his, de sepulturis*, siquidem ibi Canonica debet portio exhiberi.

CAPUT II.

Filii per subsequentes legitimati matrimonium: numquid substitutum excludant; si conditio isthæ, *si absque liberis, legitimis, & naturalibus decesseris*, adiecta fuerit à testatore.

SUMME.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 7. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 7. usque ad finem, ejusdem Thesis impugnatio, & solutio.

Substitutum excludere existimant Parisius, Natta, alique, quorum, & Author, & sectator est Menochius, de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 81. num. 4. adversus Fachineum, 4. *controverf. cap. 54.* Reg. de Marinis, *observat. ad decif. Reg. Revert. 118. num. 6.* aliove.

2 Thesis isthæ iisdem prorsus mediis, quibus prima facti species decisionis Capicianæ comprobata fuit, probatur; igitur, &c.

3 Probatur 2. ex textu, *in cap. cum in cunctis, cap. innotuit, de electione*: siquidem hic per subsequentes legitimati Connubium, immediatè ex legitimo suborti stemmate arguitur; quadoquid lex ipsa perinde se habet, ac si ab exordio ex legitima fuisset suborti matrimonio, illos expiat, *l. cum quis, vers. neque enim, Cod. de naturalibus liberis*; ibi: *neque enim, verisimile est, eum, qui postea vel donationem, vel dotem conscripserit, ab initio talem affectionem circa mulierem non habuisse, qui eam dignam esse uxoris nomine faciebat.* Auctores sunt supralaudati apud Menochium, *num. 5. & 8.*

5 Probatur 3. Ideo testator de legitimis fidei-
 bus natalibus eloquutus fuit, quatenus nul-
 la autumabat celebrare nuptias: quare con-
 tra ejus velle fuit excludere filios, per subse-
 6 quens legitimandos matrimonium; ne ullum
 roscendo extat discrimen inter filios legitimos,
 & naturales, ac per subsequens legitimatos
 matrimonium: propterea quod matrimonii Sa-
 cramentum illos expiat ferme, ac si à primor-
 dio ex legitimis subortu fuissent nuptiis: quan-
 doquidem experientia nos in dies common-
 strat, parentes æqualiter filios legitimos, &
 naturales, ac per subsequens legitimatos ma-
 trimonium illos amorem prosequi, igitur, &c.

Ne dicas: de filiis ex legitimo gignitis ma-
 trimonio hoc in themate eloquutus fuit tes-
 tator: alii filii legitimi, & naturales perhi-
 bentur: nam tamen in legis ditione sit,
 ut qui aliquam ob causam legitimum haud
 8 est, pro legitimo habendus sit: verum tamen
 prædefinire nequit, ut qui ex legitimo subor-
 tus non sit matrimonio, in legitimo habea-

tur. Author est supralaudatus Fachineus; igitur, &c.

9 Distinguenda est major: eloquutus fuit tes-
 tator hoc in casu de filiis legitimis, & natu-
 ralibus, ubi nullum pensabat matrimonium
 contrahendum, vera est major; alio pacto, de-
 negatur, unà cum ejus illatione: distinguenda
 etiamnum est minor; filii per subsequens legiti-
 10 matis matrimonium, si minus legitimi edisse-
 rantur quodam causam, quatenus legitimis ex
 nuptiis minimè gigniti esse supponuntur, con-
 cedenda est minor; quod effectum verò, est
 infirma, unà cum ejus illatione: quare testa-
 toris verba in hujuscemodi facti specie, stricte
 haud commentanda sunt; sed secundum tes-
 tatoris velle; secus verò sub sensu, quem
 faciunt; nec profecto verborum formula hac
 usus fuisset testator, si nuptias præfensisset
 contrahendas; quæ cum ita sint, jure merito in-
 cunctis, utputà seu in feudis, fideicommissis,
 substitutionibus, idque genus, æqua lance in-
 ter se successores fiunt.

DECISIO XXIII.

Adhuc per litteras ejusdem Reverendissimi D. Consultus quid sentirem de
 legato ad perpetuas Missas facto in Civitate Surrenti per quondam D.
 Anellum Raparium Doctorem: an posset ipse Reverendissimus Dominus de-
 trahere quartam, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Legatum ad perpetua relictum sacra: num-
 quid ex ipso per Episcopum, Archiepisco-
 pum, idque genus quarta detrahenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. primæ Thesis partis prædefini-
 tio.

A' num. 3. usque ad 19. ejusdem primæ
 Thesis partis probationes.

Num. 19. secundæ Thesis partis prædefini-
 tio.

Num. 20. & 21. ejusdem secundæ Thesis
 probatio.

Num. 22. tertiæ Thesis partis prædefinitio,
 ejusdemque probatio.

Num. 23. casus, in quibus denegatur Episcopo
 quarta.

A' num. 24. usque ad 26. cur Canonica
 portio sit refundenda Episcopo, vel id
 genus.

Num. 26. & 27. quanta debeat esse quarta.

Istinguas: vel legatum istiusmo-
 di, seu Cathedrali, seu Parochiali
 Ecclesiæ, seu alteri Pio loco, Episcopo
 subjecto, ad perpetuum relictum
 sacrum, pro Missarum celebratione, simpli-

eiter haud insufficiens sit, utputà pro singulo
 quoque sacro denarius numerus, vel major
 pecuniæ quæritas, scilicet binarius, vel plus ero-
 2 gatur. Si Cathedrali Ecclesiæ; tunc in Episcopi
 ditione est, pro candelarum consumptione, ejus-
 demque servitio, seu legatum sit merè suffi-
 ciens, seu excedens, juxta ejus prudens judicium,
 aliquid detrahere posse opinatur Antonius
 Capicius hic, Vivianus, in cap. de his 20. de
 testamentis, & ultimis voluntatibus, & in
 cap. officii 14. eodem titulo. Augustinus Barbo-
 sa de officio, & potestate Episcopi, parte 3. al-
 leg. 75. num. 44. D. Antonius Grannaieto
 ad textum, in cap. relatum 2. de sepulturis 28.
 num. 3. in fine. inspicit Thorum, par. 1. com-
 pend. decis. vers. quarta Episcopalis an debeat
 3 Episcopo, de legatis factis.

Probatur 1. ex cap. officii 14. de testamen-
 tis, cap. Ecclesiasticis, cap. charitatem 12. quæst.
 2. cap. de lapsis 16. quæst. 6. cap. qui sentit, de
 regulis iuris, cap. requisiti, de testamentis, cap.
 conquarente, eodem tit. cap. de his 10. quæst.
 1. in quibus est prædefinitum, ex relictis Ec-
 clesiæ, Episcopo quartam, seu Canonica de-
 beri portionem. inspicit quæso Cironium,
 in Paratit. in 5. lib. decret. de testam. tit. 26.
 pag. 227.

4 Probatur 2. Episcopus namque Diœcesis
 suæ curam sustentare supponitur, cap. decretum
 10. quæst.

10. *quest. 1. Cironius, in Paratitl. in 5. lib. decretal. tit. 8. de Scismaticis, & ordinatis ab eis, pag. 387. ac per consequens subditorum excessus corrigat. cap. qualiter, de accusationibus, cap. permissa 1. de offic. Judicis ordinarii, cap. super quibusdam, de verborum significatione, cap. quia 16. quest. 1. D. Antonius Granmanieto, 3. decret. de test. ad tex. in cap. sua nobis 17. num. 20. pag. 503. Gonzalez. 1. decret. tit. 6. de electione. & electi potest. in cap. cum in cunctis 7. in comment. num. 12. pag. 233. Paulus, 1. ad Corinthios, cap. 5. ubi Corinthum ob incestas nuptias cum noverca celebratas damnavit: ibi: Ego quidem absens corpore, praesens autem spiritu, iam iudicavi, ut praesens cum, qui sic operatus est. Quem locum late expendit Pelagius, in Epistol. 11. ad universos Episcopos Galliae. Concilium Sueslionense, in Carolo Pipino; ibi: unusquisque Episcopus in sua Parochia sollicitudinem habeat, ut Populus Christianus Paganismum non faciat; alioqui eorum sanguis de ipsorum manibus est reponendus, cap. irrefragabili, de officio ordinarii: quare iure merito ex relictis Ecclesiae, Canonica Episcopo debetur portio, cap. officii, cap. de his 10. quest. 1. cap. 1. cum sequenti, quest. 3. cap. de his, cap. decernimus 10. quest. 1. cap. constitutum 16. quest. 1. Clement. dudum, de sepulturis, cap. conquirente, de officio ordinum, cap. dudum, de decimis, cap. cum olim, de censibus, cap. parte. il. 3. cap. cum inter, de verbor. signif. l. 5. & 6. tit. 13. p. 1. cap. officii, cap. requisisti, de testamentis: sicut apud Romanos Curiae ex testamentis Decurionis, quartam vindicabat, l. sancimus, C. de sacrosanctis Eccl. Author est Gonzalez, 3. decret. tit. 26. de testam. in cap. de his 2. in comment. pag. 485. iuxta illud Divi Gregorii, in registro, lib. 2. epistola 52. ibi: qui enim passionum socii nominantur etiam omnium consecrationum esse debeant. Author est Vivianus supralaudatus; igitur, &c.*
8. Probatur 3. ex cap. relatum 2. cap. de his 4. cap. ex parte 5. cap. cum liberum 6. de sepulturis, cap. ex parte, de verborum significatione, cap. cum quis, de sepulturis, l. 6. Clementina dudum, vers. verum, eodem titulo, extravag. 2. de sepulturis. Trid. sess. 25. de reformatione, cap. 1. Author est Granmanieto, loco supralaudato: propterea quod de sepulturis eloquitur: verumtamen rite ad nostram facti speciem reduci queunt: siquidem utrobique par urget ratio: igitur eadem juris praedefinitio, l. his solis, vers. satis etiam cautè putamus, C. de revocandis donat. l. illud, C. de sacrosanctis Eccl. l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione heredit.
11. Probatur 4. Tamen si legatum istiusmodi in Divini cultus augmentum, ac in animarum salutem immediate tendat, cap. sicut de consecratione, dist. 1. cap. quia 12. quest. 2. & seq. consequenter curandis, ut Divinus per pia opera augeatur cultus. Vide Cironium eruditè, ac graficè eloquentem, in paratitl. 5. libri decretal. in tit. de reliquiis, & venerat. Sacror. tit. 40. pag. 288. & 289. & Petrus Fabrum, 3. semestrium, cap. 18. in princ. reg.
12. 272. secus verò per elemosinarum subtractionem, ac per Ministrorum diminutionem diminuat, cap. penultimo, de consuet. l. finli.
13. Cod. de sacrosanctis Ecclesiis: siquidem animarum salus est quammaximè exoptanda.
14. cap. cum sit, de atate, & qualis. ord. cum anima cunctis prætorior sit rebus, cap. visum de consecr. dist. 1. Vide Cironium, in paratitl. 5. lib. decretal. de homicidio voluntario, ve.
15. casualis, tit. 12. pag. 395. atque adeo summa est ratio, quæ pro Religione facessit, l. sunt, ff. de Religiosis, & sumptibus funerum: verumtamen Episcopum hoc in casu aliquid, & pro Ecclesiae servitio, & pro candelarum impensis, idque genus, recipere quæ talia quique Cathedralis Ecclesia aliquid pateretur detrimere, ad quod Episcopus haud adstringendus sit, cum Ecclesiae, & administrator, & moderator legitimus sit, cap. cum in cunctis 7. §. de electione, & electi. potest. ubi Gonzalez, idque
18. genus, pag. 234. neu in testatoris ditione est, Ecclesiae conditionem deteriore efficere posses igitur, &c. alioquin suo deficeret in munere, ac per consequens poenam condignam luere deberet, cum foret contra & Conciliorum, & Sacror. Canonum mentem.
19. Si Parochiali relictum differatur Ecclesiae, tunc Parochio loci aliquid, & pro candelarum consumptione, & pro Ecclesiae servitio, accipere licere fas est: tunc pro benedictionibus nubentium, seu exequiis mortuorum, nil exigere debeat, cap. non satis, cap. audivimus, cap. ad Apostolicam, de simonia, cap. 2. 23. quest. 8. Divus Gregorius, lib. 7. epist. 55. ad Januarium. Auditor est Gonzalez, 5. decretal. de simonia, in cap. suam nobis dilecti, de simonia, num. 3. in comment. pag. 68. quod germano sub intellectu commentandum erit, dummodò Parochus habeat unde possit suam sustentare vitam; ac per consequens eodem prorùs pacto, ac de Episcopo differatur fuit. est eorumdem Authorum thesisi primæ.
20. Iisdem prorùs iuribus, rationibusque, quibus prima cõmonstrata fuit thesisi, probatur:
21. siquidem utrobique par urget ratio: propterea quod sicuti se habet Episcopus sua in Diocesi, sic Parochus sua in Parochiali Ecclesia. Vide Barbosa, de offic. & potestat. Parochi, part. 1. cap. 1. num. 1. pag. 3.
22. Si demum de aliis sermo habeatur Ecclesiis, tunc ad ipsorum Rectores pertinere plurimum manifestum est: nam utrobique par militat ratio, ac per consequens eadem legis dispositio, l. his solis, vers. satis etiam cautè putamus, C. de revocandis donat. l. illud, C. de sacrosanctis Eccl.
23. Haud est denegandum tamen, quoddam pluribus facti speciebus Episcopo quarta minus sit refundenda, scilicet si linquatur legatum, seu pro pauperibus alendis, seu pro puel-

- puellis nubendis, seu pro restauranda Ecclesia, cap. 2. de sepulchris. Paulus Piascius, in *praxi Episcopali, de bonis mensa Episcopi*.
- 24 Cur autem quarta, seu Canonica isthæ portio Episcopo, vel Parocho sit refundenda, esse potest ratio: siquidem dignus est operarius mercede sua, cap. cum secundum epistolam, de prebendis, & dignit. ac per consequens cum siue parochialis Ecclesia suum sustineat onus, scilicet in Divinis exercitiis muneribus, cap. quem paniter, de penitentia, dist.
- 25 1. cap. disti Sacerdotes, quæst. 1. iure merito etiamnum æquum est, ut in ipsorum consumptione in relictis Ecclesiasticæ sepulturæ debeatur Episcopo, vel Parocho quarta, juxta.
- 26 dictum illud, ad quem pertinet onus, ad illud lucrum spectare debere par est, cap. Ecclesiasticis, cap. charitatem 12. quæst. 2. cap. de lapsis 17. quæst. 6. cap. qui sentit de regulis iuris in 6. l. nil tam naturale, ff. de reg. iuris.
- 27 Quanta autem debeat esse istiusmodi quarta nulla prædefiniri potest regula, ac per consequens locorum consuetudo est servanda, idque non nisi, diversas ob locorum consuetudines.
- 28 supralaudata hodie isthæ Capiciana prædefinitorum loco caret suo, ex decreto Sac. Congregat. Concil. Urbani VIII. sub die 21. Junii 1625. ubi sanxit Romanus Pontifex, supra, communistrata firma fore, si Ecclesia egena sit; ac Ecclesiasticis careat proventibus: ibi: *Ad septimum respondit, permittendum non esse, ut Ecclesie, vel loca pia, aut illorum administratores, ex elemosynis Missarum, celebrandarum, illam, utcumque minimam portionem retineant, ratione expensarum, quas habent in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesia, & loca Pia alios non habeant redditus, quos in usum eandem expensarum erogare licite possint*, 29 & c. secus verò si dives foret.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT I.

Quarta: numquid ex legato vitæ, & militiæ detrahenda sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesis partis decisio.
Num. 2. secundæ thesis partis prædefinitio.
A num. 3. usque ad finem ejusdem probatio.

T Amessi haud fore detrahendam fuisse prædefinitorum literis prodit Franciscus de Amicis. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. 4. an debeat detrahi de legato vitæ: verumtamen si hereditas foret admodum ere onusta alieno; quippe aliquid ex istiusmodi legato vitæ, & militiæ detrahi posse, haud dubie reor.

3 Probatur legatum vitæ, & militiæ haud est

perfolvendum, nisi prius ere perfoluto alieno, inspicito Cujacium comm. lib. 33. ff. Salvo Julian. ad leg. 82. §. fundus, de legatis, & fideicommissis, colum. 1. lit. C, D, E, pag. 2089. quicquid enim alienum est, restituendum est cum civiliter possideri nequeat, cap. ultimo de præscription. cap. si virgo, 34. quæst. 2. id quod nostrum.

4 11. ff. de regulis iuris. Obversaretur quippe iustitiæ, quæ est refundere unicuique quod suum est. §. iuris præcepta, ubi Balduinus, Franciscus Hothomanus, Cujacius, Vvltreus, idque genus,

5 insitit, de iustitiâ, & iure. hinc Cicero 1. offic. iustitiâ inest splendor virtutis maximus, ex qua boni viri nominantur: cuius primum munus est, ut ne cuiusvis noceat, nisi lacessitus iniuria: deinde, ut communibus pro communibus utatur; privatis autem, ut suis. & 2. officiorum ibi iustitiâ, ex qua virtute viri boni appellatur, mirifica quadam res multitudini videtur, nec iniuria. quis est enim, qui non admittitur splendorem, pulchritudinemque virtutis ac per consequens si hereditas minus lucrosa sit, quippe ex hoc legato vitæ, & militiæ aliquid sit detrahendum; aliqui nullus foret, qui hæreditatem hanc adire vellet, quod communi oppugnaret bono: siquidem testator suo privaretur heredi.

CAPUT II.

Quarta per filium familias, etiamnum de patris assensu stabilita; quenam extinctio expectanda erit, ut illa præstetur, patris, ne? an vero filii?

S U M M Æ.

- Num. 1. thesis prædefinitio.
Num. 2. ejusdem thesis probatio.

Patris extinctionem (de illa eloquendo quantitate, quam filius habiturus foret ab intestato) expectandam esse, haud dubie reor. inspicito Thorus compend. decis. vers. quarta constituta per filium familias, etiam de consensu patris.

2 Probatur: quarta namque isthæ non nisi paternis ex bonis detrahenda est, quæ quippe non nisi post patris extinctionem adipiscitur, l. 2. Cod. de inofficiosis donat. l. 2. §. 1. ff. familie eriscunda. Hothomanus tom. 1. epitom. in pand. lib. 10. tit. fam. eriscunda, tit. 2. num. 14. pag. 159. l. 1. §. impuberi, ff. de collat. bonor. l. quoriet, ff. soluto matrimonio, l. 2. Cod. si à parente quis fuerit, l. sed est 25. §. consuluit, ff. de petitione heredit. Mancinus de legitima, part. 1. quæst. 5. argum. textus in l. sed est mos 13. l. res uxoris, ff. de donat. inter, l. cum hic status 32. ff. eodem, l. non vix, ff. de donat. causa mort. ff. fideicommissu 11. §. si cui, ff. de legatis 2. Gonzalez 2. decretal. in cap. cum finis 14. num. 4. de regularibus, pag. 604. igitur, & c.

E Ligens quis sepulturam ubi voluerit: numquid tertiam illorum, quæ reliquit Ecclesiæ, ubi sepellitur, Pareciali Ecclesiæ partem refundere debet. ad commentationem textus in cap. nos instituta 1. cap. fraternitatem 3. cap. de uxore 7. cap. cum super 8. cap. certificari 9. cap. in nostra 10. de sepulturis.

S U M M Æ .

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usq; ad 12. ejusdem thesis probatio.

Num. 12. ejusdem oppugnationis.

Num. 13. ejusdem solutio.

Tfi Ecclesiæ Pareciali fore dandam, tertiam faciunt supralaudati textus: verum tamen melius opinor, istandum esse consuetudini locorum. est & priscorum, & modernorum Canonistarum, scilicet Petri Gregori lib. 2. synag. cap. 13. nu. 6. & 7. & lib. 33. cap. 23. num. 10. & lib. 1. partit. tit. 15. cap. 4. num. 2. Alteserræ lib. 1. dissertat. cap. 12. idque genus.

2 Probatur 1. ex cap. fraternitatem 3. de sepulturis, ubi per Innocentium III. est prædefinitum, quod habens sepulcrum majorem, eligitque sepulturam in loco minus Religioso, seu id agens dolo sit inductus, seu ex contemptu, seu non dimissa Ecclesiæ suæ Canonica portione, seu expresse, seu tacite, tunc electio infirma est, si consuetudo ibi sepeliendi vigeat, secus verò, si isthæc deficiant ibi: Unde ipsorum devotioni, & externa voluntati, qui apud hujusmodi Ecclesias sepelli desiderant, minimè contradicendum est; igitur, &c.

3 Probatur 2. ex textu in cap. cum super 8. de sepulturis, ubi est prædefinitum per Lucium III. quod si Parochianus Ecclesiæ Cathedralis alibi sepellitur, de ipsius funeralibus, seu relictis Ecclesiæ sepultura, debetur quarta capitulo Cathedralis Ecclesiæ; igitur, &c.

4 Probatur 3. ex cap. certificari 9. de sepulturis, ubi cautum est per Clementem III. quod in quietate Canonica portio, quæ Parochiali debetur Ecclesiæ, consuetudini locorum standum est; igitur, &c.

5 Probatur 4. ex cap. in nostra 10. de sepulturis, ubi est sancitum per Innocentium III. quod privilegiati super funerandi jure, sepellire queunt illos, qui apud eos sepulturam eligunt, persolvendo tamen de relictis à defuncto pro anima sua in novissima dispositione quartam Parochiæ, nisi dolo, & fraude fuerit inductus ad sepulturam hujusmodi deligendam: siquidem tunc quicquid Ecclesiæ illi relictum fuit, restituere debet Pareciali Ecclesiæ, cui quarta debetur. quod idem patet ex cap. relatum 2. de se-

pulturis, ubi cautum est, quod si quis bonæ suæ, seu in vita, seu in obitu Monasterio linquere velit, tunc Pareciali Ecclesiæ medietatem refundere debet.

7 Probatur 5. ex cap. de his, de sepulturis, cap. ex parte 5. eodem tit. cap. plerique, de pactis, cap. ut privilegia, de privilegiis, cap. nimis, de excessibus Prælatorum, cap. 1. de pactis in 6. cap. 1. cap. cum quis, cap. 3. cap. licet, cap. finali, de sepulturis in 6. cap. ebron, idque genus. Author est supralaudatus D. Antonius Grannæto.

8 Probatur 6. ratione: operarius mercede dignus ducitur sua, epistola 1. ad thessalonicenses, c. 5. juxta diderium illud (qui passionum focii fuere, etiamnum consolationum esse debent) 2. ad corinthios, cap. 1. verum enim verò Parecialis Ecclesiæ, & celebrandis, & administrandi divina Parochianis suis onus sustinet, cap. 2. de Parochiis; igitur æquum est, ut Pareciali Ecclesiæ Canonica refudatur à Parochianis portio, cap. 2. de sepulturis in 6. Trid. sess. 25. de reformatione cap. 13. igitur, &c. quare juxta textum in cap. relatum, vers. medietatem Ecclesiæ, ad quam dignoscitur pertinere, relinquat de sepulturis canonica portio, Ecclesiæ pareciali debitæ: in jure etenim est media omniū bonorū pars, quæ pro salute animæ suæ deinceps reliquit Ecclesiæ, apud quā elegit sepulturam, et meti regula isthæc haud semper servatur, cū aliquādo sit quarta cap. cum super, de sepulturis: interdum tertia pars, cap. in nostra 10. eodem tit. et si hodie locorum consuetudo servanda est.

10 Revera quarta vel tertia isthæc, idque genus haud deducenda erit ex iis, quæ seu pro ornamentis, seu pro fabrica Ecclesiæ, vel pro anniversario, seu relictis ad perpetuū cultū divini, c. finali, de testam. sic ne pro relictis pauperibus, aut consanguineis, piis causis, cap. ex parte vestra, cap. in nostra, de sepulturis.

12 Nec obstat textus in cap. conquarente, de officio ordin. cap. de quarta, de præscript. cap. officii 14. cap. requisisti 15. de præscript. cap. officii 14. cap. requisisti 15. & finali, de testam. idque genus, in quibus est prædefinitum, quod quarta mortuorum pars Episcopo præstanda sit; igitur haud ritè dictum fuit, quod isthæc quarta Pareciali refundenda sit.

13 Varia extant Authorum placita, pro horum solutione textuum, siquidem nonnulli autumant, quartam Episcopo competere, non nisi 14 ratione præscriptionis. D. Antonius Grannæto, loco supra laudato, binas dari quartas, edocet; unam Episcopo, alteram verò Parochi: melius verò opinor, hoc in casu, locorum consuetudinem servandam fore, ut hodie est in praxi: quare supralaudati textus in consuetudinem abiere, si quæ alia sint, quæ huic adduci queunt, potius prisco jure commentanda sunt, quàm hodie in praxi, cum secus servetur.

DECISIO XXIV.

IN Causa Lucentis Pappalardæ Viduæ relictae quondam Jac. Antonii Nicolai, petentis ab hæredibus dicti ejus viri, alimenta sibi præstari, durante primo anno soluto matrimonio, infra quem dotem exigere non potest, cum hic sumus in hæredibus extraneis non filiis ipsius mulieris: quoniam de filiis est cautum, per consuetudinem Neapolitanam, quæ incipit *viro mortuo*, qui incontinenti ad alimenta teneantur, quæ se conformat cum jure communi, quia filii debent alere matrem, *l. si. §. ipsi autem, Cod. de bonis, quæ liberis, &c.* Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Fæti Species.

EXcinto viro, primo durante anno, in quo mulier propriis ex filiis dotem exigere nequit (ex suppositione, quod dos in pecunia consistit) numquid istiusmodi filii, & communi jure, & consuetudine neapolitana, quæ incipit *viro mortuo* inspectis, matrem alere interea adstringendi sunt, si mater egena sit.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
A' num. 2. usq; ad 9. ejusdem Thesis probationes.
Num. 9. & 10. Thesis secundæ prædefinitio.
A' num. 11. usq; ad 26. ejusdem Thesis secundæ probationes.
A' num. 26. usq; ad 31. Thesis secundæ oppugnationis, ejusdemq; solutio.
Num. 32. & 33. primæ Thesis tertiæ partis decisio.
A' num. 34. usq; ad 40. ejusdem Thesis tertiæ probationes.
Num. 40. secundæ Thesis partis prædefinitio.
Num. 41. ejusdem secundæ Thesis tertiæ partis, probatio.
Num. 42. & 43. & 44. primæ Thesis quartæ partis decisio.
A' num. 45. usq; ad 50. ejusdem Thesis quartæ probationes.
Num. 50. secundæ Thesis quartæ partis decisio.
Num. 51. & 52. ejusdem partis probatio.
Num. 53. Neapolitana consuetudo non est servanda.
A' num. 54. usq; ad 60. ejusdem probationes.
Num. 60. Thesis quintæ decisio.
Num. 61. & 62. ejusdem probatio.
Num. 63. altera Thesis pars.
Num. 64. ejusdem probatio.
Num. 65. alterius Thesis decisio.
Num. 66. ejusdem probatio.
Num. 67. Thesis sextæ prædefinitio.

A' Num. 68. usque ad 72. ejusdem probatio.
Num. 72. 73. & 74. ejusdem impugnationis, & solutio.

Num. 75. & 76. & 77. Thesis septimæ prædefinitio, ejusdemq; probatio.

Num. 78. Thesis octavæ prædefinitio.

A' num. 79. usq; ad 86. ejusdem probationes.

A' num. 86. usq; ad 98. oppugnationes, earum, demq; solutiones.

A' Num. 98. usque ad finem, nonq; Thesis prædefinitio, ejusdemque probatio.

- 1** Sse adstringendos existimant Antonius Capicius *hic nu. 1. & decis. 44. num. 1.* Reg. Revert. *decis. 30.* Peregrin. *dec. 83.* Fontanella *de pactis nuptialibus, tomo 2. clausula 7. glofa 3. parte 5. num. 6.* Reg. de Franchis *dec. 489. num. 1.* Reg. de Marinis *in observat.* ad supralaudatum Reg. Revert. aliiq;
2 Probatur 1. ex textu *in l. finali, §. ipsi autem, Cod. de bonis, quæ liberis*, siquidem duo in matre inspicienda sunt prædicata; unum, quæ mater, alterum verò, quatenus in viri bonis
3 creditrix est: nam quæ mater, ceu egena à filiis alenda est. Cicero *de respons. aruspici.* parentibus nos primum natura conciliat: quos non alere nefarium est, & pro Roscio Amerino; ibi: *Magnam viam, magnam necessitatem, magnamque possidet religionem paternus, maternusque sanguis: ex quo si quid macula concepta est, non modo elui non potest, verum usque eo permanat ad animum, ut summus furor, atque amentia consequatur.* & 4. Tuscul. ibi: *Nemo parricida supplicio, misericordia commovetur.* & pro Cluento; ibi: *Cuiusmodi cumque mater sit, tamen in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportet; alioqui filii, & charitatis, & iustitiæ labe sedati forent: quædoquidem id charitas reposcit, & iustitia jubet, idque non nisi ob beneficia à matre suscepta;*
6 etenim ante partum est onerosa, in partu dolorosa, post partum laboriosa; quæ verò creditrix hestandū haud est: siquid suum querit, ac per consequens de suo; secus verò de alieno alii par est, *l. non usque 2. §. si à parent. quis manum. l. in re mandata 21. Cod. mandati.* Faber *decis.*

decif. 87. error. 2. & in juris prudentia. Papin. tit. 3. princip. 2. in princip. & illat. 1. tit. 5. princip. 1. illat. 7. tit. 12. principio 3. illat. 8. Oroz de apicib. jur. civil. lib. 2. cap. 5. pag. 108.

- 8 Probatur 2. ex iisdem consuetudinibus verbis; ibi: *Heredes, qui mariti mortui primis sex mensibus a morte ipsius mariti computandis, si fuerint liberi communes teneantur ipsam alere; igitur, &c.*

Secunda facti species.

Quid prædefinendum, si uxor unde vivere queat, utputa parafernalia bona, idque genus, habere edisseratur: numquid etiamnum a filiis primo anno illa alenda sit, si ejus dos in pecunia consistat, atque adeo ab ipsa exigi nequeat.

- 9 Esse alendam etiamnum a filiis matrem, ac per consequens agere, seu creditricem, secus verò ut matrem, edocent Thefaurus decif. 43. num. 3. Reg. de Franchis loco supralaudato, num. 1. adversus Bartolum, Alexandrum, aliosque quorum & author, & sectator est Reg. Revert. 10 decif. 30. quare omne interesse passum ratione minus solutæ dotis pro tali tempestate ipsi persolvendum erit mulieri. Grammaticus, decif. 103. num. 92. Author est.
- 11 Probatur 1. ex textu in l. 1. §. ex actio, vers. *fin autem; ibi: Etiam usuras asimationis omnium rerum, l. finali, §. præterea, Cod. de jure dotium; igitur, &c.*
- 12 Probatur 2. vetitum jam in jure extat, neminem cum aliena locupletari debere jactura, l. nam hoc natura, Cod. de condit. indebiti, l. naturaliter, §. finali, l. hac conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. jure natura 206. ff. de regulis juris, l. ult. C. de usucap. pro emptore, cap. suam de panis, cap. locupletari 47. de regulis juris in 6. l. 1. §. quod motus causa, l. 46. ff. de sol. vide Donellum comm. de jure civili, lib. 4. de rebus privatis, cap. 5. sub num. 20. & 30. pag. 240. cum id dolosum sit, l. 1. §. an in pupillum, §. depositi, l. si quis mancipiis
- 13 17. §. proculus ait, ff. de instit. act. nam justitiæ præceptis oppugnaretur, sine quibus nil potest esse laudabile. Cicero 1. de
- 14 Officiis; verum enim verò, si adversariorum placitum verum foret, quippe dicerium veritatis
- 15 ficaretur hujuscemodipropterea quod tempestate moræ restitutionis dotis; non ne uxor indebitè damnum pateretur? siquidem detineret injustè hæres quicquid alienum esset, quod est vetitum, cum res semper ad suum spectet dominum, apud quem servanda est. Oroz. de apicib. jur. civil. lib. 1. cap. 5. num. 2. eademque fructificat; igitur aliena cum jactura lucrari
- 16 edisseretur, quod per absurdum foret: quandoquidem tempore moræ restitutionis dotis heredi potius, quàm viduæ juxta adversariorum placitum, adipisceretur, quod per absurdum foret.
- 17 ret: queritandum profecto est ab adversariis, quo titulo lucrum hoc reportaret hæres? profecto nullo.

- 18 Probatur 3. Mulierem ex dote fore alienam pro comperto habetur. Antonius Faber, 4. Codicis, tit. 9. ne filii pro patre, aut pater pro filio, def. 3. in allegat. num. 8. pag. 294. Cujacius, tom. 2. in ff. de dot. præleg. ad l. 1. §. 9. lit. D. pag. 1006. pro qua recuperanda tacitam habet hypothecam, cap. ex literis §. de pignoribus, l. unica, §. ut plenius, Cod. de rei ux. action. l. assiduis 12. vers. ad hæc, Cod. qui potiores, §. fuerat. in lit. de action. l. ubi 29. Cod. de jure dotium. Faber, lib. 8. contestatur. cap. 11. 12. & 13. Cujacius, in novella 91. & in l. unica, §. sed ut plenius, Cod. de rei ux. Donellus, de pignor. cap. 12. Petrus Gregorius, lib. 9. Syntagmatur, cap. 24. Balduinus, in instit. pagina 120. Bachovius, lib. 6. declarat. cap. 92. Fachineus, lib. 3. contraver. cap. 99. & 100. & lib. 10. cap. 33. 34. & 35. Bachovius, lib. 1. de pignor. cap. 10. Merlinus, de pignor. lib. 3. tit. 2. per totum. Gaito, de credito, cap. 4. quæst. 1. numero 1628. Fontanella, de pactis nuptial. tomo 2. clausul. 7. Glof. 2. par. 1. ex num. 28. ac actionem rei vindicationis, l. in rebus 30. Cod. de jure dotium. cum Reipublicæ expedit, mulieres suas detinere dotes, ut sic nuptiis contractis, liberis Civitas repleatur, l. 1. ff. soluto matrimonio, l. 2. ff. de jure dotium, l. pater 71. ff. de evictio. cap. in literis, de pignor. cap. per vestras, de donat. inter. igitur ejus detinens
- 20 dotem, illam alere necessum est: petendum, ab adversariis, quare vir ex dote parafernalia possidens bona, uxorem alere adstringendus
- 21 est: cedo; nonnè eadem obligatio in filios hæredes transiit? nonnè eadem dos penes eosdem detinetur? fortassis haud est obligatio? igitur filii heredes alimenta matri præstantes, ipsi
- 22 refundent, quod sibi debetur: quare jure merito pro alimentis; atque adeo pro usuris decursis (ritè ut infra liquebit) adversus ipsos agere quirit mater.
- 24 Probatur 4. Tò habere aliunde, ut possit vivere, hoc in casu merè materialiter se habere: nam reposcit mulier, quod sibi debetur; scilicet alimenta ex dote sibi præstantia, vel usuras juxta illud justitiæ præceptum, reddere cuilibet quod suum est. §. juris præcepta, in lit. de justitia, & jure. hinc Cicero, 2. offic. ibi: atque iis etiam, qui vendunt, emunt, conducunt, locant, contrahendisque negotiis implicant, ut justitia ad rem petendam, necessaria est, cuius tanta vis est, ut nec illi quidem, qui maleficio, & scelere pascuntur, possint sine ulla particula justitiæ vivere; igitur, &c.
- 26 Ne differas: Alimèta nō nisi ageno præstāda
- 27 sunt: præsertim, si sint liberi, qui naturali inspecto jure, à parentibus alendi sunt, l. si quis à liberis, §. parens, ff. de liberis agnoscendis, l. si competenti 3. l. penult. & finali, Cod. de alendis liberis, l. unica, §. raceat, Cod. de rei ux. cap. si quis dereliquerit 14. 30. dist. hinc Cicero 4. ad Heren. egens est, qui non satis habet; & is, cui, nihil satis potest esse, alioqui ceu im-

improbis, avarusque habendus est. idem Tullius *paradoxi ultimus*; ibi: *improbi, & avari quoniam incertati, & in casu positati possessiones habent, & plus semper appetunt: nec eorum quisquam adhuc invenit, cui quod habere, esse satis; non modo non copiosi, ac divites, sed etiam inopes, ac pauperes existimantur*. Hothomanus, *consilio 30. nu. 8. lit. S.* pag. 247. verum enim verò aliunde vivere potest mulier, ægena haud esse prædicatur; igitur

ipsi per filios haud præstanda sunt alimenta: 30 Distinguenta est major: alimenta ægena tantummodo refundenda sunt, irrita est major, & illi etiamnum, cui à jure dantur, conceditur major; data minori, infirma est ejus illatio: propterea quod nostro in casu uxori alimenta debentur, non quia ægena foret; quodquidem tunc à filiis alio ex capite debentur, aut quatenus sunt sibi à jure debita, ceu supponitur.

Tertio an debeat ista recipere in domo hæredis, si non vult ibi stare, &c.

Hæc Antonius Capicius.

Tertia facti species.

SI dos per filium matri restituta, in stabilibus bonis, vel in præciosis gemmis, idque genus consistat, numquid à filiis, tempestate primi anni luctus, alenda sit, si morosi ipsius dotem restituere sint.

32 Distinguas: vel de stabilibus sermo erit bonis, vel de præciosis: si de stabilibus, tunc seu pro alimentis matri præstandis, seu pro usuris sequestro esse subdenda bona, ac per consequens fructus ex ipsis damnatos creditrici fore perfolvendos; tamen si aliunde habeat unde vivere queat, plusquam esse exploratum.

34 Probatur 1. Dos stabilibus consistens in bonis, post viri extinctionem, extemplo, & quodam causam, & quodam effectum uxori acquiri pro comperto habetur. Antonius Faber, 5. Cod. tit. 8. de rei uxoria actione, *defin. 5. pag. 551. l. pater 71. ff. de evict. l. si cum dote 22. §. eo autem, l. in Insulam 42. l. Titio 44. ff. soluto matrim. l. in eum 16. ff. de relig. Argum. legis, si socr. Cod. soluto matrim. l. unica, Cod. de rei uxori. l. ultima, Cod. de colat. dotis, cap. mulieres 1. de donat. inter, cap. 2. eodem tit. in 6. in 1. collez. cap. 2. cap. etsi necesse 5. cap. nuper 6. cap. final. in fine, de donat. inter, cap. 2. de conj. servor. cap. propositio 32. quasi. 3. cap. ex publico; ibi: restituatur, de conver. conjugum, cap. 1. ut lite non contestata, l. 2. ff. soluto matrim. l. quoties 16. l. non solum 52. ff. de iure dotum, l. ultima, Cod. soluto matrim. l. unica, §. illo, Cod. de rei uxori. actione. Ulpianus, in frag. tit. 6. §. divorzio. Coralius, in l. 2. ff. soluto matrim.*

35 Cujacius, in cap. mulieres 1. propterea quod superstiti viro, eorumdem administratione ad virum pertinere supponitur l. dote. l. si constante 25. §. si maritus, ff. soluto matrimonio. Antonius Faber, 4. Codicis, de probat. & præsumptionibus, *def. 22. in illat. nu. 4. pag. 315. l. unica, Cod. si dos constante matrim. l. pro enervibus, Cod. de jure dotum, l. si constante, ff. soluto matrim. l. maritus, §. momento, l. ultima, ff. de jure dotum, l. 2. ff. de dote prælegata. Donnellus, lib. 4. commentar. cap. 5. Castil. tomo 4. controvers. cap. 26. num. 2. Petrus Barbosa, in l. 1. 2. part. ff. soluto matrim. l. 2. ff. de jure dotum. Scipio Gentilis, lib. 4. de donat. inter, cap. 20. dum dotis Dominus quodam effectum vir sit,*

Antonius Faber, 4. Codicis, tit. 14. de probat. & præsumpt. *defin. 22. pag. 313.* idque non nisi ad matrimonii onera sustinenda, l. do- 36 ce ancillam 9. C. de rei vindicatione: inde est, quod si vir inops sit, idoneam pro dote afferenda, restituenda, cautionem refundere debet. Argum. textus, in cap. per vestras 7. de donat. inter, l. si cum dote, §. si autem, §. soluto matrim. l. ubi adhuc, Cod. de jure dotum. Cujacius, in dicta cap. per vestras. D. Josephus de Retes, in l. hæc actio, ff. soluto matrim. Cujacius, ad tit. Cod. ne fideiussores dotum. Coralius, in l. 2. ff. soluto matrim. Gentilis, de donat. inter, lib. 4. cap. 22. Olea, de cess. jur. tit. 3. quasi. 7. Valascus, consult. 8. Castil. lib. 4. controvers. cap. 27. & de alimentis, cap. 26. 37 §. 3. quare si ipsi sit data dos, & ad inopiam vergere incæperit, tunc per mulierem de dote rogatio fieri debet, l. si constante 25. ff. soluto matrim. Argum. legis 3. §. 1. ff. ubi pupillus. inspicito Balduinum, ad jus Justin. pag. 38 602. igitur jure merito ad usque uxori restituatur dos, ejusdem fructus sequestro subiciendi sunt. Cujacius, tom. 2. in ff. de dote præleg. ad l. 1. §. 9. lit. D. pag. 1006. ac per consequens uxori liberandi, tamen si habeat unde vivere valeat. Hothomanus, *consilio 30. num. 12. pag. 248.*

39 Iisdem processu modis, quibus secunda facti species probata fuit, demonstratur 2.

40 Sin autem de præciosis, & tunc ad usque præciosarum restitutione gemmarum, fieri edisseratur per filios, ipsi esse præstanda alimenta; etiam si aliunde habeat unde vivere queat, existimo.

41 Iisdem processu modis, quibus secunda cõprobata fuit facti species, probatur: siquidem utrobique par urget ratio, adeoque eadem legis prædefinitio, ut pendenti liquido liquet, l. his solis, vers. satis etiam caute putamus, C. de revocandis donat. l. illud, C. de sacrosanctis Ecclesiis, l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione hæreditatis. l. illud, §. ad leg. Aquil. l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. Juliam, de adulter. l. quidam nummularius, §. de edendo, l. nauta, §. finali, §. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, §. si igitur. insit. quod cum eo.

Quarta facti species.

DOS in pecunia consistens, ab extraneo hærede uxori restituenda, si hæres, prima anni luctus

- Iustus tempestate, in mora esset, dotem restituendi; an (inquam) interea ipsi fructus, vel usurae, vel interesse persolvendum sit; vel alimenta praestanda, si uxor egena sit ac per consequens habeat ex quo vitam sustentare possit. quid praedefiniendum, si dos in stabilibus consistere edisserat bonis, quidve inspecta consuetudine Civitatis Neapolitanae, extinctio marito.
- 43 Pro quibus praedefiniendis: si mulier egena sit, extemplo dotem, in pecunia consistentem, communi inspecto jure, ipsi esse restituendam, alioqui usuras, vel fructus ex dote dimanantes, vel alimenta ipsi fore praestanda, atque adeo à fortiori si stabilibus in bonis consistat,
- 43 reor primo; ut per S. R. C. fuisse sancitum. memorie tradit Afflicus, *decis. 284. num. 2.* est Antonii Capicii, *hic num. 2.* Thesauri, *decis. 43. num. 1.* de Franchis, *decis. 489. num. 28.* ubi Amendola, *usque ad num. 6.* nonnulli
- 44 los laudans Authores, referens, sic per S. C. fuisse sancitum. inspicito Reg. de Marinis, *obseruat. ad decis. Reg. Revert. 30. num. 4.*
- 45 Probatur 1. ex textu in *l. unica, §. exactio autem, Cod. de rei uxoriae actione*; ibi: *ceteris videlicet rebus, quae solo continentur, illicd restituendis*; ibi: *vel ceteras res statim post dissolutum matrimonium etiam usuras aestimationis omnium rerum, quae extra immobiles sunt usque ad tertiam partem centesima, ex bona fide introducendas maritus praestet, &c. l. unica, §. exactio, C. de rei uxoriae actione, l. patroni, 17. l. non tantum 20. ff. de re iudicata, l. maritum 11. cum sequentibus, ff. solut. matrim.*
- 46 Probatur 2. ex *l. lege divorzio, ff. soluto matrimonio.* Hothomanus, *consilio 50. num. 7. pag. 247.* propterea quod iidem prorsus modis, quibus secunda, & tertia commonstrata fuit facti species probatur: nam utrobique idem prorsus thema extare ducitur; igitur, &c.
- 48 Probatur 3. Egena mulier quibusnam alenda sit bonis, ab adversariis petendum? haud (inquam) ex alienis, alioqui cum dedecore vitae, famaeque suae, atque adeo in extincti viri affinium, consanguineorumque detrimentum, de honestatemque, elemosynas reposcere deberet, quod iuribus dissonū est: siquidē rebus ut posse suis, cui libet per *est, l. in traditionibus, ff. de pactis, l. in re mandata, Cod. mandati*; idque non nisi, ut suam decenter sustentare, queat vitam. Cicero *5. de finibus.* non ex suis, siquidem penes perfuncti viri haerem extare supponuntur; igitur, &c.
- 50 Dotem, in stabilibus consistentem bonis, si illam in restituendo in mora sit extraneus haeres, profero, vel interea uxorem esse alendā, vel usuras, vel interesse passum esse persolvendum, seu egena sit, seu non, reor 2. Author est cum nonnullis Afflicus supralaudatus, *num. 4.*
- 51 Probatur ex *dicta l. unica, §. exactio*, ubi praedefinitum, quiddos in stabilibus consistens bonis, extemplo restituenda sit. Hothomanus supralaudatus; igitur si in tradendi mora sit haeres, profecto ad omne damnum illatum esse in causa, ac per consequens fore adstringendum, par est. Argum. legis, *ante, §. si cum servum, ff. de vi bonor. raptor. l. videamus, §. finali, l. qui domum, in fine, ff. locati; l. nihil interest, ff. ad l. Corneliam, de sicar. l. qui occidit, §. in hac, ff. ad l. Aquiliam, cap. sapē 50. dist. cap. finali, de iniuriis, cap. de cetero, de homicidio*: quod ipsi ex textus verbis liquido liquet; ibi: *ceteris videlicet rebus, quae solo continentur illicd restituendis*: quare Antonius Capicius, *num. 2. Reg. Revert. decis. 13.* alique, alio in themate extant, eloquentes de dote haud in pecunia consistente, ubi femina minus egena sit.
- 53 Neapolitanam Consuetudinem, incipientem viro mortuo, hoc in casu haud fore servandam procul dubio, reor 3.
- 54 Probatur: Consuetudinis hujuscemodi namque verba sunt: *ibid: haeresque mariti mortui, primis sex mensibus, à morte ipsius mariti computandis, si fuerint liberi, omnes tenentur ipsā alere, si fuerint alii haeredes, non adstringuntur ipsam alere, sed praefatis sex mensibus lapsis, cogatur dare dicta mulieri pro alimentis suis tarenum unum, pro qualibet uncia aurea data in dotem, usque ad alios sex menses completos, &c.* nam quamplurima sequerentur
- 56 absurda. primo, quatenus melioris conditionis afforent extranei haeredes, quam proprii; cum extranei infra sex menses alimenta praestare adstringantur, secus vero liberi.
- 57 Secundo neu firma ducitur Capiciana *hic num. 11.* neu aliorum ratio, de quibus prospectandus est Reg. de Franchis, *dicta decis. 489. à num. 2.* utputā aut esse intra sex menses illos ab extraneis alendam, si habeat ex quo
- 58 vivere valeat; secus si egena sit: propterea quod rogandum ab istis, quare sex lapsis mensibus, praefata mulieri pro alimentis suis, pro qualibet auri uncia in dotem data, usque ad alios sex menses, tarenum unum dare adstringatur, secus vero ante? quandoquidem eadem prorsus urget ratio de *ly. ante, ac de Tō post, cū* accidere quiret, ut mulier tam ante, quam post menses illos sex, habeat unde vivere, queat: igitur tarenū persolutio, vel ab exordio fieri debeat, vel post annum: quare nostro in casu iuxta commune jus, praesertim secundum textum in *dicta l. unica, §. exactio*, res erit praefinienda.

Quinta facti species.

SI primo luctus anno illo sit alenda vidua, quibusnam ex bonis sustentanda sit.

60 Distinguas: vel viduā dos in mobilibus consistat bonis, utputā in gemmis, idque genus, & tunc in haereditatione est, praestare pro alimentis dotis partem, scilicet gemmas aliquot. est Antonii Capicii *hic num. 6.* aliorumque.

61 Probatur: haeres namque in hujuscemodi facti specie si extraneus foret, nil de suo, aut de dotis substantia viduam alere adstringendum est.

62 idem supralaudatus Hothomanus : verum, enimverò dotis substantia mobilis esse supponitur res ; igitur ex illa vidua alenda est ; atqui impossibile ducitur , nisi illius traditio habeatur : quandoquidem mobilis res isthæc nil fructificare supponitur , ex quo aliquid lucri percipi possit , igitur , &c.

63 Vel dos ex re moventibus , utputà ex gregebis , consistat ; tunc ex istiusmodi fructibus , ex grege dimanantibus , vidua alenda sit.

64 Probatur : ex suppositione , quòd vidua isthæc ex his re moventibus alenda sit , profecto est tribuendus modus , quo sit alenda : atqui alius haud reposeitur modus , nisi ex fructibus , ex grege dimanantibus ; igitur , &c.

65 Vel denum stabilibus in bonis , vel in pecunia consistit dos , tunc ex ipsorum fructibus vidua alenda est.

66 Probatur : res namque suo fructificat domino ; inde est , quòd penes famam assevari debeat dominum . Jacobus Gothofredus *tom. 1. Cod. Theodos. lib. 2. tit. 13. in comment. col. 1. pag. 154. Oroz. de apicibus juris civil. lib. 1. cap. 5. num. 2.* at vidua horum est bonorum domina ; tametsi ipsorum manutentio in ipsius viri ditione est ; igitur , &c.

Sexta Facti Species .

SI uxor , ex quo vitam sustentare possit , haud habeat ; à quonam sit alenda , ab hærede viri nean verò ab ejus patre ; si dives foret , durante restitutionis dotis materia ,

67 A mariti hærede fore alendam haud dubiè existimo . est nonnullorum , quorum , & auctores , & sectatores sunt Antonius Capicius *hic num. 7.* Surdus *de alimentis , tit. 1. quaest. 44. num. 40.*

68 Probatur : viduæ namque pater merè mater

69 rialiter , quòd sit dives , se habet : propterea quòd alendi onus non nisi ad patrem pertinet , ubi filia minus habet , ex quo vivere possit , *l. 1. §. ius naturale , ff. de iustitia , & iure , l. ne fennius 34. ff. de negotiis gestis , l. alimenta 11. Cod. eodem , l. capite , ff. de ritu nuptiar. l. si quis ad liberos , §. 1. l. 4. ff. de liberis agnoscendis , l. 3. & 4. Cod. de alendis liberis . l. unica , §. taceat , vers. fileant , Cod. de rei uxor. action. l. finali , §. ipsum , & §. filii autem , Cod. de bonis , que liberis ,*

70 quod universo animantium generi , id à natura sit institum , *l. 3. ff. de iustitia , & iure . inde*

71 est , quòd qui liberorū haud studeat educationi , propriam obtruncare prolem didicerit *in l. necare 4. ff. de liberis agnoscendis* . Petrus Gregorius *lib. 11. syntag. cap. 10. & lib. 15. cap. 28. à num. 5.* Fornerius *lib. 2. rer. quotid. cap. 20. Oualdus lib. 2. Donelli cap. 24. lit. B. & lib. 14. cap. 27. lit. L.* Faber *in Papin. tit. 5. princip. 2. illar. 8. & tit. 8. princip. 5. illar. 2.* idque genus ; in nostro porò casu vidua isthæc habere supponitur , ex quo alenda sit , utputà ex dote , quæ est penes viri extincti hæredem ; igitur patris haud interest , eam alere debere .

72 Dices : ubi filia divitem habet patrem , toties

habere ducitur illud , ex quo vivere possit ; igitur potius à divite patre alenda sit , quàm à viri hærede : nam patris partes sunt , suos alere filios , *dicta l. si quis à liberis , §. si parens , ff. de liberis agnoscendis* .

73 Distinguendum est antecedens : idque merè materialiter hic se habet , verum est anteceden-

74 dens , alio pacto , cum ejus illatione infirmum : siquidem in nostra facti specie vidua nihil habet , ex quo se alere possit , nisi dotem : igitur ab illis alenda sit , qui in mora sunt , dotem restituendi , quibus desinentibus , non nisi à patre divite , aliqui pessundaretur .

Septima Facti Species .

IN quonam loco vidua isthæc alenda sit , in hæredis nèt an in extincti viri loco ? an verò in paterna , vel materna æde ?

75 Ubi peropportune , honestè , ac per consequens procul à periculo ullo desiderit extare ,

76 ibi esse alendam opinor : propterea quòd variè accidere quirent casus , utputà seu viduæ juvenatus , seu ejusdem pulchritudo , qui cum viri extincti hærede commorari insimul incòpossibiles essent , propter pericula , quæ fortitè

77 possent : jure merito prudentis Judicis sententiæ id esse linquendum est : quare Bartolus , Baldus , Paulus de Castro , relati à Capicio hic , sic commentandi sunt . inspicito Annam , *singulari 600. usque ad 601.*

Octava Facti Species .

PRæteritorum rogatio alimentorum : numquid per viduam fieri fas sit , si hæres in tradendi mora fuerit .

78 Præterita rogari posse alimenta per viduæ duco , quòd locum etiamnum vendicat suum , seu alimenta isthæc petierit mulier , sive non est Antonii Capicii *hic num. 9.* Reg. Revert. *decif. 30.* aliorumque adversus nonnullos . inspicito Thesaurum *decif. 44. num. 1.* Reg. de Marinis *observ. ad Reg. Revert. 30. num. 5.*

79 Probatur : nam ex supra commonstratis , viduæ , primi luctus anni tempestate , seu à filiis , seu ab extraneis sunt præstanda alimenta . idem supralaudatus Hothomanus ; igitur , extincto viro , alimentorum jus esse acquisitum supponitur viduæ ; igitur non materialiter se habet , sive alimenta quiritur vidua ,

80 sive non : propterea quòd inanis ducitur illatio isthæc : vidua , alimenta sibi præstada petitionis tempore , haud petit ; igitur dono dat ; idque , namque gratis foret assumptum ab adversariis ;

81 fecus verò comprobatur : siquidem quamplurimis ex capitibus id accidere quivisset , utputà vel ignorantie studio , vel procuratorum

82 inficitia , idque genus : donatio etenim haud est præsumenda , alitè comprobanda , *l. in bello , §. facta , ff. de captivis , & postlim. revert. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quæcūque , §. fin. ff. de publicanis , l. assecructio , Cod. de non numerat. pecun. cap. cum Joanne , §. verum ,*

de fide instrumentorum, cap. licet, de confit. in 6.

- 83 Probatur 3. petendum ab adversariis, quare si vidua isthæc alimenta rogaret, lucraretur, secus si haud peteret: quandoquidem dispari-
84 tatis rationem refundere nequeat; pœna nãq; digna haud ducitur vidua, cum haud difficulter à culpa excusari queat: quandoquidem sexus est femineus, qui fragilis, atque adeo parvi reputatur iudicii, 9. Cod. Theodof. tit. 1. de accusat. & inscript. l. cum ius. 3. pag. 5. quare iuremerito Iustinianus, lib. 2. de reg. jur. l. femina, l. neque famina, de procuratoribus, l. maritus, Cod. eodem, & in lib. 3. Cod. Theo-
85 dos. de rapu Virginum, elegans est locus, quem notat Græcus Interpres apud Harmenapulum, dum ait, iudicium esse fragile, & captionibus expositum. inde mulierum munus est, dum curare, & liberos, l. quæritur 14. §. 1. ff. de edit. edict. Hinc Pitagoras interrogatus, quam ob causam inimico filiam nuptam duxisset: quia (inquit) nihil est dare poteram deterrius: en carmina
Quid levius fumo? flamen: quid flamine? ventus:
Quid vento? mulier: quid muliere? nihil:
igitur, &c.

- 86 Ne dicas: necessaria ex causa, quæ de præfenti, secus verò de præterito prospicienda sunt: quare viduæ id imputandum est, quæ, durante petitionis tempore, cum potuisset, haud rogaverit; ceu per Rotam fuisse prædefinitum testatur Panormitanus in tract. de alimentis, cap. 12. in principio, penes supralaudatum Thesaurum.

- 87 Nego antecessens: nam alimenta ex legitima petenda sunt causa. Antonius Faber 4. Cod. tit. 7. de obligat. & act. def. 20. in allegat. num. 2. pag. 291. ac per consequens, seu de presentibus, seu de futuris rogatio fieri fas est: fat est enim si ius ad illa petenda legitime

- 88 habeatur; neu adversariorum propositio, alimenta illa de præfenti petenda sunt, alicujus ducitur roboris: proptereaquod bono sub intellectu, est commentanda, scilicet si quis haud habeat ex quo vitam sustinere valeat suam; profectò ex incontinenti alimenta ipsi à debi-

- 89 tore præstanda sunt: quandoquidem dilationem venter haud patitur suam, l. de pupillo 5. §. si quis vivos, ff. de oper. nov. num. Pichardus manu dicit ad praxim, parte 2. prælud. §. 6. num. 17. pag. 41. tamen si iura ipsi alimenta debentur, siquidem tunc suis interea uti ad se-

- 90 alendum rebus, par est, perinde ac si alienis uteretur; deindeque præterita à debitore petere alimenta, neu mortalium libertates, procul à iusta causa diminuendæ sunt: quare in creditoris ditione est, alimenta sibi debita rogare, ubi liberit; ac per consequens, seu de præfenti, seu de præterito, seu de futuro.

- 91 Ne dicas: tamen si alimentorum causa favorabilis sit; nam causa est necessaria, l. i. Cod. de oper. libert. cum sint subsidium vitæ, l. 5.

- 92 Cod. de patria potestate: verumtamen favor omnis, quod præterita alimenta, definit. Author est Reg. de Franchis decis. 203. num. 2. igitur, &c.

- 93 Transmisso, secus verò dato, quod præteritorum favor alimentorum desideratur; haud hinc in recta sectatur forma, alimenta minùs
94 fore præstanda: proptereaquod cen debita, ac per consequens, utputa jus ipsi adeptum; debitor præstanda fore, plusquam apertum est; alioqui aliena cum jactura, quis locupletaretur, quod iuribus obnoxium foret, l. uam hoc natura, Cod. de condit. indebiti, l. naturaliter, §. finali, l. hæc conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti, l. iure natura 206. ff. de regulis juris, l. ultima, Cod. de usucap. pro emptore, cap. suam, de penis, cap. locupletari 47.
95 de regulis juris in 6. neu dono data censetur,
96 quæ in facto, secus verò in iure consistunt. inde est, quod quæ facti sunt, probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. reversi. l. si emancipati 9. Cod. de Collat. l. i. Cod. de probat. l. quæcumque, §. finali, ff. de publicanis, l. asscuratio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet de constit. in 6. neu præteritum
97 privilegium alimentorum desinit. inspicito queso Thorum in Cod. rer. judicatar. casu 54. num. 4. & 5.

Nona Facti Species.

D Urante primi anni illius luctus tempore alimentorum, viduq; labores cuinam acquiruntur? viri extincti ne heredibus? an viduq;
98 Ex suppositione, quod vidua sit talis, ex qua labores verificari debeant, tunc ipsius opera, potius extincti viri heredibus, quam ipsi viduæ acquiri existimant Capicius hic num. 10. alii-
que.

- 99 Probatur: heredi namque extincti viri illam alere onus esse supponitur, nam ex iure, est alenda. Antonius Faber 4. Cod. tit. 9. ne filii pro Patre, aut Pater pro filio, def. 3. in allegat. num. 8. pag. 294. Cujacius tomo 2. in ff. de dote prælegata, ad leg. 1. §. 9. lit. D. pag. 1006. igitur ejus opera non nisi extincti viri heredi
100 acquiruntur: quemadmodum si superstiti viro, ipsimet viro; est namque utrobique per ratio, ut pendenti liquet; igitur eadem juris stabilitio: siquidem heres testatoris personam representat, l. hæreditas 28. ff. de regulis juris;
102 cum univerfa testatoris iura activa, passivaque in heredem transeant, l. cum hæredes, ff. de acquirenda hæreditate, l. in omne, ff. de acquirenda hæred. l. hæreditas 28. ff. de regulis juris, l.
103 aristo, ff. de iure deliberandi, inde est, quod heres hæreditatis titulo hereditatē possidet. Hothomanus, tomo 1. observat. 19. pag. 91.

Pro Decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

S I intra luctus annum nuptui data esse perhibeatur vidua: numquid lugubres heredi restituere sit adstringenda vestes.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem probatio.

E Sse adstringendam haud dubiè reor, dñ-
modo ex hæredis impensis confectæ ef-
fe perhibeantur. est nonnullorum apud
Cancerium *var. resol. parte 1. cap. de*
dote, num. 64.

2 Probatur: lugubres vestes ideo à viro extin-
cti hærede viduæ dantur, non nisi ad viduale,
servandum cubiles; igitur ex continenti, ac fe-
cundæ verificantur nuptiæ, lugubrium vestiti-
3 dationis finis confectum desinere supponitur; ac
per consequens ipsarum restitutioni inconti-
nenti efficienda est, dummodo prætiolæ sint;
4 fecus si usuales, quotidianæque forent: quando-
quidem tunc dono datæ autumantur.

C A P U T II.

S I lugubres vestes viduæ impensis fabricatæ
fuere: numquid ipsarum valor à viro extin-
cti hærede peti possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thes-
is probationes.

R Ogitari posse per viduam à viro extin-
cti hærede censent Auctores nonnulli
apud Cancerium *var. resol. parte 3. cap.*
1. num. 35.

2 Probatur: lugubrium impensas vestium, per
viro extincti hæredem esse efficiendas plusquam
manifestum est: propterea quod ex dote mulier
est alenda, Faber, *4. Cod. tit. 9. ne filii pro patre,*
&c. def. 4. in allegat. n. 8. pag. 284. Cujacius, tom.
2. in ff. de dote præleg. ad l. 1. §. 9. lit. D. pag. 1006.

3 verum enimverò luctus tempestate non nisi in
mariti; hæredis ditione extase supponitur dos;
igitur si ad secunda convolare vota viduæ,
tunc pro impensis lugubrium vestium confe-
4 ctis quirere potest: quandoquidem fecit; quod
ad viro extincti hæredem pertinebat, ac per
consequens, ceu creditrix venire supponitur.

C A P U T III.

S I post luctus annum, viduale assertare perhi-
beatur Torum: numquid ipsi alimenta sint
prestanda.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

E Tiamnum fore refundenda viduæ ali-
menta, dummodò per viro extincti hæ-
redem ei dos haud restituta sit, existi-
mant nonnulli Auctores apud The-
saurum *decis. 44. num. 2.*

2 Probatur: lapsus luctus anno dotis restitucio-
viduæ efficienda est; igitur adusque perempti
viro hæres in mora sit, tunc viduæ per hæredē
3 interea alimenta prestanda sunt: siquidem
non nisi ex dote viduæ alenda est, uti alimen-
torum creditrix.

C A P U T IV.

U Suræ dotis: numquid per demortui viro
hæredem post luctus annum viduæ debe-
tur, si in restituendæ dotis mora sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thes-
is probationes.

E Sse dotis usuras viduæ restituendas,
seu unde se alere habeat vidua, seu
non, docent Afflicus, *decis. 93. in*
principio, & decis. 284. Gramma-
ticus, decis. 103. num. 92. apud Thesaurum,
decis. 93. à num. 2. usque ad finem, adversus
nonnullos.

2 Probatur 1. In tantum haud persolvendæ
forent per hæredem usuræ, in quantum (uti
somniaurunt adversarii) aliquid ultra fortem
capefferet, quod erimen omne inhibito est
3 jure, in quo supremus Princeps nec etiam,
4 dispensare potest; cum legislator, & naturali,
& Divino sit subiectus iuribus, *cap. sunt qui-*
dam 25. quæst. 1. cap. non debet, de consanguin.
& affinitate, l. cas, ff. de capite minut. Cicero,
lib. 2. de nat. ur. a Deor. ibi: universam autem
naturam nulla res potest impedire, & lib. 3.

5 *de Republica:* inde fit, quòd hujusmodi patrā-
tes delictum à communione Ecclesie explo-
duntur, *cap. finali 46. dist. cap. 1. & per ro-*
tam, quæst. 2. cap. 1. cap. quamquam, eodem
tit. in 6. Clement. 1. & 2. de usuris, cap. 2. de
vita, & honestate Clericor. cap. inter de excess.
Pralesor. canon. 44. Apostol. Concilium Car-
thaginense 1. can. 13. Carthag. 4. canon. 67.
idque genus. Petrus Gregorius, *lib. 3. partis*

6 *tit. 5. cap. 5. & in tract. de usuris:* quare se-
culares Judices, per pœnas corporales ad usu-
ræ restitutionem, reos cogere queunt, *cap. quā-*
to, de usuris, cap. post miserabile 12. eodem tit.
Petrus Gregorius, *lib. 2. de usuris, cap. 5. Pa-*
chineus, lib. 2. controvers. cap. 48. verum,
enimverò id nostro in caso nullo pacto lo-
7 cum sibi vindicare potest: nam usura ve-
niunt non nisi illæ, quæ ultrā fortem,
aliquid exuperant, *cap. quia in omnibus 3. de*
usuris; cap. quoniam 2. cap. plures 1. cap. su-
per eo 4. toto tit. de usuris. Gonzalez, §. de
cretal. tit. 19. de usuris, in cap. in Civitate 6.
num.

8 *num.* 7. secus verò interesse ex dote di-
 9 manans : quandoquidem ex dote vidua-
 alenda est . Hothomanus , *conf.* 50. *num.*
 7. *pag.* 247. ac per consequens adusque
 10 dos ei minùs restituitur , ipsi alimenta præ-
 standa sunt; in quorum deficientiam, usuræ,
 interesse, idque genus ex alimentorum dene-
 gatione , ac ex dote minùs soluta, perfolven-
 dum erit; ne quis aliena cum iactura lecuple-

tetur, *l. nam hoc natura* , ff. de cond. indeb.
 Hugo Donellus, de iure civili, lib. 12. cap. 25.
sub num. 10. *pag.* 98. Antonius Faber, in Ju-
 ris prudentia I apiniana, tit. 1. de iust. & iur.
princ. 2. *illat.* 1. in fine, *pag.* 15.

5 Probat 2. ex textu in *l. 1. §. ex actio*, vers.
fin autem; ibi: *etiam usuras eximitionis omni-
 num rerum*, Cod. de uxor. actione , *l. finali* ,
§. Præiura, Cod. de iure dotium .

DECISIO XXV.

IN Causa Reverendi Prioris Baruli contra Magn. Joannem de Tupho, ac
 Univers. Lavelli : ipse Dominus Ioannes , ac Universitas accusaverunt testes
 Domini Prioris , eundemque D. Priorem de falso ; dum autem pro D. Prio-
 ris parte instaretur, pro conclusione in causa fuit per conventos oppositum ,
 quod non potest ad aliquem actum in causa procedi pendente . q. falsitatis, &c.
Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

CRiminalis incidens causam: numquid civilem
 supersedere faciat causam , utputà , seu
 principalis, seu testis , iisdem ex actis de falso
 inculatus esse perhibeatur : numquid id prius
 examini erit dandum , ac per consequens in-
 terea principalem causæ prædefinitionem su-
 persedere facessit .

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio .
 A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis pro-
 batio .
 Num. 8. Thesis secundæ decisio :
 A' num. 9. usque ad 13. ejusdem Thesis
 probatio .
 Num. 13. Thesis tertiæ prædefinitio .
 Num. 14. ejusdem Thesis tertiæ probatio .
 Num. 15. & 16. Thesis quartæ deci-
 sio .
 A' num. 17. usque ad finem , Thesis quar-
 tæ probationes .

Ro quo definiendo, seu testem, seu prin-
 cipalem, seu utrumque criminaliter in-
 culatum in his , quæ ad difficultatis ef-
 fectum haud pertinere supponuntur, minùs
 impedimento fore , quominus præcipuus
 questionis status prædefiniri, reor 1. est Af-
 fecti, *decis.* 229. *num.* 3.

- 2 Probat : quæ in casu principali abs re ,
 ac per consequens impertinenter esse edi-
 feruntur , Judicis muneris est , illa explode-
 re ; aliqui cum summo adversarii detrimen-
 to, præcipue facti speciei prædefinitionem im-
 3 moraretur , quod & rectè rationi dissonum ,
 atque adeo communi adversaretur bono, quod
 4 per absurdum foret : quare jure merito ab his
 actis ad causæ decisionem protendere debet

Judex , aliqui suo in munere desinit ; ac per

- 5 consequens est puniendus; cum unusquisque ,
 fungi ritè debeat munere suo. hinc Cicero pro
 Roscio com. ibi: *Iudex estis, quem non minùs
 bonè de nobis existimare, quàm secundum nos
 iudicare velimus* , & pro Plancio: *semper ini-
 quus est Iudex, qui aut invidet, aut favet, de-
 betque in iudicio imbecillis esse invidia* :
 6 propterea quod sui muneris est curare, ut diffi-
 dia procul à calumnia in Senatu , & ventilen-
 tur , & expeditioni demandentur . Ulpianus
 Author est, in *l. cetera*, ff. familia ereiscunda,
 7 *l. si extraneus*, ff. de iure dot. exemplo extat
 Ciceronis Elogium pro Cluent. ibi: *est sapien-
 tis Iudicis meminisse, se hominem cogitare, sibi
 tantum esse permissum, quantum commissum
 sit, & creditam, & non solum sibi potestatem
 esse datam. verum etiam fidem habitam esse
 meminisse posse, quem oderis absolvere, quem
 non oderis condemnare, & semper non quæ ve-
 lit ipse, sed quod lex, & Religio cogat cogitare.*
*animadvertere qualiter reus citetur, de quo
 reo cognoscat; quæ res in questione versetur ,
 &c.* atque adeo 3. de officiis edocet ; ibi : *cum
 Iudici dicenda sit sententia, meminerit, se
 Deum habere testem, id est mentem suam, quæ
 nihil homini dedit ipse Deus divinitus, & id
 genus .*

- 8 Ubi testium falsitas civili in causa innasci-
 tur, atque adeo sufficientes ad præcipuum cõ-
 probandum articulum, essent idonei testimo-
 niales criminalem causam minùs supersedere fa-
 cere civilem; ac per consequens Judicis partes
 sunt, ad causæ prædefinitionem tendere debe-
 re, reor 2. est Authorum nonnullorum apud
 Capicius *hic num.* 3. Antonij Fabri in 9. *Cod.*
tit. 18. *quando civilis actio criminali præju-
 dicat*, *def.* 1. in allegat. *pag.* 1181.

- 9 Probat 2. ex lege ultima , *Cod. de ord.*
iudicior. nam ubi haud insufficiens testium
 nu-

numerus ad probandum , ac per consequens ad prædefiniendum esse habetur ; toties aliis de testibus nulla habenda erit ratio : propterea quod merè materialiter se habere ,
 12 exiit, §. quamvis, de verbor. signif. quare iuramento superfluis adibus uti haud par est ,
 11 finis: quandoquidè superflua reprobata sunt ,
 l. i. §. quibus, C. de nov. Cod. l. finali, C. qui admitti ad bonorum possessionem , & in proamio decretal. 16. & rescatis superfluis . Clement.
 12 exiit, §. quamvis, de verbor. signif. quare iuramento superfluis adibus uti haud par est ,
 l. hac stipulatio. §. Divi, ff. ne legator. nomine caveatur .

13 Ubi in essentiali testium numero ad probandum falsitas suborta , ac per consequens præcipue causæ ius illis in testibus de falsitate inculcatis, consistit ; toties impedimento est , quoties civilis diffiniatur causæ ; ac per consequens criminalem causam superfedere facessere civilem audacter reor 3. est Antonii Fabri, aliorumque supralaudatorum, quorum, & Author, & lector est Afflictus, decif. 229. n. 2.

14 Probatur: Thesis isthæ seipsa liquet ; neu medio indiget aliquo : nam ex suppositione , quod Iudex ad ulteriora pergere vellet ; quiritandum quo uti quirit jure ? profectò nullo , ceu speculanti liquet ; igitur, &c.

15 Ubi criminalis falsi labes in civilem labi proditur , si falsitas isthæ sit talis , ut civili haud præjudicet causæ ; tunc utramque , adusque principalis causæ prædefinitio nostro Regni jure inspecto efficiatur , protendi valere haud dubie reor 4. tametsi per S. R. C. ad conclusionem causæ usque , utramque pergi posse, fuisse prædefinitum, commonstrat in hac verba Capicius hic , num. 1. ibi: fuit votum, quod procedatur ad conclusionem . est Antonii Fabri, loco supralaudato. Grammatici, decif. 60. num. 23. & 24. Muscatelli, parte 6. glossa, termino repulsa, n. 4. Afflictus, decif. 103. Riccii, collect. 1775. Roviti, prag. 2. de falsis, quæ incipit, cum frequentius. Julii Clari, in practica crim. §. finali, num. 4. Reg. de Franchis, decif. 147. in fine, aliorumque .

17 Probatur 1. ex textu, in l. 2. & penultima , Cod. de falsis, & ex prag. cum frequentius 2. de falsis, prag. quæ incipit Raimundus ; igitur, &c.

18 Probatur 2. Pragmaticæ Raimundus hoc in themate finis est, ne lites, dissidiaque summâ parturiant perturbationem, ac per consequens

19 Civium tranquillitatem pessundant: hinc merito jure Tullius, Philippic. 8 ibi : leges, antè iudicia esse non possunt, pace sublata. Cironius, in paratit. de appellat. pag. 160. quod communi dissentaneum foret bono , cui oppugnare nefas est ; igitur , &c.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione .

CAPUT UNICUM.

I N ejusdem Judicis ditione ne sit, & civilem, & criminalem insimul, nosse causam ?

S U M M Æ .

Num. 1. Thesis prædefinitio .

A num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes .

1 Nsimul dignoscere posse edocent Puteus, decif. 228. lib. 1. Cappell. col. decif. 22. Vivius, decif. 136. alique . Author est Riccius, in collect. decif. 1775.

2 Probatur 1. Si diversis coram Judicibus istiusmodi dignoscantur causæ, profectò causæ continentia dissiceretur, quod per absurdum foret. Argum. textus, in cap. susceptus 1. de causa possess. & l. i. qui destinavit 25. ff. de rei vindic. l. exitus 35. ff. de acquir. possess. l. si de vi 37. ff. de judic. l. ordinarij, Cod. de rei vindic. l. 3. Cod. finium regundor. l. 3. Cod. de interdictis, l. finali, Cod. quor. bonor. l. si Coloni, Cod. de agricolis, lib. 11. l. liberi 7. ff. de liberali causa , cap. 2. cap. cum super 4. vers. verum, cap. pastoralis 5. cap. cum dilectus 6. de causa possess. Clement. unica, eodem tit. cap. 2. de cappellis Monachorum, cap. significaverunt 26. de testibus, cap. 1. de ordin. cognit. cap. cum dilectus 6. de causa possess. &c. Jacobus Gothofredus, in l. 2. Cod. Theod. de judiciis . Cujacius , in dicto cap. susceptis 1. & lib. 2. observat. cap. 35. Barbosa , Balboa , Fermosinus , in dicto cap. susceptis. Vacanius à Vacuna, lib. 2. declarat. cap. 44. Donellus, lib. 19. commentar. cap. 16. ubi Osualdus, lit. K. Fachineus, lib. 8. contravers. cap. 7. Anguianus, lib. 2. de legibus, cap. 3. num. 18. & cap. 23. num. 40. Gaillus, lib. 1. observat. cap. 32. Corvinus , lib. 3. aphorism. juris. Pontific. tit. 19. igitur, &c.

3 Probatur 2. ubi sei testis , seu principalis de falsi labe coram civili inculcati edisseratur Judice, toties extemplo illi injuria interrogatur, ac per consequens , ceu reus ejusdem competens fuit Iudex : quod etiamnum communi favet bono : propterea quod expeditus lites absolventur , utpotè illius facti speciei haud ignarus ; quod quippe in alio , minus verificatur Judice : inde est, quod Concivibus hoc patet suis favet , illosque requietos facessit. hinc disertè Tullius ad Attic. §. lib. epistol. ibi: nihil viro bono, & quieto, & bono Civis magis convenit, quàm abesse à civilibus controversiis ; igitur, &c.

DECISIO XXVI.

IN Causa Lucentis Pappalardæ, petentis vestes lugubres ab hæredibus quondam viri sui non adducta, nec probata aliqua consuetudine, pro qua debeantur, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species:

Lugubres vestes: numquid viduæ, per extincti viri hæredem, durante luctus tempore, refundendæ sint.

SUMMÆ.

Num. 1. 2. & 3. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

- 1 **L**ugubres vestes, idque genus, cum communi jure, tum Regni nostri inspectis, viduæ per viri extincti hæredem, esse tribuendas, si vidualem servet Torum, per S. C. fuisse præfinitum memorat
- 2 Antonius Capicius, hic in fine; ibi: *et ita fuit votatum pro vidua.* est Reg. de Franchis, *decis.* 423. Capicii Latro, *decis.* 98. Marciani, *consilio* 35. lib. 1. Fontanellæ, aliorumque Authorum. est de Luca, *observat. ad decis.* de Franchis, 413. num. 1. & 2. ceu defactio extat in praxi in Germania, Catalonia, adversus Baldum, Guidonem Papa, alioque.
- 4 Probatur 1. Vidua siquidem isthæc (ex alibi commonstratis) non nisi ex dote alenda, sit sua. Hothomanus, *cons.* 50. num. 7. pag. 247. quæ enim nostra sunt, nobis suppetitare par est, cum id iuribus consonum sit, adeoque pro iusto, licitoque habendum. Cujacius, *tomo* 2. *de iustitia, & iure, ad l.* 6. pag. 164. cum rectum sit. Antonius Faber, in *Juris prudentia, de iustitia, & iure, princip.* 2. *illat.* 7. pag. 11.
- 6 fecus aliena, cum civiliter, ritèque possideri ab alio impossibile censeantur, *cap. ultimo, de præscript. cap. si virgo* 34. *quæst.* 2. 3. *l. id quod nostrum* 11. ff. *de regulis juris.* inde est, quòd malitiosè ageret, adeoque malitiis via, aperiretur, quod iuribus oppugnat, *l. cum hi, §. si cum lis, ff. de transact. l. quoties, in fine, Cod. de fideicommissis, l. si legatarius, Cod. de legatis, cum nemo malitia ex sua, utile reportare debeat, l. in fundo, ff. de rei vindic. litaque sullo, ff. de furtis, cap. agnoscentes, de consue. cap. sedes, cap. plerumque, de rescriptis, cap. intelleximus, de iudiciis, ac per consequens luctus tempestate, ad usque dotis restitutio ipsi fiat, necessaria ei suppetenda sunt;*
- 9 adeoque lugubres vestes juxta ejus conditionem, præsertim ubi ad sacrum proficiscitur,
- 10 ei refundendæ sunt; idque genus: quod suum etiamnum vindicat locum, si dotis restitutio,

11 ei fiat: quandoquidem ex præsumpto testatoris velle, id arguendum est; nam honos, decorque ipsius id suadet, ut speculanti liquet; igitur, &c.

12 Probatur 2. Lugubres hujuscemodi vestes, vidualem servanti vitam, luctus tempestate, defactio debentur; idque non nisi, in viri extincti honorem, honestatemque, cum per viduam debitus demortuo viro honos refundendus sit; igitur, &c.

Pro prædefinitionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

Lugubres vestes, per viri extincti hæredem, facilitas: numquid per viduam, ad secunda, luctus tempestate, convolantem vota, restituendæ sunt.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. primæ Thesis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad 10. ejusdem primæ Thesis probationes,

Num. 11. 12. & 13. secundæ Thesis partis prædefinitio.

Num. 14. ejusdem secundæ Thesis probatio.

A' Num. 14. usq; ad 19. conciliantur S.R.C. prædefinitiones oppositæ.

Num. 19. quandonam lugubres persolvendæ sunt vestes viduæ per viri extincti hæredem.

- 1 **V**EL vidua isthæc, ad secunda transiens vota, dotem à viri extincti hærede recepit suam; & tunc lugubres vestes, communi inspecto jure, esse restituendas, pliusquam manifestum est; ceu per S. C. fuisse prædefinitum commemorat Ursillus, *decis.* 313. num. 3. est nonnullorum, quorum, & Authores, & sectatores sunt de Luca, *observat. ad decis.* de Franchis, 413. num. 3. Mollesius, in *Consuetud. Neapolitana, parte* 6. *quæst.* 11. num. 27. adversus Barbosam, in *l. qua dotis, ff. soluto matrimonio, num.* 82. alioque.
- 3 Probatur 1. Ulbi uxor, luctus tempore, per viri extincti hæredem, juxta dotis interesse, alimmenta recipiassè feratur sua, toties lugubrium

In Ant. Capic. Dec. XXVI Cap. II. 111

brū datio vestiū, à viri hærede haud donatio censetur; alit potius obligatio quædam, adstringens mariti hæredem, lugubres dare viduæ vestes, ac ut juxta viri extincti conditionem ad sacrum, idque genus accedat: propterea quod donatio ex Aristotele, *lib. 4. Ethicor. cap. 2.* Div. Thoma. in *4. lib. 1. disputat. 18. quest. 1. ar. 2.* est datio liberalis, *l. 1. ff. de donat. l. Senatus 35. §. donatio, l. seia 42. §. finali, ff. de donat. causa mortis.* Argum. textus, in *l. Senatus 35. §. 1. ff. de donat. l. sed si lege 25. §. consuluit, ff. de petit. heredit. l. 2. 17. 19. ff. de donat. l. 7. Cod. Theodosian. de donat. consule Cujacium, *lib. 10. observat. cap. 37. & lib. 20. cap. 2.* Ofualdum, *lib. 4. Donelli, cap. 19. tit. B. Concium, lib. 1. disput. cap. 12. Connanum, lib. 5. comment. cap. 9. num. 2.* Vvelembicum, in *paratis. ad tit. de donat.* Pichardum, in *rubrica. instit. de donat. num. 16.* igitur secundis verificatis nuptiis, vidua detinet, quod alienum est, ac per consequens ad hujus restitutionem, adstringenda sit, igitur, &c.*

5 Probatur 2. Lugubres hujuscemodi vestes per viri heredem commodatæ edidderuntur; igitur extincto commodato restitutioni demandæ sunt: quandoquidem secundis verificatis nuptiis, amplius per viduam minùs untur: nam extinctum supponitur commodatum, luctus, neu extincti viri heredem, illas donandi, animum habuisse existimatur. Thorus supralaudatus Author est.

8 Probatur 3. Lugubres vestes illæ per viri extincti heredem datæ autumantur, aduque vidua luctus tempore, viduæ asservaret Torum; igitur ex continenti ac ad secunda transiret vota, lugubres restituere adstringitur vestes: siquidem dantis finis deesse ducitur, ac per consequens ejusdem obligatio, juxta dictorum illud, desinente causa, pessundatur effectus, *l. adigere, §. quamvis, ff. de juro patronatus, l. si pater, ff. de hered. instit. l. generaliter, Cod. de Episcop. & Clericis, l. cum te, Cod. de pacto inter empt. cap. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. Tiraquellus, in speciali tract. cessante causa*

9 cessat effectus; quod etiamnum comprobatur: quandoquid secunde nuptie injuriosæ sūt marito. Consule Hothomanum, *conf. 50. nu. 7. pag. 248. Connanum, comment. juris civil. lib. 8. cap. 7. num. 6. pag. 640.* igitur à recta procul ratione est, lugubres detinere posse vestes.

11 Vel si vidua ad secundas transiens nuptias, à viri demortui herede, haud suam recipit dotem, tuncque lugubres vestes, & communi, & Regni inspectis iuribus, haud debere restituere procul dubio reor: quare in isthac facti specie commentandæ sunt S. R. C. prædefinitiones, quarum Author est Thorus, *compend. decis. parte 1. verbo. luctus vidualis;* memorans bis fuisse prædefinitum. est Riccii, loco supralaudato. Scabiani, *tomo 2. resol. 152. num. 14.* aliorumque. inspicito Annam, *ingulari 592.*

14 Thesis isthec ex supra commonstratis liquet: nam alimenta ex dote viduæ danda sunt; igitur aduque dotis restitutio ipsi fiat alimenta prestanda sunt, quinimò & interesse; igitur lugubres vestes pignoris loco detinendæ sunt, donec dotis restitutio fiat: quare hoc in casu: quicquid est suum, detinere fertur vidua.

15 Hinc conciliatas habes S. R. C. prædefinitiones inter se oppugnantes. inspicito supralaudatum de Luca *nu. 3.* propterea quod decisio illa stabiliens, vestes esse restituendas, haud commentatur, ubi vidua dotem recepisse supponitur suam, & luctus tempestate alimenta minùs dissentanea, juxta dotis interesse sibi

17 præstita fuere: nam tunc lugubres restituere adstringitur vestes, utpote quid alienum: quandoquidem secundis verificatis nuptiis, nullo viduæ debentur titulo, neu donationis, neu obligationis, neu mutui, &c. decisiones verò illæ lugubres haud fore restituendas vestes decernentes, commentandæ sunt, licet non restituta dote, vel luctus tempestate, minùs alimentis per viri heredem uxori præ-

18 stitis, juxta dotis interesse: verum in his, idque genus facti speciebus, locorum consuetudo servanda est.

19 Ex quo liquet, lugubrium impensas vestiū, quas erogavit vidua, per viri extincti hæredem fore ipsi persolvendas, aduque luctus durat juxta locorum consuetudinem.

C A P U T I I.

SI cunctorum usufructuaria hereditatis bonorum sit vidua: numquid ad lugubrium impensas vestium adstringenda sit.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

1 **E**ste cogendam opinatur Guidon Papa, *decis. 541. & decis. 246.* Author est Masullus *hic num. 2.* adversus Riccium, in *fine, in addit. ad decis. de Franchis*

413.

2 Probatur testatoris namque velle, est proficiendum Cujacius *commentar. lib. 7. respons. ad l. 91. §. Titio, ff. de legat. lit. A. pag. 996.*

3 quod magis factu, quam verbis expenditur, *l. Paulus, ff. rem ratam haberi, l. reprehendenda, Cod. de instit. & substit. l. pro herede, ff. de acqui-*

4 *rend. heredit.* neu in mente retentum aliquem prodit effectum, *l. si repetendi, ff. de condit. ob causam, cum frustanea sit argum. legis nolle, adire, in principio, ff. de condit. & demonstr. l. Lucius, §. imperatores, ff. ad municipali. si tri-*

5 *bi, §. anius, ff. de opt. legat. cum testator propriè auctor respectu heredis, sit, quatenus ab ipso causam possidendi habet, l. Pomponius 12. §. 1.*

6 *ff. de acquirend. possess.* sicut venditor respectu em-

emptoris, l. 4. §. ultimo, ff. de actio. empti. Brissorius de verbor. signif. verbo auctor, dummodo iuribus haud oppugnat, utputat si aliquid recipiat contra pietatem exultimationem, vercediam, leges, honestatem, canones, idque genus, l. conditio 14. l. filius 15. ff. de condit. insti. l. meo 55. l. §. quis inquilinos 112. §. ultimo, l. ser-
7 quenti, §. ultimo, ff. de legatis 1. quod accidit, vel si inhibeat legitimam liberis debitam pre-
stare, l. filium 24. Cod. famil. ercisc. vel si vetat jus accrescendi, l. si ita quis 74. ff. de hered. in-
8 sit. l. 1. & 2. Cod. de testam. militis, vel si jubeat, se cum pretiosis ornamentis sepelliri, l. servo
9 113. §. ult. ff. de legat. verum enimvero testato-
ris mens est, ut adusque vidualem serve-
tum, vidua universos hereditatis fructus reci-
perat, l. ex promissione 15. ff. de obligat. & actio.

l. unic. de impon. lucr. l. §. quis pro dote 24. §. 1. in ff. de donat. Hothomanus cons. 50. num. 10. pag. 247. ac per consequens etiamnum ad onus,
10 utputat ad lugubres, idque genus vestes: quare ad lugubres adstringere vestes proprietarium.
11 heredem, extra testatoris mentem foret, prop-
tereaque voluntas est, ut vidua, usquequod usufructuaria est, etiamnum incom-
modum sentiat, juxta dictum proitum, illud, qui sentit commodum, debet sentire in-
commodum. Terent. comed. 4. att. scen. 8. in fin. vers. multa, ex quo pag. 374. l. secundum natu-
ram, ff. de regulis iuris, ac per consequens ad cuncta, quæ fructus tempestate necessaria ducuntur, juxta elogium illud, sentiens commodum, incommodum sentire par est, l. nil tam naturale, ff. de regulis iuris.

DECISIO XXVII.

IN Causa Reverendi Prioris Barenfis, cum Magnifico Marc' Antonio Filima-
rino plura sunt super quibus votandum est.
Primum de custodia Terræ Rutilani tempore belli, & sic de creatione Capitanei
ad guerram in Terra ipsa, ad quem pertineat ex prædictis, &c. Hæc Antonius
Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

SI duo iisdem in locis essent Domini, quorum unus civilem, alter vero criminalem haberet jurisdictionem; in cujus ditione est, belli tempore ad bellum creare Ducem; in civilem jurisdictionem habente ne? an vero in criminalem?

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- A' num. 2. usque ad 9. ejusdem Thesis primæ probationes.
- Num. 9. primæ Thesis secundæ partis prædefinitio.
- A' num. 10. usque ad 12. ejusdem Thesis secundæ probationes.
- A' num. 12. usque ad 14. ejusdem Thesis secundæ, oppugnationes, & solutiones.
- Num. 14. secundæ Thesis, secundæ partis prædefinitio.
- Num. 15. ejusdem probatio.
- Num. 16. Thesis tertie decisio.
- Num. 17. tertie Thesis probatio.
- Num. 18. Thesis quartæ decisio, ejusdemque probatio.
- Num. 19. Thesis quintæ prædefinitio.
- Num. 20. ejusdem Thesis quintæ probatio.
- Num. 21. & 22. ejusdem Thesis oppugnatio, & solutio.
- Num. 23. Thesis sextæ prædefinitio.

- A' num. 24. usque ad 26. ejusdem Thesis sextæ, probationes.
- A' num. 26. usque ad 31. ejusdem Thesis sextæ oppugnationes, & solutiones.
- A' num. 31. usque ad 34. ejusdem Thesis septimæ Germanus sensus.
- Num. 34. Thesis octavæ prædefinitio.
- Num. 35. ejusdem probatio.
- Num. 36. Thesis nonæ decisio, ejusdemque probatio.
- A' num. 37. usque ad 41. Thesis decimæ prædefinitio, ejusdemque probatio.
- A' num. 41. usque ad finem, Thesis undecimæ decisio, ejusdemque probatio.

IN neutrius manu esse; sed ad ad Regni Proregem devolvi facultatem hanc, cuius interest, aliquem belli Ducem, pro Civitate idque genus, ab hostibus defendenda, designare per S. C. fuisse prædefinitum memorat Antonius Capicius, hic, à num. 1. usque ad 9. ibi: fuit votatum, quod spectat ad Regem. inspicito Thorum, comp. decis. §. creatio Capitanei ad guerram in aliqua terra.
2 Probatur 1. Prorex hoc in Regno non nisi Regis personam repræsentat, ac per consequens cuncta efficere, quæ per ipsum Regem sibi permessa fuere, adeoque pacatum tenere Regnum, l. 1. §. quies, ff. de officio Præfetti Urbis, l. moris, ff. de panis, l. finali, ff. de interditiis, & Religiosis, l. congruit, ff. de officio Præfidis.

Author est Reg. de Ponte, de Potestate Proregis, tit. 1. num. 1. & 3. propterea quod pax summopere exoptanda est. Divus Augustinus, Psalm 84. sic definit pacem; ubi nullum bellum est, ubi non est contradictio, ubi nil resistit, nil adversus est; juxta verò Ciceronem, philippica 2. pax est tranquilla libertas, & ibidem: nomen pacis dulce est, & ipsa res salutaris, & pro lege agraria contra populum: nihil est tam populare, quam pax, qua non modo ii, quibus sensum natura dedit, sed etiam recta, atque agri mihi latari videntur; quare jure merito gentiles pacem erexere, ceu Numen cohere, eique aram. exëplo extat etiam num de Scipionis dicerio, se male unum servare Civem, quam mille hostes necare, idque genus; igitur quemadmodum in Regis ditione sit, Officiales hujuscemodi designare, sic etiam in Proregis; ac per consequens pro desensitandis Regni Urbibus, idque genus, novos creare belli Duces.

7 Probatur 2. In bellicis namque casibus, pro quolibet patuo reatu, capitis pena luitur, l. desertorem, §. in bello, de re militari: atqui pena isthac dumtaxat per solum Proregem, vel per ejus suffectum infligi potest; igitur, &c.

8 Probatur 3. In illius ditione est belli Ducem designare, in cujus manu est, bellum indicere, verum enimverò Regis, vel ejus Vicarii, dumtaxat partes sunt bellum divulgare, l. ex hoc iure, ff. de iustitia, & jure, l. hostes, ff. de captivis, igitur focus ab aliis, l. 3. ff. ad legem Juliam Majestatis, l. 1. Cod. ut armorum usus, lib. 11. inspicito Petram, super ritu 47. num. 4. nam Principis jurisdictionem usurpat, ac per consequens ejus ledit Majestatem. Caravita, super ritu 47. à num. 1. usque ad 3.

Secundum principale erat: an Officialis D. Marc. Antonii contra Officiales Ecclesiæ habeat cognitionem in criminibus sibi reservatis, &c. Hæc Antonius Capicius.

Secunda facti species.

Magistratus, qui vulgò acciri solet Capiteanus ad guerram: numquid in criminalibus sibi reservatis, etiamnum Ecclesiæ munia exercens, penam luere valeat.

9 Distinguas: vel Ecclesiæ Magistratus seculares sūt, vel Ecclesiastici: si simplices seculares, ut extant Gubernatores Sanctissimæ Annuntiatæ, Montis Pauperum verecundiorū, idque genus tūc in patratīs delictis belli, Duci reservatis, cum quodā personā, tum quodā bona dignosci posse, ac per consequens per Fiscū ipsorum cōfiscanda bona, per S. C. fuisse prædefinitum memorat Antonius Capicius, hic, nu. 11. in hæc verba: fuit votatum, quod possit cognoscere Officialis D. Marcus Antonius contra Officiales Ecclesiæ, de delictis tamen extra officii commissis. est Reg. de Franchis, decis. 214. num. 5. aliorumque: quare Capiciana isthac finitio, hoc in themate commentanda est. inspicito Thorum, compend. decis. tom. 1. §. Officiales Baronis habentes jurisdictionem criminales.

10 Probatur: Belli tempestate rigor summopere est exercendus. Hinc Tullius, pro Marco Marcello edisserit: Incertus est exitus, & anceps fortuna Belli, & Philippica decim. incerti sunt exitus belli, Mars cōmunis, & pro Aëtico, lib. 7. armorum exitus semper incerti, & timendi, ac demum pro Milone sic descripsit, Incerti sunt exitus pugnarum, Marsque est cōmunis, qui sæpè spoliante jam, & exultante evertit, & perculit ab abjecto: etenim, non solum adventus belli; sed metus ipse calamitatem affert: nam cum hostium copia non

lōgè absūt, etiā si irruptio facta nulla sit: tamen pecora relinquuntur, agricultura deservitur, mercatorum navigium cōquiescit. Cicero pro lege Manilia, & his similia; qui profectò non nisi per Regni Principem exerceri debet, ac per consequens per belli Ducem, igitur per ipsum efficere, ut rei condignam luant penam, cum pena suum scaturit Authorem, l. sancimus 22. Cod. de penis, l. absentem, ff. eodem tit. 11 inde est, quod pena, & culpa inter se commensurantur, cap. non asseramus stateras, in fine 24. quest. 1. cap. quæsit, de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. felicitis, §. illud autem, de penis in 6.

12 Ne differas: ubi duo odem in oppido, idque genus, Domini in solidum sunt, toties in unionitione haud extat, independēt ab alio reum punire. Authores sunt Bartolus, Baldus, Paulus de Castro, alique, hic, num. 1. etenim, de Magistratum excessibus dumtaxat Magna Vicariæ dignoscit: Curia, Ritu item, quod dicitur Curia; igitur, &c.

13 Distinguendum est antecedens: si ambo, inter se pares sint, concedo antecedens; sin secus, erroneum ducitur, unā cum ejus illatione: sin autem foret Magistratus, jurisdictionem contentiosam exercens; tunc dissidium est apud Authores: siquidem nonnulli negant, alii verò affirmant.

14 Vel Ecclesiæ Magistratus, Ecclesiastici sunt, tunc per belli Ducem plecti non posse, adeoque & personas, & eorum bona à belli Ducis confiscatione fore exempta reor.

15 Thesis isthæc se ipsa liquet: nam, si Divino inspecto jure exempti esse ducantur; consequens sit, ut per secularem Principem

nullo in casu dignosci fas sit. tamen per secularem Judicem capi possint, non nisi ut ad Ecclesiasticum dimittantur Judicem, *cap. ut fama tua, de sententia excommunicat. cap. 1.*

de pactis in 6. Gonzalez, 2. decret. tit. 1. de iudiciis, cap. decernimus 2. num. 3. in not. pag. 6.

Tertium principale D. Marc' Antonio sunt reservatæ causæ criminales; pro quibus pœna mortis, aut privationis membri, vel exilii debebit inferri. Modo evenit, quod Capitaneus, seu Officialis ipsius Mar. Anton. commutat harum pœnarum aliquam, in pœnam pecuniariam: dubitatur ad quem pœna ista pecuniaria spectabit, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Tertia Facti Species.

In belli Ducis facultate: numquid sit criminales in civiles commutare posse pœnas, si in Oppido, idque genus, civilium alter sit causarum Dominus.

16 Mutare posse docent Bartolus, aliiq; quorum laudator, sectatorque est Antonius Capicius, *hic, à num. 12. usque ad 20.*

17 Probatur: cui majus promissum esse supponitur, etiamnum minus datum ducitur, *l. filius fam. §. fin. ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. causa mortis, l. non debet, ff. de regulis juris, cap. ex parte, de decimis;* inde est, quod major ratio, minorem elidit, *l. si debitori, in fine, ff. de fidejussor. l. cui pacto, ff. de servis exportandis:* siquidem pecuniaria pœna etiamnum suo in genere, ac per consequens

criminali equipollens est, dummodò publici aliquid detrimenti haud afficiat, utputà si patrie proditor esset: siquidem tunc, & capitis pœnà luere debet, & ejus bona Fisco adjudicanda sunt: quandoquidem potius mori, quàm patriam prodere debet Civis quilibet. Hinc Tullius, *3. de finibus*, sic memorie proditum reliquit: *laudandus est qui mortem oppetit pro Republica, qui doceat cariorum esse Patriam, nobis, quàm nosmet ipsos. Estque illa vox inhumana, & scelerata eorum, qui negant se recusare, quò minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur.* Et 2. de legibus, ibi: *Respublica nomen universæ Civitatis, pro qua mori, pro qua, & cui nos totos dare, & in qua omnia nostra ponere, & quasi conservare debemus.*

Quartum principale est de domo, & provisione Officiali hætenus dari solitam cum D. Marc' Antonio habeat jurisdictionem civilem, & criminalem, an nunc quod Ecclesia obtinuit sententiam in causis civilibus, & parte criminalium, pro quibus possit tenere Capitaneum, possit dicere, quòd vult salarium totum, vel partem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Quarta Facti Species.

DE belli Ducis, militiq; Magistratibus persolvendo stipendio: quid est prædefinendum.

18 Quicquid sit de Capiciano responso num. 21. professò hoc in themate usus, locorumque consuetudines, ac Principis stabilitiones asserendæ sunt: nam in hoc impossibilis prædefinitionis ducitur regula.

Quintum principale, an in conciliis Terræ Rutiliani, dum populus, seu conciliarii congregantur pro ipsius Universitatis negociis, debeat intervenire Capitaneus Ecclesiæ solus; an etiam Capitaneus D. Marc' Antonii, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Quinta facti Species.

SI per Ecclesiæ Ducem coadunandi, conglaciendique sunt Cives Universitatis illius: numquid belli Dux conciliabulo huic interesse valeat.

19 Interesse debere, per S. R. C. fuisse prædefinitum memorat Antonius Capicius, *hic num. 22. ibi: sed quòd si in tali concilio velit intervenire Capitaneus d. Marc' Antonii possit, non enim potest sibi denegari assentia in concilio:*

præcipue quia ipse etiam est Capitaneus, & sic de Universitate, &c. & ita in supradicto quinto principali decisum fuit. est Annæ, Capibianci, aliorumque, quorum, & Author, & sectator est Thorus, compend. decis. §. Officialis in civilibus, & alius in criminalibus.

20 Probatur: Belli Dux, militie tempore, de omni debet esse suspectus consilio, ac per consequens in cunctis interesse debet, ut perbellè Civitas asseretur: nam in hujusmodi Civium conglaciationibus, nonnumquam

quam adversus Urbis Principem, aliquid stabiliri affolet; igitur nil mirum, si ipsius accessus necessarius ducatur.

- 21 Dices: Conciliabuli convocatio defacili non nisi ad Ecclesie Ducem pertinet: nam, utilis Domina hic Ecclesia supponitur, cum, civilem obtineat jurisdictionem, l. 11. Cod. de Decurionibus. Author est Antonius Capicius, à num. 25. usque ad 23. igitur minus

necessum ducitur, ut belli Dux ibi interesse debeat.

- 22 Transmissio antecedenti, infirma est ejus illatio: etenim in belli Ducis ditione est, publicum edicere edictum, ut Cives pro qualibet Universitatis causa, procul à suo jussu, ac presentia haud se congerent; idque optimos ob fines, Civitatem fideliter asservandi Principi suo.

Sextum correlativè ex prædictis insurgit, videlicet quis istorum Capitaneorum, præcedere debeat in Conciliis, & aliis locis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Sexta facti Species.

Quisnam in hujuscemodi conciliaboli consessu, vel id genus, facile Princeps esse debeat, belli Dux ne? an verò Ecclesie? seu criminalis ne? an civilis Judex?

- 23 Belli Ducem esse prædefiniendum, per S. C. fuisse prædefinitum memoriæ prodit Antonius Capicius, hic, num. 28. ibi: & ita secundum Capitanem D. Marci Antonii decissum fuit; Addentes, ad deciss. de Franchis, 388. est Riccio, Maltrilli, aliorumque apud Thorum, compend. deciss. vers. Officiales alter ipsorum in criminalibus, adversus nonnullos.

- 24 Probatur: Quo nobilior est subiectum; eo præstantiorem obtinere debere locum par est. Philosophus l. de anima Author est. Auth. de Monaster. §. finali. argumento extat nostro in Regno, sive de Præside S. R. C. sive de Locumtenente R. C. qui in consessu proprio Principem obtinent locum: in nostro porro casu de sui conceptu dignior est criminalis jurisdictio, civili jurisdictione, inspicito Regentem de Maximis, resol. juris, lib. 2. cap. 117. n. 20. pag. 251. siquidem capitis penam luere facessere potest, secus verò civilis; igitur, &c.

- 25 Probatur 2. In belli Duce non nisi Proregis personam; secus verò in Ecclesie Magistratu representari supponitur: cum Ecclesie Magistratus non nisi ab Ecclesia jurisdictionem obtineat; nam Ecclesia Feuda possidet, non nisi Principis permisso; igitur, &c.

- 26 Ne differas 1. hoc in themate non nisi loci consuetudo prospicienda est. cap. cum olim, de consuetudine. inspicito Francum, deciss. 388. num. 4. igitur, &c.

Septimum circa promulgationem bannorum, à quo scilicet, & cujusmodi proferrantur, &c. *Hæc Antonius Capicius, num. 29.*

Septima facti Species.

Jussa, quæ vulgo acciri solent (mandata) quoniam ex his binis Judicibus, per Verbum indicere queat, Ecclesie Judex ne? an belli Judex?

- 31 Distinguas: vel sermo habetur in criminalibus, vel in civilibus. Si in criminalibus;

non nisi ad belli Ducem, vel ad criminali fultem jurisdictionem, sin in civilibus, ad civilem pertinere Iudicem, per S. C. fuisse prædefinitum memoriæ prodit Antonius Capicius, hic num. 29. ibi: & cum hac distinctione fuit per S. C. decissum, est nonnullorum apud eundem.

33. Probatur: Criminalis namque causa, non nisi criminalem quiritat jurisdictionem, seu univocus effectus, univocam repolcens causam: nam criminalis jurisdictio non nisi in criminalis Iudicis ditione inesse supponitur;

secus verò civilis, quæ in civilis Iudicis manu, quod in præsentiarum in praxi asseruari, plusquam nobis compertum est; alioqui confusio, ut perpendenti patet gigneretur.

Octavum, an D. Marcus Antonius in dictis bannis, sententiis; ac aliis actibus possit dici Dominus Terræ Rutiliani, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Octava facti species.

Seu belli Dux, seu criminalis, seu civilis, idque genus Iudex: numquid Oppidi, vel Castris, &c. Domini vocitandi sunt.

34. Quasi Dominos esse habendos, per S. C. fuisse sancitum prodit Capicius, *hic, num. 32. ibi: & sic fuisse decusum non posse dici Dominum, Rutiliani*: quæ proferendo finitio Germano sub intellectu commentanda est.

35. Probatur: Domini namque æquivocum est nomen, ac per consequens, & illos, qui jurisdictione fulgent, ceu extant Imperator, Rex, idque genus, ac ille, qui jurisdictionem obtinent ab alio; utpotè sunt Proreges, jurisdictionem à Rege habentes; atque adeò largè Iudices, seu civiles, seu criminales, jurisdictionem exercentes, ac per consequens decreta, interdicta, edicta, &c. edicentes; igitur, &c.

Nonum, an D. Mar. Ant. possit in Terra Rutiliani tenere Capitaneum, qui in causis prædictis jus dicat, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Nona facti species.

Belli Dux hoc in casu: numquid in ipsius ditione sit, Capitaneum designare aliquem, qui ceu in sui suffectus locum, in thematibus, sibi à Principe permittis, uti queat.

36. Creare posse per S. C. fuisse prædefinitum litteris mandat Antonius Capicius, *hic, num.*

4. ibi: *fuit votatum, quòd sic*: quare thesis isthæc in presentiarum probatione haud indiget: nam experientia nos in dies id edocet, belli Ducem suos habere Ministros, qui jurisdictionem à Prorege sibi demandatam exercent; nisi consuetudo secus de more servet, vel alio pacto per Proregem sit demandatum.

Decimum, an in manibus Rutiliani possit prohibere Ecclesia, quòd depingantur arma D. Marci Antonii, cum per talem affixionem, seu picturam designari videatur res esse illius, cujus sunt insignia, *l. qui libertatem, §. finali, & l. finali, ff. de oper. pu. &c. Hæc Antonius Capicius.*

Decima facti species.

In belli Ducis ditione: numquid hoc in casu sit Oppidi, Castris Proregis, idque genus, ejus celare insignia.

37. Tametsi posse per S. C. fuisse sancitum memorie prodit Antonius Capicius, *hic, num. 45. ibi: fuit decusum, quòd sic*: verumtamen melius sic est distinguendum.

38. Vel insignia hæc belli Ducis propriè sunt, utputà ejus stemmatis, familieque, vel ejus di-

gnitatis, vel id genus, & tunc, nec cum Civium assensu posse existimo.

Probatur 1. Insignia celare in Urbis pergamis, non nisi jurisdictionis actus esse supponitur, qui in binis reperitur, scilicet in Principe, & in Univeritate, secus verò in aliis.

40. Vel sunt Regis, vel Civitatis, idque genus; & de hoc nulla extat hæsitatio; quòd in Urbis pergamis, sive celari, sive affigi possint.

Undecimum, an Dominus Marcus Antonius habeat jus immittendi vexillum suum tempore nundinarum, quæ in Rutiliano celebrantur, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Undecima facti species.

Vexillum, quòd nundinarum tempestate, publicis in locis redigi assolet: numquid Ducis belli, esse par est.

41. Tametsi negativè per S. C. fuisse prædefi-

nitum refert Capicius, *hic in fine; ibi: fuit decusum, quòd non*: verumtamen sic est distinguendum: vel locus ille, in quo res venditur, exemptus sit, utputà Ecclesiasticus; tunc belli Ducis vexillum non esse pro palam exponendum, affigiendumque: quare

Capiciana isthæc finitio sic est commentanda; secus si haud exemptus sit: nam tunc belli Ducis iurisdicção, longè præstantior est iurisdicção, qua fulget Civitas, dummodo aliquo minùs fulget privilegio.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

I Vltæ edicta, idque genus interdicta, per belli Ducem hoc in themate divulgata: numquid perpetua esse perhibeantur.

S U M M E.

A' Num. 1. usque ad 4. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

Istinguas: vel belli Dux in indicatione, nullum durationis tempus adiciat: vel perpetuò duratura, id cõmonstrans per verbum *perpetuò*,

2 vel id genus. Si primum, extincto belli Duce, etiamnum ejus iussa perimuntur: quare hoc in themate commentandi sunt Afflicti, Vr-

3 illus apud Petram hìc *num. 14.* Si verò secundum, perpetuò durant adusque per ejus successorem revocantur.

4 Eodè utraque thesis pars cõprobat per medio: Tò *perpetuò* quid odiosu ducitur, ac per cõsequens strictè commentandū, *cap. odia, de regulis iuris in 6.* quare juremeritò, ubi superior

(ut experientia nos edocet) iussa perpetuò esse duratura reposcit, id enodatè probat; secus verò, ubi oppositum velit; vel etiam si nullum redigendoverbum (*perpetuò*) id intelligeret *perpetuò*; tunc nobis benigniorem facessere commentationem, fas est: nam commentandi consuetudo nos in dies edocet.

6 Probatur 2. In odiosis namque pro subditis possessio, adusque secus haud obscurè, superioris velle patet, extare supponitur, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. l. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui recitare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. conmodum*, insit. *de interdictis, cap. pro possessore, de regul.*

7 *iuris in 6.* verum enimverò ubi in interdictis divulgandis superior, Tò (*perpetuò*) minùs addiciisse supponitur, toties missibile sit ejus velle: numquid perpetuò; vel ad tempus esse, idque genus, interdicta duratura, nec ne velit; igitur, &c.

DECISIO XXVIII.

IN Causa Magnifici Joannis Philippi de Afflicti cum Salvideis fuit dubitatum. Joannes Philippus egerat in prima instantia contra prædictos de Salvideis super possessorio Officii custodiæ maritimarum Calabriae: & dum rei conventi in eorum articulis posuissent quædam concernentia dominium, seu quasi, Joannes Philippus passus est de illis discuti; nec aliquid opposuit: unde sibi præjudicavit: est enim hæc una ex limitationibus *ad legem si quis ad se fundum, Cod. ad legem Iuliam, de vi*, ut scilicet nō procedat quando agens patitur discuti de dominio, *cap. 1. de restitutione spoliatorum*, &c. lata fuit sententia contra Joannem Philippum, ab ea extitit reclamatum, seu supplicatum, an in ista causa reclamationis possit Joannes Philippus petere, ut solum pronuncietur super possessorio, primo loco per eum intentato, suspenso petitorio, deducto in articulis, ac exceptionibus conventorum, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Possessorio, petitorioque in una, eandemque intentatus instantia: numquid in actoris ditione sit rogare, ut super possessorio dumtaxat prædefinitio divulgetur, suspenso interea petitorio, seu in supplicationis, vel reclamationis themate.

S U M M E.

Num. 1. 2. & 3. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad 9. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 9. usque ad finem, oppositiones, eandemque solutiones.

Eti valere per S. C. fuisse prædefinitum cõmonstrat Antonius Capicius, hìc in fine; ibi: *fuit decisum per omnes de consilio, quòd suspensio locum habeat. est de Marinis, observat. ad decis. Reg. Revert.*

347. num. 9. in fine. Muscatelli, in practica Sacri Consilii, parte 5. Glossa, impertinentes, num. 30. aliorumque. Author est Thorus, compend. decis. vers. petitorium incidenter intentatum: quare si quis de petitorio, neu in articulis à reo convento de petitorio, extensio ualla per ipsum opposita fuisset; tunc tamen si super petitorio sibi præjudicium illatum fuisset, quatenus sententia per Judicem definitiva super petitorio, prius promulgata fuisset, nulla opposita ab actore exceptione de præjudicio, sibi inferendo; quatenus prius possessorium, deindeq; petitorium differendum foret: 3 verumtamen si à definitiva istiusmodi sententia, siue supplicarit, siue reclamaverit; interea suspensio petitorio, possessorium examinandum foret. Rota, decis. 382. in novissimis, incip. fuit dubitatum.
- 4 Probatur 1. ubi seu per supplicationem, seu per reclamationem ab actore obtentum petitori rogatio suspensa sit, toties possessori queritatio ad priscum retrotrahitur statum; ac per consequens perinde se habet, ac si de petitorio per reum conventum, nil petum fuisset: quare per reclamationem, omnis purgatur actus exceptionis deficientia, de petitorio opponere potentis, haudque opposuit; alioqui reclamationis virtus frustraretur, quod iuribus obnoxium foret. quæ enim iuribus oppugnant pro nihilo ducenda sunt, neu superfluis uti haud fas est actionibus, l. hac stipulatio, §. divi, fiat legator. nomine caveatur. inde est, quod superflua à iuribus extant reprobata, l. i. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. finali, Cod. qui admitti ad honor. possess. & in præmio decretal. ibi: Rescatis superfluis Clem. exivi, §. quamvis, de verbor. signific. igitur, &c.
- 8 Probatur 2. ex textu in cap. pastoralis de causa possess. & proprietatis: etenim conclusio in causa in prima instantia, in appellationis causa suspensa est, quandoquidem appellatio ad testium usque publicationem, rescindit universa, cap. fraternitatis, de testibus, cap. veniens, de iure iurando, cap. cum Joannes, de fide instrumentorum, l. per banc, Cod. de temporibus appellationum. Author est Antonius Capicius hic nu. 2. igitur, &c.
- 9 Dices 1. obstat decisioni huic altera S. C. prædefinitio. Author est Afflicti decis. 192. in principio, ubi secus extitit sancitum; igitur idem in præsentiarum est stabilendum: nam, utrobique eadem urget ratio, ac per consequens eadem legis prædefinitio, l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postuleris, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur Insit. quod cum eo. Donellus de iure civili, lib. 2. cap. 14. num. 13. pag. 39. Antonius Faber in iurisprudencia, tit. 1. de iust. & iur. princ. 1. illat. 3. pag. 23.
- 10 Irritum est antecedes: proptereaquod est longe dispar inter Capicianam, & Afflicti de
- 11 cisionem facti species: siquidem in Affli-

ci prædefinitio simplex habetur sermo, ac per consequens nil de supplicatione, seu reclamatione mentionatur; dumtaxat verò de possessorum opponente: cum querenti de petitorio adversus ipsum excipere fas sit, quod si non excipiat suo videtur cedere iuri: quare cum in socordie penam incidat iure merito nil mirum, si per S. C. sic fuit prædefinitum; secus verò in Capicianâ isthac decisione: quandoquidem tametsi de possessorio actor, de petitorio à reo convento, exceptionem ullam opposuerit, cum possit; verumtamen cum de petitorio reclamasse supponatur, consequens sit, ut, ad priscum causam retrotrahi possit statum, stabilitum fuit; quare enodatus liquet huiusmodi prædefinitio conciliatio.

- 13 Dices 2. discordicolum, quod exstat inter appellationem, & supplicationem, seu reclamationem; quatenus appellatio, & sententiam, & conclusionem suspendit, l. i. in fine, ff. ad Turpillianum, cap. quod ad 15. de sententia, & re iudicata, l. i. ff. nil innov. appell. interpos. l. furti, §. 1. de his, qui not. infam. l. Chirographis, §. ab eo, de admin. tutor. Cironius in paratit. l. 5. lib. decretal. Alteserra 1. decretal. tit. 29. de officio, & potestate Iudicis delegati, in cap. pastoralis 28. in §. præterea, pag. 167. ac per consequens causam ad priscos retrotrahit terminos, cap. pastoralis, §. rerum de appellat. cap. si à Iudice, de appellat. in 6. cap. dilecti 55. vers. præterea, de appellat. cap. romana, §. si verò eod. tit. in 6. cap. proposuit 24. eodem tit. cap. romana, eodem, in 6. cap. ad hac 37. cap. ut nostrum 56. eodem, secus verò reclamatione, quæ haud rescindit, vel suspendit; authores extant apud supra laudatū Capiciū hic, in fine; igitur, &c.

Eūdem prorsus nostro in casu producere effectū ducitur: idque non nisi ob rationes supra cōmonstratas, §. si quis ad se fundum; ibi: Ante omnia violentia causam examinare præcipimus, Cod. ad leg. Jul. de vi, l. i. ibi: Sine ulla cunctatione, Cod. si per vim, vel alio modo, l. si maritus 10. Cod. de dote, & inter l. colonus 12. l. cum fundum 18. ff. si de vi 37. ff. de iudic. l. ordinarii 3. Cod. de R. V. cap. 2. & ult. de ordin. cognit. cap. in literis 5. c. conquirente 7. de restit. spol. cap. ult. §. pater 3. quæst. 1. cap. cum Eccles. 3. quæst. 2. l. i. §. si prædo, ff. de posito, l. i. §. cum quis, vers. qui à me possidebat, l. Iudice 64. ff. de iudiciis, cap. 1. & per totam 2. quæst. 2. cap. 1. & per totam 3. quæst. 1. l. si quis 8. §. sed hæc 2. Cod. de præscript. 30. vel 40. l. si quis ad se fundi, Cod. ad leg. Juliam, de vi, l. meminerint, Cod. unde vi, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter, idque genus. Cuiacius in dicto cap. cōquirente 7. Donellus lib. 15. commet. cap. 2. l. Vltiejus tit. Cod. ubi de possess. nu. 35. Corafius lib. 2. miscell. cap. 2. Petrus Barbosa in l. si de vi 37. ex num. 30. ff. de iudiciis, Solorzano lib. 3. poliz. cap. 30. & romano 2. lib. 2. cap. 28. & 90. Velafcus de privileg. pauper. l. par. quæst. 46. per totam, siquidem ante omnia est restituendus, cap. 1. de re restit. spoliatorum. consule declarationem juris diversorum D. Nicolai Bellon lib. 1. cap. 19. ad com-

- commentationem textus, in l. 1. Cod. de alie-
nat. iudic. pag. 470. ne fraudes varios per
tramites, calleve violento opitulerentur
possessori; siquidem dolum demonstrat fraus,
l. 23. ff. de inofficio testamento, l. 63. ff. de
16 rei vindicatione, ac proinde bina isthae inter
se conciliari assolent, l. 3. in fine, ff. pro socio. l.
10. Cod. de procurator. cum fraus procul à dolo
patrari impossibile ducatur. Author est Gœd-
deus ad leg. 181. num. 6. ff. de verbor. significatio-
17 ne, quibus profecto fides opponitur. Aliud est
fraus, in principio, ff. de verborum significatio-
18 ne; atque adeo semper ac quis, quod facere
debet haud facessit, de fraude arguitur, l. in
fraudem facere, & l. sequenti, ff. que in frau-
dem creditorum, ac per consequens iniustitiae
executio est. Author est Div. Thom. 2. 2. quæst.
19 55. art. 5. tametsi quandoque pro periculo de-
sumitur fraus, sic Virgilius:
Quis Deus in fraudem, qua dira potestia nostra:
20 quare iure merito meo iudicio adversus vio-
lentes hanc possessionem, curia stilus haud mul-
tum pro cura habendus sit.
21 Dices 3. de supplicationis conceptu est, ut
haud impedimento sit, quominus sententia,
suum sortiatur effectum, quin potius ea minus
obstante, præstata tamen prius cautione de res-
tituendo in retractationis sententiae casu, ut
iure sancitum est in auth. que supplicatio, Cod.
de præcibus Imperatori offerendis. Author est
Caravita cum nonnullis, ritu 252. num. 1. Ci-
ronius in paratit. 5. decretalium tit. 27. de sen-
tentia, & re iudicata, pag. 158. igitur, &c.
22 Infirmitas ducitur argumentum istud: eten-
nim in alia facti specie extare edisseritur:
quandoquidem hic de violento peragitur pos-
sessorio, qui à sua explodendū sit possessione,
quam occisimē quit. consulte Robertum
23 rerum iudicat. lib. 3. pag. 567. neu iudicia
24 rius plerumque asserendus sit stylus; siquidē
ideo supplicatio suborta fuit, ne auxilium con-
tra injuriam, & iudicium injuriam denegetur
argumento legis 1. ff. de appellat. l. 1. ff. de inju-
riis, Author est idem Caravita ibidem nu. 13.

Pro decisionis hujuscemodi illustra- tione.

CAPIT UNICUM.

Actore de possessore agente: nūquid per reum
convenit, saltem de petitorio actionem
intentare queat, ita ut infimul, & de possesso-
rio, & de petitorio iudicium per Iudicem ef-
formandum sit, secus verò per exceptionem,
ut supra per S. C. prædefinitum fuit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A'num. 2. usque ad 9. ejusdem Thesis pro-
batio.

A'num. 9. usque ad finem ejusdem Thesis
oppugnatio, & diluicio.

- H** Aud posse, per S. C. etiamnum fuisse
sancitum, literis prodie Reg. de Frā-
chis decis. 90. est Bartolici, aliorumque.
Iisdem proflus mediis, quibus su-
pra facti species probata fuit commonstrat-
pra: etenim utrobique par urget ratio, l. il-
lud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulare, §. 2. ff. ad
leg. Juliam, de adulteriis, l. quidam nummular-
rios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta,
caus. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sa-
crof. Eccles. §. si igitur, inquit, quod cum eo: quan-
doquidem, seu petitorium per actionē, seu per
exceptionis modum opponitur, semper eundē
producit effectum, ut rīcē speculanti patet:
3 quare violento possessori nullus se tutādi mo-
dus, sive per exceptionis, sive per actionis me-
dium, indulgendus sit: alioqui fraudibus aditus
aperiretur, quod iuribus obnoxium est, l. in
fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum-
lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod.
de Sacrof. Eccles. cap. porrā, de divorc.
Clem. 1. de usuris; igitur, &c. secus verò
actore permittente, cum cuilibet priva-
to juri cedere possit suo, Antonius Faber 4.
Cod. definit. 4. tit. 11. de hered. actione, n. 1. in-
allegat. pag. 203. ac per cōsequens, tunc Judici,
& prætorii, & possessorium infimul in Senatu
per agere posse, fas ducitur; idque ne iudicii
continentia dividatur, adversus regulam tex-
tus in l. nulli, Cod. de iudiciis; igitur nil miri,
si ab eodem magistratu, & possessorium, & pe-
titorium terminandum sit, cap. 1. vers. calesti-
num, de sequenda possess. Alciatus lib. 1. pa-
rer. cap. 19. Menochius de arbitris lib. 2. casu
37. Calliodorus lib. 4. var. cap. 44. Symmachus
6 lib. 10. epistola 4. inde est, quod haud difficiliter
proprietas causam, utpotē magis in ea edo-
ctus terminabit, adeoque melius litium bre-
vitatē consulit, cap. finali, de dolo, & contu-
macia, dissidentium laboribus, impensisque,
7 parcitur, cap. finali, de rescriptis in 6. quod
etiamnum illo ex proptero liquet dictorio:
amexorum idem debet esse iudicium, cap. tras-
lato de constit. cap. quanto, de iudic. l. 1. & 2. ff.
quibus rebus, l. omnes, Cod. arbit. tutel. l.
8 2. Cod. ubi de ratiocin. quare iure merito insep-
arabilitatem inducit, l. cum actus 18 ff. de neg-
titiis gestis, l. cognitio 8. cum sequenti, ff. de libe-
ral. causa. consulte textum in cap. fin. de rescrip-
tis in 6. cap. dispensia, de iudiciis, eodem lib.
9 Ne differas: iudicis partes sunt, ut violentus
possessor pœnarum pensumaret, ac per conse-
quens prius de possessorio, deindeque de peti-
torio peragere, alioqui fraudibus aditus ape-
riretur, quod per absurdum foret; igitur, &c.
10 Oppugnatio isthae uno solvitur verbo: si-
quidem violentus possessor suam perfolvere
debet pœnam: etenim damni illati restitui-
tio per Iudicem prædefinienda est, ac per con-
sequens in priscum redigendus sit statum, des-
poliatus, cap. 1. cap. sapa, Cod. in literis, & poss.
extr.

*extr. de restit. spoliat. Cod. super spoliatione extr. de ordin. cogni. l. si de vi 37. ff. de iudic. l. si mari-
tus 10. Cod. de donat. inter virum, & uxorem,
Antonius Faber 3. Cod. def. 7. tit. 7. de ordin. iu-
dic. in alleg. num. 1. pag. 181. quare & de posses-*

11 sorio, & de petitorio (permittente tamen) a-
dore, qui priva to juri cedere quit suo) age-
re potest, secus si id renuat, ut ex supra com-
monstratis liquet.

D E C I S I O XXIX.

IN Causa honorabilis Pyrrhi Antonii Toraglies prætendentis, quod magnificus Nicolaus Agnesius, qui reperitur descriptus pro teste in quodam instrumento, seu protocollo, compellatur ad se subscribendum in instrumento, in quo supervivit solus Notarius, & ipse Nicolaus, ad mandatum sibi de se subscribendo factum, comparens asservit se non recordari, si interfuit pro teste, ita an, non, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

SI quis, sive in protocollo, sive in instrumento aliquo descriptus esse reperitur: numquid in instrumento, sive communi, sive inspecto jure Regni, ut se subscribat, adstringendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. & 3. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad 8. ejusdem Thesis probatio.

A' num. 8. usque ad finem, oppugnatio, ejusdemque solutio.

- 1 I linguas, vel verba facimus communi inspecto jure; vel regni. Si communi, subdistinguendum est, vel subscriptio isthæc in protocollo, seu in instrumento reperto, vel Notarii, vel ipsiusmet testis manu subscripta sit; vel non.
- 2 Si Notarii, testes, & si de instrumeto celebrato haud memores fore fateantur; tunc ad se, obsignandos, subscribendosve minis fore, astringendos, per S. C. fuisse prædefinitum memorie prodit Antonius Capicius in isthæc verba. *Domini de consilio habuerunt pro clavo, quod testis iste non possit compelli ad se subscribendum, est nonnullorum auctorum apud eundem Capicium hic.*
- 3 Probatur: tamen si testium subscriptio communi inspecto jure in instrumento, seu per se ipsos, seu per Notarii obsignata, pro ipsius robore sat sit: verumtamen si testes actus immemores simpliciter fore edisserantur; tunc Notarii subscriptio, obsignatioque nullius fore momenti: etenim longè bina isthæc discriminantur, scilicet esse simpliciter immemorem actus, atque adeo esse actus immemorem; secus verò subscriptionis actus: siquidem primum perimit actum, cum nemo testificari queat de eo, quod eum fugit, ac per consequens Notarii fides, nullius ducitur momenti,
- 4 secus verò secundum, ut in infra videbitur.

8 Nec obstat textus, in l. cum ab initio, cum lege sequenti, ff. quemadmodum testamenta aperiantur, in quibus est sancitum, testamentarium testem simpliciter sigillum nosse debere suum; igitur, &c.

9 Textus iste alio in casu est; quod ex ipsiusmet textus verbis liquet: nam dignoscere debet testis sigillum: numquid sit suum nec ne? ac per consequens de aliquo ab ipso gesto recognitio habenda sit; secus verò nostro in themate; cum testium subsignatio non nisi per Notarium subsignata sit; secus verò à teste, instrumenti immemore.

10 Sin autem testium subsignatio sit; tunc nil suffragatur edisserere, quod actus celebrati immemor sit testis: etenim sat est, si ejus subscriptio, cum aliis conveniat subsignationibus, ac per consequens haud dissimiles: cum ex hoc perbellè dignoscatur, subscriptionem in protocollo fecisse: quare in isthac secunda facti specie potius Notario, atque adeo testium subscriptioni, præstanda sit fides; quam ipsimet testis.

11 Si denum inspecto Regni jure; tunc casum hunc locum habere impossibile ducitur: nam per Constitutionem *instrumentorum robur*, & Iudicis, & Notarii, & testium subscriptio repositur: quod etiamnum, per cap. Regni item caveant iustitarii, in fine, in quo jubetur, ut & Iudicis, & Notarii, & testium habeatur præsentia.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

DOtale instrumentum: numquid sit reasumendum, si Iudex, testisve, extincti esse, perhibeantur; secus verò Notarius.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thesibus probationes.

- H**aud fore reassumendum audacter reor : quare est explodendus Thorus, compend. decisi. tom. 1. §. instrumentum dotale an possit reassumi, &c. memorans, secus per S. C. fuisse sancitū, laudans Capicium hic nu. 10. etenim id haud fuit prædefinitum, si ritè, attentèque Capici-ana perpendantur verba.
2. Probatur: Tamesti dotale instrumentum privilegium esse supponatur: verumtamen hic privilegii vis, nullum habet locum: nam.
3. in essentialibus deficientia habetur, *que enim essentialia extant, necessariò repossuntur*;
4. neu à quorum essentia diffici queunt; cum totum quamlibet amplectatur partem, l. 1. §. si stipulanti, ff. de verbor. obligat. l. si alii, ff. de usufructu legato, l. in eo, quod plus III. l. in toto 114. ff. de regul. juris, cap. plus 35. cap. in toto 80. eodem tit in 6. quandoquidè ut reassumi queant, necessum ducitur, ut Notarius, unusquis testis insinul verificentur, qui probationem aliquam suo in genere efficere queant: siquidem privilegium est in testium numeri deficientia, scilicet si forent duo testes, vel unus cum Notario: secus verò si nullus; neu doti favendum est, procul à fundamento probationis aliquo, cum jura dotibus faventia, semper aliquam præsupponant probationem; quare gratis, secus verò ab adversariis oppositum commonstratur.

CAPUT II.

Si testamentariis ex testibus unus fateatur, se testamento haud interfuisse: numquid præcisè per hoc ad impediendam immisionem, quæ scripto heredi, vi legis finalis, Cod. de edicto Divi Adriani tollendo, competit, id sat sit,

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

DECISIO XXX.

IN Causa Nobilis Gasparis de Restano, inculpati de fabricatione falsi privilegii: viso per S. C. ac per plures expertos privilegio, ac præsupposito, quòd omnibus visum fuit, esse suspectum de falso: dubitatum est, an Gaspar possit detineri, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

De privilegii falsitate inculatus quis, ac per consequens per S. C. privilegium præsentari additus; quo deinde præsentato, & per S. C. & per expertos de falso suspectum visum fuisse feratur: numquid præcisè per hoc privilegiatus interea in vinculis detinendus sit, ad usque de falsitate convincatur, an verò satis, si idoneam præbet cautionem.

- M**pedimento esse existimat Baldus, in l. 1. §. si quis neget enim 1. & 2. ff. quemadmodum testamentum aperiantur, secus verò quoad testamenti aperitionem.
2. Eodem utraque thesis pars comprobatur medio: primo ex supralaudato §. si quis neget ibi: si quis neget sigillum summi dignoscere; non ideo quidem minùs aperiuntur tabule; sed
3. alias suspecta fiunt: nam uti edocet Baldus, ad agnitionem plenus repossit testium numerus, l. si unus, Cod. de testibus.
4. Probatur 2. Ubi testis unus testamentarius minùs interfuisse dicatur tabulis; tunc scriptum redditur falsitatis suspectum, cum essentialis defineat numerus, qui essentialiter in cõdendis quiratur tabulis, l. cum tabulas 7. ff. de bonor. posses. secundum tabulas, l. 3. §. si tabule testamenti, l. si unus 12. l. hæc consilissima, Cod. de testament. quod etiamum Prætorio jubetur jure, l. 3. ff. unde liberi, Gonzalez, 3. decretal. de testam. in cap. relatum.
5. est 11. num. 10. pag. 444. quare jure merito ad usque veritas de ipsis elucescat, hæredis in hereditatem immisso, immoranda sit, l. quamdiù 39. ff. de acquirenda, vel omittenda hereditas ibi: quamdiù potest ex testamento adiri hereditas, ab intestato non deferatur, l. quamdiù 90. ff. de regulis juris. Vide Donellum, commentarior. de jur. civil. lib. 7. cap. 4. sub nu. 10. pag. 128. nam testamenti firmitas in suspensio est, usquequò negationis falsitas elucescat.
6. Probatur 3. Testamentarium namque tabularum aperitio, haud in causa est, cur hæres in hereditatis immisione immittatur; duntaxat verò dignoscitur, quicquid testamentariis in tabulis jussit testator; igitur merè materialiter se habet, in aperiendis testamentariis tabulis testis denegatio.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio:

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 8. usque ad finem, oppositiones; earundemque solutiones.

Super privilegiatum idonea praestetur cautio, sat fore existimo: quare in vinculis eum detinere haud par est; dummodò indicia, conjecturae, diffamationes, idque genus, minus sunt. est Antonii Capicii, hic num. 7. & 8. Vivii, decis. 81. num. 3. Riccii, in praxi Eccles. decis. 712. aliorumque.

2 Probatur 1. Adusque privilegii falsitas haud demonstratur, toties possessio pro privilegiato extare supponitur, cum possidentis melior sit conditio, l. si debitor, ff. de pignoribus, l. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retineat, & cor. commodum, insit. de interditi. cap. pro possessore, de regulis juris, lib. 6. siquidem per praescriptum suspicionis actum minus convicius esse proditur; igitur si per ipsum debita praestetur cautio, sat ducitur.

3 Probatur 2. Ubi falsum penes se privilegium detinere perhibetur quis, neu in iure, dicendo praesentavit; toties respectu S. R. C. haud reus ducendus est: etenim nullum, facit attentatum, ac per consequens merè passivè se habet; igitur in vinculis haud est detinendus: cum hic neu praesumptiones, neu indicia, neu diffamationes praecedere, quae ad personae captivam usui iunt, tametsi pura falsitatis notio praecesserit.

4 Probatur 3. In criminalibus probationes luce meridiana clariores esse debere, explorati juris esse, sciant cuncti, Cod. de probat. neu quicquid ex praesumptione sola condemnatur, neque ex indicio, nisi & plura sint, & indubitata, l. ultima, Cod. de probat. Antonius Faber, 6. Cod. tit. 2. de furtis, def. 4. num. 4. in alleg. pag. 618. igitur, &c.

5 Ne dicas 1. obstat textus, in cap. in memoriam 19. dist. cap. 11. de scriptis in fine, cap. 11. de falsis, in quibus secus est sancitum, scilicet si quis Papae literas de falso hasitabiles in foro produceret, quippe est custodiendus; igitur, &c.

6 Textus istiusmodi alio in casu extantem, eloquuntur de attentante in iure dicendo falsum privilegium, ac per consequens de consummato delicto; secus verò de ad privilegium praesentandum citato: neu in nostra facti specie de Pontificis privilegio liquet; neu To custodiendus sit, idem equipollens est, ac in vinculis detinendus, quod gratis edisseritur: etenim sat est, si idonea refundatur cautio, quae de sui conceptu reum ritè custodire in-

7 voluit: propterea quod in locum prius illius juris redigi introducta est, ut litigantibus jam satis provisum sit, etsi non obtento amplius collo, ut olim citati parere nolentes in ius traherant, l. 4. ibi: quominus quis in ius

8 duceretur, ad l. Iuliam, de vi privata: quare iure merito cautio isthaec necessaria est, adeoque à legibus, vel Magistratu imponitur, l. 7. §. 1. qui satisdare cogant. Vvelfembecius, in paratit. Cod. eodem. Hieronymus Treutler, select.

9 Ne dicas 2. Obstat textus, in l. Divus, ff. de custodia reorum, in quo literis proditum est, quod propter sceleris magnitudinem minus fideiussioni traditur locus; igitur, &c.

10 Supralaudatus textus in alia extat facti specie: nam seu de patrato crimine, seu de conjecturis, iudiciis, praesumptionibus, idque genus, praecedentibus eloquitur, quae hic desinunt. idem edisserito de textu, in cap. 1. ad falsarios, de falsis. quod etiamnum inspecto Regni nostri iure per constitutionem, quae incipit humanitate, comprobatur ubi exceptis, quibusdam casibus, suum obtinet locum fideiussio.

11 Ne dicas 3. Obstat pragmatica Regni, quae incipit ressem falsum, ubi est praedefinitum, quod de falso inculcat, haud sub fideicommissaria relaxandus sit cautio.

12 Pragmatica isthaec aliter se habet: nam in ipsa sermo est, si indicia, praesumptiones, conjecturae, idque genus, praecedant; vel si sponte nulla praecedente quiritatione, falsum representent privilegium.

disputas. volum. 1. disp. 5. de satisfact. feriis, & dilat. Thes. 1. lit. B. volum. 2. pag. 52. Vide Oroz, de apicibus iuris civilis, lib. 5. cap. 4. à num. 10. pag. 358.

13 Ne differas 2. In falsi crimine speciale est, quod suspicio pro veritate, & falsitate habetur, uti liquet ex supralaudato cap. in memoriam, l. iubemus, Cod. de prob. l. Divus, ff. de custodia reorum; igitur, &c.

14 Textus istiusmodi aliter se habent, ac per consequens nostrae haud opponuntur thesi; neu in civilibus fore detinendū praedefiniunt, tametsi suspicio aliquando attingit veritatem, ac per consequens quicquid suspicatur verum sit, nonnumquam verò falsitatem, adeoque, regula certa stabiliri nequit; igitur nil mirum, si possessio citato, inculcatoque de falso restare praedicetur, adusque in foro falsitatis vitium probatur.

15 Ne dicas 3. Obstat textus, in l. Divus, ff. de custodia reorum, in quo literis proditum est, quod propter sceleris magnitudinem minus fideiussioni traditur locus; igitur, &c.

16 Supralaudatus textus in alia extat facti specie: nam seu de patrato crimine, seu de conjecturis, iudiciis, praesumptionibus, idque genus, praecedentibus eloquitur, quae hic desinunt. idem edisserito de textu, in cap. 1. ad falsarios, de falsis. quod etiamnum inspecto Regni nostri iure per constitutionem, quae incipit humanitate, comprobatur ubi exceptis, quibusdam casibus, suum obtinet locum fideiussio.

17 Ne dicas 4. Obstat pragmatica Regni, quae incipit ressem falsum, ubi est praedefinitum, quod de falso inculcat, haud sub fideicommissaria relaxandus sit cautio.

18 Pragmatica isthaec aliter se habet: nam in ipsa sermo est, si indicia, praesumptiones, conjecturae, idque genus, praecedant; vel si sponte nulla praecedente quiritatione, falsum representent privilegium.

Pro Decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Idoneam praestans fideiussionem, quis: numquid extingdo primo fideiussore, vel haud solvendo sit, idque genus, iterum cavere debet.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis praedefinitio.

A' num. 2. usque ad 9. eisdem Thesis probationes.

A' num. 9. usque ad finem, & obiectio, & eiusdem solutio.

Avere debere existimant Affilius, decis. 172. num. 2. Reg. de Francis, decis. 480. num. 5. commune

vocitantes placitum, alique, quod suum vendicat locum, seu fidejussio isthæc Prætoria, seu judicialis, seu conventionalis sit, dummodò juri haud cesserit creditor suo, scilicet foro, idque genus. est eorumdem Authorum, quodam hanc secundam thesiam partem.

2. Probatur 1. ex textu, in l. 1. §. à quo, §. si nati, ff. ut in possess. legat. l. 1. §. de Magistr. convent. Author est Reg. de Franchis, loco supralaudato, n. 1. 3. & 4. siquidem creditoris mens est, securâ habere cautionem, ac per consequens in unius deficientiam, aliam habere idoneâ, alioqui haud contraxisset; igitur, &c.

3. Probatur 2. ex textu, in l. si ab arbitro 10. §. qui ex causa, §. qui satisfacere cogatur, ubi: qui ex causa improba ab arbitro probatos, alios improbos probat, multoque magis, si sua voluntate accepit fidejussoribus, contentus iis esse debet, quod si medio tempore calamitas fidejussoribus insignis, vel magna inopia acciderit, causa cognita ex integro satisfaciendum erit; igitur, &c.

4. Probatur 3. Eadem prorsus urget ratio de judiciali, ac de conventionali cautione: etenim semper creditoris intentio est, securam, habere cautionem. inspicio supralaudatos Hieronymum Treutler, & Oroz, in cuius deficientiam, aliam, ac per consequens usque in infinitum, alioqui contractum haud celebrasset; sed melior est, captis pignoris, vel fidejussoribus, l. si mandatum 59. §. ultimo, §. mandati, l. sancimus, Cod. de verb. signific. l. 1. §. iubet 4. §. de collat. bonor. l. Prætoria 7. §. de Prætor. stipulat. l. 3. Cod. de verb. signific. Gonzalez, 1. decretal. tit. 2. de consuet. in cap. ex literis 11. num. 6. pag. 67. & 2. decretal. in cap. qua fronte 25. nu. 5. pag. 795. quiritandum proscibit ab adversa-

riis est: quare sive in Prætoria, sive in judiciali cautione, in unius cautionis deficientiâ alia refundenda sit cautio; si securum, ac per consequens in illius deficientiâ alium velle, fidejussorem; idque genus; alioqui nullum, iniisset contractum: quare ipsius mens non est, dumtaxat cautioni acquiescere (utpotè somniantur adversarii) aut in illius deficientiam alteram, & sic in infinitum habere. neque (inquam) cautioni illi idoneæ, prout est præsens, simpliciter assentiri videtur, sed semper conditionatè, scilicet si isthæc idonea apparens desineret, vellem aliam; alioqui illa, cautio apparens idonea, ita se haberet, perinde ac si haud foret.

8. Probatur 4. Fidejussio, fidejussoris extinctione, haud extinguitur: nam durare supponitur jus, adque idonea refundatur à debitore satisfactio; igitur, &c.

9. Nec obstat textus, in l. pupilli, §. soror, ff. de solutionibus, ubi sancitum, cautumque habetur, quod inopiæ subsecutè periculum, ad creditorem pertinet. Author est Afflicus, decis. 172. num. 2. igitur, &c.

10. Textus hujuscemodi alio in casu est: quâdoquidem de legato eloquitur, atquâdè diversa sub ratione in præsentiarum namque disceptatio est, de fidejussione, quæ de sui conceptu, securum reddere debet creditorem, ac per consequens de personarum pluralitate; quod de legati natura minùs edifferendum est, ut perpendenti patet.

DECISIO XXXI. & XXXII.

Quæ hic dici possunt, jam dissertata fuere in decisione decima.

DECISIO XXXIII.

IN Causa Magnificorum Leonardi, & Francisci Comi, cum Magnifico Joanne Angelo de Sancta Fide; fuit dubitatum, an Dominus Leonardus, & Fran. qui semel egerunt contra præfatum Joannem Ang. super assistentia, & appretio certorum bonorum vigore instrumenti; sententiamque in eorum favorem obtinuerunt: possint ad præsens pro eadem quantitate, & debito variare, & agere assistentia, & appretio super aliis bonis, in prima lite non contentis, &c. Hac Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

FActa bonorum quorundam instrumenti robore appretiatione, obtentaque in rogantis gratiam diffinitiva sententia: numquid pro eadem quantitate, a reque alieno, quiritatio ab eodem fieri possit agente, ac per consequens variatio, novaque appretiatione super aliis in prima lite minùs contentis, fieri queat bonis.

SUMME.

- Num. 1. primæ Thesim prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 5. ejusdem Thesim probationes.
Num. 5. & 6. secundæ Thesim partis prædefinitio.
A' num. 7. usque ad 11. ejusdem Thesim secundæ probationes.

Num. 11. & 12. tertiæ Thesif partis prædefinitio, & probatio.

Distinguas: vel bona, in prima lite, haud contenta, rogatū erant ignota, vel non. si eum minū fugiebant; tuncque de illis amplius petere nequire, ac per consequens bonorum varietatem esse denegandam pro comperto habetur, quare sic est cōmentāda S.R.C. prædefinitio, quam literis prodiit Antonius Capicius hic, in hæc verba: *fuit decisum, dictam varietatem nō esse admittendam.* est Theauri quæst. 7. lib. 1. num. 6. Reg. de Franchis dec. 53. num. 3. aliorumque.

2 Probatur 1. ubi bona auctori nota sunt, nec isthæc per eum rogata fuere; toties suo voluisse cedere juri arguendum est, ac per consequens amplius de illis petendum non est: siquidem quilibet privato cedere possit juri suo, l. privilegia, Cod. de pactis. Antonius Faber 4. Cod. def. 4. tit. 1. de bare. action. num. 1. in allegat. pag. 203. l. si quis in conscribendo, C. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. 39. vers. nisi de testibus, cap. ad apostolicam, de regular. cap. si de tertia, de privilegiis. Tiraquellus de jure primog. quæst. 24. num. 4. argum. textus in l. ius publicum, ff. de pactis, & in l. 2. §. sed quia veremur, Cod. de jure jur. and. propter calum. cap. si diligenter, de foro competente. neu amplius retrogradi fas est, adeoque in agentis ditione foret, pro ejus libito judicium variare ordinem, quod per absurdum esset; igitur, &c.

3 Probatur 2. ex textu in l. 1. §. finali, si sit fur. fecit, dicitur, cap. mutare, cap. quod semel, de regulis juris, lib. 6. l. à divo pio, §. si pignora; ibi: *Quia velut pacto transigisse de credito videtur, qui contentus fuit pignora possidere.* author est Antonius Theaurus hîc, num. 6. memorans, sic per Senatū Pedemontanum.

4 fuisse prædefinitum; alioqui variatio isthæc in alterius foret præjudicium, adversus textum,

in l. nemo potest mutare 75. ff. de regulis juris in 6. igitur, &c.

5 Sin autem ipsum fugiebant, & tunc etiam num subdistingueretur est. vel bona obtenta minū liquida sunt, ut extant illa, quæ in

6 prima lite haud contenta fuere, vel non. Si primum, de illis tunc optimè rogari posse, haud dubiè esset: ejusdē Theauri, indidem.

7 Probatur 1. ex trito dictorio illo: errantis nulla est intentio, l. sed hoc ita, ff. de aqua pluvia arcenda. Petrus Faber de diversis regulis juris, in comment. ad leg. in negotiis 5. lit. D. pag. 37. l. si per errorem, ff. de jurisdictione omnium iudicum, l. si procurator, ff. de acquir. rer. dom. l. non id circo, C. de iur. & facti ignor. nam error est animi vitiū, quod aliud pro alio quis putat, seu falsum pro vero, aut aliquis latet error. hinc Virgilius 2. *Æneidos: æquo ne credite thecuri:* in nostro porrò casu si agenti non ignorata fuissent bona, in prima instantia minū inclusa, quippe de illis, secus de aliis rogasset; igitur uti ipsum fugientia de ipsis rursus petere posse par est, neu ad impensas adstringendus sit (uti somniavit Theaurus): quandoquidem in culpa haud esse feratur, ut perpendenti liquet.

8 credite thecuri: in nostro porrò casu si agenti non ignorata fuissent bona, in prima instantia minū inclusa, quippe de illis, secus de aliis rogasset; igitur uti ipsum fugientia de ipsis rursus petere posse par est, neu ad impensas adstringendus sit (uti somniavit Theaurus): quandoquidem in culpa haud esse feratur, ut perpendenti liquet.

10 Probatur 2. ex non supralaudatorum repugnantia textuum: etenim in alia extant facili specie, utputa ubi bona isthæc prima in lite, haud adjecta, agentem minū fugiebant; vel tamen ignorabat; verumtamen ejusdem roboris, ac illa, quæ obtinuit: secus verò ubi prioris ignorata

11 Sin demum secundum, utputa ejusdē roboris, ac per consequens liquida, eodem pacto, ac illa, quæ obtenta fuere, & tunc impossibilis ducenda est bonorum variatio, ut supra

12 laudatis in iuribus sancitum fuit: quandoquidem bona obtenta æquipollentia supponuntur, bonis prima in lite haud contentis, ac per consequens retrogressio inanis foret.

DECISIO XLIV.

Quoniam superior prædefinitio huic decisioni quam maxime affinis sit; consequens

est; ut de hac in præsentiarum est habendus sermo.

IN Causa Magnificæ Dianæ Carlinæ cum domino Jacobo de Capua: primo attendendam est; an domina Diana assecurata semel, ut prætenditur super dotibus Sedilis Nidi possit dici facta domina irrevocabiler, adeo quod, quando apparet, virum pervenisse ad pinguiores fortunam, possit dici, dominium non revocari ab ea, saltem quodad effectum, ut non possit soluto matrimonio ire contra possessores aliorum bonorum viri, &c. *Hactenus Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Mulier pro ejus dotis asseruatione, super aliqua viri re securâ effecta; si vir ad pin-

giorem pervenisse edisseratur fortunam: nūquid variatio fieri par est; ac per consequens dominium super priori re ad aliam transferre rem, eamque pignori, vel hypothecæ subje-

ctam

nam efficere, adeoque extinctis nuptiis. ad-
versus aliorum bonorum possessores agere
possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem probatio.

Neu variare, neu contra aliorum pos-
sessores bonorum agere posse, per S.
C. fuisse prædefinitum commonstrat
Antonius Capicius hic in fine; ibi:
*Fuit votatum contra dictam Dianam, ut non
possit variare. est Ursilli ad decis. Afflicti 9. nu.
5. de Franchis decis. 53. num. 3. Muscatelli in
pract. S. C. lib. 2. parte 3. Glossa adjudicatur,
num. 79. & Glossa servata, num. 24. aliorum-
que.*

Eodem prorsus medio, quo decisio 33. cō-
monstrata fuit probatur: etenim ubi uxoris
dos super re aliqua secuta esse supponitur; to-
ties ejus actio super aliis viri rebus, extincta
est; ac per consequens res aliis obstrictæ cre-
ditoribus, ab uxoris molestia solutæ sunt, alio-
qui quammaxima, & heredis, & creditorum
perturbatio haberetur; quod juri bus alienum
foret; sat est enim, si uxor quomodolibet do-
tem recuperat suam, seu à marito, seu à patre,
seu à creditoribus; idque genus, *l. pater 71.
ff. de evict. l. si cum dotem 22. §. eo autem, l. in
insulam 42. l. Titio 44. ff. soluto matrim. l. in
eum 16. ff. de relig. l. si socer, Cod. solut. matrim.
l. unica, Cod. de rei uxor. l. ultima, ff. de collat.
dotis. arg. textus in l. patroni 17. l. non tantum
20. ff. de re judic. l. maritum 11. cum sequent.
ff. soluto matrim.* neu judicariis debitus ser-
vetur ordo.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustra-
tione.

C A P U T U N I C U M.

Pro dotis securitate: numquid in mulieris
ditione sit, cuncta viri bona sequestro sub-
jicere, ac sibi obstricta facere.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. 3. & 4. Thesis prædefinitio.

Num. 5. ejusdem thesis probatio.

Ilinguas: vel universa viri bona
pro dotis securitate haud sat sint;
vel æqualiter sufficientia, vel
exuperantia. Si primum, tunc cun-
cta, & sequestro subiicienda, & sibi hypothe-
canda quiritare valere haud dubiè reor. est
cunctorum Authorum sana mente discurren-
tium. Sin secundum ideam prorsus erit præ-
definiendum: propterea quod utrobique par
urget ratio, *l. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si
postulaverit, §. 2. ff. ad legem juliam, de adulter.
l. quidam nummularios, de edendo, l. nauta,
§. si. si nauta, cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. il-
lud, Cod. de Sacros. Eccl. §. si igitur, in fin. quod
cum eo. si postmodum negativum fore dandū
respondum autumo; ac per consequens res ali-
qua specialis sibi hypothecata esse debet. est
Petra hic num. 1. Ursilli ad Afflicti decis. 9.
num. 5. aliorumque.*

Probatur: ubi uxoris dos secuta sit, toties
super aliis viri bonis ejus extinguitur actio,
ac per consequens de illis amplius rogatio
haud fieri par est in nostro porro themate
viri bona, dotis valore exuperantia esse sup-
ponuntur; igitur sat est, si super nonnullis
viri bonis designata sit dos.

D E C I S I O XXXIV.

IN Causa Magnifici Andreae de Ebulo cum domino Comite Triventi, iterum
postquam decretum de exequendo, latum in Magna Curia Vicariæ, in favo-
rem dicti Comitit, fuit jam executum, non obstante appellatione: vult idem,
Andreas, appellationem prædictam prosequi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

Decretum de exequendo per magnum Vi-
carie Senatū, in Titii favorem super
possessorio latum, si jam exequutioni (appel-
latione minù obstante) mandatum fuisse
perhibetur: numquid in rei facultate sit, ap-
pellationem hanc prosequi posse.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. primæ Thesis partis prædefini-
tio.

A' num. 3. usque ad 7. ejusdem primæ Thesis
partis probatio.

Num. 7. secundæ Thesis partis decisio.

A' num. 8. usque ad 16. ejusdem Thesis se-
cundæ probationes.

A' num. 16. usque ad finem, oppugnationes,
earundemque solutiones.

decisionem, in qua feracius de hac difertavi facti specie.

S U M M E.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

C A P U T I.

Decisio isthac: numquid in omni possessorio, seu adipiscendæ, seu retinendæ, seu recuperandæ, suum sibi vendicet locum.

Rædefinitionem hanc in omni possessorio suum obtinere locum, reor: propterea quod utrobique par urget ratio, d. illud, ff. ad legem aquiliam, idque genus: siquidem haud magis gravamen verificari quæ in possessorio adipiscendæ, quam in retinendæ, ac recuperandæ possessionis.

D E C I S I O XXXV.

IN Causa Magistri Antonini Frischaroli cum Magistro Alfonso Ametrano: primo dubitari contingit: an Judex ex officio, dum videt probationes dubias, possit deferre Magistro Antonio juramentum suppletorium, etiam si non petatur, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Facti Species.

Dum hasitabiles prospiciat probationes Judex: numquid in ipsius facultate sit, parti unquam voluerit, juramentum deferre posse, adversario minus rogitante.

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 9. ejusdem Thesis probatio.

Num. 9. & 10. ejusdem Thesis oppugnatio, & solutio.

A. num. 11. usque ad 15. Thesis secundæ decisio.

Num. 15. Judicis arbitrio est redigendum.

Num. 16. & 17. prima secundæ Thesis pars probatur.

Num. 18. secunda Thesis secundæ pars probatur.

Num. 19. Thesis tertie prædefinitio.

Num. 20. ejusdem Thesis tertie probatio.

Num. 21. Thesis quartæ prædefinitio.

Num. 22. 23. 24. ejusdem Thesis probatio.

Num. 25. & 26. ejusdem Thesis quartæ oppugnatio, & solutio.

Num. 27. Thesis quintæ finitio.

A. num. 28. usque ad 33. ejusdem Thesis quintæ probationes.

Num. 33. & 34. ejusdem Thesis quintæ, & oppugnatio, & solutio.

Eferre posse existimant Abbas, Alexander, Muscatellus in praxi S. R. C. lib. 1. parte 6. Glossa conclusio, num. 34. Anna singulari 282.

Probatur: ejusdem virtutis, roborisve est denegare juramentum, ac efficere; igitur

si in Judicis manu sit, iusta ex causa juramentum denegare posse, cap. si vero aliquis 8. de iurejurando, cap. quanto, eodem tit. inspicito Gonzalez in commentariis ad eisdem textum, num. 7. pag. 535. Cironium in paratit. in 5. lib. tit. 24. de iurejurando, pag. 149. sic etiam num. deferre; etenim utrobique eadem urget ratio, l. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si posulaverit, §. 2. ad legem iuliam, de adulteriis, quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta & caup. l. de Tizio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, in tit. quod cum eo, l. his solis versis, etiam caute putamus, Cod. de revocandis donat. litem veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione heredit. Tiracuellus in l. si unquam, verbo, libertis, nu. 45. & 46. hinc Cicero 4. in scilicet ibi: Bene adhibita ratio cernit quid optimum sit, neglecta multis implicatur erroribus. sic è diverso: ubi est diversa ratio, ibi est diversa prædefinitio, l. si ita, ff. de manumissis, l. servus, ff. de statu lib. in nostro porro casu, rationabili ex causa, ad astringendum unum ex adversariis ad præstandum juramentum, in Iudicis facultate esse, plusquam manifestum est: quandoquidem sui muneris est, citissime lites expeditioni demandare, alioquin iniquitas foret, l. quidam 21. ff. de rebus cred. Antonius Faber 7. C. tit. 18. de furtis & lit. expensis, def. 18. num. 2. cap. finem litibus, de dolo, & contum. l. finem 7. li, ff. pro socio, ne litigantes sumptibus, & expensis valde graventur, cap. ut litigantes, de officio ordinarii, cap. 6. cap. 2. de causa possess. & proprietatis, cap. 2. de iudicatis, l. properandum 13. Cod. de iudiciis. D. Antonius Grannacio 2. decretal. de appellat. & recus. tit. 28. in cap. cum sit romana 5. num. 2. pag. 254. fraudibusque aditus feret. contra textum in l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lit. ff. de

- de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de Sacros. Eccles. cap. porro, de divor. Clem. 1. de usur. Clem. 1. §. final. de concess. præb. cum nemini debeat patrocinari, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quest. 1. cap. tua 12. de clerico non residente, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spiritus, cap. 1. de collus. deteg. cap. ius, de usuris.*
- 9 Nec obstat textus in *l. dies cautioni*, §. hoc autem iudicium, ff. de damno infecto, ubi secus fuit prædeterminatum; ibi: *Hoc autem iudicium*

certain conditionem habet, si postulatum est: ceterum, qui non postulavit, experiri non potest: postulare autem propriè hoc dicimus pro tribunali petere, non alibi; igitur, &c.

10 Textus huiusmodi aliter se habet: propterea quod minimè de juramento eloquitur, de quo in præfationum differtur; dumtaxat verò de damno infecto, quod in iure dicendo per adversarium adversus reum queriari debet.

Secunda dubitatio est: esto, quòd pars velit petere: an illud procedat, postquam fuit in causa conclusum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Facti Species.

- S**I conclusum in causa fuerit: numquid per adversarium de juramento istiusmodi peti possit.
- 11 Tamen si denegant Bartolus, Baldus, alique, quod commune vocitat Placitum Iason; affirmant verò Salicetus, Alexander, alique: verumtamen melius sic distinguas: vel adversarius inique, calumniosèque id distulerit, & tunc haud amplius sit audiendus: etenim, fraus nemini debet patrocinari, *l. itaque fullo*, ff. de furtis, cap. dictum 30. quest. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tua 12. de clericis non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, idque genus.
- 14 Author est Augustinus Barboza: ac per consequens iisdem aditus haud est aperiendus, *l. in fundo*, ff. de rei vindic. l. cum 11. §. si cum lis, ff. de transactionibus; idque genus, apud eundem *num. 2.*
- 15 Sin autem secus; tunc Iudicis iudicio id esse redigendum, ritè cuncta discernentis. inspicitur

to Authores penes Thorum compend. decis. tomo 1. §. juramentum suppletorium si fuerit rogatum.

- 16 Prima thesis pars probatur: fraus namque nemini patrocinari debet *dicta l. itaque fullo*, ac per consequens in Iudicis facultate est, iuramenti huiusmodi dilationem explodere: alioqui dissidentium litigia in infinitum protergerentur, quod per absurdum foret. siquidem iuramento Divus Augustinus in *Psalmò 84.* docet, tranquillitatem in Orbe esse servandam, ac per consequens esse removendas lites, & dissidia; ibi: *Pax quid est?* & responderet: *ubi nullum bellum est, ubi non est contradictio, ubi nihil resistit, nihil adversi est; hinc pax hominum ordinata concordia.*
- 18 Secunda thesis pars probatur: ubi iuramenti delatio in loco haud esse perhibetur suo; toties in Iudicis manu est, illam fore admittendam, vel non; per consequens rimari debet Iudex: numquid amplius admitenda sit: num iusta habeatur causa, nec nò?

Tertia est dubitatio: an in delatione iuramenti suppletorii debeat pars citari, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Tertia Facti Species.

- I**N suppletorii iuramenti delatione: numquid adversarius citandus sit.
- 19 Tamen si Angelus Alexander apud Capiciū *hic, num. 3.* edocet, adversarium esse citandum; verumtamen meo iudicio, Iudicis arbitrio, id esse redigendum; ac per consequens

in Iudicis facultate est, vel partem in jus vocitare, vel non.

- 20 Probatur suppletorii delatio iuramenti à partis rogatione haud pendere, à lege, id reposcente, ac per consequens in Iudicis manu redigitur lex, ut ad id præstandum reum astringat.

Quarta dubitatio est: an iuramentum suppletorium, non petitum in causa principali, possit peti in causa appellationis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Quarta Facti Species.

- S**uppletorium iuramentum in principali haud rogatum causa: numquid in ejusdem appellatione de ipso peti valeat.
- 21 Peti posse reor: est Annæ in *singulari 283.* Mulcarelli in *praxi S.R.C. lib. 1. parte 7. Glossa*

concluso, num. 16. ubi edocet, secus in Regno servari. Capiciū *hic, num. 6.* aliorumque.

- 22 Probatur de facto coram Iudice ad quem novum erit efformandum iudicium, ac per consequens nova causæ notio, ita ut cuncta ad priscum redigendum erit statum; omnia iterum examinando, *cap. pastoralis, §. verum, de*

de appellat. cap. si à Iudice, eodem tit. in 6. cap. dilecti 55. vers. prater ea, tit. eodem, cap. romana, eodem, in 6. cap. proposuit 24. cod. tit. cap. 33 ad hac 37. cap. ut nostrum 56. eodem: et si gravaminis causâ exprimere debeat, si à sententia interlocutoria provocet, cap. ut debitus honor 59. de appellat. cap. capitulum, cap. constitutus, cap. dilectus, cap. significante, de rescriptis, cap. final. de except. cap. pro illorum, cap. dilectus, de prabendis, cap. proposuit, de concess. praben. cap. 1. cap. 3. de appellat. in 6. Clement. 5. eodem tit. Alteserra, Balboa, Cujacius, aliique, in 24 dicto cap. ut debitus honor: inde est, quod si quid post appellationem, legitime interpositum, actum fuerit, attentatorum remedio revocandum est, cap. dilecti filii 1. de appellat. cap. cum nobis 13. de elect. cap. cum contingat 36. de officio delegati, cap. 1. de dilat. cap. venientes, de iure jurando, cap. super eo 10. cap. ad presens 16. cap. cum teneamur 17. cap. qua fronte 25. cap. ad audientiam 34. cap. pastoralis 53. §. verum, de appellat., & his similia. Cujacius. de prescript. & terminis, cap. 4.

& 7. Faber in suo Cod. lib. 7. tit. 29. difficile. 7. Petrus Gregorius syntag. iuris, cap. 2. num. 45. & 46. Vltimus de iudicii, lib. 4. cap. 2. Borrellus tomo 2. decis. tit. 36. de attentato, aliique; ac per consequens iura, quæ appellanti conveniunt, assertari debeant; adeoque iuramenti suppletorii rogatio, quæ coram Iudice, à quo petenda erit.

25 Nec obstat vulgare dictum illud: factum infectum, fieri impossibile est, l. iubemus, §. pradia, Cod. de Sacros. Eccles. cap. quæ contra ius 64. de reg. iuris in 6. l. si filius 7. ff. de liber. & posthumis, cap. non prastat, de reg. iuris in 6. Antonius Faber 4. Cod. tit. 15. de testibus, def. 47. num. 3. in allegat. pag. 340. igitur, &c.

26 Hic arguendi modus ad instar huius foret: Cælum movetur, igitur Petrus currit: nostra porrò facti specie nil factum, neu ritè, neu malè, aut omisum: quandoquidem de suppletorii iuramenti petitione, coram Iudice à quo fieri quiverat, quæ prætermissa supponitur.

Quinto fuit dubitarum: an ex quo dictus Magister Antonius fecit in causa examinari unum testem inter alios, non citata parte ad videndum ipsum jurare, quo casu nulliter testis ille deposuit, l. si quando, Cod. de testibus, cap. 1. 1. eodem tit. l. Iudices, Cod. de fide instrum. l. generaliter, & eisdem, Cod. de rebus creditis, &c. tamen possit sibi consulere, petendo, quod testis ille, parte citata, repetat, &c. Hæc Antonius Capicius.

Quinta facti Species.

SI testis examinatur, adversario ad videndum iuramentum haud citato: numquid post cōclusum in causa, rursus, parte in ius vocitata, examinandus erit testis.

27 Rursus examinandum fore existimât Guido Papa decis. 72. Soccinus, aliique, apud supralaudatum Capicius num. 2.

28 Probatur 1. ex textu in auth. de testibus, §. quod vero, & ex Clementina 1. 1. de testibus; ibi: Ritè à contrario sensus, igitur, &c. proposuit 24. terea quod supponendum est, testem huiusmodi examinatum, adversario minùs citato, infirmum ejus fuisse examen, l. si quando, Cod. de testibus, cap. 1. 1. eodem titulo, l. Iudices, Cod. de fide instrumentorum, l. generaliter, §. iisfunt, Cod. de rebus creditis. Authores sunt Afflicus decis. 39. num. 3. & decis. 47. aliique apud Thorum to. 1. compend. decis. 5. testes examinati, parte non citata ad videndum.

29 Probatur 2. tamen cōclusum in causa esse prædicatur; verumtamen quia iudicialis ordo haud fuit ritè celebratus; jure merito Iudicis partes sunt, retrahere possit actum, ac per consequens examinare rursus eisdem testem, adversario citato: quandoquidem defectus istiusmodi per Iudicem suppleri potest. Antonius Faber 4. Cod. tit. 15. de testibus, def. 47. num. 3. in allegat. in fine, l. unica, Cod.

ut quæ desunt advocat. &c. cap. fin. hoc titulo:

31 idèl jus omisum suppetere, quod est verum
32 Iudicis officium; siquidem à Iudice non petitur factum, sed jus, ut scilicet curam habeat. Cironius in paratit. §. decretal. tit. 32. de offic. Iudicis, pag. 89. fingitur namque perinde, ac si ab exordio non fuisset ritè examinatus.

33 Ne differas: de conclusionis conceptu est, adversarii os claudere, ut nil amplius comprobare queat, cap. cum Ioannes, de fide instrumentorum, cap. auditis, eodem tit. igitur, &c.

34 Argumentum istud nil adversus nostram, comprobat conclusionem: etenim de partium petitione post cōclusum in causa, eloquitur, secus verò de Iudice: quare supralaudatus textus alio extat in casu: quandoquidem edisseritur, partibus post cōclusum, in causa os cludere, ubi cuncta ritè celebrata fuere; neu per Iudicem ullus essentialiter suppleri valeat actus, secus verò alio in themate.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Super prætermisso articulo: numquid rursus examinandus sit testis.

R

SUM.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A'num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

Sse denub examinandum, docent de Franchis, ubi addentes, *decis. 321. un. 1. alique.*

- 2 Probatur 1. ex textu in *cap. per tuas, de testibus*: siquidem Iudicis, seu socordia, seu insipientia, inscitiaque, quæ pro crimine habetur, *l. fin. ff. de variis, & extraordinariis*. Petrus Herodius *lib. 2. pandect. tit. 9. c. 29*. Befoldus, apud Alamiran. *de filiis official. lib. 4. cap. 4. num. 3*, cum Iudices literis imbuti esse debeant. Divus Thomas *de regim. Princip. lib. 1. cap. 2*. Carleval. *de iudiciis, tomo 1. lib. 1. disp. 1. quæst. 1. num. 18*, adeoque illiterati sancire nequeunt, *cap. 1. cap. statumus 61. diff.*
- 3 Novella 81. *in fin.* siquidem juxta Canones, legesque Iudicis munus est, prædefinire, *cap. Iudex 3. quæst. 7. c. 1. de consit. cap. 1. de re judic. l. nemo, Cod. de sententiis, leg. certi 17. Cod. de iudiciis, l. 1. ff. & Cod. de officio ejus, l. 7. Cod. de professoribus, l. 2. Cod. de postulan. l. 2. Cod. quisque juris*. Corasius *lib. 5. miscellan. cap. 19*. Robertus *lib. 3. sententiar. cap. 3*. Vltreus *disp. juris, cap. 8*. Cujacius *lib. 13. observat. cap. ultimo*. Hunnius ad Treutl. *vol. 1. disp. 12. quæst. 39*. inde est, quod prædefinendi officii,

7 honos est, *cap. ut debitis 59. de appellat.* seu infamia, quæ procul à Iudice esse debet, cum infames ad honores haud admittantur, *dist. 1. unica, Cod. de infamis, cap. infamis, de regulis iur. in 6.* seu culpa, seu id genus, haud
 8 adversario obesse debet; propterea quod culpa suos debet tenere auctores, *l. sancimus, Cod. de panis, cap. quæst. 17, de bis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. romana, in fine, de sent. ex-*
 9 *commun. in 6.* num autem ante Justinianum, illiterati Iudices quivissent assignari, itaut aliorum consilio judicaret, dissentio est apud Authores. consule Cujacium *lib. 23. observat. cap. ultimo*. Vvelsembeck. *disp. 52. num. 21*. Vvltreum *disp. put. cap. 8. & de iudiciis, lib. 1. cap. 4. num. 128*. Corasium *lib. 5. Miscell. cap. 19*. Mor-nacium in *l. 4. ff. familia eriscenda*. Hotho-manum *illustr. quæst. 28*.

10 Probatur 2. si super prætermisso articulo haud examinandus foret testis; profectò causæ prædefinitio per examen, seu minus ritè confectum, effici nequiret: quandoquidem, causæ notio perfecta Iudici non est, ac per consequens utpotè ignarus articulum sancire nequit: etenim sui muneris est, cunctos causæ articulos nosse, illosve examinare:
 11 siquidem debet Iudex inhibere scandala, quæ publicam lædunt, vel honestatem, vel tranquillitatem. Author est Antonius Faber *1. Cod. tit. 2. de Episcopis, & Cleric. Monac. desu. 36. in allegat. num. 4. pag. 38*.

D E C I S I O XXXVI.

IN Causa Magnificorum Diomedis Maricondæ, & Hieronymi de Angelo cum Joanne Paulo Papa, & Lucretia Brancalcione ejus uxore: cum agatur de divisione Molendini, in quo dicti Diomedes, & Hieronymus habent medietatem, & dicta Lucretia aliam medietatem, & sit facienda divisio hujus Molendini: fuit primo dubitatum, an ex quo Molendinum hoc non recipit commodam divisionem, quo casu deveniendum est ad licitationem, utis in licitando obtineat, qui habet majorem partem, offerendo æquale prætium, quod pars adversa obtulit, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

SI molendini alicujus, tres sint æquibiles domini: si dividendum sit, quo pacto faci-tanda sit dissectio isthæc.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad 5. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 5. primæ Thesis partis probatio.

Num. 6. secundæ Thesis partis probatio.

Num. 7. tertiæ Thesis partis prædefinitio.

Num. 8. 9. & 10. ejusdem tertiæ partis probationes.

Num. 11. & 12. ejusdem tertiæ partis oppugnationis, & solutio.

Num. 13. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 14. & 15. ejusdem. Thesis secundæ probatio.

Num. 16. Thesis tertiæ decisio.

Num. 17. ejusdem probatio.

Num. 18. oppugnationis, & solutio.

Istinguas: vel molendinum istiusmodi divisionem perpetui perhibeat, & tunc cuncti æqualem obtinere debent partem: neque thesis isthæc

isthac probatione indiget aliqua, cum sit certa: propterea quod de divisionis conceptu est, confusionem dirimere, ac per consequens dissidia; cum unusquisque sua contentus esse, debeat parte, quæ est tunc sibi debetur; igitur, &c.

3 Vel indivisibile (ceu nostro in casu supponitur) tuncque subdividendum est: vel omnes veniunt divisibiliter, vel bini indivisibiliter, ac per consequens per modum unius; alter verò divisibiliter, utpotè seorsim ab illis.

4 Si cuncti divisibiliter; & tunc ad licitationem est pergendum, ac per consequens illi tribuendum, refundendumque est molendinum, qui majus offert pretium; secus verò si cuncti æqua offerant lance pretium: siquidem, tunc neutri dandum, ac subhasta venditandum, vel locationi tradendum; dummodo unus ex ipsis haud sit molendino conjunctus; vel de ejus familia: quandoquidem tunc jure congrui, vel sanguinis, illud rogare potest. thesis isthac esse debet cunctorum Authorum.

5 Prima thesis pars probatur: ubi cuncti æqualiter petent, toties de impossibili rogarent, adeoque respuenda, argum. legis si quis in gravi, in princip. ff. ad syllan. l. si stipuler, ff. de verb. obligat. l. paulus, ff. que sententia finis appellat. rescind. l. impossibile, ff. de regulis, §. impossibilis, instit. de hered. instit. cap. nemo potest, de regulis iuris in 6. ac per consequens neutri dandum foret: etenim, major haud foret ratio, cur alter potius uni, quam alteri, cum cuncti ejusdem sint roboris; ac per consequens universi divisibiliter incapaces: ad instar materię primæ, quæ quæ disposita ad binas recipiendas formas substantiales, neutram intercipit, ceu edocent Philosophi: quare jure merito pretium offerenti venditandum sit; quo minus verificato, locationi dandus est locus, quod prudentis Iudicis arbitrio redigendum est.

6 Secunda thesis pars probatur: ubi sanguinis obstricti sunt, atque adeo jus congrui possidentes, tunc aliquid aliud à lege habent, quo carent ceteri alii consocii: nam simplices isti vocitantur consocii, ac per consequens potius ipsis, quam alteri molendinum refundendum sit, si æquale offerant pretium, quod ceteri facefferent, si subhasta divenditio fieret.

7 Sin autem duo indivisibiliter, ac per consequens per modum unius, alter verò divisibiliter venit; tunc binis illi indivisibiliter venientibus molendinum tribuendum sit; secus verò alteri: quare sic est commentandus Antonius Capicius, hic num. 1. & 2. quem & confectati suere Ursillus ad Afflictum, alii que. Thorus Author est tom. 1. compend. decif. §. divisio ubi commodè fieri non possit: cum, Diomedes, & Hieronymus indivisibiliter, ac per consequentiam per modum unius venire prædicentur; Lucretia verò sejuncta ab istis: alioqui secus prædefinendum sit. quare Petra hic num. 1. & 2. Masullus 1. Ursillus ad Afflictum decif. 23. num. 6. & 7. Thomas Minad. consilio 16. per totum. de Franchis decif. 54. num. 13. Boerius decif. §. num. 5. edocent, sic regulariter aservari in praxi, & in S.R.C. & in magno Vicariæ foro

8 Probatur 1. ubi duo indivisibiliter veniunt, tunc pars major sit, ac per consequens minorem elidit, l. si debitori in fine, ff. de defensor, l. cui pacto, ff. de servis exportandis, enim verò cui permittitur majus, à fortiori, & minus concedi videtur, l. filius familias, §. fin. ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. causa mortis, l. non debet, ff. de regulis iuris, cap. ex parte, de decimis: quare ut magis prævalens juxta debitam licitationem, per solito alteri comparati prius pretio, ipsi molendinum tribuendum sit; igitur, &c.

10 Probatur 2. ex textu in l. sancimus, §. fin. autem amplioris, Cod. de donat. l. 11. Cod. quando, est qui quar. pa. l. 11. Cod. de metallis, lib. 13. l. ad officium, §. cum autem, Cod. communi dividundo, l. arbor, §. de vestibulo, ff. eodem.

11 Neu obstat textus in l. maiorem, ff. de pactis, ubi memoriæ proditum est, quòd creditorum pluralitas uni præest creditori, etsi in pari sint quantitate, utputà si res creditoris indivisibiliter in centum, unus verò etiamnum in centum; tunc pluralitas prævalet; igitur, &c.

12 Textus iste haud refragatur, quinimo nostræ suffragatur thesi: siquidem nostro in casu, & personarum, & rerum pluralitas habetur; cum sint Diomedes Mariconde, & Hieronymus de Angelo, & Ioannes Paulus Papa ex una parte indivisibiliter venientes; ex altera verò dumtaxat Lucretia Brancalione.

Ad licitationem autem prædictam quantum tempus statum sit: hoc est secundum dubium, &c. Hæc Antonius Capicius hic, num. 4.

Secunda facti species.

Quantam intra tempestatem licitatio isthæc efficienda sit id prudentis Iudicis muneri esse redigendum existimo: quod suum obtinet locum, seu res fideles, seu Ecclesiæ, seu alterius sint generis, est adversus Napoda-

nem in consuetud. si fratres com. diui. in Glo. in vers. licitationis, alioque, quorum & Author, & sectator est Antonius Capicius hic n. 4. edocens, 20. vel 30. vel 40. reposci dies.

14 Probatur 1. de incerto, hæ sita bilique determinatam haud stabiliri posse regulam, plusquam manifestum est, ac per consequens id

Judicis officio redigendum est: propterea quod licitationem per 20. vel 30. dies, idque genus, designari, per absurdum foret: quandoquidē in aliquibus facti speciebus id legē va foret tēpeltas; in aliis verō per brevis: etenim evenire quiret, ut negotiis expeditus Jdex intra 10. dies licitationi modum imponeret:

15 quare juremeritō prudentis Iudicis notioni, judicioque id linquendum est; aliqui ex antecedenti indifferenti, utputā per breve, vel longum habere tempus, ad licitationem, determinata consecraretur illatio, seu regula, scilicet 20. vel 30. vel 40. dies, quod per absurdum foret, ut perpendenti liquet.

Tertio dubitatum est: an pluries possit hęc licitatio fieri. Hęc Antonius Capicius

Tertia Facti Species.

Licitatio isthęc: numquid pluries celebrari possit, id prudentis Iudicis judicio esse linquendum censeo. est adversus nōnullos, quorum, & Authores, & sectatores sunt Antonius Capicius *hic, num. 7.* Muscatellus in praxi *S. R. C. lib. 2. parte 3. Glosa venduntur, n. 65. in spicito Thorum comperit. decis. 2mo 1. §. licitatio an pluries fieri possit.*

17 Probatur: evenire namque quiret, ut prima licitatio minis ritē facta sit, ac per consequens rursus efficienda, ne ex consociis aliquod patiatur detrimentum; cum res eo pacto æstimanda sit, quo debet; ac per consequens res juxta prudentis Iudicis judicium, regulanda est, discernentis: numquid prima licitatio ritē procul à fraude effecta sit, quod etiamnum liquet ex textu in *l. si tempora, de fide instrumentorum; igitur, &c.*

18 Neu obstat textus in *l. 1. Cod. de bonis praedicti. civit.* siquidem alio in themate extat.

Pro decisionis istiusmodi illustratione;

C A P U T I.

Per secundam licitationem: numquid infirmetur prima.

S U M M A.

Num. 1. & 2. primæ Thesīs partis prædefinītio, & probatio.

A' num. 3. usque ad finem, secundæ Thesīs partis prædefinītio, & probatio.

4 **P**ro cuius prædefinītionē varia extant Authorum placita, quæ & per Boerium, *decis. 148.* & per Prosperum.

2 Preta, *hic, num. 4.* memorantur; tota namque fortassis consiliū emascuitur ex nō distinguendo; quare meo judicio, sic esse distinguendum existimo: vel prima licitatio imperfecta sit, ac per consequens in suspensio est, utputā si pactum initum sit, si precium infra mensem offeratur majus; inutilis, infirmaque sit prima appretiatio, oblatioque, & tunc quis haud sciat, licitationem secundam infirmari primam: nam & pactio, & perfectæ

standum sit licitationi; neu contractus ultra agētis intentionē aliquid operatur, *l. qd omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio 1. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata iutiliter, ff. de legatis 1. 1. cum tale, §. ult. ff. de condic. & demonstr. l. age cum Geminiano, C. de transact. Connanus, commentar. Juris Civ. lib. 7. cap. 1. num. 13. cum ex partium conventionē legem præsent, l. 1. §. si conveniat, ff. depositi, l. contractus, ff. de regulis iuris, l. lege, ff. de pactis convent. l. 1. Cod. de oper. lib. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus 85. ff. de regulis juris in 6. quare in hujuscemodī secundo themate, secus verō in primo standū est licitationi; dūmodo intra mensem perfectā sit; alioqui prima suum obtinet locum. Argumento textus in *l. Sabinus, in principio, ff. de in diem adjecto, l. sed si proponebatur, vers. quid ergo est, ff. de in diem adjecto, l. Valerianus, ff. de Prætor. stipulat. l. stipulatus est opus, ff. de fidejussor. l. cum plures, §. 1. ff. locati, l. penes illum, Cod. de vectig. & commissi. inspicito Boerium, *decis. 148. usque ad num. 3.***

3 Vel prima licitatio perfectā sit; neu ad meliorem expectandō licitationē adiectum fuit pactum; neu statutum, neu consuetudo aliqua secus viget; tunc à recta procul ratione haud retrogradi par est, ac per consequens secunda limitatio minis infirmat primam.

4 quandoquidem à contractu resilire recte dissolutionum foret rationi: nam etsi à primordio sunt voluntatis; attamen ex post facto extant necessitatis, *l. non idcirco, in fine, ff. de contrahenda emptione, l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in principio, ff. de curatore furiosi, l. sicut ab initio, C. de actione & obligat. l. de contractu, C. de rescind. vendit. l. quamvis, C. de transact. l. eo, quod, C. si certum petatur, l. si quis argentum, §. fin. Cod. de donat. inde est, quod in contractibus initium spectandum sit, *l. si Procuratorem, in principio. ff. mandati, l. 1. §. non solum, ff. depositi, l. si tamen, ff. ad Macedonianum, & omisum pro omisso habetur, l. quicquid adstringenda, ff. ad verbor. obligat.* quare juremeritō ex tacita contrahentium mente legem accipiunt, *l. in conventionalibus, ff. de verbor. obligat.* siquidem unusquisque contrahens, contractus leges asservere adstringitur, *dicta l. 1. §. si conveniat, ff. depositi, l. contractus, ff. de regulis juris.**

CAPUT II.

Comunis res ante divisionem hypothecata : numquid, deinde divisa, creditori jus hypothecæ acq̃uisitum perimi edisseratur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Haud perimi per S. R. G. fuisse prædefinitum, memoriæ prodit de Franchis, decis. 77. num. 3. est Capiblan- ci, in prag. 8. num. 238. de Baroni- bus, aliorumque, apud supralaudatum de Franchis.

DECISIO XXXVII.

IN Cauſa falſitatis, motæ per Magnificum Hieronymum Mormilem, contra quosdam teſtes Magnificæ Corneliæ de Marra ſuper eo, quod dixerint, quali- ter, poſt mortem quondam Magnifici Nicolai de Marra, ipſa Cornelia poſſe- derit ſemper, & continuè Caſtra Cagnani, & Caprini, cum apparere præten- datur, qualiter poſt mortem D. Nicolai immediatè poſſederit Julius de Mar- ra, ac deinde Regius Fiſcus, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti ſpecies.

Teſtes ſemper, affiduèque Caſtrum aliquod poſſediſſe Titium, v. g. edifferentes quo pacto commentandi ſunt.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 4. uſque ad finem oppugnationis, ejusdemque ſolutio.

Determinatam, certamque hîc haud ſtabilire poſſe regulam, ac per conſe- quens prudentis Judicis judicio id eſſe linquendum cenſeo: quare, ritè teſtes examinare debet: num ille im- mediatè poſt alicujus extinctionem poſſederit; vel mediatè: utpote à die capte poſſeſſionis. eſt adverſus nonnullos, quorum & Author, & ſedator eſt Antonius Capicius hîc, edocens, ly (continuè, ac ſemper) non niſi à die cap- te poſſeſſionis eſſe commentandum. inſpici- to Thorum, compend. decis. tom. 1. §. teſtes deponentes, quid Titius, &c.

3 Probatur: Quæ enim facti ſunt, probatio- ne indigent, cum factum non præſumatur, niſi probetur, l. in bello, §. facta, ff. de capti- vis, & poſſim. reuerſis, l. ſi emancipati 9. Cod. de Collat. l. 1. Cod. de probat. l. quacumque, §. ſu. ff. de publician. l. aſſeratio, Cod. de

2 Probatur Tò namque diſſo, de ſui conce- ptu, naturaque, haud habet hypothecam peri- mēre; alioqui quamaximum lædaretur ab- ſurdum, ſcilicet ſi res indiviſa, oneri alicui, utputa, cenſui, idque genus, ſubjecta foret; ſi dein diſſiceretur, quippe cenſui haud ſubde- retur, quod rationi diſſonum foret; igitur idē de re fideiſcommiſſaria erit edifferendum; cum utrobique par urgeat ratio, ac per conſe- quens eadem legis prædefinitio, l. illud, ff. ad leg. Aquiliam, l. ſi poſſulaverit, §. 2. ad leg. Jul. de adulteriis, l. quidam nummularior, ff. de edendo, l. nauta, §. ſu. ff. nauta camp. l. à Ti- tio, ff. de ſurtis, l. illud. C. de ſacroſ. Eccleſ. §. ſi igitur, Inſtit. quod cum eo.

non numerat. pecun. cap. cum Joannes, §. ve- rum, de fide inſtrumentorum, cap. licet, de conſtit. lib. 6. alioqui portendere foret, quod perabſurdum eſſet: in noſtro porro caſu, cōti- nuè, ſemperque Caſtrum poſſediſſe, ſive im- mediatè, ſive mediatè, vel à die capte poſſe- ſſionis, quid facti eſt; igitur probatione indi- get, ac per conſequens adſequi id common- ſtratur, judicium in ſuſpenſo eſſe debet; adeo- que decifio nulla.

3 Probatur 2. Rogitando à Capicio, aliis- que aſſeclis; Tò Cornelium agrum continuè, ſem- perque poſſediſſe à die capte poſſeſſionis; vel eſt immediatè, vel mediatè; neutrum determi- natè ſateri quit: nam, cum utrumque facti ſit, conſequens eſt, ut probatione indigeat, alioqui Capicius divinaret, quod ridicula m- foret; igitur thematis hujusce prædefinitio à teſtium ſaſſione pendere debet.

4 Nec obſtat textus, in cap. 1. de conſtitutioni- bus in 6. cap. fin. de excomm. Pralat. l. nam, & poſtea, ff. de iure iurando, l. poſt diem, ff. ad legē Corneliam, de falſis. quæ profeſſo jura de me- diata eloquuntur poſſeſſione; igitur, &c.

5 Jura iſthæc aliter ſe habent: etenim de eo, quod certò liquet, eloquuntur: in noſtra porro facti ſpecie, non niſi de hæſtabili poſ- ſeſſione diſſidium habetur; utputa numquid præſata Cornelia Caſtrum poſſederit im- mediatè, an verò mediatè; nempe poſt Fiſcum:

6 quandoquidem ridiculum eſt Capicii eloſii, continuè, ſemperque poſſediſſe Corneliam à die

2. die capte possessionis : nam de hoc mussatio nulla habetur : altercatio profecto est quo tempore possidere incepit Cornelia immediate ne, post Nicolaum de Maria ? an post Julium de Marra ? an post Regium Fiscum ?

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione .

CAPUT UNICUM.

Testes repetendi : numquid per examinatorem interrogandi, eorumdemque asserta per extensum redigenda sunt ; an verò sat sit ; si simplex habeatur repetitio .

S U M M A .

A' num. 1. usque ad 6. Thesis prædefinitio.

A' num. 6. usque ad finem ejusdem thesisi probatio .

- 1 Istinguas : vel iudex de primo examine per testem celebrato, suspicionem aliquam habeat ; vel non. Si primum & testes interrogandos, & per extensum examen esse faciendum reor .
- 2 Sin secundum ; tunc simplex per iudicem facienda est testium depositio ; quare sic commentandi sunt. Caravita, *ritu* 72. num. 4. Thorus, *compend. decif. tom. 1. §. testes repetendi an sint per examinatores*. Rovitus, *prag. 9. de ord. judicior. num. 131*. hinc supralauto in themate : numquid Cornelia immediate semper, ac assidue Castrum possiderit, testes iudicem interrogandi sunt, ac per consequens illorum examen per extensum faciendum est ; si de testium falsitate hæsitetur .
- 6 Eodem utraque thesis pars probatur medio : ubi de testium examine suspicio aliqua habeatur ; toties examini istiusmodi nulla præstanda sit fides, ac per consequens perinde se habuit. ac si minus factum fuisset : quare jure merito si rursus de testium examine nova reproscatur notio ; consequens sit, ut per extensum celebratur, alioqui neu primum, neu secundum firum foret. haud primum, ut supponitur . neu secundum, utpotè minus extense factum : siquidem examinis testium, finis est, ut veritas ab ipsis eruatur, quæ deduci nequit, nisi perfectum fiat examen. inde est, quod sæpenumero testium examen evanescit, utputà vel si absente adversario, ac irrequisito, vel contumace celebretur, *cap. significasti, de testibus, cap. in nomine Domini 2. eodem. Julius, in epistola ad Orientales, l. si quando 19. auth. sed si quis, Cod. de testibus, l. iudices, Cod. de fide instrum. cap. constitutus 3. de fideiuss. novella 9. de testibus, cap. 18. novella 122. Juliani. Cujacius, in dicto cap.*

in nomine Domini. Hothomanus, in l. 12. Cod. de testibus. Julius Pacius, in dicta l. si quando 19. Gonzalez, ad regul. 8. gloss. 93. Guazinus, in defensa reor. defensa 24. cap. 9. per totum . Petrus Caballo, *resol. crimin. cent. 3. casu 269. alique, vel si testes precio conducti fuissent, cap. licet, de probat. cap. si testes, §. item 4. quæst. 3. cap. non sanè 14. quæst. 5. leg. Divus 33. ff. de re jud. l. respiciendum 11. ff. de penis, l. 3. in principio, Cod. de testibus, & attestat. Cujacius, cap. placuit 1. ubi Cujacius, de testibus, & attestat. & in l. 3. Cod. de testibus. Joannes Robertus, lib. 3. partit. tit. 14. cap. 5. Donellus, lib. 24. comment. cap. 2. vel si actor de familia sua testes produxit, cap. in literis 24. de testibus, & attestationibus, cap. 1. vers. vel etiam, cap. item idonei, §. testes, cap. finali, §. testium 4. quæst. 2. cap. 1. & 2. cap. similiter, vers. vel affines cap. accusatores 3. quæst. 5. cap. absens, §. nec affinis 3. quæst. 9. cap. super eo 22. de testibus, & c. cap. insinuante, de officio delegati, cap. forus, §. fin. de verbor. signific. l. idonei 6. l. testis 9. l. testes 14. ff. de testibus. Paulus, lib. 5. sentent. tit. 15. §. 11. l. 3. l. parentes, Cod. de testibus, l. pridem 6. Cod. de quæst. Petrus Gregorius, lib. 5. partit. tit. 11. cap. 4. Ofualdus, lib. 25. comm. Donelli, cap. 11. Scipio Gentilis, in apologiam apulei, fol. 120. Fornerius, lib. 3. rer. quotidian. cap. 16. Cujacius, in dicto cap. in literis 24. Duarenus, ad tit. de testibus, & lib. 1. disput. cap. 28. Cujacius, ad ff. in legem 34. ff. de testibus, & in l. 1. ff. qui testamenta. Donellus, lib. 23. comment. cap. 3. & 5. & in l. 3. Cod. de testibus ; vel si testium examen ex consanguineis, affinibusque sit constituendum . Argum. quoties 5. de testibus, cap. 1. 2. & 3. cap. de parentela, 3. 35. quæst. 6. cap. cum in tua 27. de spons. cap. licet de testibus, cap. videtur 3. qui matrim. accusare. Cujacius, in dicto cap. quoties 5. Petrus Gregorius, lib. 3. partit. tit. 11. cap. 3. Antonius Augustinus, in epit. lib. 29. tit. 35. secus verò prædefinendum si de primævo testium examine suspicio minimè habeatur : nam tunc fiat est, si simplex revisio fiat, alioqui frustra tempus tereretur ; facessendo, quicquid ritè celebratum fuit : quod enim ritè sit abs re est, si iterum fiat . exemplo extat si publicatis attestationibus alii testes recepti fuere etiamnum in causa appellationis, super iisdem articulis ; vel directo contrariis : siquidem id superfluum est, cap. fraternitatis tue 17. de testibus, & attestat. cap. intimavit 18. vers. idque, cap. cum venisset 25. cap. de testibus, cap. per tuas 48. eodem tit. cap. causum, cap. licet de probat. Clement. 2. eodem tit. novella 90. de testibus. §. quia vero collat. 7. auth. qui semel, Cod. de probat. Borrellus, *romo 2. decif. tit. 9. per tot. Cujacius, in dicto cap. fraternitatis* .*

IN Causa illius de Angria, qui emerat Terram, & venditor reservaverat sibi quoddam frustum Terræ, trium passuum latitudinis circumcirca: modo vicinus agit contra emptorem jure congrui: opponitur sibi, quòd non configurat: ex quo dictum frustum est in medio: vicinus replicat quòd illa reservatio fuit facta in fraudem juris congrui; & ad hoc fundandum adducit, quòd dicta reservatio est inutilis venditori: ex quo ex relatu Commissarii apparet, quòd non haberet accessum ad dictam Terram reservatam venditor, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Terram quis vendicans; circumcirca verb in ejusdem Terræ terminis, palmos decem sibi dumtaxat reservando: numquid finitimis præcisè per hoc congrui jus permissum esse, prædicetur.

S U M M Æ,

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

A' num. 3. usque ad finem, ejusdem Thesis impugnatio, & solutio.

Initimis congrui jus convenire, per S.C. fuisse prædefinitum, in isthæc verba, describit Antonius Capicius hic in fine; ibi: *fuit judicatum, esse locum juri congrui ob fraudem præsumptam.* est Tapie in *constit. sancimus*, num. 92. Riccii, in *colleç. decis.* 6. aliorumque. Author est Thorus, *tom. 1. compend. decis.* 5. *juris congrui an locum habeat, si vendita fuerit terra.*

2 Probatur: Petendum ab adversariis: quare circumcirca, ac per consequens in terræ terminis palmos decem; secus verò cuncti palmi collectivè sumpti, in una terræ parte sibi reliquerit venditor; igitur evidens fraudis argumentum est; ac per consequens ipsi haud patrocinari debet, *l. itaque fullo, §. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de judic. cap. tua 12. de Elevic. non resid. cap. si des, cap. ex renore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. de reg. cap. tuus, de usuris;* igitur jure optimo finitimis congrui jus competere par est.

3 Dices: Obstat dictæ illud, scilicet: *unusquisque Dominus in re ducitur sua, l. in re mandati, Cod. mandati;* igitur in venditoris facultate est, pro ejus libito circa modum rem dividere suam, ac per consequens circum-

circa aliquid sibi reservatum velle.

4 Argumentum haud obstat ubi fraudi minus erit locus; ne jus tertio acquisitum perimitur: in nostro porrò themate fraus patrat; cum jus tertio quæsitum perimatur: nam si terræ alienatio minus simulatè fieret; profectò haud dubiè congrui jus finitimo haud incompetens foret.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si finitimus propè domum alienatam hortum, vel id genus possidere perhibeatur: numquid isti congrui jus convenire par sit.

S U M M Æ,

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

I Aud convenire, per S.C. fuisse prædefinitum memoriæ proditum liquit Thorus *compend. decis.* 5. *jus congrui an competat vicino.* est Afflicti *decis.* 223. Veralli *decis.* 78. *tom. 1. aliorumque, apud eundem Thorum.*

2 Probatur principale, quà principale est, de sui naturâ potius trahere differitur, quam trahi, juxta dictæ illud, accessorium principalis sui naturam consecratur, *etiam, Cod. de jure dotium; reg. accessorium, de reg. juris, in 6. verò enim verò hic alienata edes, principalior est orto, qui ceu rusticus inferior ducitur Urbano, qui domus vocitatur: propterea quod (ut arguit Afflicus supralaudatus) rusticum, quà rusticum est, minus trahere potest Urbanum.*

DECISIO XXXIX.

IN Causa Francisci Vivaldi cum Joanne de Avignone, fuit dubitatum: ex quo dictus Joannes citari fecit testes, & deinde non intendit, quosdam ex testibus illis

illis examinari facere: an possit compelli per dictum Franciscum ad illos examinari faciendum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Actor citari faciens testes nonnullos; si deinde illos examinare obstitet: numquid ut examinentur, per adversarium obstringi possit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

1 **E**sse astringendum haud dubiè reor: quod suum vendicat locum, siue testes isti juramentum de Veritate dicenda præstiterint, siue non. est Antonii Capicii hic per totum. Roviti in *prag. responsionibus* 9. de *ord. judicior. nu.* 9. Muscatelli *parte* 5. *Glossa citati, num.* 12. *Anne singulari* § 10. edocentis, sic per S. C. fuisse sancitum. Boerii *decis.* 245. *num.* 1. Caravita *ritu* 155. *num.* 1. aliorum; Thorus Author est *to. 1. compend. dec.* § *testes citati, & producti, & § testes citati ab una parte;* tamen si aliqua ex parte quodam juramenti præstationem. est adversus nonnullos supralaudatos Auctores.

3 Probatur 1. ex incontinenti, ac testes ab una citati fuerint parte, evidens habetur signum; ut tali in casu, ut à parte approbati testificari queant; igitur adversarius illis uti potest; propterea quod ob citationem Judex factus est competens, ac per consequens ad examen illos astringere quit: igitur si Judex factus sit competens, adeoque unicum efformandum sit judicium; jure merito adversarius illis uti potest, neu nova indiget citatione; cum haud sint multiplicanda entia. procul a necessitate, uti edocent Philosophi.

5 Probatur 2. confestim, ac pars testes citat, nolens deinde nonnullos examinare; evidens habetur symbolum, quòd testes illi veritatem dicturi fuissent: etenim testis muneris est, veritatem fideliter coram suo divulgare Judice; atque adeo si falsum propalat juxta varias nationes, varias luit penas, ceu à hernenlibus fervente oleo panarum, pensum dat. Stumpsius *lib. 7. belvetia* author est; ac per consequens, & adversus illam, examen eorundem testium fieri par est; igitur eandem ob rationem hujuscemodi astringendi sunt testes, ad examen faciendum, nulla alia citatione verificata; quare jure merito Ju-

dex in hujuscemodi facti specie, nullum. alii citationis terminum dare debet; dumtaxat verò cunctos examinare testes, quos pars illa citare proditur, ne judicium procul à iusta, prorogetur causa, quod juribus dissonum est. consule Cujacium, *tom. 2. de iust. & jur. lib.* pag. 164.

7 Probatur 3. ubi ad partis unius instantiam testes citati fuerint; toties pro utraque parte ratio isthac sat sit, ac per consequens pro una de veritate edisserenda jurans quis; pro altera etiamnum jurasse autumatur: nam super univversa causa pro utraque parte, jurare astringitur, *cap. per tuas eodem tit. auth. sed Judex, l. presbiteri, Cod. de Sacros. Eccl.* § *cles.* quandoquidem per citationem, productionemque testium, illi communes effecti ducuntur. Auctores sunt Caravita, Boerius, alique supralaudati.

8 Probatur 4. seu testes à parte una citati juramentum præstiterit, siue non; nostro in casu id merè materialiter se habet: propterea quod juramenti præstatio de veritate edisserenda, nullum adversario jus refundit: cum jus per partem citantem jam acquisitum sit adversario; ac per consequens illos utpotè judicio subiectos astringere.

10 quit: enim verò Tò *jurare de veritate edisserenda* secundarius, secus verò primarius vocatur actus, neu ad adversarium id pertinere fertur; solummodò verò ad judicem: tamen si in juramento præstando, adversarius haud absens extare debet; igitur ridicula. Boerii, Capicii, aliorumque adversariorum, distinctio, censenda est: utputà numquid testes juraverint, & tunc adversarius illos examinari insare potest, vel haud juraverint, tunc nequit; nam nullam distinctionis rationem refundunt.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

TEstis ab una productus parte: numquid ab eadem explodi queat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 3. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad finem, ejusdem thessis probatio.

Distinguas: vel nova suboriatur expulsi-
onis causa, scilicet vel inimicitia, vel si corruptus falsū depo-
suerit, idque genus, vel non. si pri-
mum: explodi posse per S. C. fuisse prædēni-
tum, memoriæ prodit Thorus tom. 1. compend.
decis. §. ab una parte productus, an possit re-
pulsari. sin secundum, secus erit stabilendum.
Eodem utraque thesis cōmonstratur me-
diocribi de testis veritate discedenda, probabi-
lis haberi perhibetur suspicio; toties est ex-
plodendus. Antonius Faber 4. Cod. tit. 15. de
testibus, decis. 34. num. 11. in allegat. pag. 337.
quod habet locum, præsertim si sit pecunia
corruptus, licet dicat veritatem, nec fidem
facit, cap. 1. cap. ficut, de testibus, cap. placuit,
cap. si testes, vers. lege julia 4. quæst. 3. l. 1. in
princip. ad leg. Cornel. de falsis. Gonzalez in cap.
licet 9. num. 15. de probat. pag. 348. propterea
quod ideo testis examinandus est; non nisi ad
veritatem edisserendam, quæ de teste dubio
hæsitante habetur, ut hic accidit, ubi sub-
orta est si multas; vel si de testis corrup-
tione liqueat; & tunc falsitas pro comperto
habetur; secus verò si isthæc deficiant: si qui-
dem tunc ubi ab una productus parte edisse-
ratur; toties approbatus supponitur; ac per
consequens procul à iusta causa minus explo-
dendus est; alioqui iniuste infamia afficeret-
ur, quod per absurdum foret: etenim unus-
quisque procul ab infamia, ignominiaque
esse debet. Cicero partis. orat. quis honorem,
quis gloriam, quis laudem, quis ullum decus
tam utraquam expetit, quam ut ignominiam,

infamiamque, contumeliā, dedecus fugiat, &
ibidem: nemo est tam agrestis, quem si non ip-
sa honestas, contumelia tamen, & dedecus ma-
gnopere moveat.

CAPUT II.

T Erminus uni permixtus parti: numquid al-
teri concessus autumatur.

S U M M E,

Num. 1. Thesis prædefinitio.
Num. 2. ejusdem thesis probatio.

Distinguas: vel eadem prorsus de
utroque sit ratio, vel non. si pri-
mum: affirmativum est dandum
respondum. sin secundum: negati-
vum. quare sic erunt commentandi Caravita
in ritu 92. & textus in l. petenda, Cod. de tem-
por. in integrum restit.
Probatur ubi eadem inter adversarios ur-
get ratio; toties idem efformandum erit ju-
dicium, l. illud, ff. ad leg. aquil. l. si postulataverit,
§. 2. ff. ad leg. jul. de adult. l. quidam nummularios,
ff. de edendo, l. nauta, §. fin. §. nauta cap.
l. Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros.
Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo; igitur ubi
unus datus terminus, alteri etiamnum con-
cessus ducitur; secus si diversa foret ratio:
quandoquidem tunc secus erit stabilendum,
ut perpendenti liquidò liquet.

DECISIO XL.

IN Causa Hippolitæ de Campora, & Antonia de Rosa, actricum cum Caro-
lo de Rosa conuento; numquid dictus Carolus possit precisè cogere, prædi-
ctas actrices, quæ præsentaverunt testamentum Hectoris de Rosa cum manu,
& signo Notarii ad ostendendum, & producendum Protocollum, ex quo præ-
tendit, quodd instrumentum præsentatum sit falsum, &c. Hæc Antonius Ca-
picius.

AUCTORIS EXAMEN.

Falsi Species.

Instrumenti exemplum, per proprium obli-
gnatum Notarium, si in iure dicendo præsen-
tatum esse prædicetur: numquid per conven-
tum ad præsentandum Protocollum astrin-
gendus sit; si de exemplo ipso suspicio ha-
beat aliquæ.

S U M M E:

Num. 1. primæ Thesis partis prædefinitio.
Num. 2. ejusdem probatio.
Num. 3. usque ad 10. secundæ thesis partis
decisio.

A' num. 10. usque ad 16. ejusdem secundæ
partis probationes.
A' num. 16. usque ad finem, oppugnationes,
earumque solutiones.

Distinguas: vel originale in adver-
sarii manu, exemplum in foro produ-
centis, extet; & tunc si de exemplo
suspicio falsi aliqua habeatur, pro-
cul dubio ad præsentandum originale adver-
sarius astringendus sit per conventum. the-
sis isthæc cunctorum est Authorum apud de
Luca observ. ad decis. de Franchis 194. nu. 1.
Probatur: ubi originalis exemplum in Se-
natu productum sit, atque adeo de ipso ali-
qua.

qua falsi suspicio habeatur; tunc ipsi nulla præstanda erit fides, ac per consequens si exemplum producens nõ nihil commonstrare voluerit; necessum ducitur, ut originale in foro producat; alioqui nil in Senatu produxisse ducitur; neu de hoc aliquid hæsitatur.

- 3 Vel in producentis facultate, minùs extare supponatur Protocollum, aut in Tabellionis manu; tunc partis exemplum producentis, sui muneris est, instare, ut per competentem Tabellio astringatur Judicem; idque nõ cõventi, aut partis impensis, quæ seu instrumenti, seu publicæ scripturæ, exemplum produxit, Protocollum præsentat: quare revisio isthac per Præsides S.R.C. vel de ejus jussu per aliquos consiliarios, vel id genus faciendi est. Authores, & apud Capicium hic in fine, memorantem, sic per S.C. fuisse prædefinitum; ibi: *Si isti non dicent hoc, omnes tenuissimus contrarium per prædicta.* & apud Reg. de Franchis *decis. 194. num. 4.* referentem, jundis Aulis, per S.C. fuisse sãcitur, scilicet haud fore astringendam partem ad Protocollum præsentandum, aut Tabellionem, ad partium instãtiam, quod multoties in praxi servatum, edocet Fontanella. in speculo de Luca *observat. ad decis. de Franchis 194. num. 1.* quæ profecto de Franchis prædefinitio ritè commentanda est, ubi haud difficulter Tabellionis præsentia haberi queat; secus in longinquis extat locis: siquidem tunc pars, exemplum producens ad Protocollum præsentandum, astringenda sit; quare de Franchis, & Capicii prædefinitiones inter se haud pugnantes sunt: siquidem Capiciana commentatur, si Tabellio haud faciliter haberi possit; de Franchis verò si haberi queat.

10 Probatur 1. ex textu in *l. cum quidam instrumentorum 20. Cod. de fide instrumentorum*, ubi expressè id est sancitum; ibi: *Tunc necessitatem imponi ei, qui protulit chartam, de qua queritur, item eam apud Judicem criminis proferre; quatenus possit apud eum crimen falsitatis ventilari;* igitur, &c.

- 11 Probatur 2. ut instrumenti exempli veritas fidem præstet, necessum ducitur, ut per actorem, ac per consequens ut per instrumenti exemplum producentem, cõprobatur: propterea quod conventus, exceptionem falsitatis adversus ipsã opponens, minùs probat; adusque instrumenti veritas, fidesque elucescant; quod profecto munus ad exemplum producentem pertinet, ac per consequens, suæ partes sunt in jure dicendo instare, ut Protocollum per Tabellionem præsentetur: quãdoquidem hoc in casu actor vocatur, ac per consequens sua interest id commonstrari; quod probare nequit, nisi instrumenti fides elucescat; quod elucere nequit, nisi Protocollum per Tabellionem præsentetur; alioqui reus erit absolvendus, *l. ex art. 25. ff. de iure Fisci, l. ultima, Cod. de rei vindic. l. qui accusare, Cod. de edendo, l. actor, Cod. de probat. l. 1. Cod. de alienat. Iudicis, &c. &c.*

retinenda, Instit. de interd. lit. cap. ultimo, §. 6. quest. 5. cap. cum Ecclesiæ, de causis possess. & proprietatis, cap. inter dilectos, de fide instrumentorum, idque genus. quod suum vindicat locum, tametsi reus nil probaret; quod cum impossibile fieri per conventum autumetur; etenim contra ipsum supponitur, consequens sit ut lis expediatur; necessum est, ut actor per Tabellionem præsentet Protocollum; alioqui instrumenti præsentatio frustraretur.

- 16 Dices: in incontinenti, ac exempli instrumenti præsentatio fiat, veritatis possessio pro exemplum præsentante extare supponitur, adusque per adversarium secus commonstratur; cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. lit. qui desinavit, ff. de rei vindicat. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, Instit. de interd. cap. pro possessore, de regulis juris in 6.* Tiraquellus, *de iure primog. quest. 17. opin. 11. num. 20. cum seqq.*
- 17 quod sanè comprobari nequit, nisi coram suo instando iudice, ut ad Protocollum præsentandum Tabellionem astringat, quod sumptibus faciendum sit suis; igitur, &c.
- 18 Infirum est antecedens: nam veritas potius pro convento habetur, quàm pro instrumenti exemplum producente: quandoquidem ex continenti ac instrumenti exemplum (deum) falsitate arguatur; in incontinenti (inquam) ipsius perimitur fides, adusque veritas per Protocollum elucescat.
- 19 Dices 2. si doctrina isthac firma foret sanè fraudibus, calumniisquæ aditus panderetur, quod iuribus obnoxium est, *l. in fundo, ff. de rei vindicatione, l. cum his, §. si cum lis, ff. de transactionibus, l. qui sub pretextu, Cod. de Sacros. Eccles. cap. porro, de divorciis, Clement. l. de usuris, Clem. 1. §. fide de concess. prebend.* cum unusquisque exceptionem exempli falsitatis, nunquamnon intentare quiret, quod per absurdum foret; igitur, &c.
- 20 Nego antecedens: nam haud facile si dem convento præstaret Index, nisi ipsum efficacibus edoceret exempli falsitatem rationibus, quibus deinde discussis ad Tabellionem compellendum protendere debere Magistratum par est.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione,

C A P U T I.

IN quamam litis parte suspicio isthac alleganda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem Thesis probatio.

- 1 N qualibet iudicii parte, ubi primum conventum non fugerit, fore allegandam, dubio procul reor.

- 2 Probatur iudicium ritè, ac per consequens procul à falsitate celebrandum erit, adeoque diffinitiva iuridicè divulganda erit sententia, *cap. cum inter vos* 12. *de sentent. & re iudicat.*
- 3 *Quod iussit, de re iudicata*: non enim omnis vox iudicis propriè est sententia, nec iudicatio vim habet, sed cum finem questionis imponat, quod non facit interlocutoria, quæ tantum instruit, *cap. 1. 2. Cod. de sent. & re iudic. Cironius parat. 5. decret. tit. 27. de sent. & re iudicat. pag. 158.* verum enim verò cuncta isthæc minùs haberentur, si instrumenti falsitas, ubi primum in notionem venerit, in qualibet litis parte allegare nequiret: etenim conventus cum indefensus damneretur; quod iuribus obnoxio foret: cum defenso naturali inspecto iure cuilibet permittatur. Cuius, *in l. 20. lit. A. in ff. de verbor. signif. pag. 1628.* Caramuel. *in Theologia moral. quæst. 8. casu 37. pag. 124. igitur, &c.*

CAPUT II.

Si adversarius hoc in casu partis instrumenti deperdidisse perhibeatur: quid prædefinendum.

SUMMÆ.

- Num. 1. primæ Thesís partis prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 7. ejusdem thesís probationes.
Num. 7. secundæ Thesís partis finitio.
A' num. 8. usque ad finem, ejusdem secundæ partis probationes.

Istinguat vel adversarii culpa, si corradice deperdidit partis instrumentum, & tunc ad damni illati æstimationem damnandus erit adversarius, ac per consequens partis intentio in iure dicendo comprobata mansit, si ad probandam ejus intentionem in libello expositam, in foro comparuisse feratur. est Verde, *instit. lib. 3. tit. de literarum obligationibus, lemma 8. num. 1229.*

- 2 Probatur 1. ex continenti ac partis adversæ culpa deperditum sit instrumentum, evidens symbolum arguitur, inquam se defenditare causam, ac per consequens, ne fraud, iniquitalve ipsi profint, contra text. *in l. itaq. fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tua 12. de Clericis non residentiis, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. deteg. cap. tuus, de usuris; jure merito Juxta eum damnare debet, aliqui fraudibus aditus fieret, dicta l. in fundo, ff. de rei vindicat. idque genus.*
- 3 Probatur 2. ex textu *in l. si de possessione* 20. ibi: *ad emptoris probationem non est iudiciis aliis opus, sed instrumentorum furtum monstrare sufficit, Cod. de probat. l. testium 14. §. finali, Cod. de testibus, cap. 4. el 1. ibi: qui*

surripit instrumentum, iniquam offendit se litem fovere, & experiri debet in se iudicis auctoritatem delusari de testibus cogendis, cap. infamis, §. tria 3. quæst. 7. nam iudicis auctoramentum haud est per subditos despicendum: siquidem pro iudice iura semper præsumunt, *l. 1. in fine, ff. de officio Præsidis, l. 2. §. publicanus, ff. de vi bonorum raptorum, l. ximis, Cod. de acquirenda possessione, cap. in præsentia, de renunciat. & parere edificiter qui, quod didicit optimum esse factis, faciat. Appen. sentent. in Apoph. Author est.*

7 Vel fortuito deperditum sit instrumentum, vel ab alio subtrahum; tunc cum in culpa haud esse edisseratur; consequens fit, ut ad nil astringendus sit. est ejusdem Verde, ibidem, *num. 1230.* alioqui infones penam solverent, quod iuribus, rationibusque diffonum foret, cum innocentia animi puritas sit ab omnique injuriæ illatione abhorrens. Cicero de officiis Author est, & in appen. sentent. ex apoph. isthæc reperio descripta verba, *innocentia punire scelus est; culpam insertum condonare in gratiam honesti deprecatoris humanitas est.*

8 Probatur 1. Ubi quis procul à culpa, dolove sit; toties cum infons haud damnandus est: hinc ex *appendic. sentent. apoph.* literis proditum reperio; ibi: *expedit ad bonos mores, ut in iudiciis succumbat pravitas, vincat innocentia, & identidem, certius innocentia signum est, ita rem gerere, ut nemo velit accusare, quam si postulaberis, elaboris è iudicio; elaboratur enim interdum & innocentes: quare cum nostro in casu res sic se habeat; consequens est, ut ad nil astringendus sit.*

9 Probatur 2. Ex textu, *in l. testium 14. in fine*; ibi: *Sin verò facta quidem per scripturam securitas sit: fortuito autem casu, vel incendii, vel naufragii, vel alterius infortunii, perempta; tunc fas est his, qui id perpeffi sunt, debiti solutionem per testes probare.*

CAPUT III.

Instrumento: numquid præstanda sit fides, a usque secus communiretur.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesís finitio.
A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thesís probationes.

Se refundendam, existimat Verde, *instit. 3. de fide instrumentorum, num. 1198.* aliorumque.

2 Probatur: Ad usque de instrumenti firmitate secus relucescat, tunc possessio pro instrumenti robore extare supponitur: siquidem oppositum facti est, ac per consequens probatione indiget; quæ enim facti sunt probatione indiget, *in bello, §. facta, ff. de captivis, & possim. revers. l. si emanipati 9. C. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quecumque, §. fin. ff. de publican.*

can. l. affectuatio, C. de non num. pecun. cap. cum Ioannes, §. verum, de fide instrumentor. cap. licet, de constit. lib. 6. igitur, &c.

- 4 Probat 2. ex l. optimam 14. §. si vero moriatur, Cod. de contrahenda stipulatione, l. satis apertum, Cod. ad legem Corneliam, de falsis, l. cum praeibus 18. Cod. de probat. Auth. de instrumentorum cautela, & fide collat. 6. igitur, &c.

CAPUT IV.

SI instrumentum deletum reperiatur: quid prædefiniendum.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad 4. Thesis prædefinitio.

A' num. 4. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

- 1 **D**istinguas: vel instrumentum simpliciter sit deletum, procul ab expressa tabellionis causa, vel cum tabellionis. Si primum, firmum ducitur instrumentum, ad usque secus per adversarium commonstretur. est Annæ, singulari 247. Antonii Fabri, def. 28. Cod. de solut. aliorumque.
- 3 Autor est Verde, in sit. lib. 3. num. 1287. Sin. secundum, infirmum.
- 4 Probat: Ut instrumentum deletum autemur, necessum ducitur, ut per tabellionem deletionis causa exprimat, quæ causa in contractus fronte obsignanda est, l. cancelaverat, l. pluribus, ff. de his, quæ in testamento delentur, & ex constit. instrumentor. robur: verum enim verò cuncta isthac hic haud extare supponitur: quare juremeritò in deletionem, & Judex, & testes interesse debent, ac per consequens sola Notarii præsentia minus sufficiens autemur, edifferentis, instrumentum fuisse deletum, & deletionis causam divulgare: nam novum vocitatur remissionis instrumentum, adeoque universa juris sollempnia, reposcit, quæ & communi, & Regni juribus inspectis, reposcunt, ceu liquet in constit. instrumentor. robur: alioqui infirma est instrumenti deletio; utpote facta à carente legitima facultate, l. si chirographum, ff. de prob. l. inductus, Cod. de solut. l. postquam, l. labeo, ff. de pactis.

SI instrumentum, in publicam reassumptum formam, obsignatum à testibus esse prædicetur: numquid de protocollo etiamnum, rogitari fas est.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem Thesis probatio.

- 1 **D**Eti posse de protocollo existimant Hodierne 1. contravers. cap. 31. num. 19. 20. & 21. Author est Luca, observ. ad decis. de Franchis 194. num. 2.
- 2 Probat: Tametsi instrumentum in publicam reassumptum formam, testibus saltem tribus, Notario, ac Judice ad contractus obsignatum, juxta constitutionem Imperatoris Federici, incipientis bajulos, ac omnes, & in constit. instrumentor. robur, satis probatum, scriptum, & originale vocitatur: verumtamen quia de protocollo, per Notarium celebrato, falsitatis labe verificari quit: siquidem falsum inter graviora annumeratur crimina, l. 3. §. 1. ff. de Decurionibus, & fuit olim capitale, l. Cornelia, l. 1. §. 5. C. de crimine falsi: deinde, factum est non omnino capitale, deportationis pæna imposita, nisi id exigat magnitudo commissi, ait Constantinus, in l. 22. Cod. eod. quam magnitudinem explicat Leo Imperator, novell. 72. si is, adversus quem falsitas facta est mortis pæna subiiciendus sit. Innocentius verò Tertius: si quis Bullas, & litteras Pontificias falsò per se exercuerit, & ejus usus fuerit: quo casu ad secularè potestatem eum remittit puniendum, cap. ad falsarium, de crim. falsi, licet autem Urbanus Tertius secutus fuerit penam legum civilium, quæ est deportatio, cap. ad audientiam, de crimine falsi. Author est Cironius, in paratit. 5. decretal. de crim. falsi, tit. 20. pag. 419. Codex Theodosianus 10. tit. 29. ad l. Corneliam, de falso, commentar. ad l. si quis 1. per totam pag. 158. & ibidem, ad l. damus 4. per totum, pag. 164. juremeritò de ipsius exhibitione quiritari potest: nam evenire assolet, ut tabellio aliquid aliud in protocollo addat, de quo nullum initum fuit pactum, idque genus: quare cum in isthac facti specie aliud esse potest in contractu, aliud in protocollo, juremeritò ad adversario protocollo traditio peti potest, ut noscatur: numquid protocollum cum testium diâis conformetur.

D E C I S I O XL.

N Causa Magnifici Buffilli Crispani cum Magnifico Joanne Francisco Crispano. in jure clarum est, quòd jus offerendi pecuniam condemnatum in actione hypothecaria competit, ut in l. 1. ff. qui mo. pign. vel hypo. solu. & habet tale jus quilibet possessor, ut in l. Paulus, §. 1. ff. eodem tit. &c. & compe-

tit etiam post sententiam, &c. cogitandum tamen est: an si victor petit executionem, & victus non contradicit, sed patitur exequi, & sic destinari expertos ad æstimandum habeat jus offerendi ante appetitum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Sententiam obtinens quis, in hypothecariam adversus se actionē, si ab ipsa reclamasse perhibeatur: quid prædefiniendum si nondum ad executionem sit perventum & ipseque ter obtulit, quod sententia executioni demandetur: tamen citra revisionis præjudicium deinde oblatam porrigit pecuniam: numquid oblacioni hujusmodi locus esse possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.

Oblacioni huic locum esse debere, per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hic, num. 15. in fine: ibi: *tandem votavimus, esse locum oblacioni*, est Baldi, Bartoli, Pauli de Castro, aliorumque, apud supra laudatum Capicium.

2 Probatur: Suo posse cedere juri in cuiuslibet manu est. Antonius Faber, 4. *Cod. de f. tit. 11. de hered. action. num. 1. in allegat. pag. 303. l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcop. & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de regular. cap. si de tertia, de privilegiis. Tiraquellus, de jure primogen. quest. 24. num. 4. cum nemini irogetur injuria, l. injuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhib. l. qui injuriarum, l. is, qui, ff. de jure jurando, l. jure jurando, l. quod Reipublicæ, l. injuriam, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ultimo, ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. l. si donatus, §. si quis indebitum, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Eccles. 21. vers. quia, de elect. secus verò publico, l. ius publicum, ff. de pactis, l. 2. §. sed quia veremur, Cod. de jure jurando propter cal. & cap. si diligenti, de foro competentis, ac per consequens offerre pecuniam; priusquam sententia executioni demandetur: quandoquidem tamen per reclamationem sententiæ, valor suspensus esse supponitur, l. 1. in fine, ff. ad Turpill. adeoque ad priuscos retrogreditur sententia terminos, l. eleganter 23. §. si post rem judicatam, vers. tunc enim rescriptis, de condit. indebiti. Antonius Faber, 2. *Co. de f. tit. 4. de transacionibus, def. 5. pag. 89. Vide Gonzalez, lib. 1. decretal. tit. 41. de in integrum restitut. cap. ex literis 4. in notis,**

litera F. pag. 917. Authentica, qua supplicatio, Cod. de precibus Imperat. offerendis. Vultus, lib. 4. de iudiciis, cap. 3. Salgado, de supplicatione ad sanctissimum, parte 1. cap. 1. in principio: attamen quilibet privato huic cedere potest juri. Antonius Faber, loco supradictato; oblatam nunc, pro illo tunc facessendo pecuniam; ex suppositione, quod sententia contra ipsum rursus roboratur: semper tamen conditione adiecta citra revisionis præjudicium.

Pro decisionis istiusmodi illustra-
tione.

C A P U T I.

Oblatio, ad sententiæ, de dotali pecunia, executionem impediendam, facta: numquid firma ducenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probatio.

A' num. 8. usque ad finem, oppugnatio, ejusdemque solutio.

1 Firmitatem esse, & per Magnum Vicariæ forum, & per S. R. C. fuisse prædefinitum memorie prodest Thorus, tom. 1. compend. decis. vers. oblatio, facta ad impediendam executionem sententiæ. est Galluppi, in sua praxi S. C. parte 3. cap. 8. num. 8.

2 Probatur: Obligatio isthac duplici ex capite infirma est: ex primo namque; ceu de aliena gesta pecunia: nam dotalis pecunia haud offerentis est, cū dotalis res, neu oppignorari, neu alienari valeat: siquidem dotis conditio melior, secus verò deterior fieri potest. Anton. Faber, 4. *Cod. tit. 21. ad S. C. Vell. def. 13. num. 3. in allegat. pag. 367. colum. 1. l. 3. 4. 5. 12. 13. 16. ff. de fundo dotali, l. unica, §. & cum lex, Cod. de rei uxoris. actione, l. finali, Cod. de jure dotium, l. finali, Cod. de rebus alienandis, non alienandis, quod suum vendicat locum, etiamnum assentiente uxore, l. si prædium 23. Cod. de jure dotium, l. unica, §. & cum lex: ibi: nec consentiente muliere, maritus possit: ne fragilitate naturæ suæ in repentinam deducatur inopiam, Cod. de rei uxoris. actione. tamen si prius inspecta tempestate haud dissentiente uxore, alienari quiverat.*

- 4 *verat. l. ita 26. ff. de jure dotium*; neu hodie aſſente viro dotem diſtrahere poteſt uxor, *l. pradium 23. Cod. de jure dotium, l. ubi adhuc. 29. ff. eodem.* Conſule Connanum, *lib. 8. cap. 8. num. 2. pag. 642.* inde eſt, quòd dotium favor publicus eſt, adeoque ipſarum cauſa præcipua eſſe debet, cum Reipublica interſit, dotem mulieribus aſſervari, neu indotata, ac procul à nuptiis reſtent. *l. 1. ff. ſoluto matrim. l. 2. ff. de jure dotium.* Franciſcus Hothomanus, *conſilio 134. num. 12. pag. 619.* idem edifferendum de donatione propter nuptias, & de ſponſalitiæ largitate. Auth. *donationem, & l. 29. Cod. de jure dotium.* Auth. *ſive à me, Cod. ad Velleian.* ex ſecundo verò; quatenus ſententia ritè divulgata ejus executioni nullo pacto impedimento eſſe poteſt; alioqui fraudibus aditus fieret, quod eſt contra text. in *l. 1. in fundo, ff. de rei vindicat. l. ſi cum lit, ff. de tranſact. l. ſi. ſub prætextu, C. de ſacroſanctis Eccleſiis, cap. porro, de divortiis.* Clement. *1. de uſuris, §. ſin. de conceſſion. præbend.* atque adeo lites ad infinitum uſque protenderentur. Cironius, in *paratiſ. ad tit. de appellat. pag. 160.* Cujacius, *lib. 12. obſerv. cap. 4. Doneli. lib. 28. comment. cap. 7.* ubi plures, Oſualdus, Cironius, in *paratiſ. ad tit. de præſcriptionibus*, idque genus; quorum agmen claudit Gonzalez, in *cap. cum ſit Romana §. tit. 18. de appellat. in commentar. num. 4. pag. 771.* quod perabſurdum foret, cum in cunctis diſpoſitionibus eſt fugiendum. Hothomanus, *conſ. 53. num. 10. pag. 259.* igitur, &c.
- 7 Ne diſſeras: eadem prorfus hoc in caſu urget ratio, ac de 41. Capiciana prædefinitione, ut perpendenti liquet; igitur idem utrobique
- 8 eſt prædefinendum, juxta illud: ubi eſt eadem ratio, ibi eadem juris ſtatuitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. ſi poſtularerit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. ſin. ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de ſacroſanct. Eccl. §. ſi igitur, inſtit. quod cum eo.*
- 9 Infirmum eſt antecedens: diſparitatis ratio eſt: in prima ſiquidem facti ſpecie, & reclamatio, & libera oblata, ſupponitur pecunia, atque adeo expreſſa exequentis ſententiam, peticio, quæ in ſecunda facti ſpecie deſſe ſupponitur; igitur nil mirum, ſi S. R. C. diverſimodè ſanxit.

CAPUT II.

P Retii oblatio, ad quam ſecundum aſtringitur creditor, pro evingenda re debitoris alienata in prima minùs facta inſtantia: numquid in appellationis cauſa fieri queat.

S U M M Æ.

Num. 1. Theſis prædefinitionio.

A' num. 2. uſque ad finem, ejusdem Theſis probationes.

- 1 **E**teri poſſe, & per magnum Vicariæ forum, & per S. C. ſuiſſe prædefinatum, memorat Afflicus *decif. 16. n. 5. & 6.*
- 2 Probatur 1. de appellationis conceptu eſt, cauſam ad priſcos retrogredi terminos. Cironius in *paratiſ. 5. decret. Alteſſerra 1. decret. tit. 29. de offic. & poteſtat. Judicis delegati, in cap. paſſoralis 28. in §. præterea, pag. 167.* ac per conſequens deſectus omnes in prima patratos inſtantia expiare, *cap. paſſoralis, §. verum, de appellat. cap. ſi à Judice, eodem in 6. cap. dilecti §. 5. verſ. præterea, de appellat. cap. romana, §. ſi verò, eodem tit. in 6.* inde eſt, quòd in terea nil eſt innovandum, *l. 1. & per totum, Cod. nihil innovari appellat. pendente, cap. 1. de appellat. cap. cum nobis 13. de elec. cap. cum cōtingat 36. de officio deleg. cap. 1. de delat. cap. venientes. de ſare jurando, cap. ſuper eo, cap. ad præſentium 16. cap. cum teneamur 17. cap. qua fronte 25. cap. pervenit 18. cap. de priore 31. c. ad audientiam 34. cap. conſtitutus 46. cap. bone 41. cap. paſſoralis 53. §. rerum, cap. cum eſſante 60. de appellat. cap. non ſolum in 6. eodem tit. in 6. l. unica, ff. nihil innovetur appellat. pendente, l. 3. l. imminis, Cod. de appellat. l. lite pendente, l. ſecundum, ff. de appellat. recip. l. 1. Cod. de bonor. poſſeſſ. ſecund. tabulas. Cujacius, de præſcript. & terminis, cap. 4. & 7. Faber in ſuo Cod. lib. 7. tit. 29. difficile. 7. Petrus Gregorius lib. 50. ſyntag. cap. 2. num. 45. & 46. Vulteus de judiciis, lib. 4. cap. 2. Borrellus *tom. 2. decif. tit. 36. de attent. Caſtillo de aliment. cap. 8. in princip. Amaya lib. 3. obſerv. c. 15. Paulus lib. 4. ſentent. tit. 36. novella 134.**
- 4 cap. 3. alioqui fruſtra appellaretur: propterea quod non niſi ad innocentie præſidium inventa fuit appellatio. Author eſt Cironius *de appellat. recipiat, & relation. tit. 28. pag. 159.*
- 5 ſecus verò ut appellantis malitia deſenſitaretur, *cap. ſuggeſſum, cap. ad noſtram, de appellat. cum valde neceſſum erat, multis remediiſ ſubditis ſubvenire adverſus iniquam Magiſtratum ſententiam, ne præmeretur innocentia, ſiquidem ad bonos mōres expedit, ut in judiciis ſuccumbat pravitas, vincat innocentia, ut habetur in apenſ. ſenſu, & apoph.*
- 6 verum enim verò noſtro in caſu pretio oblato deſinens fuit, quominùs in prima hand factitata fuit inſtantia; igitur nil mirum, ſi in appellatione redigenda erit.
- 7 Probatur 2. ex 1. per hanc, *Cod. de temp. appell. l. cum qui ita, ff. de verbor. oblig.* Author eſt Afflicus ſupralaudatus.

CAPUT III.

Poſterior creditor: numquid anteriori creditori pretium offerre queat, ac per conſequens jux ſibi roborare ſuum.

S U M M Æ.

Num. 1. Theſis decifio.

A' num. 2. uſque ad finem, ejusdem Theſis probationes.

1 Fferre posse reor, dummodo realis, secus verò verbalis oblatio sit. est Reg. de Marinis, *resol. juris*, tomo 1, cap. 219. num. 2. 3. & 4. Thefauri *decis.* 157. num. 1. aliorumque.

2 Probatur 1. ex continenti ac anteriori creditori per posteriorem satisfactum esse dicatur, quod in hypothecata obtinet res, tunc extinctum edisseritur in re hypothecata res alienum, ac per consequens secundus creditor in hypothecata re primævus sit; neu ulla ipsi irrogetur injuria, ignominiaque, à quibus quilibet longè distans esse debet, cum homi-

nes, & gloria, & injuria, idque genus, moveantur. Cicero *pari. orat.* ibi: *Quis bonerem, quis gloriam, quis laudem, quis ullam, tam unquam expetis, quàm ut ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugias?* ibidem: *nemo est tam agrestis, quem si non ipsa honestas, contumelia tamen, & dedecus magnopere moveat.*

5 Probatur 2. ex l. 1. l. prior, *Cod. qui potiores in pignore hab. l. secundus, Cod. de pignor. l. prior, §. finali, ff. qui potiores in pignor. hab. l. 1. Cod. si antiquus creditor pign. vendid. igitur, &c.*

DECISIO XLII.

IN Causa Magnifici Antonii Caracioli cum Barone Torelle: habent isti domum communem, quæ jam divisa est: differunt modo in electione partium, quia unus vult unam partem, alius eammet. Antonius juxta unam ex illis partibus ita divisus habet aliam domum, vult eligere partem, quæ confinat cum alia domo sua: fuit judicatum in ejus favorem per dictum Angelum de Periglis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Socius communem rei suæ contiguam possidens rem, quæ in partes jam dissecta sit: suas: numquid contiguitatis ratione portionem illam habere par est, cui consocius nil contiguitatis habere proditur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6, ejusdem Thesis probationes.

A' num. 6. usque ad finem, ejusdem Thesis, & oppugnationes, & solutiones.

1 rtionem illam habere, æquum esse, per S. C. fuisse prædefinitum, memoriam prodit Antonius Capicius, *hæc num. 1.* ibi: *Fuit indicatum in ejus favorem, per dictum Angelum de Periglis.* est Annæ singulari 158. aliorumque, quorum, & Author, & sectator est Thorus: *compend. decis. to. 1. §. divisione facta inter socios rei communis.* est adversus nonnullos apud eosdem.

2 Probatur 1. naturalis namque ratio id edocet, utpurâ quod alteri prodest, neu tibi obesse supponitur, faciendum est, *l. iustitia, ff. de iustit. & iure, §. juris præcepta, vers. alterum non ledere, instit. eod. tit. in nostro porro casu, haud discontinuam possidens rem, maxime ipsi (ceu ipsi ex terminis liquet) illam obtinere, prodest edisseritur, quàm alteri, nil contigui possidenti: quod etiamnum comprobatur: etenim socii intereß, finitimum, haud habere infestum cum: vicinitatis causa,*

quamplurima subnasci soleant dissidia. hinc: *Tullius ad. 3. in Verrem:* ibi: *Nulla sunt occultiores insidia, quàm qua latent in simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine. Nam eum, qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc verò occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo existis, verum etiam opprimit, antequàm prospicere, atque explorare potueris.* & pro Planco; ibi: *Laudanda est, vel amanda potius vicinitas retinens vesorem illum officii morem, non insuscata malevolentia, non assueta mendacii, non fucata, non fallax, non crudita, artificio simulationis, vel subdano, vel etiam urbano: juxta elogium illud: qui iniquum habet vicinum, &c. l. si cui fundus, ff. de legatis 2.*

4 Probatur 2. ex l. ex se ante, §. latius largus, ff. de exceptione rei judicata, l. debitor, ff. ad trebellianum. Author est Reg. de Franchis *decis. §. 50. num. 7.* memorans, sic per S. C. fuisse sancitum; idque non nisi communionis ratione est præferendum.

6 Dices hic 1. sorti potius hic res est aptantanda, quàm alio pacto: propterea quod sic jurgia extinguuntur, igitur, &c.

7 Irritum est antecedens: nam facti species juxta rectam faciendam erit rationem; atque adeo eventura prospicienda sunt dissidia, quæ perimenda sunt, & arrogantia. hinc Cicero *de lege agraria*, ad pop. contra Rullum; ibi: *Ex copia, atque rerum omnium affluentia, primo arrogantia nata est, ac perturbationes. idem Author lib. 4. rufculanor. ibi: Adversa à recta ratione contra naturam animi commotio. & in part. ibi: Quicquid peccatur perturbatur, peccatur rationis, atque*

ordini.

ordinis: quare diderim illud, *forte id esse prædefinendum*, hanc patitur commentationem: ubi pro utroque adversario eadē prioris urgere supponitur ratio; quod nostro in themate deest, ut ritē pendenti patet.

8 Dices 2. dividitio namque isthæc non nisi respectu illius, qui à semetipso congrui jus rogatur nequit, verificatur; igitur finitimus congrui convenire par est, præsertim id etiamnum arguendo, confusa ex actione.

9 Roboris nullius autematur argumentum. Istud: siquidem finitimus explodendus est, non nisi ratione domini, ac partis suæ, quæ est conjuncta cum illo, adeoque aliquo pacto illius dominus vocitabatur: inspicit quæso supralaudatum de Franchis *uu. 7.*

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

Directus dominus directus volens à se abdicare dominium: numquid emphyteuta aliis sit præferendus emptoribus.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem thesisi probatio.

1 **E**sse præferendum, & per Collaterale Consilium, & per S.R. C. bis fuisse prædefinitum, memorat Anna singulari 140. & si prisca inspecta tempestate, per idem Tribunal secus sanctū extitit, idē supralaudatus Anna Author est; dummodo æquale offert pretium, ac reliqui concurrentes emptores. est Boerii, Barbati, aliorumque adversus Andream Isernia, aliosque apud eundem.

2 Probatur: naturali ex ratione, quæ sic nobis suadet: nam emphyteuta utilis vocitatur dominus, l. 1. *Cod. de iure emphyt. l. sciendum*, §. 1. ff. *qui satisfacere*, l. 1. & ultima, ff. *si ager vendigal. l. cum sponsus* 12. §. *in vendigalibus*, ff. *de public. l. 2.* §. *si ego*, ff. *de novi operis nunciat. l. 1.* §. *quod ait* 3. l. 2. ff. *de superfic. Connanus lib. 7. commentar. cap. 12. num. 2.* Duarenus lib. 1. *disputat. cap. 14.* Sarmientus lib. 3. *select. cap. 2. à num. 31.* Donellus lib. 9. *commentar. Besoldus in delibatis iuris*, ad lib. 6. *pandect. tit. si ager vendigal.* Schifordeg. lib. 1. *tract. 18. quaest. 10.* Solorzanus lib. 2. *de iure indiar. cap. 2. num. 6.* Iulius Clarus lib. 4. *receptar. sentent. verbo, emphyteusis, quaest. 1. num. 2.* aliiq; cum emphyteusis sit contractus, quo res immobilis in perpetuum, sive in longum tempus, quodam dominum utile conceditur, sub certa pensione,

præstanda domino directo. Donellus lib. 9. *commentar. cap. 14.* cum sequenti. Bronchorst. *centur. 1. assert. 80.* cum sequenti. Iulius Clarus lib. 4. *sententiar. §. emphyteusis*, idque genus, ac per cōsequens aliquo pacto sibi adept-

4 ta proditur emphyteutica res: quandoquidem suo in genere in ipsa jus aliquod habere supponitur, ac per consequens rectē dissentaneum erit rationi, ab emphyteutica re procul à iusta causa esse despoliandum, dummodò æquale offert pretium: quare rogicandum, ab adversariis cur emphyteuta explodendus sit, si æquale offerat pretium? fortassis ne, quia dominus directus in alienatione isthæc in damno extet suus: absurdum profectò edisserunt: siquidem hic æquale oblatum supponitur pretiū; forsitan quia ceu dominus rem alienare queat suam cuilibet? absurdum iterumque fatentur: propterea quod edictum hujuscemodi hanc ritē commentationem patitur: ubi res alienanda libera foret, secus verò hic, cum in ipsa jus aliquod acquisitum suo in genere sit emphyteute, ad instar usufructuarii, qui si usumfructum à se abdicare quiret; quippe non nisi proprietario posset, §. *finitur*, Instit. *de usufructu*, l. *Titio cum morietur*, ff. *de usufr. l. usufr. cum moriar*, ff. *de usufr. vide Balduinum institut. lib. 2. tit. 4. de usufructu. §. finitur*, pag. 223.

CAPUT II.

Cōmune cum Fulano parietem habens quis; si alienare domum voluerit: numquid Fulanus universum, congrui jure, rogatare queat murum.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probationes.

1 **E**ongrui jure, quiritare posse parietem, maceriemque, idque genus, existimo.

2 Probatur 1. Congrui jus vel est de toto; vel de parte divisibile: verum enim verò hic neu de toto, neu de divisibili extare supponitur parte: siquidem murus ipse communis haud divisibilis est, cum domus pars sit ipsam componens; igitur, &c.

3 Probatur 2. ex absurdo: si unus iste congrui jure Fulano competere; quippe summum & alienans, & emens pateretur detrimentum: nam summa cum difficultate hujuscemodi divideretur domus, propter incommoda, quæ pateretur emens: quandoquidem super alienato istiusmodi, utputa pariete haud signa immittere, neu foramina, neu id genus efficere posset, quod de ipsorum natura aliquod incommodi afferret; igitur, &c.

IN Causa Aureliæ de Summonte cum Jaco. de Mauro ejus cognato possidente Terram, quæ fuit Stephani de Mauro venditam eidem Jacobo per dictum Stephanum: dubium est, an agente dicta Aurelia super jure assistentiæ, & adjudicationis, vigore hypothecæ dotalis contra dictum Jacobum, ut possessor Terræ, quæ fuit dicti quondam Stephani viri sui, possit Iacobus, qui habet anteriorem hypothecam dicta Aurelia, uti ea anteriori hypothecæ, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Specier.

Anterior creditor hypothecam sibi à debitor emens rem: numquid anteriori uti queat hypotheca adversus debitoris uxorem, sibi remissam adjudicari petentem, non nisi dotalis hypothecæ robore.

SUMMÆ.

Num. 1. primæ Thesis partis prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 6. ejusdem primæ Thesis partis probationes.

Num. 6. secundæ Thesis partis decisio.

Num. 7. ejusdem secundæ Thesis partis probatio.

Num. 8. & 9. tertiæ Thesis partis prædefinitio.

A' num. 10. usque ad 20. tertiæ Thesis partis probationes.

A' num. 20. usque ad 52. tertiæ Thesis partis oppugnationes, earundemque solutiones.

Num. 52. secundæ Thesis partis probatio.

Distinguas: vel anterior istiusmodi creditor pecuniam dedisse supponitur viro, non nisi ad rescindendas naves, vel causâ militiæ, vel si pecunia sua res illa empta fuit, quæ specialiter sibi adstricta fuit; & tunc in hisce, idque genus speciebus, esse præferendum existimo, ac per consequens in anteriori isthac re uti posse hypothecæ; quæ protectio adversus debitoris uxorem, sibi assistentiam, seu illius rei adjudicationem rogantem, extincta minus est. est cunctorum Authorum, nemine dissidente.

2. Probatur 1. ex l. licet, Cod. qui potiores in pignore. Novella 97. de æqualitate dotis, cap. 4. §. quia verò, in quibus expressè id sancitum, cautumque est; igitur, &c.

3. Probatur 2. Nisi navium rescitio fiat, proscutò cūcta ruent; nulliusve fierent momenti, ac per consequens creditorum credita evanescent: igitur cum navis rescitio in creditorum

etiamnum utile vertatur: juremerito nil mirum, si jura sic sanxere, cum ea ad dantis, & accipientis, & creditorum utile sit; igitur, &c.

4. Probatur 3. Pecunia namque marito mutuo data ab extraneo, belli militiæ causâ, quammaximè privilegiata vocitatur: propterea quod summo opere necessum ducitur, ut hostes ab Urbe longevi sint, ac per consequens deprimantur, quod fieri impossibile ducitur, nisi milites, aliave id genus necessaria habeantur; igitur, &c. quare neu Capicius hinc in thematibus elocutum fuisse, neu S. C. sanxisset, censeo; aliqui de certo hesitatio haberetur.

5. Probatur 4. Si pecunia per anteriorem, creditorem data ad emendam domum, sibi specialiter obligata minus impensa fuisset: sane aedes isthac minus empta fuisset: quare rigorosè, proprièque loquendo debitor haud emit, alii creditor; tametsi debitoris nomine, atque adeò adusque sibi restituta perhibetur pecunia, potior vocitatur creditor.

6. Vel si anterior sit creditor, generalem habens hypothecam, tunc huic esse præferendam uxorem, explorati juris esse. est etiamnum, cunctorum Authorum, neu de isthac facti specie Capicius, neu Sacr. Consil. prædefinitio eloquuti fuere.

7. Probatur ex divulgata lege assiduis 12. Cod. qui potiores in pignore, anterioribus præferente dotem creditoribus, quod saltem de tacitis commentandum erit hypothecis anterioribus: etenim prælaudato in casu cunctis anterioritatis privilegium obtinentibus creditoribus, dos præferenda est.

8. Vel est anterior creditor (supralaudatis exceptis casibus) & generalem, & specialem obtinens rem; tunc tametsi mulierem in debitoris rebus pro dote sibi hypothecatis, creditori huic anteriori, & generalem, & specialem habenti hypothecam, haud esse præferendam, per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hic, num. 5. ibi: fuit vocatum in favorem Iacobi, quid liceat retinere Terram pro sua hypotheca, quam prædefinitioem consecrati fuere de Franchis, decis. 453. Masstrillus, decis. Sicilia 24. num. 3. & decis.

- decif. 78. num. 10. Faber, in Cod. tit. de foliut. definitione 49. & tit. de evictionibus, def. 20. quorum, & Authores, & feſtatores extant. Gizzarellus, decif. 1. nu. 1. & 2. edocens, ſic per S.C. fuiſſe prædeſinitū, & eſſe in praxi. & Thorus, compend. decif. tom. 1. §. creditor anterior ſi emerit rem ſibi hypothecatā; alique.*
- 9 verum tamē in juris puncto publicus in theſibus quæpiā, ſecus tutō tutari poſſe haud dubiē reor. eſt Antonii Fabri, 8. *conjecturarum, cap. 11. Miſyngerii, aliorumque;* quod locum etiā habet, ſeu bona pro dote tacitē hypothecata fuere, ſeu expreſſe.
- 10 Prima theſis pars probatur 1. taciti namque, & expreſſi eadem eſt virtus, *l. cum quid 3. ff. ſi certum petatur, ac per conſequens idem iudicium, l. cum quid 3. ff. de rebus creditis*, ubi eadem urget ratio, igitur eadem juris diſpoſitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. ſi poſtulaverit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulteriis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. final. ff. nauta cap. 1. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de ſacroſanctis. Eccleſiis, §. ſi igitur, Inſtit. quod cum eo*: verum enim verō hic re ſic fe habere ducitur, igitur ſi per adverſarios mulieri privilegiū permiſſū eſſe feratur, ut anterioribus præferatur creditoribus, tacitam habentibus hypothecam; etiamnum id expreſſe eſt ſtabiliendum. Major ceu certa ſupponitur: minor verō probatur: nam taciti ratio foret, ne mulieres reſtent indotatæ, cum dotis conditio, melior, ſecus verō deterior fieri poſſit. Ant. Faber, 4. *Cod. tit. 21. ad S.C. Vell. def. 13. num. 3. in allegat. pag. 367. colum. 1.* aſt ratio iſthæc haud magis de tacito urget, quā de expreſſo; igitur eadem juris diſpoſitio.
- 12 Major ex terminis liquet; minor verō probatur, ex *l. aſſiduis 12. ff. qui potiores in pignore*: ubi cautum eſt, dotem creditoribus cunctis anterioritatis privilegio ſurgentibus fore præferendam: iſthæc porrō verba cum, de anterioribus tacitis; tum de expreſſis verificantur verbis; igitur, &c.
- 13 Major eodem ex textu probatur: ſiquidem anterioritatis privilegio ſurgentibus dos juxta textum huiuscemodi præferenda eſt: atqui anterioritatis privilegium, & tacitam, & expreſſam involvit hypothecam: quare ſic eſt efformandus ſyllochiſmus. dos privilegium anterioritatis tempus habenti præferenda eſt; habens expreſſam porrō hypothecam, anterioritatis privilegium obtinet; igitur dos iſtis præferenda eſt.
- 14 Probatur 2. hypothecam fore expreſſam nil aliud eſt niſi ab homine eſſe dimanatam; tacitā verō à lege. Conſulte Ant. Fabrum, 5. *Cod. tit. 8. de rei uxoria action. def. 3. pag. 551.* igitur ſi tacitæ præferenda ſit dos, cur haud expreſſæ? nam majorem extinet vim lex, quā mortalis quiſpiam; igitur ſi legiſlator adimere diſeratur quicquid ipſe induliſt, à fortiori lex dirimere debet; quicquid particularis
- homo tribuit; refunditque.
- 15 Probatur 3. Commune bonum particulari præcedere debere explorati juris eſt. Auth. *res, quæ, Cod. communia, de legatis*: aſt hypotheca pro dote ad commune ſupponitur bonum, *l. 1. ff. ſoluto matrimonio, l. 1. ff. de ventre in poſſeſſionem mittendo*; igitur dos hypothecis etiamnum expreſſis ad peculiare bonum præferenda ſit.
- 16 Probatur 4. In ſupralaudata *l. aſſiduis* nulla extat diſtinctio: igitur neu nobis diſtinguere fas eſt, *l. pretio, 10. ff. de publiciana in rem actione*, ac per conſequens generaliter commentanda eſt, *l. 1. §. generaliter, ff. de legatis præſtandis*. juxta dictærum illud: *ubi lex non diſtinguit, neque nobis diſtinguere fas eſt, l. non diſtinguemus, ff. de recept. arbit. l. præſes, ff. de officio præſidis*.
- 17 Probatur 5. Dos hypothecis deſectū privilegiatis, ſcilicet hypothecis ad armandum datis, eſt præferenda: igitur à fortiori privilegiatas anteire debet hypothecas.
- 18 Probatur 6. In haſitatione potius doti, quā alteri favendum eſt, *l. 1. ff. ſoluto matr. l. unica, §. ſin. ff. de caducis tollendis*; igitur expreſſis etiamnum hypothecis dos præferenda eſt: antecedens liquet ex textu, *in l. in ambiguis 7. ff. de iure dotium*: quandoquidem ſaltem haſitatio habetur: numquid expreſſæ hypothecæ dos præferenda ſit.
- 19 Probatur 7. Jus privatum publicæ cedere debere utilitati explorati juris eſt, *l. 1. Cod. de condiſt. l. actiones 66. ff. pro ſocio, l. ius publicum, ff. de paſtis, l. 2. §. ſed quia veremur, C. de iure iurando. propter calumnias, cap. ſi diligenti, de foro competentis*: aſt anterior expreſſa hypotheca; non niſi ad privatum utile, cui quilibet cedere poteſt, *l. ſi quis in conſcribendo, C. de Epifc. & Cleric. l. pen. C. de paſtis, cap. tuis 39. verſ. niſi, de teſtibus, cap. ad Apoſtolicam, de regularibus, C. ſi de tertia, de privil. dotis* verō hypotheca ad publicum protendit bonum, *d. l. 1. ff. ſoluto matrim. & d. l. unica, §. ſin. ff. de caducis tollendis, l. aſſiduis, ff. qui potiores in pignore habeantur*; igitur iſthæc præferenda eſt. ſi quas alias tepoſcas probationes, inſpicio quaſo Antonium Fabrum, ſupralaudatum.
- 20 Ne diſſeras 1. Tertiſ quoqueſtum in Principis ditione haud eſſe perimere poſſe, *l. finali, ff. de paſtis, l. ſi poſt mortem, §. finali, ff. de contra tabulas, l. ſi conſtante 19. Cod. de donat. ante nuptias*. Author eſt Cicero *philippica 21 8. ibi: magnum eſt, perſonam in re publica tueri Principis, qui non animis ſolam debet, ſed oculis ſervire Civium.* & pro Milone; ibi: 22 nimis multa audire coguntur, neque aliter facere poſſunt, quibus roſa commiſſa eſt. Reſpublica; igitur dos anterioribus expreſſam habentibus hypothecam creditoribus minis præferenda eſt.
- 23 Diſtinguendum eſt antecedens: à juſta procul cauſa, verum ducitur antecedens; juſta cum

- cum causa, unā cum ejus illatione denegatur antecedens : nam communis boni ratio, cum ad jus quę sit, tum legis robore extinguendum facit sit; à fortiori ad jus adeptum vi legis ter-
 24 tio perimendum: quare cum tacita hypotheca (quod est argumentorum solutio) magis ad commune bonum sit, quā expressa; consequens sit, ut causa, quę tacitam perimit hypothecam, expressam etiamnum extingueret par est: lex namque non nisi ad commune sit bonum, *cap. erit, distinctione 4.*
 25 Ne differas: Fiscum anteriori expressę hypothecę haud esse præferendum, explorati juris esse, *l. 1. Cod. de privilegiis Fisci, l. unica, C. panis Fisci credit. præfer. lib. 10. tit. 7.* Antonius Faber, *9. Cod. tit. 27. ne fin. iuss. Princ. cert. Judic. consil. def. 3. num. 1. in allegat. l. statius florus 48. in fine, ff. de jure Fisci.* idem Faber, *de erroribus, pragmat. tom. 2. decand. 46. errore 3. num. 3. pag. 1086.* igitur
 26 tur identidem dos: nam Fiscus, & dos haud inæquales obtinent hypothecas, *l. 2. Cod. de privileg. Fisc.*
 27 Illatio isthęc infirma est: ad cujus probationem distinguendum est antecedens; in aliquibus, permittitur antecedens; in universis verò, unā cum ejus illatione, denegatur antecedens: nam dos in aliquibus Fisco haud est præferenda; neu Fiscus doti-quare regula illa, qui prior in tempore, &c. servanda est, *l. 1. & 2. Cod. de privileg. Fisci, l. si dotis, ff. de jure dotium:* in hesitatione autem dos Fisco, ut magis privilegiata, præferenda sit: argumentum est, quatenus dos anteriori tacite præferenda est hypothecę; secus verò Fiscus, *l. assiduus 12. Cod. qui potiores, in pignore,*
 30 Ne differas 3. obstat textus, in *l. adhuc 29. ff. de jure dotium, l. in rebus 30. Cod. de jure dotium, l. si ignorante, Cod. de remis. pignor.* idque genus, igitur, &c.
 31 Textus hujuscemodi prisici sunt, ac per consequens in desuetudinem abiit per textum, in *dist. 1. assiduus, Cod. qui potiores in pignore:* quandoquidem per istiusmodi textum dotis privilegia aucta fuere.
 32 Ne differas 4. Cum Corasio hic: creditor defactò anterior hypothecam provisione sua, sibi acquisivit expressam, *l. si quid bello, ff. de capivis:* etenim potentior est hominis provisio, quā legis, *l. finali, Cod. de pactis conventis:* igitur erroneum ducitur, quòd dos anteriori expressam habentibus hypothecam præferenda sit.
 34 Confirmatur: legem namque creditori injuriam inferre posse impossibile ducitur: si quidem beneficium, quod ipsi permisit, denegare nequit: cum haud leviter eum offensaret, auferendo ab ipso, quod propria adeptus fuit provisione.
 35 Distinguendum est antecedens: ubi major haud urget ratio in adversum, permittitur antecedens; alio pacto, unā cum ejus illatione denegatur.
 36 Ad cujus confirmationem, liquet ex supra

commonstratis solutio: lex namque nostro in casu nullam inferre injuriam anteriori creditori, ubi justa, & major urget ratio, ac commune bonum inhibens, feminas restare indotatas, quod perabsurdum foret.

- 37 Ne differas 5. equalis in Fisci, ac in dotis hypotheca causa ducitur, *l. 11. Cod. de privileg. Fisci,* & Fisco privatus est præferendus, qui sibi specialiter de pignore consulit, *l. si pignus, ff. qui potiores in pignore, l. si fundum, Cod. eodem tit.* igitur, &c. Author est idem Corasius.
 38 Distinguendum est antecedens: in aliquibus permittitur antecedens; in cunctis verò, unā cum ejus illatione, denegatur.
 39 Ne differas 6. quę per longævum certam, habuere tempus interpretationem, minùs immutari par est, *l. minimè, ff. de legibus:* aut longævam per tempestatem haud hæstabilis fuit interpretatio, quòd mulier minimè præferenda sit. Author est idem Corasius; igitur, &c.
 40 Distinguenda est major: ubi ratio in contrarium minùs urgere edisseritur, permittitur major, alio pacto, unā cum ejus illatione, denegatur.
 51 Ne differas 7. obstat textus, *ex dist. 1. ex non conventionibus;* ubi est prædefinitum, mulierem dotalibus in rebus haud cunctis præferendam esse anterioribus creditoribus; igitur è converso in viri boni cunctis creditoribus anterioribus, expressam minùs habentibus hypothecam, haud præferendam fore. idem, supralaudatus Corasius Author est.
 42 Infirma est illatio: cum utrobique par urgeat ratio: ac per consequens eadem, juris stabilitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postularerit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccles. §. si igitur.* Instat. quod cum eo.
 43 Ne differas 8. Commune extat Authorum placitum, secus edocens, utpotè de factò nostro in Senatu in praxi est. Author est Gizzarellus, *decis. 1. num. 1. & 2.* quod & Hispanico Castellæ jure, & aliis in foris est receptum; igitur placitum potius hoc, quā aliud sit sedandum.
 44 Pro cujus dilutione: tametsi nonnulli Authores sic responditare assolent: nonnè & nuptiarum, & libertatis, idque genus, dotis causa adversus commune Doctorum placitum, unius solummodo Jureconsulti sententię standum est? Authores extant Hostiensis, Panormitanus, idque genus, in *cap. 11. de cognitione spirituali:* nam connubii, libertatis, testamentarię tabulę, dotis, & his similium eadem est causa, idemque judicium: siquidem isthęc inter se equipollentia edisseruntur, *l. finali, ff. de re judicata:* quare in ambiguis pro his erit respondendum, *l. in ambiguis, ff. de jure dotium, l. in ambiguis, ff. de regulis juris;* verumtamen meo judicio sic esse diluendum

52 Secunda theſis pars probatur: ſive viri bonas ſive tacite, ſive expreſſe doti obligata; adſtrictaque, numquam inſon pro poſteriori venire dicuntur, reſpectu anterioris creditoris, expreſſam habentis hypothecam; igitur *ly ratio taciti*: Tò ratio *expreſſi* hic merè materialiter ſe habent, ceu perpendenti haud obſcure liquet.

CAPUT I.

S U M M Æ.

- I

10 Probatur i. ex textu in l. si pradium 4. ff. de
evictionibus, ubi id cautum habetur, ibi: Si
pradium tibi pro soluto datum est, aliis credi-
toribus fuerat obligatum, causa pignoris mu-
tata non est, igitur, &c. quare jure merito tex-
tus

tus hujuscemodi in isthac, secus in primævæ facti specie commendandus erit.

- 11 Probatur 2. res duobus hoc in casu hypothecata creditoribus, pro ipsorum solutione, haud insufficiens esse supponitur; igitur ambobus, utpotè obligatam, unumquemque, hypothecam sustentare, defenditareque suam debere par est, ac per consequens unusquisque, uti jure potest suo, siquidem nemini injuriam irrogat, *l. injuriam, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhib. l. qui injuriarum, §. is, qui, ff. de iur. jurand. l. iure jurando, l. quod reip. l. injuriam, ff. de injur. l. fluminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculum, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arc. cap. cum Ecclesia 21. vers. quia, de elect. quare de Franchis decisio, edocens, secundum*
- 12 creditorem precium primævo solvere debere creditori, commentanda erit; dummodo primus creditor pecuniam exoptas restituit rem; secus verò si rem in ditione sua emptam habere velit: siquidem tunc minimè cogendus est; alioqui minùs foret præferendus, quod ex Reg. de Franchis verbis haud obscurè liquet; ibi: *Pro qua primus creditor fuit dictum debere præferri: tamen si semper ad precii estimationem adstringendus sit*; dummodo res pro utriusque solutione sufficiens sit, alioqui secus
- 14 prædefiniendum erit, sic de Reg. Revert. Afflict. decisionibus, idque genus, edisserendum est.
- 15 Hinc explodendi Præses de Franchis laudata decis. 453. & decis. 550. num. 5. Reg. Revert. decis. 20. ubi de Marinis num. 1. & 2. Afflictus decis. 16. alique supralaudati, edocentes, quòd creditor anterior adversus secundum, creditorem fe defenditare posse per actionem quasi hypothecariam, si precium debitum si
- 16 bi perolutum fuerit: nam creditum per solutionem esse extinctum supponitur, ac per consequens ipsi nec hypothecaria, nec quasi hypothecaria sibi competere proditor actio: dumtaxat verò actio illa, quæ vero competit domino: siquidem de re soluta factus est verus dominus, ac per consequens hypothecæ, vel quasi hypothecæ titulus extinguitur.
- 17 Probatur 2. ex l. 1. Cod. si antiquus creditor pig. l. prior, §. finali, si qui potiores in pignore habean. l. 1. Cod. sit. in quibus est prædefinitum, quòd creditor posterior hypothecaria uti nequeat actione adversus anteriorem creditorem; aut dumtaxat jure offerendi. Author est Mastrillus decis. 28. quod commentandum erit ubi res pro utriusque solutione haud insufficiens sit; igitur, &c.

CAPUT II.

Secundus creditor, primævo offerens creditori precium: numquid creditum unà cum usuris (quæ vulgo accipi assolent annualitates, in quæis fructus percepti pro decursis usuris compensandi sunt) offerre altrigenas sit.

- Num. 1. primæ Thesis partis prædefinitio.
- A' num. 2. usque ad 4. ejusdem primæ partis probatio.
- Num. 4. secundæ Thesis partis finitio.
- Num. 5. ejusdem secundæ partis probatio.
- Num. 6. tertiæ thesisi partis decisio.
- A' num. 7. usque ad 9. ejusdem tertiæ partis probationes.
- Num. 9. quartæ thesisi partis definitio, & ejusdem probatio.

- Istinguas: vel res primævo tradita creditori dumtaxat pro ipsius crediti extinctione sufficiens esse edisseratur, & tunc frustra se gereret creditor secundus, precium insimul cum usuris decursis offerens, primævo relucante creditore.
- 2 Probatur: hypotheca namque secunda hoc in casu nullius momenti est: nam eadem res numerice, ut duplici subdatur hypothecæ, haud sufficiens dicitur; sufficiens verò ut uni fiat satisfactio: quare secundus creditor merè denominativè, secus verò realiter circa rem illam vocitatur creditor, ac per consequens actum agere fertur; tamen minimè denegandum est, ut suo cedere queat juratque adeo rei precium, & decursus usuris, si fructus percepti pro usuris minùs sufficientes forent; recipiendo; nec Regens de Franchis decis. 12. idque genus in hujuscemodi facti specie eloquuti fuere, ut infra liquebit.
 - 4 Vel res hypothecata pro utriusque satisfactione haud insufficiens sit; tuncque subdistingendum est: vel est divisibilis, vel indivisibilis. Si divisibilis, & res vera in unusculusque ditione est, partem illam sibi hypothecatam detinere posse; neu in isthac facti specie eloquutus fuit Regens de Franchis decis. 12.
 - 5 Thesis isthac probatione haud indiget: siquidem sic cuilibet quod suum est refundi supponitur, §. juris præcepta, Instit. de iustitia, & jure.
 - 6 Sin indivisibilis sit, & tunc etiamnum sub distinguendum est: vel primus creditor nolle hypothecatam penes fe totaliter detinere, rem, & hoc in casu secundus creditor, & precium, & usuris offerre debet, si fructus pro usuris decursis minime sufficientes sint: quare in isthac facti specie eloquutus fuit Regens de Franchis decis. 12. edocens, sic junctis Aulis per S. C. fuisse decisum, num. 12. ubi & addentes, & de Luca observat. 12. per totam memoriæ tradens, esse contra Montanam consilio 36. num. 9. aliòve.
 - 7 Probatur 1. ex textu in lege 3. ff. de distra. pignor. l. 1. Cod. si antiquior creditor, l. utere, cum similibus, Cod. de præditi minor. l. 1. Cod. de dolo, l. quærebatur, l. si prior, §. secundum, si qui potiores in pignore habean. l. acceptam, Cod.

Cod. de usuris, in quibus id expresse sancitum, cautumque habetur. Author est idem Reg. de Franchis loco supra laudato a *num. 1. usque ad 13.*

8 Probatur 2. haud magis hoc in themate, quā in secundo, suo in genere res hypothecata differitur creditori; igitur unicuique pro iure sibi debito agere fas est, ac per consequens ut sibi satisfactio detur: verum enimverò satisfactio isthac refundi nequit; cum sit individua; igitur jure merito prior alstringendus sit creditor; vel ut rem secundo restituat creditori, idque genus, vel è converso.

9 Vel creditor primævus totale, individua rem penes se detinere potest, & tunc juxta probate, & creditum, & decursas secundo refundere debet creditori usuras: quandoquidem res prior sibi hypothecata fuit, ac per consequens aliquo pacto factus Dominus; igitur nil mirum, si suo in genere secundo præferendus sit creditori.

CAPUT III.

Creditor rem sibi hypothecatam emens: numquid præcisè pro hoc hypotheca extinguitur.

DECISIO XLIV.

IN Causa Constantiæ Valentianæ meretricis, præsupposito privilegio Excel-
lentis Gasparis de Toralto super jurisdictione privativa in meretrices: fuit dubitatum an ad instantiam mariti prædictæ Valentianæ, qui detulit dictam ejus uxorem de adulterio in Magna Curia Vicariæ, possit dictus Gaspar eam repetere, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Mulier meretricium more per virum deprehensa, ac per eundem in Magno Vicariæ foro de adulterio inculcata: quisnam, causæ hujuscemodi competens esse perhibetur? Judex Magnæ Curie Vicariæ neān verò meretricium Judex, ex suppositione, quod meretricium Judex daretur?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

1 **D**competentem Judicem esse summum Vicariæ forum, per S.C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hic in hæc verba; ibi: *hæc non obstante fuit votatum, quod causa hujusmodi non debeat remitti: ex quo hæc meretriciando non potuit auferre viro jus faciendæ quærelæ in M. C. V. &c.* ac per consequens inanis est

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

1 **H**Aud extingui auctæ reor: inspicito Authores apud Capicium *hic, à num. 3. usque ad finem.*

2 Probatur: Creditor namque in hujuscemodi facti specie duplici potest uti titulo tametsi disiunctivè (siquidem copulativè, ut ritè perpendenti liquet bina peteret pugnantia, nempe & emptionis, & hypothecæ titulo, respectu creditorum, qui inter se impossibiles sunt) proptereaquod disiunctivè emptionis titulus, & hypothecæ titulus minùs inter se pugnant: utitur namque hypothecæ titulo, aliorum respectu hypothecatorum creditorum; emptionis verò seu Domini titulo relatè ad alios creditores: quare in ipsius electione, ditioneque est utroque disiunctivè uti posse titulo, ac per consequens, & hypothecaria actione, atque adeo Domini jure, contra debitorem agere posse, plusquam apertum est.

viri repetitio, ut ad meretricium Judicem causa demandetur.

2 Probatur 1. Nuptiarum, dotium, idque genus competens Judex non nisi Magnum Vicariæ forum esse supponitur: verum enimverò tametsi Valentiana isthac in meretricio loco, ac utque adulterante à viro deprehensa, ab eodemque ad Magnum Vicariæ Senatū inculcata sit: verumtamen haud hinc in recta fectatur forma, ut coram meretricium Judice convenienda sit: nam Valentiana isthac ut pura, simplexque meretrix non venit; ast ut uxor, etsi in adulterio deprehensa, ac per consequens, ceu uxor adulterans à summo Vicariæ foro, & dignoscenda, & ibidem pænarum pensum dare debet; proptereaquod in viri manu minimè est, Vicariæ Senatui deregorare posse.

3 Probatur 2. In meretricium Judicem (ex suppositione, quod daretur, cum hodie non sit in praxi) non nisi ad faminas meretrices solutas dumtaxat, secus verò ad uxoratas jurisdictionem habetur: siquidem in his Magnum Vicariæ

cariae forum, uti competens Iudex procedere debet, cum Iudex hic designatus sit non nisi ad meretrices, quā meretrices sunt, dignoscendas, ac per consequens ad ipsum excessus, idque genus corrigendos; secus verò quā uxorate sunt: quare iure merito in uxore meretrice binæ extant formalitates, una quā uxor, altera verò quā meretrix; ast uxor hoc in themate prævalet.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si vir coram meretricum Iudice suam uxorem meretricem incuset, quid prædefinendum? numquid suorum esse queat tutrix filiorum; ac per consequens in iudicando sistere.

S U M M Æ.

Num. 1. *Thesis primæ prædefinitio.*

Num. 2. *eiusdem Thesis probatio.*

Num. 3. *Thesis secundæ decisio.*

A' num. 4. usque ad finem, *eiusdem secundæ Thesis probatio.*

Etiamnum hoc in themate, ad Magnum Vicariæ forum notionem hanc pertinere debere, indubiè reor.

D E C I S I O XLV.

In Gaufa Illustris. Marchionis Laini cum nobili Henrico Oliverio, super re institutione bovum captorum per officiales dicti Marchionis tamquam diffidatos, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Animal in Baronis jurisdictione procul ab ipsius fida (quæ vulgo acciri affolet jus herbagii) offensum: quid prædefinendum.

S U M M Æ.

Num. 1. *Thesis prædefinitio.*

A' num. 2. usque ad 6. *eiusdem Thesis probatio.*

Num. 6. quid venit nomine fidæ, & diffidæ.

A' num. 8. usque ad finem, & oppugnatione, & eiusdem solutio.

Ex suppositione, quod in Baronis ditione isthæc de fida habetur facultas, atque adeo animal ibi repertum ritè fuit per Baronem comprehensum; tūc & ad fidæ, & ad damni passim, per solutionem

2 *Thesis isthæc ex supra commonstratis liquet: nam dotium, nuptiarum, idque genus, non nisi Magnus Vicarius Senatus Iudex est, cuius jurisdictioni in viri ditione minus est derogare posse; igitur, &c.*

3 *De suorum verò filiorum tutela quippe ea privanda est. Clossa, in auth. juramentum, Cod. quando mulier tutela officio fungi potest. Masullus hic, num. 1. quinimò eorumdem successione privanda est, utpotè edocent Bartolus, aliiq; apud supralaudatum Masullum, num. 1.*

4 *Probatur: Per meretricium exercitium infamis effecta supponitur mulier; propterea quod corpus palam exponit, prostituitque suum, sive quæstu, sive alio pacto, cap. vidua 24. dist. 5. & cap. vidua 35. dist. cap. meretrices 23. quæst. 4. l. 43. ff. de ritu nuptiarum. exemplo extat & de meretrice ægyptia, quæ tantas opes meretricio quæstu sibi comparavit, ut superbam, magnificamque in Ægypto piramidè construxerit; & de Laide meretrice Corinthia, ad quam propter formæ elegantiam Greci universi turmatim convolabant. Claudianus Author est, igitur nil mirum si & à tutelæ munere, & à filiorum successione ceu infamis arcenda sit, alioqui nullam humanam luerent penam, quod per absurdum foret, ac à iuribus alienum. quod etiamnum liquet per textum in l. 6. mulier, ff. de curator fur.*

animalis, dominum fore adstringendum, haud dubiè existimo, est ex mente Capicii, hîc n. 6. aliorumque penes Masallum, aliove addentes hic.

2 *Probatur 1. unusquisque namque sua in re dominus est, indeque moderator, & arbiter, l. in re mandata, Cod. mandati, l. in traditionibus, ff. de pactis: liquidem cum suo res quælibet transit onere, l. is cui opus, ff. de novi operis nunciatione, l. si convenerit, §. si fundus, ff. de pignori actio. l. 1. Cod. de distract. pignori. l. Julianus. l. Cajus, ff. de manumiss. testam. l. Pomponius, §. 1. de acquirenda possess. l. finali, §. finali, ff. de contrahenda emptione, l. via constituit §. si fundus, ff. de servit. rustic. pradiori. cap. si quis laicus, quæst. 1. cap. ex literis, de pignorib. cap. pastoralis, de decimis, atque quælibet apponere potest legem, quam velit, l. 1. §. conveniat, ff. de depositi, l. si quid possessores, §. sic autem, l. sed etsi lege, §. consuluit, ff. de petiti.*

hereditatis, l. legem, Cod. de pactis, l. legem, C. de donat. quare si baro iurisdictionem hanc de fida, diffidatque, suis in prædiis obtineat; juremerito qui iurisdictionem hanc ledit, prædefinitam luere debet pœnam, cum isthæc sibi sceleret auctorem, *l. sancimus, Cod. de penis, l. absentem, ff. eodem tit. pena etenim, & culpa ad invicem sibi respondent, cap. non asseramus pateras, in fine 24. quæst. 1. cap. quæst. de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. felicis, §. illud autem, de penis in 6. & adusque pœna isthæc persolvatur, animal, ibi comprehensum, detinendum est; alioqui in Barone nulla de fida, diffidatque iurisdictioni habereur, quod per absurdum foret; quare civiliter duntaxat procedere possit Baro, remota tamen, inobedientia: siquidem tunc etiamnum crimina. quod commotratitur toto ex titulo, *ff. ad legem aquilam, & Instit. eodem tit. & ex l. bovem 43. ff. de edilicio edicto.**

6 Nomine hic fida non nisi herbægi solutio venit; diffidæ verò ejusdem solutionis transgressio, ac per consequens reus non nisi ad fidem solutionem sit astringendus, dummodò per Baronem non sit alia edita pœna, siquidem tunc hanc solvere debet: quare ante crimen, fida; post verò non nisi diffida devocatur.

8 Neu oblat hic, Capiciana decisio, ubi S.R.C. sanxit, animalia, præstita cautione, de diffida restituenda fore: igitur in Baronis manu haud est, detinere posse, neu diffida ex templo persolvenda est.

9 Capiciana isthæc prædefinitio nostræ minùs refragatur thesi: nam in Capiciana istiusmodi decisione, ideo fuit sancitum, animalia sub cautione de diffida restituenda esse; non nisi quia de Marchione multisio habebatur: numquid in Accerrarum Oppidis, in quæ offensiva fuere animalia quædam, iurisdictionem habebat Marchio: igitur ubi haud obscurè de Baronis iurisdictione pateat, secus est decernendum: inspicito Thorum compend. decis. tom. 1. §. animalia damnum dantia in terris.

Pro decisionis hujusmodi illustratione.

C A P U T I.

SI privatis in prædiis animal damnificans offensum, comprehensumque esse prædicetur: quid prædefiniendum.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem ejusdem Thesis probatio.

I Oci consuetudinem hoc in casu fore servandam, dubio procul reor. thesi isthæc cunctarum debet esse Authorum.

2 Probatur ad mortalium diffidia perimenda experientia nos in dies edocet, quod nonnullæ introductæ sunt cōsuetudines, quarum robore universa gubernantur, cum optima sit legum interpret consuetudo *l. minimè, ff. de legibus, l. si de interpretatione, ff. eodem tit. cap. cum dilectus, de cōsuetud. parèque cum hisce habeat vim, l. de quibus, ff. de legibus, §. & non scripto Instit. de jure naturali, gentium, & civil. c. final. de consuetud. cap. consuetudo 1. dist. 1. 2. C. quæ sit longa consuetudo. hinc Cicero in Lælio; ibi: Maxima est vis vetustatis, & consuetudinis, non modo in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quæ sunt in animo, consuetudo valet, cum locis etiam ipsi monitus delatæmur, & sylvestribus, in quibus diutius commorati sumus, & 2. Tusc. lib. 1. Consuetudinis magna est vis, dummodo sit rationabilis, secus verò irrationabilis, & peccaminosa, cap. ex parte 10. cap. denique 4. dist. 3. cap. mala, dist. 8. cap. ultimo, de prescript. cap. ex frequentibus de instit. cap. cum tanto 11. de consuetudine, cap. mala, cap. veritatem, cap. consuetudinem 8. dist. cap. usus 11. dist. cap. cum contingit, de foro competenti, cap. cum Ecclesia, de consens. possess. cap. 1. de his, quæ sunt à major. cap. ad nostram, cap. ex parte, de consuetudine, l. 1. ff. de usuris, l. idem 10. §. si procurator, ff. mandati, l. venditor 13. §. si consas, ff. communia praediorum, l. item, §. 1. ff. quod cuiusque. Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. Justinianus novellæ 124. ibi: Quæ improbi excogitata sunt, nec longa consuetudine confirmari volumus, cap. consuetudines 1. de consuetudine. Concilium Salisburgense canonè 3. ibi: Consuetudines, quæ gravamen Ecclesiis inducere dignoscuntur, invalidas publicamus. Authentica 6 cassâ, Cod. de Sacro, Ecclesiis, nam tunc corruptela est. Tullius 1. de legibus corruptela, mala consuetudinis, igniculi extinguuntur à natura dati, exoriturque, & confirmantur vitia contraria. Suarez de legibus, lib. 7. cap. 18. & 19. & in defens. fidei lib. 4. cap. 32. Marta de iurisd. 4. par. centuria 1. casu 63. Hunnius in encyclop. tit. 4. quæst. 2. de consuetud. Cironius in paratit. §. decretal. de consuetud. Antonius Gomez in l. 80. tauri, num. 47. & 63. Cassaneus in consuetud. burgund. Covarr. in 4. 2. par. cap. 8. §. 1. Lælius Mancinus genial. centuria 2. cap. 107. & 108. Sichardus in rabrica, Cod. quæ sit longa consuetudo. alique.*

7 quare animal damnificans repertum, haud proprio authoramento detinendum, alit loco gubernatorem agendum, ut condignam reus, sive civilem, sive criminalem (prout facti species repolcit) pœnam luere queat, cum pœna suam debeat scelerari auctorem, reumque *l. sancimus, Cod. de penis, l. absentem, ff. eodem tit.* siquidem pœna præsupponit culpam. Divus Thomas 2. 2. quæst. 108. art. 4. in solut. & 112. quæst. 87. art. 7. & 8. Solon. de iust. lib. 1. quæst. 6. art. 5. col. 2. vers. prope, & vers. verumtamen. hinc juremerito Tullius in paradox. 3. inquit: peccare cerè licet nemini: si qui-

quidem maximus, & æternus est dolor, ad Aet. 11. idem Author est; & Solon percontatus, quid magis ad Reipublicam salutem proficere respondit: si bonis premiis iruitantur, mali autem panis coherentur; & Pitagoras: Civitatem optimam esse, dixit, quæ postquam malos panis cohercet, viros tantum bonos admitte- ret. Stob. form. 41. atque ad eundem Lycurgus dicere solitus est: duabus potissimum rebus contineri rempublicam præcios. & pæna, Cic. in ep. 1. ad Brutum, & Eras. l. 1. apoph. idque genus.

C A P U T II.

SI Clericorum animalia damnificent: quid decernendum: quidve si sit tutor, vel curator quâd tutelæ administrationem, coram quo Judice sit conveniendus.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. nu. 2. usque ad finem, ejusdæ Thesis probatio.

Distinguas: vel de animalibus sermo sit, & tunc Auctores nonnulli, per laicalem detineri posse Judicem, edocent, adusque illatum resciant damnum; secus vero fatentur alii ad Ecclesiasticum edifferentes spectare Judicem.

Quod placitū secūdis sic probant: animalia isthec inter Ecclesiastica annumerari bona supponitur, ac per cōsequens Ecclesiastico subiecta Judici, tametsi oppignorari fas est, secus verò quæ ad Sacrum Ministerium, & ornatū reponuntur: Exemplo extat constitutiones Imperatorum, quæ vetant arma militum oppugnari, ut Athenis constitutum refert Suidas. sic libri, qui sunt arma literaria, apud Petrum de lineis lib. 3. epistolæ, & in cap. 1. & 3. lib. 5. decret. tit. 2. 1. de pignoribus, & aliis cautionibus: sic arma rustica, quæ excolendorum agrorum causâ desiderantur personæ, & boves aratorii pignori dari non debent l. pignorum, Cod. quæ res pignori oblig. novel. just. 7. quæ ratio fuit cur Romæ pæna capitis, bouum occisores decreta fuit apud Varronem lib. 2. cap. 5. de re rustica, tum etiam quod animalia olim cursu publico, & sacrificiis destinata essent, l. 1. C. Theodol. de cursu publico, sic & Mulos, & Asinos hac necessitate exemit Julianus, l. 1. & 3. Cod. Theod. Socrates lib. 3. c. 1. idque genus, inspicio Cironiū in paratit. 5. de re pignoribus, & aliis cautionibus tit. 21. pag. 219. Clerici namque eorumque bona divino juxta commune auctorum placitum, excepti sūt jure, juxta illud Psalmi 104. ibi: Nolite tangere Christos meos, ubi Vatablus legit: Nolite tangere homines mihi consecratos, cap. in. novo 21. distinct. cap. continna, cap. Sylvest. cap. si Imperator 11. quæst. 1. cap. nimis 30. de jure jurando, cap. quamquam, de censibus in 6. ibi: Cum igitur Ecclesia, Ecclesiasticaque personæ, ac res ipsarum non solum jure humano, quinimod, & divino à secularibus exactionibus sunt immunes. Concilium Lateranense sub

Innocentio III. cap. 46. aliud Lateranense sub Leone X. sess. 9. ad finem. Conciliū Colloniense, parte 9. cap. 10. ibi: Immunitas Ecclesiæ verustissima res est jure pariter divino, & humano introducta. Concilium Frisingense anno 1140. can. 3. ibi: Quia privilegium fori Ecclesiæ est immediatè à jure divino, quandoquidem, nec consensus, nec tolerantia excusari potest, inhibemus ne quemquam Clericum, aut personam Ecclesiasticam Capitulum, vel Collegiū quodcūq; ad iudicium forensē trahat.

6 Trid. sess. 20. de reform. cap. 10. propter ea quod animalia hujuscemodi, idque genus, utpote quid accessorii ad principale (quodd est Clericus) consecrari debent, regula accessorium, de regulis juris in 6. l. 19. §. perveniamus, ff. de auro, & argento, l. etiam, Cod. de jure dotium.

7 Vel de clerici tutoris, vel curatoris bonis, & tunc quâd bona esse corā Laico cōveniedum Judice; quâd personam verò Ecclesiasticam, per S. R. Conf. prædefinitum fuit, quod decretum deinde per Collaterale Consilium, revocatum fuit, & sancitum, tum quâd personam, tum quâd bona, coram Ecclesiastico conveniendum fore Judice. Reg. Rovicus decif. 20. in fine, Author est; ibi: His omnibus latè discussis, & ponderatis die 22. Novembris 1622. ad relationem ejusdem Domini Consilarii Georgii, cum intervenit sex votorum duarum Aularum, fuit revocatum primum decretum, & remissa causa ad Judicem Ecclesiasticum, etiam quâd bona. Actuaris S. C. est Figliola.

C A P U T III.

A nimalis damnificantis dominus: numquid prius ad damnum illatum, & deinde ad panam astringendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 6. ejusdem thesisi probatio.

Num. 6. & 7. oppugnatio, ejusdemque solutio.

D Judicis arbitrio fore redigendum, duco; tametsi non prius penam, deindeque damnum illatum, ut restitutum exigere possit; quare utrumque ex natura rei insimul si commodè fieri possit, exigat. inspicito Annam singulari 139. Author est Masullus hic.

2 Probatur: principale hoc in casu potius ducitur pars illa, quæ damnum passa fuit; quam ipsius loci Iudex, idque genus: nam Iudex ex consequenti; secus verò ex antecedenti venire proditur, ut perpendenti liquet: quare si dominus animalis damnificantis in culpa sit, quæ suum sectatur Authorem, l. sancimus, C. de panis, cap. quævis de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. romana in fine, de sententia excomm. in 6. ac utramque luere penā impotens; tunc quâd panam pecuniariam.

gubernari perfolvendam; in corpus luere debere par est, l. *ultima*, ff. *de in ius vocando*, l. *1. §. finali*, ff. *de panis*, idque ne delicta restent impunita, cum reipublice expediat, ut publice plectantur, l. *ita vulneratus*, §. *quod si quis, vers. cum neque impunita*, ff. *ad legem aquilianam*, l. *licitatio*, §. *quod illicitè*, ff. *de pñdicanis*, l. *congruit* 13. ff. *de officio Præsidis*, l. *richi*, §. *tametsi*, ff. *de solutionibus extravag. ad reprimen. in principio*, cap. est in iusta 23. quest. 4. cap. ut *sanæ* 35. §. 1. *de sentent. ex com.* non nisi aliorum pavorem, & exemplar. l. 1. C. *ad leg. jul. repet. cap. irrefragabili*, §. *ceterum*, *de offic. ordinarij*, juxta vulgare brocardicum illud:

Oderunt peccare mali formidine pœne.
inde fit, quodd delicti paritas paritatem pœne reposit, l. *nihil interest*, ff. *de adulter. l. si quemquam, in fine*, Cod. *de Episcopis*, & Clericis, cum pœna mensuretur culpæ, cap. *non asseramus* 24. quest. 1. dicta l. *sanctimus*, cap. *quasi vult, de iis, quæ sunt à majori parte capituli*, cap. *se- licis*, §. *illud autem, de panis in 6.* in hesitatione autem benignior est facienda commenda- tio, l. *penultima*, ff. *de panis*, cap. *in panis* 49. *de regul. juris in 6. cap. ex literis, de consue. Tiraquellus in l. si unquam, verbo, revertatur, num. 246. Cod. de revocanda. donat. cum odia potius sint restringenda, quàm amplianda, l. cum quidam, ff. *de liberis, & posthumis*, cap. *revocantes* 22. *dist. cap. odia, de regulis juris, lib.**

6. adeoque ab uno themate in pœnis ad aliud argui haud fas, iuraque sinunt, l. *factum cuique*, §. *in penalibus*, ff. *de regulis juris, cap. in panis, eodem tit. in 6.*

6. Ne differas: quod nobilior esse supponitur subiectum, eò major ei irrogatur injuria, si offendatur, ac subiectum aliquod ignobilius; siquidem nobilitas ab objecto desumitur, ut docent Theologi: per hoc enim Deus nobilior ceteris est, quia objectum nobilior, hinc in append. sentent. ex apoph. descriptum est: Deus unicus totius mundi Monarcha, & indidem: Deus omnium sapientissimus est; igitur cum nostro in themate nobilior sit Iudex, ac est subditus offensus: igitur prior Judici, quam subdito offenso satisfactio fieri debet, cum jura semper pro Iudice præsumatur, l. 1. in fine, ff. *de officio Præsidis*, l. 2. §. *publicanus*, ff. *de vi honor. raptorum*, l. *nimis*, Cod. *de acquir. possess. cap. in præsentia, de renunciat.*

3. Tametsi Iudex longè Princeps, ac nobilior sit subdito, cum jurisdictionem, seu civilem, seu criminalem obtineat, secus verò subditus, hinc jure merito Cic. 3. offic. sic literis prodit: cum Judici dicenda sententia sit, meminerit, se Deum habere testem, id est mentem suam, qua nihil homini dedit ipse Deus divinitus. verumtamen hic ratione offensus, principaliter ducitur subditus offensus, quam Iudex: nam subditus in bonis realiter damnum passus fuit, secus verò Iudex.

DECISIO XLVI.

Is hæc decisio cumulatius examinata fuit in decisione XXXIII.

DECISIO XLVII.

IN Causa Baronis Mormilis cum Marco Pappalardo contingit dubitari: an facta publicatione testium coram arbitris, expiratoque compromisso, & causa introducta coram Iudice, possit altera ex partibus, alia invita, examinare novos testes, & habere terminum ad faciendas probationes, prout vult facere dictus Marcus, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Peracta testium coram arbitris publicatione, lapsa quoque etiamnum compromissi termino: quid prædefinendum, si causa coram alio de Sacri Concilii iussu sub formula iustitiam faciant) introducta sit Iudice: numquid pars altera, oppugnante adversario, rursus testes examinare queat, ac per consequens terminum ad probandum habere digna sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 12. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 12. usque ad finem, oppugnationes, earundemque solutiones.

1. **E**oram causæ Commissario novos fore producendos testes reor. est Capicii hic à num. 5. usque ad finem, aliorumque apud eundem: quare
2. est explodendus Thorus torso 1. compend. decis. §. *testes novum possint examinari*, male Capicianam hanc commentans decisionem: siquidem edocet, quodd S. R. C. nunquam id somniavit: reicitur (inquam) quatenus in-

Capiciana isthac prædefinitione sermo est: nūquid pars coram Iudice novos producere possit testes, quod commentandum erit, siue super veteribus articulis coram arbitris discussis, siue novis.

- 3 Probatur 1. ex textu in *l. i. Cod. de arbitris*, ubi est prædefinitum, quod arbitri sententia coram Iudice producta pro infirma habenda sit; igitur si sententia infirma foret, à fortiori testium examen super articulis infirmum erit; siquidem sententia est stricti juris, ejusdemque forma, seu stylus diffinitè servandus est. Antonius Faber 2. *Cod. tit. 39. de satisd. def. 113. nu. 4. in allegat. pag. 152. ac in consequentiam, & testes, & articuli rursus deinde discutiendi sunt.* Author est Capicius hic à *num. 1. usque ad 4.* idque genus.
- 4 Probatur 2. defacto nova in senatu ducitur instantia; igitur universa noviter reiteranda sunt, *l. 1. §. cum apud, ff. iudicatum solvi, l. penultima, Cod. de arbitris, l. finali, Cod. de testibus.* Capicius hic Author est.
- 5 Probatur 3. ex incontinenti, ac per S.R.C. causæ novus designatus sit Iudex, novum efformandum erit iudicium, cum sit nova causæ notio; ac per consequens novi examinandi erunt articuli: pro quibus discutiendis novi producendi sunt testes, alioqui iudicium, haud legitime efformatum ediffereretur: quod suum etiam novum vindicat locum, seu præci, seu novi forent articuli discutiendi (in quo prædefinendo lapsus fuit Thorus) nam si causa denud per Iudicem dignoscenda erit, perinde ac si à nemine agnita fuisset, consequens sit, ut & præci, & novi examinandi sint articuli, adeoque testes, & veteres, & novi admittendi sunt; alioqui veritas dignosci nequeat, cum & per testes, & per articulos discussos patefieri possit.
- 8 Probatur 4. longè profectò dispar est ratio de arbitris, ac de iudicis jurisdictione: siquidem arbitrorum jurisdictionio non nisi à partibus pendet, Iudicis verò à Principe, juxta dictum illud, per me Reges regnant, & legum conditiones iusta decernunt, *l. 2. §. 1. ff. de aqua pluvia.* Glossa in *cap. cum dilectus, de iudiciis.* Donellus *lib. 28. comment. cap. final.* Petrus Gregorius *lib. 5. partit. tit. 4. cap. 1.* Goveanus *de iurisdic. num. 32.* Amaya in *l. unica, Cod. si adversus fscum, num. 23.* tamen si quod effectum haud dissident, *l. 1. §. de arbitris*, reputa litibus modus imponatur. Donellus in *disco cap. ultimo.* in reliquis verò discrepant, nam coram Iudice de in iudicio fisci cautio refunditur, *l. 1. §. qui satisfares*, secus verò coram arbitro. Auth. *offeratur, Cod. de litis contestatione.* In Senatu testimonium disferere astringuntur testes, *cap. 1. de test. cogend.* secus verò cogit arbitri, *l. quid tamen, §. finali, ff. de arbitris*: quemadmodum arbitri, adversario absente, arbitrium, seu laudum divulgare nequit, *l. idem, §. si quis litigatores, ff. de arbitris*, Iudex verò potest, *l. 1. quomodo, & quando.* arbitri causa in compromisso

comprehensam delegare nequit, *l. non distinguemus 32. §. questum, ff. de arbitris*, secus verò Iudex, *l. placet, Cod. de pedan. iudicibus*, quemadmodum coram arbitro purgari nequit mora, si dies præfixus sit, *l. Celsus, ff. de arbitris*. in foro verò depurgari fas, iuraque finit. idem edisserito de damnata infamia per arbitri sententiam; siquidem infamis haud est, *l. quid ergo, §. ex compromisso, ff. de his, qui notantur infamia.* secus verò per Iudicis sententiam, *l. 1. §. quorum, ff. ad Turpil. l. fustibus, Cod. ex quibus causis infam. neu ab arbitri sententia provocari fas est, cap. à iudicibus 2. quest. 6. l. 1. Cod. de arbitris*, à Iudice verò potest; idque genus; igitur in congruum, dissentaneum quoque foret, si articuli, testelive ab arbitris examinati, à Iudice examinari nequirent, atque adeo illis parere deberet.

- 9 Probatur Denique ex absurdo: arbitri namque articulos, testelive haud cū rigore examinant, ceu Iudices, qui juxta ipsorum splendore
- 10 ditionis aliter procedunt: quare apud Gentiles adeo honorabantur, ut Apollo requisitus de iustis Magistratibus, responditasse fertur, se ignorare, numquid in Deorum numero, an hominū aggregari deberent. Valerius Maximus, in *de Magistratibus* Author est. quid enim teste Cicerone præclarior, digniusque, inter mortales excogitari potest, quam unum hominem reperiri, qui communi intersit utilitati, qui communia pro suis, sua pro communibus, qui velit, & sciat personam, Civitatis gerere dignitatem, decusque sustinere; quare jure merito honorantur, quia nuper non & iudicium, & iustitiam administrant. Psalmo 105. ideoque semper jura pro Iudice præstamant, *l. 1. in fine, ff. de officio Praefidis, l. 2. §. publicanus, ff. de vi bonorum raptorum, l. nimis, Cod. de acquirend. possess. cap. in presentia, de renunciat.*
- 12 Neu obstat textus, in *l. finali, Cod. de testibus, cap. presentium extra, eodem titulo*: in quibus est sàcitur, quod testium repetitio coram arbitro examinatore dumtaxat est admittenda; igitur, &c.
- 13 Pro cujus solutione Antonius Capicius respondet, quod textus istiusmodi non nisi ex speciali Principis iussu commentandi sunt; quod nostro in casu haud supponitur: nam, specialis S.R.C. iussio minùs habita fuit. Num solutio isthac firma sit; tu mi Lector Iudex esto.
- 14 Textus hujuscemodi in alia extant facti specie: siquidem in ipsis simpliciter minime inhibetur testium repetitio, itaut etiam num amplectatur Iudicem; quare inanis est illatio isthac: est admittenda testium repetitio coram arbitro, ergo non coram Iudice. neu præfati textus siue de veteribus, siue de novis mentionantur articulis. vel interpretari queunt, vel nisi præs alios nollet examinare, testes, nisi productos, vel novum haud vellet introducere articulum.
- 15 Ne differas 2. Iudex in arbitrorum locum est

est suffectus, igitur eosdem testes, articulosque, quos examinarunt arbitri, discutere debet; secus verò alios.

- 16 Irritum est antecedens: in Judice namque publica extat jurisdictio, secus verò in arbitrio, in quo non nisi privata: cum Judex à Principe jurisditionem obtineat: quare rigorosè loquendo in arbitratorum locum minimè suffectus edisseritur esse Judex: nam subrogatus illius naturam, in cuius locum succedit, sapere debet, *l. si eum, §. qui injuriarum, ff. si quis caut.* quare in Judice in isthac facti specie ex se novum exorditur iudicium, ac per consequens novum examen; idque genus, juxta merita nouse.

- 17 Ne differas 3. Judex ad quem, processum, dumtaxat dignoscere debet: etenim per appellationem omnis jurisdictio devolvitur ad Judicem ad quem. Author est Ant. Faber, 1. *Cod. tit. 2. de sacrosanct. Eccl. def. 12. pag. 4. D. Anton. Grannanieto, 2. decret. de appellat. tit. 28. in cap. ut debitus honor 59. nn. 19. & 20. pag. 264. igitur, &c.*

- 18 Distinguendum est antecedens: noscere debet Judex, & processum, & ea, quæ cum ipso essentialiter sunt annexa, permittitur antecedens; alio pacto unà cum ejus illatione denegatur antecedens; quare novi articuli cum priscis essentialiter annexi sunt.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

IN S. R. C. ditione: numquid sit habere posse, ut Judex iisdem ex actis causam noscat; nullum alium rursus examinando testem.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ thesisi partis prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 11. ejusdem Thesis probatio.

Num. 11. secundæ Thesis partis decisio.

Num. 12. ejusdem Thesis probatio.

- 1 Distinguas: vel in causa isthac novi suborti sint articuli, ac per consequens novi repositendi sunt testes, tunc in horum jurisditione haud isthac habetur facultas.

- 2 Probatur: Defensio rationabiliter cuilibet, inspecto naturali jure refundenda est; *l. 24. Cod. de liberali causa, l. 29. §. 1. ff. de noxalibus.* Cicero, 3. in *Verr. defensorem in mea persona, non accusatorem laudare volo*: & pro Rab. *cunctos defensorque juris, & libertatis*, ac per consequens nullus indefensus penarum.

- 4 pensum dare debet, cum Princeps cuilibet naturali sit subiectus juri, quod cunctos astringit mortales. Quare juxta Hothomanum,

- 5 *conf. 131. num. 17. liz. D. pag. 607. obliga-*

tur ex passionibus, cum suis Civibus interpositis, & præsertim iurejurando sanctis, ne, dum civili, est etiamnum Divino jure, adeo ut Deus ipse in literis sanctis dicitur, Principum humanorum exemplo, passionibus quasdam cum Hisraelitico suo populo facere, velut 2. Regum 11. Tunc pepigit Ichova sedus inter Ichovam, & Regem, & inter Populum Ichovæ, & inter Regem, quòd totidem verbis re-

- 6 peritur, 2. *Chron. 23. item 2. Reg. 23.* sed quoniam passim earum rerum pervulgata, exèpla extat opere præcitus est insigne quoddam memoriæ prodire ex Aureolo libello Bellisarii Neritivorū Ducis de *educat. Princ.* qui superioribus proximis annis editus est; ubi sic est descriptum: *memini se Principem decet, ut quod sibi à subditis præstare cupit, idem & ipse sub-*

- 7 *ditis præstet*: sicut enim iurejurando Populi astringuntur ad fidem Principibus servandam: ne quid injuriam, neve quid damnosum contra Principes moliantur, sic identidem, ne quid injustum in eos ipsi Principes faciant, studendum esse: à priscis enim legibus definitur, fidem esse didicimus, conventorumque constantiam, quæ non minus in subditis, quam in Principe servanda est: nam ut semel in verbo Principis subditi jurantes, perpetua fide, Principem colere coguntur, ita cum diebus singulis Evangeliorum liber deosculandus Principi offertur, iurejurando exemplum, quoddam venit, veritatem colendam, fidemque datam à Principe esse servandam: quapropter omnia, quæ promittit Princeps ita servanda sunt, ut subditorum animi allici ad ipsius amorem possint: alioquin absurdum, sectaretur, Principem esse à fide, veritateque alienum, neu mortaliū ullus cum Principe

- 8 contraheret. Hinc disertè Tullius pro Milone isthac descripsit verba: *Nimis multa, audio coguntur, neque aliter facere possunt,*

- 9 *quo quibus tota commissa est Republica: aut nostro in themate si novi super novis subortis articulis minimè examinandi forent testes; quippe indefensus damnaretur; nec debitus iudicio locus refunderetur: quandoquidem ritè veritas minus liquere prodideretur.*

- 10 Sin autem novi haud dimanati forent articuli; tunc nec etiamnum reor in Principis manu fore, ut novi minimè examinandi sint testes, ex suppositione, quòd pars illos producere possit.

- 12 Eodem medio, quo supra commonstratum fuit, isthac probatur thesis: siquidem semper quis indefensus damnaretur; cum evenire posset, ut in istis novis examinandis testibus veritas elucescat, ac per consequens de iudicii essentia in isthac facti specie habendi sunt.

CAPUT II.

SI ritè coram arbitris examinati fuere testes, numquid coram ordinario Iudice aliquam faciant fidem.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesīs partis prædefinitio.
 Num. 2. ejusdem Thesīs probatio.
 Num. 3. secundæ Thesīs partis decisio.
 Num. 4. ejusdem secundæ Thesīs probatio.

- 1 **D**istinguas: vel testes coram arbitris examinati, extincti esse differantur, & tunc aliquam parturiant fidem, est Marfilii, *singul.* 211. Josephi Ludovici, *decis.* 2. *num.* 40. Author est Masullus hic, *num.* 1.
 2 Probatur: arbitris hoc in casu digna præstāda erit fides, quatenus seduliter testes exanarunt; ac per consequens ab ipsis veritatem expiscati fuere: nam quemlibet ritè munere fundum fuisse suo præsumendum esse, adulque secus per adversarium probatur, pro comperto habetur; igitur aliqua præstāda erit fides, secus verò insalubilis, indubitatæque: quandoquidem iudicium ab arbitris, secus verò à Iudice efformatum esse supponitur.
 3 Vel testes superstitēs sint, tunc nullam producant fidem, est Guidonis Papæ, *decis.* 124. apud supralaudatum Authorem.
 4 Probatur: novum namque coram ordinario Iudice efformandum erit iudicium, ac per consequens nova reposcitur notio; igitur testium examen per arbitros gestum, merè materialiter hic se habet, perinde, ac si minùs fuisset, uti supra commonstratum fuit.

C A P U T. III.

Acta in prima instantia facta; tametsi minùs divulgata: numquid in secunda instantia fidem producant, ac per consequens per Iudicem secundæ instantiæ promulgari queunt.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesīs partis prædefinitio.
 Num. 2. ejusdem Thesīs probatio.
 Num. 3. secundæ Thesīs partis decisio, ejusdemque probatio.

D E C I S I O XLVIII.

IN Causa Magnificæ Camillæ Carraphæ, cum Federico, & Joanne Vincētio fratribus suis, conventis ab ea super legato materno, & petentibus fieri compromissum vigore Pragmaticæ, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facili species.

Soror maternum rogans à fratribus legatū: numquid conventos per fratres compromissum peti possit.

- 1 **D**istinguas: vel acta in prima instantia celebrata, perhibentur effecta à Iudice, jurisdictionem habente in illa causa, sive ordinarius, sive delegatus sit; & tunc in alia instantia suo in genere fidem facere indubiè reor, adeoque per Iudicem secundæ instantiæ divulgari posse, dummodo liqueat, ritè celebrata fuisse.
 2 Probatur: Iudex namque secundæ instantiæ, minimè novum efformat iudicium, æst primævam assiduam instantiam: nam eandem habere supponitur jurisdictionem: quare illud, quod à primo minimè promulgatum, fuit Iudice, ritè à secundo divulgari par est.
 3 Vel acta in prima instantia ab arbitro gesta fuere, tametsi haud divulgata; & tunc pro nihilo ducenda sunt: siquidem iudicium noviter exordium est, perinde ac si ab arbitris nil gestum fuisset; ceu ex supra commonstratis liquet.

C A P U T IV.

Testes per viam exceptionis in uno examinati iudicio: numquid in alio per viam actionis inter diversas personas fidem producant.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesīs prædefinitio, ejusdemque probatio.

- 1 **N**egativum fore dandum responsum, existimos, siquidē diverse extant facti specie, ac per consequens diversa motiva, diversæque probationes: quare diversus est casus de teste per viam actionis, ac per exceptionis: exceptio namque actioni ex diametro oppugnat, *l. vendicantem, cum l. sequenti, ff. de except. l. exceptione doli, ff. de evict.* cum dirimat actionē, dicta *l. vendicante, cum d. l. sequenti, ff. de except.* inspicito Masullum hic, *num.* 2. in fine.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesīs prædefinitio.
 Num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesīs probationes.
 Num. 10. in quibus non habet locum compromissum. Num.

Num. 11. primæ Thesif, secundæ partis deficiſio.

Num. 12. & 13. ejuſdem probatio.

Num. 14. partis ſecundæ, Theſif ſecundæ prædefinitio, ejuſdemque probatio.

3 Inſpecta ſupralaudata Pragmatica, quæ occipit *inſtrumentorum robur*, per fratres conventos haud peti poſſe compromiſſum, per S.C. fuiſſe prædefinitum, literis prodiit in hæc verba Antonius Capicius *hic, num. 2.* ibi: *fuit nihilominus vocatū, quoddam ſic locus compromiſſo. eſt nonnullorum, quorum, & Author, & ſeſſator eſt Thorus, tom. 1. compend. deciſ. §. compromiſſum an fieri debeat.*

2 Probatur 1. æquabiliter ſe habent iſthæc: liquidum inſtrumentum, ac breviter liquidandum, *l. finali, Cod. de compenſationibus.* Capicius *hic, num. 2.* juxta protitutum dictæ illud: proximè accingendus, &c. *l. ex eo tempore, ff. de teſtamento militis: ſiquidem vi Pragmaticæ, quæ incipit, inſtrumentorum robur*, ex inſtrumento liquido compromiſſi quiritatio inhibita habetur: agens porro ex teſtamento perinde ſe habet, ac ſi ex liquido ageret inſtrumeto: quandoquidem etſi actū liquidū minimè habetur; verſutamen brevi erit liquidādū; cum haud imparia ſint, eſſe liquidū inſtrumentum, ac mox liquidandum, *dicta l. finali: etenim liquida inſtrumenta publica ſunt, adeoque ex ſe fidem faciunt, roburque obtinent, l. cum precibus, Cod. de probat. leg. optimam, Cod. de contrahenda ſtipulatione.*

3 Duarenus, *ad tit. de fide inſtrum. col. 3. in princip. Covarr. præc. cap. 22. in princip. Argum. textus, in l. inſtrumenta, l. exemplo, l. rationes, Cod. de probat. l. nuda, ff. de donat. Auth. ſi quis vult, Cod. qui potiores. Auth. de inſtrum. cautione, & fide, §. ſi verò. Cujacius, ad tit. Cod. de edendo, & in cap. ſcripta 5. de fide inſtrument. Valaſcus, conſult. 177. num. 1. & 2. Bronchor. cent. 2. aſſert. 98. ſecus verò ipſorum exemplar, ſi originali diſſentaneum foret; vel procul ab originali, cap. petitiit 1. de fide inſtrum. l. 4. l. Pomponius 8. ff. familia erſcunde, l. 2. ff. de fide inſtrum. Paulus, lib. 5. ſentent. tit. 12. §. penult. l. finali, ff. quemadmod. teſtam. l. 3. Cod. de diverſis reſcriptis, l. Procurator 7. Cod. de edendo; l. penult. Cod. de diverſ. offici. lib. 12. cap. dicenti 16. §. ſapientius 25. queſt. 2. Cironius, lib. 2. obſervat. cap. 2. Petrus Gregorius, lib. 48. ſynagmatum, cap. 14. & lib. 5. partit. tit. 12. cap. 8. Duarenus, *ad tit. ff. de fide inſtrum. cap. 13.* Cujacius, in dicto cap. petitiit. Genoa, de ſcript. privat. lib. 1. queſt. 16. num. 12. vel ſi inſtrumentum falſum eſſet, quod per teſtes probari poteſt, cap. cum Joannes 10. de fide inſtrument. cap. tertio loco, cap. poſt ceſſionem 7. de probat. l. cum precibus, Cod. eodem tit. l. optimam, Cod. de contrahenda ſtipulat. cap. cum à nobis, de ceſſibus. Cujacius, Myſingerius, Alteſſerra, in dicto cap. cum Joannes 10. Oſualdus, lib. 15. comment. Donelli,*

cap. 16. lit. R. igitur hoc in caſu compromiſſo locus eſſe nequit.

7 Probatur 2. Per hoc juxta adverſariorum doctrinam teſtamentum inter liquida miniſ ſit annumerandum; quatenus nonnulla miniſ ſent probanda, ſcilicet teſtatoris extindio, hereditatis additio, idque genus: atqui cuncta iſthæc per brevi commoſtranda ſunt tempeſtate; igitur teſtamentorum robur non niſi inſtrumentorum robori aſſimilari par eſt; tametſi haud denegandum ſit, quoddam teſtamēti executionem univerſa iſthæc ſupra enumerata probanda ſunt; quibus deinde comprobatis ad teſtamenti executionem contendendum eſt.

8 Probatur 3. Ex abſurdo: ſi teſtamentum liquidū rationem minimè obtinere perhiberetur, proſectio, jurgia, idque genus in infinitū uſque protenderentur. Cujacius, lib. 12. obſerv. cap. 4. Cironius, in paratiſ. ad tit. de præſcript. quod juriſbus obnoxioſum foret, l. quidam 13. ff. de ſervit. ruſſicis, l. etenim, ff. de minoribus, l. illud 7. §. 1. ff. de tributaria, l. 4. §. 1. ff. de alienat. judic. cap. placuit, diſt. 9. & idem Author lib. 18. obſervat. cap. 38. Merillius, lib. 3. obſervat. cap. 8. & in l. debitoribus 10. Cod. de pignor. Oſualdus, lib. 13. Donelli, cap. 1. lit. B. Plinius, lib. 2. epistol. 3. D. Ambroſius, lib. 3. de virgine. Seneca, 2. de ira, cap. 7. Vultejus, de judiciis, cap. 1. Robertus, lib. 2. rer. judic. num. 7. & in politicis, lib. 3. cap. 31. & emblematis 68. nam compromiſſi tempus expectandum foret, ac ab arbitris laudum propalandum erit, l. qualem, 19. ff. de arbitris, l. Judeæ 55. ff. de re judic. inde eſt, quod arbitri propalato laudo deſiunt eſſe arbitri, ſecus verò Judices cum ſententiam executioni demandare valeant, & apud ipſos in integrum reſtitutio rogitari poſſit, l. præſes 42. ff. de minoribus, ac de nullitate ſententiæ noſcant, l. 1. Cod. de ſententiis, l. pro ſe 6. Cod. quomodo, ac quando, l. 4. Cod. de accuſat. Donellus, lib. 27. comment. cap. 3. ubi Oſualdus, lit. G. Duarenus, in l. quod iuſſit 14. ff. de re judicata, quod temere tempus fruſtra noſtro in caſu eſſet; igitur, &c.

9 Ex quo patet, uſu receptum fuiſſe, compromiſſo denegari locum, in ſcripturis paratam habentibus executionem; ceu extant obligationes quarantigiatæ, in forma Cameræ, penes acta; idque genus. Hodierna ad Surdum, deciſ. 26. num. 6. Staibanus, centur. 1. reſol. 63. Author eſt Verde, inſtit. lib. 3. lemma 62. nu. 1396.

Secunda Facti Species.

Quantum intra tempus compromiſſi rogatio fieri poteſt.

11 Diſtinguas: vel verba faciamus inſpecto communi jure, vel noſtri Regni. Si primum, tunc de ipſo, ſive in ipſamet litis conteſtatione, ſive anteſecus verò poſt, rogationē fieri poſſe exiſtimo. eſt adverſus Capicium *hic, n. 5.* alioſ-

- alioque apud eundem, edocentes, atiamnum post litis contestationem quiritari posse.
- 12 Probatur: defecto post litis contestationem iudicium jam inceptum est, *l. amplius, ff. rem ratam haberi, cap. dudum supra, de electione, l. unica, C. de litis contestatione, l. 2. C. si per vim, vel alio modo*. Author est Cironius, in *paratit. de litis contestat. tit. 5. pag. 118*. cum sit basis, ac iudicii fundamentum, *l. 1. de iudiciis*. Auth. *offeratur, Cod. eodem, cap. de causis, cap. super, §. intentionis, de officio deleg.*
- 13 inde est, quod à partibus remitti nequit, & sententia procul ab isthac prolata ipso iure infirma est, *l. prolatam 4. Cod. de sententiis, Valentia, tomo 2. illustr. tract. 2. cap. 2. Gailus, lib. 1. observat. cap. 75. Argum. textus, in l. non potest, ff. de iudic. neu lis est ante contestationem, sed controversia; nec lis excitata, dum haud est contestata, cap. ex parte 30. de verbor. signific. ac per consequens datus ad probandum supponitur terminus; igitur retrocessio haud permittenda erit; alioqui prorogandum iudicium Iudici ansa refundetur, quod per absurdum foret. Consule supralaudatos Auctores; cum fraudibus aditus fieret, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub pretextu, Cod. de sacros. Eccles. cap. porro de divorce. Clement. 1. de usuris. Clem. 1. §. finali, de concess. prabend.* siquidem si id partis culpa evenisse supponatur, iure merito in ejus utile verti haud par est.*
- 14 Sin secundum, juxta Capicium *hic, num. 4.* in Regno variè prædefinitum reperitur: nam in dilatoriis Pragmatica Regni edocet, quod in triduum efficienda est. juxta verbò aliam Pragmaticam, quæ incipit *odia litium, &c.* usque ad dationem termini ad probandum: tu verbò meo iudicio edisserito; vel ante, vel in ipsa litis contestatione.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione,

CAPUT I.

Compromissum juxta Regiæ Pragmaticæ formam: numquid inter affines faciendum sit; si fuerit dumtaxat producta capitulorum per Notarium forma, reassumpta per reassumendi facultatem habentem.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

2 impediendum compromissum: ut memorat per S. C. fuisse decisum Ioannes Thomas Minadoi, *decis. 11. in fine*. est Rovici, in *pragmatica, odia litium, num. 18. Ricci, in collect. decis. 29. Thorus* Author est, in *compend. decis. tomo 1. vers. compromissum an sit faciendum juxta formam Regiæ prag. inter affines*.

3 Probatur: Capitulorum forma, per Notariū reassumendi facultatem habentem, ex originali reassumpta, firmam producit fidem, *cap. petit, de fide instrum. l. 4. l. Pomponius 8. ff. familia erciscund. l. lege 2. ff. eodem*. Paulus, *lib. 5. sentent. tit. 12. §. penult. l. final. si quem admodum testam. l. 3. Cod. de diversis rescript. l. Procurator 7. Cod. de edendo, l. penult. Cod. de divers. offic. lib. 12. cap. dicenti 16. §. sancimus 25. quest. 2. Duarenus, ad tit. ff. de fide instrum. cap. 3. Cironius, lib. 2. observat. cap. 1. Cujacius, in laudato cap. petit. Petrus Gregorius, lib. 48. syntag. cap. 14. & lib. 5. parit. tit. 12. cap. 8. idque genus: perinde, quasi capitulorum, seu instrumenti originale foret; igitur si originale instrumentum liquidum impedimento sit, quominus compromissum suum fortiori effectum, vigore Constitutionis *instrumentorum robur*; sic etiamnum de capitulorum exemplo erit prædefiniendum; cum utrobique par urgeat ratio, & consequenter eadem juris prædefinitio, *illud, ff. ad leg. Aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur. Instit. quod cum eo iugitur, &c.**

4 Neu refragatur, quod ab alio capitulorum exemplar deducatur: siquidem Notarius reassumendi facultatem habens, eandem facultatem habere edisseritur, ac extinctus Tabellio, cum in hoc existere supponatur reassumendi facultas, *cap. cum 15. de fide instrum. ibi: eum P. tabellio morte præventus, quadam non perfecit instrumenta, quæ in notas redacta, fuerant ab eodem: ad petitionem eorum, ad quos pertinent, auctoritate ordinarii Iudicis, poteris ea fideliter in publicam formam redigere, habitura perpetuam firmitatem*. inde est, quod ad partis petitionem, cuius interest confici debet, & ex Iudicis authoramēto. Covarr. *pract. cap. 21. per totum*. Consule Parexam, *de instrum. edit. tit. 1. resol. 2. §. 1. & resol. 3. per totam*. Morla, in *empor. tit. 1. in princip. num. 19. Menochium, de arbit. lib. 2. censure. 2. casu 87. ex num. 1. & consilio 48. ex num. 6. Tuscum, in praxi, lit. O. conclus. 201. num. 1. Farinaceum, de falsis, quest. 154. num. 28.*

CAPUT II.

Compromissum inter conjunctos juxta Pragmaticam, auctoritate Iudicis præcipientis celebratum; si fuisse extinctum supponatur: numquid pars astringenda sit per Iudicem de integro compromittere, ejus adversario reposcente.

SUM-

Negativum fore dandum responsum, existimo, ac per consequens sat est capitulorum forma ex Protocollis, seu originali per Notarium reassumendi facultatem habentem, reassumpta ad

S U M M E.

Num. 1. primæ Thes. partis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thes. probatio.

Num. 4. & 5. secundæ Thes. partis prædefinitio.

Num. 6. ejusdem Thes. probatio.

Insignias: vel ambæ partes ex integro compromittendi in simul assentiantur; tuncque dubio procul compromisso esse locum, plusquam compertum est.

- 2 Probatur: Compromissum non nisi in dissidentium utile dimanatum esse supponitur, ut litum moræ resolvantur, & controversiæ absque publico judiciorum strepitu, sedentur, & actor quod suum est consequatur, reusque, sine damnosis diuturnæ litis impensis, quod æquum est, refundere astringitur. Robertus, lib. 3. ver. judic. cap. 13. Mascardus, de inter-
3 præstatutor. conclus. 4. num. 147. inde est, quod in re hæsitabili unius arbitri jus minuire potest; alterius verò augere, cum ipsorum munus sit, dissidia sedare, ac lites terminare, cap. per tuas, cap. exposita, de arbitris, ac per consequens si ambæ haud desinant partes, que libet suo privato cedere potest juri, si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad Apostolicam, de Regular. cap. si de tertia, de privileg. fecus verò publico, l. penultima, Cod. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi

de testibus, cap. ad Apostolicam, de Regularibus; cap. si de tertia, de privilegiis: quare si publicam offendat utilitatem, jure merito nequit, l. ius publicum, ff. de pactis, cap. si diligenti, de foro competentis; adeoque ad Iudicem extincto compromissi tempore aditus fieri nequit; aut de integro usque in infinitum se compromittere posse, pro comperto habetur.

- 4 Vel si extincto compromissi tempore pars una rursus roget, dissentiente adversario; tunc compromisso locum haud esse posse, dubio procul reor, ceu per S.C. fuisse prædefinitum, memorat Afflicius decis. 46. Anna singulari 109. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. compromissum factum inter conjunctos
5 juxta pragmaticam, edocēs, his fuisse permissum compromitti in S.R.C.
6 Probatur: si in partis facultate, oppugnante adversario, foret facultas de integro de compromisso rogitare; quippe doli ansa refundere, frustra dissidia ulterius protendere, quod per absurdum foret, cum id iuribus obnoxium foret: etenim nemini dolus patrocinari debet, l. nec ex dolo, ff. de dolo, l. 3. ff. de transact. l. is, qui dolo, ff. de rei vindicat. l. penultima, in fine, ff. de jure dotium, l. si ex dolo, ff. de re judic. l. etiam, §. 1. ff. soluto matrim. cap. audivimus, de collus. deteg. quare pars rursus compromissum petens, minus foret audienda, ne dissidiis aditus inaniter progredi tribueretur, quod ritè arguendum ex compromissi tempestate, quæ ad litem decidendam, sat decreta fuit.

D E C I S I O XLIX.

IN Causa Nicolai Anelli Imperati cum Domino Comite Magdaloni: apparet contra dictum Comitem instrumentum, in quo recipit certam pecuniæ quantitatem ex causa mutui à Nicolao Anello, & constituit in eo instrumento se debitorem eidem Nicolao Anello in certa alia summa pecuniæ, ex causa emptionis certorum armorum, quæ constitetur, se recipisse, & etiam perularum, quas constitetur se recipisse: & constat in facto, quod confessio de armis fuit facta sub spe futuræ consignationis; & constat etiam in facto, quod confessio de armis fuit facta sub spe futuræ consignationis; ut constat etiam in facto, quod perulæ sunt longè minoris pretii, quam sit pretium conventum. item, quod Nicolaus Anellus non erat aliter mutuaturus, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

Certam à Titio ex causa mutui pecuniæ quantitatem recipiens quis, fatendo in eodem etiam instrumento, se in certa alia pecuniæ summa esse eidem Titio debitorem, non nisi ex causa emptionis quorundam armo-

rum, idque genus, quæ constitetur se recepisse: numquid contradus hujuscemodi usarius habendus sit, si liqueat certè, quod armorum confessio sub spe futuræ traditionis facta fuerit; vel si pateat illud de quo conventum fuit, longè minoris pretii sit, quam conventum sit: tamen creditor alias minus

nus mutuasset, vel alienasset.

S U M M A.

Num. 1. primæ Thesīs partis prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 12. ejusdem Thesīs probatio.

Num. 12. secundæ Thesīs partis decisio.

Num. 13. ejusdem secundæ partis probatio,
Num. 14. Tertiæ Thesīs partis prædefinitio,
ejusdemque probatio.

Distinguas: vel sermo est de puro mutui cōtractu; & tunc ex Capiciana facti specīe min⁹ fuisse usurarium liquet: cum nō constet aliquid fuisse supra sortem acceptum, ac per consequens quodā hanc facti speciem, minimē vocitari posse usurarium cōtractum existimo.

2 Probatur de conceptu usurarii cōtractus est, aliquid ultra sortem recipere. Canone Clerici, & Can. si quis 14. quæst. 4. & Can. 2. & 3. 14. quæst. 4. & Can. 17. Synod. Nicen. Can. 114. quæst. 3. Can. 5. Synod. Cartag. cap. ult. de usuris Canon. 44. Apostolor. 1. Synodus Nicen. 1. & 2. 14. quæst. 4. & passim toto tit. decretal. de usuris. consule Cironium in paratit. de usuris, pag. 415. Alteserram pag. 571. idque genus, quod liquet ex ipsiusm⁹ usuræ definitione, quæ inhibita est omni

3 jure; nempe naturali, ut ex supralaudatis patet juribus: quidem usura lucrū querit ex sterili re, scilicet ex pecunia, quæ sui natura sterilis est, neu parit pecuniam, cujus usus consistit in abusu: quare usura non natura pervenit, sed jure percipitur, lsi navis, ff. de rei vindic. nempe non tamen ex re, quā ex pacto, vel stipulatione, & negotiatione recipitur. Alteserra hic, in c. cum in Diocesi 15. de usuris, in princ. pag. 171. Cironius indidē, & divino nep̄e ex lege utriusque testamēti, & ex Psalmo 14. ibi: Qui pecuniam non dedit ad usuram, & ex Sacro Christi Oraculo, Luc. 6. ibi: Mutuum date, nihil inde sperantes, cujus prior pars est Concilii, posterior præcepti. idem supralaudatus Alteserra, ibidē, auctor est, & canonico, ut patet ex supralaudatis Canon. & quidem, inhibita sunt, & Clericis, & Laicis, ex Concilio Raterans. celebrato sub Alexandro III. generaliē continente inhibitionem, cap. quia in omnibus, cap. super eo, de usuris, & si maxime Clericis, in quibus perfectionis vitæ studium desideratur, cap. 44. Apostol. Concil. Nicen. Can. 17. idque genus. Auctor Sermō, ad fratres, in Eremito, Sacerdotes mei, si sanus in laico crimen indicatur, si propter hoc mori debet, & condemnatur ad mortem. quid de vobis erit in die novissimō. Alteserra Author est loco supralaudato, & Cironius ibidem, & civili; tametsi. prisco inspecto tēpore ad certum modum usuræ redactæ fuere, quo ritē peti poterant, dummodō per stipulationem promissæ, l. 17. ff. de usuris, l. quāvis, Cod. eodem, unde Sydonius cautam centesimam dixit, epi-

stola 24. lib. 4. ob stipulationem, vel chirographum, l. Titius, de præscript. verbis, inde candor juris civilis corruptus, & obumbratus fuit pallio, & ceno stipulationis; quod profecto vitium nunquam in cōtractibus bonæ fidei patratum fuit, nisi post moram, & tunc propriē non usura, ast p̄na: dilatio etenim, frustratoria; sed injusta tarditas usura non est, sed moræ coercitio, l. mora, ff. eodem. hinc est, quod ipsius rogatio nascitur ex mora in id, quod interest creditoris, quod debitum suum non receperit, cap. 2. de fideiussor. quam penā (quæ impropriē usura vocitatur) canones nūquam improbarunt; siquidem semper in cōtractibus bonæ fidei à tempore more ipso jure debita, in aliis à lite contestata, & tunc vicem fructuum obinet, l. usura, & sequent. ff. de usuris, cum non sit aliqd ultra sortem accipere: quare Canonici jus præter hanc causam usuras non probav̄, & licet sanus illud nauticum jus civile liberum fecit, neu ei modum ullum imposuit, l. 1. Cod. de naut. fan. donec Justinianus centesimum fecit, nimirum ob centum nummos singulis mensibus nummum exigeret. Cironius supralaudatus Author est: verumtamen per idem jus civile esse probata usura. Novella 32. & 34. Cironius indidem, ut late disputat D. Joannes de Balboa in cap. ex administrationis 1. de iurejurando, num. 6. & 7. contra quam quamplurimæ infictæ sunt p̄næ: quandoquidem acriter damnatur à sacris canonibus, quare magis execratur Ecclesia feneratoris; quam fures. exemplo Romanorum; qui fures dupli, feneratoros quatuorpli condemnabant, ut ex Marco Varrone initio, de re rustica, constat, quod odium primo concepit lex 12. tabularum unciarum fenus tantum permittens: quod decennio postea seiniunciarum factum fuit; tum demum vetitū omnino. ut ex Livio lib. 7. & Tacito 6. annal. totum est. Cironius supralaudatus Author est: p̄næ autem, quibus infigendi sunt usurarii inspicito Alteserram in cap. cum in diocesi 15. de usuris, pag. 571. quæ vetatio, & turpitudō dumtaxat inest ex parte creditoris recipientis, cap. debitores de iurejurando: quare ante diem solutionis debitor debet rogare à creditore juramenti (si juraverit) relaxationem, quandoquidem ab omni illicito juramenti relaxatio fas est. argum. textus in can. ut noveritis 22. quæst. 1. cap. unusquisque 22. quæst. 4. can. parvulus, & sequ. 22. quæst. 5. cap. Memnam 2. quæst. 5. can. Clericum, & sequentib. 22. quæst. 1. c. debitores, de usuris, cap. quanto, eod. tit. idque genus. Cironius in paratit. 5. decretal. de iurejurando, tit. 24. pag. 148. cum ei sit acquisita obligatio. D. Antonius Grannanieto lib. 2. decretal. in cap. ex administrationis 1. de iurejurando, num. 2. atqui hic aliquid ultra sortem fuisse acceptum min⁹ liquet; igitur, &c.

12 Vel sensus est de armorum emptione, quæ minime recepisse supponitur, ceu edocet Capic.

picius hic num. 1. & tunc nec etiam usurarius nuncupandus fit contrañus.

- 13 Probatur: Usurarius namque rescindendus est contrañus, non nisi verificata usura, jura, & Authores, locis supra laudatis; ac per consequens firmitatem supponit, ad usque usura comprobatur, cum possessio pro contrañu stet, adeoque melior est ipsius conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. is, qui destinavit, ff. de rei vindicat. l. fin. Cod. eod. tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, inst. de interdictis, cap. pro possessore, de reg. juris in 6. in nostra porrò facti specie irritus, infirmusque supponitur hic contrañus: siquidem de subiecto minùs supponente fuit; cum arma istiusmodi, pollicita à Fulano, nunquam tradita fuere, uti literis mandat Capicius hic num. 1. igitur cum contrañus iste de subiecto minùs supponente fuerit; consequens fit, ut contrañus à primordio infirmus habendus sit.

- 14 Vel demum de perulis, idque genus verba faciamus; tunc firmus habendus est contrañus hic: nam perularum contrañus emptio- nis, secus verò mutui est; ac per consequens in eo, in quo perularum emptor laesus fuisse traditur, ipsi restitutio facienda est: in hoc nãque casu usura locum obtinere nequit. num. autem Antonius Capicius hic haud obscurè eloquitur; tu mi lætor Judex esto;

Pro decisionis hujuscemodi illu- stratione.

C A P U T I.

Contrañus, ut simulatus vocitetur, quid repocitur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem thes. probatio.

- 1 **S**imulatum haberi contrañum, ubi, & pactum de retrovendo, & pretii injustitia habentur, quare fenerandi consuetudo minime repocitur. in spicito Thorum compend. decis. tom. 1. §. contrañus simulatus ad hoc, ut dicatur, &c.

- 2 Probatur: de simulationis conceptu est, rem
3 representare aliter, ac est in mente, cum aliud quis in intellectu habeat, ac in ore, quod professus deest ubi veritas locum habere potest, l. nec ei, §. 1. ff. de adoptionibus. hinc Cicero ex Oratione in Vatin. ibi: *Tantam semper potentiam veritas habuit, ut nullis machinis, aut cuiusquam hominis ingenio, aut arte subverti potuerit, & licet in causis nullum patronum, aut defensorem obtineat, tamen per se ipsa defenditur.* inde est juxta eundem Tullium 1. offic. ibi: *Homini est propria veri inquisitio, atque investigatio.* & indidem idem

Author: *quod verum, simplexque, sincerumque est id est natura hominis accomodatissimum;* est ubi, & pactum de retrovendo, & pretii injustitia unanimiter habentur; toties res aliter se habet, ac est in se: igitur contrañus iste simulatus vocitandus sit.

C A P U T I I.

Contrañus usurarius: numquid liquidandus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

- 1 **M**inùs fore liquidandum duco, dummodo usura haud obscurè patet. est nonnullorum Authorù apud Thorum compend. decis. tom. 1. §. contrañus usurarius liquidari nequit,

- 2 Probatur contrañus usurarius juxta Regias Prag. de contrañibus inhibitis habetur. Prag. quia noviter, &c. 1. Prag. item avertendo alle molte, &c. 3. Pragm. usurarum etiam vor aginem, &c. 4. ubi Notarius, idq. genus, de usurariis, ac per consequens eum infirmus pro nihilo habendus, cù non ente, fuit ex nihilo non fiat ens, l. 2. ff. de usufructu, l. seia, ff. de tutor. & curator. l. eius, ff. de reb. creditis: siquidem nihil, & inutile equiparatur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. cap. sicut urgeri i. quest. 1. Aristoteles lib. 1. de generat. & corrupt. quæ enim entia non sunt, nulla attributa ipsis competere possunt. idem Philosophus supralaudatus. Antonius Faber 3. Cod. tit. 19. de inoff. testam. defin. 9. num. 4. l. eius, qui in Provincia, vers. quoniam, ff. si cert. per. l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, l. 2. de usufructu, l. Pomponius, §. fin. de acquir. possess. l. si servus, §. fin. ff. de action. empti, l. nec ullam, §. si quis absentis, ff. de petit. heredit. l. 1. ff. de hered. vendit. cap. bone, de elect. ad dissolvendum, de desponsat. impuberum; igitur si infirmus sit, quo pacto
4 liquidari potest, quæ enim nulla sunt nullum quærit prodire effectù, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. non putavit, §. non quævis, ff. de bonor. possess. contra tabulas, l. 2. ff. de Autor. tutor. l. si aut nullum, Cod. de legit. hered. l. non dubiù, Cod. de legibus, l. fin. Cod. de sentent. ex breviter citand. cap. illud, de jure Patronatus.

C A P U T I I I.

Si animalia divendita, vel locata forent, adjecta pactioe isthac, ut mortis naturalis periculum ad venditorem, vel locatorem pertineat: numquid contrañus istiusmodi usurarius habendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesis partis decisio.

Num.

- Num. 2. ejusdem Thesis probatio.
 Num. 3. secundæ thesisi partis finitio.
 Num. 4. ejusdem Thesis probatio.

1. In linguas vel periculum hoc cum pretio per emptorem, vel conductorem compensatur; tunc contractus istiusmodi, seu usurarius minimè habendus est.
 2. Illatio isthæc se ipsa liquet: siquidem aliquid supra sortem non accipit, quod ad usurarii contractum repositur, juxta jura, & Authores supralaudatos.
 3. Vel periculum haud precio compensatur,

& tunc seu usurarius istiusmodi habendus est contractus.

4. Proxatur: Contractus ille, ut potest usurarius habendus est, in quo aliquid ultra sortem recipitur juxta jura, & Authores supralaudatos; alii res nostro in themate sic se habet; igitur, &c. Minor probatur periculum namque mortis naturalis animalis (uti ex terminis liquet) pretio æstimabile est, ac per consequens si non extimetur, sanè aliquid ultra sortem accipere foret, quod usurarium esset. Inspecito Thorum, *compend. decis. tom. 1. §. contractus usurarius an judicari debeat*,

DECISIO L.

IN Causa Jacobi Luciani cum hæredibus quondam Pyrrhi Antonii de Constantio: dubitatum est, quæ sint solemnia, ad quæ tenentur tutores, antequam administrent. Primo requiritur decretum Iudicis; debet enim decerni tutela: seu ut rectius loquar, administratio cuilibet tutori, etiam testamentario, in *l. finali, §. finali, Cod. arbitrium tutelæ, &c.* Secundo, quòd confecerit inventarium, *l. tutores, Cod. de administrat. tutor. &c.* Tertiò, quòd satisfecerit, rem pupilli salvam fore, *l. 1. Cod. de tutor. &c. curat. qui non satisfacit*, quod non habet locum in tutore testamentario, &c. Quartò, quòd juret utilia facere, & inutilia prætermittere. in *Auth. ut ibi, qui oblig. hab. perbib. res min. §. finali, & ff. de Curator. fur. dicta l. finali, §. sed cum antiquitas*. Quinto, quòd expresse promittat defensionem pro pupillo suscipere, *l. finali, §. defensionem, Cod. eodem titulo, de administr. tut. &c.* Sexto, quòd quando mater, seu avia est illa, quæ tutelam gerere vult, faciat dictas promissiones cum expressa hypotheca bonorum suorum. in *Auth. ut sine prob. matr. &c.* Septimo, quòd mater, seu avia renunciet Vellejano Senatui consulto, ut in *Auth. matri, & avia, &c.* octavo, quòd renunciet mater, & avia secundis nuptiis, ut in dicta *Auth. matri, & avia, &c.* Nono, quòd mater, & avia renuncient omni legum auxilio, & istud etiam est de substantia, ut in *Auth. ut sine probib. matr. &c. Hæc Antonius Capicius* -

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI mater, aviaque in susceptione tutelæ, universa defectu asservere se obligaverint, ad quæ de jure alstringi supponuntur; alii secundis haud resignant nuptis: numquid processus hujuscemodi firmus, ducendus sit, si ab adversario resignationis deficientia, seu exceptio minus opposita sit.

S U M M A.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
 A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Rocesum fore firmum, per S.R.C. suis se prædefinitum, memorie mandat Antonius Capicius hic, in fine, in hæc verba: *fuit conclusum, quòd ex quo pars non opponit de defectu dictæ clausulæ, quòd valeat processus*. est Putei. *decis. Rom. 318. Ioannis Francisci del Castillo, decis. 80. num. 36. Riccii, collect. decis. 1065.*

2. Probatur: tametsi mater, & avia pro tutela susceptione secundis resignare debeant nuptiis, dicta *Auth. matri, & avia*: aliqui tutelam administrare nequeunt. Antonius Faber, *5. Cod. tit. 21. def. 2. in princip. pag. 589*: cum haud fas sit matri, quæ alium querat virum, tutelam liberorum ex priore viro susceptorum retinere, dicta *Auth. matri, & avia*, jun.

- juncta auth. *Sacramentū, Cod. quando mulier. tutel. offic. & c.* Antonius Faber, 5. *Cod. tit. 21. quando mulier. tutel. offic. fung. pot. def. 1. nu.*
- 3 5. in *allegat. pag. 589.* quare secundas volentes contrahere nuptias, tutorem filiis suis, nepotibusque rogitare debent; alioqui, & tutela, & successione privantur, *l. mater, 5. Cod. de Senatus Consulto Tert. Auth. ex testam. Cod. de secundis nuptiis.* Pichardus, 3. *instit. de Senatus Consulto Tertill. tit. 3. in §. sed quemadmodum, num. 9. pag. 54.* Hothomanus, ibidem, *lit. E. colum. 2. in fine, pag. 510.* Cod. Theodos. 3. *tit. 18. qui petant, & c. in l. avos quoque, unica, in comment. in princip. como 1. pag. 322. &*
- 4 ex suppositione, quod secundo extincto viro tutela reassumere velint; tunc Principis placitum reposcitur. Antonius Faber, loco supralaudato, *def. 2. num. 11. in fine:* idque ne fiat tanta vis legibus, supra quas solus est Princeps, *l. digna vox, Cod. de legibus, & l. Princeps 30. ff. eodem, idem Author.* siquidem ob secundas nuptias filiorum, nepotumque oblationem deperdunt, ac per consequens pro ipsis nil seduliter agere queunt. hinc Tullius, *1. de orat. sine studio, & ardore quodam amoris in vita; nihil quicquam fit egregium, l. qui tutores, C. de administ. tutorum:* verumtamen fat est, si tacite resignarunt, seu nostro in themate habetur: nam universa servare pollicita fuere, ad quæ jura obstringuntur, ac per consequens secundis resignare nuptiis: quandoquidem jura eas vetant; neu necesse ducitur, ut mulier id expressè efficiat. quare
- 5 Bartolus, & Salicetus, laudati à Capicio hie, *num. 5.* edocentes, id de essentia reposci, alioqui actus irritaretur, minùs opponuntur: siquidem fat ducitur, si semina tacite resignasse edificatur; quod in nostra facti specie habetur, cum se obligant, ad quæ jura astringi poterant: ast ad secundarum de jure resignationem nuptiarum cogi queunt; alioqui primæva proles in aliquo mortis periculo foret, ob vidrici iniquitatem, cujus causa esset mater, haud rectè se gerendo cum viro extincto suo. hinc Cicero, *1. officior. ibi: commune omnium animantium est conjunctionis appetitus, procreandi causa, & cura quedam eorū, quæ procreata sunt, & 3. act. in Verrem;* ibi: *nihil nobis natura incunctius, nihil charius esse voluit, nihil dignius, in quo omnis nostra diligentia, indulgentiaque consumatur; quare dum habemus parvos liberos, & incertum est, quàm longa nostrum, cujusque vita futura sit, consilium viti, ac prospicere debemus, ut illorum solitudo, & pueritia, quàm firmissimo presidio munita sit.* & pro Cluent. ibi: *nullum est nomen amantius, indulgentiusque, quàm maternum;* igitur, &c.
- 7 Reliqua, quæ hic per Capicum literis mandantur; cum sint jure certa, ac per consequens minùs hesitabilia; jure merito ipsorum prætermisio fas est,

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

SI ab adversario exceptio isthæc, utputa secundis haud resignasse nuptiis, opposita sit: numquid matris, vel avia tutelæ administratio infirmenda sit.

SUMMÆ.

Num. 1. primæ Thesis partis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. secundæ Thesis partis decisio, ejusdemque probatio.

- 1 istinguas: vel universa, ad quæ de jure servare coguntur, pollicitæ fuere; tunc tutelæ administratio minùs infirmenda est.
- 2 Probatur: ex continenti, ac cuncta, quæ de jure servanda sunt, servare pollicitæ fuere mater, aviaque; in incontinenti (inquam) tacite secundis resignasse feratur nuptiis: nam jura ad nuptiarum resignationem astringunt. dicta Auth. *matr. & avia:* quandoquidem minùs necessum ducitur, ut ipsis expressè resignet: quod liquet ex dictorio protitio illo: *qui reposcit antecedens, debet identidem velle consequens essentialiter connexum cum antecedenti, l. 1. §. 1. ff. si usus petas, l. 3. §. qui habet, ff. de servit. rustic. præd. l. resflectionis gratia, ff. communia prædior. l. 2. ff. de iur. d. i. omnium iudicū, l. 2. §. in præfatio, ff. quemadmodum testamentum aperiatur.* Alexander, *consilio 159. colum. 3. num. 14. lib. 2.* Cancerius, *var. resol. 4. parte 1. cap. 1. num. 277.* inde fit, quod preempto, pessundatoque antecedenti, itidem & consequens devastatur. *l. 1. §. huius rei, ff. de officio ejus, l. veteres, ff. de itinere, actusque privato;* igitur si mater, vel avia tutelæ susceptionem velle quiritant; etiamnum, & secundarum resignationem nuptiarum velle debere par est; cum ex Philolophis liquet, quod ubi A, & B, essentialiter sunt; annexa toties habito A, infallibiliter trahit secum B, igitur, &c.
- 6 Vel cuncta servare, quæ servanda sunt, minùs pollicitæ fuerit; si à parte exceptio isthæc opposita sit, quominùs secundis, sive tacite, sive expressè, non resignarunt nuptiis; tunc matris, vel avia tutelæ administratio infirmenda sit; ceu ex supra monstratis liquet, ex dicta auth. *matr. & avia.*

CAPUT II.

SI mater, vel avia ad secunda convolarent votanumquid tutela concessim deperdatur: quidve prædefinendum extinctis nuptiis: ntrum tutelæ onus reassumere fas est.

SUMMÆ.

Num. 1. primæ Thesis partis finitio.

Num.

A num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probatio.
Num. 8. secundæ Thesis partis decisio.
A num. 9. usque ad finem ejusdem secundæ partis probationes.

I De primo themate verba faciamus ; tunc exemplo tutelæ onus deperdere procul dubio existimo 1.

2 Probatur: experientia namque nos in dies edocet, quod seu mater, seu avia secundas contrahens nuptias ; confestim filiorum amorem, studiumque deperdit ; perinde ac si nunquam illos novissent : quare jure merito Ecclesia secundas potius permittit nuptias quàm illas probat. Gregorius Naxiæzenus apud Cujacium, in decretal. de secundis nuptiis, tit. 21. in princ. primas nuncupat nuptias legem, secundas verò permissionem, five convenientiam, & olim in primis tantum nuptiis benedictionem refundebant Presbyteri, non in secundis, cap. 1. & 3. de secundis nuptiis ; Divus Ambrosius, in Epistola 1. ad Chorientios, sic literis prodit: *A Deo prima nuptia sunt, secundæ verò permixtæ sunt.* denique inquit: *Prima nuptia sub benedictione Dei celebrantur sublimiter, secundæ autem, & tertiæ præsentem carent Gloria.* Cujacius, tom. 3. tit. 22. de secundis nuptiis, pag. 328. hinc laudabiles sunt viduæ illæ, quæ primævas servant nuptias, ne ad alias tranant. David, psalmo 131. ibi: *Vidua enim benedicens, benedicam, pauperes ejus saturabo panibus.* Ilaïas, cap. 1. ibi: *Subvenite oppresso, judicate pupillo, defendite viduam.* Hieremias, cap. 22. *Vidua nolite contristare, & Ecclesiæ salt. 35. ibi: nonne lacrymæ viduæ ad maxillam descendunt, & exclamatio ejus super deducentes eas? A maxilla enim ascendunt in Cælû, & Dominus exauditur.* Hinc certè viduarum curam concilia

3 Ecclesiastica jam olim commendatam esse voluere. Extat de hac re Canon Concilii Ratiaponenfis, 2. cap. 20. & Carthaginensis 4. cap. 101. & 102. & apud Romanos etiam antiquus fuit mos, ut tempore nuptiarum, nulla femina, quæ bis nupta fuisset, permitteretur quoque modo novam sponfam tangere, sed tamquam impura ab eo tactu arcebat, quod identidem ex sacris liquet literis de Iudæis. idque genus: quare vitium est, nullas feminas ducere, adeoque generationem extinguere, ac plures ducere: hinc non abs re fuit responsum illud datum Pittaco interroganti, cur uxorem ducere nollet? responsisse fertur, si formosam duxero habiturus sum communem, sin deformem penam. Stob. sermone 64. quemadmodum thales rogati matri, ut uxorem duceret, nondum esse tempus, dixit: *Deinde major natu non amplius esse tempus.* Stob. sermone 66. cum quia villioris sunt conditionis proprios deferentes filios: igitur nil mirum, si tutelæ onus deperdant; cum secundæ nuptiæ odiosæ sint marito; non nisi propter filiorum dilectionem; quàm deperdunt feminae ad secundas convolantes nuptias.

4 Sin de secundo casu; tunc secundis extinctis nuptiis; haud præcisè per hoc tutelam reassumere posse matrem, vel aviam explorati juris esse existimo 2.

5 Probatur 1. ex l. creditor, §. venditor, ff. de edilitio edicto, l. cum quadam, ff. de administratione tutorum, l. ult. ff. de tutelis; siquidem tunc requiritur expressa Principis voluntas ne fiat vis legibus, supra quas solus est Princeps, l. digna vox, C. de legibus, l. Princeps 30. ff. eod. Antonius Faber, §. Cod. tit. 21. quando mulier tutela officio fungi potest, def. 2. num. 11. pag. 589.

6 Probatur 2. extinctis nuptiis minimè novi homines, nec purgati perhibentur infamiae labe, quæ semper manifestatam continentiam involvit si plures duxerit; tametsi fieri possit, cap. cum secundus, de secundis nuptiis. Divus Augustinus, de bono viduit. cap. 12. ubi damnat hæresim dicentium contrarium, l. 1. cap. aperiant, & cap. finali 31. quæst. 1. exemplo extat sub Sancto Damaso Papa Romæ quidam viginti vices uxorem duxit; quibus extinctis aliam duxit uxorem, quæ duos supra viginti viris nupsit; Romæque magna expectatio suborta fuit: uter ipsorum præmoreretur, cumque præmorta fuisset uxor Populus coegit virum à lucubri abstinere funere, quinimò lauro Coronatus, Palma in manibus tamquam victor finus sequi jussus fuit; Sanctus Hieronymus, lib. 3. Epistolarum, tract. 7. epist. 26. Belletti, disquisit. Clerical. part. 1. de disciplina Clericali, §. 6. num. 4. pag. 66. eò major incontinentia arguitur, pluralitas verò simul inhibita à Sacris Canonibus, & juri bus habetur: hinc recensere Lepidum, sed profecto impium casum illum, qui in Gallia contingit

7 fas est. Cum damnatus esset vir quidam ad patibulum quatuor habendo uxores viventes, occurrit Regi, dum ad supplicij locum traheretur, Rex eum interrogavit: cur quatuor uxores insimul detineret? nonne ego Rex sum, & unam duxi? cui reus exincontinenti respondit: decreveram ego quoque unicam habere, bonam; at cum primæva maritassem, eamque nequam expertus fuissim, alteram propterea duxi, quam cum prima non dissimilem invenissem, tertiam æquabiliter scelestam accepi, eademque ratione quartam duxi, cæteris longè pejorem, quamobrem omnino sanxeram, à ducendis uxoris me non abstinere, adusque unam invenissem bonam: ad quod Lepidum responsum Rex jussit, illum impune dimitti.

8 Authores extant Bos. in tit. de coit. damnat. num. 71. & Menochius, de arbitrar. lib. 2. censura 2. cas. 420. nu. 100. apud fapralaudatum Belletti. num. 9. pag. 67. ac per consequens ipsis nulla præstanda sit fides; cum ad alias transigere queant nuptias.

9 Quidam tutelæ, & susceptionem, & administrationem, quid de matre prædefiniam sum-

CAPUT III.

Quidam tutelæ, & susceptionem, & administrationem, quid de matre prædefiniam sum-

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

T Estamētario tutore excepto, explodi per matrē quoscūque alios tutores, seu legitimos, seu dativos explorati juris esse. est Afflicti, *decis.* 281. aliorumque etiam si cum pupillo litiget.

2. Probatur 1. ex Auth. *matrī, & avie*, Cod. quando mulier tutelæ officio. Auth. *re sine prohibitionē*, §. 9. in fine, & in Auth. *ad hæc*, Cod. eodem, igitur, &c.

3. Probatur 2. Ideo testamentarius haud explodi nequit per matrem, quia testator in secundis condendis tabulis, seu legislator se habet, juxta dictum illud: *testator disponat, & fiat lex*: quare firmum ducitur à testatore ad legem argumentum; Andreas Alciat. in *l. si filius ejus, num. 5. vers. et si, ff. de liber. & posthumis*, ac per consequens in ipsius manu est quemcumque posse, sive filiis, sive liberis, idque genus nominare tutorem, *l. testamento tutores* 21. ff. qui testam. tutor. dar. poss. Antonius Faber, in *Iuris Prudentia*, eod. tit. princ. 1. illat. 1. pag. 1028. *l. filius sum. ff. de bis, qui sui sunt, vel alieni juris, l. nam quod, ff. de Senatus Cons. Treb. Balduinus, instit. lib. 1. tit. 13. qui test. tutor. dar. poss. pag. 109.* cum nullus rite suis consulere valeat, nisi pater. Hinc Tullius, 3. de finibus: *Peccatum est parentes violare.* & idem Lentulo, *Epist. fam. 1. vim, neque Parenti, neque Patriæ assere oportet*, qui in cunctis matri, idque genus preferendus est, *l. pronuntiatio, §. familia, ff. de verborum significatione.* Antonius Faber, *instit. de patria potest. tit. 8. principio 1. pag. 291.* & ibidem, *illat. 2.* 4. & illat. 3. hinc filii extant sub Patria, secus verò sub matris facultate, adeoque Patria potestas inestimabilis est, *l. filius familias* 114. §. *sed si liberos, ff. de legatis* 1. idem Faber, ibidem, *illat. 4. pag. 293.* cum filiorum dilectione, studiumque nunquam deperdere edisseratur; tametsi ad secundas transiret nuptias, *l. ult. C.*

Curatore furiosi, & aliis, l. generaliter, in fine, C. de secundis nuptiis, uti experientie nos in dies edocet, quare jure merito Tullius 3. de finibus 3. ibi: à natura ipsa, ut eos, quos genuerimus, amemus, impellimur: quare bestia pro suo partu ita propugnant, vulnera excipiant, nullos impetus, nullos casus reformident. idem Auctor, 5. *Tuscul.* & 2. de oratore: ibi: *feræ parvis suos diligunt, & nos in liberos nostros uti debemus indulgentia*; secus verò si testatoris velle juribus oppugnaret, nam tunc utpotè derisorium habendum erit, adeoque pro non scripto, *l. conditio* 14. *l. filius* 15. ff. de condit. instit. *l. nemo* 55. §. *si quis inquilinos* 112. §. *ultimo*, cum leges sequenti, §. *ultimo*, ff. de leg. 1. Consule Antonium Matthæum, in collegiis juris, disp. 22. per totam, nonnullos numerans casus, in quibus defuncti dispositio infirmatur, quemadmodum nulla est, si in alterius dispositionem conferat, *l. illa* 32. *ex factis*, *l. si quis ita* 1. *l. si quis Sempronius* 66. ff. de hered. instit. *l. filius* 11. §. *quamquam*, ff. de legatis 3. *l. nunquam* 52. ff. de condit. & demonstrat. *l. cum quidam* 8. ff. de rebus dubiis, *l. fideicommissaria* 46. ff. de fideicommissaria libert. *l. 1. §. si ab ipso*, ff. de collat. bonor. *l. penult. §. si patronus, ff. de bonis libertor.* Antonius Augustinus, *lib. 4. emendat. cap. 10.* Sarmiento, *lib. 1. select. cap. 11.* Conanus, *lib. 10. comment. cap. 6.* Cujacius, *lib. 2. observat. cap. 2.* Robertus, *lib. 2. recept. sentent. cap. 11.* Duarenus, in dicta *l. 1. & ad tit. de hered. instit. cap. finali, columna finali.* Corasius, 5. *miscell. cap. 13.* Donellus, 8. *commentar. cap. 15.* Antonius Faber, *decade si errore* 4. idem Cujacius, *lib. 6. responsor. Papin. in d. l. captatorias* 70. ff. de hered. instit.

4. Probatur 3. Ubi mater secundas minùs contrahit nuptias, tametsi cum pupillo litiget; toties filiorum studium nunquam deperdit, ac per consequens de illis sedulo curam habet, quæ in administrandis repositur tutelæ, cum tutor ad instar patris se habeat, *l. impuberi* 40. in fine, ff. de adn. & peric. tutor. Antonius Faber, in *Iuris Prudentia*, tit. 13. de tutelæ, princip. 1. pag. 681.

D E C I S I O L I.

IN Causa Antonie Palmisanæ cum Illustri. Duce Ariani Comite Potentie, & consortibus: primo fuit dubitatum: utrum sententia, seu decretum, S. Consilii super assententia, & adjudicatione, latum in favorem Magnifici Galeotti Garraphæ, pro ducatis mille super Castro Panni ipsius Antonie (cujus vigore fuerunt soluti dicto Galeotto dicti mille decati, factaque cessio dictæ Antonie) sit nullum: ex quo apparet, quod non erant debiti, nisi sexcenti ducati; & consequenter an cessio, ejus vigore dicta Antonia agit contra dictos Dominos, sit valida, &c. Hæc Antonius Capicius.

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Faci Species.

Decretum super assententia, seu adjudicatione numerorum aureorum mille latum: numquid firmum ducendum sit, si solummodo centum debeatur.

S U M M A.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
 A' num. 2. usque ad 5. ejusdem primæ Thesis probationes.
 A' num. 5. usque ad 13. oppugnationes, earumdemque solutiones.
 Num. 13. Thesis secundæ decisio.
 Num. 14. ejusdem Thesis probatio.
 Num. 15. Thesis tertiæ prædefinitio.
 Num. 16. ejusdem Thesis probatio.
 Num. 17. Thesis quartæ decisio.
 Num. 18. ejusdem Thesis probatio.
 Num. 19. ejusdem Thesis oppugnatio.
 Num. 20. ejusdem solutio.

1 Nfirmum in se fore, firmū verò pro eo, quod debetur, exilimo. est Affixi, decis. 28. Thori, vot. decis. tomo 2. voto 24. in 2. alleg. num. 3. & compend. decis. tom. 1. §. decretum, sive sententia, aliorumque.

2 Probatur 1. ex textu in l. si non sortem 26. §. si centum debens, ff. de condi. indebti, ubi id expresse cautum habetur; ibi: Si centum debens quasi ducenta deberem, fundum ducentorum solvi competere repetitionem. Marcellus lib. 20. ff. scribit, & in centum manere stipulationē: licet enim placuit, rem pro pecunia solutam parere liberationem: tamen si ex falsa debiti quantitate majoris pretii res soluta est; non sit confuso partis rei cum pecunia: nemo enim invitus compellitur ad communionem, sed & conditio integra rei manet, & obligatio incorrupta: igitur si juxta textum hunc, ut edocet Marcellus, superflui repetitio solventi competit; ibi: competere repetitionem, jure merito in nostra faci specie, idem decernendum est: quandoquidem supralaudatus textus minimè edocet, infirmam fore stipulationem, aut firmam restare pro eo, quod debetur, decernit.

3 Probatur 2. superfluum illud, in quo pars ignoranter à iudicibus damnata fuit, est præter iudicantem velle, ac per consequens merè materialiter se habet, l. si repetendi, ff. de conditione ob causam. quare si Iudices haud ignorassent, quippe ita prædefinivissent, quod enim est iniultum, à iudicibus fieri haud par est. Iudices. Cod. de iudiciis, l. qua de re, ff. cod. instit. de offic. iudicis. Hug. Donellus, comment. de jur. civil. lib. 17. cap. 24. sub num. 50. pag. 99. Cod. Theodosianus 9. ad l. juliam repetundarum, tit. 27. in l. cognitores §. per totum, tomo 3. pag. 215. Hinc Tullius pro Font. laborare

debent Iudices, non modo quid dicant pro testimonio, sed etiam quibus verbis utantur, nequid minus moderatè positum, ne quid ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur. vultu autem laborare ne qua significari possit suspicio cupiditatis, ut & cū prodeit, estimatio sit quadam tacita de illis pudoris, ac Religionis: & cum discedunt, ea diligenter conservata, ac retenta videantur: quare jure merito Divus Anselmus tradit quatuor modis, humanum iudicium perverti posse, nempe timore, cupiditate, amore, & odio, aut superfluum, an iustum esse supponitur, ut potè minus debitum; igitur minimè tribuendum, est, aliqui jura offensarentur, quod per absurdum foret; quandoquidem quicquid iuribus consonum est, id pro iusto, licitoque habendum. Cujacius tomo 2. de iust. & iur. pag. 164. Antonius Faber in iuris prudentia, de iust. & iur. princ. 2. illat. 7.

4 Probatur 3. decretum super mille, ac per consequens in superfluo divulgatum merè materialiter se habet: quandoquidem superflua omnia sunt reprobata, l. 1. §. quibus, Cod. de nov. Cod. fin. Cod. qui admitti ad bonor. possess. & in præm. ibi: Rescatis superfluis. Clem. exvi, §. quavis, ff. de verborum significat. neu superfluis actibus uti fas est, l. hac stipulatio, §. divi, ff. ut legator. nomine caveatur, perinde quasi minus emanatum foret. quæ enim materialia sunt, pro nihilo ducenda, cum nihil, & inutile equiparentur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudicat. cap. sicut urgeri 1. quæst. 1. cum decreti infirmitas non nisi in superfluo habeatur, secus verò in eo, quod debetur: quare decretum istiusmodi diversis sub cōceptibus firmum, infirmumque vocatur: firmum in bis centum, ut potè debitum, infirmum verò in reliquo, uti indebitum.

5 Ne differas: decretum ex falsa latum causa, si pro parte sit vera causastunc in universum perimitur, l. cum vero, §. subventum, ff. de fideicommiss. liber. l. 1. §. hæc verba, ff. ne vis fiat

6 ei, l. 3. §. puberi, ff. de carboniano edicto: nam effectum ex causa partim vera, partimve falsa dimanare impossibile est, aliqui Irocervus daretur, quod esset absurdum; quicquid enim nullum est, nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudicat. l. non putavit, §. non qua vis, ff. de bonorum possess. contra tabul. l. 2. ff. de auctoritat. tut. l. si aut nullum, C. de legitimis heredibus, l. non dubium, Cod. de legibus, l. fin. Cod. de sentent. ex brev. recitan. cap. illud, de iure patronatus; igitur, &c.

7 Næ primo obstat textus in dicta l. cum verò, §. subventum, ff. de fideicommiss. liber. siquidem in alia extat faci specie; quinimò secus rescripsit Iulianus.

8 Nec 2. obstat textus in l. 1. §. hæc verba, ff. ne vis fiat ei, cum in alio extet casu: etenim, in hoc textu nunquam de sententia partim ex vera, partim ex falsa causa fermo habetur, dumtaxat verò ex tota causa.

- 9 Neu postmodum obstat textus in dicta l. 3. §. *puberi*, ff. de carboniano edicto: siquidem nil mentionatur de sententia, partim vera, partim timve falsa.
- 10 Tametsi per S. C. ex æquitate fuisse firmum istiusmodi decretum, prædefinitum fuit, ceu literis prodit Antonius Capicius hic num. 7. in fine; ibi: *Fuit votatum quod ex æquitate verumtamen in-*
- 11 *manet decretum validum*: verumtamen in juris puncto publicis in thesibus quis secus defenditare potest, edifferēs suo in genere spifse firmum decretum: neque fas est differere, decretum esse indivisibile, nam verū (inquis)

12 alit terminos indivisibilitatis hand percipis: quandoquidem quodlibet decretum de sui natura est indivisibile, sive de re divisibili; sive indivisibili verificatur: etenim pro re illa, quam attingit firmum est; ut est nostro in themate pro eo, quod debetur; cum in hoc dicatur decretum; infirmum verò pro eo, quod non debetur, cum illud non attingat; ac per consequens in hoc rigorosè loquendo, haud est decretum; igitur rigorosè, secus verò de æquitate in nostra facti specie firmum est decretum.

Secundo in dicta causa fuit dubitatum; an stante decreto valido, & consequenter, quod vigore cessionis possit domina Antonia agere contra tertios possessores; utrum debebat ipsa pro rata sibi diminuere de debito, ex quo inter alios possessores erat etiam ipsa. *Hæc Antonius Capicius, hic num. 8.*

Secunda facti species,

- S Upposita decreti firmitate; numquid superfluum solvens, illud compensare queat in iis, in quibus solvens debitor esse supponitur.
- 13 Compensare posse, per S. C. fuisse prædefinitum, literis prodit Antonius Capicius hic in hæc verba; & *fuit votatum, quod sic.*
- 14 Probatur: superfluum solutum indebitum, supponitur, siquidem nullo jure debetur, nequidem naturali, *scilicet amplius 84. §. ut natu-*

ra debet, ff. de reg. juris, Antonius Faber 3. C. tit. 11. de sportul. & sumpt. §. def. ff. in allegationibus 3. pag. 168. igitur restituendum, Antonius Faber 8. Cod. tit. 30. de solut. & liber. def. 33. cum semper, & omnino, indemne servandum sit jus alterius, l. Paulus 99. alias l. creditorem, ff. de solut. igitur jure merito compensandum; alioqui vitiosus foret circulus, si de superfluo restitutio fiat; ac iterum pro debito restituatur, ut speculatur liquet.

Tertio in eadem causa fuit dubitatum: an stante validitate decreti, ut dictum est; possit opponi D. Antonia agenti jure cesso de defectu assensus in dicta cessione; ex quo assensus interpositus fuit post conclusum in causa, &c. *Hæc Antonius Capicius, num. 9. in fine.*

Tertia facti species.

- S Tante decreti nostro in casu firmitate: nunquid in crediti cessione Regius reposcatur assensus.
- 15 Regium postulari assensum, ac per consequens etiamnum quodam judicationem per S. C. fuisse sancitum, memorat Antonius Capicius hic n. 11. ibi: *Fuit tamen votatum, quod ex æquitate talis assensus jure etiam quodam judicationem.*
- 16 Probatur semper ac de alienatione sermo habetur, Regius reposcitur assensus. Reg. de Marinis 2. resol. cap. 84. num. 1. pag. 182. juxta

Tex. in cap. 1. §. Titius si de feud. fuerit controvers. inter dom. argumento legis cum fundum ff. de serv. rust. prad. Hothomanus, conf. 31. nu. 38. pag. 148. & conf. 32. num. 16. pag. 151. alit cessio isthac inter alienationis species annumeranda est. Ulpianus tit. regn. 19. siquidem de uno ad aliud jus transire edisserit, quod per absurdum foret, cum extento à themate uno ad aliud fieri haud fas sit, si diversa militet ratio. Antonius Faber de error. pragmat. tomo 2. decad. 26. error. 4. pag. 17. Hothomanus observat. lib. cap. 22. quare jure merito, & inassistentia, & in adjudicatione Regius reposcitur assensus.

Quarto in prædicta causa fuit dubitatum: an Dux Ariani habens privilegium Ariani à Rege Secundo Ferdinando, cum clausula, per quam derogatur omnibus etiam dotibus, possit se tueri adversus dictam adjudicationem, & assistentiam, cum dicatur in privilegio, quod pro bono pacis vendit Civitatem Ariani, ut de illa pecunia subveniatur bello contra Gallos. *Hæc Antonius Capicius.*

CAPUT I.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Sententia, ex falsa fundata causa: numquid infirma autcmetur.

Privilegium à Principe obtinens quis, ut dotibus etiamnum derogare valeat: numquid in adjudicationibus, & assistentia Regis reposeatur assensus.

17. Tamest si posci per S. C. fuisse prædefinitum, memorie prodit Antonius Capicius *hic, num. 13. & 14. ibi*; *Fuit in hoc votatum, quod non obstat privilegium, & quod dum derogatur dotibus, intelligitur in dotibus non veris; non in veris ut erat ista, &c.* verumtamen in juris puncto quispiam publicis in thesibus potest secus defenditare, ac per consequens non postulari.

18. Probatur: privilegium dotibus permixtum non nisi à Principe dimanavit patet ex *l. assiduus 13. Cod. qui potiores in pignore*, ubi Imperator Justinianus innumera privilegia doti indulgit; ast in Principis ditione est, & condere, & dirimere leges. argumento legis *iura 8. ff. de legibus*. Antonius Faber *7. Cod. tit. 25. de sent. & inter. def. 1. nu. 11. in allegat. pag. 840. l. ult. Cod. de legibus, §. 1. de apt. mu. col. 9. Corasius, in ff. de legibus, & senat. ad l. non ambigitur 9. num. 4. pag. 261.* cum res, per quas causas fiat per eadem dissolvitur, *l. nil tam naturale, ff. de regulis juris, cap. omnis 27. quæst. 2. cap. omnis res, de regulis juris in 6.* igitur dotibus identidem privilegium permixtum, perimere posse plusquam apertum, est: quare hic de veris, secus verò de fictis (uti somniavit Capicius hic) intelligitur dotibus.

19. Ne dicassim Principis manu haud est, facultatis jus quæsitum tertio dirimere, *l. 2. §. merito, & §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco publico, l. 4. Cod. de emancip. lib. neri beneficia*. Principis debent cuiquam esse captiosi, *l. Paulus notat. 8. ff. de prator. stipulat.* Antonius Faber *6. Cod. tit. 4. de testam. def. 2. in allegat. nu. 21. l. 1. §. merito, §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco publico*. Corasius in *ff. de constitut. princ. ad l. beneficium 3. num. 4. pag. 197.* in nostra porro facti specie jus tertio quæsitum esse supponitur; igitur, &c.

20. Distinguenda erit major: procul à justa causa permittitur major; juxta verò cum causa denegatur. causa porro justa nostro in casu fuit, quia Dux Arianides Ariani urbem alienasse perhibetur, non nisi pro pacis bono, pro bello gallico ad proprium defendendum Regem, hinc Tullius *1. de offic. sic* describit: *paci, quæ nihil habet insidiarum semper est consulendus.* cum Vassallus quilibet suum tutari Regem asstringitur: quare jure optimè Tullius *1. offic. describit: suscipienda bella sunt, ut in pace sine injuria vivatur;* quæ profecto causa cum sit major cunctis præse dotibus par est. inspicito quæ dixi in *cap. unico, ad illustrationem decisi. 8.*

1. Nfirmam fore indubiè reor. est Afflicti decisi. 28. aliorumque Author est Thorus *vot. decisi. tomo 2. voto 24. in 2. allegat. num. 13. & in compend. decisi. tomo 1. §. decretum sine sententia latum.*

2. Probatur: de essentiali sententiæ conceptu repositur, ut iusta sit, *l. Judices, Cod. de iudiciis, l. qua de re, ff. de off. iudicis, Hug. Donellus comment. de iure civil. lib. 1. 7. cap. 24. sub num. 50. pag. 99. Codex Theodof. 9. ad Iulianum repetundarum, tit. 27. in l. cognitores 5. per totum tomo 3. pag. 215.* siquid juxta jus, iusticiamque per Judices ferri debet, alioquin iustitiæ præcepta haud servarètur, ac per consequens læderetur iustitia, quæ est virtus omnium. Tullius *3. de offic. & ut iniusta, infirmaque nullius roboris foret; ne in rem transiret judicatam, cap. inter literas, de sent. & re judicata, cap. post longas, de sententia, & re judicat. cap. inter 9. cap. cum inter 12. cap. quidam consultationem 15. eodem, l. 1. Cod. si à non competenti, cap. solet, de sententia excommunic. in 6. l. 1. §. item contra, ff. quæ sententia sine appellatione, cap. per tuas de sent. excommunic. cap. examinata de confirm. utili, cap. ei, qui vers. item 2. quæst. 6. cap. frater 26. quæst. 1. l. magis, §. si as alienum, ff. de rebus eorum, l. nemo, Cod. de sentent. & inter. loc. l. si expressim 19. ff. de appellat. Auth. hodie, Cod. de iudic. l. 4. §. condemnatus, ff. hoc tit. l. in hoc 28. ff. familia erciscunde, l. si quis filio 6. §. quod si quis, ff. de iniusto rupto, l. 1. §. item contra, ff. quæ sententia sine appellat. l. 1. & 2. Cod. quando provocare. Valentia lib. 2. illustr. traç. 2. cap. 6. nu. 18. Petrus Barbosa in l. meritum, num. 5. l. si prator; num. 37. ff. de iudiciis. Duarenus ad tit. ff. de iudic. cap. de var. iudic. Faber lib. 12. consuet. cap. 14. Oualdus lib. 26. Donelli cap. 6. Cujacius in dicto cap. post longas, & in l. si libertus, ff. de iure patron. & ad tit. C. quando provocare, & lib. 10. respons. Modestini in l. præses, ff. de iudic. & in l. 1. ff. quod quisque juris, & lib. 18. observat. cap. 3. & in l. 1. ff. de legibus, & lib. 6. observat. cap. 25. & in l. merito, Cod. de suis, & legitimis. Vultejus de iudiciis lib. 4. cap. 1. Alciatus in l. qui Roma, §. ultimo, ff. de verb. oblig. Pichardus in princip. instit. de officio iudicis. Pinellus lib. 1. select. cap. 19. siquidem se habet perinde, ac si*

- 3 lata minus fuisset, l. 1. §. item cum contra, ff. de jure patron. Cujacius in ff. de jure patronatus ad l. 16. lit. D. pag. 1222. aliqui justitia minimè constans, & perpetua voluntas, tribuendi cuique, quod suum est foret, contra Tex. in institut. de just. & jur. tit. 1. in princ. ac per consequens justitie essentia pessundaretur; paria etenim sunt, aliquid non esse, ac fore inutiliter, l. 4. §. communia, ff. de re judicata, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata. cap. sicut urgeri 1. quæst. 1. inspicito Autores penes. Thorum in Cod. rer. judicat. allegat. 3. num. 15. & 16. igitur cum sententia isthæc ex erronea sit fundata causa; juremerito nulla, infirmaque est, cum infirma causa infirmum producat effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, l. non putavit, §. non quævis, ff. de bonor. posses. contra tabul. l. 2. ff. de auctoritate tutor, juxta dictionem illud non entis nullæ sunt qualitates, nullaque attributa, l. ejus, qui in provincia, vers. quoniam, ff. si certum petatur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, l. 2. ff. de usufructu, l. Pomponius, §. finali de acquirenda possess. l. si servum, §. finali, ff. de actionibus empti, l. nec ullam, §. si quis absentis, ff. de petitione heredit. l. 1. ff. de hered. vend. cap. bone de elect. c. ad dissolvendum de desponsat. in puer,

CAPUT II.

Sententia nulla: numquid executioni demandanda sit.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
Num. 2. & 3. ejusdem thes. probationes.

- 1 **E**xecutioni minimè fore demandandâ, sive de jure naturali, sive de jure positivo, sive Cæsareo, sive Canonico, reor: tametsi Regio sub nomine promulgata sit. est adversus Afflictum decif. 283. Franchum decif. 643. Tapiam, Riccium, aliof. que. Thorus Author est in compend. decif. tomo 1. §. sententia nulla an debeat executioni demandari.
- 2 Probatur: quodlibet jus de sui conceptu jussum reposcit. Antonius Faber ratio. tomo 1. ad leg. 1. tit. 1. de justitia, & jure, col. 1. pag. 1. Cujacius de justit. & jure, tit. 1. in princ. col. 1. pag. 1. tomo 2. aliqui haud foret jus, ac in consequentiam, sive jus naturale, sive Canonicum, sive Cæsareum signen Regia Majestas aliquid injustum jubere possit, juxta illud: per me reges regnant, ac legum conditores iusta decernunt; quare materialiter se habere edisseritur, quod Regis nomine divulgata sit sententia.
- 3 Probatur 2. rogitandum à supralaudatis adversariis: nonnè ex irrita causa; infirmus agnascitur effectus. dicta l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, idque genus, ubi supra. cedo numquid purum nihil executioni deman-

dandum sit? numquid essentialis sententiæ conceptus devastaretur? idque genus; quæ cum ridicula sint; juremerito executioni haud demandanda sit; aliqui error executioni demandaretur, quod per absurdum foret; cum error explodat assensum, l. si per errorem, ff. de iuri dict. omnium judic. l. si procurator, ff. de acquirend. rer. dom. l. idcirco, Cod. de iure ignor. neu suam deperdere facessit rem, dicta l. si procurator 35.

CAPUT III.

Decretum super bonis non obligatis editum: numquid in totum, vel pro ipsorum parte bonorum non obstrictorum infirmum ducendum sit.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis decisio.
Num. 2. ejusdem Thesis probatio.
Num. 3. 4. & 5. ejusdem Thesis oppugnation, & solutio.

- 1 **T**ametsi fore infirmum, per S. C. fuisset prædefinitum memorat Afflictus decif. 218. de Franchis decif. 86. num. 6. & decif. 173. alique: verumtamen in juris puncto quispiam publicis in thesibus secus tutari potest, edifferens bonis obligatis, obstrictisve firmum; pro aliis verò bonis non fuisse decretum, nisi purè materialiter, secus verò formaliter: quare rigorosè loquendo decretum istud, haud divisibile vocitatur, ceteri somniantur adversarii: siquidem pro bonis illis, quæ non sunt obligata, non fuit prædefinitum, nisi purè denominativè, vocaliter, materialiterque; secus verò alio pacto.
- 3 Nec obstat dictionem adversariorum illud: Judicis decretum fore individuum. Antonius Faber 3. Cod. tit. 2. de sport. & sumpt. def. 7. num. 7. pag. 169. siquidem decretum istiusmodi suo in genere etiamnum individuum effectum: nam, pro bonis obstrictis foret formaliter promulgatum; pro rebus verò non obligatis, non dicitur fuisse divulgatum decretum; est solummodo merè materialiter; quare nulla scaturit contradictio, scilicet esse individuum, cum illud, quod venit formaliter sit decretum, & firmum; secus verò quod venit materialiter; perinde enim se habet ly materialiter, ac si non fuisset; est enim frustra actum, quod equipollens est, ac non actum; ut rite speculanti liquet, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, cap. sicut urgeri, quæst. 1. l. seia, ff. de tutor. & curator. l. ejus, ff. de rebus dubiis, l. duo sunt Titii, l. non putavit, §. non quævis, ff. de bonor. posses. contra tabul. l. 1. §. nihil, ff. de in offic. testam. l. si quis sub condit. ff. de testam. int. lex consensu, §. 1. ff. de appell. l. si pro parte, §. verum, ff. de in rem vers. senim verò tametsi sententia, quæ unicam dumtaxat causam continet, pro parte valere, & pro parte infirmari ne-

nequit, *l. in hoc iudicio 23. ff. familiae ercisc. & identidem si plura contineat capita, sed conexa, vitiato, uno vitiato & aliud, l. etiam 30. §. 1. ff. de minor. Menochius de arbitriis, casu 93. num. 27. & casu 95. num. 7. verumtamen si plura, diversaeque contineat capita, tunc potest pro parte esse firma, & pro parte infirma: cap. dilectus, de praebeendis, cap. post appellationem, §. si quis ex pluribus 2. quæst.*

6. l. de unoquoque, ff. de re iudic. *l. in fisco 44. ff. de iudiciis.* exemplo extat de arbitrorum laudo, quod si plura amplectatur capita, tunc potest pro una parte approbari, pro altera, verò improbari, *l. diem 23. §. sed si, ff. hoc tit. l. si autem, §. finali, ff. de negotiis gestis.* argumentum in *l. quid tamen 25. in princip. de arbitris.*

DECISIO LII.

IN Causa hæredum Magnifici Joannis Gagliardi cum Magnifico Joanne Minutulo super executione cujusdam sententiæ alias latæ in S. C. contra dictum Joannem Minutulum, ut hæredem Loysii. qui se defendebat, non debere exequi contra bona, quæ possidet: ex quo est hæres cum beneficio inventarii quondam Loysio patri suo: & quod hæc bona non sunt paterna: præfatis de Gagliardo opponentibus, quod extat decretum latum in S. C. quod super his bonis executio fiat tamquam inventariatis in dicto inventario: prædicto Joanni Minutulo in contrarium asseverante, & petente, se restitui in integrum, contra dictum decretum ex clausula generali, cum per depositionem dicti Joannis Gagliardi, & Margaritæ Minutulæ suæ Matris factam in quodam, alio iudicio inter dictum Joannem Minutulum, in quo tamquam testes examinati sunt, constare dicat, quod dicta bona non remanserint in hæreditate Loysii, & quod de istis depositionibus non habuit huc usque noticiam, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species:

Decretum in S. R. C. super bonis in inventario descriptis adversus hæredem Titii filium, cum beneficio legis inventarii divulgatum: numquid istiusmodi executio per hæredem impediri possit, excipientem, quod bona isthæc haud paterna sint.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. ultique ad finem, ejusdem Thesis probationes.

I ritè celebratum fuisse inventarium, perhibeat, tunc contra hæredem filii Titium exequendum fore reor, ac per consequens pro ipsum impedimento esse nequeat, quominus executioni demandetur.

2 Probatur 1. ex *l. finali, Cod. arbitri. tutela.*

Author est Reg. de Marinis, *alleg. 15. num. 14.*

3 siquidem possessio pro bonis in inventario descriptis extare supponitur, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignoribus, l. si, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. si.*

nali, C. eod. tit. l. qui accusare, C. de edendo, §. retinenda, versic. commodum, Instit. de interd. cap. pro possessore, de reg. juris in 6. quare jure merito decretum super hujusmodi bonis in inventario descriptis latum, firmum ducendum sit, ad usque per hæredem conventum, secus cõmonstretur; quare in Capiciana isthac facti specie Joānis Minutuli, seu Loysii hæres probare interest, bona in inventario descripta minùs fore paterna, & per consequens fuisse per errorem conscripta; neu Capicius edocet hic, quid super themate istiusmodi per S. C. fuit prædefinitum.

4 Probatur 2. ly: bona isthac minùs fore paterna, quid facti est; igitur probatione indiget: quæ enim facti sunt, probari necessum est, *l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati. 9. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque §. fin. ff. de publican. l. assecuratio, C. de non numerata pecunia. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrumentorum, cap. licet, de constit. in 6.* alit probatio hujusmodi usquequod fiat, minime impedimento esse potest, quominus executio fiat, cum possessio stet pro inventarii consensione, secus verò pro excipiente, seu fusè de hoc alibi dissertatum fuit.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT I.

Sententia, quæ in rem transit judicatum: numquid falsitatis, vel novi instrumenti reperi prætextu retractanda sit.

S I M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 9. ejusdem Thesis probationes.

Num. 9. Thesis impugnatio.

Num. 10. ejusdem oppugnationis solutio.

I falsitas, vel noviter instrumentum repperitum, haud obscure pateat; atque adeo justam ignorandi causam habuerit tunc sententiam retractandam fore reor. est Authorum nonnullorum, quorum, & Auctores, & sectatores sunt Boerius, *decis.* 307. edocens, restitutionem in integrum beneficii implorare posse, non nisi ex generali causa, si qua iusta causa videatur. & Urfillus ad Aflicium, *decis.* 386.

2 Probat 1. ex textu, in *l. divi fratris, ff. de penis, l. 1. ff. de questionibus, cap. accepimus, de fide instrumentorum, cap. cum venerabilis, de exceptionibus, l. cum quis, Cod. de jur. am. l. 1. 2. 3. & 4. si ex falsis, & c. igitur, & c.*

3 Probat 2. Ubi falsitas haud obscure liquet; vel instrumentum noviter repperitum, certè adversarium fugiebat; toties sententia, quæ in rem transit judicatam, merè materialiter se habet, *l. 1. & 2. Cod. si ex falsis instrumentis, l. cui aliquis, ff. de except. cap. licet, vers. post hoc, de probat. cap. c. venerabilis, de except. Argum. textus, in l. finali, in fine, Cod. de fide instrum. l. satis aperte, Cod. ad leg. Cornel. de falsis, cap. sicut 9. de testib. Argum. legis, 2. ff. de except. rei judicatæ, l. si ex testamento, ff. eodem tit. l. si fideiussor. §. 1. ff. mandati, l. 1. Cod. de cond. indeb. l. cum prolatis 31. ff. de sentent. & re judic. l. qui testamento 37. ff. de excusat. tutor. siquidem etsi sententia, quæ in rem judicatam, transit paratam habet executionem, & Canonico, & Cæsare inspectis iuribus, minor 40. ff. de minor. l. pigora 50. ff. de evic. l. 4. §. si ex conventionem 4. l. a Divo Pio cum suis §. §. ff. de sent. & re judic. l. 2. C. de execut. rei judic. Parladorius, lib. 2. rer. quotidian. cap. ultimo, in princip. Richardus, in manu d. 2. part. §. 5. Maranta, in speculo, 6. part. tit. de excusat. sententia, adeoque est exequenda, idque nonnisi ad effectum perducatur, l. 2. Cod. de executioni sententia, l. si causa, Cod. de transact. l. properandum, §. sin autem, Cod. de iudiciis. Consultus, in l. a Divo Pio, §. 1. ff. de re judicata, Cujacius, ad cit. Cod. de executione. Vultejus, lib. 3. de iudiciis, cap. 13. Cancrinius, lib. 3. var. cap. 17. Carleval. de iudiciis, tomo 2. tit. 1. disput. 8. nu.*

5 2. quod suum vindicet locum, seu lata sit iudice ordinario, seu à Delegato, dummodo ab ipsa provocatum non sit, l. 2. l. in eos 16. l. à Proconsulibus 19. l. precipimus, §. 3. Cod. de appellat. verumtamen per in integrum restitutionem rescinditur, l. Divus, ubi: in integrum restituas, l. 2. Cod. si à falsis instrum. l. si à falsis 42. Cod. de transact. cap. cum venerabilis. Glossa, in dicta l. Divus, verbo, restituas. Menochius, lib. 2. de arbitr. casu 15. Covarr. in cap. alma 1. §. 11. nu. 14. Petrus Gregorius, lib. 36. syntag. cap. 5. num. 8. Stortia, de in integrum restit. 2. p. quest. 27. ar. 5. Cevallos, comm. quest. 84. Carraleo, in quest. an habeat locum restitutio contra sentent. ex num. 4. Salgado, in labyrinth. 3. p. cap. 1. num. 168. Parexa, de instrum. edit. in addit. quæ exant ad calcem, tom. 1. pag. 353. siquidem si Iudices id minis ignorassent, sanè sententiam haud promulgassent: nam judicare altringuntur, non nisi secundum veritatem. Antonius Faber, 1. rationalium, tit. 1. de iust. & iur. pag. 1. cum veritati semper adherendum sit, iuxta diderium proptitum illud: Amicus Socrates, sed magis amica veritas, ideoque super omnia amanda, & sequenda, l. si ita legatus, ff. de condit. & demonstr. quare jure merito Democritus Optimus, inquit, Iudex esse indicatur, qui citò intelligit, & lentè judicat. Alterum quidem est benevolentia, alterum autem diligentia exquisita. Ant. fern. de incor. judic. secus verò secundum errorem, veritati opponentem, l. si per errorem, ff. de jurisdictione omnium Iudicum: siquidem iudicantis vellex explodit. Ant. Faber, in §. de iust. & iur. princ. i. consuet. 1. pag. 3. Consule Cujacium, ad tit. Cod. quando provocare; ubi nonnulla erudita cõgessit exemplaria, inter quæ extant, utputà si Iudex prædefinitivè, potuisse minorè

6 14. annorum testamentarias condere tabulas, adeoque potiorè esse causam hæredis in eo testamento scripti, quàm ab intestato succedentium; tunc sententia infirma est, l. 1. §. 2. ff. quæ sententia, l. 2. l. 5. Cod. quando provocare, cum sit apertè contra jus stabilitum in l. quæ

8 arato §. ff. qui testam. vel si pronunciarit, maritum in solutione dotis insolvidum esse condemnandum, lex diverso 17. §. ultimo, ff. soluto matrim. cum ex juris prædefinitione, ultra quam facillè potest, haud alstringatur, l. maritum 12. cum sequenti, ff. soluto matrim. non tamen 20. cum sequenti, ff. de sent. & re judic. siquæ de reliquis edisserit. Cõsule textum, in l. non poterit 63. ff. de furtis, l. 1. l. furti 6. ff. de his, qui notant infam. l. miles 6. §. 1. de sent. & re judic. igitur, & c.

9 Nec obstat textus in l. causa, §. finali cum lege sequenti, ff. de minoribus, l. finali, §. finali, Cod. de fide instrumentorum, in quibus secus sancitum habetur, ne in infinitum causæ prorentur; igitur, & c.

10 Textus hujuscemodi minimè obstant: siquidem alio in casu extant: commentator nannque, vel quatenus falsitas haud certò liquet; vel instrumentum scienter celatum fuit; vel alio pacto.

CA.

CAPUT II.

Inventarium: numquid heredi prodest; si creditores aliqui sint citati; alii verò non.

SUMMÆ.

Num. 1. primæ Thesidis partis prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 7. ejusdem Thesidis probatio.

Num. 7. secundæ Thesidis partis decisio.
Num. 8. & 9. ejusdem Thesidis probatio.

Istinguas: vel universi per edictum citati sint creditores, & tunc cuncti rite citati sunt; ac per consequens nemo ignorans esse supponitur.

2 Probatur: Citare namque per edictum, cunctos amplecti disferitur creditores: quandoquidem edictum istud generalis vocatur citatio, ac sufficiens divulgatio, juxta doctrinam, rosaceo ore, promulgatam à Jacobo Cujacio 20. observat. cap. 11. ad interpretationem, l. inter, ff. de pub. jud. lit. C. & D. pag. 1867. exemplo extat de Romanorum ritu, qui præconis voce adversarium evocabat, vel edictis, vel literis; vel denunciationibus, l. penult. ff. de in integrum restit. Sveronius in Titum; ibi: citatus præ Tribunali voce præconis convitiatorem rapisti in carcerem. Gellius, lib. 11. nocturnum,

4 cap. 1. inde est, quòd edicta in publico affigebantur loco, ut ad Rei notionem citatio perveniret, l. 1. item cum ex edicto, ff. quæ sententia. Consule Duarenium, lib. 1. disput. cap. 7. Vultejum, discept. juris, cap. 2. & lib. 2. de judiciis, cap. 6. num. 5. Revardum, pro Tribun. cap. 3. Robertum, lib. 3. sentent. cap. 17. Goveanum, lib. 1. var. cap. 47. Petrum Fabrū, in l. est, nihil, ff. de R. I. Quintanaduénas, lib. 1. de jurisdict. tit. 4. quod enim publicis in oris sit, cunctis notum fieri ducitur: quare jure merito tēpestata sãcita per Judicem lapsa, contumax, seu verus, seu præsumptus constituitur, cap. nemo 11. quæst. 3. cap. salvo, de sentent. excomm. l. Arrianus, §.

ultim. ff. de jure Fisci, cap. nullus 11. quæst. 3. Paulus, lib. 5. sentent. tit. 5. vers. trinis literis, l. 2. §. Senatus, ff. de jure Fisci, l. ad peremptorium 68. ff. de judiciis, l. contumacia 53. §. 1. ff. de re judic. l. Divus 7. ff. de in integrum restit. l. ex consensu 23. §. finali, ff. de appellat. l. 3. Cod. quomodo, & quando. Paulus, lib. 5. sentent. tit. 5. vers. trinis literis. Cujacius, lib. 29. observat. cap. 11. & in cap. 1. de cohabit. Cleric. Vultejus, discept. cap. 2. Pax, in praxi, tomo 2. cap. unico.

6 Didacus Perez, in l. 1. tit. 9. lib. 3. ordin. neu obstat textus, in l. ad peremptorium 68. ff. de judiciis, siquidem in alio extat themate; ut ex supra commonstratis liquet solutio; igitur, &c.

7 Vel procul ab edicto; ast particulares aliqui citati fuere creditores; & tunc pro non citatis inventarium heredi minis prodest. est contra Reg. de Franchis, decis. 129. nu. 2. cujus, laudator, sectatorque est Regens de Marinis, tomo 2. resol. lib. 2. cap. 112. num. 7. alioque secus fatentes.

8 Probatur: nemo procul à recta ratione, dammandus est; præsertimve ignorans: in nostro porro casu creditores minime dammandi sunt, adeoque inventarium celebratum, istis haud obesse debet; alioqui ignorans, atque indefensus damnetur: quod per absurdum foret, utpote rationi dissonum: nam nemo indefensus dammandus est, cum defensio naturali attentio jure debeatur. Caramuel, in Theologia morali, quæst. 8. casu 37. pag. 124. siquidem Judex in suo deficeret munere; quod etiamnũ sit, si prædefiniat dubia, vel occulta propter aliquas leves conjecturas. Divus Thomas, 2. 2. quæst. 60. ar. 2. Divus Augustinus, lib. 2. de sermone Domini in monte, cap. 28. Sanctus Basil. in reg. brevior. inter. 164. hinc Horatius, sermone 1. lib. satyr. 3.

9 Stultus, & improbus hic amor est, dignusque notari,
Cũ tua pervideas oculis mala lippis injunctis.
Cur in amicorum vitiis, tam certis acutum?
Quam, ut Aquila, aut Serpens epidaurius.

Stultus, & improbus hic amor est, dignusque notari,
Cũ tua pervideas oculis mala lippis injunctis.
Cur in amicorum vitiis, tam certis acutum?
Quam, ut Aquila, aut Serpens epidaurius.

DECISIO LIII.

In Causa Magnifici Manfredini de Bucchis cum Universitate: fuit dubitatum; an petitio restitutionis in integrum adversus sententiam Sacri Consilii facta per Universitatem prædictam, impediatur illius executionem in sententiis inferiorum, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

SUMMÆ.

In integrum restitutio contra S. R. C. sententiam per Universitatem facta, in pectus Regia Pragmatica Regis Ferdinandi I. quæ incipit Magna Curia, & ritu ejusdem fori: numquid illius sententiæ impedimento esse queat.

Num. 1. & 2. Thesidis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad 7. ejusdem Thesidis probationes.

A' num. 7. usque ad finem, ejusdem Thesidis, & oppugnationes, & solutiones.
1. Mi-

Minimè impedimento esse posse, ac per consequens executioni demandandam fore, tamen si præsita prius per executorem fideiussione in casu retractionis, quod suum obtinere proditur locum, siue sub Regio promulgatur nomine, seu alterius Iudicis inferioris, per Sacrum Consilium fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hic, num. 3. ibi fuit votatum, quòd fiat executio data cautione per Manfredinum de restituendo, in casu restitutionis concedende parti, decretumque est, quòd nil allegabatur per Universitatem, per quod inferebatur, debere sententiam rescindi, nisi sola lesio: ex quo non fecerat suas defensiones: quo lesio inferebat ad restitutionem concedendam, non ad rescindendam sententiam. est Reg. de Franchis dec. 86. num. 2. Reg. Rever. tomo 1. dec. 16. vers. nec ob stare dicitur. Afflictus, dec. 346. num. 1. & 2. aliorumque contra Reg. de Marinis tomo 2. resol. iuris, lib. 2. cap. 200. à num. 1. usque ad 6. & observat. ad dec. 16. Reg. Rever. tomo 6. & 7. falsò laudantem Capicius, Reg. de Franchis, Afflictum, alioque, quos forsitan haud expicit.

3 Probatur 1. ex textu in cap. *scititate, de integ. restitutione*, Capicius hic Author est: siquidem sententia definitiva ritè divulgate, paratam obtinet executionem, l. minor. 25. ff. de minoribus, l. si cum aliquibus, ff. de re iudicata. Afflictus dec. 341. num. 3. & dec. 358. Rovitus pragmat. 5. num. 2. de off. S. R. C. de Marinis 2. quotidian. cap. 278. num. 3. vide Antonium Fabrum 7. Cod. tit. 20. de execut. rei iudic. dec. 34. num. 1. in allegat. pag. 892. l. ult. Cod. si ex falso instr. l. divus 33. ff. de re iudic. idem Faber 2. Cod. tit. 39. de satisf. d. def. 2. in allegat. nu. 5. pag. 148. l. minor 40. ff. de minor. l. pignora 50. ff. de evict. l. 4. §. si ex conventionem 4. l. à divo pio, cum suis, §. §. ff. hoc tit. l. 2. Cod. de execut. rei iudic. Parlador lib. 2. rer. quotid. cap. ultimo, in princ. Pichardus in manu d. 2. part. 1. §. 5. Maranta in speculo 6. par. tit. ult. de execut. sententia. González 2. decretal. de sententia, & re iudic. 12. cap. quod ad consultationem 15. num. 11. pag. 733. ac per consequens nullo immoranda sit pactio, ne infinitum dissidia prorogetur. Cironius in paratit. tit. de appellat. pag. 160. Tullius Philippica 8. Cujacius lib. 12. observat. cap. 4. ubi plures Observat. Cironius ad tit. de præscriptio. ibi. quod genus congerit: propter innumera mala, quæ illis contingunt, de quibus, in l. si servus, de obl. & action. l. acquissimum 17. de usufructu, l. 4. ff. de alienat. C. Observat. lib. 17. comment. c. 1. lit. B. Cenedo ad decret. collect. 6. l. quidam 13. ff. de servit. rustic. Cujacius lib. 18. observat. cap. 38. Merillus lib. 3. observat. cap. 8. & in l. debitorum 10. Cod. de pignor. Plinius lib. 2. epistol. 3. D. Ambrosius lib. 3. de virgin. Seneca 2. de ira, cap. 7. Vltiejus de iudic. cap. 1. Robertus lib. 2. iudic. c. 16. Solorzano, in polit. lib. 3. cap. 31. & emblemata 68. Fornerius lib. 3. rer. quotid. cap. 1. Quintilianus, declam. 3. neu

in integrum restitutionis rogatio obstat: etenim fat est, si de ipsa hæsitabilis habeatur cautio: quandoquidem per cautionem, securus sit, cum cautio faciat creditorem, securum. vide Antonium Fabrum 2. Cod. tit. 39. de satisf. def. 9. num. 8. in allegat. pag. 150. l. si mandatus 59. §. ult. ff. mandati, l. 4. §. additi, ff. de fideicommiss. libert. Ant. Fabrum ibidem, def. 10. nu. 2. l. plus cautionis 25. ubi Gothof. ex bellon. 1. supput. cap. 8. de reg. iur. idem Fabrum ibidem def. 12. nu. 7. Codex Theodos. 2. tit. 4. de denuntiatio. vel edition. rescript. in l. exigende 3. in comment. col. 2. tom. 1. pag. 99. inspicit Hahnium ad Vvesembecium 2. in §. qui satisfacere cogantur, tit. 8. num. 4. pag. 159. ad quid igitur necessariū ducitur sententiæ immoratio: cum & decipiendi, & lites prorogandi aditus fieret, ac per consequens fraudibus aditus panderetur, l. in fundo, ff. de rei vendicatio. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætenu, Cod. de Sac. Eccles. cap. porro de divor. Clem. 1. de usuris, Clem. 1. §. fin. de concess. præb. quare praxis (teste supralaudato de Marinis ad Reverterium) in S. R. C. introducta, in defectum abire, deberet, idque non nisi ad calamitates, afflictiones effugiendas, neū afflictio Afflicto superaddatur, l. navis, §. cum autem, ff. ad legem Rhodiam, de iactu, l. divus Marcus in principio, ff. de off. Præsidis, l. si idem, ff. de iurisdictione omnium iudicum, l. pena, §. fin. ff. ad l. Pom. de paricidi. l. tam de mentis, Cod. de Episcop. & Cler. c. si quis ex parte de cleric. agrot. cap. si quis à proprio 11. quæst. 5. tamen si Deus sepe numerat afflictus suppeditat, ut exemplatum est de Iosepho, qui plus credit, & prosperatus est in exilio, quàm si fuisset inter fratres suos domi. Genes. 47. & in Pharaone, qui quantò magis filios Israel affligebat, tantò magis multiplicabantur: Exod. 1. & sequ.

5 Probatur 2. quemadmodum decreti valor vigore supralaudatæ Pragmaticæ per appellationem suspendi nequit, tamen si communi inspecto iure suspensio fas est. Cironius in paratit. 3. decret. Alteserra 1. decret. tit. 29. de off. & potest. iudic. delegat. in cap. pastoralis 28. in §. prætere q. pag. 167. neu S. R. C. septentia executio per supplicationem, ejusdemque declamationem, ut in auctoritas, quæ supplicatio, Cod. de præcibus Imperatoris offensis. Afflictus dec. 356. num. 1. & 2. sic identidem à fortiori per in integrum restitutionem, seculi communi inspecto iure, l. penult. Cod. si adversus rem iudicatam, l. 1. Cod. quibus ex causis ma. Cujacius in ff. quod metus causa, tit. 1. ad l. ult. lit. B. tomo 2. pag. 255. vide eundem Cujacium in ff. de verb. significat. ad l. 22. lit. D. pag. 162. 8. tomo 2. Hug. Donellum de iure civil. lib. 1. cap. 14. n. 30. pag. 42. nam in integrum restitutio sola propriè dicitur actio mometi. Can. redintegranda 3. quæst. 1. & 18. Cod. unde vi, instit. de interdict. Cironius in paratit. 5. decret. de restit. spoliat. tit. 13.

6 in princ. pag. 130. exemplo extat de Principis supplicatione, quæ sententiæ haud impedi- mentum est; sic etiamnum in integrum resti- tutio; igitur, &c.

7 Nec obstat textus in *l. unica, Cod. de in- tegrum restitutione postul.* ubi secus sancitum extitit; ibi: *Postulata in integrum restitutione omnia in suo statu esse debere, donec res finia- tur, perspicui juris est, &c.* quemadmodum & in quamplurimis aliis foris Author est Re- gens de Marinis *cap. 200. num. 1.*

8 Textus hujuscemodi nostræ haud obstat thesi: siquidem verba illa, *omnia in suo statu esse debere, donec res finiat*, commentatione patitur hanc, utputa restitutione in integrum minus efficienda sit; adusque facti species ritè discutitur: quare tamen si in S. R. C. in inte- grum restitutiones adversus fecticias admit- tendæ sunt, *d. l. ult. Cod. si adversus rem judi- catam*. Autores supralaudati: attamen in... sententiæ executione minimè superlegendū est, verificata semper cautionis præstatione.

9 Ne differas: dispar est ratio de fecticiæ præ- latione, sive Regio, sive Principis nomine, ac sub alterius inferioris; igitur si sententia sub Principis nomine lata, consensit executioni demandanda sit (tamen si adversus ipsam in- tegrum restitutio intentatur) attamen secus prædefinendum, ubi sub inferioris nomine, divulgatur.

10 Nego antecedens: nam sub utroque nomi- ne, videlicet, & Principis, & inferioris Judi- cis promulgata sententia suum producit ef- fectum: cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad l. aquiliam, l. si postulare, §. 2. ff. ad l. julianam, de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. aucta, §. fin. ff. de nautæ caup. l. 2. Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccl.*

11 *Si igitur, inst. quod cum eo*, etenim in inte- grum restitutionis rogatio de sui concep- tu essentiali, aliud non quiritat, nisi ut lēsus in priscum redigatur statum, *l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minoribus, l. si locus, ff. quem- admodum servitutes, l. 1. Cod. de reputationi- bus, l. 2. Cod. in quibus causis*. Paulus lib. 1. *sententiarum tit. 7. l. 1. §. cerē, ff. ad Macedo- nianum, l. 3. ff. rem ratam, l. sed §. 8. juncto ibi Cujacio lib. 26. ff. Juliani, ff. si quis in fraudē, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. ne de statu de- fecti, l. si a 62. §. 14. ff. ad Trebellianum, l. 1. tit. 19. par. 6. cap. fin. 2. quæst. 3.* quod absque sententiæ immoratione ritè effi- ci possit; discutendo deinde: num restitutio in integrum suum obtineat locum; quidē ipsi competit.

12 Neu refragatur dicere: quemadmodum sē- tentiæ executio per nullitatis decreti allega- tionem suspensa manifestat. Cironius in *para- tiel. §. decr. Altesterra 1. decr. tit. 29. de offic. & potest. Judicis delegati, in cap. pastoralis 28. in §. præterea, pag. 167.* siquidem quod nullum est nullum prodit effectum, §. condemnatum, ff. de re judicata, l. non putavit, §. non quævis, ff.

de bonor. possess. contra tabulas, l. 2. ff. de auctori- tat. tutor. l. si aut nullum, Cod. de legitimis he- redibus, l. non dubium, Cod. de legibus, l. final. Cod. de sententiis ex brevii. recitan. cap. illud de jure patronatus, ita etiamnum, per inte- grum restitutionis petitionem, cum utrobique par urgeat ratio, juxta textum in *d. l. illud, ff. ad l. aquiliam, &c.*

13 Est dispar ratio de una facti specie, ac de alia, cū ex supradictis liquet.

14 Nec postmodum obstat textus in *l. unica, Cod. nil vocari in integrum rest. potest. cap. ap- pellatione 2. quæst. 6. cap. olim, de rescriptis, l. si causa cognita, Cod. de transact. Afflictus Au- thor est in *d. l. dec. 356. à num. 3. usq. ad 6.**

15 In alia extant textus illiusmodi facti spe- cie: quare à fortiori thesi nostra locum ob- tinet, ubi restitutio in integrum petitur, non nisi calumniosè, & litis prorogandæ; quod ju- ribus obnoxium est, quandoquidem lites im- morandæ non sunt cum summam parturiant perturbationem. Cujacius lib. 12. *observ. cap. 4. ubi plures Osualdus, Cironius in paratiel. ad tit. de præscript. idque genus; ac per con- sequens pacem, tranquillitatemq. Urbis pes- fundant;* hinc Tullius 1. *offic. sic describit: Paci, quæ nihil habet insidiarum, semper est consulendum.*

Pro decisionis hujuscemodi illu- stratione,

CAPUT I.

S. R. C. sententia: numquid executioni de- mandanda sit, si ab ea reclamatum fuisse, edisseratur: non nisi pretextu decreti in inte- grum restitutionem denegantis.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

Num. 3. ejusdem Thesis oppugnatio.

Num. 4. ejusdem solutio.

EXecutioni esse demandandam, recla- matione minus obstante, definitum fuisse per S. C. memoriæ tradit Reg. de Marinis *dec. 702.* quam prædefi- nitionem sectantur Reg. Rovitus *prag. 1. de minor. sub num. 29.* Thorus *tomo 1. compend. dec. §. sententia S. C. an executioni demanda- ri debeat.*

2. Eodem prorsus medio, quò supra compro- bata fuit §. 3. Capiciana decisio, commonstrat- ur, cum utrobique par urgeat ratio, *d. l. illud, ff. ad l. aquiliam*, idque genus: tamen si à decreto in integrum restitutionem denegā- te reclamari, vel appellari valeat, *l. 1. ibi: Appellare etiam docuisti, Cod. si sepius in- tegrum restitutio postuletur. Auth. quæ sup- plicatio, Cod. de præcibus Imperatori offeren- dis,*

176 Theatr.& Exam.omn.Dec.Regn.Neap.

dis, l.1. *Cod.de sententia præfecti Prætoris de Franchis dicta decis. 702.* verumtamen haud hinc scilicet, ut sententiæ executio immoranda sit, idque ob rationes supralaudatas; igitur, &c.

3 Ne dicas: restitutione in integrum rogata, nil est innovandum, *soto titulo Cod.de in integrum restitutione postul.* igitur impedimento est sententiæ executioni. Author est de Franchis dicta decis. 702.

4 Textus istiusmodi solutus jam fuit supra.

CAPUT II.

S. R. C. sententia in criminalibus lata: numquid ex incontinenti executioni demandanda sit, si ab ipsa reclamatum fuisse prædicetur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

1 **S**. R. C. sententiam in criminalibus latam, executioni haud contestim demandandam fore reor, si ab ipsa reclamatum fuerit sive sententiæ Magnæ Curiae Vicariæ minus conformis sit. est de Franchis

chis decis. 139. Tapie in pragm. 37. de officio procuratoris Caesaris, & in pragm. 5. de officio S. C. num. 6. quod pluries servari vidisse testatur Vivius decis. 495. num. 13. Muscatelli in praxi S. C. lib. 2. par. 1. Glossa nullitatis, num. 5. & Glossa sententia num. 171. Author est Thorus *romo 1. compend. decis. §. sententia S. C. in criminalibus, sive conformis*: est adversus supralaudatos.

2 Ultraque Thesis pars eodem probatur medio: sive enim S. R. C. sententia Magnæ Curiae Vicariæ sententiæ conformis esse prædicetur, sive non; hoc in casu id merè materialiter se habet: nam jure cautum habetur, ut à qualibet sententia reclamare permissum sit: quandoquidem reclamatio defensio est, quæ naturali inspecto jure debetur. Caramuel in Theologia morali quæst. 8. casu 37. pag. 124. quare S. R. C. sententiam fore conformem sententiæ Magnæ Curiae Vicariæ de sui conceptu nullam involvit certitudinem: igitur ju-
3 remerito à qualibet sententia reclamari fas est, alioqui indefensum damnaretur quis, quod
4 per absurdum foret, præsertim in criminalibus ubi luce meridiana clariore repositur probationes. Antonius Faber 6. Cod. tit. 2. de furtis, def. 4. num. 4. in allegat. pag. 518. adeoque defensio, quælibet indulgenda.

DECISIO LIV.

IN Causa Magnificæ Ritæ Caldoræ cum Jacob. de Russis: per dictum Iacobum opponitur exceptio discussionis contra dictam Dominam Ritam: ex quo est ipse tertius possessor conventus hypothecaria, contra quem non potest agi, nisi discussis hæredibus quondam Magnifici Ioannis Antonii Caldoræ principalis debitoris: ut est casus in auth. *hoc si debitor, Cod. de pignoris, &c.* Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

S I nec principalis, nec ejus hæres haud solvendo sint: numquid adversus tertium possessorem hypothecaria procedendum erit actione.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. & 3. ejusdem thesis probatio.

Num. 4. exploduntur Authores.

1 **H**Ypothecaria procedendum fore, actione, dummodò Judici id ex processu liquet indubie existimo. ceu per S. C. fuisse prædefinitum, testatur Capicius hæc in isthæc verbazib: *sic per hæc ultimam rationem fuit votatum pro actrice.* est Bartoli, Baldi, aliorumque, apud Capicium hæc, num. 5.

2 Probatur: Tametsi ex textu in Auth. *hoc si*

debitor, Cod. de pignor. prius principalis, ejusque hæredis bona excutienda sunt; deinde tertius conveniendus erit possessor, vel fidejussor. Auth. *præfente, Cod. de fidejuss.* Auth. *hoc si debitor, Cod. de pign.* Auth. *de fidejuss.* l. si fidejussor 41. ff. de pign. l. si testamento 50. §. questionem, vers. *iraque nobis, ff. de fidejuss.* l. 1. C. de conveniendis fidejuss. Auth. *hoc ita Cod. de duobus reis, §. si plures sint* 3. Instit. *de fidejuss.* l. si plures 28. l. si contendant 29. l. cum his, qui 37. l. si à Titio 44. l. inter eos 52. l. amissis 53. §. inter fidejussores, ff. de fidejuss. l. 3. l. eo, l. liberum 16. l. reos 23. C. de fidejuss. quare competit ipsi Epistola Divi Adriani, adeoque revocata sunt universa jura illa, quæ edocebant, fidejussorem obstrictum insolidum conveniri in totum, nulla facta discussione principalis, & confidejussorum, l. inter omnes 25. §. duo rei. ff. de fidejuss. l. 4. l. ommissis 17. l. si alienam 19. l. scientia 20. l. 23. C. de fidejuss. l. si mandaverit 22.

22. §. *interdum*, ff. *mandati*, l. 2. l. 13. §. *ubi duo*, ff. *de duobus reis*, l. 1. & 2. C. *de duobus reis*. Verde *instit.* 3. *de fideiuss.* tit. 21. §. *si plures sint*, nu. 1074. & 1075. & 1093. & 1094. pag. 108. & 110. Confule Antonium Fabrum, 7. *Cod. tit.* 20. *de execut. rei judic.* *defin.* 33. num. 1. *in allegat.* pag. 892. & ibidem, *defin.* 56. num. 1. *in allegat.* pag. 898. & 8. *Cod. tit.* 28. *de fideiuss.* *defin.* 3. num. 1. *in allegat.* Hug. Donellum *de iure civili*, lib. 12. cap. 29. *sub num.* 10. pag. 117. verumtamen si ex processu haud obscure liqueat, & principalem, & ejus heredem impotentes esse; tunc & principalis, & ejus heredis discutere bona terere tempus frustra foret; igitur clarè agnita, & principalis, & heredis solvendi impotentia; tunc exemplò ad tertium protendendum erit possessorem: alioqui fraudibus, dolosive aditus fieret, quod iuribus obnoxium foret, l. *in fundo*, ff. *de rei vindic.* l. *cum is*, §. *si cum lis*, ff. *de transact.* l. *qui sub prætenu*, *Cod. de sacres. Eccles.* cap. porro, *de divort.* Clem. 1. *de usuris*. Clem. 1. §. *finali*, *de concess. præbend.* cum fraus, dolusque nemini patrocinari debeant, l. *itaque fullo*, ff. *de furtis*, cap. *dictum* 30. *quest.* 1. cap. *intelleximus*, *de iudiciis*, cap. *tua* 12. *de Cleric. non resident.* cap. *feder*, cap. *ex tenore*, *de rescript.* cap. 2. *de dolo*, cap. 2. *de cognat.* *Spiritus*, cap. 1. *de collus.* 3. *detegend.* cap. *tuis*, *de usuris*, inde est, quòd fraudem fraude repellere fas, iuraque sinunt, l. *cum pater*, §. *Tizio fratri*, ff. *de legatis* 2. *igitur*, &c.

4. Hinc explodendi sunt Capicius, alique, *bic*, *in fine*, docentes, fat esse iudici, si id sit sibi notorium independentè à processu: nam, iudicis muneris est, secundum allegata, & probata iudicare, l. *illicitas*, §. *veritas*, ff. *de officio præsid.* cap. *pastoralis*, §. *quia verò*, ff. *de offic. deleg.* Divus Thomas, *quest.* 67. ar. 2. ac per consequens ex fabricato processu impotentia liquere debet.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

C A P I T U L U M

Tertius possessor: numquid declinatoriam, vel dilatoriam opponere possit exceptionem fori.

S U M M U M

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

I Pponere posse reor. est contra Vincencium de Anna, *allegatione* 76. num. 3. memorantem, sic in Magno Vicarie Senatu prædefinitum fuisse. Thorum, *tomus* 1. *compend. decis.* *vers.* *tertius an possit opponere*.

2. Probatur: In cujuslibet manu est, privilegio uti posse suo, cum nemini irroget injuriam, l. *injuriarum*, §. 1. ff. *de injur.* l. 3. §. *is tamen*, ff. *de liber. homine exhib.* l. *qui injuriar.* §. *is qui*, ff. *de jur. jur.* l. *iure jurando*, l. *quod Reipubl.* l. *injuriar.* ff. *de injur.* l. *fluminum*, §. *ult.* ff. *de damno infecto*, l. *Proculus*, ff. *eod. tit.* l. *si donaturus*, §. *si quis indebitum*, *Cod. de condic. ob causam*, l. *si meo*, ff. *de aqua pluvia arcenda*, cap. *cum Eccles.* 21. *vers.* *quia de elect.* etenim juri suo privato quilibet resignare quit, l. *si quis in conscribendo*, *Cod. de Episcop. & Clericis*, l. *penult.* *Cod. de pactis*, cap. *tuis* 39. *vers.* *nisi de testibus*, cap. *ad Apostolicam*, *de Regularibus*, cap. *si de tertia*, *de privileg.* secus verò publico, l. *ius publicum*, ff. *de pactis*, l. 2. §. *sed quia veremur*, *Cod. de iure jurando propter cal.* cap. *si diligenti*, *de foro compet.* Covarr. in cap. *quavis pactum*, p. 2. §. 1. num. 5. & 6. Petrus Barbosa, in l. *alia*, §. *eleganter*, num. 11. *cum seqq.* ff. *solutio marit.* Tiraquellus, *de iure primogenit. quest.* 24. num. 4. *cum sequent.* ac per consequens coram competenti esse conveniendum iudice, l. *unic.* C. *ubi de possess.* *ubi de heredit.* l. *unica*, C. *ubi rem actio*, l. *unic.* C. *de fideicommi. petis.* l. *bates*, §. 1. & 2. l. *quod legatur* 38. ff. *de iudic.* cap. *experientia* 15. 11. *quest.* 1. cap. *ex part.* cap. *final.* *hoc tit.* cap. *dilectus* 29. *de rescriptis*, l. *si res* 10. *cum sequent.* ff. *de rei vindic.* l. 32. *tit.* 2. *part.* 3. l. 2. *tit.* 1. lib. 2. *for.* Donellus, lib. 7. *comment.* cap. 17. *per totum*. Arnoldus Vinius, lib. 1. *seleazarum*, cap. 18. Vultejus, in l. 2. C. *de iurisdic.* l. *unic.* C. *ubi in rem actio*, idque genus; cum actor rei forum sectari debeat, l. *in criminali*, C. *de iurisdic. omnium iudicum*, l. *iuris ordinem*, C. *eod. tit.* l. *fin.* C. *ubi in rem actio*, l. 2. C. *ubi*, & *apud quem*, cap. *experientia*, & cap. *si quisque* 11. *quest.* 1. cap. *sanè*, cap. *cum sit generale*, cap. *si Clericus*, *de foro competenti*: alioqui frustra permiffum edideretur privilegium: etenim privilegium est jus quoddam præcipuum, ac singulare concessum.

3. Vulpianus, in l. 10. ff. *de pactis*, exemplo extat de Imperio Gn. Pompei, *de redditu* Cic. Agellius, lib. 10. cap. 20. Author est, apud Hothomanum, *verborum iuris*, verbo, *privilegia*, pag. 863. l. *quia tale*, ff. *solut. marit. sum.* l. *sequenti* 16. *de rei iudicat.* l. *omnibus* 66. ff. *de regulis iuris*; ubi beneficia appellat Cōsultus, quæ verè privilegia differuntur, in l. *privilegia* 196. ff. *eod. tit.* cap. in his 13. *de privilegiis*. Petrus Faber, in l. *privilegia* 196. ff. *eod. tit.* quare olim privilegia, iusta Populi, haud plebis rogante Magistratu, nō generalia, neque de universis Civibus, sed de singulis concessa. ceu supra de Magno Pompeo exemplatum fuit, prisca privata dixere, quæ nos singularia vocitamus. Hothomanus, *commentar. verbor. iuris*, *litera P. columna* 1. pagina 863. nec debitus defensionationi refundetur locus: adeoque naturali oppugnaretur juri Caramuel, *Theologia moralis*, *quest.* 8. *casu*

37. pagina 124. Cironius, in paratit. §. decre-
tal. tit. 28. de appellat. pag. 159. hinc Cicero, 3.
adhibitus ei: pars defensionis relinquatur. & pro
Cluent, ibi: innocentia defensio respirat. & Sa-
lustius: alios ab hostibus defenstabant. quare
jure merito tertius possessor fori decli-
natoriam, vel dilatoriam abistere queit ex-
ceptionem.

CAPUT II.

Tertius possessor à creditoribus hypothe-
caria conventus actione: numquid ut possit
rem, quam possidet penes se detinere, integrū
creditum illis offerre atfringendus sit; vel sat
sit, si rei aestimatio offeratur.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis
probatio.

S At fore, si rei aestimatio per tertium
offeratur possessorem, ac per consequens
haud necessum ducitur, ut creditoribus
hypothecata tradatur res. seu sancitum
sepe sepius fuit per S. C. teste Reg. Revert. decis.
482. in fine.

2 Probatur: Ideo res creditoribus hypothe-
cata esse edisierit, non nisi ut creditum se-
curum habeatur. Argum. textus, in l. 1. ff. so-
luto matrim. l. assiduis, Cod. qui potiores in
pignore, l. pro officio 20. ff. de administrat. tu-
lor. l. fin. Cod. de legit. tutel. l. item 4. ff. de
pactis, l. 4. ff. in quibus causis pignus, l. 1. Cod.
communica. de legatis. Tribonianus, in l. 4. §.
1. ff. de separat. l. mulier 22. §. cum propone-
retur, ff. ad Trebell. Auth. res, quæ, Cod. com-
munia, de legatis. Consule Fabrum, in juris
prudencia, tit. 12. principio 13. illat. 11. Ba-
chovium, de pignor. cap. 10. & 11. Cujacium,
lib. 12. respons. Papin. & tract. 4. ad Africa-
nū, in l. vir uxori 17. ff. ad Vellejanum, & ad
tit. Cod. ne fideiussores, l. unica, in principio, &
vers. & nemo, Cod. de rei uxoria actione. l. si
cum dotem 22. §. transgrediamur, ff. soluto
matrim. l. plus 15. ff. de regulis juris: prop-
terea quod finis hypothece est securitas, jux-
ta tex. in l. fin. Cod. quæ res pign. in pignito Do-
nellum, ad tit. 14. lib. 8. C. de pignor. & hy-
pothec. num. 2. pag. 768. & Franciscum Ho-
thomanum, verborum iur. verbo, hypothecca,

4 pag. 699. tom. 1. tamen si melius sit pignus,
quàm hypothecca, cum magis securum per pi-
gnus reddatur creditor, quàm per hypothe-
cam. Autores supralaudati: siquidem
hypothecca pro rebus immobilibus; pignus
verò pro mobilibus verificatur, l. si rem
9. §. 2. ff. de pignoratitia actione, §. item
serviana 7. Instit. de actionibus, l. 4. de pigno-
ribus. Hothomanus Author est, commentar.
verborum iuris, litera H. columna 2. pagina
700. Cicero, epistolar. lib. 13. ibi: verum cu-

res, ut haud de hypotheccis decedat, easque pro
curacionibus Clunii tradat, haud pecuniam
4 tradat, cum pignus sit contractus, quo res ali-
qua obligatur creditori in securitatem debiti,
l. 8. §. si anni, ff. de transact. l. 2. §. finali, ff.
de relig. & sumpt. l. Caus 39. ff. de pignorat.
l. sciendum 15. §. 1. ff. qui satisfacere, l. 1. §. cum
prædium 2. l. 1. §. 1. l. creditor 23. ff. de pi-
gnor. l. 6. Cod. de pignoratitia, l. cum notif-
fimi, §. sed cum illud, Cod. de præscript. trigin-
za, l. si dominium 9. Cod. de pignor. cum
creditor pignus sibi traditum possideat, l. cum
& sortis 35. §. pignus, l. si pignus 37. ff. de pi-
gnorat. actio. l. per servum 37. ff. de acquir.
6 domin. l. pignori 13. ff. de usucap. l. 9. §. 1.
l. finali, §. quibus modis. pignus etenim re
constituitur; hypothecca verò pacto, l. 1. & 4.
ff. de pignor. l. 17. §. de pignore, ff. de pactis,
l. qui balneum 9. ff. qui potiores, l. solutam,
49. ff. de solut. l. non solum 33. §. qui pignori,
ff. de usucap. l. 4. de fide instrum. Paulus in
l. servus 36. ff. de condit. indebiti, & lib. 2.
sentent. tit. 5. l. & lib. 5. tit. 26. §. final. hinc
Catullus, ad furium, illis carminibus:
Furi villua nostra non ad austru
Flatus apposita est, nec ad favoni,
Nec sævi boreæ avæ appellioæ;
Verum ad millia quindecim, atque pestilen-
tem.

Consule Donellum, Bachovium, de pignor. scri-
bentes, Merlinum, de pignor. tit. 1. cap. 1.
Cujacium, lib. 70. quæst. Papin. in l. 64. ff. de
rei vindic. in l. 3. §. ultimo, ff. de usur. Fabrum,
lib. 8. consuet. cap. 17. & lib. 19. cap. 6. & 7.
Connanum, lib. 4. commentar. cap. 14. Cu-
jadium, ad tit. Cod. de pignor. Hothomanum,
lib. 6. obser. cap. 13. Olea, de cessione iuris, tit.
4. quæst. 2. Gaito, de credito, cap. 4. quæst. 1.
Huebium ad Treutl. vol. 2. dispur. 1. rheff 1.
6 1. quæst. 13. aliojove. inde est, quod fructus ex re
pignorat percepti in sortem principalis de-
biti imputentur, cap. illo vos 4. cap. de pignor.
cap. 1. cap. 2. cap. conquestus, de usuris, cap.
6. & 7. eodem tit. in 1. collect. cap. ad nostram
el' 1. cap. ex literis 32. de jure jurando, l. 1. &
2. Cod. de pignoratitia actio. l. 2. Cod. de pactis
pignor. l. si Dominum, Cod. de pignor. Robertus,
lib. 2. rer. judic. cap. 8. Reg. de Marinis,
lib. 2. resol. cap. 172. Balduinus, de pignor.
cap. 16. D. Josephus de Retes, de donat. cap.
3. num. 18. Gaito, de credito, cap. 2. ex num.
1637. Franciscus Hothomanus, lib. 1. obser-
vat. cap. 4. & de senore, cap. 4. Faber, de er-
ror. decade 9. errore 1. & 9. Cujacius, in cap.
cum contra 6. de pignor. & in l. 1. Cod. de
pignor. l. 17. Cod. de usuris, & lib. 11. obser-
vat. cap. 31. Petrus Gregorius, lib. 3. partit.
tit. de usuris, cap. 4. & in tract. de usuris, lib.
2. cap. 9. num. 1. Arias de Mesa, lib. 3. vat.
cap. 46. Merlinus, lib. 5. de pignore, tit. 14.
aliique: verum enim verò securum prædica-
tur creditum, quin potius extinctum, si à cer-
tio possessore rei hypotheccæ pretium perfol-
vatur; igitur, &c.

CAPUT III.

Tertius possessor hypothecaria conventus actione: numquid creditori agenti tantummodo estimationem rei possessæ offerre valeat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. primæ, & secundæ Thesis decisio.

Num. 3. primæ Thesis partis probatio.

Num. 4. & 5. secunda Thesis pars probatur.

Distinguas: vel est hypothecariæ rei dumtaxat debitor, & tunc sat est, si rei estimationem persolvat: sin autem creditum rei hypothecatæ valorem exuperare dicatur; tunc exploden-

das erit. est de Franchis, *decis.* 38. *num.* 1. ubi Riccius, *in addit.* Masulli ad Capicium, *decis.* 202. *num.* 2. aliorum. Author, & sectator est Reg. de Marinis, *in observat. ad decis.* Reg. Revert, *decis.* 482. *num.* 3.

3 Prima thesis pars haud probatione indiget: siquidem se ipsa liquet ex commonstratis secundo in casu.

4 Secunda thesis pars probatur ex textu, *in l. tutor, §. Lucius, ff. de usuris.* Reg. de Marinis Author est loco supralaudato: nam ubi

5 rei hypothecatæ valorem persolvere dumtaxat velit debitor; toties pecunia illa, quam pro re hypothecata solvit, identidem est creditori debita: igitur commonstrat, nolle Universitatem persolvere debitum, ac per consequens explodendus erit debitor; si rei hypothecatæ estimationem persolvat; vel ubi creditorem rei hypothecatæ valorem excedere supponitur.

DECISIO LV.

IN Causa Magnifici Pauli Brancatii cum Reverendissimo D. Cardinale Capuano: præsupposito, quòd sequestrum, de quo revocando agitur, fuit factum timore armorum; & sine causæ cognitione videtur, quòd non simus in terminis, in quibus non esset adhuc ad sequestrandum processum, sed esset timor armorum; quo timore extante, processum fuerat ad capiendam informationem, qui durante lite stare debeat in possessione. Juxta theoricam, &c. in hac eadem causa dum peteretur impugnatio scripturarum: fuit votatum, non esse concedendam supra *in decis.* 13. fuit dubitatum: an competat personæ privilegiatæ lesæ in probationibus non factis beneficium: nunc dubitatur: an competat alteri parti repulsa. &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Sequestrum armorum pavore, ac absque causa factum: nūquid per Judicē revocandū sit.

Quid prædefinendum, si personæ privilegiatæ lesæ in probationibus haud factis, beneficium competat utrumque adversario repulsa, competere par sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 10. ejusdem probatio.

A' num. 10. usque ad 13. ejusdem Thesis impugnatio, & solutio.

Num. 13. 14. & 15. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 16. & 17. prima secundæ Thesis pars probatur.

Num. 18. usque ad finē secunda Thesis secundæ pars probatur.

SI de primo sermo sit themate, & tunc esse revocandum, reor.

Probatur; Tameñ Judici ad hominum rixas, dissidiaque componenda,

sequestrum edicere à juribus indultum esse, supponatur, *l. acquissimum, l. si cuius, §. sed*

3 *inter duos, ff. de usufructu*: etenim sequestrari natura est, deponere litigiosam rem, Judicis jussu, ad dissidentium securitatem. Clem. 1. *de sequestro, l. propriè 6. l. licet. 17. ff. depositi, cap. 1. 2. & 3. de sequestro.* Corasius, *in ff. de Offic. Præsidis, ad l. Senatus Consulto 16. litera O. pag. 558.* ac per consequens, quo pe-racto, dissidia pessundantur, ac quies aliquo pacto mortalibus imponitur, siquidem Judicis partes sunt id facessere. Hinc Tullius pro Sesto Roscio com. sic descriptum liquet: *Ju-dex estis, quem non minus bene de nobis exi-stimare, quàm secundum nos judicare velimus;*

4 Hinc explodendi sunt Judices illi, qui lites excitant, transactiones rescindunt, dilationes innectunt, veritatem supprimunt, mendaciū fovēt, quæsum sectantur, æquitatem vendi-tant, actionibus inhiant, versutias concin-nant. Pet. Blessem. Author est: hinc si fructus rei litigiosæ, lite pendente delapidantur; tunc sequestro subdendi sunt, *cap. ab eo 3. de seque-*
Z 2 *stra-*

erat. possess. cap. ex transmissa 8. de ressit. spoliator. cap. cum locum, de spons. Clement. ultima, eodem tit. l. postquam 5. ff. ut legator. l. ultima, Cod. de ordin. cognit. l. 3. §. hoc interdicitur, ff. de libero homine, l. si cum dotem, §. si verò, ff. solut. matrim. l. ab executore, Cod. quor. appellat. l. si fideiussor. 7. §. 7. ff. qui satisfacere, l. Imperatores, §. ultimo, ff. de appellat. Simmachus, in epistolis, ibi: interea constitutionis memor sequestravi mobilia, fructusque percepi, ne temporis usurpatio abutatur indebitis. Cujacius, 3. Pauli ad edictum, in l. 2. & 4. ff. de pactis. Jacobus Gothofredus, ad tit. Cod. de sequestr. pecun. in Theodos. Faber, in dicta l. si fideiussor, §. ultimo, & in suo Cod. tit. de probib. sequestrat. defm. 1. Donnellus, in leg. unica, n. 9. Cod. eodem tit. & lib. 24. comment. cap. 4. Cujacius, ad tit. Cod. Cod. quorum appellat. columna 2. & ad tit. de prohibita sequestrand. pecunia. Pichardus, in §. summa autem, num. 79. insit. de actionibus. Castillo, lib. 3. controvers. cap. 16. Salgado, 1. part. labyrinth. cap. 13. §. 1. Lancellotus, de attent. lib. 2. cap. 16. limit. 16. à num. 3. Corvinus, lib. 3. aphorism. juris Pontific. tit. 24. Borrellus, temo 2. decis. tit. 37. de sequestr. Hunnius, in encyclop. p. 3. tit. 12. alique, qui penes tertium redigendi sunt, qui sequestrer vocatur, l. sequestrer 119. ff. de verbor. signific. Tertul. lib. de resurrex. Gellius, lib. 2. noctium, cap. 10. Macrobius, lib. 3. saturn. cap. 17. Gentilis, & Fornerius, in dicta l. 19. Consule textum, in l. 7. §. cum de usufructu, ff. commun. dividundo. litem si unus, ff. de receptis, l. 5. §. penult. ff. de transact. Deutoron. cap. 3. ibi: Ego (inquit Moyses) sequestrer, & medius inter vos, & Deus, quod idem edisserendum est, cum de mobilibus, l. si fideiussor. 7. §. ultimo, ff. qui satisfacere, tum de immobilibus, cap. examinata, ibi: Ecclesiam sequestratam, de iudiciis, cap. 2. de dolo, & contumacia. dicta l. si cum dotem 22. quæ custodiri perhibentur, l. 19. Cod. de agricol. l. 3. §. hoc autem, de lib. exhibend. l. 5. §. custodiam, ff. commodati, l. si vendita 11. ff. de periculo, & commodo, l. si constante 22. §. 8. ff. soluto matrim. l. 16. ff. de offic. Præsidis, l. ultima, Cod. de ordin. cognition. l. 1. §. super peculio, de assert. tollend. l. finali, Cod. quibus ad libert.

7 proclam. nam licet sequestratio regulariter loquendo vetita sit, l. unica, Cod. de prohibita sequestr. cum primò conveniendus sit, & condemnatus cogendus, ut solvat, l. negantem 9. Cod. de o. & A. & pendente iudicio haud est ab eo auferenda possessio, ne iudicii ab executione occupat, l. 1. Cod. de except. rei iudic. neu lite pendente privandus est possessiois suæ comodo, cap. 1. ut lite pendente,

8 l. 1. Cod. de r. v. secus verò si iusta extet causa, ceu sunt dilapidatio, aut dissipatio rei, vel fructuum timor, cap. 2. & final. de sequestrat. possess. verumtamen extincto pavore res ad priscum se redigit statum, ac per consequens ducenda est libera, quomodo erat prius; prop-

tereaquod in sequestro peragendo, & matura rei agnitio, & discussio reposcitur: quæ enim ardua, ac gravia extant, maturè pensitanda sunt, adeoque haud desperanda. Hinc iure merito Tullius sic literis prodit de Orat. ibi: multi sunt, qui desperatione debilitati experiri id nolunt, quod se assequi posse diffident. sed par est, omnes omnia experiri, qui res magnas, & magnoperè expendas concipiunt, quod si quæ aut natura sua, aut illa præstantis ingenii vis deficiet, aut minus instructus erit, magnarum artium disciplinis, teneat tamen eum cursum, quem poterit, &c. quæ in nostra facti specie haud habentur, in qua nulla causæ notio, præter armorum timorem, habita exiit.

10 Ne differas: nemo pendente iudicio est à propria explodendus possessione, vel ejus modo privandus, cap. 1. & 2. ut lite pendente; igitur à sequestratione haud inceptandum est, l. unica, Cod. de prohib. sequestrat. cap. volumus 16. quasi. 4. cap. non 8. quasi. 11 4. etenim efit uterque ex litigantibus se possessorem esse contendat, ac sequestrationi locum esse ob scandali, vel armorum, vel rixe periculum, l. si cuius 13. §. sed si inter. l. æquissimum 17. ff. de usufructu legato, l. liberis 7. ff. de liberal. causa: verumtamen ubi liquet alterutrum possidere, ille est in possessione defendendus; neu in ejus præjudicium sequestratio admittenda est, l. ultima, ff. de officio Procurator. Caesaris, l. illicitas 6. §. nec potentioris, ff. de officio Præsidis. D. Fran. Ramos, in memor. ad Alex. 7. propos. 2. in princip. num. 8. Castillo lib. 8. controvers. cap. 13. num. 17. Posthujus, de manu. observat. 75. ex num. 16. igitur, &c.

12 Quicquid sit de responsis Roberti, lib. 1. sentent. cap. 5. Bronchorst. miscella. centuria 1. assert. 63. Caldas Pereyra, quasi. forens. lib. 1. quasi. 21. num. 31. Marellotti, lib. 2. var. cap. 77. Cujacii, & Donelli, in dicta l. unica, placet mihi sic respondere: ubi Civitas armorum vi perturbari possit, ac per sequestrum pacata esse valeat; toties merè materialiter se habet, seu res à Tajo, seu à quolibet alio possideatur: etenim tunc commune bonum privato pravalet: sat est enim, si remoto pavore verus possessor in sua redigatur possessione.

13 Sin autem de secundo sermo habeatur casus, & tunc adversario repullam quominus privilegiatus læsus probationes prætermittas efficiat, haud competere, reor secundo: quare hoc in themate Capiciana isthac decisio cõmentanda est; secus verò respectu testis ex privilegiatis adducti oritur: etenim in hifce adversario repullam competere par est. neu Capicius in isthac facti specie elocutus fuit.

16 Prima thesis pars se ipsa liquet, ac per consequens sequens probatione non indiget: siquidem, persone privilegiate læse in probationibus haud factis, competere supponitur, præsertim si sit minor, quod in cæteris aliis locum habet, l. quod si minor, §. rescriptio, ff. de minor. l. 1.

l. si Curatorem habens 3. Cod. de integrum
restit. l. siquidem, Cod. de pradiis minor. l. in
causa 16. §. interdam, ff. de minoribus, l. fina-
li, Cod. ex quibus causis, l. ait Prator, ff. de
minor. l. 1. 4. & ultima, Cod. si adversus usu-
cationem, l. 1. & 2. Cod. si adversus donationem,
l. 1. & 2. Cod. si adversus transactionem,
l. 1. & 2. Cod. si adversus solutionem, l. quod
si minor 24. ff. de minor. l. ex contractu 44. ff.
de rejudicata, l. cum quidam, §. si pupillo, ff.
de usuris, l. ait, Prator, §. hoc iure, cum sequen-
ti, ff. de minoribus, Pacius, centuria 3. quæst.
3. Duarenus, ad tit. ff. de acquirenda, cap. 19.
D. Josephus de Retes, lib. 1. opuscul. cap. 10.
idem Duarenus, ad tit. Cod. si adversus deli-
ctum, Hunnius ad Treutl. volum. 1. disput. 11.
quæst. 81. Antonius Merenda, lib. 3. contro-
vers. cap. 15. & 16. Cujacius, in l. 1. ff. de
minor. Ciriacus, controvers. 301. nu. 42. Mauri-
cius, de in integrum restit. cap. 4. & 11. alique.
aliique duo sectarentur pugnantia: compete-
re, & non competere beneficium. quibus ve-
rò in casibus negatur privilegiatis privile-
gium hujuscemodi, consule textum, in l. cum
mandato 23. ff. de minor. l. 3. §. 1. ff. de mi-
nor. l. 3. §. 1. ff. de minor. l. 1. Cod. de his, qui
veniam, l. si ex causa 9. §. final. l. 48. §. 1. ff.
de minor. l. auxilium 37. de minor. Auth. Sa-
cramenta, Cod. si adversus venditionem, Sforza,
de in integrum restit. p. 1. quæst. 23. art. 7.
Duarenus, in l. 1. Cod. qui, & adversus quos.
Gomez, lib. 2. var. cap. 14. num. 5. Bron-
chorst. centur. 1. miscell. cap. 28. Sarmiento,
lib. 3. select. cap. 12. Fachineus, lib. 2. con-
trovers. cap. 5. Vinium, lib. 1. select. quæst.
12. per totam. Eguinariumvaro, in l. 1. ff. de
postulando, aliosque.

18 Secunda thesis pars comprobatur: defensi-
tationemque cuilibet naturali inspecto jure
competere supponitur, cum sit eidem haud
dissentanea. Caramuel, in Theologia morali,
quæst. 8. casu 37. pag. 124. Cironius, in pa-
ratitl. 5. decret. tit. 28. de appellationibus,
&c. pag. 159. ac per consequens contra tes-
tes à privilegiatis adductos adversario repul-
sam competere necesse autumatur: siquidem
juribus dissonum foret: cum jura in ambi-
guis propitiora sint reo, quam auctori, l. favo-
rabiliores, ff. de reg. juris, §. reinenda. Inltie,
de interdictis, cap. cum sunt parium, de reg.
juris, lib. 6. sive in summario, cap. 2. de testi-
bus in 6. cap. 1. in fine, de appellat. Covarr.
practic. cap. 17. num. 4. Menoch. de arbit. lib.
1. casu 32. num. 6. Clement. sæpe de v. s. cum
reprobatio sæpe lapidus ad defensionem neces-
saria sit, quæ in hisce judiciis haud denegatur.
dicta Clement. sæpe cap. v. v. mens. Clem. 2. de
testibus; ibi: dummodo possit obicere tam in
personas testium, quam in dicta. sive in ordi-
nario, cap. licet 9. de probat. cap. 2. de testi-
bus in 6. cap. presentium 31. de testibus. Ar-
gum. capitulis fraterminatis, de testibus, cap. si
cum causa, de testibus. Tiraquellus, de retra-
ctu, tit. 2. §. 2. Glossa, l. 1. num. 84. inde est,

quod adversus hosce crimina etiamnum oc-
cultas, ut à testimonio, vel ad eorum fidem
minuendam obici jura impertiant, cap. 1. de
exceptio. cum cunctis procul ab injuria licet
ad se defendendum uti possit quispiam, l. su-
minum 24. §. item videamus, ff. de damno
infecto, l. injuriarum 13. §. 1. & quod jure,
ff. de injuriis, l. nullus 55. l. factum 155. §.
non videtur, ff. de R. l. cap. cum Ecclesia 31.
20 de elect. neu officit, quod aliena crimina de-
tegere haud fas est, cap. sententia, 2. quæst. 7.
cap. summa 6. quæst. 1. cap. 2. de offic. ordin.
21 cap. cum non, de sententia excomm. etenim
id procedit ubi sine causa à jure approbata
crimina sponte divulgantur; secus verò si ju-
sta habeatur causa à lege permixta, cum liti-
gator testis infamiam haud intendat, aut dum-
taxat eum à testimonio explodere, l. 3. Cod.
de officio Receptor. Provinc. adeoque injuriarum
actione minimè attingitur: quandoquidem
injuria absque animo eam irrogandi minis
patratur, l. illud 3. §. 1. l. item 15. §. si quis
Astrologus, ff. de injuriis, l. Divus 14. ff. ad le-
gem Cornel. de sicar. cum semper intendat re-
fellere, secus verò injuria afficere, cap. 2. de
ordin. cognit. l. qui injuria 53. ff. de furtis, l.
si quis 12. ff. de injuriis, junctim l. qui ex liber-
tate 26. ff. de liber. causa, l. deferre 18. §. sed
communem, l. Fiscus 38. §. delatores, ff. de
jur. Tisci, Fachineus, 9. controvers. cap. 13.
Felicicus, allegat. 73. adversus Iulium Clarum,
§. final. quæst. 73. num. 9. aliove: alioqui
cei indefensus damnaretur, quod perabsur-
dum foret; igitur, &c.

Pro decisionis hujuscemodi illu- stratione.

C A P U T I.

TEstis, qui in prima non fuit repulsus in-
stantia: numquid in appellatione explo-
dendus sit.

S U M M A.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesis
probatio.

A' num. 10. usque ad finem, oppugnatio-
nes, & solutiones.

HAnd esse reiiciendū existimo: quare
frustratoria ducitur Aretini doctrina,
scilicet, ubi pars non fuerit repulsa-
ta. Author est Masullus, hic nu. 4.
2 Probatur: in appellatione namque novum
inchoatur iudicium, l. 1. ff. nihil in nov. appell.
interpos. l. furti, §. 1. de his, qui not. infam.
l. chirographis, §. ab eo, de admin. tut. A Itel-
serra, 3. decret. tit. 29. de offic. & potest. Ju-
diciis delegat. ad capit. pastoralis 28. §. præ-
3 vera, pag. 167. ac per consequens universa,
quæ in prima iudicii discussione defecere, ritè
in

in appellatione suppleri par est: siquidem appellatio est exceptionis species, qua damnati adversus sententiā admittuntur, *lexceptio, de exceptionibus, cap. dilecti, & cap. fin. sup. eod. Cironius, in paratiel. 4. decret. tit. 28. de appellat. recusationibus, & relationibus, pag. 159.* propterea quod appellatio nova iudicii discussio, ac examen differitur: appellare enim juris verbum est, cum is, qui à Magistratu aliquo injuriarum passus est superiorem, adeat, ut illud decretum rescindat. Author est Hothomanus, *verborum juris, verbo, appellare, pag. 531.* & Cironius, loco supralaudato, hinc provocare est ab inferiori ad superiorem. Ulpianus ex Pratore edicti, per textum, in l. 1. ff. ex quibus causis major appellat. idem. Hothomanus loco supralaudato sic describit: *Appellandi usus, quāvis sit frequens, quāvisque necessarius nemo est, qui nesciat: quippe cum iniquitatem judicantium, vel imperitia recorrigat licet nonnumquam bene laus sententiarum inde est, quod provocatio duos importat effectus, unum suspensivum, cap. pastoralis, §. verum, de appellat. cap. si à Judice, eodem tit. in 6. alterum verò devolutivum, quatenus ejus cognitio cum cunctis accessoriis ad superiorem devolvitur, cap. dilecti §. 5. vers. praterea, de appellat. cap. romana, §. si verò, eodem tit. in 6. adeoque appellantem ab inferioris Iudicis jurisdictione eximit, cap. proposuit 24. de appellat. cap. romana eodem tit. in 6. cum ejus causae destinata esse Juxta, cap. ad hanc 37. cap. 7. nostrum §. 6. de appellat. quare jure merito isthac provocacione pendente nil est innovandum, alioqui beneficium à jure indultum appellanti damnosum foret, aut omnino superfluum, contra regulam indultum, de R. l. in 6. quod per absurdum foret. atque hinc fit, quod omne, quod post appellationem legitime interpositam actum est, nulla habita provocacionis ratione; attentatorum remedio revocatur, cap. dilecti 1. de appellat. l. minimè, Cod. de appellat. l. 1. ut lite pendente, l. secundum, ff. de appellat. recip. l. 1. Cod. de bonor. appellat. secundum tabulas. Paulus lib. 4. sent. tit. 36. novella 134. cap. 3. cap. cum nobis 13. de elect. cap. cum contingat 36. de offic. deleg. cap. 1. de dilat. cap. venientes de iure jurando, cap. super eo 10. cap. ad presentium 16. cap. cum teneamur 17. cap. qua fronte 25. cap. pervenit 18. cap. de priore 31. cap. ad audientiam 34. cap. accepta 35. cap. ad hoc 37. cap. Ecclesia 38. cap. an sicut 42. cap. constitutus 46. cap. bona 41. cap. pastoralis §. 3. §. verum, cap. cum cessante 60. hoc tit. cap. non solum 6. eodem tit. in 6. l. unica, ff. nihil innova. appellatione pendente, l. 3. Cod. de appellat. cap. dilecti 66. in fine, ibi: Denunciatis penitus non tenere de appell. Petrus Gregorius lib. 50. syntagmatum, cap. 2. num. 45. & 46. Vitejus de iudiciis, lib. 4. cap. 2. Borrellus tomo 2. decis. tit. 36. de attent. Cujacius in laudato cap. dilecti, & de praescript. & terminis, cap. 4. & 7. Faber in suo Cod. lib. 7. tit. 29. diffin. 7. Castillo de alimentis, cap. 8. in princip.*

Hunnius in encyclop. cap. arte 2. tit. 33. Antonius Gomez in l. 70. Tauri, num. 11. Fernosinus, Balboa, Augustinus Barbosa in dicto c. dilecti 1. Vela. tomo 2. dissert. 38. num. 46. Didacus Perez in tit. 5. lib. 3. ordin. aliqui enim verò attentata appellatione interposita, & gesta lite pendente æquipollentia sunt, cap. 1. ut lite pendente, l. unica, Cod. eodem tit. gesta porò pendente lite ipso jure infirma sunt, cap. 1. eod. tit. in 6. igitur idem de attentatis edisserendum est. Covarr. pract. cap. 24. num. 2. Lancellotus de attentatis, 2. parte, c. 12. limit. 17. adeoque quod factum rescindenda, secus verò quod effectum, cum nullus fuerit: novum est in jure, ut quod nullum est, atque adeo viribus caret, rescindi ac revocari quod factum possit, quatenus de facto processit, l. 1. juncta Glossa, verbo, infirmabitur, ff. de feriis, l. quod vulgo, ff. de bonor. poss. contra tabulas, l. si medicus, ff. de variis, & extraordin. cognit. l. si duo, Cod. de rescindenda, vendit. l. sed est his, Cod. de praediis minor. cap. accedens il 1. ut lite non contestata, cap. dilecti 10. in fine de except. cap. ad presentium 16. cap. sollicitudinem §. 4. de appellat. cap. non solum 7. eodem tit. in 6. consule Duarenum lib. 2. disput. c. 20. 10 Nec obstat 1. textus in c. quoties 26. quæst. 6. ubi secus est praedefinitum, ut puta post interpositam appellationem à possessore rei fructus sequestrari possent; igitur pendente appellatione aliquid innovare fas est, ac innovata sustentari. 11 Tametsi provocacione pendente nil innovari possit, verumtamen si fructus litigiosa rei dilapidentur sequestro subiciari valent, 12 l. Imperatores, §. ult. ff. de appellat. inde est, quod cum in supralaudato cap. quoties, de lapidationis periculo hæsitabatur; ideo fructus sequestrati fuere; nec id pro innovatione habetur. 13 Ne obstat 2. textus in l. creditor 60. in princip. ff. mandati, ubi haud obscure docet Scevola appellatione pendente, ac interposita à mandatore fas fore creditori novum intentare iudicium; igitur appellatione pendente aliquid innovare jura sinunt. 14 Cujacius lib. 1. respon. Scevole in eodem textu. Faber in ejus rationali ejusmodi commentatur textum, edisserentes, quod in eo textu inter easdem haud datur innovatio partes, à quibus provocatum fuit; ast dumtaxat creditor, qui mandatorem convenerat, à quo provocatum fuerat, novo iudicio convenire velle reum principalem; quod facessere quippe potest; quinimo & dividere valet actione inter mandatorem, & rem principalem. 15 Ne obstat 3. textus in c. cum olim 14. vers. quibus, de privileg. ubi aperte est sacitum, quod attentata post interpositam appellationem, haud revocantur; immo sustineri; igitur, &c. 16 Id partium assensu attentatum fuit, quod ritè fieri potest: inde est, quod textus haud oppugnat; ne appellationis Iudici ulla irrogatur injuria; quæ inferri solummodo per-

habetur, non nisi respectu interessis partium, quo desinente lesionis ratio minime habetur.

C A P U T II.

Praetermissa in prima instantia repulsa: numquid in secunda, de iustitia rogitari par sit, S U M M A.

- Num. 1. primae Thesis partis praedefinitio.
Num. 2. commentatur Anna, *singulari* 442.
A' num. 3. usque ad 8. ejusdem Thesis probatio.
Num. 8. secundae Thesis partis praedefinitio.
A' num. 9. usque ad finem, ejusdem secundae Thesis probatio.

Istinguas: vel fuit scienter praetermissa repulsa, & tunc nec in secunda, nec in tertia roganda est instantia: quare sic est commentandus Anna, *singulari* 442. apud supralaudatum Masollum, num. 4.

3 Probatur: Sui privato cessisse videtur iuri, cui resignare potest, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcop. & Clericis, l. penult. C. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad apostolicam, de regularibus, cap. si de tertia, de privilegiis. Tiraquellus de iure primogen. quest. 24. num. 4. cum seqq. cum nemini irroget injuriam, l. injuriam, §. 1. de injuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de liber. homin. exhibendo, l. qui iniuriarum, §. is, qui, ff. de iure iurando, l. iure iurando, l. quod Reipublicae, l. injuriam, ff. de injuriis, l. suminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. ff. de auctoribus, §. si quis indebitam, C. de conditione ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. c. Ecclesia 21. vers. quia de electione, hinc erudit Salustius in iugurtha ibi: Utinam emori, fortunis meis honestus exitus esset, ne vivere contemptus videret, si desessis malis injuria concessissem, & ibidem: nunc neque vivere libet, nec mori, licet sine dedecore, patres conscripti oro vos per liberos, atque parentes vestros, per maiestatem Populi Romani, subvenite mihi misero; ite obviam injuria Terent. in Adelphis 2. 1. 8. ibi: Tu quod te posterius purges, hanc injuriam mihi nolle factam esse, huius non faciam. Plaut. in aulul. 26. 65. ibi: Ego me injuriam filie fecisse fateor tua, cereris vigilis per vinum, atque impulsu adolescentiae, nec in litigantis ditione est, pro libito in qualibet iudicii parte testes explodere posses, namque iudicii stylus rite servandus, in quo adversarius nullam variandi habet facultatem: siquidem pro lege habetur, cum actus corruat, omnia legis formula, l. cum, §. si Praetor, ff. de transactionibus, l. traditionibus, C. de pactis, cap. cum dilecta, de rescriptis, cap. quia propter, de electione, cap. 1. de rebus Eccles. non alienandis in 6. cap. quia contra, de regulis iuris in 6. siquidem forma substantialis dat esse rei, l. Divus, ff. de in integrum restit. l. Iulianus 9. §. quis rem, ff. ad exhibendum, l. qui heredi, l. mavius, ff. de condition. & demonstrat. l. cum bi, §. cum Praetor adhibitus, ff. de transactionibus, l. qui

per salutem, ff. de iure iurando, l. in conventionibus, ff. ad municipalem, l. is, qui 40. §. quadam, ff. ad legem falcidiam, l. cum antiquitas, §. cum autem, C. de testamentis, Clem. 1. de rebus Ecclesiae non alienandis. Aristotiles, *Physicorum*, lib. 1. cap. 9. quest. 10. art. 1.

8 Vel fuit haud scienter praetermissa instantia, & tunc in qualibet iudicii parte, & per consequens sive in secunda, sive in tertia, testium repulsa per adversarium opponenda est.

9 Probatur: Ubi quis ignorans esse supponitur, toties in culpa minus esse fertur, cum ignorantia semper in dubio praesumatur, nisi scientia probetur, l. verius, ff. de probationibus, cap. praesumitur 47. de regulis iuris, lib. 6.

10 neu ignorans negligere, neu jus contemnere disceditur, l. nec ignorans, Cod. de donat.

11 quae enim facti sunt probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revert. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probationibus, l. quaecumque, §. finali, ff. de publican. l. a securatio, Cod. de non num. pecun. cap. cum Ioannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet, de constit. in 6. hinc Plinius epistola 164. ibi: Fuit aliqui in summo discrimine (impune dixisse liceat) fuit nulla sua culpa atatis aliqua: inde abortus, & ignorati utri trisse experimentum, & Cicero lib. 3. de officiis: Quotus enim quisque reperitur, qui impunitate, & ignorance omnium proposita abstinere possit injuria: siquidem voluntas in incognitu ferri nequit, repetendiss. de condit. ob causam, ac per consequens nulla dignus reputatur pena, quae suum sectatur auctorem, l. sancimus, Cod. de penis, l. absentem, ff. eodem tit. cum pena culpa respondeat suae, dicta l. sancimus cap. non asseramus, statuta 24. quest. 1. cap. quae sunt, de iis, quae sunt a maiori parte cap. cap. felicitis, §. illud autem, de penis in 6. etsi in hisce benignior facienda sit commutatio, l. penult. ff. de penis, cap. in penis 49. de regul. iuris in 6. cap. ex literis, cap. in penis 49. de regul. iuris in 6. cap. ex literis, de constitut. Tiraquellus in l. si unquam, verbo, revertatur, num. 246. Cod. de revocant. donat. quod suum sibi vendicat locum, etiam si voluntas prava haud perfecte impleatur. hinc Cicero 3. offic. ibi: In ipsa deliberatione facinus inest: etiam si ad id non pervenerit, & Oratione pro Milone; ibi: Non exitus rerum solum, sed & hominum consilia, legibus vendicantur: minus quidem dolendum est, re non perfecta, sed puniendum certe nihilominus; igitur, ut inde sensus minime dammandus est, aliqui iuribus oppugnaretur. Caramuel, in Theologia moralis, quest. 8. casu 37. pag. 124. l. 1. §. ita cum edicto, ff. qua sententia appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Cironius, in paratiis. 5. decretal. tit. 28. de appellat. & c. pag. 159. ac per consequens quolibet legitima defensione ipsi refundenda erit.

12 hinc Cicero 3. verr. defensorum in mea persona, non accusatores laudari volo paterni iuris

ris defensor, & quasi patrimonii propugnator sui. & lib. 1. de orator. ibi: Custos, defensorque juris, & libertatis pro Ra. & lib. 2. offic. ibi: causas defendere. idem de clar. orat. & lib. 1. offic. ibi: Si igitur non poterit sue causas defendere, sive populum concionibus tenere, sive bella gerere, ille tamen praestare debet, quæ erunt in ipsius potestate. Terent. in Andria 4. 6. 18. ibi: Simul arbitror jam esse amicum, & defensorem ei; adeoque testium repulsa in qualibet iudicii parte hic faciendâ est, l. momentanea, Cod. unde vi, cap. 2. de testibus in 6. cap. 1. in fine, de appellat. cap. veniens et 2. de testibus, cap. placuit, cap. si testes, vers. lege Julia 4. quæst. 3. l. 1. in principio, ff. ad leg. Cornel. de falsis, presertim si sint testes ab actore de familia producti sua, cap. in literis 24. de testibus, & attestat. Paulus lib. 5. sentent. tit. 15. §. 11. l. 3. l. parentes, Cod. de testibus, l. priorem 6. Cod. de quæst. lib. 7. capitul. cap. 133. ibi: Non sunt illi testes suscipiendi, neque accusatores, qui cum inimicis morantur; vel quos ipsi de domo prodixerint, cap. 1. vers. vel etiam, capitem idonei, §. testes, cap. finali, §. testium 4. quæst. 2. cap. 1. & 2. cap. similiter, vers. vel affines, cap. accersitores 3. quæst. 5. cap. absens, §. nec affinis 3. quæst. 9. cap. super eo 22. de testibus, cap. insinuante, de offic. delegat. cap. forus, §. finali de verbor. signific. l. idonei 6. l. testis 9. l. testes 14. de testibus. Cujacius in dicto cap. in literis 24. de testibus, & ad digesta in legem 34. ff. de testibus, & in l. 1. ff. qui testam. Borrellus tomo 2. decis. tit. 15. ex nu. 345. Petrus Gregorius lib. 5. partit. tit. 11. c. 4. Ofualdus lib. 25. comment. Donelli, cap. 11. Fornetius lib. 3. rer. quotid. cap. 16. Scipio Gentilis in Apologiam Apulei, fol. 520. Donellus lib. 23. comment. cap. 3. & 5. in lege 3. Cod. de testibus, & attestat. Duarenus ad tit. de testibus, & lib. 1. disput. cap. 28.

CAPUT III.

Sequeretur super debitoris bonis factum, quandam refundere differitur jus.

SUMMÆ.

- Num. 1. primæ Thesidis partis finitio.
- A' num. 2. usque ad 9. ejusdem primæ partis probatio.
- A' num. 9. usque ad 23. oppugnationes, & solutiones.
- Num. 23. secundæ Thesidis partis decisio.
- A' num. 24. usque ad 30. ejusdem secundæ partis probatio.
- A' num. 30. usque ad finem, impugnationes, & solutiones.

Distinguas: vel est ex primo decreto sequestrum, vel ex secundo. sin ex primo, & tunc sequestrum hujusmodi nulli refundit jus, ac per consequens neu dominium, neu possessionem

transferre potest; nec creditor immisus suos facillit fructus. est Reg. de Marinis, res. l. juris, lib. 1. cap. 25. nu. 15. 16. & 17. aliorumque.

2. Probatur: Natura namque primi decreti, est rei asscuratio, nullumque transferendo dominium: quandoquidem sequestris finis est non nisi rei securitas. juxta text. in l. fin. C. quæ res pign. etenim tamen si Tò decretum, multiplici patio accipi possit. atque adeo cuncta comprehendit, quæ causa agnita per iudicem prædefiniuntur, l. 1. ff. de constit. princip. l. penult. ff. de offic. Prætor. l. 1. ff. de offic. Assess. Theophilus, in §. sed quod Principi, instit. de iure naturali. Brissionius, & Calvinus, de verb. signific. verbo, decretum. Goveanus, in l. jubere, ff. de iurisdic. Conjanus, lib. 2. comment. cap. 14. alique: verumtamen hic accipitur pro iudicis pronuntiatione, qua Prætor præhabita causæ notione, missionem in possessionem prædefinit, l. 1. §. hoc autem, l. si finita 15. §. Iulianus ff. de damno infecto, quatenus haud de plano simpliciter, ceu edocent Jureconsulti, in l. neque quidquam 9. §. de plano, ff. de offic. Prætor. l. non est, ff. de manumiss. vind. l. 1. §. abolitio, ff. ad Turpill. l. penult. Cod. de naufrag. lib. 11. ast pro Tribunali sedendo. Consule Vultejum, lib. 2. juris prudentiæ, cap. 2. inde est, quod primum decretum est sententia interlocutoria Iudicis, quæ ob contumaciam rei auctor in possessionem bonorum mittitur custodia causa, ut eam pignoris vice detineat, donec reus veniat responsurus. V. vellembecius, ad tit. de damno infecto: quod id seu ratione jurisdictionis, ut docet Brissionius, lib. 1. select. cap. 3. seu imperii. Gentilis, lib. 1. de iurisdic. cap. 3. Duarenus, eodem tract. cap. 7. Merillus, lib. 1. var. ex Cujacio, cap. 3. & 4. Iudici competit, adeoque per decretum hujusmodi auctor haud ipsam rei possessionem consecratur, sed in possessionem solummodo constituitur rei servandæ, vel custodiendæ causa. Prætorii pignoris jus habendo, l. si finita 15. §. Iulianus, ff. de damno infecto, l. officium, §. denique, ff. de rei vindic. l. 5. ff. ut in posses. legat. l. 4. Cod. qui potiores, l. 1. si in causam iudic. l. final. Cod. de Prætor. pignor. l. in posses. 8. Cod. de bonis auctor. iudicis, cap. penult. de dolo, & contumac. cap. 1. de eo, qui mittitur in posses. cap. pastoralis, 8. §. prætereā, ff. de offic. ordin. cap. quærelam 15. de simonia. l. officium 9. ff. de rei vindic. l. 3. ff. de usufructu, l. 3. §. finali, ff. de acquirenda posses. l. is, cui, ff. ex quibus causis in posses. l. si duo, §. creditores, ff. uti possidetis, missio 12. ff. pro emptore, l. non est 23. ff. de pignorat. actione, l.adium 23. ff. de peculio. l. 3. §. 1. ff. de rebus, l. filius 114. §. cum erit, ff. de legatis 1. Cujacius, lib. 10. observat. cap. 31. Ofualdus lib. 23. Donelli, cap. finali, lit. E. Giphanius in l. consentaneum, Cod. quomodo, & quando. Duarenus, de damno infecto, cap. 6. Vltiejus de iudiciis, cap. 6. num. 197. Antonius Faber de error. decade 10. error. 5. & 6. lib. 20. c. 1. c.

§. 7. cap. 11. Schifordeg. ad ipsam lib. 1. tra-
ctat. 7. Corasius, in dicta l. f. finita, §. Iulianus: secus verò est edificandum, si reus contumax intra annum priusquam secundum interponatur decretum; velique iudicium inceptare, ac se defendere; tunc naturalem suorum recuperat detentionem bonorum, perfolutis prius expensis, ac cautione præstita iudicio fisci, cap. 1. & 2. de eo, qui mittitur, cap. quoniam, §. in aliis, ut lite non contestata, l. hæc autem, §. ultimo, ff. quibus ex causis in possess. l. si pupillus 89. §. ultimo, ff. de rebus authorit. iudic. l. penultima, §. penult. Cod. de præscript. trigint. Authent. et qui jurat. Cod. de bonis author. iudicis: quibus haud solutis non est audiendus, l. sancimus, l. properandum, §. fin autem, Cod. de iudic. Menochius, de arbit. lib. 1. casu 36.

9 Ne 1. ediffiras: Decretum hoc causæ notionem involvit, l. præcedente, Cod. de dilat. l. naturalis 7. §. 1. ff. de confirm. tut. l. 2. §. si causa, ff. de honor. possess. l. 4. §. hoc autem, ff. de damno infecto, iuncta l. nec quidquam 9. §. decretum, ff. de officio Proconfulis, l. ubi cognoscere, ff. de constit. princip. Alciatus lib. 2. paradox. cap. 3. Robertus, lib. 1. l. 2. cap. 23. Revardus pro Tribun. cap. 3. alique, quæ causa porro agnitionem repositens, absente, ac inaudito adversario, expediri nequeat, cap. 1. de causa possessionis. Heraldus de auctoritate rei iudic. lib. 1. cap. 10. & 11. Vultejus de iudiciis, lib. 3. cap. 1. num. 30. igitur contra, absentem in possessionem missio primo ex decreto decerni nefas est.

11 Tametsi enim causæ agnitio ad decretum interponendum repositatur, verumtamen post tres denunciations, quæ ad contumaciam, constituendum reum posulant, haud insufficienter habetur: inde fit, quod cum contumax post peremptorium edictum, quodammodo pro confessio habetur: iure optimo damari fas, iuraque sinunt, adeoque in bonorum missionem primævo ex decreto missionem pati par est.

13 Ne 2. ediffiras: Litis contestatio iudicii fundamentum est, l. amplius 15. ff. de ratam, l. 2. Cod. si per vim, vel alio, l. 2. §. 1. & §. fin autem, Cod. de iure iurando propter calumn. l. 1. Cod. de heredit. tut. l. 12. §. ultimo, ff. de positi, l. 2. §. finali, de prætor. stipulas. l. 55. §. ultimo, ad Trebell. l. 25. §. 8. de edict. edicti, l. 31. §. 13. ff. eod. cap. dudum 54. de elect. cap. prout, de dolo, & contumacia, cap. accedens, cap. ad hæc, ut lite non contestata, cap. cum causam, de iurament. calum. cap. quoniam contra, de probat. cap. ex parte 30. de verbor. signific. cap. finali, de litis contestatione in 6. cap. 2. de rescriptis in 5. collect. l. rem. §. patroni, Cod. de iudiciis, l. 1. in princip. Cod. de litis contestat. l. 2. Cod. si per vim, vel alio. Vultejus lib. 3. de iudiciis, cap. 1. Cujacius ad tit. Cod. de iudic. & lib. 9. observat. cap. 21. & lib. 20. cap. 21. & lib. 21. cap. 3. & lib. 25. & 27. cap. 33. Donellus lib. 24. comment. cap. 1. Hohthomanus lib.

4. observat. cap. 5. Cironius in cap. 2. de rescriptis, & in rubrica de litis contestationis. Valentia tomo 2. illustr. tra. 2. lib. 2. cap. 2. Cujacius, in l. 3. C. de edendo, Cancercius tom. 3. var. c. 16. Revardus pro Tribun. cap. 11. Vinius lib. 1. seledar. cap. 17. Treutlerus volum. 1. tit. de iudiciis, disput. 12. thes. 2. Parladorius lib. 1. rer. quotidian. cap. 14. Corvinus lib. 3. apboris. juris Pontifici, tit. 12. alique: verum enimverò procul à litis contestatione sententia aliqua ritè proferri nequit, cap. 1. & 2. ut lite non contestata. Avendano de primo decreto 1. parte, num. 3. igitur lite non contestata in possessionem missio adversus contumacem decerni nequit.

15 Tametsi enim lite non contestata sententia proferri nequeat, cap. quoniam 5. ut lite non contestata, & c. cap. cum dilecti, de purgat. canon. l. properandum 13. vers. post item, Cod. de iudiciis, l. cōstantaneum 8. §. final. Cod. quomodo, & quando. Auth. sed & si quis, Cod. de testibus, cap. dudum 54. vers. partibus, de elect. cap. cum causam 62. de appellat. cap. exhibita 19. de iudic. cap. in nostra 4. vers. sed idem, de procurat. cap. cum Ioannes 22. de reg. juris, cap. 4. de confirmat. util. Cujacius, in cap. accedens, ut lite non contestata. Altessera, in cap. quoniam 5. eodem, & in l. penult. Cod. de testibus Petrus Gregorius, de rescriptis, lib. 1. cap. 37. & lib. 48. syntagma. cap. 5. Elcobar, de puris. sanguin. cap. 14. quæst. 1. Salgado, de revent. ballar. lib. 2. cap. 20. num. 33. idque genus: attamen id in definitiva procedit sententia, secus verò in huiusce decreti interpositione; quod remedium proferri non nisi ad adstringendum reum, ut litem contestetur inventum est, ut deinde ad definitivam perveniri valeat sententiam.

17 Ne 3. ediffiras contumax in non comparando aliis juris remediis iudicium suscipere cogi potest; aliisque penis ejus contumacia coercetur, ut patet ex communicatione, cap. 1. de iudiciis, idque genus: igitur reus contumax missionem in possessionem pati minùs debet: siquidem cōtumax, qui in ius vocitatus haud venit, in eo est, ut quanti ea res est, aut interest, plebeatur, l. ultima, ff. si quis in ius vocatus, l. ultima, §. 1. ff. de appellat. igitur si actor quanti sua interest, assequatur; juremerito in possessionem mitti haud debet.

18 Est aliis penis, cum propter iudicis contumaciam, tum ut consulatur actori, contumax plebeatur: verumtamen cum adhuc his satis prospectum, consultūque haud esset; juremerito inventum fuit remedium missionem in possessionem ex primo, vel secundo decreto, quod prudentis Iudicis arbitrio est relegendum.

19 Ne 4. ediffiras: Obstat textus, in l. contumacia 53. ff. de re iudic. ubi contumacia Rei litis damno coercetur; igitur nunquam est necessaria in possessionem missio.

20 Textus huiuscemodi alio extat in themate: quandoquidem de reo loquitur contumacia.

- qui post primi decreti interpositionem comparuit; solutis prius expensis, possessionem recuperat.
- 21 Ne §. edisseras: Oblat textus, in *cap. unico, de eo, qui mittitur in possessionem, lib. 6.* ubi est prædefinitum, quod beneficialibus in causis in possessionem missio fieri nequit, etiam absente, & contumace Reo; igitur absente, ac contumace Reo ex primo decreto in possessionem mitti haud fas est.
- 22 Textus istiusmodi beneficialibus in causis specialiter procedit; idque nil mirum, ne in beneficiis vitiosis refundatur ingressus, cum ad beneficium obtinendum Ecclesiasticum Canonica reposcatur institutio, *cap. ex frequentibus, de instit. cap. 1. de regulis iurist. l. 6.* igitur, &c.
- 23 Si demum ex secundo, & tunc dominium, & possessionem in sequestrantem, per Iudicem transferri docent supralaudati Auctores apud de Marinis.
- 24 Thesis isthac probatione haud indigere, disseritur: siquidem secundi decreti natura huiusmodi est, ut & possessionem, & dominii translationem transferat; alioqui frustra per Iudicem secundum efformaretur decretum: etenim per primum rei asscuratio habita fuit; quod accidit, si Reus obstinato animo comparere noluerit, crescente contumacia augetur pena, & causa cognita ad secundum pervenitur decretum, de quo agitur, *l. usufructu §. 1. l. §. de usufructu, l. 4. §. si forte, l. §. finita, §. Julianus, ff. de damno infecto*: quare cum causæ notio reposcatur, iure merito citatio fieri debet, *l. in causa, §. causa, ff. de minor. l. nam ita, ff. de adops. l. de unoquoq; 47. ff. de iudiciis.*
- 25 Corasus in dicto §. Julianus, num. 15. inde fit, quod secundum decretum est *secunda interlocutio*, qua Prætor aut Magistratus eum, qui ex primo decreto missus est in possessionem, crescente rei contumacia, verum possessorem, aut dominum constituit. atque hinc fit, quod ex secundo decreto verus fit possessor, ac usufructu conditionem assequitur, *l. prætor in principio, l. ex damno 40. §. ultimo, ff. de damno infecto, l. 3. §. ultimo, ff. de acquirenda posses. l. 3. §. 1. ff. de rebus eorum, l. consentaneum 8. C. quomodo, & quando, l. cum proponas, Cod. de rebus authorit. iudic. cap. pastoralis, §. præterea de offic. ordin. cap. quoniam, §. in aliis, ut lite contestata, cap. penult. & ult. de eo, qui mittitur in possessionem, dicta §. finita, §. si plures, & §. Julianus. Antonius Faber lib. 1. coniectur. c. 4. & lib. 2. cap. 10. Giphanius in l. §. quis ante 10. ff. de acquirend. posses. Bröchroft. enantioph. centur. 3. assert. 90. Cuiacius tract. 9. ad africanum, in l. cum postulat §. 44. ff. de damno infecto, & lib. 2. Juliani ad Ursejum, in l. sed si res f. commun. voidundo, & lib. 1. observat. c. 36. Petrus Gregorius lib. 4. Syntag. c. 26. Donellus lib. 15. commentar. cap. 46. Tuscus lit. D. conclus. 112. cum actor realem intendat actionem: sin autem personali agat actione,*
- 26 tunc dumtaxat possessio transferatur, cum facultate percipiendi fructus, ad rationem ejus, quod interest; adeoque probandi onus in adversarium transferatur, ac interea à possessione arcetur, purgata etiamnum contumacia.
- 27 Schiffordeg. tract. 7. quest. 5. ne id novum, est in iure, cum sæpe sæpius soleat Prætor Rei absentis bona dividere, ac ex ipsorum pretio creditori satisfacere; & ex suppositione, quod emptor haud inveniat, tunc bona ipsa creditori adjudicantur, *l. fulcinius §. 7. prætor, ff. quibus ex causis in possess. consule textum in l. 1. prætor §. 1. l. §. finita, §. si plures, ff. de damno infecto, l. 2. §. ultimo, ff. si ex*
- 28 *noxali causa*: facultas verò immittendi in possessionem ex secundo decreto: num quid cuilibet competit Magistratui, dissentio est apud Doctores: propterea quod nonnulli edocent, quod in possessionem secundo ex decreto immisso solummodo merum, vel mixtum habentibus imperium competit. Gentilis de iurisd. lib. 1. cap. 24. Orosius in l. jubere nu.
- 29 *7. ff. de iurisd. d. disparitatem refundit*: quatenus ex primo decreto missio, cunctis indulget Magistratibus Prætor; non nisi ratione celeritatis, ut res creditori secura fiat; secus verò ex secundo decreto, cum hoc secundum haud concessit, *l. 1. §. si duas, ff. de damno infecto Schiffordeg. tract. 7. quest. 2. Faber de eade 10. error. 6. Donellus lib. 15. comment. 46.* aut melius loci consuetudinem in isthac facti specie servandam fore existimo, quandoquidem in ex secundo decreto immissione, maturum reposcitur examen, quod prudentis Iudicis muneri est redigendum.
- 30 Dices hic 1. lapso anno post primum decretum interpositum, ex incontinenti in possessionem missus, verum rei possessæ dominii adipiscitur, dicto cap. quoniam, §. in aliis, ibi: *Actor post annum verus constituitur possessor, cap. contingit de dolo, & contumacia; ibi: Actor verus constituitur elapso anno possessor, cap. pastoralis, §. præterea* & ibi: *Ne alius post annum verus efficiatur possessor, cap. contingit de dolo, & contumacia; ibi: Actor verus constituitur elapso anno possessor; igitur dictum decretum est superfluum.*
- 31 Pro huiusce argumenti solutione Auctores nonnulli autumant actiones reales, personalesque inter se discriminari: quatenus in personalibus omnino secundum desideratur decretum; secus verò in realibus, in quibus unius anni lapsus reposcitur ad veram transferendam possessionem. Menochius remedio 3. num. 206. Pichardus in dicto §. in summam. 145. Abbas in dicto cap. cum aliis, num.
- 32 21. & 42. alique verum in realibus, & in personalibus necessarium est post anni lapsum secundum decretum, ut possessio in actorem transferatur, dicta l. §. finita, §. Julianus, & §. si quis autem, cap. 1. de eo, qui mittitur in possess. dicto cap. quoniam, §. in aliis, ibi: *Tribus edictis legitimis evocavit, & tunc ipso in eadem voluntate manente, negotium summam*

- im examinans, in possessionem ipsarum rerum actorem mittere non tardavit, omnino allegatione super principali questione reservata: quæ profecto verba expresse de secundo eloquuntur decreto, & tamen in reali interponitur actione, & in terminis ipsius actionis, cap. 2. de eo, qui mittitur in possessione 3. collect. Cujac.*
- 33 *ad tit. de eo, qui mittitur in possessione, neu obstat textus in d. 3. in aliis, cum similibus, qui commentandi sunt secundo interveniente decreto, ita ut lapsio anno, & post secundum decretum actor verus stabilitus possessor.*
- 34 Dices 2. per secundum decretum haud possessionem, seu ufucapiendi conditionem, aliter verum consequitur actor dominium, l. 1. ff. de fundo dotali, l. usufructus 7. §. 1. ff. de usufructu l. 4. §. ultimo, cum leges sequent. l. commun. 7. §. sed si rem, ff. commun. dividundo, l. si finita 15. §. postquam, ff. de damno infecto, l. 2. §. ultimo, ff. si ex noxali, l. 1. §. 2. §. ultimo, l. generaliter 28. §. ultimo, ff. de noxali, l. servum 6. ff. de publican. Cujacius lib. 21. observat. cap. 36. & tract. 6. ad africanum, in dicta l. generaliter 28. Salicetus in auth. ei, qui, Cod. de bonis auctor. judic. num. 23. igitur per secundum decretum, & possessio, & verum transfertur dominium.
- 35 Roboratur 1. tamen si prætor possessionem transfert: attamen per necessariam illationem atque suapte natura sequitur, ut quiritarium transferatur dominium, l. 1. ff. de bonor. possess. cum sit adstrictus, & rem, & vacuum transferre possessionem, ut et venditor, l. ultima, ff. de condic. causa dat. l. ex empto 11. §. idem, 9. ff. de action. empti. Donellus lib. 4. comment. cap. 1. igitur si possessionem refundat ex tempore dominium emptor adipiscitur ufucapione haud expectata, dicta l. ex empto 11. §. 2. l. clavibus 74. ff. de contrahenda emptione, l. 1. ff. de acquirenda possess. igitur si per traditionem possessionis acquiritur dominium; à fortiori secundo ex decreto dominium transfertur.
- 36 Roboratur 2. per secundum decretum ex causa damni infecti, vel servi haud defensi necessariò dominium transfertur: cum possessor, & ædes, & servum pro derelictis habeat, l. prætor 7. §. ultimo, l. si finita 15. §. non dum, ff. de damno infecto. Osualdus ad Donellum lib. 15. comment. cap. 46. lit. L. igitur dominium à vero derelictum domino ex incontinenti acquiritur actori, possessionem ex secundo occupanti decreto.
- 37 Nonnulli respondent, quoddam actor ex secundo decreto in possessionem missus dominus sit, si reus absens verum obtinebat dominium, secus vero si solummodo possessionem habebat: siquidem in contumaciæ penam rectè potuit lex dominium suo privare dominio. argumento textus in c. 1. de rescriptis, litem ff. verborum 15. §. 1. ff. de rei vindic. l. lucius, ff. de evict. ita Gothofredus in dicto §. Julianus. Cyprianus in l. si quis ante 10. num. 15. ff. de acquirenda possess. Osualdus in dicto cap. 46. Donelli lit. L. Donellus lib. 15. comment. c. 46.
- 38 Pro argumenti hujusce solutione, prisco Romanorum jure duplex erat dominium: bonitarium, seu naturale unum; alterum vero quiritarium, seu civile. Quiritariū non nisi per ufucapionem, vel per juris cessionem, vel per mancipationem, vel per legis adjudicationem, Romanorum jure ante Iustinianum constitutionem acquirebatur. Antonius Augustinus lib. 1. emendat. cap. 7. Cujacius ad Ulpianum tit. 19. & in l. 2. ff. de servi. in l. unica, Cod. de nudo jure quirit. l. unica, ff. de usufructu. transfer. Connanus lib. 2. comment. cap. 6. num. 9. Robertus lib. 1. recept. lect. c. 23. Ulpianus tit. 19. de dominiis. Briffonius lib. 4. select. cap. 22. & de v. s. verbo, dominium. Faber lib. 7. conjecturar. cap. 4. & lib. 20. cap. 11. Revardus ad leges 12. abul. cap. 16. Bonitarium, seu naturale verò non nisi per traditionem acquirebatur, cum jure fruendi, retinendi, & recuperandi juxta earum possessionem, aliquando perpetuam, aliquando verò temporalem, quod profecto dominium dabatur in rebus provincialibus, stipendiariis, & tributariis, de quibus in §. traditionum in l. de rer. divisi §. 1. insit. quibus alienari quod discrimen ulque ad Iustiniani Imperatoris tempestatem duravit, qui illud abstulit in dicta l. unica, Cod. de nudo jure quirit. tollendo, l. unica, Cod. de usufructu. transfer. his positis.
- 41 Respondet Cujacius lib. 21. observat. c. 36. & tract. 9. ad Africanum. §. 1. de damno infecto, quod præfata jura dominium actori, ex secundo decreto in possessionem missio concedentia; non nisi de bonitario intelligenda sunt.
- 42 dominio: textus verò qui solummodo possessionem, ac simul ufucapiendi conditionem ad adipiscendum dominium refundunt de quiritario commentandi sunt dominio: disparitatis ratio est, quatenus quiritarij transferre dominium sit legis, secus vero jurisdictionis, jure merito prætor possessionis duntaxat dominium transfert; non autem proprietatis, §. quor. Insit. de bonor. possess. Osualdus ad Donellum lib. 7. cap. 14. lit. D. Fachineus lib. 13. controvers. cap. 29. Faber in jurisprudent. tit. 2. princip. 10. illat. 1. inde est, quoddam textus in l. sciendum, ff. de v. s. l. sed si res §. ff. commun. dividi. l. 3. ff. usufructus pet. l. herennius 42. ff. de usuris, l. 3. §. ultimo, ff. de acquirend. possess. l. 1. ff. de bonor. possess. l. 1. ff. de success. edict. in quibus est prædefinitum, quod prætor dominium tribuens; non nisi de bonitario interpretandi sunt dominio. Cujacius ad ff. in l. 1. ff. de bonor. possess. & tamen qui dominus est ufucapere nequit, l. 4. §. l. una, ff. de usufructu. cum quicquid meum sit; amplius fieri meum nequeat, l. in bello, §. si quis servum, ff. de captivis, §. si itaque insit. de action. attamen, quia actori ex secundo possidendi decreto, quiritarium deest dominium, & inter modos illud acquirendi ufucapio annumeratur, jure merito debet actor rem ipsam virtute decreti possidem ufucapere, ut perfectum assequatur dominium.

- 45 Nes obstat, quod traditione procul ab alio facto dominium transfertur: nam id verum est de bonitario dominio, secus verò de quiritario, quod præter traditionem, usucapio verificari debet, *l. traditionibus, Cod. de pædis, l. nude, ff. de acquir. rer. domin. §. per traditionem*. ubi Theophilus *instit. de rer. divis.*
- 46 intra quod tempus, utputat si post secundum decretum reus contumax comparverit, ac audiri reposcit, tunc proprietatis questionem in Senatu intentare potest, ad quam dumtaxat regressus ille competit, *dicto c. quoniam, §. in aliis, dicto cap. contingit, de dolo, & contumacia, dicta l. si finita 15. §. postea, et si elapsi sint decem anni inter præsentis, vel 20. inter absentes; tunc super dominio haud amplius sit audiendus. Avendano de 1. & 2. decreto 3. par. num. 19. consule Fabrum de errore, de 47 eade 1. error. 5. & de cade 10. error. 6.* inde fit, quod si bonorum emptor haud reperiatur; tunc creditori jure domini bona adjudicantur, *l. finali, Cod. de jure domini impetrand.*

CAPUT IV.

Sequestrum in litis primordio: numquid per Judicem fieri possit.

Si unus possideat, & hæsitatur, num verus sit possessor, alter verò haud possidet, volens possessorem perturbare: utrum Judici rem illam sequestro subiicere debeat.

Sequestrum per appellationis Judicem, lite pendente super possessorio ob armorum pavorem factum: numquid ad possessoris instantiam, parte alia instante, pro sententiæ executione dirimi valeat.

SUMMÆ.

- Num. 1. primæ Thesif prædefinitio.
A num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesif probationes.
Num. 10. secundæ Thesif decisio.
A num. 11. usque ad 17. ejusdem probatio:
Num. 17. & 18. tertiæ Thesif prædefinitio.
A num. 19. usque ad finem, ejusdem Thesif probatio.

Si de primævo verba faciamus thematicè, tametsi jure cautum habeatur, ut à sequestro regulariter loquendo, minime incipiendum sit: verumtamen si probabilis adsit timor, quominus partes ad arma deveniant, ritè pernobile Judicis munus sequestrum effici posse existimant, Bartolus, Alexander, Baldus, Reg. Revert. dec. 47. ubi Reg. de Marinis, alique.

- 2 Prima thesis pars probatur ex *l. unica, Cod. de prohibita sequestr. pecun. Clementina 1. de sequestrandæ possessione*. Author est idem Reg. Revert. siquidem sequestrum alienationis species est, ac per consequens ad alienationis viam protendit, *licet 17. in fin. ibi: Rei depositæ proprietates apud deponentem manet, sed*

& possessio, si apud sequestrum deposita est. Nam tunc demum sequester possidet, id enim agitur eadem depositione, ut neutrius interim possessionis tempus procedat: Tametsi rigorosè loquendo possidere haud disseritur, *l. is cui, §. ff. ut in possess. legat. l. cum legatorum 12. ff. ex quibus causis in possideatur*: sequestrum, namque executionis species est, cum fructum utile privet, *cap. 7. de restitu. spoliat.* adeoque perabsurdum foret in litis exordio ab alienationis specie exodiri.

- 4 Secunda thesis pars probatur ex textu in *l. si usufructus, §. aequissimum est, ff. de usufructu, l. finali, ff. de officio procurator. Celsar. idem*
- 5 Reg. Revert. Author est: etenim prudentis Iudicis autumatur Judex, si rem sequestro subiiciat, ne partes ad arma deveniant. Clem. 1. de sequestro, *l. proprie 6. l. licet 17. ff. depositi, cap. 1. 2. & 3. de sequestro*. siquidem sequestro confecto dissidia pessundantur, ac quies, quæ in omnibus præstanda est aliquo pacto mortalibus imponitur; cum Judicis partes sint id facessere. hinc Tullius actione in Verrem sic
- 7 memoriæ mandat: *Judex bonus nemo esse potest, qui suspitione certa non moveatur*. quandoquidem ad majus effugiendum malis, inconvenientique prudentis Judicis est minus seclari malum, quod rem sequestro subdere foret: proptereaquod naturalis id dicat ratio, ut pendenti liquet: quare
- 9 juremeritò principium hujuscemodi fundatur, ubi res hæsitabilis est: numquid Fulano, vel Titio competat, vel nisi sequestrum fiat summum evenire possit detrimentum, tunc confestim confiscationi subdenda res est, ut pax, tranquillitasque in civitate detineatur. hinc Tullius 1. offic. ibi: *Paci, que nihil habet insidiarum, semper est consulendum, & Philip. 2. ibi: Nomen pacis dulce est, & ipsa, res salutaris: & indidem: pax est tranquilla libertas. & Philip. 13. ibi: Dulce est nomen pacis, res vero ipsa cum iucunda, tum salutaris. & 1. de finibus ibi: Civitas in seditione non potest esse beata. & 2. offic. ibi: Proprium est civitatis, atque juris, ut sit libera, & non sollicita sue rei cuiusque custodia.*
- 10 Sin autè de secundo sit sermo casu: tametsi verù sit, quod ubi duo præsumeret; tunc Judex sequestrare debet: verumtamen nostro in casu res sequestro haud subdenda est, quinimò muneris Judicis est possidentem defendere, ne à sua deturbetur possessione, ac per consequens interdicere adversario, ne illum perturbet, est Franciscus Marci, aliorumque. Author est supralaudatus Reg. de Marinis *observat. ad dec. Reg. Revert. 47. num. 2.*
- 11 Probatur: quilibet possidens in sua detinere debet possessione aduque per probationem
- 12 nes adversarii devincatur; cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. l. is, qui destinavit, ff. de rei vindicat. l. fin. Cod. eod. tit. l. qui accusat, Cod. de edendo, §. retinenda, ver. commodum, Inst. de interd. §. cap.*
- 13 pro possessore, de reg. juris, lib. 6. inde est, quod

interdictio retinendae possessionis se tutari potest, *l. n. l. tam naturale, §. nihil commune, l. 3. §. hoc interdictum, ff. uti possidetis, l. unica, ff. utrobi, §. retinenda, Instit. de interdict. Paulus lib. 5. sentent. tit. 6. in princip. Hothomanus lib. 7. observat. cap. 6. Sarmiento lib. 2. select. c. 13. Duarenus lib. 1. disput. cap. 2. 1. Petrus Gregorius lib. 2. synag. cap. 10. Cujacius lib. 5. observat. cap. 22. Donellus in l. unica, Cod. uti possidetis, & lib. 5. comment. cap. 32. Eguinarus lib. 6. man. tit. 17. Fachineus lib. 8. controvers. cap. 14. videlicet remedio uti possidetis, l. 1. ff. utrobi, l. majorem 156. ff. de verb. signif. 14 quam si deperdat illam variis remediis reacquiri fas, iuraque sinunt, nempe interdicto unde vi, condicione indebiti, l. 1. & per totum, ff. de condit. indebiti, condicione triticaria, l. 1. & per tot. ff. de condit. triticar. idque genus, consule Merillum lib. 1. var. ex Cujacio, cap. 22. & lib. 3. observat. cap. 10. & lib. 1. var. ex Cujacio cap. 20. Vvelembach disput. 10. num. 18. Cujacium in tract. 2. ad afric. in l. 23. ff. de rebus creditis, & in l. 4. Cod. de pactis, & in l. 10. Cod. de cond. indebiti, & ad tit. ff. de condit. ex lege, & lib. 19. respons. Papin. in l. 5. de censibus, & lib. 9. qq. ejusdem in l. rem. 78. ff. de furtis. Genoa in conciliat. fol. 215. & 218. in parvis. Arias de Mesa lib. 1. var. cap. 47. Donellus, Duarenus in ff. de condit. indebiti, Menochium de recuper. remedio 2. quare pro hac materia adnotandi sunt textus in l. tribus, ff. de usufructu earum rer. l. 3. ff. de legatis, l. cum quis 22. ff. de O. & A. l. mercis 207. de V. S. l. si me, & Titium 2. ff. de rebus creditis, l. si quis intentatum, l. finali, Cod. unde vi: atque hinc fit, quod si ambo in foro compareant, ille est in possessione preferendus, qui priscam perabundē, seraciūque commonstrat possessionem assiduam, ac titulo iustificatam, cap. licet 9. de probat. l. unica, Cod. uti possidet. §. retinenda, Instit. de interdictis, c. cum venissent 6. de Instit. cap. cum. persona 7. vers. quod si tales, de privileg. in 6. Duarenus lib. 1. disput. cap. 9. Cujacius lib. 7. observat. cap. 38. Hothomanus illustr. quest. 3. t. Goveanus lib. 1. var. cap. 3. Fachineus 8. controvers. cap. 6.*

Balboa in laudato textu, in cap. licet. Posthicus de manut. observat. 42. & 71. Cancellus 3. par. var. cap. 14. Fontanella de pactis nuptial. clausula 2. gloss. 3. num. 2. 1. Cyriacus lib. 1. controvers. 23. Vaconius lib. 2. declarat. cap. 44. aliique: quod Iudicis officio, secus armorum 16 vi effici queat, ut ex ipsismet dignoscitur terminis. hinc Tullius 2. de offic. sic describit: Iudicis semper est verum sequi. & 6. ad. in. Verremibi: Est boni Iudicis parvis ex rebus conjecturave facere uniuscuiusque, & cupiditatis, & incontinētia. Requisita autem, quae in rei sequestratione repositurū inspicere queat apud supralaudatum de Marinis hic. num. 5. 17 Sin postmodū de tertia eloquamur, facti specie, & tūc perimi posse reor, dūmodo armorū timor extinctus sit. est contra Alistic. decis. 98. Muscatellū in praxi Sacr. Consilii, lib. 2. par. 1. Glossa in forma, num. 41. Antonium Fabrum in eius Cod. Tit. lite pendente, defin. 9. alioque. Author est Thorus tom. 1. comp. dec. §. sequestrum factum à Iudice appellationis lite pendente, memorans, secus praedefinitum fuisse, ut scilicet debeat possessor intra sex 18 dies causam allegare: quare sententia adversus ipsum executioni demandari minūs debet. 19 Probatur: finis cur sequestrata fuit res isthēc nonnisi ne partes manibus, armisque inter se confererent, ac per consequens ad huiusmodi effugiendam scandalum, malumque extinctio sine, res ad priscam reverti debeat libertatem. juxta triviale brocardicum illud: desinente causa, deest effectus, l. adigere, §. quamvis, ff. de iure patronatus, l. si pater, ff. de hered. Instit. l. generaliter, Cod. de Episcop. & Cleric. l. cum te, Cod. de pacto inter emptor. cap. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. cum res, per quas gignatur causas, per easdem pessundatur, perimiturque, cap. omnis 27. q. 2. cap. omnis res, de regul. iuris in 6. quāto re perabsurdum est edifierere, ut sex repositantur dies (ut somniant adversarii) in quēis rei possessor edocere debet Iudicem de causa, cur sequestrum extinguendum sit.

DECISIO LVI.

IN Causa Pinti de Laudisiis, cum Aurelio de Laudisiis, & fratribus, quorum Pintus ipse est accus. Fabricato processu spoli, ad instantiam dictorum nepotum contra Avum, in cujus potestate existunt usque ad conclusionem in causa, opponitur per dictum Pintum de pluribus contra dictum processum, &c. Haec Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Processus spoli ad nepotum instantiam inavia existentium facultate contra avum,

usque ad conclusionem in causa fabricatus: numquid firmus ducendus sit.

S U M M A E.

Num. 1. Thesis praedefinitio.

A'num.

A num. 2. usque ad 10. ejusdem Thesis probationes.

A num. 10. usque ad finem oppugnationes, & solutiones.

Esse firmum per S. C. fuisse prædefinitum, literis prodit Antonius Capicius in isthæc verba; ibi: *Totum consilium fuit in voto, quod valeat processus, & finimus D. Vice Prothom. D. Anton. Palm. D. Joa. Loyfius de ath. D. Marcell. Gazella, & ego. at Do. Jo. Marti. & Do. Joan. Marcell. fuerunt in voto contrario: tandè omnes in hoc concludere, videlicet, quod validato processu, & adis: pars Aui admittatur ad faciendâs defensionē M. A. Soruni Francischellus Campellonus. est Vivii in sylva com. opinion. in opinion. 317. aliorumque. Author est Thorus compend. decif. tomo 1. §. processus agitur per nepotes super spolio.*

2. Probatur 1. tamen si Nepos sub Avia esse, supponitur facultate, si superstiti Avo ante filii emancipationem sit genitus. argum. textus in §. illud autem 9. quibus modis ius patriæ potestatis solvitur, §. sui autem, instit. de hæred. quæ ab intestato deferuntur, l. sic eveniet 21. ff. ad leg. juliam, de adulter. l. gallus 29. §. & benè, & §. videndum, ff. de liberis, & posthumis, l. si quis 14. Cod. de iussiofio testam. l. 2. ff. de vulgari subtit. l. 10. §. 2. ff. de testam. tut. Franciscus Hothomanus 2. instit. tit. 13. de exheredat. liberor. lit. F. pag. 324. Eutropius lib. 7. Octavianum Augustum nuncupat Julii Cæsaris Nepotem, quia filius erat Avie sororis Julii Cæsaris. Livius in epitome 116. Nepotè Octavianum appellat; verum tamen in iis, quæ in sui præjudicium ab Avo inferri possunt, haud in ejus esse existimatur ditione: alioqui Avo anza præberetur sui uti Nepotis bonis, adusque in ejus potestate existat: etenim inspecta isthac tempestate, qua nepotes in Avia stent ditione, minus se tutari queunt; cum processu adversus Avum à Nepotibus minime efformari possit, igitur ad effugienda absurda isthæc; premerito S. R. C. processum firmum sanxit.

4. Probatur 2. paritate à filio familias ducta, qui tamen si ut filius familias in paria extet facultate, l. §. de his, qui sunt sui, vel alieni juris, adeoque quicquid lucratur, eidem acquirit, l. si venditor, §. si pupillus, ff. de in diem adieco, l. placet 79. ff. de acquirenda hæredit. Hothomanus observat. lib. 5. cap. 13. pag. 149. eoque superstiti quasi dominus vocatur, §. 3. Instit. de rerum qualitate, & differentia, cum in patris bonis dominium quodam spem habeat, l. in suis, ff. de liberis, & posthumis, & si quodam geniti, & genitoris ratione discriminiatur, l. 11. ff. de liberis, & posthumis: verum tamen tutorio nomine contra ipsammet Patrem agere possit, & si haud ut filius, est ut tutor; cum tutela munus sit publicum, l. 1. & ultima, ff. de muner. & honor. l. non tantum 17. §. 2. ff. de excusat. & publica ejus sit causa, l. si filius 9. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni ju-

ris. Hothomanus 1. instit. de excusat. tutor. lib. E. pag. 168. quemadmodum si Pater adventitia abuteretur filii re, in qua ususfructus haberet, quippe filius adversus Patrè agerefas, jurag; finit, cū unusquisque suam defensionem quæ sit; quãdoquidem in adventitiis bonis dumtaxat ususfructum habet, l. cum oportet 6. Cod. de bonis, quæ liberis, & emancipando medietatem deperdit, in profectioem verò, & ususfructum, & proprietatem, dicta l. cum oportet, in quo nil immutavit Justinianus, secus in adventitio, in quo non nihil mutavit; ex ep. lar superiorū seclatū Imperatorū. enim verò præca inspecta tempestate adventitiū omne peculium pleno jure parentibus adipiscebatur: primum Cōstantinus materna detraxit bona, quorum ususfructum solum patri refundit, l. 1. & 2. Cod. Theod. de maternis bonis, lib. 8. Gratianus verò, Valent. Theodo. Aread. & Honor. de bonis ex materna cognat. delatis, idem sanxere, l. 3. & 4. ejusdem Tit. Theod. porrò, & Valent. hoc ipsum ab bona, quæ ex matrimonio manarant, produxerunt, §. eodem. & Anthemius etiam ad lucra nuptialia, & sponsalitia, l. 4. & §. Cod. de bonis, quæ liberis, Justinianus postmodum decrevit quacumque ex causa ex linea materna aliquid acquiratur;

6. tunc filio quodam proprietatem, patri verò quodam ususfructum acquiri; secus in castrensibus, vel quasi, in quæ, & proprietates, & ususfructus filio adipiscuntur, dicta l. cum oportet, l. 2. Cod. de patriæ potestate; igitur non est in jure novum, quod tamen si A, sit in facultate sub una ratione, B, attemam sub alia, ratione potest non esse in ejusdem manu.

10. Neu 1. oblat textus in l. his nulla, ff. de iudiciis, ubi id expresse sancitum est; ibi: *Lis nulla nobis esse potest cū eo, quem in potestate habemus, nisi in Castrensibus peculio;* igitur si Nepotes in Avia esse supponuntur ditione, jure optimo est discredum, processum fore nullum. Author est supralaudatus Capicius, l. de nu. 1.

11. Textus istiusmodi nostræ haud opponitur thesi: siquidem edocet ubi in aliena existenti ditione, nullum inferitur præjudicium; quare si in castrensibus filio familias præjudicium inferatur, quippe se tutari possit; igitur si textus hic in fuculate extatibus, se defendendi in castrensibus facultatem refundat; identidè aliis in rebus, in quæ præjudicium esse potest: cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad l. aquiliam, l. si postularaverit, §. 2. ff. ad l. juliam de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. si nauta, cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacrosanct. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo. hinc Cicero 3. Tuscul. ibi: *Munus animi est ratione uti.* & ad Brutum 16. ibi: *Nihil per se amplum est, nisi in quo iudicii ratio extat.* & 2. Tusculan. ibi: *Nihil potest esse æquabile, quod non ex certa ratione proficiatur:* quare & de Nepotibus, & de filiis familias, idque genus, idem prædefinendum erit.

12 Nec 2. obstat edifferere : cunctis in hisce bonis usufructum habere supponitur avus, quemadmodum in profectionis ; igitur infirmus ducendus sit processus. Author est idem Antonius Capicius *hic, num. 2.*

13 Dato antecedenti infirma ducitur ejusdem illatio : etenim quod Avus in nepotis bonis usufructum habeat ; id merè materialiter se habet cū universaliter loquendo semper ac nepotis, vel filii præjudicium habeatur, nunquam adversus Avum fabricandus sit processus, ne nepos, vel filius, depauperentur, quod

14 iuribus dissonum foret : propterea quod hosti bona potius asseveranda, quam pessundanda sunt. hinc Cicero 4. ad Heren. *ibitegens est, qui non satis habet, & is cui nihil satis potest esse.* & Parad. ultimo : *ibi : improbi, & avari quoniam incertitas, & in casu positas possessiones habent, & plus semper appetunt : nec eorum quisquam adhuc inventas est, cui quod haberet esset satis, non modo non copiosius, ac divites, sed etiam inopes, ac pauperes existimandi sunt.* & 1. officior. *ibi : copia parve singulorum sunt, eorum autem, qui eis egent infinita multitudo.* Et ad Populum, & Equites Rom. antequam iret in exilium ; *ibi : singulorum opes sæpe sunt tenues, & infirma ad gratiam referendam, ut opitulari benemerentibus non queant, si maxime cupiant.*

15 Nec 3. obstat : Avus iste legitimus est nepotum administrator, l. finali, Cod. de bonis, que liberis, l. 1. C. de bonis maternis, igitur, &c.

16 Nam dato antecedenti Nulla est ejus illatio : si malè administraret Avus sanè processus adversus eumdem fabricari posset, ac per consequens firmus duceretur.

17 Nec 4. obstat : Per nepotes nostro in casu haud rogata fuit venia ; igitur infirmus ducendus sit processus.

18 Dato antecedenti infirma est ejus illatio : etenim num licentia deficientia iudicium infirmat, id in jure haud exploratum est ; cum quamplurima sint jure consultorum placita,

19 ac per consequens nil stabilendum est : an revera venia isthæc a filio, vel nepote roganda potius, quædam reverentia est, quàm essentialia autumatur requisitum.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT I.

Processus cum minore octodecim annos agente procul a Curatoris auctoramento fabricatus : numquid firmus ducendus sit.

Processus minoris cum Curatore factus, qui universa haud adimplevit requisita : utrum sit validus.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' nu. 2. usque ad 6. ejusdè Thesis probationes.

Num. 6. & 7. secundæ Thesis finitio.

A' num. 8. usque ad finem, ejusdem probatio.

I primo de themate sit sermo, & tunc esse firmum reor. est Affici, decis. 383. num. 4. & 5. aliorumque, Author est Thorus *tom. 1. compend. decis. 5. processus agitatus cum minore 18. annotum.*

2 Probatur 1. Minori ex jure inhibicum est, ut absque Curatoris persona in iudicio contendere nequeat, l. puberes 101. ff. de verborum obligationib. l. sciendum 20. ff. de ritu nuptiarum, l. ait Prator 7. §. 1. ff. de minoribus, l. nam posteaquam 9. §. si minor, ff. de iure jurando, l. cum in una 17. §. tutor, ff. de appellationibus, l. 3. C. de in integrum restit. minor. l. 1. §. Curatorem, ff. ad S. C. Treb. idque genus. Author est Antonius Faber in iuris prudentia, tit. 11. quibus modis ius patriæ potestatis solvitur, princ. 3. illat. 8. pag. 147. propterea quod ut in Senatu contendat, haud firmum, maturumque habet iudicium, sup. laud. iur. quod summopere in jure ducendo poscitur

4 quare jura inspecta minoris fragilitate ipsi subvenire, ut quicquid in sui detrimentum in Senatu peragatur per minorem, pro infirmo habeatur, l. puberes 101. ff. de verborum obligat. l. 3. C. de in integrum restit. minor. Antonius Faber in iuris prudentia, tit. 23. de Curatoribus, princ. 3. pag. 1085. l. tam, & contrahibus 57. ff. de iudiciis, l. filius fam. 8. ff. de Procurat. Antonius Faber 2. Cod. tit. 14. de filio fam. minore, def. 2. num. 5. in allegat. pag. 113. quandoquidem minor, idque genus meliorem, secus verbò deteriore efficeret quit conditionem suam.

4 Probatur 2. defectu processus istiusmodi non nisi ab incapaci efficitur ; igitur pro nihilo reputandus : quandoquidem minor fori incapax esse supponitur, l. obligari 9. in princ. ff. de auctoritate Tutorum. Antonius Faber in iuris prudentia, ad tit. 21. de auctoritate Tutorum, princ. 1. in princ. pag. 1066. lult. C. si major. fact. alien. rat. hab. idem Faber 2. Cod. tit. 18. si adversus venditionem, def. 1. num. 7. in alleg. pag. 117. alioqui frustra ipsi Curator refunderetur, juxta dictum illud : *Causa nulla, nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatus, ff. de re iudicat. l. non putavit, §. non que vis, ff. de bonor. possess. contra tab. l. 2. ff. de auctor. tutor. l. si aut nullum, C. de legit. hered. l. non dubium, C. de legibus, l. fin. C. de sentent. ex brev. recitan. cap. illud, de iure patronatur.*

5 inde fit, quod si sit læsus ipsi in integrum restitutio indulgetur, l. ait Prator, ff. de minoribus, l. 1. 4. & ultima, Cod. si adversus usucapionem, l. 1. & 2. Cod. si adversus donationem, l. 1. & 2. Cod. si adversus transact. l. 1. & 2. Cod. si adversus solutionem, l. quod si minor 24. ff. de minor. lex contractu 44. ff. de re iudicata, l. cum quibus, l. 1. §. minorem, & §. verum lex ait Prator, §. non solum, l. pactis 28. §. si pecuniam, l. si minor, §. finali, cum lege sequenti, l. si tutor 48. l. si res 50. ff. de minor. Hothomanus, consil. 125. Donellus, lib. 2. 1.

com-

comment. cap. 19. Fachineus lib. 10. contro. cap. 1. Duarenius ad tit. ff. de acquirend. cap. 10. D. Josephus de Retes lib. 1. opusculor. cap. 10. Pacius centur. 3. quest. 3. Richardus de vulgari, cap. 10. alique, igitur, &c.

- 6 Sin de secundo verba faciamus casus & distinguendum est: vel requisita per Curatorem adimplenda, essentialia reputantur, vel merè accidentalia, ac per consequens parvi momenti. Si primum irritum fore processum existimo: quare decisio, quam refert Thorus, 10. 1. compend. decis. vers. *processus agitatus cum Curatore au valeat*, sic erit commentanda. Inspecito Authoris apud eundem. Sin accidentalia, firmus erit processus.

- 8 Utraque eodè probatur medio thesis pars: ubi essentialia deesse perhibentur Curatoris requisita, toties Curator haud reputandus est: propterea quod constitutivè partes totum

- 9 constantes desiderari supponuntur; nec totum ex una componitur parte, cum singulas amplectatur, *l. 1. §. stipulanti, ff. de verbor. obligat. l. si alii, ff. de usufruct. legat. l. in eo quod plus 111. l. in toto 114. ff. de regulis iuris. cap. plus 35. cap. in toto 80. eodem tit. lib. 6.*

- 10 inde fit, quòd à toto ad partem infirma existima tur illatio, si diversa militet ratio; secus verò si eadem, *l. qua de tota, ff. de rei vindic. secus sciendum si accidentalia desint requisita, quandoquidem totum essentialia in genere constitutum differitur suo.*

CAPUT II.

Processus cum tutore conditus, qui inventarium haud confecit: numquid firmus censendus sit.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 11. ejusdem Thesis præbationes.

A' num. 11. usque ad finem, & oppugnationes, eorumdemque solutiones.

- 1 **E**sse firmum reor: est contra Montanum. Gizarellum, *decis. 12. num. 1. fatentes semper in S.R.C. esse infirmum prædefinitum fuisse, aliosq; quorum, & Author, & sedator est Reg. de Marinis, tom. 2. resol. juris, lib. 2. cap. 28. à num. 17. usque ad 19.*

- 2 Probatur 1. Tunc processus infirmus ducendus sit, ubi cum tutore haud celebratus fuit: propterea quod Tutoris auctoramentum pro quolibet roborando actu reposcitur, *l. obligari 9. §. tutor, ff. de auctor. tutor. l. si id quod 7. §. si pupillo, ff. de rescindend. l. numquam 32. §. usurp. l. pupillus 11. ff. de acquir. rer. domin. inde est, quod verba illa Ulpiani, in l. si quis mihi 25. §. usufructum, ff. de acquirenda heredit. sunt Tutoris auctoritatem interponi perfecto negotio, sic commentantur,*

perinde quasi dixisset in perficiendo negotio; & in re præsentis, idem, *in l. 1. §. de solut. sic locutus est* quare merito jure tutoris auctoritas, seu aucte, seu post negotium gestum interposita frustratur. Ridiculum profectò foret edisserere satis esse, si statim atque negotium gestum, perfectum est, tutor auctor fiat, licet in ipso tractatu, & gestu negotii non interfuert. quorsum enim tutoris præsentia reposcatur? non nisi ut quicquid in negotio pertractetur, animo innotescat *l. 1. in fine, ff. de auctorit. tutor. dicta l. pupillus, de acquirenda*

- 5 *rer. domin. quo autem perfecto negotio, ac rectè rimato, ponderatoque, si expediens sit pupillo, tunc illico in ipso loci, & temporis vestigio haud obscure pronunciare debet, se auctorem esse; ac quæ gesta sunt comprobare.*
- 6 etenim esset à primordio tacita habeatur negotii approbatio: tamen post completum negotium expressum tutoris velle, ac rati habito postulat: tum quia cum tutor audierit, loqui debeat; docet Ulpianus, *in l. 1. in fine, ff. de tutelis*; in nostra porrò facti specie cum tutore celebratus esse edisseritur processus; igitur, &c.

- 7 Major supponitur: minor verò probatur: *Tò tutorem repertorium* (quod vulgò acciri aliolet *inventarium*) haud conficere, non hinc in recta sequitur forma (ceu fortassis fomniarunt adversarii) ergo tutoriam deperdit facultatem; sed isthæc: ergo à tutoria est abdicandus facultate: etenim dolose se egisse videtur, *l. tutor, qui repertorium 7. ff. de tutelis*. Antonius Faber in *juris prudentia, tit. 14. de tutelis, illat. 7.* quare duo isthæc longè inter se discriminantur non esse tutorem, & à tutorio arcendum fore nomine: primum nostro in casu infirmum, erroneumque ducitur; secus verò secundum.

- 9 Probatur 2. Tutorem inventarium non celebrasse de sui conceptu, aliud non importat, nisi fraudis suspicionem, ac per consequens à tutoris munere arcendum fore, cum fraud, dolusque nemini debeat patrocinari, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 39. quæst. 1. cap. intelleximus, de judic. cap. tunc 12. de Clericis non residet. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. auct. de usuris*, adeoque aditus hic haud est apprehendus, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub pretexto, Cod. de sacrosanctis Eccles. cap. porrò, de divor. Clement. 1. de usuris. Clem. 1. §. final. de concess. prebend. hinc Cicero, 3. offic. quicquam agi dolose, aut malitiose pater. idem pro Rab. Doloso consiliis. & 3. offic. ibi: cum ex aquilino quaeretur, quid esset dolus malus, ita respondebat, cum aliud simulatum esset, aliud actum, & pro domo; ibi: nequa calumniasneque fraudes, nequis dolus adhibeatur; secus defacto non*
- 10 esse tutorem: quare illatio isthæc infirma est, utputà Fulanum repertorium minimè confecit, igitur non est tutor: est vera hæc; ergo arcendus: *Tò arcendus porrò futurum;* secus

verò præteritum involvit tempus.

- 11 Nec obstat textus, in l. si tutor tuus, Cod. in quibus causis in integrum restitutio non est necessaria, l. dubium, l. finali, C. de tutor, & Curator, qui satisfiat non dedit: in quibus tamen de tutore satisfidationem omittente, sermo habetur; verumtamen idem de tutore repertorium minus consensiente prædefinendum est, utpote communis Reg. de Francia dec. 206. num. 8. 9. & 10. etenim utrobique par urget ratio, adeoque eadem legis finitio, illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulaveris, §. 2. ff. ad leg. Juliam, de adult. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. natus, §. finali, ff. natus cap. l. a Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacro, Eccles. §. si igitur. Infit. quod cum eol. his solis, vers. satis etiam caute putamus, Cod. de revocan. donat. l. item veniant, §. ait Senatus, ff. de petitione heredit. hinc Cicero, 4. Tuscul. ibi: bene adhibita ratio, cernit quid optimum sit, neglecta multis implicatur erroribus. & 2. Tuscul. ibi: Domina omnium, & Regina ratios, connexa per se, & progressa longius, sit perfecta virtus: hac ut imperet illi parti animi, quæ obedire debet; id videndum est viro, velut servo dominus, velut Imperator militi, velut parens filio. secus verò si diversa, l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber.
- 14 Nulla est secunda antecedentis pars: cum longè isthæc inter se diffiant: Tutor haud satisfidans, & tutor inventarium conficere omittens, disparitatis ratio est: etenim idoneam præstare satisfidationem non nisi inter essentialia requisita annumerari explorati juris esse, ac per consequens tutoris nomen præire debet, quod si non verificetur, quippe tutoris denominatio pelsidatur: propterea quod satisfidatio securum reddit pupilli, l. 4. l. penult.
- 17 ff. de satisfiat. tutor. inde fit, quòd onus tutelare recipere periculosum est, l. 1. c. de mag. con. Hothomanus, l. in fit. de satisfiat. lit. E. pag. 163. secus verò de inventario efformando, cum repertorii confectio tutorem haud anteat, aut subsequitur, ac per cõsequens minime essentialia ducitur requisitum, ad essentialiam tutoris constituendam, sed ad illum explodendum; cum per satisfidationem pupilli bona secura fiant; secus ex inventarii deficientia; nam ex hac solummodo tutoris suspicio, secus verò nullitas, ut speculanti patet,
- 18 arguitur. Quæ enim accidentalia extant, rei substantiam mutare nequeunt, l. naturalem §. passio, ff. de acquirend. rer. domin. licet existere nequeunt procul à subiecto, l. 4. in fine, ff. de actionibus empti.

19 Urgebis: eadem prorsus de tutoris satisfidatione, ac de repertorii confectioe urget ratio, siquidem de utraque tutoris suspicio arguitur; igitur, &c.

20 Irritum est antecedens: siquidem de utraque est longè dispar ratio (uti ex supra commonstratis liquet) adeoque diversa itatuitio, l. si ita, ff. manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber. tamen enim ex utraque suspicio argumentatur: verumtamen tutoris cautio 21 inter essentialia annumeratur. inde fit, quòd si tutor, vel Curator satisficare jussus sit, nec satisfidedit, tunc nil interea administrare potest, perinde quasi nunquam tutor datus esset, l. 1. & ultima, Cod. de tutor. vel curat. qui satis non dedit: enim verò haud foret tutor, sed falsus, qui non cavet; cum cavere debuisset, l. si tutor 4. Cod. in quibus causis resist. in integrum: quare juremerito quæ infra hanc administraverit tempestatem adeo infirma sunt, ut nullo opus sit pupillo in integrum restitutio ad ea rescindenda: voluit enim Civilis Legislator ante omnia cautum esse pupillo, ne quid ei abisset; atque hinc fit, quòd quicquid per tutorem, qui satisfidatione non dedit, actum fuerit, perinde se habet, ac si nil administratum sit: non entis enim nullæ sunt qualitates, nullaque attributa, l. ejus, qui in Provincia, vers. quoniam, ff. si certum petatur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, l. 2. ff. de usufructu, l. Pomponius, ff. finali, ff. de acquirend. possels. l. si servum, §. finali, ff. de actio. empti, l. nec ullam, §. si quis absentis, ff. de petitione hereditatis, l. 1. ff. de heredit. vendit. cap. bona, de elect. cap. ad dissolvendum, de desponsat. impuber. Tiraquellus, de iure primogen. quest. 55. num. 10. & in tract. cessante causa, part. 1. num. 212. Antonius Gom. var. romo 1. cap. 1. num. 9. & cap. 10. num. 43. adeoque idem est non esse, ac esse nullum, l. duo sunt Titii, ff. de testam. tutel. l. in lege non putavit, §. non quævis, ff. de honor. possels. contra tabulas, cum ex non ente haud fiat ens, l. 2. ff. de usufructu, l. seise, ff. de tutor. & curator. l. ejus, ff. de rebus creditis; igitur nil mirum si ritè pro minorum utilitate cautum sit, ut nisi tutores, Curatoresque caveant; tunc pignoribus captis coercentur, §. penult. Infit. de satisfiat. tutor. quæ strictiora remedia devocet Imperator, in l. 3. Cod. de suspensis tutor. secus verò repertorii confectio, quæ supponit tutoris idoneitatem per cautionem præstitam, ac per consequens si ob deficientiam inventarii aliquid in pupilli bonis desideratur, tunc illud ex tutoris bonis suppleri par est.

DECISIO LVII.

IN Causa Magnifici Trojani de S. Mango, cum Bernardino de S. Mango super restitutione possessionis jurisdictionis criminalis Casalis S. Cypriani, quod prefatus Bernardinus conventus foveat potiora jura in possessorio: & sic quod actor non fundaverit suam intentionem, &c. Hæc Antonius Capicius.

Facti Species.

Conventus super criminalis jurisdictionis alicujus Castri restitutione: si Actor suam haud fundasse prædicetur intentionem, utputa si potiora forent conventi jura super possessorio; numquid sit absolvendus.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

- 1 **E**ste absolvendum per S. C. fuisse prædefinitum literis prodit Antonius Capicius in isthac verba in fine: *suit iudicatum pro Bernardino*.
- 2 Probatur: Ubi actor suam haud fundasse super possessorio perhibetur intentionem, ibive, si nil adversus conventum super possessorio probaverit, toties conventus à molestia isthac est solvendus: actor, seu conveniens etenim is differitur, qui ab altero quid poscit, edque illum in jus vocat: conventus verò, à quo postulat. Hothomanus, 4. *instit. de instit. de interdictis, lit. F. pag. 934* juxta textum, in l. 29. ff. de procurat. l. 45. ff. de rei vindic. l. 7. Cod. de præscript. 30. anno. l. 41. ff. de bar. petit. idem Author, *verborum juris*, verbo, *convenire*, pag. 605. inde fit, quòd interdictum retinende possessionis pro aservanda possessione competit adversus quècumque quovis modo turbantem, & impedièntem, quominus quis propria uti possit possessione, l. *nil tam naturale*, §. *nihil commune*, ff. de reg. jur. l. 3. §. *hoc interdictum*, ff. *uti possidetis*, l. *unica*, ff. *utrobi*, §. *retinenda*, *instit. de interdictis*. Petrus Gregorius, lib. 21. *syntag. cap. 10*. Paulus, lib. 5. *sententiar. tit. 6*. Duarenus, lib. 1. *disp. cap. 21*. Hothomanus, lib. 7. *observat. cap. 6*. Donellus in l. *unica*, Cod. *uti possidetis*, & lib. 5. *comment. cap. 32*. Cujacius lib. 5. *observat. cap. 22*. Sarmiento lib. 2. *select. cap. 13*. Eguinarius lib. 6. *man. tit. 17*. Fachineus, lib. 8. *citrovers. cap. 14*.
- 6 alique: siquidem super possessorio probare, nō nisi actoris, secus verò conventi muneris est, cum quid factū sit, adeoque probatione indiget, *in bello*, §. *facti*, ff. *de captivis*, & *possim. reversi*, l. *si emācipati* 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. *vis*, ff. *possim. reversi*, l. *si emācipati* 9. Cod. de non numerat. pecunia, cap. cū Joannes, §. *verum*, de fide instrum. cap. *licet*, de constit. in 6. quare actore non probante reus est absolvendus, l. *exat* 25. ff. de iure Fisci, l. *ultima*, Cod. de rei vindic. l. *qui accusare*, Cod. de edendo, l. *actor*, Cod. de prob. l. 1. Cod. de alienat. iud. *mutat. causi* si 21. §. *retinenda*, *instit. de interdictis*, cap. cum Ecclesia, de causis possessionis, & proprietatis. neu actori fas est, quod reo denegatur, cap. 2. §. 4. *quæst. 4*. cap. *non licet actori* 32. de regulis juris, lib. 6. l. 1.
- 8 *non debet*, ff. *eodem titulo*: quandoquidem

actoris est probare, l. *exat* 25. ff. de iure Fisci, l. *ult. C. de rei vindic. l. qui accusare*, C. de edendo, l. *actor*, C. de probation. l. 1. C. de alienat. iud. *mutat. causi* facta, §. *retinenda*. *Instit. de interdictis*, cap. ult. §. 6. q. 5. cap. cum Ecclesia, de causa possessi. & propriet. cap. ult. §. *sanè*, de iure iur. cap. *unic. post princip. ut Ecclesiast. benefic. cap. inter dilectos*, de fid. instrum. Rei, verò se defenditare, l. 1. in princ. ff. de edendo, hinc Cicero, lib. 2. de orator. ibi: *reos appello non modo eos, qui arguuntur, sed omnes, de quorum re disceptatur cum actor agat, ut conventus à possessione despolietur*, reus verò excipit se ritè possidere adūque secus probatur, ac per consequens interea in sua pacifica existeret possessione; juxta elogium illud: *Melior est possidentis conditio*, l. *si debitor*, ff. de pignorib. l. *is qui desin. vit*, ff. de rei vindic. l. *fin. C. od. iur. l. qui accusare*, C. de edendo, §. *retinenda*, vers. *commodum*, *Instit. de interdictis*, cap. pro possessore, de reg. iur. lib. 6. quare.

10 juremeritò pro convento, seu pro Bernardino sanxit S. R. C. etenim potiora super possessorio extabant jura pro convento; quam pro adversario; nec quis à pacifica despoliandus sit possessione: quare si despolietur, tunc ante omnia foret restituendus, l. *cum fundum* 18. ff. de vi, & vi, l. *si de vi* 37. ff. de iudic. l. *ordinarii* 3. Cod. de rei vindic. cap. ultimo, de ordin. cognitionum, cap. in literis 5. cap. conquarente 7. de restit. spol. cap. ultimo, §. *pater* 3. *quæst. 1*. cap. cum Ecclesia 3. *quæst. 2*. l. *si quis, ad se fundum*, ibi: *ante omnia violentia causam examinare precipimus*, Cod. ad leg. Iuliam, de vi; ibi: *sine ulla constitutione*, Cod. si per vim, vel alio modo, l. *si maritus* 10. Cod. de donat. inter. l. *colonus* 12. ff. de vi, & vi, præsertim si fuerit per vim despoliatus, l. *si pignore* 22. §. *si prado*, ff. de pignorat. actio. l. *si quis ad se fundum*, Cod. ad leg. Iuliam, de vi, l. *meminerint*, Cod. unde vi, l. *si quis* 8. l. *sed hac* 2. Cod. de præscript. 30. vel 40. l. *si coloni* 14. Cod. de agricolis, lib. 11. l. *ultima*, Cod. de compenfat. & per 2. *quæst. 2*. cap. 1. & per totam 3. *quæst. 1*. cap. conquarente 7. de restit. spoliar. cap. 2. & final. de ordin. cognit. l. 1. §. *si prado*, ff. de positi, l. 1. §. *eum, qui, vers. qui à me possidebat*, idque genus. Antonius Augustinus in epitome juris, lib. 81. tit. 2. Corasius lib. 2. miscell. cap. 2. Donellus lib. 15. *commentar. cap. 31*. Cujacius in laudato cap. conquarente. Valtejus ad tit. Cod. ubi de possessione, num. 35. Solorzanus lib. 3. *polit. cap. 30*. Gomez in l. 45. *Tauri*, ex num. 118. Petrus Barbosa, in l. *si de vi* 37. ex num. 30. ff. de iudic. Velascus de privileg. pauper. 1. p. *quæst. 46*. per totam.

11 quinimo præica inspecta tempestate rem invadens, jus, quod in ea habebat, deperdebat, l. *restat* 13. ff. de eo, quod metus, l. *si quis in tantum*, Cod. unde vi. l. *si quis ad fundum* 1. C. ad leg. Iuliam, Cassiodorus, lib. 3. *var. cap. 20*.

12 cum Reipublicæ interfit, rem illam restitui, l. *si*.

l. si unus 27. §. pacta, vers. item, ff. de pactis, ac celeri subveniendum depoliato remedio, l. momentanea 8. Cod. unde vi, l. unica, Cod. ff. de moment. l. 1. Cod. si per vim: quare exceptiones, dominum respicientes, in aliud referantur iudicium, cap. in literis 5. cap. olim 12. cap. literas 14. cap. sape 18. de resit. spoliator. aliaque criminalia conquiescant iudicia, cap. item quis 6. de resit. cap. 1. cum sequenti, quæst. 2. nisi rationabiliter, ac per consequens nonnisi rationibus convictus, cum tunc alienum detineret differatur, adeoque restituendum, cap. ult. de rescriptis, cap. si virgo 34. quæst. 2. 3. l. id, quod nostrum 11. ff. de regulis iuris.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM

Actor, qui in una succubisse præhibetur via: numquid ei aliam concedere par est. Actore suam haud probante intentionem: numquid convento probandi onus sit imponendum.

Ordinario quis convectus medio: numquid etiamnum derelicta executiva via agere possit actor.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ thesif prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 7. ejusdem probatio.

Num. 7. secundæ thesif prædefinitio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Num. 9. tertiæ thesif decisio.

A' num. 10. usque ad finem, ejusdem probatio.

Ide primo sermo sit themate: actori qui in una succubuit via, aliam permittendam esse existimat Assiæ. decis. 60. num. 4. Regens de Pontec. decis. 33. num. 10. & consilio 42. nu. 19. & consil. 43. num. 10. Muscatellus, Marcellus, Calà, alique. quorum, & laudator, & sectator est Thorus compend. decis. tomo 1. §. actor, qui in una via succubuit, referens, sic per S. C. fuisse prædefinitum.

2 Probatur per textum in l. *Bebius* Marcellus, ff. de pactis dotalibus. Thorus Auctor est, ibidem cum nemo indefensus sit damnandus.

3 defenitatio etenim non nisi de jure naturæ est. Cironius in paratit. §. decret. cap. 28. de appellat. pag. 159. l. 24. Cod. de liberali causa, l. 39. §. 1. ff. de noxalibus. hinc Cicero 3. in Verrem defensorum in mea persona, non accusatore laudare volo: & pro Rab. ibi: Cunctos defensores; juris, & liberatis, ac per consequens à jure defendendus est; alioqui absurdum sectaretur: siquidem si in una succumbens via, alia se tutari nequiret; profecto ceu indefensus resaret, quod jurius obnoxium esset, quorum partes extant legitimas resundersere cuilibet defensiones, l. 1. §. ita cum edito,

ff. que sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis, quare juremerito lege etia fuit cautum, ut locuples in iudicio clienti adesset in iustis verba assiduo vindex: assiduus esto. adeoque defendere infontes iustitia est; fontes vero injustitiae: inde est, quod apud Areopagitas fuit lege cautum, ut qui clientes defenitaret proximo uteretur, neu per præconem movere affectus quiverat, ne cui plus in misericordia, quam in causa spei esset.

7 Sin de secundo verba faciamus casu, & rigorose loquendo cōventū, exceptiones proponere suas esse allringēdū reor: quare haud obstat perhibetur Frācisfi Hothomani doctrina, tom. 2. in lib. 1. feudorum, commēt. de feudo Guardia, & Guastalde litera D. pagina 647. edocentis, conventum suam probare compelli intentionem, l. in exceptionibus 19. ff. de probat. siquidem textus huiusmodi suo in genere commentandus erit, videlicet quod conventus exceptiones in Senatu asserere debeat, ut actionis intentionem perimat: quare expiende suas commollare debet exceptionis quod suo in genere probare differtur, quandoquidem conventus in sua pacifica extare supponitur possessione, nec ab ipsa depoliandus est; adusque per actores, secus commprobetur (inspicio Fabrum in Codicis tabula, vers. actore non probante, & actore nihilo probante: etenim in corpore haud reperi, fortassis in tuo reperies, idque non nisi librarii errore) cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignoris, l. 1. is, qui destinavit, ff. de rei vindicat. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo. §. retinenda, vers. commodum, insit. de interd. cap. pro possessore, de regulis iuris in 6. neu perturbandus, l. sicut 8. §. aristo, in fine, ff. si servitus vindicetur. Menochius de remedio 3. ex num. 14. consule Rebuffum, de mat. possess. ar. 1. glossa 2. Posth. de manut. observat. 41.

9 Sin postmodū de tertia facti specie disserteretur, & executivo posse agere medio actorem autumo. est nonnullorū, quorū, & laudator, & sectator est Capicius Latro dec. 120. n. 2. memoras sic in Imperiali Camera fuisse sacitum teste Gaillorrad. observat. lib. 1. observ. 60. n. 4.

10 Probatur: est namque actori à jure datum, & ordinario, & executivo agere posse medio, adeoque pro ejus libito est alterutro uti posse, ac per consequens deserta ordinaria, executivum amplecti medium; quod identidem comprobatur: etenim hoc pacto octius, velociusque lites expienduntur, quandoquidem communi expedit bono, ut lites dissidiaque expediuntur. Clement. saepe de verborum signif. l. 2. lult. §. illud, Cod. de tempor. appell. constitutus 45. cap. oblata 57. de appellat. Clement. sicut eod. tit. cap. sape 44. cap. reprehensibilis, cap. 1. §. post hoc, de appellat. Cironius in paratit. de litis contestat. tit. 5. pag. 118. hinc juremerito Cic. sic ad Atticum describit: nihil autem bono viro, & quieto magis convenire, quam abesse à litibus, & civilibus

bus controversiis : idque non nisi propter innumera mala, quæ ex illis contingunt, de quibus in l. si servus, de obligat. & actio. l. æquissimum 17. de usufructu, l. 4. si de alienat. judic. 12 Osnaldus lib. 17. comment. c. 1. inde fit, quod litium finis utroque commendatur jure, l. proponendum, Cod. de judiciis, l. finali, ff. pro suo, cap. finem, de dolo, & contumacia. Fornerius lib. 3. rer. quotid. cap. 1. Quintilian. declamat. 309. adeoque boni Principis est, lites finire, ac minuire, l. procurandum 13. Cod. de judic. l. 21, Cod. de fide instrum. l. i. lib. 20. Cod. de agricolis, lib. 11. cap. iurgantium, de re judic. l. 3. §. 1. ff. de receptis, l. 1. ff. de iure iurando, l.ultima, ff. pro suo, l. 1. §. inde queritur, ff. de novi operis nunciat. l. 4. §. 1. ff. de alienat. judic. l.

quidam 21. in fine, ff. de rebus creditis : quare conciliari debet, lex iam tamen, §. si tamen, plures, ff. iudicatum solut. cum lege 31. §. 1. de pignor. l. servus 19. ff. de O. & A. l. 1. Cod. de novo Cod. Clement. dispensatam, de iudic. cum per lites, similitates, odia, & iniurias, idque genus foveantur. Confule Lipsium lib. 2. de iudic. discipl. cap. 11. Osnaldum ad Donellum lib. 17. cap. 1. lit. C. Robertum lib. 2. rer. judic. cap. 16. à princip. & clif. 19. post medium. Solozranum tom. 1. de iure indiar. lib. 3. cap. 3. nu. 7. & lib. 3. polit. cap. 31. in fine, & lib. 5. cap. 8. Forster, ad tacit. pag. 222. Fornerium lib. 2. rer. quotid. cap. 1. Cajum Silium apud tacitum lib. 11. aqua. in princip.

DECISIO LVIII.

IN Causa Nicolai de Campulo de Ajerola cum Regio Fisco : an licuerit dicto Nicolao repropere injuriam Io: Casanovæ, ita quod impunè ipse Io: Nicolaus potuerit ipsum vocare latronem, ex quo dictus Joannes ipsum vocaverit extirpatorem bonorum Universitatis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI quis verbaliter aliqua foret injuria affectus : numquid contumeliosum verbum aliquod contra injuriantem, per injuratum retorquendum sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. nu. 2. usq. ad 10. ejusdæ Thesis probatio.

A. num. 10. usq. ad finem, Thesis limitatio.

HAnd posse per S. C. fuisse prædefinitum, literis prædit Antonius Capicius hic in fine ; ibi : Fui in voto, quod stantibus omnibus istis reus absolvatur, & quod Magna Curia non bene condemnaverit, & mecum concurrerunt D. Marcellus, & D. Joannes Loysus, ac duo ex aliis, videlicet D. Jo. Marc. & D. Martial. vocaverunt bene iud. sed D. Anto. Pal. & D. Viceproth. vocaverunt sententiâ Magnæ Curie, quæ pro his verbis condemnavit eum, inducit 25. esse moderandū in mitiori penam, & sic cum hoc ultimo voto, tanquam medio, fuit sententiatum, & deinde per aliud decretum, S. C. fuit dicta pena moderata ad duceos 500.

Probatur : tamen si injuria affectus contumeliosus adversus injuriantem haud uti verbo fas est. hinc Socrates calce percussus, dissimulavit : monitus cur hominem haud repercuteret ? quid (inquit) si me asinus calce petiisset ; num etiamnum illum calcescerem ? Plut. in apophthema. & sæpè sæpius dicere, suetus erat : peius esse injuriam facere, quam accipere. Brul. lib. 3. cap. 4. exeno. & Aristotiles rogatus, quod cito senesceret, quid item tar-

dè? respondisse fertur : Gratia, & injuria, & sit Philosophus Sapientissimus, injuriæ memoriam esse tenacissimam, beneficii verò longè brevissimam. Laert. lib. 2. cap. 3. & Dio. Academicus convivio rediens, quidam maledictis impetebat ; cumque ille solita gravitate domum ingrederetur, & conviciator ejus taciturnitate insolentior diceret, nihil ad hæc respondens, ait : ne Gry. Plut. indidem. & Solon interrogatus, quid fieri posset, ut quæ minimum injuriam inter mortales extaret ? Si (inquit) qui injuria affecti non sint æque dolcant ; atque hi, qui affecti sunt, quisquæ enim violat leges unum haud offensat civem, est totam Rempublicam, quod quidem in ipso est. at nunc dum aliis læsi, aut quiescimus, aut gaudemus etiam, impunitas improborum audaciam in plurimo invitat. Laert. lib. 2. c.

4 inde fit, quod omnes non tam gloria ventur, quam ignominia. Author est Cicero part. orat. ibi : Quis honorem, quis gloriam, quis laudem, quis ullum decus tam inquam expetit. quàm ut ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugiat. & ibidem : nemo est tam agrestis, quem si non ipsa honestas contumelia tamen, & decus, magnopere moveat, alioqui justitiæ debitum minus refundetur locus, cum delinquentes plectere sui muneris sit. hinc Tullius 1. de offic. literis prædit : fundamentum perpetuæ commendationis, & summa est injuria, sine qua nihil esse potest laudabile. Exemplo identidem extat de Tiberio Gracco Tribuno Plebis, qui Agriarî Legem promulgare apud mortem eum multavit. Senatus Romanus, & 2. de offic. justitia, ex qua una virtute viri boni appellantur, mirifica-

quæ-

quādā res multitudine videtur, nec iniuria, quis est enim, qui non admiretur splendorem, pulchritudineque virtutis. & 1. de natura Deorū; ibi: excellentissima virtus iustitia; alioqui quoniam iniustitia actum patrarat, quod vitiosum foret: quare Aristoteles differēbat, *iniustitia est vitium animi, quo amplius, quam par est homines sibi sumunt.* Stob. serm. 8. sic Patriam violare, & instituta, & jura, nec parere legibus, nec Magistratibus, mentiri, pejerare, transgredi conventiones, & fidem fallere: comites autem iniustitiae sunt, calumnia, iactantia, inhumanitas, simulatio, malignitas, caliditas, & Socrates: *cunctorum morborum turpissimum iniustitia est.* & Plato: *summam esse iniustitiam decebat velle videri si sis iniustus.* Stob. serm. 8. ac postmodum Themistocles respondenti à se Simonidi, ut sententiam quamdam iniustam ferret: *neque tu* (inquit) *poeta bonus esses, si praeter numerum caneres, neque caneres: neque ego Princeps probus, si contra leges iudicaret.* Plur. verumtamen cum (uti experientia nos in dies edocet) penes mortales iniuria affectos minimè sit, huiusmodi perpeti injuriam, quin natura ipsa contumeliosa evomat, proditque verba, tamen prudentes hinc in thematibus isthæc quammaximè effugiunt, prudenter se gerentes, ipsorum naturam prudentē sectantes, hinc disertè Ciceroni 1. offic. ibi: *Ad quas artes aptissimi erimus, in iis potissimum laborabimus: si aliquando necessitas nos ad ea detraserit, quæ nostri ingenii non erunt, omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, ut si non decore, ac quamminimè indecore facere possimus. nec tam nobis eritendum est, ut bona, quæ nobis data non sunt, sequamur, quàm ut vitia fugiamus, & ididem: quem potissimum vitam cursum sequi velimus in hac deliberatione ad suam cuiusque naturam, consilium omne est revocandum. & ididem: quædam sunt sua cuique non vitiosa, sed propria, quæ contemplantes expendere oportebit, quid quisque habeat sui, ea quæ moderari, nec velle experiri, quàm aliena doceant, id enim maximè. & ididem: natura non attrinet repugnare sua quicquam sequi, quod assequi non queas, quod nihil docet in vita (ut ajunt Minerva idest) repugnante, & adversante natura. & 1. de orat. ibi: *Natura primum, atque ingenium ad discendum vim affert maximam; igitur juremeritò S.C. nec ceu innocens (ut cum nonnullis Capicius decrevit) nec graviore plectendum sit pœna ut alii Consiliani sanxere, ac leviores solvere debere pœnam sanxit, juxta triviale dicterium illud: pœna mensuratur culpa, l. sancimus 22. Cod. de panis, cap. non asseramus frateras, in fine 24. quæst. 1. cap. quæstio de iis, quæ sunt à maiori parte capituli, cap. flicis, §. illud autem, de panis in 6. l. nihil interest, §. de adulter. l. si quemquam, in fine, Cod. de Episcopis, & Clericis: siquidem id bono expedit publico, cuius interest delicta plecti, lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, §. ad**

leg. aquilam, l. licitatio, §. quod illicitè, §. de publican. l. congruit 12. §. de officio Praefidis, l. flicum, §. amersi, §. de solut. exstravag. ad reprimen. in princip. cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut fame 25. §. 1. de sententia excom. idque non nisi ob naturæ impulsu, violentiaque.
10 Segus verò de reali differendum est iniuria, cum iniuria ceu Labeo, in 1. 1. §. iniuria autem, §. de iniuriis, irrogetur, seu verbis, ut est convicium, quod sit alieni, seu praesenti, seu absenti infamandi causa; ut puta si latronem furem, gladiatorem, idque genus, aliquem acciret, litem 15. §. convitio, & §. sicut unus, §. de iniuriis, l. 2. §. de liberis, & posthumis, §. iniuria autem, Instit. de iniuriis, vers. sed est convitium factum fuerit. hinc Horatius sat. 4.

*Me capitolinus convictere usus amiceque.
A pueri est, causaque mea permulta rogatus
Fecit: & incolami, laro, quod vivit in arbes,
Sed tamen admittor, quo pacto iudicii illud
Fugerit hic nigra succus oleginis hac est
Erugo mea;*

consule Iulium Clarum, verbo, iniuria. Pichardum in §. 1. Instit. de iniuriis, & in manu. du. ad praxim. crimin. verbo, iniuria. Bossum in praxi, tit. de iniuriis. quare juremeritò Prætor ait: *cui adversus bonos moris conviciū cui fecisse, cuiusque opera quid factum esse dicetur, quo adversus bonos mores conviciū.*

11 fieret in eum iudicium dabo: inde fit, quod Magistratus ferre haud debet bonorum virorum famam (quæ nihil habent antiquius, & quæ semel ulla infamia aspersa, vix unquam satis potest elui) conviciis lædant ut rectè

12 docet Iustinianus in novella sua constit. ideoque refert Plutarchus, Solonem legem tulisse, ut si quis, cui convicium dixisset, vel in sacris locis, vel in foro; is privatum illi tre drachmas, sico duas dependeret; etsi prudenter, patienterque in hinc conviciis docti, ac conditi viri se gerunt, huiusce patientiæ, & heroicæ mansuetudinis plura extant apud Ethnicos exempla. quippè apud Græcos præcipuè laudatur eo nonnè Lyfander, & Pericles. Seu re, ut puta pugno, §. iniuria autem committitur, ver. non solum; cum quis pugno pulsatus, aut subitus celusque etiam verberatus

13 erit, Instit. de iniuriis. exemplo esto de Demosthenis oratione adversus Midiam, in qua graviter inculat Midiam, quod ab eo pulsatus pugno esset in Dionysiis: multisque verbis probat, non debere eiusmodi petulantiam in Republica benè inscripta esse impunitam, & de elegantissima Socratis oratione; quare apud Athenienses fuit actio ob convicia, ob verbera, ob vulnera, ab eadem, ceu ex Demosthenis oratione contra Midiam, & Con-

14 nonè lique: inde fit, quod prudentes res publicarum gubernatores, qui atrocita vitare volunt, levioribus occurrere debent: cum proprium Magistratus sit, fontem punire, ut cæteri cives eorum exēplaribus terreantur. Seneca declam. 22. Gellius lib. 6. no. 14. cap. 14. etsi possit Princeps indulgentiam eorum largiri cri-

criminum, quæ civili magis, quam divino vindicantur jure. Seneca *lib. 1. de clementia, cap. 5.* ibi: *Occidere contra legem nemo potest; servare nemo præter me adeoque famam restituere, Imperialis, Cod. de nuptiis, l. si quas, Cod. ad Terryl. Cassiodorus epistola 46. lib. 3.* ibi: *Fas est Principi maculosas notas vitiosæ opinionis absergere, & lib. 4. epistol. 41.* Symmachus epistola 3. ibi: *Notatus iudicio exploratissimum remedium venia Imperialis implorat, ut iudicati remissione sumæ suæ vulnus excludat.* Suetonius in *Vitell. Vitellium ultro ignominiosas notas reis fordes damnatis supplicia dempsisse, & defunctis famam, plerumque restituisse.* Fornerius *lib. 2. rer. quotid. cap. 19.* Besoldus in *delictis, ad lib. 1. pandect. fol. 61. c. cū te à Bartholomeo 23. de sentent. & re iudic.* Cujacius in *laudato cap. cum te à Bartholomeo*. Alteserra, indidem. Antonius Matthæus de *crim. in lib. 48. tit. 19. fol. 938.* Choeilus in *not. Cardin. cap. 16. privilegio 25.* siquidem hoc in casu, si nulla afficiendi injuriæ ansam præberet injuriatus; tunc ab universa absolvendus sit pena: propterea quod verbera in causa sunt, cur verberibus affectus contumeliosa intulit, edicte verba, idque nonnisi, ob dolorem quem patitur, ut experientia nos in dies edocet. hinc Cicero *1. de finibus* ibi: *Dolor in longinquitate levis, in brevitate gravis esse solet, ut ejus magnitudinem celeritas, diuturnitas alleviatio consoletur.* & Serv. Sulp. Ciceroni *famil. 4. ibi: Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat, atque molliat.* & Cicero ad Att. *lib. 3. ibi: Cateri dolores mitigantur vetustate.* & 3. Tuscul. *libi: Est in potestate abicere dolorem, cum velis, tempori servientem.* & 2. Tuscul. *dolor est motus asper in corpore, à sensibus alienus* Sulpic. *lib. 4. est omnino vix consolabilis dolor.* Terent. in *Andria*; ibi: *Ejus labore, atque ejus dolore, gnato, ut medicarer tuo.*

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

C A P U T I.

Injuriose quis ad alicujus aures verba proferens, ut penam luere queat, quam reposcitur.

Filius injuria affectus ab aliquo: numquid per Patrem invito filio remitti queat injuria.

Injuria affectus quis? quo pacto adversus injuriantem agere queat.

Si plures aliquem afficiant injuria: numquid plures extant injuria.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. primæ Thes. prædefinitio.

A' num. 3. usque ad 5. ejusdem probatio.

Num. 5. Thes. 2. prædefinitio.

A' num. 6. usque ad 9. ejusdem probatio.

Num. 9. & 10. Thes. 3. definitio.

A' num. 11. usque ad 15. ejusdem probatio.

Num. 15. Thes. 4. definitio.

A' num. 16. usque ad finem, ejusdem probatio.

In primo sit sermo themate, & certe nullam firmam probationem ab injuriato adduci, ac per consequens delictum hujusmodi non nisi per indicia probari posse, haud dubie reor. est nonnullorum, apud Thorum *compend. decis. tomo 3. §. injuriarum*, alique *ad aures*; indicia verò

forent; & præviæ inter ipsos perturbationes, dissidiaque, ut puta si injuria affectus foret iudex, qui contra illum sententiam tulit, & confestim injuria affectus fuit, idque genus.

Probatur: ubi aliquid ordinario commolari nequeat medio, idque non nisi propter ipsorum haud facilem naturam, toties aliis utendum sit extraordinariis mediis, quæ non nisi indicia, præsumptiones, idque genus extant, *l. ob carmen, s. ultimo, ff. de testibus*, &

attestationibus, propterea quod qualiter probatum crimen est, taliter puniri par est, ut probationibus, condemnatio respondeat; facilius enim est probare in genere, quam in specie. Antonius Faber *6. Cod. tit. 2. de furtis definitione 5. num. 3. in alleg. pag. 618.* inspicit Cujacium in *ff. de probat. & præsumpt. ad l. 15. lit. E. pag. 630.* & 631. *tom. 2. l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad l. Aquiliam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Prædis, l. sicutum, §. tametsi, ff. de solution. extrav. ad reprimen. ne delicta impunita restarent, quod per absurdum foret cum Republica interfit, ut delicta condignam luant penam, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publicanis, l. congruit 13. ff. de officio Prædis, l. sicutum, §. tametsi, ff. de solut. extrav. ad reprimen. in princip. cap. est iniusta 23. quæst. 41. cap. ut fama 25. §. 1. de sent. excomm. inde fit quod delicti paritas penæ paritatem reposcit, l. nihil interest, ff. de adulter. l. si quamquam in fine, Cod. de Episcop. & Cleric. cum pena mensuratur culpæ, cap. non asseramus 24. quæst. 1. l. sancimus 22. Cod. de penis, cap. quæsvit de iis, quæ sunt à majori parte capit. cap. felicis, §. illud autem, de penis in 6. suisque teneat auctores, delinquentesque, dicta l. sancimus, l. absentem, ff. de penis, dicto cap. quæsvit, cap. romana, in fine, de sententia excomm. in 6. hinc Aristot. poeta, quod Atheniensium laudes inepito carmine profectus esset famæ ab iisdem fuit necatus; & Chærilus poeta propter ignorantiam ab Alexandro Magno in mediâ obtruncatus, & Lucio Syllæ poete indocto interdixit, ne quid amplius scriptaret. Cicero pro Archia: quare jure merito Socrates Civitates optimè gubernari edisserbat, cum injusti dent penas, Plut. l. 2. de legibus. & Pithagoras civi-*

et iustitiam optimam esse (dixit) quae postquam malos penes cohercet viros tantum bonos admittit. Stob. *form. 41.* & Theophrastus sci-
 citatus, quidam vitam humanam asserua-
 ret: respondit: *in beneficentia, bonore, & pena.*
 Stob. *sermon. 41.* & Lycurgus differere suetus
 duabus potissimum rebus contineri Rempu-
 blicam, praemio scilicet, & pena. & Cice-
 ro in epistola ad Brutum edocet, quod tunc
 Respublica salua est: in qua boni praemiis in-
 vitantur, fugitiosi vero penis afficiuntur,
 7 *lib. 1. apoph.* exemplo esto: Romani Duces, qui
 temeritate, vel incititia Exercitus amississent;
 aut fuga, aut pavoris infimulati essent: pecu-
 nia, & exilio saepe sapius multati fuere. Alex-
 ander ab Alexandro *lib. 4. cap. 6.* & Cartha-
 ginenses, duces suos pravo consilio cum ho-
 stibus manus conferentes, etiamsi prospera
 fortuna essent: attamen cruci affigebat: quod
 bene gessissent, Deorum immortalium bene-
 ficio adscribent: quod male, ipsorum cul-
 pa. Valer. *Max. lib. 2. c. 2.* Alexander ab Alex-
 andro *lib. 4. cap. 7.* Gen. *dier.* praesertim si de-
 lictum sit atrox, cui patravit Alexander Ma-
 gnus in primordio Regni sui Thebas Boetie
 expugnavit, Urbe capta, direptaque, ea diruta,
 & ad triginta millia sub corona venundavit;
 supra sex millia obtruncavit, & Cai Marii
 filius Consul, cum Cneo Carbone per vim,
 eleaus, iussit Damaspum Praetorem suum,
 ut patricos cunctos obtruncaret, quos con-
 tracto Senatu specie consulendi, ad unum om-
 nes interemit, quandoquidem in iure nonnul-
 la extant crimina, quae difficilis sunt proba-
 tionis, cui sunt stuprum, pecunie falsificatio, id-
 que genus, ut speculanti patet: igitur, &c.
 9 Sin de secundo verba faciamus casu, & dis-
 tinguas: vel filius, ejusque pater rusticani
 sunt; vel filius nobilis, ut puta doctus laurea in-
 signis corona; pater vero vilis persona. si
 aequales rustici sint, & tunc injuria filio illata,
 per patrem remitti potest, est Reg. de Marinis
tomo 1. cap. 151. num. 2.
 10 Probatur: quomodo modum filius pro injuria
 sibi illata, nec agere, nec criminari potest, sed
 ejus pater, *l. sed si unius, §. filio familias, ff. de*
injuriis, dicta l. sed si unius 17. §. aut prator,
 Antonius Faber *8. Cod. tit. 33. de patria pote-*
state, definit. 2. pag. 1122. dummodo pater vilis
 non sit persona, filius vero nobilis, *dicta l. sed*
si unius, §. interdum, ff. de injuriis. idem Faber
ibidem num. 2. l. pater 41. ff. de injuriis, l. 2. C.
eodem. Paulus in *l. si quis 26. ff. de eod., & lib.*
sentent. 5. tit. 4. §. 3. l. 15. §. prator ait, l. si quid
36. ff. de injuriis. Ulpianus in *l. 5. §. 3. argum.*
textus in l. 1. §. 2. ff. eodem. et si patri injuriarum
 actio pratoria competat, filio vero ex lege cor-
 11 nelia, inde sit, quod ex uno, eodemque facto
 duplici ex jure actio indulgetur. Franciscus
 Hothomanus *instit. de injuriis, §. quos in pote-*
state habet, usque ad lit. G. pag. 760. à pari per
 patrem injuria remittenda est, in cujus dila-
 tionem est accusare, *d. l. si unius,* idem Auditor
ibidem, num. 1. igitur identidem remittere,

eum eadem virtus, ditioque sit incusare, ac
 injuriam remittere, juxta à dictionem illud:
 res per quas causas sit, per easdem dissolvitur,
l. nil tam naturale, ff. de regulis juris. Cajus
lib. 1. regularum, l. omnia, ff. de regulis juris.
 Paulus *lib. 65. ad edictum, l. ferè quibuscum-*
que eodem sit. Pomponius in *l. prout, de solu-*
tionibus: Papinianus in *l. quamvis, ff. de*
acquirenda possess. l. si possessor, §. penult. de pe-
titione hereditatis, idque genus. Author est
 Petrus Faber *ad l. nil tam naturale 35. ff. de*
reg. juris, pag. 167.
 12 Sin nobilis filius, pater vero rusticanus;
 tunc injuria filio illata per patrem remitti
 haud fas est. Antonius Faber ubi supra.
 13 Probatur: doctoratus laurea haud perversum
 patrem denigrari potest, propterea quod do-
 ctoratus est dignitas. Codex Theodosianus
13. tit. 3. de medicis, & professoribus, in l. me-
dicos 1. in princ. pag. 23. tom. 5. nec filius hoc
 in casu existere sub patria supponitur pote-
 stare, nec juri consonum est, ut inde inju-
 riam illatam docto remittant, alioqui infe-
 rior injuriam illatam superiori remitteret,
 quod ridiculum foret, cum quilibet rusticus
 ignobilior sit respectu cujuslibet literati,
 quandoquidem personas nobilitat doctrina
 progreio *instit. civilium.*
 14 Sin de tertia differretur facti specie: & civi-
 liter, & criminaliter contra injuriantem agere
 posse explorati juris esse existimat. Verd. *instit.*
lib. 4. n. 174, 186. & 191. quod & communi,
 & regni inspectis iuribus intelligendum est.
 16 Probatur ex *textu in l. 2. lex cornelia §.*
§. & lex cornelia de injuriis, l. constitutionibus
 17 *37. in fine, ff. eodem:* propterea quod dam-
 num illatum injuria affecto restituendum est,
 18 atque adeo criminali Judici pecuniaria per-
 solvenda sit pena, si delictum in pecuniariam per-
 commutari patiatur penam, aliter luit in
 corpore, alioqui impunitus restaret, quod ju-
 19 ribus obnoxium est: siquidem delicta pun-
 nire, bono expedit publico, *dicta l. i. de*
vulneratus, dicta l. licitatio, dicta l. congruit,
&c.
 20 Sin demum de quarto eloquatur themate,
 & plures fore reor: quod liquet ex *l. plures in*
 21 *fine 34. de injuriis,* etenim tamen si persona
 injuria affecta unica supponitur; verumtam-
 en à pluribus injuria affecta esse perhibe-
 tur; igitur plures extant injuriae: igitur, &c.
 22 Neque edideras, quod illi plures per mo-
 dum unius se habent; ad instar exercitus,
 qui per modum unius intelligi afolet: nam
 contra est: siquidem tamen si coacervatim, com-
 pulatimque, ac per consequens per modum
 23 unius injuriam inferunt: verumtamen respectu
 injuriarum distributive veniunt, nempe
 unusquisque independentem ab alio, cum à
 quolibet in particulari laesum esse autumetur.

CAPUT II.

Amnatus pro nulla, vel modica injuria,
 adeoque injuriarum actione quis: num-
 quid

quid præcisè per hoc infamis efficitur ad cõmentationem textus in *cap. cum te à Bartolomeo 23. de sententia, & re iudicata.*

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A'num. 3. usque ad 12. ejusdem Thesis probationes.

A'num. 12. usque ad finem, oppugnationes, earundemque solutiones.

Haud fieri infamem decernit Innocentius 3. in *supralaudato cap. cum te* ibi: Nos autem cõsiderantes quod nulla fuerit, vel minima causa injuriarum, volumus te per prædictam sententiam infamia non notari, quam prædefinitio nem sectantur Augustinus Barboza, Cujacius, Alteserra, Vivianus, Fermosinus, alique. inde est, quod juxta hanc decisionem ex nulla, vel ex modica injuria quis haud efficitur infamis, adeoque infamis minimè est expendendus, cum *ly restitui* nostro in textu large sumatur.

3. Probatur 1. ex textu in *hij qua, C. ad Tertullianum, cap. si quem, §. notandum 2. quæst. 3. imperialis, Cod. de nuptiis*: ubi est prædefinitum, quod Princeps levi infamia notatum juxta suggerente causa in priscum redigere potest statum, ac per consequens deperditam reacquirere famam. quod ex Cassiodoro 3. var. identidem demonstratur, edisserens ibi: Principi maculosas notas vitiosa opinionis abstergeret; atque adeo ex Symmaco 3. *epistol. edocente*, quod notatus indicio, scilicet factus infamis, sententia Judicis exploratissimum remedium veniæ imperialis implorat, ut iudicati remissione ignominiosas notas, reis sordes, damnatis supplicia dempsisse. Author est Cujacius in *dicto cap. cum te*.

4. Probatur 2. Illi infames habendi sunt, quos jura promulgant, *cap. Euphemiam, §. infames 2. quæst. 3.* igitur nil mirum, si Pontifex infamiam à lege irrogatâ per suam legem dirimere expiareque valeat, adeoque per Judicis sententiam auferre, ac restitutionis beneficio famam restituere. textus noster hic; ibi volumus te per prædictam sententiam infamia non notari, cum leges condere possit per quas transgressoribus infamiae pœna irrogatur, *cap. translatore, de constitut. adeoque* hîc de derogare: enim verò res, per quas causas fit, per eandem dissolvitur, *l. nil tam naturale, ff. de regulis juris, cap. omnis 27. quæst. 2. cap. omnis res, de regulis juris in 6.*

5. Probatur 3. Tametsi sententia pro veritate habenda est, ubi ab ea haud ritè sit provocatum, *l. ingenuum, ff. de statu hominum*; atque adeo ille qui alterius voluit injuriõs lædere famam, mæretur suæ existimationis notam sustentare, ut ipse pœnam luat in eo, in quo alterum injuria afficit, *cap. infames, §. porro 3. quæst. 7. l. 1. ff. de injuriis*; adeoque qui per sententiam fuit de illata injuria con-

demnatus infamis est ducendus; secus verò ante: propterea quod ante probatum crimen nulla est afficiendus injuria, *l. ult. ibi: ne quis ante probationes injuria patiatur, Cod. ubi Senatus, vel Clariss. Anton. Faber, 4. Cod. n. 9. ne filius pro Patre, aut Pater pro filio, def. 1. num. 10. in alleg. pag. 293. & evidenter supralaudato ex textu; ibi: 14 in decem solidos condemnasset, l. 1. & 4. ff. his, qui notantur infamia*: verumtamen isthac desiderantur, ubi minima; vel nulla fuerit causa injuriæ, ac per consequens, nil mirum, si per Romanum Pontificem hujuscemodi injuria remitti fas sit, ac in priscum redire, cum statè: siquidem haud famæ restitutione dignus ducitur ille, qui injuriæ modicæ, ac pœnæ nullius nominis damnatus est incertam pecuniæ summam, ut potè nostro in textu proponitur, tametsi alias injuriarum actio secuta condonatione irrogare assolet infamiam, *l. 1. ff. de his, qui notantur infamia*. Author est idem Cujacius hîc.

7. Probatur 4. Tametsi communi inspecto jure de minimis sit curandum, ut potè in penalibus, atque adeo in ordinariis remediis, adeoque vel in furto, quod patratum in anse, in gallina, vel in minimo gravamine, ex quo appellari fas est, *cap. 1. de appellat. vel in re minima*, in qua datur redhibitoria, *l. si tamen, §. fin. ff. de editio edicto*, vel illo in themate ubi deficit conditio, si sine liberis decesserit, si uno dumtaxat momento Patri superstes erit, *Lex falso, l. si quis autem, ff. ad Trebell. vel illo in casu, ubi sat est si filius Patri momento aliquo superstes fuit, ut ipsi hæres ex testamento perhibeatur, l. si duos, §. fin. ff. de rebus, ff. ut in possessionem legatorum*

8. eatur, idque genus edisserito. verumtamen secus edisserendum in extraordinariis remediis, atque adeo jure speciali contra juris communis regulas de minimis haud sit curandum, ut putà per viam restitutionis: quandoquidem tunc de minimis nulla solet esse Pretoris cura; quare sic commentandi sunt textus in *l. seia, de in integrum restitutione*, ubi pro minima læsione non datur restitutio, *l. si oleum, §. fin. ff. de dolo, ubi actio de dolo malo in re modica haud attenditur: quemadmodum brevioribus in causis juris sollemnitas remissa est. Auth. nisi breviores, C. de sentent. ex peric. recitand. l. levità, ff. de accusat. l. omnino, ff. de in pensis in rebus dotalibus factis*, ubi de modicis expensis inter virum, & uxorem mints cunctatur; nec pro modica injuria donatio revocari fas est, *l. fin. C. de revoc. do-*

9. nation. igitur nil mirum si Romanus Pontifex nostro in textu ex nulla, vel ex modica injuria, Bartholomæum minimè fore notandum infamia sanxit; secus verò ubi eadem in minimis, ac in majoribus urget ratio, tunc de minimis est curandum: atque hinc fit, quod

11. *Tò restitui*: nostro in textu haud propriè accipitur, aut impropriè: propterea quod Pontifex hoc in textu expendit sententiam illam per

per Judices divulgata, à qua in decem solidos damnatus fuit Bartholomæus, fuisse infirmam, adeoque per præfatam sententiam infamia non notari: quare ly *restitui*: perinde se habet, ac si nunquam Bartholomæus fuisset in decē solidos damnatus, nec ulla infamia notatus.

- 12 Dices 1. Principis interest crimina vulscifi. exemplo esto de Davidis Rege, qui, tempore obitus Salamoni, filio mandavit suo, ut Joabū obtruncaret, ob cædem binorum Ducum, scilicet Abneri, & Amassē, quod extemplo effecit Salomon edifferens, lib. 3. reg. cap. 2. vers. 31. ibi: *Occide hominem, ne sanguis ab eo profusus mihi, Domivæ patris mei imputetur*.
- 13 & Totilē Gothorum Regis, cum proceres ab eo rogarent, ut strenuum virum ob stuprum per vim illatum dimitteret; protus renuissē fertur, differens. referente Sigonio, lib. 19. ibi: *Imperii Occident; ejusdem ingenui esse dicto se abstringere, & delictorum supplicia impedire omnino; aut has pœnas dare, aut Gothorum Republicam perire necesse est*. Solorzanus emblem. 73. igitur infamia notatus haud in Principis, vel Pontificis ditione est, ad famā restituere, quam in criminis pœnam deperderat.
- 14 Tametsi Princeps nocētes placere debeat, ut cæteri ejus ipsorum exemplaribus terreantur. Seneca declamat. 22. ibi: *in vindicandis injuriis hæc tria lex secuta est, quæ Princeps quoque sequi debet; ut vita eum, quem punit emendet, aut ut pœna ejus cæteros meliores*

reddat, aut ut sublati malis cæteri securiores vivant. Gellius lib. 6. notum cap. 14. ibi: *peccatis puniendis res sunt rationes:*

15 *emendatio peccantis, vindictio læsi, & exemplum in vulgus: verumtamen aliquando reo pœna remitti potest, si vel si tres isti fines pœnæ desint, vel alii fines ex adverso occurrant haud utiles, & necessarii, vel alio pacto: quare cum nostro in casu, vel nulla, vel levis sit culpa; consequens sit nil mirum si famā restitutio fieri par sit.*

16 Dices 2. Infamia notatus kicus erat; igitur haud per Pontificem, aut per secularem Judicem restitui fas erat.

17 Istiusmodi notatus infamia erat immediatē, & in spiritualibus, & in temporalibus Romano subiectus Pontifici: igitur nil mirum si in Pontificis manu sit, Bartholomæum ad priscū restituere statum.

18 Dices 3. Innocentius hoc in textu edocet, quod ob levem causam haud potuit Bartholomæus infamia notari, quod falsissimum est: siquidem leviores causæ quandoque injuriarū actionem gignunt, utposse extant, vel vestes lugubres, aut sordide gestatio, vel Barbæ dimissio, vel comæ submissio, vel frequens affectatio, idque genus, *litens apud, & tenetur, & generaliter, l. vestē 39. ff. de injuriis*, igitur, &c.

19 Responso ex supradictis liquet: in Pontificis namque facultate est levi notatum infamia in priscum redigere statum, idque ob rationes supra adductas.

DECISIO LIX.

IN Causa Magnifici Joannis Andreæ Caraccioli Baronis Terræ Mesuracæ cum Antonio Caleo ejus Vassallo prætendente, quod dictus Baro vigore cujusdam decreti, seu ordinationis suæ Curia, vel ejus Capitanei ipsum Antonium defacto spoliaverit, seu injustē possessione suarum rerum: & propterea ipsum, conveniente in Audientia Calabria: fuit dubitatum, an dictus Joannes Andreas, qui est Neapolitanus potuerit declinare forum Calabria, vigore Capitulorum Neapol. quibus est concessum, quod Cives Neapol. non possint conveniri, nisi in Tribunalibus Civitatis Neapol. &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

SUMMÆ.

Baro Neapolitanus Castris alicujus in Calabria locis extantibus, defacto, ac injustē Vassallum rerum suarum despolians aliquem; si Vassallus ad Regiam Calabria Audientiam appellasse prædicetur: numquid appellatio isthæc firma ducenda sit; tametsi Baro fori exceptionem opponeret: inquam, Neapolitanos privilegio frui, quo conveniendi non sunt, nisi in Civitatis Neapolitanæ foro.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem ejusdem Thesis probationes.

Appellationem fuisse firmam, per S. C. fuisse prædefinitum, literis mandat Antonius Capicius hic, n. 1. ibi: *fuit votatum, & decretum,*

quod Audientia Calabria bene decreverit

C c

con.

contra dictum Baronem. est Annæ singulari 57. Capilaci in prag. 12. n. 12. de Baronibus. Caroli Tap. in l. final. par. 1. cap. 5. nu. 15. ff. de consil. princip. Caravite ritu 301. num. 7. vers. limita 1. Riccii collect. decif. 38. Author, sectaorque est Thorus tomo 1. compend. decif. vers. Baro Neapolitanus committens aliquod, contra Paulum de Castro, Jafonem, aliosque apud supralaudatum de Anna.

2 Probatur 1. Ex contextu in cap. 1. §. finali, de privileg. in 6. ubi sancitum habetur, quod tametsi exemptus dicatur aliquis, si tamen Monasterii alicujus, haud exempti Prior, vel Abbas, idque genus sit electus, tunc ceu hujusmodi Monasterii Prior coram ordinario conveniendus erit Judice; igitur, &c.

3 Probatur 2. Tametsi Baro Neapolitanus esse supponatur; verumtamen si extra Urbem Neapolitanam, seu delinquat, seu contrahat; quippe forum fortiori, ac per consequens non ut Neapolitanus, aut ceu Baro deserviens penam luere debeat, l. heres absens 16. §. 1. §. proinde, ff. de iudiciis, l. solent, ff. de custodia reor. l. eum qui nocentem, §. si nupta, ff. de iniuriis. Reg. de Franchis decif. 505. num. 1. cum forum fortiori, ac statutis ligari haud imparia sint. Glossa in l. 2. ff. de eo, quod certo loco, & in cap. quod Clerici, de foro competent. Alexander consil. 157. num. 15. lib. 2. & consil. 211. num. 5. in fine, & eodem lib. 2. consilio 44. num. 10. lib. 5. idque ne delicta impunita reserant lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquilam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Praefidis, l. stichum, §. tametsi, ff. de solut. extr. avag. ad reprimen. in princip. cap. est infra 23. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sentent. excom. facit Plato lib. 9. de legibus; ibi: quemadmodum in corpore, si quid huiusmodi est, quod reliquo corpori noceat uri, ac secari patimur, ut membrorum aliquid potius, quam totum corpus intèreat; sic in Reipublica corpore, ut saltem totum sit, quicquid est pestiferum amputetur. Joannes 22. in extr. avag. unic. de penis: compescenda malorum audacia, ut saltem pœna formidine retrahantur à noxiis; sicque boni sectando virtutem meliores effecti non cogantur, cum illis perire. Consule Solorzanum de parricidiis, cap. 1. & emblem. 71. Platonem in Dorgia. Seneca lib. 1. de clementia. D. Augustinum de Civitate Dei, lib. 19. cap. 16. Alexand. ab Alexand. lib. 3. diar. genial. cap. 5. ubi Tiraquell. ad leg. connub. lib. 9. gloss. 1. num. 224. Petrum Gregor. 3. part. syntag. lib. 3. i. cap. 11. & ut delinquens corrigatur, cap. de his 22. quæst. 2. quam expendit. Aulus Gellius lib. 6. noct. cap. 14. Herodius in lib. qui inscribitur opera, & dies

Tandem sua pœna nocentem

Cōsequitur, passusque sapit, tū denique sultus. ac ad alios haud dissimili exemplari pœnæ deterrendos. Seneca loco supralaudato; ibi: nemo prudens punit, quia peccatum est, sed

ne peccetur; & revocari enim præterita non possunt, futura prohibentur, ut quos nolles exemplum nequitiae male cedēis fieri, recidas non tam ut pareant ipsi, quam ut alios perēdo deterreant. quod ad brutalia animalia tulit Plinius lib. 19. cap. 3. & 4. lib. 22. videmus (inquit) sæpe in Africa crucifixos Leones, à quibus fuerant Urbes obsessæ, quo ceteri metu

4 pœna similis deterrentur. neu longè à nobis petendum sit hujusce rei testimonium; cum in Urbe Neapolitana ubi res per Cruciferum ad patibulum suspendendum ducatur; præco preundo delictum adstantibus aperit, divulgatque; quæ professio ad aliorum potius admonitionem, quam ad ipsius Rei punitionem fit. quod à prisco Romanorum more desumptum fuit: etenim advocatus, accitufque ad supplicium Populus eidem crimen, ac pœnæ causam ex præcone ipso audiebat: tametsi sæpè numero id per scripturam fiebat, quæ

5 titulus vocitabatur: ceu in Christi Passione observant Evangelistæ, ac ex optimorum testimonio Authoris adnotavit Justus Lipsius lib. 2. de Cruce, cap. 11. inspicito textum, in l. 1. duo, §. finali, ff. de iure iurando, l. sustibus, Cod. ex quibus casus infamiae. Cujacium lib. 8. observat. cap. 7. & lib. 13. cap. 3. Petrum Fabrum lib. 3. semest. cap. 6. & 7. Balduinum

6 de edictis pro Christianis, fol. 34. Fornerium lib. 1. rer. quotidian. cap. 13. Lampridium de vita Alexandri Severi, sic describentem: clamabatque sapius quod à quibusdam, five Judicis, five Christianis audiebat, & tenebat; idque à præcone, cum aliquem emendaret dici iubebat: quod tibi non vis, alteri non feceris. Duarenum ad tit. Cod. de suffragiis, & lib. 1.

7 animad. cap. 25. referentem, quod Alexander, in supplicio fumendo de Turino sumi venditor per Præconem promulgari iussit: fumo

8 puniatur, qui fumum vèdidit: propterea quod Neapolitanorum privilegium, ut trahat, secus verò ut trahatur, in nostra facti specie haud commentandum est, aut prout in Urbe Neapolitana extat: etenim de Civibus in Neapolitana extantibus Civitate; secus verò extra eloquitur; igitur, &c.

9 Probatur 3. Baro istiusmodi in Calabria locis extans, illius jurisdictioni subest; alioquin quamplurima seclatantur absurda: siquidem insolentes fierent. hinc Cicero 5. Ferr. ibi: nihil de insolentia, nihil de singulari nequitia. & 1. de inventione; ibi: ob insolentiam reclamantes. Livius lib. 37. offenderunt aures insolentia sermonis. & Cicero 4. Tusc. ibi: insolentes se asserre. & Livius 2. ibi: adeo superbe, insolenterque hostis eludebat. & pro Marcello: in victoria, quæ natura insolens, & superba est. & de senectute 27. ibi: tertiam enim iam ætatem hominum vixeret: nec erit ei verendum, ne vera de se prædicant, nimis videretur, aut insolens, aut loquax; cum non nisi ad Neapolitanum conveniendi forent Senatum; nec criminibus plectendis, propter locorum intercapedinem, debitum refunderetur locus: quare

quare juremeritè S. C. secus sanxit, cum communi expediat bono, delicta ocyus plecti, quam ritè fieri potest, dicta liza vulneratus, §. quod si quis, vers. quod cum neque impunite, §. ad leg. Aquil. dicta llicitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Praesid. l. sticum. §. tametsi, ff. de solut. extrav. de reprim. in princip. cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut famæ 35. §. 1. de sentent. excomm.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Baro: numquid in propria esse valeat Judex causa, quam cum vassallo habet: etiamnū dato adjuncto consultore haud suspecto.

In Baronis ditione: nūquid sit posse esse Judicē in causa, in qua habet interesse, alterique delegare jurisdictionem ab ordinario Judice avocando.

Baro vitam degens haud ut Baro, aut ceu Pauper, si criminaliter inculpatus esse perhibetur: numquid necessum ducitur, ut pares in ejus causæ prædefinitione juxta ejus dispositionem interveniant.

Baro Regnicola, si in alterius Baronis Oppido crimen patrafse feratur: numquid coram loci Barone, an verò in Magno Vicaria Senatu conveniendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.

Num. 4. secundæ Thesis prædefinitio.

Num. 5. & 6. ejusdem secundæ Thesis probatio.

Num. 7. tertiæ Thesis finitio.

A' num. 8. usque ad 10. ejusdem Thesis probatio.

Num. 10. impugnatio.

Num. 11. ejusdem solutio.

Num. 12. quartæ Thesis decisio.

Num. 13. & 14. ejusdem probatio.

A' num. 15. usque ad finem, oppugnationes, & solutiones.

Haud in propria esse posse causa Baronem Judicem existimo 1. ac per consequens ordinariū fore Judicē M. Cur. Vicar. ceu per S. R. C. prædefinitum fuisse refert Thorus tom. 1. compend. decis. §. Baro an possit esse Judex in causa propria, laudans Ursillum decis. 265. num. 35. Cujacius in ff. de iudiciis, ad leg. 17. in princip. lit. E. pag. 310. tom. 2.

Probatur: Ex communi dictorio illo: nemo Judex in causa propria. hinc Cicero pro Roscio Amer. ibi: more majorum comparatum est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent. & pro Fontejo: noluerunt majores nostri hanc patere

inimicitias viam, ut quom quisque odisset, eum testimonio possit tollere. Eminentur enim sæpe in eos, quos oderunt: etenim hoc in casu duo haberentur pugnancia, nempe esset, haudque foret Judex: esset, ut supponitur, non foret, ut potè pars; igitur esset, & non esset, adeoque contradictio: quandoquidem inter Actorem, & Reum, ac Judicem discrimen datur suum, cap. forus, de verbor. signific. l. in criminali, Cod. de iurisdic. omnium judic. l. juris ordinem, Cod. eodem tit. l. finali, Cod. ubi in rem actio. l. 2. Cod. ubi & apud quem, cap. experientia, & cap. si quisque x1. quæst. 1. cap. sanè cap. cum sit generale, cap. si Clericus, de foro competent. l. favor abiliore, ff. de regulis juris, §. retinenda, instir. de interdictis, cap. cum sunt partium, de regulis juris in 6. l. 1. in princip. ff. de edendo, l. illicitas, §. veritas, ff. de officio Praesidis, cap. pastoralis, §. quia verò, de offic. delegati, cum jura nunquam non pro Iudice præsumantur, l. 1. in fine, ff. de offic. Praesid. l. 2. §. publicanus, ff. de vi bonor. rapt. l. nimis, Cod. de acquirend. possess. cap. in presentia, de renunciat. Alciatus de præsumpt. regul. 3. præsumpt. 32. secus verò pro Actore, Reoque: nec adjunctus consultor aliquid suffragatur; nam merè materialiter designatus est, cum in ipsius creatione nulla reluceat jurisdictio; nec adversus Baronem Dominum aliquid præjudicii inferre præsumeretur suum, cum nullus ut potè subditus vellet Dominum fusi, ceu inimicum habere; quod nostro in themate contingeret: unumquemque etenim mortalem similitates quammaximè effugere debere par est; cum istiusmodi animi tranquillitatem perturbent; quæ summopere servanda est cum juxta Ciceronem Philipp. 2. ibi: pax est tranquilla libertas. & Philippic. 13. ibi: dulce est nomen pacis; res verò ipsa cum iuncta, tum salutaris. & Philip. 2. nomen pacis dulce est, & ipsa res salutaris.

Sin de secundo sit sermo themate: haud posse esse Baronem Judicem in causa, in qua habet interesse, alterique jurisdictionem delegando, eamque ab ordinario avocando Judice, existimo 2. est Reg. Sanfelicius decis. 244. per totam, aliorumque apud eundem Sanfeliciem. Thorus in supplem. decis. vers. Baro an possit esse Judex in causa.

Probatur ex trito dictorio illo: nemo propria in causa esse potest Judex. Cujacius supra laud. quemadmodum testis esse nemo potest. Pichardus lib. 2. instir. tit. 10. de testam. ordinandis, §. sed neque heres 6. num. 2. pag. 126. hinc Cicero pro Plancio; ibi: semper iniquus est Judex, qui aut irvidet, aut faret, debetque in iudicio imbecillius esse irvidia; & pro Roscio Com. ibi: Judex esis, quem non minus bene de nobis excusimare, quàm secundum nos iudicare velimus. & 6. ad in Verrem; ibi: adducuntur nonnquam Iudices ad institutus suis magnitudine pecunia: siquidem & partis, & Iudicis vicem gereret, ac per consequens incompatibilia exerceret munia: quæ thes

isthac eodem prorsus medio commonstratur, quo prima facti species probata fuit: siquidem utrobique par urget ratio; inde fit eadem juris statutio, *l. illud, ff. ad leg. Aquiliam, l. si postulare, §. 2. ff. ad leg. Iuliam, de adult. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, l. his solis, vers. satis etiam; cantè putamus, Cod. de revocand. donat. litem veniunt, §. ait Senatùs, ff. de petitione hered. & secus è diverso, *l. ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber. hinc Tullius 3. de natura Deorum; ibi: sunt homines, qui rationem bono consilio à Diis immortalibus datam, in fraudem, malitiæque convertunt.**

7 Sin de tertio verba faciamus casu: & tunc pauperem Baronem privilegiis, Baronibus indultis, frui debere, haud dubiè existimo 3. est contra Afflictum in consit. ut universis, sub num. 44. in fine, aliosque, quorum & laudator, & sectator est Thorus rono 2. compend. decis. vers. Baro pauper, qui non ut Baro, memoras, Afflictii placitum in Magno Vicariæ foro sectatum fuisse.

8 Probatur: Tametsi Baro istiusmodi pauper esse supponitur; verumtamen haud hinc sectatur, quod non sit Baro: quandoquidem si Barones ad Prorègem contenderent; sanè inter ipsos, & in consessu, & in Comitatu est admittendus: etenim pauper Baro, Baronis titulum minùs deperdit, cum in genere Baro edisseratur suo: ad instar Ducis, qui tametsi sit pauper; verumtamen adhuc vocitatur Dux.

9 Ne diseras: Pauper Baro, Baronum more minùs vitam degit, scilicet cum equo, armisque; igitur ceu pauper est habendus, secus verò ut Baro, cum inter Baronis essentialia constitutiva, & Equus, & arma annumerentur, ac per consequens deficit constitutum, seu Baronis essentia.

10 Irritum est antecedens: siquidem in genere Baro edisseritur suo; tametsi equum, & arma cum tanto apparatu agere nequeat. sat. est enim, si pro viribus suis aliquid agat; per accidens enim se habet, quod his careat, nec essentialia desiderantur requisita, ut somniant adversarii.

11 Si postmodum de novissima facti specie eloquatur, Baronem Regnicolam, si in alterius Baronis Oppido delictum pararet; tunc in Magno Vicariæ foro, secus coram loci Barone esse conveniendum, existimo 4. ceu defacto per S. R. C. sancitum fuisse memorat Thorus rono 2. compend. decis. §. Baro externæ Nationis; vel non verè Neapolitanus Civis, est nonnullorum apud eundem Thorum.

12 Probatur ex vulgari, protititico elogio illo: par in parem caret ditione, l. nam & Magistratus, ff. de receptis arbitris, l. ille à quo, §. tempestivum, ff. ad Trebell. cap. inferior, cap. denique 21. dist. cap. innotuit 20. §. quavis, de elect. cap. 1. de locato; cum in hisce eadè sit juris prædèfinitio, cap. inter corporalia, cap. sicut ergo, de translat. Episcop. ac natura, l. si focer, in fine, ff. soluto matrimonio, potentiaq; l. 1. §. veteres, ff. de acquirenda possess. l. si reus, ff. de duobus reis; igitur per Baronem haud plecti par est: siquidem per dignitatem Baronale haud amplius alterius Baronis vassallus, subditusque autumatur, cum per Baronalem dignitatem, obtentam à Baronali iurisdictione.

13 ne, alterius Baronis exemptus sit: siquidem in Principis, seu Regis ditione est, Baronem vassallum suum à quacumque eximere iurisdictione; igitur, &c.

14 Dices 1. per delictum hujuscemodi injuria Baroni infertur; igitur ab eodem plectendus est.

15 Tametsi injuria Baroni illata sit: verumtamen istiusmodi injuria non nisi per Prorègè plectenda est: siquidem haud à vassallo, aut ab exempto patrata proditur; ac per consequens à Magno Vicariæ foro, utpote à Judice supremo dignoscenda est.

16 Dices 2. Obstat Capiciana isthac decisio, ubi Barones etiamnum Neapolitani delinquentes per Præsides Provinciæ plecti quefit; igitur, &c.

17 Verum ducitur antecedens, aut nil contra nos: nam aliud est elocui de Baronis notione, alterius respectu Baronis, cum parès sint, & aliud de Præsides Provinciæ, qui Prorègis personam repræsentant. inspicito supralaudatù Thorum, fuscè materiam hanc pertractantem.

DECISIO LX.

IN Causa testium examinatorum pro parte quondam D. Francisci Manerii Comit. Manerii contra D. Lauram Cantelmam: dum pro Parte dictæ D. Lauræ fuisset instatum, quòd testes producti per dictum Co: Manerii pretendant, per eam falsum deposuisse; & citati sint, quòd personaliter compareant; & non compaeruerunt, condemnentur de falso, vigore Regiæ Pragmaticæ, volentis, quòd testis super falso citatus, si contumax est, potest ex eodem processu de falso condemnari: fuit dubitatum, an possint testes præfati haberi pro confessis, vel citari sub pæna confessi: dubium facit, quia non constat ex processu, quòd isti falsum deposuerunt, prout videtur requirere Pragmatica Regia:

Regia : & quidem S. C. dubitavit, an possint haberi dicti testes pro confessis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Testes falsò depofuisse, per adversarium præfumptos; si ab eodem citati fuere, ut personaliter compareant, ac minimè comparere: numquid præcisè per hoc de falsò arguendi, vel pro confessis habendi sunt, tamen si falsum depofuisse haud liqueat.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 6. ejusdè Thesis probatio.

Num. 6. & 7. oppugnatio, ejusdemque solutio.

Testes hujuscemodi rursus per partem in foro producendos fore; alioqui de ipsis nulla habenda esset fides, ceu sancitum per S. R. C. habebatur. Author est Capicius hic, in fine; ibi: *tandem potius comminative, quàm aliter fuit decretum, quòd Comes modernus, cum quo causa agitur, teneatur illos testes præsentare, aliàs eorum depofitionibus nulla fides adhibeatur.* est Bajardi ad Clarum in §. falsum, n. 62. Follerii in praxi criminali, rubric. item, quòd Comes fals. nu. 43. aliorumque. Author est Thorus compend. decif. tom. 1. §. testes præfens falsi contumaces.

Probatur: falsitatis vitium, quod inter graviora annumeratur, delicta, l. 3. §. 1. ff. de decur. & præfca inspecta tempestate, ex l. Corn. in l. 1. §. 5. ff. ad leg. Corn. capitale fuit, dummodò dolosè sit admissum, l. neque exemplum 20. Cod. de falsis, l. cum autem 23. §. scriptura, ff. de editio edict. Farinac. de falsitate quæst. 10. nu. 21. parte 2. Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 4. casu 347. num. 3. Vela de delicto, cap. 10. D. Joannes de Larrea alleg. 97. per eum cum sit veritatis mutatio. Novella 73. iustini. §. 1. quod crimen patratum tam circa personas, utputà partum supponendo, l. qui falsum 19. §. 1. ff. ad leg. Corn. de falsis, l. cū suspensæ 16. Cod. eodem tit. quod capitali placitur pena. Paulus lib. 2. sentent. tit. 24. §. ultimo, l. 1. Cod. de falsis; vel si libertus pro ingenio se gessit, l. unica, Cod. ad leg. vi, l. 1. Cod. si serv. aut libera, lib. 10. vel si falsum alterius assumperit nomen, decipiendi gratia, l. falsi 13. ff. ad leg. Corn. de falsis; vel si alienus alius fuerit insignis, vel falso diplomate aliquis falsificaverit, l. 27. §. ult. ff. ad leg. Corn. de falsis; idque genus. Consule Duarenum, lib. 1. explicandi 10. Cod. de accus. Cujacium lib. 15. respons. Papin. in l. falsi 13. Petrum Gregor. lib. 36. synag. cap. 4. Forneriū lib. 5. rer. quotid. cap. 17. Germō. de indult. Cardin. §. Hieronymo; aliosque, quàm circa

res, scilicet circa monetam, l. 2. Cod. de falsa moneta, vel mensuras, l.annonam 6. §. 1. & 2. ff. de extraord. crim. vel scripturas, quod accidit, si falsis literis aliud in locum ejus, quod antea scriptum haud erat, scribatur, cap. olim 25. de rescript. cap. licet, §. 6. de crim. fals. cap. ex consequentia 9. eodem cap. cum olim, de privileg. cap. inter, de fide instrum. cap. cum Venerabilis, de releg. dom. vel si chirographum alienum imitetur, l. quid sit falsum 23. ff. ad legem Corn. de falsis, cap. licet 5. de falsis; vel si absentium nomina, tamquam presentium scribat, cap. quanto 5. de iis, quæ sunt à majori parte, cap. tuis 33. de testib. vel si quis haud ignoranter falsis utatur literis, cap. accedens, de crimine falsi; vel si testamentarias falsificaverit tabulas, superflite testatore, l. 1. §. 1. l. 2. l. 7. l. 16. l. quid sit falsum 23. ff. de falsis, l. cum qui 14. Cod. eod. tit. vel si falso usus fuerit testamento, l. si falsos 8. Cod. de crim. falsi, l. 4. Cod. si reus, vel accusator. Paulus lib. 5. sentent. tit. 25. §. qui falsis: Divus Ambrosius lib. 3. offic. cap. 2. ibi: de eo quid loquar, qui ex eo testamento, quod ab aliis, licet falsum, falsum tamen cognoverit, hæreditatem sibi, aut legatum vindicat, & lucrum querat alieno crimine, cum etiam leges publica eum, qui sciens falso utitur, tanquam reum astringant facinoris. vel si instrumentum falsificaret, quod per testes probari potest, cap. tertio loco, cap. post cessionem 7. de probat. l. cum præcibus, Cod. de fide instrum. Loptimam, Cod. de contrahend. stipulatione, cap. cum à nobis, de testib. Olualdus lib. 15. commentar. Donelli, cap. 16. lit. K. Cujacius, Mysinger. Altessera in cap. cum Joannes 10. de fide instrum. cum fies nunquam aliquā approbet probationis speciem, quin aliā meliorem admittat, cap. proposuisti, cap. causa matrimonii, de probat. cap. continebatur, de desponsat. impuberum, cap. 1. de frigidis, & maleficiariis: siquidem testium probatio dignior, ac efficacia sit, qua facta per instrumentum. Novella 77. iustini. cap. 3. cum magis vivæ vocis præstantia sit fides, quam demortue. Consule textum in l. ex sententia 29. ff. de testament. tut. l. quoties 9. §. 3. ff. de hæred. instit. l. omnia 32. §. cum 2. ff. de legatis 2. l. in fraudem §. 3. ff. de testam. milit. l. 22. §. adimendos, l. 26. ff. de falsis, l. 8. §. si quis, ff. de bonor. possess. contra tabulas, l. Lucius 88. §. Sempronius, ff. de legatis 2. l. Pamphilo 39. §. propositum, ff. de legatis 3. l. finali, ff. de his, quæ pro non scripta. Paulus lib. 3. sentent. tit. 6. §. 14. haud arguendum est, nisi commonestretur. quæ enim facti sunt probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, &

postlim. reversi. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quacumque, §. fin. ff. de publican. l. assicratio, Cod. de non num. pecun. cap. cum Ioannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet, de consue. lib. 6. ac per consequens testes isti minimè arguendi sunt de falso; tametsi de ipsorum attestazione, si in Senatu haud comparuisse differantur, nulla eis prestanda erit fides: quandoquidem comparitionis notitio vestigium est, à confesso resiliere velle, ac per consequens iure merito perinde habendi sunt, ac si de ipsis nullum factum fuisset examen.

- 6 Neu Regia obstat Pragmatica: jubens quod testis super falso criminatus, si contumax sit ex eodem processu de falso condemnari possit. siquidè Pragmatica isthac minùs obstat supponit etenim testes falsum deposuisse, quod hic haud liquet.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Testes in causa appellationis in criminalibus: numquid repeti queant.

Testes in causa producti, si ceu suspecti per adversarium redarguerentur: quid faciendum, ut probent.

Testis ex duobus, apparès diversis in foris, depositionibus peractis falsus: ad quem spectat ipsius notio, si ipse alterius fuisset Baronis Vassallus.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probatio.

Num. 8. Thesis secundæ decisio.

Num. 9. ejus Thesis secundæ probatio.

Num. 10. Thesis tertiæ finitio.

A' num. 11. usque ad finem, ejusdem probationio.

Testes in causa appellationis, criminalibus in causis repeti posse, per S. C. fuisse prædefinitum literis mandat Thorus compend. decis. tom.

1. §. testes in criminalibus in causa appellationis. laudans Reg. de Franchis, decis. 668. Riccium collect. decis. 234. & 1333.

- 2 Probatur: Appellationis Iudex ex integro causam nosse debet, ac per consequens novū efformandum erit iudicium: etenim appellationis conceptus regulariter loquendo duos producit effectus; suspensivum unum, quo sententia, ejus effectus, inferiorisque iurisdicção suspenditur, cap. pastoralis, §. verum, de appellat. cap. si à Iudice, eodem, in 6. alterum verò devolutivum, per quem causa ad superiorem dissolvitur, cap. dilecti 55. vers. præ-

sertea, de appellat. cap. Romana 3. eodem tit. 4 in 6. adeoque ejusce causæ inferior definit esse Iudex, cap. ad hæc 37. cap. ut nostrum 56. de appellat. nihilque interea est innovandum, l. 1. & per totum, Cod. nihil innovari appellat. pendente, cap. 1. de appellat. cap. ad hæc, cap. super eo, de appellat. l. unica, ff. nihil innovari, cap. veniente, de iure iurando. Lancellotus, de attentatis, 2. part. cap. 15. num. 58. Covarr. pract. quest. 25. num. 1. quare sic commentandi sunt textus in l. & post, ff. de transact. l. ult. Cod. si reus, vel accusator mortuus fuerit, idque genus: quod effici nequeat absque nova testimonii repetitione, alioqui causæ merita haud noscere, neu ullum efformare iudicium, nec judicare quiret: nisi quid Iudex à quo reditū efformavit iudicium: etenim appellatio est invocatio auxilii superioris Iudicis ad emendanda gesta per inferiorem. Donellus lib. 24. comment. cap. 4. l. 1. & toto tit. Cod. quor. appellationes. Author est Gregorius syntag. iuris parte 3. de actionibus, lib. 10. cap. 20. de appellat. Ulpianus in l. 1. ff. de appellat. Hothomanus verbor. iuris, verb. appellare pag. 531. cap. de appellationibus, in 6. Cironius de appellat. recusat. & relation. tit. 28. pag. 159. quare appellationis usus, & utilis & necessarius est, ut vel Iudicis inertia, vel iniquitas sepe numero corrigatur. hinc graphicè, disertèque Cicerò 2. de orat. ibi: Plura judicant homines, aut amore, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut lætitia, aut spe, aut timore, aut errore, aut aliqua permotione mentis, quàm veritate, aut præscripto, aut juris norma aliqua, aut iudicii formula, aut legibus. & 3. offic. ibi: Cum Iudici dicenda sententia est; meminere se Deum habere testem, id est mentem suam, quia nihil, homini dedit ipse Deus divinus, & 6. in Verrem. ibi: Est boni Iudicis, parvis ex rebus conjecturam facere uniuscujusque, & cupiditatis, & incontinentia. exemplo est de Divo Paulo, qui à Judeis ad Cæsarem provocavit, juxta didicimus festi illud: ad Cæsarem appellasti, ad Cæsarem ibis. Authores superlaudati.

8 Testes in causa productos, si utpote suspecti per adversarium redarguerentur, tunc in foro rursus esse producendos, ac examinandos, existimant Joannes Angelus Pisanelus in prag. testem falsum, num. 13. de falsis. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. testes in causa producti si uti suspecti.

9 Probatur incontinentia, ac in iudiciū rursus, & producantur, & examinātur testes, tunc suspicio qualibet evanescit, ac per consequens ex ipsorum examine unum ex his verificari debet; vel veritas, vel falsitas.

10 Si de tertio sit sermo themate: locum præventioni esse refundendum, ac per consequens ab illo fore dignoscendum, qui primo ipsum in vincla iniicit, censet Reg. de Franchis decis. 582.

11 Probatur ubi inobedientia binis peracta, perhibetur iudiciis, toties præventioni dandus

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

scribit Philo Judeus lib. de specialibus legibus. Græci Caldario utebantur, idque genus. Author est Cironius in paratit. 5. decretal. de purgat. vulgari. tit. 35. pag. 451. Pontifices vero diversimodè se purgarunt, juxta Sacrorum Canonum statuta, scilicet super corpus BB. Apostolorum. Gregorius epist. 23. lib. 2. can. habet. 2. quest. 5. & super reliquias Martyrum. cap. 13. in legibus. Frisionum, vel super Brachium Sancti Antonii, & ante corpus Sancti Apollinaris, in Can. qua de causa 2. quest. 5. vel super Crucem etiam Dominigeni. sollebāt accusati per quadraginta duas noctes ad Crucem stare, ita ut qui caderet convictus habebatur, vel fiebat per Corpus, & Sanguinem Christi; tam in furtis, quam in homicidiis, & aliis criminibus deprehendendis. Can. sape, & Can. ult. 2. quest. 5. idque genus. Cironius in paratit. 5. decret. de purgat. canon. tit. 34. de purgat. canonica, pag. 449. quare cum maxima morum religio in servis desideratur, jure merito olim cum quis ad testimonium admittebatur simul, & præconium publicabatur. ad quem morem respexit Fabius in declamationibus: Tyrannum testem dabo, illum quidem neque ex laudo, sed ipsa scelera, ipsa vitia faciant huic rei auctoritatem. Turneb. 2. advers. cap. 11. inde postea laudare testem pro citare dictum Festo, & Pomponio in l. tenetur, de actionibus empti. Cironius in paratit. 5. decret. tit. 20. de testibus, & attestationibus, pag. 138.

DECISIO LXI.

IN Causa Magnifici Carrafelli Carrafæ cum Magnifico Octofredo Caraccio-
lo: Magna Curia Vicariæ admittit Vincentium Granatum testem dicti Octo-
fredi, ex intervallo post ejus dispositionem ad corrigendum dictum ejus, quod
reperiebatur scriptum certo modo: an hoc fieri potuerit, &c. *Hæc Antonius
Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

MAgnum Vicariæ forum: numquid ex intercapidine aliqua admittere possit testem aliquem ad se de aliquo post ejus depositionem corrigendum asserto.

SUMMÆ

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad finem; ejusdem Thesis probationes.

Rost ejus depositionem ad se de aliquo corrigendum dicto, per Judicem admitti posse, existimo. est nonnullorum Authorum contra nonnullos apud Antonium Capicius hic.

² Probatur 1. priuquam definitiva à Judice

proferatur sententia, necessum ducitur, ut per ipsū veritas dignoscatur, quæ dignosci quipè nequit, nisi per testes; cum secundum allegata, & probata judicare debeat. Divus Thomas quest. 67. art. 2. quare adusque per Judicem definitiva feratur sententia, testes de ipsorum assertis, sive ante, sive post publicatis in causa (quod hoc in casu materialiter puto, se corrigere queunt. Ant. Faber 4. Cod. tit. 25. de testibus def. 30. num. 1. & 7. in allegat. pag. 335. cap. series 26. cap. ex renore 35. cap. cum in tua 44. de testibus, cap. sicut 22. de sponsal. cap. cum matrimonii 14. de probat. cap. cum dilectus 9. de fide instrumentorum, cap. constitutus, de testibus, & attestationibus. neu obstat textus in cap. fraternitatis 17. cap. cum venisset 25. cap. cum causa 42. cap. constitutis 46. cap. per tuas 48. de testib. Clem. 2. eod. tit. siquidem eloquuntur alio in themate, scilicet ubi

208 Theatr. & Exam omn. Dec. Regn. Neap.

ubi falsitatis, & subornationis periculum extat, secus quando testes se corrigere volunt; etenim error assensum explodit, *l. si per errorem, ff. de iurisdic. omnium iudicum, l. si procurator, ff. de acquirend. rer. domin. l. non id circo, Cod. de iuris ignorantia*. inde fit, quod errorem corrigens, nil de novo dicere perhibetur; alit jam factum expendere, *l. habere des palam, ff. de testament. igitur, &c.*

6 Probatur 2. si testis de dicto se corrigens post publicatum in causa admitti nequiret, sanè Judicis sententia infirma foret. Antonius Faber 4. *Codicis, tit. 2. §. de fide instrumentorum def. 6. l. num. 4. in allegat. pag. 344.* propterea quod super apparentiam fundata esset, quod infirmum foret: cum Judicis sententia super testium assertis fundetur; igitur iure merito testium correctio five ante, five post definitivam sententiam semper admittenda est, dummodo haud obscure de testium errore liqueat, enimvero error executioni haud demandari debeat: cum errantis nulla sit voluntas, *l. si per errorem, ff. de iurisdic. omnium iudic. l. si procurator, ff. de acquirend. rer. domin. l. non id circo, Cod. de iuris ignorantia*: quid enim tam contrarium rationi, quam error? quid tam alienum à iustitia nam si iustitia est constans, & perpetua voluntas ius suum cuique tribuendi, *l. iustit. 10. ff. de iust. & iure*, constet, errantis, nullum esse velle, nullumque assensum. Antonius Faber in *iurisprudencia Papiniana, tit. 1. de iust. & iure, princ. 1. con- futat. 1. pag. 3.* ex quo ritè inferitur, quod testes, qui non rectè recepti sunt, reiterari possunt etiam post publicatum. inspicito Thorum. *tom. 1. vtorum, voto 88. num. 7.* alioqui sententia nulla foret; cum cōtra Leges, Canonelque lata esset, *l. 1. Cod. si à non competenti, c. solet, de sententia excomm. in 6. cap. inter 9. c. cum inter 12. cap. quoad consultationem 15. de appellat. cap. per tuas, de sententia excomm. cap. examinata, de confirm. utili, cap. ei, qui vers. item, 2. quæst. 6. cap. frater 26. quæst. 1. l. magis, §. si as alienum, ff. de rebus eorum, l. nemo, Cod. de sent. & interloc. l. si expressum 19. de appellat. auth. bodie, Cod. de iudic. l. 4. §. condemnatus, ff. de appellat. l. 1. & 2. Cod. quando provocare, Duarenus ad tit. ff. de iudic. cap. de variis iudic. Cujacius leg. 1. Cod. de legibus, & lib. 6. observat. cap. 25. & in l. merito, Cod. de suis, & legitimis. Valencia lib. 2. illustr. tract. 2. cap. 6. num. 18. Osuald. lib. 26. Donelli, cap. 6. Cujacius ad ff. in l. si libertas 6. ff. de iure patronatus, & ad tit. Cod. quando provocare, & lib. 10. respons. Modestini in l. praesens, ff. de iudic. & in l. 1. ff. quod quisque iuris, & lib. 18. observat. cap. 33. Faber 12. coniectur. cap. 14. Vultejus de iudicis, lib. 4. cap. 1. alique.*

Pro decisionis huiusmodi illustratione,

CAPUT UNICUM.

TEstis, si incontinenti ad Notarium revertatur, ac sibi à Tabellione legi suum flagitet assertum; quo lecto denegat, se id dixisse: numquid præcisè per hoc scripturam corrigere independentè à Judicis iussu permiffum esse ducatur.

Si instrumentum productum fuerit, quod ad concomitantiam testium probatione indigebat: numquid post publicationem induci possint testes.

Testes edifferentes, se aliter dicta protulisse, ac per notarium descripta fuerit: cuinam fides præstanda sit, testibus nè an notario?

S U M M A.

Num. 1. primæ Thesidis decisio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesidis secundæ finitio, ejusdemque probatio.

Num. 5. Thesidis tertiæ prædefinitio.

A' num. 6. usque ad finem, ejusdem probationes.

I de primo sit fermo themate haud esse permiffum notario, existimo, ac per consequens Judicis mādaturam reposci, est Baldi in *cap. praterea, colum. penultima, de testibus cogendis*. apud Masallum, ad *Capicium* hic in fine, aliorumque.

2 Probatur: Judicis iuris est, testis correctionem examinare: etenim jurisdictionis actus est, *cap. cum causa, de testibus, cap. lices 9. de probationibus*; ibi: *Tam in personas testium, quàm super negotio argum. leg. momentanea, Cod. unde vi. argum. leg. ult. Cod. de probat. Hadrianus in l. 3. vers. divi, ff. de testibus, l. summi-num 24. §. item videamus, ff. de damno infecto, l. iniuriarum 13. §. 1. & §. quod iure, ff. de iniuriis, l. nullus 55. l. factum 155. §. non videtur, ff. de rei iudic. cap. cum Ecclesia 31. de elect. dudum 54. vers. partibus, de elect. c. cum causam 62. de appellat. cap. exhibita 19. de iudic. cap. in nostra 4. vers. sed idem, de procurat. cap. cum Joannes 22. de R. l. cap. 4. de confirm. utili, cap. cum dicti de purgat. canonica, l. properandum 13. vers. post liem, Cod. de iudic. l. consentaneum 8. §. finali, Cod. quomodo, & quādo auth. sed & si quis, Cod. de testibus. consule Cujacium in *l. penult. Cod. de testibus, & in c. quoniam 5. ut lite non contestata*. Petrum Gregorium de *rescript. lib. 1. cap. 37. & lib. 48. syntag. cap. 5.* Altesleram in dicto cap. quoniā, aliosque, quo notarius caret: quandoquidem inspicendum est ex quonam motivo se corrigat? quare? idque genus, quæ cum actus jurisdictionis sint, iure merito in notarii ditione exemplo testis correctionem conscribere*

- 3 minùs extare prædicatur; igitur, &c. in hæsitacione verò nunquid ita dixerit testis nec ne; tunc potius Notario (si rectæ famæ sit) fides præstanda est, quàm testi. *Petra hic, nu. 3.*
- 4 Sin de secundo mœtionetur casu, & tunc esse admittendos testes post publicationem, existimo 2. est Affiçti decif. 216. n. 5. Author est Thorus *compend. decif. tom. 1. §. testes an possint induci.*

I hæc facti species eodem prorsus pacto, quo supralaudata decifio commonstrata fuit, probatur: siquidem utrobique; par urget ratio, inde fit eadè juris finitio, *l. illud, ff. ad l. aquiliæ, l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulteriis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finalis, ff. nauta camp. l. d. Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, l. his solis, vers. satis etiam cautè putamus, Cod. de revocandis donat. secus è diverso, l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber. hinc Cicero 3. Tuscul. libi: *munus animi est ratione uti, & 1. de legibus: ibi: nihil est non dicam in homine, sed in omni Celo, atque Terra ratione divinius, quæ cum adoleverit, atque perfecta est, nominatur, ritè sapientia.**

- 5 Sin postmodum de tertia facti specie verba faciamus; & tunc distinguas: vel sermo est de civilibus, vel de criminalibus causis. si de civilibus, tunc potius Notario (si probæ famæ sit) quàm testibus fidem præstandam esse, existimo 3. est Grammatici decif. 60. Boerii decif. 118. aliorumque. Prosper *Petra hic, num. 3.* Author est. inspicito *Theaurum quæst. forens. lib. 1. quæst. 31.* fin. de criminalibus, & tunc neutri.

- 6 Prima Thesis pars cõmonstratur: Notarius namque publica vocitatur persona. Codex Theodosianus 6. tit. 10. de primigenio, & notariis, in l. notariorum 2. in comment. pag. 89. cum notarii dicantur, quod notis ut plurimùm scribantur, *l. Lucius 40. in princ. ff. de testamento*

militum. cõsule Cujacium lib. 3. observat. c. 3. apud Ant. Fabrum 4. Cod. tit. 16. de fide instrum. def. 18. num. 1. in allegat. pag. 370. cum jurisdictione quandam ordinariam voluntariam, exerceat, argumento, *l. contra dñs 17. Cod. de fide instrumentorum, l. 1. §. generalis, Cod. de tabulariis, lib. 10.* adeoque dicuntur Judices Chartularii, *cap. 2. de fide instrumentorum.* Ant. Faber 4. Cod. tit. 16. de fide instrumentorum, def. 1. num. 2. in allegat. quare nil mirum si servus publicus vocitetur, cum omnibus publicè infervere debeat. Author est Cõnanus *juris civilis, lib. 2. cap. 2. num. 2. pag. 81.* ac per consequens fide digna ipsorum fides, & à jure, & ab hominibus comprobata autumatur, adusque secus per adversarium cõmõstratur. Antonius Faber 6. Cod. tit. 5. de testamentis, def. 10. num. 7. in allegat. pag. 626. & 9. Cod. de l. Cornelia de falsis, tit. 13. def. 3. num. 1. in allegat. pag. 1173. cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. l. is qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinende, vers. commodum, Instit. de interdict. cap. pro possessore, de regulis juris in 6.* quod haud de testibus verificatur; igitur inspectis ipsorum personis, munissque, potius Notario, quàm testibus fides præstanda est.

- 7 Secunda Thesis pars probatur: in criminalibus namque luce clariores probationes esse debent, *l. sciunt, Cod. de probationibus.* Author est Reg. de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 83. num. 4. l. ult. Cod. de probat.* Ant. Faber 4. Cod. tit. 2. de furt. def. 4. num. 4. in allegat. pag. 618. ac per cõsequens si inter Notarium, testisque circa asserta aliqua habeatur oppugnatio; toties unius assertum, alterum destruere proditur; ac per consequens rursus efformandæ erunt probationes, ac noviter examen, ne reus Notarii asserto damnetur, neve testium dicto solvatur; igitur, &c.

DECISIO LXII.

IN Causa Illustris. Don Ferdinandi de Aragonia cum Illustris. Principe Salerni: probaverat in termino principali præfatus Illustris. Princeps, qualiter certo tempore ipse Illustris. Don Ferdinandus in Terra Diani existens dixerat, seu confessus fuerat si habuisset integras dotes, quas nunc petit Illustr. at Don Ferdinandus in repulsa produxit: & examinari fecit testes, qui deposuerunt, quod in illo tempore ipse non fuit in Terra Diani, sed alibi. præfatus Illustris. Princeps in repulsa repulsæ fecit articulos: quinimò illo tempore fuit Illustris. Don Ferdinandus in Terra Diani: & sic articuli sunt iidem cum primis tuis, & directo contrarii articulis repulsatoris Don Ferdinandi: an debeant illi articuli stare: obstante regula, de qua in *cap. fraternitatis, de testibus, & in Clementina 11. eodem tit. & in Auth. qui semel, Cod. de probat. c. c.* Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.
D d

Pri.

Prima facti species.

Articuli, qui iidem cum prioribus sunt; si ex diametro articulis repulsatoriis partis adversæ oppositi sint: numquid admittendi sunt, ut id enodatis, apertiusque intelligatur. Titius in foro sistens, & per productos testes affirmans, quod Cajus Salerni dotem à se recipere; quod denegatur à Cajo, nunquā in istiusmodi fuisse locis: numquid rursus Titius id probare possit, Cajum & Salerni fuisse, & dotem recepisse.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesidis partis prædefinitio.
Num. 2. ejusdem probatio.

A' num. 3. usque ad 9. oppugnationes, & solutiones.

Num. 9. secundæ Thesidis partis decisio.

A' num. 10. usque ad finem, probatio.

Rticulos hujuscemodi admittendos fore, per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hæc, num. 2. in hæc verba: *suit conclusum, & votatum, quod sic, est Muscatelli in praxi S. C. lib. 1. parte 6. Glossa momentum, num. 18. & Glossa adverte, num. 5. Martæ de jurisdictione, parte 4. casu 128. num. 21. aliorumque; Author est Thorus compend. dec. to. 1. §. articuli, qui sunt iidem cum primis, & de directo, & c. & si oppositum sacitum fatetur ibidem, vers. articuli propositi in termino repulsæ, inspicito Afflictum decis. 218. ubi addentes.*

2 Probatur: Tamen si idem numerò articulus replicatur esse differatur; atque necesse ducitur (ceu ex facti specie liquet) ut pars melius comprobatur, vel per eisdem numerò testes jam in prima productos instantia, vel per alios novos ut adversarii solutionis adu denegantis, assertum explodat. inspicito Afflictum decis. 216. num. 4. vers. item fuit prædicatum in Consilio, quod si pars probavit articulum.

3 Dices 1. Articuli secundi frustra secundi vocitarentur: etenim cum primis iidem supponuntur; igitur secundos acciri articulos erroneum ducitur.

4 Ideo secundi nuncupantur articuli: quatenus de primævis secunda sit discussio, ac per consequens idem replicatus, ac rursus discussus appellatur.

5 Dices 2. obstat textus in c. fraternitatis 17. de testibus. Clementina 11. de testibus. Auth. qui semel, Cod. de probat. Author est Capicius hæc, num. 1. in quibus secus sanctum extitit; igitur, &c.

6 Textus in supralaudato cap. fraternitatis alio in themate extat; siquidem de alia facti specie eloquitur; quinimò nostræ suffragatur thesi, cum novorum examinationem testium permittat, idque genus; eaque supralaudati textus commentandi sunt

ubi secundi articuli à parte frustra producti essent, scilicet si testes primævis nil probarent; vel novos habeat testes; vel nisi aliud probare valeat; secus si prima probatio firma sit, vel firmior faciunda sit.

7 Dices 3. Obstat Pragmatica, tit. de ordine judic. ubi est prædefinitum, quod nunquam in articulis repulsæ fas est illud idem redigere, quod prius in prima adjectum fuisse feratur instantia, ceu arguit supralaudatus Muscatellus num. 18. in fine; igitur, &c.

8 Supralaudata Pragmatica est commentanda ubi frustratorie adjectum sit; secus verò nostro in casu, uti ritè speculanti patet.

Secunda facti species.

Facultas ad examinandum alicui data, si dilatio ad repulsam ei permissa, lapsa esse prædicetur: numquid si sit in mora repellendi, in integrum ipsi restitutio permittatur.

9 In integrum ei restitutionem haud esse refundendam opinor. est Capicii hæc, num. 3. ibi: *nam repulsæ est odiosa, & in odiosis non datur restitutio.*

10 Probatur: Ubi alicui probandi, seu repellendi à jure datus prædicetur terminus, si nullo legitime detentus sit impedirentur; toties in culpa ducitur, ac per consequens nullo juris auxilio dignus sit: culpa etenim suum. scilicet debet Authorem, sancimus, & de penis, cap. quæsit, de iis, quæ sunt à majori parte Capituli, c. Romana, in fine, de sententia excomm. in 6. neu aditus fraudibus, dolive est aperiendus, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de sacros. Eccles. cap. porro, de divorc. Clement. 1. de usuris, cap. 1. §. final. de concess. præbend. cum hujuscemodi nemini patrocinari debeant, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. p. 1. cap. intelleximus, de judic. cap. tua 12. de Clerico non residente, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. tunc, de usuris: cum bono expediat publico, ut rei cōdignum penarum pœnsum dent, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquilianam, l. licitatio, §. quod illicito, ff. de publicanis, l. congruit 12. ff. de offic. Præsidis, l. sicutum, §. tamen, ff. de solut. extravag. ad reprimen. in princip. cap. est iniusta 21. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sentent. excomm. hinc Plaut in Affn. 10. 7. ibi: *neque quæ recte faciunt, culpos neque quæ delinquant amo.* idque varios ob legis fines, ne judicia in infinitum prorogentur, l. 3. §. 1. ff. de recept. qui arbit. Ciron, in paratit. tit. de appellat. pag. 160. Cujacius lib. 12. observ. cap. 4. Antonius Faber 3. Cod. tit. 7. de ordin. judic. def. 13. num. 2. in allegat. pag. 183. propter innumerata mala, quæ ex hisce contingunt, de quibus in l. si servus, de obligat. & action. leg. acquisitum 17. de usufructu, l. 4. ff. de alienat. judic. Ofualdes lib. 17. comment. cap. 1. inde sit, quòd litium finis utroque compendatur

datur jure, l. *properandum*, Cod. de iudiciis, l. *finali*, ff. *pro suo*, cap. *finem*, de dolo, & *contumacia*. Fornerius lib. 3. *rer. quotid.* cap. 1. Quintilianus, *declam.* 309. ideoque debitoribus prius amabilius (si fieri valeat) interpellandi sunt, quam in ius rapiendi, l. *quidam* 13. ff. *de servit. rustic.* Cujacius lib. 18. *observat.* cap. 38. Merillus lib. 3. *observat.* cap. 8. & in l. *debitoribus* 10. Cod. de pignor. juxta commentationem Osualdi lib. 17. Donelli, cap. 1. lit. B. cum saepe sepius melius sit liti cedere, quam in foro litare, l. *esenim*, ff. *de minor.* l. *illud* 7. §. 1. ff. *de tributis* l. 4. §. 1. ff. *de alienat. judic.* Plinius lib. 2. *epistol.* 3. Divus Ambrosius lib. 3. *de virg.* Seneca 2. *de ira*, cap. 7. Vultejus de iudiciis, cap. 1. Robertus lib. 2. *rer. judic.* cap. 16. Solorzanus de jure Indiar. *tom.* 1. lib. 2. *num.* 7. & in *polit.* lib. 3. cap. 31. & *emblem.* 68. D. Ioannes de Larrea *tom.* 1. *decis.* Granat. 2. cap. 4. *num.* 8. & cap. 38. & 39. quare jure optimo provocacioni terminus est à juribus predefinitis, prefixisque, l. 2. *ultima*, §. *illud*, Cod. de tempor. appellat. cap. *cōstitutus* 45. cap. *oblata* 57. de appellat. Clement. *sicut*, eodem tit. cap. *sæpe* 44. cap. *reprehensibilis* infra cap. 1. *post hoc*, eodem tit. in 6. l. *quoniam* 18. Cod. de appellat. Auth. *ei, qui* Cod. de tempor. appellat. Cujacius in dicto cap. *cū sis* Romana 5. & lib. 12. *observat.* cap. 4. Donellus lib. 28. *comment.* cap. 7. Anguianus lib. 2. *de legibus*, cap. 10. Cironius in *parat. ad tit. de præscript.* Salgado 3. *part. de protect.* Reg. cap. 18. ad finem; igitur, &c.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Articuli in summario præsentati judicio, testelive etiamnum producti: numquid in principali causa iidem fieri possunt articuli, vel illud idem, vel ex diametro contrarium continentes.

Articuli in liquidationis causa præsentati, illud idem continentes, quod in primævo termino principali in causa adjectum fuit: an explodendi sunt.

Iidem Articuli: utrum in appellationis causa produci possint.

Articuli iidem, qui summariissimè in causa possessionis producti fuere: num principali in causa produci valeant.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesif predefinitio:

A' num. 2. usque ad 9. ejusdem probatio.

Num. 9. secundæ Thesif decisio.

Num. 10. & 11. ejusdem probatio.

Num. 12. tertiæ Thesif finitio.

A' num. 13. usque ad 16. ejusdem probationes.

Num. 16. quartæ Thesif decisio.

A' num. 17. usque ad finem, ejusdem probationes.

Si de primævo sit sermo themate; tunc eisdem fieri posse articulos principali in causa; vel illud idem, vel ex diametro oppositum continentes docet. Reg. Rovitus in *Prag.* 2. *num.* 2. de ord. judic. Author est Thorus *tom.* 1. *cōpend.* *decis. vers. articuli in iudicio summarii præsentati.* memorans, sic in Regia Camera prædefinitum fuisse.

Probatur: Quicquid in summario discussu fuisse perhibetur iudicio, in ordinario affatim examinandum erit, cum perpetua sit regula: *summarius iudicium nunquam esse cumulandum cum plenario*, l. si de vi 37. ff. de iudic. l. 1. ubi not. Cod. si de moment. poss. fuer. appell. Ant. Faber 8. Cod. tit. 3. unde vi, def. 9. in allegat. *num.* 2. pag. 954. etenim boni Iudicis partes sunt omnibus modis prospicere, ne probationes interdicant, l. in lege 40. ff. ad l. Aquil. l. per hanc 4. in fin. C. de temp. & repar. appell. Ant. Faber 3. Cod. tit. 22. de rei vind. def. 4. *num.* 5. pag. 234. quandoquidem longè plenarium, ordinariūque à summario diffidet iudicio: cum plenarium plene ex professio de aliqua differetur re, l. Iudices 9. ibi plena inquisitione discutere, Cod. de iudiciis, cap. *cum super*; ibi tam restitutionis, quam electionis causa plenius agitata de causa possessionis, & proprietatis; secus verò summarium, ubi breviter, ac summatim causa ventilatur, l. Divus Pio 15. §. si rerum, ff. de re iudic. Hothomanus lib. 2. *observat.* cap. 4. Donellus lib. 24. *commet.* cap. 5. ubi Osualdus lib. B. Menochius lib. 1. de arbitris, *quest.* 18. Maranta de ord. iudicior.

4. *part. dist.* 9. inde fit, quod in summario juris ordo haud servatur: quod vel in nocoris servatur thematibus, cap. *bona* 23. *vers.* porro, de elect. cap. *cum sit*, §. ultimo, cap. *præterea* 13. *cum sequenti*, cap. *cum speciali* 61. §. porro, de appellat. cap. 3. de testibus cogendis, cap. *tua* 8. de cohabit. Cleric. cap. de his 3. de eo, qui cognovit consanguineam, cap. 2. de consanguin. & affinit. cap. *evidentia*, de accusat. Salgado de protect. 3. *part.* cap. 17. *num.* 41. Scaccia de appellat. *quest.* 17. *num.* 4. Farinacius *tom.* 3. *praxis, quest.* 102. *num.* 60. Decianus *tom.* 1. *tract. crimin. lib.* 2. cap. 21. *num.* 8. vel in causis à Principe delegatis cum clausula *procul à strepitu, & figura iudicii*. Maranta de ordin. judic. 4. *part. dist.* 9. ex *num.* 2. Vantius ex nullitate ex defectu processus, *num.* 52. vel in causis beneficialibus, matrimonialibus, & usurariis. Clement. 2. de iudiciis. Clement. *sæpe de verborum signif.* Anguianus lib. 2. de leg. cap. 19. *num.* 14. Vega in cap. *exhibita*, de iudic. idque genustametsi in utroque iudicio suo in genere juris formula servatur, adeoque ex ordine fieri ediderit, l. 2. ff. ad Vellejanū, secus verò è diverso, l. nullus 7. ff. ad l. Cornelianam, de falsis: quare jure optimo apud Romanos ordinaria vocabantur iudicia, in

queis sollempnem iudiciorum formulam usurpabant. Donellus *lib. 2. comment. cap. 1. & 2.* ubi Ofualdus *lit. C.* fecus vero summarius, *l. c. filius 17. ff. de rebus creditis, l. si longius, §. 1. ff. de iudiciis, l. 1. & per totum, ff. de variis, & extraordin. cognit. l. si qui sepulcrum 17. ff. de relig. & sumpt. l. 2. ff. ex quibus causis major.* Cujacius in *notis ad Paulum, lib. 5. sentent. tit. 13.* Consule Corasium in *l. solet, ff. de Officio Proconsulis.* Scipio Gentilis *lib. 3. de iurisdic. cap. 32.* Brissionius *lib. 5. de formulis, pag. 436.* Vultejus *lib. 1. de iudiciis, cap. 2.* Olanus *lib. 3. paralip. cap. 9. per totum;* igitur in ordinario iudicio quicumque pertinentes examinari queunt articuli, ac per consequens examinati in summario, cum quilibet articulus plenè discutiedus sit, ne quis indefensus restet, quod naturali obnoxii est iuri, *l. 1. §. ita cum edicto, si qua sèrètia appellat. l. de unoquoq; ff. de iudiciis.* Cironius in *paratit. §. decre. tit. 28. de appell. pag. 159.* nam hoc pacto iudiciarius servatur ordo, qui est rerù dispositio, ac collocatio secundum prius, & posterius: etsi quàdoq; pro serie, ac dispositione accipitur, *ut in tit. ff. quis ordo in bonor. possess. Ulpian. in l. Vicarius 13. ff. de legation. describès apud Romanos tres fuisse Ordines. primum Senatorium. secundum Equestre. tertium Plebejum.* Alexander ab Alexandro, *lib. 2. dier. genial. cap. 28.* Hothomanus *lib. 6. observat. cap. 11.* Petrus Faber *lib. 2. semestr. cap. 11.* D. Josephus de Retes *lib. 1. opusculor. cap. 23.* Quintanadvenas *lib. 1. Ecclesiast. cap. 4. num. 9.* inde fit, quòd aliquòd statum, conditionem, ac qualitatè ordo significat, *l. Divus Marcus 14. §. cum autem, ff. de officio Præsidis, l. 1. §. quamvis, vers. publicè, ff. de ventre inspicendo, l. 4. ff. de Senator.*

8 Budens in *dicta l. Divur:* atque hinc fit, quòd in Senatu, comitiisque, antiquiores junioribus præferbantur, habita dignitatis, & temporis prerogativa, ideoque Senatus, Comitatus, & Curia ordines acciri assolent, *l. quod semel §. ff. de decretis ab ordine, l. cognitionum §. 1. minuitur, ff. de variis, & extraordin. l. nulli 3. l. item eorum 6. §. si Decuriones, ff. quod cuiusq; univers. l. si mulier 6. ff. de donat. inter, l. ordo is, ff. ad municipal. l. qui ad tempus, ff. de Decurio, l. 1. l. autem 3. ff. de decretis ab ordin.*

9 Si de secundo verba faciamus casu, & tunc si illud idem articuli isti in liquidationis causa præsentati, specificè contineant, quod primo in termino in principali adjectum fuit causatunc si nulla iusta replicandi causa, nec novum urgens habeatur motivum; quippe fore explodendum, per S. R. C. fuit prædefinitum, Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. articuli in causa liquidationis præsentati illud idem continentes:* tamen si in beneficiis fecus erit decernendum existimo, in quibus illud idem producti fas est, quòd in principali deductum fuit causa. Authores extant Reg. de Franchis *decis. 683.* Riccius *collect. decis. 1312.* Thorus Author est, *compend. decis. 20. 1. §. articuli in causa liquidationis præsentati.*

10 Probat: Foret namque frustratoria replicatio isthæc, ut speculanti liquet: siquidem illud idem, quod fuit in primo termino, principali in causa adjectum esse supponitur, si nova motiva, novæque suboriantur si generationes, judicique: quandoquidem si genericè in litis primordio producti fuere articuli, tunc magis specificè in liquidationis causa producendi sunt; igitur, &c.

12 Si de tertia facti specie sermo habeatur, & tunc eosdem articulos in appellationis causa haud esse producendos, existimant Affidicus *decis. 216.* Muscatellus, aliique. Auctor est de Luca *observat. 668. num. 2.* dummodo iusta producendi haud habeatur causa, alioqui fecus foret decernendum.

13 Prima thesis pars probatur ex Clementina finali, *de testibus, ex cap. fraternitatis, eodem tit. & ex constit. jurisperitorum, ex prag. 30. de officio S. R. C.* Author est idem supralaudatus de officio S. R. C.

14 tus de Luca indidem: etenim de appellationis conceptu est, ut Iudex ad quem univèrsos dignoscatur articulos, à Iudice à quo discussus: numquid ritè ab eodem discussi, ac decisi fuere. Antonius Faber *1. Cod. tit. 2. de sacrosan. Ecclesiis, des. 12. pag. 4.* Antonius Crannanieto *2. decretal. de appellat. tit. 28. in cap. ut debitus honor 59. num. 19. & 20. pag. 264.* provocationis etenim Iudex novus est, ac per consequens causæ merita nosse debet, alioqui prædefinire nequit: numquid Iudex à quo ritè sanxerit nec nècum appellationis conceptus binos regulariter importet effectus: devolutivum unum; alterum verò suspensivum, *cap. pastoralis, §. verum, de appellat. cap. si à Iudice eodem tit. in 6. cap. dilecti 55. vers. si verò, eodem tit. in 6. cap. proposuit 24. de appellat. cap. Romana, eodem tit. in 6. cap. ad hæc 37. cap. ut nostrum 56. de appellat.* igitur articuli iidem in appellationis causa haud producendi sunt.

15 Secunda thesis pars probatur: Ubi iusta producendi habetur causa, toties iidè numero articuli, qui à Iudice à quo examinati fuere, radicatus per Iudicem ad quem examinandi sunt; ac per consequens & prisca, & novi examinandi sunt testes, perinde ac si à Iudice à quo nullum efformatum foret iudicium, scilicet, si Iudex à quo pecunia corruptus fuisset perhibeatur, idque genus, quæ labe à Iudicibus procul esse debet. hinc Tullius *4. actione in Verrem;* ibi: *Dubium non est, quin omnes hominum pecunia posita sint in eorum potestate, qui iudicia dant, & eorum, qui iudicant, cum nemo nostrum possit ades suas, nemo fundum, nemo bona patria obtinere, cum ad iudicandum detur Iudex nequam, & levissimus, qui de iis iudicet: quare jure merito Iudex pecunia corruptus, Magistratus dignitate despoliatus est, ne boni viri ipsorum culpa aliquid mali patiantur.* exemplo esto de Pithagora sic describente apud Stob. *serm. de Magistrat. ibi: quid de malis penas non sumunt, bonos officii volunt injuriis, ut supra commòstratum fuit;* igitur, &c.

- 16 Si postmodum de quarto eloquamur casu, & tunc articulos eodem, qui in causa possessorii summarissimè producti fuere, etiam in causa principali fore producendos, haud dubie reor. est Reg. Roviti *prag. 12. de ordine iudicior. n. 2.* Reg. de Marinis ad Revert. *observat. 340. n. 4.* Author est de Luca *observat. 683. num. 4.* si in possessorii causa breviter examinati fuere.
- 17 Probatur 1. Ubi de articulo possessionis aliquo summarissimè discussum fuit; toties imperfecta de ipso notio habita supponitur, ac per consequens in principali proprietatis causa de eodem numero articulo longævum, perfectumque faciendum erit examen. alioqui de re haud affatim discussa, ac per consequens obscura, definitiva efformaretur sententia, quod per absurdum foret; igitur, &c.
- 18 Probatur 2. Petitorium iudicium, possessorium defacto supponit: etenim naturæ ordo poscit, ut prius de possessione, deindeque de proprietate fiat sermo, cum prius de actuali, ac posteriori aliquo possidente titulo peragendum est deindequid sit verus Dominus nec nē, §. *retinenda.* Instit. *de interdict. l. 3. Cod. fin. regund. l. ordinarii 12. Cod. de rei vindic. l. exitus 35. ff. de acquirend. poss. l. si vi 37. ff. de iudiciis, l. i. inter litigatores, ff. possid. l. 3. Cod. de interdict. Faber 3. Cod. tit. 7. def. 1. num. 8. pag. 179.*
- 19 etenim possessionis causa præparatoria est, & præambula causæ proprietatis, l. si de vi 23. ff. de iudiciis, l. liberis 7. §. ultimo, ff. de liberali causa, l. incerti, Cod. de interdictis. Covarr. *pract. cap. 17. num. 1.* Mindanus *de interdictis, comment. 1. ex num. 83.* cum petitorium iudicium liquere nequeat, nisi prius innotescat, in cuius ditione sit possessio, ut probatio ad adversario haud possidente fiat, l. qui petitorio 37. ff. de rei vindic. leg. exitus 35. ff. de acquirend. poss. quod juris ratio reposcit, l. ordinarii, C. de rei vindic. l. incerti, Cod. de interdictis, l. finali, Cod. quor. bonor. cum maxime intersit ad obtinendum in petitorio iudicio, ut rei possessionem nanciscatur, l. i. qui destinavit 25. ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. §. *retinenda.* Instit. *de interdictis.*
- 20 inde est, quòd possessionis probatio haud difficilior sit, quàm dominiis demonstratio disparitatis ratio est: quatenus possessio in facto consistit, adeoque facilis est, l. bona fidei 48. ff. de acquirendo rer. dominio, l. i. 48. ff. de acquirendo rer. dominio, l. i. §. 1. ff. de acquir. poss. dominium verò in iure, adeoque haud ita facile probatur, l. cum res 12. Cod. de probat. l. indicia 19. Cod. de R. V. l. ad probationem 23. Cod. locati, cap. sæpe, de restit.

spoliat. quare nil mirum si possessionis causa proprietatis iudicium præcedere debeat, utpotè facilius, utiliorque, l. qui casu, §. si de vi, ff. ad leg. Iulian. de vi, l. 1. Cod. de appellat. Menochius *de arbit. lib. 2. casu 42.* Mascardus 21 *tomo 1. conclus. §. 35.* aliiq. propterea quod de proprietate agi nequit, nisi prius constet uter ex litigatoribus possideat; igitur si de petitorio perabunda efficienda sit discussio, identidem aliqua de possessorio, cum petitorium absorbeat possessorium; nam interdicta ad ordinandam causam petitorii proposita sint, ut sciatur quis in petitorio actoris partes sustinere debeat, quis possessoris. jura supra laudata apud Ant. Fabrum; igitur si de possessorio summarè efformatum sit iudicium, feracius in petitorio de eodem discussio efficienda est; quod impossibile autematur; nisi iidem numerò examinentur articuli, qui in 22 possessorio examinati fuere: atque hinc fit, quòd possessionis, proprietatisque causa coràm eodem tractanda, dissertandaque est Iudice, l. nulli 10. Cod. de iudiciis, l. ordinarii, Cod. de R. V. l. 3. Cod. finum regund. l. 3. Cod. de interdictis, l. finali, Cod. quor. bonor. l. si coloni, Cod. de agricolis, lib. 1. leg. haberi 7. §. finali, ff. de liberali causa, l. si de vi 37. ff. de iudiciis, l. i. qui destinavit 25. de R. V. l. exitus 35. ff. de acquirenda poss. cap. 2. cap. cum super 4. vers. utrum, cap. pastoralis 5. cap. cum dilectus 6. de causa poss. cap. susceptis 1. de causa poss. & proprietat. cap. cum dilectus 6. eodem tit. cap. 1. de ordin. cognit. cap. significaverunt 36. de testibus, cap. 2. de Capell. Monachorum. Clement. unica, *de causa poss.* Gaillus lib. 1. *observat. cap. 32.* Corvinus lib. 3. *apborism. juris ponti. tit. 19.* Gothofredus in l. 2. Cod. Theodos. *de iudiciis.* Fachineus lib. 8. *controv. cap. 7.* Donellus lib. 17. *comment. cap. 16.* ubi Osualdus, lit. K. Cujacius in dicto cap. *susceptis, & lib. 2. observat. cap. 35.* Vaconius lib. 2. *declar. cap. 44.* Anguianus lib. 2. *de legibus, cap. 3. num. 18. & cap. 23. num. 40.* Balboa, Fermosinus, aliiq. in dicto cap. *susceptis*;

23 possessio enim, & proprietates rei, sunt duæ qualitates, quæ circa eandem versantur rem, quæ in se & possessionem, & proprietatem amplectuntur, adeoque continentia illæ dividendi, difficilique nequit, l. nulli, Cod. de iudiciis; igitur nil mirum si ab eodem sit quæstio huiusmodi terminanda Iudice, cap. 1. *vers. celestinum, de sequestrand. poss.* Alciatus lib. 1. *parerg. cap. 19.* Menochius *de arbitris, lib. 2. casu 37.* Calliodorus lib. 4. *var. cap. 44.* Symachus lib. 10. *epistol. 4.*

DECISIO LXIII.

IN Causa Magnifici Marini de Alexandro cum Magnifico Salvatore de Alexandro, & fratribus habentibus cum dicto Marino quosdam gradus communes, per quos quælibet ipsarum partium ascendit ad partem domus suæ:

214 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

sua: fuit dubitatum: an dictus Marinus, qui provocavit ejus fratres prædictos ad licitationem dictorum graduum, qui commodam divisionem non recipiunt, debeat admitti, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Communes quis possidens gradus, per quos quilibet ad partem domus suæ contendit: quid prædefinendum, si unus ex ipsis ad præfatorum licitationem graduum, qui per commodam non reciperent divisionem, confocii provocavit: numquid licitatio isthæc admit-tenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

IH Aud fore admittendam, per S. C. fuisse prædefinitum, literis prodit Antonius Capicius *hic, num. 1. ibi: & conclusum est, quod non.*

2 Probatur: si licitatio isthæc verificaretur; quippe ad domus partē aditus detruderetur; quod per absurdum foret. juxta textum *in l. arbor, §. de vestibulo, ff. communi dividundo.* Author est supralaudatus Capicius, etenim,

3 si licitatio isthæc verificaretur; quippe pars domus illa, quæ gradus deperderet inaccessibilis fieret, cum nullum haberet aditum, ac per consequens ad nil deserviret; quod per absurdum esset; quare melius est (utpote edocet hic Petra) iudex universam uni tribuat domum, alteri partis æstimationem in pecunia: idque non nisi ad perimenda dissidia,

4 confusioneque, quæ ex communitate gignitur, cum universorum sit radix malorum: etenim regulariter loquendo communio lites paritur, ideoque dici assolet, quod nemo stare in communione astringitur, *si non sortem, §. si centum, ff. de conduct. in deb. l. in re communi, vers. propter immensam, ff. de servit. urban. præd. l. cum pater, §. dulleissimis, ff. de legatis 2. l. sancimus, §. ne autem, Cod. de donat. l. 2. ibi: naturale quippe vitium, Cod. quando, & quibus quarta pars, lib. 12. Tiraquellus de retrad. leg. §. 23. Glofa. 1. nu. 17. Pichardus ad rub. instit. de societate, num. 18. alique; cum quicquid commune sit, meum haud est, *l. nemo ex sociis, ff. pro socio. hinc Cicero familiar. 13. ibi: cum patrone epicureo mihi omnia communia sunt.* & Terent. in Adel. libi: *vetus hoc est, communia esse amicorum inter se omnia.* & idem Tullius 6. Phil. ibi: *quæ vobis potest cum hoc gladiatore legationis esse communis?* & 2. de fini. & de natura Deorum; ibi: *perturbatio vi-za, & magna confusio.* Terent. in And. ibi: *valeant qui inter nos dissidium querunt.* idem Cicero de amicitia 14. *quo cum domus fuit,**

& militia communis. Plaut. in Aulularia 7. 23. ibi: *da mihi operam parumper paucis est, quod te volo de communi re appellare, mea, & tua.* & idem Tullius de amicitia 23. *quæ enim domus tam stabilis, quæ tam firma Civitas, quæ non odit, atque discordis funditus possit everti.* inde fit, quod Judicis muneri est dissidia, discordialque inter mortales tollere, pessundareque. hinc Virgilius lib. 7. *Æneidos* furiam Aleo alloquitur; ibi:

Tu potes unanimes armare in prælia fratres, Atque odiis versare domos: tu verbera rectis, Funera æquino ferre faces, tibi nomina mille, Mille nocendi artes.

Et Isidorus lib. Etymologiar.

Intremuere juba, ac scisso discordia crine, Extulit ad superos: fugit caput, huius in ore Concreta sanguinis, cõnjug. lumina flebat, Stabant irati scabra rubigine dentes, Tabo lingua superos, obsessa draconibus ora, Atque inter toto laceratam pectore vestem Sanguinea tremula quatiebat læpada dextra.

6 exemplo esto vel de Abraham, & Loth, quorum substantia multa erat, & nequibant una inhabitare; inde rixa inter gregum pastores Abraham, & Loth suborta. Genes. 13. & de David, qui obtruncato Philistæo, iratus est Saul contra eundem: eò quod communiter laudabatur, haud recto vultu Saul aspicebat David à die illa, ac in posterum; neu aliquis ex tunc Saul cor lenire, mollireque quivit, quin persequeretur eum.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

Communem obtinens quis cum alio rem; si confocius iustum persolvere haud renue-rit precium: numquid ad licitationem deveniendum sit.

Si domus dividi nequeat: utrum alicui creditori de aliqua parte assignatio fieri valeat.

Domum habens pro indiviso cum alio: num condominio partis suæ precium offerre valeat, ac per consequens universam consequi domum, si domus sic divisa inutilis foret.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad ejusdem probatio.

Num. 5. secundæ Thesis decisio.

A' num.

A'num.6.usque ad 8.ejusdem probatio.

Num.8.tercia Thesif decisio.

A'num.9.usque ad finem , ejusdem probatio.

I Uldad primævam facti speciem ad licitationem esse contendendum , existimant Reg. de Franchis decis. 54. num. 13. Thomas Minadojus consilio 16. Vivius in opinione 339. Masculus, & Capicius hie, num. 1.

2 Probatur: ubi communi ex re diffidia , rixæque evenire queunt; toties ad divisionem, quæ confusionem perimit deveniendum est, supralaudata jura in termino hujusce prædificationis. hinc optimo jure Chilon apud Brus. lib. 3. cap. 7. ex Stob. literis prodit, tertia præcepta aureis literis Delphis consecrata esse, nosce te ipsum, ne nimium cupias, & eris alieni, atque li tis miseriam fac effugias. siquidem discordia est quedam voluntatum disgregatio, quæ voluntas unus fertur unum; & voluntas alterius in aliud. secundum Isidorum est aliquorum diversio, quos prius amoris vinculum colligavit. juxta vero Divi Thomam 22. quæst. 37. lib. 1. disgregationem quandam voluntatem in diversa involuit. ac postmodum Cicero 1. de finibus, edocet, eam esse iram acerbiorē intimo odio, & corde conceptam. exemplario esto de Absolon, qui Regnum patris sui ambiebat, exoptabatq; adeoque David odio habebat; inde jure merito suspensus est. 2. regum 15. 18. ac de duabus mulieribus meretricibus coram Rege Salomone litigantibus causa infantis unius, quem utraque poscebat, 3. reg. 3. igitur legitimum, solvere precium renuens quis ad licitationē pergendum sit; ac per consequens ex Iudicis officio ad id astringendum est, cum sui muneris sit, iustum scilicet. Ant. Faber 1. rationali, tit. 1. de iust. & iure, pag. 1.

3 Quod secundum themam, & assignationem de aliqua parte alicui creditori fieri possit, censet, ceu per S. C. fuisse prædeterminatum, refert Thorus compend. decis. tom. 3. §. domus quando dividi non potest: quare lucrum ex illa proveniens parte, creditori persolvendum sit.

4 Probatur: idonea de facto creditori faciendæ est satisfactio, l. creditor 26. ff. de rebus creditis, l. quæsitum 9. §. 1. ff. de distr. actione pignorum. Antonius Faber 4. Cod. tit. 9. ne filius pro patre, def. 7. in allegat. num. 8. pag. 295. quod multifariam fieri potest: vel capit pignori bus l. si mandatum 59. §. ultimo, ff. mandati, l. jancimus, Cod. de verb. signific. actione, quæ inter omnes alias securior est. vel prætitis fidejussoribus, l. 1. §. jubet 4. ff. de collatione bonor. l. dicta, l. si mandatum, l. prætorius 7. ff. de prætorii stipulationibus, l. 3. Cod. de verb. signific. quæ imperfectior est primæ, firmior vero juratoria, quæ juramentum dumtaxat refundit.

5 inde est, quod fidejussionem præstare alicuius haud satisfacere perhibetur, juratoriam præstando cautionem. Auth. cui reli. Cum, C. de indic. vendit, secus è diverso, juratoriam præ-

stare coactus; sat est si fidejussoriam tribuat cautionem. Parlatorius diff. 61. num. 4. tametsi pro offensa, seu contumacia manifesta, seu pignoratitia, seu fidejussoria insufficienti reputatur, cum realis sit danda satisfactio, cap. ex parte 23. vers. in secundo, juncto cap. cum olim 24. de verbor. signific. actione, cap. venerabilibus, §. porro, de sententia excommunic. in 6. pro uberiori hujusce facti speciei notione. cōsule Augustinū Barbosā in collat. in c. qua frōze 25. de appellat. Layman. lib. 1. summa, tr. a. §. par. 2. cap. 2. nu. 8. supralaudatum Parlator. Cujacium in novella 60. Covarr. lib. 2. var. c. 1. num. 10. Justinianum in novella 60. cap. 1. & textum in Auth. ut desunt, si seu futura eorum non inquierentur, l. quod sit inquisum, Cod. de sepulchro violato. hinc Cicero ad Att. de satisf. dando vero te rogo, quod eris Roma, tu ut satisf. des. & ad eundem lib. 16. ibi: sed & illi turpi arbitror, eo nomine, quod satisf. datio debeat, procuratores ejus non dissolvere. & Servio Sulpitio; ibi: primum ut si quid satisf. landum erit, amplius eo nomine peti cures, ut satisf. deur fidei meæ, in alio porro pacto fieri impossibile autumatur, nisi per hujusmodi assignationem, cum domus divi di impossibile sit: quandoquidem sic, & creditori, & debitori haud dissentaneum foret; igitur, &c.

6 Quod tertium postmodum casum: domū habentem indivisam cum alio, si majorem, principaliorēque possideat partem obstringere posse per Iudicem, ut consocius suam sibi alienet compartem, ac per consequens residui illius æstimationem persolvere possit, procul dubio censet 2. uti per S. R. C. prædeterminatum refert Joannes Angelus Pisanelius in decreto 1. vers. dum esset, in principio decretorum. Author est Reg. de Marinis allegat. tomo 3. pag. 448.

7 Probatur: major pars hoc in casu minorem absorbet. l. si debitori in fine, ff. de fidejuss. l. cui pacto, ff. de servis exportand. juxta dictionem illud luminare majus præoccupat luminare minus, ac per cōsequens ceu principalis pars minus principalem ad se trahere edisseritur, l. etiam, Cod. de iure dotium, reg. accessorium, de regulis juris, lib. 5. se habet enim ad instar totius, quod quamlibet amplectitur partem, l. 1. §. si stipulanti, ff. de verb. obligat. l. si alii, ff. de usufructu legato, l. in eo, quod plus 111. l. in toto 114. ff. de regulis juris, cap. plus 35. cap. in toto 80. eodem tit. in 6. liquidem in majori

8 intruditur minus, l. in eo, ff. de regul. juris, inde fit, quod cui indulgetur majus, à fortiori minus concessum esse videtur, l. filius familias, §. finali, ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. caus. mortis, l. non debet, ff. de regulis juris, cap. ex parte, de decimis. Auth. multo magis, Cod. de Sacros. Eccles. quare jure merito dici asselet: major ratio minorem elidit, l. si debitori, in fine, ff. de fidejuss. l. cui pacto, ff. de servis export. adeoq; ne residua subordinatorum, necessum ducitur, ut pro perfiduo congruum offerat precium; igitur, &c.

IN Causa Faustinae Forgione, Filia quondam Annibalis Forgioni de Suesfa cum Monasterio S. Dominici de dicta Civitate super petitione medietatis Feudi, quod dicitur de se salvatico; contra dictam Faustina agentem, ut neptem quondam Bernardini Forgioni, Fratris utrinque conjuncti praefati Annibalis: opponebatur pro parte Monasterii de testamento dicti Bernardini, in quo Bernardinus ipse dictum Feudum cum assensu Dncis Suesfae reliquit praedicto Monasterio, quod fieri videtur potuisse, cum Feudum sit hereditarium, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Hereditarium feudum alicui Ecclesiae per Baronem testamentariis in tabulis inagnate prejudicium relictum: numquid de medietate saltem ab ea rogitari valeat.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis praedefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem thes. probationes.

A' num. 6. usque ad finem, ejusdem thes. oppugnationes, & solutiones.

DE medietate saltem ab agnata peti posse per S. C. fuisse praedefinitum, memorat Antonius Capicius hic num. 6. in hujusmodi verba. S. C. his non obstantibus determinavit in favorem Faustinae tanquam agnatæ. est Annæ alleg. 127. n. 27. Urfilli ad Afflicum in decis. 265. n. 82. & decis. 112. Lanarii consilio 80. n. 44. Camilli de Curte in divers. juris feud. ver. multoties concedens num. 66. fol. 50. Putei dec. rom. 390. parte 1. aliorumque. Author est Thorus tomo 1. compend. decis. §. feudum hereditarium in testamento relictum.

2 Probatur 1. per textum in cap. 1. de eo, qui finem fecit agnato, ubi Franciscus Hothomanus: propterea quod tametsi de fundo hereditario cum assensu testari queat quis: atque adeo in investitura pro heredibus differatur. Hothomanus de feudis, disputat. cap. 16. de success. feud. qui quavis acquirendi feudum modus est per totum, & praesertim litera B. pag. 845. Ant. Faber 3. Cod. tit. 19. de inoff. test. def. 17. in allegat. n. 1. siquidem heredum nomine feudali in materia, & filii, & nepotes ex filiis veniunt, lib. 2. de feudis tit. 34. §. similiter, & lib. 2. tit. 39. Argum. legis ultimæ, C. familiae eriscunde, & Argumento legis si pactum 9. ff. de probat. Hothomanus in laudato tit. de eo, qui finem, &c. verumtamen cum hoc in themate initium fuerit pactum inter patrem Bernardini, & Annibalis primogeniti patrem

agnatæ, & eosdem, ut feudum hujusmodi Bernardino, qui erat patruus hujusce agnatæ, & heredibus ejus acquiratur, dicta l. si pactum 9. ff. de probat. cum pacta regulariter loquendo servanda sint, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. §. de pactis, l. juris gentium, §. Prator ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de constit. pecunia, licet amplius in fine, ff. de regul. juris, cap. 1. de pactis: etenim à primordio sunt voluntatis, ex post facto vero sunt necessitates, l. non idcirco, in fine, ff. de contrahenda empt. l. si mandaverit, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in principio, ff. de curat. furios. l. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in princip. ff. de curat. furios. l. sicut ab initio, Cod. de actio. & oblig. l. de contractu, Cod. de rescindenda vendit. l. quamvis, Cod. de transactionibus, l. eo quod, Cod. si certum petat. l. si quis argentum, §. finali, Cod. de donation. inde fit, quod initium contractum inspicendum sit, l. si procuratorem in princip. ff. mandati, l. 1. §. non solum, ff. de positi, l. si tamen, ff. ad Macedonianum, adeoque omnium pro omisso habetur, l. quicquid astringendo, ff. de verbis. obligat. siquidem cum jure contrahentes se conformet l. heredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. l. quæro, §. inter locatorem, ff. locati. hinc Cicero, 3. offic. Regulus non debuit actiones bellicas, & hostiles perturbare perjurio. Salust. in Catilibi; collegam suum pactione Provinciae perpulcrat ne contra rem dissentiret. Plaut. in Asin. ibi: has tibi non pacatis legibus dare iussit, id est sub conditione, de qua inter vos convenit. Cicero 2. de inventione: ibi: pactum est, quod inter aliquos convenit, quod tam ita iustum putatur, ut iure praesari dicatur, consequens fit ut extinctis Bernardini ex linea heredibus, saltem acquiratur agnatæ superstiti Feudi medietas: quandoquidem patris Bernardini, & Annibalis voluntas fuit, ut superstitibus Bernardini filiis feudum adipiscatur; secus verò de mortuis: neu credendum quod ipsorum pater voluerit ex feudo despoliare nepotem, ac feudum externæ dare personæ; quod quippe per absurdum foret: cum possessio non nupte extare supponatur, de cuius conceptu meliorem importare sit conditionem, l. si debet

*jur. ff. de pignor. l. i. qui definavit, ff. de rei vindic. l. final. Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit. de interdict. cap. pro possess. de regulis juris in 6. igitur adversario potius id incumbit probare, quam neptis, cum quid facti sit, adeoque probatione indiget. *lin bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quæcumque, §. final. ff. de publican. l. asscuratio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Ioannes, §. verum, ff. de fide instrument. cap. licet, de constit. in 6.**

5 Probatur 2. Bernardinus de eo disponere potest, de quo Dominus ducitur, cum unusquisque rei suæ moderator, ac arbiter sit, *lin re mandata, Cod. mandati, lin traditionibus, ff. de pactis, Donellus de iure civili, lib. 11. cap. 9. num. 17. tom. 2. pag. 580.* in nostra porro facti specie ex pactione inita inter ipsum patrem, fratremque dumtaxat de feudi medietate stabilire valet; igitur, &c. Major probatur: patris namque, fratrisque velle fuit ut desinentibus ejus hæredibus, nempe agnatis feudum ad externos haud transfret personas, aut penes agnatos asservaretur: quare jure merito agnata isthæc de feudi medietate minus despolianda est, ac per consequens dumtaxat de feudi medietate statuere quæ præfatus Bernardinus; perinde ac si una cum ejus fratre ad paterni feudi successionem pergeret; quæ in casu feudum in duas difficeretur partes, ut speculanti liquet; adeoque nil mirum, si de medietate dumtaxat decernere valeat præfatur Bernardinus.

6 Dices 1. Feudum cum legitimo assensu) etenim in qualibet feudi alienatione Regius repositur Assensus. Franciscus Hotmanus consilio 31. num. 38. pag. 148. & consil. 32. num. 16. pag. 152. Reg. de Marinis 2. resoh. cap. 84. num. 1. pag. 182. cum à fidelitate, fædereque suam trahat denominationem. Hathomanus de feudis, cap. 26. lit. C. pag. 869. Cironius in paratitl. 5. decretal. tit. de feudis 20. pag. 216.) præfato Monasterio defacto relicto fuisse supponitur, quod fieri quivit: siquidem hæreditarium est, quod in agnati etiamnum præjudicium alienari potest. Antonius Capicius hic, num. 2. igitur, &c.

7 Tamen si verum sit antecedens: veritatem ex inita inter Arribalem; eorundemque patrem pactione irritum unà cum ejus illatione autamatur; ceu ex supra demonstratis liquet.

8 Dices 2. in ipsa primæva investitura adjuncta fuit clausula ad venditandum, alienandū inter vivos, atque adeo in ultima voluntate quæ clausula operatur, ut haud amplius assensus repositur Regius; igitur, &c.

9 Dato antecedenti, nil adversus nos, ut ex rationibus supraprobatis liquet.

10 Dices 3. Defacto Ecclesiæ jus acquisitum esse supponitur; igitur haud ab hoc jure despolianda est,

11 Distingendum est antecedens: de eo quod Bernardinus stabilire quiverat, verum ducitur antecedens, ac per consequens de medietates secus verò de reliquo.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Feuda hæreditaria: numquid in legitimam computari possint.

Feudum hæreditarium in legitimam imputandum, si legitimam exuperasse feratur: utrum in Trebellianicam redigendum sit.

Feudum hæreditarium: an accutetur esse in descendenti persona, data communi investitura forma: utputa tibi, & tuis hæredibus ex tuo corpore legitimè descendentibus.

Quandonam Feudum hæreditarium desigatum, constitutumque esse ducatur,

S U M M A.

Num. 1. & 2. primæ Thesis prædefinitio.

Num. 3. ejusdem probatio.

Num. 4. secundæ Thesis decisio.

Num. 5. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesis tertie finitio.

Num. 7. ejusdem probatio.

Num. 8. Thesis quartæ decisio.

A. num. 9. usque ad finem, ejusdem probatio.

In primo eloquendo themate in legitimam computanda fore hæreditaria feuda reor. ceu defacto per S. R. C. sancitum fuisse memorat

Thorus 2050 1. compend. decis. §. feuda hæreditaria an computentur in legitimam, est de Franchis decis. 368. Peregrini de fideicommissis, ar. 36. num. 108. Fabii de Anna consilio 120. num. 31. Martæ voto 220. num. 3. aliorumque apud eundem de Franchis. quod suum vendicat locum, siue feudum hæreditarium sit antiquum, siue novum, est ejusdem de Franchis, ibidem, num. 4.

3 Probatur: Hæreditaria feuda (circumscripto Regio Assensu) siue nova, siue prisca, sunt semper hæreditariarū, reliquarum rerum naturam sectantur: verum enimverò in hæreditariis bonis filiis, idque genus agnatis legitima debetur, l. cum queritur 6. Cod. de inoff. testam. in auth. sequenti. Hotmanus consil. 17. num. 1. pag. 83. Cujacius consular. 24. de imputat. in legitimam, lit. A. pag. 378. Antonius Faber 7. Cod. tit. 1. de dedit. liberæ. def. 6. n. 2. in allegat. pag. 782. cū in alimentorum locum succedant. Valentia tomo 3. de liberis, & posthumis, cap. 1. quæ naturali debentur iure, l. 1. §. ius naturale, ff. de iustitia, & iure.

Frageo *tom. 3. de regim. Chriſt. Reipublic. lib. 4. diſputat. 1.* quo autem jure debetur legitima alibi diſſertatum ſuit. Conſule Petrum Gregorium *lib. 44. ſyntagmatum, cap. 4. Sarmiēt. lib. 2. ſelect. cap. 14. Fabrum de error. decade 14. error. 5. & decade 74. error. 7. Cujacium in novella 18. Vultejum in §. penult. inſtit. de inoffic. Larrategul. lib. 7. ſelect. cap. 6. Paciū Methodic. ad Cod. tit. 28. cap. 6. num. 30. Borel. *tom. 3. decif. tit. 14. Gaillum lib. 2. præſt. cap. 22. igitur, &c.**

4 De ſecundo verba faciendo caſu, & tunc exceſſum jilum in Trebellianicam eſſe, docēt Reg. de Franchis *decif. 387. Peregrinus de fideiſſe commiſſis, ar. 3. nu. 3. Fabius de Anna conſilio 130. num. 31. alique. Thorus Author eſt, *tom. 1. compend. decif. §. feudum hereditarium in legitima imputandum, literis prodeſs in S. C. prædeſinitum fuiſſe, & *tom. 1. §. feudum hereditarium an imputetur in legitimam, & trebellianicam.***

5 Probatur: Illud ſanè plus, quod legitimam excedere proditur, aliquo reſtutendum erit titulo; aſt non legitime, neu alio titulo; igitur Trebellianicæ; alioqui legitimam lucrans plus illud procul à titulo, cauſaque obtinere prædicaretur, quod perabſurdum foret: etenim à partium enumeratione firmum ducitur argumentum, cum totum quamlibet amplectatur partem, l. 1. §. ſi. ſtipulanti, ff. de verbor. obligat. l. ſi alii, ff. de uſufruſu legato, l. in eo, quod plus III. l. in toto 114. ff. de regulis juris, cap. plus 35. cap. in toto 80. eodem tit. in 6.

6 De tertia verbò loquendo faci ſpecie, & tunc feudum hereditarium in deſcendentium perſona eſſe data communi inveſtituræ forma, nempe tibi, & tuis heredibus ex tuo corpore legitime deſcendentibus. exiſtiant Afflicus *decif. 140. Riccius collect. decif. 220. Tiraquelus, Marta, alijque. Thorus Author eſt, *tom. 1. compend. decif. §. feudum hereditarium an cenſeatur eſſe in perſona deſcendentium, referens, ſic in S. R. C. prædeſinitum fuiſſe.**

7 Probatur: Tò namque Tibi, & tuis heredibus tuo ex corpore legitime deſcendentibus, æquipollentia ſunt verba iſthæc, perinde quaſi in inveſtitura dictum ſimpliciter fuiſſet, tibi, & heredibus tuis, ut rite ſpeculanti liquet, ut ſuſe ſupra in deciſione comprobatum ſuit.

8 Si de quarto poſtmodum themate habeatur ſermo, & ex continenti, ac de hærede in inveſtitura mentionatur, ac per conſequens de filio tunc hereditarium feudum efformatum eſſe ducitur, ut ſancitum reſert pluries in Regia Camera. Thorus *tom. 1. compend. decif. §. feudum hereditarium conſtitutum, nonnullos laudans Authores, idemque aliis in foris.*

9 Probatur: hæres namque appellatio de ſui conceptu futuram involvit ſucceſſionem; ſiquidem hæres, quæ hæres, non niſi deſuncti

10 perſonam repreſentat, l. hereditas 28. ff. de reg. juris, propterea quod eadem autumat perſona, l. cum à matre 4. Cod. de rei vindicatione, l. ſi pactum 9. ff. de probat. l. cum hæres 11. ff. de diverſis, & temporaneis præſcriptionibus. Author eſt Franciſcus Hotmanus *conſilio 22. num. 10. cum omnia jura activa, & paſſiva in hærede tranſeant, l. in omne, ff. de acquirenda heredit. l. hereditas 28. ff. de regulis juris. l. ariſto, ff. de jure deliberandi, l. cum hæres, ff. de acquirenda heredit. cum hereditatem hereditatis titulo poſſideat. Hotmanus *tom. 1. obſervat. 19. pag. 91. quæ eſt univerſum jus deſuncti. Donellus de jure civil. lib. 14. c. 6. ſub num. 50. pag. 23. exiſtant namque iſthæc**

11 correlativa, in quæ (ceu edocent Philoſophi) eadem agnitio. argum. legis eſſe toto, ff. de heredit. inſtit. l. ſi ita ſcripſero, ff. de cõdit. & demon-

12 ſtrat. l. ait prætor, §. 1. ff. de re judic. inde ſit, quod ab uno relativo ad aliud firmum ducitur argumentum, l. 1. Cod. ne licent potent. l. finali, Cod. de indiſt. vid. tollenda, ſi eadem urgeat ratio, l. illud ff. ad leg. aquilam, l. ſi poſſulaverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adult. criſi, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nautæ, §. finali, ff. nautæ cap. l. à Titio, ff. de furſis. l. illud, Cod. de Sacroſ. Eccleſ. §. ſi igitur Inſtit. quod cum eo, ſecus ſi diverſa, l. ſi ita. ff. de manuſ. teſtam. l. ſervus, ff. de ſtatu liber. l. curatorem, Cod. de interd. matrim. cum rationis diverſitas juris etiamnum diſpoſitionem importet, l. inter ſtipulantem, §. ſacram, ff. de verbor. obligat. l. finali, ff. de ritu nuptiar. hinc Cicero ad Brutum 16. ibi: nihil per ſe amplius eſt, niſi in quo judicii ratio extat. & 2. Tuſcul. ibi: nihil poteſt eſſe æquabile, quod non è certa ratione proſiciatur. & pro Plæco; bigratoris, & validior eſt decem virorū bonorum ſententia, quàm totius multitudinis imperitia, ac per conſequens ſucceſſio in infinitum; igitur, &c.

DECISIO LXV.

IN Cauſa Honorabilis Margaritæ Brancaleonæ cum Joſ. Sarcoſa, & Fratribus ſuper petitione uſuſfructus anteaſi dictæ Margaritæ ab ipſis tanquam heredibus quondam Benediſti Sarcoſæ hæredis quondam Francioni viri ipſius Margaritæ, præſuppoſito, quòd ex dicto Matrimonio filia ſuperſit, &c. Hac Antonius Capicius.

Paſſi Species.

Antefatum in pecunia conſiſtens, à filiis mariti, ejus uxori præſtandum: numquid in uxoris ditione ſit, antefatum hujusmodi rogare, præſtita prius cautione, de poſt ejus extinctionem reſtituendo filiis præmortui mariti; an verò uſuram, ſeu uſumfructum, ſeu intereſſe ex iſtiusmodi pecunia proveniēs ab ipſis petere valeat.

S U M M Æ.

A. num. 1. uſque ad 5. theſis prædeſinitio.

A. num. 5. uſque ad 10. ejusdem Theſis probationes.

A. num. 10. uſque ad finem, oppoſitio, & ſolutio, ac nonnullorum Doctōrum reſutatio.

N uxoris facultas te eſſe antefatū in pecunia conſiſtens, petere poſſe, ac per conſequens aſtringere viri hæredes ad pecunie iſtiusmodi traditionem; vel ſi voverit uſuram, ſeu intereſſe ex pecunia proveniēs recipere, reor: quare in viri hærede haud eſt facultas pro libito alterutrum dare; alit electio non niſi ad uxorem ſpectabit alterutrum perquirere. eſt Grammatici, reſerentis hodie in S.R.C. ſic ſervari, videlicet, quinque pro centenariis, & Fachinei 10. *controverſ. cap. 8. Afflicti deciſ. 291. à num. 1. uſq;* ad 5. memorantis ſic ſer in S.R.C. fuiſſe prædeſinitum, quod ſuum vendicat locum, ſive filii extarent, ſive non Moſeſii, aliorumque. Author eſt Thorus *tomo 1. compend. deciſ. §. uſus fructus, ſeu intereſſe reſpectu antefati an erit in electione uxoris, contra Antonium Capicium hic, qui utriuſque partis oppoſitæ rationes memorat; tamen nullam S.R.C. deciſionem in adverſum teſtatur, nūi ſomniavit ſupralaudatū Thorus, ſive Civili inſpecto iure, ſive Canonico.*

Probatur 1. ex textu in *l. hac ediſtali, §. his illud, Cod. de ſecundis nuptiis, §. ſi autem in autb. de non eligendo ſecundo nubentes; ibi ſin autem omnis ſer de conſiſtat in pecuniis.* Author eſt ſupralaudatus Fachineus, *l. 1. cū ſimilibus, ff. de uſufructu ear. rer. quæ uſu conſumuntur, c. ſiſtitur, Inſtit. de uſufructu. Autb. de nō eligendo ſecundo nubentes, §. ſi autē omnes. autb. dos data, Cod. de donationibus ante nuptias; ubi ſancitū exitit, quòd antefatum dotis lucrum perhibetur; igitur in uxoris ditione eſt de illo rogare poſſe, ac per conſequens vel proprietatem, vel ex illa intereſſe proveniēs. Afflicti Author eſt *deciſ. 291. num. 1.* igitur, &c.*

Probatur 2. antefatū in pecunia conſiſtens, haud eſt viri hæredis, aut uxoris, juxta conſuetudinem, *quarum autem.* ubi Napodanus in verbo, *fructus, num. 78.* Afflicti *deciſ. 291. in princip.* Capicius *deciſ. 65. num. 2.* Grammaticus *deciſ. 103. nu. 97.* juxta textum in *l. 2. ff. de uſufructu earum rer. quæ uſu conſumuntur;* quos laudat, ſectaturque Reg. de Marinis 2.

reſol. cap. 25. num. 4. pag. 57. ſiquidem ceu debitum uxori dabitur, ac per conſequens acquiſitum ipſi ſupponitur jus, à quo prociā à recta ratione minus deſpolianda eſt igitur in uxoris ditione eſt præſtita cautione alterutrum rogare.

Probatur 3. tamenſi viri hæres paratus ſit pecunie antefati, uxori debita uſuras, perſolvere: verumtamen accidere poſſunt, ut pecunia pro antefato ſolvenda magis fructificat mulieri, ac foret uſura illa ab hærede oblata; igitur cum in antefati pecunia dominium, uxori acquiſitum eſſe ſupponatur, jure merito de hoc exceſſu, qui per uxorem lucrundus foret, haud deſpolianda ſit uxor, cum in poſſeſſione extare ſupponatur: juxta illud melior eſt poſſidentis conditio, *l. ſi debitor, ff. de pigrioribus, l. 1. qui deſignavit, ff. de rei vindicat. l. ſin. Cod. eod. tit. l. qui accuſare, Cod. de elendo, §. retinenda, verſ. commodum, inſtit. de interditi. cap. pro poſſeſſore de reg. juris. lib. 6.*

Probatur 3. ſive filii exteri ſunt, ſive non, id merè materialiter ſe habet; ſiquidem antefati pecunia uxori acquiſita ex lege habetur; ac per conſequens de illa pro libito ſtabilire poteſt præſtita ſemper idonea cautione; quod locum vendicat ſuum ſive Canonico, ſive Civili inſpecto iure.

Dices: donatio namque propter nuptias lucrum importat, quod lucratur mulier ex dote, *l. aſſiduis, Cod. qui potiores in pigore habeantur,* dummodo unus locupletior, alter verò pauperior ne efficiatur, aliqui haud ſubſiſteret, *l. per ſervum 57. ff. de acquirendo rer. domini. l. eſt pignus 18. ff. quæ in fraudem, l. ſi vir uxori, ff. pro donato, l. 4. §. Julianus, l. cum vir, 10. ff. de dol. mal. except. l. 6. Cod. de contrahen. emptio. l. cum quis 38. §. 1. ff. de ſolut. l. 2. Cod. de dote non cautā, l. 1. & 3. apparet, ff. ad leg. jul. repetund. l. 6. Cod. ſi quis alteri, vel ſibi, l. ſi vir 12. ff. de officio præſecti urbis. Paulus lib. 2. ſent. tit. 23. l. creditor 20. Cod. de donat. inter. l. 1. & 2. l. 3. §. non tamen; & ſerè per tot. ff. de donat. inter. l. ſi vir 17. ff. ad Vellejanum, l. fructus 45. ff. de uſuris, l. ſi quis donationis 38. ff. de contrahenda emptione, l. ſi res 12. ff. de iure dotium, l. cum maritus 29. ff. de pactis dotal. l. 1. §. ſi vir, ff. de acquirenda poſſeſſ. l. ſi quando 109. ff. de legatis 1. l. ſi inter, ff. de rebus dubiis, l. quid bonis 15. §. donationibus, ff. ad leg. ſalcidiam, l. ſeja 12. ff. de dote prelegata. Connanus lib. 8. commentar. cap. 11. Franciſcus Hotmanus de donat. cap. 5. Fachineus 3. *controverſ. cap. 21. 80. & 81.* Cujacius lib. 6. *obſervat. cap. 18. & 25. & paſſim ad tit. ff. Cod. de donat. inter.* Antonius Faber lib. 19. *conſectur. cap. 3.* D. Joſephus de Retes in *traſt. de donat. inter.* Petrus Gregorius lib. 3. *ſynag. cap. 25. & lib. 28. cap. 10.* Donellus lib. 9. *comment. c. 11.* Briſſonius de *jure connub. pag. 12.* Scipio Gentilis in *traſt. de donat. inter.* Revardus 3. *conſect. cap. 4.* Sarmiento lib. 2. *ſelect. cap. 5.* Schifordeg. lib. 2. *traſt. 28. qua. eſt. 1.* Borrellus *tomo 3. deciſ. tit. 9. per totum.* Amaya lib. 2. ob-*

- servat. cap. 14. Gifanius in l. 14. & 25. Cod. de donat.* idque genus: ne mutuo se despolient amore; ne maritalis cōcordia pretio concilietur. *Autor est consultus in l. 3. ff. de donat. inter. ibi: amorem honestum solis, animis estimātes, fama etiam consensuum consulentes, ne concordia pretio conciliari videretur; neque melior in paupertatem incideret, deterior dition fieret.* *Ulpianus in l. 1. ff. de donat. inter. ibi: ne mutuo amore invicem spoliarentur donationibus non temperantes, sed profusa erga se facilitate.* & si firma sit, si ante matrimonium fiat, vel ad tempus nuptiarum haud reteratur, *inter 27. ff. de donat. inter. l. si sponsus 5. eodem tit. l. sponsus 14. de publiciana, l. dotis, §. 1. ff. de iure dotium, l. cum hic status, §. si sponsus, & §. finali, ff. eodem, l. quod sponsa 4. Cod. de donat. ante nuptias.* argum. legis seia 64. ff. eod. l. cum ante 6. Cod. de donat. ante nuptias. *Cujacius in l. unica §. 5. Cod. de rei uxor. actio. Gentilis lib. 4. de donat. cap. 3.* *Antonius Faber lib. 19. consuet. c. 1. secus verò post, l. 3. §. sciendum, l. si sponsus 5. §. 6. ff. de donat. inter.* inde fit, quod dominium haud transferetur, atqui penes donatorem restat, *dicta l. 3. §. sciendum, & sequenti, dicta l. si sponsus in fine, l. sed interviro, in princip. ff. de donat. l. a maioribus, l. creditor, Cod. eodem, l. unica, §. quod enim, Cod. de rei uxor. actione, l. 4. C. de donat. ante nupt.* *Cujac. lib. 36. Pauli ad edictum in l. si donationem 36. ff. eodem, cum ad dominium transferendum nuda haud sit traditio; aut iusta, præcedens reposcitur causa, l. nunquam ff. de acquirendo rer. dominio.* *Faber decade 43. error. 1. & decade 44. error. 8. & decade 46. errore 1.* *Ofualdus ad Donellum cap. 33.* *Gentilis lib. 1. cap. 28.* *Barbosa in l. 34. ff. soluto matrim.*
- 12 *quare juremerito vindicatio donatori indulgetur, dicto §. sciendum, & conditio sine causa, dicta l. si sponsus, §. ultimo, l. si stipulata 33. §. 1. l. si donata, ff. de donat. inter. & actio ad exhibendum; vel alia pro negotii gesti qualitate, l. si ego 9. §. ceterum, ff. de iure dotium, l. utrum, ff. de donat. inter. l. si de tua, Cod. eodem, l. si servus, §. si cum maritus, ff. ad leg. aquilam.* *Gentilis lib. 1. de donat. cap. 29. 30. & 31.* licet donantis extinctione roboratur, *l. cum hic status 32. §. oratio, vers. quis sponsam, ff. de donat. inter.* secus si nuptiæ irritæ fuerint, *l. finali, ff. de condit. sine causa, l. 1. C. de condit. ob causam.* *Alteserra in cap. 6. ess. §. de donat. inter. Treult. vol. 1. disp. 22. thes. 11.* *Fornerius lib. 4. rer. quotidian. c. 17.* *Antonius Faber in iuris prudentia, tit. 10. princip. 1. illat. 12.* *Arias de Mesa lib. 2. var. cap. 40.* *Scipio Gentilis de donat. inter. cap. 3.* *Cujacius in dicta l. fin. Brissionius de iure connub. pag. 247.* *Petrus Faber in l. nihil dolo 129. §. 1. circa medium, de regul. iuris, D. Josephus de Retes de donat. inter. cap. 2.* *Suarez de relig. tomo 1. lib. 4. de simon. cap. 9.* alique; igitur mulier ex lucro usuras lucratur, ac per consequens usuras usurarum, quod jure vetitum est, *l. improbum, Cod. ex quibus causis infamia irrogatur.*
- 13 *Inanis ducitur illatio isthæ: siquidem hic de usurarū usuris haud sermo est; aut de usuris ex forte percipiendis, ut puta ex quantitate debita donationis propter nuptias.*
- 14 *Hinc primo est explodendus Afflictus l. c. num. 2.* sibi ipsi oppugnans: propterea quod Canonico inspecto jure edocet, numquid antefati usumfructum recipere uxori indultum sit; non nisi ratione moræ patræ in antefati solutione, consentitis in pecunia solvendi, sive per filium, sive per alium heredem. negatum dat responsum: quandoquidem usurarum solutio de usura foret, quod iuribus vetitum est, ut liquet per textum in *l. improbum, Cod. ex quibus causis infamia irrogatur.*
- 15 *Clemētina 1. de usuris: quare juremerito per §. C. (ceu Author commemorat) ter prædestinatum fuit, usumfructum antefati uxori haud esse refundendum: ne pro præsentī, ne pro futuro, aut solummodo pecuniam debitam, pro antefato, & in proprietate, & in usufructu restituere obstringendos fore heredes.*
- 16 *Rotandum sane ab Afflictō, idque genus, quid sit usurarius actus? quippe ex unanimi consensu placito juris Consultorum non, nisi aliquid ultra fortem lucrari. Canone Laici, & Clerici. Canone si quis 14. quest. 4. Cironius in paratit. eod. tit. pag. 415.* *Alteserra pag. 571.* alique. quod crimen omni est vetitum jure: nempe Divino *cap. 23. levit. ibi: ne accipias usuras ab eo, nec amplius, quam dedisti, cap. 18. Ezechielis; ibi: ad usuras dāns, & amplius accipiens numquid videret, & non morietur.* & *Lucæ cap. 6. ibi: beneficite, & mutuum date, nihil inde sperantes.* & Canonico, *cap. quia in omnibus 3. de usuris, cap. si quis 14. quest. 4. cap. super eo, cap. consuluit, de usuris.* & *Cæsareo. Justinianus in novella 121. 138. & 160. & a fortiori naturali jure; cum locupletari cum aliena jactura contra jus naturale sit, l. nam hoc natura, ff. de condit. indubiti, l. jure 207. ff. de reg. iuris.* *Cicero lib. 3. de officiis; ibi: illud natura non patitur, ut aliorum spoliis nostras facultates, & opes augeamus.* *Divus Augustinus lib. 19. de Civit. Dei, cap. 4.* *Connanus lib. 1. comment. cap. 1. & 18.* inde fit, quod manifesti usurarii, sive Clerici, sive Laici à communione Ecclesiæ exploduntur, *cap. finali 46. dist. cap. 1. & per totam 14. quest. 4. cap. unico 15. quest. 2. cap. 1. & per totum de usuris, cap. 1. cap. quāquam de usuris in 6. Clement. 1. & 2. eodem tit. cap. 2. de vita, & honestate Cleric. cap. inter de excessibus Prelator. Canone 44. Apost. Gregorius 17. in synodo romana, Canone 16. Innocentius 2. in synodo romana, Canone 13. Concilium Meldense, Canone 55. Concilium Valentinum Canon. 10. Carthaginiese 1. Canon. 13. & Charaginiese 4. Canone 67. idque genus. *Antonius Augustinus in epitome juris lib. 35. tit. 6.* hinc juremerito Seneca 7. de beneficiis edisserit: *ibi: quid sanus in calendarium, & usurarū nisi humana cupiditatis extra naturam questumina, consule Divum Ambrosium de To-**

CAPUT UNICUM.

bia cap. 5. Sanctum Leonem, *sermone 6. de ieiun. septimi mensis*: tametsi usura alio sub sensu, quam in presenti accipi potest, scilicet pro usu rei. Cicero *lib. 1. Tusculan. ibi: natura dedit usuram vite, tanquam pecunia nulla præstituta die*. idem in verrem 7. *usuram lucis dixit*. & *lib. 3. epistolar.* ad Appium: *usuram temporis pro usu posuit*. Plautus in trinummo. *ibi: nec adeo hæc emi mihi, nec usura mea.*

19 in nostro porro themate aliquid ultra sortem lucrari proditur uxor: quandoquidem quicquid sibi debetur, ei refunditur: nonne ipsi ex iurum prædefinitione antefatum tribuendum sit? ac per consequens ex mora ejusdem interesse, seu usura, ut ipsemet Afflictus *num. 1.* hic fatetur; *ibi: vel recipere à filiis usuram competentem*. hujusmodi namque usure, seu interesse à nostratibus usufructus vocari afolet.

20 Quod autem ex antefati in pecunia consentientis mora sibi usura, seu interesse refundendum sit uxori, ac per consequens ultra sortem aliquid lucrari minime foret, probatur: extincti namque mariti hæres in mora antefatum restituendi extans, vel suum, vel alienum detinet: non suum? alioqui antefacti minus tribuendum foret contra suppositum, igitur alienum? si alienum? igitur non traditum? atque adeo in mora traditionis extans, alienum detinet? si alienum? igitur illius creditor ob illius traditionis moram damnum patitur? si damnum pati feratur; cur ipsi de damno passo in integrum restitutio haud faciunda sit? igitur non nisi ob interesse, seu usure solutionem igitur quomodo aliquid lucrari ultra sortem minus foret; esset (inquam) usura ultra interesse ex antefato suborients aliquid aliud lucrum facessere, ceu perpendenti liquet. inspicito supralaudatum Thorum *vers. usufructus antefati consentientis in pecunia.*

21 Secundo esse explodendus Grammaticus loco supralaudato, distinguens nostro in casu ad conciliandas Antonii Capicii hæc, atque adeo Afflicti decisiones, inter virum extincti, superstitibus filiis, ac ipsis haud extantibus: etenim si uxoris filii superstites sint, siue non, id merè materialiter se habet: cum hæc de antefato in pecunia extante uxori dando disceptetur: numquid (inquam) interesse ex antefato dimanans uxori refundendum sit: quare filiorum existentia, vel haud existentia nullam cum istiusmodi interesse uxori præstando connexionem habet, ut perpendenti liquet.

22 Tercio: tametsi Antonius Capicius hæc fecus sentire videtur; verumtamen juxta ejus placitum haud fatetur, S. R. G. sic sanxisse. memorat namque Capicius utriusque placiti rationes, ac in unam ex illis inclinare videtur.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

S I vidua pactum inierit, potius velle interesse ex antefato dimanans, quam ipsummet antefatum in pecunia consistens: numquid à pacto hujuscemodi resilire valeat.

Antefati interesse: quo pacto sit prædefinendum.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesidis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesidis secundæ decisio.

Num. 7. ejusdem probatio.

Ubi primæ articulum, procul à recta ratione, haud resilire posse, reor 1. est adversus Capicium supralaudatum, *num. 5.*

2 Probatur: Contradus ritè celebratus de sui conceptu obligationem parit; propterea quod ex partium conventionem legem recipiat, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi. l. contradus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. leg. 1. Cod. commodati, cap. contradus 85, de regulis juris, in 6. cum à primordio sit voluntatis; ex post facto verò nec essitatis, *l. non idcirco, in fine, ff. de contrahenda emptio. l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in principio, ff. de curat. furiosi, l. sicut ab initio, Cod. de action. & obligat. l. de contradu, Cod. de rescindenda vendit. l. quamvis, Cod. de transact. l. eo quod, Cód. si certum petatur, l. si quis argentum, §. finali, Cod. de donat. ubi ultra agentium intentionem aliquid gignere nequeat effectus, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rer. dominio, l. 2. ff. de bit. qua in testam. delentur, l. legata in iustitiam, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus commentar. juris civilis, lib. 7. cap. 1. nu. 13. cum contrahentes cum iuribus se conformant, *l. hæres mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. l. quaro, §. inter locatorem, ff. locati.* inde sit, quòd in contradibus, pactionibusque initum esse spectandum, *l. si Procuratorem, in principio, ff. mandati, l. 1. §. non solum, ff. de positi, l. si tamen, ff. ad Macedonianum.* hinc Plinius *Epistola 109.* *ibi: peto, atque etiam pacifcor, ut simul agat, &c.* Svetonius *de claris grammaticis 7.* *nec unquam de mercedibus pactus, eo, quo plura ex liberalitate discentium consecutus.* Iustinus *lib. 2. ibi: cum Xerxe nuptias filia ejus pacifcitur.* Plaut. in *pen. 17. 37.* *tuam mihi maiorem filiam respondeas.* Cicero 3. *de offic. ibi: Regulus non debuit condiciones, pactionesque bellicas, & hostiles perturbare.* Plinius, *Epistola 100.* *ibi: sollicitas in Fortianum veniam, ea conditione, ne quid contra commodum tuum facias: qua pactione invicem mihi caveo: verum enim verò contradus hu.****

hujuscemodi ex supra commonstratis ritè celebratus supponitur; igitur jure merito vidua isthac procul à recta ratione minùs retrocedere potest.

5. Probatur minor: Ideo ab istiusmodi contractu resilire potest vidua, non nisi (ceu somniavit supralaudatus Afflictus) quia contractus iste usurarius est, ac per consequens ceu penitentia digna ad revocationem admittenda est; atqui ex supra commonstratis usurarius minimè est, cum quid ultra sortem minùs lucretur; etenim aliquid sibi debitum reciperat.

6. Quod secundum verò articulum, quod in praxi de more sancitum habetur, antefaci interesse est, quinque pro centenario ad dotis discrimen, quod est sex, & grana 75. est Patris Molfesii ad consuetudinem Neapolitanam, parte 7. de jure quartæ, quæst. 12. num. 6. aliorumque.

7. Thesis isthac probatione haud indiget: si quidem id defacili in praxi servatur, adeoque inaniter commonstraretur.

DECISIO LXVI.

IN Causa Abbatis Caroli de Cioffis cum Antonio de Cioffis ejus fratre præsupposita Regia Pragmatica in Regno nostro vigente, quæ se habet, quòd causæ inter conjunctos consanguinitate, vel affinitate usque ad quartum gradum inclusivè secundum Ius Civile computandum debeant compromitti ad petitionem cuiuslibet ex litigantibus: fuit dubitatum, an contra Clericum agentem in S. C. possit Reus sibi coniunctus in quartum gradum opponere exceptionem compromissi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species:

CLericus in S.R.C. secularem conveniens: numquid secularis Regiæ Pragmaticæ incipientis, *odia litium*, exceptionem opponere valeat, utputa sibi adjunctum in uno ex gradibus 4. ac per consequens causam compromisso subiciendam fore.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio?

A' num. 2. usque ad 9. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 9. usque ad finem, Thesis oppugnatio, ejusdemque solutio.

D compromissum per secularem astringendum fore Clericum, reor: ceu per S.R.C. prædefinitum fuisse. literis mandat Antonius Capicius *hic, num. 5. ibi: tamen S. C. votavit, causam debere compromitti.* est Tapiè in *constit. odia litium, num. 3.* Borrelli de *compromisso, §. 1. glossa 3. num. 224.* Urfilli *decis. 45. num. 9.* Riccii *colleç. decis. 710. & 79.* aliorumque. Thorus Author est *tom. 1. cõpend. decis. §. Clericus litigans in foro seculari cum consanguineo.*

2. Probatur 1. Compromittere namque in presentia aliud non est, nisi de litis processu, ac per consequens ordinaria respicere videtur judicia, ideoque nil mirum si convento exceptio competere prædicetur, cum defensio sit, *sed etsi §. 2. de judiciis, l. defensionem, Cod.*

de except. l. emptori, Cod. de evictionibus, l. sed si debitor 16. de doli except. lex diverso 17. §. 1. ff. soluto matrim. l. finali, §. cum mihi, §. de verbor. oblig. inde est, quòd verbum defensio simpliciter prolatum pro exceptione sumitur, in l. siquidem, l. defensionis, l. cum non dum, Cod. de except. l. 1. Cod. de R. V. l. diffamari, Cod. de ingenuis manumiss. l. 2. ff. de juris, & facti ignorantia, l. sed etsi. §. 2. ff. de judiciis, l. doli 76. §. 1. de contra. empt. l. is, qui §. l. nemo 8. ff. de except. cap. cum inter §. cap. dilecti 8. cap. significaverunt 11. eodem tit. cum actionem explodat, eva- cuetque, seu injustam reddit, l. 2. ff. de except. l. si filius, la 2. §. ultimo, ff. de interrogat. 4. enim verò actio est jus prosequendi in judicio, quòd sibi debetur, l. nihil §. 1. ff. de O. & A. 5. princip. insit. de actio. exceptio verò est jus fugiendi, idest se defendendi in eodem, l. mi- 6. nor 39. §. finali, ff. de iure jurando: adeoque est jus depellendi in Senatu, quod ab alio rogatur; quare jure merito, sicut actio quasi capio, seu captio vocatur, sic exceptio, quasi excapio, vel excaptio: & si verbum excipe- re largè sumptum multifariam accipi potest, vel pro absumere, capere, vel suscipere, l. non solum, ff. de noxalibus, l. 2. Cod. ubi in rem actio, l. interdum, ff. de judiciis, l. observare, §. 1. de officio Proconsulis, l. si Titius, ff. de fideiussoribus, l. si diutino, ff. de panis, idque genus; vel pro penam solvere, l. si adulterii, §. Imperatores, ff. ad reg. Jul. de adulter. vel pro colligere; vel pro interciperi, & insidiari, Cicero ad Atticum lib. 4. ibi: admoniti sumus,

ne caveremus, ne exciperemur à Casare. Virgil
3. *Æneidos*

Excipit incautū patriasq̃ sobtrūcat ad aras.
verū enim verò quæ processui impedimen-
to extant, etiānum & compromisso esse
perhibentur. Capicius hic, num. 5. Author est;
igitur, &c.

7 Probat 2. In iis, quæ ordinem, proces-
sumque respiciūt in laicali litigātis foro, Cleri-
cus quippe est astringendus : alit in seculari
iudiciario Senatu inter sanguine alitctos,
priusquā ad litis ingressum, ejusdemque de-
cisionem tendatur, compromissum juxta su-
pralaudatam Pragmaticam *odia litium*, veri-
ficari necessum est; igitur, &c.

8 Probat 3. exemplo ac Ecclesiasticus
secularem aliquem in laicali foro conveniat;
illius fori ordinē servare astringitur, cū secu-
laris Judicis esse supponatur jam factus subdi-
tus & cōsequenter ipsius Rei forum cōsecrari
tenetur, *cap. cum sit, de foro competent.* Ci-
ronius in *paratit. 5. decret. tit. 1. i. cod. tit. pag.*
113. propterea quod novum ibi introducere
nequit ritum: compromissum porro laicali
in foro inter sanguine alitctos ad quartum
gradum usque, ex supralaudata Pragmatica,
odia litium, omnino verificari debet; igitur, &c.

9 Dices: Ecclesiasticus defacto laicali haud
subditur foro, cum fori privilegio, verificato
etiānum juramento, resignare nequeat, *cap.*
si diligenti 7. de foro competent., cap. in olita
42. cap. placuit 43. 11. quæst. 1. cap. 2. & 3.
9. quæst. 2. cap. significasti, de foro competent.,
cap. significaverunt, de iudiciis, in 5. compila-
tione. Synod. Carthag. Can. 107. ibi: de his,
qui publicorum, seu secularium iudiciorum
cognitionem ab Imperatore placuit, ut qui-
cunque publicorum, seu secularium iudicio-
rū cognitionē ab Imperatore petiverit, proprio
honore privetur. Marcellinus epistola 2. cap
penult. de foro competent. Cironius ad tit. de
pañis. Faber lib. 22. cōiectur. cap. 7. Fach-
ineus lib. 8. controvers. cap. 4. Donellus lib.
17. comment. cap. 20. vers. illud. Petrus Gre-
gorius lib. 2. partit. tit. 9. cap. 11. Balboa,
Fernosinus in dicto cap. si diligenti. Suarez
in defens. Fidei, lib. 4. cap. 31. Anguanus lib.
2. de legibus, cap. 21. num. 20. Quinta-
doenas lib. 1. Ecclesiast. cap. 1. num. 8. ete-
nim nemo hisce, quæ pro communitate, aut
pro Republica sunt stabilita renunciare ne-
quit, l. Imperatores 37. ff. de pactis, l. illud 5.
ff. de pactis dotal. l. 1. §. 9. ff. de magistr. con-
vent. cum nemo circa jus publicum autho-
ritamentum habeat, l. ius publicum, ff. de pactis,
l. 2. §. sed quia veremur, Cod. de iure iurand.
propter calum. igitur ritum minus servare
astringendus est.

11 Tamen si Ecclesiasticus seculari haud sub-
ditur foro: verumtamē ex suppositione, quod
aliquem in præfato convenire voluerit Sena-
tus; quippè iudiciarii laicis fori stylo astrin-
gendus est, ac per consequens compromisso;
alioqui secularis iudiciarius ordo perturbat

retur, quod perabsurdum foret, cum
Iudiciarius ordo immutari nequeat, *l.*
cum hi, §. si Prator, ff. de transactioni-
bus, l. traditionibus, Cod. de pactis, cap.
cum dilecta, de rescript. cap. quia propter, de
elect. cap. 1. de rebus Eccles. non alienandis,
lib. 6. cap. quæ contra, de reg. juris, lib. 6. idem
edidit de loco, Clericum in Ecclesiastico
conveniente foro: siquidem tunc Ecclesiasti-
cus servare debet ritum; cum utrobique par
urgeat ratio: inde fit eadem juris prædefini-
tio, l. illud, ff. ad legem Aquiliam, l. si postu-
laverit, §. 2. ff. ad leg. Juliam, de adulter. l.
quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta,
§. finali, ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de furtis,
l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur,
instit. quod cum eo, l. bis solis, vers. satis, Cod.
de revocand. donat. l. item veniunt, §. ait Se-
natus, ff. de petit. heredit. sic è diverso, l. si
ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de
statu liber. cum rationis diversitas juris di-
versitatem inducat, l. inter stipulantem, §.
sacram, ff. de verbor. obligat. l. finali, de ritū
nuptiar.

Pro decisionis istiusmodi illustra- tione.

CAPUT UNICUM.

I N Clerici facultate: numquid sit, secularem
in laicali foro convenire posse, vel è diverso
ratione congrui juris.

Quo pacto Clericus feudalibus in bonis
coram Iudice seculari conveniendus est.

Clericus laicali in foro laicum conveniēs:
num juxta Regiæ Pragmaticæ formam facili-
dare astringendus sit.

Clericus insinual cum laicis in laicali agēs
Senatu: an secularis Iudex illum ad Eccle-
siasticum remittere debeat Iudicem, aliis
detentis secularibus.

Clericus laicali coram Iudice calumniosē
aliquem incusans: utrum ab eodem in expen-
sis damnandus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.

Num. 4. secundæ Thesis decisio.

A' num. 5. usque ad 11. ejusdem probatio.

Num. 11. Thesis tertiæ finitio.

Num. 12. ejusdem probatio.

Num. 13. Thesis quartæ prædefinitio.

Num. 14. ejusdem probatio.

Num. 15. & 16. ejusdem Thesis oppugna-
tio, & solutio.

Num. 17. Thesis quintæ decisio.

Num. 18. & 19. ejusdem probatio.

Ubi primum articulum, Clericū in
laicali foro cōvenire posse secularē
ratione juris congrui, & è diverso,
existimo. est contra Reg. de Frā-
chis decis. 285. & in consuetud. si Ecclesia, de
iure congrui incip. vide Tiracu. fol. 341. Fa-
bium de Anna consil. 113. num. 49. Tap. in
con-

confit. sancimus, num. 60. & seq. ubi sub num. 66. subdit idem postea, fuisse decusum in contingenti casu. Riccium collect. decis. 6. Molfesum *confil.* 27. num. 12. Martam de *iurisdictione*, pars 4. cas. 30. num. 25. alioque. Thorus Author est *tomus* 1. *compend. decis.* §. *Clericus an possit convenire iure congrui secularem in foro seculari.*

2. Probatur: Clerico defacto permissum est, ut in laicali iuredicendo cum laico consanguineo contendere valeat, ac per consequens de compromisso rogare fas est; uti defacto per S.C. predefinitum fuit, teste supralaudato Capicio in *decis.* 66. cum finis supralaudate Pragmaticæ sit quæcumque diffidia dirimere inter conjunctos, sive ex copula licita vique ad quartum gradum, sive ex copula illicita usque ad secundum; igitur, idem nostrum in casu est prædefiniendum, cum utrobique par militet ratio, ut speculanti liquet, & consequenter eadem juris prædefinitio, l. *illud*, ff. ad l. *Aquilianam*, l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. *Iul. de adulter.* l. *quidam nummularios*, ff. de edendo, l. *nauta*, §. *fin.* ff. *nauta* cap. l. ad Titio. ff. de *furtis*, l. *illud*, C. de sacro. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo hinc Cicerō 2. *Tusculanar.* ibi: bene adhibita ratio cernit quid optimum sit, neglecta multis implicatur erroribus. & idem pro Planco; ibi: gravior, & validior est decem virorum bonorum sententia, quam totius multitudinis imperita. & 3. de legibus, ibi: ratione præstamus behois; propterea quod vel Clericus est Actor, vel Reus; si Actor, tunc laicum in laicali foro convenire potest; cum quilibet Actor Rei forum sectari debeat, l. in criminali, Cod. de iurisdictione omnium Iudicum, l. iuris ordinem, Cod. eodem tit. l. finali, Cod. ubi in rem actio, l. 2. Cod. ubi, & apud quem, cap. experientia, & cap. si quisque 11. quæst. 1. cap. sanè, cap. cum sit generale, cap. si Clericus, de foro compet. fin. Reus, & tunc laicum Clericum in foro Ecclesiastico covenire debet; igitur, &c.

4. Quodad secundum articulum: Clericum feudalibus in bonis coram Iudice laico conveniri posse, & quodad proprietatem, & quodad feudi possessionem, existimo 2. est Thori *compend. decis.* 10. 1. §. *Clerici pro bonis feudalibus*, secus verò quodad personam.

5. Probatur: Tamen Clerici Divino inspecto iure à iurisdictione seculari exempti fuerant, ut in supralaudata decisione demonstratum fuit: verumtamen quodad feudalibus bona, utpotè vassalli laicali subiecti sunt Principi, cap. *cæterum*, de iudiciis. Bellet. *disquit.* Cleric. parte 1. de favore Cleric. reali, §. 3. à num. 4. usque ad 6. pag. 248. cap. novit, vers. non enim, de iudiciis, cap. ex transmissa, cap. verum, de foro competenti, cap. Romana, §. debet, de appellat. lib. 6. cap. 1. de controversiis inter Episcopum, & vassallum, cap. Imperialem, ad finem, vers. præterea, de prohibita feudi alienatione, l. 1. l. ult. tit. 26. partii. 4. Cujac. in cap. *cæterum*, de iudiciis.

Fachin. 2. *controversi.* cap. 10. Duaren. de *feudis*, cap. 20. & 21. Alteserra de *feudis*, cap. 12. Solorzanus *tom.* 2. de *ju. ind.* l. 2. cap. 28. num. 15. ac per consequens ejus Magistratibus: quandoquidem feudum directo subiecti supponitur Domino; cum feudi dominium, & ejusdem proprietatis in ipsius domini ditio- ne restet, secus verò naturalis possessio, cum isthæc in vassallum transferatur, cap. ultimo de *investitura* de re alie. fact. §. ultimo, in quibus *caus. feud.* argum. textus in §. 1. per quos *fit investitura*, §. novam qui test. sint necess. §. 1. qua fuit *prim. caus. benef.* §. 1. de capit. *Conradi*. Hotmanus *confil.* 24. num. 5. & *confil.* 23. num. 10. ac per consequens Clericus ut feudatarius de feudi ratione, ratione refundere altringitur, cum alieni, secus verò suum administrat. Cironius in *paratit.* §. decret. de *feudis*, tit. 20. pag. 215. 216. & 7.

7. Neque obstat textus in c. cum sit generale, de foro competenti ubi Clerici pro quocumque delicto conveniendi sunt coram Iudice Ecclesiastico, & cap. Clerici verò, de iudiciis, cap. de Presbyteris 26. dist. cap. satis 7. dist. 97. cap. 1. cap. nulla 6. cap. nullus 8. cap. relatum 14. cap. Clericus 48. & ferè per totam, 12. quæst. 1. cap. sicut 15. 96. dist. cap. 1. & 2. & finali 21. quæst. 5. Concilium Carthaginense 3. Can. 15. Trid. sess. 25. de reform. cap. 20. Antonius Augustinus in *Epitome iuris* can. lib. 20. tit. 5. alique: siquidem Vassalli super feuda disceptantes conveniuntur coram Domino feudi: nec infringitur reg. textus in dicto cap. cum sit generale, quia cum Dominus rei feudalis virtute consuetudinis, & usus feudorum sit Iudex competens inter ipsos Vassallos, ideò tanquam Iudex proprius de dictis controversiis nosse quit.

8. Neui obstat, Clericis etiam vassallum propter fori privilegium non posse conveniri coram Domino laico: nam hoc in themate Clerici non gaudent privilegio fori, aut coram Domino feudi conveniuntur, non virtute potestatis civilis, quam in Clericos habet, sed condonationis, & relaxationis factæ per Constitutiones Canonicas prædictis casibus feudorum consonas; nec in isthac facti specie alicui privilegio exemptionis locus est, quia natura causæ feudalibus trahit ad se personam, & non personam naturam causæ; aut pace tantorum Authorum, Clericis esse exemptum in feudalibus, identidem quodad personam, de jure Divino, secus verò hoc in themate, quodad bona: siquidem Sacri Canones, ac per consequens Canonicum jus, & consuetudo de bonis Clerici eloquuntur, secus verò de persona, & sic commentandi sunt. Alteserra decret. tit. 4. de consuetud. in cap. ad nostram audientiam, pag. 42. Gonzalez in cap. *cæterum* §. de iudiciis, alique; igitur juremerito, & quodad feudi possessionem, & quodad proprietates coram laicali Iudice conveniri potest; nec dignitatis statui, splendorique ulla irrogatur injuria, cum Clerici bona sint hypothecata; sed

cus verò persona quòdam in vincula iniectionem: siquidem hoc novissimum còtra dignitatē Ecclesiasticā foret, secus verò secundum, cum huic secundo privilegio resignare valeat Clericus, haud autem in primo themate, in quo nullam habet ditionem, ceu sæpè superius supra commonstratum fuit.

11 Quòdam tertium articulum, Clericum laicali in foro laicum convenientem, juxta Regiam Pragmaticam, firmam satisfactiōis præstari debere, haud dubiè existimo 3. est adversus Thorum in *compend. decis. tomo 1.*

5. Clericus laicum conveniens in Curia, seculari an teneatur satisficere, aliosque.

12 Probatur: Tametsi Clerici persona, utpotè Divino inspecto jure exempta, per secularem conveniri nequeat Judicē, laudatò capite *cum sit generale, de foro competenti, & dicto cap. Clericus 8. de judiciis*, idque genus, ut in termino capitis præcedentis dissertatum fuit: verumtamen ut conveniri possit, necessum ducitur, ut per Clericum idonea tribuatur cautio, nempe ut secularis aliquis pro Clerico spòdeat persolvere totum illud, quod contra Clericum per Judicem secularem dècernatur, ac per consequens S.C. habeat illi, quem convenire possit, ut hodie in S.R.C. in viridi extat praxi, igitur, &c.

13 Quòdam quartum articulum: Clericum unà cum laicis in laicali agentē Senatu, tūc Judicem secularem illum ad Ecclesiasticum haud remittere debere Judicem, sed ad idoneam, per secularem præstendam cautionem altrigendum, existimo 4. est contra Grammaticū *decis. 21. num. 9. Capicium decis. 197. num. 7.* aliosque. Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. Clericus litigans infimul cum laico an coram Judice seculari, edocēs, secus in S. R. C. servari, scilicet ut laici retineantur, & Clerici remittantur.*

14 Probatur: Extemplo ac Clericus idoneam præstet cautionem; tunc Judex secularis habet fidejussorem, quem convenire possit; ac per consequens laicum, secus verò Clericum convenire dissistit; tametsi Clerici personā representat: proptereaquod id Clerico haud est vetitum, cum neque directè, neque indirectè ab eodem dignoscatur.

15 Dices: Convenire, ac per consequens fidejussorem Clerici per secularem Judicem di-

gnoscere, idem equipollens est, ac Clericum cognoscere: quod Divino est inhibicum jure, igitur ad Ecclesiasticum hoc in casu remittendum sit Judicem.

16 Irritum est antecedens: siquidem Judex laicus non nisi laicum dignoscit, cum laicus fidejussor, jus, quod habebat Clericus in se ad defendendum eundem assumpsit; ac per cōsequens venit ut cōsocius cū laicis: quare merè materialiter se habet, quòd Clericum repræsentat quòdam Judicis agnitionem.

17 Quòdam quintum articulum: Clericum laicali coram Judice calumniosè aliquem incusantem, si idonea præstita fuit per Clericum cautio, tunc ad universum damnum illatum fore dammandum fidejussorem, existimo 5. secus verò cautione minùs præstita. est contra Surdum *consilio 396. num. 28. vol. 3. Ancharanum in cap. ea, qua, num. 26. de regulis juris in 6. Hostiensem, aliosque. Author est Belletti disquisit. Cleric. de favor. Cler. perso. §. secund. num. 19.*

18 Probatur: Præstita namque priùs debita cautione Judex secularis habet, quem con-

19 nire potest; secus verò hac desinente: proptereaquod potius jocale, ac Judicem elusisse duceretur, quàm verè inculfale: cum Judicis jurisdictio eludi nequeat; siquidem Principis locum tenet, ac ipsorum personam representat: hinc Tullius 3. de legibus: *Magistratus lex est loquens. ac etiamnum ibidem: Magistratibus opus est, sine quorum prudentia, ac diligentia Civitas esse non potest, quorum descriptione omnis Reipublica moderatio continetur, neque iis solum præscribendus est imperandi, sed etiam Civibus obtemperandi modus: nam & qui bene imperat, parnerit aliquando necesse est, & qui modèstè paret, videtur, qui aliquando imperet dignus esse: quare jure merito Cicero 1. offic. in isthec describit verba; ibi: omnino qui Reipublica præstant duo Platonis præcepta teneant. unum ut utilitatem Civium se teneant; ut quicquid agent ad eam referant, obliti commodorum suorum, alterum ut totum corpus Reipublice curent, ne cum partem aliquam tueantur, reliquas deserant, ut enim tutela scilicet procuratio Reipublica ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissi est, gerenda est.*

DECISIO LXVII.

IN Causa Magnifici Annibalis Pignatelli, seu D. Lucretiæ Carbonæ ejus uxoris, cum Excellente D. Comite Consilii. licet de jure communi is, qui producit falsum articulum, aut testes, vel scripturas non perdat causam ut in *l. Divus. ff. de re judicata, in l. qui agitis, ff. de exceptionibus*, nisi falsificet acta, ut in *l. in fraudem, §. quoties, ff. de jure Fisci*, &c. tamen in Regno nostro viget Pragmatica, quæ incipit *testem falsum*, &c. qua cautum est, eos, qui scienter testes falsos, vel alias scripturas perduxerunt, vel eis vi fuerint, causam ipso jure amittere. hoc præsupposito, dubitatum fuit: an ex quo in

causa prædicta pro parte prædicti D. Comitis sit factus, quidam articulus falsus continens, quod post ipsius Comitis à Regno discessum quondam Dominus Cæsar ejus germanus tenuit Castrum paterni: super quo multi testes examinati affirmaverunt, vera esse contenta in articulo: si propter hoc D. Comes debeat puniri iactura causæ? præmissio, quod tota hæc causa per Procuratorem agitata sit, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Testium falsitas per Procuratorem produ-
ctorum haud scienter domino: numquid
principali præjudicat.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio:

A' num. 2. usque ad 13. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 13. usque ad finem ejusdem Thesis, oppugnationes, earundemque solutiones.

Haud obesse, per S. C. prædefinitum
fuisse, memorat Antonius Capicius
hic, num. 9. in hujuscemodi verbas
ibi: *suit pariter votatum, falsitatem
non nocere Domino Comiti. est Antonii Ga-
brieli lib. 7. de malefic. conclus. 7. num. 16.*
*Muscattelli in praxi S. C. lib. 1. par. 6. glossa
termino, num. 7. & 9. aliorumque. Thorus
Author est compend. decis. tomo. 1. §. fal-
sitas testium productorum per Procuratorem.*

2 Probatur 1. Tameñsi communi attento iure
erroneum producens articulum, vel testes,
vel scripturas, idque genus, item haud facies-
sit suam. Cicero de Oratore, lib. 1. ibi: *Videns,
& stomachans Scervola, cum hypses maxima
voce plurimis verbis à Marco Crasso Pratore
contenderet, ut ei, quem defendebat, causa cade-
re liceret: Cui autem Octavius homo Consul-
laris, non minus longa Oratione recusaret, ne
adversarius causa caderet.* Quintilianus lib.
7. & identidem Tullius ad Trebatium: *quod
si scribere oblitus es, minus multi te advocato
causa cadent*, ac per consequens causa cade-
re minus prædicatur, *l. qui agit, ff. de excep-
tionibus, nisi acta falsificet, l. in fine, audem,*

3 §. quoties, ff. de iure Fisci; atque adeo juxta
nostri Regni Pragmaticam, quæ occipit, *reſſe
fallum*, falsos minus ignoranter producentes
testes, vel scripturas, confessam causam de-
4 perdunt. verumtamen nostro in Regno hu-
juscemodi longè aliena sunt; siquidem iſthæc
de principali immediatè agente, ac falsos
producente testes eloquuntur; secus verò no-
5 ſtro in themate, in quo de Procuratore falsos
producente testes duntaxat fermo habetur;
versamur igitur in odiosis: odia namque sũt
reſtringenda, quàm amplianda, cap. odia, de

*regulis juris in 6. l. cum quidam, ff. de liberis,
& posthum. cap. renovantes 22. dist. Argum.
legis factum cuique, §. in panalibus, ff. de re-
gulis juris. hinc Cicero pro Silla; ibi: Hoc
natura est institutum, ut quem temueris, qui cū
de vita, fortunisque contenderis, cuius ex in-
sidiis evaseris, hunc semper oderis. idem de
Ami. ibi: Alterum propter crudelitatem sē-
per hæc Civitas oderit. idem Author indidem:
Apertè odisse, magis ingenii est, quàm fronte
occultare sententiam. Horatius 1. Epi. 19.
oderunt hilarem tristes, tristemque jocos. Ovid.
2. de arte; ibi: Amor odit inertes; igitur iure-
meritò S. C. pro Comite sanxit.*

6 Probatur 2. Defectū erat absens à Regno
Comes, ac per consequens ritè arguendus
haud sciens, quæ per suum agebantur Pro-
7 curatorem: enimverò invincibilis ignorantia
quamcumque culpam, penamque effugit, cū
8 pena procul à culpa esse nequeat. inde fit,
quod invincibiliter ignorans, nulla dignus
ducitur pena; igitur utpotè falsitatis ignorans
penam minùsolvere debet: quare falsitatis
scientia iſthæc minimè arguenda, præsumen-
daque est; at probanda. quæ enim facti sunt
probatione indigent, *l. in bello, §. facta, ff. de
captivis, & posthum. reversi. l. si emancipat, 9.
C. de collationibus, l. 1. C. de probationibus, l.
quæcumque, §. fin. ff. de publican. l. aſſecura-
tio, C. de non numerata pecun. cap. cum Joānes,
§. verum, de fide instrumentorum, cap. licet, de
constit. lib. 6.*

9 Probatur 3. Tameñsi Procurator Domini
representet suum, cum aliena negotia
mandato Domini administret, *l. 1. in princi-
pio, l. 3. l. filii 2. l. si quis 31. §. unus, l. qui
proprio 47. in principio, l. Paulus 69. ff. de
Procurator. l. rectè 36. ff. de iudiciis. Treu-
tler, lib. 1. select. theſ. disput. 9. ubi Bachovius,
Ulstejus de iudiciis, lib. 1. cas. 7. num. 59.
Duarenus ad tit. de Procurat. cap. 2. Argum.
10 legis si diligenti §. ultimo, ff. mandat; inde
est, quod in re propria nemo est Procurator,
l. licet 42. §. is, qui, ff. de Procurator. verum-
tamen in iis, quæ Domino maximum parti-
runt præjudicium, haud representat: siquidè
in iis, quæ speciale Domini velle reſpocunt,
ipsius mandatum necesseum ducitur, cum
Procurator ad unam speciem constitutus, in
reliquis inhibitus intelligitur, *l. 1. §. 1. ff. de
Procuratoribus, l. si Procurator 10. C. eod. nec
enim videtur Dominus fidem ejus sequutus,*
nisi*

- nisi in illa ipsa re, quam ei mandavit, l. rogatus 33. in fine, ff. mandati. Antonius Faber 2. Codicis, tit. 28. de procurat. def. 28. num. 1. in allegat. pag. 102. & 2. Cod. tit. 8. de Procurat. def. 32. & in corpor. & in allegat. 1. eodem tit. utpote nostro in casu est, in-
- 11 quo Dominus causa cadere differitur: præsuntur namque Domini velle datum in iis, quæ potius causam coadiuvant, quam illam
- 12 pessundant. inde est, quod nunquam in iure dicendo his in thematibus est admittendus, nisi speciale obtineat mandatum, l. 3. Cod. Theodos. de cognit. & Procurat. l. qui ita 66. §. 1. ff. ad Trebell. l. licet, l. ff. Procurator. Cod. eodem, l. ff. Procuratore, ff. de condit. causa data, l. ff. falsus, Cod. de furtis, cap. cum M. de constitutionibus, cap. nonnulli 27. §. ultimo, cap. ex parte, de rescriptis, cap. cum dilectus 6. cap. venerabilis, de dolo, & contumacia, cap. cum in nostra 4. de Procurator. cap. contingit 3. de transact. cap. cum olim, de officio Delegati, cap. per tuas, de arbitris, cap. significavit 48. de appellat. cap. licet, eod. tit. in 6. cap. 1. & cap. constitutus 8. de in integrum restit. idque genus. Olea de cess. iuris, tit. 1. quest. 1. num. 2. & tit. 9. quest. 3. Donellus lib. 18. commentar. cap. 12. Caneerius tomo 2. variar. cap. 14. num. 64. Arnoldus Vinius select. lib. 1. quest. 52. Vultejus consil. 35. num. 3. volum. 4. & lib. 2. de iudiciis, cap. 7. num. 384. Carleval. tomo 2. de iudic. disput. 4. num. 27. Ciriacus tomo 2. controvers. 384. num. 11. alique; igitur, &c. secus verò ubi falsitatis crimen haud ignoraret Dominus: etenim minus obscure hoc probato, tunc ad penam per supralaudatam Pragmaticam inflictam damnandus erit.
- 13 Dices 1. Falsum fabricans articulum, ac per consequens sapere eo testes producens, profectò in falsi penam incidit, l. ff. falsos, Cod. de falsis, l. qui ea mente, ff. de furtis,
- 14 hinc Juremerito Alexander Severus Tabellarium, in falsi crimen lapsum; incisus digitorum nervis decurtavit. Aveninus lib. 2. annalium bojorum, ff. D. & Leo Decimus Pontifex Maximus supra naturæ consuetudinem exercuit jus in damnandis falsariis, adeoque Sebastianum Tarvisinum in phalæstra Romana leges profitentem, in Campo Floræ concremavit. Jovius in Leonis Decimi Vita lib. 4. & lex 12. tabularum de saxo deiici jubebat. Alexander lib. 6. cap. 10. & apud Egyptios mortis penarum pensum dabat. Marul. l. 4. cap. 4. ex cap.
- 15 9. Josue: quare juremerito Augustus Imperator, & Pontifex Maximus quicquid fatidicorum librorum Græci, latinique generis, nullis, vel parum idoneis Auctoribus vulgò ferebatur, supra duo millia contracta undique quoque combustis; ac solos retinuit Sibyllinos; hos quoque delectu habito. Sveonius Author est. in nostro porrò themate id per Procuratorem effici supponitur, qui Domini personam representat; igitur etiamnum per Dominum fecisse autumat, juxta dictum illud: qui

qui per alium agit, per seipsum facere, quidem, l. 1. §. deiecit, ff. de vi, & vi arm. l. ita, §. quod si quis, ff. de adm. tutor. l. ff. per alium, ff. ne quis eum, l. non ideo, C. de accusat. cap. mulieres, §. ille verò, de sentent. excom. cap. qui per alium 72. de reg. jur. lib. 6.

16 Distinguenda erit minor: Procurator Domini personam representat in iis; quæ seu tacite, seu expresse permixta intelliguntur, ac per consequens in iis, quæ prudenter aguntur, concedo minorem; secus verò alio pacto; adeoque inanis ducitur illatio.

17 Dices 2. Si scripturæ, vel testium falsitas in causa foret, cur per Procuratorem vincatur causa; sanè litis Dominus. Procuratoris falsitatem commendare, ac per consequens lucrum ex causa proveniens recipere; igitur Procuratoris falsitas etiamnum Domino perniciofa esse debet.

18 Id planè potius divinare, quam probare, foret: siquidem nemo arguendus falsitati assentiri, nisi id haud obscure probatur: cum falsitas crimen sit, quod potius probandum,

19 quam præsumendum est: quæ enim facti sunt probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & possim. revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de probationibus. l. quecumque, §. fin. ff. de publican. l. assecratio, C. de non numerat. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrumentorum, cap. licet, de constitut. lib. 6. aliqui irrationabiliter damnaretur quis; quod per absurdum foret.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

TEstis coram Judice incompetenti falsum deponens: numquid ab eodem puniri possit.

Testium corruptorum asserta: utrum, falsitatis prætextu etiamnum post factam publicationem in causa repulsari queant.

Testes, ut falsitatem deponant, attentans aliquis, si crimen haud subsecutum fuisse seraturian præcisè per hoc etiamnum hic, aliquam expendere debet penam.

Falsos in foro testes, vel scripturas producens quis: qua plæcendus sit pena.

Testes, in Archiepiscopali foro falsum deponentes, si de eadem in Magno Vicariæ Senatu inculcati fuere falsitate: num à Vicariæ foro plæcendi sint.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitionis.

A' num. 2. usque ad 5. ejusdem probatio.

A' num. 5. usque ad 9. impugnatio, & solutio.

Num. 9. Thesis secundæ decisio.

A' num. 10. usque ad 13. ejusdem probatio.

Num. 13. Thesis tertie finitio .
A' num. 14. usque ad 18. ejusdem probatio .

Num. 18. Thesis quartæ prædefinitio .

Num. 19. & 20. ejusdem probatio .

Num. 21. Thesis quintæ decisio .

A' num. 22. usque ad finem, ejusdem probatio .

T Estem coram Iudice incompetente falsum deponentem ab eodem plesti posse, existimo 1. est Reg. de Franchis decis. 419. num. 8. Thorus Author est *romo 1. compend. decis. §. testis deponens falsum coram Iudice incompetenti*, memorans secus fuisse prædefinitum per S. R. C.

2 Probatur ex textu in *l. nullum, Cod. de testibus*: siquidem in incontinentiam, ac falsum coram Iudice incompetenti deponat testis, incontinenti (inquam) inobedienter se gerit, ac per consequens, utpotè inobediens ab eo plestendus est: incompetencia namque respectu efformationis processus se habet, secus verò respectu inobedientia patrata: quare hoc in themate incompetens Iudex per accidens falsum testem noscere proditur, cum incompetens sit, dumtaxat humano inspecto jure; proptereaquod incidentia incompetencia tollit, secus verò incapacitatem. disparitatis ratio est: quatenus jurisdictiono Iudicis incompetens ad certum causarum genus est restricta, nullo impedimēto personæ adjecto; inde fit, quòd per incontinentiam ad similem causam jurisdictiono prorogatur: incapacitas verò jurisdictionis negationem involvit, apposito ipsi Iudici impedimento, ideoque hoc in themate incidentia ad aliam causam fieri nequit; tametsi cuilibet Iudici, Magistratuique à quolibet etiam non subdito citato, debita refundenda sit reverentia. hinc in *appen. sentent. ex apoph. ibi: Imperare, & parere Imperio ars omnium pulcherrima: quæ duæ res à Civibus excludunt seditiones; & ruerunt concordiam. & indidem: non sunt gerendo Magistratui idonei, qui legibus, ac Magistratibus nesciunt obsequi. & itidem: parere dicitur, qui quod didicit, optimum esse, factis facit. & Cicero 2. de legibus; ibi: Magistratibus opus est, sine quorum prudentia, ac diligentia Civitas esse non potest. quorum descriptione omnis Reipublica moderatio continetur, neque eis solum præscribendus est imperandi, sed etiam Civibus obtemperandi modus: nam qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est: & qui modestè parere videtur, qui aliquando imperare dignus esse.*

5 Dices: Defectò si Clericus coram Iudice incompetenti, utputà seculari, falsum deponeret; profectò ab eodem puniri nequit, *cap. ac si Clerici 4. tit. 1. de iudiciis*. ubi Gonzalez 2. decret. num. 1. pag. 12. igitur idem hic est prædefiniendum, cum utrobique eadē urgeat ratio, adeoque eadem juris prædefinitio, *l. is solus, vers. satis etiam causè putamus,*

C. de revocandis donat. l. illud C. de sacros. Eccl. litem veniūt, §. ait Senatus, ff. de petit. hered. l. illud ff. ad leg. Aquilā, §. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. Juliam, de adulteriis, l. quidā nūmularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. 1. à Titio, ff. de furtis, §. si igitur. Inflic. quod cū eo. Cicero 3. Tuscul. ibi: manus animi est

6 *ratione uti: disparitatis ratio est: etenim Clericus coram seculari falsum deponens Iudice; idè ab eodem puniri haud fas est, quia Divino inspecto jure exemptus esse supponitur, ceu sæpè sapius quamplurimis in locis commonstratum fuit. Gonzalez 2. decret. tit. 1. de iudiciis, cap. Cleric. verò 8. num. 10. pag. 28. Cujac. Duaren. Alteserra de feudis, cap. 12. Solorzanas tom. 2. de iud. lib. 2. cap. 28. num. 19. idque genus, ac per consequens utpotè Ecclesiastica persona à Vicario Christi dūtaxat puniri potest; secus verò de teste laico coram Iudice seculari incompetenti falsum testificante: quandoquidem hujusmodi Iudicis incompetencia solummodo de jure humano est, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de sacros. Eccl. cap. porro, de divortiiis. Clem. 1.**

8 *de usuris. Clement. 1. §. fin. de cōcess. præb. quæ admodum Clericus falsum coram aliquo Ecclesiastico incompetenti Iudice testificans, ab eodem dignosci valet, cum in eadem versetur spiritualitatis specie, ut speculanti liquet.*

9 Testium corruptorum asserita falsitas prætextu etiamnum post factam publicationē in causa explodi posse, existimo 2. ceu sancti habetur per S. R. C. Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. testium dicta an repulsari possint*, laudans Tapiam in *Ritu Magnæ Curie Vicarie 73. item, quod facta publicatione, num. 5. & in opere juris Regni; dummodo notio illæ post divulgatam habeatur publicationem.*

10 Probatur: Fraus namque nemini patrocinari debet, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictū 30. quæst. 1. cap. intelleximus de iudiciis, cap. tna 12. de Clericis non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognatione spirituali, cap. tuis, de usuris, idque genus. hinc Cicero 1. offic. ibi: vi, aut fraude fit injuria, frans quasi Vulpecula, vis Leonis videtur. Plaut. in Mil. ut ne legi fraudem faciam talavies; nec ejusdem via est aperienda, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum ii, §. si cum lis, ff. de transactionibus, l. qui sub prætextu, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro, de divortiiis. Clementina 1. de usuris. Clem. 1. §. finali, de concess. præbend. Tametsi fraudem fraude exploderet fas est, *l. compater, §. Titio fratri, ff. de legatis 2. ac per consequens hujusmodi testium corruptio post publicationem agnita, & est explodenda, & penam luere debent, alioqui damnetur in iustis quæ, l. 1. §. ita cum edito, ff. quæ sentent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caramuel in Theologia morali, quæst. 8. casu 37. pag. 124. Ciprianus in paratit. §. decretal. tit. 28. de appellat.***

- pag. 159. Cicero 1. offic. qui non defendit, nec obstitit iniuria tam est in vitio, quam qui, &c. Gel. Quintus Claudius defendebat hostes à primis facillimè. Cicer. 2. acad. ibi: ut ea pars defensionis relinquatur, idem pro Client. ibi: innocentia defensor respirat. Salustius alios ab hostibus defendebant; atque adeo fraudibus actus panderetur, quæ perabsurda forent, l. ait Prator, ff. de serv. corrupt. ibi: Qui servum, servamve, alienum, alienamve, receperit, persuasisset, quid ei dicetur dolo malo, quo eum, eamve, deperire faceret; in eum, quanti ea res erit, in duplum iudicium dabo. Ant. Faber in supralaudata lege ait Prator 1. tit. 3. de servo corrupto, pag. 2031.
- 13 Testes, ut falsitatem deponant attentantem aliquid; si crimen haud subsecutum fuerit; tunc præcisè per hoc etiamnum suo in genere penam luere debere. existimo 3. est contra Thorum compend. decif. parte 3. vers. testes, ut falsitatem deponant, reus, edocentem in Magno Vicariæ foro solum fuisse reum in forma, alioque. inspicito Reg. de Marinis ref. tom. 2. cap. 78. num. 1.
- 14 Probatur: Extemplo ac testem, ut falsum deponat, attentet quis, tunc fuo, in genere patret crimen: siquidem in malam redigit testes fidem, ac per consequens proclives ad delinquendi: exemplo esto: quis plectitur actione furti, & servi corrupti ob pravam consilium quo suavit servo rei dominicæ furtum. licet servus haud furatus, l. si servo 20. Cod. de furtis. Franciscus Hotmanus 4. instit. tit. 1. de obligat. quæ ex delicto nasc. lit. E. columna 2.
- 16 pag. 720. Franciscus Balduinus, Ultejus, alique, ibidem: ne pravis attentantis animus illesus esse debeat, cum culpa suum sedari debeat Authorem, l. sancimus, Cod. de panis, cap. quæ fuit, de iis, quæ fiunt à majori parte Capituli, cap. Romana, in fine, de sentent. excomm. tametsi sat sit si extraordinarie penarum pensum det; adeoque Iudicis officio plectendus est. inspicito Affidum in consuet. qui falsitate.
- 17 Urfillum ad decif. de Affid. 20. inde est, quod ubi culpa non est, ibi nec delictum, cap. cum voluntate, de sententia excomm.
- 18 Falsos in foro testes, vel scripturas producentem aliquid & causæ deperditionem, & in falsi penam incidere, haud dubiè existimo 4. est Reg. de Marinis resol. juris, tom. 2. cap. 78. num. 3. iuxta Prag. 1. de falsis.
- 19 Probatur: Crimen hoc enormissimum est, cum enormissimam inferat infamiam, ac per consequens, sub generali criminum abolitione haud detrudatur, l. Lucius in fine, ff. ad Senatus Consultum Turpillianum. inspicito Authores apud Reg. de Marinis tom. 2. resol.

- cap. 78. num. 1. ac per consequens nil mirum si duplici plectendus sit pena: inde fit, quod testis corruptus etiam si falsum haud differat; etiam à foro sit expellendus, nec fide facit, cap. 1. cap. sicut de testibus, cap. placuit, cap. si testes, vers. leg. Julia 4. quæst. 3. l. 1. in principio, ff. ad leg. Cornel. de falsis.
- 21 Testes in Archiepiscopali foro falsum deponentes; si de eadem in Magna Curia Vicariæ inculati fuere falsitate, tunc à Magno Vicariæ Senatu fore puniendos, existimo 5. ceu prædefinitum per S. R. C. literis prodit Affidus decif. 219. apud Reg. de Marinis allegat. 75. num. 15. dummodo in Archiepiscopali foro minùs aliqua infidus sit pena.
- 22 Probatur: Desacitò quilibet de patrato crimine plectendus est: propterea quod ad bonum commune pertinet, delicta propterea esse puniendà, adeoque expedit Reipublice, ne mansit impunita, lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem Aquilianam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publicanis, l. congruit 12. ff. de Officio Præsidis, l. slichum, §. tametsi, ff. de solut. extravag. ad reprimen. in principio, cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sentent. excomm. Plaut. in Bacchid. 25. 50. Sine hoc exorare me obsecro abs te, ut istuc delictum desistat tanto.
- 23 pere ire oppugnatum. exemplari esto: Tiberius Imperator, Senatori cuidam luxuriosè viventi Tutorem dedit perinde, ac si pupillus foret. Dion. lib. 57. & Callippus Atheniensis Philosophus Platonis Auditor à Syraculanis obtruncatus fuit, quod tyrannidem post Dionysium. Plut. in Dion. tametsi de eodem crimine duplici à Iudice haud infingendus sit pena: siquidem naturali observatur juri, cum pena respondeat culpe, l. sancimus 22. Cod. de panis, cap. cum non afferamus stateras, in fine 24. quæst. 1. cap. quæ fuit, de iis, quæ fiunt à majori parte Capituli, cap. filius, §. illud autè, de panis in 6. suumque amplectetur Authore, dicta l. sancimus, l. absensem, ff. de panis, & si in hisce mitior faciendà sit interpretatio, l. penultima, ff. de panis, cap. in panis 49. de regulis juris in 6. cap. ex literis, de consuet. Tiraquellus in l. si unquā, verbo, revertatur, nu.
- 25 246. Cod. de revocandis donat. quare si ab Archiepiscopali foro punitus haud prædictur; quippe à seculari Iudice plectendus est; alioqui impunitus restaret, quod per absurdum foret;
- 26 atque hinc fit, quod in secularis Iudicis facultate est, quoscunque seculares transgressores plectere quomodo libet transgressientes, siue coram seculari, siue Ecclesiastico Iudice.

DECISIO LXVIII.

IN Causa Magnifici Julii de Scortiatidis cum Illustris. Principe Bisiniani post publicatum in causa per D. Julium, fuerunt productæ certæ scripturæ, quibus

bus productis pro ejusdem D. Principis parte petita fuit repulsa lapso termino ad repulsam Procurator ejusdem D. Principis petit terminum ad impugnandas scripturas; D. Julius contradicit, asserens, quod in termino ad repulsam potuit ista facere, & non fecit: imo petendo terminum ad repulsam videtur huic impugnationi renunciare, sicut dicimus in eo, qui postquam appellavit comparet coram Iudice à quo, faciens aliquem actum in causa principali, quia per hoc videtur renunciare appellationi, *ut in cap. gratum, de Officio Delegati, in cap. cum venissent, de eo, qui mittit in possessionem cav. rei ser. in cap. sollicitudinem, de appellat. &c.* Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Terminus ad testes explodendos post publicatum à Iudice permissus: numquid scripturarum identidem repulsam amplecti prædicatur.

S U M M E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probationes.

A' num. 8. usque ad finem, & objectio, & ejusdem solutio.

Haud amplecti per S.R.C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius hic, num. 4. in hæc verba: ibi: S. C. votavit adhuc esse locum termino ad impugnandas scripturas; adeoque extincto testium repulsæ termino, in partis ditione est, de scripturæ repulsæ etiamnum rogitare posse. est Scaglioni in ritu 276. nu. 4. Ursilli decif. 115. num. 2. Muscatelli in præxi S. C. parte 7. glossa præsentatas, num. 6. Ricci collect. decif. 847. aliorumque. Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. termino excessu an videatur impugnationi scripturarum.

2 Probatur 1. longè siquidem aliena sunt isthæc: testes explodere, ac scripta oppugnare; ac per consequens unum haud amplectitur alterum. Author est Capicius hic, num. 5. siquidem firmior ducitur testium probatio, quam scripturarum, novella 77. Justin. cap. 3. Auth. de instrum. cautel. & fid. §. si vero, collat. 6. l. in exercendis 15. Cod. de fide instrum. l. final. Cod. de probat. l. 2. Cod. de testibus. Auth. sed si quis, Cod. de testibus, & attestat. l. 3. l. ubi falsi 11. Cod. ad leg. Cornel. de falsis, cap. cum Joannes 10. de fide instrum. Gellius lib. 4. nocturnum, cap. 2. Cicero in orat. 1. in verrem. ibi: omnis spectatio iudicium in testibus est. Donellus ad rit. de probat. & lib. 25. comment. cap. 6. l. cum de indebito 25. ff. de probat. l. proprietatis 4. C. de testibus, & attestat. neu de uno ad aliud firma est illatio, cum magis præstanda sit fides vivæ, quam demortuæ voci. inde fit quod ius nunquam aliquam probationis speciem amplectitur, quip meliorem admittat aliam, cap. proposuisti, cap. causa matrimonii, de probat. cap. continebatur, de sponsat. impuber, cap. 1. de frigidis, & maleficiatis, quod etiamnum ex

3 **4** protito liquet dictæ illo: odia sunt restrin-

genda, cap. odia, de regulis juris in 6. cap. renovantes 22. dist. l. cum quidam, ff. de liberis, & posthumis, favores verò ampliandos, dista l. cum quidam, disto c. odia. Virgilius ore favete omnes, & Ovid. in ibin.

Sit quoque quod rarum est, solita defuncta pavore

Fortuna facies invidiosa tue.

5 exemplo esto de Alexandro Magno, cum civium favorem suorum sibi conciliare exoptaret, dilargitionibus eos corruptis, quo agnito, Philippus Pater eum in hujuscemodi objurando verba: *quæ te malum è fili.* ratio in istam spem induxit, ut eos putes tibi favorez quos pecunia tibi de vinxisti. Plut. in apoph. testium, scripturarumque porro repulsæ adversario permissa, favorabilis ducitur; igitur

6 amplianda. inde fit, quod excursus unius, videlicet testium, haud amplecti edisseratur scripturarum lapsus, ac per consequens data testium repulsæ, eaque extinctæ; adhuc in adversarii ditione sit de scripturarum repulsæ rogitationem facessere posse.

7 Probatur 2. ubi aliqua ætherogenea sunt; toties unum in alio haud detrudi fas est, cum diversam habeat naturam, adeoque unum, excludit aliud, alioqui haud forent ætherogenea: verum enim verò nostro in themate scripturarum lapsus, ac testium explosio inter se ætherogenea esse ducuntur; igitur unum in alio minus includi edisseritur; ac per consequens unius permissio termini minime de alio argui par est, alioqui confusio, quæ est fugienda.

8 Dices: obstat ritus Magnæ Curie Vicariæ, qui occipit. *item servat dista Curia* 108. in quo sancitum habetur, quod post publicationem in causa contra scripturas, haud permitenda sit repulsæ. quod canonico identidem comprobatur jure, ex textu in cap. cum causis 15. de testibus, & attestat. cap. licet de probat. c. 1. de except. cap. præsentium 31. de testibus, & c. Alteserra, Fermosinus, Cujacius, Augustinus Barbosa in dicto cap. præsentium. Donellus lib. 25. commentar. cap. 12. & in dicto c. in causis. Borrellus tomo 1. decif. tit. 15. per totum. Balboa in cap. 1. de except. nu. 64. Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 7. quæst. 35. def. 1. num. 790. Milfynger in dicto cap. præsentium. Posthicus de manu. observat. 89. alique. idque non nisi

In Ant. Capic. Dec. LXVIII. Cap. Vn. 231

nisi ob subornationis periculum, *cap. fraternitatis de testibus, & attestacione*. inde fit, quod ante fas, iuraque sinunt, neu ulla irrogetur injuria, *l. si uini uis 24. §. item uideamus, ff. de damno infecto, l. iniuriarum 13. §. 1. & §. quod iure, ff. de iniuriis, l. nullus 55. l. factum 155. §. non uideatur, ff. de reg. iuris, cap. cum Ecclesia 31. de elect. cum refellere potius crimen, quam aliquam injuria afficere, *cap. 2. de ordin. cognit. l. qui iniuria 53. ff. de furtis, l. si quis 12. ff. de iniuriis, junctia l. qui ex libertate 26. ff. de liberal. causa, l. deferre 18. §. sed & communem, l. fisci 38. §. delatores, ff. de iure fisci. Fachineus lib. 9. controver. cap. 13. igitur, &c.**

10 Isthæc diluitur obiectio ab eodem Capicio *hæc, num. 3.* quatenus Pragmatica hujuscemodi hanc patiatur commentationem, ut puta de iis eloquitur, quæ ante litis contestationem,

11 præsententur, secus uero post. inde fit, quod quæ ante sunt, firmiter sunt; secus uero post: idque ne lites in infinitum protraherentur, quod Orbis tranquillitati opponeretur. hinc Cicero *philippica 13. ibi: dulce est nomen pacis, res uero ipsa cum iucunda, tum salutaris. & philippica 2. ibi: pax est tranquilla libertas.* & Silius Italicus uerè cecinit *lib. 11.*

Pace optima rerum

Quas homini novisse datum est: pax una triumphis

Innumeris potior.

Divus Augustinus *sermone 57. de uerbis domini*, sic describit. pax est serenitas mentis, tranquillitas animi, simplicitas cordis, vinculum amoris, consortium charitatis. hæc est, quæ similitudines tollit, bella compescit, iras comprimit, superbos calcat, humiles amat, discordes sedat, inimicos concordat, cunctis est placida, nescit extolli, nescit inflari; hæc qui accipere teneat: qui perdidit, repetat; qui amisit, exquirat: quoniam qui in eadem non erit inventus, à patre abdicatur, à filio exheredatur, nihilominus à Spiritu Sancto alienus efficitur: nec ad hereditatem domini poterit venire, qui testimonium pacis noluerit observare. & sermone 196. de tempore; ibi: quanta est huius pacis retributio hereditatem possidere cum Christo: pax dilectionis mater est, concordie vinculum, ac puræ mentis indicium. manifestum pacem meam de vobis dixit Christus. unde servare mandatum est, pacem in omnibus custodire. & poeta Christianus prudentius ptychomachia.

Pax plenum virtutis opus, pax summa laborum

Pax belli exacti pretium est, pretiumque periculi

Sydera pace urgent, consistunt terre a pace Nil placitum, siue pace Deo. non munus aram, &c.

12 exemplo esto de Mycipsa Rege jam jam morituro filios ad se acciri iussit, illosque paterno affectu monitos fecit, ut paci, concordieque studerent: ac mandasse sententiam, hæc apream subsignatam literis, præ oculis

assiduè haberent: enim uero concordia res parvæ crescunt, discordia maximæ dilabuntur. & de Scipione Africano, qui cum Romani de persequenda victoria, ac finiendo punico bello cogitarent, longa oratione ad studium pacis deducere studuit. Tit. Livius *decade 3. lib. 10.* Author est.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Testium repulsa: numquid ex causa contra testes examinatos, siue ante, siue post conclusionem, ut puta propter beneficium ad melius probandum permittenda sit.

Sive scripturarum, siue testium repulsa: num ante conclusionem factam semper permittenda sit.

Sive testium, siue scripturarum repulsa: an in summariis possessoris præmittenda sit.

Testium, vel scripturarum repulsa gravioribus in causis, si in conclusionis actu repositur: utrum admittenda sit.

Repulsa post termini lapsum: numquid concedenda sit.

Contra testes examinatos ad revelationem excommunicationis, tametsi in seculari repetitos foro: numquid repulsa permitti fas sit,

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesis 2. decisio.

Num. 7. & 8. ejusdem probatio.

Num. 9. Thesis 3. finitio.

Num. 10. 11. & 12. ejusdem probatio.

Num. 13. Thesis 4. decisio.

A' num. 14. usque ad 17. ejusdem probatio.

Num. 17. Thesis 5. prædefinitio.

Num. 18. & 19. ejusdem probatio.

Num. 20. Thesis 6. finitio.

Num. 21. & 22. ejusdem probatio.

Testium repulsa ex causa contra testes examinatos, siue ante, siue post conclusionem ad melius probandum, esse permittendam sancitum per S. R. C. fuisse, memorat Thorus *compend. decis. tomo 1. §. repulsa an sit concedenda ex causa contra testes examinatos ante conclusionem*, laudans Capicium, Ursillum, aliosque.

2 Probatur: ubi rationabilis extat causa, quæ iudicè haud fugit (scilicet varios ob fines, idque genus) toties post etiamnum conclusionem ad pinguius comprobandum testium.

3 repulsa admittere fas, iuraque sinunt, nam tametsi publicatis attestacionibus testes admitteri nequeunt, *cap. fraternitatis 17. cap. cum*

venisset 25. cap. cum causa 42. cap. constitutis 46. cap. per tuas 48. de testibus. Clement. 2. eodem tit. propter periculum falsitatis, & subornationis, laudato cap. fraternitatis 17. cap. intimavit 18. vers. idque, cap. cum venisset 25. cap. de testibus, & attestacionibus. cap. causam, cap. licet, de probat. Clement. 2. de testibus, novella 9. eodem tit. §. quia vero, collat. 7. Auth. qui semel, Cod. de probat. Borrellus tomò 2. de test. tit. 9. per tot. Covarr. in pract. cap. 13. num. 6. & cap. 18. num. 6. Minygerius, Augustinus Barboza, Fermosinus, alique in dicto cap. fraternitatis, ne testes corrumpantur. Clement. 5. in dicta Clementina 2. de testibus; ibi: cum non minus in appellacionibus subornatio sit timenda. Iustinus in novella, de testibus, §. quia vero, collat. 7. ibi: utpote suspicione habita, ne fortè reliquis prioribus, & dudum manifestis, propter eorum testimonia factis, ille non productionem testium, sed de precedentibus, aut non testificatis additamentum, aut coram depositionibus emendatione desiderat, cum pars juri produciendi testes resignasse videatur: adeoque ad ipsas productiones regressus haud amplius sit concedendus. I. queritur 14. §. si videtur, ff. de adilitio ad hoc, l. 3. C. de fide instrum. cap. quàm periculosum 7. quæst. 1. neu lites in infinitum protrahantur, neve iudicis auctoramentum eludatur, l. penult. Cod. de postulando, cap. 4. de testibus cogend. Plato lib. 12. de legibus, ibi: est lex, si quis alique prohibueris in iudicio venire, vel ipsum, vel testes: verumtamen aliquibus in thematibus admitti par est, ut puta, si de matrimoniali vinclo dissolvendo peragatur, cap. series 26. cap. ex tenore 35. cap. cum in tua 44. de testibus, cap. sicut 22. de spons. vel si de nuptiarum firmitate matrone examinande sint, cap. cum matrimonio 14. de probatio. inde fit, quòd instrumenta exhibere valent, cap. cum dilectus 9. de fide instrum. idque genus, cum in hisce causis grave animarum imminet periculum, ne adversus veritatem temere coniuges separètur. argum. cap. licet 47. de testibus, quare iure merito his in thematibus nunquamnon in Senatu testes recipiendi sunt, ubi per illos veritas assequi potest, L. unius, §. cognitorum; ibi: quocumque tempore, ff. de questionibus, cap. iudicantem 12. ibi: tamdiu actio ventiletur, quòdque ad rei veritatem perveniatur, nec litigantibus, iudex prius velit sua sententia obviare, quam ipsam peractis omnibus nihil habeant in questione, quod proponant, cap. series 26. de testibus: quemadmodum post sententiã definitivam identidem adversa admittitur probatio, cap. lator, cap. consanguinei, de re iudic. Covarr. in 4.2. par. cap. 8. §. 12. Thomas Sanchez de matrim. lib. 7. disput. 100. idque non nisi, ut firmius definitiva divulgetur sententia; igitur, &c.

6 Sive scripturarum, sive testium repulsam ante conclusionem factam, semper esse præmittendam, reor. ceu de factis, & per magnum Vicariæ forum, & per S.R.C. sancitum extitit.

Author est Thorus compend. decis. tomò 1. §. repulsa an sit semper concedenda, nonnullos laudans Authores, dummodò nulla permittendi post conclusionem iusta habeatur causa.

7 Probatur: seu testium, seu scripturarum repulsa, quemadmodum eorumdem examen, de ipsorum natura instituta sunt, ut conclusionem præcedere debeant; idque non nisi varios ob juris optimos fines; quandoquidem de conclusionis conceptu sit sublequi ad isthæc, cum sit illatio ex præmissis deducã; igitur ne iudiciarius ritus procul à iusta perturbetur causa; iuremerito fori stylus in substantialibus servandus sit, l. cum hi, §. si præter, ff. de transactionibus, l. traditionibus, Cod. de pactis, cap. cum dilectus, de rescript. cap. quia propter, de elec. cap. 1. de rebus Eccles. non alien. lib. 6. c. quæ contra, de regulis juris lib. 6.

9 Sive testium, sive scripturarum repulsam, summariis in possessionis, haud fore concedendam, reor. 2. ut per S.C. de factò sancitum, memorat Thorus compend. decis. tomò 1. §. repulsa testium, seu impugnatio scripturarum, laudans Capicium decis. 55. Grammaticum in ritu M.C.V. incip. sanè pro parte magnif. mulieris, num. 9. Tapiam in consil. minor jurat., num. 26. alioque apud eundem.

10 Probatur: n summario namque iudicio iudiciarius haud fit inspicendus ordo: propterea quod in summariis brevis habetur facti speciei notio; & aliqui summaria minùs foret facti speciei agnitio, ac per consequens summarii devastareut iudicii essentia. Antonius Faber 8. Cod. tit. 3. unde vi, def. 9. in allegat. num.

11 2. pag. 954. testium, seu scripturarum repulsa porrò, nonnisi de ordinario verificari potest iudicio; de cuius conceptu sit, planè, uberrimè meque rem ventilare, l. 2. ff. ad Velleianum. argum. legis nullus 7. ff. ad legem Corneliam, de falsis, secus verò de summario. inde est, quòd apud Romanos ordinaria illa differebatur iudicia, in quæ sollemnis iudiciorum formula usitabatur. Donellus lib. 2.3. comment. cap. 1. & 2. ubi Ofualdus lib. C. extraordinaria verò, in quibus haud secundum formulas à lege præscriptas iudicabatur, l. cum filius 17. ff. de rebus creditis, l. si longius, §. 1. ff. de iudic. aut quia non Prætor, seu Iudex extra ordinem, datus agnoscebat, l. 1. & per totum, ff. de variis, & extraordinariis cognis. aut ubi adversus stricti juris rationem, ex æquitate contrarium inducitur, l. si quis sepulchrum 17. ff. de relig. & sumpt. l. 2. ff. ex quibus causis maior. consule textum in l. pecunia 178. §. persecutionis, ff. de verborum significatione, l. filius 114. §. qui liberos, ff. de legatis 1. l. sicut legatù 92. ff. de condit. & demonstrat. Cujaciù in notis ad Paulum, lib. 5. sentent. tit. 13. Gothofredum in dicto §. qui liberos. Corasium in l. solet, ff. de offic. proconsul. Scipionem Gentilem lib. 3. de iurisdic. cap. 32. Brissonium lib. 5. de formulis, pag. 436. Vltetium lib. 1. de iudic. c. 2. Olanum lib. 3. paratip. cap. 9. per totum, qui fusi textum in l. actio 47. ff. de negot. gest. expedit; igitur, &c.

- 13 Testium, vel scripturarum repulsam gravioribus in causis, si in conclusionis actu reposcatur, esse admittendam, per S. R. C. fuisse prædefinitum, litteris prodit Thorus *compend. decis. tomo 1. §. repulsa in causis gravioribus*, laudans Rovitum in *prag. 1.1. num. 41. de ordin. judiciorum.*
- 14 Probatur 1. Tò *petere in conclusionis actu*, haud est post conclusionem rogare; igitur ut maturè, rectèque gravior discutatur causa, hanc admittendam fore testium repulsam, etiamnum in conclusionis actu, arbitror:
- 15 propterea quod Ly in *conclusionis actu petere* equipollens est, perinde ac si ante conclusionem postulatio fuisset: quandoquidem, gravioribus in causis si in conclusionis actu peteretur, quippe conclusionem impedit, quominus perficiatur; nec ardua res ob sedulitatis omissionem decidenda est; ac per consequens plena rei decidendæ reposcitur notio, quæ desideratur si in conclusionis actu hujusmodi omittatur testium repulsa; dūmodo id per partem haud dolosè fieri prædicatur, alioqui aliter erit procedendum; cum, dolus, fraudque nemini debeant patrocinari, *Litaeque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. qu. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tua 12. de Clericis non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. deteg. cap. tuus, de usuris*, quibus haud est aperiendus aditus, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de Sacros. Eccles. cap. porro, de divor. clem. 1. de usuris, clem. 1. §. finali. de concess. præben. quare per adversarium id commonstrandum erit, se aliquo fuisse legitimè detentum impedimento; vel alia de causa.*
- 17 Repulsam post termini lapsum si iusta habeatur causa, posse identidem permitti, per S. C. fuisse decisum, memorat Thorus in *supplemento decis. §. repulsa an sit concedenda.*

post lapsum termini; laudans Novarium, alioquinque.

- 18 Probatur: tamen si (regulariter loquendo) post termini lapsum haud admittenda sit testium repulsa; verumtamen si iusta habeatur causa, minis dissonum ducitur, ut permittatur.
- 19 tur, quæ enim iustè sunt iuris consona sunt, siquidem nonnullæ evenire queunt notiones, nonnullaque indicia, vel perturbatio- nes; quominus in iudicando sistere valeat quis, idque genus ex quibus iusta arguitur causa, cur testium, vel scripturarum repulsa rursus admittenda sit: ceu perabundè supra commonstratum fuit.
- 20 Adversus testes examinatos ad revelationē excommunicationis; tamen si in seculari repetitis Senatu, repulsam admittendam fore, reor 3. licet in laicali repetiti fuere foro, ceu sancitum fuisse, testatur Thorus *compend. decis. tomo 3. §. repulsa concedi an debeat*, adversus testes examinatos, memoras, id pluries prædefinitum fuisse per S. R. C. laudans Grammaticum *decis. 86.*
- 21 Probatur: tamen si in laicali repetiti fuere testes iudicio: verumtamen quodam id merè materialiter se habet: propterea quod: essi Iudex Ecclesiasticus processu à Iudice Laicali efformato uti valeat: verumtamen, pro libito suo est, ipso haud uti, ac per consequens novum efformare iudicium, *cap. at se Clerici, de iudiciis. Gonzalez 1. decretal. tit. 43. de arbitris, in cap. compromissum 14. num. 10. pag. 977.* extant namque iudicia isthæc diversa inter se; adeoque unum independenter
- 22 ab alio, cum ætherogenea sit Ecclesiastica iurisdicatio respectu laicalis: enim verò ex hisce binis universus regitur orbis, utpotè à Sole, qui est Ecclesia, & à Luna, quæ est Laicalis iurisdicatio, quare Iudicis Ecclesiastici sit, & testium repulsam permittere, & alia id genus, prout sibi placuerit.

DECISIO LXIX.

IN Causa Ioannis Hyeronimi de Scortiatidis cum Ioanne Fricia, super recuperanda possessione Castris Sacci. præsupposita validitate capitulorum initiorum inter quondam Serenissimum Regem Ferdinandum Secundum, ac Illu. Barones de Sancto Severino, inter quos erat quondam Dominus Comes Capudatii: in quibus bono pacis, quæ tunc inibatur; idem Rex restituebat dictos Barones in integrum, cum revocatione alienatorum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci species.

Fendalia bona ob Baronum rebellionem Regi devoluta; ac per consequens eidem incorporata, alterique ab eodem fisco alienata;

quid faciendum, si inter Regem, rebellesque Barones reconciliatio facta esse feratur, ac per consequens de cunctis confiscatis bonis ipsis in integrum restitutionem permisisset Rex: numquid ipsis contra bonorum confiscato-

G g rum

rum possessores recuperanda; possessionis remedium conveniat; quod idem equipollens est: numquid per futurorum confiscationem bonorum contra rebellem conciliatum, domini exceptionem opponere possint.

S U M M Æ.

A'num.1.usque ad 5.Thefis prædefinitio.

A'num. 5. usque ad 9. primæ Thesıs partis probationes .

Num.9.secundæ Thësis partis probatio.

Rebelles conciliatos Barones in priscum restituendos fore statum; ac per consequens contra confiscatum bonorum possessores recuperandæ possessionis remedium ipsis convenire; adeoque ipsorum bonorum confiscationem possessori-
bus nullam dominii adversus ipsos exceptionem competere posse, per S.C. vii prædefinitum litteris mandat Antonius Capicius *hic in fine*; ibi: *hæc causa in die Jovis quarta decima Septembris 1525. in Monasterio Montis Oliveti fuit votata per D. Ludo. de Monte-
alto. D. Hieronymum de Colle. D. Marcellum Gasella. D. Ciccum de Luffedo. D. Joannem Martiale. D. Bernardinum Galeota. D. Jacobum de la Quadra. & D. Doctorem Baronum. &c. &c. & omnes fuimus in voto, nullo discrepante, quod reus esset absolvendus: ego in voto meo reservavi, quod si aliis dominis videretur, quod conventus daret auctori aliquam pecuniæ summam propter dubietatem causæ, concurrerem. cum ipsa pecuniæ reservatione concurreretiam D. de Quadra, & D. Marcellus, &c. est Capiballani in pag. 3. de baron. nu. 34. Urfilli decif. 361. num. 14. Martæ de juridic. casu 187. num. 7. Valsequez controvers. illustr. lib. 1. c. 5. Thorus Author estl compend. decif. rot. 1. §. feudalita bona Regi ob rebellionem Baronis alteri alienata; tamen ipsorum emptores, possessorisque adversus fiscum de recuperandâ pecuniâ ipsi data agere queunt.*

5 Prima theſis probatur pars de reſtitutionis
in integrum conceptu eſt, ut res ad priſcum
reponatur ſtatim; ac per conſequens perinde
ſe habet, ac ſi nil damni paſſus fuiſſet reus.
I. quod ſi minor, *S. reſtitutio, ff. de minoribus, l. ſi*
locus, ff. quemadmodum ſervitutes, l. i. Cod. de
reparationibus, l. 2. c. in quibus cauſis Paulus
lib. i. ſententiarum, tit. 7. l. 1. S. cetero, ff. ad
Macedonianum, l. 3. ff. rem ratam, l. ſed ſi
juncto ibi Cujacio lib. 26. ff. Juliani, ff. ſi quid
in fraudem, l. 1. §. 1. ff. collat. bonor. l. 2. ff. ne de
ſtatu deſuncti, l. ſi acta 63. §. 4. ff. ad Trebell. l.
1. tit. 19. par. 6. cap. finali 2. queſt. 3. Gonzalez
1. decret. tit. 4. l. de in integrum reſtit. in c. re
6 *quiſivt 1. num. 8. pag. 909.* inde fit, quòd ſic
deſinitur aſſolet eſſe in priſcum reſpoſum ſtatim.
Paulus lib. 1. ſenten. tit. 7. l. 1. §. certè, *ff. ad mace-*
donianum, l. 3. ff. rem ratam, l. ſi locus, ff. quem-
admodum ſervitutes, l. i. Cod. de reparationi-
b. l. 2. Cod. in quibus cauſis, l. ſed ſi 8. ff. qui

in fraudem, l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. ne de statu defuncti, l. 3. ff. ad l. 2. §. 14. ff. ad Trebell. Osualdus ad Donellum lib. 21. cap. 4. lit. D. Morla tit. 5. quæst. 1. num. 1. Sfortia de in integrum restit. tract. 1. par. ar. 4. in isthac porrò sadi specie defactò inter Regem, & rebelles Barones conciliatio gesta fuit, ac in consequentiâ universonum confiscatorum bonorum à Rege in integrum restitutio permissa fuit; igitur recuperandæ possessionis remedium Baronibus convenire debet, alioqui frustra illis in integrum restitutio à Rege indulta fuisset.

7 Probat 2. Si confiscatorum possessores bonorum domini exceptionem adversus rebelles Barones conciliatos obfistere possent; profecto frustratoria redderetur rebellibus Baronibus conciliatis a Rege in integrum restitutio: siquidem si Barones hujusmodi confiscatorum precium bonorum restituerere deberent, ac per consequens nova illorum emptio foret, quippe per absurdum esset; quādoquidem præter Regis mentem foret: quæ enim extra mentem sunt pro nihilo ducenda *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata instituitur, ff. de legat. 1. l. cum tale §. ultimo, ff. de condiç. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connan. comment. juris civilis, lib. 7. cap. 1. num. 13. cum Regis intentio sit, ut in priscum reponetur statum, eodem profus pacto, quo erat prius: quare jure merito confestim ac ipsi a Rege in integrum restitutio permissa sit; ex incontinenti (inquam) de recuperande possessionis remedio rogitare queunt; ac bona eodem pacto, quo extant, ipsis restituida sunt; igitur, &c.*

9 Secunda Thesis probatur pars: bonorum namque confiscatorum emptores defraudò rebellibus Baronibus Filci jussu restituerunt; igitur iporum precii restituere debet Fiscus; alioqui Fiscus irrationabiliter aliena, cum jactura locupletaretur. hinc Cicero 2. Tufcul. ibi: qui alteri exitum parat, eum scire oportet sibi paratam pefsem, ut participet parem. & 1. officior. quod avique obtigerit, id quique teneat: eò si quis plus apparet, violabiusque humana societatis. & 2. officior. animadvertamus; cum alios juvare velimus, ne quos offendamus. sepe enim aut eos ladimus, quos non debemus; aut eos, quos non expedit. Si imprudenter, negligentia; si scienter, temeritatibus. & indidem: res familiaris quæri debet iis rebus, ad quibus abest turpido: conservari autem diligentia, & parsimonia; illis etiam rebus angere. & icidem: nostræ utilitatis res nobis omittende non sunt; alique erudendo, cum iis ipsis egamus: sed sue cuique utilitati, quod sine alterius injuria fiat servandum est. & 3. de finibus: alienum esse ad iustitia, ad quam nati esse videmur, detrabere quid de aliquo, quod sibi assuevit. & 3. offic. res familiaris amplificatio nemini nocens non est vituperanda, sed fingenda semper injuria, sed

destruere aliquid alteri, & hominem hominis incommodo, suum augere commodum, magis est contra naturam, quàm mors, quàm paupertas, quàm dolor, quàm cetera, quæ possunt aut corpori accidere, aut rebus externis. illud enim natura non patitur, ut aliorum spoliis nostras facultates copias opes augeamus. neque verò hoc solum natura, idest iure gentium, sed etiam legibus populorum, quibus in singulis Civitatibus Republice continentur eodem modo constitutum est, ut non liceat sui commodi causâ, nocere alteri. hoc enim spectant leges, hoc volunt, incolamem esse Civium conjunctionem. & 4. act. in Verrem: non est permissum, ne impune nobis liceat, quod alteri eripuerimus, id alteri tradere. & postmodum 3. offic. suum cuique incommodum ferendum potius, quàm de alterius commodis detrabendum: quod iuribus obnoxium foret, Inam hoc natura 14. ff. de cond. indeb. Ant. Faber in iuris prud. tit. 1. de iust. & iure, princ. 2. illat. 1. pag. 5. inspicito Grammaticum decis. 103. num. 119. Annam consilio 61. num. 39. & 40. Clarum præd. criminal. quest. 59. Reg. de Franchis decis. 203. Annam alleg. 119. num. 6.

Pro decisionis huiuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

F Eudalia bona ex pacto, & providentia designata, si ob primogeniti rebellionis crimen, sive ad agnatos, vel ad fratres devoluta esse prædicetur: numquid ob factam à Rege restitutionem, etiamnum pro pacis bono, feuda ipsa ad primogenitum restituenda sint.

Feuda, ob Vassalli rebellionem in Regem paratam: cuiusnam acquiruntur, Regi nè? an Baroni? si ad Baronis collationem pertinere prædicetur, eidemque fuerint ab eodem permissa Vassallo.

Feudum à Vassallo ob ipsius felloniam per Regem subtrahendum, avocatumque, si deinde felloniam contra Dominum haud fuisse peractam, dumtaxat verò ob hostium pavore, cum ipsis familiaritatem contraxisset dignoscatur: num per Regem ipsi feudum restituendum sit.

Feuda devoluta, si iterum de ipsis à Rege permissio fiat: utrum de novo quodam Adhooam designanda sint.

Si feudis ob Vassalli crimen ad Regem devolutum esse prædicetur: quænam devoluta, ac per consequens Regi acquisita ducuntur.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
A' num. 2. usque ad 8. ejusdem probatio.
Num. 8. & 9. Thesis secundæ decisio.
Num. 10. 11. & 12. ejusdem probatio.

- Num. 13. & 14. Thesis tertie finitio.
Num. 15. & 16. ejusdem probatio.
Num. 17. Thesis quartæ prædefinitio.
Num. 18. ejusdem probatio.
Num. 19. Thesis quintæ decisio.
Num. 20. & 21. ejusdem probatio.

F Eudalia bona ex pacto, & providentia designata, si ob primogeniti rebellionis crimen, sive ad Fiscum, sive ad agnatos, vel ad fratres devoluta esse prædicentur tunc ob factam à Rege restitutionem, etiamnum pro pacis bono feuda ipsa ad primogenitum esse restituenda, dubio procul reor. 1. perinde quasi in agnatorum ditione minùs fuissent bona isthac. est contra Ursillum decis. 356. num. 16. usque ad 24. Thorus compend. decis. tomo 1. §. feudalia bona devoluta ad Fiscum, vel ad agnatos, edocentem, quòd si feudum primogenito foriudicatum, & inhabili ad succedendum, obitus patris tempore secundogenito acquisitum sit, tunc amplius non potest esse primogenitus hæres; ac per consequens feudum deperdit; utpote per S. R. C. sancitum extitit.

2 Probatur: Tametsi feudum huiuscemodi, sive agnato, sive fratri, idque genus, acquisitum sit, ac per consequens hæredes sunt; cù extinctionis patris tempestate feudum primogenito acquiri nequibat: siquidem foriudicatus erat, qui inspecto Regni iure civili ter demortuus erat. Reg. de Franchis decis. 113. num. 11. & 12. Riccius collect. decis. 291.

3 Vivius decis. 335. inde fit, quòd jura, actionesque deperdiderat. Merlinus centur. 2. n. 21. Gaillus lib. 1. observat. 1. num. 38. Regens Petra ritu 220. nu. 3. adeoque obtruncationis pænarum pensum dare debebat. Scialoja, de foriudic. cap. 17. Mastrillus decis. 104. Vivius decis. 255. Verde instit. lib. 1. tit. quibus modis ius patriæ potestatis solvitur, num. 367. & 368. verumtamen verificata cum Rege pro pacis bono in integrum restitutione, in priscum reducenda sit statum; res; alioqui confiscatorum bonorum restitutio frustra à Rege permissa foret: etenim superflua cuncta à lege sunt reprobata, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. finali, Cod. qui admitti ad bonor. possess. & in prævio decretal. ibi: rescatis superfluis. Clement. xiv. §. quavis, de verbor. significat. inde fit, quòd superfluis actibus uti haud par est. l. hac stipulatio, §. Divi, ff. ut legator. nomine caveatur.

4 Nec aliquid suffragatur (ceu somniarunt Ursillus, Thorus, idque genus edisserere, quòd bona secundogenito jam acquisita supponitur, ac per consequens de illis designatus jam nominatur hæres; nec amplius deesse potest hæres, cum semel hæres semper hæres habendus erit, l. ei, qui solvit, de hæ. inst. l. ait Prator, §. sed quod Pap. de min. Cujacius comment. jur. ad l. Salvii Juliani, librum singula-

arem, de ambiguitatibus, ad l. 31. de vulg. & pup. substit. lit. D. pag. 2354. tom. 1. & ad librum 1. sententiarum, lit. B. pag. 452. tom. 1. adeoque ab ipso feudalia adepta haud subtrahi queunt bona.

5 Tametsi (inquam) bona isthac secundo-
genito jam acquisita esse supponuntur, ac
per consequens de illis designatus est hæres;
verumtamen id ritè commentandum duco
non nisi revocabiliter; alioqui in integrum
Regis restitutio frustraretur; quod perabsurdū
foret. Regis namque intentio hoc in casu est,
ut primogenitus in suum redigatur statum,
ac per consequens universa acquirat jura, quæ
ipsi à jure debentur; quæ cuncta desiderantur,
si feudi acquisitio ipsi denegaretur. Quare in
isthac facti specie simulatur, perinde ac si
nunquam secundogenitus hæres fuisset; nec
triviale dicerium illud: *semel hæres semper
hæres officit*: siquidem id commentandum
erit, si nulla rationabilis habeatur ratio, il-
lum hereditate privare; secus verò si
aliter teui in præsentia foret propter Regis in-
dultum.

6 Neu etiamnum responsitare fas est, Princi-
pem tertio jure acquiritum adimere haud pos-
se, l. 2. §. meritò, & §. si quis à Principe, ff.
*ne quid in loco publico, l. 4. C. de emancip. li-
ber. Ant. Faber 6. Cod. tit. 5. de testamentis, def. 2. num. 21. in allegat. pag. 624. propte-
reaquod id interpretandum erit rationabili
circumscripta causa: in nostro porro casu,
idque nō nisi pro communi pacis bono, quod
asserat. Cicero Philippic. 2. ibi: Pax est tran-
quilla libertas. & Philipp. 13. ibi: dulce est
nomen pacis; res verò ipsa cum incundatuna
salutaris. & 5. lib. epistol. epist. 21. ibi: quam-
vis tuta conditione pacem accipere malui,
7 quam viribus cū valētiore pugnare. exemplo
esto: Romanæ binæ femine, scilicet Veturia,
& Volumina pacem Romanis dedere: quate-
nus hæc filium, illa verò Corilianum maritū
à Patriæ oppugnatione avertit, quemadmodū
inter Romanos, Sabinosque fecere, idque ge-
nus: quare juremeritò Antonius Pius ada-
mabat illam Scipionis Africani celebratissi-
mam sententiam: *se malle unum asservere
Civem, quàm mille obtruncare hostes*. Iulius
Capitolinus Author est: & ut in subditis cle-
mentiam exerceat Princeps. Hinc jure op-
timum Tullius ad Quintum fratrem, epist. 1.
litteris mandat; ibi: *Nihil est tam deformē,
quàm ad summam imperium acerbiteratē
naturæ adinungere*. & 1. de Offic. ibi: *Reſtē
precipere videntur, qui monent quantò su-
periores simus, tantò nos submissius geramus*.
& 2. de Oratore; ibi: *In bonis fortuna summa
laus est non exultasse, sed in potestate, non fuisse
insolentem in pecunia: non se prætulisse aliis
propter abundantiam fortune: ut opes, &
copiæ, non superbia videantur, ac libidini,
sed bonitati, ac moderationis facultatem, ac
materiam dedisse*. idemque, 1. Offic. ibi: *Nil
est laudabilius, nihil magno, & præclaro viro**

*dignius placabilitate, & clementia, quæ ita
probanda est, ut adhibeatur Reipublica causa
severitas, sine qua administrari Civitas non
potest*.

8 Feuda, ob Vassalli rebellionem in Regem
patratam ad Baronem, secus verò ad Regem
spectare; sive superstes, sive extinctus sit
delinquens, dummodò ad Baronis collatio-
nem pertineat, reor 2. est Regentis de Ponte
decis. 23. num. 7. Afflicti decis. 282. à num.
12. ad finem, quem sectatur Freccia de sub-
feu. lib. 2. in 29. edisserens, aliàs per Reg.
Cameram statum prædefinitum, ut feudum
possideat Rex, ad usque vixerit feudatarius, &
ex eo descendentes, ut perciperent fructus,
inspicio Thorum compend. decis. tomo 1.
§. *feuda devoluta ob rebellionem Vassalli
commissam in Regem*, alios laudantem Au-
thores, referentemque, sic per S. R. C. fuisse
sanctum.

10 Probat, Tametsi delinquens iste in Re-
gem deliquisse feratur, ac per consequens &
ab eodem defecisse, & penarum pensum dare
debebit, cum pena suam teneat Autho-
rem, l. sancimus, Cod. de panis, l. ab-
sentem, ff. eodem, etsi inter se commensu-
rantur, dicta l. sancimus, cap. cum non asse-
ramus frateras, in fine 24. quæst. 1. cap. quæ-
sivit, de iis, quæ sunt à majori parte Capituli,
cap. felicitis, §. illud autem, de panis in 6. cum
Reipublicæ inter sit, ne delicta restent impu-
nita, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers.
cum neque impunita, ff. ad legem Aquiliam,
l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l.
congruit 13. ff. de Offic. Præsidis, l. sithum,
§. tametsi, ff. de solut. extr. vag. ad reprimend.
in princip. cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap.
ut fama 35. §. 1. de sententiæ excomm. præ-

11 fertim si sint in Principis personam, quod
crimen consanguineos, affinesque apud Ma-
cedones idētidem amplectitur. Quintus Curi-
tius apud P. Herodum in de Dymni, Philo-
tæque obtruncatione, Author est: verumtam-
en cum ex Regis permissu feudi collationē
nō nisi ad Baronē pertinere supponatur, con-
sequens sit, ut Baro à justa procul causa istius-
12 modi haud privandus sit jurisdictione: si-
quidem feudi Dominus utilis Baro, directus
verò Rex vocatur. Hotmanus de feud. disp.
cap. 3. littera D. pag. 811. delinquens demum
non nisi commoditate fruens, seu actualem
fructuum perceptionem colligens; quæ adua-
lis fructuum collectio penes delinquentem,
verificata rebellionis labe, deesse dicitur,
adeoque ad Baronem transire, qui utilis sup-
ponitur Dominus.

13 Feudum à Vassallo, ob ipsius felloniam per
Regem subtrahū, avocatumque, si deinde fel-
loniam contra Dominum haud fuisse pera-
ctam, dumtaxat verò ob hostium pavorem,
cum ipsi familiaritatem contraxisse digno-
scatur; tunc per Regem ipsi feudum haud re-

14 stituendum fore, reor 3. ut prædefinitum re-
fert Grammaticus decis. 18. Author est Tho-
rus

tus *tomo 1. compend. decif. §. feudum in Vassallo per Regem advocatum eo felloniam.*

15 Probatur: Tamen si hostium pavor habitus fuisset, ac per consequens cum hostibus conjunctionem, familiaritatemque contraxerit; verumtamen ex continenti defecisse ducatur: propterea quod potius deperire, quam cum Domini sui hoste familiaritatem contrahere debeat. Cicero *Philipp. 13.* ibi: *Memini colloquia, & cum acerrimis hostibus, & cum gravissimè dissentientibus hostibus.* Cicero 1. offic. equidem illud etiam animadverto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur: quandoquidem Baro, Vassallus, idque genus, usque ad novissimum vitæ spiritum directum defensare debet Dominum, ac per consequens cum hostibus conferre manus, alioqui ceu rebellis ducendus sit:

16 quandoquidem isthac est Baronis, idque generis, obligatio. Hotmanus *de feud. disput. cap. 1. littera A, B, & C, pag. 807.* igitur in suo defecere essentialiter perhibetur munere.

17 Feuda devoluta, si iterum ipsa à Rege permissa sint; tunc de novo quoad Adhoo designanda est: reor 4. est Anna in cap. 1. de Vassallo decrepita *atatis, num. 150.* Anelli de Amato *consilio 12. num. 11.* Camilli de Curte in *divers. fol. 41. à num. 57.* aliorumque, apud Reg. de Marinis, *alleg. 117. num. 13.* memorantem, sic fuisse decusum.

18 Probatur: Est namque nova permissio, ac per consequens nova Regis notio; nec servitorum priscorum igitur sit: siquidem extincta reputantur; igitur cum sit nova Regis permissio, ac benevolentiam exercere volens super istiusmodi familia. Cicero: *meminisse debet is, in quem est collatum beneficium, non commemorare, qui contulit.* & alibi: *odiosum hominum genus officia ex probantium.* & alibi: *beneficiam nec in puerum, nec in senem conferendum est: in hunc quia petit antequam gratia referenda datur oportunitas: in illū, quia non meminit.* & alibi: *improbis est homo, qui beneficium scit sumere, & reddere nescit.* & ingratus, qui beneficium accepisse se negat, quod accepit: ingratus (inquam) qui id dissimulat: rursum ingratus, qui non reddit: at omnium ingratisissimus, qui oblitus est. Plautus.

Quod bene fit bonis,

Haud perit.

Nec aurum, nec argentum, nec quicquam eorum, quæ accipiuntur beneficium est; sed ejus qui tribuit, animus.

Bene facta bene factis cumulanda.

Aliquando gratus est, quod facile, quàm quod plena manu datur.

Quicquid sine detrimento commodari potest, id tribuitur etiam ignoro.

Serò beneficium dedit, qui roganti dedit.

Eodem animo debetur beneficium, quo datur.

Reddit beneficium, qui libenter debet.

Nemo licenter debet, quod non accipit, sed extorsit.

Et Ovid.

Est aliqua ingrato meritum exprobare voluptas

Immunifico cantari solet, quod habes,

Nec habeas.

Et Salustius.

Regem armis, quàm magnificentia vinci, minus flagitiosum.

jure merito nova subditi notio. reposcitur; adeoque ad hoc noviter designanda.

19. Feudum ob Vassalli crimen ad Regem devolutum, tunc universa rebellis bona, juraque actionesque, quæ rebeli convenite prædicantur. Regi adipisci, reor 5. est Reg. de Marinis *resol. juris, lib. 2. cap. 134. num. 19. in fine.*

20. Illatio isthæ probatione haud indiget; siquidem defacto hodie ita experientia servari nos adocet: quandoquidem rebellis, qui in proprium conspiravit Principem, nullo dignus sit suffragio, ac per consequens ceu auxilio destitutus, & cunctis bonis, & vita orbatus est. Argum. legis *ultima, Cod. de jure emphyt. Pachineus 4. contro. cap. 64. lit. D. in fine, pag. 482. I. quisquis 5. ibi: ipse quidem utpote Majestatis reus gladio feriat; bonis ejus omnibus Fisco nostro additis, Cod. ad leg. Juliam Majestatis. inspicito Reg. de Marinis ad decif. Reg. Revert. 25. num. 1. pag. 50. & decif. 98. ubi idem. & Virgilius 6. *Æneidos*, ibi: *Gallumque rebellem.* Livius lib. 40. *Provinciam ingenio ferocem, & rebellatricem.* & Ovidius 3. *Trist. el. 12. reque rebellatricis tandem Germania.* Cæsar bel. Gal. *rebellio facta.* Tacitus lib. 3. *rebellionem captare.* Livius 5. *decad. lib. 2. qui pacatos ad rebellium incitasset.* Valerius Maximus de Tullio*

21 *hostilio, cap. 7. lib. 4.* exemplo esto de Hierusalem, quæ apud Regem Artaxerxem de rebellionem inculcata, esse delendam pronuntiavit. 1. *Esdre, cap. 4.* sic de Populo Idælitico, qui Dei præceptum, manna usque mana haud servavit: inde vermis scætere occipit. Exodi *cap. 16. vers. 20.* cum Principes à Deo creati sint, ipsorum iussu Populus obtemperare debet, juxta illud: *per me Reges regnant, & legum conditores iusta decernunt.*

DECISIO LXX.

IN Causa Magnifici Bartholomæi Caraccioli cum Magnifica Elionora Caracciola ejus nepte: dubitatum est, an idem Bartholomæus agens contra diætam Elionoram, ut hæredem assertam quondam Magnifici Jo: Bapt. Caraccio-

238 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

cioli sui Patris, debeat, in stāte conventa, in libello suo exprimere, quod ipsa est hæres absque aliqua adjunctione; videlicet quod est altera hæres, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Cum igitur Capiciana isthæc Decisio quā maximè perobscura sit; & confusionis ratio est; quatenus plures facti species continet; jure merito, ut confusio tollatur, nonnullæ designandæ sunt facti species.

Prima Facti Species.

Patrus contra neptem Patris sui heredem agens, & in libello afferens, esse debitoris sui defuncti heredem, ac hereditatem adiisse, ejusdemque administrationem exercere: nūquid declaratio isthæc pro libelli firmitate sat esse prædicetur, ac per consequens in causa procedi valeat?

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
- Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ decisio.
- Num. 5. ejusdem Thesis probatio.
- Num. 6. Thesis tertiæ finitio.
- A. num. 7. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Pro libelli firmitate sufficienter fore declaratam, per S. R. C. fuisse prædefinitum, memorat Antonius Capicius *hic, num. 2. ibi: fuit decretum, quod ista declaratio sufficeret, & quod in causa procedatur, non obstanter, quod in eadem additione esset quadam protestatio: videlicet quod dictus Bartholomæus protestabatur, quod si in futurum appareret, seu ad sui notitiam deveniret de aliquo jure sibi competente in eadem hereditate, quod sibi esset saluum. est Thori compend. decis. romo 1. §. actor declarando filium debitoris sui esse heredem, &c. quare causam ulterius protendi posse par est.*

2 Probatur: actor hoc in themate fundus ritè differitur munere suo: siquidem uti actor contra reum agit, cum rei fori consecrari astringatur, in *crimin. C. de iurisdic. omniū judic. l. iuris ordinem, Cod. eod. tit. l. fin. Cod. ubi in rem actio, l. 2. Cod. ubi, & apud quem, c. experientia, & cap. si quisque 11. qu. 1. cap. sanè, cap. cum sit generale, cap. si clericus, de foro competenti, suam actionis commonstrando causam, ac reum ceu defuncti heredem convenisse, ac per consequens utpotè defuncti debitoris sui heredem representans; neu ad aliqua dicta astringendus, enim verò universa jura activa, passivaque in heredem transiunt, l. cum heredes, ff. de acquirenda hereditate, c.*

l. in omne, ff. de acquirenda heredit. l. hereditas 28. ff. de acquirenda heredit. l. hereditas 28. ff. de regulis iuris, l. aristo. ff. de jure liberandi; cum extincti personam representet, l. hereditas 28. ff. de regulis iuris; igitur, &c.

Secunda Facti Species.

Neptis hoc in casu conventa: numquid sat sit, si respondeat auctori patrui, se fore heredem absque alio adjuncto, scilicet, quod est vocata hæres.

4 Distinguas: vel neptis isthæc paternam, adiit hereditatem, vel non: si primum se heredem de factò esse, respondere astringendam fore, duco: sin autem secundum, se fuisse heredem institutam responsum dare solummodo sat est.

5 Ultraque thesis pars eodem comprobatur medio: siquidem sic germanum, verumq; daret neptis responsum, hinc Cicero pro M. Caelio; ibi: *ò magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, contraque fidas omnium insidias, facile se per se ipsa defendat.* & oratione in Vatini. ibi: *Tantum semper potentiam veritas habuit, ut nullis machinis, ut cuiusquam hominis ingenio, aut arte subverti potuerit, & licet in causis nullum patronum, aut defensorem obtineat, tamen per se ipsa defeditur.* & pro Quintio: *est interdum ita perspicua veritas, ut eam infirmare nulla res possit; tamen est adhibenda interdum veritati, ut eruat.* & 1. offic. homini est propria veri inquisitio, atque investigatio. & pro Cluentio: *multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defenso interclusa respirat.* & 1. offic. ibi: *quod verum simplex, sincerumque est, id est natura hominis accommodatissimum.* & in appen. sentent. ex apoph. ibi: *veritas in dicendo maxime probanda est; & is optime dicit, cuius oratio congruit rebus, ex quibus petenda est orationis qualitas, potius quam ex artificio.* & indidem: *veritas multis verbis non eget, & rectius meminimus, quæ paucis rebus comprehensa sunt.* etenim suum haud illuderet adversarium. Virgil. certantque illudere capto. Cicero pro Sexto Roscio: *quid ergo afferi quare id factum putemus? verè nihil potes dicere. finge aliquid saltem commode, ut ne planè videaris id facere, quod aperte facis huius miseri fortunis, & bonum virorum talium dignitati illudere.* idem pro Roscio Comædo: *quid si tandem planum facio post decisionem veterè Roscii, post repromissionem recentem hanc famulii HS. ccc. 53. Fannium à qu. Flavio Panurgi nomine abstulisse tamen diutius illudere viri*

optimi existimationi qu. Roscii audebit? Teren. in Phor. 5. 22. Satin. super bē illudatis me. Virg. verbis virtutem illud superbis. idem in And. 5. 1. 3. ibi: dum studeo obsequi tibi; pene illius vitam filia, quare firma duceretur nepotis infantia. inspicito Thorum compend. decis. tomo 1. §. libellus in iudicio productus per creditorem convenientem filium.

Tertia facti species.

Actoris protestatio in hereditate æs alieni poscentis, ut puta si de iure aliquo sibi cōpetente in hereditate aliqua, quod sibi salu foret in futurum appareret, numquid contrarietatem implicare prædicetur, si actor ipse debitoris filium conveniet, se ipsius hæredem fatendo.

6 Nullam fore implicantiam, per S. R. C. fuisse prædefinitum, refert Antonius Capicius hinc in fine; ibi: *tamen ut dictum est, fuit votatum contra Elionoram.* est Thori compend. decis. tomo 1. §. actoris petentis debitum.

7 Probatur: quilibet actor in hereditate aliqua sua habens, sive contra conjunctum, sive extraneum agit, tunc de iuribus suis sibi cōvenientibus, sive de præsentis, sive de futuro protestationem facere potest. enim vero cuiuslibet mortalis iuris est, suum tutari jus, l. 1. §. ita cum editio, ff. quæ sent. appellat. l. de unoquoque. ff. de iudiciis. Caramuel in Theologia moralis, quæst. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159. cum cuilibet animali etiamnum irrationali id à naturali permixtum sit iure, ut se, bonaque sua ab oppressoribus defendissent, l. 1. §. cum arietes, ff. si quadrupes, l. sciendum. §. qui cum, ff. ad leg. aquiliam; ibi: vim vi defendere omnes leges, omniæque iura permittunt. consule textum in l. 4. ff. ad leg. aquiliam; ibi: adversus periculum naturalis ratio permittit se defendere. hinc Ovidius 5. de arte amandi.

Armaque in armatos sumere iura sinunt. Cicero 1. officio: ibi: omni generi animantium à natura tributum esse, ut se vitam. corporaque tueantur. inde est, quod qui ius alterius lædit, contra proprii diclaminis rationē procedit, l. probum 42. ff. de verb. signifi. §. iuris præcepta. ubi Hotmanus, Franciscus Balduinus, Cujacius, alique in præmio insit. civil. consule textum in l. iustitiam 10. §. 1. ff. de iustit. & iure, l. 1. ff. de furtis, l. ut vim, ff. de iustit. & iure, l. 1. ff. de pactis, l. 1. ff. de constituta pecunia, l. fitchum 95. naturalis, ff. de solutionibus. Merillum lib. 1. prior. observat. cap. 11.

9 & 12. exemplo esto de Mauritio Imperatore, qui Divum Gregorium Papam per literas simplicem nuncupaverat Pontifex responsum dedisse fertur: quos Deus Deorum appellatio non dignetur, ipsi fatuos accire amsit, epistola 77. lib. 4. & lege Elia fuit cautum, ut locuples in iure dicendo clienti adesset in isthæc verba: assiduo vindex, assiduum esto. Alexander lib. 6. cap. 10. igitur in isthæc facti specie nulla relictet repugnantia.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

DE libello: numquid mutatio pluries fieri possit.

Filius agens, ut Patris hæres: num se esse hæredem probare astringitur, vel an se fore filium probasse, sat sit.

Quibus in thematibus post litis contestationem libelli emendatio permittenda sit.

Si partes libelli obscuri, incerti, generaliter omnino declarande sint: à quonam declaratio isthæc facienda sit: à principali nē? an verò ab ejus procuratore?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ decisio.

A' num. 5. usq; ad 11. ejusdem probationes.

Num. 11. & 12. Thesis terciæ finitio, ejusdemque probatio.

Num. 13. Thesis quartæ prædefinitio.

A' num. 14. usque ad ejus finem, ejusdem probationes.

SI de primo sit sermo themate, & tamen sit Thorus compend. decis. tomo 1. §. libellus an pluries mutari possit, docet, bis mutari posse; in causa verò maximi ponderis septies; quod in praxi servari nec non describit, laudans Afflidum. 2. decis. 60. in fine: verumtamen hoc in casu prudentis Judicis arbitrio esse redigendum, censeo, qui mutationis rationem examinare debet, inspicendo quos ob fines variatio sit; alioqui jus civile, judiciumque illudetur, 3. quod per absurdum foret, quandoquidem neū Judex, neū Judicia, sed criminalia, sed civilia eludi fas est. hinc Juremerito Tullius pro Cecinna. qui ius civile contemnendum putat, is vincula revellit, non modò iudiciorum, sed etiam utilitatis, vitæque communis. Qui autem interperes juris vituperat, si imperitis juris esse dicit, de hominibus, non de iure civili detrahitis. Si imperitis non putat esse obtemperandum, non homines lædit, sed leges, & iura labefactat. & 2. officior. ibi: iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio, atque interpretatio. & pro Cecinna. Nihil est in Civitate tam diligenter retinendum, quam ius civile. Etenim hoc sublato nihil est, quare exploratum cuiquam possit esse quid suum, aut quid alienum sit. Nihil est, quod æquabile inter omnes, atque unum omnibus esse possit. & pro Cecin. ibi: ius civile eiusmodi esse debet, quod neque insecti gratia, neque perfringi potentia; neque adulterari pecunia possit. Quod si non modo oppressum, sed etiam desertum, aut negligentius adservatum erit, nihil est, quod quisque

quam se habere certum, aut à patre accepturum, aut relicturum liberis arbitretur. & 3. offic. veri juris, germanaque iustitia solidam, & expressam imaginem nullam tenemus, umbra, & imaginibus utimur.

4 Sin de secundo verba faciamus casu, & se adu, & patris filium, & ejus heredem probare debere; ac per consequens iusthæc bina copulative repofci cenfeo. est Authorum nonnullorum, quorum Author est Petra hic num. 1.

5 Probatur: ubi ut patris hæres se gerens filius, ac ita in foro sitens; toties quis haud ignorat, & filiationem, & se esse heredem probare debere: etenim, & filiatio, & se esse heredem quid facti sunt, ac per consequens probatione indigent, *lin bello, §. facta, ff. de caprivis, & postlim. reversi, l. si emancipati 9. Cod. de collationibus, l. 1. Cod. de probationibus, l. quicumque, §. fin. ff. de publican. l. asecratio, Cod. de non numerat. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet de constit. lib. 6.* quandoquidem utpote filius agit, igitur se esse filium supponit; ergo probatum se esse heredem; cum utrobique eadem urgeat ratio, ac per consequens eadem juris statuitur, *l. illud ff. ad l. aquil. l. si postulare, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendis, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. l. ex Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccl. §. si igitur, Instit. quod cū eo. Cicero 1. offic. de homine 119. societatis humana vinculum, est ratio, & oratio, quæ dicendo, communicando, disceptando, iudicando, conciliat inter se homines, conjungitque naturalis quadam societate. neque ulla re alia absumus à natura ferarum. & 1. de legibus; ibi: ratione prestatum bellus. & ad Brutum, 16. nihil per se amplius est, nisi in quo iudicii ratio extat. & 4. Tusculan. ibi: bene adhibita ratio cernit quid optimum sit: neglecta multis implicatur erroribus.*

6 Probatur 2. tametsi illatio isthæc firma ducenda sit, filius est igitur hæres, *lin suis, ff. de liber. & posth. lin suis 14. ff. de suis, & legit. Ant. Faber 6. Cod. tit. 12. de repud. vel abst. def. 2. num. 1. in allegat. pag. 676.* ac per consequens ceu filius, agere videtur, ut hæres: at tamen id in actu signato, ac per consequens potentialiter, seu jure, secus vero actualiter commentanda erit: siquidem etsi pater filium necessariò heredem instituire debet suum, cum filius Patris, & suus, & necessarius sit hæres, *leg. ult. ff. de bonis damnator. l. filius 22. ff. de inofficio. testam. l. 2. §. ff. eodem, l. 6. Cod. eodem, §. 2. Instit. eodem, lin suis 11. ff. de liberis, & posthumis, l. ultima, ff. de constit. Instit. l. si pater, Cod. de Instit. & subtit. sub condit. fac. l. scimus 36. Sallud, Cod. de inofficio. testam. l. licet, Cod. de iur. deliberan. argum. l. prolatum Cod. de sentent. & inter locut. §. five igitur, Authentico, ut cum de appellat. cognosc. collat. 8. argum. l. 3. §. purè, ff. de liberis, & posthum. l. cum quidam, ff. eod. Hotmanus conf. 9. num. 9. & 10. lit. F. pag. 55. & 6. tom. 2. & lib. 2. Instit. tit. 13. de exheredatio. liberorum, lit. C. pag.*

317. tom. 2. Balduinus 2. Instit. tit. 13. pag. 277. inde est, quòd legitima filii legitimis, & naturalibus naturali debetur jure. Donellus lib. 19. commentar. cap. 4. Cujacius in novell. 18. Vulteius in §. penult. Instit. de inofficio. Pichardus in rubric. de hered. quæ ab intestat. nu. 61. Velleus de partition. cap. 17. & 18. pro qua sententia faciunt textus in cap. si pater, de testat. in 6. cap. ius naturale, 1. distinct. l. cum ratio, ff. de bonis damnatorum, l. scripto, §. ultimo, ff. unde liberi, l. nam, & si 15. ff. de inofficio. l. fin. ff. quorum bonorum. Authen. de heredibus, & falcid. §. primum igitur: cum legitima alimentorum loco succedat, ut latè probat Valentia 3. de liberis, & posthum. cap. 1. consule Cujacium in novella 18. Vulteius in §. penult. Instit. de inofficio. Pichardum in rubric. Instit. de hered. quæ ab intestat. num. 61. Pacium methodod. ad Cod. tit. 28. cap. 6. num. 30. verum tamen penes filium est Patris hereditatem acceptare, adeoque ius deliberandi habet, cum in antiquioribus 14. Cod. de iure deliberandi. fin. §. & hæc quidem, Cod. de iure deliberandi. §. extraneis, Instit. de subtit. pupillar. l. si servus 9. ff. de iure deliberandi, quare juremeritò infirma ducitur illatio isthæc: est filius, ergo adu est hæres; tametsi firma: est filius, igitur pro libito suo Patris hereditatem acceptare potest. inspicito Fachineum 4. controvers. iur. cap. 65. pag. 482. vel est filius, igitur Pater ipsum, heredem necessariò instituire debet, *ult. ff. de condi. Instit. l. si pater, C. de Instit. & subtit. sub cond. facti. Balduinus Instit. de exheredat. liberorum, tit. 13. in princ. & per tot. pag. 277.* juremeritò hic prius filiatio cõprobanda erit, 10 deinde actualis hereditatis acceptatio. quæ enim facti sunt probatione indigent, *dis. lin bello, laudata l. si emancipati 9. l. quicumque, §. fin. ff. de publican. l. asecratio, Cod. de non numerat. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet de constit. lib. 6.*

11 Tametsi ex juris dispositione post litis cõtestationem libelli emendatio vetita habetur, ceu unanimiter edocent Authores in l. edita, Cod. de edendo: verum tamen pluribus in thematibus emendatio permittitur, utputa si de errore liqueat, *§. si quis alius, Instit. de actionibus, cap. finali de consec. l. error, Cod. de iur. & facti ignorantia* & vel in aliis facti speciebus, quæ inspicì queunt apud Reg. de Marinis 3. allegat. 82. à nu. 38. usque ad 40. nonnullos laudantem Authores. hinc Cicero de amicitia, §. quid non ego medicina, me ipse consulor, & maximè illo solatio, quòd eo errore careo, quo amicorum discessu, plerique angì solent. idem, de senectute 77. quòd si in hoc erro, quòd animos hominum immortales esse credam, libenter erro: nec mihi hunc errorem, quo delector, dum vivo, extorqueri volo. Plaut. in mercatore, 7. 11. nec quid nunc corde confilii capere possim? Scio, tantum cum cura meo est error animo, dum mei servum per placet mihi consilium, dum rursus bene placeat. & Horat. in arte, quo virtus, quo ferat error. propterea quod

quod error assensum explodit, *l. si per errorem, ff. de iurisd. omnium iudicum, l. si procurator, ff. de acquirendo rerum dominio, l. non idcirco, Cod. de iuris, & facti ignor. antia.* Antonius Faber *instit. de iustit. & iur. princ. 1. confut. 1. pag. 3.*

- 13 Si partes libelli obscuri, incerti, generalisive omnino declarande sint, tunc potius à principali, quam ab ejus procuratore, declarationem hanc faciendam esse, haud dubiè opinor. est Bartoli, Angeli, Alexandri, idque genus *in l. inter stipulantem, §. 1. ff. de verborum obligationibus, & in l. si quis intentione, ff. de iudiciis, quod procedit, edocet Mulcatellus in praxi pars 1. glossa declarant, in additione.* sive libellus sit à domino, seu à principali porrectus, sive à procuratore domino mandante;
- 14 siquidem istiusmodi declarationes personarum sunt, & per consequens à principali, secus verò ab ejus procuratore nisi spe-

cialia habeat mandatum :

- 15 Probatur 2. in libello actoris intentio explananda est, siquidè ut vincat, necessu ducitur, ut ante omnia suam probet intentionem Antonius Faber 3. *Cod. tit. 1. de iudiciis, def. 19. num. 4. in allegat. pag. 160.* igitur ubi obscura est; toties ipsemet actor id explanare debet : verum enim verò actor non nisi principalis dicitur, secus verò ejus procurator, qui haud suam, aliorum representat personam. Antonius Faber 2. *Cod. tit. 8. de procurat. def. 25. nu. 1. in allegat. pag. 501.* cum aliena domini mandato negotia administret, *l. si diligenti §. 5. ultimo, ff. mandati, l. licet 42. §. 1. qui, ff. de procuratoribus, l. 1. in princ. l. 3. l. filii §. 1. si quis 31. §. 1. nu. 1. l. qui proprio 47. in principio, l. Paulus 69. ff. hoc tit. l. velle 36. ff. de iudiciis.* ubi Bacovius, Vulteius de iudiciis lib. 1. cap. 7. num. 59. Duarenus ad tit. de procuratoribus cap. 2. igitur, &c.

DECISIO LXXI.

IN Causa Illustrissimi D. Ferdinandi de Aragonia cum Illustrissimo Ferdinando de Sancto Sever. Principe Salerni super petitione ducatorum sex millium eidem debitorum vigore instrumenti mutui facti sibi olim per Illustris. Antonellum Principem Salerni Avum dicti Ferdinandi dependentis ex dotibus Uxoris suæ, pro parte conventi adducebatur satisfactio, & ad eam probandam potissimè afferebatur quoddam rescriptum Chatholici Regis in quo Rex permittebat causam spoli comitatus Arenarum olim facti dicto D. Ferdinando, & in eo dicebatur: qualiter ipse D. Ferdinandus afferebat, quòd idem comitatus erat obligatus pro dotibus quondam suæ Uxoris in ducatis 12. m. quos idem D. Ferdinandus pro conservatione dicti comitatus de dotibus præfatis exolvit: fuerant enim dotes ducati 12. m. quos idem D. Ferdinandus recepisse per instrumentum dotale confessus fuerat, & eo die Princeps Antonellus suus Cognatus fecerat sibi instrumentum mutui de ducatis 6. m. magna igitur fuit facta hæsitatio super dictis verbis rescripti, si probarent solutionem, veram dictorum ducatorum 12. m. cum Illustris. Dominus D. Ferdinandus dicat, se illos exolvisse, & non potuissent exolvi, nisi per eum habiti essent, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN:

Facti Species.

Dotis solutio promissa: numquid ex præciso Regis rescripto obtento, ritè gesta arguenda est: si Rex in rescripto Castrici alicuius actori exactionem permittebat; non nisi in dotis satisfactionem.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

IAud ritè gestam fore, reor, ac per consequens ex præciso Regis rescripto id ritè haud arguendum sit; quare jure merito in actoris favorem S.R.C. sanxit. Author est Antonius Capicius *hæc in finez ibi: fuit votatum pro actoris per prædicta.* est Bologneti in *l. edita num. 24. Cod. de edendo. Thori compend. decis. tomo 1. §. solutio dotis promissa an præsumatur facta ex rescripto per Regem.*

2 Probatur 1. rescripti namque verba illa, nostro in themate merè enunciativa erant, quæ de ipsorum conceptu haud probant,

H h 3 prop-

3 propterea quod ut commonstrat, assertiva, vel negativa esse debent, cum in hisce verborum formulis aliquid, vel affirmatur, vel denegatur, secus verò ubi purè recitative textetur, constituiturque oratio de quæis eloquendi verborum formulis inspicit Quintilianum lib. 5. instit. cap. ultimo; ibi: *summum esse iurisconsultorum contra proprietatis verborum studium.* & lib. 12. cap. 2. ibi: *questio juris omnis, aut verborum proprietate, aut æqui dispositione, aut voluntatis coniectura.* Elium Gallum in epigraphe leg. paries, 157. ff. de verbor. signific. teste Gellio lib. 11. nocturnum cap. 17. Paulum in lib. de variis lectionibus, l. institutor. 18. ff. de institutor. actio. l. 1. de oper. libertor. l. exceptio 22. ff. de exceptio. Labeonè in l. sacri legi 59. §. 1. ff. ad leg. jul. pecul. enim verò rescripta à rogationis forma effectum, intellectūque accipiunt, cap. sedes 15. cap. super 20. de rescriptis, cap. inter 6. §. ceterum, de fide instrumenti. etsi legibus, l. finali, Cod. de diversis rescriptis. inde fit, quod rescripta inter partes juri faciunt, ac vim leges obtinent, §. sed principi. Instit. de jure natur. quinimo pro universali lege sæpè sæpius servantur, cap. si Romanorum, vers. decretales 19. dist. 1. Imperator 18. ff. soluto matrim. l. majorem 8. ff. de patris. Duarenus ad tit. de condit. indebiti, cap. 6. vers. rescriptorum. Donellus lib. 1. commentar. cap. 9. Osualdus lit. C. & D. Revardus pro tribunal. cap. 8. Brissonius lib. 3. select. cap. 7. juxta textum in l. 2. §. divus, ff. de sepulcro violato, l. 2. & 3. Cod. de legibus: quare juremeritò Principum literæ, mandata, ac rescripta vocitantur, l. 5. §. 1. ff. de censibus: ne prætermittendus est optimus textus in cap. ad exemplum 8. ubi Gregorius in isthæc rescribit verba: *ad exemplum affectum meum, fateor, lingua non sufficit: sed quicquid de vobis sentio, vester vobis melius affectus dicit. Quibusdam verò vos adversantibus laborare audivi. sed non hac de re valde contristor, quia plerumque navis, que pervenire ad altas pelagi tempestates per prosperitatem poterat, in ipso navigationis initio vento adversante repellitur, sed ad portum, repulsa revocatur. Propterea si prolixam epistolam ad interpretandum accipere fortasse contingerit, rogo, non verbum ex verbo, sed sensum ex sensu transferre: quia plerumque dum proprietates verborum attenditur, sensus veritatis amittitur.* hæc Gregorius. nec in præfato Regis rescripto explicite relucebat, quod actor pecuniam habuerat; aut implicite ex illatione dimanante ex eo, quod Rex exactionem, seu spoli causam comitatus arenas præfata inspecta tempestate indulgebat, concedebatque, non nisi ex sua beneficentia. Plaut.

Si quid beneficias, levior pluma gratia est: Sed quid peccatū est plumbæ iras gerunt. Cicero l. de natura Deor. *quid præstantius bonitate, aut beneficentia. & i. offic. est huic conjuncta beneficentia, quam eandem, vel benignitatem, vel liberalitatem appellari licet.*

6 exemplo esto apud Persas: confestim ac Rex creatur; ex incontinenti (inquam) erga populum beneficentiam exercet, dono dando quicquid à populo petitur. Alexander lib. 4. cap. 23. & Pithagoras interrogatus quæ ratione homines diis similes haberi possent: respondisse fertur: *si veritatem amplecterentur, & cunctis beneficerent.* Elianus lib. 2. de variis historiis. & Alexander urbem cuidam dono dans; donatarius id suæ haud convenire fortunæ dixit. qui respondit. *non quero quid se accipere deceat. sed quid me dare.* Seneca lib. 5. de beneficiis, cap. 16. & Alexander Severus percontatus, quisnam videretur sibi Rex optimus: respondit: *qui amicos numeribus retinet, insectos, inimicosque libi beneficiis conciliat.* Max. serm. 9. de mag. tametsi sæpè numero suscipientes beneficia ingrati se erga beneficos gerunt: ut literis prodit Cæl. lib. 21. cap. 9. antiq. lect. de Marcellino: qui cum in Senatu Cn. Pompejum gravius proscinderet, quoniam ad Cæsarem defecerat, quantumvis multis à Pompejo beneficiis ornatus Pompejus sic eum exprobasse fertur. *nonne erubescis Marcellino, dum boneste minus de rebus meis loqueris? an excedit opera mea ex muto te vocalem factum in famelicum vomitorem.* & Crantz lib. 3. juvicia, cap. 13. memorie mandata, quod Totilas Gothorum Rex, Roma capta, Romanos graviter coarguit, quod honorum à Gothis immemores (cum Theodoricus Odoacrem tyrannum sustulisset tributos liberos omni honore affectisset) nulla à Gothis affecti injuria, tam haud difficulter ad græculos defecissent, qui nullis rebus, nisi emungendis thesauris studebant, civitatis tribus onerarent, vectigalibus præmerent, & his similia.

7 Probat 2. irrita ducitur illatio isthæc: Rex spoli comitatus arenarū olim facti causam actori in dotis satisfactionem concederat; igitur satisfaciat, ac per consequens solvit: 8 propterea quod à potentia ad actum infirma autumatur illatio, ut Philosophi edocent: quare nil mirum si S. C. pro actore sanxit: 9 quandoquidem dotis satisfactio quid facti est, ac per consequens probatione indiget, l. in bello, §. si facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de probationibus, l. quacumque, §. fin. ff. de publican. l. assecratio, Cod. de non numerat. pecun. quæ ritè minus arguitur ex mero Regis rescripto juxta supra scriptam formam, ut rectè speculanti liquet.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Pecuniæ solutio Titio debita, alteri facta: numquid per recipientis confessionem verificari poterit, tametsi Iudicis jussu id fiat. Solutionis verbum: num universam satisfi-

satisfactionem, per quam creditoris obligatio extinguitur, involvat.

Solutio, pluribus capitebus per debitorem gesta, si nulla solutionis causa expressa fuerit: utrum in graviolem gesta fuisse feratur causam.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ decisio.

Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

Num. 7. Thesis tertiæ finitio.

Num. 8. & 9. ejusdem probatio.

Recunæ solutionem, Titio debitam, alteri faciendam, per recipientis confessionem verificari non posse, tamen id iudicis iussu fiat, reor 1. est Afflicti decis. 150. num. 34. aliorumque. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. vers. solutio pecunie Titio debita alteri facta.

2 Probatur: pecunie namque solutio isthæc creditoris haud gesta est, sed alteri, qui merè materialiter hoc in casu se habet: siquidem debiti solutio non nisi creditori debetur. Baconius ad Jeronymum Treutlerum volum. 2. disp. 29. de modis tollendar. obligat. thesi 2. lit. F. §. creditor, pag. 486. & thesi 3. lit. A. pag. 489. argumento legis si nuptura 25. ff. de iure dot. & legis manifesti 17. Cod. de solutionibus. Hotmanus 3. institut. 17. quibus modis obligatio tollitur, lit. C. pag. 697. tomo 2. quandoquidem crediti extinctionem involvit; igitur tamen iudicis iussu interpolatur; ac alterius recipientis pecuniam factio: verumtamen isthæc merè materialiter se habent; cum creditum suo in robore restet. nemo enim alienum gestum polliceri nequit. inspicito Ant. Fabrum 8. Cod. tit. 27. de contr. & comm. def. 14. num. 9. in allegat. pag. 1063. in dubio autem potius proprio, quam alieno nomine gestum esse ducitur, l. & magis, ff. de solut. l. & Papinianus, ff. mandati, l. si ita stipulatus fuero, §. Chrysogetus, ff. de verborum obligat. l. pro hærede, ff. de acquirend. hæred. inde est, quod si quis per errorem quicquid indebitum est persolvit, omni iure repeti fas est, l. 1. l. 6. & commissum 7. Cod. de conditione indebiti, l. in summa 65. ult. ff. de conditione indebiti. Duarenus in tit. Cod. de condi. indebiti, cap. 3. Balduinus in novella 1. Hunnius volum. 1. in Treutlerum, disp. 9. Donellus 14. commentariorum c. 2. 10. & 13. consule Albericum Gentilem de temporibus appellation. cap. 12. Menchaca lib. 5. illustr. cap. 93. Cujacium 5. observ. cap. 39. Bronchorst centur. 2. assertio. 26. Bachovium disput. 4. de action. thesi 17. Vinium lib. select. cap. 47. per tot. Cujacium 8. observat. cap. 9. & 39. & in 4. Cod. de pactis. Merillum lib. 3. observat. cap. 10. & lib. 1. variarum, ex Cujacio c. 20. Antonium Fabrum lib. 7. consuetudinum, cap. 17. Petrum Gregorium lib.

22. synagmatum c. 9. deus verò si haud ignorerat indebitum solvat, tunc donare videtur, ac per consequens repetere nequit, l. 1. ff. de condit. indebit. l. cuius 54. ff. de regulis iuris, l. campanus, ff. de oper. libert. si que alia exoptes, consule quæso text. in l. 30. in princip. l. 24. ff. de action. empt. l. 9. ff. de constitut. pecunia, l. si ita stipulatus 59. ff. de solution. l. si vendidero 80. §. penultim. ff. de furtis, l. inter 26. §. mandati, ff. mandati, l. sed addes 19. §. si quis cum annuum, ff. locati, l. 2. §. 1. ff. de verbor. obligatio. l. 5. §. si quis rogatus, l. 19. ff. de donat. inter. l. 18. Cod. de usuris. Iuncto Cujacio ibi: l. 69. §. fratre, ff. de legatis 2. l. 22. §. si pignus, ff. mandati, l. de qua re, §. cum absentem, ff. de iudiciis, l. cum in fundo, §. ultimo, ff. de iure dotium, l. 41. ff. soluto matrimonio. l. 8. ff. de aliment. legat. l. 4. §. si quis pupillo, de doli except. l. 3. §. 1. ff. de in rem verso, l. debitor 59. ff. ad Trebellianum, l. ult. vers. sic ut contrarium, ff. de negotiis gestis. hinc Cic. ad Quirint. post redibit in officio persolvendo dissimilis ratio debita. pecunia est, propterea quod pecuniam qui retinet, non dissolvit: qui reddit, non habet: gratiam & qui reddit, habet: & qui habet, dissolvit; & pro Flanc. ibi: difficilis est pecunie debitor, & gratia, nam qui pecuniam dissolvit, statim non habet id, quod reddidit: qui autem debet, se retinet alienum. Gratiam autem, & qui refert, habet: & qui habet, in eo ipso, quod habet, refert, & 2. officiorum, ibi: commodè dixit, quicquid dixit, pecuniam qui debeat non reddidisse: & qui reddiderit non habere, gratiam autem, & qui retulerit, habere: & qui habeat, retulisse.

4 Solutionis verbum universam satisfactionem, per quam creditoris obligatio extinguitur, involvere, reor 2. ac per consequens obligatio quælibet, quæ inter debitorem, creditoremque habetur, per istiusmodi verbum (solvo) extincta est. est Reg. de Marinis tomo 2. resol. iuris, lib. 2. cap. 66. num. 4. & 10.

5 Probatur ex textu in l. solutionis verbo, ff. de verborum significatione, l. si rem alienam: §. omnis pecunia, ff. de pignoratitia actione, 6 propterea quod ubi debitor solutionis verbo uti prædicetur; toties incendit universum extinguere velle debitum, alioqui frustra solutionis verbo uteretur, quod per absurdum foret, cum solutio sit, per quam cunctis generis obligatio extinguitur, l. solutionis 176. ff. de verborum significat. adeoque quilibet quomodolibet obligatus, liberatur, l. liberatio 47. ff. eodem. l. solutionis 54. ff. de solutionibus. consule textum in l. 43. & 49. ff. eodem, l. 9. ff. de pignoratitia actione, l. 5. §. ultimo, l. 13. l. 14. ff. quibus modis pignus, l. 3. ff. de fideiusoribus, l. penultima, ff. de solutionibus, l. solutam 49. ff. eodem, l. 7. §. ultimo, ff. de Curatore furios, l. 47. de verborum significat. l. 43. l. 54. ff. de solutionibus. Hotmanus 3. institutorum quibus modis obligatio tollitur, tit. 7. à lit. E. usque ad A. pag. 696.

Solutionem pluribus ex capitibus per debitorum gestam; si nulla solutionis causa expressa fuerit, tunc in graviore fuisse factam causam, reor 3. est Reg. Revert. *romo 2. decis. 475.* ubi Reg. de Marinis *n. 1.* aliorumque.

8 Probatur ex textu in *l. c. magis. ff. de solut. l. 1. ff. & Cod. de solut. l. cum ex pluribus 97.*

9 *ff. de solut.* propterea quod magis arguitur, illud rationabiliter fore extinguendum, quod magis urget; cum ab arctiori abstractus vinculo, illius solutionem naturaliter reposcat. etenim unicuique animali institutum est à propria natura libertatem exoptare. hinc Cicer. *Parad. penult.* ibi: *Libertas est potestas vivendi, ut velis. Is vivit, ut vult, qui recta sequitur, qui gaudet officio, cui vivendi via considerata, atque provisa est: qui ne legibus quidem propter metum pareat, sed eas sequitur, atque colit, quod salutare maximè iudicat: qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique, nisi liberè, ac liberè: cuius omnia consilia, resque om-*

nes, quas gerit, ab ipso proficiuntur, eodemque feruntur: nec est ulla res, quæ plus apud eum polleat, quàm ipsius voluntas, atque iudicium. Cui etiam fortuna ipsa cedit, & 4. ad Heren. ibi: Liber est is æstiman-

bus, qui nulli turpitudini servit. & 1. Officior, ibi: Libertatis proprium est, sic vivere, ut velis. & Parad. penult. ibi: Ille mihi non videtur liber, cui mulier imperat, cui lex imponit, præscribit, iubet, vetat quod videtur: qui nihil imperanti negare potest, nihil recusare audeat. Si possit, dandum est: si vocat, veniendum: si eiicit, abeundum: si minatur, extimescendum. & 5. de finibus; ibi: Bestia, quas delectationis causa concludimus, cum cupiosius alantur, quàm si essent libera, non facillè tamè patiuntur sese contineri: ac postmodum Philippi. 10. ibi: Ita præclara est recuperatio libertatis, ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; igitur, &c.

DECISIO LXXII.

IN Causa Notarii Bernardini Castaldi cum Nobili Carolo Coppula, & Alphonso ejus filio: egerat dictus Notarius Bernardinus remedio retinendæ possessionis contra præfatos Patrem, & filium, ratione cuiusdam Territorii, dicti, le penete, quo iudicio moto, & pendenti, præfati D. Carolus, & Alphonsus, seu alter eorum obtulerunt petitionem, asserendo, qualiter lite pendente dictus Notarius Bernardinus attentabat in dicto Territorio illud locando, ac immittendo in eo animalia, &c. petebatque propterea procedi super attentatis. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Remedio retinendæ possessionis ruris aliqujus contra nonnullos, quis agens: numquid pendente iudicio rus hujusmodi à possidente locari, ac per consequens animalia in ipso, idque genus, immittere possit; adeoque potius assiduare, quàm attentare, possessionem edisseratur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

1 **R**otius assiduasse, quàm possessionem attentasse, existimo. ceu defacto per S.R.C. prædefinitum fuisse, memorat Antonius Capicius *hæc, in sue. ibi: ideo fuit votatum, & decretum 4 Junii 1512. quod non habeat locum remedium attentatum in dicta causa.*

2 Probatur 1. Principali iudicium est super remedio retinendæ possessionis, de cujus con-

ceptu est, ut in adversarium superet, qui constetate litis tempestatè possidet, §. *hodie. Instit. de interd. l. inspicito Hotmanum, Balduini pag. 730. & 731.* idque genus, *Instit. de interd. l. Paulus lib. sententiarum 5. cap. 6. l. 1. §. penultim. ff. uti possidentis, & utrobi, l. sicut 8. §. Aristo. ff. si servitus vindicetur, l. 1. §. hoc interd. l. 1. ff. uti possidentis, cap. cum venissent, de institutionib. cap. cum persona, de privilegiis in 6. cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignoriis, l. si quis destinavit, ff. de rei vindic. l. fin. Cod. eod. tit. l. qui accusare, C. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, Instit. de interd. l. 1. cap. pro possessore, de reg. juris, lib. 6. inde est, quod in interd. retinendæ possessionis duobus contententibus se possidere, ille est præferendus, qui antiquior possessionem jugiter assiduam, & titulo iustificatam commonstrat, cap. licet causam 9. de probationibus, cap. cum venissent 6. de instit. cap. cum persona 7. vers. quod si tales, de privilegiis in 6. l. unic. Cod. uti possidentis, §. retinenda. Instit. de interd. l. Balboa, Fermosinus, Augustin. Barboz, Cujacius, in supralaud.*

laud. *cap. licet causam*. Duarenus *lib. 1. disput. cap. 9.* Fontanella *de pact. nuptial. claus. 2. glof. 3. num. 31.* Hotmanus *illustrium quæstion. 31.* Goveanus *lib. 1. variarum. cap. 3.* Cujacius *lib. 7. observat. cap. 38.* Bacovius *lib. 3. declarat. cap. 44.* Fachincus *lib. 8. controversiarum. cap. 6.* Caneius *3. part. variat. cap. 14.* Gratianus *decept. 899. per tot.* Hotmanus *4. instit. in §. retinenda, & in §. uti possidetis, à lit. D. usque ad F. pag. 927.* Balboa *in cap. licet 9. num. 7. de probat.* Mindanus *de interdictis. tit. 7. cap. 2. ex num. 8.* Posthujus *de manutens. observat. 42. & 71.* enim verò interdictum retinendæ possessionis illi competit, qui rem litis motæ tempestate possidebat; secus verò per actum illum, qui liti occasione præbuit, *l. 1. §. hoc interdictum, ff. uti possidetis, dicto §. retinenda.* Instit. *de interdictis* : propterea quod nil interest, an iustus, vel iniustus sit possessor, cum possessio quælibet manutentibilis sit, *cap. cū venisset 6. de instit. l. 2. ff. uti possidetis.* Valenzuela *conf. 58. ex n. 23. & cū 151. ex n. 70.* Posthujus *de manutens. observat. 15.* Barbosa *voto 42. 49. 52. 54. & 106.* quandoquidem pendente lite possessionem potius assequere, quam innovare perhibetur. Antonius Capicius *hæc, num. 1.* Author est.

5 Probat 2. Agens quis adversus nonnullos remedio retinendæ possessionis ruris alius, quippe pendente iudicio, & in possessionem, & possidere supponitur, alioqui retinendæ possessionis remedio haud uteretur. hinc Cicero pro Murena; ibi: *cū multi pares dignitate sint; unus tamen primum locum solum potest obtinere* : verum enim verò de possessionis actualis natura esse circa rem, quā possidet nil attentari, nec innovari potest; ac per consequens semper jure uti suo, dominiūque exercere, adusque ab adversario in iure dicendo vincitur, *l. Imperatores 21. §. ult. ff. de appellat. l. moveor. 4. Cod. ff. serv. export. vend.* Antonius Faber *3. Cod. tit. 22. de rei vindicat. def. 14. num. 2. in allegat. pag. 234.*

6 cum finis interdicti, *uti possidetis*, sit, non nisi ad defendendam, ac retinendam possessionem rerum immobilium solo coherentium; utrobique verò interdicti mobilium, *l. 1. §. hoc interdictum, ff. uti possidetis, l. unica, ff. utrobi, dicto §. retinenda.* Cujacius, & Donellus *ad tit. Cod. uti possidetis. Alciatus lib. 2. pareg. cap. ultimo.* Pichardus, Vultejus, Balduinus, Hotmanus

7 in supralaudato *cap. retinenda*: inde fit, quòd summarie in interdicto *uti possidetis*, vel utrobi adversus iniquas infestationes procedere debet iudex, adusque possessorio modum imponat eum, & quodam possessionem, & quodam proprietatem procul à præjudicio alius tutando. quod profecto summarium iudiciū prisci vindictiarum appellarunt. Authores extant Hotmanus *in §. appellamus*. Instit. *de interdictis.* Balduinus *ad leg. 12. tabul. cap. 45.* Revardus *ad eandem leg. cap. 6.* Menochius *de recuperand. in princip. num. 35.* ita commentantes textum *in l. 2. §. initium, ff. de origine*

juris. ubi Budeus, & Orosius *num. 74.* Corasius *num. 17.* Et apud Gallos Recredentia vocatur, apud Italos nova possessio. Menochius *remedio 3. num. 9. & remedio ultimo, num. 1.* Mascardus *de probat. conclus. 1203.* apud Lusitanos remedium chartæ tuitive. Valascus *consult. 79.* idque genus quod profecto remedium summarium fore, fastidisse dimanavit *ex l. liberis 7. §. finali, ff. de liberali causa, cap. cum venisset, de instit. cap. cum persona 7. vers. quod si tales, de privilegiis in 6.* Consule Fachineum *lib. 8. controvers. cap. 15.* Caneius *3. par. var. resol. 14.* Covarr. *pract. cap. 17.* Pichard. *in §. summa, instit. de interdictis, num. 179.* Salgado *de Reg. protest. 3. par. cap. 12. ex n. 10.* quandoquidem iniquis infestationibus, violentiis, ac temeritatibus resisti fas, iuraque sinunt. hinc Cicero *1. offic. ibi: Omnis actio vacare debet temeritate, & negligentia. & 1. de nat. Deorum*; ibi: *nihil temeritate turpius, nequicquam tam indignum sapientis gravitate, & constantia: quàm aut falsum sentire: aut quod non satis exploratè perceptū sit, & cognitum, sine ulla dubitatione defendere. & 4. Acad. ibi: Nihil est gravitate sapientie errore, levitate, temeritate disjunctius. & 4. Academ. ibi: Ut hoc pulcherrimum est vera dicere, sic pro veris probare falsa turpissimum est, & 1. de natura Deorum; ibi: Satis est idipsum, de quo ambigitur, concedere, quàm impudenter resistere. & 1. Acad. insignis est temeritas, cum aut falsa, aut incognita res approbatur. Nec hoc, quicquam est turpius, quàm cognitioni, & perceptioni assertionem, approbationemque præcurrere. & 2. de iur. etur. ibi: Ne cui rei temere, aut arroganter assenserimus. ac postmodum 1. officiorum; ibi ipsa consuetudo assentiendi periculosa esse videtur, & lubrica: igitur, &c.*

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

LEge pendente: numquid attentata revocari valeant.

Interdictum retinendæ possessionis: utrum per Baronem, qui alteri super ejus Baronie Castro ufum fructum constituerat, intentari possit.

Interdictum, ut interim lite pendente aliquis mittatur in possessionem rei litigiosæ: an locum obtineat idumtaxat in possessorio retinendæ, secus verò adipiscendæ possessionis.

In interdicto retinendæ possessionis: num quodam possessionem ante definitivam sententiam aliquid decerni valeat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis primæ prædefinitionis: A' num.

A' num. 3. usque ad 7. ejusdem Thesis probatio.

Num. 7. Thesis secundæ decisio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Num. 9. ejusdem oppugnationis.

Num. 10. ejusdem solutio.

Num. 11. Thesis tertie finitio.

A' num. 12. usque ad 16. ejusdem probatio.

Num. 16. Thesis quartæ prædefinitio.

Num. 17. ejusdem probatio.

DE Al de primo mentionetur themate, & tunc esse distinguendum, duco: vel possidentis actu vitium minus reluceat, vel non. si primum, tunc attentata per adversa-

rium revocari queunt. in secundum, & reverà res sequestranda est; ceu sanctum per Collaterale Consilium extitit. Author est Thorus *compend. decis. tomo 3. §. attentata lite pendente regulariter revocari possunt.* laudans Reg. Rovitum *consilio 100. tomo 2.*

3 Probatur: Ubi possidentis actu vitium haud relucet, toties à rei possessione procul à iusta minùs despoliandus est causa: cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignoriis, l. is qui destinavit, ff. de rei vindic. l. final. Cod. eod. tit. l. qui accusare, C. de edendo, §. retinenda, vers. commodum. Instit. de interdicit. cap. pro possessore, de reg. juris, lib. 6.

4 siquidem jure dicitur uti suo, adusque secus comprobatur, ceu in supralaudatis juribus, ubi Ant. Faber loco *supracitato*, nemo enim absque iusta causa jure privandus sit suo, cum nulli irroget injuriam, l. injuriarum, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhib. l. qui injuriarum, §. is qui, ff. de jure jur. l. jure jurando, l. quod Republica, l. injuriam, ff. de injuriis, l. flammium, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eod. tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, C. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arc. c. cum Eccl. 21. vers. quia, de elect. hinc Cicero pro Cecinna; ibi: nihil est in Civitate tam diligenter retinendum, quam jus civile. Etenim hoc sublato nihil est, quare exploratum cuiquam possit esse quid suum, aut quid alienum sit. Nihil est quod æquabile inter omnes, atque unum omnibus esse possit; cum defensio cuilibet naturali debeatur jure, l. 1. §. ita cum edito, ff. que sentent. appellat. l. de uno quoque, ff. de iudiciis. Caramuel in Theolog. morali, quest. 8. casu 37. pag. 127. Cironius in paratit. §. decretal. tit. 28. de appellationibus, pag.

5 159. quare attentata hoc in themate nullius forent momēti: perinde enim se habent, ac si attentata minimè fuissent; secus verò edisserendum ubi possidentis actu vitium relucet: propterea quod tunc res sequestranda erit. Corasius in ff. de offic. Præsidis, ad l. Senatus Consulto 16. litera O, pag. 558. idque non nisi ut cautum utriusque partis jus habeatur, quod

6 securum esse debet. inde fit, quod penes certum, qui sequester acciri solet, custodia

causa, redigenda est, l. sequester 119. ff. de V. S. Inde Tull. 2. in Verrem, at: *Sequestres, aut interpretes corrupti judicium.* Gellius lib. 2. nocturnum, cap. 10. Macrobius lib. 3. Saturnalis. cap. 17. Plaut. in Rudent. ibi: *nisi pax datur, aut ad arbitrum mittitur, aut sequester imponitur.* Tertullianus lib. de resur. ibi: *Hic sequester Dei, atque hominum appellatur, ex utriusque partis deposito commissio sibi; carnis quoque depositum servat in semetipso arrhabonem summae totius; seu res sit mobilis, l. fideiusor. 7. §. ult. ff. qui satisd. seu immobilis, cap. examinata; ibi: Ecclesiam sequestratam, de iudiciis, cap. 2. de dolo, & conrum. l. si cum potem 22. §. si verò, ff. solut. matrim.*

7 Interdictum retinendæ possessionis, per Baronem, qui alteri super ejus Baronie Castro usumfructum constituerat, intentari posse, haud dubiè duco 2. ut defacit prædefinitum fuit. Author est Antonius Capicinus in *investit. feud. rub. feudorum Domina; vers. limitantur præarrata; in fine, folio 169. & 170.* quem laudat Thorus *comp. decis. Neap. to. 1. §. interdictum retinendæ an possit intentari per Baronem, oppositum docens.*

8 Probatur: Tametsi Baro isse à se usumfructum abdicasse supponitur: attamen etiam nunc Castro Dominum vocatur, cum effectum habeat Dominium, ac per consequens extindio usufructuario, usufructus cum proprietate consolidatur. Cujacius ad Jul. Pauli, recept. sentent. lib. 3. pag. 457. & 458. litera E. 101. siquidem civili, & naturali devastatur obitu, l. sicut, §. morte, ff. quibus modis usufruct. l. Sempronius, ff. de usufruct. legat. l. 3. 10. & 16. C. de usufruct. l. 8. ff. de annuis legat. §. finitur. Instit. de usufruct. Cujac. tra. d. 5. ad Afric. in l. 9. de usufruct. accrescend. Donell. lib. 10. comment. cap. 17. Giphanius in l. 10. C. de usufruct. Pichardus in §. fin. instit. de locat. Castillo de usufructu. Mancinus de usufruct. tit. 4. quasi. 1. num. 4. cum jura personæ coherentia morte extinguantur, l. omnia 100. l. privilegia 126. ff. de reg. iur. igitur si Baro isse identidem Dominus esse supponatur, jure merito interdictum retinendæ possessionis ei convenit, quæ non nisi vero competit Domino. Hotmanus in §. de interdicitis, vers. retinendæ possessionis causa, pag. 927. adversus quemcumque rem detinentem suam, l. 3. §. hoc interdicitum, ff. uti possidetis, l. unica, ff. utrobi, §. retinenda, Instit. de interdicitis. Paulus lib. 5. sententiarum, tit. 6. in principio. Hotmanus lib. 7. observat. cap. 6. Donellus in l. unica. Cod. uti possidetis lib. 5. comment. c. 32. Duarenus lib. 1. disput. c. 21. Petrus Gregorius lib. 23. synag. c. 10. Cujacius lib. 5. observat. cap. 22. Eguinarius lib. 6. man. tit. 17. Fachineus lib. 8. controvers. cap. 14.

9 Dices: Nulla possessio hoc in casu in Baronis ditione exare dissertit; igitur ei remedium retinendæ possessionis haud competere debet.

20 Infirmum ducitur antecedens : tamen enim usufructum possidere haud prædicatur Baro; attamen Caltri proprietatem actu possidet : quandoquidem extinctio usufructuario civiliter, & Castrum quodam usufructum, & quodam proprietatem possidere debet, ceu supralaudata jura commonstrant.

21 Interdictum, ut interim lite pendente aliquis mittatur in possessionem, rei litigiosæ, locum obtinere dumtaxat in possessio retinendæ, secus verò adipiscendæ possessionis, ducit 3. consule Thorum *compend. decis. tom. 1. §. interdictum, interim, hoc est, ut interim.*

22 Probatur : Diversum namque est interdictum retinendæ possessionis, ac interdictum adipiscendæ. Hotmanus *instit. de interdictis, à pag. 918. Balduinus, ibidem, à pag. 718. usq; ad 721. idque genus, perabundè disputant ; ceu ex ipsismet terminis liquet. juxta textum in l. 2. §. hæc autem, ff. de interdictis, §. sequens, Instit. eodem tit. Paulus, & Ulpianus in l. 1. & 2. ff. de interdictis. Justinianus in princip. instit. eodem tit. Treutler, volum. 2. disput. 25. thesi 1. quatenus interdictum adipiscendæ possessionis est respectu earum rerum, quas nunquam possedimus, l. 2. §. adipiscendæ, ff. de interdictis, §. adipiscendæ. Instit. eodem tit. veluti interdictum quorum bonorum, quorum legatorum, & Salvianum. Cujacius lib. 5. observat. cap. 24. Donellus lib. 15. commentar. cap. 46. & ad tit. Cod. quor. bonor. Faber lib. 2. conjecturæ, cap. 2. Menochius de adipiscend. remed. 1. & 2. interdictum verò retinendæ possessionis est respectu rerum, quas possidet. 23 inde est, quod Prætor jubet, possidentem in possessione esse asserendum sua, adusque adversarius secus commonstrat l. 1. Cod. ad l. Corneliam, de falsis, l. 1. Cod. de aliment. pupill. l. si in libertinum 28. l. filius 42. §. cum filius, de bonis libertor. l. 2. §. sed si quis, ff. ad Terzyl. l. 1. §. generaliter, l. 5. l. 7. §. 1. ff. de ventre*

in possess. l. 7. ff. de assignat. libert. l. 1. §. finali, ff. de muner. & bonor. l. Divi fratres 27. ff. de liber. causis, l. 2. §. 1. ff. de collus. de reg. cum tabulis 16. ff. de his, quæ ut indigni. l. 5. §. si quis contra, ff. de legat. præstand. l. 1. §. sed si ex Carboniano, ff. si tabula testam. l. 3. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 3. §. illud, ff. de liber. agnoscendis, l. id quod 27. ff. de testam. tutel. Donellus lib. 7. commentar. cap. 15. Gentilis lib. 1. de jurisdict. cap. 23. Merillus lib. 1. observat. cap. 20. ly porro in nostra facti specie, lite pendente immitti in possessionem, non nisi de interdicto retinendæ, secus adipiscendæ possessionis intelligitur : quandoquidem Tō immitti in possessionem hunc gignit sensum ; quatenus prius sit in possessionem redigendus, à qua injustè fuit despoliatus ; adeoque acquirit possessionem prius perperitam ; quod adipisci non est. Adipisci namque possessione de sui conceptu est illius respectu rei, quam nunquam possedit.

26 In interdicto retinendæ possessionis, quodam possessionem ante definitivam sententiam nil decerni posse ducit 4. est Antonii Fabri in suo Cod. lib. 8. tit. 4. uti possidetis, def. 1. Cancercus Author est 3. var. resol. parte 3. cap. 14. num. 75.

27 Probatur : Possidens à sua haud despoliandus sit possessione, adusque ad definitivam tendatur sententiam, supralaudata l. Imperatores 21. ubi Antonius Faber. Quandoquidem per definitivam sententiam decernitur, numquid rite rem possideat, nec nò ? num sit verus Dominus ; ac per consequens adusque facti species prædefiniatur, in prisca aservandus sit possessione ; cum possidentis melior sit conditio, l. si debitor, ff. de pigno. l. 1. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinendæ, vers. commodum, Instit. de interdict. cap. pro possess. de regulis juris, lib. 6.

DECISIO LXXIII.

IN Causa Domini Petri de Ciazio de Cusentia Curatoris, & Patris ejus filix, cum Domino Coletta Malgerio de Regio ejus Socero : filia hujus Colettæ uxor Domini Petri habens ex dicto matrimonio infantem natam fecit quoddam instrumentum donationis causa mortis Mario de Mileto de omnibus suis dotibus, relicta filix suæ solùm legitima. in quo quidem instrumento non apparet, quod Marius fuerit præsens, unde donatio etiam causa mortis invalida redderetur. ut in l. inter mortis, ff. de donat. cau. mor. extat tamen clausula quædam in fine instrumenti, in qua dicitur : quæ omnia supradicta per me supradictum Notarium vulgariter stipulata fuerunt, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Donatio de universis ejus dotibus à muliere facta (relicta tamen filie legitima) alicui absentis in instrumenti verò calce adiecta clausula isthac: *quæ omnia fuerunt: numquid hisce inscriptis verbis firma ducenda sit.*

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.

A' num. 3. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

T Ametsi per S.C. fore infirmam, prædefinitum fuisse, literis prodict Antonius Capicius hic, in fine, ibi: Ego eram relator, & votavi pro donatione per illa verba (*quæ omnia, &c.*) & metui genuit Do. Jo. Loy. de actis, D. Martialis, & D. Marcellus fuerunt in voto contra donationem. D. Viceprotono, noluit votare. D. Palmarius ut suspectus non dedit votum, sed postea die 6. Julii 1512. ego, & Do. Jo. Loy. & D. Viceprot. concurrimus contra donationem; & sic communi voto fuit decisum. con. D. Colettram: verumtamen in juris puncto posset quispiam publicis in thesibus secus defensitare. est contra Antonium Gabrielem, lib. 3. tit. de verbor. obligat. conclus. 1. num. 96. Masullum hic, num. 4. Ursillum decis. 134. alioque. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. donatio facta à muliere de omnibus ejus dotibus, relicta legitima filia.

3 Probatur 1. In donatione namque isthac pro absente Notarium stipulasse ducitur: propterea quod sui muneris est, pro absente etiamnum stipulari posse, cum persona publica sit. Cod. Theodosianus tomo 2. de Primicerio, & Notariis 3. tit. 10. verb. Notarios. vers. nos de hac nostra; tametsi sui absentis acquiratur. Authores extant apud Julium Caponem de pactis, quæst. 11. num. 17. etenim summa extat in ipso iurisdiclio. inspicito quæso Codicem Theodosianum tomo 2. de Primicerio, & Notariis 5. tit. 10. verbo, Notarios. vers. nos de hac nostra: enim verò pro ejus robore cuncta ejus essentialia habentur requisita: in donante enim libera donandi esse supponitur facultas, cum sit Domini translatio, *lin adibus* 9. §. donati, ff. de donat. Caramuel lib. moral. num. 613. Balduinus instit. de donat. in principio. Hotmanus Instit. de donationibus, tit. 7. lit. A. & B. pag. 274. l. alienatam 67. ff. de verborum significatione. Hotmanus instit. de donat. tit. 7. litera A. colum. 2. pag. 274. etenim dono dare, perdere est, l. filius familias, ff. de donationibus, cum de indebito, vers. qui non solvit, ff. de probationibus, ac per consequens deperditio; quod fieri impossibile est, si id jure inhibeat: in donatario verò per Notarium acceptatio; cum Notarius ceu persona publica donationem pro quolibet acceptare valeat; igitur, &c.

6 Probatur 2. ly verba, *quæ omnia*, æquipollentia sunt, perinde ac si Notarius his expressis uteretur verbis. Ego Notarius donationem hanc accepto facta à tali, &c. in beneficium, utputa, Francisci, &c. quandoquidem Notarii mens est, his utens verbis, isthac intendere, secus verò alia; quare oppositū sentiri potius portendere, præcique; quam cōmōstrare foret: aliqui Notarii essentia devastaretur, pessundareturque; siquidem Notarius à notis nuncupatur; cum judiciorum acta, & instrumenta, præca inspecta tempestate, notis scribebantur, l. inter eos, §. 1. ff. ex quibus causis maior. ibi: qui notis scribunt acta Præsidum non absunt causa Reipublicæ. Divus August. lib. 2. de doctrina Christi. cap. 26. Plutarchus in Catone Vitensis, & ex leg. 13. de excus. tut. probat Cirponis lib. 2. observat. cap. 6. inde est, quod tabellionum primas exceptiones informes, quas postea transcribunt in proprio Codice Juriste, notas appellant, & etiam minutis, eò, quod minutis literis transcribantur, hoc modo: Talis Petrus, talis loci vendidit, &c. talem rem, &c. Joanni, &c. presentibus testibus, &c. renuncians, &c. Consule Svetonium in Cæsare cap. 56. Gellii lib. 15. not. cap. 3. ibi: Cæsaris inveniuntur litera singularia sine coagmentis syllabarum, ex quibus confici nulla verba possunt. de hoc scribendi genere ita ait Cic. pro Q. Valerio: Reliquis epistolis tantum faciam, ut notas apponam eam, quæ mihi tecum convenit. Senecam epistola 14. ad Lucilium. Manilius Astronomicum ad Augustum lib. 4.

Ille felix erit scriptor, cui litera verbum est, Quique notis linguâ superet, cuiusq; loquētis Excipiet longas nova per compendia voces. & Pancilorum lib. 1. variar. cap. 30. Lipsium centuria 1. epistola ad Belgas. Fornerium lib. 3. rer. quotid. cap. 2. Revard. de auct. prud. cap. 2. Brissonium lib. 4. select. cap. 21. & Gregorium in cap. cū p. tabellio 15. de fide instrum. ibi: cum p. tabellio morte præventus quadam non perfecit instrumenta, quæ in notas redacta fuerint ab eodem: ad petitionem eorum, ad quos pertinent auctoritate ordinarii Iudicis poteris ea fideliter in publicam formam redigere, habita perpetuam firmitatem.

8 Probatur 3. Ubi donantis intentio habetur; toties ejus verba haud sunt inspicienda. Petrus Faber ad Pauli lib. 3. ad Sabinum, in l. 12. ff. de diversis regulis iuris, in princ. & per totum, pag. 69. Auctor est. Neu donatarii refutato arguitur, ubi in sui favorem donatio fit; nec invitus donatarius ducendus sit respectu illius, quod per donatarium ejus nomine acceptatur, ubi in sui utile vertitur: verum enim verò universa isthac nostro in themate habentur, igitur, &c.

Pro decisionis istiusmodi illustratione,

CAPUT UNICUM.

DOnatio causa mortis, ut firma sit: numquid testium quinquennarius eodem contextu adhibendus sit numerus.

Donatio absenti facta, ac Notario pro eo stipulante: quid prædefinendum, si ante acceptationem donans novissimū clausit diem: an firma ducenda sit.

Donatio infanti facta, ac Notario pro ea stipulante: utrum firma sit.

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitionis.

Num. 2. 3. & 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis secundæ decisio.

Num. 6. & 7. ejusdem probatio.

Num. 8. & 9. impugnatio, & solutio.

Num. 10. Thesis tertie finitio.

Num. 11. & 12. ejusdem probatio.

A' num. 13. usque ad finem, oppugnationes, & solutiones.

IN donatione causa mortis, ut firma sit, testium quinquennarius eodem contextu adhibendus esse numerus, reor 1. seu defectū per S. C. fuit prædefinitum. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. donatio causa mortis ad hoc ut valeat requiritur. est Reg. de Franchis decis. 693. Riccii in collect. decis. 225.

2. Probatur: Tametsi quinquennarius in donatione causa mortis repositus numerus, l. finali, Cod. de mortis causa donatione. Author est Hormanus in part. juris civilis, cap. 16. de donat. litera C. verumtamen istiusmodi numerus eodem testium contextu verificari debet, cum novissimarum voluntatum naturā sectetur, l. fin. Cod. de revocandis donat. l. illud tamen, ff. de donat. causa mortis: idque ne aliqua testium subornatio subortatur, cum donatario temporis locus foret; quominus testes pro ejus libito subvertere possent, quod cū per absurdum sit: iure merito jura sanxere, ut ultimæ voluntates, scilicet testamentariæ tabulæ, Codicilli, donatio causa mortis, idque genus, unico testium contextu celebrentur; aliqui haud difficiliter testium corruptio verificari posset, quod fas, iurque minus sinit, cap. 1. cap. sicut, de testibus, cap. placuit, cap. si testes, vers. lege Julia 4. quæst. 3. l. 1. in principio, ff. ad leg. Cornel. de falsis, cum dolis, fraudibusque aditus fieret, quod per absurdū foret, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. 1. cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro, de divort. Clement. 1. de usuris. Clement. 1. §. finali, de concess. præbend. cum nemini patrocinari debeant, l. itaque fello, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de judiciis, cap. tua 12. de Cleric. non resident. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de colluf. 4. deteg. cap. tuus, de usuris, quod in cunctis

novissimis voluntatibus suam vendicat locū, cum utrobique eadem urgeat ratio, inde sit eadem juris prædefinitio, l. is solis, vers. satis etiam cautē, Cod. de revocand. donat. l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petit. heredit. l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulat veris, §. 2. ff. ad leg. Iuliam, de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta camp. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo. hinc Cicero 3. de natura Deor. ibi: sunt homines, qui rationem bono consilio à Diis immortalibus datam, in fraudem, malitiamque convertunt. & ad Brutum 16. ibi: nihil per se amplius est, nisi in quo iudicii ratio extat. & 1. Tullul. ibi: nihil potest esse æquabile, quod non è certâ rationis proficiatur.

5. Donationem, absenti factam, ac Notario pro eodem stipulante: si ante acceptationem donans novissimum clausit diem: tunc firmā ducendam esse, reor 2. tametsi in donatarii ditione sit, illam acceptare, vel respuere, ut potest defectū per S. C. prædefinitum fuit. Authores sunt Reg. de Ponte consilio 120. volum. 2. Thorus tomo 1. compend. decis. §. donatio facta absenti, & Notario stipulante.

6. Probatur 1. Exemplo, ac Notarium donationem & acceptasse, & stipulationem pro donatario efformasse feratur, ex incontinenti (inquam) suo in genere firma ducitur donatio isthæc, l. inter 38. ff. de donat. lib. 1. §. de donat. l. Senatu 35. ff. de mortis causa donatione. Hormanus instit. de donationibus, litera A. colum. 2. pag. 274. quandoquidem Notarius donatarii personam representat, ac per consequens pro ipso acceptat, adeoque firma est.

8. Dices: Notarius defectū pro donatario donationem hanc recipere, acceptareque supponitur: igitur in donatarii manu haud est, hanc posse revocare donationem: propterea quod quicquid per Notarium gestum esse supponitur, firmum censetur: publica cum sit persona. Codex Theodosianus tit. 10. de Primicerio, & Notariis, in l. Notariorum 2. in comment. pag. 89. Cujacius lib. 3. observat. cap. 3. Ant. Faber 4. Codicis, tit. 16. de fide instrum. def. 18. num. 1. in allegat. pag. 350. Connanus juris civilis, lib. 2. cap. 2. num. 2. pag. 81.

9. Tametsi in Notarii ditione sit, pro aliquo donationem & acceptare, & stipulari posse; verumtamen id haud absolute, aut conditionate committendum erit, utputā si donatario placuerit: quare in recipiendo donationem, donatarii munere fungi proditit Notarius; secus verò in acceptando, cum facultas isthæc non nisi à donatarii velle pendere perhibetur.

10. Donationem infanti factam, ac Notario pro eodem stipulante: tametsi infirmam fore, bis per S. R. C. fuisse prædefinitum. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. donatio facta infanti: verumtamen in juris pū-

gio, publicis in thesibus, quempiam secus de-
fensitare posse, reor 3.

- 11 Probatur: Tametsi infans donationem ac-
ceptare nequit (propterea quod donatio li-
beralis est actus, qui rationis usum, & consen-
sum supponit, quibus iste caret, l. 2. in fin. ff. de
procurat. l. furiosus 40. ff. de reg. juris, §. sed
quod diximus 10. lib. 3. Infit. de inutilib. sti-
pulationibus, l. Modestinus 23. in fine, ff. de do-
nat. reg. 150. de reg. juris, l. 28. ff. de manumissi.
vindi. l. final. quando Tutor, vel Curator, l.
finali, Cod. de testamentis. Caramuel lib. 2.
Theol. moral. num. 613.) verumtamen donatio
isthæc suo in genere firma ducenda sit. Ant.
Faber in iuris prud. de auctoritat. tutor. tit. 21.
princ. 1. in princ. pag. 1067. l. 3. C. de acquirenda
possessione, l. 1. §. adipsam, ff. de acquirenda
possessione, l. 3. Cod. de donat. qua sub mod. l. si
inter virum 24. ff. de pactis dotalibus, l. si quis
26. Cod. de donationibus, l. Seja 42. ff. de mortis
causa donationibus. Franciscus Hotmanus
disputation. juris civilis, cap. 7. à litera E. usq;
ad A. pag. 612. & consil. 11. in fin. num. 9.

- 12 litera C. pag. 64. inde fit, quod iura adversa,
inter se jure novo à Constantino Imperato-
re emanata ritè conciliantur (quicquid sit pris-
ca inspecta tempestate, cum id in cōtroverfia
vertebatur) propterea quod adusque donata-
rius ad maturam haud pervenisse tradatur
etatem, in qua acceptare posset donationem;
stat est Notarii pro infante acceptatio; ac per
consequens ex parte donantis firma irrevoca-
biliter autumatur donatio isthæc: tametsi
ex donatarii verò parte revocabilis sit; cum
statim ac ad grandævam perveniat ætatem,
in ejus ditione est, eam revocare, vel acceptare;
quandoquidem meliorem, secus verò de-
terioriorem suam facessere valet conditionem, l.
obligari 9. in princ. ff. eod. Iustinianus instit.
de auctoritat. tutorum in princ. Faber in iu-
ris prud. de auctoritat. tutorum, tit. 21. princ.
1. in princ. pag. 1066.

- 13 Dices 1. Implicat in terminis ediffere, scilicet
donationē ex parte unius esse irrevocabile;
ex parte verò alterius revocabilem: in nostra
porro facti specie ex parte donantis est irrevoca-
bilis; ex parte verò donatarii revocabilis.

- 14 Infirmum est antecedens: propterea quod

priusquam à donatario donationis acceptatio
fiat, est revocabilis; irrevocabiles verò, veri-
ficata acceptatione. Nec implicat identidem,
quòd respectu unius, nempe donantis, sit ir-
revocabilis; ex parte verò donatarii revoca-
bilis; cum sit respectu diverforum, quòd re-
pugnantiam destruit, quæ est juxta Philoso-
phos affirmatio, & negatio respectu ejusdem
de eodem.

- 15 Dices 2. ut firma sit donatio, nec essum est,
ut capaci fiat. verum enim verò infans inca-
pax est; igitur inanis est, ac frustratoria dona-
tio isthæc: quicquid enim frustratorium, su-
perfluumque habetur, reprobari jura, fas-
que sinunt, l. 2. §. quibus. Cod. de novo Cod. l.
fin. Cod. qui admitti ad bonor. possess. & in
prom. decretal. libi: rescatis superfluis. Clem.
exivi, §. quamvis, l. hæc stipulatio, §. divi, ff. ut
legator. nom. caveatur. Probatur minor: infans
rationis usu carere supponitur, cum infra
septennium sit; igitur incapax est.

- 17 Concessa majori, argumentum nil probat:
nam etsi infans rationis usu careat, verumtamen
nullum habet defectum, cur dominium
rei donatæ adipisci nequeat, nisi dumtaxat
ætatis defectus, qui per Notarium suppleri ju-

- 18 ra sinunt: quicquid enim est ad bonum pu-
blicum, ac favorabile, per Notarium accep-
tari, ac stipulari æquum est; atqui donatio fa-
vorabilis est respectu infantis, cum jura pro
infantibus, à pupillis, minoribus, Eccle-
sia propitiore sint, cap. requisivit 1. de in-
integrum restit. cap. auditis 3. eod. tit. c. cum
causa 8. de re judic. cap. ad nostram de rebus
Ecclesiæ, cap. 1. de in integrum restit. lib. 6. l. 1.
§. minorem, & §. verum, l. ait prator, §. non
solum, l. pactis 28. §. si pecuniam, l. si minor, §.
finali, cum lege sequenti, l. si tutor 48. l. si res
50. ff. de minoribus. Hotmanus conf. 125. Do-
nellus lib. 21. comment. cap. 19. Barbosa lib. 2.
juris Ecclesiæ, cap. 3. num. 183. Velsæ de
privilegio pauperum, tit. 3. quæst. 8. Antonius
Cainius, & Canisius in d. cap. requisivit 1. Fa-
chineus lib. 10. controvers. cap. 1. Layman. lib.
3. summa, tract. 4. cap. 1. num. 3. & 4. Matienz.
in repetit. ad legem 1. ff. de minor. num. 121.
Gibalinus de negot. romo 1. lib. 3. cap. 4. ar-
tic. 3. §. 4.

DECISIO LXXIV.

IN Causa Francisci de Serino carcerati cum Regio Fisco, lite contestata, da-
toque termino ad faciendas defensiones, repetitisque testibus Fisci, aliisque
de novo per Fiscum examinatis. fuit per dictum Franciscum petita copia
reptorium, & sic testium examinatorum ante litem contestatam: extitit
in S. R. C. dubitarum: an dicta copia dari debet, &c. *Hæc Antonius Ca-
picius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

Pro reo quis in magno Vicariæ foro sistens : quandonam ei repertorum exemplar tribuendum sit, ante litem contestationem ne ? an verò post ?

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesidis partis decisio.

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesidis primæ partis probationes.

Num. 8. secundæ Thesidis partis finitio.

A' num. 9. usque ad finem, ejusdem secundæ partis probatio.

Nquisito repertorum exemplar haud tribuendum fore, nisi lite contestata, repetitis testibus, examinatis ad informationem, vel habitis pro repetitis, existimo. Ceu defacto prædefinitum fuit per S. C. Author est Antonius Capicius *hic in fine*, ibi: *In Magna Curia Vicariæ est observantia, quod inquisito non datur copia repertorum, nisi lite contestata, repetitis testibus, examinatis ad informationem, vel habitis pro repetitis, & de hac observantia Judices, advocatusque, & procurator fisci Sacro Consilio præsentem fidem fecerunt, atque ob id S. R. C. decrevit, copiam esse dandam testium repertorum, aliorum verò post lite contestatam examinatorum noviter non esse concedendam.*

2 Probatur 1. ante litem contestationem occupatum haud differitur iudicium, tametsi sub
3 Iudice esse juxta meliorem opinionem; cum, per litem contestationem iudicii inchoatio fiat; ac per consequens litem contestatio essentialis
4 iudicii pars autumatur, cum (aliis derelictis definitionibus) litem contestatio sit principalis negotii apud competentem Iudicem facta, narratio, coram adversario litigare volente, *cap. olim 1. de litem contestatione. Parladorius lib. 1. rerum quotidianarum cap. 14. consule Petrum Gregorium lib. 38. synagmatum, cap. 6. num. 2. juxta textum in cap. dudum 54. de electione, cap. prout, de dolo, & contum. cap. accedens, cap. ad hæc, ut lite non contest. cap. cum causam de iurament. calum. cap. quoniam contra, de probat. cap. ex parte 30. de vis. cap. final. de litem contestat. in 6. cap. 2. de rescriptis, in 5. colle. 3. l. 1. Cod. de heredis. tut. l. 12. §. ult. ff. de positi, l. 2. §. fin. de Præf. fipul. l. 55. §. ult. ad Trob. l. 25. §. 8. de adl. edict. l. 31. §. 13. ff. eod. l. rem, §. Patroni, Cod. de iudiciis, l. 1. in principio, Cod. de litem contestatione, l. 2. Cod. si per vim, vel alio, l. 2. §. 1. & §. fin. autem, Cod. de iure iur. propter calum. Hotmanum lib. 4. observat. c. 5. Donellum lib. 24. comment. cap. 1. Cironium in d. cap. 2. de rescriptis, & in cap. olim 1. de litem contestatione. Vultejum lib. 3. de iudiciis, c. 1. Cujaci. ad tit. C. de iudic. & lib. 9. obf. c. 21. & lib. 20. c. 21. & lib. 21. c. 3. & lib. 25. & 27. cap. 33. & c. 13. Cod. de edendo. Cancellum tom. 3. var. c. 16. Treutlerum volum. 1. tit. de iudic. disput. 12. thesi 2. Valen-*

tiæ *tomo 2. illustr. tract. 2. lib. 2. c. 2. Revardum pro tribum. cap. 11. inspecta verò prisca tempestas litis contestatio apud Prætorem fiebat, l. si reus 73. ff. de procurator. Authores extant Petrus Faber lib. 2. semestrum. Revardus pro tribum. cap. 11. Sigonius lib. 1. cap. 23. Anton. Faber in l. post litem, ff. de procuratoribus. Hinc Seneca: venisti ad Olympia si nemo præter te coronam habes, victoriam non habes: **6** quare jure optimo litem contestatio basis, ac fundamentum iudicii, ejusque principium, substantia, ac angularis lapis vocitatur, l. 1. in principio. Cod. de litem contestatione, authentica offeratur, Cod. eodem cap. de causis, cap. super §. intentionis, de officio delegati; & consequenter à partibus remitti nequit, alioqui sententia procul à litem contestatione prolata, ipso jure infirma est. Gaillus lib. 1. observat. cap. 75. Valentia *tomo 2. illustr. tract. 2. cap. 2.* cum in iudicio esse deductum illud haud videatur, super quo lis contestata minime fuit, *l. non potest, ff. de iudiciis, cap. ex parte 30. de verborum significatione, l. amplius 15. ff. rem ratam haberi; quomodum sententia definitiva, l. 1. Cod. de litem contestatione. aurb. ad hæc, Cod. de iudiciis:* quare jure merito repertorum exemplar ante litem contestationem inquisito minus refundendum sit.*

7 Probatur 2. repertorum exemplar verificari impossibile est, nisi lite contestata, in qua rei discussio fit. Corvinus lib. 3. aphorism. juris pontif. tit. 12. Vinus lib. 1. select. cap. 17. Hunnius in notis ad Treutler. volum. 1. tit. de iudic. disput. 12. quest. 5. & 7. & volum. 2. disput. 23. & in encyclop. tit. 10. par. 2. Augustinus Barbofa, Fermosinus, alique in supralaudato cap. olim, adeoque actoris rogatio, rei verò denegatio, *l. rem non novam, §. patronis, C. de iudiciis, l. semper provia 33. §. ultimo, ff. de usu, & usufructu, l. 3. §. Julianus, ff. de liberis exhibendis, l. argentarii 10. ff. de edendo:* inde est, quòd Imperator in l. penultima, Cod. ad leg. Cornelianam de falsis, confiscentes pro litigatoribus usurpavit. Vivinus lib. 1. select. c. 17. Tiraquelus de retract. §. 15. gloss. 2. nu. 2. Antonius Matthæus in collect. pandect. disput. 9. de iudic. pag. 53. cum tam actor, quam reus item contestentur, adeoque unusquisque meliorem facessere conditionem suam studet, *l. non solet. 86. cum sequi, ff. de regulis iuris, l. fundum 28. ff. de novat. inspicito textu in l. ubi acceptum 30. ff. de iudic. l. si liberum 16. l. ultima, Cod. de fideiuss. l. 1. §. 1. Cod. de annuat. except. l. iniuriar. 28. ff. de iniur. l. sed et 25. §. si ante, ff. de heredis. petit. l. ante 16. & seq. ff. de procurat. l. aperitissimi, Cod. de iudiciis;* igitur ante litem contestationem, cum repertorum exemplar verificari impossibile ducatur, jure merito rogatio hujusmodi fieri nequit.

8 Inquisito in magno Vicariæ foro testium, post litem contestatam noviter examinatorum exemplar esse tribuendum, quoniam publicis in thesibus defenditare posse, existimo 2. tametsi secus per S. R. C. fuisse prædefinitum me-

252 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

morat Antonius Capicius hic, in fine ibi: aliorum verò post litis contestatam examinatum non esse concedendum.

9 Probatur: quilibet testis examinandus, sive ante, cap. cum olim 34. cap. significavit 41. c. albericus 43. de testibus, cap. quoniam, §. porro, ut lite non contestata, cap. cum olim 7. de dolo, & contumacia, cap. 1. qui matrimonium accusare possunt, cap. veritatis, de dolo, & contumacia, cap. cum dilectus, de purgatione canonica, cap. cum 1. & 4. de re iudicata, cap. sane 24. quest. 2. cap. ab infirmis 26. quest. 7. cap. a nobis, de sct. excom. cap. novit, de iudiciis, cap. interposita, cap. sep. de appellat. cap. cum P. de purgat. canonic. Gothofredus in l. lege 40. ff. ad leg. aquiliam. Cujacius in l. penult. Cod. de testibus, & in novella 90. cap. 2. & 9. Milyngorius lib. 4. observat. cap. 71. & 72. Gaillus lib. 1. observat. cap. 92. & 93. Vela tomo 1. dissert. nu. 42. Excobar de purit. sanguinis, quest. 14. Borellus tomo 2. decif. tit. 8. cum aequitas suadeat, ne veritas, & probationes propter testimonium deficientiam debeant. inde fit, quod rerum memoria asserenda est, sive post litis contestationem, cap. quoniam frequenter §. ut lite non contestata, cap. audum §. 4. vers. partibus, de elect. l. consentaneum §. finali, Cod. quomodo, & quando, auth. sed & si quis, Cod. de testibus, cap. cum causam 62. de appellat. cap. exhibita 19. de iudiciis, cap. in nostra 4. vers. sed idem, de procurat. cap. cum Joannes 22. de regul. iur. cap. 4. de confirm. utili, cap. cum dilecti, de purgat. canonica, l. properandum 13. vers. post litem, Cod. de iudic. Cujacius in cap. accedens, de iuram. calum. in l. penult. Cod. de testibus. Petrus Gregorius de re scriptis, lib. 1. cap. 37. & lib. 48. syntag. cap. 5. Alciaccia in supra laudato cap. quoniam. Corvinus lib. 3. apborif. juris Pontif. tit. 13. cum tam testium examen, quam sententie propositio liti finiendæ causa fiat, adeoque prius necessum est, ut lis sit, ac deinde testes recipiantur, sententieque proferatur. argum. textus in l. non videntur 83. l. nō potest 208. de R. I. sive noviter examinatus, sive non, de ipso repulsa reo concedenda erit, cap. 2. de testibus in 6. cap. 1. in fine, de appella. cap. 1. cap. sicut de testibus, cap. placuit, cap. si testes, vers. lege julia 4. quest. 3. l. 1. in princip. ff. ad leg. cornel. de falsis, cap. 1. de except. l. 3. C. de offic. rector. provinc. l. fluminum 24. §. item videamus, ff. de damno infecto, l. iniuriar. 13. §. 1. & §. quod iure, ff. de iniuriis, l. nullus 55. l. factum 155. §. non videtur, ff. de R. I. cap. cum Ecclesia, 31. de elect. alioqui indefensus damnaretur, quod fas, iuraque haud sinunt, l. 1. §. ita cum edito, ff. quā sentent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caramuel in theol. moral. tomo 3. quest. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in paratiel. 5. de

11 c. etal. tit. 28. de appellat. pag. 159. hinc desc. 12 dere insōtes iustitię est fontes verò iniustitię. quod vi, armisque, si necessum ducatur, faciendum sit. exemplario esto de Bajazeth. Amuratis filio, cum à Sigismundo Rege Hun-

garie venissent, injuriam quærentes, quod à nemine Hungarorum lacessitus aliena invaderet, Bulgaros infestans, Regno Hungarie subiectos: in parietibus suspendi diversi generis arma, tela, sagittas, acinates, clipeos, sarissas, iussit, ac corā legatoribus sicce locutus: ista quæ cernitis vobis supersunt, superest quoque non ad Bulgariam modò, sed ad Croatiam, Dalmatiam, & ipsam Hungariam: secuta paulò post funesta ad Nicopolim pugna. 13 quod etiamnum docet Ulpianus in l. 1. §. vim vi, & §. cum igitur, ff. de vi armata, edifferens, vim armis illatam, armis propulsari posse. Corasius de iustitia, & iure in l. ur vim, num. 8. pag. 14. igitur tamen post litis contestationem examinari perhibetur testis: veritatem adhuc reo ipsius examinis exemplarium est indulgendum; cum nulla major ratio sit de teste non noviter examinato, ac noviter, uti ritè speculanti liquet.

Pro decissionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Scripturarum exhibitio: numquid ad reinstantiam, auctore renuente admittenda sit, & è converso auctore instante, reoque nolente. Reus in criminali inquisitus causa, si in ipsa deposuisse feratur: num depositionis suæ exemplar ante processum promulgationem rogitare valeat.

Reus ad impugnandas scripturas, ab Actore completo processu presentatas: utrum terminum petere possit.

In rei ditione an sit, plures etiamnum contrarias obfistere posse exceptiones.

Reus num exceptionem probare astringat, nisi prius actor suam probasse edisseratur intentionem.

S U M M A.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 12. ejusdem probatio.

Num. 12. Thesis secundæ decifio.

Num. 13. & 14. ejusdem probatio.

Num. 15. & 16. Thesis terciæ finitio.

Num. 17. ejusdem probatio.

Num. 18. Thesis quartæ prædefinitio.

A' num. 19. usque ad 22. ejusdem probatio.

Num. 22. Thesis quintæ decifio.

A' num. 23. usque ad finem, ejusdem probatio.

Scripturarum exhibitionem ad reinstantiam auctore renuente admittendam fore, & è converso auctore instante, reoque nolente, sive actor nolit, sive reus, reor. ceu de facto per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Thorus tomo 2. compend. decif. §. exhibitio scripturarum est. est Galluppi

luppi in praxi S.C. par. 2. cap. 7. n. 8. & 9. apud eundem Thorum, dummodo scripturæ publicæ sint.

- 3 Probat 1. si reus actor, si reus est, suas fundare debet defensiones, ac per consequens si reus sit, tunc exceptiones suas, non nisi adversus actorem opponere potest; cum exceptio, quæ defensionem est, non nisi reo competat, cap. significaverunt 11. de except. l. si quidem. 9. l. defensionis 11. Cod. eodem, l. defensionis 7. Cod. de iure fisci, lib. 10. quæ naturalis inspecto iure ipsi debetur. Clement. Pastoralis, §. ceterum, de re iudicata, l. 1. §. cum arietes, §. si quadrupes pauper. l. 4. in principio, l. scientiam. 45. §. qui cum aliter, §. ad leg. aquil. consule Co-rasium lib. 6. Miscell. cap. 16. nu. 10. Fabrum in iuris prudentia, tit. 2. princ. §. illar. §. Didac.
- 3 Perez in l. 1. tit. 8. glof. 1. lib. 3. ordin. inde fit, quod suo in genere, seu fiat per modos à jure civili inventos, seu à Cæsareo jure nunquam non defensionem est, l. 4. §. ad leg. aquilam, l. sed est 52. §. de iudiciis, l. defensiones, Cod. de exceptionibus, l. emptori, Cod. de eviction. l. si debitor 16. de doli exceptione, l. ex diverso 17. §. 1. §. soluto matrim. l. finali, §. cum mihi, §. de verb. oblig. cum sit actionis explosio, cap. pastoralis 4. de except. l. 2. §. de except. l. si filius la 2. §. ultimo, §. de interrog. Paulus in l. verbum 8. §. de verb. signif. l. minor 39. §. finali, §. 4. de iure jurando: quare in Principis ditione haud est exceptiones hæc reo tollere posse. Neu obstat, quod actiones Cæsareo inspecto jure invetæ fuerit, l. 2. deinde, de orig. juris, l. actionis 25. §. de O. & A. §. sed ista, Instit. de actio. & exceptio, adeoque Principis rescripto extingui valent, cap. ex parte el 2. de offic. deleg. l. 3. §. si is, pro quo, §. quod quisque juris, l. 6. exeplo 36. in fine, C. de decurion. siquidem jura isthæc nō nisi quodam modum, fæc juris formā, fæc verò quodam rem commentanda sunt, ceu ritè penetranti liquet, etenim excipiendi modus est de jure civili, fæc verò simpliciter excipere, quod est de jure naturali, cum, exceptio defensionis equipollens sit, quæ de jure naturali est. Sin autè actor ad melius stitandam, vel fundatè coadjuvare velit intentionem suam, juremeritò publicas scripturas à reo rogare fas, juraq; insinuat, l. exat 13. §. de eo, quod metus causa, cū sit jus prosequedi in iudicio, quod sibi debetur, nihil §. 1. §. de O. & A. princ. Instit. de actio. l. minor 39. §. final. §. de iure jurando (quicquid præfca Romanorum tempestate in praxi erat, consule Vltiejum discept. cap. 6. Pichardum in §. sic itaque, num. 16. de actionibus. Cujacium in novella 53. Donellum lib. 2. commentar. cap. 3. & 4. Hotmanni de verbis juris, verbo, edere. Duarenum lib. 1. disput. c. 13. Vltiejum lib. 2. de iudiciis, tit. 5. Balduinum in §. non tamen, Instit. de perpe-tuis. Duarenum ad tit. de in ius vocando. Co-rasium in lib. 6. §. ultimo, num. 12. §. de ver. divi. Vaconium lib. 6. declarat. cap. 18. aliosque.
- 9 inde est, quod in actoris ditione est, quando-cumque adversarium convenire, l. unica, Cod.

ut nemo in ius, l. purè 5. §. finali, §. de doli exceptione, adeoque ad iudicium instructus, paratufque accedit, l. in alterius 43. §. de reg. cap. si testes, §. intendit 4. quæst. 3. propriasque intentionis suæ probationes afferre debet, fæc verò ab adversario privata scripta petere, l. nimis, Cod. de testibus, ne quis arma, contra semetipsum ministrare cogatur. juxta illud Ovidii tritum diciturum

Heu patior telis vulnera facta meis.

consule Donell. lib. 23. comment. cap. 7. Menochium de arbit. cap. 499. Mancinum genial. c.

- 8 260. Parex. resol. 1. num. 5. propterea quod naturalis ratio dicit, ut reis laborantibus, teste Quintiliano lib. 4. instit. cap. 1. subveniamus; cum passivè, invitusque ad forum trahatur, minus ad ledendum alium, aut ad se defendendum, juremeritò majori est prosequendus favore, l. favorabiliores, §. de reg. jur. favor porro in eo consistit, ut reus actori propria, ac privata scripta edere nequeat, attamen actor est attingendus, ceu edocent Genoa de script. privata, lib. 4. tit. 1. num. 140. Gaito de credito, cap. 2. tit. 5. artic. 2. Mancinus disquisit. genial. centur. 2. cap. 160. Cacerius lib. 1. var. cap. 19. num. 1. Castillo de alim. cap. 20. per totum. Paulus Melius in eius additionib. plures relati à Parex resol. 1. num. 2.

- 10 Brobatur 2. scripturæ publicæ neque penes actorem, neque reum extare supponuntur; aut in personæ publicæ ditione, utputa vel apud scribam, idque genus, l. contra adus 17. Cod. de fide instrumentorum, l. 2. Cod. de enumerationibus, l. 4. Cod. de testam. l. 1. Cod.
- 11 ut nemo ad suum patrocinium, l. 11. inde est, quod instrumenta ab ipsis confecta publicæ acciri occipere, l. iubemus 14. §. his tabellionibus, Cod. de Sacros. Eccles. l. comparationes 20. Cod. de fide instrumentorum, novell. 44. c. 2. ibi: illud quoque præfenti adiciamus legi, ut tabelliones non in alia charta pura scribant documenta, nisi in illa, quæ in initio (quod vocatur protocollum) per tempora gloriosissimi Comitum sacrarum nostrarum largitionum habeat, & appellationem, & tempus, quo charta facta est. consule Ant. Augustin. in onomast. ad Juliani antecessoris novellas, verbo, Protocollon. igitur si de his live ab actore, live à reo rogatio fiat, sanè exempto illarum traditionis sublequi debeat, ne quis indefens manifestet, quod naturali obversatur juri. Clement. pastoralis, §. ceterum, de re iudicata, l. 1. §. cum arietes, §. si quadrupes, pauper. l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, §. ad leg. aquil. l. 1. §. ita cum edito, §. quæ sent. appellat. l. de unoquoque, §. de iudiciis. Caramel in theolog. moral. quæst. 8. cas. 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decret. tit. 28. de appellat. pag. 159. Vvessembecius in paratit. tit. de exception. n. 8. hinc Cic. pro Clu. ibi: innocentia defensor respicit. & 3. Ver. defensor meam personam, non accusatorem laudari volo. Paterni juris defensor, & quasi patrimonii propugnator sui. & Sallustius ibi: alios ab hostibus defendebant.

12 Reum in criminali inquisitum causa, si in ipsa depositum feratur; tunc depositionis suae exemplar ante processum promulgationem rogare posse, reor 2. cu per Collaterale. Consilium sancitum fuit. Auctor est Thorus in *supplemento compend. decis. §. reus inquisitus in causa criminali*, laudans Guazzinum in *tract. ad defensionem, defensa 24. cap. 1. per totum*, alioque.

13 Probatur: Accidere namque quivisset, ut reus hoc in casu in depositione errasset, ac per consequens ut id introspeciat, priusquam processum divulgato sublequatur, necessum ducitur, ut dispositionis suae exemplarium habeat, alioqui aliquid sublequi potest absurdum; scilicet depositionis falsae suspicio, quod obnoxium foret iuribus, cum jura falsitatis vi-

14 tium, labemque dant. hinc merito jure apud Israelitas eandem penam falsarius luebat, ac reus, si crimen probabatur, *Deuteronom. 19. & apud Indos extremis decurtabatur. Strabo lib. 15. & Lycii falsarii facultates publicant*, dividendumque. *Heraclides in politicis*, quemadmodum seniores illi duo, qui Sufaniam, falso criminati fuere eandem penam solvere, idque non nisi Danielis pueri prudentia sceleris convicti. *Daniel. 13. & Dario Rege jubente falsos viros, Daniele in cuniculis in Leonum lacu immitti. Daniel. 6. & 14. ac postmodum Socrates philosophiae pater, ac verae sapientiae fons saluberrimus, cum publice à iudicibus falso inculpatus, ac veneno è medio sublatus jam foret: quo agnito ab Atheniensibus, & condignam ab accusatoribus penam suscipere, ac statum Socrati publice decrevere. Gab. lib. 1. cap. 5.*

15 Sin de tertio sit fermo themate: & esse distinguendum, reor 3. vel reus aliquo legitimo impedimento detentus fuit, quominus suam probare poterit intentionem, ac exceptiones contra adversarium obicere; vel si nova ad impugnanda scripta suboriantur indicia, vel idque genus; & tunc termini petitio admitenda est; vel si rite suam probasse praedicere intentionem, terminum petendo non nisi dolose, vel id genus; & tunc ipsius rogatio nullius foret momenti. inspicito *Reg. Revert. decis. 90.*

17 Probatur: compilato processu, reus procul à iusta causa haud est audiendus, ne iudicium elusorium fiat. hinc jure merito Tullius 1. de Oratore, in isthaec describit verba: *Omnia iudicia aut distrabendarum controversiarum, aut puniendorum malefactorum causa reperta sunt. Neve iudici injuria inferatur, cui quilibet praestanda est obedientia. hinc in append. sentent. ex apoph. descriptum reperio. Imperare, & parere imperio, ars omnium pulcherrima: quae duae res à civilibus excludunt seditiones, & tunc concordiam, & indidem non sunt gerendo magistratui idonei, qui legibus, ac magistratibus nesciunt obsequi. & indidem: parere dicitur, qui quod didicit optimum esse, factis faciat, ac per consequens nil*

mirum si terminus ad probandum à jure reo, auctorque permittis habeatur, l. nam ita 19. ff. de adoptione. l. etiam 29. §. ult. de minorib. 1. de unoquoque 47. ff. re judicata. Ant. Faber 4. Cod. tit. 3. de prohib. sequestr. secum. def. 1. nu. 2. secus si iusta habeatur causa, ne quis indefensus damnetur, quod per absurdum foret. Caramuel in *Theologia morali quaest. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decret. tit. 28. de appellat. pag. 159. Clement. pastoralis, §. ceterum, de re judic. l. 1. §. cum arietes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientia 45. §. qui cum alter, ff. ad leg. aquilam, l. 1. §. ita cum edito, ff. qua sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caramuel in *Theolog. moral. qn. 8. cas. 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decret. tit. 28. de appellat. pag. 159. Vvessemb. in paratit. tit. de exceptionibus num. 8. hinc Cic. lib. 1. offic. libi: si igitur non poterit, sive causas defenditare, sive populum concionibus tenere, sive bella gerere, ille tamen praestare debbit, quae erunt in ipsis potestate. & Terentius in Andria 4. 6. 18. ibi: simul arbitror, jam esse aliquem amicum, & defensorum rei: quemadmodum reo ad se defendendum adversus scripturas ab auctore post conclusum in causa praesentatas in libello; tamen ante iudicatum, terminus denegatur, cu decum testatur Anna singulari 502. apud Reg. de Marinis observat. ad decis. Reg. Revert. 165. laudantem Tapiam, Mucellum, Rovitum, alioque, idque ne iudicium elusorium reddatur, cum reus adversus illam se tutari voluerit.**

18 In rei ditione plures etiamnum contrarias obistere posse exceptiones, reor 4. est Reg. de Marinis *tom. 2. res. sol. juris, cap. 106. num. 4. Afflicti decis. 134. Marciani consil. 1. nu. 8. lib. 2. apud eundem.*

19 Probatur: reo omni possibili medio defensionis competere praedicatur, siquidem potius reo in ambiguis, quam auctori favendum est, l. favor obliores, ff. de reg. juris, §. retinenda, Insit. de interd. cap. cum sunt partium de reg. juris in 6. cum sui muneris sit, se defendere, l. 1. in princ. ff. de edendo. Clement. pastoralis, §. ceterum de re judic. l. 1. §. cum arietes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientia 45. §. qui cum alter, ff. ad legem aquilam, l. 1. §. ita cum edito, ff. qua sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caramuel in *Theologia morali, quaest. 8. cas. 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decret. tit. 28. de appellat. pag. 159. Vvessembecius in paratit. tit. de exceptionibus num. 8. hinc Cic. epist. sum. 11. lib. 15. ibi: monui regem, ut omnem diligentiam ad se conservandum adhiberet, amicosque in patris eius fide, atque iudicio probatos hortatus sum. Regis sui vitam, cu doli casu acerbissimo patris eius, omni cura, custodiague defenderent. & Plaut. in Rud. 18. 66. ut illas serves, cum defendas, dum ego harum adduco tecum, igitur jure merito exceptiones quilibet etiam sibi ad invicem pugnantes opponere potest, cum exceptio non nisi reo competat, actionem ex-*

- plodens, l. si filius, la 2. §. ult. ff. de interrogat. l. 2. ff. de exception. Paul. in l. verbum 8. ff. de verbor. significat. inde est quod exceptiones defensiones vocitantur, l. sed etsi 52. ff. de iudic. l. defensiones, Cod. de exception. l. emptori, Cod. de evict. l. si debitor 16. de dol. except. l. ex diverso 17. §. 1. ff. solut. matrim. l. fin. §. cum mihi, ff. de V. O. quinimod verbum defensio, simpliciter sumptum, exceptionem importat, l. si quidem, l. defensionis, l. cum nondum, Cod. de exceptionibus, l. 1. Cod. de R. V. l. difamari, Cod. de ingen. manumiss. l. 2. ff. de iuris, & facti ignor. l. sed etsi 52. ff. de iudic. l. dolia 76. §. 1. de contrah. emptio. l. is, qui §. l. nemo 8. ff. hoc tit. c. cum inter 5. cap. dilecti 8. cap. significaverunt 11. de exception. hinc Cic. C. Mario, lib. epist. 11. ibi: equidem si quando audio, tam defendo, quam me nescio a te contra iniquos meos solvere defendi. & Plaut. in Asinaria, 9. 25. te obsecro defende: ex juris regula, quæ favorabiliores esse reos, quam actores reposcit, l. favorabiliores 125. de reg. iuris, l. Ariannus 41. ff. de obligat. & actionibus. Faber 4. Cod. de probat. & presumpt. def. 49. num. 8. in allegat. pag. 320. & 4. de testibus, tit. 25. def. 3. num. 1. in allegat. pag. 328. in principio Cironium in paratit. §. decret. de probat. tit. 19. pag. 138. cum in possessione suæ innocentie extare supponatur, adusq; secus per adversarium probetur; quare si ipsius mens est, si exceptio isthæ infirma sit, oppono hanc; sin isthæ nullus sit momenti, obicio illam: quod liquet cum ipsius intentio haud absolutè sit, nimirum cunctas volens infirmul absolutè opponere exceptiones, aut conditionatè, disjunctivèque, ut speculari liquet.
- 22 Sin postmodum de novissima facti specie verba faciamus, reum exceptionem probare haud esse astringendum, reor §. nisi prius actor suam probet intentionem, est Joannis Francisci Andrepli controvers. 163. num. 13. Castren. consilio 76. nu. 2. volum. 2. Surdi consilio 150. num. 89. apud eundem.
- 23 Probatur de conceptu exceptionis est post actionem subsequi, quandoquidem sui muneris est actionem, sive quodam rem, sive quodam modum perimere, l. vendicantem, cum l. se-

quenti, ff. de exceptionibus, l. exceptione doli, ff. de evictionibus, dummodo sit liquida, l. nam quod liquidè, §. fin. ff. de penu legata. hinc jure merito Cironius de exception. tit. 25. in paratit. l. decret. pag. 150. sic describit: Exceptio actionis exclusio, & sine actione exceptio essentia: quatenim verò actio intendit rem dari, & ille, qui agit, rem jam videtur habuisse, & capisse, l. 15. ff. de reg. iuris, ide oque actio quasi capio, vel captio; exceptio verò, quasi excapio, vel excapcio vocitatur, cum exceptio propriè sit exclusio actionis, sive emendatio, defensio, l. 28. §. exceptio, ff. de iure jurando. Hotmanus instit. lib. 4. de exceptionibus, in princ. lit. D. vers. defensorum eorum gratia, colum. 1. pag. 903. propterea quod correlativa dicuntur, quæ de ipsorum natura simul notione extant, l. fin. ff. de acceptil. l. fin. Cod. de indicia viduit. tolle. l. si quis servo, Cod. de furtis, l. 1. Cod. de transactionibus, l. 1. Cod. de cupressis lib. 11. cum connexorum idem sit iudicium, l. 3. §. iudicio contrario, ff. de contrar. act. tuel. l. proinde ff. ad leg. aquilam, l. cum ff. de negot. gest. cap. translat. de constit. cap. praterea, de officio delegati 325 quâdoquidem exceptio non nisi actionis est, ut filius respectu patris, adeoque simul notione, idem iudicium, eademque disciplina, ac de uno dispositum trahitur ad alterum, l. fin. ff. de acceptil. l. fin. Cod. de vindict. viduit. tollend. l. si quis servo, Cod. de furtis, l. 1. c. de transactionibus, l. 1. Cod. de cupressis, lib. 11. Cironius supra laudatus: cum correlativorum regula parium sit, l. Julia, §. si procurator, ff. de act. empti; ac per consequens nisi actor suam probet intentionem, reus ipsi responsum dare nequit, adeoque absolvendus est, l. exeat 25. ff. de iure fisci, l. ult. Cod. de rei vindictis, l. qui accusare, Cod. de edendo, l. actor, Cod. de probationibus, l. 1. Cod. de alienat. iudic. mut. causa facta, §. retinenda, Instit. de interdictis, cap. ult. §. 6. quæst. 5. cap. cum Ecclesia, de causa possess. & propriet. cap. ult. §. sanè de iure iurand. cap. unic. post principium, ut Ecclesiast. benefic. cap. inter dilectos, de fide instrumente or. exceptio enim sive quodam modum, sive quodam rem reductio est, ceu speculari liquet.

DECISIO LXXV.

IN Causa Hieronymi, & Fratrum de Fornariis, ac Nicolai Guani pro eis cum Frâncisco de lo Piano: fuit dubitatum, an dicti Fratres (qui sunt hæredes quodam eorum Patris, cui Frânciscus per contractum juratum recipienti per se, & hæred. & succ. certum quid promiserat) possint dictum Frânciscum accusare de perjurio, ex quo perjuravit, dum non observavit eorum Patri; & dum non observavit etiam ipsis, pro quibus Pater receperat iuramentum, &c. *Hæc Antonius Capicis.*

Facti Species.

S Ervare aliquid alicui pro se, hæredibusque suis quis iurans, si perjurium patrasse prædicetur: numquid defuncti hæredes clausulæ robore in instrumento adiectæ (pro se, hæredibusque suis) perjurii penam inculcare valeant.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad 5. Thesis prædefinitio.

A'num. 5. usque ad 8. ejusdem Thesis probatores.

Num. 8. ejusdem Thesis oppugnatio.

Num. 9. ejusdem oppugnationis solutio.

- T** Amet si de perjurio patrato, extincto; secus verò superstitē testatore, per defuncti heredem perjurii penam inculcari posse, per S.R.C. fuisse prædefinitū, litteris mandat Antonius Capicius hic in fin. ibi: fuit ergo decretum, quod magna Curia procedat quādam perjurium commissum post mortem defuncti, quod verò ad perjurium commissum defuncto casus remanet indecisus, scilicet paritate votorum, videlicet quinque; & quinque iudicium, hinc inde. Tandem postea die sexto Julii ejusdem anni 1512. votatum fuit iterum cum interventu Domini Ludovici Montalti, qui votavit; quod pro perjurio solum commissum post mortem; possit hæres vigore verborum pro se, & hæredibus accusare; & sic plura vota fuerunt pro hac parte, & ita fuit decretum: verumtamen in iuris puncto quispiam publicis in thesibus secus tutari posset.
- Probatur: ex §. non omnes, vers. sed hæredibus institutis, de perperis, & temporaneis actionibus; propterea quod tametsi perjurii inculcatio jus personale sit, ac per consequens de persona ad personam haud transit, adeoque ex defuncto ad heredem extensio impossibilis ducatur, cum jura merè personalia extinguatur, extincto subiecto, l. privilegia, ff. de regulis iuris, l. maritum, ff. solut. matrim. l. et aitem, ff. de censibus, l. 1. l. §. 5. immunitati, ff. de iure immuni. Balduinus in ff. de iure natural. gentiū, & civili, verb. personam, pag. 31. siquidem, cum accidentia se habent de quorum conceptu est, ut perempta substantia, extinguantur, l. 4. in fine, ff. de actionibus emptis, verumtamen hoc in casu res aliter se habere perhibetur: quandoquidem ex pactione obstrictus cum testatore, & hæredibus suis quis supponitur, ac per consequens privato cessit iuri suo, cui quilibet resignare potest, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de patris, cap. tuis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad apostolicam, de regularibus, cap. si de tertio, de privil. cum nulli iniuriam irroget, l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 3. Siis tamen, ff. de liber. homine exhib. l. qui iniuriarum, §. is

qui, ff. de iure iurando. Liure iurando, l. quod reipubl. l. iniuriam, ff. de iniur. l. summius, §. ult. ff. de damn. inf. ff. l. Proculus, ff. cod. tit. l. donaturus, §. si quis indebitum. Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arc. cap. cum Eccl. 21. vers. quia de elect. quare hæres hoc in themate haud ut testatoris personam representans venire edisseritur; sed alio sub cōceptu: scilicet ex iure sibi ex pactione cum testatore inita quæsitus, cum per pactionem hanc suum se defendere ius privavit, cum pactione regulariter loquendo, si iuribus obnoxia haud sunt, servanda sint, l. 1. §. si conveniat, ff. de pactione, l. 1. ff. de pactione, l. iur. gentium, §. prator ait, ff. cod. tit. l. 1. ff. de cōstit. pecunia, l. cum amplius, in fin. ff. de reg. iuris, l. lege, ff. de pactione convent. l. contra tus, ff. de reg. iur. l. 1. Cod. de operib. liber. l. 1. c. commodati, c. contra tus 85. de regulis iuris, lib. 6. c. 1. de pactione: enim verò tametsi ab exordio voluntatis sint, ex post facto sunt necessitatis, l. non idcirco, in fin. ff. de contrahend. emptio, l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in princip. ff. de curator. furiosis, l. sicut ab initio, Cod. de action. & obligat. l. de contra tu, Cod. de rescindenda vendition. l. quamvis, Cod. de transaction. l. eo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis argentum, §. fin. Cod. de donation. hinc Cic. lib. 2. de invent. ibi: pactum est, quod inter aliquos convenit, quod iam ita infirmum putatur, ut iuri prestare dicatur, & 3. offic. ibi: Regulus non debuit pactiones bellicas, & hostiles perturbare per iur. & Ter. in And. ibi: eo pacto, & gnati vitam, & consilium meum cognosces, ac postmodum Salust. in Catil. ibi: collegam suum pactione provincie perpulcrat, ne contra rem dissentiret.

- Dices: diversa est ratio de perjurio, superstitē testatore patrato, ac eodem extincto: propterea quod, superstitē, sibi potius, quā hæredi, qui in rerum natura minus extat, non nisi post testatoris obitum iniuria illata esse feratur, secus eodem extincto: siquidem tunc hæredi illata ducitur; nil igitur mirum si S. R. C. cum distinctione processit, nempe pro perjurio, superstitē testatore illato hæredi, per iur. penam haud inculcare posse, secus si post testatoris extinctionem.
- Verum ducitur argumentum, si inter testatorem, ac perierantem nullum initum fuisset pactum: siquidem tunc recto procederet tramite argumentum; secus nostro in casu: quandoquidem pactum pro se, & hæredibus suis, initum esse supponitur, ac in consequentiam hæredi ex pactione inita, jus acquisitum esse pluriquā manifestum fore, alioqui ly pro hæredibus inaniter adiectum foret, ac per consequens superfluum, quod idem est ac reprobatum, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. fin. Cod. qui admissi ad honor. possunt, & in probem, dec. ibi: rescatis superstitis, Clem. xiv. §. 1. quāvis, de verborum signif.

Pro decifionis hujuscemodi illu-
stratione,

CAPUT UNICUM.

IN Nurus ditione: numquid fit criminaliter perjurii pana incufare.

Vindicta Testatoris defuncti obtruncati: cujusnam intereft haredis ab intestato nē? an verb extranei in testamento hēgredis instituti eam accusare?

Heres defuncti necem haud incufans: utrū hareditatis fucceffione privandus fit.

Obtruncati remiffio ad quem pertinebit; ad Patrem occifi nē? an verb ad interfecfi uxorem?

S U M M A.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ decifio.

A' num 4. usque ad 8. ejusdem probationes.

Num. 8. & 9. Thesis tertie finitio.

A' num. 10. usque ad 14. ejusdem probatio.

Num. 14. Thesis quartæ prædefinitio.

Num. 15. ejusdem probatio.

IN Nurus facultate haud fore criminaliter perjurii pana incufare poffe, cenfeo 1. est Minadoi decif. 2. Thorj compend. decif. tomo 1. §. accusatio criminalis perjurii anfit.

2. Probatur: Accusatio criminalis inter sanguine conjunctos defuncto ex jure inhibita habetur, cap. inprimis 2. quæst. 1. l. si quæramus, ff. de testam. argum. text. in cap. qualis, §. fin. cap. fequenti, cap. majorem, cap. quarendum, cap. in sancta 2. quæst. 7. l. si magnum 13. l. si sororem 18. Cod. qui accusare. Arg. text. in l. tutor 9. ff. de suspect. tutor. Consule Læcellottum, & Conradum in praxi criminali, tit. de accusat. nu. 9. Iulium Clarū dicto §. fin. quæst. 14. per totam, ut latè Bajard. Carleval. tomo 2. de judiciis, tit. 1. disp. 4. quare univerfaliter loquendo omnes illi, quis ex Prætoris jussu obedientia præstanda est, in jus vocari nequeunt, l. generaliter 13. ff. de in jus vocando, ut extant vassalli respectu Domini, filii respectu parentum, l. quisque 4. ff. de in jus vocando, idque genus, vel è contrarijgitur cum focer respectu Nurus loco patris fe habeat, juremeritò respectu istiusmodi reverentie nec Nuru focerum, nec è converso criminaliter perjurii pana criminari poffe, haud par est. hinc Cic. in Lel. ibi: si quam præstantiam virtutis, ingenii, fortune consecuti sunt nonnulli, impartiunt eam suis, communicentque cum proximis: ut si parentibus nati sunt humilibus, si propinquos habeant inbecilliores, vel animo, vel scriptura,

eorum augeant operes, eisque honori sint, & dignitati: ut in fabulis, qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis, & generis infamulatu fuerint, cum cogniti sunt, & aut Deorum, aut Regum filii inventi, retineant tamen caritatem in pastores, quos patres per multos annos esse duxerunt. & post red. ad Senat. ibi: Parentes carissimos habere debemus, quod ab his vita, patrimonium, libertas, Civitas tradita est. & pro Cluent. ibi: Cuiusmodicunque mater sit, tamen in iudicio filii, de turpitudine parentis diu vix oportet. ac postmodum pro eodem; ibi: Non modò reticere homines parentum iniurias, sed etiam aequo animo ferre oportet: alioquin unusquisque utpotè ingratus se gereret. hinc Cic. post reditum ad Senatū; ibi: Nemo gratiarum immemor, est gratus inventus. & ad Attic. 8. ibi: in ingratitudine nihil mali non ineft. & Philipp. 3. ibi: cum gratia referri non potest quantà debetur, habenda tamen est quantam maximam animi nostri capere possunt. & de Provinc. Consul. ibi: Non solū gratus debet esse, qui accepit beneficium, verèmeritiamis, cui potestas accipiendi fuit. & 2. offic. ibi: Omnes, immemores beneficii oderunt. ac postmodum pro Planc. ita literis prodidit: Nihil est tam inhumanum, tam immanè, tam ferum, quàm committere ut beneficio, non dicam indignus, sed viduus esse videre.

3. Vindictam testatoris defuncti obtruncati, potius ad succedentem ab intestato, quàm ad haredem extraneum institutum pertinere, cenfeo 2. est Reg. de Marinis resol. juris, lib. 1. cap. 11. num. 8. aliorumque.

4. Probatur 1. ex Pragmatica 8. sub tit. de compofte. edita, anno 1567. ubi est prædefinitum, quod illis defuncti obtruncati vindicta competere prædicatur, quibus successo ab intestato debetur: quandoquidem vindictæ ius non nisi sanguinis jure competit, ut memorant, prædefinitum fuiffe, Reg. de Francis decif. 611. Regens Sanfelice decif. 27. cum illa legitima nominetur successio, quæ ab intestato defertur, l. 3. §. de illo, ff. pro socio: cum hereditas, quæ ex testamento alicui acquiritur, non nisi impropria vocitur. inspicito Theodorum allegatione 9. Rovitum, Follerū, aliosque, apud supralaudatum de Marinis, & num. 8. usque ad 12. igitur, &c.

6. Defuncti injuria non nisi sanguine conjuncto illata esse ducitur; atqui ab intestato succedentes sanguine conjuncti sunt; secus verb extraneus hæres institutus, cum extrinseca sit respectu testatoris persona; nec ipsi illa irrogata sit injuria, dummodò superflite testatore illata sit; secus verb extincto. Antonius Faber 9. Cod. tit. 20. de injur. def. 2. pag. 1184. siquidem tunc aliquo pacto minus principaliter ipsi illata esse ducitur: quare juremeritò in accusatione proximior quolibet hærede extraneo præferendus sit. Iacobus Cujacius ad Iulium Paulum recepit. sentent. lib. 5. pag. 491. columna 2.

lit. B. ibi: sic describit Paulus si liberis in potestate sunt, aut uxori fiat iniuria, nostra interest vindicare, ideoque per nos actio inferri potest, si modo is, qui fecit injuriam nostram id fecisse doceatur, juxta textum illum in l. eum qui, §. ult. ff. de injuriis; igitur, &c.

8 Hæredem defuncti necem haud incusantē, hæreditatis successione despoliandum fore, adeoque Fisco acquiri, cenfeo 3. est Reg. de Marinis resol. juris, lib. 1. cap. 11. num. 13.
9 quare si ab intestato succedens defuncti obtruncati necem minūs vultisceretur; dumtaxat verò hæres testamentariis ex tabulis, sanè remissio à consanguineis obtentā nullius foret momenti, ac per consequens remissio ab hærede ex testamento obtinenda foret: siquidem iste consanguineorum munere fungere-
tur.

10 Probatur ex textu in l. hæreditatem, l. por-
tiones, ff. de his, quibus, ut indign. l. 1. l. minoribus, l. quoniam sororem, Cod. eodem titulo: propterea quod hæres cum defuncto una, eademque ducitur persona, l. hæreditas 28. ff. de reg. jur. cum universa jura activa, passivaque in hæredem transiliant, in omne, ff. de acquirend. hæred. l. hæreditas 28. ff. de reg. jur. l. Aristo. ff. de jure deliberandi, l. cum hæredes, ff. de acquirenda hæreditate; ac per consequens si testatoris bona lucretur hæres, etiamnum ad ipsum istiusmodi incommodum spectare par est, juxta illud: commodum qui sentit utile locari debet, l. fin. §. sed cum, C. de furtis, l.

supervacuum, C. de tempor. in integr. restit. l. Iulianus, §. ex vendito, ff. de actionib. empti, l. secundum naturam, ff. de reg. jur. §. item pretium, Instit. de empt. & vendit. Terent. comed. 4. att. 5. scen. 3. in fine, vers. multa ex
11 quo: quare lui muneris est, curare, ut crimen à Judice pleatur; alioqui contra jus naturale ageret, cum testator ob dilectionem, quam habebat cum hærede ipsi hæredi-
12 tatem reliquit; igitur ut compensatio inter defunctum, & hæredem detur; consequens sit,
13 ut defuncti obtruncationi puniatur. expedit namque delicta puniri, l. ita vulneratus, §. quod si quis, versum neque impunita, ff. ad leg. Aquilianam, l. licitatio, §. quod illiciti, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de Offic. Prædis, l. fictum, §. tamen si, ff. de solution. extrar. adveprimen. in princip. verbos impunita, cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut summa 35. §. 1. de sentent. excomm.

14 Obtruncati remissionem potius ad patrē interfecti, quam ad ejus uxorem pertinere, cenfeo 4. est Fabii de Anna in suis collectionis, observatione 6. Bajardi ad Clarum, aliorumque. Author est Reg. de Marinis resol. lib. 1. cap. 11.

15 Probatur Remissio isthæc ne infantibus quidem obtruncati filiis, utpotè carentibus usu rationis, neu uxori ceu marito extraneæ competere potest; igitur patri cum una vox, unaque cum filio ducatur persona, l. ultima, Cod. de impuberibus, & aliis,

DECISIO LXXVI.

IN Causa D. Comitissæ Altavillæ cum filia Domini Fabricii de Capua uxore Don Joannis de Guevara, quæ agitur coram Domino de Colle: fuit dubitatum per viam consultæ in S. C. an dicta uxor, quæ habet virum suum in Castris, possit in causa, in qua ipsa convenitur, & non vir opponere exceptionem hosticam, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

EXceptio hostica: numquid uxori illius, qui actū in Castris militat convenire prædicetur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem probationes.

Rivilegium hujuscemodi à jure viro actū bellanti permissum haud fugi competere, uxori si extra militiam extat, reor, ceu defectū per S. C. fuisse prædefinitum, memorat Anton. Capicius hæc, n. 2. in fine, ibi: ex quibus legibus inferitur, quod in

casu nostro cum uxor non sequatur virum, non debeat gaudere hac exceptione hostica, & beneficio mariti, & in hoc voto fuimus omnes, excepto D. Antonio de Palmerio, qui dicebat contrarium, &c. est Muscatelli in praxi S. C. parte 6. glossa privilegiata, num. 6. Tapie in consil. hostici, num. 14. Riccii in collect. decis. 157. aliorumque: quare non obstantē dicta exceptione opposita, ad expeditionem causæ esse procedendum. idem Antonius Capicius refert, fuisse decisū per S. C. decis. 172. Author est Thorus compend. decis. Neap. tomo 1. §. exceptio hostica an competat uxori illius, qui militat.

2 Probatur 1. ex textu in l. 1. & 11. Cod. de uxoris militum, in quibus sancitum habetur, quod uxor maritum in militia extantem sectans, mariti privilegio frui debet: quando quid-

quidem sicut miles militiæ defertor, cingulū militiæ, & honoris propter defectionem deperdit, cap. placuit 22. quæst. 2. & non resisdens, redē beneficio privatur, cap. 2. cap. quia nonnulli 3. cap. relatum 4. cap. conquarente 6. cap. qualiter 9. cap. inter quatuor 20. cap. & tua 11. de Clericis non resid. cap. sanctorū 70. dist. cap. Pontificis, cap. pervenit, cap. si quis cum aliis 7. quæst. 1. cap. placuit, cap. ultimo 2. quæst. 2. cap. ex parte, de Officio Vicarii, cap. pervenit 28. de appellat. cap. quia in tantum 5. cap. cum ignoret is, cap. extirpandæ 30. 8. quia vero, de prabendis Apostolorum. Canonē 14. & 15. Concilium Chalcedonenſe cap. 13. & 23. Concilium Nicenum cap. 10. Trid. sess. 6. de reform. cap. 1. & 2. & sess. 23. cap. 1. & 2. & sess. 24. de refor. cap. 12. vers. præterea, generaliter 51. §. 1. Cod. de Episcop. & Clericis. Novella 6. 58. & 123. Petrus Gregorius, lib. 7. syntagmatum, cap. 2. num. 12. Anastasius Germanios lib. 1. animadvers. cap. 27. Duarenus de sacris Ecclesiæ ministris, lib. 8. cap. 5. quorum agmen Doctorum claudit D. Antonius Granianieto 3. decreta. de Cleric. non residens. 14. parte 4. num. 1. pag. 311. cum quilibet in eo plectendus sit, in quo deliquit, l. quoniam, Cod. qui accusare non possunt, cap. postulat, de Clerico excommunicato. Auth. omnes peregrini, Cod. communia, de success. cum in non residendo plurima mala, damnaque, fortiantur, cap. quā sit, de elect. in 6. ita femina in bello virū militē cōsecrās eū. in nostro porro themate uxor virū adū militantem minus sectari, alī propria in domo remansisse supponitur, igitur, &c.

3. Probatur 2. Privilegium namque hujusmodi non nisi ratione adū bellantis permiffum per jura supponitur, ceu in supra laudatis commonstratum fuit juribus, ac per consequens mīdis iis, qui extra militiam extant: siquidem Rex ex hisce nullum prestat servitium, ac per consequens, neū propriam pro Rege vitam periculo se exponunt, ad quod unusquisque vassallus tenetur. hinc Cicero Philipp. 8. ibi: magnum est, personam in Republica tuari Principis, qui non animis solum debet, sed oculis servire Civium: propterea quod Principem, Regemque tutari, quippe Rempublicam, Patriamque defendere foret, ad quod cuncti astringuntur Cives. Cicer. 2. de legibus: Republica nomen universæ Civitatis est, pro qua mori, & cui nos totos dare, & in qua omnia nostra ponere, & quasi consecrare debemus. & in Vaticanum; ibi: Eo omnis vite nostræ ratio transmittenda est, ne magnam nominis nostri famam, ex maximis in Republicam meritis collatis posteris relinquamus. & Philipp. 13. ibi: Omnibus bonis expedit, salvam esse Rempublicam. & ad Plac. Famil. 10. ibi: Nihil est ex omnibus rebus humanis præclarior, aut præstantius, quàm de Republica benemereri. & Bru. ad Cic. Fam. 11. ibi: Omni timore deposito, debemus liberè Republica consulere. & Philippic. 9. ibi: His ma-

jores nostri, qui ob Rempublicam mortem obierant, pro brevi vita dilectam memoriam reddiderunt. & de Rep. Arusp. ibi: Non potest cuiquam male de Republica merenti, iusta esse causa. & Philip. 14. ibi: Magnus est in Republica campus, multis apertus cursus ad laudem. & ad Quir. post red. ibi: Patria nihil dulcius, nihil carius in vita esse debet, & Cajo Cassio, Fam. 12. ibi: Commune patria solum, & clarū est, & incundum, & delectabile. & ad Marc. famil. 4. ibi: Nullus locus nobis dulcor esse debet Patria. & 1. officior. ibi: Cari sunt liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium charitates Patria una complexa est, pro qua quis bonus dubitet mortem appetere, si ei sit profuturus? & de Rep. Arusp. ibi: Patria nos primum natura conciliat. & 1. officior. ibi: Si contentio quedam, & comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officii, Principes sūt Patria, & parentes, quorum beneficiis maximè obligati sumus. & ad Attic. 8. ibi: Pro Patria, & in Patria mori, præclarum. & in Vat. ibi: Nemo est tam ingratus, tam impius, tamque nullius humanitatis, qui si Patria merita resanare velit non eam magis, quàm seipsum diligit. & Philipp. 13. ibi: Nullus est casus pro dignitate, & libertate Patria non servendus. & pro Milone; ibi: Nihil est præstabilius viro, quàm periculis Patriam liberare: beatique sunt hi, quibus ea res honori fuerint. & 1. de finibus; ibi: Pericula, labores, dolorem etiam, optimis quisque pro Patria, & pro suis suscipit: dolores denique suscipere mavult, quàm deservere ullam officii partem. & Philipp. 14. ibi: O fortunata mors, qua natura debita pro Patria potissimum est reddita. & pro Sest. ibi: Cum omnibus defuncta sit mors, optandum est magis, ut vita, qua necessitati debetur, Patria potius donata, quàm reservata nature videatur. & in Som. Scipion. ibi: Omnibus, qui Patriam conservarint, adjuverint, auxerint, certus est in Calo, & definitus locus, ubi Beati ævo sempiterno fruuntur. & in app. sentent. ex apoph. hæc scripta reperio: Nemo Patria parem refert gratiam, etiam si vitam impendat. & indidem: Patria potius nascimur, quàm gloria. & itidem: Orbis libertas est vita carior: nec turpiter occumbit, qui pro Patria pugnans moritur. & denub: Patria periclitantis potius habenda est ratio, quàm privata incolumitatis. & indidem: Reip. sublevandæ curis immori pulchrum est, aut Patriam in extremo discrimini nostræ cessatione deferri, turpissimum est. & denub: in bello aut vincendum, aut fortiter occumbendum. & indidem: Nullum negotium periculosius, quàm bellum. ac postmodum: Pro Patria pugnantem occumbere, pulcherrimum est; igitur cum isthæc de militis uxore extra militiam extatē verificentur; jure merito ab hujusmodi privilegio explodenda est.

5. Probatur 3. Infirma ducitur illatio isthæc (uti fœmiarunt nonnulli) in militis ditione est, propriam deferere militiam, ut suam

defensit uxorem; igitur uxori militis extra militiam extanti hujusmodi concedendum sit privilegium; aliqui summa militie perturbatio suboriretur; quod per absurdum foret; haud (inquam) firma ducitur illatio isthec: siquidem minus necessum ducitur, ut maritus pro uxoris defensione propriam deferat militiam: cum per Procuratorem tutari possit suum; quod fide sit, procul à militie detrimento; aliqui si absque Principis permisso militiam desereret, profectò, & ipse identidem militis privilegium deperderet; quod non nisi actum bellanti datum esse supponitur, ut supra commonstratum fuit. hinc Cic. *pro Muræna*; ibi: *Rei militaris virtus præstat cæteris virtutibus: omnia nostra studia, & hæc forensis laus, & industria latent in tutela, ac præsidio bellicæ virtutis: & simul-taque increbuit suspitio tumultus artes illico nostra conticecunt. Omnia denique, quæ sunt in Imperio, in statu Civitatis, ab iis defendi, & firmari putantur, qui militari virtute antecellunt; tametsi consilium, prudentiaque armis, bellicisque rebus præferantur.* Cic. *1. officiorum*; ibi: *Minuenda est horum opinio, qui orbentur, res bellicæ majores esse, quàm urbanas; quamvis enim Themistocles jure laudetur, & sit ejus nomen, quàm Solonis illustrius: citeturque Salamis clavis-simæ testis victoria, quæ anteponat consilio Solonis, ei quo primum constituit Areopa-pagitas: non minus præclarum hoc, quàm illud judicandum est: illud enim semel præfuit, hoc autem proderit Civitati. & pro Cecin. ibi: *Considerati hominis est, jure decernere, armis non contendere. & 1. offic. ibi: Cedunt arma rogæ, concedat lætæque linguæ & iterum 1. officior. ibi: Parva sunt foris arma, nisi est consilium domi. & ad Cato. Major. ibi: Non viribus, aut velocitatibus, aut celebritate corporis res magna geruntur, sed consilio, & autoritate, & sententia; & denique ad eisdem; ibi: Maxima Respublicæ per adolescentulos labefacta à senibus sustentata, & restituta sunt. Cum enim ad gubernacula Respublicæ temerarii, atque audaces homines accedunt, maxima, ac miserrima naufragia sunt, ac postmodum pro eodem; ibi: Dux ille Græciæ nunquam optat, ut Asiæ similes decem habeat, sed ut Nestoris, quod si acciderit, non dubitat quin Troja brevi sit peritura.**

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

EXceptio hostica; numquid contra dotem in sententia expressa, de cujus executione peragitur militare prædicetur.

Exceptio hostica: num adversus mulierem dotem rogitantem competere perhibeatur; si in foro principaliter de privata utilitate

agatur, tamen si secundario de publica.

Officiales, Barones, idque genus, actum militantes: an conveniri nequeant, ac per consequens ipsis hostica exceptio competat.

Exceptio hostica: utrum opponi possit, si in instrumento ei resignatum esse feratur.

S U M M A.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitionis.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ decisio.

A' num. 5. usque ad 8. ejusdem probatio.

Num. 8. Thesis tertie finitio.

Num. 9. ejusdem probatio.

Num. 10. Thesis quartæ prædefinitionis.

Num. 11. & 12. ejusdem probatio.

EXceptionem hosticam, contra dotem in sententia expressa, de cujus executione peragitur, haud militare, reor 1. est de Franchis *decif. 186*. Masulli ad Capicium *decif. 76. in princ.* Giurbæ *decif. Sicilie 118. num. 19.* Mastilli *de magistrat. lib. 3. cap. 6. num. 451.* Antonii Capicii in *investitura feudal. vers. hostici exceptionem. fol. 188.* memorantis, bis fuisse in S.C. *decifum.* aliorumque. Author est Thorus *compend. decif. Neapol. tomo 1. §. exceptio hostica an militat adversus dotem in sententia expressa.*

2. Probatur illo ex dictorio: privilegia privilegiis perimuntur. l. sed & milites in princ. ff. de excus. tutor. l. assiduis, vers. in duabus, Cod. qui potiores in pignore habentur, l. scire, Cod. de sacros. Eccl. l. verum 11. §. penul. ff. de min. Antonius Faber *1. Cod. tit. 2. de sacros. Eccl. def. 86. num. 17. pag. 25.* etenim private sunt leges ad privatos homines, singuloseque pertinentes. Gellius *lib. 10. noctium, cap. 2.* Balduinus *instit. de jure natural. gentium, & civil. pag. 31.* ac per consequens tametsi exceptio hostica privilegio frui supponitur, ut potè dos; verumtamen in simul concurrentes perimuntur, adeoque prius possidenti locus est. juxta brocardicum illud: *Melior est possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignorib. lis, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. fin. C. eod. tit. l. qui accensures, C. de edendo, §. retinende, vers. commodum, Instit. de interdictis, cap. pro possessore, de reg. juris, lib. 6.* cum igitur nostro in casu dos prius in possessione extare supponatur: quandoquidem sententia in ejus favorem laça esse supponitur; ac per consequens de ejus executione peragitur: jure merito exceptioni hosticæ nullus foret locus.

4. Exceptionem hosticam adversus mulierem dotem rogitantem competere; si in foro principaliter de privata agatur utilitate: tametsi secundario de publica, reor 2. ut potè defacò per S. R. C. prædefinitionem existit. Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. §. exceptio hostica an competat contra mulierem petentem dotem.* laudans Afflicum in *consil. hostic. num. 28.* aliosque.

§ Pro-

- 5 Probatur: hostica exceptio non nisi favore publico principaliter esse suborta supponitur: quandoquidem militibus privilegia permittuntur, cum Rempubicam ab hostibus tuteantur. hinc juremeritò Tullius pro Murena, sic describit; ibi: *Multò plus adfert dignitatis res militaris, quàm juris civilis Gloria. Vigilis tu de nocte, ut tuis consulo-ribus respondeas: ille verò, quò intendit, maturè cum exercitu perveniat, te Gallorum, illum guccinarum cantus exuscitat. Tu a Biont infirmitis, ille aciem instruit. Tu caves ne tui consultores, ille ne Urbes, aut Castra capiantur. Ille tenet, & scit, ut hostium copia, tu ut aqua pluvia arciatur. Ille exercitatus est in propa-gandis finibus, & in regèdis; & pro eodem Murena, ibi: *duæ sunt artes, quæ possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis, una Imperatoris, altera Oratoris boni: ab hoc enim pacis ornamenta retinentur ab illo belli pericula repelluntur; aut publicus favor privato defa-ctò prævalet. inde est, quòd amor publicus privato præfertur. Hinc Cic. pro Silla; ibi: Tantum frateri non amori dandum nò arbitror, ut quisque de salute suorum consulat, communem relinquit.* & pro leg. Manil. ibi: *Non possunt una in civitate multi rem, atque fortunas amittere, ut non plures, secus in eandem calamitatem trahant. & 3. de finibus; ibi: Non est magis vituperandus proditor Patriæ, quàm communis utilitatis, aut salutis, defensor propter suam utilitatem, aut salutem: quandoquidem privata principaliter perhibetur uxoris utilitas, cum de sui conceptu exceptioni hosticæ cedere debeat, quæ non nisi principaliter ad publicum introducta sit bonum, quod de sui conceptu sit, universos attingere; secus verò aliquem dumtaxat.**
- 8 Officiales Baronis, idque genus, actu militantes conveniri nequire, ac per consequens exceptionem hosticam ipsis competere indubitatè juris esse, reor, 3. ceu defacto per S. R. C. prædefinitum fuit in favorem Principis Abellini contra Octavium Pisani, memorix tradit Thorus *compend. decis. tomo 1. §. exceptio hostica opposita pro parte Principis Abellini.* inspicito quæso Annam *allegat. 75. num. 4.*
- 9 Probatur: Barones, Magistratus, idque genus, actu bellantes, non nisi Regi mancipare

perhibentur suos, ac per consequens Regnum ab hostibus defensitant; alioquin suo deficerent in munere. inde Tullius *Philippica 13. sic literis prodit: Omnibus bonis expedit, salvam esse Rempubicam.* & 3. de finibus; ibi: *Laudandus est is, qui mortem appetit pro Republica, qui docet, cariorem esse Patriam nobis, quàm nosmetipsos. Estque illa vox inhumana, & scelerata eorum, qui negant, se recusare, quòd minus ipsi mortui terrarum omnium deflagratio consequatur, ac pro Planc. Qui pro Republica vitam reddiderunt, nusquam mercedè eos mortem potius, quàm immortalitatem assecutos putavi.* & demum *Philipp. 9. ibi: His majores nostri, qui ob Rempubicam mortem obierant pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt: quare juremeritò causa isthæc cum publica cullibet privatæ prævalere debet causæ.* Cod. Theodosian. 12. tit. 19. in l. manente 3. in comment. colum. 2. pag. 619. adeoque haud permittendū, quòd hujusmodi Officiales proprium deferant Regem, ut suis privatis consulant rebus; quod per absurdum foret, cum suo defessit in munere.

10 Exceptionem hosticam opponi posse, si in instrumento ei resignatum esse prædicetur, reor 4. est Reg. Tap. in auron. ad consil. bofici. Riccii collect. decis. 1373. Giurbæ decis. Siciliae 118. num. 15. Author est Thorus *compend. decis. Neapol. tomo 1. §. exceptio hostica an possit opponi si in instrumento ei fuerit renunciatum, referens, & in S. C. & in R. Cam. Summ. sic prædefinitum fuisse.*

11 Probatur: Privato, secus verò publico favori in cujuslibet ditione est, resignare posse, l. si quis in conscribendo, C. de Episcop. & Cleric. l. pen. C. de patris, cap. tuis 39. vers. nisi, de testib. cap. ad Apostolicam, de Regularibus, cap. si de tertia, de privil. in nostro porro themate exceptio hostica in publicum favorem principaliter; tamen si secundario in privatum introducta est, quandoquidem boni publici est, ut Officialis cujuscumque generis sit in bello mansitet, ceu supra feracius demonstratum fuit; ac per consequens ne deferat Principem; ne summa Regni perturbatio suboriat, quod per absurdum foret: quare juremeritò Officiales istiusmodi conveniri nequeunt, tamen si suo resignaverint privilegio.

DECISIO LXXVII.

IN Causa Domini Petri Foces Aragonensis cum Nobili Angelo Reda super recuperatione quasi possessionis Officii Porculanoti, & quatuor sigillorum, Civitatis Manphridoniæ: habetur pro vero in facto, quòd dictus Petrus pluribus annis possiderit, seu quasi dictum Officium, & quod spoliatus fuerit per Angelum, seu ejus opera, & quod in presenti Angelus possideat, & quod Angelus in hoc Officio habeat titulum à Domino Rege Cath. cujus vigore pos-

possessionem adeptus fuit : dubitatur autem : an debeat Actor restitui ex quo nullum ostendit titulum , & reus demonstravit , &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species .

DEspoliato : numquid ante omnia restitutio faciendâ sit, si ipse possessionis titulum haud commonstraverit ; restitue vero illum ostenderit ; tamen si deinde alia obventa privilegia post privilegium conventi, præstaverit despoliatum .

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio .

A' Num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes .

I Espoliatum ante omnia fore restituendum, reor . est Antonii Capicii hæc, in fine, memorantis, sic per S. C. fuisse prædefinitum ; ibi : *Et sic fuit votatum, & iudicatum pro auctore etiam quodam fructus.* Urfilli ad Afflicum decis. 324. Peregrini de fideicommissis , ar. 52. num. 143. Martæ de iurisd. parte 2. cap. 5. num. 30. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. spoliatus an sit restituendus ante omnia .

Probat ex textu in cap. 1. de rest. spoliator. cap. cum dilectus, de ord. cogn. cap. re integranda 3. quest. 1. cap. conquereute 7. de restitutione spoliator. c. 2. & final. de ordin. cognit. l. 1. §. si prado, ff. de positi, l. 1. §. cum qui, vers. qui à me possidebat, l. colonus, l. cum fundum, ff. de vi, & vi, l. iudice 64. ff. de iudic. l. si pigrore 22. §. si prado, ff. de pignorat. actione, l. si quis ad se fundum, C. ad leg. Juliam, de vi, l. meminerint, C. unde vi, l. si maritus 10. C. de donat. inter. l. ordinarii, Cod. de R. V. l. si quis 8. l. sed hæc 2. C. de præscript. 30. vel 40. l. si coloni 14. C. de agricolis, l. ultima, C. de compensationibus, & per totam 2. qu. 2. cap. 1. & per totam 3. qu. 1. l. non est singulari 176. ff. de de R. I. l. extat 13. ff. de eo quod metus ; l. si quis in tantam, C. unde vi, l. si quis ad fundum, C. ad leg. Jul. l. si unus 27. §. pacta, vers. item, ff. de pactis ; quandoquidem enim celeri remedio spoliato subveniendum est, l. momentanea 8. C. unde vi, l. unica, C. si de moment. l. 1. C. si per vim, cum restitutionis privilegium spoliato concessum, non tantum ipsius favorem, verum & odium spoliantis respiciat, publiceque inter sit illi rem restitui, d. l. si unus 27. §. pacta, vers. item, ff. de pactis, cap. in literis 5. cap. olim 12. cap. ult. s. pater 3. q. 1. cap. cum Ecclesia 3. q. 2. l. acquisitum 17. ff. de usufruct. l. 1. ff. quod quisque iuris, l. si ante, cum sequi ff. de exceptionib. in quibus est prædefinitum quod

despoliatum ante cuncta in priscam redigendum esse possessionem. Author est Capicius hæc num. 1. Donellus lib. 15. comment. cap. 31. Vultejus ad tit. C. ubi de possessione, num. 35. Corasius lib. 2. miscel. cap. 2. Solorzanus lib. 3. polit. cap. 30. & tom. 2. lib. 2. cap. 28. & 90. Velascus de priv. pauper. 1. p. qu. 46. per totam . Barbosa in cap. ad decimas, de restit. spoliat. in 6. num. 4. Menochius de recuper. remed. 1. num. 131. Cassiodorus lib. 3. variat. cap. 20. Hinc Cic. 3. offic. ibi : *Illud natura non patitur, quod aliorum spoliis nostras facultates, opesque augeamus ; tamen si despoliatum possessionis titulum haud demonstraverit, reusque vero illum patefecerit, verumtamen id merè materialiter se habet, ac per consequens per accidens : quandoquidem iura reposcunt, ut haud iuridicè spoliatus ante universa restituendus sit cap. 1. cap. sapè, cap. in literis, & poss. extravag. de restit. spoliat. cap. super spoliante extravaganti, de ordin. cognit. l. si de vi 37. ff. de iudiciis, l. si maritus 10. ff. de donat. inter. virum, & uxorem . Anton. Faber 3. Cod. tit. 7. de ordine iudiciorum, def. 7. num. 1. in allegat. & def. 8. ibidem num. 1. in allegationib. pag. 182. idque non nisi, ut iniuste despoliantes plectendi sint ; quinimò si violentèr despoliaverint, criminaliter criminati sunt ; ac penam luere debent : quandoquidem suo in genere delictum est. Anton. Faber 1. Cod. tit. 12. de diversis rescript. def. 11. pag. 63. igitur cum hic liqueat Petrum Foces despoliatum fuisse iniuste ab Angelis iure merito ne crimina impunita restarent S. C. sanxit præfatum Petrum in pristinam redigendum fore possessionem ; publico namque expedit bono, ut delicta penarum pensum dent, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem Aquilianam, l. licitatio, §. quod illicite, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de officio Præsidis, l. sicum, §. amestis, ff. de solut. extrav. ad reprimen. in princ. cap. est iniusta 23. q. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sentent. excomm. cum culpa suum sedetur Authorem, l. sancimus, C. de penis, cap. quasvici, de his que sunt à maiori parte Capituli, cap. Romana in fine, de sentent. excomm. lib. 6. inde fit culpam, & penam ad invicem commensurari, cap. non asseramus, in fin. 24. q. 1. cap. quasvici, de his que sunt à maiori parte Capituli, cap. felicitis, §. illud autem ; de penis, lib. 6. Hinc Plaut. in Epid. 9. q. 1. ibi : *Quasi quid filius meus deliquisset mederget aut quasi non plurimum malefacta mea essent solida in adolescentia & idem in Bacchid. 25. 50. ibi : Sine hac exorare me obsecro abs re, ut istum delictum despoliatum**

topere ire oppugnatum. ac denud in Epid. 14. 64. ibi: Oro te Epidice, mihi ut ignoscas, si quid impudens culpa peccavi mea. & Cic. de amicitia 67. ibi: Et hic bonos veteri amicitia tribuendus est, ut is in culpa sit, qui faciat, nō qui patitur iniuriam. & ibidem 75. ibi: Maxima autem culpa in eo est, qui & veritatem aspernatur, & in fraudem obsequio impellitur.

- 7 Probat 2. Privilegia obtenta à præfato Petro Foces sive à Rege, sive à Prorege obtenta hoc in casu merè materialiter se habet: quandoquidem hīc inspicienda est prisca possessio; quæ suo in robore filiere debeat, adusque iuridicè tollatur, alioqui violentiis criminibusque aditus fieret, quod iuribus obnoxii foret. *In fundo, ff. de rei vendic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transactionib. l. qui sub prætextu, C. de sacros. Eccles. cap. porri, de divort. Clem. 1. de usuris, Clem. 1. §. fin. de concess. præb.*

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

DEspoliatus defacō super exigendi iure: numquid ante universa in priscum redigendus sit status.

De aliquo defacō despoliatus munere: utrum per Dominum restituendus sit.

Spoliatus defacō feudatarius à feudo, quod à Rege ei concessum supponitur: an per eundem Regem ante omnia in possessionem redigendus sit.

S U M M A.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ decisio.

A' num. 4. usque ad 9. ejusdem probatio.

Num. 9. Thesis 3. finitio.

Num. 10. ejusdem probatio.

DEspoliatus defacō super exigendi iure: ante universa in priscum redigendum esse statum, duco 1. est Afflicti decisi. 395. n. 7. & per totam.

Peregrin. de fidei commissis, ar. 46. num. 18. Reg. de Ponte consil. 144. num. 5. volum. 2.

Putei decisi. Rom. 180. parte 2. & decisi. 419.

Follerii, Covarr. Maranta. aliorumque. Auctor est Thorus compend. decisi. tomo 1. §. spoliatus defacō super iure exigendi.

- 2 Eodem prorsus medio commonstranda est faci species isthæc, quo supra comprobata fuit decisio 77. siquidem utrobique eadem urget ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio. *Lillud, ff. ad leg. Aquil. l. si possu- laverit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidvis nummularius, ff. de edendo, §. c.* Hinc Cicero 1. de leg. ibi: Nihil est, non dicam in bonis,

sed in omni Celo, atq; terra, ratione divinitus, quæ cum adolevit, atque perfectâ est nominatur ritè sapientia. & 3. Tusculanar. & 1. de legibus libi: Ratione præstantius bellus. & 3. de natura Deorum libi: Ut patrimonium homini ab homine relinquatur, sic ratio homini à Deo. & 2. Tuscul. ibi: Domina omnium, & Regina ratio: connexa per se, & progressa longius, sit perfectâ virtus: hæc ut imperet illi parti animi, quæ obedire debet, id videndum est viro, velut servo Dominus, velut Imperator militi, velut parens filio; & Farad. 1. ibi: Plus apud nos vera ratio valeat, quàm vulgi opinio. & 3. de natura Deor. ibi: Sunt homines qui rationem bono consilio à Diis immortalibus datâ, in fraudem, malitiamque convertunt. & ad Brutum 16. ibi: Nihil per se amplius est, nisi in quo iudicii ratio extat. & pro Planc. ibi: Gravior, & validior est decem virorum bonorum sententia, quàm totius multitudinis imperita. ac postmodum 4. Tusculanarum; ibi: Bene adhibita ratio cernit quid optimum sit neglecta, multis implicat erroribus.

- 3 De aliquo defacō despoliâtū munere: per Dominum, salvo tamen jure in petitorio, esse restituendum, duco 2. est Annæ in allegat. 103. Reg. de Franchis decisi. 165. Auctor est Thorus compend. decisi. tomo 1. §. spoliatus defacō à aliquo officio per Dominum.

4 Eodem prorsus medio quo præcipua isthæc Capiciana decisio comprobata fuit, probatur: siquidem Domini directi interest, utilem defendere Dominum, vel vassallum suum, præsertim ubi violentæ à sua despoliatus fuerit possessione, cum inobedientia, injuriaque etiamnum ipsi illata sint. Expedit namque publico bono, ut violentiæ, inobedientiæ, injuriæ, idque genus, condignam solvant penam, *lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquil. l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de officio Praefidis, l. stichum, §. amersi, ff. de solut. extragad. ad reprimeu. cum pœna fuis, sedetetur Auctorem, l. sancimus, Cod. de pœnis,*

- 6 *l. absentem, ff. eodem: inde fit, quod in Domino directo in utilem defendendo Dominum summopere commendanda sunt fortitudo, & magnanimitas. Cicero 2. Tuscul. ibi: Viri propria maxime est fortitudo, ejus munera duo maxima sunt, mortis, dolorisque contemptio. & 3. Offic. est fortitudinis proprium, & magnitudinis animi, nihil extimescere, omnia humana despiciere, nihil quod homini accidere possit intolerandum putare. & 4. Tusculan. fortitudo est scientia præferenda rerum, vel affectio animi in patiendo, & perferendo, summos legi parens sine timore. & 1. offic. fortitudo est virtus pugnant pro æquitate. & 1. offic. fortes, & magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant injuriam. & 2. de Orat. ibi: Magna laus, & admirabilis videri solet, tuisse casus sapienter adversor: nō fractū esse fortuna, retinuisse in rebus asperis dignitatem, & gloriam. Cicero partiz. Orat. ibi: Pius*

honorem, quis gloriam, quis ullum decus tam unquam expetis, quàm ut ignominiam, infamiam, contumeliam dedecus fugiatis? & indidem: Nemo est tam agrestis, quem si non ipsa honestas, contumelia tamen, & dedecus magnopere moveat: cum innocentiam subditi sui defensare debeat. hinc in appen. sentent. ex apoph. descriptum reperio; ibi: Non miseri sunt, quibus præter meritum, incolumique innocentia accidit aliqua calamitas: sed ita verè deplorandi, qui sua sponte discesserunt ab honesto, etiam si nulla sequatur calamitas. & indidem: certius innocentie signum est, ita rem gerere, ut nemo velit accusare, quam si postulabaris, elabaris è iudicio: elabuntur enim interdum & innocentes. & itidem. atqui absolvi, licet panam effugiat, cicatricem tamen criminis circumfert. & itidem: innocentis punire, scelus est: culpam interdum condonare in gratiam honesti deprecatoris, humanitas est. ac postmodum, ibidem: expedit ad bonos mores, ut in iudiciis succumbat pravitatis, vincat innocentia, ac quietem eum reddere; cum pax summopere exoptanda sit. Hinc Cicero Philip. 2. Pax est tranquilla libertas. & Philipp. 13. ibi: Dulce est nomen pacis: res verò ipsa cum jucunda, tum salutaris. & pro lege agr. contra Popul. ibi: Nihil est tam populare, quàm pax, qua non modo iis, quibus sensum naturæ dedit, sed etiam recta, atque agri mihi letari videntur. & Phil. 2. nomen pacis dulce est. & ipsa res salutaris. & 1. Offic. Paci, qua nihil habet infidiarum, semper est consulendum. & Philip. 8. leges, aut iudicia esse non possunt, pace sublati: idque non nisi ad aliorum exemplar, ne despoliationes istiusmodi arroganter fiant, cum arrogantia summum sit vitium, ac quàm maxime plectendum. Hinc Cicero, de lege agraria, ad populum contra Rullum; ibi: est copia, atque rerum omnium affluentia, primò arrogantia nata est. & in Verrem: cum omnis arrogantia odiosa est, tum illa ingenii, atque eloquentia multò molestissima. & de Clar. Orat. est minime inepti hominis, & eiusdem

etiam faciet, cum de sapientia disceptetur hinc sibi ipsam detrabere, eis tribuere illudentem, qui eam sibi arrogat, ut apud Platonem, Socrates in Caelum affert laudibus Pitagoram, hippiam, prodigum, Gorgiam, ceteros: se autem omnium rerum inscium fugit. & rudem. & 1. Offic. Deforme est de se ipso predicare, falsa præsertim & cum irrisione audientium initiari militem gloriosum: quare merito iure in subdito, vassalloque respectu directi Domini summa repositur obedientia. hinc in appen. sentent. ex Apoph. literis proditum est; ibi: Imperare, & parere Imperio, ars omnium pulcherrima: quæ duæ res à Civibus excludunt seditiones, & nentur concordiam. & indidem: Non sunt gerendo Magistratus idonei, qui legibus, ac Magistratibus nesciunt obsequi. & itidem: parere dicitur, qui quod didicit optimum esse, factis facit; aliqui ceu ingrati habendi sunt, quod profecto vitium summopere damnatur à cunctis. hinc Cicero post reditum ad Senatuum: Nemo gratiarum immemor, est gratus inventus. & 2. Offic. Omnes immemores beneficii oderunt. & ad Attic. 8. In ingratitudine nihil mali non inest. & pro Planco: Nihil est tam inhumanum, tam inmane, tam ferum, quàm committere, ut beneficio, non dicam indignus, sed victus esse videare. & de Provinc. Consul. Non solum gratus debet esse, qui accipit beneficium; verum etiam is, cui potestas accipiendi fuit. & Philipp. 3. ibi: Cum gratia referri non potest quanta debetur, habenda tamen est quantum maximam animi nostri capere possunt.

9 Spoliatus defacto feudatarius à feudo, quod à Rege ei concessum supponitur; per eundem Regem ante omnia eum in possessionem esse redigendum, duco 3. ceu sanctum habetur per S. R. C. Author est Afflicus in cap. 1. §. rei autem, sub num. 2. de investit. de re alien. fact. apud Thorum tomo 1. compend. decis. §. Spoliatus defacto feudatarius feudo.

10 Eodem prorsus medio probatur, quo alia facti species probata fuisse,

DECISIO LXXVIII.

IN Causa Juliani Ritii et filii, & hæredis quondam Dominæ Matotiæ Galeotæ cum Paulo Tolosa: fuit dubitatum, an dictus Julianus tanquam filius, & hæres præfatæ D. Matotiæ habentis obligata bona, & nomina debitorum quondam Francisci Ritii patris ejusdem Juliani, ipsiusque Matotiæ viri possit exigere, & petere à dicto Paulo ducatos mille, & ducentos, olim per Regiam Curiam debitos præfato Francisco, per ipsumque Franciscum cessos D. Paulo, ac per Paulum habitos à Regia Curia, tempore Regis Ferdinandi Secundi, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima facti species.

Creditoris hæres: numquid ex defuncti persona, qui debitoris bona obstricta habet, à Regio foro per Cessionarium debitoris exactam rogare queat pecuniam.

S U M M A.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probatio.
- Num 4. Thesis secundæ decisio.
- Num. 5. & 6. ejusdem Thesis secundæ probationes.

1 **E**tere posse hoc in themate pecuniam censet: tametsi Capicius hic per S. C. haud fuisse prædefinitum, literis prodit: proptereaquod partes inter se, priusquam divisio subsequetur, convenire: inspicito Autores penes Thorum compend. decis. tomo 1. §. hæres creditoris an possit ex persona defuncti.

2 Probatur: in defuncti hæredem universa, testatoris jura, & activa, & passiva transeunt, *hæres in omne, ff. de acquirenda hereditate, l. hereditas 28. ff. de reg. juris, l. cum heredes*; ibi: *omnia quidem jura ad nos transeunt, ff. de acquir. hereditate, l. Aristo. ff. de iure deliberandi.* Donellus de iure civili, lib. 7. cap. 10. num. 50. pag. 148. & lib. 14. cap. 6. num. 50. pag. 231. ac per consequens hæres efficere potest, quicquid quiverat defunctus: defunctus porro si superstes fuisset; rogationem hujuscemodi **3** efficere quivisset: proptereaquod cessionarius debitoris idem obtinere supponitur jus, quod debitor habebat: verum enimverò debitor per defuncti hæredem conventus esse potest, ceu supralaudati in iuribus commonstratum fuit; igitur identidem cessionarius, cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad l. Aquiliæ, l. si postulataverit, §. 2. ff. ad l. iuliam, de adulter. l. quidam nummularios, §. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, Inst. quod cum eo. Hinc Cic. 2. Tusculana. ibi: *Domina omnium, & Regina, ratio connexa per se, & progressa longius, sit perfecta virtus: hæc ut imperet illi parti animi, quæ obedire debet, id videndum est viro, velut servo Dominus, velut Imperator militi, velut pater filio, & 4. Tuscul. ibi: Bene addibita ratio, cernit quid optimum sit: neglecta, multis implicatur erroribus, & 1. de legibus*; ibi: *ratione prestatum bellis.* Ne in debitoris manu esse, cedere posse, quod suum haud est, cum res alienum alicujus sit, ac per consequens non nisi creditoris: respondit profectò hoc in casu cessionario debitor, quod suum minus foret, alioqui justitiæ præceptis obverfaretur, §. iuris præcepta, Inst. de iust. & iure, l. bona fides, vers. & hanc probo esse justitiam, §. mandati, l. 10. ff. de iust. & iur. hinc Cic. officior. 1. scribit, &*

justitia fundamentum esse pro dignitate cuique tribuere, & lib. de invent. 1. justitiam esse habitum animi, cōvuni utilitate conservatum suū cuique tribuentem dignitatem, ac postmodum lib. ad Herenn. 2. justitiam esse aequitatem, ius cuique tribuentem pro dignitate cuiusque.

Secunda Facti Species.

Creditor prior hypothecarius: numquid à secundo hypothecario creditore pecuniam sibi perfolutam per utriusque creditoris debitorem etiamnum consumptam rogitari possit.

4 Tametsi petere haud posse per S. C. fuisse prædefinitum, literis prodit Antonius Capicius hic, num. 2. ibi: *tamen S. C. Alsius, ut retulit mihi D. Viceprothozot, pronunciarit contra dictas auctoritates, & etiam me existente commissario, idem sententiavit in causa Salvatoris Billi cum Francisco Vivaldo*: quam prædefinitionem sectati fuere Ioseph Ludovicus, dec. per vni. 45. n. 4. Reg. de Ponte in tract. de potestate Præregis, tit. 7. §. 9. num. 18. Vivius dec. 45. num. 26. Mollæsius in comment. ad consuetud. Neapol. parte 4. quæst. 26. num. 16. Marta voto 48. Riccius, alique. Author est Thorus compend. dec. tom. 1. §. creditor primus hypothecarius an possit advocare verumtamen in iuris puncto publicis in thesibus quispiam secus defenditare potest.

5 Probatur 1. secundum hypothecarius creditor (quiritaandum ab adversariis) vel rogatur hoc in casu quod suum est; vel alienum. Si alienum, habeo intentum: proptereaquod petit quod sibi haud debetur. Sin suum: quomodo suum, si prius creditor prior debitum sit? igitur cum creditor posterior jus creditori priori adeptum dirimere nequeat, iure merito pecuniam sibi solutam, ac consumptam restituere astringendus sit, alioquin, quis aliena cum jactura locupletaretur, quod iuribus obnoxium foret, *l. nam hoc natura, Cod. de condit. indeb. l. naturaliter, §. fin. l. hac conditio 66. ff. eod. tit. l. bona fides 50. ff. de condit. empti. l. iure natura 206. ff. de regul. jur. l. ult. Cod. de iust. cap. pro emptore, cap. suam, de panis, cap. locupletari 47. de regul. jur. lib. 6.* enimverò nemo lædendus est, ut tibi prosit; hinc Tullius 3. officior. ibi: *rei familiaris ampliatio nemini nocens, non est vituperanda, sed fugienda semper iniuria, sed deirabere aliquid alteri, & hominem hominis incommodo, suum augere commodum, magis est contra naturæ, quam mors, quam paupertas, quam dolor, quam cætera, quæ possunt aut corpori accidere, aut rebus externis.* Illud enim natura non patitur, ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus. Neque verò hoc solim natura, id est iure gentium, sed etiam legibus Populorum, quibus in singulis civitatibus Reipublicæ continentur, eodem modo constitutum est, ut non liceat sui commodi causa nocere alteri. hoc enim spectant leges, hoc volunt, iuco-

lumem esse civium conductionem. & 2. *Tuscul.* ibi: qui alteri exitum parat, eum scire oportet sibi paratam pestem, ut participet parem; & 1. officior. ibi: quod cuique obtingerit, id quisque teneat: eo si quis plus appetet, violabit ius humanae societatis; & 2. officior. ibi: animadvertamus, cum alios jurare velimus, ne quos offendamus. Sep̄ enim aut eos laedimus, quos non debemus, aut eos, quos non expedit. Si imprudenter, negligentia est. Si scienter, temeritatis. ac ibidem: Res familiaris quae debet iis rebus, à quibus abest turpituudo: conservari autem diligentia, & parsimonia iisdem etiam rebus augei.

- 6 Probatur 2. secundus creditor pecuniam à creditore anteriore petens: vel ritè rogitare edifferitur, vel non. Si primum: igitur merè materialiter se habet hoc in themate, si pecunia consumpta sit, si non; cum recipiat quod sibi debetur. Sin secundum: igitur restitutio efficienda sit, si sit consumpta, si non, ut speculanti liquet; cum nuper non ad suum clamitet dominum, eidemque fructificet. Oroz in *Apicib. juris civilis. lib. 1. cap. 5. num. 2.* enim verè res cum suo ad quemcunque transeat onere, l. i. cui opus, ff. de novi operis nunciat. l. si convenerit, §. si fundo, ff. de pignoratitia actione, l. 1. Cod. de distr. pignor. l. Julia nus, l. Caius, ff. de manumiss. testam. l. Pompeius, §. 1. de acquirenda possessione, l. fin. §. 1. ff. de contrahen. emptio. l. via constituti, §. si fundo, ff. de servitut. rusticor. praediorum, cap. si quis laicus 16. quesi. 1. cap. ex litteris, de pignoribus, cap. pastoralis, de decimis.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Creditor secundus hypothecarius: numquid rem, & sibi, & alteri creditori anteriori hypothecatam, à Creditore priori possidere valeat, si debitor eandem insolutum priori dederit creditor.

Creditor posterior in majori extans quantitate: num creditorum anteriorem in minori summa, ut pro iusto debitoris pretio bona recipiat, astringere possit, dum iustus bonorum debitoris emptor haud reperitur.

Creditor posterior: utrum anteriori creditori in re hypothecata praefereendus sit, si ex propria ejus pecunia, res hypothecata rescata fuisse feratur: atque adeo pro rescatione hujuscemodi res ipsi à debitore obligata fuit.

S U M M A.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. ejusdem oppugnatio.
- Num. 4. & 5. ejusdem solutio.
- Num. 6. Thesis secundæ decisio.

Num. 7. ejusdem probatio.

Num. 8. Thesis 3. finitio.

Num. 9. ejusdem probatio.

Reditorem secundum hypothecarium, rem, & sibi, & alteri creditori anteriori hypothecatam, à creditore priori possidere posse, si debitor eandem in solutum priori dederit creditori, arbitror 1. ceu per S. C. de fidej. fuisse prædefinitum, memorat Reg. de Franchis decis. 453. num. 3. est. Mastrilli decis. Sicilia 78. num. 10. & decis. 120. Thori compend. decis. tomo 1. §. creditor secundus cum hypotheca an possit rem, & c. dummodo quantitatem priori debitam persolverit creditori.

- 2 Probatur: ita tamen si hypotheca finis, securum reddere sit creditorem. Donellus ad tit. 14. lib. 8. Cod. de pignor. & hypotec. nu. 2. pag. 768. Franc. Hotmanus verb. jur. verbo hypotheca, pag. 699. tomo 1. argumento legis testamento 17. ff. de testam. ruel. leg. 2. Cod. de fidejuss. dotium, l. hac lex, Cod. de pactis conventis, cap. per veras, de donat. l. in rebus 30. Cod. de jure dotiū, l. quod autem 7. §. si uxor, ff. de donat. inter. l. 1. ff. qui potiores, l. plebs 338. §. pignus, ff. de verb. signific. §. pignus, Instit. de action. l. 9. §. proprio, l. cum & sortis, §. final. ff. de pignorat. l. in rem 41. ff. de pignorat. l. 3. §. 3. ff. ad exhibend. duobus 19. l. penult. §. 1. ff. de except. rei indic. l. Titius 9. ff. quibus modis pignus, l. maximo 66. §. fundo, ff. de legatis 2. l. 5. Cod. si aliena res pignori, consule Cujacium tract. 4. ad African. in lege vir uxori 17. ff. ad Vellejan. & ad tit. Cod. ne fidejussoribus, ubi Gifanius, & Pacius. Larreatigui lib. 8. sect. cap. 13. Cornanus lib. 4. commentar. cap. 14. Corasius in l. 1. ff. de acquirenda possessione, num. 3. & in lei qui, num. 12. de servit. Valla de rebus dubiis, tract. 11. Cujacius lib. 70. qq. Papin. in l. 64. ff. de rei vindic. in l. 3. §. ultimo, ff. de usur. Fabrum lib. 8. coniect. cap. 17. & lib. 19. cap. 6. & 7. Bachovii lib. 2. de pignor. cap. 6. 7. & 8. Merillum lib. 1. observat. cap. 36. Marcianum in l. 5. §. 1. ff. de pignor. Olea de cess. juris, tit. 4. quaest. 2. alioq. cum pacto contrahatur, l. 1. & 4. ff. de pignor. l. 17. §. de pignore, ff. de pactis, l. qui balneum 9. ff. qui potiores, l. solutam 49. ff. de solut. l. non solum 33. §. qui pignori, ff. de usucap. l. 4. de fide instrum. atque adeo priori creditori prius hypothecata supponitur res, & solutio per debitorem creditori facta hypotheca extincta, est, cum solutio quodlibet æs extinguat alienum, l. solutionis 54. ff. de solutio. l. liberatio 47. ff. de verb. signific. l. solution. 176. ff. eod. l. 43. l. 49. ff. de solut. l. 9. ff. de pign. action. l. 5. §. ult. l. 13. l. 14. ff. quib. mod. pign. l. 3. ff. de fidejussoribus, l. 54. ff. de solut. l. prout 8. ff. eod. l. ult. ff. eod. l. cum is 36. ff. de fidejussor. l. 4. §. si ex conventionem, §. penult. & ult. & leg. 6. §. 1. ff. de re indic. l. 17. ff. de donat. l. 4. §. ait Prætor, Cod. de re judic. 5. ff. quibus modis pign. l. 6. ff. quibus modis pignus, vel hypotec. solvit. l. si rem. ff. de pignorat. action. Hotman. 3. instit. quibus modis obligat. toll.

coll. tit. 17. lit. E. pag. 696. Cujacius in lib. 57. Pauli ad editum, ad d. l. 54. de solut. & l. 47. de verb. signif. lit. A. B. C. pag. 1503. tom. 1. Petrus Faber ad l. nemo dubitat. 95. de diversis reg. jur. lit. B. pag. 304. Connanus lib. 4. juris civil. cap. 19. quibus modis pignus, vel hypotheca solvitur, lit. C. cum seqq. pag. 327. verumtamen universa isthæc hinc merè materialiter se habent: propterea quod hypotheca suo in genere etiamnum ediservitur hypothecata, ac per consequens secundus creditor pecuniam priori persolvens creditori, priorem extindam, reddit hypothecam: quandoquidem debitoris nomine persolvit: atque adeo quemadmodum si debitor persolvisset, sanè hypothecam reddidisset extindam; igitur secundi creditoris identem persolutio debitoris nomine gesta, primævam extindam reddit hypothecam; ergo si extincta prior perhibeatur hypotheca, jure optimo secunda pendere se habet, ac si primæva foret hypotheca.

3 Dices: creditor prior rem potius hypothecatam hoc in casu exoptat, quàm pecuniam per secundum persolutam creditorem; igitur probatio isthæc infirma ducenda sit.

4 Infirmum est antecedens: cum melius sit suo ex genere, pecuniam habere, ac rem hypothecatam, siquidem melius usui est pecunia, ac quælibet hypothecata res, ceu ex experientia liquet. neu secundi creditoris jus, per primum procul à recta ratione extinguedum sit, siquidem jus alteri quæsitum ab altero detrahi, jura, falsque haud sinunt, l. 2. ff. de bis, qui sunt sui, vel al. l. non debet, ff. de reg. jur. l. solvendo, ff. de neg. gestis, l. hoc natura 14. ff. de conditionibus indeb. l. sancimus 22. Cod. de pænis, l. si quis suo 33. l. 1. Cod. de inoffic. testam. l. pater 23. ff. de adm. legat. l. si rem 22. ff. de pænit. hared. l. neque emere 16. Codic. de jure deliberand., l. scint 4. Cod. de obligat. & actionibus, l. non usque 2. ff. si à parent. quis manum. fit. l. qua ratione 9. §. nihil autem 4. ff. de acquir. rer. dominio, l. si pignori 54. §. 1. ff. de fur. Cujacius lib. 7. respons. Papin. in dicta l. pater 23. & lib. 20. quæst. Papin. in l. idem servandum 72. ff. de legat. 2. & lib. 8. respons. in l. sed quod 71. ff. de ord. titulo, & lib. 12. respons. Papin. in l. donationes 31. §. pater 3. ff. de donationib. Hugo Donellus comment. ad tit. 53. rem alienam gerentibus non interdici rerum suarum alienationem, lib. 6. num. 4. §. 5. & 6. pag. 546. Antonius Faber in juris prudentia Papiniana, tit. 1. de iustit. & jur. princ. 4. consut. 2. pag. 28. & princ. 2. illat. 1. circa finem, eod. tit. Oroz. de apicibus jur. civil. lib. 2. 16. num. 5. pag. 181. & 182. quare juremeritò pecunia per secundum persoluta creditorem prima extinguitur hypotheca; idque non nisi ut jus per secundum adeptum asservetur creditorem. Reipublicæ namque expedit, ut bona penes suos asservantur dominos. argum. l. Gabeo, & Gabinus, ff. de verbor. signific. Donellus comment. jur. civilis, lib. 19. cap. 14. num. 44. pag. 352. siquidem res rectè defendi debent, l. 5. §. ult. ju-

dic. fol. quæ defenatio non nisi à domino fieri quit, cum ejus dumtaxat interfit. idem lib. 18. comment. juris civilis, cap. 14. vers. 36. pag. 218. hinc Cic. 1. offic. expetuntur divitiæ, tum ad vitæ usum necessarios, tum ad perfruendas voluptates, & 2. offic. pecuniæ quærenda non solum ratio est, sed etiam collocande, quæ perpetuos sumptus suppedient, nec solum necessarios, sed etiam liberales, & 2. de finibus; ibi: pecunia efficitur multarum, & magnarum voluptatum: pecunia voluptates patiuntur maxima. & 5. actio in Verrem 3; ibi: omnia pecunia effici possunt.

6 Creditorem anteriorem in minori summa, ut pro iusto debitoris pretio bona recipiat, altrangi haud posse per creditorem posteriorem, in majori extantem quantitate, dum iustus honorum debitoris emptor minimè reperitur, arbitror 2. est Reg. de Franchis decis. 82. memorantis, sic prædefinitum fuisse per S. C. Muscatelli in praxi S. C. par. 4. glossa petendo, num. 16. Vivii decis. 34. num. 1. & 7. Riccii in collect. decis. 76. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. creditor in maiori quantitate an cogere possit.

7 Probat: creditor posterior creditoris prioris juribus haud derogare potest: siquidem suo ex genere melius est, rei pecuniam, valoremque habere, quàm ipsam rem, igitur ne creditoris anterioris conditioni per posteriorem derogetur, juremeritò secus S. C. prædefiniuit, quandoquidem in nullo cavetur jure: est enim juribus obnoxium, ut quis irrationabiliter alterius juri deroget, alioqui iustitiæ obversaretur, quæ juxta Ciceronem 3. offic. virtus omnium est domina, & regina virtutum, & 1. de legibus: omnium virtutum causa, atque sentina est. ac 1. offic. fundamentum perpetuæ commentationis, ac fama est, sine qua nihil esse potest laudabile, & 2. offic. iustitia, ex qua una virtute viri boni appellantur, mirifica quadam res multitudinè videtur, nec iniuria. Quis est enim, qui non admiretur splendorem, pulchritudinemque virtutis?

8 Creditorem posteriorem anteriori creditori in re hypothecata preferendum esse, si ex propria ejus pecunia res hypothecata resecta fuisse feratur; atque adeo per resectione hujuscemodi res ipsi à debitore obligata fuit, arbitror 3. ceu per S. C. prædefinitum fuit. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. creditor posterior an præferatur creditori anteriori in re hypothecata: dummodò haud obscurè pateat, pecuniam pro resectione persolutam fuisse, quod per iudicis decretum, (quem facili veritatem haud fugere debet) scindendum sit, utpotè defaciò in S. C. in praxi est.

9 Probat: domus resectio inter necessarias annumerari assolet impensas; ac per consequens ipsius utilitas universis acquiritur creditoribus: propterea quod si res hypothecata non rescinderetur, sanè credita super istiusmodi re-

extinguerentur, pessundareturq; igitur secundus preferendus sit priori creditori, dummodo refectio juridicè liqueat, ne aliqua fieret fraus, quod iuribus obnoxii esset, *l. in fundo, ff. de rei vindicat. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transactionibus, l. qui sub prætextu, Cod. de Sacros. Eccles. cap. porro, de diversis. Clem. 1. de usuris. Clem. 1. §. fin. de concess. præbend.* cui neve aditus est aperiendus, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudic. cap. suæ 12. de cleric. non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis,*

cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognition. spirituali, cap. 1. de collus. deteg. cap. eius, de usuris. hinc Cic. 1. de offic. ibi: *vi, aut fraude sit iniuria, fraus quasi vulpecula vis leonis videtur.* & pro Roscio Com. ibi: *aque nefarium est, pupillæ fraudare, & socium fallere.* & pro Plautin. Mil. ibi: *ut ne legi fraudem faciat talaria.* ac Cæs. 3. Bell. civil. ibi: *fraudare stipendium militis.* & Livius lib. 1. ibi: *respondit, quod sine fraude mea, populi que Romani quiritium fiat, facio.* ac postmodum Virgilius lib. 11. *Jam nosces vñosa ferat, cui gloria fraudem.*

DECISIO LXXIX.

IN Causa Magnifici Galeocti Carrafe cum Magnifico Ioanne Carrafa: fuit dubitatum, an dictus Dominus Galeoctus, qui obtulit supplicationem, petendo, quòd instrumentum testamenti conditi per dictam Ioannam suam Uxorem non reassumeretur: ex quo erat falsum nullum, & suppositum teneatur, instante ipso D. Ioanne declarare, in qua specie, & parte esset falsum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Reassumptio instrumenti testamenti: numquid impediri possit, si de ipso suspensio suspicio habeatur.

SUMME.

- Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio.
- Num. 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. ejusdem impugnatio.
- Num. 5. ejusdem solutio.

1 **U**dex, verificata partis supplicatione, quominus fiat instrumentum testamenti reassumptio, prædefinire debeat, quòd capiatur informatio super concernentibus reassumptionem: numquid fieri debeat, nec ne, ubi supplicans finem, nec criminaliter accusandi, nec civiliter agendi habet; dumtaxat verò reassumptionem impediendi. Ceu defacto per S. C. fuisse prædefinitum, litteris prodit Antonius Capicius hinc in fine; ibi: *S. C. fuit visum, quòd ex quo hic non dicebat testamentum falsum ad finem accusandi; nec ad finem agendi, etiam civiliter; sed solum ad finem impediendi reassumptionis, quod procedere ad capiendam informationem super concernentibus reassumptionem, si debeat fieri ita, vel ne; & quod ad istum actum non teneatur declarare D. Galeoctus aliter.* est Riccii in collect. decis. 1418. Thori compend. decis. tomo 1. §. reassumptio instrumenti testamenti an possit impediri, & §. accusator falsi an teneatur exprimere falsi qualitatem.

3 Probatur: ubi pars neu ut accusator, neu

ut actor in foro silit, dumtaxat verò ut civilem impediens actionem; toties Judicis muneris est, terminum indulgere, ut de impedimento edoceatur, ac per consequens supplicantis partes sunt, instrumenti falsitatem comprobare, ut ejusdem reassumptioni impedimento sit: quare supplicantis finis hoc in casu, ne instrumentum testamenti reassumatur, ad quod impediendum ejusdem probatio repositur, cur haud efficienda sit; igitur jure merito Judex terminum ad probationem faciendam permittere astringitur. inspicito Reg. de Marinis tomo 3. alleg. verbo, terminus ad impugnandum, pagina 449. hinc Cicer. pro Roscio Am. ibi: *Judex estis, quem non minus bene de nobis existimare, quam secundum nos iudicare velimus.* & pro Planco. *Semper iniquus est Judex, qui aut invidet, aut favet, debetque in iudicio impicillis esse invidia.* & 6. ad in Verr. Adducuntur nonnumquam Judices ab institutis suis magnitudine pecunie. & 2. ad in Verr. ibi: *ingentes divitiæ, iudiciorum religionem, veritatemque solent perfringere.* & 2. de Orat. ibi: *plura iudicant homines, aut amore, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut letitia, aut spe, aut timore, aut errore, aut aliqua permotione mentis, quam veritate, aut præscripto, aut juris norma aliqua, aut indicii formula, aut legibus.* & pro Cluent. ibi: *est sapientis Judicis, meminisse, re hominè cogitare, sibi tantum esse permissum, quantum commissum sit, & creditum.* & non solum sibi soli potestatem esse datam, verum etiam fidem habitam esse, meminisse posse, quem oderit, absolvere: quem non oderit, condemnare: & semper non quæ velit ipse, sed quid lex, & religio cogas

cogit, cogitare. *Animadvertere, qua lege reus ciceretur, de quo reo cognoscat, qua res in quaestione versetur. Cum hoc sunt videnda: tum illud est homini magni iudicis, atque sapientis, habere in consilio legem, fidem, Religionem, aequitatem: libidinem autem, & invidiam, metum, cupiditatem omnes amovere: maxime assignare conscientiam mentis sue, quam à Diis immortalibus accepimus, qua à nobis divelli non potest. & 3. offic. ibi: cum iudici dicenda sententia est, meminerit, se Deum habere testem, id est, mentem suam, qua nihil domini dedit ipse Deus Divinus. & pro Rabir. Posth. ibi: est sapientia iudicis in hoc, ut non solum quid possit, sed etiam quid debeat, ponderet: nec quantum sibi permittitur, meminerit, sed etiam, quatenus commissum sit. & pro Font. ibi: laborare debent iudices, non modò quid dicant pro testimonio, sed etiam quibus verbis utantur, ne quid minus moderatè possint, ne quid ab aliqua cupiditate prolapsi verbum esse videatur. Vultu autem laborare, ne qua significari possit suspicio cupiditatis, ut & cum prodeunt, existimatio sit quadam tacita de illis pudoris, ac Religionis: & cum discedunt ea diligenter conservata, ac retenta videantur. & 3. offic. ibi: neque contra Rempublicam, neque contra iusjurandum, ac fidem, amici causa, vir bonus facies, ne si iudex quidem eris de ipso amico; ponit enim personam amici, cum induit iudicem: nam si omnia scienda sint, qua amici velint, non amicitia tales, sed conjurationes putande sunt. & pro Gecin. ibi: scriptum sequi, calumniatoris est: boni verò iudicis, voluntatem scriptoris, auctoritatemque defendere. Quæ lex enim, quod Senatus consultum, quod Magistratus edictum, non infirmari, aut divelli potest, si ad verba referre voluerimus: consilium autem eorum, qui scripserunt, & rationem, & auctoritatem relinquamus. Non enim ex verbis pendet ius, sed verba servantur hominum consilii, & auctoritatibus: nec verba veniunt in iudicium, sed ea res, cuius causa verba in leges coniecta sunt. & 4. Act. in Verrem. ibi: dubium non est quin omnes omnium pecunie posite sint in eorum, potestare, qui iudicia dant, & eorum, qui iudicant, cum nemo nostrum possit ad eas suas, nemo fundum, nemo bona patriæ obtinere, cum ad iudicandum datur iudex nequam, & levis, qui de iis iudicet.*

4. Dices: obstat text. in *l. edita*, Cod. de edendo, libellorum, ff. de accusationibus, in quibus secus est prædefinitum; igitur, &c.
5. Textus huiusmodi alio in casu extant, si ritè textus verba commententur.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Instrumenti reassumptione: numquid Notario, unoque teste superscriptibus fieri queat.

Reassumptio testamenti domini sollemnitate vallati, verificato iudicis, Notarii, testiumque obitu: utrum efficienda sit, si in ipso aliqua deletionis macula habeatur.

Accusator: num diem pro rei defensione, exprimere astringatur.

Instrumenti quæcationis reassumptio: an permittenda sit, si ipsa rogata fuisset, unusque foret testis superstes, capta informatione testium fide dignorum intervenienti contra; tamen non fuissent descripti in protocollo.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ decisio.
- Num. 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. Thesis tertie finitio.
- Num. 6. ejusdem probatio.
- Num. 7. Thesis quartæ prædefinitio.
- Num. 8. ejusdem probatio.

Instrumenti reassumptionem Notario, unoque teste superscriptibus fieri posse haud dubie reo est Ursilli dec. 48. num. 23. referentis, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. reassumptio instrumenti an fieri possit vivo Notario.*

2 Probatur: Notarii confessio pluribus equipollens esse perhibetur testibus. Antonius Faber 9. Cod. tit. 13. de leg. Cornel. def. 3. pag. 1173. Gonzalez 2. decretal. in cap. cum Joannes 10. tit. 22. de fide instrumentorum, nu. 15. pag. 478. inde fit, ad ejus testimonium refellendum haud duo sufficere testes, siquidem pari in causa instrumentum prevaleat, ac principalis esse debet, l. cum præcibus, Cod. de fide instrumentorum: ac per consequens hoc in casu firma instrumenti fides per hæc personas habetur, quæ in instrumenti, vel testamenti reassumptione repositur; siquidem scripturis publicis plena est adhibenda fides, l. cum præcibus, Cod. de probationibus, l. optima, Cod. de contrah. stipulat. autentica de instrum. caut. §. si verò, verbi quid publice sit confessum, cap. ad audientiam, de probationibus. arg. leg. sempronius 47. ff. de leg. 2. l. 1. & 2. Cod. de fide instrum. cap. 2. de probat. l. in exercendis, Cod. de fide instrum. consule Duarenum ad tit. de fide instrum. in princ. Malcard de probation. conclus. 1098. Parexam de instrum. edit. tit. 1. resol. 3. §. 3. nu. 13. Cald. Peryer, de enqpt. & vendit. cap. 35. nu. 18.

3 Testamenti reassumptionem omni sollemnitate vallati, verificato iudicis, Notarii, testiumque obitu, efficienda esse, si in ipso aliqua deletionis macula habeatur, reor 2. est Reg. de Franchis dec. 485. memorantis, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Reg. Tap. in consil. privilegia, num. 6. Amendolæ ad Francum in laudata decis. referentis, anno 1607. sic etiam num. per

270 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

per S. C. fuisse sancitum Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. §. reassumptio testamenti omni sollemnitate vallati, & si cum eadem transcribendum sit delatione.*

4 Probatur ubi testamentum omni sollemnitate vallatum esse celebratum supponitur, toties suum producere debet effectum, ac per consequens reassumendum, cum in ipso nihil deficiat, adeoque in publicam redigendum sit formam, cum ad bonum commune sit, ut novissimæ voluntates transcribatur. Neu obstat quod in ipso aliqua habeatur delatio: siquidem id merè materialiter se habet, cum alia ex causa, utputa casu fortuito idque genus id accidere quivisset: quare in reassumptione isthac prudens reposcitur Judicis judicium; inspiciendo ex quanam delatio isthac suborta fuisset causa, hinc Cicero 6. in Verr. *est boni Judicis, parvis ex rebus conjecturam facere uniuscujusque, & cupiditatis, & incontinentie.* & 7. Act. in Verrem. ibi: *Judex bonus nemo esse potest, qui suspicionem certam non moventur.*

5 Accusatorem diem pro rei defensione exprimere haud fore astringendum reor 3. est *Follerii in prag. finali, de compositione nu. 15.* Author est Thorus *compend. dec. to. 1. §. accusa-*

tor an teneatur exprimere diem.

6 Probatur fat esse enim ut annus, mensilque exprimatur: propterea quod circa diem haud difficulter verificari possit error, ac per consequens de hoc nil curandum.

7 Instrumeti quietationis reassumptionem, permittendam fore si ipsa rogata fuisset; unusque foret testis superflues, capta informatione testium fide dignorum intervenientium contractui; tametsi non fuissent; descripti in protocollo reor 4. est *Minadoi decif. 12. Riccii colle& dec. ibi* Author est Thorus *compend. decif. vers. reassumptio instrum. quietationis.*

8 Probatur: ex continenti, ac firmum testimonium fide dignorum examen habeatur, reassumptioni fides per Judicem præstada sit. Neu officit, quod istiusmodi testes in protocollo haud conscripti fuerint: propterea quod id merè materialiter se habet; cum fat sit, si descripto firma habeatur fides, dicta *loptimam, Cod. de contrah. empt. l. in exercendis, Cod. de fide instrum. cap. 2. de prob. authentica, de instrum. caus. §. si verò, vers. si quid publice sit ad factum, cap. ad audientiam de probat. arg. leg. 1. & 2. Cod. de fid. instrum.* incipio supralaudatos Autores.

DECISIO LXXX.

IN Causa Magnifici Bartolomei Caraccioli cum D. Elionara ejus Nepte, & D. Io: Tho. Carrasa illius viro: fuit inter cætera dubitatum, si actio hypothecaria possit cumulari cum personali in libello separato, & diverso tempore: & dato quod possit; an valeat ista cumulatio, seu hypothecariæ motio fieri contra tertium possessorem, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Actio hypothecaria: numquid in libello divisio, diverisque ex post facto cum personali actione cumulari valeat.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A num. 2. usque ad 8. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ decisio.

Num. 9. ejusdem probatio.

Eumulari posse existimo. est Antonii Capicii *hic num. 1. ibi: & cum Baldo S. C. pertransit. Thori compend. decif. tomo 1. §. actio hypothecaria an possit in libello separato.*

2 Probatur: actio hypothecaria haud impossibilis cum actione personali ducitur; cum quis, & realiter, & personaliter astringi possit, ac per consequens in cujuslibet ditione sit, & hypothecaria, & personali actione age-

re per libellum unum; siquidem hoc in casu nulla relucet repugnantia: cum una alteram explodere minis prædicetur. Exemplo esto: nonne actor in jure dicendo & possessorium, & petitorium cumulare, quinimo tametsi in uno agere judicio occipit, ante conclusionem in causa aliud intentare valeat, & tunc una sententia utrumque est terminandum; & potest in uno succumbere, & obtinere in alio *cap. cum dil. filius 6. de causa possessionis, &c. cap. 2. de cappell. monach. Clement. unica de causa poss. l. naturaliter 12. nihil commune, ff. de acquirenda possessione, l. cum fundum 18. §. finali, ff. de vi, & vi, novella 4. cap. 2. cap. cum venissent de constit. cap. significaverunt 36. de testibus, cap. suborta 21. de re judic. cap. ex conquestione 10. de resit. spol. Vultejus de judic. lib. 1. cap. 2. Donellus in l. 3. Cod. de interd. dicit Goveanus lib. 1. var. cap. 3. Alteserra in dicto cap. cum dilectus filius. Facheus lib. 8. contr. vers. cap. 16. Anton. Matthæus in colle& pande& colle& to. ad leg. ordinarii 13. Cod. de R. V. Cajacius in cap. 2. §. & 6. de*

6. de causa possessor. & c. Merillus lib. 2. observat. cap. 18. Vinius lib. 2. selet. cap. 39. Bronchorst. centuria 3. assert. 85. Giphanius in l. 1. Cod. de ordin. judic. Cujacius lib. 20. observat. cap. 35. & lib. 25. cap. 34. & in dicta l. cum fundum. 18. §. 1. Hotmanus illustr. quest. 31. Giphanius in l. 3. Cod. de interdict. Nogueroi alleg. 25. n. 4. 234. siquidem nil sancitum reperitur, quod concursum hujuscemodi impediatur, cum nihil commune habeat proprietates cum possessione, l. naturaliter, §. nihil commune, ff. uti possidetis, l. cum fundum, in fine, versum, ff. de vi, & vi, cap. significaverunt, de rebus, c. cum venissent, de instit. Clementin. unic. de causa possessor. & cap. quarelam, de elect. cap. subortu, de re judicata, & passim in tit. de restitut. spoliat. cum diversa sint judicia, neu ad idem pretendunt, ideoque cumulari queunt, l. nemo 44. §. quoties, ff. de re judicata. enim verò concursus impeditur, ubi absolutoria lata sententia in una re judicate, exceptionem in alio gignit, l. fundus 16. l. fundum 18. ff. de exceptionib. cum absolutoria sententia in possessorio lata, haud exceptionem in petitorio parturit, l. an eadem 23. §. fin. ff. de exception. rei judicate: quod præsertim sibi vëdicat locum, si adhuc in causa non sit conclusum, l. cum fundum 18. §. fin. ff. de vi, & vi, cap. pastoralis de caus. possession. & Clement. unic. cod. tit. Cujacius lib. 26. qq. Papin. in d. §. fin. Menochius de recuper. remed. 1. num. 113. Garcia de nobilit. gloss. 11. n. 18. inde est, quòd actor ab initio utrumque cumulare potest, cap. cum Eccles. de caus. possessor. quæ enim iuribus haud obnoxia sunt in Senatu fieri fas est, l. venales sententias 7. Cod. quando provoc. non est nec. l. additio 29. C. de appellat. l. observandum 19. §. 1. de offic. præsid. argum. leg. si quis suo 33. §. 1. Cod. de inoff. testam. l. Julianus 42. l. si pupillus, l. ventre 84. ff. de acquirenda hereditate, l. si quis suo 33. §. 1. Cod. de inoff. testam. l. cum quis 10. Cod. de naturalibus liberis, l. maximè vitium 4. in princ. & §. quod si fuisset, vers. & ita vitium permixtum, Cod. de liberis præteritis, Antonius Faber in iuris prudentia papinianæ, tit. 1. de iustit. & iur. princ. 3. illat. 1. pag. 21. cum iusta sint adeoque leges servare perhibetur: hinc Cic. Philipp. 11. ibi: lex nihil aliud est, nisi recta, & à numine Deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibensque contraria, & 1. de legibus 3. ibi: vitiorum emendatricem legem esse oportet, commendatricemque virtutum: ab ea enim vivendi doctrina ducitur. & 1. de Oratore; ibi: docemur auctoritate, nutuque legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, nostra tueri: ab alienis mures, oculos, manus abstinere. & in Vat. ibi: à maioribus nostris nulla alia de causa leges sunt inventæ, nisi ut suos cives incolames conservarent. & 1. de iuventute; ibi: ea virtute, & sapientia majores nostri fuerunt, ut in legibus scribendis, nihil sibi nisi salutem, atque utilitatem Reipublicæ proponerent. Neque enim ipsi quod obesses, scribere volebant: & si scrip-

sisset, cum esset intellectum, repudiatum iri legem intelligebant. & 3. de legibus, ibi: Nihil est iam aptum ad ius, conditionemque naturæ, quàm lex, sine qua nec domus ulla, nec civitas, nec gens, nec hominum universum genus stare, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest.

Secunda Facti Species.

Cumulatio hypothecaria, & personalis simul actionum, sed in diverso libello divisio ex post facto cumularum: numquid adversus tertium possessorem urgere prædicetur.

8 Minus urgere, reor. est Antonii Capicii hîc, num. 2. memorantis, sic per S. C. prædefinitum, fuisse; ibi: quod convento reo principali actione personali potest tertius possessor conveniri hypothecaria, per textum in l. finali, Cod. de act. & ob. & sic S. C. decrevit. Antonii Gabrielis lib. 2. de actionibus, concl. 1. num. 32. Vivii in sylva comm. opinio. in opinio. 13. actio hypothecaria, num. 2. Author est Thorus compen. decif. tomo 1. §. cumulatō actiōum hypothecaria, & personalis simul.

9 Probatur ex textu in l. finali, Cod. de actionibus, & obligat. propterea quod de conceptu personalis actionis est, personæ amplecti, eamque obstringere: atqui persona obstricta nostro in themate est principalis, secus verò tertius possessor; igitur tertius possessor personalis actione conveniri nequit, ac per consequens personalis, & hypothecaria actio una cumulari nequeunt; tamen si tertius possessor hypothecaria conveniri possit actione; quandoquidem res, quam possidet, hypothecæ esse subiecta supponitur, adeoque ad quem hujuscemodi transit res, cum onere hoc transire perhibetur; cum se habeat ad instar accidentis, respectu subiecti sui, l. 4. in fine, ff. de actionibus empti.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Actionum cumulatio: numquid ab actore ob Judiciorum diversitatem, tamen si ad eundem tendentium finem, contra diversas personas fieri valeat.

Actionum ex diverso suboriens fontem: quandonam cumulatio permittenda sit.

Actionum cumulatio: utrum in Regno permissa esse ducatur.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thes. prædefinitio.
A num. 2. usque ad 4. ejusdem probationes.
Num. 4. Thes. secundæ decifio.
Num. 5. ejusdem Thes. probatio.

Num.

272 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

Num. 6. Thes. tertie finitio.

Num. 7. ejusdem probatio.

Actionum cumulationem ab ađore ob judiciorum diversitatem; tamen si ad eundem tendentium finem, contra diversas personas fieri posse, reor 1. est Angeli, Decij, aliorumque. Author est Reg. Sanfelice *decis. 72. num. 6.* literis prodens, sic per S. C. fuisse prædefinitum. inspicito Thorum in *supplem. compend. decis. 3. cumulatio actionum*, & *actiones cumulare an liceat ađori*.

2 Probatur 1. Ađionum cumulatio, ut fieri possit, necessum ducitur, ut ipsi Ađori omnes competere supponantur ađiones, ac contra eundem proponantur, uti ritè edocet Reg. Sanfelice in *decis. 72. num. 2.* verum enimverò nostro in casu cuncta isthæc supponuntur; igitur, &c.

3 Probatur 2. Tunc ađionum cumulatio implicare edisseritur, ubi una alteram perimit, ac per consequens inter se impossibiles sunt. *l. mutuis, ff. pro socio, l. 1. c. de furtis*; inde contraria, allegans haud est audiendus *l. Titie, ff. de condit. & demonstrat. l. 1. c. de furtis, transactione, c. de transact. c. impuvari, de fide instr. cap. sollicitudinem*, de appellat. Bart. tract. var. axioma contrarietas, contrariu 38. in nostra porro facti specie id minime exartare supponitur, cum ad eundem tenderent finem. Neu judiciorum diversitas obesse prædicatur, ubi ad eundem tenderetur finem, *l. nemo 44. §. quoties, ff. de re judicat. Argum. l. fundum 8. ff. de exception. l. cum fundum 18. §. fin. ff. de vi, & vi, cap. pastoralis, de causa possessionis, &c.* Clement. unica, cod. tit. c. argum. c. significaverunt, de testibus, cap. cum venissent, de instr. cap. quarrelam, de elect. cap. suborta, de re judicat. Consule Cujacium lib. 2. observ. cap. 35. & lib. 7. cap. 38. & lib. 26. qq. Papin. in d. §. fin. & lib. 5. observat. cap. 15. Borcholten de acquirend. possess. cap. 8. num. 57. Giphanium in *l. 1. c. de appell. Hunnium ad Treutl. volum. 1. disput. 12. quest. 47. Donnellum lib. 7. comm. cap. 18. Menochium recuper. remed. 4. num. 510. Garciam in tractat. de nobilit. gl. 11. num. 11. igitur, &c.*

4 Ađionum ex diverso suborientium fonte congeries, si ad idem, ac contra etiamnum diversas personas tendere edisseratur; tunc hæc

fieri posse haud dubie, reor 2. est Bartoli, Romanani, Gravettæ, aliorumque. Author est Reg. Sanfelice *decis. 72. num. 17.*

5 Probatur ex *l. non est novum, ff. de ađionibus empti*: siquidem Tò: ex diverso gigni fonte, hoc in casu id merè materialiter se habet; cū ad eundem pergatur finem; siquidem Ađori in jure dicendo intentare possit ađiones, quas possidere supponitur; igitur *ly ex diverso suboriri fonte* merè materialiter se habet.

6 Si summarie, ac de plano peragi prædicetur, tunc ađionum cumulationem fieri posse, reor 3. est Reg. Sanfelice in *supralaud. decis. 72. num. 20.*

7 Probatur ex *cap. detestantes*, & ex *pragm. dispendia litium*. Author est idem Reg. Sanfelice *n. 20.* propterea quod ubi summarie; ac de plano peragi prædicetur, toties sat ducitur, si dumtaxat facti veritas elucescat, ac per consequens judicarius ordinarius ordo haud sit inspicendus; propterea quod superfluis foret, *l. 1. §. quibus, c. de novo Cod. l. fin. c. qui admitti ad honor. possess. & in proam. decretal. ibi: rescatis superfluis. Clem. exivi, §. quamvis. Neu id iuribus obstaret, cum legibus haud dissentaneum foret. Hinc Cic. pro Cluent. ibi: *Fundamentum libertatis, fons aequitatis, meus, & animus, & consilium, sententia Civitatis* posita est in legibus. & pro Cecin. ibi: *Jus amitti non potest sine magno incommodo Civitatis*. & ad Pap. Pætum, lib. fam. 9. ibi: *Omnia sunt incerta, cum ađmisi discessum est*. & 3. Offic. ibi: *Hoc spectant leges, hoc volunt, incolumem esse Civium conjunctionem: quam qui dirimunt, eos morte, exilio, vinculis, damno coercent*. & 2. de legibus; ibi: *legis est persuadere, non omnia vi hominis cogere*. & pro Cecin. ibi: *Major hereditas venit unicuique nostrum à jure, & legibus, quàm ab ijs, à quibus illa bona relicta sunt. Nam ut perveniat ad nos fundus, testamento alicuius fieri potest: ut retineamus quod nostrum factum est, sine jure civili non potest*. & 1. de Orat. ibi: *Si esset ista cognitio iuris magna, ac difficilis, tamen utilitatis magnitudo deberet homines ad suscipiendum discendi laborem impellere. ac indidem; ibi: Omnia judicia, aut distrabendarum controversarum, aut puniendorum malefactorum causa reperta sunt*; igitur, &c. inspicito *supralaudatum Authorem*.*

DECISIO LXXXI.

IN Causa hominum Albaroni cum Illustrissimo Duce Ariani, & quamvis de jure etiam communi omnis dilatio ad probandum data censeatur, & sit peremptoria; etiam si non dicatur, *l. 1. ubi Bartolus, Cod. de dilat. &c.* adeoque si concedatur secunda dilatio sine causæ cognitione, omnia, quæ intra illam fierent essent nulla, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Falsi Species.

Sive novus terminus, sive nova dilatio, sive novi articuli instante Reo ad pinguius se defendendum inspecta Regni hujusce consuetudine, quæ incipit *lito legitime contestata*: numquid à Judice concedendi sint.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesis partis decisio.
 Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
 Num. 4. & 5. haud obstant Capicianæ verba, in fine.
 Num. 6. secundæ Thesis partis decisio.
 Num. 7. ejusdem Thesis secundæ partis probatio.
 Num. 8. nulla regula designari potest.

Istinguas: vel nulla iusta rogatâi habetur causa, utputâ si reus id repositat nō nisi dilationis causa: vel fuit in morasæ per cōsequens in culpa, quominus novi haud in termino à Iudice dato produci forst testes tñc rigorosè loquēdo rei petitioni, seu in civilibus, seu in criminalibus, & cōmuni, & Regni inspectis juribus nullū fore dādū terminū, cōsecro: quare Capicianā isthæc prædefinitio, utputâ: ibi: *propter diſtāta Constitutionem nos in S. C. non admittimus novos articulos post terminum; nec novos testes, nec damus secundam dilationem*, hoc in themate commentanda erit. est Follerii in praxi criminali, rub. & si confitebuntur, num. 56. & rubric. detur copia articulorum, num. 9. Bajardi ad Clarum 3. finali, quæst. 48. num. 5. Muscatelli in praxi S. C. parte 5. glossa defendendum, num. 24. & lib. 2. parte 3. glossa instantia, num. 28. aliorumque. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. terminus novus, sive nova dilatio, vel novi testes, & §. terminus Reo instante ad pinguius se defendendum.

2. Probatur ex l. 1. ff. de dilation. siquidem fraudibus defaēd aditus haud est aperiendus, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transactionibus, l. qui sub prætecto, Cod. de sacroſ. Eccles. cap. porro, de divort. Clement. 1. de usuris. Clem. 1. §. final. de concess. prob. cum fraud. dolusve nemini patrocinari fas, iuraque finant, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. q. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tue 12. de Cleric. nov. resd. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spiritual. cap. 1. de collus. dereg. cap. reus, de usuris. hinc Cic. pro L. Murena: ibi: id erit eius vitrici fraudi, ac crimini. & ad Atticum; ibi: Fit gratia Bruti, Senatus Consultum, ut neve Salaminis, neve qui eis dedisset, fraudi esset. & in Verrem; ibi: Statuunt illi, atque decernunt, ut hæ literæ, quibus eximatio C. Verri laderetur, removerentur: operaque daretur, ne ea res C. Verri fraudi**

esse posset. & pro Sex. Roscio Amerino; ibi: id erit ei maxima fraudi. & in Philipp. ibi: Censo, ut illi, qui in exercitu Antonii sunt, ne sit ea res fraudi, si ante Calenias Februarii ab eo discesserint. & ibidem: duos Cn. Pompeii summi, ac singularis viri fratres incolas habuerimus, quibus certe pietas fraudi esse non debet; ac denud: eis fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerunt. & pro Cluentio; ibi: Quæ res nemini unquam fraudi fuit. & Lentulo; ibi: Si quid ex his rebus, quas tibi fortuna largita est, nonnullorum hominum perfidia detraxerit, id majori illis fraudi, quam tibi futurum. Livius ab Urbe condit. ibi: Alii metus, ne nō venisse fraudi esset. ibidē: Ne cui fraudi esset, secessio militū, plebisq; ibidē: ut transiit sibi, nec fraudi, nec honori sit. ibidem: Latum ad populum est, ne Servilio fraudi esset, quod patre vivo adilis plabis fuisset. ibidem: Ut qui Ciris Campanus ante certum diem transisset, sine fraude esset. ibidem: Sua omnia sine fraude Pecii deportant. idem de bello Punico; ut sine fraude Punicum emitteretur præsidium. idem ab Urbe condit. ibi: Militibus cavendum, ne fraudi secessio sit. & indidem: Iudicibus ne fraudi ea res sit, curaret. ac postmodum Cic. de Amicitia 75. ibi: Maxima autem culpa in eo est, qui & veritatem aspernatur, & in fraudem obsequio impellitur: ne in infinitum lites protrahantur, cum minuendarum studium litium utroque commendetur jure. l. 3. §. 1. ff. de receptis, l. 1. ff. de jur. jurand. l. ult. ff. pro suo, l. 1. §. unde queritur, ff. de novi operis nunciati. l. quidam 21. in fin. ff. de reb. credit. l. properandum 13. in princ. C. de iudiciis, cap. suum 5. de dolo, & contumacia, cap. 2. de re judic. l. quidam 13. ff. de servit. rustic. Consule Cujacium lib. 18. observ. cap. 38. Merill. lib. 3. observat. cap. 8. & in l. debitorum 10. C. de pignoribus. Cajum Siliū apud Tacitum lib. 11. annal. circa principium. Plinium lib. 2. epist. 3. D. Ambrosium lib. 3. de virgin. Senec. 2. de ira, cap. 7. Voltejum de iudic. cap. 1. Bermult. dissertat. polit. dissertat. 6. Ofuald. lib. 17. Donel. cap. 1. litera C. Robertum lib. 2. rer. judicat. cap. 16. etenim optimi Principis studium esse debet, lites finire, ac minuire, & urgentiis, de re judicat. l. 4. §. 1. ff. de alien. iudic. l. quidam 21. de iudiciis. l. 21. C. de fid. instrum. l. diſtibus 20. C. de agricolis. lib. 11. cum per lites foveantur inimicitia, odio, & injuria, ut prudenter consuit Cajus Silius loc. supra laud. inspicito Lipsium lib. 2. de civil. disciplin. cap. 11. Solorzanum 1. tom. de iure Indiar. lib. 3. cap. 3. num. 7. & lib. 3. polit. cap. 31. in fin. & lib. 5. cap. 8. Larearum tom. 1. de cis. cap. 4. num. 8. & cap. 38. num. 14. & cap. 39. Joannem Barclajum in Argenide, lib. 3. pag. 375. Vermulejum dissert. polit. dissertat. 6. Forsterum ad Tacitum pag. 222. Fornierum lib. 3. rer. quodid. cap. 1. Baldunum in prolog. ad tit. de act. Solorzanum de iure Ind. lib. 3. cap. 3. num. 8. Hinc Cic. pro lege Agraria; ibi: Etenim ut circumspiciamus omnia,

quæ populo grata, atque iudicanda sunt, nihil tam populare, quam pacem, quam concordiam; & Virgilius

Pars mihi pacis erit, dextra tetigisse Tyranni.
nec thesis isthæc alia indiget probatione; cum se ipsa liqueat; igitur, &c.

- 4 Neu oblatæ prædicentur Capiciana illa verba in fine adjecta; ibi: & fuit ex æquitate votatum, & conclusum, & sic decretum, quod non daretur nova dilatio, quæ petebatur, sed quod admitteretur Reus sine aliqua dilatione ad pinguius seu ulterius se defendendum.
- 5 propterea quod ex suppositione quod Judex ex æquitate (secus verò ex iustitiæ rigore) reum iterum audire velit, id non nisi summarie, non autem iuxta ordinarium audiendi modum efficere debet, quod ex ipsismet Capicianis verbis liquet; ibi: sine aliqua dilatione.

- 6 Vel aliqua iusta petendi causa habeatur (quæ Judicem haud fugere debet) utputa si intra terminum à Iudice designatum; vel testis notio minime habita esse potuit; vel si testis de novo producendus in longinqua se transulisset loca, vel si de articulo notio, per tempus à Iudice stabilitum, haud esse potuit, vel id genus, tunc secunda termini dilatio haud dubiè indulgentia sit; nec Capiciana isthæc decisio hoc in casu commentanda est. Autores sunt Bartolus, Baldus, Iason apud Capicium *hic. à num. 1. usque ad 8.*

- 7 Probatur: Nemo indefensus est damnandus: alioqui naturali obversaretur juri; quod per absurdum foret: propterea quod defensatio non nisi naturali inspecto jure cuilibet debetur, l. 1. §. ita cum edito, ff. quæ sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caranuel in Theolog. moralis, quæst. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in Paratit. §. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159. Hinc Plant. in Rud. 17. 26. ibi: Sedete hic modo, ego hinc tantum vos tutabor, aram habete hanc vobis pro Castris, mania hinc ego defenso abo presidio Veneris, & malitia Leonis contra incedam. & Cic. lib. 1. offic. ibi: Si igitur non poterit sue causas defenditare, siue populum concionibus tenere, siue bella gerere, ille tamen prestare debebit, quæ erunt: in ipsius potestate. & pro Cluent. ibi: Innocentia defenso respirat. in nostro porro casu reus in culpa minus esse supponitur; cum impossibile ducatur, ut humilissimum & cognitiones, & probationes habere poterit; igitur ne indefensus damnetur: jure merito secundus probationis terminus ipsi à Iudice permittendus est.

- 8 Haud est denegandum tamen, quod in hisce, idque genus facti speciebus nulla determinata regula designari potest, ac per consequens meo iudicio id prudentis Judicis arbitrio esse redigendum; cuius munus est inspicere, num reus sit in culpa; nec ne; quo rite inspecto, ac pensitato juxta ejus conscientiam, quid sit decernendum, prædefinire; adeoque vel dilationem denegare, vel eam

summarie, vel ordinarie permittere. Hinc Cic. in Verrem; ibi: Est boni Judicis, parvis ex rebus conjecturam facere, animi cuiusque, & cupiditatis, & incontinentiæ. & pro Cluent. ibi: Est sapientis Judicis, meminisse, se hominem, cogitare sibi tantum esse permissum, quantum commissum sit, & creditum. Et non solum sibi soli potestatem esse datam, verum etiam fidem habitam esse, meminisse posse quem oderit, absolvere: quem non oderit, condemnare: & semper non qua velit ipse, sed quid lex, & religio cogat, cogitare. Animadvertere, qua lege reus citetur, de reo cognoscat, qua res in questione versetur. Cum hæc sint videnda: tum illud est homini magni Judicis, atque sapientis, habere in consilio legem, fidem, religionem, æquitatem: libidinem autem, & invidiam, metum, cupiditates omnes amovere; maximi æstimare conscientiam mentis suæ, quam à Diis immortalibus accepimus, qua à nobis divelli non potest. & Pro Cluent. & 3. Offic. ibi: Cum Judici dicenda sententia est memineris, se Deum habere testem, id est, mentem suam, qua nihil homini dedit ipse Deus Divinus.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Terminus pro scripturarum privatarum verificatione ad testes examinandos: numquid post conclusionem in causa concedendus sit, si in conclusionem scripturarum productio reservata fuisse prædicetur.

Terminus ad testes examinandos super scripturarum verificatione: num post conclusum in causa concedendus sit, si in conclusionem scripturarum productio reservata fuerit.

Ad scripturas præsentatas ante conclusionem comprobandas: utrum rescissa conclusionem permittendus sit terminus, si per partem adversam improbatæ fuerint.

S U M M E.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probationes.
- A' num. 4. usque ad 8. ejusdem oppositiones, solutionesque.
- Num. 8. Thesis secundæ decisio.
- Num. 9. ejusdem probatio.
- Num. 10. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 11. ejusdem probatio.

Terminus pro scripturarum privatarum verificatione ad testes examinandos, post conclusum in causa haud concedendum fore, si in scripturarum conclusionem productio reservata

ta fuisse prædicetur, existimo 1. est Afflicti decif. 272. Reg. de Franchis decif. 631. Tapie in prag. 14. incip. *post conclusionem, de ord. iudic.* Muscatelli in praxi S.C. lib. 1. p. 7. gloss. *presentatas, num. 8.* Riccii in collect. decif. 85. literis mandantium, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Author est Thorus *compend. decif. tomo 1. §. terminus ad examinandum testes pro verificatione scripturarum.* inspicito Reg. de Marinis *observat. ad decif. Revert. 340. num. 1. 2. & 3.*

2 Probatur 1. Si pro scripturarum privatarum verificatione ad testes examinandos huiusmodi daretur terminus, sanè novus fabricaretur processus adversus concludentium intentionem, quod pliusquam absurdum foret, cum id iuribus obnoxium esset: etenim fraudibus, dolive aditus fieret, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudic. cap. iua 12. de Clericis non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. deteg. cap. cum. de usuris: si quidem nemini patrocinari debeat, *l. in fundo, ff. de rei vendic. l. cum ii, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætore, C. de sacrosanct. Eccles. cap. porro, de divorc. Clem. 1. de usur. Clem. 1. §. fin. de concess. præb. Hinc Terent. in And. ibi: Si quid consilii habet, ut consumam nunc, cum nihil obest doli. & Cic. pro domo; ibi: Ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur; igitur, &c. Afflicti Author est hic, num. 2.**

3 Eodem prorius pacto, quo prima facti speciei pars comprobata fuit probatur 2. aliqui lites in infinitum protenderentur. Cironius in paratiel. tit. de appellat. pag. 160. Cujacius lib. 12. *observ. cap. 4. ubi plures Osualdus, Cironius ad rit. de prescriptionibus, itque genus, quod perabsurdum foret; igitur, &c.*

4 Dices 1. In cōclusionē scripturarum productio, earumdemque oppugnatio, ac approbatio jam reservatæ supponuntur; igitur scripturæ privatæ post conclusionem præsentatæ approbari, impugnarique per testes possunt; igitur, &c.

5 Distinguentium est antecedens: si de scripturis publicis sermo habeatur, concedo antecedens; si de privatis, erroneum, unā cum eius illatione, ducitur; aliqui iudicia in infinitum protenderentur, quod perabsurdum foret. supralaudati Auctores.

6 Dices 2. Scripturarum appellatio, & privatas, & publicas amplectitur. Innocentius apud Afflicti supralaudatum Author est; igitur non est major ratio, cur de publicis; secus verò de privatis id commentandum erit.

7 Quicquid sit de Afflicti responso: numquid argumentum diluit tu mi Lector Iudex esto; mea sententia sic esse solvendum cenfeo: tamen regulariter loquendo sub scripturarum nomine & publica, & privata compræ-

henduntur, siquidem genus est, suas amplectens species, *l. si cborus, ff. de legatis 3. l. cum quarebatur, ff. de verborum significat. argum. l. in obligationibus generalis, ff. de pignoris, l. 2. ff. de evictionibus, l. qui peculii, ff. de peculio, cap. veniens, cap. Quintavallis, de iure jurando, cap. ultimo, de Officio Vicarii, lib. 6. inde est, quod per speciem generi derogatur, *l. in toto iure 91. ff. de reg. iur. l. sanctio 41. ff. de penis, cap. 1. cap. pastoralis, §. quoniam, de rescriptis, cap. 1. de reg. iuris, lib. 6.* verumtamen nostro in themate dumtaxat illæ venire edisserunt scripturæ, quæ fidem probationis aliquam parturiunt; quod & de publicis, & de privatis à testibus obsignatis, quæ suo in genere etiamnum publice feruntur, commentandum est; secus verò rigorosè de privatis, haud à testibus obsignatis: quod quidem scriptura privata caret presumptione illa, quæ est pro scriptura publica, *l. cum precibus, Cod. de probat.**

8 Terminum ad testes examinandos super scripturarum verificatione, post conclusionem in causa concedendum esse, si in scripturarum conclusionem productio reservata fuerit, existimo 2. est Afflicti decif. 271. de Franchis decif. 631. Tapie in prag. 14. incip. *post conclus. de ord. iud. Muscatelli in praxi S.C. lib. 1. parte 7. glossa presentatas, num. 8.* Riccii in collect. decif. 85. Peregrini decif. Patav. 46. num. 12. Parlad. rerum quotid. lib. 2. cap. 17. Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. §. terminus ad examinandum testes pro verificatione scripturarum privatarum, & §. terminus ad examinandum testes super invaliditate scripturæ, quod non nisi de publicis, vel tribus obsignatis testibus commentandum erit.*

9 Eodem prorius medio, quo facti species articuli primi commōstrata fuit, probatur, eū utrobique par urgeat ratio, ut speculanti liquet; inde fit eadē juris statutio, *l. illud, ff. ad leg. Aquiliā, l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adult. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. final. ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccles. §. si fatur. Instit. quod cum eo, l. his solis, varf. satis etiam caute putamus, C. de revocandis donat. l. item venimus, §. ait Senatus, ff. de petit. heredit. secus è diverso, *l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber. l. inter stipulantem, §. sacram, ff. de verbor. obligat. l. fin. ff. de ritu nuptiarum.* Hinc Cicero 2. Tusculanar. ibi: Dominæ omnium, & Reginarum: connexa per se, & progressu longius, sic perfecta virtus: hac ut imperet illi parti animi, quæ obedire debet, id videndum est viro, velut servo Dominus, velut Imperatori militi, velut parens filio. & 4. Tusculanar. ibi: Bene adhibita ratio cernit quid optimum sit: neque ista, multis implicatur erroribus.*

10 Ad scripturas præsentatas ante conclusionem comprobandas rescissa cōclusionē permittendum esse terminum si per partem ad-

versam improbatæ fuerint, existimo 3. dummodo de publicis sermo habeatur scriptis. est Afflicti *decis.* 115. Muscatelli in *praxi S. C. par.* 7. *glossa facta publicatione, num.* 1. Caravite in *ritu* 238. *num.* 3. Tapie in *ritu* 75. item *facta publicatione, num.* 1. Vivii, aliorumque. Thorus Author est. *compend. decis. rom.* 1. §. *terminus ad comprobandum scripturas præsentatas.*

- 12 Probatur: Si scripturæ publicæ post conclusionem in causa, ex supra commonstratis, per adversarium præsentari possunt, à fortiori rescissa conclusione. Difficultas verò foret de privatis scripturis, & reverà si scriptura privata tribus obsignata testibus, si non, rescissa conclusione tunc ipsarum præsentatio fieri potest: siquidem rescissa conclusione res ad priscum redigitur statum, cum per easdem causas, per quas res fit, per easdem dissolvatur, pessundeturque, *cap. omnis* 27. *quest.* 2. *cap. omnis res, de regul. iur. in decretalibus, l. omnia, ff. de reg. iur. l. ferè qui-*

buscumque, ff. eod. l. prout, ff. de solutionibus, l. si possessor §. penultimo, ff. de petitione hered. l. 22. Cod. ad Vellejan. l. sancimus in fu. Cod. de fideiussor. Confule Petrum Fabrum ad legem nihil tã naturale 25. *ff. de reg. iur. pag.* 167. ac per consequens scriptum quodlibet seu privatum cuiuscumque generis sit, seu publicum præsentari jura sunt, ne quis indefensus mansitaret, quod jurius proculdubio obversaretur, *l. 1. §. ita cum edito, ff. quos sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de judiciis.* Carameus in *Theologia moraliquæst.* 8. *casu* 37. *pag.* 124. Cironius in *paratit. §. decretal. tit.* 28. *de appellationibus, pag.* 159. Hinc Terentius in *Andria* 4. 6. 18. ibi: *Simul arbitror jam esse aliquem amicum, & defensorem ei.* & Plaut. in *Bacch.* 8. 39. ibi: *Nunc priusquam puer pædagogus tabula dirumpit caput, cum patrem adeas postulatam, puero sic dicit pater, Noster esto dum te poteris defendere injuria.*

D E C I S I O IXXXII.

IN Causa Thomæ de Piacente, seu Ioannis Andræ, & Marci ejus filiorum cum Perico de Milia fuit repetitis de dictis supra proximè dubitatum, an dato termino ad probandum, eoque elapso, si in illo neutra partium aliquid facit, possit Actor hoc petens reintegrari ad terminum probandum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

Terminus ad probandum extinctus, in quo neutra partium aliquid probasse feratur: numquid ad Actoris instantiam etiamnum redintegrandum sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

1 **N**ulla Judici justa videatur redintegrandi causa, quippè ad Actoris instantiam haud fore redintegrandum reor. est Capicii hic literis mandantis sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: *dum referrem casum hunc, seu istud incidens Sac. Conf. omnes mihi dixerunt dictum terminum non esse redintegrandum.* Muscatelli in *praxi S. C. parte* 5. *glossa defendendum, num.* 17. & 27. aliorumque. Author est Thorus *compend. decis. rom.* 1. §. *terminus ad probandum elapsus, in quo neutra parte.*

2 Thesis isthec eodem prorsus medio quo 81. decisio comprobata fuit, commonstratur; siquidem utrobique par urget ratio ceu speculanti liquet, adeoque eadem juris prædefi-

nitio, *l. illud, ff. ad legem Aquilianam, l. si profulaverit, §. 2. ff. ad legem Julianam, de adult. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. si nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de Sacros. Eccl. §. si igitur, in lit. quod cum eo.* Hinc Cicero *Paradox.* 1. ibi: *Plus apud nos vera ratio valeat, quàm vulgi opinio.* & 3. *de natur. Deorum;* ibi: *Ut patrimonium homini ab homine relinquatur, sic ratio homini à Deo: quandoquidem in Actoris ditione hand est judicariū posse pervertere ordinem: siquidè forma in aliquo servanda actus, si in illo deficiat, actus infirmatur, l. Marcius, l. qui heredi, ff. de conditionibus, & demonstrat. l. 1. & 2. C. quando provocare non est necessè: cum substantialis forma rei esse refundat. l. Divus, ff. de in integrum restit. l. Julianus 9. §. qui rem, ff. ad exhibendum, l. qui heredi, l. Marcius, ff. de condition. & demonstrat. l. cum hi, §. Prator aditur, ff. de transactionibus, l. qui per salutem, ff. de iure iurand. l. in conventionibus, ff. ad municip. lis qui quadragesimæ, quadam, ff. ad l. falcidiam, l. cum antiquitas, §. cum autem, C. de testam. Clem. 1. de reb. Eccles. non alienand. l. si quando 35. C. de inoffic. testam. Antonius Faber 3. *cod. tit. 3. qui pro suo iuridic. iudic. dare darique possit, definit. 3. in allegat. num.* 9. Ari. Roteles *Ithy-**

fic. lib. 1. cap. 9. quæst. 10. ar. 1. nec pro libito lites prorogare, cum id iuribus obverfetur, l. si servus, ff. de obligat. & action. l. æquissimum 17. ff. de usufructu. l. 4. ff. de alienat. judic. l. propterandum, C. de iudiciis, l. final. ff. pro suo, cap. finem de dolo, & contumacia, l. quidam 13. ff. de servit. rustic. l. 3. §. 1. ff. de receptis, l. 1. ff. de iure iurand. l. 1. §. unde queritur, ff. de novi operis nunciat. l. quidam 21. in fin. ff. de rebus creditis. cap. 2. de re judic. Confule Cujacium lib. 18. observ. cap. 38. Merill. lib. 3. observat. cap. 8. & in l. debitoribus 10. C. de pignoribus. Ofsuadum lib. 17. Donelli, cap. 1. litera B. Vultejum de iudic. cap. 1. Robertum lib. 2. rer. judicat. cap. 16. Solorzanum de iure Indiar. tom. 1. lib. 3. n. 7. & in polit. lib. 3. cap. 31. & emblemata. 68. Inde est quoddam lites ocus terminandæ sint, cap. nulli 28. §. cum autem, de rescriptis, cap. venerabilis, de iudiciis, cap. 1. de sentent. & re judicat. lib. 6. cap. finem litibus, de dolo, & contumacia, cap. ut litigantes, de officio ordinarii, lib. 6. cap. iudicantem 3. quæst. 5. cap. cum apud 11. quæst. 3. Clem. sepè, de verborum significatione. Concilium Tridentinum sess. 24. de reformatione. c. 20. & sess. 25. cap. 10. l. 2. ff. de confessis, l. proinde, ff. ad l. Aquilianam, l. quidam existimaverunt, in fin. ff. de rebus creditis, l. minoribus, ff. de minoribus, litem si res, §. fin. ff. de alienat. iudicii, l. 3. C. ut intra certum tempus criminalis actio terminetur, l. litibus, C. de agricolis, lib. 11. l. fratri, C. de transactionibus, l. terminato, C. de fratribus, cap. final. de probationibus, cap. cum olim l. 2. versic. Iudices autem, de privilegiis, cap. cum ex literis 5. de integritate restit. minor. cap. venerabilis 20. de iudiciis. Revardus pro Tribunali, cap. 11. Tiraquel. in l. si unquam, verbo revertatur, num. 110. C. de revocandis donationibus, Valascus de privileg. pauper. & miserabilium personarum, part. 1. quæst. 51. num. 6. & 8. supralaudatus Ofsuald. ad Donellum lib. 23. comment. cap. 9. litera Z. & lib. 26. cap. 1. litera K. Alcianus reg. 3. præsemp. 9. num. 8. Cujacius tit. de diversis temp. præst. & terminis, cap. 22. lit. E. pag. 302. tom. 1. & lib. 1. observat. cap. 8. & lib. 17. cap. 23. cum Reipublicæ interfit ne lites fiant immortales, d. cap. finem litibus, de dolo, & contumacia: enim verò ex dilatione magna partibus incommoda resultant: quare iuremerito & optimi Principis studium esse debet lites minuire, ac finire, dicto cap. surgantium, de re judicat. inspicio Cajum Silium ad Tacitum lib. 11. annalium in principio. Lipsium lib. 2. de civil. discipl. cap. 11. Vermulejum dissert. polit. dissert. 6. Balduinum in prolog. ad tit. de action. Solorzanum tom. 1. de iur. Ind. lib. 3. cap. 3. num. 7. & 8. & lib. 3. polit. cap. 31. in fin. & lib. 5. cap. 8. & iudiciis, d. l. quidam existimaverunt, in fin. ff. de reb. creditis. Hinc Cic. 2. Offic. ibi: Iudicis semper est verum sequi. & pro Planc. ibi: Semper iniquus est Iudex, qui aut invidet, aut servet, de-

betque iudicio imbecillis esse invidia. quod prudentis iudicio iudicio redigendum est. Hinc Cicero 2. de Orat. ibi: Plura iudicant homines aut amore, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut letitia, aut spe, aut timore, aut errore, aut aliqua permotione mentis, qui veritate, aut prescripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicis formula, aut legibus.

Pro decifionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

TErminus, numquid à reo rogatus sit, ut contra scripturas ab Actore post conclusum in causa præsentatas, defenditæ possit.

Lis contestanda si post instantiâ peremptâ rursus peragatur: utrum terminus ad probationem iterum permittendus sit.

Testis inimicia ante ipsius receptionem allegata termino indigere prædicetur, ut in ipsius receptione superiôdeatur.

An ad tertii instantiam in iudicio comparentis terminus in causa concedendus sit, si ex Actoris, ac conventi assensu, haud dato termino, Processus compilatus esse perhibeat.

Reo super instrumenti tenore citato, novissima inspecta Pragmatica 8. §. 8. de instrum. liquid. num terminus à Iudice permittendus sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. & 2. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 3. & 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. Thesis secundæ decisio.
- Num. 6. & 7. ejusdem probatio.
- Num. 8. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 9. & 10. ejusdem probatio.
- Num. 11. Thesis quartæ prædefinitio.
- Num. 12. ejusdem probatio.
- Num. 13. Thesis quintæ decisio.
- A' num. 14. usque ad 17. ejusdem probatio.
- Num. 17. exploditur Regens Sanfelici. decis. 90.
- Num. 18. Thesis sextæ finitio.
- Num. 19. ejusdem probatio.

1. I de primæ sit sermo themate, & tunc distinguas, vel de scripturis istiusmodi notionem habuisse feratur reus, atque adeo ad oppugnandum, terminus ipsi à Iudice permixtus esse supponitur, & tunc lapsò oppugnationis sermone, si hujusmodi scripturæ ab actore post conclusum in causa præsententur, quippe per reum ad illas oppugnandas de termino amplius rogitari nequit; secus verò si de ipsis nova habeari notio

notio : siquidem tunc novus ad oppugnandū permittendus sit à Iudice Reo terminus . est Reg. de Marinis *obſervat. ad decif. 90.* Reg. Revert. *num. 6.* referentis ſic per S. C. prædeſinitum fuiſſe. Reg. de Franchis *decif. 631.* Reg. Tapia *in prag. 2. de ord. iudicior.* ſituata *in tit. de præſent. ſcriptur. num. 5.* Caſtill. *decif. 57. num. 10.* alique, & idem *ad obſervat. decif. 95. num. 3.* laudans Tapiam, Muſcatellum, Rovitum, alioſque .

- 3 Probatur ubi reo haud ignoratum prædicetur ſcriptum; ipſique à Iudice datus ad ſe tutandum ſupponitur terminus, cum deſentio cuilibet debeat reo, *l. i. §. ita cum edito, ff. qua ſentent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis, l. i. ff. de edendo.* Antonius Faber *4. Codici, tit. de teſtibus 15. deſin. 3. num. 8. in allegat. pag. 328.* Cironius *in paratit. §. de cr. tit. 28. de appellat. pag. 159.* Caramuel in *Theologia morali, quaſt. 8. caſu 37. pag. 124.* toties in culpa proditur reus, quominus ſcriptum, haud reprobraverit, inde eſt, quod in culpa fuit, quæ ſuum ſedatur auctorem, *ſancimus, Cod. de panis, cap. quaſcit de iis, qua ſunt à majori parte capituli. cap. Romani in fine, de ſent. excomm. lib. 6.* hinc Cic. *de amicitia 67. ibi :* & hic bonos veteri amicitia tribuendus eſt, ut iſ in culpa ſit, qui faciat, non qui patitur injuriam, & indidem *75. ibi :* maxima autem culpa in eo eſt, qui & veritatem aſpernatur, & in fraudem obſequio impellitur, ac per conſequens ne lites fruſtra prorogentur, ut litteris mandant. Cujacius *lib. 12. obſervat. cap. 4.* & Plato *lib. 5. de legibus,* neve aditus illas prorogandi detur, quod iuribus obnoxium foret, *l. in fundo, ff. de rei vendicat. l. cum ii, §. ſi cum lis, ff. de tranſact. hinc Cic. 1. Offic. ibi :* vi, aut fraude ſit injuria, ſi ſuas quaſi vulpecula viſ Leonis videtur. & Plac. in *Mil. ibi :* ut ne legi fraude faciã ſalaris jure merito S. C. prædeſinit terminum
- 4 ipſi fore denegandum, idq; non niſi ne unusquisque probationis termino ſibi à Iudice dato abutatur, neve Judex illudatur . hinc Cic. *3. de legibus, ibi :* Magiſtratibus lex eſt loquens; & indidem, ibi: Magiſtratibus opus eſt, ſine quorum prudentia civitas eſſe non poteſt, quorum deſcriptione, omnis Reipublice moderatio continetur, neque iis ſolùm præſcribendus eſt imperandi, ſed etiam civibus obtemperandi modus. Nam & qui bene imperat, parverit aliquando neceſſe eſt; & qui modeſtè paverit, videtur qui aliquando imperet, dignus eſſe; ſecus vero ediſſerendum ſi de ipſis nulla per reum notio habita fuerit: quandoquidem tunc in culpa, doloque minus eſt, cum invincibiliter ignorans ab omni excuſetur culpa, penaque, *l. inter cauſas 26. ff. mandati, cap. ignorantia, de reg. juris, l. nec ignorans, Cod. de donationib. arg. l. quando, Cod. qui admitti, Hotmanus 3. inſtit. tit. 14. de mandato, §. recte quoque, lit. C. pag. 684. tom. 2.* Petrus Faber *ad leg. qui in alterius 42. de regul. juris, lit. A. pag. 187.* hinc Cic. *lib. 3. officiis. ibi :* quous quiſq;

reperitur, qui impunitate, & ignorantia omnium propoſita, abſtinere poſſit injuria? & de Amic. ibi: qui aliquando propter ignorantiam ſtirpis, & generis in ſimulatu fuerint; & Ovid. *1. Trif. eleg. 4. ibi :* ignoraretur forte illa fideri, tamen ſi reus ſcripta hujuſcemodi, ut reſpreſententur inſtare poſſit, non niſi ad illas oppugnandas, ſi neceſſum ducatur, alioquin indefenſus reſtaret, contra textum in *l. i. §. ita cum edito, ff. qua ſent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis, l. i. ff. de edendo.*

- 5 Lis conteſtanda ſi poſt inſtantiam peremptam rursus peragatur: tunc terminus ad probandum iterum concedendum eſſe reor . eſt Galluppi *in praxi S. C. parte 2. cap. 16. num. 30.* Thori *compend. decif. tom. 2. §. terminus, an iterum concedendus ſit, ſive lis conteſtanda, memorantis ſic per S. C. fuiſſe ſancitum.*

- 6 Probatur ubi primæva inſtantia perempta eſſe prædicatur; toties deinde novum efformandum, occipendumque eſt iudicium, ac per conſequens novus permittendus erit terminus, adeoque ita ſe habet, perinde ac ſi numquam inceptum fuiſſet; quicquid enim extinctum eſt, pro nihilo ducitur, cum non entis nulla ſit attributa, *l. ejus qui in provincia, verſ. quoniam, ff. ſi certum petatur, l. 4. §. condænatum, ff. de re iudicat. l. 2. ff. de uſufructu. l. Pomponius, §. ſin. de acquir. da poſſeſſ. l. ſervum, §. ſin. ff. de action. empti, l. nec ullam, §. ſi quis abſentis, ff. de petition. heredit. l. i. ff. de hered. vend. cap. bone de elect. cap. ad diſſolvendum de diſpoſition. impuberum, l. duo ſunt Titii, ff. de teſtamen. tutel. l. in lege 77. ff. de contrab. emptio. l. cum res, §. itaque, ff. de legat. 1. l. non putavi, §. non quavis, ff. de bonor. poſſeſſ. cont. tabul.*

- 8 Inimicitiam teſtis ante ipſius receptionem allegatam: termino indigere, ut in ipſius receptione ſuperſedeatur reor 3. eſt Grammatici *decif. 86.* Bajardi *ad Clarum ad quaſt. 24. num. 25. verſ. item adde, quod quando Judex. Maſtrilli in tract. de magiſtratibus, cap. 11. lib. 6. num. 13. verſ. non poteſt recipere aliorum.* Author eſt Reg. Sanſelice *decif. 174.* litteris mandans, & in magno Vicarie foro, & in S. C. ſic prædeſinitum fuiſſe; inſpicio Thorum in ſupplemento *decif. §. inimicitia teſtis allegata ante receptionem:* quare adverſario terminus, ut infra dies 4. præciſe, ac peremptoriè alios producat teſtes, ſi quos obtineat eſt concedendus .

- 9 Probatur ex textu in *§. ſi verò quis dicat odioſum, in aurb. de teſtibus, ff. de capitali in promptu liqueat inimicitia:* propterea quod ideo teſtis à Iudice eſt examinandus non niſi ut ex ipſo veritas eruatur, *l. ad fidem, ff. de teſtibus, Ant. Faber 4. Cod. tit. 15. de teſtibus, pag. 335.* & ut lux veritatis eluceſcat, *l. ob carmen, ff. eod. cap. prætere, cap. tam literis eod. tit.* Cironius *in paratit. §. decret. tit. 20. de teſtibus, & atreſtat. pag. 138. l. ult. Cod. de probat. l. 1. Cod. de teſtibus, l. in exercendis, Cod. de*

- fide instrumentorum*. Donellus *commentar. de iure civili lib. 18. cap. 13. sub n. 50. pag. 208.* cum sui muneris sit, secundum veritatem prædefinire. Hinc Cic. pro M. Cælio; ibi: *O magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, contraque fidas omnium infidias facile se per se ipsa defendat;* & pro Cluentio; ibi: *Multorum improbitate, depressa veritas emergit, & innocentia defenzio interclusa, respirat;* & pro Quintio; ibi: *Est interdum ita perspicua veritas, ut eam infirmare nulla res possit, tamen est adhibenda interdum vis veritati, ut eruatur, & 1. offic. ibi: Homini est propria veri inquisitio, atque investigatio.* & indidem: *Quod verum simplex, sincerumque est, id est naturæ hominis accommodatissimum.* Ex insecto; porro veritatem eruerè impossibile ducitur, cum ab inimico omne arguendum, præsumendumque sit malum; hinc Cicero *act. 7. in Verr. ibi: tacite vias, & occulte inimicitia timēda sunt, quàm indita, & aperta.* & *act. 3. in Verr. ibi: nulle sunt occultiores insidiae, quàm quæ latent in simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine.* Nam eum, qui palam est adversarius facile cavendo vitare possit; hoc verò occultum, intestinum, ac domesticum malum non modò existit, verum etiam opprimi, antequam prospicere, atque explorare poteris; igitur nil mirum si S.C. sanxit, ad alios deducendos testes, insecto exploso teste, dandus erit terminus.
- 11 Ad tertii instantiam, in iudicio comparentis, terminum in causa concedendum esse, reor. 4. si ex actoris, ac conventi assensu, minùs dato termino, processus compilatus esse prædicetur. tamen si haud ad actoris, conventique causam immorandam.
- 12 Probatur: cui libet, in foro rationabiliter comparenti, terminus ad probandum minimè est denegandus, alioqui per absurdum foret, ut iura quis in iudicio defenditare nequireret sua, siquidè iuribus obverfaretur, cū cui libet naturali ex iure defenzio permessa sit, *l. 1. §. ita cum edito, ff. qua sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudic.* Caramuel in *Theologia moralis* tomo 3. *quest. 8. casu 37. pag. 124.* Cironius in *paratit. 5. decret. tit. 28. de appellat. pag. 359.* Plaut. in *Afinario 9. 25. de obsecro defende.* Cic. C. Matio, *lib. epist. 11. eundem si quando audio, tūm defendo, quān me nescio à te contra iniquos meos solere defendi.* Gellius: *Quæclaudius hostes defendebat à pinnis facillimè;* igitur suo in genere Iudex huiuscemodi, comparenti terminum ad probandum concedere debet suum: neu Reg. Sanfelicis decisio infra laudanda in isthac facti specie commentanda erit: quare Iudici tertii instantis rationes examinandæ sunt, ac per consequens suo in genere terminum concedere debet.
- 13 Hoc in themate haud fore permittendum tertio terminum, non nisi ad actoris, conventique causam immorandam, si ex actoris, rei-

- que assensu, termino minùs permissio, processus compilatus sit, reor. 5. est Covarr. Reg. Sanfelicis *decis. 90. num. 27. referentis, junctis Aulis, sic per S.C. fuisse prædefinitum:* quare tertio cōparendi terminum suum in genere ad suas probandas rationes Iudex permittere debet; alitèrpea in causa procedendum est, non nisi ad expediendum, quæ in actorem, reumque versentur.
- 14 Probatur: tamen si tertio comparenti, ac per consequens instanti terminus suo in genere ad suas probandas rationes à Iudice permittendus erit, ne quis indefensus mansitet. Hinc Cic. 3. in *Verr. ibi: Defensorem in mea persona, non accusatorem laudari volo.* & 1. de *Or. Paterni juris defensor, & quasi patrimonii propugnator sui;* verumtamen haud hinc leciatur, quòd causa inter actorem, reumque conventum per terminum immoranda sit; si quidem longe discriminari reputanda bina isthæc: tertio ad suas probandas rationes permittere terminum, ac terminum dare tertio, nonnisi ad causam in actorem, reumque conventum immorandam: siquidem primum verum ducitur, ut in prima thesi commonstratum fuit; alioqui quis indefensus deleteretur. Caramuel in *Theologia moralis, quest. 8. casu 37. pag. 124.* Cironius in *paratit. 5. decret. tit. 23. de appellat. pag. 159.* locis supra laudatis. ac pro Rab. ibi: *Custor defensorque iuris, & libertatis,* & 3. *Acca. ibi: Ut ea pars defensionis relinquatur. idem pro Clu. innocentia defenzio respirat.* secus verò secundum, in quo sensu Reg. Sanfelicis decisio commentanda erit: siquidem termini denegatio tertio denegata, in isthac facti specie, per S.C. junctis Aulis minimè concessa fuit: quandoquidem & actori, & reo convento, hac in causa jus adeptum esse supponitur, ac per consequens procul à iusta causa haud est impediendum, cum melior sit possidentis conditio. *l. si debito, ff. de pignori. l. is qui destinavit, ff. de rei vindic. l. fin. Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. edendo, §. retinenda, vers. commodum.* Instat. de *interdict. cap. pro possess. de regul. jur. lib. 6.* quare tertius minùs impedimento esse debet, quominus causæ retardatio isthæc fiat; tamen si suum tutari valeat jus, instando, sed minimè impediendo, cum iure careat & alioqui fraudibus aditus fieret, quod iuribus obnoxium foret. *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum it, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de Sacros. Eccles. cap. porro. de divorc. Clem. 1. de usuris. Cle. 1. §. fin. de concess. præb.*
- 16 etenim fraus, dolusve nemini patrocinari fas, iuraque siquint, *l. itaque sullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. qu. 1. cap. intelleximus, de iudic. c. tuae 12. de Cleric. non resid. cap. sedes, cap. ex renore, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. derog. cap. tuus, de usuris.* Hinc Cic. 1. *offic. vi, aut fraude fit iniuria;* & quasi vulpecula vis Leonis videtur. Plaut. in *mil. ut ne legi fraudem faciā talarie.* & idem Tullius 2. *offic. improbos, maledicos, fraudulentos.*

17 Hinc explodendus est Regens Sanfelice *loco supralaudato, num. 27.* edocens, quòd hic tertius comparens eodem prorsus pacto arctandus sit, quo principales processere; ceu per S.C. decium refert. Propterea quòd longè ratio est (uti ex supra commonstratis liquet) de tertio comparante ad suum tutissimum jus, ac ad impediendam actoris, reique causam: quandoquidem actor, conventusque suo resignaverint juri terminum petendi; quòd de tertio id haud ediderendum est, cum ad suas commonstrandam rationes terminum repositat, quinimo ad actoris rei causam immorandam sen quomodo longè dissident inter se istiusmodi personæ, ac per consequens ab actore, conventoque ad tertium, infirmum, ducitur argumentum, ut speculanti liquet.

18 Reum super instrumenti tenore citatum; novissima inspecta *Pragm. 8. §. 8. de instrum. liquid. terminum à Judice permittendum esse, reor 6. est Thori in supplem. decif. §. terminus an erit dandus reo citato super tenore instrumenti, referens, sic per Collaterale Consilium fuisse sancitum.*

19 Probatur: Tamest si per supralaudatam Prag. ad infirmitatis fidem presentandam cū specialis mandato dato nullus habetur sermo: verum tamen id implicitè subintelligitur: si quidem citatus, ut se ritè tutatur, necessum ducitur, ut tempus ad se defendendum habeat, quòd per termini concessionem suppleri supponitur; alioqui in defensum restaret, quòd per absurdū foret: si quidè naturali oppugnatur juri, ceu supra cōmōstratū fuit, cū cuilibet se, suaq; jura defendere permissū sit, c. 2. ibi: *Se, aut sua de homicidio, cap. dilecto, vers. & quidem, de sent. excom.* quòd per Principem irrationabiliter tolli nequit. Argum. legis nil tam naturale, ff. de reg. juris, cap. proposuisti, de

concess. prabend. siquidem naturali, Divinò que subiectus supponitur juri; positivo verò, non nisi quòd vim directivam; secus verò coactivam, cap. *insum 9. dist.* Consule Franciscum Hotmanum in *comment. verbor. juris, verbo, lex, pag. 751. & verbo, privilegia, pag. 863.* Petrum Fabrum *de divers. regul. juris, ad commentationem legis non omne 144. pag. 526.* Franciscum de Amaya *observat. juris, lib. 1. cap. 1. num. 92.* Aufonium in *septem sapientibus, ibi: Parato legi quisquis legem sanxeris.* Senecam *epistola 91. ibi: Legem statuens, legi se subicere debet.* Corasium *lib. 4. miscell. cap. 4. Solorzanum emblem. 69.* juxta textum in *l. digna vox, Cod. de legibus, cap. pro illorum 22. cap. cum nobis, de prabendis, l. sed si hac, §. 1. ff. de in jus vocando, l. lege, Cod. de pactis, l. 4. de legibus.* Hinc Cicero 1. *Offic. Studiosè, plerique facta, Principum imitantur. & 3. de legibus.* Non tantum mali est, peccare Principes (quamquam est magnum per seipsum malum) quantum illud, quòd permulcet etiam imitatores Principum existant, nam licet videre, quacumque mutatio morum in Principibus extiterit, eandem in Populo secutam; Nobiliura enim vita, vitæque mutato, mores Civitatis mutari solent. Nec solum vitia concipiunt ipsi Principes, sed ea infunduntur in Civitatem: neque obest, quòd solum ipsi corrumpuntur; sed etiam quòd corrumpant: plussque exemplo, quā peccato nocent. Pauci enim, atque admodum pauci bonore, & gloria amplificati, vel corrumpere mores Civitatis, vel corrigere possunt. & Philip. 8. Magnum est, personam in Republica tueri Principis, qui nō animis solum debet, sed oculis servire Civium, & pro Milone. Nimis multa audire coguntur, neque aliter facere possunt, quibus tota commissa est Republica.

DECISIO LXXXIII.

IN Causa Magnifici Cæsaris de Miraballis cū Magnifico Rainaldò de Miraballis, præsupposita Regia Pragmatica, quæ dicit, quòd Reus infra triiduum debet allegare exceptiones dilatorias, & eas in quinque dies immediatè sequentes probare, alias ad nemerita reservatæ intelligantur. fuit dubitatum, an ad hoc ut illi quinque dies currant, debeat admisisse exceptiones oppositas; vel verbo dilationem illam quinque dierum assignare. an verò etiam si Iudex taceat, currat terminus supradictus, &c. Hac Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SUPPOSITA Regia Pragmatica, quæ jubet, quòd reus infra triiduum dilatorias allegare debeat exceptiones, eademque in duos alios immediatè sequentes dies probare astringatur: numquid ut quinque dies illi currant,

Judex oppositas admittere debet exceptiones, & ex suppositione, quòd Iudex fileat: an supradictus currere prædicetur terminus.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis primæ prædèspiciat.

Nam.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesis secundæ decisio.

Num. 7. ejusdem Thesis probatio.

EI terminus istiusmodi per A'oris replicationem impeditus sit, tunc per iudicem alium dari posse Reo terminum, non nisi ad præfatas comprobandas exceptiones, exlimo. est Capicii hic, nu. 3. literis mandantis, sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium decrevit, quod Commissarius bene facit admittendo Reum ad probandas exceptiones post terminum Pragmaticæ, motumque fuit in replicatione A'oris contra exceptiones, quæstant terminus nō curri per d. auctoritates, sed reformavit decretum dum statuit 10. dies ad quinque.*

2 Probatur: Ubi terminus Reo convento concessus, per a'orem impeditus esse tradatur, toties in Rei conventi damnum haud verificari debet: siquidem impedimentum A'oris culpa, secus vero Rei conventi eventus adeoque suum consecrari debet Authoris, l. sancimus 22. Cod. de penis, cap. quæstus, de iis, quæ sunt à majori parte Capituli, cap. Romana, in fine, de sentent. excomm. in 6. inde fit, quod ubi haud est, ibi nullum extat delictum, cap. cum voluntate, de sent. excomm. ac per consequens nec pœna, l. si putator, ff. ad leg. Aquilam, cap. sine culpa, de reg. iuris in 6.

3 6. quemadmodum ubi maior est, ibi gravior esse debet, cap. cum bonæ de atate, & qualitate, cap. tanta, de excess. prelat. quare juremerito pœna, culpæque ad invicem compensantur, dicta l. sancimus, cap. cum non asseramus: sceleras, in fine 24. quæst. 1. cap. quasi-vit, de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. felicitis, §. illud autem, de penis in 6. & si in hisce benignior facienda sit commentatio, l. penult. ff. de penis, cap. in penis 49. de reg. iuris in 6. cap. ex literis, de constit. Consule Divum Thomam 2.2. quæst. 108. ar. 4. in solut. & 112. quæst. 87. ar. 7. & 8. Sotum de iustit. lib. 1. quæst. 6. ar. 5. col. 2. vers. profecto, & vers. verumtamen. Tiraquell. in l. se unquam, verb. revertatur, num. 246. Cod. de revoc. donat.

4 5 enim verò culpa imperitia, seu imprudentia, est in quam homines incidunt. Donatus ad Terentium; ibi: Dolus est, si scientes læserimus, culpa si nescientes: alterum sceleris, alterum stultitiæ est. Consule textum in l. 1. Cod. de hered. tutor. l. 2. Cod. de in litem iurand. l. credere 213. §. 2. l. late 233. ff. de verbor. significat. l. 1. ff. si mensor falsum modum, l. 1. ff. de Magistrat. conveniend. l. penult. ff. de incendiis, ruina, & naufrag. l. quod Mævio 32. ff. de positi, l. magna 226. ff. de verbor. signif. l. fortius 72. ff. pro socio, l. si servus 10. §. cum quidam, ff. de legatis 1. idque genus. Jacob. Gothofred. in l. contradas 23. ff. de rei vindic. pag. 110. Petrum Fabrum ibidem. Osualdum lib. 16. Donelli, cap. 3. lit. E. Corasium in l. cum quis, de iuris, & facti ignorantia, edocentem, quod in eo culpa est maior, & quidem magna,

qui leges, constitutionesque ignorat, juxta textum in l. lata culpa, ff. de verbor. signif. Cicero de amicitia 75. Maxima autem culpa in eo est, qui & veritatem aspernatur, & in fraudem obsequio impellitur. idem indidem 67. & hic bonos veteri amicitia tribuendus est, ut in culpa sit, qui faciat, non qui patiatur injuriam. idem de senectute 7. Sed omnium istiusmodi quærelarum in moribus est culpa, non in atate. Terent. in Eunuch. 2. 3. 95. an potius hæc pati æquum est fieri, ut à me ludatur dolis? quod qui re scierint, culpant? illud merito factum omnes putant. & in Adel. 3. 2. 50. Postremò quando ego conscia mihi sum, à me culpam esse hanc procul: neque pretium, neque rem ullam intercessisse illa, aut me indignam lata experiar. Plaut. in Bacch. 7. 13. illum laudabunt boni hunc etiam ipsi culpabunt mali; igitur in ipsius damnum vertendum esse par est, l. sancimus, C. de penis, cap. quæstus, de iis, quæ sunt à majori parte Capituli, cap. Romana, in fine, de sentent. excomm. lib. 6. quandoquidem suas edidit supplicationes, quæ immorationis causa fuere, ut speculanti patet.

6 Si hoc in casu Index sileat, tunc supradictus currit terminus. est ejusdem Capicii hic, loco supralaudato, memorantur sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: *ad illud, quod Index debet admistere exceptiones, ad hoc, ut terminus currat: visum fuit mihi & D. Viceprotho. & D. Jo: de Palmerio, quod si pars non contradicit satis videtur exceptio admissa, si Index tacet, & non rejicit. est Reg. Tapie constit. si exceptio, num. 5. Muscatelli in praxi S.C. lib. 1. par. 5. gloss. defendendum, num. 2. Afflicti decis. 100. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. terminus dierum quinque statuitur.*

7 Probatur: Ubi impedimentum aliquod ex A'oris parte haud esse supponitur; toties Regia Pragmatica suum producit effectum; ac per consequens quinque sat sint supralaudati dies, cum causa haud impedita consensum suum gignat effectum. Argum. legis 1. ff. de condit. causa data; adeoque si est limitata, limitatum producit, l. in agris, ff. de acquirend. rer. dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, quæ in testam. delentur, l. 2. ff. de servis export. l. ex facto, item quæro, ff. de vulgari, & pupill. subtit. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. l. cum Geminiano, Cod. de transact. cap. ea nescitur 13. de sentent. excomm. quæ desinente deest, l. adigere, §. quanvis, ff. de iure patron. l. si pater, ff. de hered. institut. l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum eo, Cod. de pacto inter empt. cap. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. inde fit, quod magis proxima, quàm remota causa, l. sed si plures, §. in arrogato, ff. de vulgari, & pupillari subtit. l. ligni in fine, ff. de legatis 3. magis naturalis, quam accidentalis attenditur, cum sit potentior, l. qui habent, ff. de tutel. l. filio, quem pater, ff. de liberis, & posthumis, cap. præsentis, §. idem, de

præbendis in 6. præsertim à dolo, culpaque excusans, ligitur, §. 1. ff. de liberali causa, l. 2. ff. de plagiar. l. 1. §. fin. ff. de ambig. igitur, &c.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione,

CAPUT UNICUM.

Terminus: numquid unicuique, ut de sua edoceat possessione cōcedendus sit, si plures extant, qui præsumant, se possidere, ac mandatum de manutenendo obtentum facere.

Extante defuncti decreto, possessionem in hæredem immediatè assidue: utrum fideicommissario ad probandam fideicommissi exceptionē in possessorio terminus dandus sit.

Terminus à lege designatus: an per Judicem restringi, vel prorogari valeat.

Terminus in causa concessus; tametsi longævus, si eo pendente legitimum subortum fuisse prædicatur impedimentum, sive bellorum, sive id genus causa, cujus Actor à iudicio discedere astrictus fuit: cum remoto hujuscemodi impedimento terminus prorogandus sit, conclusione minùs obstante.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ decisio.
- Num. 4. & 5. ejusdem probationes.
- Num. 6. Thesis tertie finitio.
- Num. 7. ejusdem probatio.
- Num. 8. Thesis quartæ prædefinitio.
- Num. 9. ejusdem probatio.

Terminum unicuique, ut de sua edoceat possessione concedendum esse, si plures extant, qui præsumant, se possidere, ac mandatum de manutenendo obtentum facere, existimat Andreolus contr. 433. num. 7.

Probatur: Ubi termini rogatio imperitins esse minùs prædicatur, toties à Iudice dubio procul est permittenda, l. ad probationem, Cod. de prob. l. finali, Cod. si per vim: alioqui quis in defensionem restare, quod iuribus obnoxium foret; cum defensio non nisi naturali debeat jure. Clement. pastoralis, §. cæterum, de re judic. l. 1. §. cum arietes, §. si quadrupes pauper. l. 4. in princip. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquil. Argum. textus in cap. significaverunt 11. de except. l. siquidem 9. l. defensionis 11. Cod. de exception. l. defensionis 7. Cod. de iure Fisci, lib. 10. l. 1. §. ita cum edito, ff. quæ sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis. Caramuel in Theolog. moral. tomo 3. quæst. 8. casu 27. Cironius in paratit. 5. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 359. Confule Vvesemb. in paratit. de except.

num. 8. Corasium lib. 6. miscell. cap. 16. num. 10. Fabrum in iuris prudentia, tit. 2. princ. §. illar. §. alioque. In nostro porò casu horum quiritatio pertinet esse supponitur; cum quilibet se rite possidere præsumat, cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. 1. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, Instit. de interd. cap. pro possessore, de regulis iuris in 6. in pari etiam num. themate, l. apud Celsum, §. Marcellus, ff. de doli mali exceptione, l. si servum, §. sequitur, ff. de verb. oblig. l. finali, Cod. de rei vindic. cap. in pari, de regulis iuris in 6. igitur terminus hinc à Iudice est permittendus.

3 Extante defuncti decreto, possessionem in hæredem immediatè assidue, fideicommissario, ad probandam fideicommissi exceptionem in possessorio, terminum haud dari debere, censet 1. est Andreoli contr. 433. à n. 1. usque ad 37. tametsi in petitorio audiendus sit iudicio: quare exceptiones hujuscemodi in petitorio reservandæ sunt: tametsi extemplo earum oblata foret probatio.

4 Probatur 1. Hujuscemodi extante decreto legitimus contradicitor haud prædicatur fideicommissarius: propterea quod ex privilegio decreti istiusmodi recuperandæ possessionis naturam habere perhibetur, in quo remedio nemo est audiendus; nisi restituta possessione, cap. 1. cap. sepè, cap. in literis, & poss. extr. de restit. spoliat. cap. super spoliatione, extr. de ordin. cognit. l. si de vi 37. ff. de iudic. l. si maritus 10. Cod. de donat. inter vir. & ux. Ant. Faber 3. Codic. tit. 7. de ordin. iudic. def. 7. num. 1. in allegat. pag. 181. quod etiam num. commonstratur, ex l. finali, Cod. de edito Divi Adriani tollendo, cum spoliatus ante cuncta audiendus sit, l. si quis ad se fundum, Cod. ad leg. Jul. de vi, l. meminerint, Cod. unde vi, l. si maritus 11. Cod. de donat. inter, l. ordinari, Cod. de R. V. l. si quis 8. l. sed hæc 2. Cod. de præscript. 30. vel 40. l. si colonus 14. Cod. de Agriculis, lib. 11. l. ult. Cod. de compens. cap. 1. & per tot. 2. qu. 2. cap. 1. & per totam 3. qu. 1. cap. 2. & fin. de ordin. cognit. l. 1. §. si prædo, ff. de positi, l. 1. §. eum, qui, vers. qui à me possidebat, l. colonus, l. cum fundum, ff. de vi, & vi, l. iudice 64. ff. de iudic. l. si pignore 22. §. si prædo, ff. de pignorat. ad. Cujacius in hoc textu. Barbosa in lege si de vi 37. ex num. 20. ff. de iudic. Donellus lib. 5. Ant. Augustinus in epit. iur. lib. 81. tit. 2. Solorzano lib. 3. polit. cap. 30. & tom. 2. lib. 2. cap. 28. & 50. Velascus de privi. pauper. 1. p. quæst. 46. per totam. Corasium lib. 2. miscell. cap. 2. Vultejus ad tit. Cod. ubi de possessione, num. 35. l. si quis ad se fundum, ibi: Ante omnia violentia causam examinare præcipimus, C. ad leg. Jul. de vi, l. 1. ibi: Sine ulla cunctatione, C. si per vim, vel alio modo, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter, l. colonus 12. l. cum fundum 18. ff. de vi, & vi, l. si de vi 37. ff. de iudic. l. ordi-

variis 3. C. de R. V. cap. ult. hoc tit. cap. in literis 5. cap. conquarente 7. de re lit. spol. cap. ult. §. patet 3. q. 1. cap. cum Ecclesia 3. quæst. 2. igitur, &c.

3 Probatur 2. Possessorium de sui natura præcedere debet petitorio. l. 1. §. solut. matrim. ceu supralaudatis in iuribus communis fuit. & juxta textum in l. 1. §. quod quisque juris. Argum. l. si ante, cum leg. sequenti, §. de except. cap. fin. de ord. cognit. l. natura l. 12. §. nihil commune, l. permisceri 52. §. de acquir. possess. l. 1. & an eadem, §. de except. rei judic. l. §. de proprietate, Cod. §. à non competentis, cap. volumus 16. quæst. 4. cap. licet Episcopus. Confule Cassiodorum lib. 3. Epist. 20. & lib. 4. epist. 59. ibi: Inter ceteras, quibus humanum genus sollicitatur illecebras, præcipue vitanda est alienatio rerum turpis ambitio, quia in immensum sacra rapitur, si iustitia ponderibus non præmatur. Avaritiam siquidem radicans esse omnia malorum, & scdio divina testatur, quæ tali sorte punita est, ut cū multa rapiat, semper egeat. Quam propter vicinitatem generis nostri, si in animis vestris coalescere volumus, ut illi nec initia concedamus. Quid enim faciunt sordes animarum splendore natalium? Illud ne potius decet eligere, quod non possit orare. Hamasis sanguinis virum nō decet vulgare desiderium, qui genus suum conspiciat esse purpuratum. Corriganus itaque te per incitamenta Præconii, in quo adhuc nō debemus esse districti. Domus itaq; vir spectabilis, data nobis supplicatio cōquæstus est, possessiones juris sui, id est illam, atque illam, ab hominibus vestris, neglectis legibus fuisse pervasas, dum civiliter oportuerit recipi, si iure videatur exposci. sed quia de vobis non patimur diutius obscurari, qui generis claritate fulgetis, præsentis auctoritate censuimus, ut imminente Judo Satione nostro, si momenti tempora suffragantur occupata nuper cum omnibus, quæ directæ sūt supplicanti faciatis, sine aliqua dilatione restituere, &c. Gofrid. Vvindicin. lib. 2. epist. 13. ad Carnot. in hujuscemodi porrō facti specie decretum extare supponit de assidua defuncti in heredem possessione; igitur ex Testatoris mente ab hac haud sit despoliandus heres possessione; ac per consequens asseruendus in possessione, ad quæ fideicommissi actiones in petitorio examinentur; cū melior sit possidentis conditio, l. si debitor, §. de pignori, l. si quis destinavit, fide rei vindic. l. fin. Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinende, versicul. commodum, Institut. de interdictis, cap. pro possessore, de reg. iur. lib. 6. apud Celsum, §. Marcellus, §. de dol. mal. exception. l. si servum, §. sequitur, §. de verb oblig. l. fin. Cod. de rei vendic. c. in pari, de regul. iur. lib. 6. quandoquidem, nec à Principe sine causæ cognitione à suæ possessionis commodò quis privare quit, cap. 1. de causa possessionis. Antonius Grannanietio in 2. decret. tit. 16. ut lite pendente, num. 2. pag. 102.

6 Terminum à lege designatum, per Judicē, iusta existente causa, nonnunquam restringi, vel prorogari posse, censeo 2. est Cancerii var. resol. parte 2. cap. 16. de tertiis oppositoribus, num. 37.

7 Probatur: Ubi iustæ restringendi, prorogandique habetur causa; toties jura silent, cap. quod non est licitum, de reg. iur. cap. quanto, de consuet. juxta protitutum dicendum illud: Lex haud subditur necessitati, nec è diverso l. tutor, qui repertorium, §. de administ. tutor. l. ut gradatim, §. 1. de muneribus, & honoribus l. non solum, §. final. §. de excusat. tutor. l. aliquando, §. de offic. Proconsulis l. §. quis filio, §. de injusto rupto, l. 1. Cod. de operibus libertor. l. pro tyrionibus, C. de privilegiis. Domus August. lib. 11. cap. licet, de feriis, cap. §. in fin. de consuetud. cap. exiit, col. 4. in fin. de verbor. signif. lib. 1. Hinc Cic. 3. de Oratore; ibi: Necessitas cogit, quod non habetas, aliunde sumere: quinimodò tacite Judicis decreto, ac per consequens, si ve restrictioni, si ve prorogationi assentientur, alioqui haud essent jura: siquidem iustū minus vellent, quod per absurdum foret: cum jura non nisi iustum præcipiant, nam si ius à iustitia etymon sumpsit, prorsus consequens est, ut ubi non est iustitia, ibi nec jus sit. Antonius Faber in juris prudentia Papiniana, tit. 1. de iustitia, & iure, princ. l. 1. illat. 2. pag. 2. Hinc Cic. 1. de legibus, ibi: Lex est summa, iusta in natura, quæ iubet ea, quæ facienda sunt, prohibetque contraria. & Philippic. 11. ibi: Lex nihil est aliud, nisi recta, & à Numina Deorum trācta ratio, imperans honesta, prohibensque contraria. & 2. de Orat. ibi: Legibus proposita sunt supplicia vitiorum, præmia virtutibus. & 1. de legibus, ibi: Vitiis omniē dātricem legem esse oportet, commendatricemque virtutum: ab ea enim vivendi doctrina ducitur. & 1. de Orat. Docemur auctoritate, nutuque legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, nostra tueri: ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. & 2. Offic. Leges sunt inventæ, quæ cum omnibus, una, atque eadem voce loquerentur. & 1. de legibus, ibi: Ad salutem Civium, Civitatumque incolumitatem, vitæque hominum, & quietam, & beatam, conditæ sunt leges. & 1. de Invent. ibi: Eæ virtute, & sapientia majores nostri fuerunt, ut in legibus scribendis, nihil sibi, nisi salutem, atque utilitatem Reipublicæ proponerent. Neque enim ipsi quod obesser, scribere volebant: & si scripsissent, cum esset intellectum repudiatum iri legem intelligebant. & 3. de legibus: Nihil est tam actum ad jus, conditioneque naturæ, quàm lex, quæ quæ nec domus ulla, nec Civitas, nec gens, nec hominum uniuscuiusque genus, stare, nec rerum natura omnis, nec ipsæ mundus potest. & pro Cluent. ibi: Fundamentum libertatis, fons aequitatis, mens & animus, & consilium, sententia Civitatis, posita est in legibus; ac postmodum ad Pap. Petrum lib. fam. 9. omnia sunt incerta, cum à iure discesum est.

8 Terminus in causa concessus, tamen si longevus; si eo pendente legitimum subortum fuisse prædicetur impedimentum, sive beltorum, sive id genus causa, cujus Actor à iudicio discedere astrictus fuit; tunc remoto huiusmodi impedimento, terminum prorogandum esse, conclusione minus obstante, censo 3. est Afflicti *decis.* 50. Boerii *decis.* 40. num. 5. Cacherani *decis.* Pedem. 177. num. 12. aliorumque. Author est Thorus *compend. decis.* tomo 1. §. *terminus in causa concessus, quamvis longevus.*

9 Probatur: Justo durante absentie impedimento terminus currere haud perhibetur, Consule Cujacium *ad Africanum* 7. à lit. D. usque *ad C. pag.* 1982. & in lib. 12. Paul. *ad edictum*, ad l. 13. ex quibus causis major, *lit. A. pag.* 948. alioquin quis indefensus restaret, quod iuribus obverfaretur. l. 1. *Cod. de edendo*, l. 1. §. *cum edicto*, ff. *quæ sentent. appellat.* l. de unoquoque, ff. *de iudiciis*: etenim naturali attentio iure cuilibet defensio rationaliter mortali competit. Clement. *pastoralis*, §. *cæterum, de re iudicata*, l. 1. §. *cum arietes*, ff. *si quadrupes pauper*, l. 4. in princ. l. *scientiis* 45. §. *qui cum aliter*, ff. *ad legem Aquiliam*; siquidem istiusmodi tempestate litis discussio fieri impossibile est, alioqui impossibile à Iudice præciperetur, quod per absurdum foret, l. *si quis in gravi*, in princ. ff. *ad Syllan.* l. *si stipuler*, ff. *de verbor. oblig.* l. Paulus, ff. *quæ sen-*

tent. sine appellat. resc. l. impossibilem, ff. *de reg. iur.* §. *impossibilis*, Instit. *de heredib. instituen. cap. nemo potest*, de reg. iur. lib. 6. Argum. l. *apud Julianum*, §. *constat*, ff. *de legat.* 1. l. *cum hæres* 4. §. 1. ff. *de statu liber.* l. *coniunctus*, §. *cum quis*, ff. *de verbor. oblig.* Author est Sædus Augustinus lib. 21. *de Civitat. cap. 7.* & Divus Paulus *ad Philippenses*, cap. 4. & 4. Regum cap. 7. Hinc Plaut. in *Moss.*

Una opera a tramento ebur candefacere possulas,

Et Virgil. *Egl.* 1.

*Ante leves ergo pascentur in æthere cervi,
Et freta destruent nudos in littore pisces:
Ante pererratis amorum finibus, exul,
Aut Ararim Partus biber, aut Germania
Tigrim,*

Quam nostro illius labatur pectore vultus.
Ovid. in *ibin.*

*Desinet esse prius ceterarum ignibus humor,
Junctaque cum Luna lumina Solis erunt:
Parisque eadē Celi Zephyros emitter, & Euros,
Et Tepidus Geligo flabit ab axe Notus.*

quare Juremeritò tempus præteritum, quo Actor litem prosequi nequiverit retrorahi æquum est; adeoque termini prorogatio fieri debet; alioqui indefensus restaret, quod jus falsque minus sinant. Clement. *pastoralis*, §. *cæterum, de re iudic.* l. 1. §. *cum arietes*, ff. *si quadrupes pauper*, l. 4. in princ. l. *scientiis* 45. §. *qui cum aliter*, ff. *ad leg. Aquil.*

DECISIO LXXXIV.

IN Causa Reverēdi de Corduba Episcopi Scalensis cum Magnificis Viri Pisanello, & fratribus super spoliis dicti Episcopatus, in qua ipsi de Pisanello volunt deducere funeralia, per eos facta quondam Episcopo prædecessori eorum Patruo: fuit dubitatum: an inter alia funera'ia dicti conventi possint deducere cultram sericam, & sepulcrum marmoreum, ac vestes lugubres factas ipsis nepotibus, earumque uxoribus, filiisque, ac filiabus, & generis, servitoribus quoque Episcopi prælibati, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN:

Facti Species.

IN Episcopi funeralibus quenam venire perhibeantur impensæ, ac per consequens ad quas perfolvendas Cathedralis astringi debeat Ecclesia.

S U M M A

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem Thesis probatio.

Enire edisseruntur illa, quæ necessaria ducuntur, & pro Episcopo sepeliendo, humandoque, utputa car-

larum impensæ, idque genus; & pro Episcopi familiaribus lugubribus inducendis vestibus; secus verò alia, quæ pro antistitis servitio haud necessaria autumantur: utpotè extant Prælati, consanguineorum lugubres vestes, idque genus: siquidem ad hæc Cathedralis minimè astringenda sit Ecclesia. est Annæ in *singulari* 258. ubi Fabius de Anna in addit. in alia occurrenti facti specie fuisse decisum refert, Ursilli, Riccii, Martz, Thori *compend. decis.* tomo 1. §. *expensæ funerum alicujus Prælati*. Antonii Capicii hic, memorantis sic per S.C. fuisse prædefinitum, juxta Abbatibus auctoritatem.

Probatur Eadē Cardina Episcopum ex-

extinctum respicit, cap. vobis 23. cap. Vnterana 23. 12. quæst. 2. cap. cum vos 4. de offic. ordinarii, cap. 1. de rebus Ecclesiæ, lib. 6. Clement. 2. eod. tit. cap. 1. & per totum, ne sede vacante, cap. fin. de reb. Ecclesiæ, lib. 6. Concilium Chalced. Can. 27. Redditur verò ejusdem viduatæ Ecclesiæ, & Can. 76. Vita Fulgentii, cap. 6. Nec viduatæ plebibus providere Pastores libet. Damasus Papa in decretis, cap. 2. Episcoporum consecratio viduatæ Ecclesiæ non sine periculo. Collatio Carthag. 1. 185. Aliquantas etiam nunc Cathedralas esse viduatæ, quibus Episcopi ordinandi sunt. Sidonius lib. 7. epist. 5. Quæ nuper Summo viduatæ Pontifice. Etenim inter Ecclesiæ, & ejus Prælatus spirituale contrahitur conjugium, cap. inter, de transl. Episcopi. Quemadmodum mulier vidua dicitur, defuncto marito, quasi sine duitate. juxta illud Virgil. 8. Eneidos,

Tot ferro sævo viduasset Civibus Urbem,
Ac multis funeralia.

Horatii lib. 1. carmina.

Vocem dum tenet viduus, vir rixit Apollo.

Sic Ecclesiæ etiamnum Prælati orbata viduatæ edisseritur, l. qui fata, ff. ad leg. Jul. de vi publ. l. malum 242. §. viduam, ff. de V. S. ubi Fornerius, & Gentilis, consule Zerda tom. 1. in Judit. cap. 8. vers. 5. fol. 320. quod identidem suum vendicat locum, si Episcopum dumtaxat electum, aut confirmatum habeat, adusque consecratus sit sponsus, cap. quoniam 100. dist. explanat Franciscus Hallierius de sacris elect. cap. de consec. Episcop. art. 3. §. 5. per totum. inde fit, quod mulier, quæ maritum habet, aut inutilem, tamquam viduam perhibetur, l. fin. Cod. ad leg. Flav. de plag. ceu committit Tiraguellus ad leges connub. gloss. 6. num. 12. secus verò ejus consanguineos, qui nostro in casu merè materialiter veniunt: siquidem respectu extranei differuntur, ac per consequens ad ipsorum lugubre indumentum haud astringenda sit secus verò ad Episcopi famulos: quandoquidem isti in actuali Episcopi servitio erant: ac per consequens unum moraliter cum extincto faciebant corpus, cap. Ecclesiarum 69. 12. quæst. 2. l. 1. l. 2. §. 1. Cod. de Episcop. & Cleric. cap. 1. de penis in 6. Concilium Trident. sess. 24. de reform. cap. 5. vers. familiaribus. Consule Fermosinum in cap. cum contingat, qu. 10. & 12. de foro competenti. Solorzanum tom. 2. de iure Indiar. lib. 3. cap. 8. Carleval. de iudiciis, tom. 1. quæst. 6. dispnt. 2. sect. 3. num. 427. & 509. Dianam 6. part. trad. 2. resol. 1. Cened. de quæst. quæst. 4. num. 26. Pereyram de manu Regia, tom. 1. quæst. 10. num. 30. Jacobum Gothofredum in l. 8. C. Theodosian. de Episc. & Clericis. Gonzalez in 1. decretal. tit. 23. de offic. Archidiaconi, cap. dilecto 10. à num. 3. usque ad 6. pag. 581. & 582. Ecclesiæ namque in istiusmodi facti specie respicit, quæ conveniunt Episcopo, quæ Episcopus est, ac per consequens ejus

sponsio extincto, & ejusdemque defuncti, cum & defuncto, & superstiti nunquam ejusdem representatio habeatur: etenim inter Episcopum, & Ecclesiæ correlatio habetur; inde fit, quod in hisce idem sit iudicium, eademque disciplina, ac de uno statuitur ad alterum protrahitur, l. fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de indict. viduit. tollen. l. si quis servo, C. de furis, l. 1. C. de transact. l. 1. C. de expressis, lib. 1. l. Julia, §. si Procurator, ff. de actionibus empti, secus verò quæ ipsi extranea sunt, ceu sunt consanguinei, sepulcrum marmoreum; idque genus.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Creditores ex impensis, sive in valetudine, sive in funebribus gestis: numquid creditoribus expressam habentibus hypothecam anteriorem præferendi sint.

Expensarum funeris nomine, quid venire edisseritur.

Impensis, & in infirmitate, & in funere, per maritum uxori gestæ: utrum in dote restituenda compendenda sint.

S U M M Æ.

- Num. 1. & 2. & 3. Thesis primæ prædefinitio.
- A. num. 4. usque ad 16. ejusdem probationes.
- Num. 16. & 17. Thesis 2. decisio, ejusdemque probatio.
- Num. 18. Thesis 3. finitio.
- Num. 19. ejusdem probatio.

- **B**reditores ex impensis, sive in valetudine, sive in funebribus gestis, creditoribus expressam habentibus hypothecam anteriorem, haud esse præferendos, arbitror: quare in creditorum concursu, expressam habentium hypothecam anteriorem, funerum creditoribus præferendi sunt. est Reg. de Franchis decis. 51. Vivii dec. 306. num. 6. Sardi decis. 155. num. 4. & decis. 112. edisserentis, quod secus sancitum fuit in illo Senatu Mantuano. Maltrilli decis. Sicilia 10. num. 2. memorantis in Siciliae iudicio fuisse decimam, non esse præferendos. Facchinei lib. 2. controvers. cap. 49. Ricci, aliorumque. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. r. expensis infirmitatis, licet concurrant cum expensis funeris, edisserens, non esse præferendos; aut graduandos post creditores, expressam hypothecam anteriorem habentes, & sic sancitum fuisse.
- P**robat 1. ubi expressè alicui hypotheca est, teties sub in genere illius esse supponitur dominus. Donellus ad tit. 14. lib. 8. Cod. de pignor. & hypac. num. 2. pag. 768. Franciscus

ciscus Hotmanus *verb. iur. verb. hypotheca* pag. 699. *tom. 1.* siquidem in illa aliquo pacto dominium habere ducitur, *l. pignoris, ff. de pignoris, & l. pignoris, Cod. eod. l. ultima, Cod. si unus ex pluribus heredibus*. Cujacius in *lib. 20. quaest. Papin. ad l. si superatus 3. de pignoris, ad litera D.* usque ad *Apag. 497. tom. 4. & consultatione 23. lit. E. pag. 376. tom. 1.* cum sit rei affectuatio, etenim pacto contrahitur, *l. 1. & 4. ff. de pignoris, l. 17. §. de pignore, ff. de pacto, l. qui balneum 9. ff. qui potiores, l. solutam 49. ff. de solutione l. non solum 33. §. qui pignori, ff. de usufructu l. 4. de fide instrum. argum. l. in Lepistolam 52. §. pactum, ff. de pactis, l. si pater, ff. familia erciscunda, l. penult. Cod. si aliena res. Consule Donellum de pignoribus, cap. 2. Baldinum *cod. tr. act. cap. 2. Senecam lib. 7. de beneficiis cap. 4.* ibi: *rebus meis dixit in securitatem appositis*: hinc extant differti textus in *l. rem 41. ff. de pignorat. l. 3. §. 3. ff. ad exhibendum, l. duobus 19. l. penultim. §. 1. ff. de except. rei judic. l. Titius 9. ff. quibus modis pignus, l. m. 66. §. fundo, ff. de legatis 2. l. 5. Cod. si aliena res pignori*; igitur si jus creditori acquisitum esse supponatur, à nemine quacumque ex causa adimendum erit, cum procul à iusta causa vis alicui questum extingui minime par sit, *l. nec unus, de emancip. lib. l. 2. ff. de his, qui sunt sui, vel alien. l. non debet, ff. de regul. iur. l. solvendo, ff. de negot. gest. Donellus ad tit. 53. rem alienam gerentibus non interdictum rer. alienat. num. 4. §. 6. pag. 546. & in tit. 38. de contrahenda emptione, ad l. dudum penult. num. 5. & 6. pag. 470.* inde fit, quod fortius jus questum sit, quam jus querendum, *l. si ita scriptum §. 1. l. si ita scripisset, ff. de legat. 2. quare jure optimo illud defendendo, nemini injuria irrogat, l. injuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. 1. tamen, ff. de libero homin. exhibendo, l. injuriarum, §. 1. qui, ff. de jurejurand. l. iurejurando, l. quod reipublica, l. injuriarum, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, Cod. de conditione ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Ecclesia 21. vers. quia, de electione. tametsi eidem resignare fas, juraque sinit, *l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. suis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de Regularibus, Cod. si de tertia de privilegiis. hinc Cic. 3. offic. lib. veri juris, germanaque iustitia solidam, & expressam imaginem nullam tenemus, umbra, & imaginibus utimur; & pro Cecinna §. ibi: nihil est in Civitate tam diligenter retinendum, quam jus. Etenim hoc sublato, nihil est, quare exploratum cuiquam possit esse quid suum, aut quid alienum sit. Nihil est quod agreebile inter omnes, atque unum omnibus esse possit. quare funeris creditores aliis in rebus; secus vero in re anterioribus hypothecata creditoribus præferantur, dummodo non concurrant cum***

creditoribus potioribus: siquidem istæ equi-

pollentes sunt anterioribus creditoribus, expressam habentibus hypothecam, idque non nisi ob rationem supra traditam, *l. assiduis*. ubi Antonius Faber, Cujacius, Donellus, Hotmanus, idque genus, *Cod. qui potiores in pignore*.

7 Probatur 2. tametsi funerum, vel infirmitatum, idque genus, creditores privilegiati esse ferantur, *l. 2. Cod. de privilegiis creditor. l. quaesitum, Cod. de rebus auct. judic. possess. l. penult. Cod. de religiosis, & sumpt. funerum. Petrus Faber ad l. in omnibus 68. de regulis juris, pag. 271. Cujacius ad leg. 68. de regulis juris, lit. B. pag. 1819. tom. 2.* verumtamen nostro in themate haud præferendi sunt, *l. 1. Cod. de relig. & sumpt. funer. l. 4. l. eos, Cui qui potior in pignore habentur*. Donellus ad tit. 18. *Cod. eodem tit. num. 4. pag. 789. Connanus lib. 4. juris civilis, cap. 17. qui potiores in pignore habentur num. 45. pag. 323.* idque non nisi ob rationem superius commentatam: quandoquidem supralaudata privilegia in aliis facti speciebus, utputa creditoribus generalem habentibus tacitam hypothecam anteriorem, præferenda sunt.

8 Secus verò edisserendum duco, si alia haud extat defuncti bona, in quibus funeris creditores minus satisfieri queat: siquidem tunc in hisce prius ipsi satisfaciendi sunt, deinde creditores, expressam habentes hypothecam. est Galluppi *de concursu creditor. parte 4. cap. 3. n. 27. Mastrilli decif. 10. lib. 1. Sardi decif. 255. num. 28.* aliorumque. Author est Verde *instit. lib. 4. de concursu cred. num. 462*: idque exigente religione, & bono communi, *l. nec corpora 38. ff. de relig. & sumpt. cum corpora humana sepellicunda sint*. Interest namque Reipublicæ, ut cada-

vera sepellantur, *l. sunt persona 43. ibi: propter publicam utilitatem, l. si quis, ff. de relig. & sumpt. funerum*, alioqui pestis in urbe gigneretur, quod communi obversaretur bono.

10 inde est, quòd et si naturali inspecto jure sepulture corporibus debite, ut fusc demonstrat Petrus Faber *lib. 2. semestrium cap. 1.*

11 qui mos varius est apud varias nationes: enim verò nonnulli hominibus, vel animalibus devoranda defunctorum corpora obiciebant, aliæ vel comburebant, vel aeri exponebat, vel aquis immergebant, vel terra conducebant. aliæ parietum cadavera edebat, honestius sanctiusque existimabatur hominibus, quam à vermibus devorari; aliæ cadavera vulturibus devoranda obiciebant; aliæ in flumina proiciebant; aliæ defunctorum corpora aeri dissolvi, arboribus affingebat, & in Anglia consuetudine introductum est Obstrati cadaver sepulture non tradi, adusque sufficiens cautio ab heredibus, vel consanguineis refundatur, quod Ægyptiorum instinctus forsan emanavit, apud quos lex est, ut cadaver jure pignoris retineatur, quod substitit Justinianus in novella 60. cap. 1. Author est Divus Ambrosius *lib. 1. de Tobia, cap. 10. ibi: vidi ego à feneratoribus teneri defunctos pro pignore, & negari tumulum, dum se-*

- nus expofcitur. Antonius Auguftinus in cap. 12. *qua fronte* 15. de *appellationibus*; quod hodie apud univerfas nationes eft correctum, & ratione receptum, ne feputura debitoris, à creditoribus impediatur, etiam prætextu obligationis quarantigie, *autb. ut defuncti, seu funera eorum non inquietentur. l. quod cũ fit in iusu, C. de feputro violato. Covarruvias lib. 2. variat. cap. 1. num. 10. Cujacius in novella. 60. & præfertim in praxi nostro in Regno fervatur. confule Herodotum lib. 4. Strab. lib. 11. Zenodot. in colle. cent. 5. proverb. 25. Divum Hieronymum contra fovin. lib. 2. Tertullianum contra Marcionem. Spondanum de *cæmeteriis facris*, lib. 1. parte 1. cap. 4. num. 1. Elianum lib. 1. *biflor. anim. cap. 22. Iulianum lib. 41. num. 2. Alex. ab Alex. lib. 3. genial. c. 2. Silium Italicum lib. 3. Diodorum Siculum lib. 3. cap. 1. Silium lib. 13. rabareni. D. Hieronymum lib. 2. contra fovin. Cæfarem de bello Gallico. Tacitum de moribus Germani. Sidonium lib. 3. *epist. 12. Savarum, Ovidium lib. 3. de funere Elpen. Daufqueum ad orat. de zona. Bafilij Zelenici. Plinium lib. 8. cap. 54. Salvagnum ad Ovidium in ibid. vers. 151. Sophran. de funere Hebraeor. digress. 2. cap. 1. Sanction in cap. 6. Amos, vers. 10. & nu. 1. regum, cap. 3. 1. vers. 12. Hieronymum Magium lib. 3. *miscel. cap. 1. 1. exemplo esto apud Xenophontem lib. 8. de Cyro* inhibente, ne in auro, vel argento, vel in alia re, præter quam in terra corpora humentur, edifferens: quid enim beatius, quàm terra committeri, quæ pulcra omnia, bonæque cuncta gignit; verumtamen melius hodie in Ecclesia omnia fidelium corpora fepilliuntur, idque ut divina participent suffragia, & ne à Daemonibus vexitur: et si olim extra urbem fepilliri mos erat, quod cautum fuit per leg. 12. *tabular. ibi: hominem mortuum in urbe ne fepillito, neve urito*; ex Cicerone refert Jacobus Gothofredus in quatuor fôcibus tabularum, quàm illuftrant Sylvius, Revardus, Balduinus, Rosinus lib. 8. *antiqu. cap. 6. juxta textum in l. 12. cod. de relig. l. 6. Cod. de feputro violat. in theodof. Paul. in lib. 1. senten. tit. 2. 1. 2. confule Pancirolam****
14. 2. *variatur. cap. 199. inde fit quod unusquisque potest sibi eligere feputuram ubicumque voluerit, & decedens sine electione in majorum feputro fuorum effe condendus, cap. Ebron, cap. unaquaque, cap. ubiqueque, cap. placuit, 13. quæst. 2. cap. ult. in principio 16. quæst. 1. c. 3. cap. de uxore, in princip. & 1. de feputuris, cap. nimis, §. 1. de exceff. pralat. cap. plerique de pactis, cap. ut privilegia, de privileg. cum quis, cap. is qui, fin. eod. tit. in 6. cap. 1. de pactis, eod. lib. Clement. auduit, §. verum, eod. tit. fin. de penis. Confule Petrum Gregoriũ lib. 1. partit. tit. 17. cap. 5. & lib. 2. syntagm. c. 13. num. 6. & lib. 33. cap. 23. Valenzuol. conf. 18. Bafilium de matrim. lib. 5. cap. 13. §. 2. Alteffer. lib. 1. differt. cap. 12. Pragof. de regim. Chrift. Reip. 3. part. lib. 5. §. 17. num. 529. Parladorium differens. 66. §. 3.*
15. Quare optime præfatæ conciliari poffunt decisiones, adiectione nostra diffinitione: nempe si poffint in aliis fatisfieri bonis, tunc hæc præferendi funt funerum creditores, & sub hoc fenfu commentada effe nostri Senatus decisio; fin fecus & tunc præferendi funt; & fic aliæ interpretandæ funt prædefinitiones: cum femper bonum commune particulari prævaleat, lita verberatum 15. §. 1. ff. de rei vindic. l. Lucius 11. ff. de evict. l. 1. ff. folut. matrim. Gothofred. 12. Cod. Theodof. tit. 19. de his qui condition. &c. in l. manente 3. colum. 2. pag. 619. Donellus ad l. dudum penult. tit. 38. de contrahenda emptione num. 14. pag. 470. Antonius Faber 1. Cod. tit. 11. si contra jus, vel utilitat. public. num. 8. in allegat. pag. 61. hinc Cic. ad Planc. famil. 10. ibi: nihil effe ex omnibus rebus humanis præclarior, aut præstantius, quàm de Republica bene mereri; & pro eod. ibi: qui pro Republica vitam reddiderunt, nusquam me hercule eos mortem pati, quàm immortalitatem affectuos putavi; & 3. de finibus; ibi: laudandus effe is, qui mortem oppetit pro Republica, qui doceat civiorum effe patriam nobis, quàm nosmetipsos, effeque illa vox inhumana, & scelerata eorum, qui negant se reculare, quò minus ipsis mortis terrarum omnium deflagratio consequatur; & in Var. ibi: eo omnis vita nostra ratio transmittenda effe, ut magnam nominis nostri famam, ex maximis in Republicam meritis collatis posteris relinquamus.
16. Expenfarum funeris nomine venire edifferit, quicquid agro necessum effe fupponitur: ac per consequens medici infervientum, idque genus, opera; lugubres vestes, luminaria hisque fimilia veniunt: alioqui nemo foret, qui inferviret, vel pecuniâ cum depreditionis metu dare vellet. l. asfi quis 1. §. funeris, l. funeris 37. l. 12. ff. de releg. & sumpt. funer. in fpeculo Verde in fit. lib. 4. de concursu credito-
17. rum lemma 3. 1. nu. 482. enim verd neminem fua jactare bona præfumendum effe, cum expediat bona apud fuos affervari dominos, Codex Theodofianus tomo 10. lib. 2. tit. 13. in comm. colum. 1. pag. 154.
18. Impensas & in infirmitate, & in funere per maritum uxori gestas, in dote refituenda, hæc effe compenfasandas arbitror 2. quod fufi vendicat locum, five vir (ceu nonnulli fomniarunt) fe profeffasse prædicatur five non: infpicito quæ Thorum compend. dec. par. 2. vers. expensa facta in infirmitate.
19. Probatur ad impensas hujusmodi faciendas astringendum effe virum explorati juris effe: propterea quod maritus matrimonii onera fuffinere debet, cap. fape extr. de refist. spoliat. l. 1. in princ. l. 3. §. 2. ff. unde vi, Anton. Faber 8. Cod. tit. 3. unde vi, definit. 8. à num. 1. usque ad 20. in allegat. pag. 954. inter quæ & valetudines, & funerum impensa amplectuntur, ut perpendenti liquet, l. quod si nulla 28. ff. de relig. & sum. fun. Donellus comment. jur. civil. lib. 13. cap. 21. num. 9. pag. 211.

D E C I S I O LXXXV.

IN Causa Joannis Matthæi, & Bonaventuræ Coci cum Joanne Baptista, & Ioanne Andrea Fajella: Margarita Fajella habens Andream fratrem, & Loyfellam sororem, fecit cum viro venditionem dicto Andree de quadam planca sua dotali pro ducatis ducentis, & eo die per instrumentum mutui idem Andreas promissit dictos ducatos ducentos solvere eidem Margaritæ, ac viro suo, cum pacto, quod de his pecuniis emerentur bona stabilia pro tuitione, & cautela dotium ipsius Margaritæ: deinde certo temporis spacio, post dictam venditionem, dicta Margarita cum consensu viri, cum non haberet aliud, nisi certa bona stabilia dotalia, ac jus ad dictos ducatos ducentos non dum habitos, facit prædicto Andree instrumentum donationis de dictis dotibus, ac bonis, & juribus dotalibus, reservato usufructu. fuit dubitatum primo, an dicti Actores venientes ex persona Loyfellæ eorum Matris possint avocare saltem medietatem dictorum bonorum donatorum, vigore Consuetudinis Neapolitanæ, præsupposito in facto, quod prædicta Loyfella fuerit masculata, & admissa per fratrem ad succedendum secum una Patri communi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N :

Prima facti species :

DOnatio fratri à sorore facta: numquid in hæredis alterius sororis masculatæ fraudẽ esse ducatur, si isthæc concurrant tria: utputa & *cunctorum donatio bonorum*, & *conjuncta facta persone*, & *spes nulla in donataria liberos procreandi habita*; ac per consequens: an per sororis hæredem juxta neapolitanam consuetudinem de medietate peti possit.

S U M M Æ.

Num. 1. si soror non sit masculata nulla est difficultas.

Num. 2. & 3. Thesis primæ prædefinitionio.

A num. 4. usque ad 8. ejusdem probationes.

Num. 8. Thesis secundæ decisio.

A num. 9. usque ad finem, ejusdem probatio.

PRo cujus prædefinitione innotescas, dissidium haud fore juxta neapolitanam consuetudinem, si soror masculata minime foret, ut perpendenti liquet.

Tamet si haud peti posse per sororis fratrem, per S.C. prædefinitum fuisse testis est Capicius, hic num. 2. ibi: *tamen S.C. communi voto vocavit pro donatione, motum sola ratione: videlicet: quia ista habens fratrem masculum, & sororem feminam, donando masculo non videtur fecisse in fraudem, sed potius ob conservandam familiam, & honorem agnationis; quod*

limitatur ab Anna in allegat. 55. nu. 11. Reg. de Ponte consilio 8. num. 17. & consilio 35. nu. 24. vol. 1. & in tract. de potestate Proregis tit. 8. in principio, num. 8. & consilio 115. num. 2. volum. 2. aliisque edifferentibus, id non procedere ubi disparitas in gradu foret. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. vers. *donatio facta à sorore fratri an censetur in fraudem hæredis*: verumtamen in juris puncto, secus quispiam publicis in thesibus tutari potest; ac per consequens ritè per sororis fratrem rogitari posse reor.

4 Probatur 1. ubi donationis finis est, ut bona in familia asserventur sua, toties femineus sexus merè materialiter se habet, l. finali, Cod. de donat. quæ sub modo. Antonius Graniæto 3. decretal. in c. cum dilecti 6. de donat. tit. 24. n. 3. pag. 468. §. i. inquit. *delegit. agnato. tutel. l. familia, l. pronuntiatio, §. familia appellatio, in fine; ibi: mulier autem familiae suæ, & caput, & finis est, ff. de verborum, rer. significat.* atqui isthæc, nostro themate (ceu somniavit Capicius hic) haud habentur: quandoquidem soror defuncta masculata, ac per consequens una cum fratre æquali succedit lance; alioqui frustra masculata prodiretur, argum. l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. finali, Cod. qui admitti ad bonor. possess. clem. eorum, §. quævis de verbor. signific. siquidem rogitantum à Capicio, aliisque affectis: Tò soror masculata, vel verè masculata sit, ac per consequens eodem potiri jure, ac masculus, & tunc

tunc haud est major ratio, cur frater sororis dotem lucrari edisseretur, quàm ipsa: quandoquidem utrobique par urget ratio; inde fit eadem juris prædèfinitio. *Illud, ff. ad leg. aquilam, l. si populeri, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. si nauta camp. l. a Titio, ff. de furz, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, Infit. quod cum eo. hinc Cic. 3. Tusculan. ibi: munus animi est ratione uti. & 1. de legib. ibi: nihil est, non dicam in homine, sed in omni Cælo, atque terra, ratione divinius, quæ cum adolevit, atque perfecta est nominatur ritè sapientia. & 2. Tusculanar. ibi: nihil potest esse æquabile, quod non de certa ratione proficiscatur. & ad Brutum 16. ibi: nihil per se amplius est, nisi in quo iudicii ratio extat. & Paradox. 1. ibi: plus apud nos vera ratio valeat, quàm vulgi opinio. ac pro Planc. gravior, & validior est decem virorum honorum sententia, quàm totius multitudinis imperitia. vel scitè, adeoque merè materialiter, & tunc nullus ambi-gendi, hæsitandique haberetur quæstionis sta-tus, ut perpendendi liquet.*

5 Probatur 2. Tò familie assertio, ac agna-tionis honor, impossibilia cum fæmina.

6 maculata esse ducuntur: quæ enim impossi-bilia sunt, pro nihilo reputanda, *l. si quis in-gravi, in princ. ff. ad syllau. l. si stipuler, ff. de*

verbor. obligat. l. Paulus, ff. quæ sent. sine appel. resc. hinc Ovidius in ibin.

Desinet esse prius contrarius ignibus humor,
Junctaque cum Luna lumina solis erunt.
Parsq; eadè Cali Zephyros emittet, & Euros,
Et tepidus Gelido flabit ab axe notus.
ac ibidem.

Et ver Autumno brumo miscetur Æstas
Atque eadem regio vesper, & ortus erit,
Quàm mihi sit tecum positus, quæ sumpsi-mus armis.

Gratia commissis ius probè rupta tuis.
Quàm dolor hic unquam spatio evanescere
possit,
Leniat, aut odium tempus, & hora meum.
Pax erit hæc nobis, donec mihi vita mane-bit.

Cum pecore infirmo, quæ solet esse lupis.
7 siquid fæmina maculata, in succedendo, masculo æquipollere perhibetur, cum ita se, habeat, perinde ac si masculus foret; quod quippè cum familie assertione, ejusdemque honore impossibilis autumatur: quando-quidem bona hujusmodi alienata ad aliam trāsili-rēt familiæ, scilicet ad sororis suæ here-dem, qui alterius supponitur familie; igitur, &c. inspicito Afflictum decis. 370. & de Fran-this decis. 433. num. 35.

Secundo dubitatum extitit, an saltem medietatem illorum ducatorum ducento-rum obtinere actores possint tanquam rem, quæ non venit in donatione: ex quo donantur bona dotalia, & illud est precium perventum ex bonis ipsis, &c. Hæc Antonius Capicius, num. 3.

Secunda Facti Species.

Medietas precii rei dotalis, ex alienatione rei dotalis, per forem fratri debitoris in pretio factæ perventæ nominat juxta cōsue-tudinem Neapolitanam alterius sororis hære-di debeat, si de pretio ipso fratri donatio facta fuisse prædicetur.

8 Haud fore dandam, reor 2. quare frater conventus hoc in themate ab onere solven-dus esset. est Antonii Capici, hic, num. 3. me-morantis, sic per S. C. fuisse sancitum, ibi: & in hoc etiam fuit votatum pro conventis ea-ratione, videlicet quia presium rei dotalis succedit loco rei, si hoc actum est, ut in l. si ex lapidicinis, ff. de iure dotium; ibi: si ex lapidicinis, ff. de iure dotium; ibi: si ex lapidicinis dotalis fundi lapides, vel arbores, quæ fructus non essent, siue superficiem edificiij do-talis voluntate mulieris vendiderit: nummi ex ea venditione recepti sunt dotis, l. plerun-que eodem tit. l. quoties, l. cum dotem, Cod. de iure dotium, l. ingendum, Cod. si certum per-tur. Duarenus in ff. de dotibus, & dotium in-ve, cap. 4. pag. 22. Reg. de Ponte consil. 115. n. 2. volu. 2. & consil. 117. num. 14. Thorus Au-thor est, compend. decis. 14. medietas pretij

rei dotalis, perventæ ex venditione rei do-talis.

9 Probatur 1. rei dotalis namq; pretium non nisi loco rei succedit, l. res, ff. de iur. dor. lult. Cod. de servo pign. dato manum. arg. l. 1. Cod. de cast. pecul. mil. lib. 12. Cujacius in cap. 1. de pecul. Clericor. lit. A. pag. 227. tom. 3. si id actum sit, d. l. si ex lapidicinis, ff. de iure dotium, ceu ex supralaudatis commonstratum fuit 10 iuribus. etenim pacta servari explorati juris est, l. 1. ff. de pactis, l. iuris gentium, §. Prætor ait, ff. eod. tit. l. 1. ff. de constituta pecunia, l. cum amplius, in fin. ff. de reg. iur. cap. 1. de pactis: cum ex partiū conventionem legem præsent, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contrañtus, ff. de regu-lis iuris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. libert. l. 1. C. commodati, cap. contrañtus 85. de reg. iur. lib. 6. nam licet à primordio ex-tant volūtatis, & post factò tamen fuit neces-sitatis, l. non idcirco, in fin. ff. de contrab. empt. l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in princ. ff. de curator. furios, l. sicut ab initio, Cod. de action. & obligat. l. de contrañtu, Cod. de rescindenda venditione, l. quavis, Cod. de trans-actionibus, l. eoquod, Cod. si certum per-tur, l. si quis argentum, §. fin. Cod. de donation. O o l. con-

l. continnis, §. cum quis, ff. de verb. oblig. l. quod servus, ff. de conditionibus ob causam, l. quero, §. inter locatorem, ff. locati. Inde fit, quod extra agentium metem nullum prodire queunt effectum, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata inutiliter, ff. de legat. 1. l. cum tale, §. ult. ff. de condi. & demonstrat. l. age cum Geminiano, C. de transactionibus. Conan. comment. jur. civil. lib. 7. cap. 1. num. 13. cum hinc inde obligent, *l. Julianus, §. si quis, ff. de actionib. empt. l. si cum dies, §. penult. ff. de recept. arbit. l. labeo, ff. de verb. signific. Hinc Cic. 3. offic. ibi: Regulus non debuit passionibus bellicis, & hostiles perturbare perjurio; & Sal. in Catil. ibi: collegam suam passionibus provincie perpulcrat, ne contra rem dissentiret. & Ter. in And. ibi eo pacto, & quatuor vitam, & consilium meum cognosces. & Cic. lib. 2. de inventione, ibi: pactum est, quod inter aliquos convenit, quod iam ita iustum putatur, ut iuri præstare dicatur. ac postmodum Plin. epist. 100. ibi: sollicitus me, ut in formianum veniam, ea conditione, ne quid contra commodum tuum facias: qua passione invicem mihi careo. propterea quod, ex supra demonstratis, donatio isthæc fratri à sorore facta, firma esse ducitur; igitur alterius fororis hæres pro explo habendus erit.**

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Donatio per consanguineos viri uxori facta, si ad secunda convolverit vota, cuius causa ex proprietaria efficitur usufructuaria: numquid filii secundi matrimonii possint vindicare medietatem bonorum donatorum à filiis primi matrimonii.

Donatio per Patrem, matrimonii contemplatione filio facta: num in partem per filium in Patris beneficium, ac in contrahentium præjudicium revocari possit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesis secundæ decisio.

Num. 7. & 8. ejusdem probatio.

Num. 9. ejusdem oppugnatio.

Num. 10. & 11. ejusdem solutio.

Donatio per consanguineos viri uxori facta, si ad secunda convolverit vota, cuius causa ex proprietaria efficitur usufructuaria: per filios secundi matrimonii medietatem bonorum donatorum à filiis primi matrimonii, haud rogare posse, reor. I. ceu de factis per S. C. sanctum extitit. Author est Reg. de Franchis

decis. 595. Molfesius in commentar. ad consuetud. Neapol. par. 3. quest. 1. num. 4. & quest. 22. num. 2. apud Thorum compend. decis. 1000 1. §. donatio facta per consanguineos viri uxori, si ad secunda vota transierit.

2 Probatur donatio isthæc ideo per viri consanguineos uxori hoc in casu facta esse ducitur; non nisi ob filiorum primi matrimonii dilectionem; siquidem his, & agnati sunt: secus verò secundarum nuptiarum filiis, cum unusquisque suos diligere præsumatur filios; inde fit, quod in hisce erga parentes quammaxima habetur obligatio. Hinc Cic. post reditum ad Senatum: *Parentes carissimos habere debemus, quod ab his vita, patrimonium, libertas, Civitas tradita est, & de respons. Arrip. ibi: parentibus nos primam naturam conciliat: quos non alere, nefarium. & pro Cluent. cuiusmodicumque mater sit, tamen in iudicio filij, de turpitudine parentis dici vix oportet. & pro Cluent. ibi: non modo reticere homines parentum iniurias, sed etiam æquo animo ferre oportet. & pro Rosc. Amer. magnam vim, magnam necessitatem, magnam possider Religionem paternus, maternusque sanguis: ex quo si qua macula concepta est, non modo elui non potest, verum usque ed promanat ad animum, ut summus furor, atque amentia consequatur. & idem. Lentulo, epist. fam. 1. ibi: Vim neg. parenti, meque patriæ asferre oportet. & 3. de fin. peccatum est, parentes violare. & pro Rosc. Amer. Majores nostri cum intelligerent nihil esse iam sanctum, quod non aliquando violaret audacia, supplicium in periculis singulare excogitarunt, ut quos natura ipsa retinere in officio non posset, ejus magnitudine pena maleficio submoverentur, in sui voluerunt in culem vivos, atque ita in flumen deijci; atque videntur, hunc hominem ex rerum natura sustulisse, & eripuisse, cui repente Calum, Solum, Aquam, Terramque ademerunt, ut qui eum necasset, unde ipse natus esset careret his rebus omnibus, ex quibus omnia nata esse dicuntur. Noluerunt feris corpus obicere, ne bestijs quoque, quæ tantum scelus attigissent, immanioribus uteremur, non sic nudos in flumen deijcere, ne cum delati essent in mare, ipsum polluerent quo cætera, quæ violata sunt expiari putantur. Denique nihil tam vile, nequam vulgare est, cuius partem ullam reliquerint: etenim quid tam est commune, quam spiritus vivis, terra mortuis, mare fluctuantibus, litus ejectis ita vivunt, dum possunt, ut ducere animam de Cælo non queant: ita moriuntur, ut eorum ossa terra non tangat, ita jactantur fluctibus, ut nunquam abluantur: ita postremo ejiciuntur, ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant. quare secundi matrimonii filii merè materialiter veniunt, ac per consequens ceu extranei respectu donationis sunt; quinimo odiosi, uti experientia nos in dies edocet; quandoquidem secundæ nuptiæ extant injuriosæ marito. §. qui*

vero

3 vero col.4. Hinc D. Ambrosius in l. epistola ad Corinth. à Deo, inquit, *primæ nuptiæ sub benedictione Dei celebrantur sublimiter, secundæ autem, & tertiæ præsentem carent gloria.* & Gregorius Nazianzenus primas nuptias legè vocat, secundas permissionem, sive conniventiam, consule Cujacium ad tit. 21. de secundis nuptiis, lit. B. & C. pag. 328. tomo 3. & Bodeum insit. de iustit. & iure, §. iuris præcepta, vers. honestè vivere, pag. 7.

6 Donationem per patrem matrimonii contemplatione filio factam: in partem per filium in patris beneficium, & in contrahentium præiudicium revocari posse, reor 2. est adversus Reg. de Franchis decif. 205. Reg. de Ponte consil. 25. num. 2. vol. 1. in tract. de potest. Proregis, tit. 6. §. 2. nu. 22. Joannem Franciscum del Castillo decif. Siciliæ § 1. nu. 8. aliosq; Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. donationes factæ per patres filiis contemplatione matrimonii, litteris mandans, quod in S. C. sancitum fuit in favorem matris donatarie ejus filii, cui fuerat facta donatio à matre, contemplatione matrimonii certorū introitum summæ notabilis, &c.

7 Probatur, ex incontinenti, ac per patrem donatio matrimonii contemplatione facta filio differatur; quippe dominium filio acquisitum supponitur, l. 1. & pass. ff. de Cod. de pro donat. l. 2. ff. de publicia in rem action. inspicito Hocmanum, Balduinum, Vyltejum, Bodeum, idq; genus insit. de donat. in princ. tit. 7. ac per consequens proleus libito de ipso disponere potest, alioquin dominio careret, quod per absurdum foret, siquidem unusquisque de re sua, dummodo lege, aut vi non prohibeatur quomodo libet disponere potest, l. in traditionibus, ff. de pactis, l. in re mandata, C. mandati, l. sicut §. Aristo. ff. si ser. vind. Donellus de iure civil. lib. 1. cap. 9. nu. 19. pag. 580. & ad l. Macedoniani §. tit. 28. ad Senatusc. Macedon. num. 3. pag. 331. igitur jure merito in patris beneficium, & in contrahentium præiudicium donationem in partem revoca-

re potest, adiecta conditione isthac, ne contrahentibus cum patre acquisitio fiat, cū unusquisq; in re sua moderatur, arbitrove sit, ceu supra commonstratum fuit per textum in l. traditionibus, ff. de pactis, l. in re mandata, C. mandati, l. sicut, §. Aristo. ff. si ser. vind.

9 Dices: contestim, ac per filium donatio isthac in continentem in patris beneficium revocatur; quippe patri acquiritur, cum retrocedat ad eandem causam, ex qua dimanavit, juxta Brocardicum illud: *per eandem causam res fit, per eandemq; extinguitur*, l. nihil tam naturale, ff. de regulis juris, cap. omnis 27. qu. 2. cap. omnis res, de regulis juris, in decretal. Cajus in l. omnia. Paulus in l. ferè quibuscunque, ff. eod. l. prout, ff. de solution. l. quamvis salvus, ff. de acquirenda possessione. l. si unus 27. §. pactus, & §. seq. ff. de pact. inspicito quæso Petrum Fabrum ad d. l. nihil tam naturale 35. de regul. jur. pag. 167. ac per consequens contrahentibus cum patre adipiscitur. quicquid enim habet pater in contrahentes cum ipso transmittit, quandoquidem verum habere supponitur dominium. consule Oroz de Apicibus juris civilis, lib. 3. cap. 5. nu. 2. & lib. 1. cap. 8. n. 12. pag. 45. argum. obligationum 3. ff. de obligationibus, & action. l. cum & sortis 35. §. 1. ff. de pignorat. actione, l. si convenit 18. §. si fundus 1. eod. tit. l. 1. & tot. tit. ff. que in fraud. creditor. Ant. Fabrum in jurispr. Papin. tit. 6. quibus ex caus. manum. non lic. princ. 1.

10 Verum inquis, si patri absolute rei donatæ acquiritur dominium, secus conditionatæ, ceu nostro in casu habetur: siquid filius, haud absolute, aut conditionatè revocaret; inde fit, quod cōditio nil in esse redigat, adeoq; conditionalis actus infirmus est, conditione minus exacte, l. si quis sub conditione, §. si quis omisissæ causa, l. cedere diem, ff. de verbor. significat. l. si quis fundum, ff. de contrahend. emptione, l. ex iustis, ff. de hered. instit. quare conditio formæ, haud levem inducit, quæ prætermissa dispositio nullum sortitur effectum, l. Mævius, ff. de condit. & demonstrat.

DECISIO LXXXVI.

IN Causa Magnifici Joannis Antonii Vvlcani cum Excellente Comite Venaphræ super petitione Terræ Mastratæ, & possessionis ipsius. primo dubitatum est, an actor fundaverit suam intentionem: produxit enim quasdam litteras Reginalis assensus, in quibus Regina Ioanna Prima ad supplicationem quondam Carlucii Brancatii sui Proavi, assentit cuidam emptioni dictæ Terræ Mastratæ, factæ per ipsum Carlucium à quondam Baldaflare de Rapta Comite Casertæ, & Alefani pro ducatis 1500. sub anno 1417. & in eisdem litteris assensus dicitur, quod instrumentum venditionis fuit in Curia originaliter præsentatū: quæ verba probant instrumentum, tum quia prolata à Principe, cujus verba enunciativa plenam fidem faciūt, ut in cap. si Summus Pontifex, de sententia excommunicationis in 6. in Clem. literis, de probat. &c. c. Hac Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Specier.

DEspoliatus à terræ possessione : numquid terræ occupatæ possessionem vindicare valeat, verificatis hiſce : utputa, prævia reintegratiōe, Reggione ſtante aſſenſu, accedente etiamnum poſſeſſoris authoris mala fide præſcripta, Regiis minùs obſtantibus confirmatiōibus factis ob indulgum, ac purificatiōnem, in ſubditorum poſſidentium beneficium geſtis, & annorum octuaginta præſcriptione.

S U M M Æ,

Num. 1. & 2. Theſis prædeſinitio,
A num. 3. uſque ad finem, ejuſdem Theſis
probatio,

Eſpoliatum à terræ poſſeſſione in
ejuſdem terræ occupatæ poſſeſſio-
nem prius redigendum fore, ac
per conſequens per ipſum illam,
vindicare poſſe; adeoque ab actuali poſſeſſio-
ne ſpoliandum eſſe conventum, haud dubiè
reor, eſt Antonii Capicii, *hæc, in fine memo-*
rantis ſic per S. C. prædeſinitum fuiſſe; ibi;
major pars dominorum votavit, quòd Comes
condemnetur nulla de prædiſtis obiectis per
eum habita ratione. Thori compend. dec. tomo
1. §. ſpoliatus an poſſit poſſeſſionem terræ occu-
patæ vindicare.

Iſdem proſus mediis theſis iſthæc, ac æ-
dem, vel conſimiles ſupra probatæ fuere facti
ſpecies, probatur; cum utrobique par urgeat
ratio, ac per conſequens eadem juris diſpoſi-
tio, l. illud, C. ad l. Aquilam, l. ſi poſtulave-
rit, §. 2. ff. ad l. Juliam, de adulteriis, l. quidā
nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff.
nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, Hinc Cic.
2. Tuſculan. ibi: Domina omnium, & Regina,
ratio: connexa per ſe, & progreſſa longius ſit
perfecta virtus: hæc ut imperet illi parti ani-
mi, quæ obedire debet, id videndum eſt viro,
velut ſervo Dominus, vel Imperator militi,
velut parens filio. & 4. Tuſculanar. ibi: Bene
adhibita ratio, cernit quid optimum ſit: ne-
gleſta, multis implicatur erroribus. & 1. Offi-
cior. ibi: Societatis humana vinculum, eſt ra-
tio, & oratio, quæ dicendo, communicando,
diſceptando, iudicando, conciliat inter ſe ho-
mines, coniungitque naturali quadam ſocieta-
te, neque ulla re alia abſumus à natura fera-
rum, ac poſtmodum l. de legib. ibi: Ratione
preſtamus belluis: ſiquidem haud ritè ſpolia-
tus, ante cuncta in ſua redigendus ſit poſſeſ-
ſione, l. ult. Cod. de compenſ. l. ſi maritus 10.
C. de donation. inter, l. ordinarii, C. de R. V.
l. ſi quis 8. l. ſed hæc 2. C. de præſcription. 30.
vel 40. annor. l. ſi coloni 14. C. de agricolis,
lib. 11. l. meminere, C. unde vi, l. 1. §. ſi
prædo, ff. de poſſiſſi, l. 1. §. eumque, verſ. qui à

me poſſidebat, l. colonus, l. cum fundum, ff. de
vi, & vi l. i. Iudice 64. ff. de iudiciis, l. ſi ti-
gnore 22. §. ſi prædo, ff. de pignorat. action. l. 1.
ibi: Sine ulla cunctatione, C. ſi per vim, vel
alio modo, l. ſi quis ad ſe fundum; ibi: Ante
omnia violentia cauſam examinare præci-
piamus, C. ad l. Jul. de vi, cap. ult. de ordin. co-
gnitionum, cap. in literis 5. cap. conquere-
nte 7. de reſtit. ſpoliat. cap. ult. §. patet 3. qu.
1. cap. cum Eccleſia 3. quaſt. 2. Conſule Vul-
tejum ad tit. C. ubi de poſſeſſione, num. 35.
Coraſium lib. 2. miſcell. cap. 2. Antonium
Auguſtinum in epit. iur. lib. 81. tit. 2. Cor-
vinum in apboriſm. lib. 3. tit. 20. Perez in l.
1. tit. 4. lib. 3. ordin. Solorzanum lib. 3. po-
lit. cap. 30. & tom. 2. lib. 2. cap. 28. & 90.
Donellum lib. 15. comment. cap. 31. Garciam
de nobilit. gloſſ. 11. num. 17. Cujacium in
cap. 1. de reſtitution. ſpoliator. Henellium de
dotalitio, cap. 12. §. 10. cum poſſeſſorium de
ſui natura præire ſupponatur, cap. ſepè ex-
tra, de reſtitut. ſpoliat. l. 1. in princ. l. 3. §. 1.
ff. unde vi. Ant. Faber 8. Codic. tit. 3. unde
vi, deſinit. 8. à num. 1. uſque ad 20. in al-
legat. pag. 954. l. ſi de vi 23. ff. de iudiciis, l.
liberis 7. §. ult. ff. de liber. cauſ. l. incerti, C.
de interdictis, l. qui petitorio 37. ff. de R. V.
l. exitus 35. ff. de acquirenda poſſeſſ. l. ordi-
narii C. de R. V. l. incerti, C. de interdictis.
ſin. C. quor. bonor. l. is, qui deſtinavit 25. ff.
de R. V. l. ſin. C. eod. tit. §. retinende, inſiſtunt.
de interdict. l. qui catuſ, §. ſi de vi, ff. ad leg.
Jul. de vi, l. 1. C. de appellat. licet ab eodem
Iudice & poſſeſſionis, & proprietatis cauſa ter-
minari debet, cap. 2. cap. cum ſuper 4. verſ.
verum, cap. paſſoribus 5. cap. cum dilectus 6.
de cauſa poſſeſſion. cap. 1. de ordin. cognit.
cap. ſignificaverunt 36. de teſtibus, cap. 2. de
Capel. Monach. Clement. unic. de cauſ. poſ-
ſeſſ. l. nulli 10. C. de iudiciis, l. ordinarii, C.
de R. V. l. 3. C. finium regundor. l. 3. C. de in-
terdictis, l. ſin. C. quorum bonorum, l. coloni,
C. de agricolis, lib. 11. l. liberi 7. §. fin. ff. de
liber. cauſa, l. ſi de vi 37. ff. de iudiciis, l. is
qui deſtinavit 25. ff. de R. V. l. exitus 35. ff.
de acquirenda poſſeſſione. Inſpicio queſto Do-
nellum lib. 17. comment. cap. 16. ubi Oſual-
dus lit. K. Cujacium in cap. ſuſceptis 1. de
cauſa poſſeſſion. & proprietatis, & lib. 2. obſ.
cap. 35. Vaconium lib. 2. declarat. cap. 44.
Gothofredum in l. 2. C. Theodoſiani de in-
diciis. Corvinum lib. 3. apboriſm. iur. Pon-
tific. tit. 19. Fachineum lib. 8. contror. cap.
7. Gaillum lib. 1. obſervat. cap. 32. Angua-
num lib. 2. de legib. cap. 3. num. 18. & cap.
23. num. 40. quare univerſa à ſecundo inju-
ſtè poſſeſſore hoc in caſu obtentā, non niſi
ſubreptii vitio ſedatā perhibentur. Quæ
enim vitio ſubjecta ſunt pro nihilo ducendæ,
tameſi magis nos vitiatorum meminiſſus,
quàm virtutum. Hinc Cic. 1. de Orat. ibi:
Non

Non tam ea, quæ recta sunt probantur, quàm quæ prava sunt, falsi diis adherent. & indidè: Nihil est tam insigne, nec tam ad diuturnitatis memoriam stabile, quàm id, in quo aliquid offèderis. & pro Flacco ibi: Multo acrior est memoria improborum, quàm bonorum. & 2. de Oratore; ibi: Homines imperiti facilius, quod stulte dixeris, reprehendere, quàm quod sapienter tacueris probare possunt. quandoque verò vitia virtutis speciem plerumque induunt. Cic. in part. ibi: Cernenda sunt diligenter, ne ea nos fallant vitia, quæ virtutem videntur imitari. Nam & prudentiam malitia, & temperantiam immanitas in voluptatibus aspernandis, & magnitudinem animi, superbia in animis extollendis; & dispicientia in contemnendis honoribus, & liberalitatem

effusio, & fortitudinem audacia imitatur. & Religionem superstitio. Stultiusque bonis similia videntur ea, quæ sunt in eo genere nimia. & 3. Officior. ibi: Astutia tollende sunt, eaque milita, quæ vult quidem videri, se esse prudentiam: sed abest ab ea, distatque plurimum: nec ulla perniciēs vitæ maior inveniri potest, quàm cum in malitia inest simulatio. & 4. Academ. ibi: Finissima sunt falsa veris. & 3. Officior. ibi: Omnibus veris falsa quadam adjuncta sunt, tanta similitudine, ut nulla inest iudicandi, & assentiendi nota.

Quæ alibi de despoliato differimus, huc revocare tempus frustra terere foret; ac per consequens lubenter omitto. si quid repolcas proprium consule locum.

DECISIO LXXXVII.

IN Causa Magnifici Baronis Sereni cū Michaelæ Conte Pirpinianensi, Francisco Surrentino, ac aliis creditoribus cum eo concurrentibus ad bona quondam Bernardi Bruni Florentini; primo dubitatum est de validitate processus per dictos Creditores agitati cum Curatore, dato hæreditati dicti quondam Bernardi, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti species.

Curator haud satisfaciens: numquid ejus contentio firma existimanda sit.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ decisio.
- A' num. 5. usque ad 9. ejusdem probatio.
- Num. 9. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 10. ejusdem probatio.

I Nfirmam fore reor, est Antonii Capicii hæc, num. 1. & 11. in fine, aliorumque. Probatur: Curatoris dationis finis est, ut secuta sint minoris bona, l. 1. ff. de minoribus, l. 8. C. de nup. l. cum plures 12. §. 3. ff. de administrat. tut. §. item tria, Infit. de excus. tut. l. non tantum 7. ff. de tut. dat. ab his qui, & C. l. 1. & l. sapè 13. ff. de curat. furios. l. si furiosus 25. C. de nuptiis, l. 2. ff. de inoffic. testam. l. tam dementis 21. C. de Episc. audiens. l. nec mandante 8. in fine, & l. his qui 12. ff. de tutor. & Curat. dat. l. Curatorem, ff. de tut. & Cur. dat. ab his, l. 1. C. de ijs, qui ve. et. imp. l. 3. C. eod. l. in copulandis, C. de nupt. l. 3. §. si quis cum minore, ff. de minoribus, l. si Curatorem habens, Cod. de in int. resti. l. cum quadam, C. de admi. tut. l. 1. ff. de Curat. fur. vel prod. l. his, qui in ea, §. ult. ff. de Cur. & tut. dat. l. 1. §. interdum, ff.

de edil. edict. l. ult. ff. eod. l. 2. ff. de Curat. furios, l. his qui in ea, ff. de tut. & Cur. dat. ab his, l. si tutor, ff. de suspectis tut. l. 4. Cod. in quibus cau. tut. §. 1. Infit. de tutelis; ideoque Curatorum indigent auxilio, qui eorum bonis superint. Caus lib. 1. institutionum, tit. de Curatore, l. 1. & 2. C. de his qui, ve. et. impetra. l. ult. §. & si quidem, C. de Curat. furios, l. vel surdo, ff. de privileg. creditor. l. moribus fonticus, ff. de verbor. significat. l. quasitum, ff. de re judicat. l. idem privilegium, ff. de privileg. creditor. l. 2. C. qui da. tuto. poss. Consule Hotmanum, Balduinum, Budeum, aliosve 1. Infit. tit. 23. de Curatoribus. & Cujacium ad l. 1. §. 17. ff. de vent. in possess. mitt. & C. lit. B. pag. 1190. tom. 2. proptereaquod Curatoris munus est, & principaliter bona, & secundario minoris personam defenditare. Julianus in l. consilio, ff. de Curatoribus furior. l. Divus Marcus, ff. de officio Praefecti, l. tutoris 30. ff. de admin. tut. l. 1. ff. de tutelis l. 27. ff. de administr. tut. l. 56. §. 3. ff. de furtis, l. qui fundum 7. §. 3. pro empr. l. tutoris 30. ff. de admin. tut. Hinc Cic. 1. Offic. ibi: Ut enim tutela, sic procuratio Reip. ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissi gerenda est. & Verrin. 3. ibi: Cuius aratem, & solitudinem; etiam si, tutores non essent, defendere. Prætor debuisti, tutoribus defendentibus, non modò Patrias ejus fortunas, sed etiam bona tutorum ademsisti. Hotmanus 1. Infit. tit. 13. de tutelis, §. 1. vers. per person, quæ in prestat.

reglat. non sunt, à lit. A. usque ad D. & vers. ad tuendum, lit. G. pag. 120. & 121. Donellus ad commentationem, l. pactum 22. C. de pactis, tit. 3. lib. 2. pag. 49. num. 1. verum enimverò secuta minoris bona minimè extare supponuntur, ubi satisfactio non verificatur; igitur infirma censenda sit, toto tit. de satisfact. tutorum, vel Curatorum: tametsi minus necessum ducitur ubi Curatoris bona pro ipsius satisfactioe sufficientia esse supponuntur; nam tunc superflua foret Curatoris satisfactio; ac per consequens pro nihilo ducenda, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. fin. C. qui admittit ad bonor. possess. & in proemio decretali ibi Rescriptis superfluis, Clem. exivi, §. quamvis, de verbis. signific. l. testamento 17. ff. de testam. tutel. Arg. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. l. fin. §. & siquidem, C. de Curat. furiosi. textus est in l. ult. §. & siquidem Curator, C. de Cur. fur. dicta l. de creationibus, §. penult. C. de Episcop. audient. l. bonorum 8. ff. de Cur. fur. l. 5. ff. de confir. tut. l. ult. §. idem rescripserunt, ff. de admin. rer. ad civi. Insuper quoque Vulstejū 1. instituit. in princ. tit. 14. de satisfactio. tutor. num. 9. pag. 126. & Balduinum loc. sup. cit. vers. sed hoc non est perpetuum 2. pag. 138.

Secunda Faci Species.

Proceffus cum Curatore agitatus, qui universa requisita haud adimplevisse supponatur: numquid firmus docendus sit.

4 Infirmum fore, per S.C. sancitum fuisse, literis mandat Antonius Capiculus hic, num. 4. ibi: Dominus de Consilio fuit visum, & ita votatum est, quod in præjudicium hereditatis iacentis processus sit nullus: sed quod ex illo possit devenire ad iudicandum super mera hypothecaria circa precedentiam, & graduationem creditorum, attento præcario, & civili possessione apud ipsos existente, vigore præcarii. Thori compend. decis. tom. 1. §. processus agitatus cum Curatore, qui non omnia.

5 Probatur: Ut ritè Curator vocitetur, necessum ducitur, ut omnia requisita essentialia pro ipsius constitutione habeantur; aliqui non nisi nominaliter nuncupandus sit Curator, cum deficiat constitutum, ut edocent Philosophi, si essentialia deficiat constitutum, ad instar hominis Phisicè compositi, qui ex anima, & corpore essentialiter formatur, ac per consequens si unus ex hisce deficiens sit, hominis essentia pessundatur: in nostra porro facti specie haud adimplevisse supponitur Curator; igitur processus cum ipso fabricatus pro nihilo autumat; perinde se habēs, ac si cū Curatore fabricatus textusque fuisset. haud entis enim nullæ extant qualitates, nullaque attributa, l. ejus, qui in Provincia, vers. quoniam, ff. si certum petatur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. 2. de

usufr. l. Pomponius, §. fin. de acquir. possess. l. si servum, §. fin. ff. de action. empti, l. nec ullam, §. si quis absentis, ff. de petit. hered. l. 1. ff. de hered. vend. cap. bona, de elect. cap. ad dissolvendum, de desponsat. impub. l. duo sunt Titii, ff. de testam. tutel. Lin lege 77. ff. de contrab. empt. l. cum res, §. itaque, ff. de legat. 1. l. non putavit, §. non quavis, ff. de bonor. possess. contra tab. Argum. leg. 1. §. nihil, ff. de ineffic. testam. l. si quis sub conditione, ff. de testam. tut. l. ex consensu, §. 1. ff. de appell. inde est, quod nihil, & inutile equipollentia sunt, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. cap. sicut urgeri 1. quest. 1. cum ex nihilo nihil fit, l. sejas, ff. de tutorib. & Curat. l. ejus, ff. de rebus creditis, l. 2. ff. de usufructu, 8 quare juremerito quod nullum, est nullum productum effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. non putavit, §. non quavis, ff. de bonor. possess. contra tab. l. 2. ff. de auctoritate Tutorum, l. si aut nullum, C. de legitimis heredibus, l. non dubium, C. de legibus, l. fin. C. de sentent. ex brev. recitan. cap. illud, de iure patronatus, neque ullum parturit impedimentum, dicta l. 4. §. condemnatum, cap. consideravimus, de electione, cap. qui contra ius, cap. non prestat 52. de reg. iur. in 6. ne rescindi fas, iuraque sinunt, l. nam etsi sub conditione, ff. de iustro rupto, l. obligare, §. tutor, ff. de auctoritate Tutorum, l. tutor, C. in quibus casus in integrum restitutio non est necessaria, cap. ad dissolvendum, de desponsatione impuberum, nec ex tempore convalescere, cap. quod sicut, de elect. cap. non firmatur 18. de reg. iur. in 6. l. quod initio 30. & l. penult. ff. eod. tit.

Tertia Faci Species.

Creditor ex Arrendamenti causa alicui ad triennii tempus concessi, sub certa solutione singulis faciendi annis: numquid aliis creditoribus nondum lapsis annis tribus, prædictis preferendus sit, & an pendente triennio si demortuus fuerit debitor, in bis dumtaxat solutionibus, quæ in debitoris vita debebantur, secus verò post obitum, præferri debeat.

9 Et in solutionibus ante, & post ipsius obitum preferendum fore creditorem, arbitror. est Antonii Capicii hic, in fine, num. 11. edocentis, sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: quoad secundum videlicet super anterioritate, & gradatione iudicavit, quod Baro omnibus præferatur ob prædicta etiam in pagis, quæ concurrerent post mortem conductoris, & quando in causa nihil oppositum de lignaminibus Sylvæarum Baronis, quibus uti potuisset conductor, si Arrendamentum durasset toto tempore, S. C. non habuit rationem; tamen deductionem debuisset pati Baro pro concurrenti quantitate didorum lignaminum. Mastrelli decis. Sicilia 119. num. 14. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. creditor ex

causa Arrandamenti alicui concessi.

10 Probatur: Creditor hoc in casu prior cæteris Creditoribus aliis esse supponitur; ac per consequens creditum suum inesse extarre; tamen si debitor decessisset prædicatur: se habet namque in isthac facti specie debitoris extinctio merè materialiter: quandoquidem extante in suo firmo esse credito, debitor si superstes sit, annuus solutiones facere alitrin-gendus sit. sin vero extinctus; tunc ejus hæres quo aduq; creditu in suo esse supponitur ro-bore, solvere cogitur: cū universa jura activa, passivaq; in hæredē transeant, *l. cum hæres, ff. de acquirenda hæredit. l. hæres in omne, ff. de acquirenda hæredit. l. hæreditas 28. ff. de reg. jur. l. Aristo, ff. de jure liberandi, l. cum hæ-res, de diu. tempo. præf. l. penult. Cod. de ac-quirenda possessi. l. hæres 22. ff. de usucap. l. hæredem 59. ff. de reg. jur. l. 1. ff. si cert. pe-rat. l. 2. Cod. de hæred. act. l. heredes 25. §. an ad stipulatio. ff. familiae erciscunde, l. 4. ff. ad S. C. Trebell. l. si hæreditatem 32. ff. mandati. Consule Cujacium ad cap. penult. de dolo, & contumacia, tit. 14. lit. D. pag. 44. Oroz lib. 2. de Apic. juris civil. cap. 9. nu. 17. pag. 152. Antonium Fabrum 3. Cod. tit. 19. quando liceat unicuique sin. judic. se vindic. def. 6. nu. 6. in allegat. & 4. Codic. tit. 5. de testam. def. 1. nu. 15. in allegat. pag. 636. & in juris prudentia Papinian. tit. 21. de aut. Tutor. princ. 1. illat. 10. pag. 1073.*

Pro decisionis hujuscemodi illu- stratione.

CAPUT UNICUM.

Creditor ex venditionis mercium causa: numquid cæteris præferendus sit credito-ribus.

Creditor mercatori alicui bona alienans sua, de precio debita habita infra dies aliquot per se tuendo; si infra dies hujuscemodi mer-cator decessisset feratur, atque adeo fugam ar-riperit: utrum bona isthæ ab ipso vindica-ri possint; ac per consequens in ipsis præ-ferendus sit, dummodo bona divendita in pri-cco afferantur esse.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesis primæ partis præde-finitio.

Num. 2. & 3. ejusdem primæ partis proba-tio.

Num. 4. secundæ ejusdem Thesis primæ partis decisio.

Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

Num. 7. Thesis secundæ definitio.

Num. 8. & 9. ejusdem probatio.

EI de primo verba faciamus themate; distinguendum esse, autumo. vel mer-ces etiamnum penes emptorem exta-

2 re supponuntur; & tunc in illis præferen-dum fore creditorem, arbitror: siquidem illis in rebus creditor ceu potior se habere disse-ritur, quin potius res sua, aduque sibi solutio fiat; cum precio haud perfoluto divenditio imperfecta sit, adeoque minime rei domini-um translatum, *l. procuratoris, §. si de, ff. de trib. act. l. tertio, §. 1. ff. ad S. C. Maced. l. servo, §. ult. ff. ad S. C. Trebell. l. tutor, in fine, ff. ad S. C. Vell. l. penult. §. ult. ff. de contr. empt. l. nō videtur 22. ff. de acquir. possessi. l. 2. §. si de re 7. C. de pact. int. empt. l. 3. vers. sed hac accusatio, Cod. de jur. emphyteut. lex empto 11. in prin. & §. venditorem, in fin. ff. de ad. emp. l. 1. in princ. ff. eod. l. si quis ab alio, in fin. ff. de re judi. l. stipulationes 72. vers. Celsus, ff. de verb. oblig. l. Julianus 13. §. ult. cum quinque lib. §. ff. de actionib. empt. l. 3. §. prim. ff. eod. l. in vendendo 66. ff. de contrab. emptio. l. venditor 8. ff. de evictio. lex empto 11. in prin. & §. idem Ne-ratius, ff. de ad. empt. l. 3. in princ. ff. eod. l. in conventionalibus 52. §. 1. ff. de verb. obligat. l. ult. §. 1. Cod. mand. l. quod vendi, ff. de contrab. empt. l. procuratores, §. sed si dedi, ff. de tribut. act. Donellus de jure civil. lib. 12. cap. 12. num. 60. & lib. 13. cap. 1. num. 28. & cap. 2. per tot. & lib. 15. cap. 43. num. 40. Hotmanus conf. 20. num. 4. & conf. 22. num. 3. & 7. & conf. 91. num. 9. & conf. 104. num. 4.*

3 quandoquidem venditoris mens conditiona-ta est; ut puta in tantum tibi vendendor rem, in quantum tu mihi refundas precium, *l. hac venditio 7. ff. de contrab. empt. l. si quis fun-dum 37. ff. eod. l. necessario, ff. de periculo, & cō-modo rei vendite, consule supralaudatū Hot-manum conf. 22. nu. 7. lit. C. pag. 111. inde est, quod venditoris mens, precium est; emptoris verb, res, quæ divenditur. inspicio quæso Duarenum ad comment. tit. de hæred. & actio. vendit. cap. 5. per tot. pag. 1023.*

4 Vel merces divenditæ extinctæ esse suppo-nuntur; & tunc aliis anterioribus haud præ-ferendus sit creditor; quare hoc in casu est commentandus Thorus compend. decis. tomo 1. §. creditor ex causa venditionis mercium.

5 Probatur: creditor namq; posterior si pri-vilegiatus esse haud prædicetur, minime an-teriori præferendus sit creditor, *l. si de 12. ubi Antonius Faber, Cujacius, Donellus, id-que genus, Cod. qui potiores in pignor. quare si merces extinctæ esse supponantur, actionis rei vindicationis carere dicitur creditor, ac per consequens alia uti debet actione; adeoque adversus debitorem bona procedere, quæ aliis prius creditoribus hypothecata esse supponitur, cum rei vindicationis actio non nisi pro re actu extante verificari valeat, *l. 2. & l. si ve 16. & l. cum precibus 18. Cod. de probationibus, l. actionem, ff. de act. & obliga. l. loci corpus, §. in confessoria, ff. si ser. vin. l. uni-en, C. de alic. judic. mu. can. sic. l. qui petitorio, ff. de rei vind. l. ult. ff. de rei vind. l. si autem, §. sed, & is, ff. de rei vind. l. si tu me vi deieceris, ff. de vi, & vi arm. l. i. qui se abulit, ff. de rei vin-**

in indic. l. 1. §. perpetuum, ff. si ager voc. pet. l. 1. §. si quid autem, ff. de superfl. ult. Cod. de her. vel act. vend. l. 1. Q. Mutius lib. 2. §. argento, ff. de aur. & arg. lega. l. un. ideo minus, ff. de rei vindic. lex pecunia, Cod. de jur. dot. l. in rem actio 23. ff. de rei vind. l. 43. ff. eod. l. 3. Cod. de servit. & ag. l. 1. Cod. de alien. mut. jud. l. 1. Cod. ubi in rem ad. consule Hotmanum 4. instit. in princ. tit. 6. de act. vers. in duo genere dividuntur, lit. E. pag. 780. & vers. aliqua de re controversiam, lit. B. & C. pag. 782. Baldoinum eod. tit. vers. aut in rem sunt, aut in personam, 6 cum seqq. pag. 619. & 620. inde est, quod antiquitas (ut testatur Gellius lib. 7. cap. ul.) cum de re mobili disceptabatur, litigatores apud Prætores manu simul rem excohibam predebant, solemnibus verbis vindicando, hoc est, propriam asserendo. Quod si de fundo quæreretur, cum Prætores veniebant in rem præsentem, ibique manus conferebant, veluti jam certi, de qua tandem re iudicio pugnarent. Postea cum Romani Prætores, peragratis Italiæ finibus, occupati ipsi in rem præsentem venire non possent, sanctum fuit, ut litigantes ex jure manu conferunt vocarent, hoc est, ut alter alterum ad conferendum manus, in rem, de qua ageretur, vocitaret: simulque professi in agrum controversum, ex eo aliquid, veluti glebam unam, in jus ad Prætores deferrent, deinde iudiciū certis quibusdā verborum formulis peragendum erat, ut Cic. pro Muræna literis mandat. consule Boetium, in Topic. Cic. & planius Agellium, lib. 10. cap. 9.

Si autem de secundo sit sermo casu: creditor mercatori alicui bona alienans sua, de precio fide habita infra dies aliquot persolvendo: si infra dies hujuscemodi mercator decessisse feratur, & fugam arripuerit; tunc bona isthac ab ipso vindicari posse, ac per consequens in ipsis præferendum fore; dummodo bona dividenda in prisco asservantur esse, utpote & per magnū Vicarij forum, & per S. C. prædefinitum fuisse, literis prodit Thorus

compend. decis. tomo 2. vers. creditor, qui alicui mercatori certa bona vendiderit.

8 Probatur: est namque creditor istiusmodi potior in hac re dividendā, ac per consequens adusque ei precium persolvatur, cum per solutionem æs extingatur alienum, l. procuratoris, §. sed si dedi, ff. de trib. act. l. quod vendidisti, ff. de contrahenda emptione, l. tertia, §. 1. ff. ad S. C. Maced. l. servo, §. ult. ff. ad S. C. Trebell. l. tutor in fin., ff. ad S. C. Vell. l. penul. §. ult. ff. de contr. empt. l. non videtur 22. ff. de acq. possess. l. 2. l. si à te 7. Cod. de pact. inter empt. l. penul. C. de rer. perm. l. quod vendidi 19. ff. de contrab. empt. l. arboribus 12. §. ult. l. sed etsi 25. §. 1. ff. de usufr. l. penul. §. 1. ff. de periculo, & commod. lex empto 11. in princ. & §. venditorem, in fi. ff. de act. empt. l. si quis ab alio, in fin. ff. de re judic. l. stipulationes 72. vers. Celsus, ff. de verb. obligat. l. Julianus 13. §. ultim. cum ll. seqq. ff. de act. empt. l. 3. §. 1. ff. eod. l. in vendendo 66. ff. de contrab. emptio. l. venditor 8. ff. de evictio. l. rem in bonis, ff. de acquirend. rer. domin. l. in conventionalibus 52. §. 1. ff. de verb. obligat. Hotmanus 7. instit. §. vendita verò res, ut precium solverit, vel alio modo, lit. D. pag. 237. & conf. 22. num. 3. & conf. 41. num. 9. Donellus lib. 12. jur. civil. cap. 12. num. 6. & lib. 13. cap. 1. num. 28. & cap. 2. per totum, & lib. 15. cap. 43. num. 40. nec refragatur, quod emptoris eadem sectatur, etsi de sui natura habita sit, ubi de re honesta peragatur, verumtamen non nisi revocabiliter commentandum erit: ut puta ex suppositione, quod si tu precium mihi non persolvas rem repetos, secus verò si persolvas, Ant. Faber 4. C. tit. 33. de act. empt. def. 8. pag. 437. cum intentio veditoris sit pretium, emptoris verò res, l. solutionis 176. ff. de verb. signif. l. liberatio 47. ff. quib. mod. toll. obligat. l. solutionis 54. ff. de solutionibus, l. 9. ff. de pignorat. act. l. 5. §. ult. l. 113. l. 14. ff. quib. mod. pign. l. 3. ff. de fidejuss. consule Hotmanum 3. instit. in princ. tit. quibus modis obligatio tollitur 17. lit. E. cum seqq. pag. 696. ut supra demonstratum fuit.

DECISIO LXXXVIII.

IN Causa Excellentis Comitis Merconi cum Nicolao Anello Imperato: primo dubitatum est, an dicto Nicolao Anello conductori introituum Terræ Pedimontis debet fieri remissio ob probatam insolitam mortalitatem in dicta Terra, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Conductor alicujus terræ: numquid ei ob probatam infuetam in præfata terra mortalitatem, remissio aliqua fieri debeat. quid etiamnum prædefiniendum, si in conductionis instrumento clausula isthæc adiecta sit: *omni legis auxilio remore.*

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. & 3. jusdem probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ decisio.
- Num. 5. ejusdem probatio.
- Num. 6. Thesis tertiæ finitio.

A'num.

A num. 7. usque ad finem, ejusdem Thesis tertie probatio.

- R** Emisionem mercedis esse faciendam hoc in casu juxta probatam mortalitatem, reor primo: quare ly *ultra dividiam* (ceu fonnariur Capicuis *hic*, num. 1. Thorus *compend. decif. tomo 1* §. *remissio mercedis, an fieri debeat*. Regens Tapia, alique apud eundem Thorum) mortalitatis causa hic merè materialiter se habet, inde est quod si nil probasse feratur, nil eiremitendum foret.
- 2 Probatur: remissio namque in isthac facti specie cum probatione mortalitatis compensanda est, *licet certis annis 8. Cod. locati. l. ex conducto 15. §. Papinianus alias, l. si nro. ff. eod. l. 1. §. ult. de astim. at. l. plerumque 11. de iure dotium, l. 1. Cod. locati. l. si merces 25. §. vis maior, ff. eod. l. videmus 71. §. 1. ff. eod. l. cum quis 38. l. si curat Cornelius 82. de solution. argum. l. si quis domum 9. §. 1. ff. locat. casus namque fortuiti ad dominum pertinet, l. que fortuitis 6. Cod. de pignor. at. & ex locatione nec dominium transferitur, l. qui scit 35. §. 1. ff. de usur. nec possessio, l. non solet 39. ff. locat. Anto. Faber 4. Cod. definit. 3. §. 22. & 30. & 54. tit. 42. de locat. siquidem si conductor mortalitatem hanc prævidisset; profecto haud terram conduxisset, l. cum quis 38. l. si cum Cornelius 82. de solutionibus, l. si quis domum 9. §. Julianus, alias l. si quis fundum, ff. locati. Cōsule supra laudatum Antonium Fabrum 4. Cod. tit. 42. de locato. def. 30. nu. 2. in allegat. pag. 475. quæ enim extra contrahentium mentem extant, nullam parturitur obligationem, nou omnis, ff. certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata inutiliter, ff. legatis 1. l. cum rale, §. ult. ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transactionibus. Conann. comment. jur. civil. lib. 7. cap. 1. num. 13. igitur de conductoris mente est, ut ei remissio fiat de eo, in quo detrimentum habuisse perhibeatur, juxta tritum dictærium illud: *sentiens commodum, &c. l. 1. §. fin. ff. de aqua pluvial. arc. l. cum filio, ff. ad syllan. l. secundum naturam, ff. de reg. jur. l. Plantis, ff. ad leg. falcid. l. quories, ff. ad Trebell. fin. §. sed cum, Cod. de furtis, l. supervacuam, Cod. de tempor. in integ. restit. l. Julianus, §. ex debito, ff. de actionibus empti, l. secundum naturam, ff. de reg. jur. §. item pretium. Instit. de empt. & vendition. Terent. comed. 4. att. 5. §. fen. 3. in fin. ver. multa ex quo 3 igitur remissio à damni passi probatione regulanda erit, ac per consequens si nil probet, nihil ei remittendum, relaxandumque**
- 3 est. quæ enim facti sunt probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captiv. & possim. reversi. l. si emancipati 9. Cod. de collationib. l. 1. Cod. de probationibus, l. quæcumque, §. fin. ff. de publicanis, l. assecratio, Cod. de non num. pecun. cap. cum Ioannes, §. verum, de fide instrum. l. licet, de consuet. lib. 6. enim verò compensatio

est crediti, & debiti inter se contributio, l. 1. ff. de compensationibus, & juxta iustinianeam constitutionem haud admitti, fas est, nisi liquida ex causa obiciatur, *lule. Cod. de compensationibus, §. in bonis. Instit. de actionibus*, ubi plura Pichardus, Arnoldus, Vinius lib. 1. selectar. cap. 10. Inde fit, quod solutionis naturam sectatur, l. 4. Cod. de compensationibus, l. 4. ff. qui potiores. Donellus in l. ult. Cod. de compensationibus. queis porro in thematibus compensationem fieri, quibus verò non. consule textum in l. cum sortem 26. §. si centum 4. ff. de cond. indeb. l. in rebus 18. §. ult. ff. commodati, l. 7. §. ob donationes §. si solus. matr. l. si convenerit 18. ff. de pignor. action. l. 4. l. si debeat 22. ff. de comp. l. 4. Cod. eod. tit. Paulum lib. 2. sent. tit. 5. cap. 1. de mutuis petit. l. ult. Cod. de compensation. l. si non sortem 26. l. naturaliter, l. si pena 19. ff. de condit. indeb. l. quæcumque 14. ff. de compen. l. 2. Cod. eod. tit. l. 4. Cod. de compen. l. 4. ff. qui potiores, l. idem 12. l. ult. ff. de compen. l. 3. Cod. de compen. l. fin. Cod. commodati, l. is, qui rem §. 9. ff. de furtis, l. 2. §. 1. ff. de rebus creditis, l. si rudi 7. §. ob donationes, ff. solut. matrim. l. fin. Cod. de compen. l. si debe at 21. & Donellus in l. constat 4. l. neque 6. Cod. de compensat. Schifordeg. lib. 1. ad Ant. Fabr. tract. 2. qu. 2. Cujacium lib. 8. obser. cap. 16. & lib. 15. cap. 12. Arnold. Vinium lib. 1. selectar. cap. 50. Bronchorst. enantioph. cent. 2. assert. 41. Donellus in l. ult. Cod. de compen. Gentil. disp. juris civilis, cap. 3. Schifordegerum ad Fabrum tract. 1. cap. 3. Merlinum de pignoribus tit. 2. fol. 67. Pichardum §. 30. de actionibus. Bronchorst. cent. 2. assert. 43. Hotmanum lib. 2. obser. v. cap. 18. Fornerium lib. 2. rer. quotid. cap. 14. Brissonium lib. 2. de solut. rer. quot. de compen. Hotmanum in epist. de compen. Fachineum lib. 1. controver. cap. 6. cum sequ. Schifordeg. tract. 1. qu. 5.

- 4 Remissionem mercedis conductori minis remittendam fore, reor secundo, si clausa resignationis in instrumento adjecta fuit, quæram causa conductor in instrumento se obstrinxerit, hoc in casu non petiturum. est Antonii Capicii, *hic*, num. 1. Thorii *compend. decif. tomo 1* §. *remissio mercedis an fieri debeat*. Tapie, aliorumque apud eundem Thorum.
- 5 Probatur: ubi quis juri privato cessisse feratur suo (quod proculdubio jura, legesve finunt, l. si quis in conscribendo, C. de Episcop. & Cleric. l. penul. Cod. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad Apostolicam, de regular. cap. si de tertio, in privileg. siquidem nemini injuriam irrogat, l. iniuriarum, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhib. l. qui iniuriarum, §. is qui, ff. de iur. iurand. l. iurejurando, l. quod Reip. l. iniuriarum, ff. de iniurijs, l. luminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eod. tit. l. si donatus, §. si quis in debitor, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvial. arc. cap. cum Eccl. 21. vers. quia, de election.) toties de eo amplius rogare, haud fas

est, siquidem extinctum supponitur dominium, quod amplius reviviscere non potest. *cap. omnis 27. de regul. jur. in 6. l. omnia, ff. de reg. jur. in 6. l. ferè quibuscumq; ff. eod. l. prout. C. de solutionibus, l. si possessor, §. penul. ff. de petit.*

hæreditatis. in nostro porro themate, & omni legis præsidio, & clausulis defectu resignavit, cum in hisce facultatem resignandi habuisset supponatur, etenim quilibet privato juri cedere quit suos, igitur, &c.

Secundo in eadem causa dubitatum fuit, an Nicolaus Anellus; qui tempore dicti Arrendamenti erat creditor Ducis Traiecti: ex cuius cessione venit dictus Comes, possit saltem retentionis iure uti, & dicere, quod vult retinere tantum de ista summa cessa, quantum erat summa sibi debita, &c. *Hæc Antonius Capicius, num. 2..*

Secunda Facti Species.

Creditor si compensationis juri, ac omni juris auxilio, cunctisque exceptionibus resignasse supponatur: numquid creditum, cum debito suo compensare possit, si deinde debitor effectus sit.

6 Debitum cum credito haud compensari posse, reor. est Antonii Capicii, *hic à num. 2. usque ad finem.* Thorii compend. decis. tomo 1. §. compensare an possit debitor, creditor effectus.

7 Probatur: vel firmiter resignasse prædicatur iuri, vel non. Si primò quis haud scit minimè compensare posse, Antonius Faber 4. Codicis tit. 42. de locat. definitione 53. per totum. Siquidem pacta, conventionesve legem contrahentibus refundunt, *l. 1. §. si convenerit, ff. de positi, l. contrahens 25. de reg. jur. l. lege, ff. de pactis convent. l. 1. Cod. de operibus libert. l. 1. Cod. commodati, cap. contrahens, ff. de reg. jur. lib. 6.* etenim tamen à primordio extant voluntatis, ex post facto fiunt necessitatis, *l. non idcirco in fine, ff. de contrah. empt. l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis in princ. ff. de curatore furiosi, l. sicut ab initio, Cod. de actionibus, & obligation. l. eo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis argentum, §. fin. Cod. de donationib. quare ultra agendum conventionem, nullum prodire queunt effectum, *l. non omnis ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rer. dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. de lentur, l. legata inutiliter ff. de legatis 1. l. cum vale, §. ult. ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transactionibus.* Connanus comment. jur. civilis lib. 7. cap. 1. num. 13. compensationem namque juris exceptio est, *l. præscriptionem, l. si quidem, de exceptionibus, §. in bona fidei, Institut. de actionibus.* Donellus in *l. ex causa 2. Cod. de compensationibus, num. 2. & in l. si constat 4. eod. tit. num. 11.* quæ in jure suum obtinere debet locum, si ipsi non resignavit, siquidem resignatio rei dominium extinguit, quod nunquam amplius reviviscere, leges, juraque sinunt: utpotè supra commonstratum fuit; cum unusquisque huic resignare*

8 possit, *l. penul. Cod. de pactis, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcop. Cleric. cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad apostolicam, de regularibus, cap. si de tertia, de privilegijs, Ti-*

raquell. de jure primog. quest. 24. num. 4. cum seqq. Donellus in *l. si filius penultima, Cod. ad Senat. Consult. Macedonianum.* Quæ cum ita sint. jure merito compensationem rogare nequit; alioqui pugnantia sederentur, scilicet resignasse, & non resignasse, quod per absurdum foret, cunctisq; in dispositionibus effugendum, *l. ita si 39. in fine, ff. oper. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libert. l. 2. Cod. de noxalibus actionib. cap. in genesi, de electione.* Sin infirma; tunc nullus decisionis locus refunditur: cum à falso arguatur supposito: supponitur etenim, firmam fore resignationem; quod falsissimum est. inde est, quod facto, secus verò verbo id commonstrandum est. hinc Cicero 1. offic. Omnis virtus in actione consistit. & pro Plancio: Virtus integritas, probitas in homine non lingua volubilitas, non ars, non scientia requiri solet. & in Sal. Ea magna voluptas est, æqualem, ac parem verbis vitam agere: atque ita vivere, ut omnis oratio moribus consonet. & 3. Tuscul. Sunt qui cum populi non solum commoda, verum etiam salutem oppugnant, & impediunt, oratione alioqui volunt, ut populares esse videantur. ut C. Gracchus, cum largitiones maximas fecisset, & effudisset æarium, verbis defendebat æarium. & pro Marco Cælio. Tu qualis es, talem te esse existimes, ut quantum à rerum turpitudine abes, tantum te à cunctorum libertate sejungas. Deinde, ut ea in alterum ne dicas, quæ cum tibi falsò responsa sine erubescas.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Compensatio: numquid adversus dotale instrumentum admittenda sit, contra quod ex consuetudine nil opponi fas est, si exceptioni hujuscemodi resignasse prædicetur.

Compensatio: utrum per stationis unius debitorem, & alterius creditorem fieri possit, si de jure infirma sit, secus verò consuetudine loci inspecta.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ definitio.

A' num. 5. usque ad finem, ejusdem probationis.

Empensationem adversus dotale instrumentum haud admittendam esse contra quod ex consuetudine nil opponi fas est: si exceptioni hujusmodi resignasse predicetur existimo 1. est adversus Afflictum *decis. 121. nu. 4. 5. & 6. Puteum decis. rom. 452. parte 2. Sordū in tract. de alimentis, tit. 8. privileg. 53. Molfesum in comm. ad consuetud. napo. parte 4. quest. 1. de renunciatione nu. 17. Cacher. *decis. pedemont. 92. num. 18.* alioque. Thorus Author est *compēd. decis. vers. compensatio an admittatur adversus instrumentum dotale.**

Eodem prorsus medio, quo secunda facti species decisionis istiusmodi cōprobata fuit, probatur: propterea quod utrobique eadem, prorsus urget ratio, ac per consequens eadem juris statutio, *h. his solis, vers. satis etiam cauere putamus, Cod. de revocandis donationibus, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. litem veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione hered. l. illud, ff. ad leg. aquilam, l. si posuiderit, §. 2. ff. ad leg. ul. tim. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. l. a Titio, ff. de furtis, §. si igitur in iust. quod cum eo:* inde fit, quod potius ratio, quam verba spectanda sunt, *l. si re, §. aliud, ff. de excusat. in p. secus verò ē diverso l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber. hinc Cicero ad Brutum 16. nihil per se amplum est, nisi in quo iudicii ratio extat. & 4. Tuscul. bene adhibita ratio erit quid optimum sit: neglecta multis implicatur erroribus. & 1. offic. de homine 119. societatis humana vinculum, est ratio, & oratio qua dicendo, communicando, iudicando discipulo, cōciliis inter se homines, coniungitque naturali quadam societate. neque alla re alia absumus a natura ferarum.*

Compensationem per stationis unius debitorem; & alterius creditorem fieri posse; si de jure infirma sit, secus verò consuetudine loci inspecta existimo 2. est Afflicti *decis. 192. aliorumq; Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. compensatio an fieri possit contra fscum.*

Probatur; tametsi consuetudo nec naturalis, nec divino derogari quid iuri, *cap. cum tanto xi de consuetudine, cap. mala, cap. veritatem, cap. consuetudinem 8. dist. cap. usus 11. dist. cap. cum contingat de foro competenti, cap. cum Ecclesia de causa possessionis, cap. 1. de his, que sunt a maiori parte capituli, cap. ad nostram, cap. ex parte de consuetudine, l. 1. ff. de iuris, l. idem 10. §. si procurator, ff. mandati, ff. venditor 13. §. si constat, ff. communia praediorum, litem, §. 1. quod cuiusque. Tridenarium sess. 24. de reform. c. 20. Iustinianus novella 134. ibi: quæ improbe excogitata sunt, ea nec longa consuetudine confirmari volumus. Suarez lib. 7. de legibus cap. 19. Basilidus de ma-*

rim. lib. 6. cap. 4. Augustinus Barbofa in laudato cap. cum tanto xi, idque genus, cum consuetudo huius inferior sit, enim vero naturale vel divinum jus immutabile est adeoque bonum, & æquum, l. penult. ff. de iustis. & iure. inde fit quod quicquid his obversatur iniquū est. nec firma contra libertatem Ecclesiasticam, nempe ut in causis Ecclesiasticis populi placitum pro sententia, seu lege habeatur, cap. ad nostram 3. cap. cum inter de consuetud. cap. Clerici 8. de iudiciis, cap. quod Clerici de foro competenti, cap. noverit de sentent. excomm. Suarez in defens. fidei lib. 4. cap. 32. per totum. Borrellus in summa decis. par. 1. tit. 4. nu. 143. Marta de iurisdic. 4. par. cent. 1. casu 63. Barbofa in laudato cap. Clerici 8. & in cap. ad nostram. alique. siquidem laici Ecclesiasticarum causarum & incompetentēs, & incapaces sunt. adeoque ipsorum sententia nulla est, cap. decernimus de iudiciis, auth. statumus, Cod. de Episcopis, & Clericis, cap. at si Clerici, 4. cap. Clerici 8. cap. cum non 10. de iudiciis, c. placuit, cap. Clericum, & fere per totam 11. quest. 1. cap. nō ratione incidentia, prorogationis, aut consuetudinis fieri valet competens, c. si diligenti, cap. significasti de foro competenti, cum populi constitutio immunitati, libertatique Ecclesiasticæ derogare nequeat, cap. Ecclesia, c. qua in Ecclesiis de consuet. cap. Clerici de iudiciis, c. cum terra de elect. causans de prescript. enim vero populus potius edocēdus, quam sēclandus sit, cap. decendur 62. dist. nec inanes ejus voces audiende sunt, l. ad bestias 31. ff. de penis, l. decurionum 12. Cod. de consuetud. cap. unusquisque 22. quæst. 4. §. prius vatus 17. §. qui, & quibus: quare jure merito consuetudines, que gravamen Ecclesiæ inferunt, haud servandæ sunt, cap. consuetudines 1. de consuetud. cap. mala 8. dist. cap. 1. de consuetud. in 6. c. unico de Cleric. non resident. eodem tit. c. 2. de penis. & remiss. eodem clem. 2. de rebus Eccles. cap. usus, cap. consequens 11. dist. cap. omnia 12. dist. cap. ad nostram, cap. cū venerabili, cap. final. de consuet. cap. cum causa 8. de re iudic. cap. cum terra de elect. c. ex frequentibus de iustis. cap. de his, que sunt a maiori parte, cap. Clerici 8. de iudiciis, cap. quanto de censibus, cap. noveris de sent. excomm. auth. cessa, Cod. de Sacros. Eccles. Concil. Saliburgense tempore Martin. 5. canon. 3. ibi: consuetudines que gravamen Ecclesiis inducere dignoscuntur invalidas publicamus Augustinus Barbofa in laudato cap. consuetudines, Martha de iurisdic. 4. par. cent. 1. casu 63. Suarez de legibus lib. 7. cap. 18. & 19. & in defens. fidei lib. 4. cap. 32. Hunnius in encyclop. tit. 4. quæst. 2. de consuetud. alique. nec ille, que profanos introducunt usus in Ecclesiis, cap. cum decore 12. de visa, & honestat. Cleric. cap. irreligiosa 3. de consecr. dist. Synodus Carthagenensis canone 63. Cōcilium Salzeburg. canone 17. Toletanum canone 19. Senonense canone 16. Concil. Altfiodi. canone 9. Concil. Gabilon. canone 9. Concil. Toletan.

3. in fine, Concil. Barchar. 2. canone 60. Synodus 6. in Trullo canone 24. & canone 62. extravag. unica de vita, & honestat. Cleric. Divus Petrus Chryfologus serm. 129. S. Gregor. Magnus lib. 10. epistol. 71. Amaya in l. unica, Cod. de majuma num. 28. Cujacius in laudato cap. cum decorum, ubi Alteserra, Petrus Gregorius lib. 4. partit. tit. 8. cap. 6. & lib. 39. synag. cap. 5. Augustinus Barbofa in dicto c. cum decorum, & de jure Eccles. lib. 1. cap. 40. num. 57. & lib. 2. cap. 3. num. 15. & 11. de officio Parochi, cap. 6. num. 11. implicat enim profana sacris misceri, cum Ecclesia orationis locus sit. secus verò chorearum theatraliumq; ludorū Concil. Cabilon. canone 18. Afric. canone 27. & in Brachar. canone 8. Synod. Rhemenf. 12 cap. 35. lib. 6. capit. carol. cap. 193. & quæ extra Ecclesiam venialiter exercentur intra eamdem fieri, haud fas, canonesque finunt, ceu tradit Strabo de rebus Eccles. c. 1. uti extant confabulationes, & colloquia Gregorius X. in Concilio Lugdun. generalis ibi: cessant vana, & multo fortius feda, & profana colloquia: cessant confabulationes qualibet: sine postremo quacumque alia, quæ divinum possunt turbare officium, aut oculis divina majestatis offerenda, ab ipsis prorsus extraneæ, ne ubi peccatorum est venia postulanda, ibi peccandi detur occasio, aut deprehendantur peccata committi, quæ ad Sanctis commédatur patribus; scilicet à Divo Ambrosio, lib. 3. de virg. Christostomo homilia 38. ad populum. Divo Ilidoro epist. 45. Divo Clem. lib. 8. constit. apostol. c. 11. Theodulph. Episcop. Aurelian. epistola ad Sacerdot. num. 10. sic de scenicis; alique quod similibus in locis, ubi Clerici inhabitant, esse edificandum, cap. his igitur 23. dist. cap. penult. 34. dist. l. placet 17. Cod. de Episcop. & Cleric. Concil. Altiifiod. cap. 40. Concil. Turon. canone 8. Eugenius II. in Sydon. Rom. cap. non oportet de consecrat. dist. 5. Divus Augustinus lib. 2. de Civit. Dei, cap. 13. licet prisca insepulta tempestate choreæ in sanctorum martirum festivitatis ducebatur Conciliū Toletanum 3. relatum in cap. irreligiosa de consecrat. dist. 3. consule Senecam lib. 19. epist. 109. Quintilianum lib. 11. instit. orat. c. 3. Horat. de arte poetica.
- 13 Verumtamen si consuetudo sit rationabilis, ac præscripta positivo sive casareo, sive canonico derogare potest juri; cum consuetudo sit jus quoddam moribus introductum, quod pro lege observatur, cap. consuetudo 1. dist. cap. finali de consuetud. l. de quibus 32. ff. de legibus, l. 33. tit. eodem, l. sed ea, ff. eodem, cap. ut litigantes de offic. ordin. in 6. cap. cum de beneficio de præbend. eodem lib. 5. ex non scripto instit. de jure naturali, l. 3. Cod. quæ sit longa consuetudo, l. minime, ff. de legibus, l. si de interpretatione, ff. eodem tit. cap. cum dilectus de consuetud. cap. auditis 15. de præscrip. cap. finali de offic. Archidia. cap. irrefragabili 13. de officio ordinari. cap. cum contingat de foro competenti, cap. Romana 3. S. debet de appel-

lat. in 6. l. 1. ff. de albo scribendo, l. 1. & final. C. de emancipat. liberor. cap. cum tanto 11. de consuetud. cap. mala, cap. veritatem, cap. consuetudinem 8. dist. cap. usus 11. dist. cap. cum contingat de foro competenti, cap. cum Ecclesia de causa possessionis, cap. 1. de his quæ fiunt à majori parte, cap. ad nostram, cap. ex parte de consuetud. l. 1. ff. de usuris, l. idem 10. S. si procurator, ff. mandati, l. venditor 13. S. si constat, ff. communia prædior. item, §. 1. ff. quod cuiusque Tridentinum loco supra laudato, Augustinus Barbofa in dicto cap. tanto 11. de consuetudine. Suarez 7. de legibus, cap. 19. Basilus de matrimonio lib. 6. cap. 4. Canisius in relectionibus in dicto cap. cum tanto. alique supralaudati Auctores Corasius in l. de quibus 32. Cod. de legibus num. 15. pag. 281. Balduinus 1. institut. tit. 2. de jure naturali gentium, & civili, vers. legem imitatur pag. 34. Ultejus 14. eod. tit. §. ex non scripto num. 12. siquidem sicut lex humana positiva prior per posteriorem perimi valeat, l. sed & posteriores 28. ff. de legibus, cum lex positiva loco, tempori, & personis adaptari debeat, quæ sæpe numero mutari assolent inde fit, quod mutata ratione legis, mutatur ipsamet lex ita assolent, etiam non contraria consuetudine positiva lex tolli poterit, cum consuetudo posteriori lex, non scripta sit, uti edocet Arellano lib. 1. antim. 4. cap. 9. num. 5. facit Tertull. de cor. milit. ibi: consuetudo etiam in civilibus rebus pro lege suscipitur cum deficit lex: nec differt scriptura, an ratione consistat, quando & legem ratio 16 commendat; secus verò differendum ubi consuetudo, vel non foret præscripta, l. 1. Cod. quæ sit longa consuetudo. Cujacius in parat. ad illud tit. & lib. 2. feudorum, tit. 1. Melan. par. 3. miscell. cap. 5. Consule Hotmanum ad pandectas tit. de legibus num. 10. Pichardum in §. ex non scripto, Instit. de jure naturali. Duarenum eod. tract. cap. 8. & disp. 1. cap. 31. Osualdum lib. 1. Donelli, c. 10. lib. 1. Cujacium lib. 2. question. Papin. in l. 1. ff. de usuris. Sua rez de legitimis lib. 7. cap. 18. & 19. Amaya in l. 2. Cod. de annon. num. 5. Bronchorst. cent. 1. assert. 9. Robertum lib. 2. rerum iudicat. in principio Menoch. lib. 1. de arbit. qu. 71. per totam, vel esset corruptela. Justin. novella 134. ibi: quæ improbe excogitata sunt, ea nec longa consuetudine confirmari volumus, l. 3. Cod. quæ sit longa consuetudo. quare iura inter se altercantia, ac Auctores diffidentes ritè isthac adjecta distinctione conciliari queunt. Inpincito supralaudatos Auctores, & præsertim Goveanum in l. 2. ff. de vulgari, & Cujacium lib. 20. observat. cap. 1. Revardum de auctoritate prudentum cap. 16. Donellum lib. 1. commentationem cap. 10. & Cujacium lib. 2. feudorum cap. 1. Duarenum lib. 1. disput. cap. 32. Petrum Fabrum lib. 2. senectutium, c. 22. cum nonnulla iura doceant consuetudinem legitime præscriptam esse servandam, scilicet textus in l. cum de lanionis, §. Assinam, ff. de fundo instructo, l. si servus plurium, §. fin. ff. de l. gat.

gat. l. si publicanus in fines, l. licitatio, §. eodē, ff. de publicanis, l. non tamen, ff. de donat. l. 3. c. de Episcop. audientia, l. si quis donaturus, ff. de usufructu, l. venditor, §. si constat, ff. communia priorum, l. quod si nolis, §. qui assidua, ff. de edict. edicto, l. si fundus, ff. de evictionibus, l. 3. §. ult. ff. de testibus, l. sine hærede, §. Lucius, ff. de administ. tut. l. cum alimenta, ff. de alimentis, l. unumvis, ff. de pollicit. l. semper, ff. de legat. 3. l. 1. ff. de decur. l. 1. §. de albo scribendo, l. ut gradatim, §. & si lege, l. honor, l. munerum, §. mixta, ff. de muneribus, & honoribus, l. usum aque, Cod. de aqua ductu, l. si non speciali, Cod. de testam. l. in totis, Cod. de adificiis privatis, l. 16. metallum, Cod. de metallis, l. 12. l. super, Cod. de iure fisci, alia verò non, ut pote supra demonstratum fuit; igitur quicquid iure infirmum esse supponitur, per consuetudinem roborari potest, igitur, perinde se habet lex nostro in themate, ac si haud promulgata fuisset. hinc Cicero in Lælio: maxima est vis vetustatis, & consuetudinis, non modo in hoc quod est animal, sed in iis etiam, quæ sunt in animo, consuetudo valet, cum locis etiam ipsi montuosis delectemur, & sylvestribus, in quibus diutius commorati sumus. & l. de legibus: corruptela male consuetudinis, igniculi extinguuntur à natura dati, exoriunturque, & confirmantur

vicia contraria. & §. in Verrem. de consuetudo peccandi quantum habes iucunditatem in improbis, & audacibus, cum pena absuit, & licentia consecuta est. & de lege agraria ad pop. contra Rull. non ingererantur hominibus mores tam à stirpe generis, & seminis, quam ex iis rebus, quæ ab ipsa natura loci, & à vita, consuetudine suppetunt. & 2. Tusc. consuetudinis magna est vis: pernoctant venatores in nive, in montibus iri se patiuntur. & 2. Tusc. consuetudo laborum per passionem dolorum efficit faciliorem. nam ferre laborem, contemnere vulnus, consuetudo docet. & pro Milone: magna est illecebra peccandi, impunitatis spes. & 2. ad Heren. consuetudo peccandi, maleficii suscipiendi remouet dubitationem. & 6. actio. in Verrem. omnes religione moventur, & Deos patrios quos à maioribus acceperunt, colendos sibi diligenter, & retinendos arbitrantur. & 3. Tusculan. qui multa sunt sepe perpassi, facilius ferunt quicquid accidit, obdurvisseque sese contra fortunas arbitrantur. ut ille apud Euripidem

*Si mihi nunc tristis primum illuxisset dies
Ne tam erummofo navigassem solo:
Esset dolendi causa ut iniecto equulei
Fræno, repente tañu exagitantur novo
Sed iam subiectus miseris obtorpui.*

DECISIO LXXXIX.

IN Causa Joannis Baptistæ de Vvo cum illis de Campora, super invaliditate testamenti quondam Sanctæ de Vvo, quo dicti de Campora se tuentur: primo dubitari contingit, an ex quo in testamento dictæ Sanctæ non adsunt legitimæ sollemnitates; & prædicti de Campora possident hæreditatem, in qua eorum quondam Pater fuerat institutus per dictum Sanctam in testamento non sollemni, possint conventi uti retentione, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Hæres in testamētariis minus sollemnibus institutus tabulis: numquid ad hæreditatis restitutionem virtute codicillaris clausulæ duos per testes probatæ asstringendus sit.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

A. num. 2. usque ad 7. ejusdem probatio.

Num. 7. & 8. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 9. ejusdem Thesis secundæ probatio.

filium Alexandri fuit votatum in favorem possessorum, qui per duos testes probaverant de clausula codicillari Thori compend. decis. ver. bares institutus in testamento minus sollemni an teneatur, aliorumque.

2. Probatur: Codicillaris namque clausulæ virtus eadem profecto est; ut si quod ago haud ut Testamenti factio firmâ ducatur; saltem illo pacto; quo possibile ducitur, l. fin. vers. illud, C. de codicillis, l. 1. ff. de iur. codicillor. l. Lucius 89. §. ult. ff. de legatis 2. l. 3. ff. de testam. militum, l. ultim. §. ult. C. de iur. codicillorum, l. 11. ff. de manumiss. testam. l. coheredi 13. §. cum filia de vulgari, & pupill. substituit. l. ex ea scriptura, qui testam. facere possunt, l. ultim. §. 1. C. de nov. Cod. Consule Hotmanum cons. 54. num. 3. pag.

I Aud esse asstringendum duco. est Baldi Alexandri, Antonii Capicii hîc, num. 4. memorantis sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: & per hoc con-

pag. 263. Donellum lib. 7. jur. civil. cap. 18. num. 46. pag. 176. Vultejum 2. institut. tit. ultim. de codicillis, num. 3. pag. 369. ac per consequens fideicommissi vi, firmum censendum sit. Inspecio Augustinum Barbof. tract. var. in clausula 21. Codicillaris, pag. 369. quare si per binos id communestretur testes: jure merito Testatoris velle suo in genere firmum testare fas est. Connanus 9. jur. civilis. cap. 6. num. 1. pag. 704. cum defuncti voluntas, si juribus haud obversetur, quippe ut lex habenda erit, cap. nos, cap. si heredes, cap. indicante, de testamentis, l. 1. C. de sacros. Eccl. l. verbis civilibus, ff. de verborum signific. l. hereditas etiam, ff. de petit. heredit. l. vel negare, ff. quemad. testam. aperiantur, l. ultim. ff. de reb. eorum qui sub iute. sunt, l. in testamento, ff. de fideicommissis. Argum. l. conditio 14. l. filius 15. ff. de conditionib. instit. l. nemo 55. l. si quis iniquilinos 112. §. ultimo, cum l. sequent. §. ultimo, ff. de legat. 1. l. filium 24. C. famil. erisc. l. si ita quis 74. ff. de hered. instit. l. 1. & 2. C. de testam. milit. l. servo 113. §. ult. ff. de legatis, l. quidam in suo, ff. de conditionib. & demonstration. l. nemo potest, ff. de legatis 1. l. Pomponius 13. §. 1. ff. de acquirend. possess. 3 inde est. quod haeres Testatoris velle haud adimplens, Canonico, & Caesareo juribus inspectis rebus in Testamento relicti privandus est, cap. Salvator 11. quest. 1. cap. licet universis, de voto. Concilium Colonienfe celebratum anno 1536. pag. 13. cap. 10. Auth. hoc amplius C. de fideicommissis. Auth. de Ecclesiast. tit. §. si autem haeres Auth. de hereditibus, & Falcidia, §. si quis non implevit, collat. 1. l. si patroni filius, §. qui fideicommissa, ff. ad Trebellianum, ibi: Cur enim non videatur indignus, ut qui desituit suprenos defuncti preces consequatur aliquid ex voluntate? tutor 31. §. quae tutoribus, l. si quis sepulchrum, §. funus, ff. de relig. & sumpt. l. unica, ff. de confirm. tutor. l. si peculium, ff. de statu liber. l. nessenius, ff. de excusat. tutor. Paulus lib. 3. sentent. tit. 5. §. omnibus, l. si quis in suo, C. de inoff. l. penult. Cod. de legatis, l. cum filio 111. ff. de legatis 1. Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 15. num. 25. Covarr. & Cujacius, in

cap. si heredes 6. de testam. Idem Cujacius 4 ad Paulum lib. 3. tit. 5. propterea quod neu ut Testam. ent, in quo septe reposcuntur testes, l. hac cōsultissima 21. C. de testib. l. cum tabulas 7. ff. de bonor. possess. secund. tab. l. 3. ff. si tabula testamenti, l. si unus 12. l. hac cōsultissima, C. de testam. l. heredes palam, §. in testamentis, ff. eod. tit. Hotmanus, Baldwinus, Vultejus, Budeus, idque genus 2. instit. §. sed cum paulatim, de testam. tit. 10. et si nemo in re propria. Hinc Cic. pro Rose. Amer. ibi: More majorum comparatam est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent, & pro Fontejo; ibi: Noluerunt majores nostri, hanc patere inimicitias viam, ut quem quisque odisset, eum testimonio possit tollere. Eminentur enim sepe in eos, quos oderunt, qui numerus identide ad ejus revocatione pollulatur. Auth. de testamentis imperfectis, §. & si quidem, in fraud. §. 1. ff. de testam. milit. Balduinus 2. instit. tit. 11. de militari testam. in princ. pag. 267. cum res per quas causas gignuntur per easdem dissolvantur, l. nihil tam naturale 35. l. omnia, l. ferè quibuscumque, ff. de regulis juris, l. prout, C. de solution. l. 3. ff. de rescindenda venditione, l. 3. §. in amittenda, ff. de acquirend. possess. l. 3. C. unde Cognati, l. 3. §. 1. ff. de bonorum possess. cons. tabulas, cap. omnis 27. quest. 2. cap. omnis res, de regulis jur. in decretalib. Inspecio quaso Petrum Fabrum in supralaudat. lege nihil tam naturale 35. de regulis juris, pag. 167. neu ut Codicillis in 6 quo quinque etiam non rogati, l. finali, §. finali; ibi: In omni autem ultima voluntate, excepto testamento quinque testes vel rogati, vel qui fortuito venerint in uno eodemque tempore debent adhiberi, Cod. de Codicillis, l. Codicillis 91. §. finali, ff. de legatis 2. l. finali, Cod. de fideicommissis, l. final. C. de testamentis, l. testium, C. de testibus, l. in re 11. Cod. de testam. manum. Hotmanus consilio 54. num. 3. lit. D. pag. 263. tom. 2. Connanus 9. commentarior. jur. civ. cap. 6. num. 2. pag. 704. Vltjeus, Borcharten. 2. instit. tit. 25. §. fin. de Codicillis; igitur, ut fideicommissum, quod per duos comp. robari potest testes.

Secundo dubitatum est: an quondam Franciscus de Campora Pater conventorum, cum non appareat, quod agnoverit fideicommissum, seu bona haereditaria jure fideicommissi (Testamentum enim reputabatur validum) transmiserit tale jus fideicommissi ad filios: mortuus enim est antiquam sit adita hereditas ab intestato, &c. *Hac Antonius Capicius*

Secunda facti species.

Bona haereditaria fideicommissio subjecta haud à Patre adita: numquid ad filios transmitti possint; si in Testamento nullo propter juris sollemnia Codicillaris adicta fuisse feratur clausula.

7 Transmitti ad filios hujuscemodi haereditaria bona reor. est Alexandri, Jafonis, Antonii Capicii hic in fine, referentis sic per S. C. praedefinitum fuisse; ibi: Et cum hac opinione contra Bartolum S. C. judicavit. Theori comp. decif. tom. 1. §. fideicommissum non agnoscit, seu

seu bona hereditaria, aliorumque contra Bartolum in l. 1. in principio, ff. de iure Codicill. Romanum, alioque.

6 Probatur: Codicillaris clausula vis isthæc supponitur, ut ea, quæ in iuris solemnitate deficere perhibentur, per Codicillarem clausulam firma efficiantur, l. ex ea 29. ff. qui test. fac. l. 3. ff. de testam. mil. l. si iure 11. C. de testam. l. coheredi 41. §. 2. ff. de iure Codicillor. l. finali, vers. illud. C. de Codicill. l. 1. C. de iure Codicillorum, l. Lucius 89. §. ult. ff. delegatis 2. l. 3. ff. testam. milit. l. 11. C. de manumiss. testam. l. ult. §. 1. Cod. de Codicill. Hotmanus cons. 54. num. 2. pag. 263. & consil. 114. num. 5. pag. 548. & 549. Donellus lib. 7. iur. civil. cap. 18. num. 46. pag. 176. Vultejus 2. institution. tit. ult. de Codicillis, num. 3. pag. 369. ac per consequens ad hæredes transmittuntur, alioqui Codicillaris vis clausula frustaretur, quod per absurdum foret, cum cunctis in statuitionibus superfluitas reprobanda sit, l. hæc stipulario, §. divi, ff. ut legator. nomine caveatur, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. fin. C. qui admitti ad bonor. possess. & in præmio decretal. ibi: rescatis superfluis, clement. exivi, §. quamvis de verbor. significat. quandoquidem per huiusmodi codicillarem clausulam binorum approbationem testium, testator reposcit, ut quicquid ab ipso agatur, firmum ducatur omni possibili modo, quo poterit, ac per consequens ad hæredes suos transire quomodolibet eum universa iura activa, passivaque in hæredem transiliant, l. quidam 9. §. 1. ff. de edendo, l. cum hæredes, ff. de acquirenda hereditate, l. heres in omne, ff. eod. l. hereditas 28. ff. de regulis iuris, l. drifto, ff. de iure deliberand. l. hæres 22. ff. de usucapion. l. heredes 59. ff. de reg. iur. l. 1. & 2. ff. de bonor. possess. l. more, ff. de acquirend. heredit. §. ult. instit. locat. movell. de iure iurando præstito à moriente circa med. Antonius Faber in jurispon. Papinian. tit. 8. princ. 7. illat. §. tit. 12. princ. 2. illat. 3. Donellus in l. cum stipulationes unica, Cod. ut actiones, & ab hereditibus, & contra hæredes incipiant n. 3. & in l. unica, Cod. ex delictis defunctorum, & c. num. 6. & 7. Oroz lib. 11. Apic. iur. civil. cap. 9. num. 17. pag. 152.

Pro decisionis huiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Facultas Codicillandi: numquid operetur, ut ab intestato transmitti fas est, & in Codicillis constituta, si ad testamentarias referantur tabulas: utrum cum cunctis qualitatibus in testamento adiectis repetita autmentur.

A dispositis in testamento: an Codicilli interpretationem patiantur: & quenam in Codicillis mutata intelliguntur respectu eorum, quæ in testamento adiecta fuere.

Num. 1. primæ Thesis primæ partis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 5. ejusdem probationes. Num. 5. secundæ ejusdem Thesis partis decisio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Num. 7. primæ Thesis secundæ partis finitio.

A' num. 8. usque ad 11. ejusdem probationes. Num. 11. secundæ Thesis secundæ partis definitio.

Num. 12. ejusdem probatio.

I Codicillandi facultatem haud operari posse, ut ab intestato transmitti liceat, aut solummodo, ut huiusmodi habens facultatem possit absque testamento disponere reor 1. est Reg. de Marinis como 2. res. fol. quotidian. iur. lib. 2. c. 99. num. 12. vers. nec facultates, aliorumque;

2 Probatur 1. ex facultate disponendi per Codicillos, haud rite inferitur ad ditionem, transmittendi ab intestato: siquidem inter se diversa sunt, nempe Codicillaris dispositio, & simplex successio Author est idem supralaudatus Regens, cum diversorum diversum sit iudicium, l. inter stipulationem, §. sacram, ff. de verbor. obligationibus, argum. l. eum qui ades, ff. de usucapionibus, l. si idem C. de codicillis, & ratio, l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu lib. argumen. l. his solis, vers. satis etiam caute putamus, Cod. de revocandis donationibus, l. illud, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione heredit. l. illud, ff. ad laquiliam, l. si postulare verit, §. 2. ff. ad l. Juliam de adulteriis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta, cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. inter stipulationem, §. sacram, ff. de verbor. obligation. l. fin. ff. de ritu nuptiarum, §. si igitur, institut. quod cum eo. Hinc Plinius epist. 150. ibi: sed tamen imitarem, & sequer quantū, aut diversitas ingeniorum, maximi, & minimi, aut causæ dissimilitudo pateretur igitur, &c.

3 Probatur 2. Tò codicillandi facultas, cui conceptu disponendi potestatem minus sollemnem involvit; neu ullam obtinet annexionem; cum transmissione ab intestato: propterea quod isthæc inter se etsi erogenea;

4 sunt ut homo, & equus: quæ enim inter se diversa extant, nullam illationem patiuntur, argum. l. fin. ff. de acceptil. l. finali, Cod. de indistincta viduit. tollend. l. si quis servo, Cod. de furtis, l. 1. Cod. de transactionibus, lib. 11. igitur, &c.

5 In codicillis designata si ad testamentum referantur: tunc cum cunctis qualitatibus in testamento adiectis repeti reor 2. inspicito Reg. de Marinis observat. ad decif. revert. 237. num. 3. & 4. alioque apud eundem.

6 Probatur: ubi in codicillis stabilita ad testam-

flamentarias referantur tabulas, toties ritè arguitur, demonstraturque, quòd quicquid in testamento constitutum fuit, idem firmatum, stabilitumque per testatorem sit in codicillis, l. 2. §. 1. ff. de codicill. Franciscus Hotmanus observat. lib. 5. c. 28. pag. 164. l. 2. §. 20. ff. de adin. legat. l. ab intestato 26. ff. de iur. codicillorum, l. 1. §. 2. ff. de tabul. exhib. l. 3. §. si quis codicillos, ff. ad syl. l. 3. Cod. quemadmodum testamentaria aperiantur, l. 14. ff. de codicillis, l. ante tabulas 5. ff. rod. l. si ita 38. ff. de cond. & dem. Hotmanus 2. institutionum, tit. 25. de codicillis, §. ante Augusti, lit. F. pag. 461. §. non tantum, vers. sed & intestatus quis decedens, lit. E. pag. 463. ac per consequens etiamnum cum isdem qualificatibus, quæ utpote accessoria ad suum principale se habent, *letiani, Cod. de iure domini, reg. accessorium, de reg. iur.*

7 A'dispositis in testamento, codicillos interpretationem pati, reor: quare juremeritò conditio, qualitas, modus, idque genus, in testamentariis adjecti tabulis, repetita isthæc in codicillis ducuntur. est Julii Capone *contr. for. contr. 53. num. 5.*

8 Probatur 1. ex contextu in l. Cajo, in principio, ff. de adimendis, & cibariis legatis: quare juremeritò codicilli ad testamētū mentem transiliunt, l. eum, qui, ff. de probat. idem supra laudatus Caponus Author est: cum codicilli

9 extremum testatoris velle importent; Inde est, quod inter codicillum, ac testamentum, quædam annexio, correlatioque habetur, l. 1. ff. secundum tab. §. si quis in duobus, §. penultimo, institut. de testam. ordinandis, l. 38. de cond. & dem. l. 1. §. 2. ff. de tab. exhib. l. 3. §. si quis codicillos, ff. ad syl. l. penult. ff. de testam. quemadmodum

aperiantur, l. 14. ff. de codicillis, l. si per ab initio Cod. eod. Hotmanus loco supralaud. ac per consequens idem iudicium, l. 3. §. iudicio contrario act. tutel. l. proinde, ff. ad l. aquil. l. cum actū, ff. de negotiis gestis, cap. translatio, de constitut. cap. præterea, de offic. deleg. l. fin. ff. de accept. l. final. Cod. de indicia viduit. tollen. l. si quis seruo, Cod. de furtis, l. 1. Cod. de transacion. l. 1. c. de cupressis, lib. 11. l. Julia. §. procurator, ff. de actionibus empti, igitur, &c.

10 Probatur 2. ubi de codicillis aliqua habeatur hesitatio, toties haud incongruenter erit ad testamenti disposita concurrere: siquidem perfecta de in testamēto dispositis, haberi possit agnitio ad illa, quæ in codicillis stabilita fuere, ab eodem testatore pendere supponuntur, d. l. 2. §. 1. ff. de codicill. Franciscus Hotmanus observat. lib. 5. c. 28. pag. 164. utputè supra cumulatius commonstratum fuit, igitur, &c.

11 In codicillis illa mutata intelligi, respectu eorum, quæ in testamento adjecta fuere, quæ expressa codicillator in codicillis mutavit, edocet Julius Capone *contr. for. controversi. 53. num. 7.*

12 Probatur: ex textu in l. alumna, §. qui filias, ff. de adimendis, vel transferendis legatis, propterea quod quæ nostro in casu mutata minus perhibentur; quippe non mutata relinquuntur: siquidem si illa mutare voluisset codicillator, quæ celaverit in testamento, profectò mutasset: atqui haud immutavit; igitur evidens simulatio est, in suo voluisse persilicere robore, cū possessio pro primo velle extare supponatur, adusque secundum verificatur velle, prioris velle destructivum.

DECISIO XC.

IN Causa Magnificorum Domini Bartolomæi Caraccioli Agentis ex una parte, & Domine Elionoræ Caracciolæ ejus Neptis ex altera, primum subdiumi fuit: terminus ad probandum iu causa principali statutus est elapsus, sed infra dictum terminum testes D. Bartho. præsentés in Civitate Neapol. fuerunt citati, & loca existentium extra Civitatem fuerunt nominata; articuli quoque præsentati sunt infra dilationem; non autem reperitur, quòd à die, à quo terminum prædictum currere intelligimus, prædictus Bartholomæus ultra prædicta aliquā instantiā fecerit pro examinatione, non nisi in ultima die termini, aut per plures dies post: an parte alia contradicente D. Bartolo. debeat admitti ad dictorum testium examinationem; cum terminus jam elapsus sit, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

TEstes præsentés citati, ac in locis extra Civitatem degentes devocati, articulisque intra terminum præsentatis: numquid post

lapsum terminum etiamnum examinandi sunt.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

A. num.

A num. 2. usque ad 7. ejusdem Thesis probatio.

Num. 7. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 8. ejusdem probatio.

EX bono, æquove, si dolose id actum, per partem haud fuisse prædicetur, ad examen reintegrandus fore testes huicemodi, autumo i. est Antonii Capicii hic, num. 3. edocentis, sic per S.C. defa-cto prædefinitum fuisse, ibi: *fuit in præsentia D. Viceregis cum voto Regentium Cancellar. & Locumtenentis Majestatis Casarea vocatū, quod D. Barth. reintegretur ad examinandum. Thorii compend. decis. tomo 1. §. testes præsen-tes citati in locis extra Civitatem.*

2 Probatur i. tamen si rigorose loquendo lappo probationis termino partis culpa, haud amplius foret reintegrandus terminus, ne lites in infinitum protrahantur, cum celeriter terminari debeant, cap. finem, de dolo, & contumacia, cap. si quis 2. quæst. 1. cap. nonnulli, vers. cum autem, de re scriptis. clement. dispensationem, de iudic. cap. constitutus, de procuratoribus, l. litibus, §. litibus, Cod. de agricol. lib. 1. l. 1. properandum, Cod. de iudiciis, l. quidam, ff. de rebus creditis. argum. l. quidam 13. ff. de servit. rustic. prædior. l. etenim, ff. de minoribus, l. illud 7. §. 1. ff. de tributoria, l. 4. §. 1. ff. de alienat. iudic. cap. placuit, disp. 90. cap. venerabilis, de iudiciis, cap. 1. de sentent. & re iudicat. lib. 6. cap. ut litigantes, de officio ordinarii, lib. 6. c. iudicantem, 3. quæst. 5. cap. cum apud 11. quæ. 3. Clem. sepè, de verbis significat. Concil. Tridentinum sess. 24. de reformat. cap. 20. & sess. 25. cap. 10. l. 2. ff. de confessis, l. proinde, ff. ad legem aquilam, l. quidam existimaverunt, in fine, ff. de rebus creditis, l. minoribus, digestis, de minoribus, l. item si res, §. fin. ff. de alienatione iudicii, l. 3. Cod. ut intra certum tempus criminalis actio termineretur, leg. litibus, Cod. de agricolis, lib. 1. l. 1. aris, Cod. de transaction. l. terminato, Cod. de fructibus, & litium expensis. cum utroque id commendatum sit jure, l. 3. §. 1. ff. de receptis, l. 1. ff. de iure iuran. l. ult. ff. pro suo, l. 1. §. unde queritur, ff. de novi operis nunciat. l. quidam 21. in fine, ff. de rebus creditis, l. properandum 12. in inc. Cod. de iudic. cap. finem 5. de dolo, & contum. cap. 2. de re iudic. etenim Reipublicæ interest, ne lites fiant immortales, cap. finem litibus, de dolo, & contumacia. quinimo boni Principis studium esse debet, lites finire, ac minuere, cap. surgentium, de re iudic. l. 3. §. 1. ff. de receptis, l. 1. ff. de iure iuran. l. ult. ff. pro suo, l. 1. §. unde queritur, ff. de novi operis nunciat. l. 4. §. 1. ff. de alienat. iudic. l. quidam 21. in fine, ff. de rebus creditis, l. procurandum 13. Cod. de iudic. l. 21. Cod. de fide instrum. l. litibus 20. Cod. de agricolis, lib. 1. unde conciliari debet lex jam tamen, §. si tamen plures, ff. iudicium solvi, cum lego 31. §. 1. de pignoriis, l. servus 19. ff. de O. & A. l. 1. C. de novo Cod. Clem. dispensationem, de iudic. cum per lites foveantur inimicitiae, odia, &

injuriae. ut prudenter censuit Cajus Silius apud Tacitum lib. 11. *annalium, in princip.* Hinc Mar. lib. 7.

Ab miser demens viginti litigat annos,

Quisquam, cui vinci Gargiliane licet?

Cic. pro Cael. *Aliquot enim pro causis vide-ram, eum frustra litigantē.* Plau. in Casi. *Nam ego quid contrahere cupio litigii inter eos.* Cic. pro Mur. *quid huic tam loquaciter litigioso responderent illi, unde petebatur.* Idem Cic. pro Domo sua: *Emit domum litigatoribus defutigatis propè dimidio carius, quàm estimat.* Suet. de Clar. Gram. Cassius Severus, interpel-latis iudicibus, dilationem petiit, ut litigator suus aliū Græmaticū adhiberet. D. Ambrosius lib. 3. de Virgin. *Christus est pax, in foro lites, Christus fides est, in foro fraus, atque perfidia.* Senec. 2. de ira cap. 7. *Cujacius lib. 18. observ. cap. 38. l. iplius lib. 2. de civil. discipul. cap. 11. Solorz. de iur. indiar. tomo 1. lib. 3. num. 7. & in polit. dissert. 6. Osualdus ad Donell. lib. 17. cap. 1. lit. C. & lib. 23. comment. cap. 9. lit. Z. & lib. 26. cap. 1. lit. R.* Cajus Silius apud Tacitum lib. 11. *annal. in princip.* Cujacius lib. 1. *observ. cap. 8. & lib. 17. cap. 23. idem lib. 2. de feudis, in princip.* Revardus pro tribunali c. 11. Robertus lib. 2. *rer. iudic. cap. 16. à princip. & c. 19. post medium.* Forsterus ad Tacitum pag. 222. *Fornerius lib. 3. rer. quotid. cap. 1. Balduin. in. prolog. ad tit. de act. verumtamen ubi dolose id egisse haud perhibetur, ac extèplō examini offerre testes parata, expeditaque sit pars, tunc ex bono, æquove Iudex terminū reintegrare potest, cum defenso cuilibet naturali inspe-cto jure debeat, quod si haud fieret inden-sensus restaret, quod juris obnoxium esset, Clement. pastoralis, §. ceterum, de re iudic. l. 1. §. cum arctes, ff. quadrupes pauper, l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. cum aliter, ff. ad leg. aquil. l. 1. ff. de edendo, l. 1. §. si ita cum edito, ff. que sent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis.*

6 Inde est, quod exceptiones in jure defentiones vocitantur, sed etsi 52. ff. de iudic. l. defen-siones, Cod. de exception. l. emptori, Cod. de evic-tion. l. sed si debitor 16. de doli except. l. ex di-verso 17. §. 1. ff. solut. matrim. l. fin. §. cum mihi, ff. de V. O. quinimod verbum defensio, simpli-citer prolatum, pro exceptione sumitur, l. si quidem, l. defensionis, l. cum nondum, Cod. de exceptionibus, l. 1. Cod. de R. V. l. diffamari, Cod. de ingen. manumiss. l. 2. ff. de iur. & facti igno-rant. l. sed etsi 52. ff. de iudiciis, l. doli 76. §. 1. de contrab. empt. l. is qui §. l. nemo 8. ff. de ex-ceptionibus, cap. cum inter 5. cap. dilecti 8. cap. significaverunt 11. eod. tit. Consult. Vvessem-becium in paratiel. de exceptionibus, num. 8. Cironium in paratiel. 5. decretat. tit. 28. de ap-pellationibus, pag. 159. Caramuel in Theologia moral. quæst. 8. cas. 37. pag. 124. Corasium lib. 6. miscel. cap. 16. num. 10. Antonium Fabrum in jurisprudentia Papiniæ, tit. 2. de iure natural. gentium, & civil. princ. §. illation. §. Staibanus Junior. resol. centur. 2. cap. 118. à n. 17. usque ad 20. pag. 153. siquidem termini

extinatio hic merè materialiter se habet: juxta divulgata dictèria illa: *quod parum distat nil distare videtur, & proximè accingendus*

habetur pro accinto, l. ex tempore, ff. de testam. milit.

Secundò dubitatum est, an ad instantiam D. Elionoræ petentis, quod testes D. Barth. compellantur personaliter venire ad deponendum in loco judicii; aliàs non examinentur ex S.C. hoc facere debeat: præsupposito, quod ista causa sit ardua plus quadraginta millia ducatorum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Facti Species.

Testes extra Civitatem extantes: an in ardua causa ad judicii locum tēdere altrigendi sint; cujusve impensis.

7 Fore astringēdos, autumo 2. adeoq; ab adversario illos producente impensæ erogadæ sunt. Ant. Capicii, *hic, in fine*, literis mandantis, sic per S.C. fuisse prædefinitū; ibi: *fuit, ubi supra, votatum, quod per testes omnes, præter senes, & infirmos, aut aliter in se impeditos, veniant Neap. ad expensas Elionoræ, pro quibus dispo- nere habeat pecuniā.* Caroli Tapie *in constit. lite legitimè.* Muscatelli *in praxi S.C. parte 5. glossa suspectorum, num. 12.* Farinacii, aliorumque. Thorus Author est *compend. dec. 20. mo 1. §. testes an compellantur venire ad locum iudicii: quare testium examen extra Civitatem alteri minùs est permittendum. & jure merito in Regno nostro suetum supponitur uni ex iudicibus, vel Consiliariis, vel Regentibus, idque genus, committi.*

8 Probatur: ubi extra Civitatem examen alteri erit concedēdum, toties fraudibus aditus panderetur, quod per absurdum foret, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum his, §. si cum his, ff. de transactionibus, l. qui sub pretextu, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro, de divorcio: Clementina 1. de usuris, & Clementina 1. §. finali, de concess. præbend.* cum fraus injustitiæ executio sit. D. Thomas 2. 2. *quæst. 55. art. 5.* neu fraus procul à dolo esse quit: Hinc Tullius pro Marco Marcello; ibi: *in animis hominum multe sunt latebra, & multi recessus, & ad Quintium Fratrem; ibi: quasi velis quibusdam obtenditur, uniuscuiusque natura, frons, oculi, vultus per sepe mētuntur.* & Lentulo Famil. 1. ibi: *fronte, atque vultu similitio facillimè susinetur:* ac per consequens potius falsitas, quàm veritas eruitur. Hinc Cic. *in orat. Vatin.* ibi: *tantam semper potentiam veritas habuit, ut nullis machinis, aut cuiusquā hominis ingenio, aut arte subverti poterit. Et licet in causis nullum patronum, aut defensorum obineat, tamen per se ipsa defenditur.* & pro M. Cælio; ibi: *ò magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, contraque fidas omnium insidias, facillè per se ipsa defendat.* & pro Cluentio; ibi: *est interdum ita perspicua veritas, ut ei infirmare nulla res possit, tamen est adhibenda interdum vis veritatis, ut eruat.* & 1. officior. ibi:

homini est propria veri inquisitio atque investigationis, quod deesse ducitur, ubi coram uno, ex causam identitibus, examen fiat; quandoquidem tunc veritas melius dignoscitur, cum commissarius causæ quamplurima efficere debeat interrogata, pluraque indicia, ac præsumptiones deducere, quæ deessent ubi examen extra judicii locum fieret, l. notionem, §. ult. ff. de verbor. significat. l. 3. vers. Divi. ff. de testibus, cap. 2. de testibus, l. inviti 8. ff. de testibus, cap. si testes, §. inviti 4. quæst. 3. cap. si qui 8. de testibus, & attestationibus, l. si quando penultim. Cod. de testibus, l. 3. §. idem. D. Adrianus, ff. de testibus, novella 90. cap. 5. Cujacius ad legem testium 22. ff. qui testam. fac. poss. & quemadmodum testam. aperiant. lit. D. pag. 683. tom. 2. Donellus in d. l. si quando penultima. Antonius Faber 4. Cod. tit. 15. de testibus, defin. 28. num. 1. & 2. pag. 334. Tacitus in dialog. de orat. cap. 19. Joann. Colstin cap. 1. Antonius Perezius ad tit. Cod. de testibus, num. 25. Garcia de nobilit. gloss. 48. §. 1. nu. 5. Incipit quæso Gonzalez 2. decret. in cap. si qui testium 8. tit. 20. de testibus, & attestationibus.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPITULUM.

Testes absentes, qui coram Iudice se personaliter præsentare deberent, cuius impensis repetitio isthac faciendæ est?

Testes super certo deponentes loco, ubi res gesta fuerit, si ibi haud fuisse feratur, nec esse poterant, quia agniti fuissent: numquid admittendi sunt.

Testium repetitio in criminalibus: utrum fieri possit.

S U M M A.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
- Num. 4. & 5. ejusdem probatio.
- Num. 9. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 10. ejusdem probatio.

Testes absentes, qui coram Iudice se personaliter præsentare deberent, rogati sumptibus, faciendam fore, existimant Riccius *in praxi Eccl. decis.*

- decis. 441. in principio.* Thorus *compend. dec. 1. 1. testes abjuncti, qui debent* : edificans, sic in Regia Camera sancitum fuisse.
2. Probatur: Ille impensas erogare astringendus est, in cuius utile testium examen vertitur, *cap. cum ex officio, de præscript. l. si quoniam, Cod. de testibus, cap. cum non deceat, de elec. in 6. l. sed si quis, §. quemadmodum testamentum, l. 3. §. Gavino, §. de testibus, cap. testes, §. liberi 4. quæst. 3. l. eos, §. si cui, §. de appellat. Argum. cap. sicut 9. de testibus, & attestat. Petrus Barbosa in l. eum, qui temere, in principio, num. 122. §. de iudic. Menochius de arbitr. casu 487. cum nemo teneatur suis stipendiis in iure dicendo ad testificandum sistere, dicto cap. cum ex officio: neu cuiquam suum officium perniciosum esse debet, dicta l. si quoniam, et si prisca inspecta tempestate lege Cincia causarum patronis nonnihil à Clientibus prenfare. Livius lib. 34. ibi: Quid lex Cincia excitavit, de donis, & muneribus, nisi qui vestigalis iam, & stipendiaria plebs esse Senatui capebat. Tacitus lib. 15. annalium; ibi: Oratorum licentia Cinciam rogationem, candidatorum ambitus. Julius leges, Magistrarum avaritiam Calpurnii Scita pepererunt, & idem Author lib. 11. annalium; ibi: Coniungunt patres, legemque Titium flagitant, qua cavetur, ne quis ob causam orādam pecuniam donumve accipiat: fecus verò hodie, cum id Advocatis permisum sit, l. 1. §. cui causam, de variis, & extraord. cognit. l. 1. l. post duos, de advocat. divers. iudic. l. laudabile, l. penult. Cod. de prædictis decur. lib. 10. l. 3. Cod. de agentibus in rebus, lib. 12. l. sumptus, Cod. de pactis. Gregorius lib. 3. partit. tit. 15. cap. 6. Alciatus lib. 3. disput. cap. 9. Tiraquellus de nobilit. cap. 29. Polletus lib. 3. hisior. furi, cap. 11. Marcellus Donatus ad Svetonium in Nerone, cap. 17. in nostra porro facti specie testium, examen non nisi in rogantis beneficium converti supponitur; igitur, &c.*
3. Testes super certo deponentes loco, ubi res gesta fuerit, si ibi haud fuisse feratur; nec esse poterat, quin agniti fuissent, haud fore admittendos, edocent Thorus *compend. decis. 1. 1. §. testes deponentes super certo loco*. Jacobus Anellus de Bonis in addis. ad prag. contingit sæpe in antiquis. fol. 457. sub tit. de capit. posit. &c. apud eundem.
4. Probatur: Ideo testis est examinandus, non nisi ut ex ipso veritas eruatur, *cap. 1. cap. sicut, de testibus, cap. placuit, cap. si testes, vers. lege Julia 4. quæst. 3. l. 1. in principio, §. ad leg. Cornel. de falsis, cap. præsentium, §. testes, de testibus, & attestat. cap. ut circa, in fine, eodem lib. cap. constitutus, cap. placuit, cap. ultimo 3. quæst. 5. cap. ultimo, §. sed non ideo 14. quæst. l. 3. §. de testibus, cap. in nostra, 32. de testibus, l. 1. §. de testibus. Consule Fabrum 4. Cod. def. 30. de testibus, pag. 335. & def. 57. pag. 342. & toto tit. de testibus. cog. juxta textum in l. curent 22. Cod. de te-*

stibus, l. in lege Aquilia 41. ff. ad leg. Aquil. idem Author pag. 343. in allegat. column. 1. l. 3. §. 1. §. de testibus. Donellus ad tit. 1. lib. 4. Cod. de rebus creditis, & iure iurando, pag. 104. idem Author lib. 4. Cod. de testibus, ad leg. si tibi 2. pag. 240. & ad leg. etiam 3. pag. 241. Cujacius lib. 12. observat. cap. 19. Consule Lucianum in dial. armen. Quintilian. in declamat. Stephanum Papa in cap. 1. 3. quæst. 11. ibi: Non potest iustitia cum homine scelerato commercium habere. quod expressè in l. 3. in principio, de testibus, est prædefinitum; ibi: Testium fides diligenter examinanda est; ideoque in persona eorum exploranda erunt in primis conditio cuiuscunque, utrum qui Decurio, an plebejus sit, & an honesta, & inculpata vita; an verò notatus quis, & reprehensibilis. Hinc Cicero 1. Offic. quod verum, simplex, sincerumque est, id est natura hominis accommodatissimum. & pro Quinto: est interdum ita perspicua veritas, ut eam infirmare nulla res possit; tamen est adducenda interdum vis veritati, ut eruat: verum enim verò veritas isthac nostro in casu haberi impossibile ducitur; siquidem de quo nullam habuisset notionem, testes deponerēt. Argum. legis testium 14. vers. sub præsentia sua debitorum, Cod. de testibus. Duarenus in tit. de testibus, column. 1. & 2. pag. 241. cum ubi res gesta fuisse edifferatur, ibi non fuere igitur de eo, quod minis scirent, testificarentur, quod per absurdum foret. inde est, quòd Cicero iudicis prodit, fuisse morem veteribus in licticio, ut jurarent, testes se scire non arbitrari. Supralaudatus Duarenus Author est: alioqui fraudibus aditus fieret, quòd iuribus obversaretur, l. in fundo, §. de rei vindicatione, l. cum is, §. si cum lis, §. de trāsact. l. qui sub prætextu, Cod. de sacros. Eccles. cap. porrò, de divorc. Clem. 1. de asur. Clement. 1. §. fin. de concess. præbend. cum fraud, dolusque nemini patrocinari debeant, l. itaque fullo, §. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tua 12. de Clericis non resident. cap. sedes, cap. ex tenore, de re scriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spir. rit. cap. 1. de collus. deteg. cap. tuus, de usuris.

6. Testium repetitionem in criminalibus fieri posse, ducunt Reg. de Francis *decis. 716. Riccius collect. decis. 234.* Thorus Author est *compend. decis. 1. 1. §. testium repetitio in criminalibus*.

7. Probatur: Probationes in criminalibus defacto luce meridiana clariores esse debent: siquidem de hominis pæna, ac infamia peragitur: l. ultima, Cod. de probat. Antonius Faber 6. Codic. de furtis, def. 4. num. 4. in allegat. pag. 618. atqui in primavo testium examine haud difficulter error admitti possit, cum sæpè numero mortales errare soleant: præsertim memorie deficientia, quæ labilis est. Hinc Cicero 1. de Orat. Rerum omnium thesaurus memoria, quæ nisi custos inventis, co-

gitatisque rebus, & verbis adhibeatur, intelligimus omnia, etiam si præclarissima fuerint, in oratore petitura. & Cato major: memoria minuitur, nisi exerceas eam: nunquam tamen quemquam senum audiui oblitum, quo loco thesaurum obruisset, & 1. Tusc. Memoria est signatarum rerum in mente vestigium. & 2. Accad. Memoria non modo Philosophiam, sed omnis vitæ usum, omnesque artes una maxime continet; igitur ne error huiusmodi patretur, jure merito rursus testium in criminalibus repetitio fieri necessum ducitur. Ant.

nus Faber 4. Cod. tit. 15. de testibus, num. 3. in allegat. pag. 340. laudans Thesaurum decif. Pedemont. 28. idque, ut veritas elucescat, ac rei condignam solvant pœnam; cum Reipublicæ interfit delicta puniri, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquiliam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Præsidis, l. stichum, §. tamen si, ff. de solut. extravag. ad reprimen. in princip. cap. est iniusta 23. quest. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sent. excomm.

DECISIO XCI.

IN Causa Honorabilium Jacobi, Nicolai, & Marci Saxi cum Domino Ioanne de Tufo, & Ioanne Baptista de Ponte qui sunt tertii possessores bonorum Petri Saxi, olim Tutoris dictorum Jacobi, Nicolai, & Marci; fuit primo dubitatum, an ad fundandam intentionem prædictorum Actorum agentium actione hypothecaria ob causam tutelæ, sit fundata eorum intentio ex sententia lata contra præfatum Petrum, ac decretis S. C. & executorialibus inde expeditis, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Hypothecaria agens quis actione, non nisi ob tutelæ causam: numquid ipsius intentio ex præfata sententia contra adversarium suum lata; & ex decretis S. C. ejusdemque, executorialibus inde expeditis, probetur.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem Thesis probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
- Num. 4. ejusdem probatio.

1 Aud probari, opinatur Antonius Capicius hîc, num. 1. referentis, sic per S. C. sancitum fuisse; ibi: communi voto dictum est, quod non.

2 Probatur: Peracta discussione ad hoc, ut adversarius, nempe tertius possessor in hypothecaria, vel utili condemnaretur actione, necessum ducitur, ut plena habeatur probatio, quæ Actoris intentionem sive agendo, sive excipiendo plenè probat, l. 2. l. ab ea parte 5. l. quoties 19. ff. de probationibus, l. actor 23. C. de probationibus, l. adseveratio 10. C.

de non numerata pecunia, l. ne Codicillis 5. C. de Codicillis. Consule Antonium Fabrum 1. Codicis, tit. 3. de Episcop. & Cleric. & Monach. definit. 11. num. 1. in allegat. & 4. Cod. titul. 14. de probationibus. & præsumption. definit. 46. Boer. quest. 15. num. 6. Æyrd. de Bellam. decif. 535. & defin. 59. siquidem id principale supponitur iudicium. Argum. leg. leges, Cod. quorum bonorum: nam hypothecariâ quis intentans actionem non nisi plenè probare debeat, l. per hanc 4. in fine, C. de tempor. & repar. appell. cum hypotheca securitatem importet. Consule text. in l. rem 41. ff. de pignorat. l. 3. §. 3. ff. ad exhibendum, l. duobus 19. l. penult. §. 1. ff. de except. rei iudicat. l. Titius 9. ff. quibus modis pignus, l. Marcio 66. §. fundo, ff. de legat. 2. l. 5. Cod. si aliena res pignori: enimverò pacto contrahitur, l. 1. & 4. ff. de pignorat. l. 17. §. de pignore, ff. de pactis, l. qui balneum 9. ff. qui potiores, l. soluta 49. ff. de solutionibus, l. non solum 33. §. qui pignori, ff. de usucapion. l. 4. de fide instrumentorum: verum enimverò ex sententia contra adversarium, seu tertium lata in Capiciana isthac facti specie haud plena habetur probatio; igitur, &c.

Secundo dubitatum est posito, quod ex processu, super quo dicta sententia, ac decreta lata sunt, appareat de debito Petri; si tamen illud debitum non est clarum, sed liquidatum fuit per juramentum in litem delatum dictis Actoribus ob dolum Tutoris, an extendatur vis istius juramenti contra tertium possessorem, &c. Hæc Antonius Capicius.

Juramentum in litem: numquid adversus Tutoris heredes, vel contra tertios possessoris dandum sit.

3. Haud fore dandum, docent Antonius Capicius hic, num. 2. referens, sic per S. C. decretum fuisse; ibi: *Omnes quoque vocarunt, quod non*. Anna alleg. 9. num. 3. Afflicus decis. 169. alique.

4. Probatur: Si contra heredem in litem haud præstatur juramentum; sive sit veritatis, sive affectionis iusjurandum; multò minus si est principali delatum, tunc tertio haud obesse debet, cum unius factum alteri obesse haud jura sinat. l. si unus, §. ante omnia, ff. de pactis, l. de pupillo, §. si plurimum, ff. de novi oper. nuc. l. pater famil. ff. de hered. instit. l. non debet alteri, ff. de regulis juris, l. eohærendi, C. fam. eirci. l. heredes, §. in illa, ff. eod. enimverò pro minùs gesto habetur, l. iubemus, §. prædicia, C. de sacros. Eccles. cap.

5. quæ contra ius 64. de reg. juris, lib. 6. inde est, quod nemo proprium impugnare potest factum, l. post mortem, ff. de adopt. l. & per fundum, ff. de servitut. rustic. præd. l. sicut, C. de action. & oblig. l. cum à matre, Cod. de rei vindic. l. generaliter, §. fin. ff. de non numer. pecun. l. non idcirco, C. de contrab. emptione, l. si creditoribus, C. de servo communi pignori dato, l. cum profitearis, Cod. de revoc. donat. l. 1. C. de remiss. pignori, c. veniens, de filiis Presbyt. cum Super. de concess. præbend. propterea quod cum Tutoris hæres, tum tertius possessor in juramenti delatione, hoc in casu, ceu personæ externæ habendæ sint, cū juramentum non nisi à principali deferendū sit, scus verò ab extraneo: nam si falsò juret adversus eundem, perjurii actione peragitur. Consule Donellum lib. 21. juris civilis, cap. 13. num. 7. pag. 534. Cajacium ad l. servus tuus 20. ff. de minoribus 25. annor. lit. E. pag. 276 & in lib. 8. quæst. Papinian. ad l. 1. qui potior in pignor. lit. D. pag. 147. tom. 4. l. vulgo 7. ff. de in litem iur. l. 2. ff. eod. l. qui restituere 68. de R. V. l. & harum 7. ff. si servitus vindic. l. Resennius 41. §. fundum, ff. de re judicat. l. si fundus 16. §. in vindicatione, ff. de pignoribus, l. cum puto 6. §. 1. ff. ad legem Falcidiam, l. 2. §. præterea, ff. ad exhibendum, l. 2. §. in hac, ff. commodati, non à iudice 64. ff. de iudiciis, l. filio, §. maritum, ff. soluto matrim. l. sed est, ff. hac verba, l. possessor, §. ult. ff. de petit. hered. l. videamus 4. l. Tutor 8. ff. de in litem iur. l. si filio 25. §. 1. ff. solut. matrim. l. si vendidero 80. §. 1. ff. de furtis, l. arbitrio 18. in princ. ff. de dolo, l. 5. ff. de in litem iur. incipio quæso Osualdum lib. 16. comment. cap. 7. tit. B. Escobar. de ratiocin. cap. 9. num. 39. Antonium Fabrum in l. vulgo 7. ff. de in litem iur. Borellū in Jurisma decis. tit. 52. num. 75. inde est, quod calumniae juramentum sit assertio sub Divina obestatione sincera conscientia, frandis

expers de causa sua iustitia persuasus, l. fin. C. de fideicommiss. l. ius iurandum 24. §. 4. l. si non fuerit 37. ff. de iure iurand. l. Marcellus 11. §. 2. ff. rerum amot. l. delatum, Cod. de rebus creditis, l. de die 8. ff. qui satisf. cogant. l. thesaurus 15. ff. ad exhibendum; quod iusjurandum nonnulli à Justiniano fuisse dimanatum, autumant, l. 2. C. de iuram. propter calum, Novella 50. §. ult. Novella 120. §. ad excludendum. Sic Cujacius, Giphanius ad tit. Cod. de iure iuran. propter calumniam; etsi alii aliter sentiunt. Hinc Cic. Proph. Dii immortales, inquit, Ita ne quemquam tanta audacia præditum, qui quod deferre non vult in tabulas, id petere audeat, quod injuriatus referre nolit, ad jurare in litem non dubitat, quod sibi probari non possit, id persuadere alteri conatur; igitur nil mirum si juramentum hisce minimè præstandum sit.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Juramentum in litem; numquid dandum sit Actoribus petentibus rationem administrationis tutelæ à Tutore non conscientie inventarium.

Juramenti delatio; utrum usque ad sententiæ promulgationem revocari possit.

S U M M E.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ finitio.
- Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

Juramentum in litem dandum esse Actoribus, petentibus rationem administrationis tutelæ à Tutore non conscientie inventarium, existimant Afflicus decis. 360. alique. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. juramentum in litem, an sit dandum Actoribus, petentibus administrationis rationem.

2. Probatur ex textu in l. Tutor, qui reperiendum, ff. de administ. tutor. l. tutores, Cod. eodem titulo; idque genus: propterea quod à quolibet tutelæ munus exercente cuilibet ritè roganti deferendum est ius iurandum. l. 17. §. si tutor, l. 20. ff. de iure iurand. Cujacius in l. ius iurandum 17. §. pupillus, & in l. tutor 38. de iure iurand. in nostra porò facti specie, Actores ritè juramentum petere supponuntur; præsertim à Tutore inventarium minùs conscientie: cum ex non inventarii confessione dolus arguatur, l. tutor 7. ff. de administ. tutor. Donellus de iur. civil. lib. 3. cap. 16. sub num. 20. pag. 200. Antonius Faber in Juris prudentia, ad tit. 25.

- de suspectis tutoribus, vel curatoribus, princ. 1. illar. 11. & 12. pag. 1162. & 1163. l. fin. §. illo, C. arbitr. tutel. l. legitimus, ff. de legitimis tutor. l. tutores, C. de administr. tutor. l. ita autem, C. eod. l. cum servus, l. cum tale, in princ. ff. de condit. & demonst. l. militie armata, C. qui dar. tut. l. 1. C. de testam. tutor. §. fin. Auth. ut sine prohibitione matres, Novella 94. ubi Cujacius in fin. l. ult. C. de Magistrat. conven. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. Consule Cujacium in novell. ex Harmenopol. lib. 5. Menoch. lib. 2. de arbitr. jud. cap. 174. cum dolo nemini patrocinarı debeat, l. nec ex dolo, ff. de dolo, l. 3. ff. de transaction. l. is qui dolo, ff. de rei vendicat. l. penult. in fin. ff. de iure dotium, l. ff. ex dolo, ff. de re iudicat. l. etiam, §. 1. ff. solut. matrim. cap. audivimus de collusionibus, Author est Bartolus in l. tutor, ff. de administr. tutor. quandoquidem Tutoris munus est pupillum defensare, l. 1. ff. de legi. tutel. l. cum in plures, §. cum tutor, ff. de administr. tutorum, l. sępę ita, ff. de verb. signif. l. in copulandis, C. de nup. l. consilio, ff. de curat. fur. Inst. de tut. in pr. l. cum plures 12. §. pen. ff. de adm. tut. l. 2. C. de ali. pup. pręss. l. 1. C. eod. l. 3. §. tutor, ff. de susp. tut. l. tutoris 30. ff. de adm. tut. l. generaliter 10. ff. eod. Donellus comment. lib. 15. comment. cap. 19. ad num. 20. usque ad 50. pag. 433. quod fieri haud prędicaretur, ubi tutores de iurejurando pręstando non astringerentur, cum ex iuramenti pręstatione, si deinde fraus, dolusve patrarętur, profecto perjurii labes verificaretur, siquidē Dei in falsitatem vocitatio fieret, quę duplici, scilicet, & civili, & criminali plęderetur pęna.
- 4 Juramenti delationem usque ad sententię promulgationem revocari posse, censet Antonius Faber 4. Cod. tit. 1. def. 3. in fine, def.

22. def. 29. Author est Verde in fine, de actionibus Prętoriiis pęnalibus, lib. 4. l. omnia 45. nu. 580.

- 5 Probatur ex l. si quis 11. Cod. de rebus creditis: siquidem errorem revocare suum debet quilibet; pręsertim si ex errore huiusmodi aliquid damni sublegetur: cum inesse haud supponatur, inde est, quod injuste plęderetur, ac per consequens iustitię obversaretur, l. error, l. regula, ff. de iur. & fact. ignorant. l. in omnibus rebus. de obligat. & actionib. l. si per errorem, ff. de iurisdiction. l. 2. de iud. l. cum testamentum, ff. de iur. & fact. ignorant. Donellus in l. pecunie 1. C. de condit. indebiti, num. 38. & in l. non epistolis 13. C. de probationib. num. 1. & in l. si falsum ult. C. plus valere, quod agitur, & c. num. 4. & in l. emptionem 2. C. de contrab. empte. & vend. num. 6. Hinc in appen. sentent. ex apoph. sic literis proditum est: Nemo potest esse iustitia tenax, qui supra, quod satis est, congerendi studio tenetur. & indidem: Cum iustitiam oporteat esse clementia temperatam, quoties nacta est gravem interpellatorem, & minus habet invidia, qui plus impetrat gratię; quod nostro in casu haberetur si instrumenti delatio usque ad sententię promulgationem haud revocaretur; adeoque indefensus restaret, quod iuribus obversatur, l. 1. ff. de edendo, l. 1. §. ita cum edicto, ff. quę sent. appellat. l. de inoquoque, ff. de iudiciis, Clem. pastoralis, §. caterum, de re iudic. l. 1. §. cum ardetes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquiliam. Consule Vvelemb. in paratit. de exceptionib. num. 8. Cironium in paratit. 5. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159. Caramelem in Theolog. moral. quęst. 8. casu 37. pag. 124.

DECISIO XCII.

IN Causa Nobilis Joannis Baptistę de Marchesio conventi cum Nobili Octofredo Caphatino, agente super repetitione, seu venditione cuiusdam Domus, datę aliās in dotem per quondam Dominam Lauram Romanam dicto Octofredo ejus secundo viro æstimatę tali æstimatione, quod faciat emptionem: fuit dubitatum, an ex quojam constat, quod Domus prędicta fuerat quondam Domini Bernardini de Marchesio Patris Joannis Baptistę, & quod tempore, quo dicta Laura illam cepit pro suis dotibus D. Bernardini ejus primi viri, Joannes Baptista erat minor 18. annis, possit prędictus Octofredus tueri se ex quodam instrumento, in quo sine iuramento Joannes Baptista confitetur, & narrat, fuisse Domum adjudicatam ipsi Laurę per Magnam Curia Vicarię servatis servandis, pręcipuę cum per quinque, imo decem annos Joannes Baptista factus major non contradixit dię confessioni; nec eam revocavit: dubium consistit in intellectu legis finalis, Cod. si major factus, &c. Hęc Antonius Capicius,

Prima Facti Species.

M Inor factus major : numquid post decennium lapsum contra confessionem, & absq; jurejurando, & curatore factam, de in integrum restitutione rogare possit.

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem Thesis probationes.

Num. 6. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 7. ejusdem probatio.

H Aud posse, duco. est Antonii Capicii hîc, usque ad num. 3. Thori compend. decij. tomo 1. §. minor major effectus per lapsum decennii.

2 Probatur ex textu in l. finali, Cod. si major factus ratur habuerit, ubi id expressè est prædefinitum, ibi: qui post trigessimum quintum annum ætatis, ea, quæ in minori gesta sunt, rata habuerit, frustra rescissionem eorum reposcunt, l. 3. Cod. de prædiis eor. l. cum mandatur, vers. si autem, ff. de minor. l. arbitrio, §. si cuius, ff. de dolo, l. 3. §. minorem, l. intra utilem, ff. de minoribus, l. in honorariis, ff. de O. & A. l. ait Prætor, §. si conditionalis, ff. quæ in fraud. creditor. Cuiusmodi de divers. tempor. præscriptio. cap. 20. & 33. & lib. 2. observat. cap. 18. Donellus lib. 21. comment. cap. 10.

3 siquidem lapsa hujuscemodi tempestate, a lege sibi permittit, ut cessasse videtur juri, cui proculdubio resignare quiverat, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pœnis, cap. xis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de regularibus, cap. si de tertia, de privilegiis, cum nemini injuriam irroget, l. injuriarum, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhibendo, l. qui injuriarum, §. is qui, ff. de jurejurando, l. jurejurando, l. quod Reip. l. injuriam, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ultimo, ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eod. tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, Cod. de cond. & ob. causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arc. cap. cum Eccl. 21. vers. quæ, de elec. in nostra porro facti specie decennium elapsum esse supponitur, in quo major effectus de restitutione sibi faciendâ nullam fecerit petitionem; igitur argumentum, limbulumque est ijs, quæ ab ipso in minori gesta fuere ætate, tacite assentiri; ac per consequens rata habere, juxta triviale dictæ illud: dissentire potens, haudque dissidens, pro assentiente videtur, l. 2. §. voluntatē, ff. solut. matrim. l. qui tacet, ff. de regulis juris, l. 2. Cod. de acquirenda possess. l. si sine, Cod. ad Vellejan. l. si hypothecæ, Cod. de remiss. pignori. cap. nonne, de præsumpt. cap. qui tacet 43. de regulis juris, lib. 6. l. 1. §. penult. ff. nautæ caupenes, l. qui patitur, ff. mandati, l. si fideiussor,

in fine, Cod. eod. tit. l. si ut proponis, Cod. de nuptiis, l. Cajus, ff. de pignori. ad. l. sepe, §. cur aurem, ff. de re judic. l. si fideiussor, Cod. mandati, Hinc memorie proditum variis apud auctores reperio, nempe apud Hesi. ibi:

Qui non novit tacere, nescit loqui.

Panituit aliquando, locutum esse, & acuisse nunquam.

Et apud Horatium, ibi:

Optimus est homini linguæ thesaurus, & ingens.

Gloria, quæ parvis mensuratur singula verbis.

Effræni oris, & ex legis dementia extrema infelicitatis occupat.

Linguam compescere, virtus non minima est. Mors, & vita in manibus linguæ.

Maledicentia stultorum thesaurus, quem in lingua reconditum tenent.

Qui consideratè loquitur, sentiet mala.

Inter pocula præsertim servandum silentiū. Stultus non novit silentium servare.

Percontatorē fugio, nam Garrullus idē est.

Et apud Senecam.

Alium silere quod voles primus file.

Lingua hominum ad judicia præceps.

Et apud Horatium.

Semel emissum volat irrevocabile verbum.

Lingua si infranis est, & prodigia, interdum maximarum claudium organum est: at si parca, & provida, in ea particula ingentium bonorum fomites latent, & prudentia inde excerpitur.

Qualis vir, talis oratio.

Pudica mentis, pudicus sermo.

Os sanctum sancta promittit eloquia.

Imago homini sermo est.

Detrahentem aversatur vir bonus.

Huic non licet alterius vitæ perationem patienter audire, qui nec ab aliis suam recipit.

Verendia silentium.

4 Probatur 2. ideo jura minori extemplo, ac majorem attingat ætatem, quatriennium ad petendam in integrum restitutionem concessere, l. 3. §. minorem, l. intra utilem, ff. de minor. l. in honorariis, ff. de O. & A. l. ait Prætor, §. si conditionalis, ff. quæ in fraudem credit. Inspecito quæso Cuiacium de divers. temp. præscriptio. cap. 20. & 33. & lib. 2. observat. cap. 18. Donellum lib. 21. comment. cap. 10. nonnisi ut intra, tempus hujuscemodi id, in quo læsus foret, rogare possit, ac per consequens sibi in integrum restitutio daretur, l. ait Prætor, ff. de minoribus, l. 1. 4. & ult. Cod. si adversus usucapion. l. 1. & 2. Cod. si adversus donationem, l. 1. & 2. Cod. si adversus transactionem, l. 1. & 2. Cod. si adversus solutionem, l. quod si minor 24. ff. de minoribus, lex contr. adu 44. ff. de re judicata, l. cum quidam, §. si pupillo, ff. de usuris. Argu. cap. auditis 3. de in integrum restit. cap. cum causa 8. de re judic. cap. ad nostram, de rebus Eccl-

Ecclesiæ, cap. 1. de in integrum restit. lib. 6. Consule Hotmanum consil. 125. Donellum lib. 21. comment. cap. 19. Fachineum lib. 10. controver. c. 1. Duarenus ad tit. ff. de acquir. renda, cap. 10. Pichardum de vulgari, cap. 10. Pacium centur. 3. quæst. 3. alioqui tacite pro rato haberetur: siquidem dissentire posset, ceu supra laudatis in iuribus demonstratum fuit. in nostro porrò themate & quadriennium, & decennium lapsum esse supponitur, in quo de in integrum restitutione nulla facta fuit interrogatio; igitur, &c.

- 5 Probatur 3. terminus petitionis restitutionis in integrum minori permixtus à jure, designatus esse supponitur, *l. ult. Cod. de temporan. in integ. restitut. l. ult. Cod. rep. her. Cujacius de divers. temp. præscript. & ter. c. 22. lit. B. pag. 303. tom. 1. Antonius Faber 2. C. tit. 2. 3. si advers. usucap. vel præscr. rest. pet. definit. 1. pag. 122. l. ait Prator, ff. de minoribus, l. 1. 4. & ult. Cod. si advers. usucapion. l. 1. & 2. Cod. si advers. donat. l. 1. & 2. Cod. si adversus transactionem, l. 1. & 2. Cod. si adversus solutionem, l. quod si minor 2. 4. ff. de minoribus, l. ex contractu 4. 4. ff. de re judicata; Duarenus ad tit. ff. de adquirenda, cap. 10. Bronchorst.*

*centur. 1. miscell. cap. 28. Antonius Matthæus in collect. disput. 10. num. 38. cum minor sit persona privilegiata, l. quod si minor 25. §. restitutio, ff. de minoribus, l. 1. l. minoribus, ff. de minoribus, l. etiam ei 45. ff. de minoribus, l. si res pupillaris 49. ff. de minoribus, l. si mulier 31. ff. de minor. l. unic. Cod. de filio fam. minor: ac per consequens ultra ipsum restitutionis in integrum petitione denegatur, alioqui processus in infinitum refundetur, utputà qualibet peti posset tempestate, quod per absurdum foret; quandoquidem, si audibus aditus panderetur, *l. in fando, ff. de rei vindicat. l. cum ii, §. si cum lit. ff. de transactionibus, l. qui sub prætextu, Cod. de sacrosan. Ecclesiæ. c. porrò, de divor. clem. 1. de usuris, clem. 1. §. fin. ff. de concess. præb. Hinc Livius lib. 1. ibi: Fecialis Regem interrogavit, Rex facillime metu Regium Nantium, Populique Romani Quiritium vasa, comitesque meos? Rex respondit. Quodd sine fraude mea, Populique Romani Quiritium fiat, facio. & Cic. de amicitia, 75. ibi: Maxima autem culpa in eo est, qui & veritatem aspernatur, & in fraudem obsequio impellitur; igitur, &c.**

Secundo in eadem causa, in reconventionem facta Joannem Baptistam, in qua petiit, quod in eventu, in quem domus veniret restituenda, Octofriedus condemnari debeat ad dotem in pecuniâ, pro qua domus sibi data fuit æstimata: fuit dubitatum, an dicta Laura, quæ ex primo viro habebat D. Joannem Baptistam, & ex secundo Elionoram, potuerit in suo testamento relinquere Joannem Baptistam masculinum hæredem, relictis solum Elionoræ fæminæ ducatis ducentis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda facti species.

Filiæ fæminæ, & masculi, diversis in nuptiis suborti, si ipsorum mater intestata decessisse feratur: numquid æqualiter masculi cum fæminis succedant.

- 6 Æqua lance succedere inter se, reor. est Antonii Capicii hic, num. 3. & 4. de Franchis decisi. 639. in fine. Molfesii in comm. ad consuetud. neap. parte 3. quæst. 22. num. 17. Thorus Author est compend. decisi. §. filia fæminæ de paragio dotata.

- 7 Probatur: tamen si filia fæminæ de paragio dotata, extantibus masculis, in Regno haud succedere perhibentur, si ex ipsd gignita sint nuptiis. *consuetudine si moriatur aliquis, Regens de Franchis decisi. 552. num. 18. & dec. 559. num. 2. Rosa consulti. 29. num. 20. & consulti. 69. num. 35. & 148. verumtamen, nostro in themate secus est edisferendum: siquidem ex diversis suborti nuptiis æquo pede succedunt. consuetudine si qua mulier; ibi: si quæ mulier habens filios, vel liberos ex diversis maritis moriatur intestata filii, & filia absque discretionem sexus succedunt, eidem in viriles, quilibet, scilicet ex filiis, & filiabus pro æqua-*

libis portionibus, &c. quare thesis isthæc alia probatione non indiget, cum ex ejusdem consuetudinis verbis liqueat.

Pro decisionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Filiæ fæminæ in concessione rei emphyteuticæ Ecclesiæ pro se, & filiis concessa: numquid includantur.

Minor si, pendente iudicio, major effectus esse prædictetur, ac in integrum restitutionem petierit: utrum ei concedenda sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
Num. 2. ejusdem probatio.
Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
Num. 4. & 5. ejusdem probatio.

- I**llas fæminas in concessione rei emphyteuticæ Ecclesiæ, pro se, & filiis concessæ, fore includendas, docent Reges

de Franchis decif. 30. Peregrinus in tract. de fidei com. art. 49. ver. in tertio autem, nu. 116. Riccius in collect. decif. 1212. alique. Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. filia favine an includantur in concessione rei emphyte.

2. Probatur: Tò pro se, & filiis, & masculos, & feminas amplecti perhibetur, l. filia appellatione, ff. de verbor. significat. argum. l. Lucius, §. questum, de legatis 2. l. si ita, de liberis, & posthum. l. quisquis, Cod. ad l. jul. ma. l. 1. §. quare, ff. de vent. in poss. mit. Alciatus in l. 1. §. de verborum significatione. Hotmanus, Balduinus, Budæus, Alique 1. instit. tit. 14. qui testam. tutores dari possunt, §. si quis filius suis: siquidem filiorum nomine (nisi de feminis aliqua fiat exceptio) cum masculi, cum femine detruduntur, ceu supra commōstratum fuit: in nostro porro themate nulla de feminis exceptio facta fuit: igitur illas intrudi, comprehendere debere necessum ducitur, alioquin iurum correctio sectaretur, quæ summopere effugienda est, l. si quando, Cod. de inoffic. testam. l. 1. Cod. de inoffic. dotib. l. precipimus, in fine, Cod. de appellat. cap. 1. de novi operis nunciat. cap. cum expediat. de electione lib. enim verò jura iuribus concordari expedit, l. 3. §. de militari testam. l. si quando, ff. de legatis 1. l. sed & posteriores, ff. de legibus, l. non est novum, ff. de dot. l. unica, Cod. de inofficiosis dotibus.

3. Minor si pendente iudicio, major effectus esse prædicetur: ac in integrum restitutionem petierit, ei concedendam fore, reor, dummodo litis prorogatio dolose, sive per actorem, sive per iudicem, ne in causa conclusum foret, acta fuit. est Afflicti decif. 210. Muscatelli in praxi S. C. parvo 6. glossa in integram, num. 17. Martæ voto 71. nu. 8. aliorumque. Author est Thorus compend. decif. neap. tomo 1. §.

minor si pendente iudicio effectus sit maior.

4. Probatur: minor hoc in casu in culpa haud esse prædicatur: aut potius actor, vel iudex. Item est, quod istiusmodi cōdignā perolvere debent penam, quæ suum sectatur auctorem, l. sancimus, Cod. de penis, cap. quævisit, de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. Romana, in fine, de sententia excommunication. lib. 6. cap. non afferamus stateras, in fine 24. qn. 1. cap. felicitis, §. illud autem, de penis lib. 6. Hinc Cic. pro Rosc. Com. ibi: Iudex est is, quæ non minus bene de nobis excusare, quàm secundum nos iudicare velimus. & 2. de Oratore; ibi: Plura iudicant homines, aut amor, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut aliqua permotio mentis, quàm veritate, aut præscripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicii formula, aut legibus: igitur suo frui debere privilegio par est. arg. cap. non est sine, de regulis iuris, lib. 6. argum. l. sancimus 22. C. de penis, l. aliud est fraus 131. ff. de verborum significatione. Consule Donellum in l. post litis, unica, Cod. ex delictis defensorum, &c. cum nemo procul à iusta causa jure privari debeat suo, l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de liber. homin. exhibend. l. qui iniuriarum, §. is, qui, ff. de iureiur. and. l. iniuriarum. l. quod Reipublice, l. iniuriarum, ff. de injur. l. fluminis, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua. pluvia arc. cap. cum Eccl. 21. ver. quia, de elect. l. nec avus, de emanc. lib. cap. cum Eccles. 21. ver. quia, de electione, l. 2. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris, l. non debet, ff. de Reg. iur. Donel. in l. dudum penult. Cod. de contrab. empt. & vend. num. 5. & 6. & in l. non est, unic. Cod. de pact. inter empt. & vend. compos. num. 4. 5. & 6.

DECISIO XCIII.

IN Causa Athenasii Ferrarii cum Universitate Villæ Caforiæ: primo dubitatum est, si dicta Universitas, quæ prætendebat quandam Terram Universalitatis esse indebitè penes ipsum Athenasium, potuit super ea facere compromissum, cujus vigore arbiter iudicavit, & sic de validitate laudi, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti species.

Compromissum penes arbitrum per universalitatem gestum: numquid laudum ab ipso promulgatum firum censendum sit, si in compromisso essentialia defuisse prædicentur requisita.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 6. eiusdem probatio.

Num. 6. Thesis secundæ decisio.

Num. 7. eiusdem probatio.

Num. 8. Thesis tertiæ finitio.

Num. 9. & 10. eiusdem probationes.

Num. 11. & 12. eiusdem oppositio.

Num. 13. eiusdem solutio.

Num. 14. primæ Thesis quartæ partis decisio.

Num. 15. eiusdem probatio.

Num. 16. secundæ Thesis quartæ partis prædefinitio.

Num. 17. eiusdem probatio.

R r

Num.

314 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

Num. 18. tertiæ Thes. quartæ partis finitio.

Num. 19. 20. & 21. eiusdem probatio.

1 Nfirum fore, duco. est Antonii Capicij hic, usque ad n. s. Josephi Ludovici decif. perus. 2. num. 1. Riccii decif. 64. n. 9. parte 1. in magnis, aliorumq; Thorus

Author est compend. decif. tomo 1. s. c. p. promissum factum per universitatem in posse arbitri.

2 Probatur: ubi causa extincta, ac per consequens infirma esse ducatur; toties effectus ab ipsa dimanatus etiamnum extinctus est ducendus. Hinc Cic. de fœtibus: causa est, quæ id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis, eruditas, morbi, ignis, arboris. & paulo post: Nulla igitur est causa, nulla earum rerum, suavi efficit id, cuius dicitur causa, l. adigere, §. quavis, ff. de iure patr. l. si pater, ff. de hæred. infir. l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, Cod. de pæto inter empt. c. magna, in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. propterea quod effectus non nisi à causa asservari debeat suarum causa in effectum semper influat suum, uti edocent Philosophi. Inde est, quod si limitata sit, limitata prodit effectum, l. in agris, ff. de acqui-

3 rendo rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, quæ in testam. delentur, l. 2. ff. de servis export. l. ex factis, §. item quare, ff. de vulgarib. & pupillari substitut. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. l. age cum Geminiano, Cod. de transactionibus, cap. ea noscitur, de sentent. excommunicationis. Tiraquell. in tract. cessante causa, parte 1. num. 147. & de retractatu lig. §. 32. glossa 1. num. 92. adeoque causa proxima magis attenditur, quam remota, l. sed et si plures, §. in arrogato, ff. de vulgarib. & pupillari substitut. l. ligni, in fine, ff. de legatis 3. in nostro porro themate compromissum, utpote laudi causa extinctum extat: siquidem in ipso essentialia desiderantur cõpromissi requisiti, uti supponitur, l. 3. §. ff. & Iudex, l. Iudex, ff. de iudic. l. 33. de recep. arbit. l. quid tamẽ 21. §. si arbiter, l. non distinguemus 32. §. de officio 15. ff. de arbit. argum. l. 2. Cod. commun. utriusque iudic. l. non tantum §. frat. rem hab. Cujacius 1. qu. Papin. ad l. 33. de rec. arbit. l. 74. de reg. iur. lit. d. pag. 14. tomo 4. Antonius Faber 2. Codicis, tit. 37. de arbit. defun. l. pag. 145. enim verò essentiali desinente parte, ipsum perimitur totum, quod nonnisi ex partibus conglobatur, textiturque, l. 1. §. si stipulantur, ff. de verbor. obligat. l. si alii, ff. de usufruct. legato, l. in eo, quod

4 pat. l. 111. in toto 114. ff. de reg. iur. cap. plus 35. cap. in toto 80. eod. tit. lib. 6. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 47. num. 6. igitur identidem, & laudum, utpote effectus à compromisso, ut à sua suboriens causa extinctum jacere debet:

5 quandoquidem effectus non nisi à suo fonte veluti à radice habet effectum, inde est quòd inter effectum, causamq; correlatio habetur, l. finali, ff. de acceptil. l. finali, Cod. de indicia viduit. tollend. l. si quis servo, Cod. de furtis, l. 1. Cod. de transact. l. 1. Cod. de cupressis, lib. 11. l. julia, §. si procurator, ff. de actionibus empti, l. alteri, ff. de adimend. legatis.

Secunda Facti Species.

H Abens arbiter prorogandi compromissi terminum facultatem; si compromissi terminum prorogasse feratur, Universitatis Procuratore minus ritè citato: numquid laudum huiuscemodi firmum sit.

6 Infirum fore, reor. est Antonii Capicij hic, num. 5. in fine, sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: Sacrum Consilium per alia media pronuntiavit laudum nullum; videlicet quia habens hic arbiter potestatem prorogandi terminum compromissi, dum prorogasset non intimavit Procuratori Ville Casoria ipsam prorogacionem. Ludovici, Riccii apud supralaudatum Thorum.

7 Probatur: Ideo Universitatis Procurator de compromissi termino, prorogato per arbitrum, ritè citandus est; non nisi ut intra prorogationis terminum suam defensuram, quiret Universitatem: rationesve, quæ Universitati conveniunt adducere; cum Universitatis, Reipublicæ, ac Patriæ causa favorabilis, & privilegiata sit. Hinc Cic. 1. Officiorum; ibi: Cari sunt liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium caritates Patria una complexa est, pro qua quis bonus dabitur optetere, si ei sit profuturus? & Philipp. 9. ibi: His majores nostri, qui ob Rempublicam mortem obierat, pro brevi vita diuturnam æmulatoriam reddiderunt. & in Vat. ibi: Et omnis vita nostra ratio transmittenda est, ut magnam nominis nostri famam, & maximis in Rempublicâ meritis collatis posteris relinquamus; igitur prorogationis termino haud agnito: jure merito utpote indefensus arbitri laudum pro nihilo ducendum est, alioquin indefensus damnaretur, quod iuribus observaretur. Clement. pastoralis, §. ceterum, de re iudic. l. 1. §. cum arietes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princip. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquil. l. 1. §. ita cum edito, ff. qua sentent. appellat. l. de unoquoque, ff. de iudic. Caramell. in Theolog. moral. quæst. 8. casu 371 pag. 124. Cironius in paratit. §. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159. Vvessembecius in paratit. de exceptionib. num. 8. Consule Corasium lib. 6. miscel. cap. 16. num. 10. Fabrum in Juris prudentia Papiniana, tit. 2. de iure naturali, gentium, & civili, princ. §. illas, §.

Secundo dubitatum est: an ex quo in dicto compromisso quidam particulares promiserant, quod Universitas verificaret modis omnibus, & cum effectum; ita quod faciendo posse suum non accusetur, quod Universitas ipsa ratificaret.

ret. & Universitas ratificavit: sed non mediante decreto, an isti particulares teneantur: ex quo non ratificavit cum effectu, &c. Hæc Antonius Capicius.

Tertia Facti Species.

Cives nonnulli in compromisso pollicentes Universitatem, & compromissum, & laudum ab arbitris latum ratificare debere: quid prædefinendum, si Universitas defactum ratum habuerit, sed non intermedio decreto; adeoque minus cum effectu: numquid Cives particulares hujuscemodi astringendi sint, si Universitatem sueto more coadunari fecisse tradantur.

8 Haud fore astringendos, reor. est Antonii Capicii hic, num. 6. 7. & 8. Grammatici decis. 102. num. 99. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. ratificatio contractus, seu compromissi, adversus glossam in l. hujusmodi, in principio, ff. de legatis 1. Alexandrum, aliosque.

9 Probat 1. Cives hoc in casu juxta obstrictionis modum sibi agnitum se obstrinxisse supponuntur. inde fit, quod pacta hujuscemodi assertare, fas, juraque sinunt, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. juris gentium, §. Prætor ait, ff. eod. tit. l. 1. ff. de constitut. pecunia, l. cum amplius, in fin. ff. de regul. jur. cap. 1. de pactis. Hinc Cic. 2. de Inventute; ibi: Pactum est, quod inter aliquos convenit, quod jam ita iustum putatur, ut iure præstari dicatur. & 3. Officior. ibi: Regulum non debuit pactiones bellicas, & hostiles servare periculo. Modus porro universitatem congregandi assuetus; scilicet ad Campanæ sonum, vel per ejusdem Ministrum, idque genus, ut in praxi servari assolet, jam defactum verificatus fuit: siquidem major Civium pars etiamnum ratum habuere, quicquid in compromisso à Civibus pollicitum fuit; igitur ad nil aliud eos astringendos fore, censeo.

10 Probat 2. Ubi qui se obstringit; toties id, in quo se obliget, nosse debet: alioqui ejus obligatio in incognitum duceretur. Argum. nemo videtur, de reg. jur. l. nam si actor, ff. de rei vind. l. de atate, §. ex causa, de interrog. in jur. fac. Consule Cujacium 8. quest. Papin. ad l. 18. de interreg. in jur. fac. pag. 129. lit. B. som. 4. Petrum Fabrum in l. nemo videtur 145. Donellum in l. cassia 1. C. de reb. creditis, & jurisjur. num. 14. pag. 102. & in l. qui non dum 4. C. de hered. vel action. vend. num. 2. pag. 478. Inde est, quod voluntas, in mente retenta, nullum producit effectum, l. si repetendi, ff. de condit. ob causam; adeoque magis factio, quam verbis expenditur, l. Paulus, ff. rem ratam haberi, l. repræhendenda, C. de institution. & substitutionibus, l. pro herede, ff. de acquirenda heredit. alioquin inanis foret, l. nolle adire, ff. de acquirenda heredit. l. Pater Severianum, in princ. ff. de conditionib. & demonstrationibus: tametsi quandoque mortalis velle plectitur,

etiamsi haud adimpleatur. Hinc Cic. 3. Officior. ibi: In ipsa deliberatione facinus inest, etiam si ad id non pervenerit. & pro Milone; ibi; Non exitus rerum solum, sed & hominum consilia legibus vindicantur: minis quidem dolendum est, re non perfecta, sed puniendum certe nihilominus. Hujuscemodi porro Cives juxta modum Universitatem congerendi, se obstrictos fore supponuntur: siquidem hic obligandi modus ipsis agnitus erat; nec decreti notio impetrandi ipsis cognita; erat: quandoquidem si ipsos haud fugiebat; quippe impetrascent; igitur, &c.

11 Dices: Isthæc Universitatis obligatio nullius ducitur momenti; siquidem in essentialibus est manca, ac deficient; cum in essentialibus substantialis forma rei esse refundat, l. Divus, ff. de in integrum restit. l. Julianus 9. §. qui rem, ff. ad exhibendum, l. qui heredi, l. Mævius, ff. de condition. & demonstrationibus, l. cum hi, §. Prætor, ff. de transactio. l. qui per salutem, ff. de iurejurando, l. in conventionibus, ff. ad municip. l. is, qui quadragesima, §. quadam, ff. ad leg. falcid. l. cum antiquitas, §. cum autem, Cod. de testamentis. Clem. 1. de reb. Eccles. non alienand. Aristoteles 1. Physicor. cap. 9. quest. 10. artic. 1. Inde est, quod si in aliquo servata sit actus, si in illo deficiat, actus infirmus, perfundaturque, l. Mævius, l. qui heredi, ff. de condition. & demonstration. l. 1. & 2. C. quando provocare non est necesse. Tiracuell. in l. si unquam, verb. revertatur, num. 67. C. de revocand. donation. quandoquidem inter essentialia, ut obligata rite autemetur Universitas, decreti reposcitur interpositio. Capicius hic, num. 1. Muscatellus in praxi S. C. lib. 2. parte 3. glossa venduntur, num. 48. Authores sunt apud Thorum compend. decis. tomo 1. §. bona Universitatis ad hoc ut vendi possint: in nostra porro facti specie, nulla decreti interpositio supponitur, igitur nulla Universitatis obstrictio; si igitur infirma & etiamnum Civium istiusmodi pollicitatio nulla ducenda sit; igitur ita se habuit Civium horum promissio, perinde ac si habita haud fuisset: siquidem desinente causa, affectus etiamnum desinere dicitur, l. adigere, §. quamvis, ff. de jur. patronatus, l. si pater, ff. de heredib. instituent. l. generaliter, C. de Episcopis, & Clericis, l. eum te, C. de pacto inter emptorem, cap. magne, in fin. de voto, cap. cum cessante causa 60. de appellat. cum effectus non nisi suum à causa recipere esse. inde fit, quod causæ, & causati idem sit iudicium, l. quominus, ff. de fluminibus, l. etsi amicis, ff. ad leg. Juliam, de adulter. l. si autem, in fin. ff. de aqu. plu. l. non ideo, C. de heredib. instituent. l. maritus, Cod. de procuratoribus: enimverò inter se correlatio habetur, l.

316 Theatr.& Exam.omn.Dec.Reg.n.Neap.

fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de indicta viduit. tollend. l. si quis servo, Cod. de furtis, l. 1. Cod. de transact. l. 1. Cod. de cupressis, lib. 11, igitur ad damni illati restaurationem obstringendi sunt.

13 Infirma est argumenti illatio; nam,

decreti interpositionis notio minus agnita, ipsis supponitur Civibus: quare ad argumentum in forma, ultimum distinguo consequens: si decreti interpositionis notio ipsos haud fugisset, concedo consequentiam, sin fecus, infirma est illatio.

Tertio dubitatum fuit (nam Athenasius fecit, seu ædificavit in dicta Terra Molendinum magni redditus, in quo expendit multas pecunias. esto, quod non teneatur ad fructus propter bonam fidem) an ultrà fructus lucratos habeat repetitionem impensarum, præsupposito, quod non sint necessaria, sed utiles, & etiam valorem meliorationum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Quarta facti species,

Meliorationes, utileque expensæ, à bonæ fidei emptore factæ: numquid in institutionis eventu ab eodem repetendæ sint.

14 Distinguas: Vel meliorationes, utileque expensæ illiusmodi, à bonæ fidei emptore gestæ, fructus ab eodem lucratos excedere perhibentur; tunc in restitutionis eventu ab eodem excessum illum, sive meliorationum, sive utilium impensarum, repetendum fore, reor 1. est Antonii Capicii *hic, nu. 9.* aliorumque. Inspecito Thorum *compens. decis. Neapol. tomo 1. §. meliorationes factæ in fundo, quo tempore restituende sunt.*

15 Probatur ex textu in *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. sumptus, ff. eodem. l. si pater, §. finali, ff. de petitione hereditatis*: siquidem excessus huiusmodi nullo jure alteri, quàm bonæ fidei emptori debetur: cum melioratio isthæc, nonnisi ex industriante, seu meliorante habeatur, Antonius Faber *4. Cod. def. 24. num. 2. & 3. in allegat. pag. 494. juxta tex. in l. si in area 33. ff. de condit. indebiti, l. heres 21. ff. ad Senat. Consultum Trebellianum, l. fructus 45. ff. de usu. l. 2. in fin. ff. pro suo. Hotmanus 2. instit. tit. 1. de rerum divis. litera E. pag. 229. l. Dominus 55. §. 1. l. colonus 61. ff. locati, §. cum in suo solo 19. Instit. de rerum divisione, l. 2. §. & generaliter, ff. de doli mali, & metus exception. l. expensæ, vers. utiles, ff. de verb. signifi. l. in fundo, vers. finge, ff. de rei vindicatione, l. Paulus 14. ff. de doli except. l. pater 14. §. 1. l. seq. §. 1. ad leg. Falcid. Budeus 2. Instit. tit. 1. de rerum divis. §. cerè illud, pag. 8. Uultejus loc. sup. laud. §. cum in suo loco 19. num. 4. pag. 170. nec novum in jure; quinimò certum supponitur de utilibus expensis per bonæ fidei possessorem rogitari posse *l. aliam, ff. de novat. l. in pupill. ff. de solutionibus, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. fin. autem, §. in rem petitam, ff. laudat. tit. §. ex diverso.* Instit. de rerum divis. ubi Hotmanus, Baldus, Pichard, Budeus, Uultejus, idque genus. Cnjacius *lib. 10. observat. cap. 1.**

16 Vel meliorationes, utileque expensæ à bonæ fidei emptore gestæ, fructus ab eodem

lucrati haud excedant; sed æquabiliter inter se se habeant; tunc restitutioni nullus refundendus erit locus, ac per consequens inter eos compensatio habenda erit.

17 Thesis isthæc cûctorū debet esse Authorū, sana mente differentiū, neu ulla indigeat probatione, cum se ipsa liqueat: quandoquidem utiles impensæ, meliorationesque cum fructibus perceptis compensandæ sunt; alioqui unus foret in damno, alter verò in lucro, quod iuribus difformis foret. Antonius Faber *de inst. & jur. in Juris prudent. princ. 2. illat. 1. in fine, pag. 5. l. nam hoc natura, C. de condit. indeb. l. naturaliter, §. fin. l. hæc conditio 66. ff. eod. tit. l. bona fides 50. ff. de actionibus empti, l. iure naturæ 206. ff. de regul. jur. l. ult. C. de usucap. pro emptore, cap. suam, de penis, cap. locupletari 47. de regulis jur. lib. 6. l. cum ii, §. si quis, de aliment. Inspecito quæso Anton. Fabrum in *d. l. iure naturæ 306. pag. 693. Hotmanus 2. instit. tit. 1. de rer. divis. & acquirit. ear. dom. §. ex diverso 22. vers. per exception. doli mali, lit. A. pag. 225. tom. 2. Donellum lib. 12. juris civilis, cap. 25. num. 19. pag. 98. & in l. pecunie 1. C. de conditione indebiti, num. 53. 56. & 57. pag. 144. Hinc Cic. 3. Officior. ibi: Detrahere igitur aliquid alteri, & hominem hominis incommodo suum augere commodum, magis est contra naturam, quàm mors, quàm paupertas, quàm dolor, quàm cætera, quæ possunt, aut corpori accidere, aut rebus externis, &c. & indidem: Nam ut sibi quisque malit, quod ad usum vitæ pertineat, quàm alteri concessum est, non repugnante naturæ. Illud natura non patitur, ut aliorum spoliis nostras facultates copias, opes augeamus. Neque verò hoc solùm natura, idest iure gentium, sed etiam legibus Populorum (quibus in singulis Civitatibus Respublica continetur) eodem modo constitutum est, ut non liceat sui commodi causa nocere alteri, &c.**

18 Vel meliorationes, utileque impensæ hoc in casu fructus perceptos haud excedant; imo inferioris sint valoris, ac fructus à bonæ fidei possessore percepti; tunc fructuum excessum ab eodem restituendum fore, reor 2.

19 Probatur: Fructuum excessus hic nullo de-

debetur jure bonæ fidei possessori, alioquin actus iustitiæ offenseretur, quæ est cui libet refundere quod suum est. Hinc Cic. 1. Officior. *Iustitia partes sunt non violare homines: cum nemo aliena locupletari debeat iactura, uti supra cumulatiùs commonstratum fuit; igitur si meliorationes, utilesque impensæ inferioris sint ordinis, ac fructuum collectio; jure merito excessus ille suo restituendus sit Domino: cum nunquamnon res ad suum clamitet Dominum: enimverò Reipublicæ interest, ut res penes suos afferrentur Aurelii. 1. Inde fit, quod quælibet res suo cum onere ad quemcumque transilire perhibetur, l. is, cui opus, ff. de novi operis nunciat. l. si convenerit, §. si fundus, ff. de pignor. at. ad l. 1. C. de distract. pignor. l. Julianus, l. Caius, ff. de manumiss. testam. l. Pomponius, §. 1. de acquirenda possessione, l. final. §. fin. ff. de contrahend. emptio. l. via constituti, §. si fundus, ff. de servitutibus rusticor. prædiorum, cap. si quis laicus, quæst. 1. cap. ex litteris, de pignoribus, cap. pastoralis, de decim.*

Pro decissionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Meliorationes, utilesque expensæ à rei detentore post litis contestationem, ac per consequens in mala fide gestæ: numquid ab eodem cum fructibus perceptis compensandæ sint.

Meliorationes per conductorem domus factæ, quam ipsemet cum pacto de retrovendendo priùs alienasse feratur: utrum emptor, locatorque illas persolvere astringendus sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesif primæ partis decifio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. secundæ ejusdem Thesif partis prædefinitio.
- Num. 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. tertiæ ejusdem Thesif partis finitio.
- Num. 6. ejusdem probatio.
- Num. 7. & 8. opposita jura inter se conciliantur.
- Num. 9. Thesif secundæ prædefinitio.
- A' num. 10. usque ad finem, ejusdem Thesif probatio.

Ro hujuscæ prædefinitione varia extant Authorum placita. Author est Fachineus 1. *controvers. cap. 55.* Alii melius est distinguendum: vel Canonico inspecto jure fermo sit, & tunc esse repetendas, ac per consequens cum perceptis fructibus compensandas fore meliorationes, expensasque hæc, à rei detentore post litis contestationem factas, duco 1.

2. Probatur: nemo Canonico attento jure cum aliena locupletari debeat iactura, l. nam hoc natura, Cod. de condit. indeb. l. naturaliter, §. final, l. hæc conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de actionibus empti, l. jure natura 206. ff. de regulis juris, l. ult. Cod. de usufructu pro emptore, cap. suam, de penis, cap. locupletari 47. de regulis juris, lib. 6. D. Antonius Granianieto 3. decretal. cap. Odoardus 3. de solutionibus. tit. 22. num. 2. Antonius Faber in *iurisprudencia, tit. 1. de iustitia, & jure, princ. 2. illat. 1. in fine pag. 5.* Hotmanus 2. *institutionum tit. 1. de rev. divisione, §. ex diverso 22. vers. per exceptionem doli mali, lit. A. pag. 225. tomo 2.* Donellus lib. 12. de jure civili, cap. 25. nu. 19. pag. 98. Petrus Fab. in *l. jure natura 206. pag. 693.* siquidem iustitia lederetur, quæ est voluntas suum unicuique tribuendi. Hinc Cic. 1. *officiorum: fundamentum, inquit, perpetua commendationis, & fama, est iustitia, sine qua nihil esse potest laudabile.* In nostra porrò facti specie si meliorationes, utilesque expensæ à rei detentore post litis contestationem gestæ, cum fructibus jam perceptis haud compensarentur; sane rei dominus cum aliena ditari prædicaretur iactura. supralaudatus Antonius Faber in *iurisprudencia, princ. 2. illat. 1. in fin.* siquidem ad meliorationum, utiliumque expensarum restitutionem minime astringendus foret; igitur, &c.

3. Vel Cæsareo inspecto jure, & in hoc lubet me Fachineus supralaudati in fine distinctionem sectari, sic distinguens: vel meliorationes, impensæque hujuscemodi à solo procul à rei devastatione sejungi possunt, & tunc à rei detentore repetendas fore, haud dubie duco 2.

4. Probatur: ex textu in *l. domum, Cod. de rei vindic. l. utiles, ff. de petitione hereditatis*: siquidem rei dominus hic nullum pati perhibetur detrimentum. Hinc Cic. 3. *officior. ibi: Suum cuique incommodum ferendum est potius, quàm de alterius commodis detrahendum.* & 2. *officiorum: nostræ utilitates, inquit, nobis omittende non sunt, aliisq; tradende, cum iis ipsis egeamus, sed sua cuique utilitati, quod sine alterius iniuria fiat, servandum est.* & 3. *de finibus: Alienum est à iustitia, ad quam nati esse videmur, detrachere quid de aliquo, quod sibi assumat.* & 2. *officiorum: ibi: Animadvertamus, cum alios jurare velimus, ne quos offendamus. Saepè enim aut eos ledimus, quos non debemus, aut eos, quos non expedit. Si imprudenter, negligentia est: si scienter temeritatis.* quandoquidem res domino restitueretur suo, eo pacto, quo erat, ex suppositione, quod meliorationes, utilesque impensæ à solo sejungi possint: se habeat namque, perinde, ac si ibi gestæ minùs fuissent; cum, merè materialiter, ac extrinsecè se habeant, rei domini respectu, ut speculanti liquet.

5. Vel à solo haud sejungi queunt, & tunc à rei detentore rigorosè loquendo minùs repetendas fore, duco 3. ac per consequens dono datæ autumantur. est Antonii Capicii hæc in fine

fine, referentis, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Author est Thorus loco *supralaudato*.

- 6 Probatur ex *l. adeo*, §. *ex diverso*, ff. de acquirendo rerum dominio, ubi ædificium solo cedere, prædefinitum habetur, l. Titius, ff. de acquirendo rerum dominio, l. si precario, ff. com. præd. l. paries, l. quantum ad iuris, ff. de verborum significatione, §. cum in suo sol. 19. institution. de rer. divisione, l. 7. §. cum in suo, ff. de acquirend. dominio, l. 2. ff. de superfic. l. qui domum 50. ff. ad legem Aquiliam, l. cum aurum 19. §. perveniamus, ff. de aur. & argent. leg. l. granaria 18. de act. empt. l. minicius 61. ff. de rei vindic. §. cum ex aliena 18. Instit. de rer. divis. Consule Hotmanum, Balduinum, Budæum, Vultejum, Pichardum, idque genus 2. institution. in d. §. cum in suo solo. de rer. divisione, & acquir. ear. dom. Corasium in l. in tantum 6. ff. eod. tit. num. 2. Connamum 3. commentarior. juris civilis, cap. 6. num. 8. lit. A. pag. 174. propterea quod in alieno ædificans solo, vel meliorationes, utilesque impensas in illo faciunt pro fatuo, vel pro donante habendus erit. haud pro fatuo: siquidem ejus denigraretur persona, quod probatione indigeret: enim verò quæ facti sunt demonstrari debent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probationibus, l. quæcunque, §. fin. ff. de publican. l. assecratio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrumentorum, cap. licet, de constitution. lib. 6. igitur pro donante.

- 7 Hinc distinctione adjecta isthac, jura inter se dissidentia haud difficulter conciliantur: siquidem textus in dicta l. domum, de utilibus expensis, quæ à solo seungi possunt, commentandus erit; textus verò in *l. adeo*, §. *ex diverso*, de utilibus impensis, quæ à solo seungi nequeant, interpretandus est. enim verò jura iuribus concordari expedit, l. sed & posteriores, ff. de legibus, l. non est novum, ff. eod. tit. l. præcipimus, in fine, Cod. de appellationibus, Lunita, Cod. de inoffic. dotibus, cap. cum expediat, de electione, lib. 6. reliqua, quæ hic desiderantur, inspicienda sunt apud *supralaudatum* Fachineum, qui fusius materiam hanc examinat.

- 9 Meliorationes per conductorem domus factas, quæ implerentur cum pacto de retrovendendo prius alienasse feratur: emptorem, locatoremque illas persolvere attingendos esse, docent Thorus *compend. decis. romo* 1. §. *meliorationes factas per conductorem domus*, memorans, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Reg. de Franchis in *addit. consuetudinis*, si quis conduxerit de locatibilibi magnifica Laura Panarella, fol. 372.

- 10 Probatur: meliorationes per domus conductorem hoc in casu factæ per eundem gestæ dicuntur, quæ conductor est, siquidem conductor haud possidet, cum dumtaxat usus certa sub forma sibi permittitur sit, l. si servus 61. §. locati, vers. & ideo, ff. de furtis. inde est, quod rem haud sibi, aut alii possidet, l. 1. Cod.

communis, de usucap. neu ullum jus proprium; sed mutuatum à domino, cui possidet, & ministerium præstat, obtinet, l. officium 9. ff. de R. V. l. communis 7. §. neque 11. ff. communis divi. l. 3. §. ultimo, cum sequenti, ff. de pericul. & cōmodo, l. si quis 10. §. 1. l. qui bona fide 19. l. inter dum 21. §. ultimo, ff. de acquirenda possess. l. non solum 33. §. quod vulgò, ff. de usucap. l. 2. §. 1. ff. pro hærede, l. in puteum 12. §. ego, ff. quod vi, aut clam, l. 1. §. denique, ff. de vi, & vi, l. cer-
11 ti 6. §. is, qui 2. ff. de precar. quare dominus per ipsummet colonum possessionem retinet, l. quidam 77. ff. de rei vindic. l. si pignus 37. ff. de pignorat. act. l. sicut 20. §. ult. cum leg. sequen. l. cum in plures 60. §. 1. ff. locati, l. 2. §. cæturum 12. l. si id, quod 25. §. 1. l. qui anniverfas 3. §. quod per colonum, ff. de acquirend. possess. l. numquā 31. §. si servus, ff. de usucap. l. 1. §. quod servus, ff. de vi, & vi armat. l. 1. §. penult. ff. de itinere, atque consule Alciatum in l. quod meo 18. ff. de acquirend. possess. Ofualdum lib. 5. Donelli cap. 10. lit. A. tametsi aliquibus in thematicis possidere fas, juraque sinunt, ut puta si locatio ad lōgeam sit celebrata tempestatem, l. quod ait Prator 3. ff. de superfic. l. 3. §. ego, ff. de novi operis nunciat. l. sciendum 15. §. 1. ff. qui satisd. cog. l. 1. & final. ff. si ager vestigal. l. cum sponsus 12. §. in vestigal. ff. de publican. Valencia *tomo* 2. illustr. tra. 3. l. cap. 6. num. 1. Menochius de recuperand. remedio 1. num. 68. Valafcus de iure emphyt. quæst. 18. per totam: vel si in locatione id expressè initum fuit pactum, argu. legis si absentis 38. §. 1. ff. de acquirend. possess. idque genus. inspicit Petrum Fabrum in l. nec pignus 45. de reg. jur. D. Joseph de Retes in repetita prælect. ad tit. de acquirenda possessione, cap. 3. consuet. 2. alioque. verum impen- per conductorem effectus, per eundem à locatore petendæ fuit, l. ex conducto 15. §. 1. ff. si idus 33. vers. nam est colonus, ff. de locato. Antonius Faber 4. Cod. tit. 42. de locato, def. 50. n. 3. in allegat. pag. 480. siquidem pactum de retrovendendo in isthac facti specie merè materialiter intelligitur: quandoquidem de sui conceptu ad rem repetendam jus involuit. argu. cap. ad nostram, de empt. & vendit. l. consilio 7. §. finali, de curat. furioso, l. in bona fidei, ff. de eo, quod certo loco, argum. legis cum manu 80. §. finali, de contrahenda emptione. Henricus Hahnus ad Vvefemb. de rescindend. vendit. & c. colum. 1. pag. 505. quæ contractus species comprobatur in cap. 25. leviticis, cap. illa vos, de pignor. l. 2. l. si à te, Cod. de pactis inter emp. l. si cum venderet 13. Cod. de pignorat. l. si quis hac 42. ff. de rei vindic. inspicito Besoldum in *delibatis iuris*, ad tit. 28. pandect. quæst. 4. Gemonium lib. 2. animadver. cap. 17. Fachineum lib. 2. controverf. cap. 15. Barbof. in l. divor-
12 2. parte, n. 75. enim verò ex pacificatione conventionem, pacioneque obligationem, actionemque in infinitum extendi posse, plusquam manifestum est, l. quod si, §. si quid de edit. edit. Auctores apud *supralaudatum* Hahnium: quare inter se isthac dissidentia sunt, esse actum do-
mi-

minum, ac ius ad repetendum dominium habere; per ly namque esse dominum, veram locatoris rationem involuit; secus vero per Td, ius ad petendum dominium habere; siquidem

adū caret, tamen in potentia habet, quasi quod sibi debetur, reacquirere quib; ceu ritē speculanti liquet.

DECISIO XCIV.

IN Causa Ioānnis Pauli Scribæ cum D. Antonio de Bononia, super eo videlicet: quod cum D. Ioannes Paulus examinasset, quoddam plures testes pro Uxorē quondam Francischelli de Feulo, qui clarē probabant contra dictum D. Antoninum, nonnulli ex eīs iterum interrogati, dicunt se aliter, vel non ita dixisse; sicque dictus Antoninus vult prædictum Joan. paul. carceratum ob hoc non liberari à carceribus, sed debere puniri de falso, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

TEstes se aliter, vel non ita dixisse contra Notarium fatentes: numquid ipsorum depositiones firmæ ducende sint; vel ut principalis defectū penam luat, in causa extant.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio:

Num. 2. ejusdem probatio.

TEstes se aliter, vel haud ita dixisse contra Notarium fatentes; tunc primæ ipsorum depositiones infirmas esse ducendas, ac per consequens ad ipsius punitionem minis pergendum fore, haud dubiè reor. est Capicii hic, nu. 3. literis madatis, sic in S.R.C. decisū fuisse; ibi: S.C. de crevis dictum Joan. Paul. esse à carceribus liberandum. Clari, §. falsum num. 11. Petri Caballi cent. 2. casu 183. num. 3. resol. crim. Riccii collect. dec. 651. Farinacii in ejus praxi crit. tit. de falsis. & simul. cont. quæst. 158. parte 2. num. 202. aliorumque. Author est Thorus compend. dec. tomo 1. §. testes asserentes se aliter, vel non ita dixisse.

2 Probatur: primæ testimonium depositiones, hic adversus notarium factæ, per ipsorum retractativum subsequenter actum perimuntur, Faber 4. Cod. tit. 15. def. 30. num. 7. in allegat. pag. 335. & def. 55. eodem titulo, pag. 342. enim verò res, per quas gignitur causas, per easdem extinguitur, cap. omnis 27. quæst. 2. cap. omnis res de regulis juris, in 6. inde fit, quod majorem facies fidem, si ex templo se corrigat, quam si ex tempestatis intercapedine. in ipso Fachineum 9. controverf. cap. 84. Cujacium in cap. præterea 7. de testibus cogendis, &c. argum. textus in l. si falso, Cod. de falsis, cap. 7. de crimine falsi; siquidem per contrarium subsequenter actum, ex diametro oppugnatio habetur, adeoque quicquid prius gestum fuit, perimitur; igitur inefficaces ad præstatum damnandum Notarium habendæ sunt, adusque reus per firmiores cō-

vincatur probationes: etenim possessio non nisi pro reo extare præsumitur, usquequod per actorem, vel accusatorem secus demonstratur, juxta tritum dictum illud: *melior est possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. lis qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, instit. de interditi. cap. pro possessore de regulis juris, in 6. convinci namque in ista hac facti specie per contrarium actum haud edisseritur; quinimo utpotè innocens, quodvisque probetur, absolvendus; nam jura in ambiguis, potius reo, innocentique faveant, quam auctori, accusatorique, l. favorabiliores, ff. de regulis juris, §. retinenda, instit. de interditi. cap. cum sunt partium, de regulis juris, in 6. enim vero absolutionis causa in hesitatione securior, ac favorabilior est, l. absentes, ff. de pænis, c. alligant, vers. nonne 26. quæst. 7. hinc in Appen. sent. ex apoph. descriptum est. non miseri sunt, quibus præter meritum, incolumique innocentia accidit aliqua calamitas: sed ij verè deplorandi, qui sua sponte discesserunt ab honesto, etiam si nulla sequatur calamitas. & indidem: certius innocentia signum est, ita rem gerere, ut nemo velit accusare, quam si postulaveris, elebaris à iudicio; elabuntur enim interdum innocentes. & identidem expedit ad bonos mores, ut in iudiciis succumbat pravitas, vincat innocentia; & itidem. Innocentem punire scelus est. culpam interdum condonare, in gratiam honesti deprecatoris; humanitas est, ac postmodum. ibidem: atqui absolvitur, licet penam effigiat, cicatricem tamen criminis circumfert. quandoquidem contra reum, in criminalibus præsertim, probationes luce meridiana clariores esse debent, cum de corporis pena peragatur, Antonius Faber 6. Cod. tit. 2. de furtis, def. 4. num. 4. in allegat. pag. 618. à quo procul verbera, idque genus esse debent.*

Pro decisionis hujusmodi illustratione,

C A

CAPUT UNICUM.

Testes recepti, ac per Notarium fatentem sibi à Judice fuisse admissum examen, examinatumquid aliquam parturiant fidem.

Testis erroneum deponens; tametsi principale haud attingens negotium, dumtaxat verò accessorium aliquid: utrum ad tollerabilem admittendus sit compositionem.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
- A' num. 4. usque ad 8. ejusdem probatio.
- Num. 8. & 9. nonnulli Authores exploduntur.

Nullam præstare fidem testes, à Notario examinatos, puto, nisi de Judicis iussu id liqueat. *est Afflicti dec. 317. Mascardi de probat. conclus. 1101 n.*

9. Thorus Author *est compend. decis. tomo 1. §. testes recepti. & examinati per Notarium.*

2. Probatur: testium examen inter jurisdictionis actus annumerari apud cunctos auctores in confesso est, *cap. 1. 2. 3. & forè toto tit. de testibus cogendis, cap. quoniam 3. cap. intimavit 18. & 45. de testibus, cap. statutum, §. in profecto, de rescriptis lib. 6. l. post legatum 3. §. is vero, ff. de his, quibus ut indignis, l. iuviti 8. 9. & 19. ff. de testibus, l. cum ab initio 4. ff. quemadmodum testamenta aperiuntur, l. ad personas 15. ff. de iureiurando, l. si quando, l. parentes, Cod. de testibus, l. iudemus 37. §. omnes, Cod. de Episcopis, & Clericis. Cujacius in laudato cap. 1. de testibus cog. & ad tit. Cod. de questio. & lib. 2. observat. cap. 33. & lib. 16. cap. 19. & lib. 13. cap. 38. & lib. 8. cap. 12. Antonius Faber in rationali ad textum in dicta l. ad personas 15. de iureiurando. Balboa in cap. 1. de foro compet. quest. 8. Donellus in l. 1. Cod. de question. & in l. si quando, l. parentes 9. Cod. de testibus, & lib. 25. commentar. cap. 10. Duarenus tit. de testibus, cap. 2. Altesiera 3. decretal. tit. 2. de constit. in cap. Ecclesia 10. pag. 16. ubi Jacobus Gothofredus *tomo 4. pag. 346. verum, enimverò in Notario aullus jurisdictionis actus relucere supponitur. argum. legis moris 9. §. 4. ff. de pan. l. universos 3. lib. 12. Codex Theod. de iur. tit. 1. de decur. cōsule Cujacium de lla 44. & in l. universos, Cod. de decur.**

3. Treutl. volum. 2. disputat. 5. thesi 2. Antonium Fabrum *4. Cod. de fide instrum. def. 1. in allegat. nu. 2. pag. 345. & eundem Jacobum Gothofredum 9. Cod. Theod. tit. 19. ad leg. Corneliam, de falsi. in phar. afr. officis legis si quis 1. tomo 3. pag. 158. uti haud vile, infame, aut servile (ceu nonnulli coniarunt) tabellionis officium est, l. 3. Cod. de decur. igitur ipsi ab habente facultate cōmunicari necesse ducitur, alioqui frustraretur actus, utpotè materialiter factus, ex nulla dimanante formali-*

ter causa, adeoque pro nihilo habendus, juxta proutitum brocardicum illud: *quod nullum est, nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. non putavit, §. non quavis, ff. de honor. possess. contra tabul. l. 2. ff. de author. tutor. l. si aut nullum, Cod. de legit. herod. l. non dubium, Cod. de leg. l. finali, Cod. de sentent. ex brev. recitan. cap. illud, de iure patronatus.*

3. Testem erroneum deponentem, tametsi principale haud attinget negotium, dumtaxat verò accessorium aliquid; ad tollerabilem admittendum esse cōpositionem, reor, est Grammatici *decis. 43. & decis. 60. num. 16. Caravite in pag. 4. de falsi. num. 110. Thorus compend. decis. tomo 1. §. testis falsum deponens, non tamen principale.*

4. Probatur: testis namque falsitas hoc in casu, negotii principalis respectu, merè materialiter se habet; ac per consequens ordinaria, haud plectendus sit, aut aliqua suo in genere

5. pena, cum publicè delicta, sive ordinaria, sive extraordinaria Reipublicæ expediant, ut dignam persolvant penam, *liza vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem aquiliam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de officio Præsidis, l. sticum, §. tametsi, ff. de solutio. extravag. ad riprimen. in princip. cap. est iniusta 23. quæst. 4. c. ut fama 35. §. 1. de sent. ex com. quandoquidem testis falsitas inter delicta annumeranda est, Cironius in paratit. §. decret. de crim. falsi tit. 20. pag. 419. Codex Theodosianus 10. tit. 39. ad l. cornelianam de falsi. commentar. ad l. si quis 1. per totam, pag. 158. & ibidem ad l. damnus 4. per totum, pag. 164. Donellus in l. nullum*

6. 14. C. de testibus num. 7. & 13. pag. 253. Inde est, quòd inhabiles testes etiam parte haud oppo-
nente à Senatu per Judicis officium explodendi sunt, cum Judicis muneris sit, nè injustè quispiam in foro lædatur, *l. licitatis 6. ff. de officio Præsidis. Gomez tomo 2. variar. cap. 12. num. 22. Mascardus de probat. conclus. 408. nu. 20. dummodo inhabilitas haud partis favore concessa fuit. argum. l. si quis 51. Cod. de Episc. & Cleric. enimverò in testibus testimonium ferentibus summa repositur fidelitas, uti adnotavit Cujacius in cap. placuit 1. de testibus, & attestacionibus. quare juremerito ad tollerabilem admittendus foret compensationem; cum compensatio sit crediti, & debiti inter se contributio, l. 1. ff. de compensat. Gonzalez 3. decretal. tit. 16. depositi, cap. bona fides 2. nu. 10. pag. 212.*

8. Hinc explodendi sunt Grammaticus loco supralaudato, num. 16. Bartolus, idque genus edifferentes, quòd testis falsum dicens principale minus attingens gestum, tunc falsum, erroneum minime patrasse dicitur: siquidem fuit in genere crimen patratum; tametsi haud adeo grave, ac si in principali peccaret substantia, utpotè supra cōmonstratum fuit: cum quodcunque delictum, tametsi leve sit, condignum pœnarum pensum dare, jura jubeant

9 etenim delictū, & pœna inter se cōmensurantur, *l. sancimus 22. C. de panis, c. non afferamus stateras, in fine 24. quæst. 1. cap. quæstio, de iis, quæ sunt à maiori parte capituli, cap. felicit, 5. illud autem, de panis lib. 6. suolque tenent*

Authores, delinquentesve, *l. sancimus, Cod. de panis, l. absente, ff. eodem tit. l. crimen, ff. de panis, l. rem mihi, ff. commodari, §. omnis, institutione de noxalibus actionibus, cap. 1. de injur.*

DECISIO XCV.

IN Causa Domini Thomæ de Sanframundo, cum Domino Comite Magdaloni, promiserat namque præfatus dictus Comes, tempore, quo in Provincia Terræ Laboris regnabat Rex Ludovicus de Francia prædicto Thomæ, pro ejus sustentatione dare sibi annis singulis, durante ejus vita ducatos cc. de auro; afferendo, quodd hoc faciebat ex ordinatione, tunc Proregis; nunc autem præfato Thomæ agenti ad dictam pecuniam, idem Comes absolutus jam à juramento, seu habitatus opponit, quodd dicta promissio erat ex turpi causa, allegatque, ac etiam probasse prætenditur, quodd dum ipse Thomas teneretur restituere eidem Comiti Comitatum Cerreti, cujus tenuta Comes ipse ultimo loco in adventu Gallorum spoliatus fuerat; Thomas præfatus, quantumcumque præfatus Rex Ludovicus per suas hoc litteras ordinasset, noluit restituere, nisi habita dicta promissione; unde succedebat secundum Comitem dispositio jurium dicentium, quodd quando quis pro faciend eo, ad quod gratis tenebatur, recipit pecuniam, tenetur illam restituere; & sic cui damus actionem, multò fortius exceptionem, &c. *Hæc Antonius Capicus.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Promissio turpem ob causam facta: numquid jure firma ducenda sit, si à promittente turpis probata fuerit causa; & à juramento absolutus, ac per consequens habitatus fuisse perhibeatur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usqad finem, ejusdem probatio.

I Nfirmam ducendam fore, reor. est Reg. de Franchis *decis. 48. Reg. Salernitani post 31. allegat. in calce suarum decis. Fabii de Anna consilio 75. num. 17. & 18.* Author est Reg. de Marinis *observat. ad dec. Reg. Revert. 14. num. 5. memorans, sic per S. C. prædefinitum fuisse, contra Affiliū in consil. constitutionem divæ memoria.*

2 Probatur: jura namque à cunctis servanda sunt, *l. 2. ff. de legibus.* Demosthenes *in de finitione legis:* hinc Philosophorum præcepta à jure dissident publico: nam Philosophi præcepta tradentes, de moribus sæpè numero jubent, ac præcipiunt, quæ recta sunt, & prohibent turpia: sed nulla hisce adjuncta necessitas parendi, & si intra largè reipsa annumerari assolent, nullam importantia pœnam, *l. legis, ff. de legibus, l. sacra, §. proinde, ff.*

de rer. divis. l. sanctio, ff. de panis. Donellus *de jure civili lib. 1. cap. 5.* Hinc Tullius pro Cecinna sic describit: *jus civile ejusmodi esse debet, quodd neqsinflecti gratia, neq; perfringi potentia, neque adulteri ari pecunia possit; quodd si non modo oppressum, sed etiam desertum, aut negligentius adservatum erit, nihil est, quodd quisquam se habere certum, aut à patre accepturum, aut relicturn liberis arbitretur: atque adeo pro eodem Cecinna; ibi: Qui jus contendendum putas, is vincula revellit non modò judiciorum, sed etiam utilitatis, vitæque communis. Qui autem interpretes juris vituperat, si imperitos juris esse dicit, de hominibus, non de jure civili detrahit. Si imperitis non putat esse obtemperandum, non homines laedit, sed leges, & jura labefactat.* Codex Theodosianus *tit. 26. de condictionibus, & hominibus domus Augustæ, l. 1.* ubi Gothofredus *tomus 3. pag. 535.* propterea quodd quilibet juribus subiectatus esse supponitur, Hotmanus *consil. 131. num. 2. lit. D. pag. 607.* identidem de Principe verificatur, naturali, & divino inspectis juribus, Stephan. Forcatulus *dialog. 2. nu. 2. pag. 14.* Hahnus ad *Vvessembec. tit. 2. de legibus, num. 6. pag. 66. & nu. 7. pag. 68.* Connanus *commentar. juris civilis, lib. 1. cap. 8. num. 3. lit. D. pag. 28. & cap. 9. num. 7.* alioqui cuncta pessundarentur, incertaque forent. Cicero Author est ad Pap. Pætum, *lib. fam. 9. ubi: Omnia sunt incerta, cum à jure discessum est.*

S s

& pro

4 & pro Cluent. ibi: *fundamentum libertatis fore equitatis mens, & animas, & consilium sententia Civitatis posita est in legibus*; alioqui ipsarum promulgatio frustra mortalibus indicta foret, quod mea sententia ita est commentandum: ut puta si iurium inhibitio de
5 actus infirmitate; secus verò de esse illicito esset: quare infirma ducitur illatio isthæc: est iuris inhibitio circa actus huiusmodi factionem; igitur si celebretur, infirmus foret: propterea quod antecedens indifferens se habet, ac per consequens illatio determinata, ex ipso haud diamanari potest; quemadmodum antecedenti perempto, extinguitur est identidem consequens, l. 1. §. *huius rei*, ff. de officio eius, l. veteres, ff. de itinere, actusque privato. tamen si disjunctivè firma ducatur consequentia isthæc: ergo vel illicitus, vel infirmus; igitur jure merito in ipsius inhibitione adiiciendum est, vel sub nullitatis, vel illiciti pænâ, ne lex à subditis frustretur, ut potè verba ambigua continens, quemadmodum, si superfluis foret edita verbis: quod enim est superfluum, omnino reiiciendam est, l. 1. §. *quibus*, Cod. de novo Cod. l. finali, Cod. qui admitti ad bonorum possessionem, & in proamio decretal. ibi: *rescatis superfluis*, Clem. ex. vii, §. *quavis*, de verborum significatione.

Pro prædefinitionis istiusmodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Certam intra tempestatem aliquid facere, promittens quis, & ex suppositione quod si haud adimpleatur, aliquid tribuere debet: quid prædefinendum si priusquam tempus præscriptum compleatur, promissum impossibile reddatur?

S U M M E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad finem, ejusdem probationes.

1 **T**Empus ab ipsis designatum fore, expectandum; tamen si factio priusquam terminus lapsus foret impossibilis, reor. est Pauli de Castro,

Alexandri, aliorumque. Author est Reg. Revert. decis. 489. ubi Reg. de Marinis num. 1. & 2. literis prodens, sic per S. C. fuisse prædefinitum.

2 Probatur 1. ex l. si ita legatum sit Titio 102. ff. de condi. & demonstrat. propterea quod tempestatis præfinitio non nisi in pollicentis utile verti debeat; ita ut promittens adusque tempus illud duret, liber ducendus sit. Donellus 8. jur. civil. cap. 30. num. 31. & lib. 15. cap. 11. num. 55. & cap. 12. num. 26. pag. 411. Corasius in l. 2. §. *ex actis*, ff. de orig. jur. num. 2. pag. 50. quare per accidens, ac merè materialiter se habet, quod priusquam prælitum, definitumque probatur tēpus expectationis effectus impossibilitatur: propterea quod obstringentis intentio est, adusque tempestas illa prolatur se liberum fore: pacta enim si iuribus haud obnoxia sint; utpote leges servanda sunt, l. 1. §. *si conveniat*, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. juris gentium, §. *Prætor ait*, ff. de ed. vir. l. 1. ff. de constit. pecun. l. cum amplius, in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis, cum contractus ex partium conventionem, legem præsent, l. contractus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis convent. l. 1. C. de operib. lib. 1. C. commodati, cap. contractus 85. de regul. jur. lib. 6. enim verò tamen si à primordio voluntatis extant, ex post facto sunt necessitatis, l. non idcirco, in fine, ff. de contrab. emptio. l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis, in princ. ff. de Curat. furiosi, l. sicut ab initio, Cod. de actio. & obligat. l. de contractu, C. de rescindenda venditione, l. quamvis, C. de transactionibus, l. eo quod, C. si certum petatur, l. si quis argentum, §. fin. C. de donation. Hinc Cic. 2. de juvenute: ibi: *Pactum est, quod inter aliquos convenit, quod iam ita iustus patatur, ut iuri præstari dicatur.* & Plaut. in *Afinar.* *Has tibi non pactis legibus dare iussit.*

5 Probatur 2. Ex l. hoc iure 10. ff. de verbor. oblig. ibi: *Hoc iure utimur, ut ex hac stipulatione si Titius ante Calendas Majus in Italiā non venerit, decem dare spondes; non autem quicquam peti possit, quod exploratum sit an eam diem in Italianam venire Titium non possit, neque venisse, si veo vivo, si veo mortuo id acciderit; igitur, &c.*

D E C I S I O XCVI.

I N Causa Magnifici Roberti Bonifacii, qui primo loco obtulit supplicationem, citationemque expediri fecit contra D. Marchionem Neritoni super interdicto retinendæ possessionis, Territorii cuiusdam tamquam Territorii Civitatis Oriæ, cuius Civitatis ipse D. Robertus est utilis Dominus, expeditaque nondum tamen executâ citatione: aliam petitionem obtulit asserendo, quod timeret lite pendente à dicto Domino Marchione turbari, & quod

& quod de facili possent evenire scandala, ex quo intendit defendere suam possessionem manu armata, &c. *Itac Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

IN quasi possessione quis extans attentato ab eodem remedio juris ordinario: numquid per extraordinarium interea in possessione manuteneri valeat remedium.

S U M M Æ:

Num. 1. Thesis prædefinitio:

Num. 2. & 3. ejusdem probatio:

PER extraordinarium interea remedium in possessione sibi posse, per S. C. prædefinitum fuisse memorie mandat Antonius Capicius, hinc in finezibz: *Cōmuni voto judicatum est pro Domino Roberto. est Annæ singul. 154. aliorumque.* Author est Thorus *compend. decif. §. Ador intendendo litem Domini res.*

2 Probatur: Remedium namque ordinarium deesse haud facessit extraordinarium, ubi illud pinguis providet, Antonius Capicius hinc, num. 15. cum inter se haud impossibilia sint: enimverò Judicis muneris, est juxta ipsius præsens judicium utrumque exercere remedium; etenim haud frustra à juribus inventa fuere. Hinc Cic. & pro Font. ibi: *Laborare debent Judices non modo quid dicant pro testimonio, sed etiam quibus verbis utantur, ne quid minus moderatè posuim, ne quid ab aliqua cupiditate prolapsi verba esse videatur. Vultu autem laborare, ne qua significari possit suspicio cupiditatis, ut & cum procedunt, eximiatio sit quadam tacita de illis pudoris, ac Religiosis: & cum discedunt, ea diligenter conservata, ac retenta videantur.* & pro Rabir. Posth. ibi: *Est sapientia iudicis in hoc, ut non solum quid possit, sed etiam quid debeat, ponderet: nec quantum sibi permissum, meminerit, sed etiam quatenus commissum sit: proptereaquod ubi quis, sive in possessione actuali, sive quasi feratur extare, toties ab eadem procul à recta ratione haud despoliandus est. Arg. l. 1. §. si prado, ff. de positi, l. 1. §. cum qui, vers. qui à me possidebat, l. colonus, l. cum fundum, ff. de vi, & vi, l. Judices 64. ff. de iudic. l. si pignore 22. §. si prado, ff. de pignorat. action. l. si quis ad se fundum, Cod. ad leg. Iulianam de vi, l. si pignore 22. §. si prado, ff. de pignorat. action. l. si quis ad se fundum, Cod. ad leg. Iulianam de vi, l. meminerint, C. unde vi, l. si maritus 10. C. de donat. inter, l. ordinaris, C. de R. V. l. si quis 8. l. sed hæc 2. C. de præscript. 30. vel 40. annor. l. si coloni 14. C. de agricolis, lib. 11. l. ult. C. de compen-*

sationib. Argum. cap. 1. & per totam 2. qu. 2. cap. 1. & per totam 3. quæst. 1. cap. 2. & final. de ordin. cognit. inspicito questo textu in cap. conquerente 7. de restitut. spoliator. Donellum lib. 15. commentar. cap. 31. Perez in l. 1. tit. 4. per totam. Solorzanum lib. 3. polit. cap. 30. & tom. 2. lib. 2. cap. 28. & 90. Vulteum ad tit. C. ubi de possessione, num. 35. Garciam de nobilit. gloss. 11. nu. 17. Henellium de dotulio, cap. 12. §. 10. inde fit, quod violentus possessor rem cum fructibus, etiam qui percipi quiverunt, restituere, damna refarcire, & de injuriis illatis satisfacere compellitur, d. cap. conquerente, de restitut. spoliator. cap. cum causa 22. de offic. deteg. cap. bonæ 51. de appellat. cap. non liceat Papa 12. qu. 2. l. bona fidei emptor. §. in contrarium, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 34. l. si navis 62. §. fin. de rei vindicatione, l. si ea res, de actionib. empti, l. videamus 38. vers. & ideo, ff. de usuris, l. sed est 28. §. sed & fructus, l. si possessor 55. l. evicta 58. l. cum hereditas 59. ff. de petition. heredit. Consule Corasium lib. 5. miscellan. cap. 8. & 9. Connanum lib. 4. comment. c. 1. Cujacium tract. 4. ad Africanum, in l. cum hereditas, ff. de petition. heredit. & in §. si quis à non Domino, de rerum divisione, & in commentariis ad titut. C. de condition. ex lege, in fin. & lib. 15. resp. Papinian. in l. 18. ff. de his, quibus, ut indignis, & lib. 15 observat. cap. 20. Antonium Fabrum tom. 1. de erroribus, de ead. 7. errore 6. Donellum lib. 4. comment. cap. 24. & lib. 2. cap. 5. ubi Osuald. lit. H. Quare jure merito adversus spolii restitutionem rogantem ex interdicto unde vi, proprietatis exceptio haud admittitur, nisi ipse, consenserit, cap. licet multum, de restitutione spoliatorum, cap. 2. cap. in literis, cap. item cum quis, cap. ex confectione, de restitutione spoliatorum, cap. finali, de ordine cognitionum, cap. consultationibus, de officio delegati, cap. 1. & per totam 2. quæst. 2. Inspecto Garciam de nobilitate, gloss. 11. num. 17. Velasum consultatione 119. Mascardum de probationibus, conclus. 1325. num. 1. Menochium de recuperanda, remedi. 1. num. 161. & de retinenda, remedi. 3. num. 662. Fabrum 8. Cod. tit. 3. unde vi, def. 8. & in allegat. pag. 253. siquidem adaque possessionis vitium minus reluceat, incongruum ducitur, ut ab ea despolietur: quandoquidem melior est possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignoribus, l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. quemadmodum. In lit. de interdict. cap. pro possessore, de regulis juris, lib. 6. ac per consequens jus ritè defendere prædicetur suum, adusque ab adversario secus

demonstratur, quod iuribus haud obnoxium est.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Actor ad proponendum jura, quæ habet adversus exceptionem oppositam carentiæ actionis: numquid astringendus sit.

Actor solo temporis cursu se fundas: numquid ejus jus firmum ducendum sit, nisi titulum, vel causam asserat cum longæva observantia, tametsi causam haud probet.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. primæ secundæ Thesis partis decisio.

Num. 4. & 5. ejusdem probatio.

Num. 6. secundæ secundæ Thesis partis finitio.

Num. 7. ejusdem probatio.

1 Actorem ad proponendum jura, quæ habet adversus exceptionem oppositam carentiæ actionis cogendum fore, reor 1. est Reg. de Franchis *decis.* 263. *in fine*, referentis, sic per S.C. decisum fuisse. Author est Thorus *tom.* 1. *compend.* *decis.* §. Actor, *an cogi possit ad proponendum*. Muscatelli *in praxi* S.C. *lib.* 1. *parte* 3. *glossa* actionis.

2 Probatur Actor ab actione denominationem desumit, Hotmanus *verbor. juris, verb. actio.* pag. 491. & *verb. Actor.* pag. 504. quandoquidem Actor agere dicitur. Cujacius *observ. lib.* 7. *cap.* 26. *lit. A.* pag. 1512. ad discrimen accusationis, quæ est actio subnascens ex maleficio, *l. cum ex uno, ff. de obligationibus, & actionibus, l. 5. & 14. Cod. Theodos. eod. l. 1. ad l. Juliam Peculatus*, Cironius *in paratit. 5. decret. tit. 1. de accusat.* pag. 365. Hinc Cic. pro Milone *actionem perduellionis* dicit. & *in Partitionibus*, ibi: *Cum est in inficiando reus, accusatori hac duo prima sunt: sed Accusatorem pro omni Actore, & petitore appello.* ac per consequens actionem habere supponitur, alioquin de subiecto haud supponente diceretur. Hotmanus 4. *institutionum, de interdictis, §. tertia divisio*, 10. *vers. in quibus alter Actor*, *lit. F.* pag. 934. *tom.* 2. igitur illam probare astringendus est, alioquin reus foret absolvendus, *l. extat. 25. ff. de iure Fisci, l. ultima, Cod. de rei vindic. l. qui accusare, Cod. de edendo, l. actor, Cod. de probatio.* idque genus: cum jura in ambiguis propiora Reo, quam Actoris sint, *l. favorabiliores, ff. de regulis juris, §. retinenda, Instit. de interdictis, cap. cum sunt partium,*

de regulis juris, in 6. enim verò absolutio hæsitabili in re securior, ac favorabilior est, *l. absentem, ff. de penis, cap. alligant, vers. nonne 26. quæst. 7.* proptereaquod innocens præsumitur, adusque secus per adversarium demonstratur. Hinc *in Appen. sentent. ex apoph.* literis proditum reperio. *Innocentem punire scelus est: culpam interdum condonare, in gratiam honesti deprecatoris humanitas est.* & indidem: *expedit ad bonos mores, ut in iudiciis succumbat pravitas, vincat innocentia;* igitur opposita exceptione carentiæ actionis, illam explodere debet; quam minus explodit, nisi per actionis probationem.

3 Actorē in solotemporis cursu se fundantē: tunc ejus jus firmum ducendum esse, si longævum sit possessionis tempus, ac in longæva observantia titulum, seu causam etiamnum asserendo; tametsi illam probare haud facile foret, reor 2. est Reg. de Marinis *observat. ad decis.* 408. *num.* 7. aliorumque, contra Salicetum *in l. si certis annuis, Cod. de pactis,*

4 Probatur ex *l. cum de in rem verso, ff. de usuris:* proptereaquod causam, titulumque, hoc in casu probare, propter temperatis diuturnitatem impossibile ducitur, *l. ex certis, C. de pactis, cap. de quarta, de præscriptionibus, cap. cum Ecclesia, de causa possess. & proprietatis, cap. super quibusdam, §. præterea, de V.S. cap. 1. de præscript. in 6. l. si quis emptionis, C. de præscript. 30. l. nec ullam 13. §. 1. ff. de petition. heredit. l. 2. c. eod. tit. l. quacunque 13. §. 1. de publican. l. si servus 22. §. is qui pignori, ff. de noxal. l. pignori 13. ff. de usucap. l. 1. C. communia, de usucapion. l. cum notissimi, §. fin. Cod. de præscript. 30. l. hoc jure, §. ductus, ff. de aqua quotid. cap. 1. de præscription. lib. 6. Consule Altesieram 2. *decretal. cap. 17. de præscriptionibus.* Donellum *lib. 5. commentar. cap. 14. Gilkenium de præscription. 2. par. membr. 1. cap. 1. Ofualdum lib. 5. comment. cap. 10. lit. F. Alber. Gentil. de temporib. appellat. cap. 10. Hahnium ad Vvesemb. de acquirend. possess. num. 3. pag. 326.* igitur petitio, quæ contra Actorem, hic fieret, prorsus impertinens se haberet; cum impossibile esset; ac per consequens non obligaret, *l. si quis in gravi, in princ. ff. ad Syllan. l. si stipuler, ff. de verbor. obligat. l. Paulus, ff. quæ sentent. sine appellat. resc. l. impossibile, ff. de reg. juris, §. impossibile.* Instit. *de heredit. instituend. cap. nemo potest, de reg. jur. lib. 6.**

5 Inde est, quod impossibile, ac summopere difficile inter se æquipollentia sunt, *l. apud Julianum, §. constat, ff. de legatis 1. l. cum heres 4. §. 1. ff. de statu lib. Tiraquell. de retract. lign. §. 1. gloss. 10. num. 120. Consule Quintilian. lib. 5. cap. de Argum.*

6 Secus verò, si longævum haud sit possessionis tempus; siquidem tunc causam, titulumque probandum fore ab Actore, reor 3.

7 Probat: Ubi Actor in longeva extare haud supponitur rei possessione, toties cause, titulique probatio possibilis ducitur, l. nulla 24. C. de R. V. l. diutina 4. C. de prescription. 30. l. i. ff. de probationibus, l. i. ff. de exceptionibus, l. qui accusare, C. de edendo, cap. 1. de claud. depon. l. Proculus 67. ff. de iure dot. l. improba 7. C. de acquir. possess. l. ult. C. unde vi, cap. ordinarii, de offic. ordinari. in 6. l. quemadmodum, C. de Agriculis, lib. 11. l. nullo 14. C. de rei vindicatione; igitur ejus probatio omnino facienda est; alioqui à possessione rei, utpotè prædo explodendus erit, dicta l. improba 7. C. de acquir. possess. l. nullo 24. C. de rei vindicat. cap.

licet 9. de probat. cap. dudum 31. de decimis, dicta l. ult. Cod. unde vi, cap. ordinarii, de offic. ordinarii, in 6. dicta l. quemadmodum, C. de Agriculis, lib. 11. uti per supralaudata jura proximè commonstratum fuit, Confule Gonzalez 2. decretalium, tit. 26. de prescriptionib. cap. si diligenti 17. num. 7. 8. & 14. pag. 698. & i. decret. tit. 35. de pactis, cap. quoties 2. num. 6. in notis, pag. 814. Alteserram loco supralaudato: quare textus in l. si certis annis, Cod. de pactis, l. creditor, Cod. de usuris, & l. cum de in rem verso, ff. de usuris: distinctione adiecta, isthac, haud difficulter conciliantur.

DECISIO XCVII.

IN Causa Comitatus Neocastri, inter Magnificam Faustina Caracciolum Primogenitam quondam D. Marci Antonii Caraccioli Comitiss Neocastri aëtricem ex una, & dominam Caracciolum conventam ex altera parte, fuit dubitatum: an dicta Faustina aëtrix instante, & opponente rea, teneatur declarare, si venit ex testamento, vel ab intestato ad dictum Comitatum, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Actor in feudo succedens: numquid ad rei instantiam declarare obstringatur, an feudum, ut hæres petat, vel non: tamen hæres institutus sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. primæ Thesidis partis prædefinitio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. secundæ Thesidis partis decisio.
- Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

Istinguas: vel actor in feudo succedens, feudum jure succedit, nempe si in feudi investitura à Rege, obtentum fuerit, & sibi, & posteris suis; tunc se hæredem esse, aut non esse, divulgare haud necessum ducitur; sicque commentanda erit capiciana isthac prædefinitio, edisserens sat fore si successorio feudorum jure succedere tradatur, quam capicianam hæc decisionem sectantur Muscatellus in praxi S. C. lib. 1. parte 3. gloj. hæreditaria num. 4. Anna singul. 198. alique. Thorus Author est compen. decis. 5. declarare an teneatur actor successor in feudo.

Probat: ubi quis legitimum commonstrat titulum; toties ejus responsum haud incongruum autumatur, cum possessio pro eo extet, adusque oppositum per adversarium,

probetur: siquidem titulus, possessionis causa vocitatur: in hoc porro casu legitimus titulus, feudorum jure succedere, foret, cum inter possessionis causas etiamnum feudorum titulus enumeretur, cap. 1. quo temp. milit. investitus l. imperialem, §. præterea, de prohibit. feud. alien. §. 1. per quos fiat. invest. §. novam, qui test. sint necess. §. 1. que fuit prim. caus. benef. inspicito Hotmanum cons. 30. num. 9. lit. B. pag. 139. & cons. 31. num. 28. lit. S. pag. 145. tomo 2. siquidem feudorum jure, secus ut hæres succedit, cum legitimus successor, & ut hæres, & ut feudatarius succedere valeat; quare in facti specie isthac, merè materialiter se habet hæreditarius, vel haud hæreditarius titulus, cum procul ab hoc titulo possit succedere quis, ut ipsis ex terminis liquet.

4 Vel feudum hæreditarium sit, adeoque in testatoris facultate est illud cuilibet lingere posse extraneo; tunc se, ut hæredem venire, declarare debere opinor.

5 Probat: successor quilibet suum promulgare debet titulum, cum cuilibet possessori causam suæ possessionis commōstrare debeat; **6** enim verò possessio à iusto procul titulo juri-bus improbat, l. improba 7. Cod. unde vi, c. licet 9. de probat. cap. dudum 31. de decimis, l. ult. Cod. unde vi, l. quemadmodum, Cod. de agricolis, lib. 11. cap. ordinarii, de offic. ordinari. in 6. l. nulla 24. Cod. de rei vindicat. l. diutina 4. Cod. de prescription. l. 1. & 2. ff. de probationib. l. 1. ff. de exceptionibus, l. qui accusare, Cod. de edendo, l. Proculus 67. ff. de iur. dot. cap. 1. de claud.

eland. despons. Borcholten 2. institut. tit. 6. de usufruct. verum hic venire, ut heres legitimus foret titulus, utpotè ipsismet ex terminis supponitur, tot. tit. pro herede, pro emptore, vel possess. in ff. proptereaquod hereditatis titulus legitimus est; cum sit à lege approbatus, Cujacius in ff. de servitut. ad commentat. leg. 11. 12. & 13. colu. 1. lit. A. pag. 385. & colu. 2. lit. B. pag. 386. tom. 2. juxta tex. l. verbis legis, l. bonorum, 108. In nihil interest, 24. ff. de verbor. signification. l. hereditas, 62. de regulis juris, l. heres, 22. ff. eodem l. ult. Cod. de hered. action. l. cum à matre, 4. Cod. de rei vindicat. l. si pactum 9. ff. de probat. l. cum heres, 11. ff. de divers. & temp. praesc. Hotmanus consil. 9. num. 4. lit. C. pag. 54. & consil. 22. num. 10. lit. A. pag. 112. tom. 2. Hahnus ad Vvesembecium, lib. 5. tit. 3. de hereditatis petitione, vers. jus hereditarium, pag. 305. quare iuramento prisci, heredes, dominos devocabant, §. fin. institution. de heredum qualitate, & differentia, l. si is 22. ff. de acquiren. hereditate, l. 2. §. ult. ff. de secundum tabulas, l. ille à quo, 13. ff. ad Trebellian. arg. l. hereditas, de acquirendo rerum domini. l. liber homo, ff. ad l. aquil. inspicito Cujacium instit. de heredum qualitat. & obser. lib. 5. c. 10. Joannem Borcholten 2. instit. tit. 14. de hereditibus instituendis, §. servus etiam alienus. Vvesembecium, lib. 28. digestor. tit. 5. de hereditibus instituendis, in princip. Hotmanus 2. instit. tit. 19. de heredum qualitate, & differentia, §. item extraneus, vers. pro domino gerere lit. E. cum sequentibus, pag. 391. tom. 2. & 12. obseruat. cap. 5. lit. D. pag. 356. tom. 1. Plautum in Menecmis; Festum lib. 8. ibi: Haeres apud antiquos pro domino ponebatur.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Actor in burgenfaticis: nunquid ad conventi instantiam enodare astringatur, si foret heres.

Spolii tempus ante litis contestationem facti: utrum declarare astringendus sit actor; ac per consequens in causa ipsa interea haud procedendum sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
- A num. 4. usque ad finem, ejusdem probatio.

Actorem in burgenfaticis ad conventi instantiam expendere obstringendum esse, si foret heres, existimo. I. secus vero si in petitione se fore heredem, vel successorem fateatur: siquidem

tunc idamplius declarare, haud sit compellendus, ut de facto per S. C. prædefinitum fuisse testatur Capicius, *hic in fine*; ibi: *quare ipsi advocati in incontinenti formarunt petitione, ut actrix declaret, si esset heres; sed de ea non fuit habita ratio; nam oblata est post litē contestatam, quare non tenetur quis respondere, per modum interrogatorum; sed fuit dictum, quod faciat positiones.* est Muscatelli in praxi S. C. lib. 1. parte 3. glossa hereditaria, num. 3. Thorus Author est compend. decif. tom. 1. §. de declarare actor, an teneatur in burgenfaticis.

2 Probatur: actor agens actionis sue titulum commonstrare cogendus est: in nostra, porro facti specie titulum alium minis aperire potest, nisi heredis titulum; igitur, & c. secus si semel in hereditatis rogatione se declarasse feratur: siquidem multiplicare entia procul à necessitate foret, quod per absurdum esset, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Codice, l. finali, Cod. qui admitti ad bonor. possess. clem. exivi, §. quamvis, ff. de verbor. signif.

3 Spolii tempus ante litis contestationem facti, haud declarare astringendum esse actorem, ac per consequens in causa ipsa interea minimè procedendum fore, existimo. 2. quod prædefinitum per S. C. etiamnum, refert Affilius decif. 250. in fine. est Bartoli, Alexandri, Soccini, Baldi, Annæ allegat. 111. per totam. Riccii collect. decif. 608. Thorus Author est compend. decif. tom. 1. §. actor, an teneatur declarare tempus spolii.

4 Probatur 1. hoc namque in casu, non nisi de recuperandæ possessionis remedio agitur, quod de sui conceptu, haud infamare perhibetur, quinimo magis privilegiatum remedium à jure consultis acciri assolet: inde fit, quod adversus singularem possessorem indulgetur; ne eidem alterius spolii exceptio obici potest, Osualdus lib. 15. comment. Donnell. cap. 31. lit. C. Covarr. praesc. cap. 24. alique, Gonzalez 2. decretal. tit. 28. de appellat. in cap. bonæ memoriæ 5. 1. num. 6. pag. 819. est enim remedium à jure inventum, utpotè extant interdictum unde vi conditio triticaria, l. 1. & per tot. ff. de condit. tritic. & conditio indebiti, l. 1. & per totum, ff. de condit. indebiti, quod prædefiniendo nulli irrogat injuriam, consule textum in l. tribus, ff. de usufructu eorum rerum, l. 3. ff. de legatis, l. cum quis 22. ff. de O. & A. l. mercis 207. de V. S. l. si me, & Titium 2. ff. de rebus creditis, l. si quis intentat l. finali, Cod. unde vi. Cujacius l. 4. Cod. de pact. & l. 10. Cod. de condit. indebit. & ad tit. ff. de condit. ex lege, l. si 19. respons. Papin. in l. 5. de censibus, & lib. 9. qq. ejus. in l. rem 78. ff. de furtis. Duarenus, & Donellum ad tit. de condit. indebit. Vvesembach. disp. 10. num. 18. Virinium lib. 1. select. cap. 47. Merillus lib. 3. obser. cap. 10. & lib. 1. variar. ex Cujacio cap. 20. Genoa in conciliat. fol. 215. & 218. in parvis, Arias à Mesa lib. 1. var. cap. 47. Cujacius traç. 2. ad Afric. in l. 23. ff. de reb. cred. Merillus lib. 1. var.

1. var. ex Cujacio cap. 22. igitur nil mirum si spoli tempus per actorem declarandum sit, Anna supralaudatus Author est: propterea quod ubi iudicium summarium esse supponitur, toties tempus minus esse exprimendum, alioqui summarii iudicii essetia devaltaretur; cum ejusce natura sit summatica, ac concinna, ordinario derelicto strepitu, solaque veritate inspecta, de re nosse, quod examini iudicis dein ordinarii linquendum est. Auctor est Afflicius supralaudatus, nu. 4. igitur, &c.
5. Probatur 2. cur in interdictione unde vi spoli tempus declarandum erit? non nisi, quia interdictionem istiusmodi infamiam producit saltem facti, l. honoris, l. licet, ff. de obsequiis. l. 1. §. interdictionem hoc, ff. de vi, & vi armata. ad instar ubi criminaliter agitur, litem exigit de dolo, l. praetor edixit in principio, ff. de iniuriis, cap. tua, de procurator. l. edita, Cod. de edendo. cum violentiam importet; quae enim per vim sunt, non nisi violenter patrari, ac in consequentia injuriose peragi dicuntur; hinc jure merito majori plenitudine erit pena crimen hujusmodi, enim verò pena, & delictum inter se commensurari debent, l. sancimus 22. Cod. de penis, cap. non afferamus stateras, in fine 24. quae l. 1. c. quae vivit, de iur. quae sunt à maiori parte capituli, c. felicitis, §. illud autem, de penis, in 6. siquidem oportet ut pena suum teneat auctorem, delinquentemque, dicta l. sancimus, l. absentem, ff. de penis. igitur cum in interdictione recuperandae possessionis id verificari minime praedicetur, nil mirum si actor hic non sit altringendus.
6. Probatur 3. tamen si in libello civili infamiam involvente tempus declarandum erit, ut edocent Bartolus, Baldus, idque genus verumtamen secus decernendum, ubi agitur de remedio, cap. reintegranda 3. qu. 1. vel de remedio, c. sepe de restit. spoli. vel de constit. Regni circa violentiam. siquidem tunc de simplici recuperandae possessionis remedio agitur, l. cessat, ff. de action. & oblig. sed verò de infamia.
7. Probatur 4. hujusmodi juris sollemnium locum, tempelatemque declarandi non nisi à Caesareo dimanata dicuntur, l. libellorum, ff. de accusationibus, quae per cap. deservientes in Regno perempta supponuntur: quandoquidem, per hujusmodi cap. universae causae summariae extant, ac per consequens cum iudicium summarium supponatur, nil mirum si spoli tempelatis declaratio haud fieri debeat; alioqui iudicium redderetur ordinarium, quod ordinario rem schemate noscitur ac per consequens plenè ex confesso aliqua de re discipatur, l. iudices 9. ubi plena inquisitione discutere, Cod. de iudicis, cap. cum super; ibi tam restitutionis, quàm electionis, causa plenius cogitata,

de causa possess. & prop. l. à divo Pio 15. §. si revertum, ff. de re iudic. Hotmanus lib. 2. observat. c. 4. Donellus lib. 2. comment. cap. 5. ubi Ofualdus lib. B. Menochius lib. 1. de arbitrio, quae l. 18. Maranta de ordine iudic. 4. par. dist. 9. quare jure merito in causa vulturius peragendum erit.

8. Probatur ultimo: ubi, & iudicium summarium, & nec infamia supponitur, & de recuperanda possessione peragitur, toties spoli tempus investigare velle, ac interea vulturius haud pergere per absurdum foret: siquidem summarium destrueretur iudicium, detentorque rei in sua interea asservaretur possessione, quod iuribus obnoxium foret; ac per consequens non faciendum: quae enim sunt iuribus contraria, haud patrari debent, cum iura potius servanda, quam corrigenda sint, praesertim in dubio, si quando, Cod. de inofficiis, l. 1. Cod. de inofficiis, l. 1. §. in fine, Cod. de appellationibus. quandoquidem iura jubent despoliatum ante omnia in sua redigendum esse possessione, quoties de spolio liqueat, cap. in literis, extr. de restit. spoli. Antonius Faber 3. Cod. tit. 7. de ordin. iudic. def. 7. in allegat. pag. 181. cap. conquereute 7. de restit. spoliator. cap. 2. & finali de ordin. cognitionum, l. 1. §. si prado, ff. de positi, l. colonus, l. cum fundis, ff. de vi, & vi l. iudice 64. ff. de iudic. l. si pignore 22. §. si prado, ff. de pignor. a. l. meminere, C. unde vi, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter c. 1. & per totam 2. qu. 2. cap. 1. & per totam 3. qu. 1. l. si quis ad se fundum; ibi: ante omnia violentia causam examinare praecipimus, Cod. ad l. Jul. de vi, l. 1. ibi: sine ulla cunctatione, Cod. si per iura, vel alio modo, l. si de vi 37. ff. de iudic. l. ordinarii 3. Cod. de R. l. cap. ult. de ordine cognitionum, cap. in literis 5. cap. conquereute 7. de restit. spoli. cap. ult. §. pafet 3. qu. 1. c. cum Ecclesia 3. qu. 2. Cujacius in d. c. conquereute 7. de restit. spoli. Solorzanus lib. 3. polit. c. 30. & tomo 2. lib. 2. cap. 28. & 90. Donellus lib. 15. comment. cap. 31. Barbosa in l. si de vi 37. ex nu. 30. ff. de iudic. Vlstejus ad tit. Cod. ubi de possessione num. 35. examini namque tempus permittere, hic merè materialiter se habet; alioqui delinquenti rei fruendi aliena anima refundetur, quod à iuribus, jubentibus unicuique quod suum est, esse tribuendum, alienum effectus siquidem haud honesta juberent, inhiherentque contraria; ceu ex legis definitione liquido constat. hinc Cicero 1. de legibus: lex est ratio summa iusta in natura, qua jubet ea, qua faciendi sunt, prohibetque contraria. & Philipp. 11. lex nihil est aliud, nisi recta, & à numine deorum tractata ratio est, imperans honesta, prohibensque contraria.

DECISIO XCVIII.

IN causa Francischellæ Maricondæ, cum Notario Loyfio Castaldo, & Consortibus, fuit dubitatum: an agnati Sacerdotis Neapolitani auferant ab hæredi-

328 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

redibus institutis per Sacerdotem medietatem bonorum antiquorum, juxta consuetudinem neapolitanam, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima facti species.

Clericus in novissimo extans velle: numquid de antiquis disponere possit bonis suis, adversus formam consuetudinis neapolitanæ, quæ occipit *si quis, vel si qua*.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- A' num. 2. usque ad 7. ejusdem Thesis primæ probationes.
- Num. 7. Thesis secundæ decisio.
- A' num. 8. usque ad finem, ejusdem Thesis secundæ probationes.

1 **S**tabilire posse haud dubiè opinor. est Decii, Bartoli, Alexandri, Soccini, Martæ de *iurisdictione parte 4. casu 53. num. 17. & casu 4. num. 1. Surdi decis. 20. Capicii, bde. num. 2. Riccii, Molfesii, Reg. de Franchis decis. 411. usque ad num. 5. edocētis*, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Thori *compend. decis. parte 1. §. Clericus, an possit de eius bonis disponere in ultima voluntate*.

2 Probatur 1. ex textu in *cap. quia nos, §. interdicimus, extra de testam. Capicius hic in principio* Author est, & ex Martæ de *iurisdictione parte 4. centur. 11. casu 4. doctrina, edocētis*, Laicum super Clericis, Ecclesiasticisque haud dicere jus posse: propterea quod de ipsius iurisdictione minis esse supponitur, *cap. decernimus de iudic. nec in consuetudine si quis, vel si qua* Clerici amplectuntur, uti extra sui iurisdictionem. Author est Capicius, *hic in principio*, enim verò utpotè extraneæ se habent personæ.

3 Probatur 2. Clericus, ut persona Ecclesiastica à quolibet laicali jure, divina inspecta, lege exemptus esse supponitur. Matthæi 12. 17. & 23. ibi: *nolite tangere Crisfos meos, utputa Clericos. & ibidem qui vos spernit, & qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei, c. novit de iudiciis, cap. duo sunt, 96. diff. Granianieto 2. decret. de foro competentis, in cap. si Clericus Laicum, num. 6. colum. 1. pag. 27. D. Augustinus lib. 1. in Evangel. quæst. 23. in cap. in novo, 21. diffin. cap. continua, cap. Sylvester, cap. si Imperator 11. quæst. 1. cap. nimis 30. de iure iu. cap. qu. unquam, de censibus, in 6. ibicūm igitur Ecclesiæ, Ecclesiasticæque personæ, ac res ipsarum non solum jure humano, quinimo, & divino à Secularibus exactionibus sint immunes. Concil. Lateran. sub Innocentio III. cap. 46. aliud Lateran. sub Leone X. sess. 9. ad fid. m. Concil. Frisingense, anno 1140. can. 3. Trident. sess. 20. de reform. cap. 10. igitur, &c.*

4 Probatur 3. Ecclesiastica namq; ditio nullo

pactō à Republica, aut immediate à Deo ortū duxisse autumat, *cap. in novo 21. diff. cap. legimus 93. diff. cap. sacrosancta, §. hæc vero 22. diff. propterea quod sacerdotium immediate à Deo de Aron, in Christum, & de Christo indivisum Petrum dimanatum fuit, igitur, &c.*

5 Probatur 4. ex Auth. *statuimus, Cod. de Episcopis, & Clericis, auth. ut Clerici eodem tit. cap. consulendum, in fine 28. diff. cap. cum non ab homine, de iudiciis, cap. in memoriam, §. si verò 19. diff. igitur, &c.*

6 Probatur 5. Clericus quā Clericus, secus verò quā Laicus, hic disponere edisseritur, igitur utpotè Clericus suas assertare astringitur leges; cum quilibet legi subiectus, eidem obtemperare par sit. hinc Cicero 1. de Orat. ibi: *Docemur auctoritate, nuntique legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates, nostra tueri: ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. & 1. de legibus, ibi: Virtutum, emendatricemque virtutum: ab ea enim vivendi doctrina ducitur. & 2. de Orat. Legibus proposita sunt supplicia vitii, premia virtutibus; verum laicalia iura (uti foret neapolitana consuetudo si quis, vel si qua, idque genus) haud sua differunt iura, aut prorsus sibi extraneæ: quāquidem respectu Clerici merè materialiter se haberet, igitur respectu consuetudinis Neapolitanæ solutus esse supponitur Ecclesiasticus; cum utrobique par urgeat ratio, adeoque eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad l. Aquil. l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, l. bis solis, vers. satis etiam cautè putamus, Cod. de revoc. donat. litem veniunt, §. ait Senator, ff. de pet. heredit. secus è diverso, l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de status liber.**

Secunda facti species.

Monachus Monasterium successionis capax ingressus: numquid portionem ad se pertinentem, à fratribus per fororem communem eis relictam, robore consuetudinis Neap. quæ incipit *si quis, vel si qua*, rogare per Monasterium possit.

7 Communi attento jure, secus consuetudine si quis, vel si qua, Monachum per Monasteriū de portione sibi debita à supradictis fratribus rogare posse, dubio procul censeo. est Reg. de Franchis decis. 411. num. 5. edocētis sic per S. C. fuisse prædefinitum. Reg. de Ponte consilio 39. nu. 11. Napodani in d. consuetud. si quis, vel si qua, in verbo proximioris, & vers. & præmissa, Molfesii aliorumque. Author est Thorus

ruis *compend. decis. parte 1. §. Monachus Monasterium ingressus an possit petere portionem.*

- 8 Probat 1. Consuetudo si quis, vel si qua ex supra commonstratis, Clericos quoscunque Ecclesiasticos, cuiuscumque generis sint, obstringere haud potest: propterea quod laicalis vocatur, ac per consequens in ipsius ditione est, laicos dumtaxat amplecti posse, ut sibi subiectos, cum quilibet suae subdatur legi, quae in suis iurisdictionem habet, eosque ligat, *lege prospexit, ff. qui, & a quibus.* inde fit, quod frustra legis praesidium reposcit, qui in legem patrat, *l. auxilium, §. in delictis, ff. de minoribus, l. sancimus, C. de iudic. cap. bone il 1. de elect. cap. ult. de immunitat. Eccles. cap. contingit 45. cap. in audientia, de sentent. excomm. cap. quia frustrà, de usuris.* Hinc in appen. sentent. ex apoph. isthaec verba descripta reperio: *In Republ. bene instituta, suprema auctoritas est legibus deferenda: nec ulli Magistratui fas quicquam contra leges publicas tentare. & indidem: Non aliunde florent Resp. quam si legum vigeat auctoritas.* & denuo. *Ibi Tyrannus errare non potest, ubi ex arbitrio praescribitur legum gerantur omnia.* & ibidem: *Norma coniugis vir est, quae recte vivit, si illa publicis legibus obtemperet.* & indidem: *Negotium, quod pro legibus, ac iure suscipitur, oportet omni carere injuria, ac postmodum; ibi Multo pulchrius est, ac diffidius Regum rectis legibus, sanctisque moribus exorvare, quàm armis Regno Regum addere;* igitur Ecclesiastici cuiuscumque generis sint, ceu exempti, minus ea frui debent; cum quilibet suo, secus verò alieno uti debeat privilegio, *l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de liber. homin. exhibend. l. qui iniuriarum, §. is qui, ff. de iurejurand. l. iurejurando, l. quod Reip. l. iniuriam, ff. de iniur. l. fluminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. de test. l. si donaturus, §. si quis indebitum, C. de condit. ob causam; siquidem nemini injuriam irrogat, l. si quis in conscribendo, C. de Episcop. & Cleric. l. penult. C. de pactis, cap. tuis 39. vers. nisi, de testibus, cap. ad Apostol. de Regularibus, cap. si de tertio, de privilegiis igitur Consuetudo isthaec respectu Ecclesiasticorum merè materialiter se habet: quicquid enim, 9 merè materialiter est, pro nihilo ducendum, perindeque ac si haud foret, cum in formali minimè veniret consideratione; igitur in Monasterii manu dumtaxat est, Monachi portionem communi attento iure rogare posse; cum universa Monachi iura, ac bona, quae de persona in personam transire queunt, in Monasterium transiliant. Auth. ingressi, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, §. si qua mulier. Authent. de sanctissim. Episcop. §. illud quoque, Auth. de Monachis, cap. si qua mulier, cap. quia ingredientibus 19. quæst. 3. cap. quia ingredientibus 2. de testam. Consule Gedenm tom. 1. consil. 25. Hieronymum Garcia tom. 1. polit. regul. tract. 4. difficult.*

5. dub. 5. Olea de cess. iur. tit. 3. quæst. 9. num. 33. Pichard. in princ. insitunt. de acquisit. per adrogationem, à n. 36. usque ad 43. Gothofredum ad l. 3. §. 1. ff. de acquir. possess. 10 quare S. C. praedefinitio, quod attenta Consuetudine si quis, vel si qua Monasterii Monachi portionem haud petere possit, non erit commetanda, quod Monasterium ad huiusmodi explodendum sit portione; aut quod attenta Consuetudine hac petere nequiret; cum, impertinenter se habeat consuetudo hæc relatè ad Monachos, secus verò communi inspecto iure: quare S. C. praedefinitio uni derogavit; alterum verò indultit, uti speculanti liquet.
- 11 Probat 2. Infirma ducitur illatio isthaec: non inspecta Consuetudine si quis, vel si qua succeditur igitur nec etiamnum communi iure: siquidem à Consuetudine ad jus commune, vel è diverso, infirma ducitur illatio, cum etherogenea sint, uti speculanti liquido constat: Monachos namque jure succedit suo; enim verò agnationis jus detinet, *l. Deo nobis, §. hoc etiam, C. de Episcop. & Clericis;* ac per consequens communi, cui à nulla derogari potest Consuetudine; cum Divino inspecto iure exempti à laicalibus differunt legibus, utpotè fuscè supra commonstratum fuit; igitur, &c.

Pro decisionis istiusmodi illustratione,

CAPUT UNICUM.

Clericus: numquid vestigalia, idque genus, pro bonis emptis persolvere sit obstringendus.

Monasterium: utrum loco præteriti filii testamentum à matre conditum, filiam heredem instituentem, annuo relicto filio legato, in Monasterio existenti, perimere possit.

S U M M U S.

Num. 1. Thesis primæ praedefinitio.

Num. 2. primum opinamentum.

Num. 3. secundum placitum.

A' num. 4. usque ad 7. motivum prioris opinamenti.

Num. 7. fundamentum secundæ opinionis.

Num. 8. Thesis secundæ decisio.

A' num. 9. usque ad finem, ejusdem Thesis probationes.

- 1 Clericus numquid vestigalia, idque genus, pro bonis emptis persolvere sit obstringendus. Dissident pro huiusce praedefinitione inter se Authores: etenim nonnulli haud fore astringendos edocent, inter quos extant Bonacina tom. 2. de octavo Decalogi præcepto, disput. 10. quæst. 11. punic. 1. §. 1. proposuit. 2. num. 2. Belletti disputat. cleric. de except. Cleric. & bon. à manerib. publi.
- 2 Clericus numquid vestigalia, idque genus, pro bonis emptis persolvere sit obstringendus. Dissident pro huiusce praedefinitione inter se Authores: etenim nonnulli haud fore astringendos edocent, inter quos extant Bonacina tom. 2. de octavo Decalogi præcepto, disput. 10. quæst. 11. punic. 1. §. 1. proposuit. 2. num. 2. Belletti disputat. cleric. de except. Cleric. & bon. à manerib. publi.

cis, §. 2. *num.* 11. alique.

3 Secus verò existimant Caravita in *Rit.* 229. *num.* 3. Thorus *compend. decif. par.* 1. *verf.* Clerici an teneantur solvere collectas, memorans per Regiam Cam. Summ. contra Clericum fuisse prædefinitum.

4 Motivum prioris opinamenti est ex Bonifacio VIII. in *cap. Clericus*, §. nos igitur, de *immunitate Eccles.* in 6. ubi Romanus Pontifex non modo ab hoc onere exemptos fecit Clericos, ast etiamnum si spontè procul ab assensu Apostolico Laicorum oneri se subjecerint, ipso facto anathematizavit: cum Clerici à Laicalibus oneribus Divino inspecto jure excepti sint; igitur ad collectas istiusmodi; idque genus pro bonis emptis, haud astringendi sunt: enimverò ex continentis, ac bona à Clerico empta esse prædicantur, Ecclesiastica sunt, *cap. ratio nulla* 17. *quæst.* 4. *cap. Clericus* 1. *quæst.* 2. *cap. quæ ad perpetuum* 25. *quæst.* 1. *cap. scias* 7. *quæst.* 1. *cap.* 1. & 2. 54. *distinct.* *cap.* 1. de *empt. & vendit.* *cap.* 2. 84. *distinct.* *cap.* in re *communi*, de re *judicata*, *lib.* 6. *cap. fin.* 16. *quæst.* 1. Clement. *quia contingit*, de Religiosis domibus, *cap. qui manumittitur*, §. *fin.* 22. *quæst.* 1. l. in tantum, ff. de rerum *divison.* l. 2. & l. falsos, C. *commun. rerum alienat.* l. 1. l. Imperatores, §. item *rescripserunt*, & §. *final.* ff. de *administ. rer. ad Civitat. pertinent.* l. si *legatum*, §. *final.* ff. de *operibus publicis*, l. *mancipia*, l. *penult.* & *ult.*, C. de *serv. fugitivis*, l. *Celsus* 6. ff. de *contrahend. empt. l. usucapionem*, ff. de *usucapionibus*. Auth. *res quæ*, C. *commun. de legatis*. Grannanieto 3. *decretal. de præbend. & dignit.* tit. 5. ad *tex.* in *cap. ratio nulla* 3. pag. 317. & 318. quandoquidem Clerico incorporata sunt: Ecclesiastica enim porò ex supra comprobatis, nō nisi ad Ecclesiasticū, secus verò ad laicos pertinent.

5 astringendi sunt: enimverò ex continentis, ac bona à Clerico empta esse prædicantur, Ecclesiastica sunt, *cap. ratio nulla* 17. *quæst.* 4. *cap. Clericus* 1. *quæst.* 2. *cap. quæ ad perpetuum* 25. *quæst.* 1. *cap. scias* 7. *quæst.* 1. *cap.* 1. & 2. 54. *distinct.* *cap.* 1. de *empt. & vendit.* *cap.* 2. 84. *distinct.* *cap.* in re *communi*, de re *judicata*, *lib.* 6. *cap. fin.* 16. *quæst.* 1. Clement. *quia contingit*, de Religiosis domibus, *cap. qui manumittitur*, §. *fin.* 22. *quæst.* 1. l. in tantum, ff. de rerum *divison.* l. 2. & l. falsos, C. *commun. rerum alienat.* l. 1. l. Imperatores, §. item *rescripserunt*, & §. *final.* ff. de *administ. rer. ad Civitat. pertinent.* l. si *legatum*, §. *final.* ff. de *operibus publicis*, l. *mancipia*, l. *penult.* & *ult.*, C. de *serv. fugitivis*, l. *Celsus* 6. ff. de *contrahend. empt. l. usucapionem*, ff. de *usucapionibus*. Auth. *res quæ*, C. *commun. de legatis*. Grannanieto 3. *decretal. de præbend. & dignit.* tit. 5. ad *tex.* in *cap. ratio nulla* 3. pag. 317. & 318. quandoquidem Clerico incorporata sunt: Ecclesiastica enim porò ex supra comprobatis, nō nisi ad Ecclesiasticū, secus verò ad laicos pertinent.

6 quæ, C. *commun. de legatis*. Grannanieto 3. *decretal. de præbend. & dignit.* tit. 5. ad *tex.* in *cap. ratio nulla* 3. pag. 317. & 318. quandoquidem Clerico incorporata sunt: Ecclesiastica enim porò ex supra comprobatis, nō nisi ad Ecclesiasticū, secus verò ad laicos pertinent.

7 Fundamentum verò adversæ opinionionis est, quatenus tamen bona isthæ Ecclesiastica sunt, verumtamen fū cum facie, transillire edisserunt; igitur onus hujuscemodi persolvere, astringendi sunt Clerici, quod à primevo denegatur placito; siquidem extemplo ac Ecclesiastica sunt, libera evadunt, cum liberam utpotè accessoriū scēdēt personam, alioquin in Clerico aliqua haberetur subiectio, quod per absurdum foret, quæ cuncta à secundo denegatur opinamento. Tu mi lector Judex esto: etenim inter Scillam, Caribdimque versamur.

8 Monasterium loco præteriti filii testamentum à matre conditum filiam hæredem in-

stituente, annuo relicto filio legatō in Monasterio existenti perimere posse communi inspecto jure; secus verò attenta Consuetudine si qua moriens, ubi *Constitutio Regni in aliquibus* haud dubiè puto. est Reg. de Franchis *decif.* 667. referentis sic per S. C. prædefinitum fuisse, *num.* 4. Riccii *collect.* 1930. in *fine*. Molfesii in *comm. ad Consuetud. Neapo. parte* 3. *quæst.* 21. *num.* 4. & *quæst.* 60. *num.* 10. & *consil.* 27. *num.* 17. Author est Thorus *compend. decif. parte* 1. §. *Monasterium, an possit loco filii præteriti testamentum infringere*:

9 Probatur 1. *Consuetudo si qua moriens*; vel prælaudata constitutio in aliquibus; hic merè materialiter se habent, nam isthæ neu Ecclesiasticæ, neu Monachos cuiuscumque generis sint obstringere queunt: siquidem laicalia extant iura, à quibus (ceu supra commonstratum fuit exempti Divino inspecto jure esse supponuntur Ecclesiastici, supralaudatus Gonzalez 2. *decret. tit.* 1. de *judic.* *cap. Cleric.* verò 8. *num.* 10. pag. 28. ubi plura, *cap.* 2. & 3. de *judiciis*, *cap. cum si generale*, de foro *competenti*. Concilium Tridentin. *sess.* 21. *cap.* 2. de *reformat.* Grannanieto 2. *decretal. tit.* 2. de foro *competenti*, *cap. si Clericus laicum* 5. Cujacius in *cap. etsi* 4. de *judiciis*: quare prædefinitio, illa quod mater filios obtinens de bonis suis, five ex agnatis, five ex cognatis sibi obvenientibus, de decima disponere possunt parte, id respectu Ecclesiastici, Monachi cuiuslibet merè materialiter se habet; quandoquidem statutio illa in laicis, secus verò in Ecclesiasticis locum obtinere supponitur.

10 Probatur 2. Mater communi inspecto jure filios saltem in legitima hæredes institueret, astringitur. Imperator in *authent. ut cum de appellat. cognosc.* §. *aliud quoque capitulum*, l. si *instituta*, §. *ult.* ff. de *inoffic. testam.* l. cum *mater*, ff. de *inoffic. testam.* l. cum *filium*, Cod. de *inoffic. testam.* l. *filium*, C. *ead.* l. *pater filium* 14. & l. *seq.* in *princ.* ff. de *inoffic. testam.* Institut. de *inoffic. testam.* in *princ.* l. 1. ff. *ead.* Donellus in l. *miles* si 2. ff. de *inoffic. testam.* Antonius Faber 6. *Codicis*, tit. 31. ad S. C. *Tertyll. definit.* 1. pag. 767. Vultejus *insit.* de *inoffic. testam.* in *princ. textus*, *num.* 7. pag. 317. Hotmanus, Balduinus, Budaus, Pichardus, idque genus, 2. *instituition.* §. *mater*, vel *avus maternus*, de *exheredatione liberorum*, in nostra porò facti specie Monasterium successionis capax uti loco filii succedere traditur. Gonzalez 3. *decret. tit.* 26. de *testamentis*, *cap. quis ingredientibus* 2. *num.* 4. pag. 416. Auth. *ingressi*, C. de *sacros. Eccles.* in §. *sed & hoc præsent.* Auth. de *santissimis Episcopis*, & in *cap. in presentia*, extra de *probationibus*. Confule Reg. de *Marinis resolut. iur. lib.* 1. *cap.* 88. *num.* 3. cum *sequentib.* Franciscum Andreol. *controverf.* 61. *num.* 13. Julium Clarum §. *testamentum*, *quæst.* 28. *num.* 4. propterea quod

quod universa Monachi jura in Monasteriū transeunt, dicta Auth. *ingressi*, C. de sacrosanctis Ecclesiis, in §. si qua mulier, Auth. de sanctissima. Episcop. §. illud quoque, de Monachis, cap. si qua mulier, cap. quia ingredientibus 19. quæst. 3. cap. quia ingredientibus 2. de testam. Inspecito Gedeum tom. 1. consil. consil. 25. Hieronymum Garcia somo. 1. polit. regul. tract. 4. difficult. §. dubio 5. Olea de cess. jur. tit. 3. quæst. 9. num. 33. Pichardum in princ. institutionum, de acquisit. per arrogationem, à num. 36. usque ad 43. igitur nil mirum Monasterium loco filii veniens testamentarias maternas quasat tabulas, utpotè à matre præteritum, d. l. instituta, §. ult. ff. de inoffic. testam. l. 3. & l. filiam 15. Cod. de inoffic. testam. Instit. de inoffic. testam. in princ. d. l. 1. ff. eod. Consule supralaudatum Donellum in l. miles si 2. C. de inoffic. testam. Antonium Fabrum 6. Codicis, tit. 31. ad S. C. 13. Tertyll. definit. 1. pag. 767. quandoquidem si extra Monasterium filius fuisset suus, illumque præterisset, profectò testamentum ut irritum filius dein enodaret, vulgaretque, l. 1. l. filio 17. ff. de inoffic. rupto testam. l. si filius 7. l. inter 30. ff. de lib. & post. Instit. de exhered. liberor. in princ. Consule Hotmanū, Balduinum, Budæum, Vultejum, aliosque 2. instit. tit. 31. de exheredat. liberorum, in princ. igitur sic identidem Monasterium, cum utrobique per urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad l. Aquilam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad l. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. l. à

Tizio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Eccl. §. si igitur instit. quod cum eo, de tempor. ordin. lib. 6. Hinc Cic. 1. Offic. de homine 119. ibi: Societatis humanae vinculum est ratio, & oratio, qua dicendo, communicando, disceptando, iudicando, conciliat inter se homines, conjungitque naturali quadam societate. Neque ulla re alia absumus à natura ferarū, ne de hoc ulla habeatur hesitatio.

14. Probatur 3. Monachus namque defacto quoad successionem, & agnationem, & cognationem detinere perhibetur naturalem, l. Deo nobis, §. sed necesse, Cod. de Episcopis, & Clericis, cap. in præsentia extra, de probationibus, l. iura sanguinis, ff. de regulis juris, §. quod autem, Instit. de capitis diminut. 15. siquidem quæ naturalia sunt deperdi, delerique haud possunt, l. iura sanguinis 8. ff. de reg. jur. l. 2. C. unde cognati, l. eas obligationes, ff. de capitis diminutione, §. ult. Instit. de legit. Agnatorum tutela, l. 2. ff. de usufructu earum rerum, quæ usu consumuntur, l. 3. C. de tab. test. aper. l. si is emancipetur, ff. ad municip. §. minas, Instit. de heredit. quæ ab intestat. defer. l. 2. Cod. unde vi, §. adoptivi, Instit. de hered. quæ ab intest. defer. l. legitimis 5. C. unde cognati, l. 4. sub fin. in §. in adoptione, de grad. & affin. l. capitis 11. de suis, & legit. hereditibus. Consule Petrum, Fabrum in d. l. iura sanguinis, ff. de reg. jur. & lib. 2. semestrium, cap. 12. Aristotelem 5. ethic. Hinc jure optimo Cicero probat in Laelio veras amicitias, quod earum ortus non ab imbecillitate, aut utilitate, sed à natura sit, sempiternas esse.

DECISIO XCIX.

IN Causa Michaelis Pulverini petentis à Domino Sebastiano Barnaba quandam Domum jure congruam, cum Monasterio Sancti Ligorii directo Domino dictæ Domus: quod in venditione præfato Domino Sebastiano facta, de Domo prædicta per Joannem de Morimanno consenserat: nunc autem videns vicinum ad eam juri congrui aspirare, concurrir, & vult eam pro se offerendo pretium. dubitatum est: quis præferri debeat, an vicinus, an Dominus directus, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

JUs congrui in re alienata: cuinam competere prædicetur; Domino directo ne? an finitimo? si directus Dominus alienationi alteri indebitè factæ assensisse feratur?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usque ad finem, eiusdem probationes.

Ubi alienata, utputà Domus, indebitè facta revocetur; toties jux congrui finitimo competere debet ex suppositione, quod directus Dominus rem alienatam in prisum haud revocare voluerit statum: propterea quod tunc vicino preferendus foret. est Antonii Capicii hinc, num. 9. memorantis sic per S. C. prædefinitum fuisse: ibi: *Votatum est, quod condemnatur D. Sebastianus emptor ad vendendum D. Nicolao Michaeli pro pretio, quo fuerit appretiat, iuxta consuetudinem Neap. & quod in advocanda possessione à præfato D. Sebastiano præferatur.*

T t 2

Mo.

Monasterium iure directi Domini, Annæ allegat. 43. num. 14. de Franchis decis. 610. edocentis à num. 1. usque ad finem. identidem per S. C. prædefinitum fuisse. Reg. de Ponte decis. 3. in princ. vers. pro adimplemento: referentis etiamnum in Regia Camera Summarie sancitum fuisse.

2 Probatur 1. Quilibet namque directus Dominus jus offerendi habet, *l. si fundus, §. in vindicatione, ff. de pignor. l. Paulus, §. finalis, quibus modis pignus, vel hypotheca solvitur: quicquid enim à jure indultum, permissumque est, à cunctis fieri par est in Capiciana porro isthac facti specie Monasterii S. Ligorii directus præfata Domus supponitur Dominus; igitur in ipsius manu offerendi jus habetur igitur præferendus.*

4 Probatur 2. Tamen si directus Dominus, utputà nostro in casu Monasterium S. Ligorii indebitæ Domus alienationi assensus fuisset feratur: attamen haud hinc rectè in bona sectatur forma, suum deperdidit jus: siquidem semper directus retiare diceretur Dominus, cum directum Ecclesiæ dominium à Monasterio procul à justa causa abdicare impossibile ducatur, *cap. consensus 3. de rebus Ecclesiæ non alienandis, cap. quisquis 19. cap. Apostolicos 33. cap. Diaconi 35. cap. quisquis 37. cap. Abbatibus 41. cap. sicut 40. cap. non liceat 62. & serè per totam 12. quæst. 2. cap. infames 17. 6. quæst. 2. cap. 1. 10. quæst. 2. cap. possessionis 92. 16. quæst. 1. cap. si Sacerdos 10. 16. quæst. 3. Concil. Aurelian. 4. Can. 9. & can. 11. & can. 18. Tridentinum sess. 22. de reformat. cap. 11. Consule Corvinum lib. 2. aphorism. tit. 41. Cujacium in cap. nulli §. de rebus Ecclesiæ & c. Velasco de privilegiis pauper. lib. 1. quæst. 22. Petrum Gregorium lib. 1. de repub. cap. 31. Germonium lib. de sac. immunit. cap. 17. Pichardum in §. adeo autem, Infit. de locat. & conduct. num. 29. & 44. Amaya in l. ult. Cod. de vendit. rer. Fiscal. lib. 10. ex num. 46. Grannanieto 3. decret. in cap. ad aures 7. & cap. ut super 8. §. possessiones, de rebus Ecclesiæ non alienand. tit. 13. quare in nostra facti specie; cum in vicini fraudem alienata*

5 supponatur Domus: (quicquid fraudulose sit pro nihilo ducendum est, ne fraudibus aditus fiat, *l. in fundo, §. de rei vindicatione. l. cum ibi, §. si cum lis, ff. de transactione. l. qui sub pretestu, C. de sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro, de divrs. Clem. 1. de usur. Clem. 1. §. fin. de concess. præbend. cum fraus, dolusve nemini patrocinari debeant, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudiciis, cap. tue 12. de Cleric. non residentibus, cap. sedes, cap. ex tenore, de rescriptis, cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirital. cap. 1. de collusion. dereg. cap. tuus, de usuris.) ac finitimo jus congrui inspecta consuetudine coveniat. Reg. de Marinis resol. juris, lib. 1. cap. 232. Rovitus decis. 24. Consequendo Neapolitan. incipiens: si quis emit*

*Domum, ubi latè Napodanus: iuremerito vicino Domus relictunda est; ex suppositione quod Dominus directus illam habere noluerit: cum in ipsius concursu finitimo præferendus sit: etenim Domum illam civiliter possidere supponitur; alioqui frustra directus nuncuparetur Dominus; cum communi attento iure inhibitum reperitur, quo inspecto unicuique rem suam, cui maluerit venditare fas est, *l. dudum, Cod. de contrahenda emptione. Regens de Marinis resol. jur. lib. 1. cap. 233. l. naturaliter, ff. de acquirenda possess. l. acquiritur, ff. de acquirendo rerum dominio, l. certè, ff. de præca. l. Celsus, §. Julianus, ff. ad exhibendum, l. officium, ff. de rei vindicat. l. qua fornicis 6. C. de pignoratitia act. l. qui scit 35. §. 1. ff. de usufructu. Argum. l. cum & sortis 35. §. 1. ff. de pignoratitia act. l. pign. 13. ff. de usufructibus. l. locum, §. penultim. de usufructu. Inspecito Cujacium 11. respons. Papin. in l. 1. §. cum prædium, ff. de usufructu. lit. E. pag. 1148. tom. 4. Duarenum lib. 1. disput. anniverf. cap. 18. Antonium Fabrum 4. Cod. tit. 42. de locat. de fin. 21. num. 2. & 3. in allegat. pag. 471. & tit. 43. de iur. emptor. & c. def. 76. num. 12. in allegat. pag. 512. ceteri vero alii non nisi utiles vocitantur Domini: qui de ipsorum conceptu semper directis subduntur Dominis. Cujacius ad leg. 43. de Relig. & sumpt. funer. in comm. lib. 8. quæst. Pap. in lit. B. colum. 1. pag. 133. siquidem non nisi ex re utile prestant, *l. in venditionem 8. ff. de reb. act. iud. poss. l. falsus 43. in fin. de furt. l. 1. §. 1. ff. ad Syllan. Arg. l. 3. §. si iur. ff. de reb. eor. l. si domus 71. §. ult. ff. delegat. 1. Consule Hotmanum in disputat. de fendis, cap. 30. de reali feudorum iure per totum, pag. 874. tom. 2.***

6 Probatur 3. Directus namque Dominus pro se, & commune detinet jus, *l. rectè dicimus, ff. de verb. signific. dicta l. 1. §. 1. ff. ad Senatus Consultum Syllanum. Argum. l. 1. ff. si ag. vectig. l. pignus, Cod. de pignorat. action. l. possessores, Cod. de fun. pat. l. si quis vi, §. differentia, de acquirenda possessione, l. 2. ff. quibus mod. usufructu. amittat. Argum. l. Mævius 66. §. fundo, de legat. 2. l. fornicis 6. C. de pignorat. act. l. qui scit 35. §. 1. ff. de usufructu. Inspecito Antonium Fabrum 4. Cod. tit. 42. de locat. def. 21. num. 2. & 3. in allegat. pag. 471. Duarenum lib. 1. disputat. anniverf. cap. 17. Hotmanum loco proximè laudato, & pactum concessionis in instrumento, & civiliter possidet, *l. sciendum, ff. qui sat. cog. §. possidere. Infitur. de int. §. idem placeat, institution. per quas person. l. rem, Cod. de acquirenda possess. l. naturaliter, ff. de acquirenda possessione. l. acquiritur, ff. de acquirendo rerum dominio, l. certè, ff. de præca. l. Celsus, §. Julianus, ff. ad exhibendum, l. officium, ff. de rei vindicat. l. 3. §. ex contrario, ff. de acquirenda possess. l. si ut certo, §. si duobus, ff. commodati, l. & habet, ff. de pre-**

precar. l. si duo, ff. uti possidetis. Consule. Duarenum *præcitato, lib. 1. disputat. anni- vers. cap. 18.* Donellum *lib. 4. iur. civil. cap. 24. sub num. 40. pag. 283.* & *lib. 5. cap. 7. per totum.* Cujacium 2. *instituit. per quas personat nobis acquiriatur, tit. 9. vers. possessionem iustam.* Antonium Fabrum 3. *Codicis, tit. 23. de usufruct. definitio. 6. num. 8. in allegat. pag. 237.* & 4. *eiusdem tit. 42. de locat. definit. 21. num. 2. & 3. pag. 471.* idem supralaudatus Cujacius; vicinus porro non nisi consuetudine fulcitur, quæ communi obversatur juri: siquidem textum in *l. dudum, Cod. de contrabenda emptione* corrigit, ut edocet Napodanus in *rubrica de iure congrui, in princ.* nec directus Dominus utile concedendo dominium, directum perdidisse prædicatur: unum enim
7
a se abdicavit; alterum verò detinuit; cum hæc bina Dominia inter se realiter distinguantur, inde est, quodd permissio uno, haud etiam concessum autumatur alteri, quod directum dominium de sui conceptu nobilior est dominio utili, *l. naturaliter 12. ff. de acquirenda possess.* Papinianus in *l. possessio 49. ff. eodem, l. 3. ff. de vi, & vi armata:* quandoquid extincio usufructuario, usufructus consolidatur cum proprietate, *§. finitur, Instit. de usufructu, l. si tibi 17. l. si servus 27. ff. quibus modis usufructus, l. corruptionem, Cod. eodem tit. l. 4. ff. de usufructu.* Hotomanus 2. *instit. tit. 4. de usufructu, vers. finitur usufructus morte, pag. 223.* siquidem directus, verissimus, ac rigorosus est Dominus, enim verò nobilior est proprietas, quæ usufructus, cum proprietate causa sit, usufructus, verò effectus, adeoque utpotè causa, suo nobilior est effectu, ut edocent Physici.

Pro decisionis hujuscemodi illustratione.

CAPUT UNICUM.

Jus congrui: numquid in re alienata cum pacto de retrovendendo locum obtineat, si per quasi dominium ex nova divenditione reempta fuisse feratur res.

Jus congrui: utrum Domino, possessorique alicujus rei, super qua annuum debebat alicui censum competere prædicetur, si per Creditorem tertio alienata fuerit.

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

A. num. 2. usque ad e. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Ius congrui in re alienata cum pacto de retrovendendo locum haud obtinere, si per quasi Dominum ex nova divenditione reempta fuisse feratur res, edocet

Ursillus ad Afflictum *decis. 138. num. 2.* describens sic in Magno Vicariæ Foro prædefinitum fuisse. Author est Thorus *compend. decis. §. jus congrui an habeat locum in re vendita cum pacto de retrovendendo.*

2. Probatur 1. pactum de retrovendendo rigorose loquendo haud alienatio est: siquidem de sui conceptu revocabilis est, ac per consequens adintra pignoris se habet, *l. 1. C. de pact. pignor. l. fin. ff. de contrabend. emption. l. final. ff. de rescind. l. 22. ff. locati, l. transmissa 23. ff. de obligat. & actionib. l. fundus 16. §. ult. ff. de pignorat. l. si creditor 7. §. illud, de distract. pignor. l. Emilius 38. ff. de minor. l. item si pretio 22. ff. locati, l. 3. C. de pactis inter, l. 17. §. penult. de furt. l. statutu liber 38. ad leg. Falcid. l. si quis 11. §. penult. ff. quod vi, aut clam, l. 23. §. fin. ff. de adilit. adit. l. si quis 11. §. penult. ff. quod vi, aut clam, l. 3. ff. quibus modis pignus, l. 2. §. in diem, ff. pro empto, l. sed si hac 4. ff. de rei vind. l. sed si 25. ff. de pet. hereditatis, l. si in rem, ff. de rei vindic. l. si hominem 19. ff. de usucap. l. 9. §. fin. ff. de except. rei indic. Consule Robertum *lib. animadv. cap. 11.* Fabrum *de erroribus pragmaticor. deced. 25. errore 6.* Valent. *rom. 3. tract. 1. cap. 2.* Gibalinum *rom. 2. de negot. lib. 4. art. 2. cap. 2.* Manlium *de empt. & vendit. tit. 6. ex num. 6.* Donellum *lib. 16. comment. cap. 18. & 19.* Cujacium *ad tit. C. de pact. inter. D. Josephum Vela differ. 97.* Hahnium *ad Vveslembec. tit. 5. de rescind. vend. & quando licet ab empt. discedere, vers. retractu, pag. 505.* igitur rem cum pacto de retrovendendo alienans, adhuc dominium revocabiliter detinet, cum rem alienatam pro ejus libito revocare possit; igitur nil mirum si in rei alienatæ revocatione, jus congrui vicino denegare valeat: quod optimè arguendum est ex precio rei alienatæ: siquidem res alienata cum pacto de retrovendendo viliori aestimatur precio. Antonius Faber 4. *Cod. tit. 24. de usuris, & mora, de fin. 28. col. 2. pag. 394.* ac res distracta procul ab hoc fasce, disparitatis ratio ex supradictis liquido constat, cū res cum pacto retrovendendi, perfectum in emptorem haud transfert dominium, dumtaxat verò usum.*

4. Probatur 2. pactum de retrovendendo de sui conceptu aliud non involvit, nisi adusque rei distractæ præcium penes me exstiat; tu rem detineas meam, Grannanieto 3. *decret. de pignor. & alii caut. tit. 22. in cap. illos vos 4. num. 9. pag. 432.* in quomodo pignoris naturam sectatur, igitur si dominium in aliā revocabiliter personam traicisse feratur, consequens fit ut suo in genere rem cum pacto de retrovendendo distrahens suam, etiamnum, ejusdem rei existimatur dominus, cum rem illam distractam nunquam non revocare valeat, *l. si quis ab alio, §. finali. ff. de rei vindic. l. stipulatione 72. vers. censur, ff. de verb. oblig. l. statutu liber. 38. ff. ad haquil. l. in diem 9. ff. de aqua,*

aqua, & aqua pluvia, l. 2. §. 3. & 4. ff. pro emptore, l. si quis hoc 41. ff. de verborum obligat. l. scire 3. ff. quibus modis pignus, l. si mandavero 22. §. penult. ff. mandati, l. 9. §. finali, ff. de excep. rei judicat. l. is cui in putum, §. 10. ff. quod vi aut clam, l. bovem 43. §. pignus, ff. de additio edicto; inspicito Fachineum lib. 2. controversia cap. 19. Fabrum de erroribus, deced. 22. errore 1. Pichardum in §. si filium, institut. de offic. jud. à num. 195. Barbosa in l. divorzio, 2. par. num. 75. ff. solut. matrim. Corrasium lib. 3. misel. cap. 9. igitur nil mirum si jus congrui finitimo denegare possit.

5 Jus congrui domino, possessorique alicujus rei, super qua annum debebat alicui censum

competere, si per creditorem tertio alienata fuerit, docet Thorus compend. decis. tomo 1. vers. ius congrui an competat domino, & possessori alicujus rei referens, sic per S. C. prædefinitum fuisse: tametsi prius secus per idem, sancitum fuerat Tribunal.

6 Probatur: tametsi per censualistam alienatio tertio facta sit: verumtamen id merè materialiter respectu veri domini, possessorisque rei se habet: siquidem hujuscemodi rei dominium, haud deperdere potest suum, cum à tertio despoliari impossibile ducatur, quoties ad istiusmodi solutionem faciendam promptus sit, jure merito S. C. re melius inspecta, Decisionem prius dimanatam revocavit.

DECISIO C.

IN Causa Tutii de persona cum Petro Vetrano, cum dictus Tutius vendidisset præfato Petro quoddam feudum pro certo prætio; illudque tradidisset; ac deinde venditionem revocasset, & post revocationem emptor assensum regii obtinisset in forma communis; & domum pro ducatis quinquaginta idem venditor post assensum interpositum super contractu celebrato de dicta venditione, venditionem ipsam ratificaverit; revocationem revocaverit: fuit dubitatum, an præfatus Tutius agens super recuperatione feudi debet obtinere stante constitutione Regni, quæ incipit: *Constitutionem Divæ Memoria*; quæ permittit alienantibus feuda, quod possint jure proprio revocare, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

F Eudum absque assensu regio alienans quis; illudque emptori tradens, ac deinde revocans: quid prædefiniendum si post revocationem emptor assensum in forma communis impetraverit regium; ac rursus idem venditor post assensum super contractu prius celebrato, impetratum feudum eidem alienaverit emptori, ac ejusdem divenditionem ratam, habuerit, revocationemque revocaverit: nūquid (inquam) hoc minus obstante feudum alienans, illud ab emptore revocari possit.

S U M M E.

Num. 1. Thesis deciso.

A' num. 2. usque ad 8. ejusdem Thesis probationes.

Num. 8. ejusdem Thesis oppugnatio.

Num. 9. ejusdem Thesis solutio.

A' num. 10. usque ad 13. exploditur Joannes Vincencius Anna.

A' num. 13. usque ad finem, ejusdem Thesis impugnatio, solutionesque.

R Evocari posse per istiusmodi feudi venditorem existimo. est Baldi, Romani, Bartoli, Capicii, hæc memoratis, sic per S. C. prædefinitum fuisse;

se; ibi: *votatum est emptorem condemnari ad restituendum feudum habito per eum prætio, & super fructibus fuit reservata deliberatio melior Sacri Consilii, quod decis. 111. nu. 4. & 5. in alia facti specie eloquutus fuit Urillius ad Afflictum decis. 335. sub num. 7. & decis. 111. num. 8. Grammatici in consil. constitutionem divæ memoriæ num. 37. Reg. de Ponte de potestate Proregis tit. 6. §. 1. num. 31. & decis. 6. nu. 2. aliorumque Thorus Author est compend. decis. vers. alienatio feudi facta an possit per venditorem.*

2 Probatur 1. Regius namque assensus hic post alienationem revocatam superveniens, materiam præexistentem haud reperit, quam firmare possit, est enim de subiecto haud supponente, ceu Philosophi edocent, igitur nil mirum si feudi alienator ipsum revocare nequeat. Authores extant Capicius hic num. 5. & Afflictus decis. 335. num. 12.

3 Probatur 2. eadem professio sollempnitas, idemque in ratificatione reposcitur ritus, quæ in principali, l. si ut proponis, Cod. de nuptiis,

4 cum utroque par urgeat ratio, inde est eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad l. aquilam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nautæ, §. fin. ff. de nauæ caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud,

lud, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, §. si igitur, in-
stitutionibus quod cum eo, l. his solis, vers. sa-
tis etiam cautus putamus, Cod. de revocandis
donationibus, litem veniunt, §. ait Senatus, ff.
de petitione hereditatis, Consule Tiraquel. in l. si
unquam, verb. libertatis, num. 45. & 46. Gra-
tiani disceptationum forentium tomo 5. c.
818. num. 66. hinc Cicero 3. de natura Deor.
ibi: sunt homines qui rationem bono consilio à
Diis immortalibus datam, in fraudem, mali-
tiamque convertunt. & pro Plancio ibi: gravior,
& validior est decem virorum bonorum sen-
tentia, quam totius multitudinis imperitia,
in nostro porro casu in ratificatione nullus
regius interpositus esse supponitur assensus;
nec in principali habitus fuitque nullus in-
tercessus supponatur. Author est Angelus Pi-
sanelus in addit. decisi. Affixi 33.

5 Probatur 3. facta namque primeva revoca-
tione, contractus prioris infirmus redditur,
l. 4. & l. 5. in fine, ff. de adimendis legat. l.
cum hic status 32. §. 2. ff. de donationibus inter
vivos, & uxor. argum. leg. sanctum 29. Cod.
de testamen. l. eum qui 27. ff. de probationibus,
l. Lucius. 22. in fine, ff. de legat. 2. l. fideicommissa
11. §. si rem, ff. de legatis 3. l. si vero 12. §. pen-
ult. & l. si mandavero 21. §. ult. ff. mandat. l. 4.
ff. de in offic. testam. l. pacta novissima, Cod. de
pactibus, l. si quis in princ. ff. de legat. 3. l. si quis
priori, ff. ad Senat. usc. Trebellianum, §. postero-
re quoque, institutionibus, quibus modis testa-
menta infirmantur, l. in fraudem, §. 1. ff. de
militar. testam. l. divi, §. licet, ff. de iure Codic.
l. cum personas, Cod. de Cod. l. cum proponas, l. si
iure, ff. de legatis 3. l. 3. §. item si ipse, ff. si cui
plus, quam per legem Falcidianam, l. si quis eum,
ff. de vulgari, & pupillar. l. si mihi, & tibi, §.
in legatis 1. l. clari, Cod. de fideicommissis, l. san-
ctum, §. ipso iure, Cod. de testam. l. 3. §. 1. l. trā-
lato in fine, ff. de adm. legat. l. 2. ff. de in iust. rupt.
l. 2. & l. cum in secundo 16 ff. quibus modis te-
stam. infirm. in spicito Hotmanum, Baldui-
num, Budeum, Vyltejum, Pichardum, Bor-
cholten, aliove in 2. insitut. §. posteriore quo-
que, quibus modis testam. infirm. tit. 17. & eun-
dem Hotmanum in consil. 127. à num. 7. pap.
596. rōmo 2. nec assensus superveniens reperit
ubi sistere possit: fe habet enim veluti acci-
dens procul à subiecto, argum. l. 4. in fine, ff. de
actionibus empt. l. eus qui in provincia 41. §.
quod si stipulatus, ff. si certum petatur, l. ejus
artificii, Cod. de operibus libertorum, in spicito
Budeum 1. institutionum tit. 1. de iustit. &
jur. in princ. pag. 6. ne post revocationis ef-
fectum consumptum, revocatio revocationis
aliquem producere valeat effectum; nec in do-
lo arguitur fore ille, qui revocat, si juris au-
thoramentum id efficiat, quicquid etenim à iure
permisum est, si id fiat, licite factum esse ducitur,
l. nullus §. l. non videntur 167. §. qui iussu, ff.
de regulis juris, l. quanquam in princ. ff. de aq.
& aq. pluvia arcendas, l. si stipulatus, §. ult. ff. de
solutionibus; vide Donellum in authen. sed
& periculum, Cod. sine consensu, vel reliquis, & c.

num. 4. pag. 515. Petrum Fabrum in d. l. nullus
§. 5. & l. non videntur, §. qui iussu, ff. de regulis
juris. Author est Reg. de Ponte decisi. 6. num. 2.
igitur, & c.

7 Probatur 4. ex constitutione, quæ occipit
Constitutionem Divæ Memoræ de revocatio-
ne feudorum, & rerum feudalium, in qua per
Imperatorem Federicum sancitum est, quod
sive alienatio feudi, sive ejusdem diminutio
infirma ducitur; nisi specialis regius obtineat
assensus; ibi: decernimus omnes aliena-
tiones, seu quoscunque contractus super feu-
dis, & rebus feudalibus minuendis; aut com-
mutandis nullam omnino firmitatem habere,
nisi de speciali nostræ celsitudinis licentia con-
firmetur, Lotharius lib. 2. feudor. tit. 52. &
Federicus constit. lib. 2. tit. 55. §. 1. argum. legis
an usus fructus §. 6. ff. de usufruct. argum. legis
cum fundum, ff. de servit. rustic. prædior. Hot-
manus lib. 1. feudor. de alienat. feudi tit. 13.
pag. 660. & consil. 32. num. 16. pag. 151. Reg. de
Marinis 2. resol. cap. 84. num. 1. pag. 181. inde
fit, quod à fidelitate differitur; idem Hotma-
nus de feudis disputat. cap. 26. lit. C. pag. 869.
Cironius in paratit. §. decret. al. tit. de feud. 20.
pag. 216. in nostra porro facti specie, nec in
contractus primordio specialis intercessus
fuit regius assensus; nec in secunda alienatio-
ne, & revocationis revocatione: siquidem
post revocationem factam tempor assensus
in forma communi obtinuit regium, ut re-
fert Capicius, hic in principio, qui profecto
regius assensus ab ipso obtentus, nec primam
feudi alienationem roborare quiverat: quan-
doquidem post alienationis revocationem sub-
sequitur, adeoque ita se habet perinde, ac si
haud fuisset obtentus, nec secundam ejusdem
divenditionem cum minimè sit ad id specia-
liter obtentus. tex. in cap. bona memoria 3. de
confirmat. utilis, cap. ceterum 3. de rescriptis,
cap. si autem 9. cap. ex parte 12. cap. cum dile-
cta 22. cap. plerumque 23. cap. cum contingat
24. cap. ex tenore de rescriptis, cap. causam que
2. de iudiciis, cap. ex tua de filiis præbiter. c.
pastoralis 28. cap. ex litteris 29. cap. coram 34.
de offic. delegati, cap. sicut nobis, de officio Vi-
carii, cap. 2. de dolo, & contumacia. cap. audita
4. de restitutione spoliator. cap. penul. de rescri-
pt. cap. inter 20. de re iudicat. cap. cum teneamur
20. de præbend. c. cum nostri 6. de concess. præ-
bendar. cap. 2. de rescriptis, lib. 6. cap. dudum
31. de privilegiis; consule Basilium lib. 8. de
matrimon. c. 17. §. 2. Molina lib. 2. de primog.
cap. 4. num. 5. Sanchez de matrim. lib. 8. dispn.
21. num. 3. Sales de legibus disputat. 17. sect. 14.
num. 71. Suarez eod. tractat. lib. 8. cap. 39. num. 5.
Petrus Gregorium, M. Uranium ad tex. in
d. cap. ceterum 3. de rescript. quod per consti-
tutionem istiusmodi reposcitur, uti supra lau-
datis in iuribus per Autores communiter
fuit, verum enim vero in communi forma
nec regius pro secunda obtentus fuit aliena-
tione: propterea quod id in imperatrici mē-
te minime habebatur, alioquin voluntas in-
in-

incognitum protendere quiret, quod per absurdum foret, argum. *l. si repetendi, ff. de conditionibus ob causam, l. quidam cum filium, ff. de heredibus instituendis*, cum ipsius mens pro prima erat alienatione, ac per consequens ad secundam retrorahi impossibile ducitur: etenim ad illam haud indultus est, utpotè supralaudatis in iuribus, nempe *ex cap. bonae memoriae*, &c. comprobatum fuit.

8 Dices 1. obstat textus in *l. si quis mihi bona, §. sed quid si mandavit, vers. aut quid si peti- tum, ff. de acquirenda hereditate, igitur, &c.*

9 Textus iusticemodi in alia extat facti specie: in nostro porro casu pro actus robore specialis regius repositur assensus.

10 Hinc est explodendus Joannes Vincentius Anna super repet. *constitutio divae memoriae n. 255. usque ad 257.* autumans, constitutionem istiusmodi interpretandam fore, dumtaxat de venditore feudi, feudum absque assensu regio alienante, secus vero de emptore: siquidem,

11 utrobique par urget ratio, inde est eadem juris praedefinitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquiliam, l. his solis, vers. satis etiam caute putamus, Cod. de revocandis donationibus, l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione hereditatis, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. Juliam de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nautae, §. finali, ff. de nautae caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, §. si igitur institutionibus, quod cum eo, argum. l. inter stipulantem, §. sacram, ff. de verb. obligati- bus, l. finali, ff. de ritu nuptiarum; hinc Cic. 2. Tusculanarum; ibi: Nihil potest esse aequale, quod non de certa ratione profisciscatur; & ad Brutum 16. Nihil per se amplum est, nisi in quo iudicii ratio extat, & Paradox. 1. Plus apud nos vera ratio valet, quam vulgi opinio, quandoquidem si constitutionis verba, ac ipsius Federici Imperatoris mentem inspicere velimus, quippe & venditorem, & emptorem amplecti necessum est: nam Federici finis est in constitutione hujuscemodi quolibet contrahentes absque assensu regio amplecti, siue sint venditores, siue emptores, quod certè (per ly contrahentes) demonstratur, alioqui fraudibus aditus paderetur, quod per absurdum esset, *l. cum hic, §. si cum lis, ff. de usucap. l. qui sub praetextu, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro de divor. clementina 1. de usuris clementina 1. §. finali de concess. praebend. ne silente feudi venditore absque assensu regio, emptor feudi alienationem revocare haud posset, quod per absurdum foret; neu naturali consensum foret iuri, ut ex contrahentibus unus à contractu celebrato pro ejus libito se exire posset; alter vero utputè emptor nequiret, cum in contractibus pactio, iuraque servanda sint, l. 1. §. si an veniat, & depositi, l. 1. ff. de pactis, l. iurisperitum, §. Prator ait, ff. de iud. tit. l. 1. ff. de constit. pecun. l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, l. contraclus, ff. de regulis juris, l. 1. §. de pactis convent. l. 1. Cod. de operibus**

libertor. l. 1. Cod. commodati, c. contraclus §. 5.

12 de regulis juris, cap. 1. de pactis; Inde est, quod tamen contraclus à primordio sit liber, verumtamen ex post facto sit necessarius, *l. non idcirco, in fine, ff. de contrabenda emptione, l. si mandavero, §. sicut, ff. mandat. l. cuius bonis, in princip. ff. de curator furioso, l. sicut ab initio, Cod. de actionibus, & obligationibus, l. de contraclu, Cod. de rescindenda venditione, l. quamvis, Cod. de transactionibus, l. eo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis argentum, §. finali, Cod. de donationibus.*

13 Dices 2. tamen venditor, emptorque cor- relativa esse praedicantur, cum intelligi nequeat unus independentem ab altero, *l. finali, ff. de acceptilationibus, l. finali, Cod. de indi. viduit. tollen. l. si quis servo, Cod. de fur- tis, l. 1. Cod. de transactionibus, l. 1. Cod. de cu- pressis, lib. 1. l. 1. in fine, l. 2. ff. de contrabend. emption. institut. de obligat. ex conf. l. 1. §. 1. ff. de pactis, l. contraclus de fide instrumentorum, l. necessarii, ff. de periculo, & commodo rei venditae; inspicito Donellum in l. emptionem 2. Cod. de contrabenda emptione in princ. & in l. post perfectam 1. Cod. de pericul. & commod. rei venditae num. 24. atque adeo in correlati- vis quicquid est in uno praedefinitum, etiam- num in alio autumatur, *l. 2. Cod. de in dicta viduitate tollenda, cum eorum idem sit iudicium, ac disciplina, d. l. finali, Cod. de acceptilationibus, & d. l. si quis ser- vo, attamen id ritè interpretandum erit, ubi eadem utrobique militat ratio, d. l. illud, ff. ad l. aquiliam; idque genus, secus vero in nostra facti specie; cum de em- ptore, & venditore diversa urgeat ratio, l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu- liber, l. inter stipulantem, §. sacrum, ff. de ver- bor. obligation. l. finali, ff. de ritu nuptiarum, siquidem praefata constitutio divae memoriae de alienante feudis suum dumtaxat loquitur, secus vero de emptore, supralaudatus Vin- centius Author est; igitur, &c.**

14 Uno igitur verbo argumentum istiusmodi solvitur: siquidem ex commonstratis utrobi- que eadem prorsus urget ratio; oppositumq; asserere gratis potius foret, quam absque fun- damento ullo discurre, utpote discurret Vincentius absque ulla prorsus probatione.

15 Dices 3. rogitare queunt adversarii quid revocare possit emptor, si ante assensum nul- lum reale habeat jus in re?

16 Tamen in re nullum reale supponitur jus adusq; impetratus haud praedicetur assensus: verumtamen illud externum pactum, conventionemque rescindere potest, ac rescissam irritamque enodare, cum inter pacificentes, si iuribus haud oberfentur, vim obtineant, utpotè supra commonstratum fuit, *per d. l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, &c.*

Pro decisionis hujuscemodi illu- stratione :

CAPUT UNICUM.

Fendi alienatio judicialiter cum alienantis velle absque regio assensu facta: numquid à feudatario alienante revocari possit.

Alienatio feudi cum regio assensu in memoriali per verbum (*fiat*) interposito, facta: si priusquam juxta Cancellariæ stylum assensus expeditioni demandetur, in alium alienatum fuisse feudum edisseritur: etiamnum alio regio interposito assensu, cum revocatione alienationis prius gestæ: an secunda isthæc, firma ducenda sit alienatio?

SUMME.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.

A' num. 4. usque ad finem, ejusdem probatio.

Fendi alienationem judicialiter cum alienantis velle absque regio assensu, factam, à feudatario alienante revocari posse, haud dubie censeo 1. est *Thorus compend. decis. tomo 1. §. alienatio feudi judicialiter facta*, edocentis sic per S. C. prædefinitum fuisse, aliorumque.

Probatur quicquid procul ab assensu regio sit, nulliter actum esse supponitur, *Hotmanus lib. 1. feudorum, de alienat. feudi, tit. 13. pag. 660. & in consil. 32. num. 16. pag. 152. de Marinis 2. resol. cap. 84. num. 1. pag. 181.* siquidem id expressè per Imperatorem Federicū in prælaudata constitutione divæ memoriæ vetitum memoriæ proditum est; nec aliquid suffragatur fuisse judicialiter gestum, siquidem id mere materialiter se habet: quod autem ex diametro iuribus positive opponi prædicatur infirmum ducitur, secus è transverso, Cuiacius *tomo 2. de iust. & iur. l. 6. pag. 164.* igitur alienatio isthæc, perinde se habet, ac si celebrata haud fuisset.

2. Alienatio Feudi cum Regio Assensu in me-

moriali per verbum (*fiat*) interposito, facta: si priusquam juxta Cancellariæ stylum assensus expeditioni demandetur, in alium alienatum fuisse feudum edisseritur; etiamnum alio Regio interposito Assensu cum revocatione alienationis prius gestæ, infirmam fore hanc secundam alienationem; primariam verò in robore restare suo haud dubie censeo 2. est *Afflicti decis. 253. à num. 8. usque ad finem. de Franchis decis. 326. & 509. Reg. de Ponte in tract. de potestate Præregis, tit. 7. §. 9. num. 1. aliorumque. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. alienatio Feudi facta cum Assensu Regio interposito; referens sic per S. C. sancitum fuisse.*

4. Probatur 1. Quicquid in isthæc factæ specie essentiale reputatur, est ly (*fiat*) in memoriali obsignatum; reliqua verò per Regiam Cancellariam expedienda, quæ de ejusdem stylo repossuntur, pro actus firmitate merè materialiter se habent: siquidem ad actum consequuntur; se habent enim ut quid accessorium ad suum principale, *Lesiā, C. de iure dotium, reg. accessorium, de regul. iur. lib. 5. quod in suo perfectò esse constitutum supponunt; igitur, &c.*

5. Probatur 2. Memoriale per verbum (*fiat*) stabilitum, vel ab habentibus facultatem discernendi sancitum habetur, vel non: si non; quippe disputationi aditus clauderetur; cum de subiecto minis supponente elocutio foret, ut perpèdèti liquet. Sin autem à jurisdictione fulgente fiat, & tunc firmiter gestum disseritur: siquidem per Ministros hujuscemodi à Rege designatos res perfectæ examinatz fuit; atque adeò ipsorum assensum dein. Regis nomine præstiterint per verbum *fiat*; igitur nil aliud ex Judicium parte desideratur; dumtaxat verò, quæ juxta Curie stylum repossuntur, uti est Regis sigillum, idque genus, quæ de consequenti, ac accidentaliter pro actus firmitate postulantur, si quæ alia exposcas inspicio quæso Afflictiū, & de Ponte *locis supra laudatis.*

DECISIO CI.

IN Causa Andree Vives agentis ex persona quondam Albinæ de Corduba ejus Matris contra Dominam Reginam Joannam possessorem Malsariæ; quæ fuit quondam Loyfii Benet, & fuerat dicto Loyfio adjudicata pro quodam debito Pauli Vives Parris dicti Andree, opponitur quod dictus Andreas est hæres quondam d. Pauli, & quod non possit ad dores, seu ratione dotium maternarum agere contra eum qui tenet propter debitum paternum; nam ipse est hæres Patris, & teneretur, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Filius paternam adiens hereditatem, inventariumque conficiens : numquid sat sit per proclama generale, suum citare Creditorem, si de crediti certitudine hæsitatio habeatur; inventariique tempellate Creditor ipse contra ipsum heredem iudicium intentasse; an verb Creditores cuncti qui specialiter haud ignorantur, specialiter citandi sunt, ac per consequens etiamnum Creditor ille, de quo hæsitatio habetur: num verus sit Creditor nec nō; citandus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A num. 2. usq; ad finē, ejusdem probationes.

Universos specialiter Creditores fore citandos, de quibus notio habeatur, ac per consequens Creditorem etiamnum illum, de quo hæsitatur: num verus Creditor sit, nec nō, haud dubiè reor: quare jure merito nil prodesse ducitur, si hæres inventarium conficiens, se Creditores per generale proclama citasse excipiat. est Capicii hic in fine descriptis sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: *Et sic votatum est contra inventarium.* Ursilli ad Afflicum *decis.* 262. n. 5. aliorumque. Author est Thorus *compend. decis.* §. *inventarii exceptio opposita per heredē.*

2 Probatur 1. Ubi de aliquo Creditoris interesse peragitur, toties necessum ducitur, ut sit citandus, ne indefensus quis damnetur, quod naturali observaretur juri. Clemēt. *pastoralis*, §. *caterum*, de re *judicat.* l. 1. §. *cum arietes*, ff. *si quadrupes pauper.* l. 4. in princip. l. *scientiam* 45. §. *qui cum aliter*, ff. ad leg. *Aquil.* Gonzalez in *cap. cum inter* 5. num. 8. de *except.* ne ignorare feratur quicquid de interesse peragitur; alioqui pænæ adversus inventarium non conficientem inflictae, frustra æditæ forent; quicquid enim, superfluum est, omnino explodendum est, l. 1. §. *quibus*, Cod. de novo *Cod. l. finali*, Cod. *qui admitti ad bonor. possess.* & in *proem. decretal.* ibi: *rescatis superfluis.* Clement. *exvi*, §. *quamvis*, de verbor. *signific.* l. *hac stipulatio*, §. *Divi ff. ut legator. nomine caveatur*: in nostro porro themate, & de certi, & de dubii Creditoris interesse peragitur; quilibet ipforum specialiter per inventarium conficientem citandus foret.

4 Probatur 2. Tamest dubius vocitatur Creditor, ille, de quo in presentia est sermo, verumtamen quia tractu temporis evenire, posset ut suum haud obscure, exploratèque, probaret creditum, consequenter ad dissidia effugienda, quæ evenire possent inter ipsum, & debitorem, allegando minus fuisse cuncta, in inventario bona descripta; idque genus: jure merito nil mihi ad discordicula effugienda, quilibet si ve certus si ve hæsitabilis, per inventariū conficientē citandus erit Creditor.

5 Probatur 3. Tamest dubius nuncupatur

Creditor iste quodam sui creditum probandū verumtamen certus suo in genere etiamnum proditur; quatenus in jure dicendo comparuit, debitorem citando suum, instando firmissimis potiri, fulcirique rationibus, adeoque possessio per ipso extare supponitur, donec secus commonstretur, l. *si debitor*, ff. de *pignorib.* l. *is qui destinavit*, ff. de *rei vindic.* l. *finali*, Cod. *eodem tit.* l. *qui accusare*, Cod. de *edendo*, §. *retinenda*, vers. *commodum.* Infit. de *interdict.* cap. *pro possessione*, de *regul. juris* in 6. igitur, &c.

6 Probatur 4. Creditores per generale citare proclama; quippe id agnitum cunctis haud esse potest, ac per consequens summa deinde perturbatio suboriretur; tamen si vera citatio sit. Cujacius 20. *observat.* cap. 11. ad *interpetitionem*, l. *inter*, ff. de *publ. iud.* l. *C. & D. pag.* 1867. siquidem Creditores quibus inventarii confessio ignorata fuit, nonnullas opponerent exceptiones, quatenus universa testatoris bona in inventario haud descripta forent: ne igitur dissidia isthac gignantur; neu lites in infinitum protrahantur. Ciron. in *paratitl. tit. de appellat.* pag. 160. Cujacius *lib.* 12. *observat.* cap. 4. quod iuribus observatur, l. *quidam* 13. ff. de *servit. rustic.* l. *etenim* ff. de *minor.* l. *illud* 7. §. 1. ff. de *tributor.* l. 4. §. 1. ff. de *alienat. iudic.* cap. *placuit*, cap. 1. §. *ecce* 46. ff. *de servit. rustic.* 17. Donelli, cap. 1. *lit. B.* inde est, quod minuendarum litium studium utroque commēdatur jure, l. 3. §. 1. ff. de *receptis*, l. 1. ff. de *iurejur. and.* l. *ultima*, ff. *pro suo*, l. 1. §. *unde queritur*, ff. de *novi oper. nunciat.* l. *quidam* 21. in *fine*, ff. de *rebus creditis*, l. *properandum* 13. in *principio*, Cod. de *iudiciis*, cap. *finem* 5. de *dolo*, & *contumac.* cap. 2. de *re iudic.* enim verò per lites foventur simultates, accusationes, odiaque, idque genus. Plinius *lib.* 2. *epistol.* 3. Divus Ambrosius *lib.* 3. de *virgin.* Seneca 2. de *ira*, cap. 7. Robertus *lib.* 2. *rer. iudic.* cap. 16. Solorzani de *iuro Indiar.* *tomo* 1. *lib.* 3. num. 7. & in *polit. lib.* 3. cap. 21. & *emblemat.* 68. quare optimi Principis est lites finire, ac minuire *cap. sur. gantium*, de *re iudic.* l. 3. §. 1. ff. de *receptis*, l. 1. ff. de *iurejur.* l. *ult. ff. pro suo*, l. 1. §. *unde queritur*, ff. de *novi operis nunc.* l. 45. §. 1. ff. de *alienat. iudic.* l. *quidam* 21. in *fine*, ff. de *rebus creditis*, l. *procurandum* 13. Cod. de *iudic. leg.* 21. C. de *fide instrum.* l. *litibus* 20. C. de *Agricolis*, lib. 11. l. *iam tamen*, §. *si tamen plures*, ff. *iudicatum solvi*, l. 31. §. 1. de *pignoribus*, l. *servus* 19. ff. de *O. & A. l. i.* Cod. de *novo Cod.* Clem. *dispendiosam*, de *iudic.* Oualdus ad Donellum *lib.* 17. cap. 1. *lit. C.* Lipsius *lib.* 2. de *civil. discipl.* cap. 11. Robertus *lib.* 2. *rerum iudic.* cap. 16. à *princip.* & cap. 19. *post medium*; jure merito Creditores cuncti, quorum notio habeatur, expressè coram Iudice, idque genus devocandi sunt, si ve certi, si ve dubii sint; dummodo in iudicio actu sistere edisserantur.

Pro decif. hujufce illustratione :

CAPUT UNICUM.

Inventarii diffuffio cum uno ex hæreditariis Creditoribus ab hærede cum beneficio legis, & Inventarii inita: numquid aliis obesse, vel prodesse Creditoribus prædicatur?

Inventarium ab hærede factum cum cunctis juris solemnitatibus, extante Creditorum citatione, ex suppositione, quod ignoratur in particulari, si unus ipsorum absens citatus haud fuisse prædicetur; sed ipsius loco consanguineus aliquis: an hæredi prodesse feratur, ut ultra hæreditatis vires minus obstringendus sit?

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ decifio.

A' num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 7. & 8. ejusdem probatio.

Inventarii diffuffio cum uno ex hæreditariis Creditoribus ab hærede cum beneficio legis, & inventarii inita: aliis obesse, vel prodesse Concreditoribus putozadeoque amplius haud reiterandam fore; dummodò diffuffio isthæc cum uno Creditore hæreditario ritè, ac per consequens procul à fraude, idque genus gesta esse feratur. est Reg. de Ponte consilio 71. num. 4. Reg. de Marinis lib. 2. resol. cap. 11. in fine, & observat. ad decif. Reg. Revert. 74. num. 8. & 307. num. 8. Antonii Fabri in tit. Cod. res inter alios acta, vel iudicata non nocet. definitione 1. edifferens sic per Senatam Sabaudia prædefinitum fuisse.

3 Probatur 1. Sententia namque quæ personæ statum efficit, quædam cunctos jus facessere edifferitur, lex causa 2. ubi Bartolus, ff. de postulando, l. de etate 43. ff. de minorib. secus verò si per collusionem, aut per sordes, idque genus lata fuisset, qua in facti specie haud ferendum est, ut ex unius factio alius lædatur, l. 1. ff. de alienat. judic. mut. caus. fact. Author est supralaudatus Antonius Faber.

4 Probatur 2. Paritate in status causa deprompta, l. ex causa, ubi Bartolus ff. de postulando, l. de etate, ff. de mino. siquidem si sententia in filiationis causa inter patrem, & filium prolata foret, quippe cunctis aliis obesse, vel prodesse dicitur: quandoquidem cū legitimo actum esse supponatur contradictio, utputa cum patre, à quo filiationis causa in cunctos alios derivatur: quare nil mirum si cæteris etiamnum haud citatis; nec scientibus, profit, & præjudicat, l. 1. §. finali, cum lege sequenti, ff. de liberis agnoscendis: quod etiamnum liquet ubi quis fuerit pronunciat, sive ingenuus, sive libertus, sive liber, aut servus, toties sententia isthæc cunctis aliis proderit, vel obierit, ingenuus, ff. de statu hominum, cum sententia hujuscemodi indivi-

fibilis sit unum, continens caput, l. etiam si 29. §. 1. ff. de minor. l. quadam mulier 41. ff. familia eriscunda, l. labeo 25. in princip. de recept. qui arbitr. l. ult. ff. de iure patronatus. Antonius Faber 3. Cod. tit. 11. de sportul. & sumpt. def. 7. num. 7. in allegat. pag. 168. igitur sic nostro in casu prædefiniendum erit, cum utrobique par urgeat ratio, ut perpendenti liquet, ac per consequens eadem legis statutio, l. illud, ff. ad l. Aquilam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad l. Jliam, de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo inspicito Reg. de Marinis observat. ad decif. Revert. 64. num. 8. & 9.

5 Probatur 3. Ubi iudicium ritè cum uno actum fuisse feratur; ac per consequens utriusque partis rationes rectè examinatz fuerint, toties cum consociis idem rursus examinare tempus frustra tereretur: siquidem rectè actum; iterum ageretur, quod perabsurdum foret, l. hac stipulatio, §. Divi, ff. ut legator nomine caveatur, l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. finali, Cod. qui admitti ad bonorum possess. & in proœmio decretal. ibi: rescatis superfluis. Clement. exivi, §. quamvis, de verbor. signific. igitur, &c.

6 Creditores abientes per hæredem inventarium conscientem haud fore specialiter, viritumque citandos opinor; ast sat est, si per publicum proclama citantur, ac per consequens neu necessum ducitur, ut absentis consanguinei ad jus devocentur. est Cacherii decif. pedemon. 68. num. 89. & 20. memoriæ tradentis sic per eundem Senatam prædefinitum fuisse, aliorumque. Author est Thorus compend. decif. parte 3. §. inventarium ab hærede factum cum omnibus juris solemnibus, memorans identidem per S. C. sancitum fuisse.

7 Probatur: Si Creditores extra Urbem, extantes expressè per hæredem inventarium conscientem citandi forent: profectò cum inventarii confectio ulterius protenderetur propter citationem, moram, intercapedinem, vicissitudinemque, juremerito hæreditati summum foret detrimentum, hæresque irrationabiliter oneretur, quod perabsurdum esset, uti speculanti liquet l. in causa, in fine 1. respons. ff. de Procurator, l. non debet alteri, ff. de regul. juris, l. factum, ff. de regulis juris. Argum. legis si universa de legatis, l. 7. §. denique ad Trebell. 1. §. in quibusdam, ff. si cui plusquam per leg. Falcidiam, lib. & c. Argum. Authent. sed cum testator, in fine, l. ultima, de iure deliberandi, l. ex promissione 15. de obligat. & actio. l. unica, Cod. de imponen. lucr. l. si quis pro dote 24. §. 1. ff. de donat. inter vir. Hortmanus consilio 248. num. 10. Donellus ad l. actor 23. num. 54. Cod. de probat. pag. 234. & ad leg. successores 16. num. 3. 4. & 6. C. ad leg. Falcid. pag. 734. & 735. quare juremerito circa hos sat est; si per publicum proclama citentur: siquidem citatio hæc sat est ine quis indefensus restaret, quæ

cuiusque naturali debetur juri. Clement. *pastoralis*, §. *caterum*, de re judic. l. 1. §. cum *arietes*, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquil. Gonzalez 2. decretal. de except. in cap.

8 cum inter 5. nu. 8. inde fit, quod exceptio de-
fensio est, cap. significaverunt 11. de except.
l. siquidem 9. l. defensionis 11. Cod. de except.
l. defensionis 7. Cod. de iure Fisci.

DECISIO CII.

IN Causa Hippolytæ Squera cum Carolo Antonio de Limata; fuit dubi-
tatum, utrum donatio Causa mortis facta per quondam Abbatem Melchio-
nem de Limata in dictam Hyppolitam valeat: ex quo prætenditur, quod fuit
Concubina donantis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

DOnatio causa mortis per Clericum concu-
binæ facta: numquid firma ducenda sit,

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thes. partis decisio.
A' num. 2. usque ad 9. ejusdem probatio.
Num. 9. secundæ Thes. partis prædefinitio.
A' num. 10. usque ad 14. ejusdem probationes,
Num. 14. tertiæ Thes. partis finitio.
Num. 15. ejusdem probatio.

Insinguas: vel donationis tempesta-
te concubinatus haud per adver-
sarium probatur, tuncque firmam
fore donationem, ducio 1. est The-
sauri decis. *Pedemo.* 111. ubi sic per eundem
Senatum prædefinitum fuisse, memorantis.
Ricci collect. decis. 149. Antonii Capicii hic
in fine, referentis idem per S.C. decisum fuisse;
ibi: Fuit nihilominus consideratum in dicta
Causa quod non apparebat, quod tempore mor-
tis donantis, & sic tempore donationis concu-
binatus durabat, unde votatum est pro Adver-
sæ. Thorus Author est compend. decis. §. dona-
tio causa mortis facta per Clericum concub.

3 Probatur Ideo donatio hujusmodi per
Clericum concubine facta, infirma ducenda
foret; non nisi ratione concubinatus. Justinianus
novella 89. & novella de liber. nat. 82.
l. 1. Cod. de concubinis. Franciscus Hotmanus
consilio 84. num. 16. & disput. juris ci-
vil. cap. 7. lit. E. pag. 611. Argum. leg. Ti-
ria 35. in princ. de aur. & argent. l. 3. §. 1.
3 ff. de donationib. inter, qui juxta melius placitum
omni inhibitus est jure, adeoque natu-
rali, cum conjunctio isthæc haud sit ob votum
procreationis liberorum, sed explendæ libi-
dinis, quæ homini, ut animali rationali haud
congruit, quod liquet ex Div. Augustin. lib.
4. confessor. cap. 2. ibi: In illis annis unam
habebam non eo quod legitimam vocatur con-
jugio cognitam, sed quam indagaverat vagus
ardor, inops prudentiæ, sed unam tamen ei

quoque servans Tori fidem: in qua sanè expe-
riri exemplo meo, quid distaret inter conju-
galis placiti modum, quod fœderatum esset ge-
nerandi gratia, & pactum libidinis amoris,
ubi proles etiam contra votum nascitur, quæ-
vis iam nata cogat se diligi. & canonico, cap.
nemo, & cap. licet aliquis 32. quæst. 3. Hot-
manus ibid. quo attento nonnullæ inflicte
sunt pænæ, scilicet, & excommunicationis,
cap. si concubina, de sentent. excomm. detru-
sionis in Monasterium, cap. fraternitatis 38.
distinct. & ex suppositione, quod in crimine
perseveraverit, in servitutum redigatur, cap.
eos 32. distinct. Concilium Hispal. 1. can. 3.
idque genus, Trident. sess. 25. de reform. cap.
14. inde est, quod Clerici concubinarii per
suspensionis, depositionis, excommunicationis,
& privationis beneficii, pænæ, cogendi
sunt concubinas dimittere; eas autem abju-
rare, altringi fac, iuraque haud sinunt, cap. si
autem 6. de cohabit. Cleric. & c. Canon. 24.
& 25. Apost. cap. Presbyteri 8. 27. distinct.
cap. 2. cap. Presbyter 28. distinct. cap. Presby-
ter 12. 81. dist. idque non nisi ob perjurii
periculum, ac lapsus facilitatem. Petrus Gre-
gorius lib. 4. partis. tit. 14. cap. 7. & de be-
nificiis, cap. 25. Basilii de matrimon. lib. 7.
cap. 33. Germonius lib. 1. animadv. cap. 8.
Antonius Augustinus in epit. lib. 6. tit. 34.
5 & 35. enimvero sæpè numero Legislatores
curaverunt à periculo pejerandi mortales
6 arcere; quare jure merito jurisjurandi condi-
tio novissimis adjecta voluntatibus, à Præto-
re remittitur, l. si quis 112. §. penult. & ult.
ff. de legat. 1. l. facta, §. quod si, ff. ad Trebell. l. si
à milite 29. §. editum, ff. de testam. milit. l.
62. §. si danda ad Trebell. l. qua sub condi-
tione 8. ff. de conditionib. institut. l. non du-
bitamus 20. l. hæc 26. ff. eod. l. libertus 20.
de bon. libert. l. si post diem 5. §. sed si ea, ff.
quando dies legati l. 1. §. 2. ff. ad leg. Fal-
cid. l. si quis 12. §. qui ita 3. ff. de statu lib.
l. ult. ff. de liberal. causis. Consule Donellum
lib. 6. comment. cap. 18. & lib. 8. cap. 30.
ubi Osualdus litera M. Idem lib. 24. cap. 20.
lit. C. Cujacium lib. 5. observat. cap. 1. & 28.

- novell. 1. Justin. & lib. 5. 4. Pauli ad edict. in l. 2. §. si à pupillo, ff. pro empore, & in d. l. 8. ff. de condit. insti. Duarenum ad eundem tit. cap. 4. Molinam lib. 2. de primog. cap. 12. num. 45. & 947. Sarmiento 1. §. de cap. 10. per tot. Goveanu in l. 1. §. ad eos, ad leg. falcid. Basilium 3. de matrim. cap. 8. Valentiam ad tit. de liber. & postb. cap. 5. num. 5. Arniseum de iure conub. cap. 4. §. ult. Fabrum 8. tit. 19. & 20. c. 2. & in l. 7. §. item, de delictis, igitur adulterque concubinatus donatis tempestate, haud comprobetur firma ducenda fit: siquidem possessio pro donante extare supponitur, adusque secus per adversarium commonstretur, l. ult. Cod. de rei vindic. l. qui accusare, 4. Cod. de edendo, l. negantes, 9. Cod. de obligat. & acti. actor quod asseverat 23. Cod. de probationibus, Antonius Faber 3. Codic. tit. 1. de iudic. defn. 19. num. 4. in allegat. & tit. 20. de petition. heredit. defn. 1. num. 7. & 4. ejusdem tit. 1. de rebus credit. & iurejur. def. 45. num. 7. in allegat. cum melior sit possidentis conditio, lsi debitore ff. de pignoribus, l. si, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. §. retinenda, verfi. commodum, instituit. de interditi. d. l. qui accusare 4. Cod. de edendo, cap. pro possessore, de regulis iuris lib. 6. l. apud Celsum, §. Marcellus, ff. de doli mali exception. l. si servum, §. sequitur, ff. de verborum obligation. l. finali, Cod. de rei vindic. cap. in pari de reg. iuris, lib. 6. l. cum per delictum, ff. de reg. iur. Menochius de praejumpt. lib. 6. praej. 66. num. 7. Tiraquellus de iure primog. quaest. 17. opin. 1. num. 20. cum seq. nec fat est per tempus aliquod fuisse concubinatum: quandoquidem donationis tempus inspicendum est, l. 85. de reg. iur. §. 1. l. si qua, & l. oratione, de ritu nuptiar. l. 3. Cod. de interditiis, Inspicito quo Cujacium lib. 12. respons. Papin. ad l. 3. 1. de donation. per totum, pag. 1191. tomo 4.
- 9 Vel donationis tempore concubinatus per adversarium probetur; & tunc infirmam fore donationem duco 2. est Bartoli, Angeli in l. affectionis, ff. de donat. eorum vendemq;
- 10 Probatur 1. ex l. 2. Cod. de donat. inter viri, & uxorem, ubi cautum habetur donationem per militem suae concubinae factam, irritam fore, consule novell. 89. & novell. de liber. nat. 82. Franciscus Hotmanus consilio 84. nu. 16. tomo 2. & disputat. iur. civil. c. 7. pag. 611. tomo 1. igitur de clerico identidem nostro in themate stabiliendum erit: siquidem utrobique par urget ratio, ac per consequens eadem legis praedefinitio, illud, ff. ad l. Aquiliã, l. si postulerit, §. 2. ff. ad l. Juliam de adulter. l. quidam unummariorum, ff. de edendo; Hinc Cicero 3. de natura Deor. ibi: Ut patrimonium homini ab homine relinquatur, sic ratio homini à Deo; & 2. Tuscul. ibi: Nihil potest aequabile, quod non ex certa ratione profiscatur; & 1. de legibus: Ratione praestamus belluis.
- 11 Probatur: consequentia ideo militis donatio suae concubinae facta irrita ducatur, non, nisi ne miles ob concubinae dilectionem à

militaribus distrahatur negotiis, arg. l. 1. & ultima, ff. de militari testam. l. 3. l. Lucius 40. l. penul. l. 1. ff. de bon. poss. ex testam. milit. l. ult. Cod. de iure deliber. l. impuberi, ff. de admin. tutor. l. ultima, C. de ressi. mil. l. ult. Cod. quibus nō obicitur, lon. temp. praescrip. Consule Hotmanum Balduinum; idque genus 2. instituit. tit. 1. 1. de militar. test. in princ. textus, cum rei militaris virtus ceteris praestet virtutibus; Hinc Cicero pro Murana; ibi: Rei militaris virtus praestat ceteris virtutibus: omnia nostra studia, & hac forensis laus, & industria latent in tutela, ac praesidio bellica virtutis: & simulataque increbuit suspitio tumultus, artes illico nostra conticescunt. Omnia denique, quae sunt in Imperio, in statu Civitatis, ab iis defendi, & firmari putantur, qui militari virtute antecellunt, neu militaris pecunia in 12 praves erogetur abusus, cum militis corpus quam maximè servandum sit, quod asseverari nequit, si pecunia in praves cōvertetur usus, aut cuncta isthaec in Clerico suo in genere militare perhibetur, ut perpendenti liquet, cum clericalis militia laicali aequipollens sit; 13 inde fit, quod Clerici patrimonium beneficiumque, & pro suo corpore, ac pro consanguineis, affinis, pauperibusque sustentandis erogandum sit; igitur, &c.

14 Vel donatio isthaec à Clerico Concubinae suae facta esse praedicetur; non nisi ob benemerita, ac servitia ab ipso Clerico praestita; tuncque firmā fore duco 3. est Affidi decisi. 102. Thorus Author est nu. 6. dummodo beneficia hujuscemodi, benemeritaque aliunde probetur; quam per donantis confessionem. est Authorem apud supralaudatum Theaurum, num. 6. & 7.

15 Probatur: ideo donatio à Clerico Concubinae facta inhibita habetur non nisi concubinatus ratione, ceu supra cumulatus demonstratum fuit: in nostra porro facti specie donatio haec haud Concubinae, sed ipsius meritis; servitiisque facta esse supponitur, quae summo perē inspicenda sunt, aliquo Clericus ingrati vitio damnaretur; Hinc Cicero Philipp. 2. ibi: Cum gratia referri non potest quanta debetur, habenda tamen est quantam maximam animi nostri capere possunt, & de Provinc. consul. Non solum gratias debet esse, qui accipit beneficium, verum etiam is cui potestas accipiendi fuit; aut postmodum pro Planco, nihil, inquit, est tam inhumanum, tam immune, tam ferum, quam committere ut beneficio, non dicam indignus, sed vitiosus esse videare, quemadmodum si ab aliis servitia ejuscemodi gesta esse fuissent, sane firma foret, igitur identidem nostro in casu, cum utrobique par urget ratio, d. l. illud, ff. ad l. Aquiliam; hinc Cicero 3. Tusculan. ibi: Munus animi est ratione uti; & 1. de legibus, domina omnium, inquit, & Regina, ratio: connexa per se, & progressa longius, fit perfecta virtus: haec ut imperet illi parti animi, quae obedire debet, id videndum est viro, vel ut servo domi-

mus, vel ut Imperator militi, velut patris filio,

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

DOnatio causa mortis Concubinæ à Clerico facta: numquid si juramentum intercessisse feratur firma ducenda sit.

Illo in casu quo donatio Concubinæ facta à Clerico, firma sit juxta supradicta: utrum, ex ipsa falcidia deducenda sit; vel in ipsa jus accrescendi locum habere valeat.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio;
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ decisio.
- A num. 5. usque ad 9. ejusdem probatio.
- Num. 9. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 10. & 11. ejusdem probatio.

Donationem causa mortis Concubinæ à Clerico factam, etiamsi juramentum intercessisse feratur infirmum fore identidem, haud dubie docent Romanus, Gravetta, Afflictus *decis. 102. ubi Ursillus*, alique Author est Thefaurus *decis. III. num. 4. adversus Ripam* aliosq; Probatur 1. juramentum iniquitatis vinculum esse nequit, *cap. quanto 18. de jurejurando, cap. ad nostram 5. cap. venientes 19. c. ex te credimus 22. cap. quintavallis 23. cap. quemadmodum 25. §. illudentem, cap. sicut 27. de jurejurando, Grannanieto tot. tit. de jurejurando, Cironius de jurejurando pag. 147. propterea quod Deus in veritatis, secus vero in falsitatis testem vocitandum esset, c. quantumlibet 47. diffin. cap. debitoribus; ibi: cogendi sunt reddere domino juramenta, cap. etsi Christus de jurejurando, Grannanieto de jurejurando in cap. ex administratione 1. num. 3. pag. 172. Cironius, & jura loco sup. laudata, in nostro porro casu iniquitatis vinculum foret; igitur, &c. major supponitur, minor vero probatur: quandoquidem pauperum patrocinium, ac Ecclesiastica bona concubinæ largirentur, quod peccatum foret, quicquid enim absurdum est, prorsus effugendum, *Lita si 39. in fine, ff. de operibus libertor. Inam absurdum, ff. de bonis libert. cap. in genere de electione, l. 2. Cod. de noxalibus actionibus, cum à recta ratione diffonum esset, adeoque pro nihilo ducendum, neu peccandi ansa, tribuenda sit, quod iuribus obversatur, l. quæ sub conditione 8. ff. de conditionibus, & demonstrationibus, l. Antifibus 62. ff. de acquirend. hereditat. l. civitatibus 112. §. ult. ff. de legatis 1. l. facta 63. §. si danda, ff. ad Trebellianum, l. libertus 20. ff. de bon. libertor. l. cum pater 77. §. filius matrem 23. ff. de legat. 2. l. si quis decedens 37. §. 5. ff. de legatis 3. l. 1. §. ad eos, ff. ad legem.**

falcid. l. municipibus, l. 20. & 26. ff. de conditionibus, & demonstrationibus, l. 14. ff. de condit. institut. l. 1. §. ad hæc, Cod. de bonor. possess. l. 7. vers. plane, de operibus libertor. l. 3. de jure jure fisci, l. 1. §. si parenti, l. si filius 13. de conditione caus. dat. consule Cujacium, lib. 5. observation, cap. 1. & ad novell. 1. Justin. & lib. 54. Pauli ad edit. in l. 2. §. si à pupillo, ff. pro emptore, & in supralaud. l. 8. ff. de condit. institut. Donellum lib. 16. comment. cap. 18. & lib. 8. c. 32. ubi Osvaldus lib. 1. Idem lib. 24. cap. 20. lit. C. Sarmiento 1. select. cap. 10. per tot. Fornerium lib. 3. rer. quotid. cap. 22. Goveanum, in l. 1. §. ad eos, ad l. falcidiam, Basilium 3. de matrimon. cap. 8. Costa lib. 1. select. c. 10. hinc Cicero Parad. 3. ibi: Peccare est tanquam transire ad lineas, & indidem: Peccare certe nemini licet, ac postmodum ad Attic. 11. Peccati dolor maximus, & æternus est, neque peccata munere efficienda sunt, neve juramentum peccatum fovens servandum sit, supralaudata jura, & Auctores, cap. querelam, 10. cap. cum quidam 12. cap. brevi 17. c. quanto 18. cap. ad nostram 21. cap. cum contingat 28. & pass. fere per tot. de jurejur. igitur, &c.

4 Illo in themate, quo firma autumatur donatio, Concubinæ facta à Clerico, ex ipsa optime deduci posse falcidiam haud dubie reor 1. est nonnullorum Authorum, quos laudat Verde *instit. lib. 2. de donat. lemma 10. n. 566.*

5 Probatur 1. ex textu in l. cum de mortis, C. de mortis causa donat. l. cum pater §. eorum, ff. de legatis 2. l. penultim. Cod. ad legem falcidiam, l. ubi ita, ff. de mortis causa donat. propterea quod falcidia ideo ortum habuisse fertur, non nisi ut hæres hereditatem adeat, quod certe bonum commune respicere videtur, ne testator ab intestato decedat, l. 1. ff. ad legem falcidiam, l. 1. §. 1. ff. de cap. tabul. l. si

6 quis 17. ff. si quis omissa causa: enim vero lex 12. tabularum neque modum, neu fidem legatis imponebat, furia, & voconia modum, quidem faceiebat, finem vero haud faceiebat falcidia postmodum & modum, & finem imposuit Litmanus 2. *instit. de lege falcidia tit. 22. à lit. A. usque ad finem pag. 433. & 434.* Franciscus Balduinus, Vulteius, Budeus, alique ibidem. Consule Ciceronem in oratione pro L. Corn. Balbo. igitur, & ex legatis, & ex donatione causa mortis deducenda sit, cum isthæc à cunctis novissimis voluntatibus deducenda sit, ne defunctus ab intestato decedat, quod, & iuribus, & bono obversatur cōmuni; inde est, quod novissimæ voluntates favorabiles extant, quæ si ab hæredibus haud efficiantur juxta nonnullos lætali ter peccat, quod demonstrat Gonzalez 3. *decretal. in c. judicante 4. num. 7. in notis ex textu in cap. ultima voluntas 13. quest. 2. cap. cum es des testam. l. fideicommissum, Cod. de condit. indubi*

8 *biti*: quare si hæres per annum negligens sit, tunc ejus executio ad Episcopum loci devolvitur, *cap. nos qui dem 3. de testamentis, cap. ult. 13. qu. 2. cap. admonere 16. qu. 1. cap. de*

Laicis 17. qn. 2. cap. si heredes, cap. tua nos, c. Joannes 19. de testamentis. Clement. unica de testamentis. Clement. quia contingit, de relig. domibus, cap. 1. de testamentis in 1. collect. dñ- modo tamen quicquid testator præcipiat, legibus haud obnoxium sit, nam tunc nequaquam efficiendum sit. l. conditio 14. l. filius 15. ff. de condit. instit. l. nemo 55. l. si quis inquilinos 112. §. ult. cum l. sequenti, §. ult. ff. de leg. 1. l. filium 24. C. fam. ex cisc. l. si ita qui 74. ff. de hered. instit. l. 1. & 2. Cod. de testam. milit. l. servo 113. §. ult. ff. de legat. alioqui ansa refunderetur, ne hereditas per heredem adiretur, quod & iuribus, & defunctorum voluntati dissonum foret, uti supra cōmonstratum fuit.

9 In mortis causa donatione in isthac facti specie accrescendi jus locum habere plusquā manifestū reor 2. et Verde loc. sup. land. n. 563.

30 Probatur ex l. unica, §. ultimo Cod. de iure accrescendi: siquidem ubi in novissimis voluntatibus aliquid inhibuit haud reperitur, toties ipsis favendum est, cum novissimæ voluntates, ex supra probatis, favorabiles sint, in nostro porro casu accrescendi jus vetitum minus cautum habetur, igitur novissimis vo-

luntatibus favendum est, cum testatoris velle tale præsumatur fuisse, quale esse iubet, Bald. in l. 1. Cod. de Sacros. Eccles. & in l. præci- bus, Cod. de impub. & al. subst. Paul. de Castr. in consil. 417. Hotmanus consil. 35. nu. 11. pag. 168. inde est, quod novissimum velle quoquo modo declaratum, pro testamento habetur, l. 1. l. 40. ff. de mil. test. l. 3. Cod. eodem, l. 1. ff. de bon. poss. ex test. milit. Hotmanus consil. 37. nu. 27. pag. 190. ac per consequens in donatione causa mortis jus accrescendi dandum est, l. si sponsus 5. §. si quis rogatus, ff. de donationibus inter virum, & uxorem, Petrus Faber de divers. reg. juris ad l. 12. pag. 69. quod in cunctis ultimis voluntatibus refunditur, secus vero in aliis, quæ respectu juris accrescendi ætherogenea sunt. argum. leg. 1. Cod. de caducis tollendis, l. 2. §. 4. ff. de stipulatione servorum, l. 9. in fine, ff. de liberali causa, l. 8. ff. de rei vindic. l. 1. §. 2. ff. si pars hereditatis petatur, l. quoties 9. §. si duo, & l. sequenti, ff. de hered. instit. l. 1. c. hered. 41. §. ult. ff. de vulgari sub- stituit. Hotmanus 2. instit. tit. de heredibus institutis 14. lit. E. idem Author consil. 37. n. 17.

DECISIO CIII.

IN Causa Magnifici Vincentii Barrilis, cum Vincentio Dente, ac nonnu illis aliis super devolutione nonnullarum Terrarum, & Domorum redditiarum Feudo Casalís Pumigliani, cuius ipse Vincentius est utilis Dominus, ob alienationem dictarum Terrarum factam eo irrequisito. constabat ex processatis, quod de dictis Terris solvebat redditus actori, ut Domino Feudi, seu Casalís. item, & quod fuerant alienata pro franchis irrequisito dicto utili Domino Casalís, &c. Hæc Antonius Capicius.

DECISIO CXCVI.

IN Causa dubitatum est: an censualis cadat ob alienationem rei censualis factam non requisito eo, cui census debetur, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Censuarius feudalem censui subjectam, seu francam irrequisito censualista à se abdicans rem: numquid in commissum incidere, ac per cōsequens illam deperdere prædicetur.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinio.

A num. 3. usque ad ejus finem probationes.

Haud incidere cenfeo, utpotè defacto per S. C. fuisse prædefinitum litteris prodit Antonius Capicius, hinc in fine; ibi: votatum est ergo, & iudicatum illas conventos esse absolvendos ab im-

petitione dicti Vincentii, salvo eidem Vincentio iure petendi ab eis redditum si quod competit: tamen bis secus per idem Tribunal prius fuisse sancitum memorat. est Capiblanco in prag. 1. 1. num. 48. de baron. Folterii in prag. censualist. vers. huiusmodi census super rebus num. 89. Reg. de Ponte in prag. de potestate Proreg. tit. 3. de elect. offic. §. 4. num. 27. Grammatici decis. 77. nu. 11. Molfesii in consuetud. Neapol. parte 2. quæst. 10. num. 2. aliorumque apud Capicium hinc, & Thorum compend. decis. parte 1. §. censuales bona alienata per dominos ipsos, & vers. censuales res an iudicetur, adversus Aretinum, Bartolum, Jasonem aliosve.

3 Probatur 1. quemadmodum quis si in contra-

tractu censuali minus solvendo esse perhibeatur, jure haud privatur suo, cum ex iterata sæpe sæpius solutione, census jam constitutus arguatur: sat est enim, si per triennium persolverit, *l. cum de in rem verso* §. ff. de usuris, *l. creditor* 7. *Cod. eod. tit. l. 1. Cod. de fideicom.* Cujacius *ad tit. Cod. de uxore pro marito*. Faber *lib. 7. coniect. cap. 9.* Schifforde *ad Fabrum tract. 15. quest. 5.* Amaya *in l. 3. Cod. de apochis, lib. 10.* Merillus *lib. 2. observ. cap. 39.* sic etiamnum nec alienando, cum utrobique eadem urgeat ratio, adeoque eadem juris statutio, *l. illud, ff. ad leg. aquilam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. l. quidam nummularius ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta, cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccles. §. si igitur, Instit. quod cum eo, secus è diverso, *l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber*. Hinc Cicero 3. *Tuscul.* ibi: *Manus animi est ratione uti*; dūmodo requisita in pactione servet, quæ vim legis habent, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. §. de pactis, l. juris gentium, §. Prætor ait, ff. eodem tit. l. 1. §. de constitut. pecun. l. cum amplius, in fine, ff. de reg. juris, cap. 1. de pactis*. inde est; quod etsi ab initio contractus sunt voluntarii, ex post facto tamen extant necessarii, *l. nō idcirco in fin. ff. de contrab. empt. l. si mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis in princip. ff. de curat. juris, l. sicut ab initio, Cod. de actio. & oblig. l. de contractu, Cod. de rescind. vendit. l. quamvis, Cod. de transact. l. eo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis argentum, §. finali, Cod. de donation. proptereaquod isthæc æquipollentia sunt, cap. potius de locato, quæ enim æquipollentia sunt, idem involvūt iudicium, *l. 1. §. 2. l. 1.* Author est supralaud. Decius.**

6 Probatur 2. de census natura est fundum, consecrari utpote accensum fundum suum, *l. 4. in fine, ff. de actionibus empti*, igitur ad quodlibet transit subiectum, cum onere hoc transilire perhibetur, igitur in censualiæ ditione est adversus utroque, utputā & venditorem; & emptorem agere: etenim unusquisque sua defendere debet iura, quod naturali attentō jure sibi concessum esse supponitur. Cleme. pastor. alis, §. ceterum, de re judic. l. 1. §. cum ardet, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princip. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. aquil. adeoque per exceptionem, si opus fuerit, cum exceptio defensio sit, cap. significaverunt 11. de exceptionibus, l. si quidem 9. l. defensionis 11. *Cod. de exceptionibus, l. defensionis* 7. *Cod. de jure fisci lib. 10.* nec in ipso censuario ulla subiectio ad instar feudatarii respectu censualiæ habetur, quandoquidem in feudatario, & personale servitium, & fidelitas respiciuntur. Cironius *in paratit. §. decret. tit. de fundis* 20. pag. 216. subiectio nāq; foret, dumtaxat census persolutio, inde est quod apud Romanos, & Civium facultates æstimabantur, & in publicas referebantur tabulas, eorumdemq; capita, juxta illud Ciceronis *lib. 1. de legibus* ibi: *Censores Populi, Civita-*

tis Soboles, familias, pecuniasque censu, 10 quare longe discriminantur hinc isthæc: & census persolutio, & feudi subiectio: in censu namque nulla supponitur subiectio; solummodò mera, simplexque solutio, in feudo verò cum personale servitium, tum reliqua respiciuntur, quæ quammaximam arguunt fidelitatem, Authores supralaudatijigitur nil mirum si quis proprio alienans, feudum auctoramento, in commissum labere prædicatur, ideoque in ejus alienatione Regius postulatur assensus, alioquin alienatio nulla foret. Hotmanus *lib. 1. feudorum, de alienat. feudi, tit. 13. pag. 660. & conf. 32. num. 16. pag. 151.* de Marinis 2. *resolut. cap. 84. num. 1. pag. 181.* proptereaquod inobedienter se gerit, obvertendo conventioni in feudi investitura adjacere, quæ vim legis obtinet, *dicta l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, & l. 1. §. de pactis, & l. juris gentium, §. Prætor ait, ff. eodem tit.* secus verò in census solutione, *cap. sanctum est 1. de censibus, & c.* quæ longevæ tempestate, facilitata expresse probatur census, *l. cum de inven. verso, ff. de usuris, l. 1. Cod. de fideicommissis, l. litibus* 20. *Cod. de agricolis, lib. 11. l. 3. Cod. de apochis eod. lib. l. 1. §. de itinere, actusque privato, cap. quærelam, de electione.* Giaphanius *in dicta l. 1. Cod. de fideicommissis.* Gballinus *de usuris lib. 4. cap. 6. art. 5.* Castillo *de tertis, cap. 3. num. 27.* Avendano *de censibus, c. 15.* Menchaca *usu freq. cap. 43. num. 39.* Gaspar Rodriguez *lib. 1. de annuis reddit. cap. 115. num. 5.* quæ profecto solutio haud augenda est, si fructus augentur, *l. finali, Cod. de alluvion. l. penult. Cod. de omni agro, lib. 11. l. 2. Cod. de fundis rei private, eodem libro; ibi: Unaquæque Villa cum eo onere, cui nunc habetur obnoxia ad novi domini iura migrabit, ut si quid adjecerit sumptus, cura, vel solertia, quicquid mancipiorum, vel pecoris accreverit, capitacionis, aut canonis augmenta non patiat, sed solis dominis, hereditibusque dominorum sit cessura felicitas, & l. si merces 25. §. vis major, ff. locati, l. 1. Cod. in quibus causis coloni, lib. 11. l. cum satis 23. §. caveant, Cod. de agricolis, lib. 12. Amaya *in l. 1. C. de annonis, & tribut. & in l. unic. Cod. de collat. donat. num. 16.* Valascus *de jure emphyt. quest. 16. num. 7. & quest. 27. in fine.* Rodriguez *de annuis redditibus lib. 1. quest. 12. ex num. 9.**

12 Probatur 3. ob census hujuscemodi namq; constitutionem feudalia bona desunt esse feudalia, atque adeo censualiæ sunt, cum singulis annis census persolutio verificetur, argum. legis *cum de in rem verso, ff. de usufructu, l. 1. Cod. de fideicom. l. litibus* 20. *Cod. de agricolis, lib. 11. l. 3. Cod. de apochis eodem lib. l. 1. §. de itinere actusque privato, c. quærelam de elect.* adeoque census feudal is restat, ac per consequens bona illa consuetudinem stabilitioni subiecta extant. Author est Molfesius supralaudatus *num. 1. & 2.*

Pro Decis. hujuscæ illustratione.

CAPUT UNICUM.

Censuarius, si rem stabilem censui subiectam irrequisito censuista alienasse feratur: numquid jure cadat suo.

Dominus census an finitimo, vel consanguineis, vel affinibus respectu rei alienatæ censui subiectæ sit præferendus.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ decisio.

A' num. 4. usq; ad finem, ejusdem probatio.

1 Ensuarius rem stabilem censui subiectam, irrequisito censuista alienantem, suo haud cadere jure, ducit. est adversus Marantam in suis singul. lit. C. incipient. censuarius. Author est Thorus compend. decis. §. censuarius si alienaverit.

2 Eodem prorsus medio, quo facti species Capiciana hujuscemodi 103. commonstrata fuit, probatur: siquidem utrobique par urget ratio, ac per consequens eadem legis dispositio, l. illud. ff. ad l. Aquilianam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad l. Juliam de adulter. l. liquidam numularios, ff. de edendo, & à fortiori in isthac; nam nulla feudi umbra habetur.

3 Dominum census finitimo, vel consanguineis, vel affinibus respectu rei alienatæ censui subiectæ esse nostro in Regno præferendum ducit. est adversus Cenci de censibus quest. 66. in novissimis, aliorumque consule de Marinis tomo 1. resol. quæst. cap. 232. n. 9. & 10. & in observat. ad decis. Reg. Reverte. 35. num. 5. & 6.

4 Probatur: ex Bulla Pii V. constit. ubi secus prædefinitum extitit; siquidem census dominus, præsertim si sit reservativus verè rei censui subiectæ dominus est: enim vero rem refundit suam in alium quoad dominum directum, & utile, reservata sit super eadem re annua pensione Reg. de Marinis tomo 1. cap. 232. Covar. 3. var. cap. 7. nu. 5. Cenci de cens. quest. 1. num. 6. Duard. de cens. quest. 12.

5 alique; inde fit, quod dominium directum, est penes census dominum, adeoque nil miri si cunctis in thematicis præferendus sit; nec de hoc ulla habenda sit hesitatio; cum semper respectu domini census directum inspicitur dominium, quod cunctis præstare, antequam debet. idem professus de domino census consignativus prædefiniendum est: quandoquidem census consignativus est, quo quis retenta re sua, ejusque usu, dat alteri jus exigendi in illa re certam pensionem mensuram, vel annuam. Reg. de Ponte decis. 32. num. 2. Menochius consil. 983. nu. 12. Leotardus consil. 162. Reg. Petra ritu 20. Sotus de iustit. qu. 5. inde fit quod rem deinet suam, etsi cum

6 quere censum persolvendi, igitur nil mirum

si census dominus cujuscumque conditionis sit præferendus veniat; cum pactionibus standum sit, initis cum subiectante rem suam, censui consignativo, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. iuris gentium, §. Prator ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de constit. pecun. l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de

7 pactis: siquidem etsi contractus à primordio sunt voluntatis; verumtamen ex post facto sunt necessitatis, l. non idcirco in fine, ff. de contrabenda emptione, l. si mandaverit, §. si cur, ff. mandati, l. cuius bonis in principio, ff. de curat. furios. l. sicut ab initio, C. de actio. & oblig. l. de contrat. Cod. de rescind. vendit. l. quamvis, Cod. de transact. l. eo quod, Cod. si certum peratur, l. si quis argentum, §. finali, Cod. de donat.

8 idem postmodum de domino census emphyteutici est differendum, cum eadem ratio; quin

9 potius major urgeat: nam dominus census emphyteutici rigorosus dominus directus est, transferens utile dumtaxat in emphyteutam, dominium, l. 1. Cod. de jure emphyt. Sarmiento lib. 3. sele. 3. cap. 2. à num. 31. Faber decado 65. error. 3. & 5. & lib. 20. conie. 7. cap. 11. Connanus lib. 7. comment. cap. 12. num. 2. Duarens lib. 1. disput. cap. 14. Donellus lib. 9. comment. cap. 13. Besoldus in delibaris juris ad lib. 6. pande. 3. tit. si ager vestigialis, Valascus de jure emphyt. quest. 13. 18. & 29. Julius Clarus lib. 4. recept. sentent. verbo emphyteusis quest. 1. num. 2. quod interpretes bonitarius emphyteutem, l. sciendum is, §. qui satisfare, l. 1. & ultima, ff. si ager vestigialis, l. cum sponsus 12. §. in vestigialibus, ff. de public. l. 3. §. si ego, ff. de novi operis nunciat. l. 1. §. quod ait 3. l. 3. ff. de super-

10 fic. inde est, quod sic à jure consultis emphyteusis definiri assolet. est contractus, quo res immobilis in perpetuum, sive in longum, tempus quoad dominium utile conceditur, sub certa pensione præstanda domino directo, Donellus lib. 9. commentar. cap. 14. Bröckhoff. centuria 1. assert. 80. Julius Clarus lib. 4. sent.

11 §. emphyteusis. alique quare jure merito si per biennium in canonis solutione desinat, vel meliorationes irrequisito domino directo vendat, quippe jure cadit suo, l. 2. & 3. Cod. de jure emphyteut. auct. qui res; Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, novella 12. §. 2. collat. 9. cap. pontif. 4. ubi Cujacius de cens. & in l. 3. Cod. de jure emphyteut. Sarmiento lib. 3. sele. 3. cap. 8. Cancreri tomo 1. var. cap. 11. Olea de cess. juris tit. 3. quest. 2. num. 19. Corasius tomo 2. ad tit. Cod. de jure emphyteut. in l. 2. Faber de error. decado 95. in communium incedendo, idque non nisi ob injuriam directo domino illatam, l. finali, Cod. locati, Faber decado 95. Coral. tomo 2. fol. 366. Hunnius volum. 1. disp.

12 2. quest. 31. neu dominium, quod habet emphyteuta utile verum dominium sit, sed servitus, de cujus conceptu sit utilitatem in re aliena præstare; igitur cujuscumque conditionis sit census, dominus in rei divenditione præferendus est

IN Causa Domini Comitis Montellæ, cum Domino Comite Noiæ, fuit dubitatum, an quidam Vassallus Comitis Montellæ, qui in ejusdem Domini sui Territorio furatus fuerat unum iumentum de manè, & de serò, dam applicuisset in Territorio Comitis Noiæ, videlicet in aguadia, in quadam taberna ibidem captus fuit cum iumento, & bebat remitti ad comitem Montellæ, ex quo in eius Territorio furtum commissum est, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

ALiquibus in locis furans quis, utputà Neapolitani cum re furata; scilicet Puteolis comprehensus esse perhibeatur, à quonam Iudice perplectendus sit? à Neapolitano, ne in cuius Territorio furtum patrassè supponitur? an vero à Puteolano, in cuius jurisdictione comprehensus fuit?

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 10. ejusdè probationes.

A. num. 10. usque ad finem, Thesis oppugnationes, & solutiones.

TAmetsi bis per S. C. fuisset prædefinitum literis prodit Antonius Capicius hic in hæc verba: *S. C. habuit, & habet opinionem Bar. pro vera saltem in practica; & num. 3. ibi: Et dum alia vice hic casus occurrisset in persona cuiusdam capti à Capitaneo Puteolano in Territorio Puteolorum, eomet die, quo furtum Neap. commissum erat, & ante capturam illo met die dictas res furatas Puteolis vendiderat, S. C. vota-vit causam esse cognoscendam per Capitaneum Puteolorum, non obstante, quod illo met die furti Neap. facti apud Puteolos contractasset, ac vendidisset, & in loco contractionis residentiam per unum diem non fuisset, quam prædefinitionem sectari fuere Julius Clarus in §. finali, quest. 38. num. 15. Franchus decis. 681. Anna in singul. 438. remissio Follerius, Capiblanco, Mastrillus, Peguera, alique Author est Thorus compend. decis. parte 1. vers. fur delinquens in uno Territorio.*

2 Verumtamen in juris puncto secus quispiã publicis in thesibus defenditare potest. est Fulgosi, Soccini, Vvesembecii 3. Cod. tit. ubi de crim. agi oporteat, Antonii Fabri 3. Cod. tit. 14. ubi de crim. agi oport. definit. 1. in allegat. num. 3. referentis sic suo in Senatu prædefinitum fuisse, Donelli de iure civili lib. 17. cap. 16. vers. alterum, August. Barbosa in l. 1. C. ubi de crim. agi oport. tit. 15. aliorumq;

3 Probatur 1. ibi fur panam luere debet, ubi formaliter, secus verò materialiter reus vocatur, quicquid enim materialiter venit, pro

nihilò ducendum est, in nostro porrò casu formaliter delinquens differitur, ubi furtum, patravit, merè materialiter verò, ubi cõprehenditur, cum haud delinquere, aut deliquisse perhibeatur; secusque differere id gratis potius foret; quam commonstrare, igitur ibi, secus verò alibi penam consummare par est, Major uti vera supponitur, nec ulla indiget probatione; minor vero probatur: propterea quod illo in loco, in quo furtum patra-verit, vere deliquisse fertur, ac per consequens verus efficitur reus, secus verò illis in oris, in quibus comprehensus fuit, quandoquidem ibi materialiter extare, nec revera actu delinquere, (cèu somniantur adversarii), quod gratis, ac procul à fundamento aliquo dictant, secus verò probant; igitur, &c.

5 Probatur minor, illo in loco quis formaliter reus habendus sit, ac per consequens ab eodem erit perplectendus Iudice, in quo illum injuria affectit, inobedienter se gerendo delictum in suo patrando situ, quod de Iudice loci, in quo in vincula conicitur, haud verificatur; siquidem ibi nullum patraffè traditur delictum: quãdoquidem patratum supponitur, alioqui plura cica idem eodem pacto admittere perhiberentur delicta, quod per absurdum foret: etenim unus furandi actus fuit; igitur, &c.

6 Probatur 2. bono prodest publico, ut crimina perplectatur, *Lita vulneratus, §. quod si quis, ff. ad leg. aquil. l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Præsidis, l. istichum, §. amari, ff. de solut. extr. vag. ad reprimen. in principio, cap. est iniusta 23. quest. 4. cap. ut fame 35. §. 1. de sententia excomm. illis in regionibus ubi admittitur: nam ibi inobedientia, scandalo ve populum per delictum cuiuscemodi offensum fuit, quod non nisi ad populi pavorem, metumque efficiendū est, ne consimilia patrentur delicta, quod commune offenderet bonum. hinc Cicero paradox. 1. quod rectum, & honestum, & cum virtute est, id solum opinor bonum, quod quipere deesset, si alibi pleaderetur, cum fur per delictum jam patratum defacto contraxit forum, & Iudici loci factus est competens, inde fit, quod jurisdictioni eidem acquisita est, à qua injustè despoliaretur, si fur alibi penas expenderet, quod iuribus obnoxium foret: etenim ju-*

- jura docent per delictum quis sortitur forum, cap. ultimo de obligat. l. capitalium 28. §. penult. de panis, l. 3. §. de offic. Praesid. 3. quæst. 6. can. l. cap. l. extra de raptor. cap. postulasti, & cap. finali extr. de foro competenti, Vvesembecius in paratit. Cod. lib. 3. tit. ubi de crimin. agi oportet: inde fit, quod ad loci Iudicem remitti fas, juraque sinunt, auct. qua in provincia, ubi de criminibus agi oportet, l. capitalium extr. de foro competenti. Author est idem supralaudatus Vvesembecius, igitur, &c.
- 9 Probatur 3. ex textu in l. 3. §. de offic. Praesidis, l. venditur, §. de iudiciis, l. 1. Cod. ubi de criminibus agi oportet, l. ultima, §. de accusationibus, l. soleat, §. de custod. & exb. reor. l. si cui, §. penult. §. de accusationibus, Justinian. in novella, ut nulli iudicium 134. §. si verò quis, argum. in l. in omnibus, §. de reg. jur. l. non dubium, §. 1. §. de custodia, & exhibit. reor. l. 3. in princ. §. de re militat.
- 10 Dices 1. obstat text. in l. 1. Cod. ubi de criminibus agi oportet, ubi secus prædefinitum est; ibi: vel ubi reperitur, qui rei esse perhibetur criminis, perfici debere iuris nostri est; igitur, &c.
- 11 Hujusmodi textus commentatur, ubi de reo per Iudicem à quo nulla fit rogatio, secus verò si de ipso petatur, inspicito Donelli verba in commentat. hujusce text. de iure civili, lib. 17. sub num. 56. ibi: Non adversatur huic sententia, l. 1. Cod. ubi de crimi. &c. qua cavetur quæstiones criminum ibi perfici debere, ubi inchoata est accusatio, vel ubi reperitur is, qui perhibetur reus criminis. Generaliter enim hoc scriptum est. Diversum, cantum in ea specie, cum magistratus eius loci, in quo crimen admittitur est, reum ad se remitti desiderat, ut ibi in eum vindicaret legibus. Certe iuris est, in toto iure generi per speciem derogari, l. in toto iure, §. de reg. jur. &c.
- 12 Verum si hæc solutio te haud lubeat, scito textum hunc esse correctum per Justinianum in auct. qua in provincia, Cod. ubi de possess. agi oportet; ibi: Qua in Provincia quis deliquit, aut in qua pecuniarum, aut criminum reus sit, sive de terra, sive de terminis, sive de possessione, sive de proprietate, sive de hypotheca, aut alia qualibet occasione, vel de qualibet re fuerit reus, illic etiã iuri subiacet, quod ius perpetuum est. & in novella, ut nulli iudicium 134. §. si verò quis; ibi: Si verò quis comprehensorem criminum latuerit, aut reliquerit Provinciam illam, in qua crimina deliquit: iubemus legitimis edictis à Iudice evocari eum: etsi non obediat, illa in eum procedere, qua nostris legibus definita sunt. Si verò cognoscatur, quod in alia Provincia degit, iubemus Provinciam illius Iudicem, in qua peccati, quod huiusmodi contingerit, epistola publica nri ad Provinciam illius Iudicem in qua delinquens persona degit: illum verò, qui publicas suscepit litteras, & periculo suo, & officii sui comprehendere huiusmodi, & ad Iudicem Provinciam transmittere in qua peccavit, supplicis legitimis subiiciendum. Si verò qui

- publicam epistolam suscepit, neglexit sit hoc facere, aut officium, & tradere, aut imperata neglexerit: tunc & ipsum Iudicem tres auri libras, & officium eius alias tres pro pena inferre iubemus. Si verò Iudex lucrum huiusmodi personam non comprehendat, aut comprehendens non transmittat, & hoc agens convineatur: spolietur cingulo, exilio tradatur.
- 13 Si postmodum correctio isthæc tibi displiceat, differito textum in d. l. 1. Cod. ubi de crimine agi oportet, committendū esse, vel si nulla à Iudice, à quo petitio facta sit, nam tunc videtur iuri cedere suo, l. si quis in conscribendo, l. 2. §. voluntatem, ff. soluto matrim. l. qui tacer, §. de reg. jur. l. 2. Cod. de acquir. possessio. l. si sine, Cod. ad Pellejanum, qui quilibet resignare potest, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcop. & Cleric. l. penult. Cod. de p. f. i. c. i. n. 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de regular. cap. si de tertio, de privileg. neminiue injuriam irrogans, l. injuriam, §. 1. §. de injur. l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhibend. l. qui injuriarum, §. si quis, ff. de iurejurando, l. iurejurando, l. quod Reipubl. l. injuriam, §. de injur. l. fluvianū, §. ult. §. de damn. inf. §. 3. l. Proculus, §. reod. tit. l. donaturus, §. si quis indebiti, C. de condit. ob caus. l. si meo, §. de aqua pluvia, arc. c. cum Ecclesia 21. vers. quia, de ele. 3. vel quoadin vincula iniectionis; idgen. igitur, &c.
- 14 Dices 2. ratione novæ contractionis illis in locis, quibus comprehenditur plecti potest. Author est supralaudatus Capicius hic, aliiq.
- 15 Rogitandum ab adversariis quid sit ly ratione novæ contractionis, si enim hunc faciat sensum, quod adusque in illo manifestat loco, delictū assiduare dicitur, ac per consequens injuriam inferre Iudici loci, adeoque novæ contractionis reus penarum psumdare debet, id gratis procut à fundamento aliquo edisserunt, ac per consequens merum ad
- 16 versariorum refugium est: quandoquidem, ibi exans haud delinquit, neq. delictum assiduatur, alit dumeaxat rem alibi furatam penes se detinet, vel illum, qui alibi furatus fuit comprehendit, quare jure merito respectu Iudicis à quo in vincula coniciatur, id merè materialiter se habet, cum se habeat, ut instrumentum ad eisdem in vincula conjunctionē, igitur ad competentem mittendus sit Iudicē, atque adeo ab eodem plectendus. Quare, thesis nostra pluribus in foris est in praxi, Author est supralaudatus Clarus, quinimo nonnulli commune vocitant placitum.
- 17 Thesis nostra isthæc commentanda est, sive fur simpliciter in alio absque re furata comprehendatur territorio, sive cum re furata: siquidem ly, ratione novæ contractionis, haud eodem pacto ab adversariis enodari affolet: etenim nonnulli pro fure in vincula coniecto, alii pro re furata commentantur.
- 18 Dices 3. Bartoli opinamētum per universū, utpotē Evangelicū servatur orbē, quod in Regio criminali consilio Cathalonie etiamnum servari edocet Pegnera decis. 28. igitur, &c.

19. Authores Bartoli placitum communiter fuisse reprobatum fatentes, inspiciendi sunt apud Mastrillum *decis.* 147. *ad num.* 3. *usque ad* 8. quare in causis decidendis; potius ratio firmior nos, quā doctorem sarcina movere de-
20. beat: siquidem isti pecudum more quandoque assentari videntur; propterea quod in dies experientia nobis commonstrat, quod qui infirmi consilii, infirmæque virtutis extant, à doctorem caterva discere haud assolent, secus verò qui firmi sunt ingenii, minervæque.
21. Dices 4. ex nova contractione, nova subnascitur furti actio. Author est supralaudatus Reg. Revert. igitur, &c.
22. Id gratis, proculve à fundamento aliquo, edocet supralaudatus Author: si quidem ibi furari minus perhibetur, sed alibi furtum patrasse, uti ex supra comprobatis liquet; quare iure merito nulla actio Iudici loci, in quo quis in vincula conjicitur suboritur; dūtaxat
23. vero mera rei in vinculis cōjectio: quare ridiculæ sunt Authorum limitationes illæ, utputat per unum diem; vel si per istiusmodi dumtaxat transeat loca: quandoquidem juxta nostra principia id merè materialiter se habet, siue sit per transennam, siue ibi per aliquam moratur tempestatem: nam fur per delictum cujusmodi jam patratum, defacto forum contraxerit, *d.l. 3. ff. de officio Præsid. capitalium* 28. *§. penult. de panis* 3. *quest.* 6. *can. 1. cap. 1.* atque adeo loci Iudex factus jam est competens, Authores supralaudati. ne obstat, quod in vinculis ab alio cōiicitur Iudice: siquidem id effici debet, cum ad bonum commune spectet delicta puniri, *d.l. ita vulneratus*, *§. quod si quis, vers. cum neque impunita*, *ff. ad leg. Aquil. l. licitatio*, *§. quod illicitè*, *ff. de publican.* idque genus,
24. Dices 5. fur rem alibi furatam secum exportans, ibi novum patrare differitur crimen; igitur, &c.
25. Id gratis assumis, aut haud probas, alioqui infinita patraret delicta, cum per infinita trāsiret loca, quod ridiculum foret, ideoque pro nihilo ducenda extant argumenta isthæc.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Res furata penes aliquem reperta, si à quo habuerit haud edocere prædicetur: numquid præcisè per hoc torquendus erit.

Delegatio Magnæ Curie Vicariæ contra fures, furta in Urbe Neapolitana, & in Suburbiiis patratæ, divulgata: an ad in vincula conjectos cum re furata, quam alibi furati fuere extentione facienda sit.

Quis penes se rem raptam haud ignoranter detinens: qua inspecto Regni jure est pleandus pæna.

S U M M Æ.

Num. 1. Thæsis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thæsis secundæ decisio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thæsis tertiæ finitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Res furata penes aliquem reperta si à quo habuerit haud edocere prædicatur, præcisè per hoc aliis concurrētibus adminiculis fore torquendum, haud dubiè reor 1. est nonnullorum, quorum Author est Thorus *compend. decis. par. 1. vers. furtiva re reperta penes aliquem*, edocens sic per M. C. V. tūsis prædefinitum.

2. Probatur: res furata penes se detinens quis; ubi de Authore haud edoceat, toties cū Author est habendus; propterea quod commōstrare debet quo pacto res apud se sit: verum enim verò Author rei furatæ & torquendus, & suspendendus est; igitur hoc in themate idem est prædefiniendum; cum utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem juris dispositio, *Lillad. ff. ad legem Aquiliam*, *l. si postuleris*, *§. 2. ff. ad Juliam de adulter. l. quidam nummularios*, *ff. de edendo*.

3. Delegationem Magnæ Curie Vicariæ contra fures, furta in Urbe Neapolitana, & in Suburbiiis patratæ divulgata: ad in vincula conjectos cum re furata, quem alibi furati fuere extentionem, haud fore faciendam dubio procul reor 2. est Reg. Sanfelice *decis.* 41. litteris prædictis, sic per Collaterale Confilium fuisse prædefinitum.

4. Probatur: delegatio namque Magnæ Curie concessa, fuit non nisi de delictis, siue in Urbe Neapolitana, siue in ejusdem Suburbiiis; secus vero extrà ubi fur exte rē Neapoli furatam suam asportaret; quippe juxta supra, commonstrata minus furari perhibetur, aut dumtaxat penes se furatam detinere rem, ut feracius supra cōmonstratum fuit; igitur, &c.

5. Aliquem penes se rem raptam, haud ignoranter detinentem, inspecto Regni jure trimeritum pæna per decennium fore luendum, prædefinitū memorat Reg. Sanfel. *dec.* 36. *n. 8.*

6. Probatur: scienter rem furatam detinens quis; profectò aliquo pacto delinquere edisserit; igitur aliqua est luendus pæna, quæ variatur juxta varias regionū dispositiones, cum jura varia apud diversas gentes sint; ideoque nil mirum si pæne insignitæ ab hisce, variæ esse perhibeatur; igitur, &c.

DECISIO CV.

In Causa Monasterii Sanctæ Claræ, cum Ferdinando de Mercuriano, & Consortibus apparebat, quod olim sunt elapsi quinquaginta anni Monasterium Sanctæ Claræ concessit in emphyteusim quondam Saleno de Mercuriano Pa-

tri præfati Ferdinandi quasdam domos cum horto prope domos Comitissun-
dorum pro ipso Saleno, suisque hæredibus, & successoribus, & quod in hac
cõcessione defuerat decretum: & quod tunc temporis erat domus sterilis, id est
quæ non locabatur, & in horto proiciebantur morticina, & quod Salenus ip-
sas domos cum horto ædificavit meliorando, expenditque ducatos trecentos,
&c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Sive alienatio rei Ecclesiasticæ, sive in emphy-
teusim permiffa, hæud in totum sterilis alicui pro se, ejusque hæredibus, & successoribus
facta absque tamen decreto à jure requisito:
anrum firma deducenda sit.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usque ad 7. Thesis probationes.

Num. 7. expoluntur Authores nonnulli.

A' num. 8. usque ad finem, oppositiones, earundemque solutiones.

Nfirmam fore indubiè reor, ejus Antonii Capici
hic in fine edocentis sic per S. C. præ-
definitum fuisse, ibi: *veratū est pro Ecclesia*
Fabii Annæ consilio 97. num. 31. Antonii
Fabri in *Cod. de rebus alienandis non alienan-*
dis def. 6. Martæ voto 86. num. 5. Stephani
Quaranta in *summa bullarii*, verbo *alienatio*
rerum Ecclesiasticarum num. 41. aliorumque Autho-
ris est Thorus compend. decis. vers. *alienatio rei*
Ecclesiæ facta alicui pro se, ejusque hæredibus.

Probatur 1. ex textu in cap. nulli, de
rebus Ecclesiæ alienandis, vel non ibi nulli li-
ceat alienare rem immobilem Ecclesiæ sue si-
ve agrum, sive rusticum mancipium, neque
specialis hypobeca titulo obligare: siquidem
emphyteuticus contractus alienationis spe-
cies est, l. ultima, Cod. hoc tit. cap. 1. & 2.
de rebus Ecclesiæ non alienandis in 6. cap. 1. &
cap. tua de his que sunt à Prælati, sine con-
sensu Capituli, Cui. sine exceptione 12. quæst.
2. Clem. 3. de rebus Ecclesiæ non alienandis,
Novella 7. de non alienandis, aut permutan-
dis rebus Ecclesiæ, S. emphyteusim. Hotma-
nus cons. 31. num. 38. & cons. 32. num. 16. de
Marinis 2. resol. cap. 84. nu. 1. cap. nulli liceat
5. de reb. Ecclesiæ, &c. cap. quisquis 19. cap.
Apostolicos 23. cap. Diaconi 35. cap. quisquis
37. cap. Abbatibus 41. cap. sicut 49. cap. non
liceat 62. & fere per totam 12. quæst. 2. cap.
infames 17. 6. quæst. 2. cap. 1. 10. quæst. 2. cap.
possessiones 92. 16. quæst. 1. cap. si Sacerdos
10. 16. quæst. 3. cap. quicunque 2. 17. quæst. 4.
cap. 1. cap. tua, de his que sunt à Prælat. cap.
2. de donation. cap. 1. & per totum, de reb. Ec-
clesiæ, &c. lib. 6. Clementin. 1. eod. tit. extra-
vag. ambitiose, eod. tit. neu quicquam refert,
numquid sterilis, inutilitè sit; nec nè quan-

doquidem nec quæ sterilis est, procul à solem-
nitatibus alienari fas est, cap. ut super 8. §.
possessiones vero, & cap. 7. de rebus Ecclesiæ,
&c. cap. 1. ibi prædium Ecclesiæ magnum,
vel exiguum 17. quæst. 4. Argum. legis si fun-
dus 13 in princip. ff. de rebus eorum. Duare-
nus lib. 7. de sacris Ecclesiæ. cap. 9. Rebuffus in
compend. alienat. num. 60. Gonzalez in lau-
dato cap. ut super aliqua, §. possessiones vero.
Cironius in paratit. in tit. de rebus Ecclesiæ
alienandis, &c. inde fit, quòd Ecclesiastica
nec identidem ad longavâ tempestatē conj-
cūq; conditionis sint locari valent, cap. nulli
5. & 7. de rebus Ecclesiæ alienand. Clement.
1. extravag. ambitiose, eodem tit. foret enim
alienationis species, cum ex locatione ad long-
um tempus facta utile transferatur domi-
nium, l. 1. §. quod autem l. finali, ff. de superfi-
ciebus, l. 1. & 2. ff. si ager vectigal. Cujacius
lib. 12. Pauli ad editum in l. id est 74. ff. de
rei vindic. Valentia lib. 2. illu. fr. tract. 1. cap.
6. num. 1. Amaya in l. 1. Cod. de fide, & iur e
hæstæ, num. 31. tamen si sterilitas in emphyteu-
sim permitti possint, cap. si quis Præbytero-
rum 6. de rebus Ecclesiæ, cap. ad aures 7. cap.
ut super 8. §. possessiones, tit. eodem, cap. per
tuas 5. de donationibus, cap. 2. de feudis, cap.
terrulari 12. quæst. 2. Authores apud Granna-
nieto 3. decretal. in supralaudato cap. si quis
Præbyterorum 6. num. 1. Cironius, Gon-
zalez, ibidem, quemadmodum nec fun-
dus pupillaris, l. si fundus 13. ff. de rebus eo-
rum qui sub tutel. l. finali. §. ultim. de legatis
2. Argum. l. 3. §. 1. & item quæ in potest. ff. de
reb. eor. qui sub tutel. l. 1. Cod. de præd. & aliis
reb. minor. Imagis puto 5. ff. de reb. eor. qui
sub tutel. l. si fundus 13 in princip. ff. eod. tit. l.
ult. ff. eod. tit. de reb. eor. qui sub tut. Anto-
nius Faber in Jurisprudentia Papinian. tit.
13. de tutel. princip. 7. ad illas. 82. usque ad
90. Cironius in paratit. §. lib. decret. tit. 13.
de reb. Ecclesiæ alienand. vel non. Gonzalez 3.
decretal. tit. 13. de reb. Ecclesiæ, &c. in cap. ut su-
per 8. §. possessiones, igitur, &c.

Probatur 2. Idem decreti solemnitas jure
repositur, non nisi, ut Pontifici liceat, num
rei Ecclesiasticæ alienatio Ecclesiæ expedit
nec nè; quòd ritè discussò, perpensoque decre-
tum vulgat Pontifex (fas est) quòd & de re-
aliqua ex parte, ac in totaliter sterili verifi-
catur, igitur sive res in totum alienetur, sive
in emphyteusim permittatur, sive totaliter
sive aliqua ex parte sterilis sit; nunquamnon
Pon-

Pontificis indultum postulat, alioqui cæd subreptitia, ac per consequens procul à juris solemnibus celebrata infirma ducenda sit, *d. cap. nulli 5. ex extravag. ambitiosè, cap. sine exceptione 12. quæst. 2.* utpotè supra cumulatiùs demonstratum fuit.

6 Probatum 3. Ubi aliquod juris solemnè essentialiter autumat, toties eo desinente actus infirmus ducendus est: exemplo esto de Parochi, atque adeò binorum testium in nuptiis præsentia, idque genus. Tridentinum *sessio 24. de reformat. cap. 1.* in nostro porrò casu Pontificis velle, ut res Ecclesiastica alienari fas sit, essentialiter repositur, utpotè ex ipsismet liquet verbis, ut supra probatum fuit, igitur, &c.

7 Hinc explodendi sunt Authores illi, edifferentes, quod ubi iusta alienandi rem Ecclesiasticam haberetur causa; toties firma ducitur alienatio isthæc, tamen Pontificis decretum desideratur: propterea quod infirma censenda sit, adusque Pontificis velle, permissioque habeantur: quandoquidem utilitas isthæc legitima, universalium rerum Ecclesiasticarum administratori agnita esse debet, alioqui quamplurima scelerentur absurda, scilicet Episcopi jurisdictionem ob hanc apparentem, seu necessitatem, seu utilitatem sibi usurparent idque genus, quod profectò absurdum ab Ecclesia omnia eradicanà est, cum Ecclesiastica bona potius afferenda, quam pessundanda sint.

8 Dices 1. *Obstat textus in cap. 1. extra de in integrum restitutione*, ubi sancitum habetur, quod si Ecclesia in alienatione læsa fuisset feratur, tunc ei in integrum restitutio permittitur, *cap. requisivit 1. cap. auditis 3. de in integrum restit. cap. cum causa 8. de re iudicata, cap. ad nostram, de reb. Ecclesie, cap. 1. de in integrum restit. lib. 6.* Consule Donellum *lib. 21. commenar. cap. 19.* Hotmanum *consil. 125.* Vultejum *lib. 4. de iudiciis.* Garcia de *nobilitat. glossa 6. §. 2.* aut in integrum restitutio actum firmum supponit: alioquin haud refunderetur læsum; igitur, &c.

6 Textus supralaudatus, Pontificis decreti interpositum fuisse supponit, ac per consequens alienationem firmam; tamen restitutio faciendi sit in illo, in quo læsa fuit Ecclesia.

10 Dices 2. *Obstat textus in cap. ad aures, de reb. Ecclesie alienandis*, ubi Alexander III. vig. Episcopo responsit posse nonnullas sub annuo censu in emphyteusim concedere terras, dummodo illæ Ecclesie utile sit, igitur decretum istiusmodi haud essentialiter repositur, quandoquidem de ipso nihil mentionatur in supralaudato textu.

11 Ex hoc ipso textu arguitur thesis nostræ firmitas: siquidem Pontificis supponit decretum: propterea quod addubitabat Episcopus, num Terræ illæ in emphyteusim permitti quiverant? respondit posse, nisi (en textus verba) forte tunc aliis possint ad maiorem Ecclesie utilitatem cum eodem labore, &

onere conferri; en quo pacto Pontificis velle pro actus robore postulat.

Pro decif. huiusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

A Lienatio rei Ecclesiasticæ universis haud adhibitis-juris solemnibus, concurrente etiamnum læsione: numquid infirmam sit, ac per consequens ad rei restitutionem, unà cum fructibus astringendus sit emptor?

Alienatione permixta: an concessa identidem pignoratione ducatur?

Alienatio rei emphyteuticæ Ecclesiasticæ alicui sub assuetis pactis permixta, si per ejus heredem irrequisito Domino directo, pro libero, pro certo convento pretio cum emptore alienata fuisse prædicetur: num firma ducenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ decisio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis tertiæ finitio.

A' num. 6. usque ad 9. ejusdem probatio.

A' num. 9. usque ad finem oppugnationis, & ejusdem solutio.

I Lienationem rei Ecclesiasticæ universis haud adhibitis-juris solemnibus, concurrente etiamnum læsione, ipso jure infirmam, ac per consequens ad rei restitutionem unà cum fructibus astringendum esse emptorem, tamen infirmitatis declaratio repositur, reor est Grammatici *decif. 79.* Cacher. *decif. pedemont. 50. num. 2. & 173. num. 10.* Stephan. *Quaranta. in summa gullarii verbo alienat. rer. Eccl. nu. 16.* Riccii *in collect. decif. 91.* aliorumque Auditor est Thorus *compend. decif. tom. 1. §. alienatio rei Ecclesie non adhibitis omnibus solemnitatibus*, litteris mandans, sic per S.C. prædefinitum fuisse.

2 Thesis isthæc probatione minus indiget siquidem in Capicianæ decisionis 105. examine id fusiùs commonstratum fuit.

3 Alienatione permixta, etiamnum datam, pignoratione, haud dubie duco, siue permixtio isthæc à lege, vel ab homine data prædicatur, est adversus Thorum *compend. decif. tom. 2. §. alienatione permixta an censetur permixta, quoque pignorat.* Gizzarellum *decif. 77.*

4 Probatum: utrobique namque eadem urget ratio, ac per consequens eadem juris statutio, *l. illud, ff. ad l. Aquiliam, l. si postulataveris, §. 2. ff. ad l. Juliam de adulteriis*, cui enim conceditur plus, in ea ratione à fortiori & minus ei copia fieri plerumque manifestum est, *l. multo magis, Cod. de Sacrosanct. Eccles. cap. cui licet 53. de regulis juris, lib. 6. l. non debet, ff. de reg. jur.*

iur. l. in toto l. 13. ff. eodem. l. 3. §. si plusquam. ff. de statu lib. l. in eo quod l. 10. ff. de diver. reg. iur. r. Consulto quæso Petrum Fabrum ad d. l. non debet 21. & d. l. in eo quod l. 10. Antonium Fabrum in iurisprud. papiniana tit. 12. de tutel. princ. 7. illation. 87. circa medium; igitur cum nostro in themate alienatio illa ducatur, à fortiori oppignoratio, quæ alienationis species est, cum ad alienationem via sit, l. pignoris 17. ff. de pignoribus, l. 31. & quænamodum l. 1. §. quod dicitur, de pignori. l. ante omnia 23. ff. de probat. Antonius Faber 3. Cod. tit. 22. de rei vindicat. definit. 3. num. 5. in allegat. & 4. ejusdem tit. 36. defin. 2. in allegat. num. 9.

5 Alienationem rei emphyteuticæ Ecclesiasticæ alicui sub assuetis pactis permittam, si per ejus heredem irrequisito domino directo pro libera per certo convento pretio, cum emptore alienata fuisse prædictetur: firmam fore alienationem istiusmodi indubie duco: tamen si alienans ad census decursos, ac decurrendos astringendus sit, si in rei emphyteuticæ concessione illam alteri alienandi facultas à domino directo haud data sit, & in solutionis desinentia ad prædict revocare rem in emphyteusim datam, valet, ut per S. C. sancitum fuisse refert Thorus *tomo 2. compend. decis. §. alienatio rei emphyteuticæ concessa alicui, est contra Decium, Ruinam, Rolandum, aliosq; apud eundem Thorum.*

6 Probatur longe namque dispar est ratio de feudi alienatione irrequisito domino directo eloqui, ac de emphyteusis: propterea quod tamen in feudi alienatione expressus domini directi assensus reposcitur, alioquin alienans feudum, illud deperderet, *cap. Imperialem in principio de prohibita feudi alienatione, l. 2. & passim, Cod. si alien. res pign. cap. ult. de invest. de re al. fact. §. ult. in quibus causis feud. argum. l. interfect. 6. Cod. de usufruct. l. falsus 43. ff. de furtis. Hotmanus cons. 31. per totum, verumtamen secus in de emphyteusi erit edisserendum; disparitatis ratio est, quandoquid in feudo summa vassalli fidelitas exposcitur, *lib. feud. 2. tit. 26. §. omnes, & tit. 55. §. ducatus: ubi Federicus statuit, ut omnes qui partem feudi habent, jam divisi, vel dividendi, fidelitatem faciant, Hotmanus de feudis dispus. c. 26. lit. C. atq; adeo personale requiritur servitium, Cironius in paratit. §. decret. tit. de feudis 20.**

7 exemplarium esto de tribus viris robustissimis fideliter defensitantibus David, pugnantem contra Philisthim, & attulerunt ei de aqua cisternæ Bethlem, quam cum desiderio magno petierat, 2. Regum 23. 1. par. 11. quænamodum identidem noluere, ut exiret cum eis ad Prælium, dicentes: Tu unus pro decem millibus computaris. 2. Regum 18. quod in re in emphyteusim data haud perhibetur: etenim in re emphyteutica nullum personale

repositur servitium, dumtaxat vero canonis perfolutio, cum emphyteusis sit contractus, quo res immobilitas in perpetuum, sine in longum tempus quoad dominium utile conceditur, sub certa pensione præstanda domino directo, l. 1. Cod. de iure emphyteutico, l. sciendum 15. §. qui satisfacere, l. 1. & ultima. ff. si ager vestigal. l. cum spensus 12. §. in vestigalibus, ff. de public. l. 3. §. ego, ff. de novi operis nunciat. l. 1. §. quod ait 3. l. 3. ff. de superfic. Donellus lib. 9. commentar. cap. 14. Bronchorst. centur. 1. assert. 80. Julius Clarus commentar. lib. 4. sente. §. emphyteusis, pro qua efficienda, res subiecta esse supponitur, cum quilibet res de uno ad alium transiens, cum reali onere transire perhibetur; quare iure merito dominus directus, & adversus alienantem, & emptorem unà agere quit pro censu, seu canonis executione;

8 enim verò census fundum, utpotè accidens subiecto inheret suo, l. 1. & 2. ff. si ager vestigal. l. 3. vel emphyteusis, per pet. Donellus lib. 20. de iure civili. c. 8. sub num. 30. ac per consequens rem in emphyteusim datam sequestro subdere potest, cuius finis, crediti assuecutioni est, l. sequester 119. ff. de V. S. l. ei apud quem, §. 1. l. est in Asia, ff. de positi, l. interfecti 39. ff. de acquirenda possessione, cap. examinata de iudiciis; Consulto Cujacium, lib. 9. observat. cap. 33. & in d. l. interesse 39. ubi Giphanius num. 6. Donellum lib. 5. cap. 13. Hotmanum ad tit. de deposito, num. 16. Connamum lib. 3. commentar. cap. 10. D. Franc. Ramos in memor. ad Alex. 7. proposit. 2. §. 2. num. 26. D. Josephum de Retes in repetit. prædict. ad tit. de acquirenda possessione, cap. 2. consuet. 4 igitur, &c.

9 Dices emphyteuta canonem haud perfolvens, vel rem deteriorans iure cadit suo, *auth. qui rem, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, l. 2. & 3. Cod. de iure emphyteut. auth. qui res, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, novella 12. §. 2. collat. 9. cap. potuit 4. de locat. & conduci, ubi Barbosa, Cujacius, Gonzalez, idque genus; Inspicito Sarmient. lib. 3. select. c. 8. Bronchorst. enantioph. centur. 1. assert. 83. & miscel. assert. 45. & 46. Cujacium in l. 3. Cod. de iure emphyteut. Antonium Fabrum de error. pragmat. decade 95. Corasium *tomo 2. ad tit. Cod. de iure emphyteut. in l. 2. Elfrinum Hunnium in encyclop. par. 3. tit. 2. cap. 2. Velasum de privile. pauper. par. 1. quæst. 33. per totum, igitur si rem irrequisito domino directo identidem alienet, illam deperdere debet.**

10 Disparitas liquet; deteriorando namque rem, vel canonem haud perfolvens in essentialibus deesse perhibetur, alioquin emphyteusis prædefinitio proculdubio pessumdaretur, ut pendenti liquet: quare iure merito infirma ducitur illatio de feudi alienatione ad emphyteusim, vel è diverso, ut sæpè sæpius supra commonstratum fuit.

DECISIO CVI.

IN Causa Diomedis de Marinis, cum Francino Morello, promiserat prædictus Francinus defendere, & de evictione teneri dicto Diomedem, de quibusdam

dam domibus, & horto sitis in pertinentiis Nuceria Paganorum. Diomedes conventus iudicio assistentiæ, & adjudicationis à quodam tertio, omisit denunciare iudicium Francino, quinimò tulit sententiam contra se; nec appellavit, & etiam executionem passus est; nunc agit contra dictum Francinum pro interesse passo ex causa dictæ evictionis. Per Francinum opponitur, quòd ei non fuerat denunciatum, & quod quantumq; de hac lite Francinus notitiam habuisset, ex quo apparet, quòd actor qui obtinuit adversùs Diomedem, fecit intimari iudicium etiam ipsi Francino, si sua interesse putaverit; tamen hoc non sufficeret, sed debet vocari, & requiri specialiter per emptorem, ut veniat ad defendendum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

SUam alienans alicui domum, polliciensque ejusdè emptori, & ex suppositione quod ad iudicium citaretur, evictionem, si eam deperdidisse, nec ab ea appellasse, quinimò executionem passus fuisse, nec de hoc certiorem, fecisse tradatur emptorem: tamen per actorem de lite excita edoctus fuerit venditor, qui deinde in foro comparuerit, allegando se habere scripturas, easque ad præsentandum terminum rogitans: numquid venditor ad damnum illatum ab emptore astringendus sit.

SUMMÆ.

Num. 1. primæ Thes. partis primæ decisio.

Num. 2. ejusdè probatio.

Num. 3. secundæ Thes. 1. partis prædefinitio.

Num. 4. & 5. probationes.

Num. 6. Thes. secundæ, & tertij finitio.

Num. 7. & 8. probationes.

Istinguas: vel de lite excita, & per emptorem, & per actorem venditor nullo pacto certior factus fuisse dicatur, tunc hoc in casu alienantè ad nil astringendum esse reor. I. est Io: Andreæ, Bartoli, Saliceti, Alexandri, aliorumque Author est Antonius Capicius *hic nu. 2.*

2 Probatur: totum quod accidisse feratur, id non nisi ex emptoris, secus vero venditoris culpa evenisse supponitur, ac per consequens ad nil astringendus sitisiquidem emptoris numeris erat de lite concitata venditorem monitum facessere, ut sua defendere quiret jura.

3 Vel si de lite per actorem excita, secus vero per emptorè admonitus dumtaxat fuisset venditor, tunc in isthac facti specie etiam ad nil astringendum esse venditorem reor. 2. est eorumdè supralaudatorum Authorum, apud Capicium *hic n. 5.* edocentem, sic per S. C. prædefinitum fuisse. Urfill. ad Afflictum decis. 49. de Franchis 523. nu. 4. Thorus Author est *compend. decis. §. promissit venditor, qui de evictione rei venditæ.*

4 Probatur 1. ubi excita emptori esse perhibetur lis: nec de hoc certiorè faciat venditorem, toties suo cedere videtur emptor juri, cum quilibet juri privato cedere valeat suo, ac nemini injuriam inferre, *l. injuriarum, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. 1. tamen, ff. de libero homine exhib. l. qui injuriarum, §. 1. qui, ff. de iurejurando, l. iurejurando, l. quod Reipublica, l. injuriam, ff. de injuriis, l. fluxum, §. ultimo, ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem, l. si donaturus, §. si quis indebitam, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenc. cum Eccles. 2. r. vers. quia de elect. ac per consequens se abdicare jus, quod ad venditorem ut se defendaret astringendum habebat; siquidem haud se fugiebat venditoris vinculum, ad ipsum emptorem tutandum; neu ediffere suffragatur per actorem, venditorè fuisse monitum: quandoquidem id merè materialiter se habet: obligatio namque in emptore certiorandi venditorem de lite excita; secus vero in actore residet, *cap. si venditori ult. de empt. & vendit. l. si ideo, l. si per imprudèntiam, l. si ab emptore 49. l. fundo 53. §. 1. l. actore 7. l. emptor 8. l. si controversia 9. l. si cum quo 19. c. de evict. l. 1. Cod. de periculo, & commodo, l. libera 8. Cod. de sent. & interl. Petrus Gregorius lib. 3. part. tit. 13. cap. 9. Antonius Faber lib. 2. com. l. cap. 3. & 5. & de error. decade 1. errore 10. Bachovius ad Treult. disput. 2. thesi 7. lit. A. Julius Pacius de emptione nu. 206. Donnellus in l. 8. Cod. de evict. & in tract. de evict. cap. 5. Petrus Faber lib. 5. syntag. cap. 21. Faheineus lib. 2. controvers. cap. 35. & lib. 7. cap. 14. Arias de Mesa lib. 2. var. cap. 32. idque genus; inde est, quod si de hoc monitum, haud facessit venditorem, tunc in culpa est, quæ fuisse fecerat Authorem, *l. sancimus, Cod. de penis, cap. quævisit, de iis, quæ fiunt à majori parte capituli, cap. romana in fine de sentent. excommunic. in 6. igitur, &c.***

7 Probatur 2. ex textu in l. 1. C. de periculo, & comodo rei venditæ, emptor, & si parentes viderit, Cod. de evictionibus, Author Regens de Franchis decis. 523. num. 3. usque ad 10. l. carbonianum, §. sed si quis de carboniano edito. inspicio Urfill. supralaud. nu. 2.

Secunda Facti Species.

Instrumentum, in quo evictio promittitur, si in pollicentis lationem celebratum fuisse feratur, utputa si rem alienatam defendere polliceretur non nisi ob puram emptoris pecuniarum promissionem, numquid ad evictionem astringendus sit venditor.

Tertia Facti Species.

Si res, quæ evicta esse supponitur, hæstetur num sit res illa, de qua evictio pollicita fuit, nec ne, an ad evictionem etiamnum sit astringendus alienans.

6 Eodem binæ facti species negativo solvuntur responso, ac per consequens ad evictionem, haud fore astringendum venditorem, indubie autumo, ceu defecto prædefinitum per S. Memorat Capicius hic, in fine, ibi: *item, non apparebat, quod hac eadem res, quæ evicta est, fuit illa de cujus evictione premissum fuerat idco iudicavit pro Francino.* est Ursilli decis. 49. de Franchis decis. 52. 3. num. 4.

9 Probatur: evictionis pollicitatio, & facti adeoque probatione indiget juxta triviale, brocardium illud: quicquid facti est probatione indiget, *l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quacunque, §. finali, ff. de publican. l. assecrator, Cod. de non numerata pecunia. cap. cum Joannes, §. verum de fide instrum. cap. licet de constit. in 6. & obligatio est. argum. legis cum seronis 11. ff. de judic. solvi, l. ultima, Cod. de asser. tollenda, l. 2. ff. judic. solvi. Consule Donellum in l. si quis 26. Cod. de evict. cum evictio sit rei, quæ apud nos ex justa causa erat ablatio ab alio domini, vel hypothecæ jure sine culpa nostra per Judicem facta. Donellus loco supralaudato Duarenus in ff. de evictio. Petrus Gregorius lib. 2. §. syntag. 8 cap. 22. num. 3. inde est, quod ad evictionem ablatio cum effectu præcedere debet, l. ubi 16. ff. de rei vindic. l. 4. ff. de actio. empti, l. evictus 35. l. habere 57. l. plus 74. §. mota, ff. de evict. l. qui rem 3. Cod. eodem, l. ex his 5. Cod. de evict. Gomez lib. 2. var. cap. 2. num. 39. ac per consequens, & instrumenti firmitatem, & pecuniam solutam, & rei certitudinem super qua pollicita fuit evictio supponit, alioqui de subiecto haud supponente eloqueremur, quod per absurdum foret, verum enimverò nostro in themate cuncta isthæc deesse supponuntur, igitur, &c.*

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Culinam facienda sit denunciatio, si extinctus prædictus testator?

Denunciatio numquid venditoris fideiussori fieri sat sit?

Quisnam evictionis Iudex competens esse prædicatur?

Venditor: utrum emptoris rem defenditare debet.

Emptor: num venditorem, ut ad evictionem se obliget, astringere qucat: quidve prædefiniendum, si in venditionis contractu de evictione nulla facta fuerit mentio.

Si venditor pactum iniisse feratur, ut ne ad evictionem astringatur: an identidem re evicta precium restituere, sit cogendus.

Venditor: numquid fidejussoriam cautionem pro evictione præstare sit adstringendus.

Quidve prædefiniendum, si post rei alienationem ante pretium perfolutum super re vendita excita fuit lis: utrum ad evictionem astringendus sit venditor; ac per consequens pretium persolvere minis teneatur emptor.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. Thesis secundæ prædefinitio.
- Num. 5. ejusdem probatio.
- Num. 6. Thesis tertiæ finitio.
- Num. 7. & 8. ejusdem probatio.
- Num. 9. Thesis quartæ decisio.
- A' num. 10. usq. ad 12. ejusdem probationes.
- Num. 12. nonnulli reselluntur Authores.
- Num. 13. Thesis quintæ prædefinitio.
- Num. 14. ejusdem probatio.
- Num. 15. Thesis 6. finitio.
- Num. 16. ejusdem probatio.
- Num. 17. Thesis septimæ prædefinitio.
- Num. 18. 19. & 20. ejusdem probatio.
- Num. 21. Thesis octavæ decisio.
- Num. 22. ejusdem probatio.
- Num. 23. Thesis ultimæ prædefinitio.
- Num. 24. ejusdem probatio.

Denunciationem esse faciendam hæredi si demortuus sit testator autumat Verde lib. 3. instit. tit. de emptione, & venditione, lemma 66. num. 1790.

2 Probatur 1. ex lege cum successor, Cod. de evictionib. l. si rerum quæ 62. ibi si ei, qui mihi vendidit, plures heredes extiterint, una de evictione obligatio est, omnibusque denunciare, & omnes defendere debent, ff. de evictionibus, cap. si venditori ultimo de empt. & vendit. l. si ideo, l. si per imprudenciam, l. si ab emptore 49. l. fundo 53. §. 1. Cod. de evictio. uti feracius supra commonstratum fuit, Larrea decis. 73. 74. & 75. Giballinus tomo 2. de negotiat. lib. 4. cap. 6. art. 5. Caldas Pereyra de empt. & vendit. cap. 32. Thomas Manlius de empt. tit. 1. fol. 375. alii; siquid individua est persona, cum tale sit tuitionis jus, ac per consequens quilibet suū tutari astringitur, l. si cum uno. ff. ex n. c. l. causa, Gaillus 2. observat. 14. num. 2. igitur, &c. tum quia defunctus cum hærede suo una ducitur persona.

4 Denunciationem venditoris fidejussori, haud esse faciendam, existimant Verde ibidem lemma 48. n. 1791. alii; penes ipsum.

- 5 Probatur: ex *l. Authore*, *Cod. de evi-
ctionibus*, tum quia denunciatio principali
facienda est: propterea quod fideiussor, haud
principalis, aut accessorius est, quod idem
æquipollens est, ac si principalis persolvere
impotens fieret, ipse pro ipso satisfaceret,
cum isthæc sit ejus obligatio, *l. amissis 17. de
fideiussor. tut. l. si ita 6. Cod. de novat. l. fideiussor-
es, de fideiussor. tut. l. 1. Cod. de magistrat. conven.
l. 1. Cod. de conveniend. Fisci debet. l. 2. l. non re-
stet 3. l. liberum 16. l. rei 23. l. ultima, Cod. de fi-
deiussor. l. si mandavero 22. §. inter dum, ff. man-
dati, novella 4. de fideiussor. cap. 1. a. ubi. presenti,
Cod. de fideiussor. argum. textus in cap. perve-
nit 2. de fideiussor. cap. olim el 2. de restit. spo-
liat. cap. pervenit de arbitris, cap. 3. de fideiussor.
cap. finali de fideiussor. l. Lucius 38. §. 1. ff. manda-
ti, l. si ab arbitrio 10. §. si ex causa, ff. qui satis-
dare cog. l. si ita quo, §. semel iuncta, l. plane
sequenti, ff. ut in possess. legat. l. in omnibus, ff.
de iudiciis, l. si creditores 31. ff. de privileg. cre-
dit. l. 3. ff. de fideiussor. l. 1. §. 2. ff. qui satisfar. l. 1.
§. si quis in ius vocatur, idque genus consule
Olualdum lib. 15. Donellii, cap. 48. lit. S. Parla-
diorum lib. 2. rer. quotid. cap. ultimum 4. par. §. 7.
num. 10. Cujacium in novella 4. Salgado 1. p.
labyrinthi c. 83. nu. 85. §. 3. par. c. 1. r. ex n. 56.
Donellum, & Cujacium in l. 10. Cod. mandati,
Vinium lib. 2. select. cap. ultimo, Gayllum lib.
2. observat. cap. 29. num. 2. aliique; igitur, &c.*
- 6 Emptoris conventi Iudicem esse competi-
tem, ac per consequens coram quo rem ven-
ditor tutari debeat suam; atque adeo emptor-
is declinatoria uti posse docet Afflicti de-
cis. 227. Grammaticus decis. 21. Giurba de-
cis. 3. num. 28. §. 29. Surdus decis. 315. nu. 21.
Gomez 2. variar. cap. 2. num. 39. Author est
Verde instit. lib. 3. tit. de empt. & vendit. lem-
ma 48. num. 1792.
- 7 Probatur: ex *l. venditor*, ff. de iudiciis, quod
identidem ratione liquet: unusquisque
enim coram suo competenti Iudice siltere
debet, cap. si diligenti 12. de foro compe-
tenti, cap. in solita 42. cap. placuit 43. l. 1. quæst.
1. cap. 2. §. 3. quæst. 2. cap. significasti de foro
competenti, cap. significaverunt de iudiciis, Sy-
nod. Carthag. can. 107. cap. penult. de foro compe-
tenti. idque genus, Faber lib. 22. coniectu. cap.
7. Fachincus 8. contrav. cap. 4. Petrus Grego-
rius lib. 2. partit. 9. cap. 11. Donellus lib. 17.
comment. cap. 20. vers. illud. Cironius ad tit. de
passis, aliique; in nostro porro casu emptoris
conventi Iudex fecus ducitur; igitur, &c.
- 8 Secus vero edifferendum ubi venditor ante
acceptum iudicium cum emptore compa-
ruisse feratur: propterea quod tunc ut reus ad
propriū trahere item dicitur forū, in crimi-
nali, Cod. de iurisdic. omnium, l. iuris ordinem,
Cod. eodem tit. l. finali, Cod. ubi. §. anud quem,
cap. experientia, §. cap. si quisque 11. quæst. 1.
cap. sane, cap. cum sit generale, cap. si Clericus
de foro competenti, hinc Cicero lib. 2. de orat.
tore: reus appello non modo eos qui arguun-

tur, sed omnes de quorum re disceptatur,
cum ipsi potius, quam actori favendum sit,
l. favorabiliores, ff. de regul. iur. §. retinenda in-
stit. de inter. c. cū sūt partiū de regul. iur. lib.
6. idemque; juris est si ab ipso iudicio inceperit,
ac se obliget, ut in re petita executio fiat, l.
sed et si, §. item rem, ff. de petitione heredita-
tis, l. plane, ff. familia erciscunda.

- 9 Venditorem emptoris rem tutari debere,
impensis propriis, censent Gratianus decis.
33. num. 7. Cevallos tomo 1. quæst. 321. Author
est Verde instit. lib. 3. de empt. & vendit. lem-
ma 49. nu. 1795. quod locum obtinet suum:
tamen res haud evicta sit.
- 10 Probatur 1. ex textu in *l. non dubitatur*,
Cod. de evi-ctionibus, l. venditores 102. ff. de ver-
bor. oblig. l. si plus, §. mota, ff. de evic. igitur, &c.
- 11 Probatur 2. quemadmodum venditor li-
quidum rei alienate precium recipere sup-
ponitur; ita identidem liquidum rem, ac per
consequens haud treis involutam emptori
refundere debet; alioqui iustitia inter vendi-
torem, emptoremque; haud verificaretur, quod
per absurdum foret, cum naturali opponatur
iuri, iustitiam asservari iubenti, que in cun-
ctis servanda est. hinc Cicero 1. offic. iustitia
inest splendor virtutis maximus, ex qua boni
viri nominantur: cuius primum munus est, ut
ne cui quis noceat, nisi laceffitus injuria: deim-
de ut communibus pro communibus utatur;
privatis autem, ut suis; igitur, &c.
- 12 Hinc esse explodendos exillimo Authores
illos edifferentes venditorem de evi-
ctione, haud esse astringendum, si emptor adversariū
vincat suum, ex *l. si controversia*, C. de evi-
ctionibus, propterea quod liquidum, emptori
tradere debet rem, ac per consequens ad uni-
versum ratione rei venditæ damnum passum
obstringendum foret.
- 13 Emptorem obstringere posse venditorem,
ut ad evi-ctionem se obliget, opinatur Ver-
de instit. lib. 3. de empt. & vendit. lemma 46. nu. 1781.
- 14 Probatur: ex textu in *l. non ex eo 3. Cod. de
evi-ctionibus*, quod identidem ratione com-
monstratur: emptor namque liquidum re-
fundit precium, sic etiamnum venditor li-
quidum debet dare rem, ac per conse-
quens, & illam propriis impensis defenditare
cogendus sit, alioqui debitus iustitiæ locus
haud daretur, quod per absurdum foret, quin-
nimò fraudibus aditus fieret, quod iuribus ob-
verfaretur, *l. in fundo*, ff. de rei vindic. l. cum
is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætex-
tu, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, cap. porro de
divort. Clem. 1. de usuris, §. finali de concess.
præbend. cum nemini patrocinari debeant, l.
itaque fullos, ff. de furtis, cap. di. num. 30. quæst.
1. cap. intelleximus de iudiciis, cap. tua 12. de
Clericis non resident. cap. sedes cap. ex tenore
de rescriptis, cap. 2. de dolo, c. 2. de cognat. spi-
rit. c. 1. de collu. deteg. c. tuus de usur. igitur, &c.
- 15 Tamen in venditionis contractu de evi-
ctione nullum initum fuit pactum, adhuc ef-
fere cogendum venditorem per emptorem tra-
dunt

dunt Verde in *supralaudato loco num. 1781*.
Decius *confilio 1483. nu. 19.*

16 Probatur ex continenti, ac quis rem alteri dat, illius rei possessionem defendere debet: alioqui iniustus autemaretur, rem dando litigiosam: quandoquidem ipse rem haud litigiosam prænavigi, *l. in venditione, ff. de evictionibus, l. in vendendo 66. ff. de contrahenda emptione*: quare ratione cuius evictionis sententia, re evicta emptor actione ex empto ad interesse agit, *l. i. ff. de actionibus empti*.

17 Si venditor pactum iniisse feratur ut ne ad evictionem astringatur, tum precium dumtaxat restituere, secus vero expensas ab emptore in rei dividenda tuncione fore adstringendum, ducunt Baldus in *l. 1. col. final. Cod. de periculo, & commodo rei vendite*, Giurba *decis 87. num. 12*. Vivius *decis 24. nu. 6*. de Franchis *decis 239*. Theaur. *1. for. quæst. 77*. Covar. *3. resol. cap. 17. num. 1*. Maranta, aliique. Author est idem Verd. *ibid. nu. 1782*.

18 Probatur: ex *l. emptor, §. finali, ff. de actionibus empti*: quod identidem ratione liquet: propterea quod tametsi venditor de sui naturæ ad rei venditæ evictionem sit adstringendus, *lex empto in princ. ff. de a. empt. l. si statuer, l. si non iniuria, Cod. de evictionibus*. Consule Donellum *lib. 19. de iure civili, cap. 40. vers. quarta teneatur, sub num. 50*. cum emptor defendere teneatur, *l. plus, §. moza, C. de evictionibus, l. qui absentis 75. ff. de procurat. vel suscipiendo in se defensionem, vel exceptiones, idque genus emptori refundendo, juxta cñ. eodem inita pacta; Inspecio textum in *l. si patentes 20. Cod. de evictionibus*, dummodo tamen emptor eum monitioni secerit, secus vero edisserendum, si denunciationem omiserit, *cap. si venditori ult. de empt. & vendi. l. si ideo, l. si per imprudentem, l. si ab emptore 49. l. fundo 53. §. 1. l. a. tore 7. l. emptor 8. l. si controversia 9. l. si cum quo 19. Cod. de evictionibus. l. 1. Cod. de periculo, & commodo, l. libera 8. Cod. de sentent. & interloc. Consule Petrum Gregorium *lib. 25. synagmas. cap. 21*. Fachineum *lib. 2. contr. cap. 35. & lib. 7. cap. 14*. Iulium Pacium *de emptione num. 260*. Bachov. ad Treut. *disput. 2. thesi 7. lit. A*. Antonium Fabrum *lib. 2. contra. arum, cap. 3. & 5. & de errore decado 1. errore 10*. Verumtamen si pactum ineat, quominus adstringatur, pactio isthæc obligat, ac per consequens juri cedit suo emptor, cui optime cedere quis, cum privatus sit, nullique injuriam inferat, *l. iniuriar. §. 1. ff. de injur. idq. genus*. Quod autè rei venditæ precium à venditori re restituendum sit probatur: siquidè alioqui naturali obversaretur juri, neq. justitiæ actus in contractu servaretur, quod iuribus 20 obnoxium est: etenim pacta, contrattuale, si iuribus haud obversentur, utpotè leges asserenda sunt, *h. i. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. iurisdictionum, §. Prætor ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de confis. pecun. l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis, l. contrarius, ff. de regulis, l. leges, ff. de pactis con-***

ventis, l. 1. Cod. de operibus libertorum, l. 1. C. commodati, l. non idcirco, in fine, ff. de contrahenda emptione, l. si mandaverit, §. si, l. mandati, l. cuius bonis, in principio, ff. de curat. furiosi, l. si cut ad initio, Cod. de actionibus, & obligationibus, l. de contractu, Cod. de rescindenda venditione, l. quamvis, Cod. de transactionibus, l. eo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis argentum, §. finali, C. de donationibus, cum de ipsius conceptu formali sit, ut æqualitas inter contrahentes servetur, *l. 1. de contr. empt. l. 2. & 3. Cod. comm. divid. l. 2. Cod. de rescindenda venditione, l. 3. comm. n. ins. judic. Consule Vvessembecium *lib. 1. digestor. tit. 1. de iustitia, & iure, num. 1. 1. & ibi Henricum Hahnium, Corasium eodem tit. num. 6*. Cicero *1. de orator. Aristotel. §. ethicor. cap. 3. & 4*. alioquin justitiæ actus proculdubio laderetur; quare, jure merito in *append. sentent. ex apoph.* literis proditum est: *nihil præter æquum faciendum est, & indidem: Fortitudinis nullus usus est, nisi ad sit iustitia*, ac per consequens si rem emptor minus habuisse tradatur, haud incongruum erit, neu prærium venditorem habere debere, cum emptoris res, venditoris vero prærium sit, *d. l. 1. ff. de contrahenda emptione, l. 2. & 3. Cod. comm. divid. Vvessembecius loco supralaudato; Hotmanus epitom. in pand. lib. 18. tit. 1. de contrahenda emptione, & venditione lit. A. & lit. C. tomo 1.**

21 Venditorem rei fidejussoriam pro evictione, haud præstare debere cautionem, nisi cum speciali pacto id polliciat, opinatur Baldus in *l. illud, ff. de evictionibus*, apud Joannē Vincentium de Anna *singulari 570*.

22 Probatur *1. ex l. illud, ff. de evictionibus*, quod etiamnum ratione liquet: nam fidejussoria cautio de sui conceptu onus reputatur, ad quod specialis postulat obligatio, *cap. 6. Proverbiorum num. Fili, si sponderis pro amico, defixisti animam tuam. Facit Proverbiorum num. cap. 11. ibi: Affligetur malis, et qui fidem facit pro extraneo*. & *cap. 17. juxta vulgatam editionem: Qui stipulatur manu, & pro proximo fidejussor spondet, imprudens est, & cap. 20. Tolle vestimentum ejus, qui fidejussor exitit alienis, & pro extraneis aufer pignus ab eo*. Eandem sententiam repetit *cap. 22. & 27. unde emanavit Thaletis Milesii præceptum, ne spondeas: & in veteri proverbio, sponsioni noxa præsto est*. Vvessembachius *disputat. 14. num. 13*. igitur venditoris expressum repositur velle.

23 Ubi super re dividenda lis excita fuisse feratur, toties in emptoris ditione est pretiū sive in totum, sive in partem (si pars altera soluta esse supponatur) haud venditori solvere, si ei debita satisfactio haud præbeatur, censet Thorus *compens. decis. par. 1. §. venditor an teneatur cavere de evictione si evictio immineret*, describens sic per S. C. suifse prædefinitum.

24 Probatur ex textu in *l. si post perfectam venditionem, C. de evictio*. ibi: Si post perfectam

venditionem ante precium numeratum, rei venditata excita fuerit questio, vel mancipia vendita, proclamant in libertatem, cum in ipso limine contractus imminet evictio;

emptor si satis ei non offertur ad totius, vel residui pretii solut ionem non compelli iuris auctoritate demonstratur, &c.

DECISIO CVII.

IN Causa Marci Saxi cum Magnifico Joanne de Tupho, & Joā. Baptista de Ponte; fuit dubitatum, an acta facta, & sententia lata cum liquidatione secuta inter Marcum prædictum, & Petrum Saxi super actione personali, in qua Marcus fuit victor, & obtinuit contra Petrum pro certis summis, faciant fidem, & probent ipsum Petrum esse debitorem in hoc iudicio, in quo pro quætitatibus tunc liquidatis, & iudicatis petitur per Marcum contra prædictos Dominum Joannem de Tupho, & Joannē Baptistā de Ponte assistentia super certis bonis, quæ fuerunt d. Petri, & præsupponitur quod hic iam constat, & probatū sit, quod ista bona, super quibus adjudicatio petitur, fuerint dicti Petri: unde nō sumus in terminis, de quibus in l. a Divo Pio, §. si super rebus, eò magis quia hic non est actum via executiva, sed actione hypothecaria. Pro Reis quod acta prædicta non probent Petrum fuisse debitorem facit: nam in dicto iudicio agitato contra Petrum, non fuerant citati hi tertii possessores, unde eis non præiudicatur, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima facti species.

Sententia super actione personali contra debitorem lata: numquid adversus tertios possessores haud citatos super rebus fidem faciat, sicut acta inter diversos celebrata.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ decisio.
- Num. 4. ejusdem probatio.

HAud fidem producere per S.C. fuisse prædefinitum, memoriæ prodit Antonius Capicius hic, num. 9. ibi: Unde S.C. quoad istud dubium inclinabat pro reis per aliminationē. est Alexandri, Gabriellis lib. 2. de cit. conclus. 1. num. 324. & 333. Thorus Author est tomo 1. comp. decis. 8. sententia lata super actione personali.

2 Probatur: Iudicium namque cum debitore celebratum, extraneum, & heterogeneumque relatē ad tertios possessores minis citatos ducitur, ac per consequens, cum tertiis possessoribus aliud efformandum erit iudicium, l. absentem 5. de penis, l. nam ita 39. ff. de adopt. 1. de unoquoque 47. ff. de re iudicata. Consule Fabrum 4. Cod. tit. 15. de testibus, definit. 3. num. 8. in allegat. & tit. 16. de fide instrument. defin. 16. num. 8. in allegat. igitur contra hoc nullam facessit fidem.

Secunda facti species.

Tutoris inventarium per adultum in iudicio originaliter præsentatum; licet probationis debiti vim obtineat: an si lata, sententia adversus debitorem extante huiusmodi inventario præsentato contra tertios præfatorum bonorum possessores, exequi possit?

3 Inventarium probare, ac per consequens adversus tertios præfatorum bonorum possessores exequi posse, indubiè duco. est Antonii Capicii hic à num. 3. usque ad finem; edocentis sic per S. C. prædefinitum fuisse, ibi: at hoc non obstante S.C. notavit, quod inventarium hoc casu probaret, ex quo non sumus in tertio extraneo, sed in eo qui habet causam à conscientie inventarium, cum præsupponatur reos conventos habuisse causam à Petro in his bonis, super quorum hypotheca conveniuntur.

4 Probatur: Tertii bonorum possessores huiusmodi minis extranei supponuntur, de quibus nil hæsitatur, quod contra ipsos inventarium non probet, ac per consequens exequi illi, qui causam habent, non nisi à conscientie inventarium: siquidem reus istiusmodi tertios conventos à debitore, in iis bonis super quorum hypotheca conveniebatur, causam habuisse supponebatur; igitur, &c. est namque idem, secus verò diversum efformatum iudicium, ac per consequens cunctos attingens, ut speculanti liquet.

Pro Decif. hujufce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Inventarium cujus impensis conficiendum erit? Tutoris nē an Pupilli?

Sententia lata, Procuratore, cum quo lis contestata fuisset feratur minis citato: numquid irrita ducenda sit?

Inventarii discussio, cujus expensis fieri debeat? haredis nē an Tutoris? vel Creditoris Pupilli?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ decisio.

Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

Num. 7. Thesis tertiæ finitio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Pupilli, secus verò Tutoris expensis conficiendum fore inventarium autumo. est Andree de Isernia in *sing. 5. utrum Burg. Misingerii*, aliorumque. Author est Thorus *compend. decif. §. inventarium cujus expensis erit conficiendum*.

2 Probatur: In inventario namque universa pupilli bona, secus verò Tutoris esse descripta supponuntur, *ultima, Cod. de jure delib. l. quod sæpè 35. §. in his de contrah. empt. Antonius Faber 6. Cod. tit. 11. de jure deliber. def. 25. num. 1. 2. & 3. in allegat.* tamen si enim ad Tutorem inventarii confessio spectet, *l. Tutor qui repertorium 7. ff. de administr. Tut. Antonius Faber 5. Cod. tit. 25. de suspectis tutor. vel curator. def. 1. num. 5. in allegat.* in quo omnes Creditores, quorum interest, *l. nam ita 39. ff. de adopt. l. de unoquoque 47. ff. de re iudicata 3.* certi specialiter citandi incerti verò per generale proclama. idem Faber 5. *Cod. tit. 3. l. arbit. tutel. def. 8. num. 2. in alleg.* verumtamen impense pro ipsius confessione à pupillo efficiendæ sunt. Arg. *l. 1. §. ult. Cod. de bon. mat. l. ult. §. ubi autem, & non autem licentia; C. de bon. que liber. quandoquidem fin ex Tutoris impensis inventarii celebratio efformanda erit, sanè ejusdem salarium pinguius foret, quod idem esset, ac si ex pupilli impensis efformaretur ut speculanti liquet; alioqui si in tutelæ administratione potius unus, quàm competens lucrum haberetur, quippe nullus in Orbe mortalis haberetur, qui onus istiusmodi reciperet, quod bonum offenseret publicum: etenim nemo foret qui pupillos defenderet, adeoque indefensi restarent, quod iuribus observetur, *l. tutoris 30. ff. de administrat. tutor. l. 1. ff. de tutel. l. 56. §. 3. ff. de furtis, l. qui fundum 7. §. 3. ff. pro empt. §. 1. infit. quib. mod. tut. pupilli namque per se satis non sapiunt, inde est, quod alterius prudentioris consilio uti debet, cum par sit ut sapientiores opitulētur imperitiorebus,**

præcipuè ætati imbecillioris, cujus etiam hostes misereri absolent: edque diligentius, quo magis iulidiis, & captionibus est exposita, *l. 1. ff. de minoribus*, non sine magno Reipublicæ periculo, siquidem ejus spes est in recta institutione juventutis. Consule text. in *l. 1. ff. de minoribus, l. cum in plures, §. cum tutor, ff. de administrat. tutor. l. sæpè, ff. de verb. signif. l. in copulandis, C. de nuptiis, l. consilio, ff. de Curator. furiosi*, Justinianum in nov. *Constit. 72. Hotmanum, Balduinum, idque genus, insinuat. de tutel. in princ. igitur, &c.*

4 Sententiam latam Procuratore, cum quo lis contestata fuit, minis citato; infirmam fore censeo. est Thori *romo 2. compend. decif. §. sententia lata non citato Procuratore, referentis sic & in Magno Vicariæ Foro, & in S. C. prædefinitum fuisse, aliorumque*.

5 Probatur. Sententia namque prolata in defensione parte irrita ducitur, *cap. significaverunt 36. de testib. l. 2. ff. de quibus apud eundem Judicem, l. liberi 7. §. finali. ff. de liberali causis, lexicon 35. de acquirenda possess. l. is qui destinavit, ff. de re iudic. l. ubi cap. tum. ff. de iudiciis, l. 12. tit. 5. parte 2. cap. nos in quemquam 2. quest. 1. cap. inter quatuor, de maior. & obed. Clem. pastoralis, §. ceterum, de re iudicata, cap. cum inter, de exception. cap. 1. de resibus, cap. susceptis 1. de causa poss. & propriet. Sarmient. lib. 3. select. cap. 14. nu. 17. Cujacius lib. 2. observat. cap. 35. & lib. 5. observat. cap. 20. & lib. 5. cap. 15. & 19. idque genus. Author est Grannanieto 2. decretal. de causa possess. & propriet. tit. 12. in cap. susceptis 1. num. 1. cap. cum sit Romana, §. finali, de appell. idem. Author ibidem, nu. 14. cum defensatio non nisi jure nature debeat, Caramuel in Theologia morali, quest. 8, cap. 37. pag. 124. Cironius in paratit. 5. decretal. tit. 28. de appellat. pag. 159. l. 1. §. cum ardetes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. cum aliter, ff. ad l. Aquiliam. Clem. pastoralis, §. ceterum, de re iudicat. Vveslembecius in paratit. de except. num. 8. Cujacius ad cap. cum inter 5. eod. tit. in nostra porro facti specie sententia parte indefensa promulgata esse feratur: siquidem per suum tutorem debet Procuratorem, qui hoc in themate minimè citatus fuisse supponitur, ut clientis sui rationes defensare possit.*

6 Inde est, quod Procuratoris muneris est suum defendere clientem. *l. fin. §. si ita maluerint, C. de Procurator. cap. intelleximus, de iudiciis*.

7 Inventarii discussionem Pupilli haredis expensis, secus verò pupilli Creditorum faciendam fore, autumo. est Andree de Isernia in *singul. 5. aliorumque*. Thorus Author est *compend. decif. tom. 3. §. inventarii discussio, cuius expensis fieri debeat, referentis sic per S. C. decifum fuisse*.

8 Probatur ex textu in *l. ultima, §. in computatione, Cod. de jure deliberandi*, nam cuncta hereditatis onera non nisi ad haredes spectare perhibentur: siquidem ad ipsum & pas-

passivæ actiones, l. *hares in omne*, ff. de acquirend. hered. l. *cum heredes*, ff. de acquirenda hereditate, l. *hereditas* 28. ff. de reg. jur. l. *Aristo*, ff. de iure deliberandi, l. 1. & 2. ff. de bon. poss. l. *in ore*, ff. de acquirenda hereditate. Do-

nellus in l. si à patre §. c. de conditione in l. *biti*, num. 1. inventarii porro discussio onus reputatur, ut ex ipsismet terminis liquet, cum præterimpensas, molestias involvat suas, igit. &c.

D E C I S I O C V I I I.

IN Causa Magnifici Francisci Marramaldi cum Magnifico Joanne Baptista Marramaldo præsupponendum est, quod quondam D. Franciscus Marramaldus Pater quondam Jacobi Antonii Marramaldi sui primogeniti, à quo descendit dictus Franciscus, & quondam Antonii Marramaldi à quo descendit dictus Joannes Baptista in suo ultimo testamento fecit primo legatum infra scriptum, videlicet: & dictæ domus, in quibus ad præsens habitat ipse Dominus Franciscus sint, & esse debeant dicti Antonii præter, & ultra partem eum tangentem de hereditate ipsius Domini Francisci cum hac conditione, quod dictus Antonius durante eius vita non possit domos ipsas vendere, alienare, obligare, dividere, nec in alium extraneum transferre, ita quod si decesserit sine hereditibus masculis ex suo corpore legitimè descendantibus, quod dictæ Domus sint, & esse debeant ipsius Jacobi Antonii si vixerit, & si non vixerit filii sui Primogeniti, ita quod dictæ domus non exeant de Domo de Marramaldis. Ioannes Baptista Marramaldus filius præfati Antonii possessor domorum prædictarum pretendit sibi jus esse alienandi domos ipsas: nam aut volumus attendere prohibitionem de qua supra; & illa fuit facta Antonio sua vita durante, qui non est casus noster, aut fideicom. quod si decesserit Antonius sine liberis, ut supra; & minime est casus noster, ex quo Antonius decessit cum liberis masculis, videlicet ipso Ioanne Baptista, ac Francisco, & Antonio filiis Ioannis Leyfii nati ex dicto Antonio, præterditque idem Ioannes Baptista, quod illa verba ita quod dictæ domus. &c. referantur ad proxima præcedentia, videlicet ad substitutionem factam Antonio de Iacobo Antonio, & filio eius Primogenito: è contrariò præfatus Franciscus filius Jacobi Antonii præfati vult impedire alienationem domorum prædictarum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti Species.

A Lienationis inhibito per Testatorem de aliqua re, utputa de domo, idque genus divulgata, specialiterque alicui vita eius superflita, postque eius extinctionem filio primogenito, si absque liberis decesserit, legata, cum clausula isthac, *ut præfata domus extra familiam alienetur*; numquid aliis desinentibus conditionibus, minus obstat isthac clausula, etiamnum domus alienari valeat?

S U M M E.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. 3. & 4. ejusdè Thesis probationes.
- Num. 5. Thesis secundæ decisio.
- Num. 6. & 7. ejusdè Thesis secundæ probatio.

H Aud alienari posse domum, idque genus, ac per consequens etiamnum fideicommissum durare haud dubiè

reor. est Decii *conf.* 23. col. 3. *vers. conclusio prædicta*, & *conf.* 38. Alexandri Curtii junioris, Ruini, Antonii Capicii descriptis *hæc*, in fine, sic per S.C. prædefinitum, fuisse; ibi: *Fuit votatum per omnes, quod dictum fideicommissum adhuc duret, ut Ioannes Baptista non possit alienare per clausulam illam, ita quod dictæ domus*, &c. de Franchis *decis.* 523. & 524. Peregrini *de fideicommissis*, ar. 52. num. 159. Reg. de Ponte *consil.* 46. num. 29. Antonii Gabrielis *lib. 4. tit. de fideicommissis, conclus.* 9. nu. 44. aliorumque. Thorus Author est *comp. decis. tom. 1. §. alienationis prohibitio*. Probatur 1. ex textu in l. *ita tamen*, ff. ad Trebellianum, l. *libertas*, §. 11. de manu. testa. Clem. 1. de foro competentis, cap. cum de constit. cap. significatum, de præbendis, l. *perito*, §. finali, ff. de legatis 2. l. cum pater, §. dulcissimi, ff. de legatis 2. Authores extant Antonius Ca-

picias *hic* num. 2. & 6. Reg. Ponte de supra-
laudatus num. 29. igitur, &c.

- 3 Probatur 2. Testatoris namque intentio
hoc in themate est, ut præfata domus, idque
genus in sua afferretur familia, quod rite ex
Testatoris verbis illis arguitur, ita quod præ-
fata domus in familia de Marmaldis man-
suerit: verum enimverò ubi testatoris velle,
juribus haud obnoxium esse supponitur; to-
ties pro lege ab hærede servandū est; igitur si
alienatio isthac verificaretur; profectò pro
infirmis habenda erit.

- 4 Probatur 3. Cunctis ex textibus illis, qui-
bus bona servari debent in familia, *l. sororis*
39. *l. nuptia* 53. *ff. de ritu nuptiarum l. cum ac-
tissimi* 30. *C. de fideicommissis l. Lucius* 85. *in*
fine, ff. de heredibus institutis 13. *l. sicut certi*
9. & *l. sequent. C. de militum testam. l. cum alio-*
rum 10. *C. de legatis l. generaliter* 6. §. *cum*
autem, Cod. de institutione & substitutione l. cum
aliis, ff. de conditione & demonstratione Hotmanus
conf. 127. num. 10. rom. 2. Jacobus Gotho-
friedus in 2. *Cod. Theod. tit. 13. de actionibus ad*
potentes translatam. 1. inspicito fœdes su-
pralaudatum Fufarium.

Secunda Fæci Species.

- R**es alienari vetitæ; numquid etiam aliena-
ri possit sub conditione isthac, ut res alia
ab alienante illius rei alienata loco, emenda,
fideicommissi oneri subdatur.

- 5 Alienare haud posse, ac per consequens cõ-
ditionem hanc fore explodendā, indubiè po-
tione. est Peregrini de fideicommissis, *ar. 52. num.*
159. adversus Thorum *compend. decis. pars.*
1. §. res prohibita alienari an possit alienari,
memorantem in M. C. V. secus fuisse præ-
definitum, laudandæ *falsæ* Capicium *hic, nu.*
17. edocentem identidem per S. C. sic fuisse
prædefinitum: propterea quod de hac deci-
sione hoc in themate nil à Capicio mentio-
natur, dumtaxat verò per Capicium refertur.
- 6 Probatur 1. Ideo Testator rem illam ali-
nari inhibuisse perhibetur; non nisi ratione
affectus, quem erga illam habere supponitur
rem; inde est, quod præfati mortales bona an-
tiqua semper venerati fuisse, præsertim se-
pulchra. Consule Xenophontem *lib. 8. de Cyro*,
aliove: verum enimverò ubi res alia empta,
illius loco suffectā esse edisseritur, toties circa
rem hanc fideicommissi subiectā, alienans
adversus Testatoris velle se gerere ducitur:
a Testatoris voluntas si legibus obstat,
haud supponitur, ceu lex servanda est, *l. qui-*
dā in suo, ff. de conditionibus & demonst. l.
nemo potest, ff. de legatis 1. l. verbis civilibus,
ff. de verbor. signific. l. hereditas etiam, ff. de
petitione hereditatis, vel negare, ff. quemad-
modum testamentum aperiantur, lex facta, ff. de
vulgari, & pupillari, l. ult. ff. de rebus eorum,
qui sub tutel. sunt, l. in testamento, ff. de fidei-
commissis, libertatibus, l. cum quis 37. §. Titia,
ff. de legat. 3. Consule Baldwinum 2. *institus in*

præm. tit. 10. de testam. ordinandis, igitur, &c.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

- R**es fideicommissi subiecta: numquid in
Principis ditione sit, eam cõmutare posse.

Res fideicommissi subiecta: an utilitatis
ratione alienari, preciumque loco ipsius sub-
rogari queat.

Res Ecclesiastica absque assensu Apostoli-
co alienata, verificata enormissima læsione:
utrum ob alienationis nullitatē sit restitueda.

Alienare vetitus in fideicommissi quis:
num in unum de familia, etiamnum remo-
tiorē alienare queat.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis 1. decisio.

Num. 2. usque ad 6. ejusdem probatio.

Num. 6. & 7. Thesis 2. definitio.

A num. 8. usque ad 11. ejusdem probatio.

Num. 11. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Num. 12. Thesis 4. definitio.

Num. 13. ejusdem probatio.

Num. 14. Thesis 5. decisio.

Num. 15. ejusdem probatio.

- R**es fideicommissi subiecta: numquid
in Principis ditione sit eam cõmu-
tare posse, dissentio est apud Autho-
restu vero distinguas, vel testatoris
mens hoc in themate est, bona in familia vel-
le servari sua, tuncque in Principis manu,
haud est bona hujuscemodi in alia commuta-
ri re, permittere posse. est Peregrini de fidei-
commissis *art. 52. num. 159.*

- 2 Probatur: facultate ordinaria inspecta, or-
dinationes testamentarias Princeps haud cõ-
mutare quit, *l. si testamentum, Cod. de tes-*
tamentis, cum juri tertio, seu testatori quæ-
sito derogare nequeat, *l. 2. §. merito, & §. si quis d*
Principe, ff. ne quid in loco publico, l. 4. Cod. de
emancipat. liberos. Antonius Faber 6. *Cod. tit.*
5. de testam. def. 2. in allegat. num. 21. Coraf. in
ff. de constitut. princ. ad leg. benefic. 3. num. 4.
3 nec Principis beneficia debent esse cuiquam
captiosa, *l. Paulus notat 8. ff. de Prator. stipu-*
lat. idem supralaudatus Faber: etsi testandi
formam, solemnitatēque præscribere, defini-
reque valeat, *l. omni num. 19. Cod. de testam.*
cum jus testandi sit ex legibus, *l. verbis legis*
120. l. lege obvenire 130. ff. de verbor. significat.
enimvero Princeps est supra leges, *vulgata.*
4 lege Princeps 31. *ff. de legibus*; inde est, quod
facessere quit, ne leges testamentariis in tabu-
lis, quoad solemniam haud ferventur, *l. nemo*
potest 55. ff. de legatis idem supralaudatus Fa-
ber *def. 22. num. 1. & 3. in allegat. volum. 2.*
quare juremeridè directivè jura, secus vero
coactivè servare cogitur, *l. digna vox, Cod. de*
legibus, finali, Cod. de quadrienniali prescript.
tit.

l. quod Principi 56. ff. de legatis 2. l. ex imperfecto 23. ff. de legatis 3. l. Papinianus 8. §. si Imperator, ff. de in offic. l. 3. Cod. de testam. l. 4. Cod. de lege falcidia l. si quis Imperator 6. & 7. Cod. qui testamenta facere, cap. iustum 9. diff. cap. finali de rescripte. lib. 6. Paulus lib. 4. sent. tit. 5. & lib. 5. tit. 12. Oualdus lib. 1. comment. cap. 17. lit. A. Petrus Gregorius in cap. 5. de rescripte. Cassiodorus lib. 3. var. cap. 18. Amaya in l. unica, Cod. no Fiscus, & lib. 1. observat. c. 1. alique; naturale vero, & divinum identidem coactivè cum hisce inferior sit, ut rite speculanti patet. Consume Hotmanum consil. 131. num. 2. lit. D. in nostro porro casu quippe id verificaretur. Auctores sunt supralaudati; enimverò ubi legibus obnoxium testatoris velle nō est; toties utpote lex servandū; proptereaquod à testatore ad legem firmum ducitur argumentum, Alcianus Author est in l. si filius eius num. 5. vers. ita est, ff. de liberis, & posthumis, quemadmodum à testatore ad statutum. Auctores sunt penes Augustinum Barbofam tract. var. loc. arg. juris 112. à testatore; in nostra porro facti specie minus iuribus obstat; quinimò cōformis esse edisseritur; igit. &c.

6 Vel ejusdem testatoris mens alium habuisse supponatur finem, quam ob præcisiā in familia aervationem, & subsistendū est, vel utilis est hæredi commutatio isthæc, & tunc consilio id Principi ex tacito defuncti velle esse permissum commutationem hujuscemodi concedere posse plusquam manifestum est idem Peregrinus loco supralaudato; sin autē secus, minus posse dubio præcludi:

7 Utraque thesis pars eodem probatur medio; Principi iusta extante causā in novissimis dispensare voluntatibus maximè; que ubi ex tacita defuncti voluntate id rite arguitur; cū sui muneris sit, & leges concedere Corasius in ff. de leg. & Senat. ad legem non ambigitur 9. num. 4. & commentari, inde sit à fortiori defuncti velle. quod utpote lex se, habet Alcianus in l. si filius, num. 34. de lib. & posthumis: in postro porro casu res sic se habere supponitur, cum utilis commentatio isthæc hæredi esse supponatur, in quo identidem tacita defuncti voluntas arguitur: secus vero edisserendū si res aliter se habeat: nam tunc defuncti velle, ceu lex servandum est; quoties iuribus obnoxium non est, inde,

10 est, quod in alterius voluntatem conferri nequit, l. illa 32. l. ex factis, l. si quis ita, l. si quis Sempronius 66. ff. de hered. instib. idque genus Cujacius 2. observat. cap. 2. Connanus lib. 10. commentar. cap. 6. Robertus lib. 2. recepte sentent. cap. 11. Sarmient. lib. 1. select. cap. 11. Antonij Augustinus lib. 4. emendat. c. 10. alique, nec in Principis ditione est mutari posse; nisi iusta extante causā, ut supra per abunde demonstratum fuit.

11 Res fideicommissio subjecta: an utilitatis ratione alienari, preciumque loco ipsius sub-

rogari queat; eodem responso utendum hoc in casu, ac supra datū fuit responsum, cū utrobique eadem urgeat ratio, inde sit eadem juris statutio, l. illud, ff. ad leg. aquiliam, l. si posulaverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter. idq; genus: quare juremerito explodendum est huc Thorus compend. decif. parte 1. vers. res fideicommissio subjecta an possit alienari.

12 Rem Ecclesiasticam absque assensu apostolico alienatam verificata enormissimā læsione: ob alienationis nullitatem fore restituentem etiamnum non verificata enormissima læsione reor: tamen in M. C. V. in §. C. stante enormissima læsione restitutionem faciendam esse prædefinitum litteris prodit Thorus compend. decif. parte 1. §. res ecclesiastica alienata absque assensu apostolico.

13 Probatur ex templi ac assensus minus verificatur apostolicus, quælibet res ecclesiastica alienata pro infirma habenda sit, ceu ex supra commōstratis liquidd cōstat, extravag. ambitiosè de rebus Ecclesiæ alienandis vel non Trid. sess. 22. cap. 21. cap. nulli 5. de rebus Ecclesiæ, & c. cap. qui quis 19. cap. apostolicos 33. cap. diaconi 35. cap. qui quis 37. cap. abbatibus 41. cap. sicut 49. cap. non liceat 62. & fere per totam 12. quæst. 2. idque genus Geronimus lib. 2. animad. cap. 20. Gregorius lib. 1. de Republica cap. 31. Olea de ess. juris, tit. 7. qu. 1. num. 2, Trentacinquius lib. 3. var. tit. de rev. alienat. res. fol. unic. per tot. de Marinis lib. 1. res. fol. cap. 4. usque ad 7. perinde enim se habet, ac si alienata haud fuisset; quandoquidē quicquid adversus jura gestum fuisse supponitur; pro nihilo habendum erit, cum contrarietas effugienda sit; imo in omni concilianda dispositione, l. ubi repugnantia, ff. de regulis juris, cap. cum expediat de elect. lib. 6. quandoquidem esse neque, l. mutuis, ff. pro socio, l. 1. Cod. de furtis: quare juremerito adversa allegans; haud est audiendus, l. Titia, ff. de condit. & demonstr. l. 1. Cod. de furtis, l. transatione, Cod. de transact. cap. amputari de fide instrum. cap. sollicitudinem de appell. in nostro porro casu in ecclesiasticarum rerum alienatione, apostolicus essentialis reposcit assensus, dicta extravag. ambitiosè, & Trid. loco supra laudato; idque genus; igitur, &c.

14 Alienare vetiqum in fideicommissio, in unū de familia etiamnum in remotiorem alienare posse duco, ut defacto per S. C. fuisse prædefinitum memoriæ mandat Thorus decif. part. 1. vers. alienare prohibitis in fideicommissio poterit alienare.

15 Probatur: testatoris namque velle est, ut ejus bona extra familiam haud alienentur, ac per consequens in familia debere, assertari sua: in nostro porro facti specie uni identidem remotiori alienata bona isthæc, haud extrā familiam alienata esse differuntur; igitur defuncti velle salvaretur; ergo, &c.

DECISIO CIX.

IN Causa d. Ducis Hadriae heredis quondam D. Catharinae de Rapta suae Uxoris, cum Universitate Salerni, fuit primo dubitatum, an ipse d. Dux volens prosequi litem, quae agitabatur inter istam Ducissam, & Universitatem possit petere beneficium ad faciendas probationes. mortua enim fuerit Ducissa post publicationem in causa, &c. *Haec Antonius Capicius.*

Secundo dubitatum est in Muliere, vel Ecclesia litigantibus an lapsò quatriennio à tempore datì termini, seu publicationis in causa possint petere beneficium, utputà quia instantia fuit restaurata, vel erat facta citatio ad dicendum, & sic perpetuata, &c. *Hec Antonius Capicius hic num. 3. 4. & 5.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Restitutionis in integrum beneficium (quod in Regno primum secundumque beneficium vocitari affolet) : numquid heredi, qui in privilegiati locum susceptus esse praedicatur conveniat: utputà si in minoris, vel mulieris, vel Ecclesiae locum successerit.

S U M M Æ.

Num. 1. primae Thesis partis praedefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. secundae Thesis partis decisio.

Num. 5. ejusdem probatio.

Num. 6. tertiae Thesis partis finitio.

Num. 7. ejusdem tertiae partis probatio.

Num. 8. quartae Thesis partis decisio.

A. num. 9. usque ad finem, ejusdem probatio.

Illeguas : vel privilegium merè personale sit, ac per consequens respectu istiusmodi numero personae permiffum esse supponitur; tuncque extincta persona, privilegium identidem fore peremptum, adeoque ad haeredes minus transilire posse haud dubie reor 1.

Probatur personalia jura utpotè merè personalia de ipsorum conceptu est, de uno ad aliud subiectum haud transire posse, l. *exceptiones quae personae, ff. de exceptionibus, l. finali Cod. de fideiuss. minor. l. 4. in fine, ff. de actionibus empti, l. ejus artificii, Cod. de oper. libert. lege ejus qui in Provincia 41. §. quod si stipulatus, ff. si certum petatur; siquidem accidentiù naturam confectantur; inde fit, quod quae accidentaliter eveniunt, rei substantiam haud immutant, l. *naturalis 5. §. pavonum, ff. de acquir. rer. domin. in nostro porro casu merum personale supponitur privilegium, quod extinguitur extincto subiecto, Balduinus inffit. lib. 1. de jure naturali gentiù, & civili, pag. 31. Gellius lib. 10. mod. c. 2. edocens esse legem, ad privatum pertinentem hominem sigit. &c.**

Vel privilegium merè reale est, ac per cō-

sequens rem concomitans; tuncque ad heredem identidem transire reor 2.

Probatur: ex l. *non solum, ff. de in integrum restitutione, l. minor, §. finali de minor. privilegium namque hujuscemodi haud personae, aut rei permiffum esse supponitur; nec rem ad alium transiligrans sui naturam variare differitur, ut supra demonstratum fuit; igitur in cujus ditione res istiusmodi extare supponitur; privilegio uti queat.*

Vel privilegium & rei, & personae permiffum esse supponitur: tunc etiam ad heredem transire dubio procul reor 3.

Probatur: ad heredem namque res isthaec una cum reali transire perhibetur privilegio suo; tamen si personale extinctum esse supponatur privilegium: propterea quod realia, secus vero personalia de subiecto uno ad aliud transilire supponitur, cum personalia ad instar accidentis sint, de cujus conceptu de subiecto in subiectum transire nequit, ne sine subiecto, & substantia esse potest, l. 4. in fine, ff. de action. empti; igitur, &c.

Restitutionis in integrum beneficium minori mulieris; idque genus indultum & reale, & personale esse procul dubio reor 4. ac per consequens extinctis minore, muliere, hisce similibus reale privilegium ad heredem transire.

Probatur 1. privilegium hujuscemodi sive minori, sive mulieris idque genus permiffum, l. 1. *minoribus, ff. de minor. l. si mulier 31. ff. de minoribus, l. unica, Cod. de filio familias minore, l. 2. Cod. si minor. se majorem dixerit Antonius Faber 2. Cod. tit. 28. de fin. 1. num. 8. in alleg. pag. 133. non nisi ratione fragilitatis in-*

firmiq; iudicii concessum esse ducitur; enimverò minoris consilium imbecille, fragile, infirmumque, quam plurimis expositum captionibus; multoq; infidiis suppositum est, inde fit, quod jura pro negotiis gerendis vigesimum quintum reposcant annum, qua in aetate virilis, & legitimus robustus, ac perfectus hominis habetur status, l. cum pater 77. §. curatoris, ff. de legatis 2. l. finali, Cod. de his, qui veniant, l. lex julia, ff. ad leg. juliam de-

- adulter. Cujacius in l. 1. ff. de minor.* inspecto
 12 verò Regni jure 18. tametsi haud difficilis
 mulieres incorruptam conservant antiquita-
 tem, atque adeò semper, quæ prima didice-
 re tenent. Cicero 3. *de oratore*, en quo pã-
 cto personæ est; quatenus verò sive minor,
 sive mulier in bonis læsus esse prædicatur;
 reale ducitur, cum in hisce in integrum res-
 titutione fruuntur, *l. ait Prator, ff. de minor.*
l. 1. 4. & ultima, Cod. si adversus usucap. l. 1. &
2. Cod. si adversus donationem, l. 1. & 2. Cod. si
adversus transactionem, l. 1. & 2. Cod. si adver-
sus solutionem, l. quod si minor 24. ff. de minor.
l. ex contractu 44. ff. de re judic. cap. requisivit
1. de in integrum restit. cap. auditis eodem tit.
cap. 1. in 6. Julius Pacius centuria 3. quæst. 3.
 Duarenus *ad tit. ff. de acquirenda, cap. 10. D.*
 Josephus de Retes lib. 1. *opusc. c. 10.* alique:
 quare juremeritò cum minoris, vel mulieris
 bona ad eorumdem hæredū cum onere hoc,
 seu læsione jam patrata transilire traduntur;
 nil mirum si per ipsorum hæredes de læsione
 isthac rogatio fieri queat per text. in *l. quod*
si minor, §. non semper, l. non omnia, l. non solum
ff. de restit. in integrum, l. minor, §. finali de
minor. arg. textus in l. interdu, ff. de minor.
 13 cum univerfa jura activa, passivaque in hæ-
 redem transeant, *l. cum hæredes, ff. de acqui-*
renda hered. l. hæres in omne, ff. de acquirenda
hered. l. hæreditas 28. ff. de reg. juris, l. aristo, ff.
de iure deliberand. quare juremeritò notione
 isthac jura; authorumque opinioniones haud
 difficili pacto conciliari queunt.
 14 Probatur 2. restitutio namq; in integrum;
 sive minori, sive mulieri, idque genus per-
 missa, non nisi læsionis respectu indulta esse,
 supponitur, utpotè supralaudatis in iuribus
 demonstratum fuit, quod identidem liquet ex
 textu in *cap. auditis de in integrum restit. cap.*
cum causa 8. de re judic. cap. ad nostram de
rebus Ecclesia, cap. 1. de in integrum restit. in
6. l. 1. §. minorem, & §. verum, l. ait Prator, §.
non solum, l. pactis 28. §. si pecuniam, l. si mi-
nor, §. finali, l. si tutor 48. l. si res 50. ff. de minor.
 Hotmannus *consil. 125. Donellus lib. 21. comm.*
cap. 19. Fachineus 10. controver. cap. 1. quod
 in causa esse perhibetur; non nisi ratione in-
 firmitatis intellectus: en quo pacto, & perso-
 nam, & rem amplecti dicatur privilegium
 huiuscemodi.
 15 Probatur 3. cuncta iura & activa, & passi-
 va in hæredem transmigrantur, dicta *l. hæres*
in omne, ff. de acquirenda hered. idque genus:
 siquidem extincti personam representat, una-
 que cum ipso ducitur persona, ac per conse-
 quens eadem conditione extant, ac in perso-
 næ principalis ditione erant, *sive possessio 14.*
l. cum successores 23. Cod. de evictio. Author
est Matthæus Veseimbecius in ff. de excep. & c.
titulo 3. n. 3. igitur ius minori acquisitum ut
 sibi in integrum restitutio fiat; ad hæredem
 transire fertur: quandoquidem læsio in mi-
 noris rebus facta, cum læsione ad hæredem
 transliet, inspicito fodes Muscatellum.

parte 6. glossa in integrum à num. 2. usq; ad 7.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Beneficium restitutionis in integrum: num-
 quid hæredi minoris defuncti, tametsi ma-
 jori pendente lite convenire prædicetur.

Hæres privilegiatus haud privilegiato suc-
 cedens: ut rum privilegio uti debeat suo.

Beneficium restitutionis in integrum: an
 majori, succedenti minori, post conclusum in
 causa concedendum sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis tertiæ finitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Beneficium restitutionis in integrum
 hæredi minoris defuncti, tametsi ma-
 jori pendente lite convenire, reor.
 est Afflicti *decis. 211. Mascardi de*
prob. coluf. 1062. num. 3. Tapie in consil. mi-
nor. jur. a. num. 10. & in consil. mulieribus, n.
2. Muscatelli in praxi S. C. lib. 1. parte 6. glos-
sa in integrum, num. 4. Ricci collef. decis.
322. aliorumque, Author est Thorus comp.
decis. §. beneficium restitutionis in integrum,
an competat l. æredi, & c. l. iteris prodens præ-
definitum fuisse in S. C. haud ratione personæ
minoris, sed quia minor læsus fuerat.

2 Eodem prorsus medio thesis isthac prob-
 batur, quo facti species decisionis istiusmodi
 comprobata fuit: siquidem utrobique eadem
 prorsus urget ratio, ac per consequens eadem
 juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad legem Aquiliã,*
l. si postularerit, §. 2. & ad legem Juliam, de
adulter. l. quidam nummularios, ff. de eden do,
l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. l. à Titio, ff.
de furtis, l. illud, Cod. de sacros. Eccles. §. si igitur,
insist. quod cum eo.

3 Hæredem privilegiatum haud privilegia-
 to succedentem, utpotè hæredem minus pri-
 vilegio uti posse ius duco. est Afflicti *decis.*
212. Baldi in auth. quas actiones, in 4. & 5.
columna, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, & conf.
332. Cornei conf. 119. aliorumque. Author
est Thorus comp. decis. tomo 2. vers. benefi-
cium an dõcedi debeat alicui personæ privilegia-
te, memoras sic per S. C. prædefinitū fuisse.

4 Probatur: Hæres haud suam, aut defuncti
 personam representat, *l. hæreditas 28. ff. de*
regulis juris, verum enim verò defuncti perso-
na haud privilegiata supponitur, & c.

5 Beneficium restitutionis in integrum ma-
 jori succedenti minori, post conclusum in
 causa: numquid concedendum sit dissentio,
 est apud Authores: atqui ipse opinor. Si be-

neſcium iſtiusmodi merè perſonale ſit, quipè in iuris puncto, minimè majori concedendum fore duco: tamenſi per S. C. ſecus prædeſinitum fuiſſe teſtatur, Thorus *tom. 2. compend. decif. §. beneficia an concedenda ſint majori ſacerdoti minori poſt cōcluſionē in cauſa.*

Probatur: Quæ enim merè perſonalia ducuntur privilegia, quippe extincta perſona, deſtrudta etiamnum ipſa autumantur, *l. 4. in*

ſue, ff. de action. empti, neū privilegiorum ratio privilegiatis permiſſa, in non privilegiatis eadem urgere perhibetur: ſiquidem diſpar ratio extat, ut perpendenti liquet adeoq; diverſa iuris ſtatutio, *l. ſi ſia, ff. de manumiff. teſtam. l. ſervus, ff. de ſtat. lib. l. inter ſtipulantem, §. ſacram, de verbor. obligat. l. ſin. ff. de ritu nuptiarum*. Argum. *l. a Tizio, ff. de ſur. tit. l. illud, c. de ſacroſ. Eccleſ. igitur, &c.*

DECISIO CX.

IN Cauſa Nicolai Franciſci Follerii cum Joanne Thoma Calatau, & ſororibus, fuit dubitatum; an dictæ ſorores, quæ in Regno propter ſexum muliebrem habent primum, & ſecundum beſeficium; & ſuperſedent illud petere, poſſint cogi ad petendum; &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUGTORIS EXAMEN.

Paſſi ſpecies.

Mulieres in Regno propter ſexum fragilitatem primum, ſecundumque obtinentes privilegium, ſeu in integrum reſtitutionem; ſi hoc rogitare ſuperſedere prædicentur: nūquid ad illud petendum, vel ad actum geſtum cōprobandum aſtringi valeant, ne adverſarius in ſuſpenſo manſitet.

S U M M A.

Num. 1. Thæſis prædeſinitio.

A. num. 2. uſq; ad finem, ejuſdem probatio;

Mulieres huiuscemodi, vel ut actus cum ipſis ab adverſario celebratus firmetur, ac per conſequens in integrum reſtitutio ab ipſis poſtuletur; vel ut actus reſcindatur aſtringendas ſore duco. eſt Antonii Capicii hic memorantis ſic per S. C. ſancitum fuiſſe. *Tapia in Conſtit. mulieribus, num. 1. Urſill. decif. 369. num. 8.* aliorumque. Author eſt Thorus *compend. decif. tom. 1. §. mulier invita, an compelli poſſit ad petendum reſtitutionem in integrum.*

Probatur: nullum profeſſo iudicium inſuſpenſo; nec actus quilibet inter contrahentes celebratus in hæſitatione, numquid firmus, inſirmusque ſit, reſtare debet, ne lites in inſinitum protraherentur, nevé Jdex illuderetur, quod iuribus oppugnaret, cum Magiſtratus potius honore afficiendi, quam illuſione; hinc Cicero graphicè ſic deſcribit; *Quid enim præclariùs, digniſque inter Morales excogitari poteſt, quàm unum hominem reperiri, qui communi ſerviat utilitati, qui communia pro ſuis, ſua pro communibus habet, qui velit, & ſcias perſonam Civitatis gerere, dignitatem, decuſque ſuſtinere: quare iuremerito honorantur, qui iudicium, juſſitque in omni tempore ſactum.* *Pſal. 105.*

ſiquidem à quolibet de actu ab ipſo celebrato rogatio fieri debet, ſi aliquem læſerit ad in integrum reſtitutionem, utpote reum dānare, *l. 2. l. voluntate, l. ad reſtituendum, l. dolus, c. de reſcindenda venditione*, cum penam ſuum ſegetur Authorem, *l. ſancimus, Cod. de penis, l. abſentem, ff. cod. tit. ſin. verò ſecus, liberum ſe reddi, ut mortalium mentes quieſcant: enim verò quies, & paxque ſummopere exoptanda ſunt; hinc Cic. 1. Officiis. *Paci*, inquit, *qua nihil habet inſidiarum, ſemper eſt conſulendum*; igitur juremerito mulieres, vel ad in integrum reſtitutionem quiritandam, ac per conſequens ad actus firmitatem, vel ad ipſius actus inſirmitatem divulgandam obſtringendæ ſunt, cum id bono conſulet publico, ad quod univerſi Cives, ut Communitatis partes naturali inſpecto jure aſſervare coguntur, *l. 1. ff. ſol. ut. matrim.* Donell. in *l. dudum penul. c. de contrahend. empti. & vendit. n. 14.* Gothofredus 12. Cod. Theodoſ. tit. 19. de contrahend. empti. *l. volente 3. tom. 4. pag. 619.* hinc Cic. in *Vatin.* ibi: *Civis eſt is, qui Patriam ſuam diligit, ac bonos omnes ſalvos, incolumesque deſiderat: proptereaquod rectum, honeſtumque ducitur.* Cicero *Paradox. 1.* in iſthac judicat verba: *quod rectum, & honeſtū, & cum virtute eſt, id ſolum opinor bonum.**

Pro decif. huiusce illuſtratione.

CAPUT UNICUM.

Quicquid de muliere in Capiciana iſthac prædeſinitione prædeſinitum fuit: ſiquid in minore, pupilloque etiamnum ſancientiū erit.

In integrum reſtitutio: utrum mulieri ſenī, viduæ, & pauperi, ac ignoranti, generali in clauſula convenire prædicetur, adverſus reclamationem à Procuratore prætermiſſam.

In integrum reſtitutio: num minori ad

versus tria conformia decreta concedenda sit.
In integrum restitutio adversus sententiā
inter alios latam : an mulieri virgini (ceu
vulgò acciri assolet in capillo) interesse ha-
benti in causa concedenda erit .

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio .
- Num. 3. exploditur Capicius .
- Num. 4. Thesis secundæ prædefinitio .
- Num. 5. 6. & 7. ejusdem probatio.
- Num. 8. primæ Thesis, tertię partis finitio.
- Num. 9. ejusdem probatio .
- Num. 10. secundæ Thesis, tertię partis decisio
- Num. 11. ejusdem probatio .
- Num. 12. Thesis quartæ prædefinitio .
- Num. 13. ejusdem probatio .

 Uicquid de muliere in Capiciana,
isthac prædefinitione prædefinitum
fuit: in minore, pupilloque etiam
idem decernendum fore dubio pro-
cul opinor, est Imolæ in Clementina unica, ul-
tima colu. de in integrum restitut. contrā Ca-
picium hic, num. 2.

2 Probatur ex textu in l. Julianus, §. si quis,
ff. de actionibus empti, l. si indebitum in prin-
cipio, ff. rem ratam haberi, l. i. C. crediti evict.
pign. non debere: propterea quod eadem prorsus
urget ratio, igitur eadem juris stabilitio,
cum in integrum restitutio, & mulieri, & mi-
nori propter sexus fragilitatem convenire,
prædicetur, l. i. l. minoribus, ff. de minor. l. si
mulier 31. eodem tit. l. unica, Cod. de filio fa-
miliarum minore, l. 2. Cod. si minor se majorem
dixerit, Antonius Faber 2. Cod. tit. 28. Aef. 1.
in allegat. pag. 133. Cironius in paratit. §. de-
cretal. de integrum restit. tit. 41. pag. 105.
Donellus lib. 2. i. comment. cap. 19. Hotmanus,
consil. 125. Cujacius in l. i. ff. de minorib. Pa-
cius cent. 3. quasi 3. Duarenus ad titul. ff. de
acquirend. cap. 10. D. Josephus de Retes lib.
1. opuscul. cap. 10. igitur, &c.

3 Hinc est explodendus Capicius hic secus
docens, nemin verò Author iste addubitavit in
minore ad majorem non pervenientem,
ætatem : nam minor (inquit) beneficio re-
stitutionis in integrum derogare nequit,
quinimò eidem convenire differitur, tamen si
ipsi resignavit, Glossa in l. si intra, Cod. de
in integrum restitutione : exploditur (inquā)
quandoquidem hoc in casu bona reposcitur ;
vel actus firmus fuit, in ipsoque læsus fuisse,
sive minor, sive pupillus, sive mulier suppo-
nitur; tuncque pro actus firmitate standum
est, & in quo læsus fuit minor, idque genus,
ei in integrū restitutio fit, supralaudata jura
apud Fabrum, & cap. in præsentia, de proba-
tionibus, consil. Fedrici apostata in tit. Cod.
si adversus vocationem, Cironius in paratit.
§. decretal. de in integr. restit. tit. 41. quæ non
nisi læso permittitur, cum sit in præsum re-

stitutio statum, l. Divus, ff. de rejudicata, cap.
1. de in integrum restit. in 6. Clement. unica,
eodem tit. l. 2. Cod. si sepius in integrum restit.
posul. cap. beneficio, de in integrum restit. l. 1.
ff. qui, & à quibus appellare non licet, & his
similia, toto tit. de in integrum restit. inspicio
Cironium in paratit. §. decretal. de in integrū
restit. tit. 41. sin autem infirmus, & tunc actus
uti infirmus à Judice vulgandus est ; ne quis
in jure dicendo, in suspensus manstet, quod
juribus dissonum est, sicut perpendit liquet.

4 In integrum restitutionem mulieri seni,
viduæ, & pauperi, ac ignoranti generali in-
clausula convenire adversus recla mationem
à Procureatore pretermisam, indubie reor, est
Arias de Mesa var. res. lib. 3. cap. 44. à num.
19. ad 23. Thori in supplemen. compend. decif.
§. restitutio in integrū, an cōpetat mulieri seni.

5 Probatur in integrum restitutionis bene-
ficio à juribus mulieribus permisum, non
nisi fragilitatis ratione esse indultum suppo-
nitur, dicta l. i. & l. minoribus, idque genus.
Antonius Faber, & Cironius locis supralau-
datis: siquidem universæ fæminæ infirmi re-
putantur consilii: hinc edocent Physici apud
Philonem sermo de muliere, quod sit mas im-
perfectus; quare juremeritis quidam Phylosophus
interrogatus quid sit mulier ? respondit
viri naufragium, domus tempestas, quicquid im-
pedimentum, vitæ captivitas, quotidianum
damnum, voluntaria pugna, sumptuosus bel-
lum, bellua convivia, sollicitudo confidens, le-
gna complexus; exornata scilla, animal mali-
ciosum, malum necessarium. Max. Serm. 9.

tamen si nonnulli sunt audaces, dolose, veri-
pelles, seditioſæ, avaræ, cupidæ, curiosæ, in ar-
canis concessis infideles, importunæ, incon-
stantes, idque genus atque ratio isthac de mu-
liere, seni, viduæ, & pauperi; maximèque si sit
ignorans, verificatur : quandoquidem de ipsis
etiāmn animi infirmitas, ac sexus fragilitas
prædicetur, neu fæminæ de hisce, quæ in foro
differantur edocet esse supponitur; igitur, &c.

8 In integrum restitutio: numquid minori
adversus tria cōformia decreta concedenda sit
diffidit, est apud Authores; ito vero distinguas.
Vel de ipsius læsione liqueat ; vel non, si
primum tunc ei in integrum restitutionem
convenire, reor primo .

9 Probatur : exemplò ac læsus esse perhibe-
tur minor à jure in integrum restitutio per-
missa esse supponitur, idque non nisi ob fragi-
le, infirmumque judicium, dicta l. i. & l. mi-
noribus, ff. de minor. cap. 1. de in integrum restit.
in 6. Cironius, Antonius Faber, idque genus,
loco supralaudato ; ac per consequens haud
difficiliter decipi queunt, l. non omnia, ff. de
minoribus : quandoquidem in integrum resti-
tutio non nisi ratione læsionis enata traditur
quod accidit sine læsio isthac in contractu
interveniat, l. ait Prætor, ff. de minoribus ; si-
ve in sententia, l. i. 4. & ult. Cod. si adversus
usucapionem, in divisione, seu transactione, l. 1.
& 2. C. si adversus transactionem, in solutione,
l. 1.

1. 1. & 2. C. si adversus solutionem; in aditione, vel repudiatione hereditatis, l. quod si minor 24. ff. de minoribus, l. ex contractu 44. ff. de re iudicata. Confule Pichardum de vulgari, cap. 10. siquidem resistere is videtur (inquit Paulus) qui id restituit quod alienum est, l. 75. ff. de verborum significatione. in nostro porro themate læsus esse supponitur minor; igitur &c.
- 10 Sin læsus minimè esse supponatur minor, & tunc ei in integrum restitutionem dene-gandam fore, reor 2. quare decisio in S. C. edita, quam literis prodit Thorus in sup-plemento compend. decis. 3. restitutio in integrum, an concedi debeat minori, laudans Capicium Latro consule. 100. in facti specie isthac com-mentanda erit.
- 31 Probatur: Minor namque hoc in casu haud esse læsus supponitur; verum enim verò in in-tegrum restitutionem non nisi læso convenire sup-ponitur, utpote supra demonstratum fuit.
- 32 In integrum restitutionem adversus sen-

centiam inter alios latam, mulieri virgini (ceu vulgò acciri solet in capillo) interesse ha-benti in causa, concedendam esse existimo, est Thori compend. decis. tomo 2. 5. restit. in integr. adversus sententiam inter alios latam.

- 13 Eodem prorsus medio, quo supra commo-stratum fuit, probatur: siquidem tametsi sen-tentia lata fuisse feratur, attamen cum mulier isthac læsa esse supponatur, hinc est quod ei utpote læse in integrum restitutionem permitta-tur: quandoquidem jura læsis suppeditant, cū per in integrum restitutionem unusquisque suum reciperet jus, l. quod si minor 24. §. resti-tutio, ff. de in integrum restitut. l. unicus. C. de repu-tat. qua sunt in iudic. in integr. restit. l. sed etsi 26. §. quoties, ff. ex quib. caus. maior. Confule Antonium Fabrum 2. Cod. tit. 12. de in in-tegr. restit. minor. decis. 5. num. 2. pag. 109. & 4. ejusd. tit. 2. 1. ad S. C. Vellejan. decis. 18. num. 16. in allegat. ut fufius supra demonstratū fuit.

D E C I S I O C X I .

IN Causa Domini Antonii de Sacco cum Daniele Unico coram me extra S. C. vertente ex Delegatione Domini Viceregis, cum clausula, quod facerem iusti-tiam nomine Regio, & iam nomine Cesareæ Maiestatis. protuli sententiā: fuit dubitatum, an à dicta sententia possit appellari ad finem retardandæ executioni-s; an verò sententia ipsa habeat paratam executionem, nec possit ab ea ap-pellari, sed solum reclamari, prout fit in sententiis Principis, iuxta legem pri-mam, ff. à quibus appellari non licet, & auth. quæ supplicatio, Cod. de pre-cibus Imperatori offerendi, &c. Hæc Antonius Capicius.

A U C T O R I S E X A M E N .

Facti Species.

A Principis sententia ad Doctoris relationē causa eidem commissā cum clausula, ite iustitiam Regio promulget nomine: numquid appellari fas est.

S U M M E .

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A. num. 2. usque ad 6. ejusdē Thesis probatio.

A. num. 6. usque ad 10. ejus oppugnatio.

Num. 10. & 11. ejusdem solutio.

MAud fore appellandum; ac per con-sequens paratam habere sententiam istiusmodi executionem: tametsi ab ipsa reclamari posse, duco, est Anto-nii Capicii hæc in fine, memoratis sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: Ego decrevi sen-entiam non obstante dicta objectione esse exequē-dam, sicque factum est. est Antonii Gabrielis lib. 2. tit. de appellat. conclus. 1. Gram. decis. 35. num. 3. Mastrilli decis. Sicil. 32. num. 6. Musca-telli in praxi S. C. lib. 1. par. 7. Glossa condem-

nādo, n. 107. Riccii collect. decis. 1311. aliorūq;

- 2 Probatur: ex lege 1. ff. à quibus appellari non licet, Auth. quæ supplicatio, Cod. de preci-bus Imperatori offerendis: propterea quod ead- dem profecto hoc in Regno extare edisseritur ratio de sententia à Consiliariis vulgata Re-gis nomine, ac ab uno eodemque Consiliario, eidem dumtaxat designatæ, siquidem Consiliarii, Regis nomen representant, ac sub eodē promulgant nomine: verum enim verò à sen-tentia per Regios divulgata Consiliarios haud appellatio, aut reclamatio indulgetur. Confule de Marinis in allegat. 7. num. 2. inde est, quòd reclamatio ad priuscos retrotrahere litem fa-cessit terminos. Anton. Faber 2. C. tit. 4. de trā-fact. decis. 5. Gózález 1. decret. tit. 41. de in in-tegrum restit. cap. ex literis 4. in notis, igitur &c.

- 3 Probatur Major: Consiliarii tres, vel qua-tuor illi Regio sententiam promulgantes no-mine per modum unius se habere perhiben-tur, perinde ac si ab uno vulgatio fieret: plu-ralitas nāq; illa in facti specie isthac merè ma-terialiter se habet: quare facultas tota, quæ per illos quatuor, vel id genus, permittitur, nostro in casu per Proregem uni data esse suppo-

nitur; cum in Præregis manu sit uni, vel plu-
ribus causæ prædefinitionem indulgere;
enimvero Prærex Regni hujusce Vicarius, ac
Locumtenens est. de Ponte de potest. Præreg.
tit. 7. §. 5. num. 10. pag. 218. & idem de delegat.
caus. tit. 12. num. 11.

5 Probatur 2. Rogitadum ab adversariis est,
appellatio isthac cui usui foret? nisi, ut à
Principe, quæ per Consiliarios sancita fuere,
dignoscantur? atqui facultate isthac se abdi-
cavit Princeps, camque universim suo indul-
sit Consiliario.

6. Dices: Defensionem inspecto jure natura deberi haud dubie explorati juris esse; aut appellatum non nisi jure naturæ, debetur cum tutio sit. Cironis *in paratit. §. decre. de appellat. tit. 2.* etenim exceptionis species est, contra sententiam efficiens ut Juxdæ à quo definit alse Juxdæ, ac ejus enervet jurisdictionem.

9 nem, l. 13. Cod. Theod. *de appellat.* inde est, quod quicquid omnino appellatioe factitatum fuerit, id omnino irritum sit & inane. *cap. 1. & cap. clem. causam* 62. *de appellat.* Cironius supralaudatus. Author est: siquidem propter imperitiā, vel Judicis malitiam enata est, l. 1. *g. de appell. cap. c. in Ecclesia* 37. *ead. tit.* secus vero si sententia sit nulla: quandoquidem tūc inutilis est appellatio, scilicet, si sententia sit, contrā Sacras Constitutiones, & Canones, l. 1. *qua sentent. fine appellat. rescind. cap. 1. de sentent. & rejudicat.* vel apertam contineat iniquitatem; cum sit adversus juris ordinem, esse sententia; atque hinc fit, quod sit juris remedium, quo Judicis injustitia, vel id genus reprimatur, & contra sententiam definitivā, & interlocutoriam, *cap. 1. de appellat. in 6.* Cironius supralaudatus, *Capitulum* eligi, iur, &c.

Pro Decisi. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

IN causa per S. C. Magnæ Curia delegata: numquid ab eius decreto ad S.C. vel ad Delegantem detur reclamatio.

Reclamatio à Delegati Principis sententia, tamen de alicuius Supremi Tribunalis cætu fit, cuius fori sententiæ paratam habent executionem: utrum iudicatum suspendat.

S U M M Æ.

Nu. I. primæ Thæsis 1. partis prædefinitio.

Num.2.secundæ Thes. 1.partis decisio.

A'num.3.usq;ad 7.utriusq:partis probatio:

Num.7, 1. secundæ Thesís partis finitio.

A num. 8. usq; ad fin. secū dē Thesis partis de-
cisio, ac decisionū oppositarū cōciliatio.

I N causa per S.C. Magnę Curię delegata: numquid ab eius decreto ad S. C. vel ad delegantem detur reclamatio, diffin-
guendum est: vel in causis arduis ver-
samur, ac summę ponderationis, & tunc à
decreto per Magnam Curiam Vicarię edito,
instante Fisco, legitima ducitur ad delegan-
tem reclamatio.

2 Vel de causis levioribus fermo est, & revertà à decreto per M. C. V. emanato, ad S. C. fieri reclamationem fas est.

3 Ultraque eodem prorsus medio probatur
thesis : ubi enim causæ arduæ esse supponuntur, ac à Principe M.C.V. designatæ fuisse, toties à Delegato ad diligentem recursum fieri debeat, cum delegantis iurisdicção non nisi à delegatæ dimanet, adedque unâ cum ipso autumatæ persona : siquidem in arduis cau-

4 sis specialis Principis notio, ac iudicium re-
ponitur, ne delicta atrociora per iniquos mi-
nistras impunita restent, vel mitius plec-
tantur, quod per absurdum foret, l. nihil in-
zereff, ff. de adulter, l. si quamquam in fine, C. de
Episcopis & Clericis, cap. non afferamus
24. quæst. 1. l. sacrilegii 6. ad l. juliam pecul.
l. ante facta 16. l. moris 9. §. finali, de penis, l.
capitulum 28. §. finali, l. in servorum 10. de pe-
nis, l. 108. de regulis juris, l. quidam, eodem
tit. l. 1. in auth. ut defun. l. servos 8. Cod. ad l.
jul. de vi publ. in lege 7. de fcar. l. respiciendum
11. §. finali, de penis, l. 2. §. finali, ff. de iure Fi-
fch. Consule Stephanum Forcatulum ad com-
ment. tit. de iust. & iur. in l. justitia est 10. n. 7.
pag. 65. & 66. Vsesimbecium eodem tit. nu.
11. Donellum in l. possitibus unic. Cod. ex delict.
defunctor. & c. nu. 11. Tiraquellum de penis

5 *caus. 31. num. 20.* propterea quod bono expedit publico, ut delicta haud imparem solvantur, luanque penam, *l. ita vulturatus, ff. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem aquilam, l. dicitatio, s. quod illicitè, ff. de publicanis, l. congruit 13. ff. de officio Praefidis, l. sticum, s. amest, ff. de solutionibus, idque ge-*

6 nus; inde est, quod tametsi pueris crimen im-
putari non possit, idque non nisi ob deficien-
tiam animi peccandi, *can. nunc 3. quæst. 1.*
addeq; in ip[s]is mortuum est peccatum, cum
legibus subiecti non sint, D. Hieronymus in
*epistola ad Romanos cap. 7. Liquid infans, ff. de
rei vindic. cap. 2. de delictis pueror.* attamen,
secus est ediditum de impuberibus doli
capacibus, & pubertate proximis, qui iuxta
leges 12. tabularum Prætoris arbitrato ple-
duntur, alii sine strepitu, & figura iudicii, sine
infamie periculo; non quæstionibus, sed feru-
la, & habena, idest loro, seu scutica, *l. 1. §. im-
puberis, ff. ad syllaniam.* que sunt arma peda-
gogorū; Martialis vocat ferula scutillas, *scptras*
pe-

pedagogorum lib. 10. epig. 62. Cironius in paratiel. 5. lib. decretal. de delictis pueror. tit. 23. pag. 426. igitur instante Fisco, hoc in casu ad delegantem potius, quam ad S. C. recursus fieri debet; sed verò edificandum ubi in causis infirmæ ponderationis versamur: propterea quod in hisce tacite videtur Principis vel, ut per S. C. procedatur. inspicito Thorii in supplemento dec. vers. appellatio in causa delegata per S. C. M. C. V. & vers. reclamatio interposita à decreto M. C. V. ubi sanctum refert verbo terminus, quod non reperi.

8 Reclamatio à Delegati Principis sententia, tametsi de alicujus supremi Tribunalis cætu sit, cujus fori sententiæ paratam habent executionem: utrum judicatum suspendat; distinguendum est, vel Princeps delegato omnimodam dederit facultatem, despoliando se, prorsus à falce hoc, ita ut nomine suo sententiam ferret, & tunc reclamatio ab hac sententia haud ejusdem vim suspendit, ut perabundè supra dictatum fuit: tametsi ad eundem delegatum reclamatio fieri possit, ut potè in-

decisione isthac Capiciana prædefinitum fuit.

9 Vel Princeps tametsi Delegatum designavit: attamen haud omnimodam ipsi communicavit dictionem, aut illam simpliciter stabilierit, & tunc ad Principem indubiè fieri potest, ac per consequens reclamatio isthac sententiæ valorem suspendit, & sic commentanda erit S. C. decisio, quam refert Thorus compend. decis. tomo 1. §. appellatio à sententià delegati Principis quantumvis sit de gremio, laudans Rovitum in prag. 5. nu. 16. de officio S. C. quare distinctione hac conciliatæ restant hujusmodi S. R. C. prædefinitiones, quæ vi-

10 debantur oppositæ: siquidem Capiciana eliquitur, ubi ipsi delegato à Principe omnimoda data sit judicandi facultas; ac per consequens omnino se judicandi facultate, & ad se

11 appellandi Princeps abdicavit; decisio verò, quam refert Thorus, laudans Rovitum ritè commentanda est, ubi Princeps illiusmodi facultatem ad se reclamandi minus à se abdicasse supponitur.

DECISIO CXII.

IN Causa Abbatis Francisci de Mastrillis de Nola Clerici, ac beneficiati inculpati, seu querelati, ac inquisiti de assassinio, in personam Domini Gentilis de Albertinis: dubitatum est, an Magna Curia Vicariæ, in qua ob causam prædictam sita carceratus, debeat ipsum remittere ad Judicem Ecclesiasticum, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Judex Secularis: numquid Clericum beneficiatum penes se in vincula inieciū de assassini reatu inculatum noscere queat; ac per consequens per sententiam declaratoriam illum assassini crimen patrasse divulgare, penamq; ei debitam infligere.

S U M M E.

- Num. 1. r. decisionis opinatio affirmativa.
- Num. 2. ejusdem Placiti fundamentum.
- Num. 3. 2. prædefinitionis scētia negativa.
- A. nu. 4. usq; ad 10. ejusd. opinatiōis motivū.
- Nu. 10. argumēti adversæ opinionis solutio.
- Num. 11. Auctoris excusatio.

Ro hujusce prædefinitione duo extāt Auctorum placita, unum affirmantium, inter quos est Capicius hic, num. 7. memorie tradens, sic per S. R. C. sanctum fuisse, ibi: *Sacr. Conf. vocavit, quod Magna Curia possit procedere, & cognoscere ipsa, & sententiam declaratoriam ferre: ex quo habet causam in manu, & quod capis Clericum*, quod etiamnum docet idem Author dec. 115. num. 25. quod placitum sedantur Julius Cla-

rus in §. finali quæst. 36. num. 2. Farinac. in traç. de inquisit. quæst. 8. num. 86. Antonius Gabriel lib. 7. tit. de malefic. conclus. 1. nu. 28. Muscatellus in prag. criminal. rubric. de homicid. med. assassini. num. 86. Covar. lib. 3. var. resol. cap. 20. num. 10. Marius Italia in traç. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 5. num. 152. alique. Thorus tomo 1. compend. decis. §. Iudex secularis, an possit sententiam declaratoriam proferre, declarando Clericum inquisitum.

- 2 Placiti hujusmodi fundamentum est, ex textu in cap. 1. de homicidio in 6. ubi idem est prædefinitum. quod etiam ratione probant, quatenus per Clerici assassini capturam fit competens Judex.
- 3 Alterum verò denegantium, inter quos sūt Scaccia, Barbofa, Theaurus, Castillo, Decius Martæ idq; genus.
- 4 Horum motivum est, quatenus Clerici divino inspecto iure à laicali exempti sunt jurisdictione, Belarminus tomo 1. controvers. lib. 1. de Clericis, cap. 28. Sotus in 4. dist. 25. quæst. 2. art. 2. Carleval. de iudiciis tomo 1. disp. 2. nu. 395. Suarez adversus Regem Angliæ lib. 4. cap. 9. Germonius lib. 3. de sacror. immunit. cap. 15. aliiq; id fuscè probantes: inde est, quod Clericus de omni crimine coram Ecclesiastico

stico conveniri debet Iudice, adverſa minùs obſtante conſuetudine, tex. eſt in *cap. de preſbyteris* 28. diſt. cap. ſatis 7. diſt. 97. cap. 1. c. nulla 6. cap. nullus 8. cap. relatum 14. cap. Clericus 48. & forè per totam 12. qu. 1. c. ſicut 15. 96. diſt. cap. 1. cap. 2. & ſin. 21. qu. 5. Concil. Carth. 3. can. 15. Trid. ſeſſ. 25. de reform. c. 15. Anſalduſ de iuriſdict. part. 1. cap. 2. cum ſeq. Robertuſ lib. 1. rer. iudic. cap. 6. Guazinuſ de deſenſ. reor. deſenſ. 1. cap. 2. Solorz. tomo 2. de iure ludi-
 5 *diar. lib. 3. cap. 27.* idq; genus. ratio cur per S. C. ſecus prædeſinituſ fuit, quatenus Clericuſ beneficiatuſ in vincula iniectuſ, eſt in ſeculariſ Iudiciſ ditione; cum per capturam Iudex cõpetentſ fiat, adeoq; nil mirum ſi in cauſa iſthac procedere valeat: enim verò id merum ducitur figmentum; quandoquidem pura in vinculis iniectio hauð competetẽ parturit Iudicem: competentem gignere Iudicem eſt in iſis, quæ merè extant laicalia, ſecus verò in ſpiritualibus. rogitandum ab adverſariis eſt:

7 poteſt ne Clericuſ ſuo reſignare privilegio? quippe negativum foret reſponſum, *cap. ſi diligenti, de foro competentis, text. in cap. inolita* 42. cap. placuit 43. 11. quaſt. 1. cap. 2. & 3. 9. qu. 2. cap. ſignificati, *de foro competentis, cap. ſignificaverunt, de iudic. in 7. compil. Faber lib. 22. coniecl. c. 7. P. Gregoriuſ lib. 2. partit. tit. 9. cap. 11. Fachineuſ lib. 8. controver. c. 4. Cironiuſ ad tit. de paſſis, Suarez in deſen. fidei lib. 4. cap. 31. Donelluſ lib. 17. comment. c. 20. verſ. illud:* cum propter Clericatuſ dignitatem ſpiritualis facta ſit reſque de ipſiuſ conceptu in Dei dominio eſt, *ſ. ſanctæ, & ſ. ſacræ*

8 *rei, inſtit. de rerum diſpoſione:* etſi per ſecularem Clericuſ aſſumtuſ in vincula inicii poſſe Iudicem, ac ad Eccleſiaſticuſ; ut condignam luat pnam mittere; idque non niſi ex Pontificiſ permiſſu, ſecus verò aliquam habere de ipſo notionem; cum reſpectu hujuſce incapax ſit, quod identidem liquidd cõſtat ex textu in *cap. cum non ab homine, de*

9 *iudic. ſic poſtmodum ab hiſce eſt petendũ, eſt ne beneficiatuſ Clericuſ? eſt ne ſpiritualis perſona? gaudet ne canonis, foriq; immunitate? eſt ne immunis, divino attento iure à iuriſdictione Eccleſiaſtica? ſi ſit ob patratum degradandus delictum: numquid per laicalem degradandus ſit Iudicem? quæ cum ita ſint laicum incompetentem fore Iudicem nemo eſt neſciuſ.*

10 *Nec obſtat textuſ in cap. 1. de homicidio, in 6. ſiquidem alio in caſu eſt; cum in ipſo per Innocentiuſ IV. nulluſ de laico Iudice ſermo habetur, qui Clericuſ aſſumtuſ per ſententiam declaratoriam dignoſcat; aſt dũtaxat Pontifex ibi prædeſinit, quocuſq; Eccleſiaſticuſ, ſeculareſve aſſumtuſ crimem patrantuſ ipſo facto cenſurarum penſum eſſe, dandoſ; ac in depoſitionem pnam incidere, quem textum fortaiſſis Regens de Franchiſ minus ritè commentavit.*

11 *Quid vero in hiſce placitiſ ſanciedũ ſit, tu mi Lector Iudex eſto; enimvero inter ſcopuloſ verſamur binuſ.*

Pro Deciſ. hujuſce Illuſtratione.

CAPUT UNICUM.

Iudex laicuſ circa bullaſ falſaſ per Clericuſ inquiſitoſ præſentataſ: numquid competens ſit Iudex?

Iudex ſeculariſ ſi incidens in cauſa merè Eccleſiaſtica ad Iudicem Eccleſiaſticuſ remittat: utrum interea in præſata cauſa ſuperſedere debeat.

S U M M E.

Num. 1. primæ Theſiſ 1. partiſ deciſio.

Num. 2. ejuſdem probatio.

Num. 3. & 4. ſecundæ Theſiſ 1. partiſ prædeſinitio, authoriq; placita enumeratũ.

Num. 5. primæ Theſiſ 2. partiſ deciſio.

Nu. 6. ſecundæ Theſiſ 2. partiſ prædeſinitio.

Num. 7. ejuſdem probatio.

Iudex laicuſ circa bullaſ falſaſ per Clericuſ inquiſitoſ præſentataſ: numquid competens ſit Iudex; diſtinguendũ eſt; vel liquidd conſtat clericali fore inſignitum dignitate, erroneaq; deinde præſentataſ ſeculari Iudiciſ ſcripturaſ fecerit; tuncq; per ſecularem hauð dignoſci poſſe Iudicem hauð dubiè reor 1.

2 Theſiſ iſtiusmodi ſæpe ſæpiuſ commonſtrata fuit; cum Iudex laicuſ reſpectu Eccleſiaſticæ perſone incompetentſ, incapaxq; ſit. Conſule Gonzalez 1. decretal. in cap. ad inſtrum. 3. nu. 12. tit. 4. de conſuetudine pag. 164.

3 Vel hæſitatio habeatur: numquid Clericuſ ſit, nec ne, & tunc diſſentio eſt apud Authoreſ: enimvero nonnulli ſentiunt, hanc notionem ad laicum ſpectare, edocenteſ, poſſeſſionem pro Iudice laico extare, cum Clericatuſ ſit quid facti, ac per conſequenſ probatione indiget: quæ enim facti ſunt, probari necceſſũ eſt, *l. in bello, ſ. facta, ſ. de captivis, & poſſim. reverſ. l. ſi emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de prob. l. quæcumque, ſ. finali, ſ. de publican. l. aſſecuratio, C. de non numerata pecunia, c. cum Joanneſ, ſ. verum, de ſide inſtrum. cap. licet de conſtit. in 6.* ſecus verò ſatentur Doctoreſ alii, ediſſerenteſ, agnitionem hanc ad Eccleſiaſticuſ pertinere Iudicem, cum Clericatuſ agnitio ſpiritualiſ ſit; inde eſt, quod ad competentem ſpiritualẽ ſpectat Iudicẽ. quid verò in hiſce ſententiſ decernendũ ſit, tu mi Lector Iudex eſto.

5 Iudex ſeculariſ ſi incidens in cauſa merè Eccleſiaſticam ad Iudicem Eccleſiaſticuſ remittat: numquid interea in præſata cauſa ſuperſedere debeat; diſtringendũ eſt, vel cauſe deciſio per ipſum efficienda ab hoc incidenti pendet. vel connexionem cum ipſo obinet; tuncq; incidens hujuſcemodi ſuperſedere cogit Iudicem; alioqui fruſtra iudicaret; utpoſe ex ipſiſmet liquidd liquet terminare hoc in caſu S. C. deciſioneſ commẽ-

tandæ sunt; præsertim de Franchis *dec. 512.*
6 Vel istiusmodi incidens merè extrinsecum,
atque aded materialiter ad causæ decisionem
se habere edisseritur; tuncq; hoc minus obstā-
te ad causæ prædefinitionem pergere potest.

7 Probatur: incidens hoc per Iudicem Secu-
larem expectare, terere tempus frustra foret:
quandoquidem merè impertinenter, atque
extraneum ad causæ prædefinitionem se ha-
bere supponitur; igitur, &c.

DEGISIO CXIII.

IN Causa Baliorum Filiarum quondam Magnifici Iacobi Carrafe præten-
dentium velle alienare Castrum N. quinque millium, & partem Castrî Rasi
ob evidentem pupillæ utilitatem, cum ex eis repetitur maius pretium; quam
estimata fuerunt; dubitatum est, an super hac alienatione S. C. interponere
debeat decretum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Judicis decretum super feudorum alienatione
per pupillæ balios faciendâ, opinantes id in
evidentem fore pupillæ utilitatem, cum ex
ipsis majus reperitur pretium, quam estima-
ta fuere feuda: numquid necessarium sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usq; ad 7. ejusdem probationes.

A' num. 7. usq; ad finē oppugnatio, & solutio.

Tamet si haud fore necessarium de-
cretum per S. C. fuisse prædefinitum
litteris prodit Antonius Capicius
hic, in finz; ibi: *major pars domino-
rum votavit, quod decretum non sit interpo-
nendum; vota tamen scripta non fuerunt,*
quam prædefinitionem sectati fuere Meno-
chius de *arbitr. judic. lib. 2. centuria 2. casu*
171. num. 62. Mastrillus decif. Sicilia 121. nu.
2. Riccius collect. decif. 345. Joannis Frācisus
de Castillo decif. Sicilia. 18. num. 22; verumta-
men in iuris puncto quispiam publicis in
thesibus secus defendere potest.

2 Probatur ex textu in *lob. as alienum, C. de*
prædiis minorum, l. magis puto, §. si as, ff. de
rebus eorum, l. si fundus sit sterilis, eodem ti-
tulo. Author est Antonius Capicius *hic, nu. 6.*

3 Probatur 2. Quælibet pupilli, vel minoris
feudorum alienatio, cuiuscumque generis sit
Judicis decretum reposcit *l. 16. C. de auth. tu-*
tor. l. cum plures, §. non licet, ff. eod. Hotmanus
cons. 13. nu. 19. Antonius Faber in iuris pruden-
tia, tit. 11. de tutelis, princip. 8. illat. 62.
Balduinus 2. instit. tit. 8. quibus alienare li-
cet, vel non. Pichardus instit. lib. 2. tit. 8. quibus
alienare licet in §. nunc admonendi, num. 10.
l. Imperatoris 1. per totam, ff. de rebus eorum,
qui sub tutela, & c. l. prædiorum, l. si prædium,
l. non solum, C. de prædiis minorum, l. 1. & l.
magis puto, §. ne passim, ff. de rebus eor. Hot-
manus cons. 52. in princ. num. 4. & cons. 125.

in princ. Anton. Faber in iuris prudentia, de
tutelis, princ. 6. illat. 36. in princ. Adicius decif.
87. Paul. de Castr. in l. cum hi, §. si Prator, ff.
de trans. in verò interest, Pupilli rem, quam
à Patre, aliiq; majoribus suis, aut aliunde
acceperit ei salvam, integramque aservari
potius, quàm ullum pati damnum, ac deinde
agere, ut indemnitate consequatur, dicta l.
1. & tot. tit. de reb. eor. qui sub tutel. vel curat.
sunt, l. 1. & tot. tit. C. de præd. minor. idem fu-
pralaud. Author est; idque non nisi ob ipsorū
fragile, infirmumque iudicium, l. 1. §.
nam cum de minoribus. Iustinianus in
nov. constit. 72. Donellus comment. jur. civ.
lib. 21. cap. 7. num. 7. Balduinus 1. institut. tit.
13. de tutelis, vers. qui propter aetatem se
defendere nequit. Stephan. Bodeus instit. eod. §.
5 *est autem tutela propterea quod Iudici lique-*
re debet: numquid bonorum pupilli, vel
minoris alienatio ipsidem utilis sit nec idē
supralaudatus Faber, qui prudenter hac in re
se gerere debet, ne pupilli, minorisve bona
deperdantur: quo patefacto, consulto, proba-
toque ad decreti efformationem contendē-
dum erit: siquidem tunc perfectè fundus suo
perhibetur munere; hinc Cic. pro Rabir.
posth. Est sapientia Iudicis in hoc, ut non solū
quid possit, sed etiā quid debeat ponderare: nec
quantum sibi permissum, meminērit; sed etiā

6 *quatenus commisi sum sit: tamen denegandū*
non sit, quod ubi haud obscurè patet utilem
pupilli bonorum fore alienationem (ut in
nostra facti specie esse supponitur) toties fru-
stratorum redderet Iudicis decretum, l. 22.
C. de administr. tutor. l. ult. C. quando decreto
opus non est, ubi eleganter Cujacius in eod. tit.
lit. E. tom. 3. siquidem decreti finis minimè
adesset: verumtamen quia fraudes in aliena-
tionibus istiusmodi verificari possunt, uti nos
experientia edocet: jure merito Iudicis decre-
tum in hisce reposcitur, quod in praxi pro-
culdubio servandum esse duco, dicta l. 16. &
l. cum plures, & Authores supralaudati.

7 Dices: Obstat textus in *l. cum in, §. causa*
transactiois, ff. de transactionibus, ubi absq;

decreto transigere inhibitus, transigere potest si suam meliorem faceret conditionem, & textus in *auth. item si pradium, C. de sacrosanctis Ecclesiis*, in quo memoria proditum est, quod Ecclesia tamen si immobilia bona alienaret vetita sit, *extravag. ambrosiæ, de rebus Ecclesiæ alienandis, vel non. Trid. sess. 22. cap. 21. cap. quisquis 37. cap. Abbatibus 41. cap. sicut 49. cap. non liceat 62. & serè per totam 12. quest. 2. cap. possessiones 92. 16. quest. 1. cap. 10. 16. quest. 3.* Consule Petrum Gregorium lib. 1. de Republ. cap. 3. Gonzalez, Cuiacium, Grannanietum in cap. nulli 5. de reb. Ecclesiæ alienand. vel non. Ambrosium offic. lib. 11. cap. 15. Socrat. lib. 7. cap. 21. Evagr. lib. 4. cap. 24. attamen si sterilis sit, firma est alienatio, dummodò rei sterilitas, & probetur, & superioris licentia obtenta sit, cap. ad aures, de reb. Ecclesiæ alienand. vel non. cap. sine except. cap. terrulas 12. quest. 2. cap. per tuas 5. de donat. cap. 2. de feud. cap. ut super, §. possessiones, de rebus Ecclesiæ alienandis, vel non, & c. Sarmiento lib. 3. selett. cap. 7. Pichardus in §. adde autem, in §. de locat. & conduct. num. 29. & 44. Amaya in lult. C. de vendition. rerum fiscal. lib. 10. ex num. 46. Alteserra in cap. possessiones 10. de rebus Ecclesiæ & c. igit. & c.

8. Supralaudatus textus ritè interpretatione patitur hanc: ubi id iudici ordinariè, clarèq; liquet, ac per consequens ejus postulatur assensus, qui per ejusdem commonfrari debeat decretum, cum sit quid faci: quæ enim faci extant, probatione indigent, *in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. reversis, l. si emancipari 9. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumq; §. final. ff. de publican.*

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Decretum in rei pupillaris distractione, extante ejus maxima utilitate: numquid interponendum, ac permittendum erit?

Judicis decretum ad unius Creditoris instantiam, super pignoris alienatione interpositum: utrū cæteris aliis prosit Creditoribus, minùs obstat debitoris contradictione, prætextu attetati circa decreti interpositi infirmitatē.

Decretum si binis ex causis latum esse feratur, quarum una vera, altera verò falsa sit: an illa ex causa, quæ vera esse supponitur, sustinendum sit: quidvè prædefinendum, quoties plura cōtinet capita: quidvè postmodum, si individua autumetur materia.

Judicis decretum in minorum contradictionibus: num vel præcedere, vel intercedere, vel subsequi valeat actum.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
Num. 2. ejusdem probatio.
Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.

- Num. 4. ejusdem probatio.
Num. 5. primæ Thesis, tertie partis finitio.
Num. 6. ejusdem probatio.
Num. 7. & eundē Thesis tertie partis decisio.
Num. 8. ejusdem probatio.
Num. 9. Thesis quartæ prædefinitio.
Num. 10. ejusdem probatio.

Decretum in rei pupillaris distractione, extante ejus maxima utilitate interponendum, ac permittendum fore arbitror, uti defacit prædefinitum refert Thorus *compend. decis. romo 3. §. decretum an erit necessarium in distractione rei pupillaris.*

2. Probatur: Quelibet pupillaris rei distractio pupillo utilis, permittenda erit, *d. l. 22. C. de administr. tutor. & d. l. ult. C. quando decreto opus non est.* Inspicito supralaudat. Cuiaciū eod. tit. lit. E. pag. 614. tom. 3. quod Judicem haud fugere debet, *d. l. 16. & d. l. cum plures*, idque genus Authores supralaudati: alioqui pupilli conditio deterior fieret, quod juribus obnoxium foret, *l. minor autem 18. l. minor 35. ff. de minor.* Antonius Faber 8. C. tit. 3. unde vi, def. 24. num. 13. in allegat. propterea quod jura pupillorum, minorumq; & jura, & personas, quammaximè defensant: tamen si utilitas isthæc Iudici haud ignorata esse debet, ut decretum per ipsum interponi possit; igitur, & c.

3. Judicis decretum ad unius Creditoris instantiam super pignoris alienatione interpositum: cæteris aliis prodesse Creditoribus, minùs obstat debitoris contradictione, prætextu attentati circa decreti interpositi infirmitatem, reor. est Thori *compend. decis. romo 3. §. decretum Judicis interpositum ad instantiam unius creditoris*, literis mandantis sic per S. C. prædefinitum fuisse. Marciani *conf. 19. verbo Creditores.*

4. Probatur: Hoc in casu par potius urgere supponitur ratio: siquidem istiusmodi decreti pro uno Creditore interpositi; etiamnum pro aliis (si eadem militaret ratio) fieri deberet, igitur ne istiusmodi tēpus frustra teratur, aliud expectando super eadem re Judicis decretum; juremerito decretum per unum Creditorem interpositum, cæteris aliis prodesse par esse habet enim per modum unius, alioqui circulus foret vitiosus, tum quia ferret plures, quæ per unum fieri queunt; siquidē cuncta illa, quæ frustratoria esse perhibentur, rescandæ, reiiciendæque sunt, *l. 1. §. quibus, C. de novo Cod. l. fin. C. qui admitti ad bon. posses. l. hac stipulatio, §. Divi, ff. ut legator. nomine caveatur, & in proemio decretal. ibi: rescatiss superfluis.* Clem. exivi, §. quamvis, ff. de V. S.

5. Decretum si binis ex causis latum fuisse feratur, quarū una vera, altera verò falsa sit: numquid illa ex causa, quæ vera esse supponitur, sustinendum est: quidvè prædefinendū, quoties plura cōtinet capita: quidvè postmo-

dū si individua autumer materiam pro queis prædefinendis, distinguendum est; ubi materia individua esse supponitur, toties si una in parte foret, infirmum decretum, in totum quippe infirmum esse puto. i. est Bartol., Abbatis, Castrensis, Soccini, Putei *decis.* 315. lib. 2. de Franchis 173. num. 4. aliorumque, Author est de Marinis *observat. ad decis.* Revert. 31. num. 1.

6 Probatur: Individuum qua individuum est, nullam pati perhibetur divisionem: nam aliquin ejus essentia pessundaretur, quæ indivisibilitatem involvit, ac per consequens esset haudque foret infirmum decretum, quæ bina involvunt pugnantia, quæ & a cunctis juribus, & a Philosophis exploduntur. l. *scriptura*, C. de fide instrum. cap. imputari 13. eod. tit. ubi Cujacius lit. D. & E. tom. 3. igitur, &c.

7 Ubi decretum plura contineret divisibiliter capita inter se sejuncta, dissectaque; toties potest esse firmum in uno, infirmum verò in alio, si veritas pro uno habeatur capite. est Cornet *conf.* 49. num. 15. lib. 2. Gabrielis *conf.* 56. num. 19. lib. 1. Cancer. *conf.* 33. nu. 20. Author est supralaudatus de Marinis num. 2. l. etiam si 29. §. 1. ff. de minoribus. l. quædam mulier 41. ff. famil. erisc. per tex. in l. labeo 25. in princ. de recep. arbit. l. ult. de jur. patr. Argum. l. penult. C. de transact. l. 1. ff. de re judic. l. 3. C. de sentent. Consule Cujacium in lib. 23. Paul. ad edict. ad l. in hoc judicio, fam. erisc. und. per tot. & signanter lit. E. pag. 1132. tom. 1. Antonium Fabrum 3. C. tit. 2. de sportul. & sumpt. definit. 7. num. 7. in allegat. & lib. 7. ejusd. tit. 26. de appellat. & c. def. 20. num. 1. in allegat. adinstar decreti, quod si binis ex causis latū esse reperitur, una falsa, altera verò veras; dubio procul ex una sustinebitur causa, ac per consequens ex falsa haud

infirmatur, est Innocentii penes eundem, nu. 1.

8 Probatur: Ubi aliqua divisibiliter inter se extare supponitur, toties unus pars impertinet se habet alterius respectu, ac per consequens veritas, vel falsitas unius, impertinet, atque adeo materialiter se habet alterius respectu; inde est, quod in hisce diversum est iudicium, Argum. l. 3. §. iudicio contrario, ff. de contrar. action. tutel. l. proinde, ff. ad leg. Aquilianam, l. ead. actum, ff. de negotiis gestis, cap. translatio, de constit. cap. præterea, de officio delegati, §. 1. & c.

9 Judicis decretum in minorum contractibus, sive præcedat, sive intercedat, sive subsequatur fore firmum indubiè censetur, est Pauli de Castro in l. a fort. ff. rem ratā haberi. Alexandri in l. sciendum, num. 28. ff. de verborum oblig. Naëce *conf.* 126. num. 6. vol. 1. Vivii *decis.* 130. num. 1. Ursilli ad Afflicti *decis.* 353. nu. 9. de Franchis *decis.* 242. nu. 6. idque genus. Author est de Marinis *resol. lib.* 2. c. 116. nu. 12.

10 Probatur: Sat est enim quod Judicis decretum (moraliter loquendo) minoris contractui inesse prædicetur, quod quippe verificari ducitur, sive paulò ante, sive in eodem, sive post actum interponatur decretum, juxta tritum dictum illud: quod parum distat, nil distare videtur; siquidem seu ante, seu post, sive in eod. interponatur actus, semper salvatur finis ille, propter quē ipsi interponere debet decretū, ut scilicet ab ipso inspicatur Judice: num alienatio illa pupillo utilis necessariaque sit, an verò eidem damnosa: cum in cunctis dispositionibus, prædefinitionibusve sat sit si legum finis salvetur, diximus, ff. de excussatione tutor. l. 1. C. de excuss. rei judic. l. ex imperfecto, ff. delegat. 2. l. rem novam, §. fin. C. de judic. l. sed & si quis, §. 1. ff. de usuf. uct. §. omne autē ius, insitit. de jur. natur. al. gentiū, & civili, c. fraternitati, §. fin. de frigida, & malefic.

DECISIO CXIV.

AN Coetus D. Cardinalium Sede Vacante possit restituere, & habitare Cardinales privatos per D. Papam Julium saltem ad vocem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Cardinalium cætus Sede vacante: numquid Cardinalitiam dignitatem alicui à Pontifice prædecessore despoliato, saltem quodam Pontificem deligendum restituere queunt.

S U M M E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usq. ad §. ejusdem probationes.

Num. 5. Thesis impugnatio.

Num. 6. ejusdem solutio.

Eu juxta urgetur causa, seu non, ac per consequens inspicitur Cardinalitia jurisdictione, Sede vacante in priscum

aliquem Cardinalitiam despoliatum dignitate redigi posse statum, per Cardinalium Collegium, haud dubiè reor; inspicito quæso Antonium Capiciam hic universum utriusque partis rationes referentem. Auctores extant Thorus *compend. decis.* 8. Cardinalium cætus Sede vacante, an possit restituere. Riccius *colle. decis.* 120.

2 Probatur ex textu in cap. Constantinus 97. distinct. cap. Ecclesia habet Senatum in principio 11. quæst. 1. cap. licet, de electione, idque genus. Author est Capicius *hic*, num. 3. siquidem Cardinalium cætus extincto Pontifice, suo in genere Pontificiam adipiscitur jurisdictionem,

& collectim Divi Petri Sedem representant: quod ritè etiamnum arguitur ex iporum electione: siquidem si ad Pontificem deligendum dissidia inter ipsos suborta esse prædicetur; sanè alios deligere possunt Cardinales; igitur si alios creare valent, cur despoliatos in priscum redigere nequeant statim? Cajus lib. 1. *Regularum*, l. *omnia*, de reg. iur. Petrus Faber ad l. 35. de *diversis reg. iuris*; quandoquidem eadem arguitur, supponiturque in ipsis virtus: cum utrobique per urgeat ratio; inde fit eadem juris statutio, *l. his solis*, vers. *satis etiam cautè*, Cod. de *revocandis donat. l. item veniunt*, §. *ait Senatus*, ff. de *petit. heredit. l. illud*, ff. ad l. *Aquil. l. si postulaverit*, §. 2. ff. de *leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios*, ff. de *edendo*, l. *nauta*, §. *fin. ff. nauta cap. l. à Titio*, ff. de *furtis*, l. *illud*, C. de *sacrof. Eccles. §. si igitur*, *insit. quod cum eo*: quare extindò Pontifice nemo est Cardinalibus Superiori cum iporum caput, omniumque Baptizatorum, Pontifex sit, *diff. 19. cap. in memoriam, diff. 40. cap. si Papa, diff. 96. cap. Imperator, cap. numquam*, cap. *Constantinus il. 1. & il. 2. Calistus 1. epistol. 1. Benedictus III. epistol. 1. Gregorius XIV. epistol. unica. Nicolaus I. epistol. 2. 3. 6. & 8. Gregorius VII. lib. 1. epistol. 60. Concil. Roman. sub Sylvestro cap. 20. Concil. Roman. sub Sixto III. Concil. Rom. 3. & 4. sub Symmacho cap. in nomine diff. 96. cap. in scripturis*, cap. *sicut quavis extra, de majorit. & obediunt. Innocentius I. epistola 18. Concilium Constantinopolitanū 4. General. 8. cap. 2. & 3. cap. rogamus 24. q. 1.*

4. Tamen si haud denegandum sit per Pontificem, despoliatum in priscam haud redigendum fore dignitatem, non nisi ob summam necessitatem, utputà ad sedanda dissidia, quæ inter Cardinales, Principesque suboriri assolent. Augustinus Barbosa de *iure Ecclesiast. 10. 1. cap. 3. de Cardinalibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, num. 1. & 2.* siquidem utpotè per Pontificem despoliatum ineptè ad Cardinalitium splendorem exercendum arguitur.

5. Dices: Obstat textus in *Clementina ne Romanis*, verbo, *initium*, eodem tit. cap. 1. de *scism. lib. 6. §. omnem personam*, igitur, &c.

6. Textus huiuscemodi in alio extat casu, nec loquitur etiam si iusta habeatur causa: siquidem tunc procul ab ullo dissidio deligere possunt: quandoquidem longè diversa isthac edisseruntur, & superflite Papa, eoque extindò, Cardinalitium inspicere dignitatè: siquidem vivente ipsius Consiliarii, ac Coadiutores sūt. Idem Author loco sup. lau. quove extindò simul accepti Pontificem representant Sedem. Augustinus Barb. de *iur. Ecclesiast. lib. 1. de dignitat. privileg. & offic. Cardinalium*, cap. 4. juxta text. in *Clement. ne Romani, de electione*, & in *Constit. III. IV. incipiente in eligens. Sub dat. Romæ idibus Octobris 1562. ut in Bullario novo, tom. 2. pag. 91. idem Author num. 92. 93. & 94. Leo X. *constit. 7. super nò. Clem. de elect. cap. ne Romani*, & §. *tamen*, ibidem.*

Pro Decis. huiusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Cardinali Legato aliquid de reservatis Papæ ex ditione demandata competere asserunt: siquid fides præcisè per hoc præstada sit. Sede vacante, si generale celebretur Concilium; Cardinalinalium creatio: ad quem spectabit ad Cardinalium cætum nò: an verò ad æcumenicam Synodum?

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ decisio.
- Num. 4. & 5. ejusdem probationes.
- Nu. 6. Cardinaliū Collegiifacultas ostenditur.

1. **E** Cardinali Legato aliquid de reservatis Papæ ex ditione demandata competere asserant: fidem præcisè per hoc ei haud esse præstandā proculdubio reor, est Caputaquensis decis. 96. par. 1. Author est Riccius collect. decis. 120.

2. Probatur: Quæ enim facti extare supponuntur, proculdubio probatione indigere edisseruntur, *l. actor*, C. de *probat. l. 1. C. eodem*, l. *in bello*, §. *facta*, ff. de *captivis*, & *postlim. reversis*, l. *si emancipati* 9. Cod. de *collat. l. quicumque*, §. *fin. ff. de publican. l. asscuratio*, C. de *non numerata pecun. cap. cum Joannes*, §. *verum*, de *fide instrum. cap. licet*, de *constit. in 6. demandatio* porro isthac à Papa Cardinali facta, quid facti est igitur ejus probatione indigere supponitur, *dicta l. in bello*, *dicta l. si emancipati* 9. idque genus.

3. Sede vacante si generale celebretur Concilium, Cardinalium creationem; ad Cardinalium cætum, secus verò ad Concilium pertinere debere opinor, est nonnullorum. Author est Augustinus Barbosa tom. 1. de *officio*, & *potestate Episcoporum*, par. 1. tit. 1. cap. 3. num. 13. edocens sic fuisse servatum in electione Leonis 10. tēpestate novissimi Concilii Lateran.

4. Probatur 1. Apostolica Sedes vacans per Cardinalium cætus, secus verò per Æcumenicum representatur Concilium; Leo X. *constit. 7. superne*. Clement. de *elect. cap. ne Romani*, & §. *tamen*. Idem Augustinus Barbosa, & jura loco sup. laudato; igitur nil mirum si per Cardinalium cætum alii creati queant Cardinales, quandoquidem, quemadmodum, superflite Pontifice unum cum ipso, utpotè ipsius Consiliarii, cap. *fundamenta*, de *electione in 6. corpus efficiunt*, sic eo extindò, cum Sede Apostolica vacante igitur, &c.

5. Probatur 2. Papæ electio superflitibus Cardinalibus non nisi ad Cardinales, secus verò ad Concilium spectare supponitur, *diff. 79. cap. si quis Apostolica*, & *cap. si quis pecunia*, de *electione in 6. cap. fundamenta*. Concilium Constantiense contra *Art. 4. Viles.*

inſpicio Cardinalem Brancatum de Lauræa
Epit. Canonum, verbo, Cardinalis, §. Cardina-
lis officium, pag. 121.

6 Haud eſt denegandū hoc in themate Car-
dinalium Collegium extindō Papa, haud au-
thoritatem exercere poſſe Papalem, ſed illam
dumtaxat, quam Concilium Lugdunenſe ſub
Gregorio X. alias infirmiteſt agerent. Clem.

de eleſtione, cap. ne Romani, ſupralaudatus Car-
dinalis Brancat. ibidem: quicquid de Cardin-
alium creatione prædeſinitum fuit idē pro-
fus ediferito, ac de Penitentiariis Majoribus
(ſi deceſſiſſe feratur) Clement. ibidem, §. &
tamen; atque adeo de Camerariis, idque ge-
nus. idem ſupralaudatus Author.

DECISIO CXV.

Americus de Sancto Severino Comes Caputatii in ſuo ultimo Teſtamento
inſtituit ſibi hæredem univerſalem Gaſparem filium eius Primogenitum,
& ſpecialiter ad Terras, & Caſtra ibi nominata, & Gaſpári morienti in pu-
pillari ætate, vel ab inteſtato ſubſtituit Antonellum Secundogenitum, Anto-
nello, & Gaſpári morientibus in pupillari ætate, vel ab inteſtato ſubſtituit
Guilielmum tertio-genitum. Et ſi omnes filii decedeſt in pupillari ætate, aut
ſine hærede legitimo mafculo ex eorum corporibus, ſubſtituit in feudalibus
unum ex ſuis fratribus ſervato ordine primogenituræ; ſecundogenitus au-
tem habeat certa Caſtra; & ſi Primogenitus ex fratre ſuo decederet, ſubſtituit
Secundogenitum, & quod ſi omnes fratres decederent ſine legitimis hæredi-
bus mafculis, ſuperſtitibus fæminis ſuccedere debeat *lo più proſiſimo Parente
loro della Caſa de S. Severino*. Americo mortuo ſucceſſit Gaſpar, Gaſpári An-
tonellus, Antonello Guilielmus, qui ſine mafculis obiit ſuperſtitibus filiabus
fæminis. Antequam Guilielmus ultimus ex filiis decederet, & ſic ante factum
caſum ſubſtitutionis factæ de fratribus Teſtatoris, fratres ipſi omnes deceſ-
ſerent, ſuperſtitibus filiis legitimis ex eorum corporibus. Mortuo deinde Gui-
lielmo contingit dubitari, primò videlicet: ſi dictum Teſtamentum, ac diſpo-
ſita in eo conſervari debeant, ex quo Regius Aſſenſus non adſuit vivo, ſed
mortuo Teſtatore, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Aſſenſus Domini: numquid teſtamentarias
poſt Teſtatoris extinctionem de feudali
ſtabilitentis reſprocul à Regio aſſenſu firmari
queat tabulas.

SUMMÆ.

- Num. 1. Theſis decifio.
- Num. 2. ejuſdem Theſis probatio.
- Num. 3. Theſis ſecundæ finitio.
- A. num. 4. uſq; ad 8. ejuſdem probationes.
- A. n. 8. uſq; ad 13. oppoſitiones, & ſolutiones.
- Num. 13. tertie Theſis prædeſinitio.
- Num. 14. ejuſdem probatio.

Irmari poſſe per Dominum directum
haud dubie reor. eſt Baldi apud An-
tonium Capicium *hæc, uſque ad nu. 6.*
aliorumque dummodò infirmitas. ex
Domini aſſenſus deſinentia habeatur.

2 Probatur: tamenſi teſtamentum à Teſtato-

re procul à Regio aſſenſu celebratum, infirmū
eſſe ducatur, cap. 1. de eo qui ſunt. ſecerit, cap.
1. quo temp. mil. inveſt. pet. cap. 1. per quos fiat
inveſt. argum. l. cum fundum, ff. de ſervit. utibus
ruſticor. prædiorum; Hotmanus conf. 32. per
totum, pag. 149. cum ſeqq. tomo 2. cum in con-
dendis teſtamentariis tabulis juris ſolem-
nia aſſervare æſtimateſt, & quæ minis aſſer-
vatis, aduſ infirmatur: neminē verò quilibet ju-
ribus ſubjectus eſſe ſupponitur; inde eſt, quod
teſtator ſuo in teſtamento jura, ſolemniaque
ſervare aſtringitur, *l. nemo poteſt, ff. de legat. 1.*
adeoq; ſi quid adverſus pietatem, exiſtimationem,
leges, canones, præcipiat, utpotē deriſo-
rium pro haud ſcripto habendum eſt, *l. con-
ditio 14. l. filius 15. ff. de cõdit. inſtit. l. ſi quis
inquinus 112. §. ult. cum l. ſequenti, §. ult. ff.
de legat. 1. l. filium 24. C. ſum. erciſc. l. ſi ita qui
74. ff. de hæredibus inſtituendis, l. 1. & 2. C. de
teſtam. milit. l. ſervo 113. §. ultimo, ff. de legat. 1.*
verumtamen verificato dein aſſenſu, firma-
tur: propterea quod cujuſmodi domini aſſen-
ſus retrotrahitur, perinde ac ſi ab exordio in-
tet-

terpositus fuisset, etenim æquipollens est perinde, ac si tempore conditi testamenti illum præstitisset: haud enim in jure novū est, quod quæ infirma sunt per Principem, dein roborari posse, cujus muneris est, & jura condere, eaq; perimere, *l. digna vox, C. de legibus, l. penult. C. de donationibus inter, l. finali, C. de quadrienn. præscript. Confule Vissembach. diff. put. 3. Bronchorst. miscell. cent. 1. assert. 1. & 2.*

Secundo esto quod valeret, an filio fratrum testatoris excludant fæminas ultimi morientis, idest Guilielmi Comitis vigore substitutionis: ex quo non ipsi, sed patres eorum Guilielmo substituti sunt, & ante eventum conditionis decesserant, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Facti Species.

Filii masculi alicujus substituti: numquid filios novissimi instituti excludere queant: quod idem æquipollens est; masculi fratrum testatoris substitutionum: numquid fæminas novissimi instituti decedentes absque masculis vigore substitutionis explodere queant, si testatoris fratres substituti ante substitutionis eventum extincti esse ferantur.

3 Masculos fratris substituti excludere filios novissimi instituti reor, si feudalia bona isthæc in familia assertare voluisse feratur testator. est adversus Capiciū *hæc ad n. 6. usq; ad 8.*

4 Probatur 1. quoties testator feudalia volēs in familia assertare bona sua, ac per consequens principaliter nuncupans masculos; toties masculis extantibus, sive descendentibus, sive transversalibus fæminæ explosæ autumantur, quandoquidem si fæminas instituere voluisset, quippe nuncupasset, *cap. 1. de eo, qui sibi vel hered. & cap. 2. Episc. vel Abb. & ibi Glossa ordin. in verbo non admittentur, cap. 1. qui feud. dare poss. cap. 1. de alienat. feud. pat. l. 1. §. ultimo devent. in possess. mittend. l. ambiguitatem, Cod. e. n. f. i. u. c. Hotmanus in suis consil. consil. 19. per totum pag. 113. cum seqq. tomo 2. cum mulier (ut ait Ulpianus) familie suæ, & caput, & finis sit, l. pronuntiatio 195. in fine, ff. de verb. signif. Hotmanus conf. 73. num. 6. Alciatus in d. l. pronunc. 193. in fine, & honos, ac dignitas familiarum per masculos, non per fæminas conservatur, Hotmanus loco supra citato, alioqui testatoris voluntas haud assertaretur, quod juribus dissonum foret; jubentibus eū legem fore servandam, *l. quidam in suo, ff. de condit. & demonstrat. l. nemo post. ff. de legatis 1. l. verbis civilibus, ff. de verb. signif. l. hereditas etiam, ff. de petit. hereditatis, l. vel negare ff. quemadm. testam. aperiuntur, l. ex factis, ff. de vulg. & pupillari. l. stipulatio, hoc modo concepta, ff. de verb. obligat. §. disponat, in novel. de nupt. Donnellus in l. ea lege 3. C. de codicillis ob causam datorum, num. 12. Balduinus in præfat. ad tit. instituit. 10. de testam. pag. 237. supralaudatus Alciatus in l. si filius ejus, num. 5. versita ubi,**

Ofualdum lib. 1. comment. cap. 17. lit. A. Petrū Gregorium in cap. 5. de rescript. Corasium, in ff. de legibus, & Senat. ad l. non ambiguitur 9. num. 4. Cassiodorum lib. 3. var. cap. 18. cum in domini directi præjudicium dumtaxat celebratum, secus verò agnatorum supponatur: igitur verificato domini directi assensu firmum restat, perinde ac si ab initio validum foret.

ff. de lib. & postumis, idq; genus, in nostro porro themate testatoris velle sic se habere supponitur, proptereaquod id ex Capicianis liquet verbis; ibi: Etsi omnes filii decederent in pupillari astate, aut sine herede legitima masculo, &c. ex eorum corporibus substituit infendalibus unum, ex suis fratribus servato ordine primo genitura, &c. etsi omnes fratres decederent sine legitimis heredibus masculis superstitibus fæminis succedere debeat lo più prossimo Parente loro della Casa di Sanseverino. Quare (ly sine herede legitimo masculo) (ly superstitibus fæminis) (lo più Parente prossimo) idem defacō arguunt; igitur, &c.

6 Probatur 2. ex text. in *l. pater familias primis tabulis, ff. de vulgari, & pupillari, ubi sancitū habetur, quod tamen substitutus ad hæreses jus substitutionis haud trāsmittit, l. heredes mei 57. §. cū ita, ff. ad Trebell. l. si ex pluribus, ff. de suis, & legit. hered. l. toties, ff. de acquirenda heredit. l. qui plures hæreses, l. Lucius, §. ultimo, ff. de vulgari substit. arg. l. boves 89. §. hoc sermone, & ibi Tiraquellus de verbo. significat. l. omnia 32. l. cum ita, §. in fideicommissis, de legat. 2. Inspicito Antonium Fabrum 6. C. tit. 22. de fideicommissis defin. 35. pag. 727. per totum, Cujacium in consultationibus, consil. 15. circa finem, lit. B. pag. 372. tomo 1.*

7 verumtamen transmitteret, ubi hæres ex testatoris judicio veniret, siquidem tunc testatoris velle servandum est, l. vel negare 5. ff. quorum testam. aperiuntur, l. 1. C. de Sacrosanctis Ecclesiis, l. quidam, §. penult. l. si de pluribus, ff. de legat. 1. l. si quis ad Titio 17. ff. de legatis 3. l. alumna 9. l. alio hæreses, ff. de aliment. legat. l. dicitur, ff. cum plus novell. 131. Justin. novella 68. Leonis, novella Majorani de testamentis, cap. ultima voluntas 12. quæst. 2. cap. cum esset de testamentis, Fragofo de Regimin. Christia. Reipublica 3. par. lib. 5. §. 5. num. 151. Antonius Augustinus in epit. jur. lib. 15. tit. 48. cap. 6.

8 Dices 1. hic primo cum Capicio num. 6. obstat text. in *l. si plures in principio, ff. de vulgari, & pupillari, ubi sancitū habetur, quod si Pater filio substituit suo pupillari, & substitutus pupillo præcederet, tunc ad hæ-*

hæredes suos substitutionis spem haud transmittere prædicatur, & quemadmodum substitutionis pupillaribus suis haud transmitti traditur, sic nec vulgaris, *l. si ex pluribus, §. de suis, & legitimis hæredibus*.

- 9 Supralaudati textus alio in themate extat, cum hic de bonis in familia asservandis sermo habeatur; secus verò supralaudatis in textibus.
- 10 Dices 2. vocatus in cõditione nõquam ex testamto nõcupatus esse videtur juxta commune Authorũ opinamentũ, ex *l. ex facto, §. ex facto ad Trebellian. l. generaliter, C. de institut. & substitut. potest, §. de vulgar. l. filius fam. §. cum quis, de leg. 1. l. si quis eum, §. ultimo, §. de*

vulg. l. si quis ita hæres instituitur §. 2. ff. de hæred. instit. Consule Fachineum 4. *controverf. cap. 51. Antonium Fabrum de error. pragmat. decade 26. error. 1. cum seqq.* Hodierna *controverf. forensium cap. 10.* in quibus magnam Authorũ lærcinam reperies: in nostro porro facti specie res sic se habet. Author est Capicius hic; igitur, &c.

- 11 Gratis assumitur; secus verò probatur à capicio hic, utpotè ex suprà commoñstratis li-
- 12 quet; secus verò discursus ubi feudalìa bona in familia asservare voluisset testator: siquidam tunc minimè filia novissime instituta exploduntur per filios Patris Testatoris.

Tertio quando famina non excluderent, an ex quo primogenita earum videlicet illustissima Principissa Melphie reperitur maritata, & dotata tempore mortis Patris, & sic alia præter ultimam, quæ reperiebatur, tunc existeret Monialis in Monasterio S. Hieronymi, & audita morte Patris exivit à Monasterio, an hæc tanquam in capillo excludat primogenitum, & alias, &c. *Hæc Antonius Capicius*.

Tertia Fæci Species.

CAPUT UNICUM.

Monialis tertii ordinis S. Francisci in Monasterio extans, si haud dum emissã professione à Monasterio egressa esse feratur: numquid Sororem nuptam à feudi successione excludat.

- 13 Sororem se nuptam à feudi successione explodere edocet Capicius hic à n. 9. usque ad fin.
- 14 Probatur: priusquam professio emittatur, superstes civiliter vivere supponitur: quare in religionem merè materialiter esse dicitur, cum per professionem in Monasterii ditionem & ipse, & ejus bona transeant, ac per consequens est persundus civiliter, Justinianus in *anth. ingressi, C. de Sacrosanctis Ecclesiis, cap. 2. de statu Monach. cap. non dicatis 12. quest. 2. c. perlatum 19. quest. 3. novella 15 76. & 123. auth. si qua mulier, C. eodem. arg. h. 11. §. testamentum, ff. de bonorum possess. princip. instit. de acquisit. per adrogationem. consule Trid. sess. 25. de regul. cap. 16. Barbosa lib. 1. de iure Ecclesiast. cap. 42. Divum Basilium in *constit. monast. cap. 20. Cassianum lib. 4. instit. Antonium Augustinum in epist. suis lib. 15. tit. 46. Petrum Gregorium lib. 4. partit. tit. 8. cap. 4. Borrellum decis. tit. 20. num. 120.* alioque, igitur ex continenti ac è canobio digressus ante professionem esse tradatur, suum præoccupat locum: siquidem reacquirat, quod prius per Religionis ingressum dormitare censebatur in nostro porro casu locus sibi debitus est feudi successio: quandoquidem feudi per nuptam Sororem manutentio conditionalis erat, utputà dummodo Sororis professio emitteretur, alioquin detentio pura asinina foret.*

Proregis assensus si contractus coram ipso celebratus sit: numquid tacitè præstitus esse prædicatur.

Filii masculi: utrum maternis in bonis unà cum ejus faminis inspecto Regni jure valeat.

§ U M M Æ.

- Num. 1. 1. Thesis 1. partis prædefinitio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. secundæ Thesis partis decisio.
- Num. 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. Thesis secundæ finitio.
- Num. 6. ejusdem probatio.

Proregis assensus si contractus coram ipso celebratus sit: numquid tacitè præstitus esse prædicetur, distinguas, vel Prorex ibi merè materialiter, ac per accidens interstitit, tunc ipsius assensus haud tacitè esse præstitum ducitur.

- 2 Probatur, ubi merè materialiter, ac per accidens interesse proditur actui alicui quis, toties si actui illi haud assentiri voluerit, minimè illi expressè dissentiri sit astringendus; oneraretur namque procul à justa causa, cum quilibet in sua asservandus sit juris possessione, ac libertate, addit; secus liquidò constat: hinc in append. sentent. ex apoph. l. iteris proditum reperio *nihil beatum si absit libertas, & indidem libertas quamvis inop, omnibus divitiis deliciis præferenda est; ubi ipsa minuitur, quare regula illa tacens assentiri videtur*, minime hoc in themate commentanda erit: in nostra porro facti specie Prorex merè materialiter, ac per accidens (quod idem æqui-

Pro Decis. hujusce illustratione.

æquipollens est, ac per transennam actui interesse supponitur; igitur, &c.

- 3 Vel Prorex haud merè materialiter, sed per transennam, alibi ad audiendas causas, ac actus, qui in Collaterali Consilio, vel alibi id genus, celebrari assolent interesse voluit, tunc tacite assensus illi præstitus esse ducatur, quare hoc in casu Collateralis Consilii decisio commentanda erit.

- 4 Probatur: ubi Princeps pro Tribuni sedens coram ipso aliquis sit celebratus actus, potensque illi impedimento fore haudq; differtitur, toties illi tacite assentiri arguitur: si quidem quicquid coram ipso à mortalibus peragitur, illi expressè dissentiri, ibi astringendus, si ipsi aliquid inferat præjudicium, quare elogium illud qui tacet assentiri perhibetur, l. 2. §. voluntatem, ff. solut. matrim. l. qui tacet, ff. de reg. juris, l. 2. C. de acquirend. poss. ff. l. si sine, C. ad Velleianum, l. si hypothecas, C. de remiss. pignor. cap. nonne de præsumpt. cap. qui tacet 43. de reg. juris lib. 6. hoc in themate erit commentandum; igitur, &c.

- 5 Filios masculos maternis in bonis una cum ejus feminis inspecto Regni jure succedere, posse censere, est Afflicti decis. 178. in principio,

usque ad num. 3. Author est Thorus compend. decis. parte 1. vers. filii masculi an succedant, insimul cum faminis, memorans sic per S. C. fuisse prædefinitum, tametsi cum onere dotandi.

- 6 Thesis isthæc probatione non indiget: siquidem sic de jure Regni fancitum exitit: idq; non nisi, ut bona in familia asserventur sua; Iacobus Gothofredus Codex Theodof. tomo 1. lib. 2. tit. 13. in comment. columna 1. pag. 154. l. pater filium 38. §. 1. §. 2. §. 3. ff. de legat. 3. l. libertis 108. ff. de condit. & demonstrat. l. omnia 32. in fine, l. pete 69. §. ultimo, l. cum pater 77. §. cum inter, ff. de legat. 2. l. filius 114. §. cum pater, ff. de legat. 1. l. 1. §. sed et si ff. de vent. in p. l. liberorum in fine, ff. de verb. sign. lib. feudor. 2. tit. 1. l. et success. frat. Decius in l. 2. nu. 54. ff. de reg. juris, Franc. Curt. in tract. feud. parte 3. quest. 1. & idem consil. 40. coll. 5. Tiraq. de nobilit. cap. 25. & cap. 137. & cap. 23. Alberic. in rubr. de vulg. & pup. sub ff. Hotmanus consil. 73. per totum, pag. 374. cum seqq. tomo 2. ac per consequens congruentius Sorori erit per fratres refundenda dos, ceu de more in dies servatur.

DECISIO CXVI.

Quod res concessa ad beneplacitum non potest sine causa revocari contra l. cum præcario, ff. de præcario, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Res ad beneplacitum permessa: numquid procul à causa revocari queat.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. & 3. ejusdem Thesis probationes.

Num. 4. exploditur Capicius hæc.

- 1 **E**xtemplo revocari posse arbitror. est adversus Antonium Capicium hæc per totum, aliove.

- 2 Probatur 1. ex textu in l. cum præcario 12. ff. de præcario, ubi Celsus id expressè decernit; ibi: sed nulla vis est hujus conventionis, ut rem alienam domino invito possidere liceat. Siquidem ly rem ad beneplacitum 3 permittit idem æquipollens est, perinde ac si differere permittens: hanc rem detineas meam, adque me libuerit, igitur ex incontinenti, & ex post pusillum tempus, idq; genus de ipsa rogare queat; ut sibi restitutio fiat, alioqui res ad beneplacitum haud permissa fuisse, quod præcarii nature observaretur, Cironius in paratit. 5. decret. de præcar. tit. 14. pag. 204. juxta tex. in l. 1. & 2. de præcario,

& c. finali de præcario, quæ cessio fieri assolebat tam Clericis, quam Laicis ad certum tempus, vel ad vitam, cap. 5. Concil. Tolet. 6. Donellus in l. habitantis ultim. num. 1. Cod. de liber. exhib. & c. Balduinus, Vlstejus, Budeus, idq; genus, insit. quibus modis recontrahitur obligatio, §. item 15. adeoq; adversus suppositum, quod per absurdum esset.

- 4 Hinc explodendæ sunt Capicianæ rationes, idq; genus: enim verò in alio extant casu, cum de rigoroso minus loquantur præcario, quod nostra in facti specie supponitur.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Concessio ab initio de aliqua re nulliter facta; si deinde quamplurimis permissa esse supponatur vicibus: numquid firma sit.

Possessor alicujus bajulationis sibi ad beneplacitum concessa, sub quadam annua præstatione, si beneplacitum istiusmodi revocatum fuerit: utrum lite pendente in possessione manutendus sit; possessionem hanc arguens fuisse perpetuam; ac per consequens, nec revocari per concedentem quivissa.

SUM-

S U M M Æ .

Num. 1. 1. Thesis 1. partis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. 2. Thesis 1. partis decisio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis 2. finitio.

A. num. 6. usque ad finem probationes.

1 **E** Onceffio à primordio de aliqua re nulliter facta, si deinde quàm plurimis permiffa esse supponatur vicibus: nūquid firma sit ducenda?

distingueundum est, vel permiffio ab initio facta firmetur; ac per consequens juxta juris sollemniam ratificata fuerit; vel non; ac per consequens eodem pacto, ac prius concessa; si primū firmam esse ducenda indubiè opinor.

2 Probatur: Prior namque rei concessio illa, ab exordio infirma, merè materialiter nostro in casu se habet: propterea quòd ubi per subsequentes vicis ejusdè rei concessio juxta juris sollemniam facta esse supponatur, toties firmatur, perinde quasi nunquam alia vice à concedente permiffa fuerit; igitur, &c.

3 Sin secundum (ut in terminis liquet) numquam firmari posse duco: quare in isthac facti specie eloquutus fuit de Curte in diversis, iur. fund. v. videndum est modò, num. 4. 1. par. 1. apud Thorum compend. decis. tomo 2. §. concessio ab initio nulliter facta de aliqua re.

4 Probatur: Ejusdem proflus roboris primævo in casu supponitur, ac in secundo, idque genus rei concessio: quandoquidem zertū puro additum zero, nullum gignere edifferitur effectum. l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. non putavit, §. non que vis, ff. de honor. poss. contra tabul. l. 2. ff. de aut. tutor. l. si aut nullum, C. de legit. hered. l. non dubium, C. de legib. l. fin. C. de sentent. ex brevici. recitar. cap. illud, de iure patronatus; cum ex nō ente non fiat ens, l. 2. ff. de usufructu. l. si de tutor. & curat. l. ejus, ff. de rebus creditis; & nihil, & inutile equiparantur, d. l. 4. §. condemnatum, ff. de re judicata, c. sicut urgeri. 1. qu. 1. in nostra porro facti specie, & prima, & secunda, atque adeo sic in infinitum ejusdem rationis extare supponitur; igitur si primæva infirma esse ducatur, identidem & secunda, & tertia, & sic in infinitum ducendum erit.

5 Possessor alicujus bajulationis sibi ad beneplacitum concessit sub quadam annua præstatione, si beneplacitum hujusmodi revocatum fuerit, tunc lite pendente durante restitutionis statu, in possessione haud fore servandum, opinor.

6 Probatur 1. ex textu in l. non solum, §. quod vulgò, ff. de usufructu. l. certa, §. 1. ff. de precar. in quibus sancitum habetur, quod colonus nec civiliter, nec naturaliter possideat, cap. 2. & 3. de sequent. poss. cap. examinata 1. de iudic. cap. quæties il. 2. 2. quæst. 6. l. si si de iussor. 7. §. final. ff. qui sitis dare cogant. l. Imperatores 21. §. fin. ff. de appellat. l. ab executione §. C. quorum appell. l. 1. §. 1. C. de assert.

zollend. l. litibus 20. C. de agricolis, alit potius concedens in possessione reperitur ex dicta annua possessione l. 3. §. item acquirimus, & §. per Procuratorem, l. generaliter, l. quicquid, l. quod meo, in princip. l. si id quod, l. si quid pignoris, l. 3. §. ex contrario, ff. de acquirend. vel omittenda poss. Confule Duarenum in tit. de acquirenda, vel omittenda poss. cap. 1. siquidem ex re ipsa, perceptio ejusdem possessionem commonstrat, cap. cum venissent il. 1. de restit. spoliat. l. litibus, C. de agricol. & cens. lib. 1. 1. Author est Thorus compend. decis. par. 2. §. possessor alicujus bajulationis sibi concessit.

7 Probatur 2. Locationem fuisse perpetuam, ac per consequens haud ad beneplacitum est onus; estque id facti; igitur probatione indiget: nam quæ facti sunt, probatione indigere plusquam competentem est, l. a. Thor. C. de probationibus, l. in bello, §. facta, ff. de capitivis, & postlim. rever. l. si emancipari 9. C. de collat. l. 1. C. de prob. l. quæcumque, §. finali, C. de public. l. asscuratio, C. de non numer. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet, de constit. lib. 6. at onus hujusmodi minis ad concedentem, alit ad conductorem pertinet, cum possessio pro ipso locatore extare supponatur; adulescens per ipsi conductore cōprobatur siquidem hoc in themate quidquid sepe numerò, atque adeo ordinariè in locationis, conductionisve contractu fieri assolet; inspicendum est, cum obligatio non nisi à contrahentium voluntate pendeat, ac legem accipiat, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi. l. contra 3. §. ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. C. de oper. lib. l. 1. C. commodati, cap. contra 3. §. 5. de regulis juris lib. 6. quod autem in hoc

8 contractu celebrari est factum, ut locatio per annum, vel ut plurimum per triennium, &c. de locat. Clem. 1. extrava. ambitiosè de reb. Eccl. alienandis, vel non, Pinellus in l. 1. C. de bon. marenen. 3. par. nu. 64. Author est de Marinis res sol. juris, lib. 1. cap. 6. num. 7. fecus verò per decem annos, vel perpetuū fiat, alioqui divenditio foret. Novella Justin. 120. Cironius in paratit. §. decretal. tit. 18. de locato, & condutto: siquidem emphytheuticus foret contractus, cap. nulli §. de rebus Ecclesie alienandis, vel non, d. Clem. 1. extrava. ambitiosè, eod. tit. Argum. l. 1. §. quod autem, l. fin. ff. de superfaciebus, l. 1. & 2. ff. si ager vestig. Confule Cujacium lib. 12. Pauli ad edictum, in l. id est 74. ff. de rei vind. Pichardum in §. in summa, num. 283. insit. de interditi. Valentia lib. 2. illustrium, tra. 1. cap. 6. num. 1. Velascū de privileg. pauper. part. 1. quæst. 32. Amaya in l. 1. C. de fide, & iure hære, num. 31. igitur locator, vel ad beneplacitum rem permittens in sua extare supponitur possessione de annuo, vel trienniali permisso, usquequò per conductorem secus commonstratur; ac per consequens interea in possessione minis alservandus sit conductor, alit rei restitutio concedenti ordinaria via repente est restituenda.

DECISIO CXVII.

IN Causa Pyrrhi Campanilis cum Galeocto de Miraballis, dubitatum est, si aliquis reperitur in possessione alicuius astrachi, aliàs membri superioris ad Solem, & non ostendit titulum illius astrachi, quod astrachum stat super membro vicini sui, & non apparet, quod aliquando ille vicinus habuerit astrachum illud, & ad illud astrachum solitum est haberi aditum, non ex membro inferiori vicini, sed ex domo illius, qui est in possessione astrachi: an ille qui est in possessione, vel dominio soli possit vindicare Astrachum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Dominus soli: numquid à superioris solariorum (quod vulgò acciri afolet astrachum) quod in ejus ditione quandoque fuisse minùs liqueat, Dominum actu possidentem, titulum possessionis haud commotum, expellere possit.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thæsis prædefinitio.

A nu. 2. usque ad 4. ejusdem Thæsis probationes

Num. 4. Thæsis primæ oppugnatio.

Num. 5. ejusdem solutio.

Num. 6. Thæsis secundæ decisio.

Num. 7. ejusdem 2. Thæsis probatio.

Num. 8. ejusdem oppugnatio.

Num. 9. ejusdem solutio.

Rer soli Dominum haud vindicari posse, ac per consequens in prisca aservandum fore possessione, edocet Antonius Capicius, hic in fine, referens sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: S. C. in hac causa votavit, quod Galeoctus, qui iam adificaverat Cameram supra dictum astricum teneatur illam demoliri facere, & reducere astricum in pristinam formam, seu speciem, & quatenus actor vindicabat astrachum, fuit votatum, quod ab hac imperitione Galeoctus absolveretur, sed quod illud tenere debeat, ut per prius, & sic Galeoctus non potuerit mutare faciem, antequam dando majus onus parietibus existentibus à parte Pyrrhi, quod onus infertur ex elevatione dictorum parietum: dando etiam onus contuminationis suppeditationis astrachi; & ita iudicatum est.

2 Probatur 1. Superius istiusmodi solarium ex duobus ejusdem Domini lateribus etiam nū sustentatur, quinimò per 40. annorum spatium per ejusdem Domini superioris domum ad præfatum solarium aditus fuit; secus verò ex Domini soli. si quæ alia exoptas, inspicito supralaudatum Capicium, ibidem significatur, &c.

3 Probatur 2. Superior defacto Dominus per antiquam tempestatem actu possidet;

igitur à possessione cujuscemodi haud depoliandus sit, adūque de ejus possessionis vicio liqueat, l. Imperatores, §. ult. C. quorum appellat. non recipitur, l. si fideiussor 7. §. ult. ff. qui satisfacere cogantur. Ant. Faber 3. C. tit. 22. de usufructu l. 4. num. 15. in allegat. propterea quod unusquisque sua in re Dominus esse supponitur, l. in re mandata, C. mandati, in nostra porro facti specie quamplurima pro ejus possessionis firmitate habentur, utputà actualis solarium per priscum tempus possessio, ad solarium aditus, numquam per adversarii domum, & solarium superius etiamnum per ejus columnas sustentatur, quæ universa solarium dominium commonstrat, igitur, &c.

4 Dices: ædificium solo cedit, l. 7. §. cum in suo, ff. de acquir. rer. domin. l. 2. ff. de superfic. l. qui domum 50. ff. ad leg. Aquil. l. cū aurum 19. §. pervenimus, ff. de aur. & argēt. legat. l. Titius 60. ff. de acquir. rer. domin. l. granaria 18. ff. de acti. onibus empt. l. adeo 7. §. ex diverso, ff. de acquir. rer. domin. l. Julianus 37. ff. de rei vindica. §. ex diverso, ubi Hotmanus, Balduinus, Pichardus, Stephanus Bodeus, Vultejus, Borcholten, idque genus, in ff. de rerum divisi. & acquir. earum dom. cū ædificium esse nequeat absque solo, l. obligationū, §. placet, ff. de actionib. & oblig. igitur, &c.

5 Distinguo antecedens, nisi alia ratio opposita habeatur, concedo antecedens; si, verò secus unà cum ejus illatione denegatur.

Secunda Facti species.

SI Dominus soli supra solarium superius, in quo quis habet servitutem, domum construxisset feratur: numquid demolienda sit?

6 Demoliendam fore: tametsi ædificans servitutis valorem persolvere paratus sit invito servitutis Domino, indubie reor 2. est ejusdem Capicii supralaudati, num. 12. edocentis per S.C. sic prædefinitum fuisse.

7 Probatur: Nemo invitus nec irrationabiliter dare suam altrigendus est, l. traditionibus, C. de pactis, l. si quis vi 17. ff. de acquir. poss. l. 1. 2. & 5. in fin. ff. pro derelicto, l. qua

ratione, ff. de acquirendo rerum dominio, §. venditio, in fin. inst. de rerum divis. idque genus. Petrus Faber ad l. id quod nostrum 11. de divers. reg. jur. Cironius in paratit. de empt. & vendit. pag. 208. tit. 17. ac per consequens ejus dominium adipisci impossibile est, l. si quis in gravi, in princ. ff. ad Syl. lanum, l. si stipuler, ff. de verbor. obligat. l. Paulus, ff. que sentent. sine appellat. resc. l. impossibilium, ff. de reg. jur. §. impossibilis, inst. de heredit. inst. in cap. nemo potest, de regulis juris, lib. 6. propterea quod unusquisque sua in possessione aservandus est, ad idque secus in Senatu comprobatur, d. l. Imperatores. §. ult. C. quorum appellat. non recipitur, Antonius Faber 3. Cod. tit. 22. de usus. def. 14. num. 15. in allegat. nec in alicujus ditione est priscum dissentiente Domino mutare forum, nec irrationabiliter parietibus alienis majus refundere onus, quæ cuncta juribus aliena sunt; igitur, &c.

8 Dices: Ne Urbs deturpetur devastanda non est domus. Vvelfembecius de off. Præf. tit. 15. pag. 61. Corasius eod. tit. pag. 489. Livius lib. 23. & lib. 35. Cornelius Tacitus lib. 4. annalium, & lib. 5. Hinc creati fuere ut memorant Authores sup. laudati à Romanis Magistratus ad dirimendas combustiones, sedantes Civium animos, ut Civitas libera foret ab hisce molestiis; igitur, &c.

9 Distinguendum est antecessus si nulla ratio adversa habeatur, ne tertii damnum sceleretur, verum ducitur antecessus; si secus infirmum una cum ejus illatione.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Superioris domus Dominus: numquid ne inferioris ejusdem Dominus fumatam reddat superficiem inhibere possit; vel è contrane, superior Dominus ex superiori parte in inferiorem aquam proiciat.

Dominus alicujus domus vicinalis viæ contigue, vicinus, finitimusque; aditum ad ejus domum habens: utrum super proprium murum, tectum oppugnante vicino redigere valeat, in quo est stillicidiū, aqua in viam proiciens.

Superioris partis Dominus, si ejusdem domus inferiorem minari ruinam noverit partem: num adversarius ad parietum refectio nem impensis attingere queat suis.

Quidve prædefiniendum, si adversarius ad hujuscemodi murorum refectio nem facienda impotens ducatur.

S U M M A.

- Num. 1. primæ Thesis, primæ partis decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. & 4. secundæ Thesis 1. partis prædef.
- Num. 5. Thesis secundæ finitio.
- Num. 6. ejusdem probatio.

Num. 7. primæ Thesis terciæ partis decisio.
Num. 8. ejusdem probatio.
Num. 9. secundæ Thesis, 3. partis prædef.

Superioris domus Dominus: numquid ne inferioris ejusdem Dominus fumatam reddat superficiem inhibere queat; vel è contrane superior Dominus ex superiori parte inferiorem aquam proiciat; distinguendum est; vel aditus haberetur, ut fumus, vel aqua (siquidem de utroque par urget ratio) commodè in alias cadere queat partes procul à vicini offensa; tunc nec inferioris partis domus Dominus fumatam finitimi inferiorem partem reddere debeat; nec è cõtra superioris partis domus inferioris vicini partem tradere debet. est Afflicti in consil. juris gentium, num. 12. Thorus tomo 1. comp. decis. §. Dominus domus superioris, an possit prohibere.

2 Probatur: Quod æquum, bonumque dicitur, nec à juribus alienum esse supponitur, efficiendum est; secus si per illud alteri iniqua inferretur conditio, nam tunc facitandum, minimè esset. Cujacius, Antonius Faber in ff. de iust. & jur. in princ. Hinc Cicero Parad. 1. Quod rectum, & honestum, ac cum virtute est, id solum opinor bonum: in nostra porro facti specie res sic se habere supponitur: propterea quod juxta illud, quod tibi haud obstat, alteri prodesse aucturatur, efficiendum est, l. iustitia, ff. de iust. & jur. §. juris præcepta, vers. alterum non ledere, inst. eod. tit. ubi Baldinus, Hotmanus, Vultejus, Borcholten. Stephanus Bodeus, idque genus, l. 1. ubi Cujacius, ff. quod quisque juris. Hotmanus epitom. jur. lib. 1. tit. 1. de iust. & jure, lit. C. Ant. Faber in jurispr. tit. 1. princ. 2. illat. 1. in fine, cõsequenter cum partis, & inferioris domus nullum patiatur detrimentum; altera ex parte alteri prodesse supponitur, jure merito, &c.

3 Vel aditus haud habeatur; tuncque necessitati obtemperandum est, l. tutor, qui reparatorum, ff. de administrat. tutor. l. ut gradatim, §. 1. de muneribus, & honorib. l. non solum, §. fin. ff. de excusat. tutor. l. aliquando, ff. de officio Proconsulis, l. si quis filio, ff. de in iusto rupto, l. 1. cap. de operibus liber. l. pro tyronibus, C. de privileg. domus Augustal. lib. 1. cap. licet, de feriis, cap. 5. in fine de cõmetud. cap. exiit, col. 4. in fine, de verbor. signific. lib. 1. Petrus Faber ad l. quæ propter necessitatem 162. ff. de divers. reg. jur. Hinc perbellè Tullius 3. de Orat. sic describit: necessitas cogit quod non habes, aliunde sumere: idque reverà semper prudentis Judicis judicio redigendum esse duco, qui ad locum accessum facere debet, ut de more est Neapolitano in Regno.

5 Dominum alicujus domus vicinalis viæ contigue, vicinus aditum ad ejus domum, habens: super proprium murum tectum, oppugnante finitimo, redigere posse, in quo stillicidiū residet, aquam in viam proiciens, exi-

stimo, utpote per M. C. V. fuisse prædefinitum, literis prodit Thorus in *supplemento comp. ed. decif. §. Dominus alicujus domus cōsigna. vie*, laudans Capicium Latro *consult. 64.*

- 6 Probatur: Hujuscemodi profectò tectum super proprium murum repositum, potius commodum, & domino, & finitimo else, supponitur, quàm incommodum: nam transitus subter tectum fieri commodus potest, pluriam, & stillicidii aqua haud difficulter effluendo: quandoquidem super re sua, & fabricare, & commodum fui, & vicini efficit, qui hoc in casu irrationabiliter invitum autumatur, quapropter ejus instantia impertinens, irrationabilisq; est, ac per consequens parvi facienda. Antonius Faber 8. C. tit. 3. unde *vi, def. 39.* Augustinus Barbofa 2. *decret. de appellat. in cap. cum cessante 60. num. 7.*

- 7 Superioris partis Dominum si ejusdem domus inferiorem minari ruinā noverit partem: adversarium ad parietum refectionem, impensis suis astringere posse, existimo 2. ut per S. C. de factò prædefinitum fuisse describit Thorus *comp. decif. par. 2. §. Dominus domus partis superioris, in fine.*

- 8 Probatur: Superioris partis Dominus æquabiliter ad solaria propriis impensis suis reficienda astringendus sit, atque adeo inferioris partis domus Dominus: propterea quod utrobique par urget ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *illud, ff. ad l. Aquiliū, l. si postulaveris, §. 2. ff. ad leg. Jul. de adulter. l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta cap. à Titio, ff. de furtis, l. il-*

*lud, C. de sacrosanctis Ecclesiis, §. si igitur, inst. quòd cum eo; quæmodum enim ad superioris partis domus Dominus ea, quæ de Cælo labitur, uti, aquas, idq; genus cavere debeat, vel si ejus sive solaria, sive parietes extincti, sive reficere astringitur; sic à pari de inferioris partis domus Domino arguendum reor; cum unusquisque, & commodum, & incommodum pati fas, æquumque sit. *l. fin. §. sed cū, C. de furtis, l. super vacuum, C. de tempor. in integrum restit. l. Julianus, §. ex vendito, ff. de actionibus empti, l. secundum naturam, ff. de reg. jur. §. item pretium, inst. de empti. & vendit.* quandoquidem inferioris domus commodum desuper sentis, sin incommodū subter, cū unusquisque onus sui sustinere debeat.*

- 9 Si adversarius ad hujuscemodi murorum refectionem faciendam potens sit, tunc in praxi sic est servandum: nam obtento per Iudicem decreto, ut intrā tempus hujuscemodi à Iudice permisso adversarius, quæ per ipsū reficienda sunt, reficiat; alioqui liceat partis domus superioris Domino illā restaurare, ob quarum solutionem interea penes se domum desinere queat, servatā tamen S. C. forma quoad impensas derogandas, juxta Artis Magistrōs, atque adeo Civitatis Tabularios: quare si quid damni alterutrum adversarii culpa perpeti perhibeatur, ei est reficiendum, ne cum aliena locupletetur jactura, *nam hoc naturg 14. ff. de cod. indeb. Ant. Faber in juris prudentia, tit. 1. princ. 2. illat. 1. in fin. Donellus comm. de jur. civil. lib. 4. de reb. privat. cap. 5. sub num. 20, & 30.*

DECISIO CXVIII.

IN Causa Magnifici. Francisci Siripani utilis Domini Villæ Casapazanzæ cum Bartholomæo de Torza, & consortibus de dicta domo habitantibus in Villa Frignani majoris pertinentium Averlæ. Videtur in hac causa, quòd bene consideretur, & inspicatur in jure: an dictus Baro Casapuzanzæ circumscriptis probationibus valeat compellere Universitatem suæ Villæ ad præstandum sibi Camerarium alias baiulum, qui habeat servire ad exigendos redditus Baronis, &c. *Hæc Antonius Capiccius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Baro inspecto Regni jure: numquid Villæ suæ Universitatem ad præstandū sibi Camerarium, seu Baiulum pro redditibus ejus exigendis astringi possit.

S. U. M. M. E.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem. Thesis probatio.

- 1 **I**H And cogi posse reor. est Antonii Capicii, *hic in fine*, edocetis sic per S. C. sanctum fuisse sibi: S. C. *volavit con-*

vetas esse absolvendor, & ita judicari, est Folletii in cap. Regni item statimus, quod possessiones, num. 3. Jo. Francisci Capibianci in Prag. 16. num. 18. de Baronibus. Mastrilli in tract. de Magistratibus, lib. 3. cap. 10. num. 10. & 14. aliorumque. Author est Thorus comp. decif. §. Baro an possit compellere Universitatem.

- 2 Probaturi exigere Baronis redditus, de sui conceptu onus, ac per consequens personale involvere perhibetur servitium, quod procul à Regis permissu fieri impossibile ducitur: cū Regis permissio quid facti sit, ac per consequens probatione indiget, *l. in bello, §. fa-*

facta, ff. de captiv. & postlim. revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. i. C. de probat. l. quacumque, §. fin. ff. de publican. l. asscuratio, C. de nō numerata a pecunia, cap. cum. Joannes, §. verum de fide instrum. cap. licet de const. lib. 6. siquidem Universitas quælibet in sua libera, ac pacifica possessione extare supponitur, addisq; secūs comprobatur: cum melior sit possidentis conditio. l. si debitor. ff. de pignori. l. is qui destinavit, ff. de rei vendicat. l. fin. C. eod. tit. l. qui accusare, de regul. jur. lib. 6. l. apud Celsum §. Marcellus, ff. de doli mali excepti. l. si servus, §. sequitur, ff. de verbor. obligat. l. fin. C. de rei vendicat. l. cū per delictum, ff. de reg. iur. cap. in pari, de regul. iur. in 6. Tiraquell. de iur. primog. quest. 17. opin. 11. num. 20. cum seqq. de Franch. decis. 167. nu. 13. Menochius de presumpt. lib. 6. pref. 66. num. 7. Hinc Cic. 2. Officior. Proprium est Universitatis, atque Urbis, ut sit libera, & non sollicita sua rei cuiusque custodia. & Paradox. 4. ibi: Illa non est Universitas, cū leges in ea nihil valent, cum iudicia jacent, cum mos occidit patrius; quod haud obscure per Regium expressum iustum liquere debet, quod nostro in casu minimè hucūque constare supponitur: neū aliquem à sua despoliari possessione procul à Regis Assensu nostro in themate haud fas est, l. Imperatores, §. ult. C. quorum appellat. non recipitur. l. si fideiussor 7. §. ult. ff. qui satisfacere cogantur. Ant. Faber 3. C. tit. 22. de iust. def. 14. num. 15. in allegat. igitur, &c.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Baro fructuum nemoris alienationi per Universitatem ob æs alienum factæ: numquid oppugnare valeat.

Quid prædefiniendum si Baro fructus nemoris istiusmodi per Universitatem alienandos emere velit: utrum Universitas per eundem ad hanc divenditionem astringi possit.

Quid sciendum si Baro cum nonnullis Civibus ad offerendum precium, hoc in themate concurrere prædicetur.

Baro seu iniuriis, seu vulneribus, sive id genus suos afficiens Vassallos: num cunctorum Vassallorum iurisdictione sit privandus.

Ut in iurisdictionis privationem incidat Baro, an prius per Prorogem de ejus scvitiis sit admonendus.

Baro ut Vassalli ne Regia adeant Tribunalia in iurisdictionis sue præjudicium: numquid eos vetare queat.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesisi prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesisi secundæ decisio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesisi tertiæ finitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Num. 7. Thesisi quartæ prædefinitio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Num. 9. Thesisi quintæ decisio.

Num. 10. ejusdem probatio.

Num. 11. Thesisi sextæ finitio.

Num. 12. ejusdem probatio.

Baronem fructuum nemoris alienationi per Universitatem ob æs alienum factæ, suo in genere minus oppugnari posse, arbitror. 1. est de Franch. decis. 197. Jo: Francisci Capiblanco in prag. 11. nu. 4. de Baron. & num. 18. de Ponte in tract. de potestate Prorog. tit. 3. §. 2. num. 8. & tit. 10. rubric. de alienatione fieri sol. bon. univers. Borrelli cons. 9. num. 14. Mastrilli decis. Siciliæ 48. Riccio collect. decis. 280. Martè de iurisdic. par. 4. casu 8. num. 6. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. Baro tanquā primus Civis, an possit contradicere.

2. Probatur: Universitas quā Universitas est, ut ære se liberet alieno, omni legitimo medio ad se liberandum uti debeat, præsertim cum sit privilegiata, l. Respublica, C. quibus ex caus. l. non solum 6. ff. de in integr. restit. l. Rempublicam, C. de iure hæstæ ffealis, l. ergo 22. in fin. ff. quibus ex causis majores, l. illud 9. ff. de appellationibus. Arg. l. legatis, ff. quib. ex caus. Consule Gregorium Lopez in l. 10. tit. 19. part. 6. Gonzalez 1. decretal. in cap. requisivis 1. num. 11. in comment. Cujacium lib. 4. obser. cap. 14. Amaya in l. 1. C. de in integr. restitut. quare utpotè causa privilegiata conditionem meliorem, secūs verò deteriorem facessere debet suam, adinstar minoris, obligari 9. in princ. ff. de authorit. tutor. Justin. in instit. d. tit. l. ult. C. si major. factus alien. rat. hab. Ant. Faber 2. Cod. tit. 18. si adversus vendit. def. 1. n. 7. in alleg. & in juris prudent. tit. de author. tutor. princ. 1. Balduinus, Stephanus Bodeus, Borcholten, Hotmanus, idq; genus, ibidem: in nostra porro facti specie, si Baro alienationi cuiuscumodi opponeret, sanè Universitatis conditio deterior fieret: siquidem vili res alienaretur pretio, ac per consequens semper in ære Universitas versaretur alieno, quod per absurdum foret: quandoquidem bono obversaretur communi, quod iuribus diffonum esset, uti deducitur ex Cuiacio, tom. 2. de iust. & iur. l. 6. pag. 164. igitur, &c.

3. Quid prædefiniendum si Baro fructus nemoris istiusmodi per Universitatem alienandos emere velit: utrum Universitas per eundem ad hanc divenditionem astringi possit? distinguendum est: vel Baro a quale persolvere paratus esse edisseratur precium, & ab extero oblatum supponitur; tuncque præferendum fore, censeo. Idem de quolibet Cive respectu cuiuslibet Alienigenæ disferendum est; fin. verò secūs, oppositum erit prædefiniendum, tametsi Baro in actuali extaret possessione, ut sibi fructus alienentur.

4. Probatur: tametsi Baro rigorosè loquendo haud

haud vocieandus est (siquidem loci exter esse supponitur), attamen naturalis ratio dicit, ut ob ejus dignitatem alienigenarum ullus, si æquale solvere precium paratus sit, ipsi præferendus sit: idque etiamnum ne dissidiorum origo inter universitates, & Baronem suboriat, quæ summopere effugienda est, ne Urbis pax, tranquillitasve pessundet. Hinc graficè Tullius ad Atticū lib. 9. sic describit, *Nihil viro bono & quieto, & bono Civi magis convenit, quam abesse à civilibus controversiis.* Exemplò identidem esto de Jacobo Aragonum Rege, qui litibus, & litigiosis, semper infensum, se præbuit, atque adeo Simeonem Radam insignem, & primarium ea ætate iuris consultum, quod ejus argutia, aut malitia, multi se afflictos quærentur, prævaricatoris lege postula tum, Regni finibus expulsi, secus verò si inæquale offerat precium: quandoquidem tunc ejus oblatio, utpotè universitatis conditionem deteriore efficiens exploranda sit, *d. l. obligari 9. in princ. ff. de auctor. tutor. Faber aliq. loc. sup. acit. igit. &c.*

5 Quid sciendum si Baro cum nonnullis civibus ad offerendū precium, hoc in themate cōcurrere prædicetur: tunc reverà majorē offerentem valorē præferendū fore, arbitror 2. quod publicè modo suto sciendum sit: 6 quandoquidem universitatis conditionem meliorem facere suam semper debet, *d. l. obligari 9. in princ. d. modo nulli opponantur juri: etenim quæ jurius dissona extant, haud factita nda sunt.* Cujacius *tom. 2. de iust. & jur. l. 6. pag. 164.* sin æqua lance ambo precium offerrent; tunc ob dignitatem Baronem potius, quam civem præferendum esse ducimus: nobilitas præferenda sit, nam denominationem à nobiliori desumit objecto, dignumve ad se minus dignū trahit, *l. quæ Religiosis, ff. de rei vendicat. l. si communem, ff. quemadmodum servit. amitt. l. iustissimè, ff. de adilit. editio, l. per minorem, ff. de judic. §. si in aliena, & §. litera, instit. de rerum divisi. cap. quod in dubiis de consecrat. Ecclesie, cap. 1. eodem tit. lib. 6. cap. quanto de judic. cap. si dno, de officio deleg. cap. sacris, de sepulch. cap. per tuas, de arbit.*

7 Baronem five injuriis, five vulneribus, five id genus suos afficientem vassallos, cunctiorum esse jurisdictione privandum vassallo- rum, arbitror 3. est Grammatici *decis. 104. Capiblanci in prag. 3. de Baronibus nu. 56.* aliorumq; Thorus Author est *compend. decis. vers. Baro maletractans vassallos eos injuriis.*

8 Probatur: ideo à Rege vassallis creatus, traditusve fuisse perhibetur Baro, non nisi, ut de illis honestam haberet curam; ac per consequens ut Regis vassallos ritè curaret suos: quod quidè potius ad illos conservandos, quam ad pessundandos à Rege creatus fuisse suppo-

nitur; alioquin potius tyrannus, quam Baro foret: Hinc diserte Tullius *Philipp. 13. eruditè* literis prodit: *Quæ discordia, quæ cades Crutū, quem bellum civile deletat, eum ex numero hominum eiiciendum, ex finibus humana natura censeo exterminandum; & §. Tusculanarum questionum; ibi: Nulla nobis Tyrannis societas est, sed summa potius diffractio, neque contra naturam spoliare eum, quem honestum est necare: in nostra porrò facti specie Baro in Regis Vassallos fevitiam patrans, adversus Regem crimen cōmitteret; ac per consequens nil mirum si suo in munere deficiens Baronis jurisdictione sit privandus, *Campagn. in cap. Regni gravamina 11. num. 58. num. 19. Camil. de Curte in divers. iur. feudalis, cap. licet autem verissima num. 45. vol. 1. Verde Author est instit. 1. in §. sed & major. num. 260.* alioqui Rex haud ritè de suo curam haberet Regno:*

9 Ut in jurisdictionis privationem incidat Baro, haud fore prius per Proregem monendum, arbitror 4. est Grammatici *decis. 140.* Andr. Gail. *pr. adicar. observat. lib. 1. observat. 17. num. 4. de Ponte decis. 16. num. 34.* aliorumq; Author est Thorus *compend. decis. §. Baro maletractans Vassallos veteribus.*

10 Probatur: haud necessum ducitur, ut monitio isthæc per Proregem Baroni fiat, ut à criminibus patrandis desinat: siquidem jam in suo deficiat munere; ac per consequens utpotè reus, à Prorege & Baronis jurisdictione privandus, Authores supralaudati; & aliis afficiendus sit pænis juxta delicti gravitatem; cum pæna culpe mensura esse debeat, *cap. cū bona, de atate, & qualitate, cap. tanta de excessib. Pralat.*

11 Baronem, ut Vassalli Regia non adeant tribunalia in jurisdictionis suæ præjudicium eos prohibere posse, remota tamen in gravaminis casu appellatione, arbitror 5. est Annæ in *singulari 62. Baro. vide. inf. verb. vassallus Baronis, Tartagliæ in praxi M.C.Vic. cap. 2. in addit. num. 36.* Thorus Author est *tom. 1. §. Baro an prohibere possit vassallos suos adire Regia Tribunalia.*

12 Probatur: est namq; jurisdictio isthæc à Rege ipsi permittā Baroni; ac per consequens à nemine privandus: quare in Baronis Vassallis dictio isthæc haud residere supponitur, alioquin pro tyranno haberetur, Authores supralaudati; cū defensio cuilibet naturali debeat juri, Caramuel in *Theologia, q. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in paratit. §. decret. tit. 28. de appellat. pag. 159. igitur, &c.* Unde jure merito si patris criminibus ad Regis cōfugeret Tribunal, ut inobedientes, atq; adeo Baronis jurisdictionem violantes, à Barone arbitraria plectendi sunt pæna; quandoquidem ubi injure sancita haud liqueat pæna, toties arbitraria suum sibi vindicet locum,

DECISIO CXIX.

IN Causa Domini Goffredi de Gallicipo cum d. Cath. de Cardines dubitatum: an Domina Catherina, quæ fuit iudicio petitionis hæreditatis contra

eam mota per d. Goffredum condemnata ad restituendum, & assignandum, auctori turrim annunciatæ, possit retinere dictam turrim vigore sui instrumenti dotalis, ac præcarii pro causa suarum dotium, & juris dotalium, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Falsi Species.

Mulier ad rei restitutionem, ad creditoris viri in petitoris iudicio instantiam damnata: numquid pro ejus dotibus, dotalibus in rebus eamdem detinere queat rem.

SUMMÆ.

Num. 1. 1. Thesis partis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. 2. Thesis partis decisio.

A. num. 4. usque ad 8. ejusdem probatio.

Num. 8. 3. Thesis partis finitio.

Num. 9. ejusdem probatio.

Num. 10. 4. Thesis partis prædefinitio.

Num. 11. ejusdem probatio.

Inguas: vel viri creditores respectu dotis posteriores esse supponuntur creditores, vel anteriores; si posteriores, tuncque sive comuni inspectione dotis posteriori hujusmodi creditoribus dotem fore præferendam, haud dubie reor: quare Capiciani isthæc prædefinitio sic commentanda erit. inspicito Sodes Antonium, Capicius *hic, in fine*, memorantem sic per S. C. fuisse prædefinitum; ibi: *Sacrum Consilium votavit, & decrevit esse locum retentioni, & quod procedatur in causis motis per d. Cætor. quæ primo loco egerat hypothecaria, & adjudicatione super Roccha, & aliis bonis ibi nominatis, & secundo loco egerat super adjudicatione Turris annunciatæ post litem contestatam, & primum beneficium petitorium in primo iudicio. est de Franchis decis. 53. nu. 3. Valasci in praxi part. 6. collas. cap. 6. num. 39. Author est Thorus compend. decis. 5. mulier condemnata ad restitutionem rei.*

2 Thesis isthæc probatione haud indigere, supponitur: propterea quod he ipsa liquet, juxta illud, prior in tempore, potior in jure, *l. qui balneum in principio, l. potior in principio. ubi Faber, Cujacius, Donellus; idque genus, si qui potiores in pignore hab. l. fundus, C. eod. c. qui prior 54. de regul. jur. lib. 6. inde est quod prior vocitatus magis ducitur dilectus, l. si communis servus 2. de stipular. servor. cap. si quis de ele. 3. lib. 6.*

3 Sin priores, tuncque falsè distinguendum, est; vel res super qua lis habetur dotalis sit, utputà si dotali pecunia empta sit; tuncque, proculdubio in hac præferenda sit mulier.

4 Probatur: res namque dotali empta pecunia, dotalis ducitur, si maritus impotens sit ad re-

stituendam dotem, secus si potens; siquidem tunc dotalis pecuniæ dominus effectus est, cū obligatione restituendi tantumdem, quare, sic & textus inter se oppositi, & Authores conciliandi sunt, illicet textus *l. si cum dotem, §. finali, ff. soluto matrimonio, l. res quas, l. uxor maria, eodem tit. Cujacius lib. 1. feud. tit. 1. §. similiter, & lib. 5. observat. cap. 9. Gothofredus, Connanus lib. 4. comment. cap. 17. nu. 10. quare dictionum illud res succedit loco pretii, juxta textum in *l. si ita, ff. de fidejuss. l. qui vas, §. finali, ff. de furtis, l. Labeo, ff. de verbo signific. l. si patruus, C. communia utriusque iud. l. qui aliena, C. si quis alteri, sub isthac distinctione commentandum erit; & elogium illud res cum onere ad quemcumque transit sumum, *l. si cui opus, ff. de novi operis nunciis, l. si convenerit, §. si fundus, ff. de pignoratitia actione, l. 1. C. de distract. pignor. l. Julianus, l. Cajus, ff. de manumiss. testam. l. Pomponius, §. 1. de acquirenda possessione, l. finali, §. finali, ff. de contrahenda emptione, l. via constituti, §. si fundus, ff. de servit. rustic. prædior. cap. si quis laicus 16. quest. 1. cap. ex litteris de pignor. cap. pastoralis de decimis; ac per consequens haud maritum, aut uxori adquiritur, cum uxor dotis domina sit; jussit verò vir administratorem, dominusque; quoad effectum est, *l. si ego 9. l. quamvis 75. ff. de jure dotium, l. ubi adhuc 29. l. in rebus 30. C. de jure dotium, §. accidit instit. quibus alienare non licet, l. 1. & finali, ff. pro dote, l. doce ancillam 9. C. de rei vindicta. l. Julia, ff. de fund. dotal. l. in rebus 30. C. de jure dotium, l. 4. ff. de fund. dotal. l. 1. ff. soluto matrimonio, l. denique, §. sed utrum, in fine, ff. de jure dotium, l. assiduis, C. qui potior in pignore. l. unic. §. & cum lex Julia, C. de rei uxori. act. Confule Hotmanum, Balduinum, Stephanum Bodeum, Vultejum; idque genus Instit. per quas person. nobis acq. in §. accidit aliquando Donellum lib. 14. de jure civili, cap. 7. sub nu. 50. pag. 238. Cujacium lib. 11. Resp. Papin. ad §. ususfructus, l. 11. de pignoribus circa fin. inde est, quod dotis ususfructus viro matrimonii onera sustentanti, secus verò uxori refunditur, *l. doce ancillam, C. de rei vindicta, l. 1. C. de servo pignori dato, d. l. si ego 9. l. quamvis 75. ff. de jure dotium, l. 30. C. eod. supra laud. Hotmanus 2. institution. tit. 8. quibus alienari licet vel non, §. accidit 1. vers. quamvis ipsius sit; igitur, &c.*****

8 Vel privatam tacitam habent hypothecæ, tuncque & communi, & Regni juribus dotem, fore præferendam, autumo.

9 Thesis isthæc probatione haud indiget: prop-

propterea quod liquet ex textu in *l. assiduis, C. qui potiores in pignore*, ubi Cujacius, Donellus, Antonius Faber, Duarenus, idque genus.

10 Vel priorem expressam possident hypothecam, & tunc inspecto communi jure (quicquid sit de jure Regni: cum secus sanctum fuerit. Author est Gizzarellus *decis. 1.*) identidem creditoribus hujusmodi fore præferendam, autumo 2.

11 Thesis isthæc alibi fusè demonstrata fuit, ut ex verborum serie liquet.

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Mulier specialem habenti super domo hypothecam: numquid sit præferenda?
Mulier creditoribus tacitam habentibus hypothecam: utrum identidem sit præferenda.

S U M M A.

Nu. 1. primæ Thesis 1. partis prædefinitio. Num. 2. ejusdem probatio.

Nu. 3. 2. Thesis 1. partis decisio, & probatio.

Nu. 4. 3. Thesis 1. partis finitio, & probatio.

Num. 5. 4. Thesis 1. partis prædefinitio, ac Authorum conciliatio.

Num. 6. Thesis 2. decisio.

Num. 7. ejusdemq; probatio.

1 **M**ulier specialem habenti super domo hypothecam: numquid præferenda sit distinguas, vel domus creditoris pecunia expresso modo emptæ fuerit, tuncq; mulier haud præferenda est.

2 Probatur: creditoris namq; solutio hic conditionalis est: propterea quod ipsius intentio est, quoadusq; à domus emptore sibi pecuniæ restitutio fiat, ipse, ut principalis se habeat dominus, *l. Lucius 8. ff. qui potiores in pignore*, Antonius Faber 8. *C. tit. 8. qui potiores in pignore def. 8. num. 5. in alleg. pag. 287.* & idem ibidem *rit. 3. unde vi, def. 27.* & in *alleg. num. 1. 2. & 3.* & idem 41. *de pignor. action. def. 6. n. 5. in alleg. pag. 359.* secus verò emptor, qui donec creditor pecuniam restituat suo, mere materialiter se habet, adeoq; domus apparèter dominus; *l. 1. C. de contrabenda emptione*, *l. 2. C. de rescindenda venditione*, *l. 3. comm. urius iud. l. Julianus, §. & vedito. de act. empt. l. cum quidam, §. ex locato, ff. de em. l. initio, de pact. inter empt. & vendit. l. naturalis 5. §. & siquidem 1. ff. de prescript. verb. l. Gabinus 28. l. convenit 65. ff. de contrab. conf. Donellus in *l. usus 2. C. de usuris per totum*, & ad rubric. *tit. C. de contrabenda emptione*, & venditione *num. 1. V. essembecius ad lib. digestor. r.**

tit. 1. de inst. & jur. nu. 11. ubi Hahnus; quandoquidem perfoluto precio dividitæ rei dominus in ipsum transferret emptorem *l. quod vendidi 49. l. ut res 53. ff. de contrabenda emptione*, verò domus emptor creditor est; igitur in dotis ditione, haud est adversus alia bona, secus verò viri agere possè alioqui creditores potiores minus prædicarentur, quod per absurdum foret.

3 Vel domus isthæc prius hypothecata, five dein expressè, five tacitè obligata fuisse tradatur mulieri, tuncq; audacter identidem fore præferendam mulierem, juxta textum in *l. assiduis*, ubi Antonius Faber, Iacobus, Cujacius, Duarenus, Donellus, Connanus, Hotmanus, idque genus; utpotè alibi fusus demonstratum fuit.

4 Vel mulier posterior creditor sit, & distinguendum est: vel inspecto communi jure sermo sit; & audacter juxta alibi demonstrata etiam huius fore præferendam duco, per textum in *l. assiduis*, & per rationes alibi demonstratas.

5 Sin inspecto Regni jure, tuncque secus per S. C. prædefinitum habetur, Author est Gizzarellus *d. decis. 1.* quare adjecta distinctione isthæc conciliati sunt Afflicius, Urfillus, Vivius inter se dissidentes. Author est Thorus *tomo 1. compend. decis. §. mulier an præferatur habenti specialem hypothecam.*

6 Mulierè creditoribus tacitâ habetibus hypothecam in dote prælectionem habentè: etiamnum in antefato haud esse præferendam censeo, ceu defectò fuit prædefinitum. Author est Urfillus *decis. 291. nu. 3.* apud Thorum *compend. decis. tomo 1. §. mulier sicut præfertur in dote creditoribus.*

7 Probatur: privilegium namq; per textum in *l. assiduis, C. qui potiores in pignor. dotis*; secus verò antefato permissum esse ducitur: propterea quod jura de mulieris privilegio eloquentia de dote, secus verò de antefato loquuntur: antefatum namq; est donatio, secus verò dos ut somniavit de Ponte *decis. 24. num. 10.* nonnè antefatum extincta uxore ad viri hæredes transit verò dos uxoris ad ejusdè hæredem inspicito de Marinis *resol. juris lib. 1. c. 9. nu. 6. in fi. & obser. 10. ad Rever. pag. 22. & obser. ad decis. Rever. 429. pag. 834.* si nulla dotis datio; nullum profectò antefatum est, de Marinis 1. *resol. cap. 9. num. 6. pag. 22.* etenim quoad dotè utpotè accessorium se habet; ac per consequens dotè, hoc est haud principali verificato, antefatum, hoc est accessorium, dari impossibile ducitur, arg. *l. etiam, C. de jure dotium, reg. accessorium de reg. juris in 6.* quod juxta dotem computandum erit, *§. illud quoque auct. de non eligenda. secund. auct. dos data, C. de donat. auct. nuptias de Marinis loco supracitato.*

DECISIO CXX.

Cum Capiciana isthæc prædefinitio inutilis sit, Cardinalium designando dumtaxat nu-

merum, ilicet 72. juremeritò eam omit-

DE-

IN Causa Officii Conservatoris Regni Siciliae vertente inter Magnificum Petrum Andreā Lambardum petentem se poni in possessionem, seu quasi officii supradicti ex una parte, & Regium Fiscum ex altera presupponitur, quod quondam Magnus Joannes Ripes altes ultimus conservator qui pridie decessit, habuerit privilegium à quondam Catholico Rege, in quo ob sua servitia ampliavit sibi dictum officium ad unum ex generis suis post ejus mortem eligendum per eundem Joannem, & quod Joannes ipse elegerit jam dictū Petrū Andreā suum generum licet electio ipsa, ac etiam vacantia officii facta sint post obitum concedentis privilegium videlicet Cath. Regis, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

REx in privilegii permissione: numquid in Regno successorem obstringere queat.

SUMMÆ.

- Num. 1. 1. Thesis primæ partis decisio.
 A' num. 2. usque ad 5. ejusdem probatio.
 Num. 5. 2. Thesis 1. partis prædefinitio.
 A' num. 6. usque ad 9. ejusdem probationes.
 Num. 9. 1. Thesis 2. partis finitio.
 Num. 10. ejusdem probatio.
 Num. 11. 2. Thesis 2. partis decisio.
 Num. 12. ejusdem probatio.
 Num. 13. 1. Thesis 3. partis prædefinitio.
 Num. 14. ejusdem probatio.
 Num. 15. 2. Thesis 3. partis decisio.
 Num. 16. ejusdem probatio.

Distinguas: vel privilegium ob privilegiati merita à Rege conceditur, tuncque est à jure, secus verò à Rege extincto successore obstrictus.

2 Probatur: ob merita namque privilegiatus jus in re à Rege permissum habet, §. *sed & quod Principi 7. inst. de jure natur. gentium, & civili, l. quod verum. ff. de legibus, Iustinian. in novella sua constit. 139. in omnib. causis id observatur, ff. de reg. juris, l. privilegia. ff. eodem tit. l. maritum, ff. soluto matrimonio, l. etatem, ff. de censibus, l. 1. §. 5. immunitati, ff. de jure dotium, l. 3. ex quibus causis major, §. extraneis 6. inst. de hered. qual. & differentia, l. unica in fine, ff. de officio prætor. l. 2. & toto tit. de privil. credit. Consule Hotmanum, Balduinum, ceterosque in dict. §. *sed & quod Principi 7. inst. de jure naturali gentium, & civili, Corasium in l. jura 2. & in l. ius singulare 16. de legibus, & Senat. quandoquidem Regis intentio est privilegiati merita compensare, d. l. 3. ex quibus causis major, & d. §. extraneis 6. inst. de hered. qual. & differentia, ac beneficentiam exercere; hinc Cic. meminisse,**

inquit, debet is, in quem collatum est beneficium, non commemorare quem contulit, & alibi: Ingratus, ait, qui beneficium accepisse se negat, quod accepit: ingratus, inquam, qui id dissimulat: rursus ingratus, qui non reddit; At omnium ingratus, qui oblitus est, & rursus improbus, satur, est homo, qui beneficium scit sumere, & reddere nescit; ac per consequens à cujusmodi jure acquisito procul à justa causa beneficiarii à Rege successore, haud despoliandus est, l. 2. ubi Ant. Faber, ff. de his, qui sunt sui, vel alien. juris, l. nec anus 4. C. de emancipation. lib. l. 2. §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco publico, l. quoties, C. de precibus Imp. offer. l. id quod nostrum 11. de reg. juris, litem si verberatum 15. §. 1. ubi DD. de rei vindicta, l. Lucius 11. ff. de evictionibus, l. Paulus notat 8. ff. de præst. stipulat. Cōsule Donnellum in l. dudum penult. num. 5. C. de contrab. emp. & vend. & in l. non est unica, num. 4. C. rem alienam gerentib. non interdicti, & c. Antonium Fabrum 1. C. tit. 11. si contra jus, vel utilit. public. defin. 1. num. 7. in allegat. pag. 61. & 6. ejusd. tit. §. de testa, def. 2. n. 2. & 11. ejusdem, tit. 29. de dignit. & nobilit. def. 15. num. 3. in allegat. pag. 1217. quandoquidem potius compensatio, quam privilegium vocitanda, est concessio isthæc; cum privilegium nil aliud sit, quam jus privatum, ut docuit festus, quod favore speciali quorundam conditum est canone hinc est 16. quæst. 1. cap. in causis de sententia, & re judicata, Tullius 3. de legibus, (dixi secus à Rege): propterea quod nullus (rigorose loquendo) Rex successori obstringi possit per antecessorem, ob jurisdictionis Imperii carentiam, juxta illud par in impari haud obtinet Imperium, l. nam & magistratus, ff. de receptis arbitris, l. ille à quo, §. tempestivum, ff. ad Trebellian. cap. inferior, cap. denique 21. dist. cap. innotuit 20. §. quavis de elect. cap. 1. de locato. l. 4. ff. de arbit. l. per minorem 54. ff. de iudiciis, Consule Franciscum de Amaya 1. observ. juris, 4. cap. 1. num. 92. tametsi secus est definiendum in contractibus cum Rege defuncto celebra-

tis, Baldus in *l. ex imperfecto, in fine, C. de testam.* Thomas Grammat. *decis. 65. num. 2.* Cynus, Castr. idigenus in *l. digna vox, ff. de legibus*, Didac. Covar. *lib. 2. var. resol. cap. 19. num. 3.* alioqui fieret omnium exul, qui omnium est præsul, si liceret Principi à contractibus suis pro arbitrio resiliere, ut ait Antonius Faber *3. C. tit. 22. de rei vindic. defin. 1. 1. num. 3. in allegationibus pag. 232.* & ita prædefinitum fuisse in suo Senatu pro Reverendis. PP. Collegii Societ. Iesu Cambeniensis, contra d. Baronem de la Serra 18. cal. Maii 1618. memorat idem Faber loco *supra lauda. defin. 12. num. 1. in allega. pag. 233.* Jacobus Gothofredus 10. Cod. Theodol. *de conditoribus tit. 26. ad legem conductores 2. ibi: legibus serviati, quibus tenentur & principes pag. 537.* cum contractus ex partium cōventionem legem accipiant, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis iuris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. C. de oper. lib. 1. C. commodati, cap. contractus 85. de reg. iuris lib. 6.* alioqui quam plurima sectarentur perabsurda, ut potè perpendenti liquet; Hinc Terent. in *Adel. 3. 3. 22.* ibi: est Hercules inepta, ne dicam dolo, atque absurda; quare decisio, quam memorat Thorus compend. *decis. par. 1. §. in concessione privilegii, sic commentanda est.*

5 Vel privilegium gratis, liberè quia Rege concessum fuit, tuncquā à successore dirimi posse plusquam manifestum est.

6 Probatur 1. nullum namque in re à Rege permissa habere perhibetur jus privilegiatus, aliter meram permissionem; alioquin compensatio foret; igitur in successoris ditione est privilegium huiusmodi pro libito revocare posse: quandoquidem successor legibus antecessoris extincti derogare potest, cum eandem obtineat facultatem, secus verò si sit inferior, *l. formam, C. de officio præf. Prætoris, cap. cum inferior, de maior. & obediens, Clem. ne Romani de elect. inspicito Franciscum de Amaya, l. observ. jur. cap. 1. num. 92.*

7 Primeva Thesis pars probatur 2. si in Principis ditione sit ob militum merita bona dare, refundere; aliena, *l. Lucius, ff. de evictionib. l. veditor, §. si cõstat, l. item si verberat, tradidit 15. §. item, si forte ager 2. ubi eundem de more suo Antonius Faber, ff. de rei vindicatione, alioquin ingratus foret, cum circa milites beneficium exercere debeat; Hinc in *Append. sent. ex apoph. ibi: Benefacta, benefactis adducenda sunt: ne si desinamus benefacere, obsoleat priorum benefactorum memoria; & indidem, ibi: Beneficii accepti meminisse, dati obliuisci oportet.* etenim in Principe beneficentie laus summopere exoptanda est; Hinc Sallust. *Regem armis, quam munificentia vinci minus flagitiosum.* Exemplo est Romanorum, qui victrices aquilas ubi gentium prætulerunt; agri enim capti ex hostibus impertiebantur per cæturias, & refundebantur milicibus, ut memorat Hygenus *lib. de limitib. agr. & Siculus Flaccus lib. de conditionibus agr. qui**

agri, quia ex beneficentia, & liberalitate, Principis prestantabantur, beneficia vocitabantur, & commentarii, in quos agrorum forma, divisiones, & fines referebantur, libri beneficiorum, militetque quoque beneficiarii nuncupabantur, inde Tertullian. adversus Hermogenem ait, tribus modis aliena sumi jure, beneficium, impetu, agri ea conditione dabantur, ut eos possiderent, colerent, tuerenturque; *l. ultima, §. pro limitaneis, C. de off. præf. 3. Affricæ, & Principi fidem, & militie munus, aut aliud servitium exhiberent; quare cujusmodi liberalitates acciri ceperunt beneficia, seu munera regia, Marchulphus lib. 1. c. 12. quæ sæpè numerò recipientium vita finirebantur, cap. ex parte 2. de feudis lib. 2. feudor. tit. 48. ibi: Si quis ea lege dederit, ut ipsi, & sui heredes habeant, non esse propriè feudum; hodie verò beneficia isthæc feuda devocantur, Cironius in *purat. 5. decretal. de feudis tit. 10. pag. 215.* Author est, igitur à fortiori Regni bona, ut describit Capicius *hic, num. 1.**

8 Probatur 3. ex *l. summi venditor, ff. de acquirenda possessione*, quare sic per S. C. fuisse prædefinitum litteris prodit Capicius *hic, in fine; ibi: Quo ad primum, & secundum dubium fuit pro majori parte votatum pro Petro Andrea contra Fiscum.*

Secunda Facti Species.

GRatia à Principe alicui permissa, ut aliquo definente officio ipse successor fiat, si interea Rex novissimum clausit diem: numquid extincta isthæc ducenda sit.

9 Distinguas vel gratia istiusmodi ob merita à Principe data esse supponatur, tunc extinctio Principe haud extincta ducenda sit gratia; quare hoc in casu cōmentandus est Antonius Capicius *hic, a num. 7. usque ad 16.* sic per S. C. fuisse prædefinitum; ibi: *Fuit determinatum esse locum cōtinetia causa ex præminetia, & observantia.* est Caroli Tapie in *l. finali parte 2. c. 3. nu. 3. ff. de constit. Principum, Ricci in præf. var. resol. 401. sub nu. 2.* Author est Thorus compend. *decis. §. gratia Principis concessa alicui.*

10 Probatur per textum in *cap. si cui nulla, de præbendis, lib. 6. cap. oblata sane, de re judicata, eodem libro.* Author est Capicius, hic siquidem gratia hæc improprie gratia acciri debet: quod enim gratis sit in subiecto gratiam suscipiente, nullum esse supponitur meritum, Antonius Faber *9. C. tit. 22. de Abolit. def. 1. column. 1. pag. 1194. & def. 3. num. 2. in allegat. ibidem;* etenim ubi in subiecto merita esse supponuntur, toties potius compensatio, quam gratia vocitanda sit. *l. Aquilius Regulus, ff. de donationibus, l. sed etsi lege, S. consuluit, ff. de petit. h. hereditatis, l. donavi, ff. de donation. l. donari, ff. de reg. iuris.* Balduinus *2. institution. tit. 7. de donationibus, vers. donationum autem, pag. 240.* Donellus *lib. 16. de jure*

iure civili, cap. 15. pag. 691. cum de compensationis conceptu sit aliquid involvere jus, creditumq; l. 1. & 2. idq; genus, ff. de compen. Faber 4. C. tit. 2. de compensat. def. 13. nu. 1. & in allegat. pag. 38. def. 2. n. 4. in alleg. pag. 378. in nostro porrò casu in subiecto merita esse supponuntur; igitur improprie gratia nuncupanda sit; igitur extincto Principe gratia isthæc haud precepta sit: nam merita identidem restant, ac per consequens per Principem remuneranda sunt, aliqui successor iniuste se ageret, quod per absurdum foret, consule textum in l. forma 4. §. quicquid, C. de censibus, l. maximam, C. de excusat. muner. lib. 10. Gonzalez 1. decretal. cap. quoniam 14. tit. 29. de officio, & potestate, &c. num. 6. Hinc Cic. Philippica 8. ibi: Magnum est personam in Republica tuam Principis, qui non animis solum debet, sed oculis servire Civium.

- 11 Vel gratia isthæc procul à meritis, ac per consequens ad solum Principis placitum data, permittatq; perhibeatur. firmo in robore manifestare, addiq; per successorem avocetur, plusquam manifestum est.
- 12 Probatur: nullum in subiecto, ut sibi huiusmodi detur gratia meritum esse supponitur; igitur nil mirum, si per subsequentem revocari queat successorem. Amaya loco sup. laudato; quare Capiciana isthæc prædefinitio hoc in themate minime commentanda est.

Tertia Faci Species.

Fiscus adversus successorem, ne in officio ex prædecessoris persona mediante Regis gratia succedat: numquid opponere queat si prædecessor in officio deliquerit.

- 13 Distinguas: vel crimen à prædecessore patratum privationis officio (quod prudentis Iudicis muneris linquendum esse duco) dignum autem, oppositionem tum Fisci firmam fore arbitror, ac per consequens successorem prorsus fore explodendum.
- 14 Probatur: ideo munus hoc per Principem successorem permittendum erit, non nisi ob merita, vel ob prædecessoris Principis beneplacitum; atqui ubi prædecessor graviter deliquisse supponitur, toties ejus merita defuncti: quandoquidè rationabiliter prædecessoris Principis, hoc in casu revocata autematur voluntas, cum suffectus, non nisi naturæ prædecessoris consecratur, l. si cum, §. qui iniuriarum, ff. si quis caut. l. 1. §. hæc actio, ff. si quis testam. liber. l. filia, §. Titia, ff. de conditionibus, & demonstrationibus, l. unica §. 1. C. de rei uxoria act. §. fuerat, in fit. de actionibus, cap. Ecclesia, il. 1. vers. & est hic argum. ut lite pendente, l. quod in iur. ff. de rei vindicat. Donellus in Lemptor §. num. 8. C. de hæredit. vel action. vendit. igitur, &c. quod equidem suum obtinet locum, seu de possessorio, seu de proprietatis sermo habeatur dominio, cum utrobique eadem urgeat ratio, inde sit eadem juris statutio, l. à

Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de Sacrosanctis Ecclesiis, l. quidam nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta cap. l. illud, ff. ad leg. Aquilam, l. postulataverit, §. 2. ff. ad l. Aquilam, l. si ita, ff. de manumiss. testamentar. l. servus, ff. de statu liberorum, l. inter stipulantem, §. sacram, ff. de verborum obligatione, l. finali, ff. de ritu nuptiarum, l. his solis, vers. satis etiam caute putamus, C. de revocandis actionibus, l. item veniunt, §. ait Senatus, ff. de petitione hæreditatis, quare explodenda est Capiciana istiusmodi distinctio num. 26. & 27.

- 15 Vel crimen à prædecessore patratum, haud graviter commissum sit, ac per consequens officii privatione minus dignum ducitur; tunc Fisci exceptio infirma est.
- 16 Probatur: prædecessoris namq; merita in esse manitant, suo; ac per consequens si prædecessor dignus reputatur, identidem ejus successor, cum meritum obligationi nunquam deperdatur, ac per consequens semper in obligationis officio restat, hinc jure merito Tullius 1. de officiis; ibi: Nulla vita pars, neque publicis, neque privatis, neque forensibus; neque domesticis in rebus; neque si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas, vacare officio potest. in eoque excolendo sita est vita honestas omnis; & in negligendo turpitudine.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Gratia testandi de feudo per Principem Baroni permittam, ut ipsum cui voluerit linquere valeat: numquid firma ducenda sit, si Princeps deinde rebellis fiat?

Gratia à prærege absq; dominorum regentium voto delinquenti facta: utrum valida? præcisè per hoc fit.

S U M M U S.

- Num. 1. Thesis 1. decisio.
Num. 2. ejusdem probatio.
Num. 3. & 4. oppugnationes.
Num. 5. earumdem solutiones.
Num. 6. Thesis 2. prædefinitio.
Num. 7. ejusdem probatio.

Ratiam testandi de feudo per Principem Baroni permittam, ut ipsum cui voluerit linquere valeat, firmam restare; si Princeps deinde rebellis fiat haud dubie reor 1. est de Ponte edocentis sic per Collaterale Consilium fuisse prædefinitum, Author est Anna allegatio. 45. in fine, tametsi ipse secus sentiat, cui nulla est præstantia fides: propterea quod cause huiusce patronus fuit, enimverò aliqua in ipso arguitur affectio, ut ipsamet experientia nos in dies edocet.

2 Probatur: tametsi Princeps deinde rebellis fiat, atq; adeò testamenti factio ejusdem testa-

toris extinctio post rebellionem verificetur : verumtamen isthæc nostro in themate (quod fortassis haud perpendisse videatur Anna) mere materialiter se habent, quæ enim materialia sunt, pro nihilo ducenda ; propterea quod Principis permissionis tempestas inspicienda est, quæ formaliter accipitur, quod enim ab exordio firmum esse supponitur, temporis tractu infirmari nequit, arg. *l. nam est sub cōdit. ff. de in ius rupto, l. obligare, §. tutor, ff. de auctor. tutor. l. tutor. C. in quibus causis in integr. rest. non est necessaria, cap. ad dissolvendū de despons. impub. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. l. non puravi, §. non quævis, ff. de bonor. poss. contra tabulas, l. 2. ff. de auct. tutor. l. si aut nullum, C. de leg. hæred. l. non dubium, C. de legibus, l. finali, C. de sententia ex brev. recitand. cap. illud, de iure patronat.*

- 3 Dices ubi testamētū de feudo cōditur, toties tēpestate inhabili celebratū esse supponitur, cū huiusmodi attentio tēpore nulla testandi habeatur facultas, l. 1. ubi Cujacius *ff. de testamentis, l. 1. §. qui testam. fac. poss.* nec testamentariae tabulæ vires obtinere queunt suas, nisi post testatoris obitum, juxta legis fisiones, vel ab adita hereditate, l. si tibi homo, §. cum servus, ff. de legatis, l. à Titio, ff. de furtis, l. proinde, ff. certum petatur, l. 1. §. de suis, & leg. l. penult. §. 1. de bonor. poss. contr. tabulas l. 1. §. de in ius rupto, Hotmannus *consil. 71. nu. 18* quæ nostro in themate deficiunt: nam inhabili verificantur tempore, utputà ubi Princeps rebellis esse supponitur, Faber 4. C. tit. 14. de prob. & *presump. def. 67. nu. 3. in alleg. pag. 325.* ac per consequens nullum habere, quit effectum, Author est supralaudat. Anna.
- 4 Corroboratur: ex textu in *l. si ego, §. si res*, ubi Franciscus Duarenus *pag. 250. idq. genus, ff. de iure dotium, l. cum hic status, §. si sponsus, ff. de donationibus inter virum, & uxorem, l. quod sponse, C. de donat. ante nuptias, cap. 1. §. moribus si de feudi defuncti milit. cap. 1. qui*

succedere teneant. Author est idem supralaudatus ; igitur, &c.

- 5 Verum Annæ argumentum ducitur, ubi Principis bona in suo haud restent robore, : verum enim verò ex commonstratis in suo mansint robore, propterea quod à principio firmo dimanata esse supponuntur, adeoque à firma causa firmum producente effectum, *l. finali, in principio, ff. unde liberi, l. sancimus, C. de administ. tutor. arg. legis adigere, §. quāvis, ff. de iure patronatus, l. si pater, ff. de hæred. instit. l. generaliter, C. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, C. de pact. inter empr. cap. magna in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appell. ac per consequens ubi testatoris obitus verificetur permisso suo in robore restat: quare à subiecto minus supponente arguit.*
- 6 Gratiam à Prorege absq. dominorum Regentium voto delinquenti factam, præcisè per hoc firmam fore, si partis remissio habeatur, vel bonum urgeat publicum, ut gratia isthæc per Proregem fiat, tunc firmam fore haud dubiè reor, tametsi secus per Collaterale Consilium fuisse prædefinitum, literis prodit Thorus in *suppl. compend. decif. Neapol. §. gratia facta delinquenti à Prorege.*
- 7 Probat: Domini Regentes dum Proregis Coadiutores extant, de Ponte *de potest. Proreg. tit. 7. §. 5. num. 10.* & idem ibidem *de delegat. causar. tit. 12. num. 11.* ac per consequens relictus Princeps Regni Gubernator solummodò Prorex esse supponitur, de Ponte *de potest. Proreg. tit. 1. num. 1. 2. & 3.* idque genus apud eundem, *pag. 2.* igitur quemadmodum, & jura, & Pragmaticas independentè à quocumque Rege (tametsi ut rite, prudenterq. se gerat, non nisi cum Regentium consilio, & stabilire, & divulgare debet) sic identidem, & gratias haud dependenter à quocumq. alio Ministro indulgere quit, alioqui Regio Collat. Conf. subiectus foret, quod per absurdū esset.

DECISIO CXXII.

IN Causa spectabilis Admirati Regni Siciliae cum Regia Magna Curia super petita remissione Joannis Antonii Campanellæ Nautæ accusati in dicta Magna Curia super homicidio Jacobelli Morronelli, summa cum pluribus aliis: fuit dubitatum, an petita remissio fieri debeat, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

CAUSE remissio subditi alicujus Judicis ratione cognitionis maritimæ: numquid ad Iudicem cōpetentem per M. C. V. fieri queat, si una cum aliis deliquisse feratur, & in ejusdē Fori vinculis actū extantes supponuntur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

A' num. 2. usq. ad 7. ejusdem probatio.

A' num. 7. usq. ad finē, & oppugnat. & solut.

TAMETSÌ causæ remissionem ad spectabilem Admiratum fore remittendam per S. C. fuisse prædefinitum, memoriae mandat Anton. Capicius *hæc in finesibi: fuit determinatum esse locum continentia causæ ex præmiuntia, & observantia M. Curia*: verumtamen publicis inthe-

thesibus posset quispiam; secus defensare, ac per consequens ad spectabilem Admiratum, seu Judicem competentem esse remittendum. est nonnullorum, quorum Author sunt de Franchis *decis. 426. in fine.* Urillus ad Afflictū *decis. 155. in fine*, edocens pluriēs sic feruari vidisse; insipitio Mastrillus *decis. 138.*

- 2 Probatur 1. ex textu in *cap. finali, de iudiciis, l. nulli, C. de iudiciis*, Authores extant Capicius *hic num. 5.* Mastrillus *decis. 138. n. 2.* siquidem spectabili Admirato hoc in casu jus ex privilegio sibi dato acquisitum esse supponitur: enim verò Rex ipse privilegium concedens ab omni Curia, cujus subditum exemptum fecit, ac per consequens Judici cognitionis maritimæ subiecta reddit ora, alioqui privilegium ejusmodi frustraretur quod contra privilegium concedentis mentē foret: enim verò indulgentis mens est inspicenda, quæ si aliter voluisset, expressisset, *l. unica, §. si autem ad deficientis, C. de caducis tollend. l. si servus, §. Prator ait, vers. non dixit, ff. de acquirend. heredit. cap. ad audiendum 2. de decimis, cap. 2. de transact. Prator.*
- 4 neu aliquid suffragantur ad verariorum rationes edocentium M.C.V. dignius fore Tribunal. Authores extant apud Reg. D. Carolū *Preta riu 1. num. 22.* neu causæ notionem dividendam fore, *l. cum Papinianus 14. C. de sentent. & interloc. omn. judicium, l. nulli 10. C. de iudic. cap. fin. de rescriptis.* Antonius Faber in *l. si inter plures 1. ff. de quibus rebus ad eund. Judicem eatur.* Idem 3. *C. tit. 12. de iudiciis, def. 40. num. 5. in alleg. Franc. Ansaldu de jurisdict. Eccles. par. 2. tit. 11. cap. 20. num. 18. & num. 67. & cap. 21. n. 124. Boer. decis. 69. num. 24. & 25.* inde fit, quod unus independentē ab alio in causa procedere fas, juraque haud sinunt, *l. duo 39. ff. de re judic. l. sicut 20. ff. de receptis, cap. si duo 6. de procurat. lib. 6. cap. causam 16. cap. causam 21. & 22. de offic. delegat. enim verò extant plures per modum unius, cap. pastoralis, de rescriptis; quare jure merito nuper non delegantis verba prospicienda sunt; cuncta (inquam) isthæc vera ducuntur, ubi nullum foret à Rege indultum privilegium: contentia namque causæ haud dividenda foret, *disso cap. nulli, & disso cap. finali*, ut potè supralaudatis in iuribus commonstratum fuit; quatenus Judex, competens in cunctis autumatur, quæ professio juris competentia ut actus firmus sit essentialiter repositur, *l. potestatis verbo 215. C. de verbor. signif. cap. diligenti, de foro cōpet. Cironius 200. tit. de iudiciis, & de foro cōpet. idque genus, l. 1. l. 16. l. 18. l. 23. C. eodem, l. 2. & 6. C. de excus. Tutor. Donellus de jur. civil. lib. 3. cap. 9. num. 30.* in nostra porò facti specie ex commonstratis incompetens ducitur; igitur, &c.*
- 7 Dices 1. Obstat textus in *l. nulli, C. de iudiciis*, ubi sancitum est, quod causæ contentiæ dividi nequeat. Faber loco supralaudato. igitur, &c.

8 Verum ducitur antecedens, ubi nullum à Rege datum obstat privilegium: quare textus supralaudatus alio in casu extat.

- 9 Dices 2. Obstat textus in *l. 1. & 2. ff. de quibus rebus ad eundem Judicem eatur*, ubi sancitum habetur, quod si à diversis patratū fuisse feratur crimen, ab eodem Judice dignoscitur, ac pleāi debeat, *l. heredes 25. §. Judex. l. quædam mulier 41. ff. famil. ercis. l. singulis 6. de exception. rei judicat.* Consule Ant. Fabrū in *d. l. si inter 1. & l. cum ex pluribus 2. ff. de quibus rebus ad eundem Judicem eatur*; igit, &c.
- 10 Textus hujuscemodi alia in facti specie est; enim verò loquitur ubi nullum à Principe supponitur alicui permissum privilegium: ut potè nostro in casu est.

Pro Decis. hujusc Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Sententia condemnatoria, vel absolutoria, unius hoc in casu: numquid alteri criminis confocio prodesse prædicatur, si in alio promulgata sit foro.

Causæ remissio ad alterius artis forum jurisdictionem habentis: an remittenda sit, si delinquens pro majori tempestalitate parte in alterius artis exercitio præoccupatus fuerit.

Remissio causæ Vassalli Baronis alicujus jurisdictionem à Rege in suos Vassallos habentis, & in Magno Vicarie foro, & in S.R.C. conveniri nequeat: utrum per Principem, vel S.R.C. denegari aliquando possit.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
 Num. 2. ejusdem probatio.
 Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio,
 Num. 4. ejusdem probatio.
 Num. 5. Thesis tertiæ definitio.
 A num. 6. usque ad finem ejusdem probatio.

Sententiam condemnatoriam, vel absolutoriam unius hoc in themate, alteri criminis confocio haud prodesse existimo 1. si in alio promulgata sit Senatu, est Baldi, Gutierrez. Author est Mastrillus *decis. 138. num. c.*

- 2 Probatur: Judex unus, forumque diversum alterius fori sententiæ scđari haud alstringendus sit; cū illi minimè subiectus esse supponatur, tot. tit. C. res inter alios act. & quib. res iudic. nō noc. l. heres, & hereditas 22. de usucap. l. 1. & 2. C. quib. res iudic. nō noc. l. 1. ff. de exception. rei judicat. l. cum queritur 12. & seqq. l. cum hoc 27. ff. de except. rei judicata. Argum. l. si pariter 9. de sent. pass. & resit. Antonius Faber 7. C. tit. 18. de re judicat. definit. 4. & 7. per totum: propterea quod unusquisque juxta suū prudens iudiciū sententiam divulgare debet suā, *l. ult. in princ. de eo quod meum caus. l. 3. §. 1. & §. ejusdem, ff. de testibus, l. cum de*

inde-

indebito 25. ff. de probat. l. ult. in fin. C. de usufruct. l. ult. C. de contr. & comit. stipulat. Hinc Cicero pro Rosc. Comiti: Iudex esis, quē non minū bene de nobis exstimare, quā secundū nos iudicare velimus: cum accidere quiret, vel alterius fori Iudices, qui iudicarent non sint in iurisprudētia adeo periti, ut extant illi, qui deinde iudicaturi sunt, vel aliqua affecti corruptionis labe. Hinc Cic. 4. act. in Verrem; ibi: Dubium est quin omnes omnium pecunia posita sint in eorum potestate, qui iudicia dant, & eorum, qui iudicant, cum nemo nostrum possit ades suas, nemo fundum, nemo bona Patrie obtinere, cum ad iudicandum detur Iudex nequam, & levis, qui de iis iudicet; igitur, &c.

- 3 Causa remissionem ad alterius artis fori, iurisdictionem habentis non esse remittendam, si delinquens pro maiori tempestatis parte, in alterius artis exercitio preoccupatus fuerit; sed ad illud in quo actualiter fuit artis exercebat munus, existimo 2. est de Franchis decis. 426. in fine, Ursilli ad Afflictum, decis. 155. in fine, edocentis pluries sic servari vidisse, aliorumque; tamen si Capicius hic, in fine, edoceat fecisse per S.C. prædefinitum fuisse, idque non nisi ob M.C. Vicariæ præminutionem, ne causæ contentia dividatur, ibi: fuit determinatum esse locum contentiæ causæ ex præminutione, & observantia M. C.
- 4 Probatur: Videtur tacite namque à prisco resiliire foro, ac novum sectari illique subiici; igitur nil mirum, si ad novum, secus verò ad prisum faciendā sit causæ remissio forum.
- 5 Causæ remissionem Vassalli Baronis alicuius iurisdictionem à Rege in suos Vassallos habentis, ut & in Magno Vicariæ Foro; & in S.C. conveniri nequeat: per Principem, vel per S.C. denegari posse, rationabili extante causa, si inter Principem, & Baronem contrarius verificetur onerosus, haud dubiè existimo 3. est Thori compend. decis. tomo 1. §. remissio causæ vassalli alicuius Baronis habentis iurisdictionem, aliorumque apud eundem.
- 6 Probatur: Potestas Baroni à Rege data, ut causæ remissio Vassalli sui sibi remittatur haud simpliciter, absolute commentanda est, sed suo in genere, seu secundum quid, utputa limitatæ, seu aliquibus in chomatibus; inde sit, quòd limitata causa restrictum pro-

ducit effectum, l. in agris, ff. de acquirenda rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, quæ in remam delentur, l. 2. ff. de servis exporti. lex facta, §. item quaro, ff. de vulgari, & pupillar. substit. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. l. age cum Geminiano, C. de trans. cap. & no. scitur, de sent. excomm. secus verò gravioribus in delictis, in quibus dictio ista, à Rege Baroni ipsi haud permittenda esse supponitur; inde est, quòd de hoc nulla habenda erit ratio, cū expressum tepocatur velle: enimverò quid facti est, l. si in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlimin. reverts. l. emancipari 9. C. de collat. l. 1. C. de probation. l. quæcumque, §. fin. ff. ad publican. l. asscuratio, C. de non numer. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fid. instrum. cap. licet, de consti. lib. 6. alioqui irrationabiliter suum Rex exerceret munus: quandoquidem non nulla sectarentur absurdasque Vassallus à Barone minori infingeretur pæna, quam iuste, ritèque solvere deberet majorem: adeoq; offenserant jura, l. sancimus 22. C. de panis, cap. non asseramus statuas, in fine, 24. qu. 1. cap. quævisit, de iis, quæ sunt à maiori parte Capit. cap. felicis, §. illud autem, de panis, lib. 6. l. neganda 19. C. qui accusare non possunt Novell. Leon. 67. §. ult. l. si adulterium 38. ff. de adulter. l. 3. §. si plures, ff. de re militari; Consule Antonium Fabrum 4. Cod. tit. 15. de testibus, definit. 9. num. 2. in allegat. & 9. eiusdem tit. 1. qui accus. non possunt, definit. 1. n. 2. cum in Barone iurisdicatio foret, quā in Rege: enimverò haud plederentur, quæ puniendæ sunt, quod per absurdum esset: etenim delicta puniri par est, lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquil. l. licitatio, §. quod illicitè ff. ad publican. l. congruit 13. ff. de offic. Præsidi. l. sicum, §. tamen si, ff. de solut. extrav. ad reprimen. in princ. Anton. Faber 4. C. tit. 5. de testibus, definit. 10. num. 5. in allegat. idque Divino expressum est iure, Deuter. 17. v. 14. & seqq. Gen. 9. v. 5. & 6. Exod. 21. v. 12. & 14. Levit. 20. v. 4. Consule Vvesembachium 1. C. tit. 19. de precibus Imperatori offerendis, &c. num. 4. cum Universitas summum pateretur detrimentum ob criminum minus punitionem, d. lita vulneratus 31. ff. ad leg. Aquil. Faber loc. supralaudat.

DECISIO CXXIII.

IN Causa D. Antonii de Sancta pace cum Marchione Licodiæ eius Nepotē, super Marchionatis, & Terris eius: fuit primò dubitatum, an ex quo prædictus Marchio ex mandato Regio est recessurus à Regno, & petiturus Neapolim debeat supersederi in causa contra eum mota per dictum D. Antonium; an verò possit compelli ad relinquendum, seu dimittendum Procuratorem, &c. Hæc Antonius Capicius.

Prima facti species.

SI Reus legitima ex causa, utputa ex Regis jussu in longinqua digressurus esset loca: numquid designare possit Procuratorem pro causa ardua, scilicet Marchionatus, idque genus, si à creditore sit contestata, vel erit contestanda lis.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ finitio.
- Num. 4. & 5. ejusdem probatio.

I Uloliet in themate, sive causa isthæc sit ardua, sive haud, sive in longinquas ex Regis jussu Reus lustraret regiones, sive non semper per Reum fore stabilendum Procuratorem, dubio procul reor; quare est adversus Bartolum, Imolam, Antonium Capicum hæc, usque ad num. 6. frustra distinguentes.

Secundum in eadem causa dubitare contingit, an quando non teneretur Marchio relinquere Procuratorem, possit dictus D. Antonius Actor petere, quod examinentur dicti sui testes saltem ad futuram rei memoriam, non solum senes valetudinarii, & ab futuri longa absentia, sed omnes, sicut dicimus in reo, &c. Hæc Antonius Capycius.

Secunda facti species.

Testes ad futuram rei memoriam ad Actoris instantiam hoc in themate: numquid examinandi sunt, si Reus Regio ex jussu Sicani ex oris Neapolim versas digressurus foret, ac Procuratorem designare haud altringuendus esset.

3 Facti species istiusmodi, ex superius primævo in casu prædefinitio decisæ restat: nã si juxta supra. asserta Procuratorem Marchio constituere altringuendus sit, ac per consequens quæ juris extant à Iudicibus noscis, jure merito identidem, & testium notio.

Supposita primæva Capiciana decisio, ne, ceu vera (cum sit falsa) quid juris est prædefiniendum?

4 Descriptos testes, aliove in lōginqua perlustrare loca volētes, idque genus examinandos fore priusquam lis, quid juris sit per Judicem prædefiniatur, opinor est Antonii Capicii hæc, in fine, edocentis sic per S.C. sancitum fuisse, ibi: *Fuit composita res, quod in quatuor menses nihil possit fieri, nisi examinari facere testes, stantes in periculo mortis post quatuor menses possint examinari omnes testes ad futuram rei memoriam, & etiam procedi in causa principali prout juris erit.*

5 Probatur: Testes hoc in themate examinari necessest ducitur, alioqui ubi causa quid juris sit pertractatur, testes, vel extincti sunt, vel minus extantes, ac per consequens sum-

2 Probatur ex *L. Papinianus, de minoribus, cap. intelleximus, de judiciis*; nam privilegia legitimè absenti permisa haud hoc in casu militant: siquidem hic ex Regio jussu Silicenses Marchio Reus egredi, atque adeo ad Partenopea contendere ora altrigitur, igitur cum cuncta isthæc suo ex reatu evenire supponatur, jure merito ipsi, ut Reus nullum juris beneficium erit refundendum, alioqui crimina restarent impunita: siquidem bonis nocet quicumque parit improbus, ut ait Ann. Seneca in *Jambicis*, & Memmius apud Sallustium in *bell. Jugurth.* quod iuribus obnoxii esset, *lita vulneratus, §. quod si quis, versum neque impunita, ff. ad leg. Aquil. l. licitatio, §. quod illiciti, ff. de publicanis, l. congruit 13. ff. de officio Præsidis, l. stichum, §. tamesis, ff. de solut. extrava. ad reprim. in princ. cap. est iniusta 23. q. 4. c. ut fima 35. §. 1. de sct. excus.* quinimò munere digna; quod per absurdum esset, inspicio Capicum hic, in fine edocentis fuisse sancitum inter 4. menses in principali procedatur causa, prout juris est.

num detrimentum pateretur Actor, quod iuribus alienum foret, *cap. quoniam §. tit. u lite non contestata, cap. cum olim 34. cap. significavit 41. cap. alibi reus 43. de testibus*, idque genus, Gothofredus in *l. 40. ff. ad leg. Aquil.* igitur, &c.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Procurator delinquentis ad allegandum homicidium per ejus principalem patratum in foriudicati personam admissum fuisse: numquid admitti possit.

Exceptio declinatoria fori in causa criminali: an per Procuratorem in Regno profecto inspecto *ritu* 269. opponi valeat.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis 1. primæ partis decisio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. secundæ Thesis 1. partis prædef.
- Num. 5. ejusdem probatio.
- Num. 6. tertiæ Thesis primæ finitio.
- Num. 7. ejusdem probatio.
- Num. 8. quartæ Thesis primæ partis decisio.
- Num. 9. usque ad 12. ejusdem probationes.
- Num. 12. in quo discriminatur Reg. de Francis decisio à ritu M.C. Vicariæ 269.
- Num. 13. Thesis secundæ finitio.

Num.

Num. 14. ejusdem probatio.

Num. 15. oppugnationo.

Num. 16. ejusdem solutio.

- P**rocurator delinquentis ad allegandū homicidium per ejus principalem patratum in foriudicati personam admittum fuisse: utrum admitti possit? distinguas: vel obtruncatus notoriē bannitus erat, & delinquentis Procurator id extēplū commonstrare pollicitur, tuncque delinquentis Procuratorem in iudicio, & admittendum, & audiendum, ac ipsi ad probandum terminum dandum fore, indubie reor, est de Franchis decis. 314. num. 2. & in finezibicogitatamen, aliorumque.
2. Probatur: Si quare ratio jure Regni inspecto in Criminalibus reus non admittendus esset quia M.C. Vicariē ritus 269. qui incipit, die 21. Julii obstaret; aut haud oppugnat; igitur, & c. major utpote certafupponitur minor verò probatur: magnē Curie Vicariē namq; ritus alio in casu extat; eloquitur enim de simpliciter patratē delictum, qui seu sit patratum, seu erit citandus per Procuratorem haud esse, sistereq; in Senatu valet, nisi in firmitatis causa, l. penult. §. 1. de pub. iudic. l. servum quoque, §. publicē, ff. de Procuratoribus. Ant. Faber 4. C. tit. 15. de testibus, definit. 25. num. 1. in allegat. Julius Clarus in pract. criminal. quest. 22. Menoch. de arbit. jud. lib. 1. quest. 80. & lib. 3. cent. 3. cas. 264. cum delictum magna ex parte ex ore, signis, idque genus ipsius Rei dignoscatur, l. 1. C. de his qui propt. met. jud. non appell. l. 1. & post rem judicatam 11. ff. de transact. l. eleganter 23. §. 1. ff. de cond. indeb. l. si causa cognita 22. C. de transactioib. Not. in l. de pupillo, §. si quis Pratori, de oper. nov. nunciat. Hinc Cic. 1. officior. ibi: Ex oculorum obtutu, superciliorum, aut remissione, aut contractione, facile indicatur, aut denique tristitia. & de petition. consult. Vultus, ac frons, animi est janua, que significat voluntatem abditam, ac retrusam, cap. quarelam 2. de Procuratoribus, cap. tenor, de re judicata, cap. ex parte, cap. cum Bertholdus, de re judicata, cap. ex parte 47. cap. si duobus, de appellationibus, l. 2. §. 1. ff. si quis cautionibus, l. in exceptionibus, §. 1. ff. de probat. Germonius de sacrorum immunit. lib. 2. cap. 19. nu. 56. Balboa in cap. 2. de except. num. 71. Hunnius in encyclop. tit. 38. Mancinus de Procuratoribus, tit. 3. n. 62. vel absentia, l. servum 33. ff. de Procurat. l. reos, C. de accusat. Salcedo in practi, cap. 151. Gonzalez in cap. tua, de Procurator, & in cap. nimis, de iurejurando, & in cap. veniens 15. de accusationibus, num. 6. in not. aut captivitatē causa. Argum. tex. in d. l. servum. 33. de Procurator. & in d. l. reos, C. de accusation. ac per consequens extrā nostra facti speciem in qua banniti obtruncatio notoria esse supponitur, atque adeo Procuratorem illam ex continenti demonstrare.

4. Vel si criminis reus esse supponatur, &

dein Bannitum juxta Regium justum obtruncasse tradatur, tunc per Procuratorem etiam in iudicio comparere posse duco secundo, est Præf. de Franchis loco sup. laud. num. 2. neu M.C. Vicariē supralaudatus ritus, neu de Franchis decisio hoc in casu commentatur.

5. Probatur: Per Procuratorem cōparitō necessaria est ob incōmoda, atque adeo pericula que reo evenire possēt, enim verò reus ipse in foro sistere haud quit: etenim foriudicatus à cunctis etiamnum à proprio filio impunē necari potest, l. minimē, ff. de Religiosis, & sumptib. funerum, Constitutio Regni, incipiens, penam eorum, Franchus, dec. 113. & 276. Menochius in tractat. de arbit. jud. in quest. 90. in 2. declaratione, num. 43. Clarus in §. homicidium, de Marinis allegat. 90. num. 25. sequitur igitur ut reus iste se per Procuratorem defensare queat. Argum. l. fin. vers. si ita maluerit, C. de Procuratoribus. Consule Vega in cap. intelleximus 7. num. 15. de iudiciis, ubi etiam Fermo sinum quest. 25. num. 1. Osualdum lib. 18. Donelli, cap. 1. lit. M. Pacium cent. 1. quest. 45. igitur necessarii per Procuratorem.
6. Vel reus pro criminis pena, pecuniariam solvere vellet penam, tuncque ejus Procurator etiam in foro esse admittendum duco 3.
7. Probatur: Nec M.C. Vicariē ritus, nec de Franchis prædefinitio hujuscemodi in ista facti specie eloquantur, ut ex supra commonstratis, & ex mox probatis liquet, & è converso Procuratoris præsentia hoc in casu ad penam criminis inflictam transigendam necessaria autatur, alioqui penarum solutio nulla Iudici fieret, quod per absurdum esset: enim verò Procuratoris munus pessundatur, quod in litigatorum favorem dimanatum fuit, cum sit aliena negocia Domini mandato administrare, l. 1. in princ. l. 3. §. filii 8. §. quis 31. §. unius, l. qui proprio 47. in princ. l. 1. aut 69. ff. de Procurator. l. rectē 36. de iudiciis, inspicito Treutlerum lib. 1. select. thes. disput. 9. ubi Bachovius, Vultejus de iudiciis, lib. 1. cap. 7. num. 59. Duarenus ad tit. de Procuratoribus, cap. 2. Petrum Gregorinum lib. 3. partit. tit. 18. cap. 17. Hotmanum, Balduinum, Ultejum, Borcholten, Richardum, idque genus in princ. insit. de his per quos agere; igitur, & c.
8. Vel simpliciter criminis reus esse perhibetur, vel banniti obtruncati nulla habetur notorietas; tunc sive criminis reus contumax sit, sive non, ac per consequens citandus per Procuratorem minus in iudicio per Procuratorem esse posse, reor 3. quare & de Franchis decisio supralaudata num. 5. & ritus M.C. V. 269. hoc in casu commentandi sunt.
9. Ultraque Thesis pars eodem prorsus probatur medio: ex commonstrato illo dictorio pro contumace nemo eloquitur, l. 1. quor. appell. non recip. l. si quis ex aliena 5. ff. de iudiciis, l. relegati 4. in fin. ff. de penis. Papienti. in ferm. sit. actor. in ver. responderi ex cap. 2. de confess. in 6. Antonius Faber 7. Cod. tit. 25. de confess. defiu. 7. pag. 906. & 9. ejusd. tit. 26. de

- nis, *defin.* 16. *num.* 1. in *allegat.* nisi sumptuum solutione purgata, *cap. venerabilibus*, §. porro, & §. sanè, de *sent. excomm.* *cap. cum dilecti* 6. de *dolo*, & *contum.* *cap.* 1. eodem *tit. lib.* 6. l. *propterandum*, §. *fin. autem*, lex *gestis*, §. *hufusmodi*, l. *sancimus* 12. C. de *iudiciis*. Donellus *lib.* 26. *comment. cap.* 3. Idem Faber 7. C. *tit.* 5. de *sentent.* & *interlocut. defin.* 18. *num.* 1. in *allegat.* *Pichardus in §.* 1. *infit.* de *interdict.* *cap.* 1. *num.* 75. atque adeo pro foriudicato iudicii fores, post se vè occulte sunt. Andreas in *supralaudat. Constitut.* incipiente, *panam eorum, colum. fin. vers. divitias eius*, & *Afflict.* in 4. & 6. *notab.* Lucas in *cap. reg. sue quis*, *fol.* 16. & *versitem quia*, Baldus in l. 2. in 3. *oppos. vers.* & *adde. C. si pèd. appell. mors inter.* de *Franchis decif.* 213. *num.* 2. cum inspecto Regni nostri jure actiones, iuraque deperdat, Merlinus *centur.* 2. *cap.* 21. Gaillus *observat. lib.* 1. *observat.* 1. *num.* 38. Petra *rit.* 220. *num.* 3. juxta *tex.* in l. *si quis vi*, §. *differentia*, ff. de *acquir. possess.* Franchus *decif.* 101. *vers.* & *eandem*, & *decif.* 689. *num.* 6. inde est, quòd pro mortuo habeatur, de *Franchis in d. decif.* 213. *num.* 1. & 12. Riccius *collectan. decif.* 291. Vivius *decif.* 335. quin potiùs impunè obruncari d. l. *minimè*. ff. de *relig.* & *sumpt. funer.* Scialoja de *foriud.* *cap.* 17. Mastrill. *decif.* 104. Viv. *decif.* 255. Verde l. *infit.* quibus modis *ius Patriæ*, & *c. num.* 367. & 368. Menochius in *tractat. de arbit. jud.* in *quest.* 90. in 2. *declaratione*, *num.* 43. Clarus in §. *homicidium* de *Franchis dec.* 276. in 7. propterea quòd id allegare haud est extra crimen, aut ad criminis exclusionem, ac ad citati tutamen pro tendit, quòd per absurdum esset, igitur, & c.
- 9 Probat 2. In criminalibus criminis notio summopere ex Rei vultu ore, atque adeo ex ejusdem responsionibus pendet; hinc Cic. 2. de *Orator.* ibi: *Omnis motus animi suu quendam à natura habet vultu & sonum & gestum. Animi imago, vultus est: indices oculi. Nam hæc est una pars corporis, quæ quot animi motus sunt, tot significationes & commutationes possit efficere. Oculi enim sunt, quorum cum inventione, tum conjectu, tum hilaritate, motus animorum significemus apud. Nam oculus natura nobis, ut Equo, & Leoni setas, caudam, aures, ad motus animorum declarandos dedit, quæ in procuratore pro Reo cõparente, ac cavillatè loci obtinere impossibè ducitur; igitur nil mirum si Magnæ Curie ritus, ac de Franchis decifio sic sanxere.*
- 10 Probat 3. Ubi banniti obruncatio (hoc in casu eloquendo) haud patet; toties ipsius exceptio potiùs Judici calumnia, ac dilatio disferitur, quam vera exceptio: siquidem quid facti est, cum haud verbis, sed facto pro-

bamur; hinc Cic. 5. *Tusculan.* ibi: *Epicurus tantummodò induit personam Philosophi, & sibi hoc ipse nomen inscripsit, cum non multum differret à iudicio ferarum, præsertim cum omne malum dolore definat, bonum voluptate, & pro Planco: Virtus, integritas, probitas in homine, non lingua volubilitas, non ars, non scientia requiri solet.* & 4. *Acad.* Plus in negotiis, inquit, gerendis res, quàm verba profunt; igitur nil mirum si Procurator à Foro explodendus sit.

- 11 Hinc liquet facti speciem de Franchis discriminari à themate M. C. Vicarie 269. Siquidem de Franchis prædefinitio eloquitur de Procuratore pro principali reo in iudicio sistere, exceptionem opponente, scilicet quòd principalis foriudicatum obruncavit: ritus verò docet de simpliciter homicidium patrante, ac per Procuratorem in iudicio sistere volente, live sit vel erit citandus.
- 12 Exceptionem declinatoriam Fori in causa criminali: per Procuratorem præfatio inspecto in Regno ritu 269. opponi posse haud dubiè reor, est Grammatici in *cons. de foriudicatione post decif. num.* 29. & 76. aliorumque contra Caravitam in *præfatio Ritu num.* 2. in *fine*, aliosque.
- 13 Probat 3. Ritum namque 269. haud hoc in themate eloquitur (uti somniarunt adversarii) aut de Reo sibi subiecto, quòd minùs prædicaretur, quominus exceptio Fori declinatoria opponitur, quæ de sui conceptu universam perimit justificationem, l. *aperitissimi*, C. de *iudic. cap. possemus* 36. *cap. cum speciali* 61. *de appellat.* Donellus *lib.* 22. *cap.* 9. neu profectò Reus in præfatio disferitur Foro, nisi apparenter; quæ apparentia per Procuratorem ritè extingui possit, quòd mirum in modum ad nonnulla perimenda absurda deserviant, quæ cum iis in dispositionibus summopere effugienda sunt, *lita si* 39. in *fine*, ff. de *oper. libert. l. nam absurdum*, ff. de *bonis libertor.* l. 2. C. de *noxalibus actionibus*, *cap. in Genesi*, de *electio.*
- 14 Dices: Præfatus Ritus quamcumque explodit exceptionem; igitur, & c.
- 15 Distinguendum est antecessens, ex suppositione quòd sit Reus, ac sibi subiectus permittitur antecessens; secus verò si sibi subditus minùs sit; nam declinatoriam perimeret exceptionem: quare Ritus de declinatoria haud eloquitur exceptione: siquidem absurdum diceret, volens aliam usurpare justificationem, vel incommoda sibi subditorum minùs asferre, quòd naturali opponitur juri sic de crimine inquisiti sciendum, ut indultum sibi ex aliqua justa causa competens per Procuratorem rogitari valeat. est Baldi, aliorumque, adversùs Follerium, Caravitam *hic, num.* 4.

DECISIO CXXIV.

IN Causa Domini Comitùs Calatabellorum cum suis Vassallis de Binona, fuit dubitatum: an ipse possit procedere ad punitionem Vassallorum præ-

dictorum, qui rebellant Terram à sua obedientia, prætendendo se esse Cæsarianos; impediverunt quoque suorum introitum exactiones, immò & filios caperunt, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Vassallos se fore Cæsarianos, Baronis verò duntaxat Demaniales asserentes, ac per consequens impedimento forent, quominus exactiones, idque genus suo acquiruntur Baroni: numquid præcisè per hoc ut rebelles per Baronem plectendi sunt.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 2. Vassalli acciri nequeunt rebelles.

Minùs interè per Baronem plectendos fore, aut causam notionem ad superiorem, scilicet ad Proregem Regni jus esse devolvendam, qui juxta processum ab ejus Ministro fabricatum, Baronis Vassallos plectere, vel absolvere debet censet, tametsi fecus Panormi prædefinitum refert Capicius hic, in fine; ibi: *Fuit decretum quod Prorex ponat unum Judicem, & Comes alium, qui procedant in causis usque ad expeditionem, exclusivè suspensis processibus factis per Comitum, & tunc S.C. viso processu fabricando, videbit si causæ spectabunt ad Comitum, vel ad Regiam Curiam, & hoc fuit ideo factum, ut videri possint causæ super quibus est procedendum. An in eis sit offensa dignitas, & quomodo, est adversus Urfilli decisi. 265. num. 3390. Capiblancum in prag. 16. num. 56. de Baronibus, Vivium decisi. 278. num. 4. alioque. Author est Thorus compend. decisi. tomo 1. §. Baro an possit punire Vassallos rebellantes.*

2 Probatur: Baro hoc in themate Judex esse nequit, cum nullus Princeps inferior propria in causa Judex esse possit, *l. qui jurisdictioni, ff. de jurisdictione omnium judicum, l. qui jurisdictioni 10. ff. jurisdicti. l. penul. ff. recep. arbit. Hotmanus consilio 24. num. 19. toto tit. C. ne quis in sua causa judicet, vel jus dicat, argu. l. nullus 10. ff. de testibus, l. omnibus 10. C. eod. Antonius Faber in jurisprad. Papinian. tit. 1. de iusti, & jure, princ. 4. illat. 2. pag. 22. ne processus à Barone fabricatus ritè valeat, nam ab offenso, ac per consequens ab adversario conclusus esse prædicatur, adeoque ipsi nulla præstanda sit fides, cum ab infesto omnino præsumendum sit malum, ac per consequens à testimonio, idque genus explodendus est, *l. 3. ff. de testibus, auth. dicatur alias si testis, C. eodem tit. Conzalex in cap. repellantur 7. §. decretal. tit. 1. de accus. num. 2. quod præsertim suum vindicet locum sit domesticus; hinc Tullius ad. 3. in Verrem; ibi: Nulle sunt occultiores insidie, quam quæ latent in simula-**

zione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine: nam cum qui palam est adversarius facile cavendo; vitare possit: hoc vero occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo extitit, verum tamen opprimit antequam perspicere, atque explorare poteris; & Ad. 7. in Verrem; ibi: Tacite magis, & occultis inimicitia timende sunt, quam indictæ, & aperte; enim verò per Baronem panarum pensum Vassalli dare debent: ac per consequens immoderatio sive in corpus, sive in pecuniam fieret, quæ cum absurda sint, jure merito causæ hujusce notio ad Proregem spectabit, qui utpotè Regni Gubernator, de Ponte de potest. Proreg. tit. 7. §. 5. num. 10. & de Delegat. causar. tit. 12. num. 11. juxta delicti gravitatē eis penam infligere si reus, fonsæq. sint, vel absolvere, si insones, debet.

3 Nec rebelles rigorosè loquendo istiusmodi acciri possunt, siquidem (inquit) sub Cæsaris ditione subesse, solummodò verò Baronis de maniales; quod de sui conceptu rebellionis crimen rigorosè loquendo haud involvit, Authores extant apud Capiblanc. prag. 3. de Baron. & c. num. 43. tametsi denegandum non est Baronem illos per illo tunc in vincula coniciere posse, si in possessione extat, secus verò si haud sit; cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignoris, l. si qui destinavit, ff. de rei venditi. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, C. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit. de interdictis, cap. pro possessore, de reg. juris, lib. 6. l. apud Celsum, §. Marcellus, ff. de doli mali exception. l. si servus, §. sequitur, ff. de verbo obligat. l. finali, C. de rei vendic. cap. in pari, de reg. juris lib. 6. l. interdum 68. ff. de V. S. l. cum res 4. C. de contrab. emptione, Luxorem, §. legaverat, ff. de legat. 3. Petrus Gregor. lib. 1. syntag. cap. 13.*

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

IN appellationis causa: numquid in Baronis ditione sit componere posse.

Si inter Baronem, & Vassallum vertetur lis, hujusce notio in cuius Judicis facultate est?

Si Officialis Baronis, & per magnum Vicariæ Forum, & per S.R.C. suspensus esse prædicetur: utrum per Baronem suspicionis notio isthæc nosci valeat.

S U M M Æ.

Num. 1. 1. Thesis primæ decisio.

Num. 2. & 3. utriusque partis probationes.

Num.

Num. 4. Thesis 2. decisio .

Num. 5. ejusdem probatio .

Num. 6. Thesis 3. finitio .

Num. 7. ejusdem probatio .

Si partis remissio habeatur , partefve apud Judicem ad quem iudicium prosequi nequeant , tunc per Baronem conciliari partes posse puto , secus verò si appellans dissentiretur . Inspecito de Ponte *intra 3. de potestate Proregis tit. 3. de electione officialium* , §. 1. num. 1. 1. Annam in *repet. cap. 1. de Vassallo decreta atatis num. 139.* Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. vers. Baro an possit componere* , tametsi gratias facere nequeant , eo pacto quo per Proregem in visitatione fieri queunt , & si amplam obtineant jurisdictionem .

3 Prima Thesis pars probatur : ubi partis remissio habetur , appellansq; provocationem prosequi , ac per consequens illam desertam facere potest . *In memo. C. de appellation. in Theodosio* . l. si quis libellos 2. *quest. 66.* Consule Cujacium in *l. 6. C. de appellat. circa medium* , Gonzalez 2. *decret. tit. 28. de appellationibus* , cap. *interposita* 70. *l. ille denique 2. nu. 3. in novis* ; siquidem appellatio in re gratiam , utilitatemque inventa fuit , ut eleganter tradit *lex 11. Cod. Theodos. eod. tit. & Arnulphus epistol. 67.* succedit igitur regula illa ; quilibet juri in sui favorem introduco resignare quit , *l. si quis in conscribendo* , C. de *Episcopis* , & *Clericis* , l. *penult. C. de pactis* , cap. *tuis 39. vers. nisi de testibus* , cap. *ad Apostolicam de regularibus* , cap. *si de tertia* , de privilegiis . Consule Pichadum *in manu d. 4. par. precept. 6.* Petrum Gregorium *lib. 5. partis. tit. 1. §. cap. finali* Gratianum *discept. foren. cap. 141. num. 22.* Donellum *lib. 28. comm. cap. 6.* toties Baro , licet Judicis officio functus fuisse supponitur ; veruntamen ex partium voluntate uti arbiter dein illas conciliare quit , & in hoc profecto nulla Iudici ad quem irrogetur injuria , ubi partes inter se conciliantur , *l. 1. §. de receptis* ; secus verò fatendum si appellans appellationem prosequi voluerit : nam tunc Iudex ad quem cōpetens vocatur Iudex .

3 Secunda thesis pars probatur : si Baro in carcerem visitatione gratias , vel compositiones ad instar Proregis facere quiret , sanè inter ipsum , atq; adeo Proregem nullum haberetur discrimen , quod per absurdum foret , cunctisq; indispotionibus aufugiendum , *l. ita si 39. §. de operibus libertorum* , l. *nam absurdum* , §. *de bon. libertor. cap. in genesi* , de elect. *l. ultim. C. de usur. rei indic. l. lege quoties mihi*

200. de reg. juris. Consule Antonium Fabrum *in jurisprudentia Papiniana tit. 3. de iustitia* , & *jure. princ. 2. illat. 8. pag. 13.* igitur , &c. quare Anna , de Ponte supralaudati in isthac facili specie commentandi sunt .

4 Si inter Baronem , & Vassallū lis verti perhibeatur , tunc neq; in Baronis , neq; in illius Delegati jurisdictione extare ; ast ad superiorem Iudicem utputà ad M. C. V. pertinere . reor , est Thori *compend. decis. tomo 1. vers. Baro an possit cognoscere de causa* .

5 Probatur : sive ab eodē Barone , sive ab ejus Delegato causa dignoscatur , quippè ut ab inimicis , infestissime (si quidē Delegatus à Barone , utpotè ab inimico designatus infestus præsūmitur) ut suprà in isthac decisione *n. 2.* commōstratur , de cujus decisione hæsitationis ac per consequens ab alio superiore lis isthæc erit prædefinienda : quandoquidem supremo Iudici dumtaxat , propriæ causæ notio admittenda , supponitur , quare elogium illud : *nullus Iudex in causa propria* de inferiori , secus verò de superiori commentandū erit , inspicito D. Franciscum de Amaya *observat. juris lib. 1. cap. 1. num. 92. & 93.*

6 Si officialis Baronis , & per Magnum Vicariæ Forum , & per S. C. suspectus esse prædicetur , tunc notionem hanc haud ad Baronem , ast ad Judicem superiorem spectare indubiè reor . est Thori *tomo 2. compend. decis. §. Baro an possit se intromittere* .

7 Probatur : de Baronis iustitia hoc in casu hæsitationis : siquidem suum contrà officialem , judicare haud præsūmitur , cum officialis suum representet Baronem , Gonzalez 1. *decretal. tit. 29. de offic. & potest. in cap. causam 17. num. 3. & in cap. insuante 25. nu. 3.* enim verò subrogatus non nisi subrogantis naturam sapere præsūmitur , *l. si eum* , §. *qui injuriarum* , *l. si quis caus. ac per consequens ut iustitiæ locus sit* , quæ justum respicit , Antonius Faber *ad l. 1. §. de iustitia* , & *jure colum. 2. litter. 4. pag. 1.* Hinc Cic. *1. offic. ibi* : *Iustitia partes sibi non violare homines ; & in append. sentent. ex Apoph. scriptum reperio* : *Nihil præter æquum faciendum est* , jure merito causæ notio apud supremum petraçtanda sit Judicem , cum inferioris Judicis excessus per eundem corrigendi sunt , argum. *tex. in c. debitis honor 59. de appellationibus* , cap. *dilectus* , de *præbendis* , cap. *proposuit* , de *concess. præbend. cap. 1. cap. 3. de appellation. in 6.* Consule Mancinum *genial. cap. 255.* Pichardum *in manu d. 4. par. precept. 11.* Alteserra *in dicto cap. ut debitis honor 59. de appellationibus* .

DECISIO CXXV.

IN Causa Magnifici Andreæ de Augustino Rationalis Regni Siciliae prætendentis deberi sibi salarium sui Officii à tempore expulsionis d. Hugonis , non obstante quod non iverit cum eo Messanam , nec serviverit per menses

404 Theatr.& Exam.omn.Dec.Regñ.Neap.

circa sex. Regula est quod Officialis non debeat habere salarium, nisi pro tempore quo servivit quoniam labor, & pecunia recipiunt divisionem, *l. scio amico, ff. de annuis leg. in princ. &c. Hac Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI pro certo tempore servitium haud praestitisse feratur suum officialis: numquid ipsi hoc minus obstante merces persolvenda sit.

S U M M E.

Num. 1. 1. Thesis partis praedefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

Num. 3. 2. Thesis partis decisio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Istinguas: vel officialis ipsius culpa id eveniat, tunc pro hujuscemodi tempestate, qua personale haud praestitisse feratur munus, nil salarii ipsi esse refundendum existimo.

2 Thesis isthac se ipsa liquet, ac per consequens ipsius probatione indigere minus necessum ducitur: nam liquet, & ex textu in *l. Sejo amico, ff. de ann. legat. & ratione*: siquidem Regis solutio debitum supponit, §. 1. *quibus modis tollitur obligatio* apud Justinianum, *l. solutionis, ff. de verbor. signific. Cironius de solut. tit. 2. 3. in paratit. pag. 222. Bacovius ad Treutler. tomo 2. disput. 29. de modis tollendi obligat. thesi 3. lit. A. pag. 489. & lit. B. pag. 492. l. penul. & tot. tit. de solut. & instit. tit. quibus modis toll. oblig. l. qui 1. collusorem. 49. §. 1. ff. de action. emp. l. certum 8. vers. ibi enim duo, ff. de eo, quod cert. loc. l. 1. & seqq. ff. de solut. Antonius Faber 4. C. tit. 15. de testibus defin. 2. 3. num. 17. in alleg. pag. 333. & tit. 24. de usur. & mor. defin. 5. num. 6. in alleg. pag. 385. ac per consequens sancita, quae hoc in themate in casu haud habentur: quicquid enim accidit officialis culpa evenisse supponitur; igitur ipse, secus verò Rex detrimentum hoc pati per est, cum culpa suam secletur Auditorem, *l. sancimus, C. de penis, cap. quassivis, de iis, quae sunt à maiori parte capitul. cap. Romana, in fine, de sentent. excommunic. lib. 6.* quare in hac facti specie Capiciana isthac praedefinitio commentanda erit: quandoquidem rationalis necessarii suum consecrari debeat Proregem, uti ceteri rationales, neque ipsius rationes firmè elucenda sint: quandoquidem magis familiam suam, quam Proregis comitatur, ejusdemque servitium neglexit, igitur nil mirum si ex Regis gratia ipsi integra persoluta sit merces; secus verò ex merito.*

3 Vel culpa haud sua personale minus valuit praestare servitium, tuncque ex terminis ipsis liquet stipendium ipsi tribuendum fore, ut puta infirmitatis studio, idque genus, *l. peculium, §.*

penul. ubi Antonius Faber, ff. de peculio. arg. l. navis adversa, in fine, ff. ad leg. Rhodiam de iactu; Inde est, quod ubi culpa est, ibi nullum extat delictum, *cap. cum voluntate de sententia excommunicationis*: hinc iure merito Bellifarius Iustiniani Dux eos, qui infelicitate pugnaverant vulnera pecuniis multis solabantur: & qui prosperè, armillas, & torques, praemia dono dabat: etsi majus praemium erat corona, siquidem per accidens nostrum in casu suo deesse perhibetur muneri, cum extrà ipsius metè sit, nec Princeps in hoc dissidet, dummodò impedimentum haud reddatur perpetuum, ac per consequens ad suum impotens exercendum munus; nam tunc per Regem ipsi substitutus est sufficiens, qui vicem ipsius gereret, *l. si eum, §. qui injuriarum, ff. si quis caut.* alioquin in suo deesset munere, linquendo ipsi aliquid, ut honestè, decerterque vivere queat juxta gradus dignitatem.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Stipendium à Barone Vassallis pro servitiis injunctis debitum, si à prima luce ad meridiem usque praestitum fuisse feratur: numquid totum erit refundendum; perinde quasi tenebras usque laboratum fuisset.

Si tutor in pupilli causis patronus fuisset: utrum ipsi stipendium sit refundendum: tametsi à primordio haud fuerit designatum.

Si advocatus pro patrocinanda causa elaborasse feratur, si deinde partes inter se convenirent, vel id genus; cujus studio causam haud patrocinatus fuit; an merces ei persolvenda sit.

Si merces singulis annis pro causarum defensione designata sit; si anno illo nil per patronum patrocinatum fuerit: num stipendium pro anno illo lucrari fas sit.

S U M M E.

A' nu. 1. usque ad 4. Thesis 1. decis. & probat.

Nu. 4. & 5. Thesis 2. praedefinit. & probatio.

Nu. 6. & 7. Thesis 3. finitio, & probatio.

Nu. 8. & 9. Thesis 4. decisio, & probatio.

Istipendium à Barone Vassallis pro servitiis injunctis debitum: si à prima luce ad meridiem usque praestitum fuisse feratur: numquid totum erit refundendum; perinde quasi ad tenebras usque laboratum fuisset; distinguas, vel ipsorum, vel do-

domini culpa, vel casu fortuito id accidit. Si ipforum, indubie denegandum est, quod ipsis ex terminis liquidò constat: nam culpa nemini suffragari debet, *l. sancimus, C. de penis, cap. quævis de iis que fiunt à majori parte capituli, cap. Romana in fine, de sententia excommunicationis lib. 6.* præsertim cum alterius iactura, *l. iure natura 26. ff. de reg. iuris, l. nam hoc natura, ff. de condit. indebiti, l. cum is, §. si quis de alimentis, vers. sanè si is, ff. de transactionibus, Antonius Faber in iurisprudencia Papiniana tit. de iustit. & iure princ. 2. illat. 1. in fine, Petrus Faber in d. l. iure natura 26. ff. de reg. iuris: Hinc Cicero 1. officior. quod cuique obrigerit, id quisque tenet, eo si quis plus appetet, violabit ius humana societat, & 2. offic. ibi: Res familiaris, quæ ei debet iis rebus, à quibus abest turpitudine: conservari autem diligentia, & parsimonia, iisdem etiam rebus augeri, ut nostro in casu afforet.*

- 2 Sin autem Baronis culpa; tunc ipsi obesse debet, ac per consequens integram ipsis erit persolvenda merces, ceu prædefinitum memorat Thorus *compens. decis. parte 1. §. salarium debitum à Barone Vassalli pro servitiis*, laudans Capiblanco, aliqui iustitiæ debitus haud refunderetur locus, quod per absurdum foret; cum juxta Ciceronē 1. de natura Deorum iustitia excellentissima sit virtus.
- 3 Sin postmodum casu fortuito, utputà nimiam ob tempestatem, pluviam, vel id genus tuncq; cum dominus haud sit in culpa; jure merito ipsis haud erit imputandum, ne quis aliena cum iactura locupletetur, quod à juribus alienum foret, *l. nam hoc natura, C. de condit. indebiti, l. naturaliter, §. finali, l. hac conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de actionibus empti, l. iure natura 206. ff. de regulis juris, l. ultima, C. de usucap. pro emptore, cap. suam de penis. cap. locupletari 47. de regulis juris lib. 6. consule Autores supralaud.*
- 4 Si tutor in pupilli causis patronus fuisset: tunc ipsi fore tribuendum stipendium proculdubio reor, tamen à primordio haud fuerit

stabilitum, & de Franchis *decis. 122. num. 4.* litteris prodeus sic per S. C. fuisse prædefinitum, Mastrilli de Magistratibus lib. 1. cap. 21. num. 67. Author est Thorus *compens. decis. vers. salarium, an debeatur parvocinanti in causis pupilli.*

- 5 Probatur in tutore hoc in casu bina sunt inspicienda, unum qua tutor, alterum verò qua patronus; tutor merces una ipsi est danda: uti verò advocatus ex altera: enim verò ut advocatus exercens officium; à tutoris munere contradistinctum exercere edisseritur; igitur, &c.
- 6 Si advocatus pro patrocinanda causa elaborasse feratur, si dein partes inter se conveniant, vel id genus, cujus studio causam haud patrocinatus fuit, tunc mercedem ei persolvendam fore, audacter reor, est Thori *compens. decis. como 1. §. salarium an debeatur advocato, aliorumque.*
- 7 Probatur ex textu in *l. qui operas, ff. locat. & conduct. l. finali, C. de cond. ob causam*, nam advocati labores hujuscemodi pretio æstimabiles sunt, alioqui partes cum aliena locupletarentur iactura, quod juribus obstat, *d. l. nam hoc natura, C. de condit. indebiti*, inspicito Zacchiâ de salario *quæst. penul. & ultima*, ne in culpa supponantur, cum causâ haud patrocinatâ sint, igitur injustè sibi denegaretur merces, quæ de sui conceptu non nisi pro servitiis persolvenda sit præstitis.
- 8 Si merces singulis annis pro causarum patrocinacione designata sit, si anno illo nil per patronum patrocinatum fuerit, tunc salarium pro anno illo lucrari plusquam manifestè est. Inspectio supralaudatum Thorum, nonnullos laudantes Autores.
- 9 Probatur: per ipsum namq; haud stetit, perhibetur, quominus suum interponeret patrocinium, ac per consequens non in culpa, quæ ubi non est, ibi neq; delictum est, *c. cum voluntate de sententia excomm.* enim verò si quam plures, quinimò infinitè subortæ fuissent causæ, nonnè eodem illas patrocinatus fuisset salario? utique?

DECISIO CXXVI.

IN Causa Joannis Nigri servi Domini Antonini de Plathamone carceratî; & per Dominum petiti torqueri: ex quo per unum testem constat, quod ipse ab eodem teste pluries quæsit auxilium ad fugam, ex quo volebat interficere Dominum, offerendo sibi pecuniam Domini, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Falsi Species.

SI testis aliquis sub Judice extare perhibetur (inquiens) Fulani mancipium voluisse dominum obtruncare suum sepe numero, id per eundem sibi quæsitum fuisse, ut ipsi opem

ad fugam præstaret, in cujus præmium domini pecuniam auxilianti polliceretur: qua servus istiusmodi, ob attentatum sit plectendus pæna, ordinaria neq; an verò extraordinaria?

S U M M A.

Nu. 1, 2, & 3. Thesis prædefinit. & probatio.

1. Ex-

EXtraordinariam solvere debere penā opinor: quicquid sit de Capicii *hic*, in fine, Capiblandi in prag. 6. nu. 43. de Baron. aliorūq; responsionibus.

2. Probatur: delictum suo in genere per unū testem (ut edocet Antonius Capicius *hic*, in principio) attentatum, haud est omni exceptione major: nam Capicianis ex verbis id minus liquet: quandoquidem cum mancipio familiaritatem contrahens vir frugi, impossibile ducitur; nec ullum ad id patrandum supponitur indicium; igitur cum, & semiplena probatio, & indicia ad torquendum haud habeantur, juremerito extraordinariam luere debet penam, utputā carcerum, vel trirēmiū, vel id genus, quæ tamen de ipsarum natura ordinariæ extant penæ, cum corpus penarum pensum det; verumtamen nostro in casu extraordinariæ autumantur, alioqui nulla daretur pena, quinimò premio afficeretur, quod per absurdum foret, si ad exulandum puniretur, sanè cum ibi nil laboraret, fatigaretq; nec domini ditioni subderetur; juremerito utpotē à laboribus solutus, liber foret: quare, jure optimè explodendus est Antonius Capicius *hic*, in fine, edocens; ibi: *melius est forte nec absolvere, nec condemnare, liberare tamen eum à carcere*: siquidem delinquendi anzā præberetur, quod juribus obnoxium esset, & ne fraudibus aditus fieret, l. in fundo. ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, C. de Sacros. Eccles. cap. porvò de divor. Clem. 1. de usuris, Clem. 1. §. finali de concess. præbend. & ne delicta mansissent impunita, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad l. aquiliam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruis 13. ff. de officio Præsidi, §. tamen si, ff. de solut. exstravag. ad reprim. in principio, cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sententia excomm. Donell. in l. cum te 2. num. 9. C. de condit. ob turpem causam, & in l. nimis 7. nu. 9. C. de testibus, Vessembachius 1. C. tit. 19. de precibus Imperat. offerend. num. 4. cum delinquens quilibet, sive ordinariam, sive extraordinariam expendere debeat penam, neū inter hæc ullum refundendum sit medium, ut perpendenti liquet, etsi nupernon inter penam, culpamq; mensura refundatur, l. sancimus 22. C. de penis, cap. non afferamus statētes in fine 24. quæst. 1. cap. quæstio de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. felicitis, §. illud autem de penis in 6. Deuteronomii c. 25. ibi: *pro mēsurā delicti eris plagatur, & modus.*

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

DECISIO CXXVII.

[N Causa Magnifici Ioannis de Samudio, cum Magnifico D. Jacobo Carbone, super petitorio Terræ Padulæ: fuit dubitatum, an præfatus Iacobus, qui est

D E-

Mancipium homini violentiam inferens, quam luere debet penam.

Mancipiū pro offensionibus libero inflicis homini: namquid quod fidei iussione sit solvendum.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

Nu. 3. & 4. Thesis. prædefinitio, & probatio.

Mancipium homini violentiam inferens, juxta delicti gravitatem penam luere debere plusquam apertum est, quod prudentis Iudicis arbitrio redigendum sit, tamen si mancipia isthæc arctius penam luere debent, ac liberi homines: quare hic determinata haud stabili possit regula: quicquid sit de decisionibus M. C. V. ac S. C. Author est Thorus *compend. decis. parte 1. §. servus mancipium violentiam homini libero.*

2. Probatur: ubi delicta diversi generis sint, ac subiectorum offensorum varietas habeatur, toties determinata pro hisce regula traditi, impossibile ducitur, ut edocent Philosophi: secus verò ubi determinatum sit subiectum, sed antecesserit; siquidem tunc determinata sedatur illatio: quare ipso permissio, & consequens permittitur, l. 1. §. 1. ff. si usufructus perat. l. 3. §. qui habet, ff. de servit. rusticar. prædior. l. reflexionis gratia, ff. communia prædior. l. 2. ff. de iurisd. omnium iudic. l. 2. §. in præfatio, ff. quemadmodum testam. aper. ipsoq; denegato ejusdem consequens perimitur, l. 1. §. huius rei, ff. de offic. ejus, l. veteres, ff. de itinere, actuque privato: verum enim verò hoc in casu, res isthæc sic se habere proditor igitur, &c.

3. Mancipium pro offensionibus libero inflicis homini sub fidei iussione haud solvendum esse, atqui juxta criminis gravitatem esse plectendum existimant Afflicti in const. humanitate num. 57. Julius Clarus lib. 5. sent. §. final. quæst. 46. num. 8. Thorus Author est *compend. dec. vers. servus inquisitus pro offensione factis.*

4. Probatur: mancipia isthæc uti nobis hostes haud ulla digna autumantur indulgentia, quinimò ad aliorum exemplar strictius penam solvere debent, quam liberi nostrates mortales: quandoquidem hostis idem equipollens est, ac angustiator, oppressor: quare ab inimico discriminator, quatenus cum infesto odia privata extant, cum hoste verò publica. hinc juremerito hostes penitus obtruncandi sunt. exemplo esto de Samnitibus consultantibus quid de legionibus Romanis apud furcas caudinas inclusis fieri deberet; Herennius Pontius suasisit, ad unum ulq; esse delendas, Eras. lib. 6. apoph. igitur, &c.

in dicto petitorio actor teneatur præfato, Ioanni ad exceptionem fundandam edere quædam capitula expedita per quondam Serenissimum d. Regem Ferdinandum Primum, ex quibus prætenditur, quod inferri possit Magnificum quondam Dominum Carbonum Patrem prædicti Iacobi fuisse in crimine rebellionis contra dictum Regem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Actor ad exceptionem fundandam: numquid reo sua cedere debet iura, si ex ipsa criminis aperitio suboriri videatur.

SUMMÆ.

A' nu. 1. usq; ad finē Thesīs prædef. & prob.

1 **E**dere haud debere iura sua si ex ipsa criminis aperitio suboriri videatur, aucta est reor, est Antonii Capicii hîc, num. 10. in fine, memoriæ mandantis sic per S.C. fuisse prædefinitum; ibi: S.C. votavit pro Carbono, Baldi, Alexandri, Felini Decij penes eundem num. 1. de Marinis ad decis. Revert. § 21. num. 7.

2 Probatur 1. per textum in l. 2. §. Divus in fine, ff. de iure Fisci, l. alias, ff. de iureiurando, l. transactio, C. de transactionibus. Author est Antonius Capicius hîc, num. 1. 8. & 9. nam tametsi ad exceptionem fundandam edere Reo scripta astringendus est Actor, l. non est novum, cum lege sequenti, l. finali, C. de edendo, enim verò quod ad Rei innocentiam probandam prodest, haud est denegandū, l. favorabiliores 12 §. de regul. iur. l. absentem §. ff. de pænis, l. Arianus 41. ff. de obligat. & actionib. Ant. Faber 4. C. tit. 14. de probat. & præsuppt. defin. 49. num. 8. in allegat. & tit. 15. de reffib. defin. 3. num. 8. in allegat. ne indefensus mansitet, quod iuribus observatur, cum defensus cuilibet naturali debeatur juri. Caramuel Theolog. moral. quaest. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in paratit. 5. decretal. tit. 28. de appell. pag. 158. quinimò jura potius Actori in ambiguis, quam reo favent, l. favorabiliores, ff. de regulis iuris, §. retinenda, insit. de interdictis, cap. cum sunt partium, de regulis iuris, lib. 6. inde est Actore non probante Reus absolvitur, l. extat 25. ff. de iure Fisci, l. ultima, C. de rei vindic. l. qui accusare, C. de edendo, l. Actor, C. de prob. l. 1. C. de alienat. indic. mut. causa facta, §. retinenda, insit. de interdictis, cap. ultimo, §. 6. quaest. 5. cap. cum Ecclesia, de causa possess. & propriet. cap. ultimo, §. sanè, de iure iurando, cap. unico post princip. ut Ecclesiastica beneficia, cap. inter dilectos, de fide instrum.

3 cum possessio semper pro Reo stet, addisque secus per Actorem commonstratur, siquidem melior est possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. is qui desinavit, ff. de rei vindic. l. finali, C. eodem tit. l. qui accusare, C. de

edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit. de interd. cap. pro possessore, de regulis iuris, lib. 6.

5 ideòq; nil mirum si in Senatu nostro Reus à dextris Actor verò à sinistris coram Iudice stat: Plato de leg. Dialogo 9. verumtamē secus prædefiniendū ubi ipsi summū inferretur detrimentū, ut nostro in themate, foret in quo rebellionis crimen panderetur: quandoquidem nemo, naturali inspecto iure turpitudine allegare debet suam, l. 3. vers. nec credendus, ff. de milit. testam. l. quoties 13. ff. de rebus dubiis, l. quoties, ff. de verbor. oblig. cap. Abbate, ff. de verbor. signif. secus verò stabiliendum ubi scripta publica esse supponuntur: siquidem in hisce Actor nullum habere supponitur jus, cum per præsentationem Actuarii, idque genus, jam facta sunt publica, ac per consequens jus, quod habet præsentans deperdit, quod & Adversario, & Iudici acquiritur. argumenta autem, responsationesve, quas describit Antonius Capicius hic, cum nullius sint momenti, neu subjæctæ favent materiæ, juremerito omittamus.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si processus deperditus esse seratur ex quo Actor exemplar scripturarum aliquarum, desumpserit, illud ab aliquo exemplari faciēs Notarius, quod in judicio deinde præsentaverit: numquid ad processus editionē sit astringendus, si Reus in præfato processu nonnullas extare scripturas sibi relevantes pronumpserit, si processus præsentetur:

Actor si in alicujus scripturæ petitione de ea haud mentionatum fuerit: si tamen ante terminum de ea rogat, & ab hujusmodi scripto se tutari velle: utrum ipsius rogatio locum habeat.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesīs primæ prædefinitio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesīs secundæ decisio.

Num. 4. & 5. ejusdem probatio.

1 **S**i processus deperditus esse seratur, ex quo Actor exemplar scripturarum aliquarum desumpserit, illud ab aliquo exemplari faciēs Notarius, quod in judicio deinde præsentaverit: tunc ad proces-

sus

sus editionem haud fore astringendum, si reus in præfato processu nonnullas extare scripturas sibi relevantes præsumperit, si processus præsentetur, opinor 1. est Thori in *supplem. decis.* §. an Actor teneatur ad editionem processus deperditi, edocentis, nedum per M. C. V. ast etiamnum per S. C. fuisse prædefinitum, aliorumque.

2. Probatur: Scriptura namq; publica, utpotè est processus, & his similia, nonnisi penes Magistrum Actorum, vel Notarium extare supponuntur: propterea quod ipsorum munus est publica servare scripta. Tapia lib. 2. de iure Regni, de officio S. C. in rubrica 3. de officio, & salario Assessorum S. R. C. in prag. 24. Petra in cdm. R. M. C. V. in ritu 26. per totum igitur ubi haud liquet in Actoris ditione minus esse, toties præsumptio pro Actore Magistro, & pro Notario, focus verò pro Actore præsumitur; igitur, &c.

3. Actor si in alicujus scripturæ petitione de ea haud mentionatum fuerit: si tamen ante terminum de ea rogat, & ab hujusmodi scripto se tutari velle, tunc ejus petitionem fore admittendam, opinor 2. est Pauli Staibani junioris *resol. for. resol.* 35. num. 55. Merlini *controv. cap.* 34. num. 11. aliorumque pe-

nes eundem; præsertim si in libello isthac adiecta sit clausula *petens jus, ac iustitiam ministrari isto, & omni modo meliori*.

4. Probatur: à præfata prædefinitio clausula, quæ si adiecta foret hesitationi nullus refunderetur locus; etiamnum nostra liquet thesis: nam ubi ante probationis terminum versamur, toties locus refunditur cuilibet scripturarum representationi, ne quis in defensum restaret, quod naturali obversaretur juri, Clement. *pastoralis*, §. ceterum, de re judic. l. 1. §. cum arietes, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princ. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad legem Aquiliam, Vvessembec. in paratit. de except. num. 8. quandoquidem ideo terminatio inspecto Regni jure inventa fuit; non nisi, ut quilibet de scripturis offerendis venire in mentem quiret, ritu M. C. V. 245. ubi Caravita, & D. Carolus Preta *tom.* 2. pag. 385. idque genus: quare tamen si de scripto hujusmodi nil exprelli per Actorem mentionatur, verumtamen implicitè facta fuisse, arguitur mentio, cum scripturarum petitione, earumque presentatione, & probatione, quodlibet subintelligitur scriptum; quod ante terminum in sui favorem representari valeat.

DECISIO CXXVIII.

IN Causa D. Raimundæ Carline Tutricis, & Matris filii quond. Ioannis Gagliardi cum D. Iulio de Capua super eo, videlicet: an sententia lata in S. C. contra Dominam Bernardinam Minutulam, uxorem dicti Domini Iulii in actione personali possit mandari executioni contra dictum Iulium, super bonis datis sibi in dotem lite pendente, præsupposito, quod omnia bona in dotem data sint, non sub nomine universalis, nec collectivo, sed talia, & talia adeòque facta discussione reperitur, nihil apud præfatam Bernardinam remansisse, nec apparent aliqua illius alia bona super quibus exequi possit, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Sententiæ executio adversus uxorem lata: numquid contra virum super bonis sibi in dotem datis lite pendente fieri valeat; si ipsi facultate nil aliud habeat.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. Thesis oppugnatione, ejusdèq; solutio.

1 **S**ententiæ executionem adversus virum haud exequendam fore, ast citandum, ut in juredicendo sistat ad edocendum Judicem quo possideat titulo? quæ bona? numquid aliena? an uxoris? reor. est

Capicii hæc in fine, edifferentis sic per S. C. prædefinitum fuisse ibi: S. C. votavit quod super dicta petita executione vocetur, ac citetur d. Julius possessor ipsorum bonorum super quibus executio petita fuit, de Franchis *decis.* 636. Urfilli *decis.* 396. num. 7. Annæ singulari 28. Fabii de Anna in *cons.* 35. num. 31. Joannis Francisci del Castillo *decis.* Sicilia 97. Antonii Fabri in ejus *C. tit. de privileg. dot. definit.* 3. Riccii *colloq. decis.* 1448. & 1533. aliorumq; Thorus Author *est compend. decis.* *tom.* 1. §. executio sententiæ lata contra uxorem.

2. Probatur ex textu in l. Titiam, ff. de jure dotium, l. finali, C. de lit. Author est Capicius hic; nam tamen si bona ab uxore viro lite pendente data fuisse supponuntur: verumtamen hinc in recta haud sedatur forma, ergo aliena erant: siquidem de hoc hæsitatur, ac

per consequens nulla habetur certitudo : enimverò certum, & hæsitabile inter se opponuntur ; igitur si rigorosè loquendò, quod est alienum minus recipere tradatur vir, consequenter istiusmodi dotalia ricè possidet bona, ad quæ secus reliceat, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignoris. l. iis qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, C. eodem tit. l. qui accusare, C. de edendo, §. retinende, vers. commodum, insit. de interd. cap. pro possess. de regulis juris, lib. 6.* igitur jure merito ex continenti haud despoliatus sit à bonis, nisi citato, ac commonstrato possessionis titulo, juribusque suis ; quibus dein agnitis, sententiæ executio si ratio, iuraque id reposcant, contra mulieris bona, quæ suæ in ditione extare supponuntur exequenda, est ; sin autem secus non contra virum exequenda : quare sententiæ executio hoc in themate adversus virum ab ipsis rationibus in iudicium adducendis pendere prædicatur.

3 Neque obstat textus in *l. mulier bona, ff. de iure dotium*, siquidem alio extat in casu

Pro decisi. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Sententiæ executioni super viri bonis, super quæis Creditor satisfieri volebat : numquid per uxorem pro dote agentem impedimento esse valeat.

Si tertius causam in iudicio ventilari haud ignoraverit, & post sententiam pro jure defendendo suo coram Iudice comparuit : utriusque sententiæ executionem immorari queat.

S U M M E.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

A' num. 2. usque ad 5. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis secundæ prædefinitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

1 **E**ntentiæ executionem super viri bonis super quibus Creditor viri satisfieri volebat, per uxorem pro dote agentem suam, impediri posse existimo, si vir vergeat ad inopiam, sive non si viri bona pro dote ab uxore viro data, hypothecata prius uxori esse terantur, est aliqua ex parte adversus Ursillum decis. 199. sub num. 2. Marcellus Calà in tract. de modo articulandi, & prob. Glosa unica, §. 2. num. 154. Author est Thorus compend. decis. tom. 1. §. executio sententiæ an possit impediri per uxorem agentem.

2 Probatur 1. ex textu in *l. ubi adhuc, C. de iure dotium*: nam uxor (à suo præscindendo privilegio quo communi inspecto jure quibuscumque est præferenda anterioribus creditoribus, *l. assiduis* 12. ubi Anton. Faber, Donellus, Cujacius, Hotmanus, idque genus, *l. qui priores in pignore habebantur*) hoc in themate waterior esse supponitur creditor, igitur jura

sustinere debet sua, cum nemini injuriam irroget, *l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de liber. homine exhib. l. qui iniuriarum, §. is qui, ff. de iurejurando, l. iurejurando, l. quod Republicæ, iniuriarum, ff. de iurejurando, l. fluminum, §. ultimo, ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem, l. si donaturus, §. si quis indebitam, C. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Ecclesia 21. vers. quia, de elect. verum enimverò illa sustinere nequit, nisi sententiæ executioni adversus viri bona impedimento foret; alioquin summum pateretur detrimentum, ut ipsis ex terminis liquet, cum dein adversus tertium possessorum, ut suum acquirit, agere debet, quod per absurdum foret, igitur, &c.*

3 Probatur 2. Hujuscemodi viri bona prius mulieribus hypothecata esse supponuntur, *l. Attilicinus 17. ff. de pact. dot. l. unic. C. de uxoria actione, l. maritus 21. C. de procurat. l. 1. ff. solut. matrim. l. interest 18. ff. de rebus auctor. judic. possid.* Antonius Faber §. C. tit. 8. de rei uxor. actione, def. 23. per tot. Henricus Hahnus observat. ad Vvetemb. in paratitlin. ff. de deposit. tit. 3. col. r. pag. 469. igitur à posteriori Creditore haud expoliata sit uxor, juxta triviale brocardicum illud : *qui prior in tempore potior in jure, l. qui balneum in princip. l. potior in princip. ff. qui potiores in pignore hab. l. si fundum, C. eodem, cap. qui prior §. 4. de regulis juris in 6.*

4 Probatur 3. Si enim agat uxor robore constituti, & precarii, sive vir ad inopiam vergat, adeoque juxta facti speciem in dicta l. ubi adhuc semper ut Creditor anterior (præcindendo identitè à privilegio) præferenda est, ac per consequens sententiæ executioni impedimento esse potest.

5 Si tertius causam in iudicio ventilari haud ignorasse tradatur, & post sententiam pro jure defendendo suo coram Iudice comparuit : tunc sententiæ executionem haud per tertium hoc in casu immorari posse audeat, reor, est Antonii de Amato, aliorumque Author est Thorus in C. rerum judicarum, casu 7. n. 8.

6 Probatur ex textu in *l. is à quo, ff. de re judicata* : nam tertius cujuscemodi juri cesserit suo, cum quilibet privatus juri cedere valeat suo, *l. si quis in conscribendo, C. de Episcopis, & Clericis, l. penult. C. de passis, cap. tuis 39. vers. nisi de testibus, cap. ad Apostolicam, de regul. cap. si de tertia, de privileg.* cum nemini irroget injuriam, *l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhibendo, l. qui iniuriarum, §. is qui, ff. de iurejurando, l. iniuriarum, l. quod Republicæ, l. iniuriarum, ff. de iniur. l. fluminum, §. ult. ff. de damno infecto, l. Proculus, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitam, C. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Ecclesia 21. vers. quia, de elect. etenim unusquisque est moderator, & arbiter in re sua, *l. in re mandata, C. mandati, l. in traditionibus, ff. de pactis, Hug. Donellus de jure civili**

li. lib. 11. cap. 9. num. 17. pag. 580. tomo 2. secus
verò publico, l. ius publicum, ff. de pactis, l. 2.
§. sed quia veremur, C. de iure iurando propter
cal. cap. si diligenti, de foro compet. Donellus
de iure civili, lib. 10. cap. 9. num. 17. tomo 2.
secus verò in re nostra: siquid ne scēticia fe-
ratur, immorari nequit; sed privatum Au-
thoramentum impedimento esse nequeat il-
lis, quæ publica auctoritate divulgantur, cum
in hisce ditione careat; alioqui fraudibus ad-
itus fieret, quod iuribus observaretur, l. in fū-
do, ff. de rei vindic. cum is, §. si cum lis, ff. de
transact. l. qui sub preteatu, C. de sacros. Eccl.
cap. porro, de divor. Clem. 1. de usuris, Clem.
3. §. finali, de concess. prebend. cum fraud, do-
lusve nemini debeant patrocinari, l. itaque
fulto, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap.
intellextimus, de iudiciis, cap. tua 12. de Cleric.
non resid. cap. sedes, cap. ex tenore, de rescript.
cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spiritual. cap. 1.
de collus. de reg. cap. suus, de usuris, nec insipie-
tia, vel malitia alicui, cum alterius detrimen-
to aliquid suffragari debet, nequis cum aliena
locupletetur iactura, l. nam hoc natura, C.
de condit. l. naturaliter, §. finali, l. hac condi-

ctio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de
action. empti. l. iure natura 206. ff. de regulis
iuris, l. ultima, C. de usucap. pro emptore, cap.
suam, de penis, cap. locupletari 47. de regulis
iuris, lib. 6. Antonius in iurisprudencia, de
iustitia, & iure, princip. 2. illat. 1. in fine. Do-
nellus comment. de iur. civil. lib. 4. de rebus
privat. cap. 5. sub num. 20. & 30. Hinc Cic.
3. Offic. ibi: Rei familiaris amplificatio nemini
nocens, non est vituperanda, sed fugienda sem-
per injuria. sed trahere aliquid alteri, & ho-
minem hominis incommodo, suum augere cō-
modum magis est cōtra naturam, quàm mors,
quàm paupertas, quàm dolor, quàm cetera,
quæ possunt, aut corpori accidere, aut rebus
externis. Illud enim natura non patitur, ut
aliorum spoliis nostras facultates copias opes
augeamus. Neque vero hoc solum natura id est
iure gentium; sed etiam legibus Populorum,
quibus singulis Civitatibus Republica conti-
nentur eodem modo constitutum est; ut non
liceat sui commodi causa nocere alteri. Hoc
enim spectant leges, hoc volumus incoluntem esse
Civium conjunctionem; igitur, &c.

DECISIO CXXIX.

IN Causa Serenissimæ D. Regina, Loysius Benet, & Tutor Sberti Benet, &
fratrum nepotum suorum ex fratre administravit eorum bona, postmodum
fuit Thesaurarius generalis d. Domina Regina, & etiam ut substitutus The-
saurarii Domina Regina Matris. Hic finita tutela durante administratione
pecuniarum utriusque Regina acquisivit certa censuaria data sibi in solutum
à d. Rege Federico ejus debitore. super his censuariis egit d. Serenissima fi-
lia ratione tacitæ hypothecæ causatæ ex dicta administratione officii, in ea li-
te subintrarunt præfati Sbertus, & fratres pro eorum tacita hypotheca, cau-
sata ex administratione dictæ tutelæ: lata extitit sententia in favorem Do-
minæ Regina salvo jure ipsorum fratrum; obtinuitque Majestas Sua posses-
sionem: nunc Sbertus, & fratres prosequuntur litem, estque ferenda senten-
tia; & primo dubitari contingit, an isti Actores fundaverint eorum intentio-
nem super tacita hypotheca, &c. *Hac Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Creditores ex causa administrationis tute-
læ: numquid Creditoribus Regina ex
ejusdem causa officii Regii in censibus à de-
bitore exigendis præferendi sunt.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Essæ præferendos Creditores hujusce-
modi ex administrationis tutelæ cau-
sa Creditoribus Regina, reor, est An-
tonii Capicii hæc, de Ponte in tract.

de potestate Præregis, tit. 4. §. 8. num. 8. & 9.
Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §.
Creditores ex causa administrationis tutelæ.

2 Probatur: Creditores ex causa admi-
strationis tutelæ melioris conditionis exant,
ac Regina Creditores: nam istiusmodi pie-
tatis Causæ Creditores sunt, cum pietatis actum
exerceant, qui alios inter actus Principem ob-
tinent locum; Hinc Cicero 2. de Orat. Pietati
summa tribuenda laus est. & 2. de leg. & de
Deo 1. Pietas est grata Deo, & indidem Pietas
maximè, & Religio, & idem C. Cassio famil.
15. Omnibus est avori pietas, ac postmodum
de natura Deor. Pietate adversus Deos subla-
ta

za, fides etiam, & societas generis humani, & una excellentissima virtus iustitia, tollatur necesse est; quod de Regine Creditoribus haud verificari edisseritur, igitur ut causa melior, in aliarum causarum concursu, quae inferioris sunt conditionis, praefenda est, juxta illud ex unanimi jureconsultorum elogio: melior causa praefertur, l. privilegia. 16. ff. de privilegiis credit. cum Reipublicae interfit, ut pupilli bona per tutores administrantur, qui parentum loco succedunt, ut ex ipsius tutelae definitione liquet. inspicito Antonium Fabrum in tit. 12. de tutelis. principio 1. & principio 7. illat. 25. & eodem tit. principio 6. illat. 1. igitur cum tutelae administratio pietatis actus sit; juremerito nostro in casu praefenda est. Hinc Tullius pro Placo: Pietas est fundamentum omnium virtutum: parentem ut Deum vereri, atque non multo secus, ac parentes, liberos amare debemus: quare haud militat regula illa: qui prior in tempore, l. si pignus 8. l. si ex jure 10. l. porrio 11. l. qui generaliter 2. l. qui balneum 9. ff. qui potiores in pignore, l. 1. 2. 4. 7. 8. C. eod. l. 4. C. ad Macedonianum. Donell. de pignor. cap. 12. Anton. Faber 8. C. sub tit. 8. def. 1. n. 1.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Creditores anteriores: numquid filio in rogandis alimentis praeferrendi sunt. Quinam Creditores hypothecarii possessores prioribus hypothecariis praeferrendi sunt, & quamnam inter hos servanda sit regula. Creditor ex dividendiis mercium causetur an ceteris; idque genus praeferrendus sit Creditibus.

S U M M A E.

- Num. 1. Thesis partis primae decisio.
- Num. 2. & 3. ejusdem probatio.
- Num. 4. secundae Thesis 1. partis praedefinitio.
- Num. 5. ejusdem probatio.
- Num. 6. Thesis secundae definitio.
- Num. 7. regula in Creditorum concursu servanda.
- Nu. 8. Thesis 3. decisio, ejusdemque probatio.

Creditores anteriores: numquid filio in alimentis praeferrendi sunt: Distinguas: vel Patris bona ante debita à Patre contracta libera extabant, filiique suborti erant, & hoc in casu filios in hisce paternis bonis esse praeferrēdos Creditibus existimo.

1 Probatur 1. Filii namque in his paternis bonis anteriores Creditores ducuntur; cum paternis in bonis pro alimentis sibi praestandis jus adeptum esse supponuntur, à quo irrationabiliter haud despoliandi sunt; inde fit, quod si forent despoliati, ante omnia essent restituendi, Antonius Faber 3. C. def. 7. tit. 7.

de ord. judic. in allegat. juxta textum in cap. in literis extra, de rest. spoliator. l. si quis ad se fundum, C. ad leg. jul. de vi, l. 1. C. si per vim, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter. l. Colonius 12. l. cum fundum 18. ff. de vi, & vi. igitur isti praeferrendi sunt: quandoquidem paternae bona pro alimentis filios praestandis hypothecata perhibentur; cum Pater filios alere suos naturali, Divino, omniique astringatur jure: quandoquidem causa suum debet assequere effectum; quae desinente; effectus pessundatur, l. adigere, §. quamvis, ff. de jure patronatus, l. si pater, ff. de hered. instituend. l. generaliter, C. de Episcop. & Clericis, l. cum te, C. de pact. inter emptorem, cap. magna in fine, de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. exemplo esto de brutalibus animalibus, quae naturae instinctu proprios alit filios; inde est, quod alimentorum causa potentior sit, quam accidentalitatis, l. qui habent, ff. de tutel. l. filio quem pater, ff. de lib. & posthumis, cap. praesenti, §. idem, de prebend. lib. 6. Hinc Cic. 1. Offic. Commune omnium animantium est, conjunctionis appetitus, procreandi causa, & cura quaedam eorum, quae procreata sunt, & 3. de finibus: à natura ipsa, ut eos, quos genuerimus, amemus, impellimur & 2. de Orat. Fera partus suos diligunt, & nos in liberos nostros uti debemus indulgentia; igitur Creditores dein suborientes posteriores vocitantur.

3 Probatur 2. Pater naturali inspecto jure (ut ex cōmonstratis liquet) filios alere astringitur ex bonis, vel suis, vel alienis; haud ex alienis, ut ex terminis liquet; cū in hisce dominio careat, ac per consequens suo restituenda sunt Domino: siquidem apud eundem asservanda sunt; Oroz de apicibus juris civil. lib. 1. c. 5. n. 20. adeoque ipsi restituenda, cum restitutio ex iustitiae obligatione suboritur. Donellus 7. juris civilis, cap. 2. num. 50. Argum. textus in cap. requisivit 1. de in integr. restit. cap. auditis 3. eodem tit. cap. cum causa 8. de re judic. cap. ad nostram, de rebus Ecclesiae, cap. 1. de in integrum restit. Consule Hotmanum consil. 125. Donellum lib. 21. comment. cap. 19. igitur ex suis; en quomodo bona isthaec filii pro alimentis praestandis hypothecata esse supponuntur.

4 Vel Patris bona post debita contracta à Patre acquisita esse feratur, & tūc in his omnes Creditores, & in alimentis, & in legitima fore praeferrēdos filios reor: quare hoc in themate Bartolus, Alexander, Afflicus dec. 162. num. 4. Puteus decis. 137. num. 6. idque genus, apud Verde institutionibus de jure naturali gentium, & civili, lemma 9. num. 123. eloquenti fuerit.

5 Probatur: Debitoris bona Creditoris sunt, propterea quod cujusmodi bona hypothecata creditoribus ducuntur: tamen non omnia, alit ex certis tantum causis. l. & toto tit. in quibus causis pign. ff. & Cod. Faber 4. C. tit. 10. def. 2. num. 4. in allegat. inde est, quod jus in hisce bonis debitor expeditum non habet

quandoquidem jus creditoribus in bonis post debitum querendis acquisitum esse supponitur, l. 1. l. 2. & l. 4. Cod. de privileg. Fisci, transferitur, §. Fiscus de iure Fisci. Author est Donellus de pignor. rit. quibus in causis pignus tacite contrahatur, pag. 156. adeoque de eodem pro libito stabilire queunt: Pater enim, & alimenta, & legitimam ex suis secus verò alienis ex bonis dare debet filiis; cum bona nō dicantur, nisi ære deducto alieno, l. non possunt 11. ff. de iure Fisci, l. subsignatum 39. §. 1. ff. de verborum significatione, 100. tit. C. pen. fiscal. cred. præf. lib. 10. tit. 7. l. quod placuit 37. ff. de iure Fisci, l. 48. §. 1. eodē. Antonius Faber 9. C. tit. 6. ad leg. Jul. Majest. def. 6. num. 1. in alleg. aliqui actus iustitiæ offenserant, quod iuribus obversaretur.

- 6 Quinam Creditores hypothecarii posteriores prioribus hypothecariis præferendi sunt, & quænam inter hosce servanda sit regula, præf. de Creditores posteriores prioribus præferendos nostro in themate esse dotem, l. assiduus 12. §. cum enim, C. qui prior in pign. Fisci, l. 2. C. de privilegiis Fisci, l. dotis tue 9. C. de iure dotium, hypothecam ad refectionem, vel emptionem Navis, §. his consequens, auth. de qualitate dotium, colle. 7. l. inter dum, l. huius 6. ff. qui potiores in pignore, l. quod quid 19. C. qui in navium, ff. de privilegiis Fisci, impen-

fas funerum, l. impensa 45. ff. de religiosis, & sumptibus funerum pupillis, in re pupillari empta pecunia, l. idem ait, l. ultima. ff. quia potiores, l. quamvis 17. ver. non deducto, C. de pignoribus: atque adeo mutuante ad refectionem domus, §. his consequens est, Auth. de qualitate dotis, collat. 1. l. licet. l. inter dum, C. qui potiores l. creditor, ff. si certum petatur. inspicito Antonium Fabrum in dicta l. assiduus, Jacobum Cujacium, Franciscum Hotmanum, Franciscum Sarmientum, Donellum, Duarenium, aliosve.

- 7 Regula verò, quæ in his servanda, est qui prior in tempore potior in iure, l. dotis tua 9. C. de iure dotium, l. fin. ff. ex quibus causis major: propterea quod privilegia privilegiis perimuntur, l. sed. & milites, in princip. ff. de excus. tutor. l. assiduus, vers. in duobus, C. qui potiores in pignore hab. l. scire, C. de sacros. Eccles. inspicito Verde insit. de actione quasi serviana, atque adeo concursu creditorum, à num. 457. usque ad 467.

- 8 Creditore idq. venditionis mercede causa, cæteris idq. genus præferendum esse Creditore si prior sit haud dubiè reor; quare in istis regula illa urgere edisiceretur; qui prior in tempore, &c. nec thesis isthæc aliqua indiget probatione: nam ejusdem supponitur generis, inspicito quo supra dissertata fuisse.

DECISIO CXXX.

Primum dubitatum est, quot sint capita legis Iulia Majestatis pro quo declarando recitabimus capitula dictæ legis, ex l. 1. ff. eodem titulo colliguntur hæc; dicitur enim: ibi Majestatis crimen est, cum quid committitur adversus Po. Ro. vel adversus securitatem eius: quo crimine teneretur is cuius opera dolo malo consilium initum est, ut obsides in iussu Principis liberarentur, is cuius opera dolo malo consilium initum est, is ut armati homines in Urbe sint, convenient adversus rem publicam, locave occupent, vel templa is cuius opera dolo malo consilium initum est, ut cætus conventusve fiant, hominesve ad seditionem convocentur, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ prædefinitio.
- Num. 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. & 6. Thesis 3. finitio, ejusdē prob.
- Num. 7. Thesis quartæ decisio.
- Num. 8. ejusdem probatio.
- Num. 9. ejusdem Thesis limitatio.
- Num. 10. Thesis quintæ prædefinitio.
- Num. 11. ejusdem Thesis probatio.
- Num. 11. & 12. Thesis 6. decisio, ejusd. prob.

- 1 **U**bi quis pro Rebelle ducendus est de quo themate eloquuntur Antonius Capicius hic ab exordio, usque ad num. 18. Fabius de Anna consilio 12. de Ponte consilio 1. num. 27. & 29. vol. 2. alique. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. criminis læsæ Majestatis capita, in quibus feracius, præsertim per Capicium hic, materies isthæc ac facti specierum diversitas optime, ac distinctius per Fabium de Anna, in quibus peragendis tempus frustra contere foret. inspicito Sodes, ac semper præ oculis habeto, ut haud difficilior facti species in materia isthæc perfolvas, textum in l. quisquis S.C. ad legem Juliam Majestatis.

- 2 Verum enimverò pro facti specierum deci-

eidendarum facilitate, mea sententia semper præ oculis hoc habeto principium, exemplum ac Vassallus, sive in Principis personam, sive in Regni deperditionem conspirasse, vel

attentasse, idque genus tradatur; ex continenti (inquam) ut, Rebells ducendus est: quod quidem hicce in criminibus attentasse sat est, cum crimen in primo sit capite.

Secundum dubium est, quæ sit pæna legis Iulæ Majestatis in primo capite, &c.

Hæc Antonius Capycius.

Secunda Facti Species.

- 3 Quæ plectendus sit rebellis pæna.
- 4 Primo morte luere debet, 2. ejus bona publicantur, seu Fisco incorporantur, 3. ipsius damnatur memoria, 4. ejusdem filii

insuccessibiles manstant, quæ cuncta habentur, in *l. quisquis, C. ad legem Iuliam Majestatis, §. publica autem, instit. de publicis Judiciis §. per contrarium, instit. de hered. quæ ab intestato deferuntur, l. i. C. de bonis lib.*

Tertium dubium: quoniam inter alios casus *l. 3. ff. ad legem Iuliam Majestatis* est crimen usurpatæ jurisdictionis contra eos, qui suscipiunt Magistratum, cum sint privatæ personæ, quod videtur esse secundi Capitis, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Tertia Facti Species.

A Lienam usurpans jurisdictionem, quam Luere debet penam.

5 Tametsi Capycius hic à num. 21. usque ad 33. quamplurimas connumerat species, juxta criminis gravitatem. Thorus compend. decis. parte 1. §. pæna quamvis sit contra usurpantes jurisdictionem: verumtamen mea sententia prudentis Judicis arbitrio id est redigendum: siquidem varia extant themata, varia delicta, varius delinquendi modus, consequenter determinata regula haud stabiliri potest; cum ex antecedenti indifferenti determinata illatio subnasci nequeat, uti edocent Philosophi; secus verò ubi determinatum: siquidem tunc determinata sectatur illatio: quare ipso permisso & consequens permittitur, *l. i. §. i. ff. si usufructus, l. 3. §. qui habet, §. de servit. pr. ad, ruffic. l. reflexionis gratias, ff.*

communis prædior. ipsoque denegato ejusdem cõseques perimitur, *l. i. §. huius rei, ff. de officio ejus, l. veteres, ff. de itinere, adque privato: quare juxta criminis gravitatem penam solvere debet, cum pæna mensurari debeat culpæ, l. sancimus 22. C. de panis, cap. non afferamus stateras in fine 24. quest. 1. cap. quæsit, de iit, quæ sunt à majori parte Capituli, cap. scilicet, §. illud autem, de panis, lib. 6. Deuteronomii cap. 25. Divus Joannes in sua Apocal. cap. 18. ibi: Quantū glorificavit se, & in delictis fuit, date illi tormētū, & ludū. Horat. lib. 1. satyr. 3. quod Judex examinare debet: num criminalis, vel civilis usurpavit jurisdictione: numquid proprio authoramento, vel Imperio, vel aliqua sub limitatione, vel id genus, inspicito Sodes, textum in *l. final. C. de diversis offic. in his, C. de diversis offic. l. aduarius, C. de numerariis.**

Quartum dubium est: an in pæna legis Iulæ Majestatis in 2. cap. quam conclusimus esse capitis, & publicationis bonorum sit hodie immutatum per auth. bona damnatorum de bonis damnatorum, quæ vult quod hodiè bona damnatorum debeantur ascendentibus, & descendentibus, & usque ad tertium gradum collateralibus, ut in dicta auth. est videre, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Quarta Facti Species.

Silæse Majestatis crimen in secundo capite patrasse feratur quis: numquid publicationis bonorum penam expendere debeat.

Publicationis bonorum pæna haud fore, plectendum laud dubiè, reor. est Antonii Capicii à num. 33. usque ad 34. aliorumque. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. pæna publicationis bonorum, an locum habeat in crimine læsæ Majestatis.

8 Probatur ex Auth. bona damnatorum, C. de bonis proscriptorum; ibi: Bona damnatorum, seu proscriptorum non sunt lucro Judicibus, aut eorum officiis, ne secundum veteres leges Fisco applicantur, sed ascendentibus, & descendentibus, & ex latere usque ad tertium gradum, si supersint: quæ cuncta meo iudicio de crimine læsæ Majestatis in 2. capite committenda sunt; quare textus in *l. quisquis §. C. ad legem Iuliam Majestatis*, idque genus hoc in themate per textum cujuscunque esse cor-

414 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

cor rectū ducō, cū priscæ leges abrogatæ sint.
Secus verò hodie in crimine læsæ Majest. in primo est edifferendū capite: propterea quod per auth. priscæ jura quo ad hanc facti speciem

minus abrogata extat, quod ex auth. eruitur verbis: *In Majestatis verò crimine condemnatis veteres leges servari iubemus*, quod commentari nequit. De secundo, igitur de primo.

Quintum dubium esto, & non concessio, quod in secundo Capite non sit pænæ publicationis bonorum, an data instabilitate, & frequenti motu Regnicolarum alicuius Regni, & consuetudine committendi in secundum Caput, ut insurgendi contra Regios Officiales, &c. possit Vicerex pænā confiscationis irrogare, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Quinta Facti Species.

Publicationis bonorum pænæ: tametsi in crimine læsæ Majestatis in secundo capite locum haud obtineat, ex ejusdem reiteratione per Proregem edi queat.

10 Divulgari posse proculdubio, reor. est Capicii hic, à num. 41. usque ad 50.

11 Probatur: In corrigibilitatis vitium de sui conceptu dignam involvit penam, cū pænā mensurari debeat culpæ, d.l. *fancimus* 22. C. de pænis, idque genus; ac per consequens læsæ Majestatis in secundo capite crimen.

reiterans, incorrigibilitatis naturam sapere, edifferitur, cum ille dicatur incorrigibilis, qui idem replicat vitium: quare ad idque in labe criminis mansit abfolvi haud fas est, 24. quæst. 2. cap. *damnationis* quiniomb excommunicandus est, 24. quæst. 5. cap. *tam Sacerdotes*, &c. cap. *ecce autē*. Card. Laur. *empitome Canon. verbo incorrigibilis*, igitur cū ad Proregē ob sibi admissum munus: atque adeo, ne crimina gravis in dies patretur, augēturque; curare pertinet, juremerito ejus sunt partis leges, Pragmaticæque condere, ne in læsæ Majest. crimen perēniter labatur; idque genus.

Sextum dubium, an pænæ legis quisquis C. ad legem Iuliam Majestatis obtineat in eo, qui committit contra Viceragem, & Vicarium Principis, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Sexta Facti Species.

Pænæ legis quisquis C. ad l. Iuliam Majest. numquid adversus Proregem delinquentem locum habeat.

12 Tametsi rigorosè loquendo jure negativū fore dandum responsum existimo: verumtamen largè, improprièque, in cujuscemodi incurrit pænā; inspicito Capicium hic, à num. 50. usque ad 54. alioque apud Thorum *compend. decis. tomo 1. §. pænæ legis quisquis*.

13 Probatur: Crimen læsæ Majest. (rigorosè loquendo) erga Principem, sive sit Rex, sive Dux superiorem haud dignoscens à Vassallo (siquidem à non subdito, utputà à Clerico, minus patrari stricte fertur) patratur: ast Regni Prorex minime Dominus, sed Principis locum tenet: propterea quod non suam, atqui aliam representat personam; igitur (rigorosè loquendo) in Proregis personam delinquēs haud læsæ Majest. crimē cōmittitur, alioqui Regis, Proregisve obtruncatio nō specificè dissidētēs foret, quod per absurdū esset.

Cætera quæ tradit Capycius hic, à num. 54. ad finem usque cum parvi sint momenti prohibito omitto.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Pænæ pro enormibus criminibus laicis debita: numquid Clericis in minoribus con-

stitutis ordinibus degradatis irroganda sit.

Læsæ Majestatis, aut rebellionis crimen: an in Clerico, qui Regis subditus minus esse supponitur, verificari debet.

Injuriosa adversus Principem absentem, proferens quæ verba: qua plebædus sit pænæ.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. Thesis finitio, & ejusdem probat.

Nu. 3. & 4. Thesis decisio, & ejusdē probat.

Nu. 5. & 6. Thesis prædefinitio, & probatio.

1 **R**ænæ pro enormibus criminibus Laicis debita Clericis minoribus insignitis ordinibus degradatis haud esse irrogandam opinor, est de Franchis dec. 571. edocētis sic per S.C. decisum fuisse, Thoti *compend. dec. tomo 1. vers. pænæ Laicis debita pro delictis enormibus*.

2 Probatur: tametsi Clericus degradatus esse supponitur: verumtamen etiamnum in ipso relictæ supponitur character, cum character sit signum indelebile impressum in anima, Concil. Floren. in decret. Eugen. IV. 8. §. S. Eccles. Concil. Trident. sess. 23. cap. & can. 4. Concil. Ephes. in epistola civili ad Nestorium, cap. majores, §. finali de Bapt. Cardinal Lauria in epit. canonum verbo character, ac per consequens juxta dignitatis splendorem aequalance minus plebædus sit, ast mitiori, ut ex ipsius terminis liquet, cum dignitatis ratione minorem

tem debere luere penam par sit: id namq; iuribus haud dissonum est. Hinc optimo iure Tullius pro Sesto sic describit: *Omnes bonis semper nobilitati favemus, & quia utile est Reipublica nobiles esse homines dignos majoribus suis, & quia valere debet apud nos clarum hominum senex de Republica meritorum memoria etiam mortuorum.*

- 3 Lese Majestatis, aut rebellionis crimen in Clerico, qui regis subditus minus esse supponitur haud verificari debere docent nonnulli Thorus Author est in *supplem. dec. vers. crim. lese Majestatis, aut rebellio an cadat in Clericum*, referens sic per Collaterale Consilium 4 sancitum fuisse, idq; probant, quatenus à Laicali divino inspecto iure, juxta melius placitū Clerici excepti sūt, *Psalmi 104. ibi: Nolite tangere Christos meos, Matthæi cap. 17. Concilium Lateranense sub Innocentio III. c. 5. & aliud Lateranense sub Leone X. sess. 9. ad fin. Concil. Colonienf. parte 9. cap. 10. Trid. sess. 20. de reform. cap. 10. Suarez adversus Reg. Angliæ lib. 4. cap. 9. Bellarminus tomo 1. controvers. lib. 1. de Clericis, cap. 28. Sotus in 4. dist. 25. quest. 2. art. 2. Lugo de iustitia, tomo 2. dist. 36. sect. 7. n.*

10. aliiq; Vide Gonzalez 2. *secretal. tit. 1. de iudiciis, cap. Clerici vero* 8. num. 10. enim verò in lese Majestatis, aut rebellionis crimine patrandò, subjectio repositur, quæ nostrò in themate desideratur.

- 5 Injuriosa adversus Principem absentem proferentem aliquem verba, arbitrarij luere debere penam censet, inspecto Revert. decif. 50. ubi minorum Regentium vota diversa memorat.
- 6 Probatur: tametsi Prorex Regis personam immediatè representat, *constit. fidelium nostrorum de Ponte de potestate Proregis num. 1. 2. 3. idq; genus apud eundem pag. 6. attamen* injuriosa verba isthæc (rigorosè loquendo) haud eo digna sunt supplicio, perinde ac si forent contra Regem prolata, ac per consequens vel ad remigandum, vel ad exulandum juxta rei, fontive qualitatem, secus verò mortis pena, cum pena connumerari debeat culpe, *1. sancimus 22. C. de panis, cap. non offeramus stateras in fine 24. quest. 1. cap. quæsit de iis, quæ sunt à majori parte capituli, cap. falsicis, §. illud autem de panis lib. 6.*

DECISIO CXXXI.

IN Causa nonnullorum Baronum Regni Siciliæ citatorum, & ob contumaciam Bannitorum respectu quorundam criminum ingredientium, ut præfert penam confiscationis omnium bonorum: dubitatum est, an possit ad Regii Fisci instantiam destinari Commissarius ad eorum Castra regenda, iustitiamque subditis illorum administranda; bonaque eorum mobilia pro tertia parte capienda, reliqua verò cum fiventibus sequestranda, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI Baro crimen patrasse feratur, ob cujus contumaciam Banditus dein per Curiam divulgatus fuit: numquid ejus iurisdicção per Curiam supersedenda sit, ac ibidem pro administranda iustitia, castrisq; regendis, atq; pro mobilium bonorum tertia parte capefenda, quoq; reliquis fructibus arearumq; idq; genus sequestrandis, commissarius designandus sit.

SUMMÆ.

Na. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.
Num. 3. solvitur difficultas.

- 1 **F**ore stabilendum autumo, est Antonij Capicii hæc Scæciæ de iudic. caus. civil. & criminal. cap. 97. num. 19. aliorumq; Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. vers. iurisdicção Baroni ob contumaciam Banniti.*

- 2 Probatur: ex textu in l. 1. C. de requir. re. l.

finali, ff. eodem tit. l. si quis intra, C. de bonis proscript. nam defactò in castris, oppidisq; iurisdicção exercenda est, cum quilibet in suo secus verò in alieno territorio iurisdicçãoem habeat, *l. ult. C. ubi, & apud quæ Petrus Gregorius, lib. 47. synag. cap. 2. nu. 33. Donell. lib. 17. comment. cap. 9. ubi plures Ofualdis litera C. Cujac. lib. 1. Pauli ad edict. lit. ult. ff. iurisd. ubi Faber, & Goveanus: Revardus lib. 3. coniect. cap. 10. quare jure merito Paulus in l. finali, ff. de iurisdicção. docet Judici jus extræ territorij dicenti, impune haud esse obtemperandum, juxta tex. in cap. 1. de officio ordinarij, cap. conquerrante 16. cap. dilectus 18. eodem tit. cap. omnes basilicæ 10. 16. quest. 7. cap. cum Episcopus de officio ordinarij. in 6. cap. cum ex injuncto 12. in fine de hereticis, cap. Episcopus in synodo 35. quest. 6. cap. excommunicamus 17. §. aditimus de hereticis, inde fit, quod iurisdicção alienos in subditos exerceri nequit, 3 cap. nullus, cap. nullum 9. quest. 2. cap. ut litigantes de officio ordinarij. eodem lib. cap. 2. de constit. in 6. cap. pastoralis de rescript. ca. Episcopus cap.*

cap. Episcopi 7. quest. 1. cap. si quis Ediscopus
11. quest. 3. cap. novit de officio legat. l. 1. ff. de
officio procons. Honorius, & Theodosianus in
l. decemvirum § 3. C. de decur. lib. 10. l. ultra
10. l. extra 16. Cod. Theodo. de accusat. l. cum
unus, § is, ff. de bonis autoris judic. in fine
ff. de officio pref. urbis, Cujacius lib. 5. obser.
cap. 37. verum enimverò per contuma-
ciam Baronem haud exerceri par est, cœu
ex ipsismet terminis liquet: siquidem per con-
tumaciam patratam inobediens est, cum cœ-
tumaciae labe grave sit delictum, l. contuma-
cia, ff. de iudiciis, l. unica, ff. si quis ius dicenti
l. omne, § contumacia, ff. de re militari, l. sanc-
imus, C. de iudiciis, cap. 2. de dolo, & con-
tumacia, l. contumacia 12. ff. de re iudicata, cap.
2. de maiestate, & obedientia, cap. cum con-
tumacia de hæreticis in 6. ideoque huiuscemo-

- 4 di crimen prisici iurifconditores gravissimis
vindicanum esse panis jubent, in l. 1. ff. si
quis ius dicenti non obtemperaverit; idq; ge-
nus; hinc Pontificio inspecto iure contuma-
cæ pena excommunicationis plectuntur,
juxta illud Matt. cap. 8. si Ecclesiam non an-
dierit sit tibi tanquam Ethicus, & Publica-
nus cap. audi denique is quest. 3. inde graphi-
copolitæq; Calliodorus lib. 3. variar. epist. 15.
sic literis prodit, ibi: Injuria quidem nostra
est lesa iustitia, quia violationes earum rerum
marito ad eos trahimus, quos amamus unde
illud maximè inultum esse non patimur, quod
in contemptum nostræ visionis constat admis-
sum, que enim præsumptio plectenda non au-
deat, si sacra iussionis reverenda contemnat;
ideoque illum, quem dudum ad viri illustri-
personæ iudicium decrevimus convenire, qui
se inveterata calliditate subtraxit ex animi
vestro committimus audiendum, Gratianus
2. decretal. de iudiciis in cap. 1. pag. 2. Cyro-
nius in paratit. §. decretal. de Clericis non re-
sidentibus tit. 4. pag. 179. ac per consequens
reus, cui nemo parere debet, cum reus pe-
næ factitatus sit, cum magistratui digno, ac
legibus obtemperanti obtemperandū sit: item in-
verò magistratus, lex est loquens Cicero 3. de
legibus; igitur per alium, adeoque per commis-
sarium in ipsius locum succedens qui idem
habet, ac exercere debet auctoramentum.

- 5 Neq; differere fas est per Baronis ministrum
exerceri posse jurisdictionem: siquidem Baro,
eiusq; minister una ducuntur persona, cum
unū sit Tribunal ad instar Vicarii, & Episcopi.

Pro Decis. huiusce illustratione.

C A P U T U N I C U M.

Baro adulterium cum Vassalli Uxore patræ,
quam expendere debet penam.

Criminum compositiones, quæ coram cœ-
petenti faciende sunt Iudice; si Baro in illis
se interfuisse feratur, quâ solvere debet penam.

Baro forjudicatus, an à Vassallis obtrun-
cari possit.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio,
Num. 3. & 4. Thesis finitio, & probatio.
Num. 5. & 6. 1. Thesis, prædixi, & probatio,
Num. 7. & 8. 2. Thesis decisio, & probatio.

- 1 Aronem adulterium cum Vassalli
uxore patræntem arbitrariam (meo
iudicio) solvere debere penam opi-
nori: tametsi Doctores aliqui circa
istiusmodi Vassallum jurisdictione esse privā-
dum Baronem edocent Thorus Author est
compend. decis. tom. 1. verò Baro adulterium
committens cum uxore Vassalli.

2 Probatur: arbitraria namq; subnasci debet
pena, ubi determinata haud refundi valeat
regula, enimverò ex antecedenti indifferen-
ti, nulla determinata suboriri, quit illatio, cum
antecedens se habeat veluti causa ad conse-
quentiam; quemadmodum limitato antee-
denti, seu causæ restrictus produciatur effectus,
l. in agris, ff. de acquirendo rer. dominio l. can-
cellaverat, ff. de iis, quæ in testam. delentur,
l. 2. ff. de servis export. l. ex facto, §. item quare,
ff. de vulgari. & pupillari substit. l. cum pater,
§. dulcissimi, ff. de legatis 2. l. age cum Gemi-
niano, C. de transact. cap. ea noscitur de senten.
excomm. in nostro porro themate determina-
ta minus stabiliri potest regula: siquidem ul-
trà jurisdictionem, qua erga passum adulteriū
carere debet Baro aliam tueri debet penam,
quæ juxta criminis gravitatem regulanda est,
cum pena respondeat culpæ, l. sancimus 22.
C. de penis, cap. non offeramus flateras in fine
24. quest. 1. cap. quæsit de iis, quæ sunt à
majori parte capituli, cap. felicitas, §. illud au-
tem de penis in 6. suumq; detineat Authorē,
l. sancimus, C. de penis, l. absint, ff. eod. tit.
quare si cum vili, infima, si cum nobili gra-
viori puniendus est pena, juxta prudens Iudi-
cis iudicium, quod rebus in gerendis summo-
perè reposciunt cuncta respiciens; quidve
in tali sit peragendum circumstantia; hinc
Cicero 6. in Verrem. est boni Iudicis parvis
ex rebus conjecturam facere uniuscuiusque, &
cupiditatis, & incontinentia.

- 3 Criminum compositiones, quæ coram cœ-
petenti faciende sunt Iudice, si Baro in illis
se interfuisse feratur, tunc arbitraria esse sol-
vendum pena censeo; tametsi jurisdictione
fore privandum edocent Caravita ritum 272.
Capiblaneus in prag. 6. de Baron. nn. 11. Tho-
rus C. rer. judicatarum casu §. num. 12.

4 Probatur. compositionis criminum hoc in
casu transgressio semel à Barone patrata haud
tacta digna sit pena, utputà jurisdictionis pri-
vatione; nam si semel per Principē arbitraria
plecteretur pena, Baro transgrediens sane resi-
pisceret, sin autē in huiuscemodi dein incidere
delictum, tunc proculdubio jurisdictione
foret orbatus, siquidem delictum assiduū
gravius dare debet penam, quæ foret juris-
dictionis privatio.

5 Baro forjudicatus an à Vassallibus obruncari queat distinguendum est: vel Baro forjudicatus, rebellisq; atque adeo urbis devastator sit, vel simplex forjudicatus: si primum à quolibet Vassallo esse obruncandum pliusquam competum est, siquidem ut communitatis partes ipsam asseruere, secus verò persundare debent, quod sceleretur si Baronem rebellem haud obruncarent, cum factus sit patriæ hostis, & domino infestus, rebellisque suo. hinc perbellè Demosthenes orat. de oratione Civitatis, sic memorie mandat; ibi: *Armis hostes vincendi sunt, & in his est solus Reipublicæ, & orat. de rebus Cherrones.* ibi: *Fieri non potest ut extremi hostes vincatis, nisi animadvertitis in domesticos hostes, & intestinos illius ministros; verum necesse est incurrentes in hos ut scopulos, ferius occurrere illis.* neu in Barone rebelle ulla extat jurisdictionio, cū per rebellionis crimen jurisdictionio deperdita fuerit, quare si Vassalli culpa minus obruncatus sit, tunc præter penas & à iuribus, & à pragmat. constitutionibus; inflictas, Proregis arbitrio penam luere debent, cum sit Regni Vicarius, de Ponte de potestate Proregis num. 1. 2. & 3. idq; genus apud eundem pag. 2. ac per consequens juxta facultatem sibi à Rege permissam.

6 Probatur: Vassalli essentia hoc in casu diversa, extinctaq; esse supponitur, ac per consequens fuit; secus verò actu est: propterea quod ob rebellionis crimen à Barone patrum, à fidelitatis juramento solutus esse perhibetur, ac per consequens ut Regi subiectus, atque Universitatis pars iidem consulere, debere explorati juris esse, quod ob Baronis rebellis obruncationem fieret; hinc eruditè Tullius 4. ad Heren. ibi: *Quoniam sunt omnia commoda à Patria accepta nullum incommodum pro Patria grave putandum est, at qui Patriæ pericula suo periculo expetunt, hi sapientes putandi sunt, cum & eum, quem debent honorem Reipublicæ reddūt, & pro multis perire malunt, quam cum multis: etenim vehementer est iniquum, vitam, quam à natura acceptam propter Patriam conservaveris, natura cum cogat, reddere, Patria cum roget, non dare: & cum possis cum summa virtute,*

& honore pro Patria interire malle per decur, & ignaviam vitare. Et non pro amicis, & Parentibus, & cæteris necessariis adire periculum velis, pro Republica, in qua & hoc, & illud sanctissimum nomen Patria continetur, nolle in discrimen venire; & ibidem ibi: Nullum est periculum, quod sapiens pro salute Patriæ vitandum arbitretur. Hæc enim, secum loquitur. Non mihi soli, sed etiam, atque adeo multo potius natus sum Patriæ. vita, qua futo debetur, saluti Patriæ potissimum solvatur.

7 Sin secundum ad istiusmodi Baronis forjudicati necationem haud esse obstringendū Vassallum reor 2. licet si id accidisset quippe nulla foret plectendus pena.

8 Probatur: tametsi Baro forjudicatus inspecto Regni jure civiliter extinctus sit, de Franchis dec. 213. num. 11. & 12. & dec. 686. Riccius collect. dec. 291. Farinacius dec. 54. Vivius dec. 335. siquidem jura, actiones, & Civitatē deperdit, l. et transfugam, ff. de acquirendo rerū dominio, Cacher. dec. Pedamon. 105. Merlinus centur. 2. cap. 21. Gaillus lib. 1. obser. 1. nu. 38. Petra rit. 220. num. 3. feudo, bonis burgenfaticis, ejusq; filio impuberi refunditur bajulus conflit. Regni forjudicatorū bona, & conflit. quando aliquem, Provenzal. ad consuetu. Neap. obser. 3. n. 9. de Ponte vol. 1. consilio 69. num. 8. privaturq; jure testandi, succedendi, Farinacius decif. 26. num. 19. verumtamen dignitas, reverentiaq; quas habet erga Vassallos identidem suam in ditione eas detinere, edifferitur; ac per consequens verecundia, quedam in Vassallo ad ipsum obruncandū haberetur: quod si id accidisset, profectò nullam Vassallus lueret penam: siquidem utopote forjudicatus, ac per consequens civiliter extinctus necatur, cum per accidens se habbat, quod sit Baro; neū inspecto Regni jure, ullus plectatur, qui forjudicatum obruncat, Scyaloia de forjud. cap. 17. Mastrill. dec. 104. Vivius dec. 255. Verde inff. lib. 1. tit. quibus modis ius Patriæ potestatis solvitur nu. 367. & 368. quare Clarus, Farinacius, alijsq; laudat, scaturq; Capiblanco tomo 2. num. 18. in fine de Baron. cum isthac commentandi sunt distinctione.

DECISIO CXXXII.

AN in foro conscientie sit obediendum iniustis ordinationibus Superioris, &c. Hæc Antonius Capycius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

IN poli foro: numquid iniustus superioris iustis; idq; genus sit parendum.

S U M M Æ.

A num. 1. usq; ad finem Thesis prædefinitio,

probatio, & oppugnatio, & solutio.

Ive sit ordinarius, sive extraordinarius, sive Delegatus Minister, sive haud, iniustus Superioris iustis in poli foro non esse obtemperandum inducitur.

biè duco, inspicito Sodes, Capiciù *hic, per tot.*

- 2 Probat: ex *tex. in homines, C. de evictio-
nibus lib. 10.* propterea quod superior, quà
superior, sui muneris est iusta, secus verò in-
iusta jubere, alioqui haud superior, aut tyran-
nus vocitandus; hinc Cicero 3. *offic. Non se,
obstrinxit scelere, si quis tyrannum occidit,
quamvis familiarem;* & 5. *Tulcul. Nulla no-
bis cum tyrannis societas est, sed summa po-
tius distractio: neque est contra naturam spo-
liare eum, quem honestum est necare, nam et si
superioribus obtemperandum sit 23. quest. 5.
cap. si apud carnales 1. 1. quest. 3. cap. si autem,
& cap. si quis vero* Gregorius 1. *lib. 4. epistola
10. dist. 93. cap. 1. Subdiacono, cap. Diaconi, &
cap. Sacerdotes 2. quest. 6. cap. qui scit;* idque
genus: verumtamen secus si contra Dei præ-
ceptum aliquid jubeat 1. 1. *quest. 3. cap. Julia-
nus, cap. qui resistit, cap. Imperatores, cap. si is
qui præest, cap. non semper, cap. si dominus de
exceptionibus Prelatorum, cap. sane cum lex
iusta præcipiat, secus verò iniusta quæ in cõ-
scientia non obligat, cap. vides 10. dist. cap. 1.
de consuet. Grannanieto 2. decretal. de iure-
jurando tit. 24. in cap. cum contingat 28.
num. 5. cap. 19. exodi Divus Thomas cap. 5.
ad Romanos;* hinc Heraclitus edifferebat
non minus oportere depugnare pro legi-
bus, quam pro mænibus, cum procul à mæn-
ibus Civitas incolumis esse possit, absq; legi-
bus verò minime. *Laerti, lib. 1. cap. 3. & Solon
rogitatus qualiter Civitas ritè regi posset?
respondisse fertur: Si ejus Magistratus obtem-
perant, Magistratus autem legibus, Stobæus
Maxim. sermone 10. & Valer. Maxim. lib. 3.*
- 4 Authores sunt, neù à mortalibus efficienda
sunt, quæ Deo displicent, ac per consequens,
infelium Deo parturiunt, atq; adeò orco di-
gni autamantur, cum quilibet divinas asser-
vare leges, iisdemq; obtemperare astringen-
dus sit mortalis; hinc Marul. *lib. 5. cap. 1. gra-
ficè in hæc commonstrat verba: Deum toto
corde, tota anima, totis viribus jubemur di-
ligere. Quod utique ita fiat ut sola, erga eum
dilectio omnes alias superet dilectiones. Super
omnia enim Ameandus est Author ipse omnium
atque conservator. Nulla res unquam cordi
nostro sic inharere debet, ut ejus causa illi,
qui est causarum causa, minus boneretur, mi-
nus colatur. Despiciantur opes, deserantur
Parentes repudiatur uxor, abiiciuntur liberi
perferantur supplicia, vitæ ipsa effundatur:
Nihil denique vel non agendum, vel non sub-
stinendum putetur, quod ab homine agi, susti-
nerique possit, dummodo soli pareatur Deo,
soli semper deseruiatur. Hinc iuremerito Mac-
chabei septem Fratres neù ingentibus Regis
promissis corrupti sunt, neù minus territi. Ad
præferenda fortiter supplicia Mater hortatrix
aderat, & magis ipsa animo torquebatur ve-
rens ne tormentis victi contra Dei legem ali-
quid agere inclinarentur. Sed & feliciter con-
sumpti plùs Deum, quam semetipsos cuncta
famulosissimè absolvere, quoniam timebant*

dominum valdè; nec erat qui loqueretur de
illa verbum malum Iudith. 8. necnon Tobias
senior filium suum ab infantia timere Deum
docuit, & abstinere ab omni peccato Tob. cap.
1. idq; genus, quare iuremerito in iis, quæ
animæ spiritualitatem, ejusdemq; detrimen-
tum attingunt, Supertoris iustissimè, ceò haud
à Superiore, aut à mortali ex Dæmonis sua-
sione missus sunt obtemperanda, ac per conse-
quens efficienda; quandoquidem spirituale
forum temporali cuilibet est anteponendum,
cum huiusmodi fori specialitas; nonnisi
divina ratione suggerente dimanata sit: inde
est Reges corrigere ratione perjurii, idq; ge-
nus jura jubent, *c. novit ille de iudiciis,* quod
germano sub intellectu commentandum
est, illicet in spiritualibus; secus verò in lai-
calibus, cum quilibet Cristianus in spiri-
tualibus Ecclesiastico subdatur Iudicio, eiq; non
obediens, anatemate infligi valet 2. *quest. 6. c.
quisquis, idem Author ibidem: Hinc religio-
nis studio causæ omnes, nisi ad Sedè defer-
dè sunt Apostolicam, Gregorius IV. epistola
unica idem verbo religio pag. 755.*

- 6 Neù jura à Capicio hic laudata alicuius
extant roboris, utputà *tex. in Non videtur,
§. qui iussu, ff. de regulis juris, cap. quod quis,
de regul. sur. in 6. l. 1. ff. si quis iuris, non obli.
l. si quis in alienatione, ff. de iudiciis, l. qui bona,
§. de illo, & ff. locari, l. habitatores, §. finali,
l. ex conducto, §. 1. ff. de damno in fa. res:* pro-
pterea quod alio in casu extat: siquidè nonnulla
in foro eloquuntur externo: alia, aliis in the-
matibus prorsus à nostra alienis facti specie.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI Superior Clericum injuriosè ad Iudicem
competentem suum remiserit: numquid in
poli foro peccet, ac externa plectendum sit pæ-
na aliqua arbitraria.

Officialis seu Imperitum eligens consulto-
rem, seu Iudicem, quam luere debet penam.

S U M M Æ.

- Nu. 1. & 2. 3. Thesis decisio, & probatio.
Nu. 4. & 5. 1. Thesis 2. partis prædef. & prob.
Nu. 6. & 7. Thesis 2. partis 2. decis. & probat.

- 1 **S**I Superior Clericum injuriosè ad Iudicem
competentem suum remisit, in poli foro peccare, ac pæna
aliqua arbitraria esse plectendum ali-
qua ex parte autumat, Caravita in ritu 235.
num. 8. Boerius decis. Burdegal. 302. Genue-
sis in prax. cur. Archiepisc. Neapol. cap. 6. num.
7. Thorus Author est compend. decis. §. officialis
remittens Clericum Episcopo an debet.
- 2 De prima Thesis parte nulla habetur he-
sitatio, quia lætaliter peccet: siquidè gravi in
materia sacra abutitur, res: quandoquidem reli-
gio

pio offensa esse supponitur, ad quam ecclesiasticos defendere pertinet; propterea quod religio juxta Divum Pauli *ad collos. 2.* idem equipollens est, ac divinus cultus; inspicit Ilicorum *lib. 10. titimolog. cap. 17.* Divum Augustinum *lib. 10. de Civit. cap. 4.* Laetant. *lib. 4. divin. inst. cap. 28.* Divinum Hyeron. *in cap. 9. amos.* est enim religio peculiaris quedam vitæ formula, quam homo libera sua voluntate proficitur, & per quam divina obsequio mancipatur: inde est, quod in Pontificis ditione est tutari, ne religioni ulla irrogetur injuria: exemplo citato de Alexandro Magno, qui cum hierosolimam oppugnatus ob sibi denegatum comestum, auxiliareque copias adversus Darium, cum ad Urbem adventasset ipsi Iadus Pontifex sacerdotali indutus habitu cum reliquis Sacerdotibus obviam ivisset; religione tactus Urbi pepercit Iosephus *lib. 11. cap. 8. antiq. & Sab. lib. 4. m. 4.* Author est, inspicit Cironium *in paratit. 5. decreta. de immunit. Eccles. pag. 302.* igitur transgressio cum in gravi re sit; jure merito letale involuit peccatum, quod de sui conceptu labem involvit gravem, ceu edocent Theologi; idque genus.

3. Secunda Thesis pars probatur: Ecclesiastici, tametsi delinquentes sint; verumtamen, etiamnum ob religionis respectum veneratione digni sunt, nec in seculari quocumque cum in gravi re sit; jure merito letale involuit peccatum, quod de sui conceptu labem involvit gravem, ceu edocent Theologi; idque genus.

cra abutitur re, quod ad sacrilegii labem patranda repositum; jure merito ad aliorum exemplar condigna per superiorem sit pleandus pena, si injuste se gessit, quod prudentis Iudicis muneri est redigendum, ac praxis in hoc inter Ecclesiasticum, & Secularem sit asservanda Iudicem.

4. Officialis, seu imperitum eligens consultorem, seu Iudicem, quam luere debet penam distinguendum est: vel haud ignorans ipsum elegisse fertur, ac per consequens ejus imperitia sibi agnita erat, vel ignoranter: si primum, & ad partis interesse restituendum, & ad penam Superioris arbitrio infligendam, obstringendum fore opinor. est aliqua ex parte Paris *de syndacatu*, Thorus Author est *compend. decis. tome 1. §. officialis eligens consultorem.* litteris prodens sic prædefinitum fuisse.

5. Probatur: haud ignorans suo in munere, defecisse supponitur, ac per consequens ad damni illati restitutionem astringendus est, juxta dictionem illud: *qui damni causam resfudit, damnum dedisse videtur.* l. ante, §. si cum servum, ff. de vi bonor. rapt. l. videamus, §. finali, l. qui domum in fine, ff. locati, l. nihil interest, ff. ad leg. Cornel. de fidei. l. qui occidit, §. in hac, ff. ad legem Aquilianam, cap. saxe 50. *diff. cap. finali de iniur. cap. de cetero de homicid.* cum universi damni illati causa fuerit, quod præter damni illati restitutionem arbitrarie Superioris iudicio pleandus sit pena: quandoquidem superiorem suo in munere, exercendo decepisse supponitur.

6. Sin autem secundum; tunc solummodo ad damni illati restitutionem, secus verò ad aliam penam, obstringendum fore autumo.

7. Probatur: suo in genere deliquisse ducitur: siquidem idoneam in reperiendo consultore sedulitatem adhibere tenebatur; igitur cum in hoc defecisse censetur; consequens sit, ut hac dumtaxat sit pleandus pena, secus verò alia, cum non sit in dolo, quandoquidem si in dolo fuisset; alia dignus foret pena, cum dolo nemini patrocinari debeat, l. nec ex dolo, ff. de dolo, l. 3. ff. de transactionibus, l. is qui dolo, ff. de rei vindic. l. penult. in fine, ff. de iure dotium, l. si ex dolo, ff. de re iudicata, l. etiam, §. 1. ff. soluto matrimonio, cap. andivimus de collus. detegenda.

DECISIO CXXXIII.

DEcreverat, declaveratque Illu. Vicerex Regni Siciliæ coram nonnullis personis se facere indultum, & remissionem generalem quasi omnibus Terris, & Civitatibus dicti Regni cum reservatione certi numeri personarum, tunc non expressarum, non fuit hoc notificatum Universitatibus dictorum locorum, nec ille curarunt pro indulto mittere: dubitatum est, an possit præfatus Illu. Vicerex postmodum augere numerum reservatorum, sicque dictam remissionem revocare, &c. Hæc Antonius Capycius.

Facti species.

Indultus generalis hand solemniter indictus, divulgatusque; dumtaxat verò coram nonnullis cum reservatione aliquorum à Principe promulgatus: numquid sive in totum, sive in partem, vel numerum augeri, vel diminui possit à Principe.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. & 3. Thesis prædefin. & probat.
Num. 4. & 5. ejusdem oppugnat. & solut.

Ive in totum, sive in partem, vel numerum augeri, vel diminui posse per Principem existimo, inspicito Sodes, Capicium hęc Urfillum decif. 361. nu.

43. Thorus Author est compend. dec. tomo 1. §. indultus generalis nondum publicatus.

2 Probatur: Tunc generalis indultus vim obtinere edisseritur suam, ac per consequens meo iudicio per Principem revocari possit; quo juxta Curia styllum solemniter per eundem promulgatus fuit, ac per consequens universis patens: in nostro porrò themate generalis indultus non solemniter indictus esse supponitur; dumtaxat verò coram nonnullis privatis non à Principe, quia Princeps est, aut quia persona privata promulgatus; iudex nil mirum si Prorex hoc in casu, sive in totum, sive in partem, sive reservatum augere, sive diminuire possit, utpotè aliquid in ejus extans manu.

3 Probatur 2. Judex quia Judex post sententiam ritè promulgatam definit esse Judex, l. Judex posteaquam, & l. cum querebatur, de re judicata. Petrus Faber de diversis regulis juris ad comm. l. si librarius 92. propterea quod fuit, secus verò est Judex; sic porrò nostro in casu existimo post generale indultum solemniter promulgatum, functus fuisse differitur Princeps munere suo, ac per consequens gratia promulgata effectum producit suum; cum causa expedita in actu primo proximo non possit non producere effectum, cum causa, & causæ idem sit iudicium, l. quominus, ff. de fluminibus, l. si amicis, l. ad legem Juliam de adulteriis, l. si autem, in fine, ff. de aqua pluvia, l. non ideo, C. de hered. instit. l. maritus, C. de procurat. secus verò si minus solemniter indultus divulgatus fuerit: siquidè tunc adducere per Principem solemniter promulgetur, nullum refundit effectum; enim verò ex non ente non fit ens, l. 2. ff. de usufructu. l. Seie, ff. de tutor. & curat. l. ejus, ff. de rebus creditis, & quod nullum est nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. non paravit, §. non quævis, ff. de bonor. poss. contrà tabul. l. 2. ff. de auct. tutor. l. si aut nullum, C. de legib. hered. l. non dubium, C. de legib. l. final. C. de sentent. ex brev. recitan. cap. il-

lud. de iure patronat. ac per consequens in Principis ditione est, vel totum, vel partem, vel id genus perimere, vel augere posse; juxta dictum illud, qui leges condere quit, eadem perimere valet; cum res per quas fiat causas; per easdem dissolvi possit, cap. omnis 27. quest. 2. cap. omnis res, de regulis juris in decretalibus, inspicito Franciscum de Amaya, observat. juris, lib. 2. cap. 1. num. 52. Corasum in ff. de legibus, & Senat. ad leg. non ambigitur 9. num. 4.

4 Dices: Obstat textus in cap. si tibi absenti, & ignoranti extrà, de prob. l. 6. l. absenti, ff. de donat. l. nec ambigi, C. de donat. igitur, &c.

5 Textus hujuscemodi in alio extant themate: propterea quod hic de solennitatis actus ex parte dantis imperfectione sermo est, secus verò de aliis facti speciebus.

Pro decif. hujuscè illustratione.

CAPUT UNICUM.

Generalis indultus de cunctis criminibus alicui à Principe concessus: numquid ad crimina in officio patrata extensio promissa ducenda sit.

Indultus sive à Rege, sive ab alio permiffus: an ad fideiussorem extensio faciendi sit.

Indultus à Prorege delinquenti absque partis remissione permiffus: utrum firmus ducendus sit.

Indultatus si cum indulto capture fuisse, tradatur; indultusve revocetur: num in priscam redigendus sit libertatem.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ partis decifio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. secundæ Thesis 1. partis finitio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis secundæ prædefinatio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Num. 7. primæ Thesis tertiæ partis decifio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Num. 9. secundæ Thesis, 3. partis decifio.

Num. 10. ejusdem probatio.

Generalis indultus de cunctis criminibus alicui à Principe datus: numquid ad crimina in officio patrata, extensio permiffa ducenda sit; distinguendum est: vel Principem indultum cedentem crimina in officio patrata haud fugiebant, propter que principaliter (tamen si ob reliqua minus principaliter) ad permitendum indultum exitus fuit, tuncque proculdubio indultum generale de cunctis criminibus sive in officio, sive extrà patratæ commentandum fore, puto 1.

2 Probatur: Thesis namque isthac probatione

ne minimè indiget : nam Principi cuncta , præsertimve in officio patrata crimina minùs ignorata esse supponuntur; quod nil mirum , si generalem concedens indultum , de cunctis , sive in officio , sive extrà patratis commentandum foret : quandoquidem præter Principis intentionem haud indulta ducuntur.

3 Vel Principi crimina in officio patrata (tametsi reliqua extrà officium admitta , cognita) haud agnita esse supponuntur , tuncque generalem indultum haud delictis in officio patratis; alit extrà fore commentandum , puto 2. est Paris de Puteo edocentis sic per S.C. fuisse prædefinitum . Author est Thorus *compend. decif. parte 1. §. Indultus , & generalis alicui concessus de omnibus criminibus.*

4 Probatur : ex l. mancipia , C. de servo fugitivo : nam delicta in officio patrata alterius sūt generis , ac quæ extrà munus patrantur ; siquidem crimina proprio in munere cōmissa , sūt extrà concedentis indultum mentem : quandoquid si isthæc adhuc ignorasset Princeps , profectò accidere quivisset , ut indultum minùs permisisset : quare indultum cujusmodi sub bono generaliter ducitur intellectus , quatenus cuncta , quæ extrà officium patravit crimina , amplectitur , secus verbò reliqua , quæ in officio patrassè supponitur : extant namq; delicta , quæ in officio committuntur , fortioris considerationis , utputà si Baro aliquid injussu à Vassallis extorsit , idque genus , ac reliqua ; inde fit , quod quilibet Magistratus ritè suo fungi debet munere ; Hinc Cic. 1. Offic. ibi : *Omni no , qui Republica præsumt , duo Platonis præcepta teneant unum , ut utilitatem Civium sic tueantur , ut quicquid agant , ad eam referant , obliiti commodorum suorum , alterum ut totum corpus Republica curent , ne cum partem aliquam teneant , reliquis deserant . ut enim tutela , sic procuratio Republicæ ad utilitatē eorum , quibus cōmissa gerenda est.*

5 Indultum sive à Rege , sive id genus permissum ad fideiussorem esse extendendum , arbitror . est Maltrilli in *tract. de indulto , cap. 19. num. 3.* Thorii *compend. decif. tomo 1. §. Indultus generalis concessus à Rege , literis mandans , & per M. C. V. & per S. C. sic sàciti fuisse.*

6 Probatur : Per absurdum namque foret , ut principalis indulto , gauderet , secus verbò fideiussor , qui nonnisi principalem repræsentat , Cujas ad *com. legis 132. §. ultimo . ff. de verbor. obligat. in lib. 1. §. quæst. Paul. inspicito Fabrum 4. C. tit. 29. def. 20. in allegat. & 8. tit. de fideiuss. tit. 28. def. 4. §. num. 1. in alleg.*

7 Indultus à Prorege delinquenti absque partis remissione permissus , nonquid firmus ducendus sitis distinguendum est : vel indultus à Prorege procul à partis remissione concessus haud scienter de remissionis carentia , datus esse supponatur , tunc infirmum ducendum fore indultum , puto 3. quare decisio Collateralis Consilii in isthac facti specie , commentanda est . est Annæ in *repet. cap. 1. de Vassallo decrepita a tatis , num. 255.* ubi Fa-

brius de Anna in *add. noviss. dicit idem postea accidisse , & sic fuisse decim .* Author est Thorus *compend. decif. tomo 1. §. Indultus concessus delinquenti à Prorege absq; partis remissione .*

8 Probatur : Fraus namque , dolusve nemini patrocinari debent , itaque *fullo , ff. de furtis cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus , de iudiciis , cap. tunc 12. de Clericis non residentibus ;* idque genus , quinimò de delicto patrato , ac de falsitate ; istiusmodi plectendus erit penæ , quare si id minùs ignorasset Princeps ; profectò indultum haud vulgasset .

9 Vel remissionis defectum Principem minimè fugiebat ; tuncque indultum firmum , ducendum fore , puto 4. quare Collateralis decisio in isthac facti specie haud interpretanda est .

10 Thesis isthæc probatione minùs indigere supponitur : siquidè iusta ex causa ad istiusmodi indultura permittendum concitari potest , utpotè defacili in dies experientia docet Proregem banditis indultum indulgere , quod absq; partis remissione fit , enim verbò bono expedit publico ad quod servandum Prorex principaliter ex officio astringitur , cum Regni Vicarius sit . de Ponte de *potestate Proregis , tit. 2. n. 1. 2. & 3.* etenim Banniti Regni ejusdè pestes sunt , quod scelus , labemque per Proregem , & tolli , & Civibus consulere par est : hinc in sententiis ex Appob. isthæc descripta reperi verba : *Multū habet novèri Principis integritas : sed multo plus Civium recta institutio .* & ibidem : *Est Principis munus unicuique aliis prospicere , & publicis consulere commodis :* quare iuremerito partis remissio impedimento esse nequit , quominus generalis indultus concedatur , cum bonum publicum privato prævaleat : inde est , quòd plurimum utilitatis in Universitatem subnascitur ex Principum sapientia . & Tullius 3. Offic. Princeps bonus est , qui profect quibus potest , nocet autem nemini .

11 Indultatū si cum indulto capture fuisse tradatur , indultusve revocetur : in priscam esse reponendum libertatem , cõseco , est nonnullorū Authorum . Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. §. Indultus si fuerit capus cum indulto ,* edocens sic per S. C. sanctum fuisse .

22 Probatur ; Adusque indultus ritè à Principe concessus revocetur indultatus suo fruitur privilegio , cū nemini injuriam irroget , iniuriarum , §. 1. ff. de iniuriis , l. 3. §. is qui , ff. de iurejur. an l. quod Reipublice , l. iniuriam , ff. de injur. l. fluminum , §. ultimo , ff. de damno infecto , l. Proculus , ff. eodem , l. si donaturus , §. si quis indebitum , C. de condit. ob causam , l. si mox , ff. de aqua pluvia arcenda , cap. cum Ecclesia 21. vers. quia , de elect. ac per consequens interea in vinculis haud coniciendus sit ; alioqui indulti permissio potius deceptio , quam vera indulti datio fuisset , quod per absurdum foret : quare iuremerito verificata indulti revocatione , indultatus in pristinam redigi debeat facultatem .

IN Causa Antonii Planes Consulis Catalanorum Civitatis Panhormi substituti per Dominum Marimontem contra homines Nationis Catalanæ in eadem Civitate degentes extat priuilegium Caroli II. &c. per quod ad contemplationem Jacobi Regis Aragonum concedit Civitati Barchinonæ, qui valeat creare Consules incertis locis, &c. ita tamen quod Consul creandus, quoties ipsam abesse contingerit, possit, & vallat de voluntate, & electione Catalanorum in dictis locis commorantium substituere alium in officio Consulatus. constat quod per 30. item 40. annos proximè præcedentes Consules creati facere substitutos, quibus per Catalanos Panormi fuit præstita, omnis obedientia, fueruntque semper acceptati in officio, &c. Quid enim, modò dicendum: an fuerit præjudicatum Nationi per dictas electiones, seu creationes factas à Consulibus modo quo supra, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species :

SI Consul Nationis alicujus in substituendi possessione extare supponatur: quid prædefiniedum si in Castro aliquo oppugnanti Natione aliquem substitueret: numquid substitutio isthæc firma ducenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. primæ Thesis partis prædefinitio.

Num. 2. ejusdem Thesis probatio.

Num. 3. secundæ Thesis partis decisio.

A. num. 4. usque ad finem, ejusdem probatio.

Istinguas: vel substituendi, sufficientique facultas Consuli à Principe indulta independenter à Natione, permitta sui, vel non: si primum, quippè ex terminis liquet firmam substitutionem censendam fore audaçter duco; neu Capiciana isthæc prædefinitio hoc in themate commentanda erit, uti infra liquabit.

2 Probatur: In Principis facultate est, & dependenter, & independenter à Natione hac Consuli privilegium concedere posse; cum & leges rogare, *cap. pro illorum 22. cap. cum nobis, de præbend. l. si hac, §. 1. ff. de in jus vocand. l. lege, C. de pactis, l. A. C. de legib. idest ferre, enim verò abrogare idem ac tollere, aut derogare idest partem primæ perimere; aut subrogare, nempe adicere aliquid ex prima lege. Illipianus sit, regulari 1. Hotmanus in comm. verborum juris, verbo lex, pag. 791. atque, hinc sit, quod quilibet Principis jus imperiū est. hinc Aufonius apud Petrum Fabrum de regulis juris ad legem ejus est 3. lit. D. pag. 30.*

Scribere Augustus iubet, & mea carmina possit

Pene rogans: blando vis latet Imperio.

& Cornelius Tacitus lib. 14. *Annal. de Nero-*

nezibi: Nos quoque Equites Romanos operas arena promittere subiecit donis ingentibus; nisi quod merces ab eo qui iubere potestissimè, necessitatis affert. Corasius in ff. de legibus, & Senat. ad legem non ambigitur 9. num. 4. pag. 26. & privilegia permittere. Hotmanus verbor. juris, verbo privilegia, pag. 363. tametsi naturali, Divino, & in Spiritualibus Ecclesiastico subduntur juri. Hotmanus cons. 131. v. 2. lit. D. humano verò non nisi quodam vim directivam; secus verò coactivam; inde est, quod cuncta isthæc subsequencia cum hac commentanda sunt distinctione, *l. digna vos, C. de legibus, cap. iustum 9. dist. Seneca epistola 91. legem statuens, legi se subicere debet. Aufonius in septem sapientibus: ibi; Pareto legi quisquis legem sanxerit. Corasius lib. 4. Miscellaneis, cap. 4. Petrus Faber de divers. reg. juris ad comm. legis non omne 144. pag. 526. referens carmina illa Claudiani Honorium admonentia ut non quod liceat, sed id quod debeat in vita, atque Imperii ratione instituentia spectet; ibi:*

..... sed comprime motus

Nec tibi quid liceas, sed quid scisso decebit

Occurrat, mentem domat, respectus honesti.

igitur si independenter à Natione permissum fuerit; Natio isthæc minis audienda est.

3 Vel dependenter à Natione, tuncque ex terminis liquet oppugnante Natione si id fieret infirmam fore: quare Capiciana hæc facti species sic interpretanda erit, ut potè Capicianis ex verbis liquet; ibi: *quoties ipsum abesse contingerit, possit, & valeat de voluntate, & electione Catalanorum in dictis locis commorantium substituere alium in munere Consulatus.* Tò ergo de voluntate, & electione Catalanorum commōstrat privilegium substituenti Consuli permissum, cum Catalanorum assensu fore, ac per consequens dependenter ab ipsis, inspicito Antonium Gabrielem;

6 Camillum de Curte. Thorus Author est *tomo 1. compend. dec. §. substitutio facta à Consule alicujus Nationis* quare haud obstat perhibere, quod in substituti possessione extare supponitur: siquidem id semper dependens à Natione commentandum erit.

Pro decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Substituti in regimine ab Officialibus: numquid de eadem esse possint Provincia.

Aliquem in officio substituentis: utrum de ipsius reatibus obstringendus sit.

Officialis Provincie Thesaurarius: an suū in locum alium sufficere valeat.

S U M M A.

Num. 1. 1. Thesis 1. partis decif. ejusd. probat.

Num. 2. 2. Thesis 1. partis decif. & probatio

Num. 3. 3. Thesis 1. partis finitio

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. 1. Thesis 2. partis prædefinitio.

Num. 6. ejusdem probatio.

Num. 7. 2. Thesis 2. partis decifio.

Num. 8. ejusdem probatio.

Num. 9. 1. Thesis 3. partis finitio. ejusd. decif.

Num. 10. 2. Thesis 3. partis prædefinitio.

Num. 11. ejusdem probatio.

Num. 12. 3. Thesis 3. partis finitio

Substituti in regimine ab Officialibus: numquid de eadem esse possint Provincia distinguendum est: vel istiusmodi Officialis exteri ex Provincie privilegio esse debeant, vel non. Si primum subdistingendum esse duco: vel ab Officialibus perpetuò, vel ad tempus substituantur: sin perpetuò, & tunc substitutio isthac minùs extare supponitur: si enim principalis Magistratus alienigenæ esse debeât, cur haud eorum substituti in utrobique eadem urgeat ratio, ex suppositione quod ipsis data sit substituendi ditiosquare hoc in casu S.R.C. cujus Author est Thorus *tomo 1. compend. dec. §. substituti ab Officialibus* sic commentanda est.

Sin secundum, ac per consequens per breve tempus, tuncquâ Principe tacite ipsis Magistratibus facultas isthac permiffa esse supponitur: nam parvi durat momenti, adeoque nil durare videtur, cū parvi, & nihil equiparentur, *l. quâvis, ff. de cōdit. ac per consequens Civibus nulla irrogatur injuria*, qui numquā non illæ si aservadi sunt. Hinc Cic. *in Vat. Civis est is, qui Patriam suam diligit*, ac bonos omnes salvos, incolomesque desiderat.

Si demum Provincia istiusmodi carere prædicetur privilegio, tuncquâ sive ad tempus, sive perpetuò per Officialem substitutum in regimine sufficere posse, indubie cenfeo, domodò substituendi facultas à Principe ipsi permiffa fuit.

4 Thesis isthæc se ipsa liquet, ac per consequens probatione minime indiget: siquidem Provinciam nullum habere privilegium supponitur: ne limitata alicui ducatur facultas, nisi id liquidò per Principem commōstratur, quandoquidem facti est, ac per consequens probatione indiget, *l. in bello, §. facta, ff. de capivivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque, §. finali, ff. de publican. l. assessoratio, C. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet, de constit. in 6.*

5 Aliquem in Officio substituentis: utrum de ipsius reatibus obstringendus sit. identem distinguendum est: vel substituti ignorantia; vel ejusdem vitia, idque genus substituenti haud ignorata erant, vel non, si primum ad universum damnum illatum astringendū fore substituentem plusquam manifestum est.

6 Probatur: Fraus namque nemini patrocinarī debet, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictū 30. quæst. 1. cap. intelleximus, de iudiciis*; idque genus, ne via est aperienda, *l. in fundo, ff. de rei vindicatione, l. cum is, §. si cum lis, ff. de transactioib. l. qui sub prætextu, C. de sacros. Eccles.* idque genus, ac per consequens ad universum damnum, quod in ejus causa evenire prædicetur substitutus astringendus sit: quandoquidem decepti supponitur; adeò que condignam expendere debet penam, quæ suū seductor Authorem, *l. sancimus, C. de penis, l. absentem, ff. eodem tit. V. vellembachius lib. 1. C. tit. 19. de precibus Imperatori offerendis, & c.* propterea quod est jus quoddam præcipuum, & singulare à Principe concessum. Hotmanus in *comm. verbor. juris, verbo privilegia*, pag. 863. Gonzalez *decretal. tit. 1. de iudic. in cap. cum venissent, num. 3. pag. 40.*

7 Sin secundum ad nil astringendum fore, duco: quare decisiones, & in Regia Camera Summaria, & in S.C. editæ, teste Thoro *compend. dec. tomo 3. parte 3. §. substituentis aliquē in officio an teneatur de culpis*, hoc in casu commentanda sunt.

8 Probatur: Substituenti substituendi facultas hic data esse supponitur; ne in substituti vitia influere perhibetur; ritè etenim suo functus substituendi munere supponitur.

9 Officialis Provincie Thesaurarius: an suum in locū aliquē sufficere possit, postmodū distinguendū est, vel id efficiendi speciali ex privilegio à Rege data fuit facultas, vel ipsi annexa sit officio, si primum subdistingendum est; vel successit unā cum iis numero privilegiis, ac prædecessor; ac per consequens in sui locum alium sufficere potest: nam idem profectio munus in prædecessore habetur, ac in successore.

10 Vel minùs cum istdem numero prerogativis, privilegiis, quæ prædecessori data fuerint, aut dumtaxat ei Thesaurarii munus à Rege concessum fuit, & tunc alium in sui locum minime sufficere valeat. inspicito Thorū

romo 2. parte 3. §. *substituere an possit Officiarius Thesaurarius*, nonnullas S. C. decisiones referentem.

- 11 Probatur: Privilegium namque cum merè personale sit, jure merito extinguitur extincta persona: quandoquidem accidentium naturā fecatur. *Gellius lib. 10. Balduinus insit. lib. 1. de jure naturali, & civili, pag. 3. juxta textum in l. 4. in fine, ff. de action. empti*, quæ de subiecto in subiectum transmutari ne-

queunt: in nostro porrò themate jam prædecessorem cum privilegiis extinctum esse supponitur: neu cujusmodi privilegia permissa esse ducuntur Officio, quā tale Officium, est, igitur in hisce indulgendis novum Regis velle reposcitur.

- 12 Sin secundum, tunc de hoc casu nulla habetur hæsitatio, adeoque alium suum sufficere potest: siquidem id proprio annexum foret muneri.

DECISIO CXXXV.

IN Causa Magnif. dom. Joannis Loyssi de Septimo cum Bartolo Roccella genero suo: pretendit præfatus D. Joannes Loysius, quod Baro teneatur deferre uxorem suam ad faciendum incolatum in Civitate Panhormi, ex quo ita in Capitulis Matrimonialibus cautum est: ex adverso gener suus asserit dictum pactum non valere, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

- S**I in Matrimonialibus Capitulis inter virū, uxoremque cautum fuisse feratur, ut vir in certo designato loco vitā degeret: nūquid dein vir pactū hoc asservere asstringēdus sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
Num. 2. & 3. ejusdem probationes.
Num. 4. ejusdem oppugnatione.
Num. 5. ejusdem dilutio.

- 1 **P**ACTUM istiusmodi servandum fore à marito indubiè reor, est Antōnii Capicii *hic, num. 6. edicentis* sic in Sicano Regno prædefinitum fuisse; ibi: *Ob has doctrinas emanavit mandatum iustificatum tamen à Domino Vicerege contrā præfatum Baronem: qui licet primo loco multis verbis, & supplicationibus recalcitraverit: tamen demum cessit, & attulit Panormi uxorem suam. Thorii compend. dec. §. maritus an teneatur in certo loco.*

- 2 Probatur: Pactum rationabiliter celebratum servari jubent jura, *l. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. juris gentium, §. Præter alia, ff. eodem tit. l. 1. ff. de consuet. pecunia, l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis etiam si foret Pontifex, vel Imperator: verum enim verò pactio isthæc rationabiliter celebrata ducitur; siquidem uxor corpus refundit suum sub hac conditione, ut illis in locis legat, sic de converso maritus; neen conditio isthæc ulli opponitur legi: quandoquidem libertati haud refragatur, ut nonnulli somniant: etenim liberè huic se subiacere conditioni; neu restrictio est respectu aliorū, dūtaxat verò loci: quare non est libertatis privatio*

simpliciter, sed secundum quid voluntariè, liberèque; igitur, &c.

- 3 Probatur 2. ex contextu in cap. verum de, *condit. appositis, l. 1. C. de pactis conventis, l. si convenit cum lege sequenti, ff. pro socio, l. Titio centum, ff. de condit. & demonstrat. l. mevia, ff. de manumiss. testam.* Author est supra laudatus Capicius, *l. qui concubinam, §. uxori, ff. de legatis 3. l. ita si quis in Cod. de condit. & demonstrat.*
- 4 Dices: pactum istiusmodi libertati refragatur, siquidem servitutis species est; neū quis per pactionem suæ præjudicare potest libertati, *l. nec si volens, l. interrogatum, C. de liberali causa, l. scientis, ff. de inge. man. l. liberis, §. si quis, ff. eodem, l. si is cui, §. finali, ff. de inter. a. §. l. cum scimus, de agri. & cens. lib. 1. l. 1. §. divus, & §. si quis ultro, ff. de quaest. l. liberos, ff. de liberali causa, ubi Cujacius, l. si unus, §. & in summa, ff. de pactis, igitur, &c.*

- 5 Irritum est antecedens, ut ex communistratis liquet.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

- S**I his in locis per Capitula matrimonialia designatis nonnulla accidit, per quæ viri habitatio periculosa ducitur: nūquid matrimonialibus haud obstantibus capitulis, etiānum locum, hunc deserere possit maritus.

Tamet si viri finem consecrari prædicetur uxor: tamen quid prædefiniendum si vir ob alicujus artis exercitium fori electionem habeat: utrum ex viri persona declinatoria, fori ad artem habere possit, etiam exceptionem uxor.

Privilegiati uxor: an ex viri persona privilegio fori frui valeat.

S U M M Æ.

A^o nu. i. usq. ad 5. Thesis decisio, & probatio.
Na. 5. & 6. Thesis finis, & probatio.
Na. 7. & 8. Thesis prædefinitio, & probatio.

- S** I his in locis per capitula matrimonialia designatis, nonnulla accidunt, per quæ viri habitatio periculosa ducitur, tunc matrimonialibus haud obstantibus capitulis, etiamnum locum hunc deferere posse maritum haud dubiè reor: siquidem hoc in casu irrationabiliter esse ducitur; neù maritus ad cuiuscemodi facti speciem se obstrinxisset, si id minus ignorasset, est namque id præter mariti intentionem, utputà si ibi rixæ suboriantur, vel aeris infectio, arg. l. si venditor 6. §. i. in fine, ff. de servo. exportand. l. si sterilis 21. §. si tibi, ff. de actionibus emp. arg. l. videamus 71. §. i. ff. locat. arg. l. si quis domũ 9. §. i. ff. hoc tit. pro comperto namq; habetur, cunctis in dispositionibus clausulam subintelligi debere, rebus sic stantibus, l. cum quis 38. l. si cum Cornelius 82. de solut. Antonius Faber 4. C. tit. 42. de locat. defm. 30. nam et si pacta conventa regulariter loquendo servanda sunt, l. i. §. si conveniat, ff. de positi, l. i. ff. de pactis, l. iuris gentium, §. Prator, ff. eodem tit. l. i. ff. de constit. pecunia, l. cum amplius in fin. ff. de regulis iuris, cap. i. de pactis: & ex partiu conventionem legem præsent, l. i. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis iur. l. lege, ff. de pactis convent. l. i. C. de oper. liber. l. i. C. commodati, cap. contractus 83. de regulis iuris lib. 6. verumtamen secus ubi extrà mentem extant; cum nullum producere queant effectum, l. non omnis, ff. certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, que in testamento delentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum geminiano, C. de transact. Connanus comment. iuris civilis lib. 7. cap. 1. num. 13. quare hoc sub intellectu commentandus est, Osualdus lib. 13. par. cap. 3. l. i. M. & lib. 12. commen. ad Donnell. cap. 2. l. i. B. & dicto cap. 2. l. i. M.
- T**amet si viri forum consecrari prædicetur uxori: attamen si vir ob alicujus artis exercitium fori electionem haberet; tunc ex viri persona uti nequire hujuscemodi privilegio adeoq; declinatoriam fori haud habere uxorem exilium, est de Franchis dec. 363. Capiblan. in prag. 8. num. 24. de Baron. Pascal. in tract. de vir. pat. pot. parte 3. cap. 10. num. 64. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. uxor quamvis sequatur forum viri; memorans sic prædefinitum fuisse.
- P**robatur: propositio isthæc uxor viri fori seciatur, l. mulieres, C. de dignitat. lib. 12. Cu-

jacius in ff. de iuridict. ad leg. penul. lit. B. & C. Hotmanus observ. de iur. iur. nupt. cap. 23. per totum tomo 1. sub bono commentanda. est intellectu, utputà si vir neapolitane subdatur foro tunc identidem ejus uxor subdici debet; secus verò alio in themate illicet si vir Senatui Consulis alicujus ob artis exercitii subiaceat; haud hinc seciatur, quod ejus etiam uxor subditur; quandoquidem fori exceptio viris ejus artis dumtaxat; secus verò alterius generis concessa esse supponitur, cum id sit præter indulgentis mentem, cap. bona memoria 3. ubi Gonzalez, Grannanieto, idque genus de confirm. utili, &c. argum. l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, que in testamento delentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum geminiano, C. de transact. Connanus comment. iur. civil. lib. 7. cap. 1. n. 13.

Privilegiati uxor: numquid ex ejus viri persona privilegio fori gaudere possint: tamen si per S. C. frui posse prædefinitum memorat Thorus compend. decis. tomo 1. §. uxor privilegiati, an gaudeat, dummodò judicium ad viri instantiam interceptum fuerit: verumtamen quispiam publicis in thesibus secus defensitate potest.

Probatur: privilegia namq; personalia extare supponuntur, ac per consequens extincta persona extinguuntur, Gellius lib. 10. Balduinus inst. lib. 1. de jure naturali gentium, & civili, pag. 31. cum accidens pessundet extincto subiecto, l. 4. in fine, ff. de action. empti, neù extensio de persona ad personam indulta esse ducitur, Antonius Faber de error. tomo 2. decade 26. errore 4. pag. 17. Hotmanus observ. lib. 6. cap. 22. cum sit contra indulgentis intentionem; nec ritè arguitur virum, uxoremque unam autumari personam, §. ius naturæ de vers. hinc descendit 1. inst. de jure naturali gentium, & civili, l. licitum 32. qu. 7. Grannanieto 3. decretal. ad textum in cap. verum, 2. de convers. cœnui. num. 2. juxta vulgare diciturum illud, quod Deus conjunxit homo nō separat, cap. præterea de sponsalibus, & matrimon. Cironius in paratit. de sponsal. & matrimon. ac per consequens privilegium viro permittum, identidem uxori indultum esse, vel dē cōversō, alioquin universa uxoris privilegia nempe dotis, Vellejani, idq; genus nec non ejus viro data forent, quod esset absurdum, igitur diciturum illud non nisi in aliquibus, secus verò in cunctis commentandum, erit thematibus.

Nec obstat textus in l. mulieres, C. de inco-
lis lib. 10. siquidem alio in themate est, uti, ritè speculanti liquet.

DECISIO CXXXVI.

IN Causa Francisci Calandrini cum Francisco Castillo habuerat Calandrinus vivente Catho. Rege concessionem officii Conservatoris Munitionum Re-

426 Theatr. & Exam. omn. Dec. Regn. Neap.

gia Curia à Domino D. Hugone tunc Prorege ad beneplacitum Regium, & ipsius Domini D. Hugonis succedentibus, deinde Regni revolutionibus, ac stante dicto Prorege extrà officium venerunt provisiones Catho. Maiestatis novi Regni, in quibus mandat, quod si de officio Tarcinalis esset providendum, provideret dicto Francisco Castillo, &c. Dubitatum est: an gratia facta Calandrino expiravit per mortem Regis, & absentiam Domini D. Hugonis à Regno, & ipsius Regiminis cessionem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Beneplacitum Regis: numquid per Regis extinctionem expirat, utputa si privilegium ad Regis beneplacitum concessum fuisse supponatur,

S U M M Æ,

Nu. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Nu. 3. & 4. Thesis 2. prædefin. & probatio.

Regis beneplacitum huiusmodi durare adhuc; per successorem revocetur ac per cōsequens per Regis prædecessoris extinctionem minime extingui, haud dubiè reor 1. est Antonii Capicii hic usque ad num. 4. Capiblanci in pragm. 7. num. 21. de Baronibus Caroli Tapia in finali parte 2. cap. 3. num. 12. ff. de constit. Principum, & num. 14. Borelli consilio 1. num. 99. Riccii in collect. decis. decis. 10. aliorumq; Thorus Author est compend. decis. tomo 2. §. beneplacitum Regis an expiret per mortē Regis.

2 Probatur: Rex aliquid ad sui beneplacitum concedens, idem æquipollens est; perinde ac si diceret: id tibi indulgeo adhuc sive per me sive per meum successorem acquisitū revocatur. ly porro ad beneplacitum revocari, nostro in casu haud verificatur, cum per concedentis præcisam extinctionem minus extinctum præcatur.

Secunda Facti Species.

Beneplacitum Viceregis: numquid personæ ejus munere extinguatur.

3 Minus extingui reor 2. inspicied Thorum, compend. decis. tomo 1. §. beneplacitum Viceregis an cessat: quod eodem prorsus probatur medio, quo prima facti species cōmonstrata fuit,

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Beneplacitum: nūquid ob concedentis obitum extinctum sit; si in privilegio dictum fuerit ad beneplacitum nostrum; unoque post revocationem anno.

Beneplacitum an iustam causæ notionem

importare debeat, ut revocari possit.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. Thesis 1. prædefin. & probatio.

Nu. 3. & 4. Thesis decisio, & probatio.

Nu. 5. & 6. Thesis oppugnatio, & diluicio.

1 **T**amet si beneplacitum ob concedentis obitum extinctū, esse si in privilegio dictum fuerit ad beneplacitum nostrum, unoque post revocationem anno in Regia Camera Summarie prædefinitum fuisse, Author est Thorus compend. decis. §. beneplacitum an expirat concedentis morte si in privilegio esset dictum; verumtamen, in juris puncto secūs quempiam defenditare posse existimo.

2 Probatur eodem prorsus medio, quo supra cæteræ aliæ id genus decisiones probatæ sunt: siquidem in ipsis eadem prorsus urget ratio, ac per consequens, eadem juris statutio, l. illud, §. ad legem Aquiliam, l. si postularerit, §. 2. ff. ad legem Juliam de adul. l. quidam numularios, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, §. nauta cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de Sacros. Ecclos. §. si igitur, insit. quod cum eo, neū lis uno post revocationem anno, aliquid adversariis susfragatur: nam id potius in beneplacitum recipiantis beneficium introductum, permissumq; ducitur: inde est quod beneplacitum nunquam extinctum est, adhucq; per cōcedentem revocetur, nisi in permissionis actu designata fuerit tempestas.

3 Beneplacitum iustam causæ notionem importare haud debere, ut revocari valeat existimo 2. ac per consequens quæ conceduntur ad sui libitum revocari queunt: tamen si non statim, aliqui fuisset jocoatio; dummodò urgens aliqua minus suboriatur revocationis causa. est adversus Fontanellam de pactis nuptial. lib. clausula 4. glossa 10. parte 1. num. 145. & num. 159. Cancerrum var. resol. lib. 2. cap. 12. num. 101. Gratian. discept. forens. cap. 167. num. 15. reserentem sic in suo prædefinitum fuisse Senatu, aliosq; Staibanus Author est observ. 47. per totum.

4 Probatur: rogandum ab adversariis quid sit aliquid ad beneplacitum permittere? non nisi pro libito concedere? quid pro libito cōcedere? non nisi pro libito revocare posse, &

quid sit pro libito revocare posse? non nisi ubi rationabiliter voluerit? Tò profecto rationabiliter aliud non intelligitur, nisi ut non ex templo (nisi necessitas urgeat, ut speculati liquet), aut cum aliqua temporis intercapidine revocet.

5 Dices: beneplacitum nonnisi de voluntate justificata interpretandam erit, quæ de sui conceptu significat arbitrium boni viri, quod procul à iusta causa non auferit concessionem Capicius *decis. 1. 15. num. 4.* Author est supra laudatus Staibanus à *num. 4. usque ad 6.*

6 Irritum ducitur antecedens: siquidem voluntas isthac justificata beneplaciti naturam destruit, cum aliquam involvat servitutem, illicet non posse revocare procul à iusta causa

quicquid ad beneplacitum permissum fuit; cum id sit præter concedentis mentem; concedentis mens est, ut ubi ipsi placuerit, illud revocare possent; neque contractus, actionesve ultra contrahentium mentem obstringere possint. *Non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rer. dominiis, l. 2. ff. de his qua in testam. delentur, l. legata a inutiliter, ff. de legatis 1. l. age cum Geminiano, C. de transact. C. nanus comment. juris civilis lib. 7. cap. 1. nu. 13.* cum legum naturam sectantur: quandoquidem à lege, ad pactum firmum ducitur argumentum. *l. 1. ff. si conveniat, ff. de post. l. contractus, ff. de regulis juris, cap. contractus eod. titulo lib. 6.*

DECISIO CXXXVII.

IN Causa Jurisdictionis Reverendissimi Archiepiscopi Montis Regalis suus Vicarius Generalis procedere volebat contra quosdam, qui tempore revolutionis Siciliæ expulerant Capitaneum Domini Archiepiscopi ab officio, qui deinde composuerunt se cum Magnifico Gubernatore Archiepiscopatus: ab his volebat Vicarius pro Domino Archiepiscopo pænani illam pro qua se composuerant, &c. Primo videndum est: an Episcopus in causa propriæ Ecclesiæ possit recusari, ut suspectus, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Episcopus in causa propriæ Ecclesiæ Cathedralis: nunquid ut suspectus explodendus sit.

S U M M U S.

- Nu. 1. & 2. 1. Thesis finitio, & probatio.
- A. nu. 3. usque ad 7. Thesis 2. decis. & probat.
- Nu. 7. & 8. Thesis 3. decisio, & probatio.
- Nu. 9. & 10. Thesis 4. decisio, & probatio.
- Nu. 10. usque ad 13. Thesis 5. prædef. & prob.

Utpotè suspectum fore explodendum reor. est Antonii Capicii hæc à *num. 1. usque ad 5. Riccii decis. 144. par. 1. Thorus compend. decis. tomo 1. §. Episcopus in causa propriæ Ecclesiæ an possit recusari, ut suspectus, aliorumque contra Speculatorem, Baldum, aliosve.*

2 Probatur ex textu in *cap. insinuante de officio Delegati, l. apertissimi, C. de iudiciis, cap. nobis extrâ de electione* Author est Capicius hic: nam eadem prolixius urget ratio de seculari, ac de Ecclesiastico Iudice, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. leg. Aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad legem Julianam de adulter. l. quidam nummulariorum, ff. de edendo, l. nauta, §. finali, ff. nauta, cap. l. Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacros. Ecclesiæ §. si igitur instit. quod cum eo, verum enimverò*

Secularis Iudex in causa propria Iudex esse nequit, *l. promiscua 1. 2. Cod. Theodos. tit. 2. ne in sua causa quis iudicet pag. 92. Cujacius in ff. de iudiciis ad leg. 17. in principio lit. C. tomo 2. l. qui jurisdictioni 10. d. juris. l. unica, C. ne quis in sua causa iudicet, vel ius dicat, Faber in iurispudentia tit. l. princ. 4. illat. 3. quemadmodum neq. testis, l. nullus 10. ff. de testibus, l. omnibus 10. C. eodem, idem Faber loco sup. laudato: Hinc Cic. pro Rosc. Amer. ibi: More majorum comparatum est, ut in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent, igitur identidè Episcopus qui Ecclesiasticus vocitatur Iudex in causa suæ Ecclesiæ: siquidem cum Cathedrali eadè reputetur persona, ac summam in defendenda sua Ecclesiæ dilectionem habere, quam procul à Iudice esse debere par est, ut restè iustitiam administret. *l. Iudices 12. C. de dignitat. lib. 12. l. ult. ff. de extra ordin. cognit. l. venales sententias 7. C. quando provoc. non est necesse. l. ad dictos 29. C. de appellat. Antonius Faber in iurispudentia tit. 1. de iustit. & iure princ. 3. illat. 1. & 7. Corasius ceterive Doctores in iustitia 10. ff. de iust. & iure. Cic. pro Cecin. Gellius lib. 14. cap. 4. Plato lib. 9. de legibus, Aristoteles 2. & 6. ethicor.**

Secunda Facti Species.

Episcopus de delicto adversus ejus officialè patrato: an competens ducatur Iudex.

- 3 Distinguas: vel delictum istiusmodi, sive in Episcopi principalem, sive in ejus famulum, utputa si foret respectu officii patratum, vel non? Si primum competentem esse Judicem Episcopum plufquam manifestum est, est Bartoli, Capicii *hic à num. 6. usque ad 9.* Author est Thorus *compend. decis. §. Episcopus an possit cognoscere, & judicare de delicto.*
- 4 Probatur: ex l. 1. & 2. C. de officio ejus qui vic. siquidem Episcopo hoc in casu hujusce-

modi injuria illata esse supponitur: quandoquidem respectu officii irrogata ducitur, igitur competens sit Iudex, cum Episcopi officiales sint, ejusdemque representant splendore.

- 5 Vel non officii ratione, alit alia ex causa, & tunc Iudicem competentem circa reum, minus fore Episcopum ducor, est eorumdem.
- 6 Probatur: Episcopo namque nulla supponitur illata injuria: siquidem ejus officialis non ut ipsius officialis venire proditur.

Secunda dubitatio esto, quod Archiepiscopus possit allegari suspectus: possit etiam allegari ejus Vicarius Generalis, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Tertia Facti Species,

E piscopo suspecto: utrum idem de ejus etiam arguendum erit Vicario generali.

- 7 Idem prædefinendum fore cenfeo, est Capicii *hic, n. 9.* aliorumque contra Baldi, aliosve.
- 8 Probatur: Episcopus namque ejusque Vicarius idem prorsus parturiunt Tribunal, Authores apud Augustinū Barlosam *de officio, & potest. Episcopi, par. 3. alleg. §. 4. num. 19. cap. non putamus 2. de consuetud. in 6. cap. accedens 1. & 11. infra: ut sit non contestat. cap. infinuante 25.* ubi latè Gonzalez, & Alteserra *de offic. & po-*

*testat. Garcia de benef. §. par. cap. 8. à num. 28. Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 29. n. 9. Narbona de appellat. à Vicario, num. 132. Rebuffus in praxi, tit. de forma Vicarii, num. 190. Maranta in speculo 6. par. adu 2. & 3. Petrus Barbosa in litem Prætor 12. num. 223. ff. de judic. cum Vicarius haud suam, alit Episcopi personam representat, ac per consequens idem velle, idem Author ibidem; igitur in Vicario identidem suspicio arguenda sit. inspicito Thorum *compend. decis. tomo 1. §. Vicarius Episcopi an possit suspectus allegari.**

Tertia dubitatio stante prædicta recusatione & Archiepiscopi, & ejus Vicarii quid erit finiendum, &c. *Hæc Antonius Capyc.*

Quarta Facti Species,

S i Episcopus, ejusque generalis Vicarius uti suspecti habeantur: quid pro administranda iustitia faciendum sit.

- 9 Distinguas: vel Episcopus est suffraganeus, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiectus, vel Archiepiscopus: si suffraganeus, tunc per Archiepiscopum, si Episcopus Sedi Apostolicæ subiectus sit; tunc per Nuntium, si postmodum Archiepiscopus, & identidem per Nuntium Apostolicum iustitiam fore administrandam reor: quare Capiciana hæc doctrina minus observanda est. inspicito quæso Thorum *compend. dec. tomo 1. §. Episcopus infirmus cum ejus Vicario suspecti,*
- 10 Probatur: ubi sive Episcopus suffraganeus, sive immediatè Sedi Apostolicæ subiectus, sive Archiepiscopus suspectus esse ducatur, toties ad Superiorem recursus fieri debet, *cap. 3. §. 1. in 6. cap. à collatione 11. de appellat. in 6. cap. 3. il 2. cap. nullus primas, cap. conquestus 9. quæst. 3. cap. pastoralis, de offic. ordinat. cap. dilectus, cap. cum causam, cap. sollicitudinem, de appellat. cap. per tuas, de sent. excomm. cap. 1. cap. Romana, de foro compet. lib. 6. cap. 1. de officio legat. l. 1. §. si quis in appellatione. ff. de appellat. cap. placuit, cap. anteriorum 28. §. illo 2. quæst. 6. cap. si quis à modo 81. dist. Donellus lib. 24. comment. cap. 4. cum Episcopi mu-*

nus, idque genus iusta extante causa per superiorem suppleri debeat, *l. 4. ff. de arbit. cap. 1. 21. dist. cap. conquestus 9. quæst. 2. Saccia de appellat. lib. 3. quæst. 8. num. 86. Petrus Gregorius lib. 4. synagm. cap. 2. Solorzanus tomo 2. lib. 3. cap. 9. num. 14. Jacobat. de conciliis lib. 1. art. 1. num. 162. Ferrarius lib. 7. cap. 15. num. 138. secus verò per Iudicem aliquem ab ipsis Delegatum uti somniantur Antonius Capycius, Abbas, aliique hic, quare supralaudati textus illicet in cap. si quis de foro competenti, &c. commentandi sunt. si in Delegato prorsus recti iudicii suspicio destinat, alit melius textus hujusmodi hodie in desertudinem abiere, cum ab Episcopo ad Archiepiscopum ab Archiepiscopo ad Nuntium, à Nuntio ad Sedem Apostolicam detur recursus, sive in causularum appellatione, sive in suspicionibus, sive id genus, *cap. Romana de appellat. & accusat. in 6. cap. non putamus de consuetud. in 6. consule Cironium in paratit. §. decret. per totum pag. 160. usque ad 163. Gonzalez, Crananieto, Alteserra, aliosque eodem tit. quare delegationis regula à praxi recessit, cum eadè ratio militaret de delegantis suspicione, ac de Delegati, ut speculanti liquet.**

Quinta Facti Species.

A Diversis Laicos in vincula injectos in officialis Laici per Archiepiscopum designa-

gnati personam delinquentes : quisnam ipso-
rum competens reputatur Iudex Archiepi-
scopus ne? an verò laicale forum?

1 Nonnulli distinguunt: vel Laicus istiusmo-
di per Archiepiscopum designatus ratione offi-
cii, ipsiusq; respectu offensus fuisse tradatur,
vel non. Si primum ad Archiepiscopum, se-
cùs verò ad laicale forum ipsius notionem
spectare, reor. Sin verò secundum ad laicalem
Senatum, secùs ad Ecclesiasticum: inspicito
Capicium *hic à n. 1. usq; ad finem*, aliorumq;
apud Thorum compend. *decis. tomo 1. §. sus
canonicum haud civilem.*

2 Primā thesim partē eodem prorsus medio,
quo suprà consimilis demonstrata fuit Thesis
probant. Siquidē hoc in themate injuria Epi-
scopo, qua talis Episcopus irrogata esse duci-
tur, ac per consequens competens Episcopus
Iudex est, Concilium Mediolanense 1. *par. 2.
de dignit. ab Episcopo retinenda*, quare si à lai-
cali Iudice in vinculis coniciatur, ex incon-
tinenti ad Episcopum, cū competentē Iudi-
cem remittendū esse censent, quod identidem
liquet ex *cap. Romana. §. debet de app. lib. 6.*

3 Secundā Thesis partem probant: injuria
namq; isthæc à laicali in secularē; non ratio-
ne Ecclesiastici officii irrogata esse supponi-
tur, igitur secularis competens est Iudex, ut
ipsis ex terminis patet.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI inter binas Ecclesias lis ventiletur : num-
quid Episcopus competens sit Iudex.

Si inter Cathedralem, ac Parochialem sub-
ortum sit dissidium, an Episcopus loci com-
petens sit Iudex.

Si inter Ecclesiam exemptam ab Episcopi
jurisdictione, ac Ecclesiam jurisdictioni Epi-
scopi subiectam differtetur: quisnam com-
petens sit Iudex?

Quot modis recursus ad Superiorem fa-
ciendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis 1. decisio, ejusdemq; probat.

Num. 2. Thesis 2. finitio, ejusdemq; probat.

Num. 3. Thesis 3. decisio, ejusdemq; probat.

Num. 4. recursus ad Superiorem dupliciter
fieri potest.

SI inter binas Ecclesias lis ventiletur;
tunc Episcopus competentem fo-
re Iudicem existimo 1. si quidem hoc in
themate controversia de propria Epi-
scopi Ecclesia haud habetur, quandoquidem
propria Episcopi Cathedrales Ecclesia vocita-
tur, *dist. 12. cap. de his, & cap. placuit, cap. ve-*

*nerabili 22. de verbor. signific. tit. 40. cap. ex
transmissa de prescript. ceteræ verò alie Pa-
rochiales Ecclesiæ, tametsi enim cundiarum
administratores Ecclesiarum sit Episcopus, cap.
novit, de his, quæ sunt à Prælat. Gonzalez 1.
decret. tit. 4. de consuetudine in c. cū consuetu-
dinis 9. num. 9. verumtamen caret tanta af-
fectione, quæta extat in Ecclesia Cathedrali;
quare jure merito cum in Episcopo nulla re-
cti iudicii suspicio habeatur; consequens sit,
ut in hisce dissidiis haud incōpetēs sit Iudex.*

2 Si inter Cathedralē, ac Parochialem sub-
ortum sit dissidium: tunc loci Episcopus
minus fore competentem Iudicem existimo
2. ac per consequens utpotē suspectū, & habē-
dum, & explodendum esse: siquidē de Ecclesia
propria dissentio est; adeq; in prædefinien-
do de recto faciendi iudicio hæsitatur; inde
est, quod ad Superiorem sit recurrendum, ut
prorsus in decernendo suspicio extingatur,
*cap. cum speciali 61. de appellat. cap. quia sus-
pecti 3. quest. 5. cap. suspiciōis, de officio De-
legat. l. finali, Cod. de iud. l. apertissimi, C. de
iudic. cap. secundo 41. de appellat. cap. Iudex
de officio Delegat. lib. 6. cap. quoties 1. 2. quest.
6. cap. ult. 3. quest. 5. cap. causam 17. cap. cum
R. 35. de officio Delegat. Duarenus ad tit. ff. de
iudic. num. 4. Gaillus lib. 1. observat. cap. 33.*

3 Si inter Ecclesiam exemptam ab Episcopi
jurisdictione, & Ecclesiam jurisdictioni Epi-
scopi subiectam dissentio suborta sit, tunc Ec-
clesiæ suæ jura Episcopus defenditare astrin-
gendum fore existimo 3. ac per consequens
prædefinitio isthæc à privilegio à Pontifice
huic Ecclesiæ concessio pendere perhibe-
tur: quare si ab omni Episcopi jurisdic-
tione illam exemerit Romanus Pontifex, quippe
ad idem Tribunal recursus sit; cum Episcopus
in isthæc facti specie utpotē suspectus ha-
bendus erit.

4 Recursum ad Superiorem dupliciter fieri
posse existimo 4. vel per modum gravaminis,
sive inferendi, sive illati. vel in prædefinien-
do suspicio habeatur, quæ professū suspicio
coram Iudice ad quem ritè comprobanda
erit; qua commostrata Iudex ad quem procedi-
tur, *cap. causam 17. de officio Delegat. cap. cau-
sam 18. de iudic. cap. 4. ut lit. non contestata, l.
jurisdictioni 10. ff. de iurisdic. l. si pariter 9. ff. de
liber. causa, l. lex Cornelia 5. ff. de iniuriis, l. ul-
tima, C. de assessoribus, l. 4. C. ad Trebell. l. 4. &
5. C. de suspect. tut. l. cum hi, §. in causa, ff. de
privileg. Cujacius in novella 63. cap. 3. Vltre-
jus lib. 2. de iudic. cap. 7. num. 222. siquidem in-
ferioris excessus per Superiorem corrigendi
sunt; etenim appellatio est ab inferiore Iudice
ad Superiorem facta provocatio, ut is de ea re
amplius cognoscat, & prius pronunciata,
corrigat, vel in melius reformet, Donellus lib.
24. comment. cap. 4.*

DECISIO CXXXVIII.

ERant per Magnificum D. Franciscum Munnos Præsidentem Cameræ Regi-
nalis de mandato Reginalis Maiestatis capiendæ informationes super tu-
mul-

multibus, & excessibus Siracusanorum, & aliorum dictę Camerę commissis tempore revolutionum Regni, nec non super querelis expositis per dictos Camerarios contrā Magnificum D. Americum Centelles ipsius Camerę Gubernatorem suspensum tantum ab officio, & quia erat deputandus Doctor aliquis ad fabricandos dictos processus: ut res sine suspitione procederet, fuerunt data per Camerenses nomina confidatorum, & per Magnificam d. Castellanam Uxorem d. Americi fuerunt data etiam nomina, sed duorum tantum cum adiunctione, quod habet omnes alios de Regno suspectos, dubitatum est: an dicta recusatio tam generalis admitrenda sit. multum iura providerunt, quod lites sine suspitione præcederent adeo, quod nedum inimicus, sed omnes, qui sunt de eadem domo, & parentela possunt recusari, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Suspicio generalis: numquid firma ducenda sit, ilicet si universos Regni, vel Civitatis iureconsultos, utpotè suspectos allegaverit, quispiam.

SUMMÆ.

Nu. 1. & 2. 1. Thesis partis decisio, & proba,
Nu. 3. & 4. 2. Thesis partis finitio, & proba.
Num. 5. Jura opposita conciliantur.

Tamet si Antonius Capicius hic non pauca pro utraq; decisionis parte alleget: verumtamen sic distinguendus est: vel suspicio universos Regni, vel Civitatis amplectitur (quod prudētis Iudicis arbitrio redigendus est) utputā si eadem circa cunctos Civitatis, vel id genus urgeat ratio, tuncq; cū suspectos explodendos fore seor, l. apertissimi 16. C. de iudic. cap. secundo 41. de appellat. cap. suspitionis de offic. Delegat. cap. si quis contrā 4. de foro competent. novella 13. & 53. cap. 2. & 86. & auth. offeratur, C. de litis contestat. cap. liceat de foro competent. Clem. Pastoralis, de re iudic. arg. legis filius familias 15. in princ. & §. 1. ff. de iudicio, l. ultima, C. de panis iudic. qui malo iudic. cap. quia suspecti 3. quast. 5. l. finali, C. de iudiciis; inde est, quod cuilibet Iudicem recusare (quod quisq; pollens, est ac declinare, seu reicere, l. recusare 93. ff. de acquirenda heredit. l. recusare 6. ff. ad Trebell.) à iuribus indultum est, suspitionem causam proponendo, cap. causam 17. cap. cum R. 35. de officio Delegat. cap. causā 18. de iudic. cap. 4. ut lite non contestata, l. qui in iisdictioni 10. ff. de iurisdic. l. si pariter 9. ff. de liberal. caus. l. lex Cornelia 5. ff. de injur. l. ultim. C. de assessor. quā suspitionis causā Iudex nolle nequit: si sit legitimā; nec ne cap. suspitionis 39. de officio Delegati. Trid. sess. 14. de reform. cap. 5. Cujacius in dict. l. apertissimi, C. de

iudic. Donellus lib. 17. comment. cap. 25. Covarr. pract. cap. 26. num. 1. Guazzinus defensio 1. cap. 19. Antonius Faber de iustit. & iur. princ. 3. illat. 1. 2. & 3. in fine, & 7. Hotmanus insit. de suspectis iur. vel curat. & lit. B. usque ad G. idem Faber 2. C. de arbit. def. 7. nu. 5. in allegat. quam adversarius probare debet, cap. suspitionis, cap. cum speciali extrā, ut lite non contestata, dicta l. apertissimi, & cap. secundo 4. de appellat. idem supra laudatus Faber, Cujacius in cap. secundo 41. de appellat. quod suspecti crimen à lege 12. tabul. dimanavit, l. 1. ff. eodem, Cicero lib. de offic. 3. quare prisca inspecta tempestate in Romano Senatu si Iudex fortitus alicui ex litigantibus haud placebat, eum recusare fas erat hisce utendo verbis. hunc nolo Plinius in suo Panegy. Tullius 11. de orat. neū suspitionis causa probanda erat. Q. Tullius de petitione consulatus vocem audivimus jurantis, se Roma iudicio a quo cum homine græco certare non posse, Vulteius de iudiciis lib. 2. cap. 7. nu. 186. enim verò amoris odiumq; ex se iudicii rectitudinem perturbant; quæ à fortiori in iudiciis necessaria est, cap. 1. de re iudic. lib. 6. Clemens 1. §. 1. de heretic. igitur nil mirum si humana iura remedium huiusmodi naturali dicante ratione introducere, quo horum iudicia, vel propter odii, vel amore effugere possemus, dicta l. apertissimi, C. de iudic. cap. secundo 41. de appellat. alioqui absurdum sectaretur personarū exceptionem resuendo contrā regulam in iudiciis 12. de R. 1. lib. 6. Hinc recusatōis definitio est: Recusatio est Iudicis ex causa odii, vel amoris proposita, & 2. declinatio; siquidem ab hisce recta, iusta, & pte definitio haberi nequit, cum ab infesto universum præsumendum sit malum; hinc perbellè Tullius in Verrem ad 7. tacita magis, & occulta inimicitia timenda sunt; quam indita, & aperta, quod ritè arguendum sit, si de rebellionis, vel proditionis Regni incusatus fuisset, eum materia sit gravis; verum enim-

enimverò haud denegandum est, quod in Regno, vel in Civitate semper extare assolent viri nonnulli integræ famæ, doctrinæque, qui juxta leges judicare queunt, *leg. quidam* 21. *de rebus creditis si certum petatur*, l. 2. *in principio de aqua pluvia arcend.* Callistratus in l. *observandum* 19. §. 1. *de offic. Pres.* Vltiejus *de judic. lib. 1. cap. 4. num. 240. 241. & 242.* Antonius Faber *de iussit. & iure illat. 7. princ. 4.* Hinc Cicero 2. *offic. Judicis semper est verum sequi.* inspicito Thorum, *compend. decis. tomo 1. §. suspicio generalis an possit iure.*

- 3 Vel universos minus amplecti prædicatur suspicio isthæc, & tunc ex ipsismet terminis
4 liquet, omnes haud uti suspectos explodendos
5 esse per ipsum, reor 2. quare jura à Capicio hic relata distinctione hac conciliantur.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Officialis suspicio, quem affinitatis, vel consanguinitatis gradum amplecti disseritur, Si aliqua ex causa contrà Consiliarium, vel id genus suspicio attentata fuisse per adversarium prædicetur; si dein in causa isthæc ut infirma per Collaterale Consilium explosa fuerit; quid prædefiniendum si per adversarium dein nova aliqua suspitionis adducatur indicia: an per Collat. Cōs. admittēda sint. Si Præses S.C. vel Reg. Cam. Locumtenēs. idque genus utpote suspecti in causa aliqua, ex decreto in Foro lato habiti fuere: num in supplicationum decretis etiamnum eorū suspecti habendi sunt.

S U M M A.

- Num. 1. & 2. Thesis primæ decisio.
Num. 3. ejusdem probatio.
Num. 4. primæ Thesis 2. partis finitio.
Num. 5. ejusdem probatio.
Num. 6. Thesis secundæ partis prædefini.
Num. 7. ejusdem probatio.
Num. 8. Thesis tertiæ finitio.
Num. 9. & 10. ejusdem probatio.

- Ametsi primum, secundumque affinitatis, consanguinitatisque gradum, inspecio dumtaxat Regni jure amplecti perhibetur Officialis suspicio. edocet Rovitus in *prag. 1. n. 25. de suspectis officialibus*. Thorus in *compend. dec. tomo 1. §. suspicio Officialis, usque ad quem gradum, memorans junctis Aulis per S.C. sic prædefinitū fuisse juxta prag. 1. §. ordinatio di pñ, che quādo, de susp. offic.* attamē in juris puncto publicis in thesibus posset quispiam secus tutari.
3 Probatur: Ideo in primo, secundoque gradu Judicis suspicio habetur; non nisi ratione affectus, qui his in gradibus verificatur. Hinc Cic. *par. Orat. Multi vitam neglexerunt, ut*

eos qui his chariores, quam ipsi sibi essent liberarent. & pro C. Rut. *famil. 1. 3. Nihil est, quod studio, & benevolentia, vel amore potius effici non possit: verum enimverò identidem in 3. & in 4. gradu id extat, et si non in tantula exuperatione, quantula est in primo, & in secundo gradu; quæ professò dilectio de sui conceptu efficax est, ut Index, à justitia recedat, ut fuscè suprà demonstratum fuit; cum sui muneris sic esse in equilibrio. Author est Cicero 2. de Oratoribus: Plura judicant homines, aut amore, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut latitia, aut spe, aut timore, aut errore, aut aliqua permotione mentis, quam veritate, aut prescripto, aut juris norma aliqua; aut judicii formula, aut legibus, & pro Client. ibi: Est sapientis Judicis, meminisse se hominem, cogitare sibi tantum esse permissum, quantum commissum sit, & credendum. Et non solum sibi soli potestatem esse dat, amorem etiam fidem habitam esse, meminisse posse quem oderit, absolute: quem non oderit, condemnare; & semper non quæ velit ipse, sed quid lex, & religio cogat cogitare, &c.*

- Si aliqua ex causa contrà Consiliarium, vel id genus, suspicio attentata fuisse per adversarium prædicetur; si dein causa isthæc, ut infirma per Collaterale Consilium explosa, fuerit; quid prædefiniendum si per adversarium dein nova aliqua suspitionis adducatur indicia: numquid per Collaterale Consilium, admittēda sint. Distinguas: vel indicia isthæc suborta, summi roboris extant; ac de ipsis adversarius notionem haud habuisse ducatur, & tunc per Collaterale Consilium admittenda, ac interea Officialis accessum suspendendum fore plusquam manifestum est.

- 5 Probatur: à Judice verè suspectio omne, arguendum erit malum, ac per consequens à veritate distans, secundum quam decernere debet. Antonius Faber *rational. tit. 1. de iustitia, & iure*: siquidem ab infesto malum, secus verò bonum expectandum, cum multe sine simulatione, nec fronti ulla fides: quare juremerito Cicero pro M. Marcello; ibi: *In animis hominum multa sunt latebra, & multi recessus*; Judices namque in sciendoci illibatam habere debent conscientiam; cum secudum virtutem prædefinire debeat, adeoque procul ab iniustitia. Donellus *comment. de jure civil. lib. 17. cap. 20. sub num. 50.* Cod. Theodof. 9. ad leg. Jul. *repetundar. tit. 27. in l. cognitores 5. per totum, tomo 3. quod nostro in themate hesitatur, igitur, &c.*

- 6 Vel indicia isthæc subsequencia parvi roboris, momentique forent, tuncq; utpote infirma per Collaterale Consilium expendenda, explodendaque sunt: quare Regii Collateralis prædefinitio, quam refert Thorus *compend. decis. tomo 1. §. suspicio semel admissa contrà Officialem*, hoc in themate commentanda est. inspicito Rovitum in *prag. 1. num. 79. de suspic. Offic.*

- 7 Probatur: Officialis, siue sit Consiliarius, siue

sive Præses, sive Regens, idque genus naturalis suadet ratio, ut ob frivolas suspensiones, rationes, indiciaque, haud ut suspecti habendi sunt: siquidem in hisce personis uti gravitas Officii reposcit, quam maxima doctrina, summaque conscientie serenitas supponitur; Hinc Cicero 3. *de legibus*, *Magistratus, lex est loquens*, & alibi: *sudandum est iis, qui Magistratum gerunt, pro Communibus commodis adeundo inimicitia subeunda sæpe pro Republica tempestates: cum multis audacibus improbis, nonnulla etiam potētibz dimicanda*, &c. igit. &c.

8 Si Præses S. C. vel Regiæ Cameræ Locumtenens, idque genus ut suspecti in causa aliqua ex decreto in foro lato habiti fuerint, in supplicationum decretis identidem eum suspectos haud habendos fore, reor, est Thori *compend. decis. tomo 1. §. suspicio allegata*, & *obtentia in personam Præsidis*, dummodò suspicio ex inimicitie causa minus foret, vel nisi

si de proprio ipsius interesse agatur: siquidem his in thematibus secus erit prædefinendum.

- 9 Prima Thesis pars, probatur: Supplicationum namque decreta ordinaria procedunt via, ac per consequens in ipsis S. C. Præses dūtaxat ut jubet ut decretum per Consiliariū Domi latum, per universam dignoscatur Aulam, ut in viridi est observantia, vel alius sit causæ Cōmissarius; cum igitur in his & S. C. Præses, vel id genus haud judicat, solummodò verò iudicium efformandum delegat; juremerito, &c.
- 20 Secunda Thesis se ipsa liquet: siquidem ubi aperte inimicitie, simulataque habentur vel de proprio ipsius interesse peragatur, toties omne arguitur malum, *Nullus 10. ff. de rebus, l. omnibus 10. C. eodem, l. qui iurisdictioni 10. de iurisdic. Argum. l. in privatis 77. ff. de iudic. Antonius Faber de iustit. & iure, princ. 4. illat. 3.*

DECISIO CXXXIX.

IN Causa Hieronymi Botti, qui vult causare executionem contrā quosdam Agrigentinos ob sententiam contrā eos latam, sub prætextu, quod ab ea infra 10. dies appellatum non sit: cum illi asserant, quod licet infra decem dies non appellaverit, hoc fuit respectu, quia non fuit ei sententia intimata, &c. Primus casus est quando Dominus fuit citatus personaliter ad sententiam, &c. *Hac Antonius Capicius*,

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti species.

Sententia contrā aliquem lata: si reo promulgata haud fuisse feratur: numquid, ut contumax habendus erit, ac per consequens ab ipsa minus appellare potest, in bonisque executionem pati debeat.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. 1. Thesis secundæ partis finitio.
- Num. 4. ejusdem probatio.
- Num. 5. 2. Thesis 2. partis ejusdemque prob.
- Num. 6. 3. Thesis secundæ partis decisio.
- Num. 7. Thesis tertiæ prædefinatio.
- Num. 8. ejusdem probatio.

1 **I** sententia isthæc contrā Reum promulgata ritè ipsi haud divulgata foret; sanè neu upotè cōtumacem habendū fore; neu ab ipsa appellari obstringendum esse, addūq; ipsi juridicè aperitur, indubie reor, inspicito & Capicium hic, à num. 1. usque ad 3. nonnulla distinguentem, aliavè doctrinaliter edocentem; ast nil ad nostram facti speciem pertinens, & Thorum, *compend. decis. tomo 1. §. appellari an debeat*

contumax infra decem dies, aliosque apud eundem.

- 2 Probatur: Contumax, qua contumax inobediens ducitur, aliqui haud foret Reus, cū contumacia dolo malo, seu malitia paratur, sine qua esse nequit, *cap. 1. de iudicis, cap. prout, de dolo, & contumacia*; quare à Græcis contumax pervicax, & superbus vocatur. Cironius in *paratit. 5. decretal. de dolo, & contumacia, tit. 14.* inde est, quod contumax excommunicari potest, *de iudic. cap. 1. cap. veritatis, de dolo, & contumacia*, & ejus sepulchro subdere bona, ac ad expensas condemnare: *cap. 1. de literis, de dolo, & contumacia*. Briffonius de *V. S. verbo fugiens*. Donellus in *rubrica, C. de obligat. num. 18. & in princip. instit. de action. num. 7. Cujacius lib. 17. observat. cap. 30.* inde fit, quod haud sit audiendus, nisi resecis prius expensis, *cap. 1. de iudicis, cap. tunc 3. cap. quoniam 5. S. in aliis, ut lite non contestata, cap. venerabilibus, §. porro, & §. sanè, de sent. excomm. cap. cum dilecti 6. de dolo, & contumacia, c. 1. eodem rit. in 6. l. propterandum. S. fin autem, lex gestis, §. huiusmodi, l. sancimus 12. C. de iudicis*. Donellus, *lib. 26. comment. cap. 3.* verum enimverò inobediens prædicari impossibile est, ubi sententia promulgationem haud scit; cum juridicè citatus esse debeat, ut contumax argui possit.

cap. causam, de dolo, & contumacia. Cironius loco *supralaudato* Author est inde est, quod in contumaciam incuratur ob citationem, ritè factam; cui reus parere nequit, *cap. causâ 3. de dolo, & contumacia.* Argumento l. *contumacia 53. ff. de re judic. l. unica, ff. si quis ius dicenti.* Argum. *cap. constitutis 12. de procurat. l. contumacia 53. §. 1. cap. ult. §. porro ut lite non contestata:* quandoquidem si de ea iudicè per iudicem certior factus fuisset; sanè ab ipsa infra dies 10. appellasset, 2. *quest. 6. cap. anteriorum, & cap. propter, cap. 1. de sentent. & re judicat.* ne indefensus restaret, quæ naturali debetur juri. *Clem. pastoralis, §. cateru, de re judic. l. 1. §. cum aliter, ff. si quadrupes pauper. l. 4. in princip. l. scientiam 45. §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquilianam;* igitur si Reus sententiæ minùs scientiam habuerit, consequens sit, ut sententiæ executio neganda sit; cum nulla sit sententia, ut

in essentialibus deficiens, carens legitima. Rei citationes; ac per consequens defensionatione, quod naturali oppugnatur juri, ut suprà demonstratum fuit. Ciron. in *paratit. decretal. tit. 28. de appellat.* ex non ente enim haud gignitur aliquid l. 2. *ff. de usufructu, l. seie, ff. de tutor. & curat. l. eius, ff. de rebus credit. cū ejusdem nullæ sint qualitates, l. ejus, qui in Provincia, versiquoniam, ff. si certum petatur. l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. l. 2. ff. de usufructu. l. Pomponius, §. final. de acquirend. possess. l. si servum, §. final. ff. de actio. empt. spaciū namque dierum 10. ad appellandum permittum, auth. *hodie de appell.* non nisi cōceditur ut Reus dignoscatur: numquid appellare, nec nē fas sit, quæ profectò provocationis tēpestas variè apud varias est designata Nationes; ac Apostolorū rogatio. Gonzalez 2. *decreta. in cap. cum sit Romana §. nunti. de appellat.**

Secundus Casus est, quando quis fuisset citatus ad sententiam non personaliter; sed domi, vel per edictum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Facti Species.

Sententiæ promulgatio, quo pacto communi inspecto jure divulganda sit.

3. Distinguas: vel personaliter fieri potest, & tūc proculdubid personaliter Reo indicenda erit; siquid inter ceteros alios modos hic Principem obtinere proditur locū; cum certior sit universam explodens excusationē, ac per cōsequens lapsis illis 10. diebus infirma ducitur appellatio; atq; adeo iudicio prioris Judicis subesse debet, de appellat. & recusat. *cap. personas, & cap. cum sit, de appellat. in 6. cap. 1. cap. quia nos. Concil. Lateranenſe 3. in appēd. de appellat. cap. 5. cap. finali, de officio Judicis Delegati:* siquidem in rem transit judicatam, paratam, & Civili, & Canonico habendo executionem, l. minor 40. ff. de minor. l. pignora 50. ff. de eviction. l. 4. §. si ex conventionē 4. l. à Divo Pio cum suis §§. ff. de sent. & re jud. l. 2. C. de execut. rei judic. *Parlador. 2. rer. quot. cap. ult. in princ. Maranta in speculo 6. part.*

tit. de execut. sentent.

4. Vel haud personaliter utputā si se abdie ne ipsi citatio fiat, tuncque domi sententiæ promulgatio faciendā est, *cap. fin. de dolo, & contumacia, Clem. de electione, &c. cap. causam;* idque ne fraus alicui suffragetur, quod juri bus dissonum foret, *l. itaque fulto, ff. de furtis, cap. dictum 30. q. 1. cap. intelleximus, de judic. cap. tua 12. de Cleric. non resid. cap. sedes, cap. ex tenere, de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. de reg. cap. unus, de nſuris.*

5. Vel neutro, cum & se calet, & sedes minùs certam habet, & tunc in loco publico scilicet in Ecclesiæ vestibulo; vel id genus esse citandum, reor, juxta tex. in *cap. fin. de dolo, & contumacia:* siquidem verè citatum jura simulant, cum impossibile sit, quod intrā decem dies illos sententiæ promulgationem Reus ignorat. Inspecito Capicium *hic, num. 4. & 5. Thorus tomo 1. compend. decis. tomo 1. §. citatio ad sententiam an fieri debeat personaliter.*

Tertius Casus est, quando non fuit citatus Dominus; sed Procurator persona- liter, & peremptoriè, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Tertia Facti Species.

Procuratoris contumacia etiamnum vera: numquid Domino præjudicare possit, quominus post dies 10. appellare nequeat, si sententiam ignorasset.

6. Præjudicare non posse, ac per consequens à die scientiæ intrā dies decē appellare posse, cōfeso est Ant. Capic. *hic in fine. Urfilli decis. 344. num. 4. Thori cōpend. decis. tomo 1. §. contumacia Procuratoris etiā vera an præjudicet.*

7. Probatur: Procuratoris crimen procul à

Domini litis culpa haud ipsi obesse debet, *cap. 1. ut lite non contestata, l. 1. §. ff. Procurator, ff. si quis ius;* cum pena suam secetur Authorem, l. *sancimus, C. de panis, l. absente, ff. eodem tit.* Author est Capicius *hic:* propterea quod tamen si Procurator Domini litis personam representat, Gonzalez 1. *decret. in cap. cum pro causa 6. in comment. num. 7. tit. 38. de Procurat. Donellus de jure civil. lib. 18. cap. 15. num. 11. Hotmanus verb. juris, verbo procuratio,* ac gesta per ipsum verumtamen approbāri per Dominū videantur: in

is, quæ sibi maximum importat præjudiciũ, & in quibus ejusdem velle summopere reposcitur, haud Procuratori data ducitur facultas. Ant. Faber 2. C. tit. 8. de Procuratoribus, def. 32. & in corpore, & in allegat. num. 1. & 2. pag. 103. & def. 17. num. 3. in allegat. pag. 100. eod. tit. igitur nil mirum si hoc in casu sententiæ promulgatio ignorata principali, ei minus obesse debet: quare sententiæ notificatio Procuratori divulgata infcio litis Domino merè materialiter se habet, uti non ritè promulgata; inde est, quod abs re lata sit: quicquid enim irrationabiliter actum est, pro nihilo ducendum est. Ant. Faber de iustitia, & jure ad leg. 1. col. 2.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

IN citatione sive personaliter, sive domi peragenda: numquid testes reposcuntur: quidvè de ipsorum numero, ac qualitate prædefinendum erit.

Si lapsum à Judice ad quem inspecto Regni jure tempus designatum fuisse seratur, utputà si ab appellante appellatio minis prosequuta fuerit: tunc appellationem hanc uti desertam habendam esse, ac per consequens sententiam in rem judicatam transire debere, reor 2. est Muscatelli in praxi S. C. lib. 2. par. 1. gl. prosequendum, num. 20. Caravite in ritu 251. num. 5. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. appellatio an poterit deserti declarari si elapsum esset tempus; dummodò procul à justa causa minis prosequuta fuerit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis primæ decisio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

Num. 4. Thesis secundæ finitio.

Num. 5. & 6. ejusdem probatio.

1 **S**eu personaliter, seu domi, sive in Civilibus, sive in Criminalibus peragenda erit citatio, ut firma ducenda sit, testes reposci, reor 1. alioqui iterum efformanda foret. est de Franchis decis. 560. Thori compend. decis. §. citatio tam in Civilibus, quam in Criminalibus.

2 Probatur: Citatio de sui conceptu realem involvit actum, qui reo notificandus erit: siquidem verba involvit, quæ physicè producantur; igitur si quid facti sit, juremeritò probandus erit, quæ enim facti sunt, probatione indigent, *lin bello*, §. facta, ff. de captivis, & *postlim. reversi*, l. si emancipati 9. C. de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque, §. fin. ff. de publican. l. assecratio, Cod. de non numerat. pecun. cap. cum Joannes, §. verum, de fide instrum. cap. licet, de consuet. lib. 6. alii probari impossibile ducitur, l. si quis in gravi, in princ. ff. ad Syllan. l. si stipuler, ff. de verbor. obligat. l. Paulus, ff. quæ sentent. sine appellat. resc. l. impossibilium, ff. de regulis iuris, §. impossibilis, insit. de hereditibus institutus. cap. nemo potest, de reg. jur. lib. 6. nisi testibus coram celebretur, qui de actu celebrato dein testificaretur, l. finali, C. de probat. l. 2. C. de testibus, Auth. sed

si quis, C. de testibus, l. 3. l. ubi falsi 11. C. ad leg. Corneli. de falsis, cap. cum Joannes 10. de fide instrum. Gellius lib. 4. noñum, cap. 2. Donellus ad tit. de probat. & lib. 25. commentar. cap. 6. Cicero in Orat. in Verrem, l. cum praeibus, de probat. cap. tertio loco, eodem tit. igitur, &c. quare coram binis testibus actus istiusmodi celebrandus est; siquidem ritè liquere debet, quod fieri nequit, nisi binis comprobatur testibus, juxta tritum diderium illud: in ore duorum, &c.

4 Si lapsum à Judice ad quem inspecto Regni jure tempus designatum fuisse seratur, utputà si ab appellante appellatio minis prosequuta fuerit: tunc appellationem hanc uti desertam habendam esse, ac per consequens sententiam in rem judicatam transire debere, reor 2. est Muscatelli in praxi S. C. lib. 2. par. 1. gl. prosequendum, num. 20. Caravite in ritu 251. num. 5. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. appellatio an poterit deserti declarari si elapsum esset tempus; dummodò procul à justa causa minis prosequuta fuerit.

5 Probatur 1. Haud magis tēpus ad appellandū à jure prædefinitum servandum erit, ac ad prosequendam provocacionem à Judice ad quem stabilita; cum eadem prorsus sit ratio, ac per consequens eadem juris statuitio, l. illud, C. ad l. Aquilian. l. si postulerit, §. 1. ff. ad leg. Julian. de adulter. l. quidem nummularios, ff. de edendo, l. nauta, §. fin. ff. nauta caup. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de sacrosanctis Ecclesiis, §. si igitur, insit. quod cum eo: siquidem utraque tempestas est à jure prædefinita, cap. cum sit Romana §. de appellat. l. 2. & Lultima, §. illud, l. de tempor. appellat. cap. constitutus 45. cap. oblata 57. de appellat. Clement. 6. sicut, eodem tit. inde est, quod ad prosequendā appellationem annus indulgetur; juxta ex causa verò biennium. laudato cap. cum sit Romana, cap. sapè 44. cap. reprehensibilis infra, cap. 1. §. post hoc eodem tit. in 6. l. quoniam 18. C. de appellat. Auth. ei qui, C. de tempor. appell. Jacajus in dicto cap. cum sit Romana. Donellus lib. 28. comment. cap. 7. quemadmodum lapsus absque justa causa tempore ad appellandum, impotens dein ad provocandum appellans sit sic etiamnum lapsa tempestate à Judice ad quem designata ad provocacionē prosequendam: quandoquidem utrobique eadem prorsus urget ratio, ut speculanti liquet & d. l. illud, C. ad l. Aquilian.

7 Probatur 2. Ubi quis intrā tempus legitimum procul à justa causa appellacionē haud prosequatur, toties justam minis defensitiam causam videtur, ac per consequens calumnias potius asferre, quam solidis uti rationibus: siquidem si justa foret, quippe eam in jure dicendo defensitaret: Hinc juremeritò Divus Thomas 2. 2. q. 68. art. 3. edocet calumniam esse criminis malitiosa, & falsa impositio: quare juxta Latinos & Calvo, quod prisca voce deceptionē significat: Inde est Antonius Pius usque ad obdetratores insectebatur, ut si nō probarent,

barent, quod differebāt, capitali eos pēna afficiebat: & Opilius Macrinus Imperator calumniantes undique conquisitos panis, & damno mulctavit, talionis autem panem in eodem statuit Hiscrates, ac postremū Vespasianus,

& Titus tanto odio eosdem persecuti perhibentur, veluti publico exilio destinatos, ut flagellis cēfos per amphitheatri arenam spectandos traderent, ut ita panis cohercitis, & noxa per calumniam inferenda, abstererent.

DECISIO CXXXX.

IN Causa Magnifici Antoni Patellæ cum Magnifico Federico Sabbia mandavit Dominus Rex per suas literas, quod si per quasdam alias provisiones quondam Cath. Regis ad eadem Majestatem Domini Regis confirmatas tolleretur iustitia ipsius Federici, & sequeretur disturbatio, seu tumultus in Regno, dictæ provisiones non exequantur, seu consalatur Sua Maiestas: quid erit sciendum, si per dictarum provisionum effectuationem tolleretur iustitia Federici, & tamen non est dubium de tumultibus: & sic an dicta duo intelligantur posita copulativè, an disjunctivè, seu alternativè, &c. *Hęc Capyc.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Rescriptum bina copulativè fieri continēs: numquid ut verificetur, duo illa conjunctum reposcenda sunt; an vero sit sit si, alterum verificetur.

SUMMÆ.

- Num. 1. 1. Thesis partis finitio, ejusdemq; probatio.
- Num. 2. secundæ Thesis partis decisio.
- Num. 3. ejusdem probatio.

Distingendum est: vel ex concedentis mente rescriptum id arguitur; tuncque rescriptum à Principe permittit disjunctivè potius commentandum fore, quam copulativè, reor 1. quare verba illa *copulativè* merè materialiter adiecta fuisse ducuntur, ac per consequens *ly copulativè* hoc in themate *disjunctivè* equipollens esse autumatur: enimverò verba hic merè materialiter veniunt; permittentis verò intentio formaliter.

2 Vel ex concedentis mente rescriptum id haud argui prædicatur, tunc rescriptum copulativè interpretandum fore, reor 2.

3 Probatur: De conceptu propositionis copulativè (ut ex fumulis liquet) utramque partem reposcit veram, scilicet, & Petrus currit, & Paulus legit, postulat enim, & quod Petrus currit, & quod Paulus legit, alioqui si una ex ipsis vera foret, quippe tota copulativa falsificaretur juxta text. in *l. heredi, ff. de condit. institut. l. si quis ita stipulatus fuerit* 129. ubi Alciatus per totum, & *l. si ita quis stipuler* 73. ff. de verbor. obligat. igitur sic nostra in themate erit edisserendum.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Rescriptum plura continens capita; si in uno, secus verò in aliis subreptitium sit, quid prædefinendum.

Rescriptum Regiæ Majestatis de primo loco aliquo in Supremo Senatu vacaturo aliquem creans: an firmum existimandum sit; ac per consequens & de ordinario, & de extraordinario commentandum erit.

Rescriptum contrā sententiam in rem judicatam translatam impetratum: utrum firmum ducendum sit. quidvè si ediderit, *sententia minus obstante*.

SUMMÆ.

- Num. 1. Thesis primæ decisio.
- Num. 2. ejusdem probatio.
- Num. 3. Thesis secundæ finitio.
- Num. 4. & 5. ejusdem probatio.
- Num. 6. primæ Thesis tertie partis decisio.
- Num. 7. ejusdem probatio.
- Num. 8. secundæ Thesis, 3. partis prædefinitio.
- Num. 9. ejusdem probatio.

Rescriptum plura continens capita, si in uno, secus verò in aliis subreptitium sit, tunc firmum duci illis in capitibus, in quibus ne subreptio, ne obreptio arguitur, existimo 1. est Affilioli *decis.* 116. n. 6. literis mandantis sic per S. C. prædefinitū fuisse, Aloys. de Leo in *l. non idcirco, C. si contra jus, vel util. nunt.* 19. Thorus Author est *compend. decis.* tomo 1. §. *rescriptū plura capita continēs si in uno erit subreptitū*.

2 Probatur: Superioris namque voluntas rescriptum concedentis est, universa capita, illa exposita concedere velle, dummodò haud subreptitia sint, juxta text. in *cap. bona memoria* 3 de *confirmat. utili, vel inutili*, Gon-

zalez, Cironius, Grannanieto, ibidem, ac per consequens unum independēter ab alio: quare
re caput illud subreptitium, vel obreptitium, perindē se habet, ac si rogatum minū fuisse, ac per consequens merē materialiter, ut speculanti liquet, *dislo. cap. bonæ memoriæ* 3. quę enim materialia sunt pro nihilo ducēda.

3 Regię rescriptum Majestatis de primo loco aliquo in Supremo Senatu vacaturo aliquem creans: firmum existimandum esse, ac per consequens, & de ordinario, & de extraordinario commentandum esse; secus verō de supra numerario, existimo 2. est Capicili Latro *tomo 2. consultatione 145. num. 1. & 26. & 34.*

4 Prima Thesis pars, probatur: In Principis dictione est nunc pro illo tunc de dignitate futura designare posse, *cap. fin. de renunciat. extrav. Ioann. 22. de election. sesept. cap. dilectus 25. de prebendis, cap. eam te 7. cap. constitutus 19. cap. mandato 38. cap. in literis 39. cum sequentibus, de prescriptionibus*: siquidē hoc in themate nulli infert præjudicium. Gózalet in *cap. constitutus 11. per totum, de concess. prebend. juxta textum in cap. cum dilectus, de iure patronatus, cap. deliberatione, §. prohibemus, de offic. legat. Argum. cap. 4. §. prohibemus, de offic. legat. in 6. igitur, &c.*

5 Secunda Thesis pars probatur: Principis namque mens est, ut primævacans locus, sive ordinarius, sive extraordinarius sit ipsi refundatur: quandoquidem in nostro Collaterali Consilio, & ordinarii, & extraordinarii sunt Regentes, scilicet unus Italus, bini Hyspani, reliqui verō extraordinarii: quod autem de supra numerario id commentari impossibile ducatur, est quatenus in hoc novum, Principis velle poscitur, cum nova Regentis supponatur creatio quod de ordinariis, & extraordinariis haud prædicatur: tamen non sit denegandum, quod de extraordinario, & summario æquivocatio esse potest.

6 Rescriptum contrā sententiam in rem judicatam translatam impetratum: utrum firmum ducendum sit, quidē si edisserat: *sententia minūs obstante*: distinguendum est; vel rescriptum concedenti haud ignoratum sit sententiam in rem judicatam transiisse, vel

non: si primum firmum fore rescriptum hujusmodi impetratum adversus sententiam in rem judicatam transactam, existimo 3.

7 Probatur: Sententia hoc pacto in rem judicatā translata irreparabile jus minime parturit: quandoquidem judicandi stylus prohibito à Principe variari juraque sinunt, ac per consequens efficere, ut sententia in rem judicatam transacta rursus examinetur, cum judicandi ordo à vero Principis placito pendere ducatur, ac per consequens eum variare: enim verō Principis est, & leges rogare, *cap. pro illorum 22. cap. cum nobis, de prebendis, l. sed si hac, §. 1. ff. de in jur. vocando, l. lege, C. de pactis, l. 4. C. de legibus, l. 15. & 16. tit. 1. part. idest ferre, aut abrogare, idem ac tollere, aut derogare, idest partem primæ perimere, aut subrogare, nempe adicere aliquid ex prima lege, Vltorianus *tit. regulat. 1. Hotmanus in comment. verbor. jur. verbo lex*. Gorafius in *ff. de legibus, & Senat. ad l. non ambigitur 9. n. 4.* juxta dictum illud: *per quas causas res sit per easdem dirimitur, l. nil tam naturale, ff. de reg. jur. ubi Petrus Faber sigitur, &c.**

8 Sin secundum infirmū fore, existimo 4. et si edisserit Princeps *sententia minūs obstante*, est Ursilli *decis. 79. num. 5. Thori in C. rer. judic. 2. par. casu 17. num. 9.*

9 Probatur: Sententia namque quę in rem judicatam transit irreparabile importat jus, *legetur, §. si quis poss. ff. de condit. indeb. l. Herennius, §. Cajo, ff. de usuris, cap. in presentia, de renunciat. l. si non sortem, §. heredi, ff. de condit. indeb. l. cum putarem, ff. fam. l. berisc. l. ingenuam, ff. de statu hominum, l. res iudicata, ff. de regulis juris, l. 1. C. quando provocare, cum juri æquitatque haud difformis sit, *cap. bonæ 23. §. 4. & §. nam agitur, de electione, cap. in presentia 6. de renunciat. cap. post actionem 7. de probat. cap. sicut 16. de re judic. Anton. Faber 7. C. de tempor. & reparat. appell. def. 13. & in allegat. per totum*, ne in hæsitacione de isthac impetratum ducatur rescriptum: quare Tò (*nulla obstante sententia*) de alia uputā de interlocutoria, vel id genus sententia de in rem judicatam transacta commentandum est.*

DECISIO CXXXI.

IN Causa Pauli Agliari cum Filio Ambrosii de Levi stantibus inter eos diversis aggressoribus, dictus Vicerex statuit pro bono cōcordię, quod ad invicem firmarentur fideiñssiones de non offendendo: & cum pro parte Pauli esset prompta, circa hoc oblata obedientia, pars alia recusans se absentavit. Sua Illustrissima Dominatio fecit ipsum vocari, &c. nec usquam comparuit: dubitatum est, an possit banniri tanquam contumax, &c. *Hac Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

SI pars una de non offendendo cautionem præstare parata sit; secus verō altera, quę,

& citata, & non comparuit: numquid isthac (ut vulgò dici afolet) banniri tas est.

SUM.

rui districtum; vide textum in *l. pupillos* 239. *S. territorium*, ff. de *V. S. l. ult. l. ubi*, & apud quem cognit. in integrum restit. idque genus apud Ant. Fabrum *5. C. tit. 12. de iurisdictione Judicium*, diffin. 28. & in allegat. pag. 197. & defin. 23. in allegat. pag. 196. siquidem si in territorii districtu extaret, sanè vetatio frustratoria redderetur, quod per absurdum foret; igitur, &c.

7 Vel de secunda facti specie eloquatur, utputà extrà territorium sit, & nunc nec capi, nec obtruncari posse à Patria, fociive relegatū, opinor 2. est Marfilii, Farinacii, Deciani, aliorum; apud supralaudatū de Marinis u. 8.

8 Probatur: Extrà Territorium extans, in Territorio extare haud supponitur; dicta *l. Pupillus*, & dicta *l. ultima*; idque genus. Antonius Faber loco supralaudato: nec extrà Territorium iurisdicção pretendi fas est, dicta *l. Pupillus*. idem Author *l. ultra* 10. *l. extra* 16. Cod. Theodof. de accusat. *l. cum unus*, §. *is*, ff. de bonis Auth. *iudic. l. in fine*, ff. de offic. Prefecti Urbis, cap. à nobis 21. de sent. excomm. Iustinianus in *l. ultim. C. ubi*, & apud quem. Paulus in *l. 3. ff. de offic. Prefecti*. Gregorius lib. 47. *syntag. cap. 21. num. 33*. Donellus lib. 17. *comment. cap. 9. ubi plure*: Osualdus lib. C. Cujacius lib. 1. Pauli ad *editum* in *l. ultima*, ff. de iur. iudic. ubi Faber, & Goveanus. Revardus lib. 3. *cōsecur. cap. 10*. Covarr. *præf. cap. 10. num. 7*. Barbosa 4. *C. ubi de criminibus agi oportet*, tit. 15. ad leg. *quæstiones* 1. inde est, quod alienos in subditos iurisdicção exerceri nequit, cap. nullus, cap. nullum 9. *quæst. 2. cap. Episcopum*, cap. *Episcopi*, cap. non invitati, cap. *Episcopus* 7. *quæst. 1. cap. si quis Episcopus* 11. *quæst. 3. cap. novit*, de offic. Legat. cap. *pistoralis*, de *rescriptis*, cap. 2. de *confiss. lib. 6. cap. ut litigantes*, de offic. ordin. eodem lib. neu extrà Territorium delinquens in Territorio delinqui perhibetur: siquidem locus ubi quis criminatur inspicendus est: cum ibi inobedientia formaliter patretur, ac populum scandalò

offendat delinquens; igitur, &c.

7 Vetitum ad aliquem adventare locum; si ibi invitus accedat, utputà ventorum tempestate tunc pænariū pensum haud dare debere, opinor 3. est de Marinis *resol. lib. 1. cap. 303. nu. 1. 2. 4. & 9. aliorumque*.

8 Probatur ex textu in *l. Casar*, & *l. finali*, §. *si propter necessitatem*, ff. de public. & *vestigia. lib. 1. si merces*, §. *major*, ff. *locati*: nam hoc in themate haud delinquit, cum id culpa sua non eveniat: ubi enim culpa non est, ibi non est delictum, cap. cum voluntate, de sent. excomm. Argum. legis sancimus, C. de penis, cap. *que sunt*, de iis, *que sunt à majori parte Capit. cap. Romana in fine*, de sent. excomm. in 6. cum pœna præsupponat culpam. Divus Thomas 2. 2. *quæst. 108. art. 4. in solut.* & 112. *quæst. 87. art. 2. & 8.* & commenfatur cum culpa, *l. sancimus* 22. C. de penis, cap. non afferamus *stateras* in fine 24. *quæst. 1. cap. quæst. de his que sunt à majori parte Capit. cap. felicitis*, §. *illud autem*, de penis, tit. 6. neu immortalium manu sit ventis obflitere posse: quandoquidē in sola Dei facultate vis isthac sitit, juxta brocardiū illud in Evāgelio *trāscriptū: Vbi, & Mare obtemperant ei*; igitur si reus non sit; cur pœnā luere debet, dicto cap. cum voluntate inspecito Thorum in supplemento compend. *decis. §. banniti*, siue exulati à Regno.

9 Pro pluribus exulatum delictis ab uno absolvi posse; reliquū verò suo in robore restitibus, opinor 4. est de Marinis *resol. juris. lib. 1. cap. 159. num. 1.*

10 Probatur: Quamadmodum delictum unū independentè ab alio patrari potest, quod per tēporis intercedentem salvat; sic identidem unum independentè ab alio absolvi par est, cum unum independentè ab alio considerari possit, *numquam plura* 17. §. de *privatis delictis*, Naturam habendo diversam; igitur in hoc nulla habetur oppositio; cum sit respectu diversorum, igitur, &c.

DECISIO CXXXVII.

FRater Franciscus de Arimino Ordinis Minorum testis productus per D. Contessellam uxorem Vincentii de Benedictis ad exculpandum ipsum Vincentium de conscientia: & non facta revelatione casus mortis, & iudiciū & tumultuum successorum in Civitate Panhormi: primo loco, die 16. Novembris 1518. examinatus dicit, *che lo Illustrissimo S. Vicerrè ad Missina li acceptao come Vincentio de Benedetto per quattro bore avanti lo insulto dell' hosterilo avviso dello ditto caso, dicendoli, che non avesse andato alla Madre Ecclesia di Palermo lo giorno de Santa Cristina, che saria stato amazzato, &c.* Secundo loco examinatus per unum ex iudicibus certo modo variavit, &c. Erit modo disentiendum, quæ istarum depositionum sit attendenda, & cui fides adhibenda sit: & an possit huic testi per suum Iudicem inferri tortura ab variationem, &c. *Hec Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

T Estis Religiosus de variatione coram Laicali Iudice convictus: numquid ab eodem torquendus, vel plectendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A nu. 2. usq; ad 4. ejusdem Thesis probatio.

Nu. 4. & 5. Thesis oppugna. ejusdēq; solutio.

H Aud esse plectendū, duco, est Antonii Capicii hic, in fine, edocentis sic Patnormi prædefinitum fuisse sibi: *Fuit conclusum in eadem causa, & relatum quod hic Religiosus non possit torqueri licet per vacillationem de falso convincatur, nec etiam puniri per Iudicem Secularem, Clari in §. finali, quest. 25. nu. 4. Farinac. de oppos. contradi. 3. test. num. 103. Antonii Gab. in lib. 7. tit. de malef. conclus. 27. Thorus Author est compend. decisi. tomo 1. §. testis religiosus de variatione convictus.*

I Idq; probant Ecclesiasticinamq; uti ex alibi fuscè commonstratis, non nisi divino inspecto iure (juxta melius placitū) à laicali jurisdictione exempti sunt, cap. apostolice de decimis, cap. de Presbiterorū 17. q. 4. c. satis 7. dist. 97. cap. 1. cap. nulla 6. cap. nullus 8. cap. relatus 14. cap. Clericus 48. & ferd per totam 12. qu. 1. cap. sicut 15. 96. dist. cap. 1. c. 2. & finali 21. qu. 5. Concil. Carth. 3. can. 15. Trident. sess. 25. de reform. cap. 20. cap. in novo 21. dist. cap. continua, cap. Sylveſter, cap. si Imperator 11. quest. 1. cap. nimis 30. de iure iur. c. quamquā de censibus in 6. Concil. Lateran. sub Innocētio III. cap. 46. aliud Lateran. sub Leone X. sess. 9. ad finem, Concil. Frisingense anno 1140. cano. 3. Trid. sess. 20. de reform. cap. 10. ac per consequens neū à laicalibus iudicibus examinari queunt, cap. nullus, cap. nullum 9. quest. 2. cap. Episcopū, c. Episcopi, c. nō invitati, 9. q. 2. c. Episcopos 7. quest. 1. cap. si quis Episcopus, 11. qu. 3. cap. novit de officio legat. cap. pastoralis de rescriptis c. 2. de consue. lib. 6. lextrā 16. Cod. Theodof. de accusat. l. cum unus, §. is, ff. de bonis, Auth. Iudicis, l. 1. in fine, ff. de officio præfati urbis, cap. à nobis ei. de sententia excom. Iustinianus in l.ultima, C. ubi, & apud quem, Paulus in l. 3. ff. de officio Præfatis, Cujacius lib. 1. Pauli ad editum in l.ultima, ff. de iurisdic. ubi Faber, & Goveanus, Gregorius lib. 47. syntagm. cap. 21. nu. 33. Donellus lib. 17. comment. cap. 9. ubi plures Osualdus lit. C. Revar. d. lib. 3. consue. cap. 10. igitur si & examen nullum, & processus irritus, idq; genus censetur iure merito ly de variatione convictus, hoc in casu merè materialiter se habet, utpote à Iudice incompetētē: quæ enim ab incompetēte ita sunt Iudice infirma sunt, Gonzalez 2. decret. tit. 10. de ordine cognition. in cap. tuam 3. num. 17. Cironius toto tit. de iudiciis, & de foro competentis, Donellus de iure civili, lib. 3. cap. 9. num. 30. idq; genus; nam alienum, ac dissonum iuribus esse supponitur torturam.

ab incompetenti fieri Iudice: quæ enim iuribus obnoxia sunt haud facienda, Antonius Faber ratio. de iust. & iur. ad l. 1. col. 2. Cujacius tomo 2. de iust. & iure, l. 6. pag. 164. Antonius Faber in iurisprudentia de iust. & iure princ. 2. illat. 7. cum torquendi actus jurisdictionem involvat, quæ incompetenti Iudice minus extare pro explorato habetur, Cironius toto tit. de iudiciis, & de foro competentis, Donnellus de iure civili, lib. 3. cap. 9. num. 30. pag. 176. idq; genus, ut suprà laudatis in iuribus demonstratum fuit.

4 Neū obstant jura ab Antonio Capicio hic laudata, illicet textus in leos in primo, ff. de falsis, idq; genus; siquidem in alia extant facti specie, cum in hisce de competentis sit sermo Iudice.

Pro Decis. hujusce illustratione.

C A P U T U N I C U M.

T Estis Religiosus laicali coram Iudice examinatus, ac de variatione convictus: numquid saltem præcisè per hoc per Ecclesiasticum de varietate isthac plectendus sit Iudicē.

Testis suis in depositionibus diverso tempore factis variatus: tamen haud in substantialibus, solummodò verò in accidentalibus, utputà vel in alicujus cognomine, vel in die, & c. utrum præcisè per hoc ut falsus habendus est, ac per consequens plectendus.

De teste vario sibi contrario vacillante; ac de ejusdem prima, secundaq; depositione, sive in civilibus, sive in criminalibus; ejusq; pœna quid sit prædefiniendum.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. 1. Thes. 3. præfati, & probatio.

Num. 7. & 8. Thesis 4. decisio, & probatio.

Nu. 9. & 10. Thesis 5. finitio, & probatio.

Nu. 11. & 12. Thesis 6. decisio, & probatio,

E Estem Religiosum laicali coram Iudice examinatum, ac de variatione convictum, præcisè per hoc per Ecclesiasticum de variatione isthac haud esse plectendū Iudicē existimo 1. enim verò examen utpote à Iudice incompetenti efformatum pro infirmo habetur, Cironius tit. de iudiciis, & de foro competentis, Donellus de iure civili, lib. 3. cap. 9. nu. 30. pag. 176. ac per consequens Ecclesiasticus Iudex cujusmodi examine uti nequit, utpote ab incompetenti efformato Iudice, cum necessefū ducatur, ut rursus Religiosus per Iudicem Ecclesiasticum examinetur, ut ritè fabricetur processus, tamen incompetētis Iudicis processu uti possit, non nisi, ut in examine faciēdo se infruere possit, ut perbellè quamplures edocent Authores.

3 Testem falsū si contumax sit, tūc per præcisam contumaciā juxta formam Regiæ Prag. *testem falsum*, de falso luere minimè debere patet, existimo 2. est Grammatici in *dicta prag. testem falsum, de falsis, nu. 11*. Bajardi, ad Clarum §. *falsum num. 126*. Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. testis falsus si fuerit contumax, an per ipsam solam contumaciam, referens per S. C. sic prædefinitum fuisse contrā decis. M. C. V. fecus prædefinitem*.

4 Probatur: in supralaudata namq; pragm. non nisi de teste falsum deponente sit fermo; in nostra porro facti specie dumtaxat de sola differtatur contumacia, adeoq; in diverso versatur themate, cum diversa sit ratio, ac per consequens diversa juris prædefinitio, argum. legis illud, ff. *ad legem Aquiliam, & legis si postulerit, §. 2. ff. ad legem Juliam de adulter.*

5 Testis suis in depositionibus diverso tēpore factis varius: tamen si haud in substantialibus, solummodò verò in accidentalibus, utputà vel in alicujus cognomine, vel in die, vel id genus: utrum præcisè per hoc, ut falsus habendus est, ac per consequens plectendus, & reverà sub debita fidejussione de stando in judicio ad omnem Judicis devocationem, ac per consequens è vinculis solvendum fore, existimo 3. est Grammatici *voto 36. in Jesu Christi Redemptoris. Antonii Gabrielis lib. 7. de maleficiis conclus. num. 18*. Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. testis varius in suis depositionibus factis diverso tempore, memorans sic, & per M. C. V. & per S. C. prædefinitum fuisse*.

6 Probatur: testis namq; istiusmodi in essentialibus non deesse supponitur, alioquin modo in accidentalibus: quæ enim accidentalia sunt, in jure dicendo parum inspicienda sunt; igitur nil mirum si è vinculis solvendus erit, cum mortalium memoriā labilis sit; hinc perbellè Tullius 1. Tusculanarū sic litteris prodicit: *Memoria est signatarum rerum in mente vestigium, & 2. de Oratore: Rerum omnium Theſaurus memoria, quæ nisi cunctis inventis cogitatisque rebus, & verbis adhibeatur intelligimus omnia, etiamsi præclarissima fuerint in Oratore petitura: & pro Catone major. memoria minuitur, nisi exerceas eam, numquam ramen quemquam senum audivi oblitum, quo loco Theſaurum obruiſſet. ac ex Apophth. Memoria hominum est adeo labilis, ut agrè reperias, qui quæ simul audiverunt eodem modo referant; tamen si semper cum cautione absolvendus: siquidem evenire posset, ut melius imposterum de facti specie post diligentem reflexionem reminisceretur, secus verò si res substantiales planè contrarias, secumq; pugnantē testificetur, hoc 2. ff. *ad l. Corneliam, de falsis, Iulius Clarus in præcl. crimin. quæst. 25. Boer. decis. 208. num. 10. idem Faber 4. tit. C. tit. 15. de testibus, desin. 34. num. 11. in allegat. & des. 55. per totum, per tex. in l. qui falso, ff. de**

testibus. Donellus in l. nullum 14. nu. 6. ff. eod.

7 Testem varium vacillantem, ac sibi contrarium, si in judicio in rei substantia variaret, modò scilicet fatendo unū, modò alterū, haud probare explorati juris esse existimo 4.

8 Probatur: ex textu in *l. in testibus 2. ff. de testibus l. qui falso, vel variè 16. ff. de testibus, cap. licet causam 9. de testibus*: quare in criminalibus torquendus est, *l. qui falso 16. ff. de testibus*, Author est Farinacius *quæst. 66. num. 98. Antonius Faber 9. C. tit. 21. de questionib. des. 17. nu. 5. in allegat. pag. 1191. idem Author ibidem des. 13. num. 1. in allegat. pag. 1190. tamen in Sancto Officio etiamnū ex intercapedine ad fe corrigendū additendus sit, tex. *cap. accusatus 8. §. licet de testibus in 6. c. præterea 7. de testibus cogendis*, cum de re gravi agatur; in civilibus verò id Judicis arbitrio redigendum sit: numquid vilis sit personæ nec ne, si vilis juxta nonnullos torquendus, *l. qui falso, ff. de testibus*, cum penam falsi contrahat laudata *l. qui falso, & cap. qui falso, l. qu. 3. quod in defectu duntaxat abijt, inspicit Antonium Fabrum in C. tit. 51. des. 30.**

9 Testem varium in criminalibus, si in secunda depositione de errore in prima depositione patratō (quod ex intervallo, ac inter capedine tempestatē etiamnū facere potest) fore torquendum existimo 5.

10 Probatur: in isthac nāq; facti specie falsitatis præscriptio deesse supponitur, *l. 1. qui adulterii, l. finali, ff. quod metus causa*, Author est Menochius *2. de arbitr. casu 108. num. 7. 8. & 9. siquidem tortura ideo infligenda, non nisi, ut tortus persistat in eo quod deposuit*, Antonius Faber *9. C. tit. 21. de question. des. 23. nu. 1. in allegat. pag. 1193. Iulius Clarus laudās, quod deest, ubi varietas liquet, testis est Farinacius tomo 1. consilio 44. nu. 4. 6. 8. & 19. secus verò edisserendum est si de errore haud doceat; nam tunc torquendus, atq; hinc fit quod illa censetur vera depositio, quæ tortura roboratur, Alciatus Author est de præscriptiōibus regula 2. præsumptione 29. num. 10.*

11 Secundam depositionem excommunicationis latæ sententiæ metu factam haud primam infirmare attestationem juratam judicalem existimo 5. Autores sunt de Marinis *tomo 1. cap. 197. num. 10. Farinacius de testibus quæst. 66. num. 200.*

12 Probatur: isthac namq; secunda depositio excommunicationis metu celebrata ratione fori extrajudicialis ducitur: quandoquidem si in secunda retractans perjuratus reputatur, ac per consequens ipsi fides minimè præstanda sit, *cap. si quis, cap. parvult, 22. quæst. 5. cū sit infamis 6. quæst. 1. cap. quicumque, 22. qu. 5. cap. si quis convictus, de hæreticis in 6. cap. accusatus, §. licet ac graviter peccans, 22. qu. 5. cap. ecce dico, neq; profectò isthac secunda depositio adversus reum indicium ad torturam parturit.*

DECISIO CXXXXIII.

IN Caufa Vincentii de Benedi&o accusati, & profecuti de crimine læsæ Majestatis, & aliis quam pluribus circa revolutiones præteritas Siliciæ, pro quò comparuit Nobilis Contessella eius Uxor, tanquam defensor, & processum est ad testium receptionem, eorumque publicationem: dubitatum est, an possit Procurator Filci petere, quod veniat Principalis: & quod eo non veniente procedatur ad bannum, & consequenter ad foriudicationem, vel condemnationem, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci species.

SI vir de crimine læsæ Majestatis inculpatus esse prædicetur: numquid uxor pro comprobanda viri sui innocentia in criminali sistere possit judicio; an verò Index instare valeat, ut principalis compareat.

S U M M Æ.

Nu. 1. 2. & 3. Thesis decisio, & probatio.

UT principalis compareat explosa ejus uxore, Iudicem instare posse existimo: est Antonii Capicii hic n. 4. Farinacii in ejus praxi rubr. de var. ac divers. quæst. in quæst. 99. par. 1. nu. 246. & sequi. aliorumque; Author est Thorus compend. decisi. parte 1. §. uxor an possit comparere.

2 Probatur: ex textu in l. finali, C. de procurator. læsæ majestatis namque crimen est in primo capite, cum delinquitur in Principis persona, sive sit Pontifex, cap. in primis, §. de persona 2. quæst. 1. sive Imperator, l. quisquis, C. ad legem Juliam majestatis ex proem. instit. in principio 161. imperatoriam majestatem, sive Rex, l. 1. C. ut nemo privatus, sive Respublica; inde est quod definitur; quicquid patratur adversus Principem, & Republicam, l. 1. §. ad legem Juliam majestatis. & est sacrilegio proximi, l. 1. §. eodem, idem acquipollens est, ac prodellio inspicito Donell. de iure civili lib. 18. cap. 3. sub num. 20. pag. 131. hinc Tullius paradox. 5. de Principe sic describit: *Refrenat primum libidines, iracundiam tenet, spernat voluptates, coerceat avaritiam; ceteras animi labores repellat: tum incipiat aliis imperare, cum dedecori, & turpitudini parere desierit, pro lege manilia, & pro lege Deiotibi non potest exercitum in continere Imperator, qui se ipsum non continet, frangi dominem dici non multum laudis habet in Rege: fortem, iustum, severum, gravem, magnanimum, largum, benesicium, liberalem, & mansuetum, hæc sunt Regia laudes, consequens sit ut haud per Procuratorem, vel per uxorem idque genus defen-*

sitari fas sit, l. penul. §. 1. de publ. iudic. Antonius Faber 4. C. tit. 15. de testibus def. 25. num. 1. in allegat. pag. 333. cum in hilce summo rigore procedere debeat Index; versamur enim in crimine læsæ Majestatis, in quo summo in rigore proceditur, adeoque veritas ex principalis præsentia, ejusque allocutione, & motivis idque genus eruenda erit, quandoquidem experientia nos edocet sæpenumero ex Rei præsentia ejusdemque variatione delictum nosci, l. 1. §. ex hoc rescripto, ff. de ventr. inspiciendo, l. libertorum, l. si quando penult. C. de testibus, novella de testibus, §. quoniam in fine, l. 3. exhibere, ff. de tabulis exhib. Consule Donellum in d. l. si quando penult. C. de testibus. hinc Cic. pro Cluent. ibi: *perinde, ut est opinio de cuiusque moribus, ita quid ab eo factum sit, & non factum, existimari potest, quare Index ex templò ad se personaliter præsentandum instatiam facessere debet; quolibet exploso alio, ne iudicium elusorium, ac frustra feratur.*

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

UXor feudatarii inquisiti, contumacisque: numquid contra Fiscum petentem sequestrum jurisdictionis, pro ejus dote asserenda in iudicio sistere possit, si uxoris vir obruncatus fuisset: an ad ejusdem necem inculandam in Senatu admittenda sit uxor, si proximiores mariti obruncati negligentes ad criminandum fuissent.

Uxor haud ignoranter ad viri obruntationem domum parans, qua plecendas sit pena.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. Thesis 1. partis finitio, & probat. Nu. 3. & 4. 2. Thesis 1. partis decisi. & probat. Nu. 5. & 6. Thesis 2. partis prædef. & probat. Nu. 7. & 8. Thesis 3. partis finitio, & probat.

UXor feudatarii inquisiti, contumacisque: numquid contra Fiscum petentem sequestrum jurisdictionis pro

eius dote afferenda in iudicio sistere possit.

Distinguedum est: vel uxoris dos super viri bonis specialiter designata habetur; vel universaliter super universis mariti facultatibus; si primum tunc uxoris rogitationem ceu infirmam explodendam fore censeo. 1. est nonnullorum Authorum apud Thorum edocentem sic per S.C. sanctum fuisse.

2. Probatur: ubi uxori super viri bonis bene cōsultum habetur, toties ejus rogitatione infirma redditur, cum nullius foret fundamenti; esset namq; subjecto haud supponente, cum jam sit secunda dos, quare dotis super viri bonis stabilitio fisco liquere debet, ut sequens extinguatur, siquidem facti est, ac per consequens probatione indiget, *l. in bello*, §. *facta*, ff. *de captivis*, & *possumus rever. l. si emācipati* 9. C. *de collat. l. 1. C. de probat. l. quacumque*, §. *finali*, ff. *de publican. l. asscuratio*, C. *de non numerata pecunia*, cap. *cum Joannes*, §. *verum de fide instrum. c. licet de constit. lib. 6.*

3. Sin secundum, tunc uxorem dotem petentem, hoc in casu Fisci sequestro impedimento esse, censeo.

4. Probatur: dos namq; creditor hoc in themate anterior esse supponitur, ac per consequens prius in viri bonis satisfacienda est, cum viri bona pro dote recepta hypothecata sint, *l. unica*, C. *de pactis conventis*, l. 22. §. 8. *ff. soluto matrimonio*, Antonius Faber §. *C. tit. 8. de pactis conventis*, & c. *def. 22. num. 1. in allegat. pag. 558*. Henricus Hahnus observat ad Matthæum Vvesembecium *in paratit. in ff. de positi*, & c. *tit. 3. column. 1. pag. 469*. neū conventionē ulla dotis conditio fieri potest deterior: vulgata lege *atitilicinus* 17. *de pactis dotal. Boærius decif. 332*. nec quicquid in favore alicujus personæ facilitatum fuit, in ejus odiū retorqueri debet, *l. nulla* 25. ff. *de legibus*, l. *quod favore* 6. C. *eodem*, l. *penult. ff. ad Senatus*, C. *Trebell.* Antonius Faber loco *supralaudato in alleg. num. 2.* & 3, tamen in praxi Fiscus verificata viri contumacia à continenti universa ejusdem bona sequestrat, quibus confiscatis dotis rationes noscuntur.

5. Si uxoris vir obtruncatus fuisset; tunc ad

ejusdem necem inculcandam in Senatu admittendam esse uxorem, si proximiores mariti obtruncati negligentes ad criminandum fuissent. autumo, est Merlini *contro. for. cap. 16. Thori compend. decif. parte 2. §. 27. 3. §. uxori defuncti occisi admitti an debet* memorantis sic per M. C. V. & per S. C. prædefinitum fuisse.

6. Probatur: vir, & pxor una ducuntur persona, §. *ius naturale*, *insti. de iure naturali gentium*, & *civili*; ac per consequens injuria illata viro identidem uxori, ac è converso irrogata ducitur, quemadmodum facta Episcopo, censetur facta Ecclesie, & è diverso, si illo ducitur esse illata patri, & è contra, & similia. Grænianieto 3. *decretal. in cap. si quis 2. cap. si significatio* 11. cap. *cum virum* 12. c. *cum sumus* 14. *de regularibus*, num. 2. in proximorum deficientiam jus uxori acquiritur, alioqui accusatio deserta foret, ac per consequens delicta impunita manserant, quod iuribus obnoxii esset, *l. ita vulneratus*, §. *quod si quis*, *vers. quod cum neque impunita*, ff. *ad legem Aquiliam*, l. *licitatio*, §. *quod illicite*, ff. *de publican. l. congruit* 13. ff. *de officio Præfidis*, l. *stichum*, §. *tametsi*, ff. *de solut. extravag. ad reprimen. in principio*, cap. *est iniusta* 23. *quæst. 4. cap. ut sumæ* 35. §. *1. de sent. excom.*

7. Uxorem haud ignoranter ad viri obtruncationem domum parentem capitale luere, debere pagam, docent Sanfel. *dec. 20. Thorus in suppl. decif. §. uxori præbens scienter domum ad viri necem*.

8. Probatur: uxor namq; major causa obtruncationis ducitur, ac ipsimet interfectores nam & fidem frangit, etenim filius vir, & uxoris dilectioni, & maritali fidei, domum se recipit, hinc Tullius pro Rosc. Amer. literis prodit: *Nemo fere credit nisi ei, quem fidem putat: perditissimi igitur hominis, & amicitiam dissolvere, & fallere eum, qui lesus non esset, nisi credidisset, & pro Roscio Comælo: aque perfidiosum, ac nefarium est fidem frangere, quæ continet vitam, & c.* idq; genus; & pro Planc. *Nil est tam inhumanum*, inquit, *tam immane, tam ferum, quàm committere ut beneficio, non dicam indignus, sed vitæ esse videre*.

DECISIO CXXXIV.

IN Causa Baronis Fluminis Dionysii, cum Abbate Federico de Spathafora accusaverat criminaliter in Magna Regia Curia dictum Federicum Baro de quibusdam insultibus, & aggressionibus; & quia dictus accusatus dicebat se Clericum, dicta Magna Curia per interlocutoriam remisit causam ad forum Ecclesiasticum. Pro hac interlocutoria contrario imperio revocanda, id. m. Baro iterum Magnam Curiam adivit, præsentavit quoque scripturas ad effectum dictæ revocationis, & c. *Hec Antonius Capycus.*

AUCTORIS EXAMEN,

Sententia interlocutoria in Magno Vicarie Foro super remissione causæ ad Forum Ecclesiasticum vim definitivæ obtineat : numquid per contrarium revocari valeat Imperium.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. Thesis prædefinitio, & probatio.

I Aud revocari posse existimant Antonius Capicius hæc edocens in fine, sic per Sicanum sancitū fuisse Tribunal; ibi: *Et omnes consulerunt in hac causa remissionis fori non habere locum contrarium Imperium, & ita d. Vicerex declaravit Capiblanco in prag. 8. num. 261. de Baron. Riccius in praxi var. res. res. fol. 139. num. 1. aliq. Author est Thorus compend. dec. tomo 1. §. interlocutoria M.C.V. Sicilia super remissione causæ.*

Id probant ex textu in l. quod iussit, ff. de re iudicata: nam decretum per Magnum Regium Siciliæ Forum emanatum vim definitivæ sententiæ obtinet (Senatus namq; huiusmodi ordinaria fulget iurisdictione) de cuius conceptu quamlibet perimite exceptionem, Cujacius in l. 13. Pauli ad edictum ad l. 19. lit. B. pag. 961. tomo 1. cum exceptio defensio sit ex diametro actioni opposita, l. defensiones 11. l. siquidem, l. si quis, C. de except. l. 2. ff. de exceptionibus, ac per consequens à fortiori contrarium Imperium, quod in simplici interlocutoria sententia sibi vendicat locum: quandoquidem ex templō laicali Iudicii clericatus, haud insufficienter sit probatus, ex incontinenti (inquam) ad Superiorem Ecclesiasticum illum dimittere debet, eum incompetentem se dignoscat Iudicem, Concilium Ravenn. 4. sub Joanne 22. cap. 18. 11. quæst. 1. cap. nemo, cap. nullus Gregor. I. lib. 9. ex registr. Epif. 74. Concil. Antistodor. c. 47. cap. ac si Clerici, de iudiciis, cap. olim 25. de rescriptis, l. postremo, ff. de re iudicat. l. 1. §. quod si in dies, ff. si quis in fr. eadem patron. l. quidam, ff. de donation. l. 4. C. de repudiis, cap. cum, cap. quod Clerici, de foro competenti, cap. noviter de sententia excomm. l. 2. & 3. C. si à non comp. l. 6. §. si quis, ff. de iniust. rupt. cap. discernimus, de iudiciis, auth. statumimus, C. de Episcopis, & Clericis, cap. Clerici 8. cap. cum non 10. de iudiciis, cap. placuit, cap. Clericum, & ferè per totam 11. quæst. 1. cap. si diligenti, cap. significasti de foro competenti; Consule, Fermo sinum in repet. ad d. tex. in cap. ac si Clerici, de iudiciis, Cujacium in l. 1. ff. de confessis, Anguianum lib. 4. de legibus, cap. 2. per totum, igitur superflua, ac impertinens, quinimò sacris obnoxia canonibus alia reputata notio, quæ iuxta contrarium Imperium facienda foret; igitur, &c.

Pro decisi. huiusce illustratione.

Sententia adversus Laicum lata; si res isthæc cum hoc vitio ad Clericum perveniat: numquid per laicum Iudicem exequi possit; an verò Ecclesiasticum adire Iudicem necessum ducatur.

Si Clericus se nomine Ecclesiæ possidere, allegaret; per Iudicem Secularem cōtrā ipsam prolatam firma ducenda sit. Si ab agnatis, cognatisq; mediis scripturis sive Clericatus, sive beneficii reum fore clericali insignitum tonsuraturum forjudicationis sententia adversus inquisitum, per laicalem divulganda sit Iudicem.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. 1. Thesis decisio, & probatio.

Nu. 3. & 4. 2. Thesis finitio, & probatio.

Nu. 5. & 6. Thesis 3. prædef. & probatio.

Sententia adversus Laicum lata; si res isthæc cum hoc vitio ad Clericum perveniat; tunc Ecclesiasticum adire debere Iudicem, adedque per eundem exequi existimant, de Franchis dec. 545. Andreas Mollesius in comen. ad consuetud. Neapol. parte 2. quæst. 8. nu. 32. Riccius collect. decisi. 342. aliq; testis est Thorus compend. dec. tomo 1. §. sententia lata contrā Laicum an si res perveniat ad Clericum, idq; probant: res namq; isthæc Ecclesiastico acquisita esse supponitur, ac per consequens utpote Ecclesiastica facta; non nisi ad Ecclesiasticum ejus notio spectare debet Iudicem, cum spiritalis sit notio, cap. nimis 30. de iur. iurando, c. quamquam de censibus in 6. ibi: cum igitur Ecclesiæ, ecclesiasticæque persone, ac res ipsarum nō solum iure humano, quinimò & divino à secularibus exactionibus sint immunes; siquidem & Ecclesiastici, & bona Ecclesiastica divino inspecto iure à laicali iurisdictione exempta sunt cap. in novo 21. dist. cap. cōtinua, cap. Sylvestr. cap. si Imperator 11. quæst. 1. cap. nimis 30. de iur. iurando, dicto cap. quamquam, Concilium Lateranense sub Innocentio III. c. 46. aliud Lateranense sub Leone X. sess. 9. ad finem, Trid. sess. 20. de reform. cap. 10. Divus Augustinus lib. 1. in Evangelio quæst. 23. aliq; Theologi, & Canonistæ, Grannieto 2. decretal. tit. 2. de for. competenti, ad text. in cap. si quis Clericus 1. eodem tit. num. 6. quare neū directè, neū indirectè per laicum, utpote incompetentem dignosci queunt Iudicem, alioqui sententia, iudiciumq; ceū ab incompetenti factū Magistratu infirmū foret, Zefirinus epif. 1. Fabianus epif. 3. Iulius I. epif. 1. cap. 34. Adrianus I. epif. decret. cap. 18. & 40. de officio, & potestate iudic. deleg. cap. ex literis, c. 1. 11. quæst. 1. l. statumimus 32. C. de Episcopis, & Clericis, Trid. sess. 25. cap. 10. de reform. ad instar Iudicis excommunicati, cuius sententia nulla est, c. ad probandum 24. de sententia, & re iudicata; igitur cum sententia isthæc Ecclesiastici

personam aliquo pacto attingere ducatur, juremerito ad Ecclesiasticum ejus notio spectat, utpotè ad competentem Judicem.

3 Si Clericus se nomine Ecclesiæ possidere allegaret: tunc sententiam per Judicem Sæcularem contrà ipsum prolatâ firmam esse ducendam, puto, adûsq; per Clericû secus cõproberet, quo dein commoñtrato sententia infirma est, Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. sententia lata contra Clericum citatum si sua, & c.* edocens per S. C. fore firmam prædixit fuisse, postmodum infirmam; tametsi postea ab hac reclamatum fuit.

4 Probatur: adûsq; Ecclesiastica haud probetur bona, tunc possessio pro sententia à Laico promulgata Judice extare supponitur, cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. is qui destinavit, ff. de rei vindica. l. finali, C. eodem tit. l. qui accipere, C. de edendo, §. retinenda, vers. commodum inffit. de in verdit. cap. pro possessore de regulis juris lib. 6. igitur firma, infirmanda, rescindendaq; dein est, Ecclesiasticis probatis bonis, cum quid facti sit, ac probatione indigeat, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati g. l. 1. C. de probat. l. quæcunq; §. finali, ff. de puelican. l. asscuratio, C. de non numerata pecunia, cap. cum Ioannes, §. verum, de fide instru. cap. licet de confit. lib. 6. idq; nonnisi per in-

integrum restitutionem, quæ læsum in priscû reponit statum, cap. auditis 3. de in integrum restit. cap. cum causâ 8. de re iudicat. c. ad nostram, de rebus Ecclesiæ, cap. 1. de in integr. restit. l. si locus, ff. quemadmodum servit. l. 1. C. de reparationibus, l. 2. C. in quib. causis, Paulus lib. 1. sententiarum, tit. 7. l. 1. §. certè, ff. ad Macedonianum, l. 3. ff. rem ratam, l. sed ff. 8. juncto Cujacio; ibi: lib. 26. ff. Julian. Osualdus ad Donell. lib. 2. 1. cap. 4. lit. D. quare adjuncta distinctione isthac S. C. decisiones inter se oppugnantes ritè conciliantur.

5 Si ab agnatis, cognatisve mediis scripturis, five clericatus, five beneficii reû fore clericali insignitû tonsuræ probatû fuerit, tunc ordinationis sententiâ contrà inquisitû, per laicalem Judicem minus fore promulgandam existimant, de Franchis decis. 329. alique Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. sententia forjudicationis an sit præferenda contra inquisitum*, idq; probantem incontinenti, ac Sæcularem Judicem haud fugere prædicatur, inquisitum clericali potiri dignitate, extemplo (inquam) se incompetentem dignoscit Judicem, cum Clerici divino exempti sint jure, ut feracius suprà commoñstratum fuit, igitur nil mirum si ulterius progredi impossibile ducatur, cum jurisdictione careat.

DECISIO CXXXV.

IN Causa cuiusdam accusati de homicidio, qui nunquam voluit deponere ut principalis, nec se examinare, &c. Hæc Antonius Capycius

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Sed inquisitus, seu incusatus sit aliquis, si nec examinari patiens, nec deponere ut principalis volens, quid peragendum.

S U M M Æ.

Nu. 1. 2. & 3. Thesis decisio, & probatio.

1 **T**ametsi circâ istiusmodi facti speciei decisionem. quamplurima docuere jurisconsulti, Capycius hæc Author est: verumtamen melius prudentis Judicis arbitrio redigendum esse existimo, qui cum criminis gravitatem, tum rei conditionem nosse debet: nunquid torquendum, vel arcuus in vincula iniiciendus, ibique dimorandus sit; adûsq; examinetur, & delicti veritatem divulget, est adversus eundem Capycium hæc, in fine edocentem fore torquendum, nonnisi ad hoc ut afferret, vel neget, Scaccia de judic. caus. civili, & criminali, cap. 86. nu. 49. Foller. in pract. crim. rubr. etsi confiteantur 3. parte 3. partis, num. 4. Thorus

Author est *compend. decis. tomo 1. §. inquisitus, five accusatus, si nolit examinari.*

2 Probatur: ubi essentialia ad torquendum, requisita deesse prædicantur, toties quaestura, impossibilis ducitur, Julius Clarus quæst. 64. num. 4. Antonius Faber 9. C. tit. 2. 1. de quæst. definit. 17. num. 5. in allegat. Consule de Marinis observat. ad decis. 43. à num. 2. usque ad finem, nonnullos laudantem Authores, Treutl. vol. 2. disput. 3. 1. de general. iudic. publ. thes. 4. lit. E. & F. ob indicia graviora, arg. tex. in l. 20. l. 1. §. 4. de quæst. l. 9. C. de testibus, l. 1. §. 1. l. 18. §. 1. l. ultima, l. 3. l. 8. §. 1. C. eodem, l. 1. §. 5. 17. 19. & ult. cap. 1. de confessis, cap. 10. in fine, de testibus, l. 1. §. 1. ad syllab. l. 15. & 13. de injur. arg. legis 9. 125. & 155. §. 1. de P. S. c. 49. de R. J. idq; genus: enim verò verba cum effectu commentanda sunt, l. 3. §. hæc verba, ff. quod quisque juris, atqui nostro in themate ad torturam essentialia desiderantur indicia, testis est Capycius hæc, in fine num. 4. ibi: Quia non procedunt indicia; igitur, & c. neû perfectio extraordinariam expendere debeat pœnam, aut in vinculis detinendus, adûsq; veritatem prodeat, nam extraordinaria aliquem

placere pœna, de sui cœceptu delictū nō posse amplius probari, involuit enim verò bono expedit publico, ut delicta pandantur, condignamq; expendant penam. *Lita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad leg. Aquilam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publicanis, l. congruit 13. ff. de offic. Præfidi, l. flicum, §. tamesi, ff. de solut. extravag. ad reprimen. cap. est iniusta 23. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sententia excommunicationis, inposito Fabrum in iurispud. pap. tit. 2. de iure nat. gent. & c. princ. 3. illat. 7. Donellum ad leg. nullum 14. à num. 6. usque ad finem 4. C. de testibus, inde fit quod Iudex efficere debet, ut veritas, quibus modis haberi possit, habeatur, l. curent 22. C. de testibus, l. in l. Aquila 41. ff. ad leg. Aquilam, Faber 4. C. def. §. 7. num. 3.*

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Inquisitus ad partis interesse damnatus; si nil in ære habeat: numquid in corpore luere debeat, quæve pœna.

Inquisitus an per Procuratorem in iure dicendo sistere possit dum civiliter agere velit.

De falso criminatus quis: num ad veritatem eruendam torquendus sit: quænam ut quis torqueatur reposcantur; indicia ne? an probationes.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. 1. Thesis partis decisio, & proba.
Nu. 3. & 4. 2. Thesis partis finitio, & proba.
Num. 5. Thesis 3. prædeficij, ejusdemq; probat.
Nu. 6. & 7. Thesis 4. decisio, & probatio.

1 Nquisitus ad partis interesse damnatus si nil in ære habeat: tunc tamen de Franchis decis. 358. in fine, Guazzinus in tract. de confiscat. bon. conclus. 31. nu. 15. Peguera decis. Catalan. 68. num. 4. Petrus Caballus resol. crim. cent. 1. casu 77. opinentur exilii penam expendere debere, vel tritemis, juxta criminis gravitatem, Author est Thorus compend. decis. tomo 1. inquisitus, condemnatur ad interesse partis, si non habuerit in ære; verum tamen hoc in casu nil certi decernendum, ac per consequens Iudicis arbitrio id esse redigendum censeo.

2 Probatur: cur hoc in themate nil certi prædefiniendum erit, ac per consequens prudentis Iudicis judicio id redigendum sit; alit quatenus patrata crimina, ac personæ delinquentes diversi generis; nonnulli equidem tritemium penam expendere debent, utpotè extant rusticani juxta criminis gravitatem; nonnulli ad exulandum uti nobiles, sic identidem de id genus edifferendum est, quare Authores superlaudati hoc in sensu commentandi sunt.

3 Inquisitum per Procuratorem in iure dicendo sistere posse; dum civiliter agere velit

autumat de Marinis resol. juris lib. 1. c. 44. n. 9.

4 Probatur: Procuratoris comparitio in criminalibus inhibita est, l. penultima, §. 1. de pub. jud. Julius Clarus in pract. crim. quæst. 32. Antonius Faber 4. C. tit. 25. de testibus def. 25. num. 1. pag. 333. cum ex delinquentis ore sepe numerò delicta eruatur, inspicies Iudex Rei variationem, & id similia, ut experientia nos edocet: Hinc perbellè Tullius de petitione, consul. ibi: Vultus ac frons animi est sanua, quæ significat voluntatem abditam, & retrusam, & 3. Orat. ibi: Omnis motus animi suum quandam à natura habet vultum, & sonum, & gestum. Animi imago vultus est: indices oculi. Nam hac est una pars corporis, quæ quot animi motus sunt, tot significationes, & commutationes possit efficere. Oculi enim sunt, quorum tum inventione, tum convictu, tum hilaritate motus animorum significemus aptè. Nam oculos natura nobis, ut equo, & leoni setas, caudam, aures, ad motus animorum declarandos dedit; ac demum 1. offic. ibi: Ex oculorum obtutu, superciliorum aut remissione, aut contractione, faciliè indicatur, aut denique tristitia, quod in civilibus deesse supponitur; neù id hucusq; à iuribus vetitum, memoriæ proditum est; quod in praxi etiamnum in dies videtur: quandoquidem in criminalibus suo in genere reus vocitatur à reatu, seu culpa, cap. foris de verborum significatione, l. 2. ff. de accusat. secus vero aliis in casibus illicet in civilibus, in quibus reus dicitur à re, quam actori restituere debet, d. cap. foris l. qui prior, ff. de iudiciis.

5 De falso criminatus quis; num ad veritatem eruendam torquendus sit: quænam ut quis torqueatur reposcantur: indicia ne? an probationes? revera hic minimè sermo est de delicto plene per testes probato: siquidem haud torquendus, aut suspendendus est, l. dictum, l. quoties, C. eodem, l. 1. 8. & 9. ff. de questionibus, alioqui adversus torturæ finem procederetur, quod à iuribus alienum foret, nam tortura idem æquipollens est, ac quæstio, l. 1. ff. de quæst. non nisi ad propalandum delictū, & evacuanda indicia, & præsumptiones, quæ nostro in casu desceant, cum jam esset comprobatum, delictum.

6 Si probationes, indiciaq; ad torquendum, sufficienter (quod prædantis Iudicis muneris redigendum est) habeantur, tunc torquendū fore ducō: quare dumtaxat indicia, neù ad damnandum, neù ad torquendum fat sunt, est Baldi, Alexandri, aliorumq; contra Archidiaconum, Hostiensem aliove, Author est Revert. decis. 6. verbo secundo usque ad finem.

7 Probatur: irrita nāq; illatio ducitur isthæc: est Titius de falso inculcatus; igitur, vel damnandus, vel torquendus est: siquidem tortura acrior est pœna, adeoq; requisita à iure, nempe expostulata reposcuntur; utpotè indicia urgentia, indubitata, testis omni exceptione, major, proxima, gravior, & id genus, l. 1. ff. de quæst. l. milites, §. oportet, C. de quæst. Guazzinus

nus *defensa* 30. cap. 4. num. 12. Mascardus *lib. 3. de prob. concul.* 185. n. 20. inde est quod unus testis omni exceptione maior non est causa sufficiens ad torturam, nisi alia adsint indicia, & similia, Boerius *quæst.* 165. num. 3. Faber 4. *cod. tit.* 15. *def.* 20. versamur enim in pravoribus: nam semiplena probatio remotis indiciis ad torquendum minus sufficiens reputatur, jura Authoresque supralaudati; ac per consequens, & indicia proxima, & indubitata, & testis omni exceptione maior, ut quis torqueatur, necessaria sunt, quæ dein verificatis, cum criminis falsio in tortura promulgata plenam ex legis fisione probationem parturiant, quæ de sui conceptu causa sufficiens est, ut

reus suspendatur, ut in craxi servetur; alioqui perabsurda scelerentur, illicet sapientia numerum infonitum obtruncatio, testis est adversariorum doctrina, ideoque haud placeat hinc graphice descriptum reperio in sententiis ex apophthibi: *Certius innocentie signum est ita rem gerere, ut nemo velit accusare, quàm si postuleris, elaberis cum judicio; elabuntur enim interdum, & innocentes.* & ibidem ac qui absoluitur, licet panam effugiat, cicatricem tamen criminis circumfert.

8 Neque obstant text. in *l. finali, C. de prob. l. si qui, C. de adulter. l. i. ubi* Cicero 3. *de prob.* quandoquidem (uti speculanti liquet) alio in themate extant.

DECISIO CXXXXVI.

IN Causa Domini Comitis Cameratae, cum Regio Fisco petente à dicto Comitè ius tarenì pro quibusdam feudis subiugatis, cum pacto de relucendo iuxta formam Bullæ, ipso Comite allegante Magnam Curiam rationum, coram qua dictum ius petitur, suspectam, ex quo alias in simili causa iudicavit pro Regio Fisco: dubitatum est, an dicta allegatio suspitionis procedat, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Iudex ordinarius, qui in una iudicavit causa: numquid eum suspectum renuendum est, si alia consimilis eveniat causa.

S U M M A.

Nu. 1. & 2. 1. Thesis partis decisio, & probatio. Nu. 3. & 4. 2. Thesis partis finitio, & probatio.

Istinguendum est: vel eadem prorsus ratio, eademque motiva urgere prædicuntur in secunda, ac in prima extire causa, tunc utpotè suspectum renuendum fore Iudicem existimo 1. quare Capiciana isthæc prædefinitio hoc in themate commentanda est, quam sedati fuerit Magistrillus *decis. Sicil.* 129. num. 3. Giurba *decis. Sicil.* 54. num. 5. aliiq; Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. Iudex ordinarius, qui semel in una causa iudicavit certo modo.*

2 Probatur: ubi eadem prorsus ratio, eadèq; indicia extare supponuntur, in secunda, ac in prima fuere causa, toties ricè argumentum est, eodem prorsus pacto iudicare, Iudicem, cum sit eadem juris statutio, *illud, ff. ad legem Aquiliam, l. si postuleris, §. 2. ff. ad legem Aquiliam, l. si postuleris, §. 2. ff. ad legem Juliam de adulteriis, l. quidam nummulorios, ff. de edendo, l. naura, §. finali, ff. naur. 12. & cap. l. à Titio, ff. de furtis, l. illud, C. de*

*Sacro sanctis Ecclesiis, §. si igitur, insit. quod cum eo, arg. l. si ita, ff. de manumif. testam. l. servus, ff. de statu lib. Hahnus ff. lib. 1. tit. 1. de iustis, & iure, num. 1. per totum; hinc Cicero 4. Tuscul. Bene adhibita ratio, cernit quid optimum sit, n. glexa, multis implicatur erroribus, neque contrarius sibi apud homines videatur, quod perabsurdum foret: enim verò in Magistratibus summa veritas, maximaq; æpoficitur gravitas; hinc Cicero 3. de legibus, ibi: *Magistratibus opus est, sine quorum prudentia, ac diligentia Civitas esse non potest; quorum descriptiones omnis Reipublicæ moderatio continetur; neque is solus præscribendus est imperandi, sed etiam Civibus obtemperandi modus. nam, & qui bene imperat, pariter aliquando necesse est; & qui modestè parer, videtur, qui aliquando imperet, dignus esse; igitur, &c.**

3 Vel non eadem prorsus ratio, vel non eadem indicia, præsumptionesve habeantur in secunda causa, ac extirere in prima; tunc non ut suspectum renuendum fore existimo 2.

4 Probatur: ex text. in *l. solet Prator de iurisdictione omnium iudicum, l. eos in principio, C. de appellat.* Author est Capycius *hæc, num. 4.* nam hoc in themate suspitionis motivum deesse supponitur, cum alia sint indicia, aliavero ratio, cum indicia dumtaxat rei singula sint; inde fit, quod sibi non observatur, argumento deducto ex patrono, qui si Iudex creatus foret,

ret, tunc illis interesse nequit causis, quas patrocinatus fuit, *l.ultima, C. de assass. neu testis, l.ultima, C. de testibus, & in novella 158.* singulare est exemplum, ait Cujacius *lib. 1. quæst. Papin. ad leg. 5. de officio Procons. como 4.* melius se abstinere auctorat.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Judex qui aliquam ob causam sit suspectus, utputa si patronus fuerit: numquid causam hanc alteri delegare potest.

Judices M.C.V. an in Collat. Conf. votum edere possint suum, si ab ipsis ad hoc Tribunal appellatum fuerit.

Si Iudex per unum ex adversariis in judicio sitentem suspectus inculatus fuisse prædicetur: utrum eodem permittente causam, prædefinire possit.

Iudex, qui in criminali exitit causa: num Fisci patronus in provocationis causa pro Fisco patrocinari valeat; an verò ut suspectus explodendus sit.

Advocatus in eadem causa, in qua fuit Iudex an patrocinari valeat.

S U M M E.

Nu. 1. & 2. Thesis 1. partis decisio, & proba.
Nu. 3. 2. Thesis 2. partis finitio, & probatio.
Nu. 4. & 5. Thesis 3. prædefin. & probatio.
Nu. 6. & 7. Thesis 3. decisio, & probatio.
Nu. 8. Thesis 4. finitio, ejusdemq; probatio.
Nu. 9. & 10. Thesis 5. decisio, & probatio.

1 Uldex qui aliquam ob causam sit suspectus (utputa si patronus fuerit) numquid causam hanc alteri delegare potest, distinguendum est: vel Iudex sit, vel Præses Sac. Conf. vel Locumtenens Regiæ Camere, vel Decanus Collateralis Consilii, vel id genus, tunc alteri causam delegare posse arbitror: quare decisio Collateralis Consilii, quam refert Thorus *compend. decis. tomo 1. §. Iudex suspectus, qui ob aliquam causam nequit in causa votare, in isthac facili specie commentanda est.*

2 Probatur: ab hisce namq; magistratibus causæ hoc in Regno designantur, ac per consequens si suspitionis ratio urgeat, consequens fit, ut alteri ipsius notionem demandare debeat, qui sano dein judicare debet iudicio, inspicito Cujacium *lib. 12. observat. cap. 19. per totum*; hinc Tullius 6. in verrem, sic memorie tradit: *Est boni Iudicis parvis ex rebus conjecturam facere uniuscujusque, & cupiditatis, & incontinentiæ, & 2. offic. Iudicis semper est verum sequi*, ac postmodum pro Cecin. ibi: *Scriptum est sequi calumniatoris est: boni vero Iudicis voluntatem Scriptoris autoritatēque defendere: qua lex enim, quod Senatus consultum, quod magistratus edictum non in-*

firmari, aut convelli potest si ad verba desistere voluerimus? consilium autem eorum quod scripserunt, & rationem, & auctoritatem relinquamus: non enim ex verbis pendet ius, sed verba serviunt hominum consiliis, & auctoritatibus; sed ea res cuius causa verba in leges coniecta sunt

3 Sin autem de aliis sermo fiat magistratibus, qui inferioris extant gradus, dignitatisve; tunc in ipsorum ditione haud est causam alteri delegare, uti experientia in dies nos edocet, cū ne Iudices Magnæ Curie Vicariæ, ne Iudices Consiliarii, ne id genus facessant.

4 Iudices M.C.V. in Colla. Conf. vota edere nequire sua, si ab ipsis ad hoc Tribunal provocatum fuerit, ac per consequens utpotè suspectos habendos esse puto, ut per Collat. Conf. prædefinitum refertur Anna in *allegat. 18. Riccius collect. decis. 370.* Thorus Author est *compend. decis. tomo 2. §. Iudices Magnæ Curie Vicariæ an possint votare, & intervenire.*

5 Probatur: ideo ad Collat. provocatur Cōf, non nisi ut sententiæ M.C.V. examinentur, cum ad universum regendum Regnum creatum sit: enimverò Consiliarii immediate Proregis sunt, ac per consequens si ritè prædefinierint, profectò per idem Tribunal roborarentur, sin secus, revocentur: quare iure merito Iudices Magnæ Curie Vicariæ decisioni istiusmodi interesse nequeunt, dumtaxat verò solus Causæ Commissarius, ut de more est.

6 Si Iudex per unum ex Adversariis in judicio sitentem suspectus inculatus fuisse prædicetur: tunc eodem permittente causam prædefinire nequire existimat, Rovitus *consil. 49. num. 13. tomo 2.* Thorus *compend. decis. parte 3. §. Iudex allegatus suspectus per unam partem.*

7 Probatur boni cōmunis, ac per consequens universitatis Reipublicæque sunt partes; ut causæ, dissidiaque juxta veritatem, ac legum sanctiones, decisionesque prædefiniantur, cum quolibet universitas iusticiam sectari debeat, hinc rectè Tullius 1. offic. *Omne officium quod ad conventionem hominum, & ad salutem tuendam valet, anteponendum est illi officio, quod cognitione, & scientia continetur; officiisque scientia anteponenda sunt officia iustitiæ: considerat enim agere plus est, quam cogitare prudenter*, nam prædefinitiones istiusmodi aliis in thematibus dein mancipare queunt: ubi porrò quis de veritate differenda etiamnum permittente adversario, à quo suspectus allegatus fuit, suspicio aliqua habeatur: toties ad causæ decisionem haud admittendus est, Donellus *comm. lib. 17. cap. 21. num. 45.* Gonzalez 1. decretal. tit. 29. de officio, & potest. Episcop. in cap. insinuante 25. nu. 3. in notis, idem ibidem in cap. causam 17. num. 3. siquidem evenire posset, ut juxta veritatem minime prædefiniret, neù per hoc quod adversarius suo cessit iurishinc in recta sectatur forma, ut suspecti, ac decidentis vitium perimatur, cum ab infesto omne arguendum sit malum, inde Tullius *act. 3. in verrem. Nulla sunt ocul-*

iores infidia, quam qua latent in simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine, nam eum, qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum intestinum, ad domesticum malum non modo exiit; verum etiam opprimat antequam prospicere, atque explorare potueris, & actio. 7. tacite magis, & occulte inimicitia timenda sunt, quam indicta, & aperta.

- 8 Iudicem, qui in criminali extitit causa: tunc in appellationis causa pro Filco patrocinari posse, adeoque suspectum haud explodendum esse existimat, de Marinis *quotid. resol. cap. 5. num. 6. Thorus compend. d. decis. tomo 3. parte 3. §. Iudex qui fuit in causa criminali, an ut Fisci, id alio probari haud potest medio, nisi ex Principis privilegio: siquidem Principis causam tutatur, qui leges servare quoad vim directivam, secus vero quod adeo activam astringitur, cap. iustum 9. dist. Seneca epistola 9. Antonius in septem sapientibus; ibi: Pareto legi quisquis legem transierit, Corasius lib. 4. miscellan. cap. 4. Petrus Faber de diversis regulis iuris ad comm. leg. non omne 144.*

- 9 Adversus eandem causam, in qua fuit Iudex patrocinari posse existimant, Bartolus, Salicetus, aliique Author est de Marinis *resol. iuris lib. 1. cap. 3. num. 4. & 5.*

- 10 Probatur: diversa namque ratio in advocacy iudicationis munus deinde exercendo, cum affectionem in causa supponatur, ac in Iudice advocati munus exercente: nam Iudex secundum veritatem, ac per consequens secundam allegata sententiam propalare sua debet, Cujacius *lib. 12. observat. cap. 9. per to-*

tum tomo 4. Grannanieto 3. decretal. tit. 50. ne Clerici, vel Monaci in cap. sententiam 9. n. 6. Divus Thomas quest. 67. art. 2. advocatus vero iuxta clientis favorem; quandoque in advocato ut palmarium obtineat semper, & in vicendo adversarium dilectio supponitur, perinde ac numquam in præfata causa. Iudex fuisset, etenim hic est ejus finis hinc Tullius 2. ad heren. Magno malo, & hominibus avaritia, idcirco quod homines magnis, & multis incommotis conflictantur, propter immensam pecunie cupiditatem, & pro Quintio: Nullum est officium tam sanctum, atque sollemne, quod non avaritia comminuere atque violare soleat, cum in advocatis; patronisve nulla fidelitas, nullaque veritas; alii numquam non juxta clientis sui favorem, cum ipsius finis sit eum quomodolibet defenditare; propterea quod patronus idem æquipollens est, ac defensor, seu clientis sui pater, custosque ejus partes in Senatu tutans; idque nisi ut aliquid lucretur; quandoque iniuste de quorum genere loquitur Cassiodorus psalmo 73. & Fra. Oliverius Maillardus in explicatione feri 1. Dom. Adventus, & si quandoque iuste, ut Cicero qui damnato Verre nil à sicanis pro ejus palmario preflare voluit Plut. in Cicerone; quare Iudex respectu advocati semper suspectus esse debet, ne eum decipiat, quare jure merito memorie tradit Plut. de Phocion. Qui cum à suis obviaretur, quod improbum in iure dicendo defendisset virum, responsisse fertur: nemo bonus patrocinio indiget, etiam denegandum. haud sit patronos aliquos esse, qui integre bonitatis, sinceritatisque extant.

DECISIO CXXXXVII.

IN Causa Domini Marchionis Giracii, cum Don Antonino de viginti miliis super Castro, seu Baronia Castellucii Dominus Bartholomæus Marchesio in causa Terræ Pictine fuerat Iudex inter Dominum Calzenam, & dictum Marchionem, & dederat votum suum contra Dominum Marchionem. Ad præsens fuit in alia causa datus Iudex inter præfatos Marchionem, & Don. Antoninum: recusat eum d. Marchio, ut suspectum: quia in alia causa contra eum iudicavit, & à dicta sententia, seu voto pendet app. seu revisio: an ista sit iusta causa recusandi eum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI Delegatus Iudex contra aliquem in una iudicavit causa, à qua appellatum fuit: durante istiusmodi appellatione si in alia Delegatus fuerit causa: numquid ab appellante, ceu suspectus allegandus sit.

S U M M Æ.

Nu. 1. & 2. 1. Thesis partis decisio, & prob.

Nu. 3. & 4. 2. Thesis partis finitio, & proba. Num. 5. Textus laudati à Capicio per Authorem conciliantur.

Istinguendum est: vel simpliciter provocavit, utpotè ordinariè in causis in dies fieri assolet, tunc ab appellante uti suspectum minimè allegari posse reor, est Antonii Capicii *hæc, n. 3. in fine*, cunctorumque Authorum ritè discurruntur.

2 Pro-

- Num. 1. & 2. 1. Thesis decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. 2. Thesis finitio, & probatio.
Num. 5. 3. Thesis prædefinitio, & probatio.
Num. 6. exploditur Thorus.
Num. 7. & 8. 4. Thesis decisio, & probatio.

² Probatur: Iudex namque hoc in themate munere ritè functus supponitur suo, ac per consequens suspicionis causa desideratur: quare si Iudex præcisè per hoc nostrum in casu utpotè suspectus habendus erit; quilibet Iudex prædefiniens à sententiæ passo uti suspectus in aliis allegari posset causis: quandoquidem per intercapedinem tempestatas omnes suspecti forent Iudices, quod per absurdum foret: absurda namque in cunctis effugienda sunt statuitionibus, *lira si 39. in fine, ff. de oper. libert. c. in genesi de elect. hinc Terentius in Adel. 3. 322. ibi: Est Hecle incepta, ne dicam dolo, atque absurda.*

³ Vel suspicionis indicia, præsumptiones, idq; genus per sententiam passum aliquo probatur pacto; tunc Iudicis arbitrio linquendum est: numquid pro suspicione allegata sat sint, nec ne; quibus ritè discussis ad decretum est formandum peragendum erit.

⁴ Probatur: suspicionem allegare quid facti est, igitur probatione indiget: quæ enim facti extant probatione indigent, *l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quacumque, §. finali, ff. de publican. l. asecuratio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum de fide instrum. cap. licet de constit. lib. 6. quare oblique ducuntur illationes isthæ: adversus me in causa, A, prædefiniit Iudex fulanus; igitur idem in causa, B; igitur suspectus; igitur juremeritò suspicionis ratio liquere debet, cum quid facti sit; adeoq; haud præsumitur, *d. l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat.**

⁵ Textus verò à Capicio laudati, illicet *textus in l. si quis provocacione, Cod. de appellat. l. 1. ff. az eum à quo appellatur, cap. ad hæc primo de appellat. c. proposuit eodem titulo, anth. si verò contingerit*, distinctione hac ritè conciliari queunt; tamen nonnulli, ut speculanti liquet alio extant in themate, et enim verò expedit jura iuribus concordari, *l. sed & posteriores, ff. de leg. l. non est novum, ff. eodem titu. l. præcipimus in fine, Cod. de appellat. cap. cum expedit de elect. in 6.*

Prò Decis. huiusce Illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

SI recusans dum esset Iudex contrà illum prædefiniit, qui sua in causa judicare debet: numquid utpotè suspectus renuere possit.

Si in causis inordinate, festinanterq; procedat Iudex: an præcisè per hoc litigans, ceu gravatum Judicem uti suspectum allegare possit.

Iudex ex causa inimicitia: utrum per universitatem utpotè suspectus allegari fas sit.

Iudex qui spirituale contrahit agnationem cum filio illius, qui coram se item agebat: num præcisè per hoc utpotè suspectus allegandus est.

I recusans dum esset Iudex contrà illum prædefiniit, qui sua in causa judicare debet: tunc utpotè suspectum renuere posse existimant, de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 209. à num. 3. usque ad finem*, referens sic per Collaterale consilium prædefinitum fuisse, alique.

² Probatur: infestus arguitur ex animo, & ex præsumptione, Innocentius, Bartolus apud supra laudatum de Marinis Autores sunt, quæ animi sinceritatem pessundat, tamen simulat; hinc eruditè Tullius pro M. Marcello, *in animis hominum multe sunt latebræ, & multi recessus*, & ad quintum fratrem, *multis simulationum involucribus regitur*, & quasi velis quibusdam obtenditur uniuscujusque naturæ, frons, oculi, vultus, per sepe mentiuntur; igitur si id quoad testium repulsam sibi vendicat locum; à fortiori circa Judicem explodendum: est enim principalior Iudex causæ; hinc Tullius pro plano, *semper iniquus est Iudex qui aut invidet, aut faveat, debetque in iudicio imbecillis esse invidia*, cum Rei contrà Judicem injuriolis utantur verbis, ac per consequens ceu inimici habendi sunt, *illud, ff. de appellat. quod in dies experientia cōmonstrat.*

³ Si in causis inordinate, festinanterq; procedat Iudex: tunc præcisè per hoc litigantem uti gravatum Judicem suspectum allegare, non posse duco, dummodo Carie solum servet; neq; suspicionis aliqua habeantur indicia; dumtaxat verò judicandi cursus, est de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 114. num. 9.* Roviti aliorumque apud supralaudatum de Marin.

⁴ Probatur: ex textu in *l. unum, ff. apud eum à quo appellatur*: nam Tò inordinate, ac propter agere alia ex causâ, quam inimicitia: damnare potest, utputa si judicii partis unius veritas; alterius verò falsitas haud obscure liqueat; vel si Iudex productus foret; qui mar te suo ocyus litis veritatem noscat, vel id genus; hinc Cicero 1. de orator. *est utile est subitò sepe dicere; tamen illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum paratus, atque accuratius dicere*, igitur, &c.

⁵ Iudex ex causa inimicitia: utrum per universitatem ut suspectus allegari fas sit, tunc probatis prius per universitatem simulate, odioque, idque genus, ut suspectum per eundem allegari posse existimant canonistæ in *cap. postremo de appellat. Rovitus in pragm. 1. num. 8. de susp. & offic. Sanfellicis decis. 82. alique* Author est de Marinis *resol. juris lib. 2. c. 114. num. 9.*

⁶ Probatur ex Sanfellicis, ac de Marinis, aliorumque doctrina; supponunt enim illo in

themate minus fuisse odium, neū similitudinem inter Judicem, & universitatem; igitur secus prædefinendum est è diverso juxta dictæ illud ubi est diversa ratio, ibi diversa juris prædefinitio, *l. si ita, ff. de manumiss. testam. l. servus, ff. de statu liber.* quandoquidem contrario è sensu firmum ducitur argumentum, *l. i. §. hujus rei, ff. de officio ejus cui mandata est jurisdictio, l. qui testamento, §. mulier, ff. de testam. l. si procuratorem, §. si ignorantis, ff. mandati, l. si quis locuples 57. ff. de manumiss. testam. l. conventicula, Cod. de Episcop. & Cleric. l. apud antiquos 21. Cod. de furtis, cap. qualis 25. dist. cap. cum apostolica de iis, quæ sunt à prælatis, cap. quamquam de censibus in 6.*

Hinc est explodendus Thorus in *Supplem. compend. decis. vers. Judex an possit allegari suspensus per universitatem*, edocens, quod ex causa inimicitie per universitatem uti suspensus renui potest Sanfelice. *decisionem allegando: siquidem in præfata Sanfelice decis. 82. odii, ac similitudinis causa numquam per universitatem probata fuit, & quoniam comprobata non fuerit; hinc est, quod Judicis suspensio locum sibi vendicare nequiverit suum;*

quandoquidem juxta Authores supra laudatos inimicitie, ac odii causa Judex cujuscumque generis sit, tamquam suspectus explodendus erit, ut supra fusius commonstratum fuit, en de Marinis *num. 8. in fine* verba; ibi: *in causis tamen universitatis unica est recitationis causa, nimirum inimicitia, & Sanfelice num. 2. ibi: Quia non consideratur interesse affectionis odii, vel amoris in universitate.*

Judicem, qui spirituale contraxit cognationem cum filio illius, qui coram se litem agebat: tunc præcisè per hoc utpotè suspectum allegari posse reor, est Sanfelice, *dec. 86. litteris prodentis sic per Collat. Consil. prædefinitum fuisse, Authorem est Thorus compend. decis. §. ludec, qui cognationem spirituales contraxerit.*

Probatur: Judex ut suspectus habendus est, non nisi ex dilectione Gonzalez *1. decretal. tit. 29. de offic. & potest. & c. in cap. causam 17. nu. 3. pag. 638. & ibidem in cap. insinuante 25. ac similitatis causa, ut feracius supra probatum fuit; in nostro porò themate spiritualis cognationis conjunctio dilectionem de sui conceptu involuit, arguitque igitur, &c.*

DECISIO CXXXVIIII.

Consuevit hætenus Civitas Mazariensis pro solvendo Regio donativo imponere collectas Civibus: & quoniam in dicta collectarum impositione asseritur, quod multi maximè pauperes gravabantur, quoniam principales, & potentiores Civitatis, aut nihil, aut parum solvebant, & homines impotentes opprimebantur: fuit propositum, quod imponerentur gabellæ. Dubitatum fuit primo: an superior peccet præstando auctoritatem, quod dicta gabella imponatur: quod si de jure imponi potest, non videtur peccare: & quidem si essemus in Universitate non recognoscente superiorem de iure, vel de facto, quid tunc esset dicendum, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti species.

Civitas juxta ex causa hodie: numquid gabellas, vestigalia imponere possit.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. 1. Thesis decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. 2. Thesis finitio, & probatio.
Num. 5. & 6. 3. Thesis prædef. & probat.

Imponere posse duco, est Antonii Capicii *hic usque ad num. 3. ipsiusque ratio est; quatenus Italice Civitates hodie merum, mistumque obtinere imperium: juxta autem causa quænam foret, id prudentis Judicis judicio redigendum est: inspicito de Marinis observ. ad decis. Revert. 53. in printip. ubi Regis requiri facultatem docet Re-*

vert. *decis. 235. num. 3.*

Probatur: Civitatem necessitatibus sibi obvenientibus succurrere debere par est, Revert. *dec. 388. ubi de Marinis usque ad num. 5. nam naturali inspecto jure unusquisque sibi met ipsi subvenire debet, cum se ipsum aservare astringatur; quod universis commune est animalibus, §. jus naturale instit. tit. de jure naturali gentium, & civili, & experientia nos edocet; hinc egregie Tullius 1. offic. Homines hominum causa sunt generati, ut ipsi inter se alii aliis prædesse possent & 2. offic. Hoc natura præscribit ut homo homini quicumque sit ob eam ipsam causam tantum quod is homo sit consultum velit: verum enim vero alio pacto suppeditare nequit civitas sibi, nisi civibus accolis, incolis, alienigenisque vestigalia imponendo, igitur, &c.*

Secundo dubitatum est: an aliquibus contrahentibus possit dicta gabella imponi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Fæti species.

VEcigalia idq; genus iusta extante causa: an à majori civium parte, oppugnantibus reliquis imponi possint.

3 Si ejusdem sint conditionis, ut reliqui cives oppugnantibus imponi possent autumant Antonius Capicius *hic*, num. 6. Riccius collect. decis. 148. apud Thorum compend. decis. tomo 1. §. gabella an possit imponi a tanta legitima causa aliquibus contradicentibus.

4 Probatur: ex textu in l. quod major, ff. ad municipalem, Author est Antonius Capicius *hic*, num. 6. quod liquet communi ex dictorio illo: quicquid à majori parte fit, à cunctis fieri perhibetur, l. filius familias, §. finali, ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. causa mortis, l. non debet, ff. de regulis juris, cap. ex parte de decimis, cum à majori ad minus firmum ducatur argumentum, l. in suis in fine, ff. de liberis, & posthumis, l. nec in ea 22. ff. de adult. r. auth. multo magis, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, cap. si ergo 8. quest. 1. cap. si paulus quest. 5. cap. per venerabilem, qui filii sunt legitimi cum major ratio minore elidat, l. si debitori in fine, ff. de fidejuss. l. cui pacto, ff. de servis exportand. de Marinis observat. ad Revert. 128. num. 2. & 3. per text. in l. quod major, ff. ad

municipal. l. per fundum, ff. de servit. rustic. pradior. nam pars procul à rationabili causa difformari nequit à toto, cap. cum omnis de constitutionibus, cum totum singulas amplectatur partes, l. 1. §. si stipulante, ff. de verbor. obligat. l. si alii, ff. de usufructu legato, l. in eo quod plus 3. l. in toto 114. ff. de regis juris c. plus 35. cap. in toto 80. eodem tit. lib. 6. aliqui inconveniens, absurdumq; scèdaretur, si universorum civium assensus essentialiter repositur; cum haud faciliter effectum consecraretur, neū aliquid de Marinis observat. ad Revert. decis. 128. à num. 1. usque ad finem, doctrina obstat edisseratur: nam de creditoribus eloquitur, ubi major creditorum pars minori haud præjudicare potest, l. per fundum, ff. de servit. Urban. pradi. l. finali, Cod. comm. pradior. disparitatis ratio est: ubi in creditorum concursu versamur, toties unus independentem ab alio venire proditur, ac per consequens expressus unius independentem ab alio repositur assensus, cum negotium singulos, ut singulos tangat, secus vero omnes per modum unius, ceū nostro in themate extat, cum universitas civitatum sit representatrix civium, qui nonnisi collectim veniunt inde est, quod distinctione hac conciliata sunt opposita jura.

Tertio dubitatum fuit: an forenses astringi possent ad solutionem gabellæ in his, quæ in Mazaria emunt, aut vendunt, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Tertia Fæti species.

EXteri, alienigenæq; seu ad emendum, seu ad venditandum meantes, ventitantes, remanentesq; ad civitatem: num ad vecigalium solutionem cogendi sint.

5 Astringi posse opinantur Bartolus, Baldus, aliq; Author est Antonius Capicius *hic*, num. 7. memorans sic prædefinitum fuisse; ibi: Et sic fuit deliberatum gabellam imponendam esse in civitate Mazaria civibus sic petentibus, & per easdem rationes etiam in civitate Cathania, ubi similitur cives petierunt.

6 Probatur: illo ex dictorio unicuiq; uti posse rationabiliter jure suo fas est, cum nemini inferat injuriam, l. injuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhibendo, l. qui injuriarum, §. is, qui, ff. de iur. rejurando, l. iurejurando, l. quod Reipublica, l. injuriam, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ultimum, ff. de damno infecto, l. proculus, ff. eodem tit. l. si donaturus, §. si quis indebitum, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluvia arcenda, cap. cum Ecclesia 21. vers. quid de elect. quare cives Civitatis gravamina ferentes ad ipsorum levamen exteris istiusmodi imponere valent onus, aliqui alienigenæ utile

dumtaxat prentarent, quod juribus dissonum foret, l. finali, §. sed cum, Cod. de furtis, l. superuacuum, Cod. de tempor. in integrum restit. l. Julianus, §. ex vendito, ff. de actionibus empti, l. secundum naturam, ff. de regulis juris, §. item pretium infit. de emptio. & vendit.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

VEcigalia à laicis iusta ex causa imposita: numquid Clericos, Ecclesiasticosve obstringere possint.

Si causa ob quam vecigal impositum fuerit deesse tradatur: an persolvendi obligatio desinat.

SUMMÆ.

Num. 1. 1. Thesis 1. partis decisio.

Num. 2. ejusdem probatio.

Num. 3. 2. Thesis 2. partis finitio.

Num. 4. ejusdem probatio.

Num. 5. Thesis 3. prædefinitio.

Num. 6. usq; ad finem, ejusdem probatio.

Vedīgalia à laicis iusta ex causa imposita: numquid ad Clericos, Ecclesiasticosve obstringere queunt, distinguendum est: vel aliqua ordinaria imponendi vedīgalia habetur causa, illicet ad persolvenda Civitatis gravamina, ut sunt fiscalia, idq; genus, tunc (rigorosè loquendo) Ecclesiasticos ad vedīgalia persolvenda minus obstringendos fore existimant Abbas, Innocentius, aliq; de Marinis *observ. ad Revert. 53. num. 4. & 5.* Author est memorans sic per Collaterale Consilium prædefinitum fuisse, tametsi Ecclesiastici sponte solvere se obligassent, ceū erat in facti specie per Collaterale Consilium discussa.

2 Probatur 1. ex text. in *cap. non minus, cap. adversus de immunitate Ecclesie, cap. exigit, de censib. in 6.* nam Clerici, Ecclesiasticiq; divino inspecto iure à laicali exempti differuntur jurisdictione, ut sepe numerò pluribus in locis commentatum fuit, Gonzalez 2. *decretal. tit. 1. de iudiciis in cap. Clerici vero 8. nu. 10.* Grannanieto 2. *decretal. tit. 2. de foro compet. ad text. in cap. si quis Clericus 1. eodem tit. num. 6.* cui privilegio, neū voluntariè per ipsos derogari potest, *l. ius publicum, ff. de pactis, l. 2. §. sed quia veremur, Cod. de iurejurando propter cal. cap. si diligenti de foro competent. cū minimè ipsis in particulari, at religioni à Deo permisso esse supponatur, juxta illud qui vos spernit me spernit, & qui tangit vos pupillam oculi mei tangit; inde est quod Clericus in his nullam habet facultatem.*

3 Vel causa imponendi vedīgalia urgentissima sit, illicet ad expellendos hostes, idq; genus, tunc Clericos hoc in casu ceū communitalis partes, etiamnum per Iudicem Ecclesiasticum obstringendos fore docent Bartolus, Paulus de Castro, Natta, Boerius, aliq; & Canonistæ, & Theologi, de Marinis loco *suprà laudato à num. 6. usque ad finem, & ad Revert. observ. 130. num. 3. & observ. 439. num. 3.*

4 Probatur: Clerici utpotè communitalis partes inspecto naturali jure communitalitatem, & adjuvare, & defenditare debent suam, dummodò id simpliciter sit necessarium, Cajetanus *super 2. 2. quest. 40. art. 2.* aliq; apud Bellet. *disquisit. Cleric. §. 5. num. 158.* alioqui eadem injuriam irrogarent juri, quæ de sui conceptu lateralem involveret labem; enimverò in materia versamur gravi, quare inter primævam, ac secundam facti speciem disparita-

tis ratio est, quatenus in prima minimè naturale urget jus, sicut in secunda, in qua est maxima necessitas nèpe Civitatis ruina, ut sunt depopulationes, combustiones; idq; genus, hinc Tullius Philip. 13. *Nullus est casus pro dignitate, & libertate patris non ferendus, & Philip. 14. O fortunata mors, quæ natura debita pro patria potissimum est reddita,* quæ in prima deesse supponuntur, atq; hinc fit quod jus divinum secundo in themate dormire fertur, cum ad ipsum spectet, ut iustum defenstetur, neū religioni illa irrogatur injuria; quinimò ipsammet jubet, ut personæ in sua extantes ditione & se, & honorem, & bonam, defenstent, quod ipsis ex terminis liquet.

5 Si causa ob quam vedīgali impositum fuerit deesse tradatur, tunc persolvendi obligationem desinere apud universos mortales plusquam manifestum esse censent, divus Thomas, Gaetanus, aliq; Author, sedatorq; est de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 157. nu. 2.* nam à iusta procul causa imposita utpotè iniqua habēda sunt; cū populus sine iusta causa gravamen pateretur, quod naturali opponeretur juri.

6 Probatur: communi ex dictorio illo desinente causa definit effectus, *l. adigere, §. quāvis, ff. de iure patronatus, l. pater, ff. de hæred. instit. l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, Cod. de pacto inter emptor. cap. magna in fine de voto, cap. cum cessante de appellat. cum effectus esse suum habeat à causa: verum enimverò motivum, ex quo vedīgali impositum fuit, deesse supponitur: igitur etiamnum persolvendi obligatio; alioqui absque causa verificaretur effectus, quod per absurdum foret, cum ex non ente haud cingatur ens, *l. 2. ff. de usufr. l. seja, ff. de tutor. & curat. l. ejus, ff. de rebus cred.**

7 Secus verò prædefiniendum si primevæ causa illa perempta sit, ac dein alia iusta suboritur causa, tunc hoc in themate obligationem persolvendi vedīgali in primo robore restare suo autumant, Bartolus, Baldus, Abbas, aliq; Author est de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 157. num. 3. & 4.* siquidem utrobique par urget ratio; inde fit eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquil. l. si postulerit, §. 2. ff. ad leg. Juliani de adul. l. quidem numerularios, ff. de edendo l. nauta §. fin. ff. nauta caup. leg. à Titio, ff. de furtis, l. illud, Cod. de Sacros. Eccl. §. si igitur instit. quod cum eo.*

DECISIO CXXXXIX.

Nuper ad Terram Traynæ venerunt nonnulli Banniti ad xxx. numero, inter quos fuerunt inimici dicti Sylvestri de Trayna. hi domum ipsius invaserunt ipsum, ac suos igne ad domos apposito è fenestris sese præcipites dare compulerunt: sylvestrumque interfecerunt: Capitaneus interim cum aliquibus exivit, & re nondum confecta ad locum invasionis se contulit, ubi multi Civium plusquam lx. aut centum coadunati erant: Banniti videntibus Civi-

bus, & non auxiliantibus nedum homicidium perfecerunt, sed in Capitaneum manus intulerunt: an prædicti non auxiliantes sint in pæna, & in qua pæna, an mortis, &c. *Hæc Antonius Capyc.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

B Annici aliquos suam intus domum extantes, & illos invadentes, & obtruncare, & eorum bona diripere attentantes: si loci illius magistratus ad illos pellendos eò accessisset: quid prædefiniendum si à Bannitis officialis oppressus fuisset: numquid cives ibi actu præsentibus illum tutari attingendi sunt? sin id non efficiant utrum aliquam luere debeant pænam? cujusque generis?

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. præsentibus Cives magistratum non defendentes aliquam expendere debent pænam.

Num. 3. & 4. Authoris placitum, & objectionum solutio.

Ro cujus decisione nulla designari potest regula, adeoque prudentis Judicis arbitrio id esse redigendum existimo, utpotè prædefinitum refert Antonius Capicius hic, num. 5. ibi: *Mibi visum est casum nostrum regulari potius debere cum casu, l. 11. de parricidiis, & l. 3. §. finali de re militari, qui cum duobus primis non sit pæna mortis, sed arbitraria: & quod licet in arbitrariis Juxta possit arbitrari usque ad mortem includere, &c. sed alia arbitrio Judicis, &c. est Baiardi ad Clarum, §. finali, quæst. 15. num. 11. Vrsilli decis. 265. docentis hoc in themate esse editas pragmaticas, ut universitates teneantur capere malefactores aliorumque; Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. cives præsentibus, & non probantes auxilium officiali.*

Quod autem præsentibus Cives aliquam expendere debeant pænam id haud obscure est apertum: siquidem regium defenditare debet officialem, utpotè communitalis partes, cum communitas non nisi per Principis magistratum assevetur; hinc haud inviditè Tullius 3. de legib. *Memorie dat. magistratibus opus est sine quorum prudentia, ac diligentia Civitas esse non potest, quorum descriptione omnis Respublica moderatio continetur; neque iis solum præscribendus est imperandi; sed etiam Civibus obtemperandi modus: nam & qui tunc imperat, paruerit aliquando necesse est: & qui modeste parat, videtur qui aliquando imperet, dignus esse; igitur si officialis communitalitatem à latronibus idque genus defenditis à Civibus defereretur, quippe isti in ipsorum obligatione deficerent, idem Tullius ad qui.*

fratrem epist. 1. *Huc omnia sunt referenda ab iis, qui præsentibus aliis, ut qui eorum in Imperio erunt sint, quam beatissimi: estque ejus non modo qui sociis, & Civibus, sed etiam ejus qui servis, qui mutis pecundibus præsit, eorum quibus præsit commodis, utilitatique servire, ac per consequens nil mirum si Iudicis arbitrio pænarum pensum dare debent, cum Rei sint in obligatione deficientes fuisse, idem paradox. 4. Civem ab hoste non naturalem, ac loco, sed animo, factique distinguimus, & in Vatinium: Civis est, qui patriam suam diligit, ac bonos omnes salvos, incolumesque desiderat.*

3 Mea verò sententia id sic esse stabilendum opinor: inter Cives actu præsentibus magis plectendi sunt illi, qui majoris sunt authoramenti, ac rusticani: siquidem si firmiores id efficiant, idem & rusticani concitassent: quare rusticani mitiorem pænam expendere debent, quam Cives majoris authoritatis, cum in majori in periculo detrimentosque relati ad bannitos sint oppidani rusticani, ac nobiles Cives, cum pars infirmior sit, ut speculati patet.

4 Nec obstant text. in l. 3. §. finali, ff. de re militari, l. quis, ff. ad legem Juliam majestatis; idque genus: siquidem in alia facii specie extant.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si signum ad pellendos, obtruncandosque Bannitos per magistratum daretur, qua plectendi sunt pæna Cives illi, qui ad illos insequendos præsidium haud præstiterint.

Si quis nullo prius patrato delicto; dumtaxat verò se comitè exulibus dederit, cum quibus aliquantisper permoratus fuit; si in vincula iniiciatur, quam expendere debet pænam.

SUMMÆ.

A' nu. 1. usque ad 5. variè Thesis partes, & prædefinitiones, & probationes.

Num. 5. & 6. Thesis 3. finitio, & probatio.

Si signum ad pellendos, obtruncandosque Bannitos per magistratum daretur, qua plectendi sunt pæna Cives illi, qui ad illos insequendos præsidium haud præstiterint distinguendum est, vel Campanæ signum fuit interdium, vel nocte, si die illa plectendi sunt pæna, quam loci Gubernator edidit; sin nulla tunc arbitraria juxta prudentis magistratus judicium, quæ solum-

- modò hoc in themate pecuniaria foret.
- 2 Vel campanæ symbolum fuit noctæ, & tunc subdistingendum est, vel Cives ad istiusmodi locum absq; periculo vitæ, vel suorum bonorum, utputà si inter longævum sit, ac itinere obtruncari possent, tunc à pœna per magistratum infligita soluti sunt.
 - 3 Probatur: est namq; hoc in themate potius sibi, quam alteri subveniendum, neq; magistratus iussu tanto cum onere ligant: quandoquidem in necessitatibus jura silent; igit. &c.
 - 4 Sin autem procul à periculo ad campanæ locum contendere queant; tunc Iudicis arbitrio pœnam solvere debent; ast minori pœna, quam die, cum in jure in hoc nulla sit sancita pœna.
 - 5 Si quis nullo prius patrato delicto, dumtaxat verò se comitem Bannitis dederit; cum

quibus aliquantisper moratus fuit; tunc si comprehensus sit, saltem perpetuum trimum pœnam eum luere debere reor.

- 6 Probatur: præcisè per hoc, quod Bannitis se comitem dederit, delictum suo in genere perfectè consumptum perhibetur; per accidens enim se habet, quod haud furatus, grafsatusq; fuit; quandoquidem inspecto Regni nostri jure attentatio isthæc digna punitur pœna. exemplo esto nonnulla alia themata illicet de falsificante apocam, illamque Banco offerente morte punitur, tametsi pecuniam non prestat, *prægm. 8. de falsis, Galluppi prax. part. 2. cap. 23. num. 30.* idq; genus Grammaticus *conf. 36. num. 14.* Anton. Faber *lib. 9. Cod. tit. 26. def. 20. prægm. 1. in fin. de istu scoppici;* igitur, &c.

DECISIO CL.

Dubitatum est, an sine scrupulo conscientia possit concedi licentia deferendi viçualia ad Tunetum, vel Gelbas pro redimendis captivis, &c.
Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

- A** Liquid alicui justa ex causa permissum; numquid pro captivorum redemptione; idq; genus extrà Regnum tranari fas est.

S U M M E.

Num. 1. & 2. Thesis 1. & 2. decis. & probat.
Num. 3. non obstant contraria.
Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

- 1 **T**ransnari posse reor, est Antonii Capicii hæc usque ad num. 6. memorantis sic prædefinitum fuisse; ibi: *ex proxime dictis habetur decisio, quod cum Januensis quidam velit onerare in terra drepani certam quantitatem salmarum frumenti causa deferendi ad Gelbas pro redimendo fratre non debet sibi denegari licentia, & sic fuerunt expeditæ provisiones opportuna eæ cautione idonea de expendendo pretium in dicta redemptione, est Thorii compend. dec. 10. 1. §. vestigalia an deferri possint ad infideles.*
- 2 Probatur ex text. in cap. significavit de Iudicis: nam ubi justa supponitur esse causa ad infideles accessus, toties superiorum inhibito abs re foret, utpotè juribus obnoxia: siquidem ex naturali, & divino opponeretur juri, cum captivorum redemptio hisce uniformetur juribus, est enim pietatis causa, & quæ juxta leges sunt justa sunt; hinc Cice.

pro Planco: *Pietas est fundamentum omnium virtutum: parentem ut Deum vereri atque non multo secus, ac parentes, liberos amare debemus, & 2. de oratore: pietati summa tribuenda laus est;* igitur, &c.

- 3 Neq; obstat text. in l. 1. Cod. de com. & mercat. cap. quod olim de Iudeis, idq; genus, cum alio extent in themate: siquidem Christianos ad infideles iussu remota causa tranari vetat jura: idq; non immeritò cum hostes nostri sint; hinc Demosthenes in orat. de ordinatione Civitatis literis prodit: *Armis hostes vincendi sunt, & in hisce salus est Reipublica: quare jure merito sacri canones excommunicationis pœnâ infligerunt, de Iudeis, cap. quorundam, cap. ad liberandum, cap. quod olim concilium Sabienense, cap. 24. & extravag. 10. annis 22. de Saracenis, cap. copiosus Pape reservatam, & infamiam labem incurrunt, ac intestabiles universis carentes actibus legitimis, extravag. de Iudeis, &c. enim verò Turcæ ingenio ignavo, ac graviori minerva in exteris superbi, arrogantes sunt, crudelesque sunt jure merito à cristianis persequendi sunt 23. quest. 8. c. dispar: quare rectè demosthenes in oratione 3. contrà philipp. in isthæc habet verba: qui ea, quibus ego capiar, agit, & parat, hic mihi hostis est, & si nondum feriat, neque jaculatur, &c. igitur justa extante causa uti foret captivorum redemptio indultum ducitur.*

Quid autem in eo, qui habuit à Domino Papa licentiam, prout habuit Benedi-
aio-

ctus Ramus deferri facere frumenta ad infedele, an intelligatur pro unica dilatione, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Fæti Species.

Quicquid pro frumento ad infedele traiciendo promissum sit: an pro unica tantummodo dilatione commentandū erit.

4 Pro unica solummodo dilatione interpretandum esse censeo, est Antonii Capicii *hæc. num. 6. Thori compend. decis. tomo 1. §. licentia impetrata.*

5 Probatur: ex text. in *l. boves, §. hoc sermone, ff. de verborum significatione*, Author est Capicius *hæc*: siquidem in odiosis versamur, ac per consequens restrictio facianda est, *cap. odia de regulis iuris in 6. l. cum quidam, ff. de liber. & posthum. cap. renovantes 22. dist. l. penult. ff. de panis. cap. in panis 49. de regulis iuris in 6. cap. ex litteris de constit. ac per consequens pro una frumenti, idq; genus alportatione tantummodo interpretandum erit; secus verò edisserendum ubi iusta extat causa; nam tunc tacite indulgentis intelligitur velle, dummodo ne inobedienter se gerat, cum semper obedientia vassalli circa dominum verificari debeat, quæ de omni debeatur jure, juxta illud per me reges regnant, &c.*

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Licentia à Rege vassallo permissa, ut à Regno pro rebus peragendis suis digredi possit: numquid vinculi fidelitatis, idq; genus exemptionem involvat.

Licentias estrà Regnum extrahendi frumentum per Civitatem permittit; si designatum sit tempus, an ipso extincto; identidem perempta ducenda sit permissio.

Si intrà tempus traiciendi frumentum limitatum traiciens à legitimo sit detentus impedimento aliquo: utrum etiamnum extincta ducatur tempestas; ac per consequens nova repositur Principis concessio.

§ U M M E.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 7. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Licentiâ à Rege vassallo permissâ, ut à Regno pro rebus peragendis suis digredi possit vinculi fidelitatis, idq; genus exemptionem haud involvere plusquam est apertum, est Affixâ *decis. 307. num. 18. usque ad 26. ubi Ursillus nu. 15. aliorumq; Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. licentia concessa à Rege vassallo, ut possit exire.*

3 Probatur; siue in Regno, siue extrà sit vas-

fallus, numquamnon subiectus est: quare ad rationem vassalli, ac jurisdictionis respectu domini merè materialiter se habet, quod extrà Regnum moram trahat; cum semper subiectus sit, numquam suam deperdendo Rex jurisdictionem; enimverò regionum varietas, haud in causa est, cur Principis jurisdictione deperdatur, atq; hinc fit, quod circa vassalli jurisdictione Regis jurisdictione dormire, at in suspenso extare, supponitur, adusque vassallus extrà Regnum manserit suum.

3 Licentiâ extrà Regnum extrahendi frumentum per Civitatem permittit; si designatum sit tempus: tunc ipso extincto identidem peremptam deducendam fore permissionem; tametsi frumenti extractio haud effecta sit; exi-
stimat de Marinis *observat. ad decis. 17. Rovit. 17. num. 1. aliorumq; apud eundem.*

4 Probatur: ex text. in *l. virum, ff. si certum petatur, l. finali, ff. de condit. tritic.* Authores sunt supraquodati, nam limitata causa restrictum producit effectum, *l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, qua in testamento delentur, l. 2. ff. de servis ex port. l. ex facto, §. item quæro, ff. de vulgari, & pupillari substit.* idq; genus, nec actio, nec contractus extrà argenti mentem aliquid operatur, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, qui in testamento delentur, l. legata, inutiliter, ff. de leg. 1. l. cum tales, ff. de condit. & demonstr. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus commentarior. juris civilis lib. 7. cap. 1. num. 13. in nostra porro facti specie permittentis mens frumenti extrà Regnum extractionem, limitatam cõcessit tempestatem: igitur superioris velle extrà tempus istiusmodi nullum gignit effectum.*

6 Probatur 2. ut frumenti extractio extrà Regnum efficiatur, necessum ducitur; ut in ipso extractione permissio habeatur, consulte Novar. in *pragmaticis de extrad. seu exportatione animalium, auri, argenti, &c. prohibita per totum*, in nostro porro casu extrà tempus permissum nullâ facultas obtenta esse supponitur, alioqui esset extrà facti speciem, quod per absurdum foret; igitur, &c.

7 Si intrà tempus traiciendi frumentum limitatum, traiciens legitimo sit detentus impedimento aliquo: tunc etiamnum extinctum esse tempus, ac per consequens novam repositi Principis concessionem ducō; quare eodē prorsus medio, quo supra commonstratum fuit, probatur thesis isthæcneū fuisse legitimo detentū impedimento aliquid suffragatur: siquidem ad Principis concessionem id merè materialiter se habet, cum lapsō restricto tempore novū repositur Principis velle, etenim limitata causa limitatum producat effectum, *l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 1. can-*

*cancellaverat, ff. de iis, qua in testamento de-
lentur, l. 2. ff. de servis export. l. ex facto, §. item-
que, ff. de vulgari, & p. pillari substit. l. cum
pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. l. age cum
Geminiano. Cod. de transact. cap. noscitur de*

*sententia excomm. alioqui inobedienter se
gereret, ac per consequens penam luere de-
beret condignam, quæ suum scdatur Autho-
rem, l. sancimus, Cod. de panis, l. absentem, ff.
eodem.*

D E C I S I O C L I.

Reginalis Majestas Domine Germanæ de Fluxo constituit, & creavit per suas
patentes literas Dominum Viceregem in Locumtenentem generalem, &
armorum Capitaneum in Camera sua Reginali, &c. Dubitatum est de tribus.
Primo, an dictus Vicerex possit in dicta Camera constituere aliquem Locum-
tenentem, qui loco sui ibidem se conferat, & faciat ea, quæ ipsi Domino Vi-
ceregi iniuncta sunt, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Faci Species.

Binarum Prorex Provinciarum quid præde-
finiendū si in una Provincia legitimo ali-
quo detentus sit impedimēto, utputā ad ma-
ritima ora ab hostium incurſione deſcenda,
& his ſimilia: numquid etiamnum in ſui lo-
cum alium ſufficere valeat.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq. ad 5. Thesis finitio, ejusdem-
que probationes.

Num. 5. & 6. Thesis 2. decisio ejusdemque
probatio.

Num. 7. & 8. Thesis 3. prædefinitio, ejus-
demque probatio.

1 Officere posse puto 1. est Antonii Cap-
icii hic à num. 1. & 2. de Ponte consi-
lio 137. volum. 1. Mastrilli in tract. de
Magistr. parte 2. lib. 5. cap. 6. num. 165.
Thorus Author est compend. decis. par. 1. §. Vi-
cerex duarum Provinciarum.

2 Probatur: ex l. 1. ff. de officio ejus, nam jura
illa scilicet text. in auth. de defensor. civi. §.
nullam auct. ut iudex sine quoque suffic. §. nul-
li quoque auct. de mandato princip. §. eos auct.
ut nulli iudicium in principio, in quibus tamen-

si prædefinitum sit, quod Prorex neminem
in sui locum sufficere potest: verumtamen
id rite procul à iusta causa commentandum
erit; etenim iusta extante causa, cū nostro in
themate habetur tacitum ducitur permissū.
exemplo esto nostris tempeſtatibus de Pro-
regibus nonnullis Romam progredientibus le-
gatorum munere ſurgentibus alium in ſui
locum per huiusmodi tempeſtatem ſuffice-
re; alioqui per abſurda glifcerentur nempe,
Regni perturbatio, & Provincie, vel devalta-
tio; vel ejusdem deperditio, quæ ſane extrā
Principis Proregem creantis mentem forent;
cum Principis mens ſit publico conſulere
bono, quare jure merito ipſius virtutis ſunt.
labor in negotiis; fortitudo in periculis, in-
duſtria in agendo, celeritas in conſiciendo
conſilium in providendo. Cicero pro lege
manilia: neſi theſis iſthæc alia indiget proba-
tione: ſiquidem ſemper, ac juſta, urgensq;
extat ratio, ex incontinenti (inquam) tacite
permiſſa eſſe ſupponitur Proregi dictio cum
conſeſſetur Principis velle Regnū ſervare ſuū
poſſibili quo quiverit modo; alioqui impru-
denter, ac inſipienter ſe gereret: hinc Tullius
3. Tuſcul. graſticæ memoriæ mandat: inſipien-
tia nullum majus malum eſt, & 1. Tuſc. nihil
eſt hominis prudentia dulcius, aut ſagaci, ac
bona mente melius.

Secundo dubitatum est: num ratione impedimentorum dicti Domini Viceregis,
&c. poſſit facere dictum Locumtenentem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Faci Species.

Binarum Prorex Provinciarum: si in una
exet Provincia an jurisdictionem exercere
poſſit in alia.

5 Exercere poſſe opinor, eſt Antonii Capicii
hic. num. 8. Bartoli, Innocentii, Pauli de
Caſtro, Alexandri, Tapie, aliorumq; Tho-
rus Author eſt compend. decis. tomo 1. verſ. Vi-

cerex duarum Provinciarum.

6 Probatur: ex cap. movie de officio legati, l.
1. Cod. de metropo. nam Provincie iſtiusmodi
Cives reſpectu juriſdictionis, perinde ſe ha-
bent, ac ſi forent una, cum juriſdictione utram-
que amplectatur Provinciam. argumento eſto
de illo, qui Provincie uniſus juriſdictionem
exercens in qualibet Provincie parte degens,
ipſam exercere poſſet, cum in Provinciam ex-
ta-

tare supponatur, se habent namq; Provincie
istæ per modum unius *extravag. de officio, &*

potestate Judicis deleg. cap. unic. igit. &c.

Tertio dubitatum est: an antequam intret Cameram, possit istum Locumtenen-
tem constituere, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Tertia Fæti Species.

S U M M Æ.

Jurisdictionem Provincie obtinens quis: utru[m]
eam exercere potest priusquam illam ingre-
diatur.

7 Haud exercere posse explorati juris esse,
est Antonii *hic num. 7. de Ponte decif. 28. nu.*
4. & *consilio 137. in principio, volum. 2. Ma-*
strilli de Magistratibus parte 2. lib. 5. cap. 6. n.
165. Thorus Author est *compend. decif. tomo*
1. Vicerex an possit Locumtenentem aliquem
constituere nō sibi contradicēs eodem loco in
§. Vicerex duarum Provinciarum si adeptus
possessione Regni: siquidem loquitur acquisita
possessione, addeq; extrā facti speciem.

8 Probatur: ex text. in *l. observare, §. finali, ff.*
de officio Prot. Consulis Author est Capicius
hic, num. 7. nam tametsi priusquam in
Provincia ingrediatur, à Principe jurisdictionem
in actu signato obtinere supponitur: verum-
tamen illam exercere impossibile ducitur,
nisi prius in Provincia ingressus sit; per Pro-
vincie namq; ingressum jurisdictionem exercere
potest: cum jurisdictione intus; secus verò
extrā Provinciam exerceri fas sit, *l. ultima,*
Cod. ubi, & apud quem cognit. in integr. restit.
l. ubi, vers. qui certe. Cod. ubi, & apud quem
in integr. restit. Faber 3. Cod. tit. 12. de iurisd.
def. 23. num. 2. & def. 28. num. 2. in alleg. pag.
196. Concil. Paris. 3. cap. 1. de constit. in 6. cap.
final. Clem. de foro competenti, cap. unic. l. ult.
Cod. ubi, & apud quem, Paulus in l. 3. ff. de of-
ficio Præsidis, Ulp. in l. 1. ff. de officio Proconsu-
lis, l. decemvirum, §. 3. Cod. de decurion. lib. 10.
l. ultra in l. extra 16. Cod. Theodos. de accus.
l. cum unus, §. is, ff. de bonis auctor. judic. l. 1.
in fine, ff. de offic. Præf. æt. urb. Donellus lib. 17.
comment. cap. 9. ubi plures Osualdus lit. C.
Cujacius lib. 1. Pauli ad edictum in l. ult. ff. de
iurisd. 3. ubi Faber, & Goveanus, Gregorius
lib. 47. syntag. cap. 2. i. num. 33. Revardus lib. 3.
consecr. cap. 10. Covarr. pract. cap. 10. num. 7. &
in cap. alma 1. par. §. 10. sect. 1. num. 9.

Pro Decif. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Prorex Regni Neapolis antequam adualem
muneris sui possessionem capiat; juramen-
tumq; de more præstet: quam obtinet juris-
dictionem.

Si officia à præterito Prorege vacantia
collata fuisse differantur: si novi Proregis tē-
pore eorum possessio minime capta sit: an
illam deinde capere possint.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Prorex Regni Neapolis antequā adua-
lem muneris sui possessionem capiat;
juramentumq; de more præstet; tunc
jus ad Regni possessionem rogandū
dumtaxat habere duco: quare nostro in Re-
gno de more est, ut in manibus nostrorum,
spectabilium electorum in Ecclesia hujusce
Civitatis majori juramentum præstet, univer-
sa capitula, omnibus Civitatibus concessa pri-
vilegia servare, est de Marinis *observat. ad decif.*
462. num. 1. in principio de Franchis decif. 393.
igitur nil mirum si interea Prorex rever-
sus cuncta administret, gratias, indulgentias
cum ejus jurisdictio non sit extincta, Author
est de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 30. num. 7.*
& 8. & observat. ad decif. 472. num. 2.

2 Probatur: ex text. in *l. 1. ff. de officio Præsidis*:
nam Regis literę per Catholicam Majestatem
Proregi traditæ; nonnisi possessionem ju-
bent; igitur jurisdictionem exerceri ne-
quit; nisi acquisita possessione, cum per
possessionem ritè jus in re acquiratur,
Concil. Lateranense 3. tit. de sententiis cap.
2. de sententia, & re judicata, cap. cum ali-
quibus, l. cum vir, ff. de usucap. l. rem alienam,
ff. de pignorat. action. Connanus comment. ju-
ris lib. 2. cap. 14. num. 4. quare jure merito
Prorex in actu signato, secus verò in actu
exercito vocitur.

3 Si officia à præterito Prorege vacantia,
collata sint: si novi Proregis tempestate eorū
possessio minime capta sit: tunc dein eorum
capiendam fore possessionem reor, est de Ma-
rinis *resolutione juris lib. 1. cap. 3. num. 8.* Ro-
viti *conf. 81. num. 8. aliorumq;*

4 Probatur: officia namque istiusmodi ritè
collata esse supponitur: siquidē, & vacationis,
& jurisdictionis tempestate collata sunt; qua-
re jure merito firma ducitur causa; tametsi
effectus nempe possessio minime sequuta sit,
quod nostro in themate merè materialiter,
ac per accidens reputatur, cum vacationis,
ac electionis; secus verò possessionis adipi-
scendæ tempus inspiciendum sit; quare
à prædecessore ritè collata autumatur, cum
causæ, & causati idem sit judicium, *l. quomi-
nus, ff. de fluminibus, l. æsi amicis, ff. ad legem*
Julianam de adulter. l. si autem in fine, ff. de aqua
pluvia, l. non ideo, Cod. de hered. instit. l. xavi-
rus, Cod. de procurat.

DECISIO CLII.

Universitas Terrę Licatę habet magnum Territorium, quod deservit paucis animalium hominum Universitatis, & sic ab antiquissimis temporibus deserviunt; ad præsens congregato consilio vult dictum Territorium, infeudare, hoc est facere in eo defensam, quod nullus possit animalia immittere sine solutione, ad hoc, ut ex hoc redditu valeant deservire circa constructionem, & reparationem murorum: quibus Civitas maxime indiget, & circa alia necessaria, aliquid de Universitate, videlicet domini animalium contradicunt. Dubium est, an maior pars Universitatis possit illud facere, non obstante contradictione aliquorum particularium, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Si de Universitatis agro ad Civium animalia depascenda inferviente hæsitatio aliqua suboriatur: numquid ager istiusmodi commune sit universitati, qua universitas sit, an vero singulis, qua singuli sunt? utrum infeudari possit? num majoris partis; vel cunctorum Civium reposcatur assensus,

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

In hæsitatione potius commune esse agrum universitati, qua universitas est; quam commune singulis, qua singuli sint, ac per consequens ad subinfeudandum majorem civium partem reposci, ac inhibere posse, ne aliquis dein ad depascendum accedat, nisi prius soluto pretio ab universitate designato reor, inspicit quæso Capicius *hic per totum*, est Ursilli *decis. 245. num. 10. de Franchis decis. 197. num. 3. aliorumque Thorus compend. decis. tomo 1. §. territorium universitatis, quod deservit ad pascendum animalia civium.*

2 Probatur: in hæsitatione namque semper commune bonum particulari præferendum est; hinc Cicero in Catil. 1. *Patria est communis omnium nostrorum parens*, & fam. 12. *Cajo Cassio: Commune Patria solum, & clarum est, & iucundum, & delectabile*, cum major ratio elidat minorem, *si dubitari in fine, ff. de fideiuss. l. cui pacto, ff. de servis exportand. siquidem melioris ducitur conditionis, ac per consequens possidentis, l. subinas, ff. communi dividundo, l. per fundum, ff. de servis rusticorum prædiorum cap. in re communi de regulis juris lib. 6. cum universitatis, qua universitas est sint onera; secus vero singulorum; qua singuli sunt, utpotè est pontis Civitatis resectio; idque genus, cum singuli venientes, ut communicatis partis unus-*

quisque pro virili persolvere astringendus sit, quod identidem liquet, ne dissidia inter cives suboriatur, cum Civitas in seditione non possit esse beata, Cicero 1. de finibus, & 2. offic. *Proprium est Civitatis, atque urbis ut sit libera, & non sollicita suæ rei cuiusque custodia*, & pro Milone: *Qui periculum non timet proposita invidia, morte, panæ, qui nibilo segnius Rempublicam defendit; is vir verè, & civis putandus est; & in Vatinius: Civis est is, qui Patriam suam diligit, ac bonos omnes salvos, incolumesque desiderat.*

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Iure Regni nostri inspecto si universitas æs alienum legitime contractum persolvere impotens sit: utrum adversus particulares cives executio fieri possit, ut creditorum indemnitati consulatur.

Quo pacto superiori in themate conveniendi sunt divites isti cives, in solidum ne? an pro virili?

Universitas: numquid in ponderum, & mensurarum licitatione explosio novissimo licitatore præferenda sit.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædef. & probatio.

Iure Regni nostri inspecto si universitas æs alienum legitime contractum persolvere impotens sit, tunc adversus particulares cives executionem fieri posse, ut creditorum indemnitati consulatur putat, de Marinis *resol. juris cap. 257. num. 1. & 4. id probant ex præg. sanctione 7. §. 7. sub tit. de commissariis.*

2 Probatur; divites istiusmodi cives nonnulli com-

communitatis partes sunt, cum de comitatu, ac districtu Civitatis considerentur; igitur ad communitatis onera obstringendi sunt: per accidens enim se habet, quod ceteri alii cives æs alienum minime persolvant; nonne isti communitatis utile sentiunt; igitur identidem onus perpetui par est, juxta illud cuius est utile, ejus debet esse incommodum, *l. finali, §. sed cum C. de furtis, l. super vacuam, Cod. de tempor. in integr. restit. l. Julianus, §. ex vendito, ff. de actionibus empti, l. secundum naturam, ff. de regulis juris, Terentius comed. 4. att. 5. scena 3. in fine, pag. 374.* hinc Cicero in Vatinius, *civis esis, qui Patriam suam diligit bonos omnes salvos, incolumisque desiderat;* tamen si de solutione facta adversus cōcives pauperes actionem habent pro cōpessate habili ad persolvendum, qui durante impotentia non deturbandi sunt.

3 Superiori in themate conveniendos esse divites cives hosce pro virili, docet supralaudatus de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 247. à num. 2. usque ad finem*, alique.

4 Probatur: haud enim major ratio suadet nobis de uno, ac de alio igitur unusquisque pro virili est attingendus; secus verò in solidum, nisi expressè ad id se obligasset, juxta didicerim illud, ubi est eadem ratio, ibi eadè juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad legem aquiliæ, l. si postulerit, §. 2. ff. ad legem juliam de adulter*. quæ enim extrà mentem extant, pro nihilo ducenda, cum obligatio onus sit, inde

est, quod procul à voluntate esse nequit, *l. in omnibus, ff. de obligat. & actio*. Hothomanus *consilio 8. num. 8.* Author est.

5 Universitatem in ponderum, ac mensurarum litatione explosio novissimo litatione præferendam fore reor, inspicit quæso Thorum *compend. decis. tomo 1. vers. præferri an debeat universitas in assidu, ibi per abundè id differit*.

6 Probatur: privilegiatus hoc in casu cum non privilegiato defacto concurrat; igitur universitas utpotè privilegiata suum excedere debet adversarium; & ut in terminis liquet, cum non sit addenda afflictio, Afflictio *l. navis, §. non autem, ff. ad leg. Rhodiam de jactu, l. divus Marcus in principio, ff. de officio Præsidis, l. si idem, ff. de iurisdic. omnium judic. l. pæna, §. final. ff. ad leg. Pompe de parricidio. l. tam dementis, Cod. de Episcop. & Cleric. cap. ex parte de Clerico agrot. cap. si quis à proprio 11. quæst. 5.* alioquin frustra foret privilegatus; enim verò privilegia sunt leges ad privatos homines, singulosque pertinentes Gellius *lib. 10. Balduinus instit. lib. 2. de jure naturalium, & civili, pag. 31.* præsertim uti edidit Tullius 3. de finibus: *Quilibet, & universitatem tutari, & pro ipsa obtinere debet*: quare jure merito pro Planco edocet, qui pro universitate vitam reddiderunt nusquam me hercule eos mortem potius, quam immortalitatem affectuos putavi.

DECISIO CLIII.

Notarius Petrus de Mayna de Civitate Cathaniæ accusatus de falso confessus est in tortura fe fabricasse quamplura instrumenta falsa: dubitatum, est, qua pæna puniri debeat, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Notarius nonnulla falsò texens instrumenta, quam luere hodie debet pænam.

SUMMÆ.

A'num. 1. usque ad finem Thesis decisio; ejusdemque probatio.

1 **T**Ametsi communi inspecto jure variaz inflictae fuere pæne juxta personarum conditionem, *l. 1. §. finali, ff. de falsis, §. item lex cornelia instit. de publicis judiciis*: verumtamen hodie juxta Regni constitutionem, ac consuetudinem pænam solvere debent: quare in fiano Regno teste Capicio *hic in fine*, mortis pænam expendere debet, juxta constitutionem Regni, quæ incipit *Judices sub tit. de apparitoribus*, est *Follerii in practica crim. rubr. item*

quod commisit falsitatem num. 70. Julii Clari, aliorumque apud Thorum *compend. decis. tomo 1. §. notarius communiter pro notario habitus*.

2 Ast meo judicio crimina isthæc potius mortis pæna plectenda sunt, quam alia mitior illicet Triremis, vel amputationis manus, idque genus, ut de more fiano quamplurima constanter delicta, nempe, & falsitatis, quod crimen inter graviora censetur, *l. 3. §. 1. ff. de curionibus*, licet & olim fuit capitale, *l. cornelia, l. 1. & 5. Cod. de crimine falsi*, attamen hodie non est capitale, sed deportationis pæna imposita; nisi id repositæ magnitudinis patrati criminis, *cap. 1. de crimine falsi*, Constantinus in *l. 22. Cod. de crimine falsi*, Leo Imperator *novella 77.* inde jure merito Innocentius III. Bullas, & literas Pontificias falsò fabricantes; eisque utentes ad laicalem remittit Judicem, *cap. ad falsariorum de crimine falsi, & dampni illati, & furti*; cum furari suo

lll a in

in genere perhibeatur : etenim bona unius invito domino in alium transfert, *l. 1. ff. de furtis, l. inficiando 69. ff. de furtis, l. 2. & 5. C. eodem, canone omnes 17. quest. 4.* Cironius in *paratit. & decretal. de furtis tit. 18.*

- 3 A fortiori thesis isthæc suum sibi vindicat locum, si nimirum verus non sit Notarius ; etsi communiter pro vero decebatur : nam, pro usurpatæ jurisdictionis crimine penarum pensum acriter dare debet, ac per consequens mortis, utpote prædefinitum memorat Francus *decis. 444.* idem supralaudatus Thorus Author est ; idque nonnisi ad aliorum pavorem, cum non tam homines ad rectè operandum concitari debeat gloria ; quam ignominia, Cicero part. orat. ibi : *Nemo est tam agrestis, quam si non ipsa bonestas, contumelia tamen, & dedecus magnopere moveat, & de partitione orator. ibi : Quis honorem, quis gloriam, quis laudem, quis ullum decus, tam umquam expetit, quam ut ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugiat? &c.*

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Notario, seu supersiti, seu in novissimo constituto spiritu instrumentum ; idque genus fuisse infirmum fatenti : numquid præcisè per hoc fides præstanda sit, si instrumentum hujuscemodi ritè stipulatum, ac idoneis vallatum testibus esse prædicetur.

Notarius instrumenti procuracionis minus stipulati exemplum refundens ; quam expendere debet penam.

De falso instrumentum redarguere volens quis : si protocollum rogitat, an Notarius illud tribuere astringendus sit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædes. & probatio.

- 1 **N**otario, seu supersiti, seu in novissimo constituto spiritu ; insteumentum, idque genus fuisse infirmum, fatenti : præcisè per hoc fidem haud præstandam fore arbitror ; si instrumentum, hujuscemodi ritè stipulatum, ac idoneis vallatum testibus esse prædicetur, est Speculatoris Pauli de Castro, Jafonis, Borrelli referentis sic in Romano Senatu pluries prædefinitū fuisse Farinacii, aliorumque de Marinis Author est *var. resol. lib. 1. cap. 186. num. 3. & observat. ad decis. Revert. 6. num. 1.*

- 2 Probatur : præsumptio, possessiove namque nonnisi pro instrumento extare supponitur, ad idque secus comprobetur, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. l. 15. qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, C. eodem tit. insit. de interdict. cap. pro possess. de*

regulis juris lib. 6. ac per consequens, ceu verum, sollemne ; ac de contrahentium voluntate fore celebratum arguendum, *l. cum precibus, Cod. de probat. l. sciendum, ff. de verborum oblig. §. nos autem, auth. de tabell. quare, haud sufficiens ducitur præcisa notarii confessio, cum alio ex capite fieri possit, ilicet si pecunia corruptus fuisset, vel id genus ; neū tabellionis falsio, tamenli authoramenti sit, verumtamen haud est sufficiens ut instrumentum ; ac per consequens testium fidem perimere ; neū plenam parturit fidem, utpote testes secus fatentes, dummodò in testibus lex sint, en carmina.*

Ætas, conditio, sexus, discretio fama,

Et fortuna, fides, in testibus ista requiratur, quare juremerito falsi testes capitibus fuisse obruti. Daniel 3. ac ignominiosè trucidati 2. regum 21.

- 3 Notarium instrumenti procuracionis minus stipulati exemplum refundentem arbitrarium solvere debere penam arbitror 2. tamenli Urillus *decis. 6. num. 7. ad relegationem per decennium fuisse condemnatum, memorat apud Thorum compend. decis. tomo 1. §. notarius dans copiam instrumenti.*

- 4 Probatur : ubi pœna in jure minimè sancita habetur, toties Judicis arbitrium subnasci par est ; aliqui crimina impunita restant ; quod per absurdum foret : siquidem bono expedit publico ut delicta puniantur, *l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem aquiliam, l. licitatio, §. quod illicite, ff. de publicanis, l. congruit 13. ff. de officio Praefidis, l. stichum, §. tamenli, ff. de solutionibus extravag. ad reprim. in princip. verbo impunita, cap. est inusta 23. quest. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sententia excomm. cum delictis, & fraudibus aditus sit cludendus, *l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transact. idque genus, neminique debeant patrocinari, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quest. 1. cap. intelleximus de judic. c. tua 12. de cleric. non resid. quare notarius iste pœna pleandus sit : siquidem instrumenti exemplar nonnisi ejusdem stipulationem supponit ; quod est falsum ; igitur nil mirum si lex 12. tabular falsarios de lapide deiici jubebant, Alex. lib. 6. cap. 10.**

- 5 De falso instrumentum redarguere volens quis : si protocollum rogitet : tunc Notarium illud tribuere astringendum esse arbitror 3. est Anton. Fabr. diff. 27. Cod. de fide instr. de Marin. *resol. juris lib. 1. cap. 186. num. 4. & 5. & observat. ad decis. Revert. 326. num. 3.*

- 6 Probatur : decisiō namque isthæc iusta ducitur : quandoquidem instrumentum cum protocollo necessariò confirmari debere, aliqui infirmum foret, cum à protocollo veluti suo è fonte esse trahat suum ; igitur si causa sit nulla, identidem & effectus, *l. adigere, §. quamvis, ff. de iure patronatus, l. si pater, ff. de heredibus instit. l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum re, Cod. de pacto inter empt. cap.*

cap. magna in fine de voto, cap. cum cessante, 60. de appellat. sin firma id est protocollus; firmus etiamnum effectus, ilicet instrumentorū;

igitur tabellio nulla dignus autumatur ex-
cultatione.

DECISIO CLIV.

I Causa Domini Comitis Ayelli, &c. lapsis quamplurimis mensibus ultra duos se voluntate repræsentaverunt Domino Viceregi, qui tradidit eis certas cameras Palatii Melsanæ pro carcere cum fideiussoribus deinde non recedendo: pro parte accusatorum fit magna instantia, quod isti ponantur in carceribus, à quibus exire non valeant, cum fiendus sit processus; dubitatum est quid agendum, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Nobiles inquisiti, & Banniti si spontè post delictum se repræsentent: quo pacto instanti adversario recipiendi sunt? numquid sub præcisa fideiussione? an verò in vinculis? utrum cum idonea cautione detinendi sunt?

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

A. num. 2. usque ad finem, ejusdem probat.

1 N vinculis idonea cum custodia detinēdos fore censeo, inspicitò Antonium Capicium hic Farinacium in tracta. de carcer. quæst. 30. num. 58. Capiblancum in prag. 6. de Baron. num. 45. & prag. 19. num. 10. Muscatellum in praxi S. C. lib. 2. par. 3. glof. detinebuntur num. 48. Author est Thorus compend. decis. §. Nobiles inquisiti, & Banniti si spontè.

2 Probat: Tò præsentasse, ac idoneam præstitisse cautionem haud sufficientia autumantur media ut si præsentatus dein fabricato processu reus reperiatu luere possit penam; siquidem si dignosceret per Judicem esse probatum, vel proximè probaturum delictum, quippe fideiussione minus obstante fugam arripere nil de bonis faciendo; cum vita bonis præferenda sit: enim verò omnis natura sit diligens sui, Cicero 4. de finibus, ac conservatrix §. de finibus, & pro Milone; ibi: Est non scripta, sed nata lex, quam non didicimus, accepimus, legimus, verum ex natura ipsa arripimus, hausimus, expressimus: ad quam non docti, sed facti; non instituti, sed imbuti sumus; ut si vita nostra in aliquas insidias, si in vim, in tela, aut latronum, aut inimicorum incidisset omnis honesta ratio esset expedienda salutis, & in Vatinium: Nemo est tam demens, tamque parum de se cogitans, qui alienam vitam magis, quam suam diligit. Quoniam verò istiusmodi fideiussionis pænæ sæpe numerò transguntur, quinimò ad ipsas effugiendas cum dotes, tum fideicommissa

in iure dicendo repræsentant; juremeritò sub certa custodia per Judicem detinendi sunt: etsi ratione præsentationis in infligenda pænâ ratio aliqua per Judicem habenda sit.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Nobiles Magistratus: numquid ob atrociora, enormiaque crimina furcarum pænâ luere debeant.

Nobilis pro furto patrato ad ignobilium, pænâ damnatus, an firma ducenda sit sententia.

Si Bannitus plenariè; secus verò simpliciter per Principem in prisum fit restitutus statum: utrum bona consanguineis quomodolibet sive ante condemnationis sententiâ, sive post quæstis; ei restituta sunt.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædef. & probatio.

1 Amet si Nobiles Magistratus ob atrociora, enormiaque crimina furcarum pænâ luere debere, affirmat Thorus compend. decis. tomo 1. §. nobiles officiales ob atrociora delicta, laudans de Ponte consilio 36. verumtamen nostro in Regno nobilis decapitatur; ignobilis verò suspenditur, ut sæpe numerò in praxi servari cernitur, quinam verò nobiles habendi sunt id prudentis Judicis, ac Proregis arbitrio regidendum est; quare pro furcarum pænâ effugienda sat est si in Regno pro nobili reputatur; vitam nobilium more degens, ceu extant Scalenses, Amalphitani, Surrentini, idque genus, inspicitò quælo Thorum compend. decis. tomo 1. §. notorietatem nobilitatis ipsorum.

2 Probat: est longe namque discrimen, inter nobilem, & rusticum, idque genus, quatenus nobiles proximiores sunt Principi, quam

quam ignobiles, atque adeo magis Civitatis regimini infervit, quā ceteri alii cives; quare Tullius pro Sexto in isthac describit verba: *Omnes boni sēper nobilitati favemus; & quia utile est Reipublica nobiles esse homines; dignos majoribus suis, & quia valere debet apud nos clariorum hominum senex de Republica meritum memoria etiam mortuorum, quod identidem liquet, & in bellis gerendis, & in rebus Urbis, in quibus expeditores extant nobiles, quam ceteri alii. argumento esto de exordio Romanæ Urbis, Author est Titus Livius igitur si Civitas, & utilitatem, & dignitatem ex hisce prestat, cur igitur in ipsorum supplicio dignitas, honorque aliquis ipsis non sit refundendus.*

5 Nobilis pro furto patrato ad ignobilium, pœnam damnatus: tunc infirmam ducendam fore sententiam huiusmodi censo, consule Thorum compend. decis. tomo 1. §. nobilis pro furto condemnatus ad pœnam ignobilis.

6 Probatur: si nobilis ignobilium pœna pleciendus foret; sane bina seclarentur pugnantia, illicet essent, & non essent nobiles: forent ut supponitur, ac per consequens nobilitatis privilegio frui deberēt; non forent verò quia ignobilium pœnam luerent; quæ profectione contrarietas effugienda est, *libi repugnantia, ff. de regulis juris, cap. cum expedit de elec. lib. 6. cum simul esse nequeat, l. mutuis, ff. pro socio, l. 1. Cod. de furtis, Menochius remedio 3. retinend. num. 516. idque genus, argumento leg. ancillam, vers. si verò tonsores, ff. pro socio, Cicero pro Marco Marcello: Non modo excubias, & custodias, sed etiam laterum nostrorū oppositus, & corporum pollicemur.*

7 Si bannitus plenariè, secus verò simpliciter

per Principem in priscum sit restitutus statū, tunc bona confanguineis quomodo libet; sive ante condemnationis sententiam, sive post, iterum acquiri, ac per consequens fore restituenda existimant, Baldus in l. finali num. 6. vers. ex predictis, Cod. de sententiam passis Castrensis in l. intercidit, ff. de condit. & demonstr. Falini; Natta; consilio 470. num. 31. edifferentis, quod ab hoc placito non in prædesuendo, non in consulendo esse recedendum, de Franch. decis. 213. à num. 39. Rovit. decis. 37. num. 9. aliqui Author est de Marinis resol. juris lib. 2. cap. 46. num. 15.

8 Probatur: si plenariè idem æquipollens est, ac in priscum jubere, ut redigatur statum; alioqui haud plenariè, aut simpliciter crimini indulgere edifferet Princeps, quod extrajudicium intellectum, mentemque foret, quæ enim sunt extrajudicium mentem pro nihilo ducenda sunt, argum. leg. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis convent. l. 1. Cod. de oper. lib. l. 1. Cod. commod. cap. contrarius 85. de regulis juris lib. 6. 9 quod profectione Principis velle, ceterum lex servandum est, juxta dictum illud per me Reges regnant, ac legum conditores iuxta decernunt; quare in Regno Principem obtinet locum, Virg. Principes ardentem conjecit lampada Turruis; quinimò universos defenditare Vassallos, Cicero Philipp. 8. dii immortales quam magnum est personam in Republica turri Principi, quæ non animis solum debet, sed oculis servire civibus; verum enim verò prisca rei conditio, non nisi universa, sive ante; sive post condemnationis sententiam involvere perhibetur bonæ; igitur, &c.

DECISIO CLV.

Notarius Marcus Pantho in iudicio confessus est seipsum mandante Thoma Bonfilio, ac proinde certam vineam, seu iura super ea promittere transmississe quosdam, qui Ioannem Philippum de consilio (cui dictus Thomas erat futurus hæres ex substitutione Patris dicti Ioannis Philippi) occiderent, &c. evasit nec mortuus est. Dubitatum fuit, an Notarius Marcus sit in pœnis, cap. 1. de homicid. lib. 6. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

M Andantes, consulentes aliquo pacto cooperantes: numquid in assassinii pœnam, incurrere prædicent; tamen vulneratos haud obruncatus fuerit.

S U M M Æ.

A. num. 1. usq. ad 5. Thesis finitio, & probatio. Num. 6. nonnullæ exploduntur commentationes.

1 N assassinii pœnam incurrere, ac per consequens suspendendos fore censent, Capicius hic, in fine, referens sic prædefinitum fuisse; ibi: Et fuit dictus Notarius Marcus suspensus Iulii Clari lib. 5. §. assassinum num. 6. & in §. finali quest. 26. num. 2. Gabriels lib. 7. tit. de maleficiis conclus. 1. num. 18. Muscatelli in præc. crim. rubr. de homicid. med. assassini in sequenti titulo de penis delictor. prædictor. num. 13. Petrus Caballus in præc. de omni genere homicid. num. 504. Farinacius cons.

confilio 10. Marcellus Calà in tract. de modo articulandi, & probandi, glossa unica, §. 2. nu. 481. Auctor est Thorus compend. decif. tomo 1. §. assassinium, ut verificetur ex confessione inquisiti.

- 2 Probatur: ex cap. 1. de homicidio lib. 6. nam crimen istiusmodi cum sit pessimæ conditionis, ac recte summopere dissonum rationi, consequens fit, ut omni possibili pacto, quo fieri fas est plectendum sit; quæ enim iuribus obnoxia sunt maximam luere debent pœnā, etenim pœna culpæ commensuratur, l. sanctus 22. Cod. de penis, cap. non asseramus statueris in fine 24. quæst. 1. & c. igitur seu sit consulens, seu mandans, seu cooperans, seu exequens, sive sit promissa pecunia, sive tradita, sive aliquid ipsi equipollens numquam non.
- 3 suspensionis pœnam expendere debent; nec canonum, iurumque finis assassinii crimen, inhibens, dumtaxat sub simplici pœcuniæ promissione inhibere voluere, aut omni possibili pacto, quo quis medio aliquo lucro sibi promissa ad aliquem obtruncandum concitaretur, idque nonnisi avaritiæ labeshinc eruditè Tullius 1. de leg. quid sedus avaritia? & in Vatinium: avaritia insatiabilis, immensa, & incredibilia potest, ita enim hominum mentes obstricatas tenet, ut eas nullo tempore respirare permittat.

- 4 Iura verò à Capicio hęc laudata in alia extant facti specie, ac per consequens de ipsis nil faciendum.

- 5 Hinc explodendæ sunt commentationes illæ, quibus docemur iura, canonesque mediæ pecuniæ de mandantibus, vel de facientibus, secus verò de consulentibus, vel cooperantibus eloqui, cum pœnæ sint restringendæ, cap. odia de regulis juris in 6. l. cum quidam, ff. de liberis, & posthumis, cap. renovantes 22. dist. quod est falsissimum: quandoquidem canonum iurumque mens est, ut istiusmodi plectantur, sive sint mādantes, sive facientes, sive consulentes, sive cooperantes, sive id genus: quare nil mirum assassinium receptans, occultans est excommunicatus, de homicidio in 6. cap. 1. & si est Clericus cuiuscumque dignitatis deponitur ab officio, beneficio, dignitate, laudato cap. 1. de homicidio in 6.

- 8 Probatur 2. crimina illa, quæ admodum homines ad maleficia concitant; summopere plectenda sunt, idque nonnisi ad populū pavorem, ne in huiusmodi amplius incidit crimina, aut assassinus ad obtruncandum excitatur, nonnisi avaritia Cicero 2. ad heren. ibi: Dux sunt res, quæ maximè homines ad maleficia impellunt luxuries, & avaritia, & 2. de offic. ibi: Corrupti sunt, depravatque mores admiratione divitiarum.

Pro Decif. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI nec obtruncatus, nec vulneratus, sed per accidens fuit, quominus necaretur quis; nū-

quid præcisè per hoc assassinii pœnamolvere debeat reus, cū in supralaudata prædefinitione 155. differtatum fuit.

Assassinus: numquid ad Baronem remittendus sit quis nonnullis ediferens: obtruncate Titium; vosque ab omni liberem pœna, idque genus: an per præcisā verba isthæc in assassinii pœnam incurrat.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. 3. & 4. Thesis 1. decifio, & proba.

Num. 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 6. & 7. Thesis 3. prædef. & probatio.

- S**I nec obtruncatus, nec vulneratus, sed per accidens fuit, quominus necaretur quis, utputā si pila è manuali tormento immissa propè ipsius corpus transierit: numquid præcisè per hoc assassinii pœna luere debent, utpotè in supralaudata decisione 155. differtatū fuit; & reverà eodem profus pacto plectendos fore reos holce, ac per consequens cunctos esse suspendendos, sive sint facientes, sive mandantes, sive consulentes, sive cooperantes, sive id genus docent Afflictus in confit. si quis alique num. 16. memorans sic vidisse fervari de aliquo, qui iniecit telum, quod offendit equum, secus verò hominem, Mulcatellus in tract. de omni genere homicid. num. 504. Thorus Auctor est compend. decif. tomo 1. §. assassinus an puniri debeat pœna ordinaria, si ad actum proximi, et si in §. assassinium si non fuit consummatum; sed tantum attentatum ad remigandum per Collaterale consilium sancitum fuisse refert.

- 2 Probatur 1. per accidens enim se habet, quod hic ab assassinis haud obtruncatus fuit; fat enim est, ut quis effectum attenteat, ut in assassinii pœnam incidat; quandoquidè enormissimum ducitur crimen istiusmodi: ut speculanti liquet, adeoque ne amplius patretur acris puniendum est; quare oppositæ decisiones, quas memorat Thorus compend. decif. tomo 1. vers. assassinium si non fuerit consummatum, sed tantum attentatum in iuris puncto publicis in thesibus nullius sunt momenti.

- 3 Probatur 2. tamen si regula sit, quod nemo est puniendus effectū non secuto, l. 1. §. finali, num. 4. ff. quod quisque iuris, adeoque rogatus plusquam sibi debeatur minimè pœnam luere debet, nisi effectū secuto prag. 7. de falsis; idque genus: verumtamen ad succedenda quædam atrociora crimina identidem nō consummata, vultrix lex plesti jubet, scilicet, vel si quis iniquis suasionibus servum corrumpat, etiam si furtum non sequatur, l. si servo 26. Cod. de furtis, §. sed si credat, vers. unde illud quaesitum, inffit. lib. 4. de furtis, vel si monialem, vel virginem rapere tentaverit, l. si quis non dicam 5. Cod. de Episcopis, & Clericis.

eis, l. unica, Cod. de raptu Virg. vel in crimine laesa Majestatis divina, & humana, l. si quis 5. Cod. ad legem Juliam majestatis, de Marinis c. 23. num. 1. vel in attendanda Patris nece, l. 1. & 7. ff. ad legem Pompeianam de parricidiis, idque genus; etsi actus Rei pervenire debeat ad potentiam primò proximam Gramm. consilio 36. num. 14. Antonius Faber lib. 9. Cod. tit. 26. def. 20. prag. 1. in fin. de iust. scoppi. igit. & c.

4 Probatur 3 inspecto Regni nostri jure non nē epocham falsificans, illamque banco offerens mortis pensumdat; tamen si pecuniam nō prenat, prag. 8. de falsis, Gallupus *prax. par. 2. cap. 23. num. 30.* argumento identidem esto de laxante rotam bellici instrumenti ad intericionem alterius ex condito animo occidendi, licet alius in columis evaferit prag. 1. de iust. scoppi. prag. 15. de armis; secus verò si ex rixa id accidat, Gizzarelli *decis. 25. num. 10.* quod idem liquet de illo, qui post binas noctis horas ensē nudum, strictumque secū ferens, dignam luere debet pēnam; tamen si neminem offendat, prag. 1. de armis.

5 Assassinus: numquid ad Baronem remittendus sit; distinguendum est, vel Baro id speciale obtinet privilegium, vel non. Si primum, remittendum esse assassinum plusquam manifestum est; idque nonnisi privilegii ratione,

quod profectò raro, immò numquam privilegium hoc Baronibus est permittendum: siquidem à Baronibus saepe numerò condigna nō 6 plectuntur pēna. Sin secundum ad Baronem non esse remittendum ex ipsismet terminis liquet, cum per M. C. V. dignam solvere debeat pēnam, enimverò pēna mensuratur culpæ, l. sancimus 22. Cod. de penis, cap. non asseramus stateras in fine 24. quest. 1. cap. quæsit de iis, quæ sunt à majori parte cap.

7 Si quis nonnullis diceret obruncate Petrum, & vos ab omni liberem pēna; vel interficite Titium, quod erit summopere mihi gratum: an per verba isthæc in assassinii labem incurrat, & reverà utroque in themate incurere censo, est Thori *compend. decis. tomo 2. §. assassinii an judicetur ex eo, & §. assassinii an judicetur ob illa talia ammazate.*

8 Probatur: eodem prorsus pacto. quo suprà ambæ facti species comprobate fuere; isthæc probatur thesis: æquipollentia sunt, perinde ac si mandans diceret *tibi hanc promitto pecuniam*; enimverò ex necatione isthac lucrum reportat assassinus: nempe, & libertatē adipisci, & aliquid lucrari: in æquipollentis namque firmum ducitur argumentum, l. *si chur, ff. de manum. testam.*

DECISIO CLVI.

IN Causa olim mota per Magnificum quondā Julium de Scorciatis, contrā Ill. quondam Bernardum Vellamari Comitem Caputatii super petitorio, & possessorio Civitatis Satriani, & Castrorum Titi, & Calavelli, & c. dubitatum est, an dicta cessio valuerit sine Regio assensu, & c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Cessio causæ absque regio assensu super feudo facta: numquid firma ducenda sit.

SUMMÆ.

A. num. 1. usque ad 7. Thesis finitio, ejusdēque probatio.

Num. 7. jura à Capicio laudata non obsist.

Irram esse autem Antonius Capycius *hic*, in *fin.* describens sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: Major pars dominorum de consilio votavit valuisse dictam cessionem sine assensu ut fuere d. Vice Prenoziarius D. Je. Martialis d. Princeps Bisigniani, sed d. Ciccus votavit non esse nunc votandum articulum: an valeat cessio quoad ius, sed solum quoad instantiam; & omnes fuimus concordēs in hoc, quod quoad instantiam valeret cessio sine assensu: unde decretum est, quod non possit procedi ad ulteriora in causa

stante cessione prædicta, sed ego post tres dies antequam decretum publicaretur dixi illis dominis declarando votum meum, quod procederet quando apparet in processu, quod dictus comes erat Vicerex in perpetuum; vel ad beneplacitum; nam si fuisset ad tempus dubitabam, an etiam quoad instantiam valeret cessio per legem 1. Cod. de contr. act. jud. de Franchis *decis. 593. Urtilus decis. 232. num. 1.* Riccius in *praxi Ecclesie tit. de jure patronatus, decis. 214. num. 287.* alique Thorus *compend. decis. tomo 1. §. cessio liti, & causa super feudo esse valeat.*

2 Probatur: ex textu in *l. si pro fundo, Cod. de transacionibus* Capycius *hic, num. 16.* Author est: nam cedere liti causæque procul è regio assensu super feudo (rigorosè loquendo) feudū alienare minimè perhibetur, *lib. 2. tit. 9. qualiter olim feud. pat. §. ult. in fine, & tit. 29. de alienat. feud. pat. §. 1.* Hothomanus *consil. 32. n. 1. argum. leg. imperialem, §. 1. & §. callidis de probib. feud. alienat. per Federic. cap. à contrario de investit. de re al. ff. idem Author consil.*

3. *1. nu. 1.* cum jurisquod habet rogatandi feudum, cedat ac per consequens nullam directio injuriam irrogare ducitur domino, adeoque nulla dignus reputatur pena; irrogetur enim ubi in actuali feudi possessione extaret, quod nostro in themate haud supponitur: siquidem etsi dominus utilis sive ignorante, sive dissentiente domino directio alienare nequit, *cap. 1. de prohibita feudi alienat. per Lohrhar. Hotmanus lib. 1. feudorum de alienat. feudi tit. 13. & consil. 32. num. 16.* de Marinis *2. resol. cap. 84. num. 1. pag. 181.* cum feudum nonnisi a fidelitate denominationem desumat suam, *Hotom. de feudis disput. cap. 26. lit. C.* Cironius in paratit. *g. decretal. tit. de feudis*
4. 20. quare omnia illa, quae habent vim alienationis alienari a feudatario nequeunt, *l. final. Cod. de rebus alienis non alienandis, dicta Imperialem, & cap. ad contrario l. ea lege de cond. ob causam, l. si quis ita 135. §. ea leg. ff. de V. O. l. si fundum, ff. de fundo do cum quicquid lege inhibeatur, si fiat, pro infecto habetur, *l. nō dubium, ff. de leg. hinc Cic. 1. de finibus: quod semel iam missum est, coherceri, reprimique non potest, & in Pilonem: Præterita mutare non possumus, §. sanctissimus, novella 7. de non alien. reb. Eccles. Antonius Faber 4. Cod. tit. 28. def. 9. & num. 1. in allegat. Cujacius 4. Cod. tit. de rebus alien. non alien. lit. H. pag. 408. Donnellus 6. Cod. de fideicommod. ad leg. quoties nu. 2. & 4. Cod. de rebus alienis non alienandis ad l. sancimus 7. num. 7. Augustinus Barbosa in laudata leg. sancimus num. 3.* verumtamen isthæc in nostra facti specie deficiunt, cum aliud sit alienare, aliud cedere juri, quod habet rogatandi feudum, *Hothomanus consil. 32. num. 3. 4. 5. & sermo per totum;* enim verò primū est inhibitum, ut supralaudatis in iuribus demōstratū fuit; secus verò secundū, cum addicet à se jus, quod habet quod feudum nō est, ut ritè speculanti liquet: quemadmodum refutatio, quæ sit proximè successu alienatio non est, *l. cum pater, §. quindecim, ff. de legatis 3. Camerar. in cap. imperialem lit. O.* Hotmanus loco supralaudat, ac per consequens non est inhibita, *dicto cap. imperialem ex consil. diva Memoria;* igitur cum nulla directio irrogetur injuria domino; consequens fit, ut firma sit scilicet verò in feudi alienatione, ubi utpotè mendax respectu juramenti præstiti a feudo arcendus est; neū amplius ad feudi investituram admittendus est, Cicero pro C. Rab. posth. ibi: *Ubi quis semel pejeravit, ei credi postea etiam si per plures Deos iuret, non convenit.**
7. Jura autem à Capicio hic laudata, illicet textus in *l. quædam mulier, ff. de rei vindic. l. si sponsalibus, §. 1. ff. de jure dotium,* idque genus alio in themate extant, ut ritè speculanti liquet.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Cessio per Fiscum: numquid facienda sit heredi, qui succedit feudatario solventi Fisco, si simul ad hereditarium onerum contributionem astringebantur.

Cessio corporalibus in rebus: an idem ac traditio in iisdem operatur.

Jura cuncta cedens quis sua: quid cedere perhibetur.

Si actionis cessio super feudo infirma sit, in cujus ditione actiones restant.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. finitio, & solutio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. decisio, & probatio.

Num. 5. Thesis 3. prædefinitio.

A. num. 6. usque ad 10. ejusdem probatio.

Num. 10. & 11. Thesis 4. prædef. & probat.

Effionem per Fiscum haud esse faciendam heredi, qui succedit feudatario solventi Fisco, si una insimul ad hereditarium contributionem onerum astringebatur, ducunt Thor. compen. decis. tomo 1. §. cessio an sit facienda per Fiscum heredi, momorans sic per Reg. Cam. Summ. pluries prædefinitum fuisse, de Ponte consilio 82. die 22. Junij num. 220. vol. 1.

2. Probatur: debitori namque cessionem fieri haud par est; nonnisi ad liberandum, cum per cessionem, & æs alienum extinguatur, *l. per diversas 22. & sequen. Cod. mandat. Antonius Faber 4. Cod. tit. 29. de hered. vel actio. vend. def. 2. num. 1. in alleg. l. nominis 3. Cod. de hered. vel actio. vendit. idem Author 4. tit. 7. de obligat. & actio. def. 1. num. 13. in allegat. in nostro porro themate & feudatarius, & feudatarii hæres Fisci debitores esse supponuntur, igitur ipsis cessio minimè fieri fas est.*

3. Cessionē corporalibus in rebus idē, ac traditionem in iisdem producere effectum existimant Bartolus, & Doctores in l. penultima, ff. de servit. Salernit. decis. 35. num. 4. Olafcus decis. 51. num. 5. alique Author est de Marin. resol. juris lib. 2. cap. 238. num. 13.

4. Probatur: aliud enim est medium, quo corporalis, & aliud quo incorporalis refunditur res: in corporali namque mobili nonnisi vera, realisque repositur traditio, *l. traditionibus 29. ibi: traditionibus, & usucapionibus dominia rerum non nudis pactis transferuntur, Cod. de pactis, l. numquam 3. ibi: numquam nuda traditio transfert dominium, ff. de acquirendo rerum dominio, in corporali verò per traditionē fictam, quæ fit per illud, quod est substitutum à jure, loco corporalis traditionis, & acceptionis illicet vel inspectione oculorum, l. 1. ff. de acquirenda possess. aut per traditionem clavium, l. 7. Cod. de pactis; vel per constitutum, & præcarium, l. quod meo 18. l. qui bona fide 19. §. finali, ff. de acquirenda possess. cap. cum venisset de restit. spoliator, vel per lacerationem Schedule; vel per illius traditionem debitori, l. emptionem 1. Cod. de donat. vel per patientiam alterius, vel per*

M m m

re-

retentionem usus fructus, idque genus, ac per consequens per juris, & debiti cessionem, l. *emptonem*; Cod. de donat. alioqui in corporales res nunquam tradi possent, quod per absurdum foret, cum traditio sit rei, vel juris, vel possessionis de persona ad personam translatio, Virg. cedat *his proprium Regi*, Sueton. de claris gramm. ibi: *Vixit ad extremam senectam, sed in summa pauperie, & penè inopia, abditus modico gurgustio*, postquam *tusculana villa creditoribus cesserat, ut Auther est Bibaculus*.

5 Intra cuncta cedentem suam; nonnisi utiles; secus verò directas in cessionarium transferre suas, docet de Marinis *observat. ad decis. 290. num. 2.*

6 Probatur: actiones namque directæ personales sunt, l. *si ff. de obligat. & actio. l. 18. §. ult. l. 17. §. 1. ff. commod. l. 2. ff. de negotiis gestis, §. 4. insit. de pan. tem. leg. l. 3. ff. ad exhib. l. actionū 25. ff. de obl. & act. l. 3. ff. proficuo, l. ult. ad finē, ff. de contrahend. empt. Balduin. insit. de actio. pag. 619. Hotmannus ibidem col. 1. lit. A. & B. pag. 781. & insit. tit. de obligat. quasi ex contrah. lit. D. & E. pag. 687. ac per consequens de persona actū extantē, ad aliam transire impossibile esse, cum accidens non possit esse sine subiecto, & substantia, l. 4. in fine, ff. de actionibus empti, Stephanus Bodeo de iustit. & iure in primordio, quare extinguntur extinctio subiecto, Gellius lib. 10. Balduinus insit. lib. 1. de iure naturali gentium, & civili, pag. 31. utiles verò actiones de cedente ad cessionarium transilire queunt, cum accidentia extrinseca adesse, & abesse possint præter subiecti corruptionem, l. falsa, ff. de condit. & demonstrat. l. pacta conventa, ff. de contrahend. emptio. pro voluntariis, ff. de compens. in rebus dotat. factis, Coraf. lib. 3. miscell. cap. 10. num. 10. alioqui cedens nil cederet, quod per absurdum esset, quod cunctis in statuicionibus est effugiendum, l. ita si 39. in fine, ff. de oper. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libert. cap. in genesi de elect. Terent. in Adel. 3. 2. 2. ibi: *est Hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda*.*

7 Universā jura cedentem sua, distaxat simplicia, seu quæ actu sunt; secus verò conditionalia cedere reor 2. ff. Baldi, aliorumque Regens de Marinis, *observ. ad decis. 57. num. 6.* Auther est.

8 Probatur: ne obligationem, ne contrahum ultra contrahentis mentem effectum, ullum producere posse explorati juris esse, l. non omnis, ff. certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testamento delentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connan. commentar. juris civilis lib. 7. cap. 1. num. 13. cum ex partium conventionem legem accipiant, l. 1. §. si conveniat, ff. de depositis, l. contra, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. libert. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus 85. de regulis juris

lib. 6: quare jure merito pacta, & promissa servanda sunt, juxta pacificentium mentem, sic Cicero 3. de officiis; ibi: *Pacta semper, & promissa servanda sunt; qua nec vi, nec dolo malefacta sunt: illi servanda non sunt, quæ non sunt iis ipsis utilis, quibus promiseris*, & 1. de officiis; ibi: *Illis promissis standum non est, quæ coactus quis metu, aut deceptus dolo promiserit*, nam à contrahentium velle dependet, ac per consequens suum assequuntur effectum nostro porro themate cedentis intentio est cunctis juribus cedere suis simpliciter; seu prout actu extant; secus futura conditionalia, quæ extrā concedentis mentem sunt, argu. l. *si hulas, §. frumenta, ff. de contrah. empt. l. 1. §. ita ut si interdum à contr. sens. Cod. de jure emphyteut. l. ex cōdūctis, §. si vis de locat. l. 2. in princ. ff. de hared. vel action. vendit. Faber 4. Cod. tit. 42. de locato. defin. 2. per totum, Gravet. conf. 294. Boer. quæst. 228. igitur, &c.*

9 Univerla jura præsentia cedentem suam illa dumtaxat amplecti, quæ ipsi haud ignorata sunt; ac per consequens secus illa, quæ ex nova, ac inopinata causa post cessionem factam, menti succurrunt, docet de Marinis *ad observat. Reg. Revert. §. 53. num. 4.*

10 Eodem profus medio isthæc probatur. Thesis quo supralaudatæ theses comprobantur fuere, cum contractus, pacta extrā contrahentis mentem nullum producant effectum, cum legem ex partium conventionem recipiant, l. 1. §. si conveniat, ff. de depositis, l. contra, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. lib. l. 1. Cod. commodati, c. contractus 85. de regulis juris lib. 6. verum enim verò circa ea, quæ ex nova dimanant causa, ac quæ inopinata ducuntur, extrā contrahentis mentem supponuntur, l. cum quis 38. l. si cum Cornelius 82. de solut. l. 1. 2. in princ. ff. de hared. vel action. vendit. arg. l. si quis domum 9. §. 1. ff. de locat. arg. l. si venditio 6. §. 1. in fine, ff. de serv. export. l. si sterilis 31. §. si tibi, ff. de a. empt. Anton. Faber. loco supralaudato, & definit. 30. igitur, &c.

11 Si actionis cessio super feudo infirma sit, tunc penes creditore actiones restare ducunt, de Franchis *decis. 540. n. 6.* Giurba *decis. 63. num. 4.* Castill. lib. 1. contraver. cap. 69. nu. 27. Ioseph de Rosa *consult. 19. num. 7.*

12 Probatur: ex l. si quis vi, §. differentia, ff. de acquirenda possessione, l. nec utilem, ff. ex quibus causis majores, l. cum quis, §. debitorem, ff. de solut. nam non entis nulla sunt attributa, ac per consequens nullum producat effectum, l. 2. ff. de usufructu, l. seise, ff. de tutor. & curator. l. etus, ff. de rebus credit. l. etus qui in Provincia, vers. quoniam, ff. si certum petatur, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudicata, l. 2. ff. de usufructu, l. Pomponius, §. finali, ff. de acquirenda possessione, l. si servum, §. finali, ff. de actionibus empti, l. nec nullum, §. si quis absentis, ff. de petitione hared. l. 1. ff. de hared. vendita, cap. bona de electione, cap. dissolvendum de dispensation. impenberum, quod

quod enim nullum est; nullum producit effectum, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudicata, l. non putavit, §. non quavis, ff. de bonor. poss. contra tabulas, l. 2. ff. de auctor. tutorum, l. si aut nulla, Cod. de leg. hered. l. non dubium, C.

de legibus, l. finali, Cod. de sententiis expressis præciand. cap. illud de iure patronatus, cessio porro isthæc infirma supponitur: igitur nullius momenti: quare res ita se habet, perinde ac si ab initio nil actum fuisset.

DECISIO CLVII.

IN Causa Illustrissimi Principis Bisiniani, cum Ill. Duce Neritoni facta conclusionione in dicta causa, in qua d. Princeps erat reus conventus: fuit pro eius parte petitum primum beneficium, & sic concessum; ob quod conclusio rescissa est, & termino beneficii elapso pro parte Domini Principis petitur repulsa testium examinatorum in primo termino, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Repulsa facta conclusionione; tametsi per primum beneficium rescissa: numquid ad pinguius probandum concedenda sit.

S U M M Æ.

A. num. 1. usque ad 4. Thesis 1. decisio, & probatio.

A. num. 4. usque ad finem, Thesis 2. prædefinitio, eiusdemque probatio.

Non fore permittendam duco, est Antonii Capicii edocentis sic per S. C. sancitum fuisse, inspicit Petram, hic, & Muscatellum in praxi S. C. lib. 1. par. 6. glossa moventum num. 3. aliove apud Thorum compend. decis. tomo 1. §. repulsa an concedi debeat facta conclusionione licet rescissa, dummodò rogatio isthæc procul à iusta causa, & calumniosè facta foret; quod ritè arguendum est si testium repulsam per primum petens beneficium, in primo termino sufficientèr probaverit, ac testes exploserit.

2 Probator: repulsa namque isthæc per primum rogitata beneficium, ad pinguius probandum, non conclusionis proflus infirmitatem supponit, dumtaxat verò ut ad feracius commonstrandum per primum beneficium terminus concedatur; neò novum in iure est

aliquid sub uno firmum esse sensu; infirmum verò sub alio utpotè liquet in testamentariis paternis condendis tabulis, in quibus pater suum præteriendo filium, extraneu instituyendo heredem, tunc et si testamentum sit quoad institutionem infirmum, *auth. ex causâ, Cod. de lib. præteritis*, cum contrà pietatis officium ageret, quæ inter parentes, & liberos sacrosancta esse debet: quandoquidem pietatis officium iniquè violaret, l. 2. l. §. ff. de in officio testam. l. 6. Cod. eodem, §. 2. *instit. eodem* q. Hotmanus consilio 9. num. 11. l. 1. & l. filio 17. ff. de in iust. rupt. l. si filius 7. ff. de lib. & postb. l. inter 30. de heredit. qua ab intest. Novell. Justiniani consilii. 115, verumtamen quoad legata, fidei commissaria, idque genus est firmum, §. siue igitur, *auth. ut cum de appellat. cognosc. col. 8. c. relatum* 1. de testam. sic à pari firma ducitur, quoad testium repulsam conclusio; infirmum verò quoad & ulterius probandum, idque non nisi beneficii ratione, quæ hoc in themate inspicienda est.

In alia causa vertente inter magnificum Ioannem Baptistâ Cicinellum, & Universitatem Machiæ conventam; erat iam facta conclusio: pro parte Universitatis fuit petitum beneficium, in quo utraque pars examinavit: & fortè melius, & plus examinavit Ioannes Baptista actor. Magnifica Universitas petit repulsam contrà testes actoris etiam in primo termino examinatos; adversarij opponit de iuribus in hac decisione allegatis, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

Secunda Facti Species.

Repulsa ex causa adversus testes examinatos ante, & post conclusionem, propter beneficium ad pinguius probandum: an concedenda sit.

4 Concedendam fore censet Capycius hic §.

in fine litteris mandas sic per S. C. sancitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium cessit repulsam Universitati etiam ad testes actoris examinatos in primo termino ob causam quia Universitas possit dicere, quod ante conclusionem non petierat repulsam: ex quo stabat sub spe, quod testes sui eam revelarent contrà proba-*

ziones adversarii: nec quod adversarius accus-
mularit ex primis testibus alios testes, aut fu-
da quadam conjunctio probationum, ita quod
primi testes, qui soli forte non nocebunt uni-
versitati, nec cum aliis nocituri sunt; & sic
non mirandum si ita contrarium fuit decisum,
Ursillus decis. 268. alique Thorus compend.
decis. tomo 1. §. repulsa an sit concedenda ex
causa contra testes examinatos.

5 Probatur: in isthac namque facti specie,
iusta testium petendi repulsam supponitur
causa, illicet si testium repulsam reposcens
Universitas foret, ediffensens, quod in priori
termino testium repulsa per suum minimè
petita fuit procuratorem; enimverò Univer-
sitas, Civitas, Respublica hisce similia privi-
legiatorum fruuntur privilegiis, adeoque de
ipsis summa habenda erit ratio, hinc Cicero
in somno Scipionis: *omnibus qui Patriam
conservaverint, adiuvantur, quærent certus
est in Cælo, & definitus locus, ubi Beati ævo
semper æterno fruuntur*; quare Capiciana isthac
6 secunda facti species non opponitur primæ;
nam prior illa iustam petendi testium repul-
sam nequaquam supponit causam; secus verò
secunda, cæu ex Capiciana arguitur verbis,

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI repulsa in primæ minus petita fuerit in-
stantia: numquid in appellationis causa fieri
possit.

Repulsa in prima haud rogata instantia:
an in appellationis causa facta publicatione
de ipsa quiritari fas est.

In testium repulse termino: utrum audi-
tia committi possit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio,

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio,

Num. 5. & 6. Thesis 3. finitio, & probatio,

1 **S**I repulsa in prima minus petita fuerit
instantia, in appellationis causa fieri
posse reor 1. est Reg. Revert. decis. 262,
aliorumque.

2 Probatur: appellationis namque Index
nonnisi novus vocitatur, ac per consequens
causæ notio ac novum examen fit, l. 1. & 10.
titulo, Cod. quorum appellationes, arg. cap.
2. de consuetud. Donellus lib. 2. 4. comment. cap.
4. Maranta in praxi 6. par. nu. 6. Petrus Gre-
gorius 3. part. syntagm. lib. 50. c. 2. igitur no-
vum efformandum erit iudicium, igitur no-
va causæ defensio, adeoque testium repulsa;
præsertimve nostro in themate; cum in prima
minus petita fuerit testium repulsa instantiæ
aliqui indefensus mansitaret, quod per ab-
surdum foret; naturali etenim observaretur
juri, Caramuel in theol. mor. quæst. 3. casu 37.

pag. 124. Cironius in paratit. §. decretal. tit.
28. de appellat. l. 1. §. ita cum edito, ff. de sent.
appellat. l. de unoquoque, ff. de iudiciis, l. 3. C.
de fidei. l. sedet, §. quærit, ff. quod metus caus. l.
furem no. Turnum, ff. de fidei. cap. olim 1. de
restitu. spoliat. & cap. si verò alicuius de sentent.
excom. m. cap. cum dilecto de sentent. excom. lib.
6. l. 1. Cod. quando licet se §. 1. iud. vindic. l. si
quis percussorem, ff. ad leg. Corn. de fidei. l. sci-
entiam, §. qui cum aliter, ff. ad leg. Aquil. cap. 2.
de sent. & re iudic. in fin. inclement. Cujacius
in cap. cum inter §. 5. de exceptionib. cum ap-
pellatio de sui natura suborta sit, nonnisi ut
Iudicis defectum suppleat, Antonius Faber 1.
Cod. tit. 2. de Sacrosanctis Ecclesiis def. 12. Grä-
naniæto 2. decretal. de appellat. tit. 28. in cap.
ut debitis honor §. 9. nu. 19. & 20. cum sit in-
troduta ad innocentem præsidium, Cironius
de appellat. recusat. & relat. tit. 28. adeoque
est invocatio auxilii superioris Iudicis, Hot-
manus verb. juris verbo appellatio, pag.
531. & per consequens nova iudicii discussio,
idem Author verbor. juris verbo appellare
pag. 52. inde est quod est exceptionis species,
quod impossibile est ut fiat ab inferiore in
cujus ditione nō est superioris legem perime-
re, l. formam, Cod. de officio Præfati Prætoris,
cap. cum inferior de major. obed. Clem. ne Ro-
mani de electione, l. 1. §. si quis in appellatione,
ff. de appellation. cap. si duobus, cap. sollicitudi-
nem, de appellat. cap. placuit, cap. anteriorum
28. 2. qu. 6. Inst. novell. 23. l. 4. ff. de arbit. cap. si
quis à modo 81. dist. d. l. 1. §. si quis in appellat.
cap. 2. de consuetud. in 6. cap. patet, cap. nemo,
cap. cuncta 9. quæst. 3. l. 1. §. à quibus app. non
licet, cap. 3. §. 1. cap. à collatione 11. de appell.
in 6. cap. scitoze 6. quæst. 3. cap. singulas il 2. c.
nullus primas, cap. conqueustus 9. quæst. 3. cap.
pastoralis, de offic. ordinat. cap. dilectus, cap.
cum causam, cap. sollicitudinem, de appellat.
cap. per tuas, de sentent. excom. cap. 1. c. Ro-
mana, de foro competent. lib. 6. cap. 1. de offic.
delegat. Solorzanus tomo 2. de iur. ind. lib. 3. c.
9. num. 21. Petrus Gregorius in cap. conque-
rente 11. num. 22. de offic. ordin. Trid. sess. 22.
de reform. cap. 7. Barbosa in collect. ad tex. in
d. cap. 2. de consuetud. & ad Trid. in d. cap. 1. n.
1. & de potestat. Episcop. 3. par. allegat. 14. nu.
46. & de Canonici cap. 36. num. 6. verum.
3 enimverò minimè supplere perhibetur si re-
pulsam hanc non admitteret, ut speculanti
patet: quandoquidem suo in munere defice-
ret, aliquam commonstrando passionem, quod
per absurdum foret, Cicero 2. de oratore:
Pura iudicare homines, aut amore, aut cu-
piditate, aut iracundia, aut dolore, aut latia-
tia, aut spe, aut timore, aut errore; aut ali-
qua permotione mentis; quam veritate; aut
præscriptio, aut juris norma aliquant judi-
cii formulas, aut legibus.

4 Repulsa in primæ instantia haud rogata,
in appellationis causa facta publicatione
de ipsa quiritari posse reor 2. quod suum ven-
dicat locum, seu pars instantiam producit
qua-

quatenus sit expedita illos uti falsarios probare, est Afflicti decisi. 266. referentis sic per S.C. prædefinitum fuisse, de Marinis Author est *observat. ad decisi. Revert. 393. num. 4.* seu iustitiam hæc non producit; dumtaxat verò testium repulsam.

- 5 Eodem prorsus modo, quo facti species in primo commonstrata fuit capite probatur: nam *Tò per adversarium instare testes, utpote falsarios se velle repulsare*, id minimè necessum ducitur, cum pro superfluo reputatur, *l. 1. §. quibus, Cod. de novo Cod. l. fin. C. qui admittit. ad bon. possess. & in præmio decretal. ibi: refectis superfluis, Clement. exvi. §. quamvis,*

l. hæc stipulatio, §. divi, ff. ut legator. nomine caveatur, l. non cogendum, ff. de procuratori- bus; quandoquidem in testium examinis visione, id per consequentiam dignosci necessum est.

- 6 In testium repulsæ termino audientiæ, juxta ritum M.C.V. 146. committi nequire reor 3. est Afflicti in *consist. in pecuniariis num. 70.* Roviti in *prag. 11. num. 19. de ordine Judicis Sæfelic. in prax. Judic. sect. 57. num. 11.* de Marinis *observat. ad decisi. Revert. 393. num. 1.* quæ in viridi extant observantia procul à recta: ratione minime ab hisce recedere fas est uti extant ritus M.C.V. qui uti jura servandi sūt.

DECISIO CLVIII.

IN Causa Magnificorum Nicolai Antonii Caraccioli, & Fratrum filiorum quondam Galeatii Caraccioli. Primo dubitatum est quanta debeat esse legitima dicti Lelii? & an in eius computatione filiarum faminarum prædictarum faciant partem, stante consuetudine Neapolitana, quod stantibus masculis femina non succedunt, sed debeant dotari, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Legitima à Patre secundo genito institutionis hæredis titulo relicta; aliis verò filiis hæredibus simpliciter institutis quanta esse debeat.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 2. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædef. & probatio.

Num. 7. & 8. quanta debet esse vita, & militia refundenda à primogenito fratribus prudentis Judicis arbitrio redigendum est, ejusdemque probatio.

Num. 9. Thesis 4. decisio, & probatio.

- 1 **T**amet si prisca inspecta tempestate liberorum legitima quarta erat pars, *§. ult. in fine. de inoffic. testam. l. Papinianus, §. quoniam cum suis §§. ff. de inoffic. testam. l. cum quæretur 6. l. parentibus 8. Cod. eodem, §. tam autem natu-*

rales liberi, in fine. eodem, Cujacius in lib. 2. respons. Pap. ad l. 32. famul. erciscund. lit. C. pag. 799. Fachineus 4. controverf. cap. 28. Gonzalez 3. decretal. tit. 26. de testamen. in cap. Raynuntius 16. num. 17. Donellus 19. comment. iur. civil. cap. 4. vers. de hac portione legitima, Hotmanus, Balduinus, Vvitejus, Pichardus, cæterique Institutori in d. §. tam autem naturales liberi 2. in fine. de inoffic. testam. verumtamen hodie est tertia bonorum pars si filii sint quatuor; vel minus, auth. de triente, §. 1. auth. novissime, Cod. de inoffic. Novell. de imens. donat. in princ. consule supralau. auth. in locis præcitatis, & Jacobum Cujacium in expositione novellæ 18. non procul à principio, ac Antonium Fabrum de err. pragma. dec. 11. error. 9. secus si supra quatuor forent: quandoquid tunc esset medietas illius, quam quis ab intestato peteret, quod sibi vindicet locum, sive legitima ex testamento, sive ab intestato debeatur; jura, authoresque præcitati: enim verò utrobique par urget ratio.

Quoad secundum dubium erat, an Domina Eleonora, &c. Hæc Antonius Capic.

Secunda Facti Species.

IN prædefinienda legitima masculis danda: utrum de dotibus filiabus datis aliqua habenda sit ratio, extante consuetudine stantibus masculis femina non succedunt.

- 2 De dotibus filiabus datis quoad legitime computationem inter masculos faciendam, nullam de dotibus habendam fore rationem; ac per consequens deductis dotibus, fororibus datis; quod in paterno, maternoque patri-
mo

nio restat, ære remoto alieno, *l. Papinianus, §. quarto, ff. de inoffic. testam. l. cum quæritur, C. eodem, Fachineus 4. controverf. cap. 34. lit. D. & 7. earundem, cap. 47. lit. C. vers. quintum, quia legitima debetur, juxta masculorum numerum dividendum esse; quare thesim hæc in juris puncto quemlibet ritè tutari posset, censo, est contra Capicium hic, num. 7. describentem secus per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: & super utroque puncto S.C. ita vocat hoc modo 23. Maii 1520. visis dictis duobus*

bus punctis, & scripturis cum eisdem exhibitis; quoad primum videtur dictis magnificis dominis de Sacra Consilio, quod legitima debita prefato Reverendo Abbati Caracciolo, & sibi relicta per quondam magnificum Galeatii Caracciolum, Patrem communem eorumdem in eius testamento sit, & esse debeat decima sexta pars honorum hereditatis dicti quondam magnifici Galeatii: in cuius hereditatis computatione, & dicta legitima deductione habeatur ratio de dotibus datis tribus sororibus eorumdem fratrum, filiabus dicti quondam magnifici Galeatii in vita ipsius, Franchum decis. 549. Annam in singulari 214. Gabrielem lib. 6. de legitima conclus. 2. Crassum de success. ab intestato, §. legitima, quæst. 7. num. 4. Fabium de Anna in consilio 25. num. 42. Minad. in consil. in aliquibus in 7. notabili, num. 11. Molfesum in comam. ad consuetud. Neapol. par. 4. quæst. 17. num. 2. ubi nu. 3. aliam refert decisionem novissimam S.C. & quæst. 17. nu. 31. de Marinis resol. juris lib. 1. cap. 252. num. 3. 4. & 5. 10. 11. & 12. aliove Thorus Authoꝝ est compend. decis. tomo 1. §. legitima relicta a Patre secundo genito aliis filiis hereditibus insituitis.

- 3 Probatur: ex l. si defunctus, l. 2. §. si duo de collat. bonor. l. si servo legato, §. si testator, ff. de legatis 1. l. fideicommissa, §. inter dum, ff. de legatis 3. dotēs namque seu a parentibus, seu

à fratribus, vel id genus sororibus datæ in fratribus utile, vel detrimentum verti debent cum communi ex patrimonio sint deductæ, ac per consequens legitima fratribus tribuenda juxta patrimonii vires de eo, quod remansit designanda, prædefiniendaque est, l. cum quaritur, Cod. de inoffic. testam. d. l. Papinian. §. quarta, ff. eodem, argum. Lirritum, Cod. ad legem falcid. l. in ratione, §. quod vulgo, ff. eod. enim verò legitima est pars hereditatis, id autem de trient. & semisse, Fachineus 4. controver. cap. 65. à lit. B. usque ad E. & 6. earundem cap. 56. per totum, consule Donellum lib. 19. de iure civili, cap. 4. versum cum confitimus, pag. 277. quare esse primo genitum, vel secundo genitum in legitima tantummodò; alios verò in tota hereditate hæredes institutos id merè materialiter ad nostram facti speciem, se habere autumo, ut speculati liquet, igit. &c.

- 4 Probatur 2. legitima nonnisi de eo, quod est in patrimonio deducenda erit, cum patrimonium deducto ære alieno intelligatur, l. sub signatum, §. bona, ff. de verbor. signif. Donellus de iure civili lib. 8. cap. 25. sub num. 50. ac per consequens de eo, quod actu est, secus verò de illo, quod fuit: dotēs porrò sororibus idque genus datæ non fuit amplius in patrimonio, aut fuisse: igitur nil mirum si legitima utpote onus, nonnisi ex patrimonio actu extante designanda erit.

Et cum inter eosdem fratres esset differentia de vita, & militia, &c. Hæc Antonius Capicius.

Tertia facti species.

Vita, militiaque: num per primogenitum cæteris linquenda sit fratribus; quantavæ designanda sit.

- 5 Esse relinquendam censo, esse Antonii Capicii hæc, num. 8. referentis sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: S. C. declaravit præfatū Nicolaum Antonium primogenitum teneri ad solvendam dictam vitam, & militiam Marcello Fabio, & Lucio suis fratribus pro vita, & militia quolibet anno.

- 6 Probatur: filii namque, nonnisi ex patrimonio alendi sunt, d. l. scimus, §. repletionem, C. de inoffic. testam. l. cum quaritur, Cod. eod. d. l. Papinianus, §. quarta, ff. eodem, &c. ad quod parentes naturali inspecto identidem, jure adstringantur, l. si quis à liberis, ff. de liberis agnoscend. l. ius naturale, ff. de iusticia, & jure, l. iura, §. taceat, C. de rei uxor. action. l. ult. Cod. de lib. agnosc. cap. cum haberet de eo, qui cog. consug. uxor. sue, l. 2. C. de alendis liber. à parent. l. penult. Cod. de patr. potest. hinc Cicero 3. act. in Verrem: nihil nobis natura iuncundius, nihil charius esse voluit, nihil dignius in quo omnis nostra diligentia indulgentiaque consumatur; quare dum habemus parvos liberos, & interin est, quam longa nostrum, cuiusque vita futura sit, consulere viri; ac

prospicere debemus; ut illorum solitudo, & pueritia, quam firmissimo presidio munita sit, quod profecto onus extincto patre, nonnisi ad patrimonii successorem transit, ac per consequens ad primogenitum, cum omnia jura activè, passivè ad hæredes transiunt, l. cum hæredes, ff. de acquirenda heredit. l. hæres in omne, ff. de acquirenda heredit. l. hereditas 28. ff. de regul. juris, l. aristo, ff. de regulis juris, quandoquidem hereditas cum onere, traicere supponatur suo, nam omnes actiones activæ, passivæque ad heredem transeunt, l. hæres in omne, ff. de acquirenda heredit. l. hereditas, ff. de regulis iuris, Donellus de iure civili lib. 14. cap. 25. nu. 50. pag. 309. Ofsualdus ad Donell. lib. 8. cap. 25. in princip.

- 7 Quanta autem esse debeat vita, & militia per primogenitum fratribus danda: tametsi Capicius hæc, num. 8. describit per S. C. prædefinitum fuisse quintam partem medietatis fructuum, & reddituum; ibi: quintam partē medietatis fructuum, & reddituum Terræ Vici, & medietatis Lacus de Barano, & hoc in anno 1521. 27. Aprilis; verumtamen melius prudentis Iudicis arbitrio id redigendum esse existimo.

- 8 Probatur: in militia, vitæque designanda; & fratrum numerus, eorumdemque qualitas, ac patrimonium introspectienda sunt, quibus ritè

ritè inspectis, Judex prudenter decernit, *l. quos nos, §. verbum vivere, ff. de verbor. signif. arg. text. in l. 1. de tutelis*, Capycius Latro decif. 176. num. 40. cum sequ. *Surd. de aliment. rit. 2. quæf. 2. num. 9. Merlin. controverf. lib. 1. cap. 10. de Ponte confil. 79. num. 1. vol. 1. Napolitanus in confuetud. eff. testator. num. 3. DD. in cap. licet de voto, & in cap. Imperialem, §. praterè de probib. feud. alien. per Feder. Cardinalis Alexander in cap. per venerabilem, qui filii sint legitimi, in §. quod autem, Affilius in d. cap. Imperialem, §. praterè & in quamplurimis suis decif. 43. 152. 138. de Franchis decif. 20. & 61. hinc Cicero 6. in Verrem. est boni iudicis, inquit parvis ex rebus conjecturam facere uniuscujusque, & cupiditatis, &*

incontinentia, neù in determinatis, indifferētibz, variisve ulla refundenda sic regulaz alioqui ex antecedenti indifferenti illatio determinata feceretur; quod philosophicis palestris dissonum est, nam antecedens utpotè causa se habet, ex qua effectus putà illatio dimanat; inde est, quod determinata causa, determinatum prodit effectum, *l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, quæ in testamento del. l. 2. ff. de servis ex export. l. ex factis, §. item quero, ff. de vulgar. & pupillar. substit. l. cum pater dulcissimus, ff. de legatis 2. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. cap. ea nescitur de sententia excommunicatio, secus verò indeterminata; igit. &c.*

Quod secundum punctum erat, an dominæ, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Quarta Facti Species.

FRater in legitima dumtaxat portione institutus: numquid pro virili portione forori ab intestato dedecenti una cum fratribus universaliter à patre hæredibus institutis succedere possit.

9 Una cum fratribus æquo succedere forori pede ab intestato plusquam manifestum fore existimo, est Antonii Capicii hæc litteris mandantis sic per S. C. incutim fuisse, ubi: Quo verò ad secundum punctum de successione quondam magnificæ Elionoræ communis didorum magnificorum fratrum, sorores, & filia dicti quondam magnifici Galeatii videtur de jure dicendum, quod dictus Reverendus Abbas admittatur ad successionem in hæreditate, & bonis ejusdem quondam magnificæ Elionoræ una cum fratribus præfatis suis dividendo dictam hæreditatem inter eos per partes æquales, ita quod dictus Reverendus Abbas habeat de ea integram quintam portionem; & ita ut præmittitur, videtur dictis magnificis dominis de consilio.

10 Probatur: frater namque hoc in themate nonnisi à patre dumtaxat in legitima; secus verò à sorore institutus esse supponitur; igitur utpotè non à sorore, explosus consequens fit, ut in ejus bonis succedendus sit, *l. ad intestati, & l. defunctis, Cod. de legit. hæred. l. lege 12. tabul. l. meminimus, Cod. eodem, l. 2. §. hæreditas, ff. de suis, & legitimis, auth. cessante, Cod. de legit. hæred. argum. l. lege obvenire, ff. de verbo signif. argum. l. 1. ff. de legit. tutoribus, institutione de legitim. agnator. success. per totum, novell. 22. 84. 118. §. quia verò hoc in auth. de consangu. frat. §. sin autem defuncto, auth. de hæred. ab intestat. argum. l. 2. ff. qui petant tuto. l. 2. ff. ad Testat. l. sciant, Cod. de legitimis hæredibus, consule Hothomanum, Balduinum, Vylceium, Borcolten, Stephanum Bodæum, idque genus instit. de legitim. agnator. success. firmè per totum, neù firma ducitur illatio isthæc: est explosus à patre, igitur identidem à*

sorore; neù in patris manu est filium remove suum, & à suis, ac à filiaz bonis; quandoquidem ab una persona diversis generis ad aliam infirmum ducitur argumentum; secus verò ubi eadem urget ratio, cum tunc eadè sit juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. Aquiliæ, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. Julianæ de adulteriis*.

Pro Decif. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI Pater sit Bannitus, vel Rebellis, cujus bona proscripita sunt: quantanam filiorum legitima esse debeat?

Pater sex habens filios, binos scilicet mafculos; quatuor verò fæminas, dote filiabus relicta, mafculos deinde universales hæredes instituens suos sub onere, ut perpetuò bona in sua afferventur familia: quid prædefiniendum si filii legitimam ipsi debitam alienare velint; quo pacto stabilienda sit: nãquid augmentum, quod ex fæminarum portione vigore statuti statibus mafculis, &c. deducitur filiorum portioni, legitimæque acquiritur, adeoque filiis, qua filii sunt? an vero hæreditati, seu bonis fideicommissio subiectis? ac per consequens filiis, qua hæredes sunt; adeoque augmentum illud alienare nequeunt utpotè fideicommissio subiectum.

Si secundo genitus sive Laicus, sive Clericus cujuscumque dignitatis foret, ac per consequens aliunde habet, in quo opulenter vivere possit: an ipsi vita, & militia danda sit?

Quidvè prædefiniendū si pater in causa fuit cur ipsi Ecclesiasticum acquiratur beneficiū,

Quidvè demū si secūdogenito legatum sit feudum; designatumque: utrum à fratre primogenito vitam, militiamque super aliis petere possit feudis, in quibus primogenitus successit.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis 1. decifio.

A' num. 2. usque ad 7. ejusdemque probatio.
 Num. 7. Thesis 2. finitio.
 A' num. 8. ejusdemque probatio, & objectiones, & solutiones.
 Usque ad 2. facti speciem.
 Num. 13. Thesis 3. prædefinitio.
 A' num. 14. usque ad finem, ejusdemque probationes.

- 1 **S**I Pater sit Bannitus, vel Rebells, cujus bona proscripta sunt, quantanam filiorum legitima esse debeat: reverà quicquid sit (prisca inspecta tempestate) hodie universa Banniti bona descendentibus, ascendentibus transverfalibusque suis acquiri in viridi esse observantia, edocet de Marinis *resol. juris*, cap. 35. num. 7. in fine.
- 2 Probatur: ex novissimo authenticorum jure, illicet textus in *auth. bona damnatorum*, Cod. de bonis proscriptis.
- 3 Sin autem rebells sit Pater, ac ipse cuncta confiscata sunt bona dissidium est apud Doctores, Author est de Marinis *resol. juris*, cap. 35. num. 7. verum hoc in themate melius prudentis Iudicis arbitrio redigendum fore: puto: nam quamplurimæ inspicienda sunt circumstantiæ, nempe filiorum numerus, patrimonium, criminis gravitas; ac absurda, quæ evenire possent.
- 5 Disparitatis ratio, quæ inter Bannitum, ac Rebelle est; quatenus Bannitus est reus, aut haud infidelis; siquidem adversus domini personam non immediatè procedit; at solùmmodò in Regno, & furatur, & grassatur contra domini vassallos; rebells verò est infidelis respectu proprii domini; siquidem stricte rebelles vocitantur à jureconsultis illos, qui in fide, qua Principi, aut Republicæ obligati existunt; non præstant, aut bellum redintegrant postquam victi semel, aut deditione in gratiam fuerint recepti, ex èp̃lo esto de Istraclitis in deserto adversus dominum, & Moïsen non obtemperantibus ducis præcepto, & de Darii, Bessi, & Nabazanis ducibus, qui & ab ipso fecerunt eumque obruncarunt Quintus
- 6 Curtius Author est *lib. 5. idque genus*; igitur utpotè gravius crimen, graviorem solvere, penam debere par est, cum pena, & culpa suos tenere debeant Authores, *l. sancimus, C. de penis, l. quævisit de his, quæ sunt à majori parte capituli, cap. Romana in fine de sententia excommunicationis lib. 6. l. absentem, ff. eodem titulo*: tamen ambo procul à pena necari possunt ab omnibus, *auth. item quæcumque, Cod. de Episcopis, & Clericis*.
- 7 Pater sex habet filios, binos videlicet masculos; quatuor verò feminas, dote filiabus relicta, masculos dein universales hæredes instituens suos sub onere, ut perpetuò bona in sua afferrentur familiæ: quid prædefinendum si filii legitimam ipsi debitam alienare velint; quo pacto stabilienda sit: numquid augmentum quod ex feminarum portione vigore statuti stantibus masculis, &c. deducitur si-

liorū portioni, legitimæque acquiritur; adeoque filii, quā filii sunt? an verò hæreditati, sed bonis fideicommissi subiectis, ac per consequens filiis, quæ hæredes sunt, idèdque augmentum illud alienare nequeunt, utpotè fideicommissi subiectum? & reverà augmentum acquiri hæreditati, ac per consequens bonis fideicommissi subiectis, adeoque filiis, quæ hæredes sunt; secus verò filiorum legitimæ independenter à bonis fideicommissi subiectis, ac per consequens haud filiis, quā filii sunt; at quā hæredes, inde est, quod augmentum istud, cū legitimæ non acquisitum inalienabile est, Authores extant Alexander, alii, quæ contra Curtium Juniores, & de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 25. 2. à num. 4. usque ad 10. aliosque*.

- 8 Probatur: dotes namque filiabus à Patre, datæ, corpus ab hæreditate sejunctum, remotumque parturiunt, ac per consequens inter hæreditaria amplius haud annumerantur bona, *l. 3. §. ergo, ff. de min. Donellus in comment. de jure civili, lib. 9. sub nu. 30. pag. 413. quandoquidem et si filius mulieris: verum tamen est in viri bonis, l. quamvis 75 §. de jure dotium, l. dote 9. Cod. de rei vindic. Faber 4. Cod. tit. 22. de non numer. pecunia, def. 6. num. 1. in allega. neū legitimæ filiis debita ex alio refundenda sit capite; quam ex patrimonio, l. scimus, §. repletionem, l. cum quaritur, Cod. de inofficio testam. l. irritum, Cod. ad leg. falcid. l. in ratione, §. quod virgo, ff. eodem, l. Papinianus, §. quarta, ff. de inofficio testam. Fachineus 4. controvers. cap. 23. vers. fundamentum est, quia hæc bona, & 7. earundem, vers. quia legitima liberis debetur, patrimonium porrò fideicommissi subiectum esse supponitur; igitur juxta patrimonii vires, ac filiorum numerum illæ decernenda, designandaque est legitima, *auth. de trinit. & semissi §. 1. Donellus lib. 19. de jure civili, vers. de hac portione legitima*, supra laudatus Fachineus 4. controvers. cap. 28. neū stricte loquendo (uti adversarii somniarunt) augmentum hoc legitimæ fieri, sed hæreditati; quandoquidem augmentum se habet, ut accessorium ad suum principale, quod est hæditas, secus verò legitimæ, ac per consequens ei cedit, ejusdemque sectatur naturam, *l. et si, Cod. de jure dotium, regula accessori um de regulis juris*.*
- 9 Dices 1. ubi aliterius contemplatione exploditur, toties portio, quam persona explosa habitura esset; in eum transire debet, in ejus contemplatione exclusæ est, *l. si defunctus, l. 2. §. si duo de collat. bonorum*: verum, enim verò quicquid à feminis removeretur, id nonnisi in masculorum utile verti debere explorati juris esse, *l. si servo legato, §. si testator, ff. de legatis 1. l. fideicommissa, §. inter dum, ff. de legatis 3. igitur, &c.*
- 10 Distinguenda erit major si simpliciter explosus esse prædicatur, neū testator voluit adversatur; ac per consequens suo in genere portionem ipsiusmodi acquiri; tunc hoc sub

sensu vera est major, sin autem secus, utpote foret nostro in themate infirma est: eodem pacto distinguenda est minor; nisi testatoris velle obverfetur, Andreas Alciatus in *l. si filius ejus, vers. test. num. 5. ff. de liberis, & posthumiis*, Cujacius in *ff. de legatis 1. ad leg. 1. & 116. lit. B, como 2*, juxta textum in *l. proponebatur, l. Titia 1. §. ultimo, ff. de legatis, l. cum virum, Cod. de fideicommiss. hered. l. quisquis, ff. de legat. 3. idem Author in *consult. consult. 37. lit. D. como 1. pag. 393. l. licet, ff. de legatis 1. cum pater, §. ab instituto, ff. de legatis 2. idem ibidem consultat. 15. lit. D.* atque adeo in mafculorum utile suo in genere vertatur, uti est in nostra fadi specie, cum onere nempe fideicommissi, vera est minor; alio pacto falsa una cum ejus illatione.*

11 Dices 2. tamen si fœminas suas habere dotes supponuntur, quandoquidem fœminarum patrimonium duo est, quam à quolibet repetere potest, cap. ex literis de pignor. Concil. Lateranense §. 3. in appendit. tit. qui filii, cap. 2. & parte §. cap. 46. cap. donatio de donat. inter vir. & uxor. verumtamen in patrimonii divisione, ejusdemque contemplatione venire perhibentur, non sibi acquirentes, at ipsorum fratribus, in quorum beneficium augmentum, ipsarumque portiones ipsis deberentur; igitur augmentum acquiritur fratrurn legitimæ procul ab ullo fideicommissi onere.

12 Gratis id assumis, atqui non probas: nam, dotibus acceptis filii mulieres, de ipsis nulla habenda erit ratio; ac per consequens ab istiusmodi patrimonio explosæ sunt, enimverò parentem dedisse, ad quod refundendum jura necessitant, etiam si filia dives sit, *l. ult. Cod. de dotis promiss. argum. textus in §. optime, in auth. de non eligendo, argum. legis si à liberis, ff. de liberis agnoscend. ne augmentum fieri dici potest patris finis, dotes suis constituendo filiabus, ut quicquid in familia restet, fideicommissio subdatur, exceptis legitimis, quæ filiis debentur ex puro patrimonio remanso, ab quo filiarum contemplatione, quod ritè efficiendum est, *l. Papi-nianus, §. quoniam, ff. de inoff. l. scimus, Cod. eodem, l. omni modo, l. quæ nuper. Cod. eodem, l. si totas, Cod. de inoffic. donat. l. si quis 33. Cod. de inoff. cap. si pater, ff. de testam. in 6. cap. cum naturalæ, l. dist. l. cum ratio, ff. de bonis damnat. l. scripto, §. ult. ff. unde liberi, l. nam est 15. ff. de inoffic. l. fin. ff. quor. bonor. auth. de hered. & falcid. §. primum igitur, argum. l. 1. ff. de iustit. & iur. Offic. alius lib. 19. Donelli, cap. 4. littera T. Cujacius in novella 18. Vulteius in §. penult. instit. de inoffic. Richardus in rubrica de heredit. qua ab intestat. nu. 61. Petrus Gregorius lib. 44. synagmatum, cap. 4. Sarmiento lib. 2. select. cap. 14. Faber de error. pragmat. decade 14. error. 5. & decade 74. errore 7. cum testatoris velle si iuribus obnoxium non sit, ceu lex servandum est, juxta dictèrium illud: disponat testator, & sit lex, cap. indicante de testam. uti nostro in themate minime opponitur.**

13 Ex quo haud obscure liquet augmentum istiusmodi, ne ex statuti robore, ne ex jure accrescendi venit, cum reverà nihil sit, at totum suo in genere in hereditate remansit, in eandemque transit.

14 Si secundogenitus sive Laicus, sive Clericus cujusque dignitatis foret, ac per consequens aliunde habet, ex quo opulenter vivere possit: an ipsi vita, & militia danda sit, quidve prædefinendum si pater in causâ, cui ipsi Ecclesiasticum acquiritur beneficium, quidve demum si secundogenito legatum sit feudum, designatuusque: utrum à fratre primogenito vitam, militiamque super aliis rogitare possit feudis, in quibus primogenitus successit; & reverà tamen si secundogenitus, sive Laicus, sive Clericus cujusque dignitatis sit, ac per consequens aliunde habet, ex quo vivere potest, verumtamen vitam, militiamque ipsi per primogenitum identidè dandam fore arbitror primo, est de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 45. num. 4. aliorumque.*

15 Probatur: in constitutionibus Comitibus hujusce Regni Imperator Federicus indistinctè de secundogenito eloquitur, de Marinis *lib. 2. resol. cap. 45. per totum, Tiraquel. de jure primog. quest. 75. Petrus Gregorius tractat. de vita, & militia, quest. 4. Minad. conf. 1. num. 67. Menochius conf. 411. num. 6. Mastrill. dec. 83. num. 20. Capicius dec. ult. Afflid. in d. constit. comitibus, in 3. quest. num. 6. de Ponte tract. de potestate, tit. 7. §. 4. à num. 28. Anna conf. 120. in princ. idque genus; ac per consequens nullam factitans distinctionem inter divitem, pauperemque; inter Clericum; & Laicumque igitur neò nobis distinguere fas est: siquidem lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda, *l. de pretio, ff. de publ. in rem act. l. in fraudem, §. ultimo, ff. de testam. mil. l. 1. §. generaliter, ff. de legatis præstandis, l. 1. §. quod autem, ff. de alear. l. finali in fine, Cod. de dotis promiss. cap. solita, §. finali de major. & obedientia, & ubi non distinguit; nec nos distinguere decet, *l. non distinguemus, ff. de receptis arbit. l. præst. ff. de officio Præsidis, l. 2. §. convenire, ff. de judic. l. quos prohibet, ff. de postulando, l. 1. §. generaliter, ff. de legatis præstandis, l. quamvis, ff. de in ius vocando, l. si servum, §. non dixit, ff. de acquirenda hered. l. 1. §. quod autem, ff. de alear. l. unica, C. qui pro sua iurisdic. cap. consuluit 2. quest. 5. cap. solita de major. & obedientia, cap. quia circa 22. de privileg. clementina ultima de rescriptis, nam si voluisset, expressisset, *l. unica, §. si autem ad deficientes, Cod. de caducis tollend. l. si servus, §. Prætor ait, vers. non dixit, ff. de acquirenda hered. cap. ad audientiam 2. de decimis, cap. 2. de transact. Prætor.****

16 Probatur 2. militia namque, & vita, quæ secundogenito datur onus feudi ducitur, cum sit feudo impositum; igitur ex feudo refundenda sit; per accidens enim, ac materialiter se habet, quod secundogenitus aliunde habet ex quo vivere possit; cum id se habeat merè

extrinsecè, ac impertinenter ad onus, quod secundogenitus super feudum habet.

17 Si pater in causa fuit, cur secundogenito beneficium; vel id genus acquiratur, identidem secundo genitum vitam, militiamque rogitare posse arbitror secundo, dummodò expressè per patrem id non sit declaratum, de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 45. num. 17.* aliorumque.

18 Probatur: utrumque filio dare voluisse. Patrem præsumitur, adùque secus expressè reluceat, cum secundogenitus in possessione sit, cur vita, militiaque sibi à patre refundatur, adùque secus per eumdem divulgatur, *l. si debitor, ff. de pignor. l. is qui destinavit, ff. de rei vendic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit. de interd. cap. pro possessore, de regulis juris in 6. inde fit, quod oppositum sit demonstrandū, cum quid facti sit, *l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. reversis, l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probat. l. quæcumque, §. finali, ff. de publican. l. assecuratio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum de fide instrum. cap. licet de cõstit. in 6. enim verò haud verbis atqui factio probatur, hinc Cicero ad quintum fratrem sunt facta verbis difficiliora, & in Salust. non procacitate lingue vita sordes eluuntur, quandoquidem paternam dilectio ita reposcit, ut suo consulat filio, quam possibile erit, hinc Cicero 4. de finibus: id natura tributum est, ut ij, qui procreati essent, à procreatoribus amarentur, & post reditum ad quirites, nil dulcius hominum generi à natura datum est; quam sui, cuique liberi, una etenim ducuntur persona cum filio; unaque vox, *l. ultima, C. de impuber. & alijs, l. 13. ff. de liber. & posthum.* ac è diverso filius respectu patris, idem Tullius orat. post red. ad Senatū 5. tibi: Parentes clarissimos habere debemus, quod ab his vita, patrimonium, libertas, Civitas tradita est; quare juremerito, quam maximè laudanda sit filia illa, quæ proprio lacte patrem in vincula coniectum alebat, Corasius *tom. 1. in. ff. Auctor est.***

19 Secus verò de primogenito edisserendum est, si id efficiat secundogenito: siquidem ab onere militiæ, & vitæ ob cujusmodi utile collatum se solviffe arguitur, *l. 1. §. sed scimus, Cod. de latina libertate tollenda; enim verò æs persolvit alienum; adedque compensat, cum debitum sit necessarium, l. ultima, Cod. Theod. de testam. l. pater 54. ff. ad leg. falcid. §. ex*

contrario, insit. de legat. argum. leg. si legatarius 22. in princip. ff. de fideicommiss. libere. l. 4. l. si duobus 5. ff. de legatis 2. l. si legatarius 37. in princip. ff. de legatis, l. si libertas 41. in princip. ff. de bonis libert. l. Imperator 70. §. si centum, ff. de legatis 2. l. cum pater, §. Titio, ff. de legatis 2. l. si debitor 12. ff. ad leg. falcid. l. si compendandi 6. Cod. de hered. insit. l. si filia 20. §. item Papinianus, ff. famil. ercisc. l. quod iure 6. ff. quando dies legat. l. 2. §. 1. l. penult. & ultima, ff. de dote prælegat. l. cum ab uno 53. ff. de legatis 2. l. cum pater 77. §. qui dotalis, ff. de legatis 2. nam hoc in themate liberalitatis præsumptio exploditur, argum. legis rem 18. ff. de admendis legat. Robertus lib. 2. animadvers. cap. 16. Petrus Barbosa in l. si cum dote, §. si cum Pater 20. ff. soluto matrim. Cujacius lib. 8. respons. Papin. & lib. 10. quæst. Pauli in l. debitor 82. ff. de legatis 2. & lib. 19. quæst. Papin. in l. 1. §. Titio, de condit. & demonstrat. & lib. 3. obser. cap. 16. Faber lib. 4. coniectur. cap. 9. & 11. Osiandus lib. 8. comment. cap. 7. lit. H. Valentia lib. 3. illustr. ad tit. de legatis, cap. 2. à num. 16. Cujacius lib. 17. quæst. Papi. in l. 5. ff. ad Trebell. & lib. 19. quæst. Pauli in l. qui dorem 46. ff. soluto matrimonio ad l. 8. §. siquidem uxori de dote præstanda.

20 Si secundogenito, sive legatum pingue, sive unum feudum per Patrem plura possidentem feuda cum assensu legatum fuerit, tunc identidem à fratre primogenito in alijs feudis ipsi acquisitis vitam, militiamque per secundogenitum peti posse arbitror 3. dummodò Pater nil expresserit. est de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 45. num. 10.* aliorumque apud eumdem.

21 Probatur: inepta ducitur illatio isthac: pater secundogenito feudum designavit; igitur ab alijs removitur: nam ut ab alijs explosus sit expressum Patris velle reposcit; enim verò in odiosis versamur; inde fit, quod restringendum sit, *l. cum quidam, ff. de liber. & posthumis, cap. renovantes 22. dist. cap. odia de reg. juris in 6.* quandoquidem ex prælaudata Regni constitutione Comitibus secundogenito, quoad vitam, & militiā alijs in feudis primogenito acquisitis possessio acquisita esse supponitur, à qua haud est despoliatus censendus est secundogenitus, nisi expressum Patris velle liqueat; enim verò ubi de re gravi peragitur; ibi expressus stabilientis reposcitur velles; alioqui divinatio fieret, quod per absurdū foret, *l. ita si 39. in fine, ff. de oper. libert. cap. in genesi de elect.*

DECISIO CLIX.

IN Causa Magnificarum Hippolitæ Carraphæ, & Camillæ Carraphæ, contra d. Ducem Montis Draconis d. Joannem Vincentium, & d. Federicum earum fratres utrinque coniunctos, &c. *Hæc Antonius Capicius:*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

S Ores utrinque conjunctæ dotatæ: numquid ad bonorum extrâ Urbem Neapolitanam extantium, sive aunculi, sive patris ab intestato decedentis successionem admittendæ sunt, non obstante eorum resignatione in fratris beneficium facta, cum clausulis generalibus in forma nulla tamen præfati aunculi successionis mentionem?

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.

A'nu. 2. usque ad finem, ejusdem probationes:

S Ores hujuscemodi ab aunculi, vel patris ab intestato decedentis successionem explodendas fore puto, est Anto. Capicij hic, in fine describentis sic per S. C. prædefinitum fuisse: *Fuit judicatum, quod successiones D. Comitissæ Aliani, & D. Hieronymi Carraphæ conventos, esse abolendas: quo verò ad mille ducatos petitos per D. Hypolitam à Duce ex causa legati esse condemnandum ipsam Ducem pro rata, idest pro quarta parte, pro qua fuit hæres, &c. Utrillius decif. 322. num. 5. Annæ alleg. 7. num. 48. de Franch. decif. 543. num. 7. & 546. Riccij in collect. decif. 30. Decij consilio 379. aliorumque Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. sorores utrinque conjunctæ, & dotatæ, an admittantur, &c. dummodo per ipsas universa illicet, & adventicia, & profecticia materna, avernæque, seu de presenti, seu de futuro cum corporalia tum incorporalia, idque genus resignata fuisse bona.*

2 Probatur 1. tamen si de aunculi successionem nil mentionatum per sorores fuisse supponitur (alioqui dissertationi nullus foret locus) verumtamen tacite, ac equipollenter in generalibus continetur clausulis, quæ breviter amplectuntur quicquid per contrahentes fuisse faciendum esset, ut speculari liquet, alioqui clausularum finis pessundaretur, cum frustra foret repertus: enimverò quam maximè contractibus prodest, ut verborum copia, paucis essentialibus texantur, congeranturque verbis.

3 Probatur 2. de conceptu clausulæ generalis est ad universa sequentia referri Azeved. Author est l. 6. num. 2. tit. 15. lib. 4. novæ recopil. alioqui generalitatis conceptum deperderet, in nostro porò themate generales supponuntur clausulæ: igitur nulla restrictio est faciendæ; præsertim cum sit contra contrahentium mentes, pactave, quæ celi leges servanda sunt, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. juris gentium, §. Prator ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de constit. pecunia, l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis.

4 Probatur 3. generalis namque dispositio omnes amplectitur species, l. si Torus, ff. de legatis 3. l. cum querebatur, ff. de verborum signific. l. in obligatione generali, ff. de pignor. l. 3. ff. de vi et l. qui peculii, ff. de peculio, cap. veniens, cap. quintavallis de iurejurand. cap. ultimo de officio Vicarii in 6. l. si duo, ff. de administr. tutor. enimverò ad instar generis se habet, quod singulas amplectitur species suas, laudata l. si chorus, & l. si duo, l. omnes, Cod. de præscript. 30. l. 2. ff. de lib. & posthum. l. si optio, ff. de opt. legat. l. fundus legatus, ff. de fundo instruct. inde fit, quod remoto genere; remouentur species, l. sancimus, Cod. de usur. rei judic. l. 1. §. quod autem, ff. de aleator. l. 1. in fine, ff. de suis, & legit. hæred. l. si causa cognita, Cod. de transact. §. vulgo inquit. de success. cognata. atque adeò generis expressio, universas continentis species, eundem prodit effectum, ac singulæ species forent expresse, l. si chorus, ff. de legatis 3. l. cum querebatur, ff. de verborum significatione, l. si duo, ff. de administr. tutor. at in nostra facti specie generales extant clausulæ; igitur, &c.

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

S Ores utrinque conjunctæ cum fratribus concurrentes, quibus earum succedendi jus, dotium causa resignaverunt: numquid ad Sororis præfatæ defunctæ successionem, cum cunctis fratribus matre in medio extante concurrere queunt.

Soror ex paternis per fratrem dotata bonis: an extincto fratre in bonis, quas acquisita fuisse, ac remanserunt succedere possit.

Si soror ob dotis receptionem resignasse feratur: utrum fratribus ab intestato succedentibus, succedere valeat.

Soror paternis in bonis: num fratri succedere queat si ex ipsi per fratrem dotata fuerit bonis.

Soror, seu à Patre, seu à fratre paternis de bonis dotata, quæ universis rebus, ac successionibus etiamnum feudalibus ipsis, eorumque hæreditibus, successoribusque resignasse feratur: numquid de mortuo fratre nullo extante hærede ad feudum successionem admittenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. & 7. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Num. 8. & 9. Thesis 4. finitio, & probatio.

A'num. 10. usque ad finem, Thesis 5. decisio, & probatio.

1 Orores utrinque conjunctas cum fratribus concurrentes, quibus earum succedendi jus dotium causa resignare, ad fororis præstatæ defunctæ successione unâ cum cunctis fratribus matre in medio extante concurrere nequire, adeoque esse à fratribus explosas, si cunctis paternis, maternis, aliisve resignatur bonis reor, est de Franchis *decif. 92. à num. 6. ad 9. de Ponte consilio 39. num. 19. & consilio 61. num. 92. volum. 1. Molfesii in comm. ad consuet. Neapol. parte 4. quæst. 17. num. 12.* Thorus Author est *compend. decif. como 1. §. forores utrinque conjunctæ concurrentes cum fratribus.*

2 Probatur: per generalem hoc in themate resignationem, cuicumque possibili successioni, siue ex patris, siue ex matris parte suborienti, per istiusmodi forores resignatum esse supponitur; igitur forori extinctæ minimè succedere possunt: nam resignatio isthæc sub generali illa resignatione intruditur; alioqui bina sedarentur pugnantia, utputâ esset, haudque foret generalis, quod per absurdum esset, quod cunctis in statuicionibus est effugiendum, *l. ita si 39. in fine, ff. de oper. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libertor. cap. in genesi de elect.*

3 Sororem ex paternis per fratrem dotata, bonis extincto fratre in bonis illis, quæ fratri paternis ex bonis acquisita fuere, ac remanserunt succedere nequire docent, afflicti in *constit. in aliquibus in 4. notabili in 9. quæstione in fine*, de Franchis *decif. 87. nu. 7.* Thorus Author est *compend. decif. como 1. §. soror dotata de bonis paternis an mortuo fratre.*

4 Probatur: habuisse sororem hanc quicquid sibi ex paternis debeatur bonis supponitur; ne hoc in themate ulla arguitur fraus, quæ nemini patrocinari debet, *l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intellectimus de judic. ne ipsi aditus sit aperendus, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum lis, ff. de transitu.*

5 Sororem ob dotis receptionem resignantem: tunc fratribus ab intestato succedentibus, succedere non posse explorati juris esse. thesis isthæc se ipsa liquet, ne probatione indiget aliqua; quandoquidem ob dotis recipiationem in maternis, & paternis, & avernīs, ac quomodolibet proventibus in fratribus utile, renunciassè supponitur bonis; alioqui de subiecto, haud supponente sermo haberetur; adeoque quæstionationis status pefunderetur; igitur hærede ab intestato fratre, soror explosenda est à defuncti successione.

6 Secus verò differendum est si soror non in fratris, at in matris utile ob dotis receptione resignaverit; tunc juxta ea, quæ sibi conveniunt fratri succederet, cum pacta contractusque à contrahentium mente legem accipiant, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. libert. l. 1. Cod. commodati, cap. contra-*

ctus 85. de regulis juris in 6. prefertimve si absq; filiis frater à vivis decesserit, ceter prædefinitum refert junctis aulis per S. C. Molfesius in comm. ad consuet. Neap. parte 3. quæst. 9. num. 4. & in tit. de renunc. quæst. 3. num. 16. Author est Thorus *compend. decif. como 1. §. soror, quæ accepta dote renunciavit.*

7 Probatur: soror isthæc legitimo utitur jure suo, ac per consequens succedendi neminè verò nemini irrogat injuriam, *l. iniuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de liber. hom. exhibend. l. qui iniuria, §. is qui, ff. de iurejurand. quod juxta leges sibi permiffum hæredibus, ab intestato succedentibus, de Marinis 2. re, sol. cap. 208. num. 1. & num. 14. & cap. 210. n. 1. juxta textum in *auth. defuncto, Cod. ad Senatus C. Tertyll.* cum de jure fratris appellatione contineatur, *l. tres fratres, ff. de pactis, l. Lucius 78. ff. ad Senat. Consultum Trebell.* idem de Marinis ibidem *cap. 209. num. 3.* quid autem dissertandum sit inspecto consuetudinario jure Civitatis Neapolitanæ, consule eisdem authoribus *num. 2. 17. & 18. l. 1. & 2. §. hereditas, ff. de suis, & legitim. arg. l. lege obvenire, ff. de verb. signific. l. 1. ff. de legitim. tot. tit. instit. de legitim. agnat. tutel. l. ad instituti, l. de functis, Cod. de legitim. heredib. l. lege 12. tabu. Cod. de legitim. heredib. l. meminimus, Cod. eodem tot. tit. unde cognati. Ulpian. in fragment. tit. 26. de leg. hered. leg. 1. & 3. ff. de suis, & legitim. Paulus lib. 4. sent. tit. 8. l. penult. C. de legitim. heredib. l. penult. & ult. Cod. de legitim. hered. consule Hotmanum, Balduinum, Richardum, Vultium, Stephanum, Borcholten instit. de legitima agnator. success. per totum; ne resignatione ullo pacto in fratris utile supponenda est: equiparatur enim foror in isthac facti specie cuilibet fratri utili succedenti fratri, retinendo jus, quod sibi debetur uti supponitur: neminè resignatio quælibet suo in genere recipienda est, cum aliquid extrâ resignantis mentem gignere nequeat; alioqui effectus procùl à sua refunderetur causa, quod impossibile est.**

8 Paternis congruam habentem ex bonis dotem; tunc nil aliud rogare posse existimat, Thorus *compend. decif. como 1. §. soror an succedat fratri eo mortuo in bonis paternis.* Afflicti in *constit. in aliquibus in 4. notab. 9. quæstione in fine*, de Franchis *decif. 87. nu. 7.* Molfesius in *consuetud. Neapol. parte 4. quæst. 29. num. 16.* alique.

9 Thesis isthæc probatione haud indiget: si quidem quicquid sibi debebatur, traditum fuisse supponitur; inde fit, quod nullus ei amplius permittitur regressus; alioqui preñaret plus, quod sibi deberetur, quod fratribus obnoxii foret; dummodò legitimi fratres hæredes sint: secus verò si nullus; quandoquidem tunc ab intestato universa per ipsam lucrantur, cum resignatio nonnisi in suorum; secus verò in extranei utile facta supponatur; inde fit, quod præter ipsius mentem, nullum gignere quicquid effectum, *l. non omnis, ff. si certum petatur*

- tur, *lin agris*, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, qui in testam. delectur, l. legata inutiliter, ff. de legatis, l. cum tale, §. ult. ff. de cōdit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus comment. juris civilis lib. 7. cap. 1. nu. 13. & si in legitima sit lesa, ei supplementum refunditur, Hotmanus consil. 1. num. 2. juxta text. in l. scimus 36. §. repletionem, Cod. de inoffic. testam. Faber 7. Co. de dedit. libert. def. 6. num. 1. in allegat. authent. cessante, Cod. de legit. hered.
- 10 Sororē, seu à Patre, seu à fratre paternis de bonis dotatam; quæ univērsis rebus, ac successoribus etiānū feudalibus ipsis, eorumque hæredibus, successoribusque renunciāsse feratur: tunc extincto fratre, nullo extante, hærede ad feudī successionem admittendam, esse edocent, de Franchis decif. 317. Larnarius consilio 60. num. 146. de Ponte in rubr. de succēss. feudor. l. 12. num. 24. aliiq. Author est Thorus compend. decif. tomo 1. §. soror dotata à patre, vel à fratre de bonis paternis.
- 11 Probatur 1. sororis resignatio hoc in themate merè materialiter venire prædicatur: nam necessariò soror ad fratris successionem admittenda est; enimverd in successionibus ab intestato proximior est admittendus, auth. post fratres, Cod. de legit. hered. §. is autem, §. illud, §. si verò, auth. de hered. ab intestato venient. quod usque ad 10. in feudis verò usque ad 7. gradum, §. hoc quoque de successionibus feudi, secus in descendētib; cum successio usquē in infinitum detur, §. hoc quoque de his, qui feudum dare possunt, cum nemo mortaliū sit: qui legitimè fratri successor in isthac facti specie fieri possit; alioqui extranea proles propriæ foret præferenda, quod iuribus diffonum foret, ceū supralaudatis in iuribus commonstratum fuit; igitur, &c.
- 12 Probatur 2. sororis resignatio nonnisi in suorum utile fuit; quibus verò extinctis, pe-

rinde se habet, ac si non fuisset, juxta dictētiū illud: desinente causā; deest effectus, l. adigere, §. quamvis, ff. de iure patronatus, l. si pater, ff. de heredibus insti. l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, Cod. de pactis inter emptor. cap. magna in fine de voto, cap. cum cessante 60. de appell. cap. si pauper Clericus in fine de prabendis lib. 6. cum una ex causa datum, si causa illa non sequatur revocatur, l. 1. ff. de condi. causa data, & causa restricta, restrictum gignit effectum, *lin agris*, ff. de acquirendo rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, qui in testamento delectur, l. 2. ff. de servis export. l. ex facto, §. item quaro, ff. de vulgari, & pupill. substit. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. cap. ea noscitur de sententia excommunicationis: verum enimverd sororis resignatio nonnisi limitata; conditionalisve fuit; illicet si fratres, pater, omnes sui in quorum utile renunciatio vertebatur superstitēs essent; igitur limitatum causa isthæc producere debet effectum, *lin agris*, ff. de acquirend. rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, qui in testam. delect. l. 2. ff. de servis export. l. ex facto, §. item quaro, ff. de vulgari, & pupillari substit. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legat. 2. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. cap. ea noscitur de sent. excomm. igitur cunctis extinctis suis causa revocatur; ac per consequens resignatio, igitur successor sit perinde, ac si minùs resignasset, etsi prius inspecta tempestate sororis nomen, fratrisque suspēctum erat Petronius in satyr. Si non fastidis feminam ornatas, & hoc primum anno virum exportam, concilio tibi, o juvenis, sororem habes tu quidem, & fratres Iustus Lipsius 2. var. lect. c. 1. hinc Martialis lib. 1. epigram. 4. & lib. 12. epigram. 20.

Quare non habeat fabulle quaris,
Uxorem Themison, habet sororem.

DECISIO CLX.

IN Causa N. cum Nicolao de Clara, dubitatum est, an dictus Nicolaus contentus à præfato N. nomine dictæ Ecclesiæ possit declarare Forum Sac. Consilii, & petere remitti ad Reg. Cameram tanquam Officialis Regiæ Dohanæ Neapolis, &c. Hæc Antonius Capycius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Num. 3. & 4. Thesis oppositio, & solutio.

Ecclēsia Laicum in S. C. conveniens: numquid per Laicum causæ remissio, ut in Regia Camera utpotē Officialis Regiæ Dohanæ majoris Neapolis conveniatur; peti possit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

Rogitationem hanc minimè fore admittendam, ac per consequens in S. R. C. conveniendum fore censeo, est Capicii hic, num. 1. ibi: Fuit decretum non esse remittendum; eo quod Ecclesia habet fori electionem, etiam ubi agit Folletii in cap. Regni, quod decretum num. 13.

Tap.

Tap.in *confit.statuimus* nu. 21. de Franchis *decif.* 234. num. 4. Carav. in *ritu* 133. num. 1. Riccii in *collect. decif.* 86. Marcelli Calà in *tract. de modo articulandi, & probandi, glof.* 1. §. 1. num. 100. Vafq. *controverf. illustr.* lib. c. 5. num. 1. Martz de *iurifdict. parte* 2. cap. 30. nu. 19. Riccii in *praxi var. refol.* in *refol.* 147. Thorus Author est *compend. decif.* tomo 1. §. *Ecclesia an habeat fori electionem etiam ubi ageret.*

- 2 Probatur: Ecclesia de factò fori electionem habet identidem ubi agit; & ex interpretatione constitutionis *statuimus* Regis Roberti, & ex ritu Magnæ Curiae Vicariae 233, qui occipit item *Clericus* num. 219. ibi item *fi Clerici*, Auctores sunt Capicij *hæc* de Franchis *decif.* 234. num. 4. idque genus: nam tametsi Regia Camera respectu ipsius Laici competens est Judex: attamē luminare majus, minus præoccupare differitur; quandoquidem summæ majori inest minor, l. 1. §. *stipulati, ff. de verbor. obligat. cap. 1. de arbitr. lib. 6.* & cui conceditur majus, identidem minus permitti videtur, l. *filius familias, §. finali, ff. de donat. l. Marcellus, ff. de donat. causa mortis, l. non debet, ff. de regulis juris, cap. ex parte de decimis*, ac per consequens hoc in themate Regia Camera minus competens ducitur Judex; dormire namque supponitur; neū privilegium ipsi à Regia Camera concessum, ut scilicet coram ipsa conveniendus sit Magistratus quilibet; sibi subiectus; in isthac facti specie permiffum censetur; siquidem aliis in thematibus secus in hoc concessum est; utputè si cum Laicis dumtaxat in foro dissertandum erit; igitur, &c.

- 3 Dices defactò ab Ecclesia ad minorem firmum ducitur argumentum, Menochius *consilio* 1299. num. 5. quemadmodum ab Ecclesia ad Fiscum, idem Author *consilio* 39. nu. 4. at neū minor, neū Fiscus cujuscemodì fruuntur privilegio; igitur indidem Ecclesia, cū utrobique par urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, l. *illud, ff. ad legem Aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad legem Juliam de adulter.* hinc Cicero 3, Tusc. *munus animi est ratione uti, &c.*

- 4 Vniversaliter loquendo infirmum est antecedens: nam etsi Ecclesia cum hisce, idque genus in aliquibus convenit: verumtamen, secus in cunctis, est enim spiritualis res immediatè sub Dei dominio extans *Isaias cap. 56. domus mea, domus orationis vocabitur*, *Hyeremias cap. 7. David. psalm. 68.*

Pro Decif. huiusce Illustratione:

CAPUT UNICUM.

Ecclesia pro feudalibus bonis: num in Regia Camera Summarie convenienda sit. Coram quo domino ratione feudi Ecclesia convenienda est.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decifio, & probatio. Num. 3. & 4. ejusdem oppugnatio, & solut. Num. 5. & 6. Thesis 2. finitio, & probatio.

- 1 **E**ccliam pro feudalibus bonis in Regia Camera Summarie conveniendā esse autumant, Anna in *repet. confis. confit. divæ memoria* num. 35. infra verbo *Ecclesia*, Carolus de Crassis de *eff. cler. in 1. eff. num. 7. 9. cum sequentibus*, Thorus Author est *compend. decif.* tomo 1. §. *Ecclesia pro bonis feudalibus potest conveniri in Regia Camera Summaria.*

- 2 Probatur: per accidens voluntariè, utputè feudataria convenienda est, idque nonnisi ratione contractus, passivæ, quæ legis vim obtinent, l. 1. §. *si conveniat, ff. de depositi, l. contra, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. l. 1. Cod. commod. cap. contractus* 85. de *regulis juris* in 6. cum, nulla religioni offensa irrogetur; tametsi quoad personas Ecclesiasticas convenire, haud par est, cum Ecclesiasticæ personæ juxta firmiorem opinionem divino inspecto jure exemptæ sint, ut fusè alibi demonstratum fuit; secus verò quoad bona Ecclesiastica: quandoquidem in hisce vi contractus feudalis per accidens fit conventio; igitur, &c.

- 3 Dices Ecclesie, Clericorumque bona indidem divino inspecto jure exempta esse ducitur; cum Ecclesiastica sint: concomitantur, etenim Ecclesiam uti accessorium, quod de sui natura principale sedatur, l. *etiam, Cod. de jure dotium. reg. accessorium de regulis juris lib. 6.* igitur neū personas; neū earundem bona per dominū directū conveniri par est.

- 4 Tametsi Clericorum bona concomitante, ac per accidens divino attento jure exempta esse ducuntur, Grannianieto 3. *decret. de præbendis, & dignitatibus tit. 5.* ad textum in *c. ratio nulla* 3. verū tamē nostro in themate ratione cōtractus initi cum domino directo per accidens, & sequestrari, & divendi possunt; alioqui frustrā cum Ecclesia de feudo contraheretur; etenim nullus foret conveniendi modus; nec personaliter; nec realiter, quod per absurdum foret.

- 5 Coram quo domino ratione feudi Ecclesia convenienda est, & reverā tametsi directus dominus Rex, vel id genus sit, ac per consequens coram ipso Ecclesia principaliter uti feudataria convenienda sit: verumtamen conveniri identidem coram Iudice illo poterit, qui à Principe designatus fuerit, est Thori *compend. decif.* tomo 1. §. *Ecclesia ratione feudi convenitur coram domino feudi etiā si agatur.*

- 6 Probatur: in Principis manu est feudum, permittentis, ut coram se, vel ministro suo Ecclesia feudataria conveniatur: quicquid enim per alium fieri potest; per se ipsum fieri perhibetur, l. 1. §. *quod quisque juris, arg. legis* 1. ff. de *solut.*

DECISIO CLXI.

IN Causa Crusconi carcerati in Magna Curia Vicaria, & petentis se debere remitti ad Curiam Ecclesiasticam, cum per literas Clericatus, & per significationales Vicarii Neap. fidem fecerit de Clericatu in minoribus, &c. dubitatum est, an ex quo de aliqua monitione non apparet, debet muniri, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

CLericus seu prima initiatus tonsura, seu in minoribus constitutus ordinibus, si criminaliter inculpatus, ac per Secularem Iudicem in vincula injectus, ibique detentus esse precipitur: numquid Ecclesiastico ipsum flagitante; ad eundem per laicale forum remittendus sit.

S U M M Æ.

- Num. 1. Thesis prædefinitio.
Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

1 Uicquid sit de Capicii requisitis, ejusdemque placitis enumeratis, quæ cuncta hodie in desertudinem abjere: quod in M.C.V. actu servari afolet est: si antequam crimen patraffet Clericus in habitu, & in tonsura incedebat, ac divinis emancipabat officiis; tunc hoc demonstrato ad Ecclesiasticum remittendum esse reor Judicem, est Capicii *hic, in fine*, Iulii Clari in §. finali, quæst. 36. num. 18. de Ponte, consilio 14. num. 10. vol. 1. Mastrilli decis. 112. num. 1. Petri Caballi resol. crim. centuria 1. casu 60. num. 17. Riccii in prax. Eccles. decis. 606. Thorus Author est compend. decis. tom. 1. §. Clericus in minoribus constitutus inquisitus.

2 Probatur: consuetudinis nostræ ratio esse potest (ni me fallat opinio) ut Clericus clericatus dignitate, ac fori exceptione gaudeat necessum est, ut habendus sit uti Clericus: atqui si in habitu, & tonsura, ac divinis minime interserviat officiis, non ut Clericus, immo utpotè Secularis habendus est: siquidem à Seculari in nihilo discriminatur, cum Clericus; idem æquipollens sit, ac fors, quatenus de forte sunt domini, divus Hieronymus epistola ad Nepotianum, cum in domini sortem sit vocitatus; diff. 21. cap. Cleros, Concilium Comnoniense 2. par. cap. 1. Concil. Aquilgran. sub Ludovico Pio cap. 99. quare jure merito singulari uti debet habitu; idque nonnisi, ut à Laicis fecernatur, ac coronam ad modum, circuli ferre, nonnisi in memoriam coronæ spinæ; quæ Christus desulit Germanus Constantinopolitanus in theor. rer. Eccles. Author est: tametsi alii secus opinantur ediferentes, ut

hoc symbolo arctior ostendatur vita; idque genus, quæ cum ita sint; ac in Clerico non in habitu, & tonsura incidente deficient, consequens sit, ut clericali, haud frui debeat privilegio, cum privilegium hoc nonnisi religioni concessum sit, adeoque Clerico religiosè viventi.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

CLericus habitum, & tonsuram ferens, divinis, haud interserviens officiis: numquid clericatus foro communi attentio frui jure debeat, ac per consequens si per Secularem Iudicem in vincula ob crimen aliquod injectus sit, ad Judicis Ecclesiastici instantiam remittendus erit.

Clericus sive prima, sive minoribus initiatus ordinibus; habitum, sed non tonsuram; vel tonsuram; secus verò habitum deferens, an Clericatus dignitate communi attentio jure gaudere debeat; ac per consequens ad Ecclesiasticum per Secularem dimittendus sit Judicem.

S U M M Æ.

- Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. Thesis 2. definitio, & probatio.

1 Lericum habitum, & tonsuram ferentem, ac divinis, haud interservient officiis: clericatus foro jure communi attentio frui debere, ac per consequens si per Secularem Iudicem in vincula ob crimen aliquod injectus foret, ad Judicis Ecclesiastici instantiam remittendum.

2 esse, edocent Authores; nam ut Clericatus dignitate fruatur quis, necessum est, ut pro Clerico communiter habeatur: verum enim verò ut quis pro Clerico habeatur, sit est, ut & habitum, & tonsuram deferat, ac reverà Clericali sit insignitus tonsura, cum in divinis servitium pro clericatu demonstrando, haud sufficiens sit; quandoquidem adus isti identidem à Laicis hodie administrari assolent; igitur, &c.

3 Clericus sive prima, sive minoribus initiatus

tatus ordinibus, habitum, sed non tonsuram; vel tonsuram, secus verò habitum deferens: ac clericatus dignitate communi attentò jure frui debeat, ac per consequens ad Ecclesiasticum per Secularem dimittendus sit Judicem; & reverà si per accidens absque habitu incedat quis (quod idem æquipollens est, ac per modicam tempestatem) ac per cunctos communiter Clericos habebatur; tunc hoc in casu per Secularem Judicem ad Ecclesiasticum dimittendum fore reor.

4 Probatur: tamen si Tridentina Synodus docet habitum, & tonsuram: verumtamen jux-

tà Authores nonnullos ly (Et.) idem æquipollens est, ac (vel): verum enimverò Tridentinum ut verū fatear eloquentum fuit de consilio; secus verò de præcepto, ac de eo, quod regulariter loquendo; non autem raro fit; quare fat est, ut quis pro Clerico habeatur, ut clericatus deferat habitum, & si minus tonsuratus sit, seu coronam deferat, utpotè nonnulli incedere assolent Clerici: cum raro sit (ut experientia nos edocet) quod quis semper, & coronam, & habitum deferat; enim, verò merè materialiter se habet, ut quis per tempus aliquod alterutrum deferat,

DECISIO CLXII.

IN Causa Francisci de Raynaldis, cum d. Comite Sanctæ Severinæ convento super reivindicatione cujusdam feudi, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Pacti Species.

Feudum in alicujus Baronis Territorio extans, privilegium à Rege obtinentis, quod in ejus districtu feuda etiamnum quaternata habentes, illa ab eodem Barone, ejusque hæredibus, successoribusque recognoscantur, ac in casu devolutionis ad ipsum idque genus devolvantur: numquid ob feudatarii feloniam, sive rebellionem contra Regem patratam, ad Baronem devolutum autumatur feudum, nulla tamen extante sententia declaratoria privationis feudi.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

1 D Baronem haud esse devolutum existimant Antonius Capicius hic, in sine Ianarius consilio 20. num. 14. Thorii compend. decis. tomo 1. §. feudum existens in Territorio alicujus Baronis habentis privilegium.

2 Probatur: addūque declaratoria sententia, per Judicem verificetur; feudi possessio pro reo extante supponitur ac per cōsequens melior sit ipsius conditio, l. si debitor, ff. de pignoris, l. si qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem, l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinende, vers. commodum, in l. i. de interditi, cap. pro possessore de regulis juris lib. 6. de Franchis decis. 167. num. 13. idque genus nam sententia declaratoria crimen probatum ac per consequens feudum deperdidisse supponit, alioqui ipsius essentia pessundaretur: quicquid enim supponitur, haud est commostrandum; igitur addūque declaratoria verificetur sententia ad Baronem feudum, haud devolutum hoc in themate ducitur.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Feudum ex pacto non aliter hæreditarium: numquid ex delicto in dominum patrato; domino ne? an agnato acquiratur?

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad finem, Thesis decisio, probatio, & oppugnatio, & solutio.

1 Feudum ex pacto non aliter hæreditarium ex delicto in dominum patrato, domino potius, quam agnatis acquiritur consent, Thorus compend. decis. tomo 1. §. feudum ex pacto non aliter, edocentis sic per R. C. Summ. prædefinitum fuisse alique.

2 Probatur: nullum habere agnatos jus supponitur in feudo istiusmodi, quinimò crimen per subditum in dominum patratum naturaliter obversatur juri; ac per consequens per idem jubetur, ut ad eundem revertatur dominum; perinde ac si numquam vassallus iste feudum possederit, Canone origo 32. quæst. 4. Alianus lib. histor. animal. §. cap. 1. hinc Cicero §. Tule. Bestia pro suo partu ita propugnat, ut vulnera excipiant, nullos impetus, nullos casus reformident, & 2. de orat. Fera partus suos diligunt, & nos in liberos nostros uti debemus indulgentia, idem de parentibus edisserendum, est. exemplo esto de Leone, qui præda sua, parentes senes alit supralaudatus Alianus apud Forcatulum de iustitia, & jure num. 2. Authort est; inde fit, quod Andromacha apud Euripidem edisserbat filios animas esse, Corasius de iustitia, & jure in §. jus naturale, vers. hinc educatio; enimverò extincto dantis jure, extinguitur; & accipientis, l. ex vedigali 21. ff. de pignor. l. ex duobus, §. 1. ff. de in diem adhe-

cap. nuper de donat. inter vir. & uxor. Thefaurus dec. pedem. 156. n. 12. quemadmodum roborato dantis jure; confirmatur, & accipientis, *l. cum vir. ff. de usufr. cap. l. rem alienam. ff. de pignorat. actione:* verum enimverò feudi jus ex crimine in dominum per vassallum patratò omnino extinguitur; igitur non transit ad agnatos; alioqui criminen hoc condignam, haud perolveret penam, ut speculanti liquet, cum delicti paritas, pænæ æquabilitatem reposcat, *l. nihil interest, ff. de adulter. l. si quemquam in fine, Cod. de Episcopis, & Clericis;* ac juxta delicti mensuram futurus est plagarum modus, *cap. non asseramus 24. quest. 1. Mench. illustr. quest. cap. 24. num. 17.* foret namque vassallus in isthac facii specie nimis severus contrà directum dominum suum, ac per consequens, & morte, & feudi privatione dignus est, secus ipse, tum ejusdem agnati, & cognati. exemplo esto de C. Fabio Africæ Proconsule, qui cum crudelem nimis cum Vassallis se præstitisset, provincialium seditione vivus in palatio abutustus fuit, *Fut. lib. 9. c. 10.* Author est.

6 Dices feudi jus ob vassalli extinctionem agnatis jus quæsitum esse supponitur; igitur procul à justa causa ab hisce removendum non est: quandoquidem juribus dissentaneum est, adeoque non faciendum: quod enim juribus consonum est, id pro justo, licitoque habendum, Cujacius *tom. 2. de justis. & jure lit. B. pag. 164.* cum quod æquum sit, id rectum est, Antonius Faber in *jurisprudencia de justis. & jure princip. 2. illat. 7.*

7 Distinguendum est antecedens; si nullum in dominum crimen per vassallum esse patratum supponatur: verum ducitur antecedens; secus verò si sit commissum, ut nostro in casu supponitur.

8 Idem edifferendum est de quaternato feudo ob feudatarii culpam, tunc immediatè illi acquiritur, à quo feudum obtinuit, Thorus *compend. decis. tom. 1. §. feudum quaternatum;* enimverò ob feudatarii culpam feudum ad priscum revertitur statum; perinde quasi pænes neminem existisset.

DECISIO CLXIII.

CAEsaria Majestas investivit Illustrissimum D. Rasmundum de Cardona, Viceregem huius Regni de officio Magni Admirati, &c. dubitatum est secundum quam formam debeant concedi capitula præfato D. Raymundo, &c. Hæc Antonius Capycius.

AUCTORIS EXAMEN.

Faci species.

Capitula magni admiratus munia involventia; si fuerint diversimodè diversis admiratis permixta; si per Regis rescriptum Sacro Regio Consilio præceptum fuerit, ut alicui juxta assuetum conferendi modum hujuscemodi conferatur dignitas; quo pacto hoc Regis rescriptum commentandum erit.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

1 Apitula isthæc juxta Regis rescriptum per S. C. concedenda fore juxta modum proximis novissimis admiratis permixtum duco, est Antonii Capicii hæc edocentis sic per S. C. sancitum fuisse; ibi: *Et sic per prædicta fuit conclusum, & oblitum d. Viceregi, quod S. C. vult concedere capitula prout fuerunt concessa proximis ultimis admiratis, videlicet Principi Bisniani, & Comiti Capudatii, Capibianci in prag. 4. de Baron. num. 16.* Author est Thorus *compend. decis. tom. 1. §. capitula concernentia officium magni admiratus.*

2 Probatur novissima namque potius, quam

prima observanda est consuetudo, *l. mella, §. 1. de aliment. & cib. legat.* cum novissimus conferendi modus priscis derogeret modis; nam per novum conferendi modum à pristino recedit, perinde quasi in desuetudinem prisci abiere modi: quare jure merito Regis rescriptum juxta novissimum conferendi modum commentandus erit.

Pro decis. hujuscæ illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

Si plures sive à magno admirato, sive à Barone, vel à quolibet alio ad idem munus adlecti forent: quisnam ipsorum ad munus hujuscemodi admittendus est.

SUMMÆ.

A' num. 1. usque ad finem, Thesis finitio; & probatio.

1 I plures, sive à magno admirato; sive à Barone, vel à quolibet alio ad idem munus electi forent; quisnam ipsorum ad munus hujuscemodi admittendus est; distinguendum est; vel omnes eadem tem-

pestate à magno admirato, idque genus electi fuerint, & tunc primum possessionem capientem præferendum esse censeo, est Masulli descriptis sic ad Vicariæ relationem per S.C. sancitum fuisse, Thorns Author est *compend. decis. tomo 1. §. officiales plures electi à Barone.*

- 2 Probatur: ubi plures concurrentes ejusdem reputantur generis; toties diligentior est præferendus; admittendusque ceterum in creditoribus ejusdem generis liquet: siquidem testatum est in jure, ut vigilantibus suppeditandum sit, *l. qui autem 6. §. sciendum, l. pupillus 24. ibi vigilantibus meam conditionem meliorem feci*, inde fit, quod jus civile vigilantibus scriptum est, idedque non revocatur id, quod percepit, *l. judicate, ff. de re judicata*, Molina 2. de *justit. disp. 236. vers. observandum* :

verumenimverò nostro in themate sedulior arguitur ille, qui primò officii possessionem capit; igitur, &c.

- 3 Vel omnes æqualiter sint diligentes; tunc æquè admittendi sunt, quod ipsis ex terminis liquet, cum non sit melior ipsius conditio, ac alterius, omnesq; sint Regii de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 31. num. 13.*

4 Vel unus post alium per magnum admiratum electus sit; tunc in novissimo vocatus loco præferendus est: siquidem priores revocatæ arguuntur volūtates, ac per consequens in novissimo velle, atq; aded nominato perferere supponitur, cum mortalium velle usq; ad novissimū vitæ spiritū variari ipsamet experientia nos in dies edocet, *l. 4. ff. de adm. legat. l. cū hic status, §. aīz oratio, ff. de conat. inter vir. & ux.*

DECISIO CLXIV.

IN Causa Joannis Thomasi Tonti filii naturalis quondam Domini Loyssi Tonti contrā filios, & hæredes quondam Nicolai Tonti super præstatione alimentorum, &c. Primo dubitatum est: an filio spurio debeantur alimenta in foro civili in Terris Imperii, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Filio naturali: numquid per Patrem alimenta danda sint, ac per consequens ad ipsorū præstationem astringendus sit hæres.

S U M M Æ.

A num. 1. usque ad 7. Thesis 1. decisiones, & probationes.

A num. 7. usque ad 10. Thesis 2. finitio, & probatio.

A num. 11. usque ad finem, Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

- 1 Stringendum esse opinantur, Bartolus, Baldus, Jafon, Gravetta, Anton. Capicius *hic in principio*, aliiq; Surdus de *alimentis quest. 9. per totam* Author est, neū secus per Patrem in testamento sanciri potest. idem de naturali ediferitur filia, cui alimentorum loco dos sufficiens est. nomine hic naturalis filii venit ille, qui sive ex concubina, sive ex soluta subortus sit.

2 Probatur 1. ex textu in *l. si quis à liberis, §. unde si parens, ff. de liberis agnoscendis*, auct. licet, *Cod. de naturalibus*; ibi: *huiusmodi enim naturales filios pasci boni viri arbitrio necesse est. nemo potest. ff. de legatis 1. quare juxta Surdum hic, num. 1. inspecta sermonis proprietate concubina domtaxat dignitate ab uxore discriminatur, litem legato, §. par-*

vi, ff. de legatis 3. quod ex Virgillii verbis comprobatur, concubinam conjugem appellantis; igitur, &c.

- 3 Probatur 2. jus naturale quodcumque generans suam alere prolem jubet, quod etiam in animalibus rationis expertibus ipsa nos in dies edocet experientia: quandoquidē quodlibet animal irrationale filios alit suos, quod summo per se cæfareum comprobatur jus: quare jure merito filii pro alimentis præstandis parentes astringere queunt suos, *l. si quis à liberis in princ. §. 1. de lib. & agnos. Cora. loco supralaudato*, Stephanus Bodæus *de iustit. & jure in verbo educatio pag. 9.* Baldus *de jure naturali gent. & civil. num. 5. laudans Gellium lib. 12. cap. 1.* neū injuriam illi inferunt: siquidem utens quis jure suo, nemi nisi inferat injuriam, *l. injuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. is tamen, ff. de libero homine exhibendo, l. qui injuriarum, §. is qui, ff. de jure jurando, l. jurejurando, l. quod Reipublice, l. injuriam, ff. de injuriis, l. fluminum, §. ultimum, ff. de damno infecto, l. proculus, ff. eodem titulo, l. si donaturus, §. si quis indebitum, Cod. de condit. ob causam, l. si meo, ff. de aqua pluviarum arcenda, cap. cum Ecclesia 21. vers. quia de elect. atque hinc fit, quod juris executio injuriam non continet, *l. injuriarum actio, §. is, qui inter, ff. de injuriis*, quod idem edifferendum est de filio respectu patrum, cum utrobique par urgeat ratio, adeoque eadem legis statutio, *l. illud, ff. ad leg. aquil. l. si postulat vir, §. 2. ff. ad leg. Juliam de adulter.**

Secundo in eadem causa dubitatum est : an hæc æquitas foveat spurios petentes alimenta ab hæredibus Patris Patre mortuo, &c. Hæc Antonius Capicius .

Secunda Facti Species .

- F**ilio spurio quo jure præstanda sunt alimenta .
- 7 Tametsi Antonius Capicius huc usque ad num. 3. Gabriel lib. 6. tit. de aliment. conclus. 1. Surdus in trañ. de alim. tit. 8. privileg. 9. Riccius collect. decis. 110. apud Thorum compen. decis. tomo 1. §. alimenta utrum præstari debeant spurio, edocent ex æquitate canonica, ac in foro civili identidem in terris Imperii
- 8 per Patrem præstanda esse alimenta: verumtamen in juris puncto negandū esse suppositū existimo: supponūt enim Authores istiusmodi filiū spurium certū habere patrem, quod est absurdum: siquidem ab hisce Authoribus rogandum est, quid sit filius spurius? nonnisi ex meretrice gignitur? quid est esse ex meretrice dimanatus? nisi Patrem habere incertum? en quomodo ab incerto rogitantur alimenta? en nullo ex Patris parte jure? cum jura ab incerto non petant . Sin Patris similitudo, seu ex capillis idque genus arguatur; tunc juxta nonnullos Authores ad præstanda alimenta, astringendū esse Patre: verum ut vera fatear, id potius portendere est; quam procul à fundamento aliquo commonstrare; cum in meretricio utero diversa sint semina, ex quibus gignitur proles .

Tertia Facti Species .

- F**ilii spurii, vel adulterini, vel ingestiuos, idque genus sint an Patris hæredes eos alere adstringendi sunt .
- 11 Astringendos esse ducunt Antonius Capicius hic, num. 3. de Franchis decis. 178. num. 6. Antonius Gabriel lib. 6. tit. de alim. conclus. 1. Author est Thorus compen. decis. §. alere spurios, adulterinos, vel natos ex quocumque coitu .
- 12 Hoc in themate distinguendum est: vel de spuris fermo est; vel de aliis . Si de spuris, haud per Patris hæredem alendi sunt, quod ex suprà commonstratis liquet: ubi iporum Pater ignoratur, alere namque filios onus est, quod procul à certitudine imponi minime fas est, nec sufficit si aliqua similitudo inter filium ingestiuosum, & aliquem copulam, habentem habeatur, cum id potius portendere, quam procul ab aliquo fundamento commonstrare sit; si igitur nec testator juxta nostra principia minus astringebatur, à fortiori ejus hæres, qui defuncti personam, & jus representat, l. hæreditas 28. ff. de reg. juris, cum hæreditas sit jus succedendi in universum jus defuncti, Her. Vlt. instit. lib. 2. tit. 13. de exhereda. lib. pag. 276. num. 17.
- 13 Sin de ingestiuosis adulterinis, idque genus

ex illicita gignitis copula, tunc & cæsareo, & canonico jure minime esse astringendum hæredem pro comperto habeatur, §. hinc descendit: ibi: maris atque femina conjunctio, quam nos matrimonium appellamus: hinc liberorū procreatio; hinc educatio, &c. instit. de jure naturali gentium. & civilis; secus naturali jure, cum istiusmodi copulæ per isthæc jura inhibita sint; secus verò naturali inspecto jure, quod & prolem procreare, & educare jubet, §. finali, auth. quibus modis natu. efficiantur sui, auth. ex complexu, Cod. de incestis nuptiis, l. humanitatis, & in auth. licet, Cod. de naturalibus liberis; quod de copula in primo gradu inhibita, haud est edisserendum; cum ab hac natura abhorreat; tametsi verificato copulæ casu inter filium, & matrem, idque genus, tunc prolem alere tenentur, ceu causa ad suum effectum asservandam, hinc Cicero 2. de oratore. non est boni, neque liberalis parentis, quem procreavit, & educerit, cum non vestire, & ornare, præsertim cum se locupletem esse negare non possit, & pro Cluent. nullum est nomen amantius; indulgentiusque, quam maternum.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

- F**ilia spuria à Patre minus congruè dotata, numquid extincto Patre nulla superflite legitima Sobole congruæ dotis supplementū rogitare possit .
- De naturali filia: num idem est prædefinitum, ac de filia spuria suprà dissertatū fuit.
- Alimenta seu naturali, seu spurie filie præstanda, quo pacto designanda sunt, juxta Patris conditionem nezan juxta ejus substantiā?

S U M M U S .

- Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
A. num. 3. usque ad 7. Thesis 2. decisio, & probatio.
A. num. 7. usque ad finem, Thesis 3. finitio, & probatio.

- I**X suppositione, quod Pater spuriam filiam, utpotè filiam divulgavit suam (alioqui difficultati nullus foret locus, ceu suprà in præcedenti decisione commonstratum fuit) distinguendum esse reor 1. vel dos filie spurie per Patrem data, æquipollens alimentis esse prædicatur, vel nō. Si primum infirmam fore hoc in themate, filie rogitationem pro comperto habetur, est Bartoli in auth. ex complexu, Cod. de incestis nuptiis, & in l. finali, ff. de his, quibus ut indig-

gnis, Capicii *decif. 181. nu. 1. Surdi de alimentis, tit. 1. quæst. 10. post num. 5.* Author est de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 94. num. 2.*

- 2 Probatur: filia namque spuria in Patris ditione haud extare supponitur, cum non sit filia legitima, & naturalis, quæ in Patris facultate extat *roto tit. insit. de patria, & potestate*, ubi Antonius Faber, Balduinus, Franciscus Hotmanus, Bodæus, & id genus, neq. ipsam dotare pater est cogendus, alioqui inter legitimam; illegitimamque copulam nullam haberetur discordiculum; quod per absurdum foret; tamen ex supra commonstratis illam uti effectum ex causa sua dimanantem naturali inspecto iure alere compellendus est, cum causa suam asserver effectumque desinente, deest, *l. adigere, §. quamvis, ff. de iure patronatus, l. est pater, ff. de hered. insit. l. gener aliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, Cod. de pacto inter emptor. cap. magna in fine de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. ac per consequens si dos ipsi data alimentis æquipollens sit, profeqd nil aliud quiritare potest.*
- 3 Sin secundum tunc de alimentorum supplemento petere posse reor 2. est ex mente supralaudatorum Authorum.
- 4 Thesis isthæc probatione minimè indiget, cum de eo perquirat spuria filia, quod sibi debetur, juxta alibi comprobata.
- 5 De naturali filia idem esse prædefiniedum, ac de filia spuria suprâ differtatam fuit duco;

quare rigorosè loquendo eam dotare patrem minimè esse astringendum; dumtaxat verò alimenta ipsi præstare, tamen si sub dotis nomine illa reficere possit, atque hinc sit, quod in istiusmodi facti specie commentandi sunt, de Marinis *loco supralaudato num. 3.* alique; nam si congruam filia naturali dotem refundere astringendus foret pater; nulla profeqd extaret differentia inter copulam licitam, & illicitam, quod sacris canonibus dissonum, foret: quandoquidem favorabiliores sunt licitæ, quam illicitæ copulæ; igitur in patris facultate est dotem aliquam alimentis æquipollentem præstare.

- 7 Alimenta seu naturalis, seu spuria filia præstanda, reverà juxta patris conditionem tribuenda esse pro comperto habetur: quare merè materialiter se habet si pater pinguiores, obtineat substantiam; stat est si decenter filia juxta ejus qualitatem alimenta refunderet, quod prudentis Iudicis arbitrio redigendum est.
- 8 Probatur: si filia alimenta juxta patris substantiam, secus verò ejus conditionem præstanda forent; illicet si pater rusticanus sit, ceterum mille nummos habens aureos; tunc precium filia naturali juxta patrimonii substantiam dandum, quippe æquipollens legitime foret filia; quod per absurdum esset; alioqui nullam inter filiam legitimam, & naturalem, ac purè naturalem discordiculum esset.

DECISIO CLXV.

IN Causa Domini Comitis Gructariae, cum Domino Barone Sereni dubitatum est: an ex quo dictus Baro dum instantia causæ, quam agitabat contra præsumtum Comitem, esset preempta lapsu triennii, obtinuit in ea insufflari spiritum vitæ, & iterum preempta est, valeat iterum, & sic secundo aliam insufflationem obtinere, &c. *Hæc Antonius Capicius*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

INstantia ex triennii lapsu preempta per insufflationem spiritus vitæ à Principe incitata: numquid per eundem excitari possit insufflationem.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.
Nu. 3. *Tex. in l. finali, C. si sapius, &c.* haud obstat.

IXcitari posse censent Antonius Capicius hic, *num. 5.* ibi: *fuit tandem in causa prædicta secundo loco insufflatus spiritus vitæ*, Grammaticus *decif. 69. num. 4.* Muscatellus in *pract. S. C. par. 7. glossa sententiam num. 50.* Tap. in *constit. omnes banli locorum num. 7.* Joannes del Castillo *decif.*

Sicil. 11. num. 24. Riccius in *collect. decif. 89.* Marta de *jurisdict. par. 2. cap. 45. num. 17.* Thorus Author est *compend. decif. tomo 1. §. instantia preempta lapsu triennii.*

2 Probatur: ex *l. sine §. restitutus, ff. de minoribus*: nam eadem virtus in secunda, idque in infinitum, ac in prima spiritus vitæ insufflatione repositur: at prima vitæ spiritus insufflatio per Principem jam permissa esse supponitur; igitur identidem, & alie per ipsum haud dubiè permitti possunt; cum utrobique par urgent ratio, ac per consequens eadem juris prædefiniri, illud, *ff. ad leg. aquiliam. l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter.*

3 Neq. obstat *tex. in l. finali, Cod. si sapius in integr. restitutus. post al.* qui dem in alia extat facti specie, ceu ex ipsismet textus verbis liquet.

Pro decif. hujufce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Acta ordinaria: numquid perempta inflantia extinguitur, & num idem de litigiosi vitio edifferendum erit.

Instantia adversus Clericum in foro Ecclesiastico occipit: an extinguitur datur; ac per consequens laicali in foro contra heredem laicum Clerici novum inchoandum erit iudicium.

Instantia semel in civilibus perempta: an per spiritum vitæ insufflationem rursus revivifci possit.

Instantia cum laico incepta: utrum extinguitur datur, ac per consequens ad Clericū successorem non transit instantia actoris facto perempta, litem non prosequentis si conventus vitæ spiritus insufflationem obtinuisse, ferat, an ad expensas astringendus sit reus.

S U M M A.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decifio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Num. 7. & 8. Thesis 4. decifio, & probatio.

Num. 9. & 10. Thesis 5. finitio, & probatio.

Icta ordinaria perempta instantia extingui autumat, de Marinis *resol. juris lib. 1. cap. 54. nu. 5.* quem admodum litigiosi vitium extinguitur extinguit instantia, idem Author *num. 7. & observat. ad decif. Revert. 135. num. 2. & observ. 578. num. 2.*

2 Probatur: ubi perempta proditur inflantia, toties nullum ducitur iudicium, de Marinis *resol. juris pag. 95.* quandoquidem per instantiam iudicii exceptio habetur, juxta Authores nonnullos, juxta verò alios per litem contestationem, quæ est principalis negotii apud competentem Judicem narratio, & ad eam secuta responsio animo litigandi, *cap. unico de litem contestatione, cup. adum l. 2. de elect. litem non novam 12. §. patroni, vers. proposita, Cod. de iudiciis, l. unica;* ubi lis enim tunc contestata videtur cum Judex per narrationem negotii causam audire caperet, *Cod. de litem contestat. inde fit quod tunc incipit, ubi Judex de meritis causæ nosse incipit, l. nihil, Cod. de procur. in Regno verò lis contestatur ratione termini, de Marinis* *tom. 1. cap. 184. num. 7. Pratus 7. for. cap. 6. nu. 8. Caravita* *rita 288. prag. 1. de ord. judic. Franc. decif. 457.* igitur perempta instantia, extinguitur iudicio, amplius revivifci nequit, *l. qui rem, §. arcam, ff. de solut. l. eius, qui §. finali, ff. de iure fisci, Sordus decif. 51. num. 5.* ac per consequens & acta ordinaria, & litigiosi vitium extinguitur sunt; secus verò in causis fiscalibus inspecto Regiæ Cameræ foro, de Marinis *observat. ad decif. 578. num. 2.*

3 Instantiam adversus Clericum in foro Ecclesiastico occipit minime fore extinguitam, ac per consequens in eodem Ecclesiastico foro laicum Clerici heredem conveniendum, cum eodemque iudicium inchoatum proseguendum esse censet.

4 Probatur: Ecclesiasticum namque privilegium potius trahit, quam trahitur, ac per consequens si iudicium coram Ecclesiastico Judice adversus Clericum effectum sit, consequens fit, ut coram eodem competenti solvatur Judice, ne laicus trahat Clericum, alioqui iuribus oppugnetur, cum hæres iudicium cum defuncto inchoatum cōsecrari debeat, nam defuncti personam representat, *l. hæreditas 28. ff. de regulis iuris*, adeoque omnes activæ, passivæque actiones in heredem transeunt, ne frustra tempus servasse per Ecclesiasticum videatur Iudicem.

5 Instantia semel in civilibus perempta: an per spiritum vitæ insufflationem rursus revivifci possit, & reverà tamen si ultra duas vices istiusmodi spiritus vitæ insufflationem, per Principem permitti non posse per S. C. sancitum fuisse memoriæ proditum est per Thorum *compend. decif. tom. 1. §. instantia semel perempta in civilibus*, an iterum revivifci possit, quam prædefinitionem sectati fuere, Grammaticus *decif. 69. & in consilio civili 165. Muscatellus in præf. S. C. par. 7. glossa sententiam num. 51. Capiblanco in prag. 8. nu. 139. de Baron. Mastrillus de magistratibus lib. 3. cap. 4. nu. 370. & 371. Riccius in collect. dec. 89. Anna in consil. consil. divæ memoria nu. 291.* edocet fuisse usque ad 5. vicem concessā insufflationem: verum tamen in iuris puncto publicis in thesibus posset quispiam secus in dubiis defenditare, & differens adque Principem libuerit. est aliqua ex parte, Ursilli *decif. 346.*

6 Eodem prorsus medio isthæc probatur thesis, quo supra commonstratum fuit: siquidem Principis velle hoc in themate, haud limitatum esse debet: limitata etenim causā, limitatum producit effectum, *l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. cancellaverat, ff. de iis, qui in testam. delent. l. 2. ff. de servis ex parte. Lex factio, §. item quæro, ff. de vulgar. & pupill. substit. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legatis 2. cum ejus plentitudo à suo pendat velle; nec adversarios Principis velle metiri posse pro comperto habetur: quare cum in Principe authoramentum perenniter extet; Cicero pro lege manilia: iure merito instantia in civilibus extinguitur per Principem pro ejus libito revivifci potest.*

7 Instantiam cum laico inceptā extingui, ac per consequens ad Clericum successorem, haud transire edocet, Ursillus *decif. 215. nu. 2. Molfesius in add. ad quæst. 8. tit. de person. nu. 5. Thorus compend. decif. tom. 1. §. instantia incepta cum laico, an transeat memorantes sic sancitum fuisse.*

8 Probatur: ex templō ac successor Ecclesiasticus.

stica est persona in continenti(inquā)privilegii ratione variari ducitur forum, ac per consequens Ecclesiastica, utpotē divino inspecto iure à laicali exempta iurisdictione, (ut feracius alibi probatū fuit) potius trahere ad suum, quam ad aliud laicale trahi forum ducitur; igitur, &c.

- 9 Instantia actoris factio perempta litem non prosequentis; si conventus vitæ spiritus insufflationem obtinuisse feratur ad expensas astringendum haud esse reum, ast potius actorem docent Grammaticæ decif.9 i. Muscatellus in pract.S.C.par.7.in 1.lib. glosf. sententiam in add.sub num.53. lit.E. incip. utimur proprio, Riccius in collect. decif. 89. 116. & 2049. Roviti in prag.1.num.15. de inst.causa non rest. Thorus Author est compend.decif.to. mo 1. §. instantia perempta factio actoris litem non prosequentis.

- 10 Probaturrei munus est se, suaq; iurata rationes, cum reus excipiat, l. vendicantem cū l. sequi. ff. de except. l. except. doli, ff. de evict. inde est, quod reo in ambiguis potius, quam actori favendum est, l. favorabiliores, ff. de regulis juris, §. retinende, in fit. de interditiis, c. cum sint part. de regulis juris lib. 6. ac per consequens actoris rationes explodere, l. 1. in principio, ff. de edendo: nam cum ad actoris litis periculum spectet; juremerito ad ipsum impensas erogare pertinebit; inde fit, quod actor prius agere in foro debet; adeoque fori reum sectari, l. in criminali, Cod. de iurisdic. omnium judic. l. juris ordinem, Cod. eodem tit. l. finali, Cod. ubi in rem actio, l. 2. Cod. ubi, & apud quem, cap. experientia, cap. si quisque, l. 1. quæst. 1. cap. sane, cap. cum sit generale, cap. si Clericus de foro.

DECISIO CLXVI.

IN Causa Illust. Dom. Ducis Hadriæ, & Ducis Termularum, cum Universitate Sancti Severi, & cum Universitate Theram super validitate privilegiorum per Cæs. Maiestatem concessorum dictis Ducibus de Terris prefatis, &c. Hæc Antonius Capycius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

- P**rivilegium vassallo à Rege permiffum: numquid ab eodem extingui possit.

S U M M Æ.

A'nt. 2. usq; ad 8. Thesis 1. decisio, ejusdemq; probationes.

A'nn. 8. 9. & 10. Thesis 2. finitio, & probatio.

- 1 stinguendum est, vel privilegium istud subdito à Rege indultum, simpliciter esse supponitur, tunc sive iustam concedendi causam, sive non habeatur; in Principis manu est ipsum revocare posse pro comperto habetur, est Baldi, Abbatis, Feliniorumque Author est Capycius hîc, num. 1.

- 2 Probat: illo ex dictorio per quas causas res gignitur; per easdem extinguitur, l. nil tam naturale, ff. de regulis juris, l. filio quem pater, ff. de lib. & posthum. cap. ab exord. 35. dist. Cajus lib. 1. regul. lege omnia, ff. de divers. regulis juris, Paulus lib. 65. ad editum, l. quibuscumque, ff. eodem, Petrus Faber de divers. regulis juris ad leg. 35. cap. omnis 27. quæst. 2. cap. omnis res de reg. juris in decretal. cum in Principis ditione sit, & leges juxta illud: per me Reges regnant, ac legum conditores iusta decernunt, & privilegia indulgere;

eademque revocare, Hotmanus in comment. verbor. jur. verbo lex, pag. 751. & verbo privilegia, pag. 863. Gonzalez 2. decret. tit. 1. de judic. in cap. cum venissent 12. num. 3. pag. 40. cum unusquisque in iurisdictione sua sit moderator, & arbitrer, l. in re mandata, C. mandati, l. in traditionibus, ff. de pactis, Donellus de iure civili lib. 11. cap. 9. num. 17. pag. 580. tomo 2.

- 3 Vel privilegium hujuscemodi à Principe subdito indultum, juxta aliqua fuit concedendi ratio, utputa, vel meritum, vel pecuniæ vassalli studio; tunc subdistinguentum est; vel juxta haud revocandi per principem habeatur ratio, tuncque tamen si ex absoluta, ac plenitudine facultatis suæ id per ipsum fieri potest: verumtamen procul à peccato minimè fieri posse pro comperto habetur, est aliqua ex parte, Baldi, Capycii hîc, num. 10.

- 4 Probat: subditi merita nonnisi præmio compensanda sunt: extant namque jus, & debitum inter se collata; inde Plaut. benefacta benefactis cumulanda, & Tullius: improbus est homo ille, qui beneficium scit sumere; & reddere nescit, & Ovid. est aliqua ingrato meritum exprobare voluptas, neū in Principis manu est procul à peccato à contradicibus cū subditis celebratis pro libito resiliare posse, cum jam tertio jus sit acquisitum, quod irrationabiliter extingui nequit, Antonius Faber 6. Cod. tit. 5. de testam. def. 2. in allega. num. 21.

11. Corasius in ff. de confit. princip. ad legem
 5 beneficium 3. num. 4. pag. 197. siquidem contra-
 ctus ex partium conventionem legem acci-
 piunt, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contra-
 ctus, ff. de regulis juris, l. leges, ff. de pactis con-
 ventis, l. 1. Cod. de oper. lib. l. 1. Cod. commodati,
 6 cap. contractus 85. de regulis juris lib. 6. cum
 etsi sint à primordio voluntatis: verumta-
 men ex post facto sunt necessitatis, l. non id
 circò in fine, ff. de contrahenda emptione, l. si
 mandavero, §. sicut, ff. mandati, l. cuius bonis
 in principio, ff. de curator. furios. l. sicut ab
 initio, Cod. de act. & obligat. l. de contractu, C.
 de rescindenda vendit, l. quamvis, Cod. de res-
 sa. l. leo quod, Cod. si certum petatur, l. si quis
 7 argentum, §. finali, Cod. de donat. quandoquid-
 em attento naturali jure contractus servare
 astringitur; etsi non quoad vim coactivam, &
 attamen quoad directivam: inde est, quod sic
 & jura, & Auctores commentandi sunt, sci-
 licet Corasius in ff. de leg. & Senat. ad leg. non
 ambigitur 9. num. 4. Hotman. confilio 131. nu.
 2. lit. D. Amaya observat. juris lib. 1. c. 1. n. 92.
 8 Vel privilegium hoc à Principe subdito
 concessum iusta aliqua adimendi ratio habe-
 tur, uti in isthac Capiciana supponitur præ-
 definitione, illicet ex iustis belli causis; ac pro-
 pacis bono, idque genus (et sic pecuniæ ratio-
 9 ne indultum à Principe hic descriptum est)
 tunc per Principem revocari posse arbitror,
 est Capicii hinc in fine, edocentes per S. C. præ-
 definitum fuisse; ibi: major pars dominorum
 votavit s. antibus clausulis privilegii, quod po-
 tuit Rex privilegia revocare, & terras ipsas
 alienare, Annæ alleg. 69. num. 27. & alleg. 87.
 in principio, Antonii Gabrielis lib. 3. de jure
 quasito non tolle. conclus. 3. de Ponte conf. 70.
 num. 40. vol. 1. & confil. 15. num. 15. volum. 2.
 Palsal. de vir. patr. potest. parte 1. cap. 1. num.
 83. Capiblandi in prag. 8. parte 2. num. 31. de
 Baron. Tap. in l. finali, de confit. Principum,
 par. 1. cap. 1. num. 16. contra Valq. lib. 1. contr.
 illustr. cap. 5. num. 14. Urtilum decis. 361. nu.
 20. Thorus Author est compend. decis. tomo 1.
 §. privilegium concessum subdito an possit ad
 10 nutum Regis; tamen si Princeps ratione debi-
 ti cum subditis contracti aliquid ipsis æqui-
 pollens refundere astringendus sit, cum jure
 debitum supponatur.
 11 Probatur: ubi iusta aliqua in Principe pri-
 vilegium adimendi habetur causa (quæ enim
 iuste peraguntur jurius haud obnoxia sunt;
 quemadmodum lege permittente, quod sit
 iuste, ac ritè fit, l. quis fit fugitivus, §. apud
 labonem, ff. de edict. edictio, cap. quid dicam
 14. quæst. 4.) toties nemini injuriam infert, l.
 injuriarum, §. 1. ff. de injur. l. 3. §. si tamen, ff.
 de libero homine exhib. l. qui injuriarum, §. si
 quis, ff. de iurejurando: siquidem contractum
 servare cum tanto onere, incommodove haud
 par est; ne ipsi velle cum tanto faece se
 obstringere voluisse arguitur; nec naturalis
 ratio id suadet, quod enim jurius consonum
 est, id pro iusto, licitoque habedum, Corasius

tomo 2. de iustitia, & jure leg. 6. quandoqui-
 dem bonum commune particulari prævalere
 supponitur, cum major ratio minorem eli-
 dat, l. si debitori in fine, ff. de fideiuss. l. cui pa-
 do, ff. de servis exportand. & cui conceditur
 majus, à fortiori, & minus permitti fas est, l.
 filius famul. §. finali, ff. de donat. l. Marcellus, ff.
 de donat. caus. mort. cum tunc particulare
 non ducatur bonum, aut dumtaxat commu-
 ne, Cicero parad. 1. quod rectum, & honestum,
 & cum virtute est, id solum opinor bonum.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Privilegium ad beneplacitum per Principem
 alicui simpliciter concessum: numquid per
 concedentis extinctionem extinguatur.

Quandonam per secundum primo deroga-
 tum autatur privilegio.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
 Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Privilegium ad beneplacitum per Prin-
 cipem alicui simpliciter concessum,
 per concedentis extinctionem extingi
 autatur, Revert. decis. 38. in princi-
 pio, alique. quod liquet ex cap. si gratiosè de
 rescriptis in 6. cap. litteris eodem titulo cap. fi-
 nali de officio Delegati: nam ubi privilegium
 per Principem alicui simpliciter datum esse
 supponitur; nil de tempestatis concessione
 mentionando; toties adique Princeps vitam
 degit suam, permissum ducitur: quandoquidè
 si Princeps perpetuè, vel ad plures vitas con-
 cedere voluisset, sanè id expressè divulgasset,
 quicquid enim expressè permissum non est, id
 indultum, haud arguitur, alioqui portende-
 re foret.

2 Quando nam per secundum primo deroga-
 tum autatur privilegio distinguendum,
 est: vel in secundo privilegio concessio de pri-
 mo nil expressè mentionatum sit; tunc pri-
 mum, secundumque obtinet privilegium; live
 primum generaliter, sive specialiter concess-
 um esse supponatur.

3 Vel in secundo de primo expressa sit deroga-
 tionis mentio, tunc secundum; secus verò
 primum obtinet privilegium, inspicit Revert.
 loco supralaudato, nam ubi Princeps in se-
 cunda privilegii concessione nil expresse
 sit de primi privilegii derogatione; toties
 Princeps à primevo, haud recedere ducitur
 privilegio, ac per consequens, & primum, &
 secundum dare velle adūque secus expressè
 probatur: est namque beneficiarius in posses-
 sione, & primi, & secundi à qua non est pro-
 cul à recta ratione despoliandus; cum posside-
 4 tis melior sit conditio, l. si debitor, ff. de pigno-
 ribus, l. si qui destinavit, ff. de rei vindic. l. fi-
 nali;

nali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinende, vers. commodum, instit.

de interdict. cap. pro possessore, de regulis juris lib. 6.

D E C I S I O CLXVII.

IN Causa Manfredini de Buchis, cum Nicolao Francisco Follerio, &c. ac in executione sententiæ opposentibus exceptionem compensationis de debito ducatorum 3000. &c. Primò dubitatum est: an possit opponi d. exceptio stante re iudicata, & parata executione, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Facti Species.

Compensationis exceptio adversus sententiæ executionem opposita: numquid impedimento est quominus executioni demādetur, si in incontinenti probari per scripturas, testesque offeratur.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. 3. & 4. Thesis 1. finitio, & probat, A. nu. 10. usque ad finē, Thesis 2. finitio, & probat.

1 **H**Aud impedimento esse reor 1. est Antonii Capicii *hic in fine*, memoratis sic per S. C. prædefinitum fuisse; ibi: *Fuit votatum, quod procedatur ad executionem; & nihilominus in causa compensationis opposita Magna Curia faciat iustitiam, posset enim esse, quod ante advenientem diem venditionis pignorum, qua primò debent præcedere discussione capi, deinde subastari, seu asstimari, deinde vendi, inter has moras fiat liquidum debitum, de quo compensando opponitur, &c.* Vrsilli *decis. 231. num. 5.* Muscatelli *in praxi S. C. lib. 2. par. 3. gloss. servata num. 125.* Pegueræ *decis. 17. 3. Catalonia, Riccii collect. decis. 1358.* Martæ *de clausulis parte 1. prima clausule 297.* Thorus Author est *compens. decis. §. compensationis exceptio opposita adversus exceptionem, adversus Gothofredum in notis ad leg. verum est lit. N. ff. de compensat. Treutler. select. disput. volum. 1. disput. 25. thes. 1. 1. lit. D.* Bondende *iure cōtrov. collat. 43. n. 32.* quos novissimè laudat sectaturq; modernus Hispanus Dō Leonardus Gutierrez de la Huerta *tract. de compensat. quest. 31. nu. 40.* qui compensationis materiam feracius, eruditò Schemate; summaque minerva pertractat; hucusquē à nemine cumulatè hoc plectro intextam, editamque, nullique secundam.

2 Probatur: liquidum cum illiquido, haud compensare fas est, *cap. bona fides de deposito, l. si constat, Cod. de compensat. l. finali. Cod. eod. Cujacius in rubric. Cod. de compensat. lit. D. & in l. cum militi 16. ff. de compens. §. 1. lit. E.* Hotmanus *in lex causa num. 2. de compensat. Faber 4. Cod. tit. 3. def. 10. Vultei in §. in*

bona fidei, instit. de actio. Vinn. 1. select. opin. 50. Donellus *4. Cod. de compensat. ad l. ult. num. 6. in fine*, cum illiquidum hæsitabile sit, Antonius Faber *4. Cod. de compensat. tit. 23. def. 2. num. 2. & 3. in allegat. pag. 378.* juxta textum *in l. ultima, C. de compensat.* enim verò compensatio nil aliud est, quam crediti, & debiti inter se contributio, *l. 1. & 2. idque genus, ff. de compensat. idem Faber ibidem def. 13. num. 1. in allegat. & 3. 18. num. 6. in allegat.* quandoquidem paratā sententiā habet executionē, & celsareo, & canonico jure inspectis, *l. mino. 4. ff. de mino. l. pignora 50. de evict. l. 4. §. si ex conventiones, l. à divo pio cum suis §§. ff. de sent. & re judic. l. 2. Cod. de execut. rei judic. Parlador. lib. 2. rum quotid. cap. ult. in princip. Richardus in manu. 2. par. §. 5. adedque inter liquida recēfenda sit: quare S. R. C. sententiæ, appellatione remota extemplò exequantur Mastrillus *decis. 158.* Author est, etiamnum reclamatione interposita, Afflictus *decis. 342. num. 3. & decis. 354.* Rovitus *prag. §. num. 3. de officio S. C. de Marinis 2. quotidianar. cap. 278. num. 3.* tametsi oppositis intrā sex dies nullitatis per actis dimanantibus executio retardatur, *prag. 4. §. 16. de dilat. Gallup. parte 3. cap. 6. ex l. 48. condemnatum, ff. de re judicata, l. 1. ff. quando provocare non est necesse, Afflictus decis. 283.**

7 quare jure merito sententiā in rem transiens judicatam exequutoriales expediuntur literæ, *l. minor viginti quinque, ff. de minor. cap. cum aliquibus, de re judicata;* igitur etsi quis per testes, scripturasque, idque genus paratus esse prædicatur: attamen minimè probatum supponitur, ac per consequens probandum, quod de sui conceptu illiquidum reputatur; alioqui præsens cum futuro compensaretur tempestas, quod per absurdum foret; neū critum dixerium illud aliquid refragatur; illicet proximè accingendus habetur pro accincto, *lex eo tempore, ff. de testam. milit.* siquidem alio in themate expenditur cum hic indefinitivis versetur sententiis, quæ utpotè paratam habentibus executionē, nullā solutionis morulam patiuntur, quod adversarios fugiunt, sententiæ definitivæ essentialiter ignorantes conceptum. Rogitandum ab hisce quid est sententiā paratam habere executionem: non nisi à continenti effici si executionis mora,

la, ac temporis intercapedo admitteretur aliqua; nonne essentialis parata executio

tionis conceptus perfunderetur?

Secundo dubitatum est, an contra opposcentes exceptionem compensationis obstat iuramentum, & ipsius compensationis renunciatio, &c. *Hec Ant. Capic.*

Secunda Facti Species.

Compensationis, ac renunciationis compensationis exceptionem opponens: num. ei iuramentum obstat prædicatur.

Obstat hujuscemodi solutionis iuramentum (simpliciter eloquendo) contra compensationis, & renunciationis exceptionem reor 2. est adversus Guierrez de *compensat. lib. 1. quæst. 17. n. 43.* alioque apud eundem; quare infirma est Capiciana distinctio *hic*, num. 4. ibi: *Mihi visum est in hac materia*, est Annæ in alleg. 8. num. 3. Gabriellis lib. 2. tit. de iurejurando, conclus. 7. num. 2. Tap. in prag. 5. num. 4. de officio S. C. Vivii in *syloa comm. opin. opinio 115. promittens num. 2. ut illi decis. 381. num. 4. Cacher. decis. pedem. 92. num. 18.* aliorumque Thorus *compend. decis. tomo 1. §. iuramentum an obstat contra opponentem exceptionem compensationis*, memorans sic per S. R. C. prædefinitum fuisse.

Probatur: iuramentum namque versatur circa illud, quod est notum juranti, ac per consequens firmiter interesse supponitur: igitur compensationis, aut resignationis compensationis exceptioni obstat iuramentum.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Compensationis exceptio: numquid adversus iuramentum liquidum, & iuratum opponi valeat.

Meliorationum exceptio: an definitivam immorari possit sententiam.

Exceptio declinatoria fori: utrum per Clericum etiamnum post sententiam oppugnari possit.

S U M M A.

A. num. 1. usque ad 4. Thesis 1. decisio, & probatio.

A. num. 4. usque ad 10. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 11. Thesis 3. prædefinitio, ejusdemque probatio.

1 ompensationis exceptio: numquid adversus iuramentum liquidum, & iuratum opponi possit distinguendum est: vel exceptio isthæ liquida est; ac de ipsa nullam habuerit jurans notionem; tunc indubie iuramento minus obstante identidem opponi posse arbitror: vel si nec liquida erit exceptio; vel de exceptio-

ne liquida jurans notionem habuerit; tunc secus erit edisserendum, est Capicii in *supra laudata decis. à num. 4. usque ad finem*, Afflicti *decis. 381. à num. 1. ad 5.* Antonii Gabriellis lib. 2. tit. de iurejurando, conclus. 7. num. 1. & 8. Vivii in *syloa comm. opin. opinio. 114. compensatio num. 3.* & opinione 315. promittens in principio, Riccii collect. *decis. 1381. Martè in tract. de clausulis, parte 1. clausula 297.* aliorumque Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. exceptio compensationis an possit opponi contra instrumentum liquidum, & iuratum*, describens sic per S. C. prædefinitum fuisse; quare S. R. C. decisio sub hoc intellectu commentanda erit. consule *supra laudatum Guierrez della Huerta de compens. lib. 1. quæst. 17. num. 43.*

3 Probatur: quæ enim præter contrahentium mentem sunt nullam gignunt obligationem; cum contractus ultra agentium mentem, nil operantur, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. Lage cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus comment. juris civilis lib. 7. cap. 1. num. 13. nam ex partium conventionem legem pensat, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contractus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus 85. de regulis juris lib. 6. quare si contrahentem liquida haud fugisset exceptio, sane minus iurasset; en quo pacto nostro in themate præter contrahentiū mentē foret, ac per consequens nullam involveret obligationem: secus verò in secunda facti specie, si liquidum iuramento per ipsum præficto ex diametro oppugnare prædicatur.*

4 Meliorationum exceptio: an definitiva commorari possit sententiam distinguas; vel impense hujuscemodi liquidæ sunt; vel illiquidæ: si illiquidæ sive ante, sive post definitivam sententiam opponantur, tunc per hæc haud immorari posse sententia exilimo, legitima tamen per actorem præstita cautione hoc in themate de ipsarum per solutione. consule de Marinis *resol. juris lib. 2. cap. 133. num. 18.*

5 Probatur: liquidum cum illiquido nullam inter se omogenitatem habere supponitur; ac per consequens nullam patitur compensationem; definitiva porro liquida esse (ex supra communistratis) supponitur sententia; igit. &c.

6 Vel meliorationum exceptio liquida sit, ac ante sententiam definitivam opposita fuit, tunc sententiæ executionem retardari, quini-

mò definitivam sententiam infirmam esse, si de istiusmodi exceptione nullam habuisse feratur rationem existimo secundo, est Marefcot. lib. 2. var. resol. cap. 112. num. 18. de Marinis var. resol. tomo 2. cap. 133. num.

7 18. aliorumque, nam de factò hic liquidum, supponitur creditum, ac per consequens debitum; à quo definitiva regulanda est sententia: quandoquidem introspicere debent Iudices, in quem melioramenta isthæc vertuntur, qui per definitivam dammandus sit sententiam; alioqui Iudices illum dampnarent, qui nil deberet, quod per absurdum foret.

8 Vel meliorationum exceptio liquida, probataque post sententiam definitivam in iure dicendo extemplo representaretur, opponereturque; tunc definitiva sententia immorationem, compensationemque caulare existimo 3. est adversus de Franchis deoif. 112. nu. 15. apud de Marinis num. 19.

9 Probatur: definitiva namque sententia, utpotè liquida, cum liquidis compensationibus compensanda est; quandoquidem frustrà

hoc in casu per actorem cautio præstaretur (ceu somniavit de Franchis supralaudatus) cum jam creditum releucat liquidum, neu probandum; ast probatum; quare nil mirum si sententia valor evanescat.

10 Exceptionem declinatoriam fori per Clericum etiamnum post sententia opponi posset cenlet de Marinis resol. jaris lib. 1. cap. 109. nu. 2. alique apud eundem: sententia namque isthæc, utpotè ab incompetenti lata Iudice nullius ducitur roboris: siquidem in Iudice iurisdicatio reposcitur, cum Iudex sit persona publica ius dicens, juxta leges, cap. forus de verborum significatione; quare iuremerito ejus iurisdicatio est potestas in iure dicendo, 1. potestatis verbo 215. ubi Alciatus num. 7. Cod. de verborum significatione, quæ in laico Iudice respectu Clerici divino inspecto iure desiderantur, propter ipsius exemptionem igitur seu ante, seu post conclusum in causa, sive, ante, sive post definitivam sententiam per Clericum exceptio isthæc opponi fas est.

DECISIO CLXVIII.

IN Causa Universitatis Baroli, & quorundam Molentium, cum D. Marchione Polignani prætendentis Vassallos suos de Mola esse angarios, seu perangarios, & non potuisse ad habitandum prætextu, quod Universitas teneatur dare sibi anno quolibet Camerarium, atque Aerarium per ipsum d. Marchionem eligendos, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Subditi (qui hodie vassalli vocitantur) sive angarii, sive perangarii Baronis alicujus: numquid ab ejus iurisdictione iusta extante, causa recedere possint, utputà si universitas anno quolibet Camerarium, Aerariumque per ipsammet Baronem eligendos creare astringebatur; sed non elegerit, idque genus.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesis decisio, & probatio.

I Ameffi in S. R. C. contra Baronem prædefinitum fuit, Author est Antonius Capicius *hic in fine, ibi votatù, & judicatum est pro Vassallis contra d. Marchionem*, quam decisionem sectati fuere Follerius in *constit. ascriptis num. 2. & seq.* Thorus *compend. decif. tomo 1. §. vassalli angarii perangarii alicujus Baronis an possint recedere*; aliam identidem S. R. C. decisionem, in subditotum favorem latam memorantis: verumtamen posset quispiam publicis in thesibus in iuris puncto secus tutari, ac per con-

sequens sive iusta, sive non recedendi causa habeatur, adhuc pro ejus libito alibi transire posse subditum pro comperto habetur: sat est enim si extrà Regnum suum non tranet.

2 Probatur: verus dominus, verusque Princeps, idque genus est solummodò Rex, in cujus iurisdictione extare astringendi sunt subditi, ceu communis, seu Regni partes, illam servare, defendereque debent, atqui Barones, Duces, Marchionesque, idque genus minus principaliter, ac utpotè Regis Ministri commentandi sunt: igitur nil mirum si à Baronis sollicitudinibus, hisce similibus quis esse liberum voluerit; lubenter id efficere posset: quandoquidem subditi nostro in thèmate haud Baronum mancipia sunt; ast Baronis voluntarii subditi; ne in Regis voluntate est subditos velle immediatè Baroni subdere suos; at liberos, ac per consequens in qualibet Regni parte vitam degere voluerint, incolant; sat est enim si in Regno habitent; igitur, &c. num autem Capiciana hæc verba, & argumenta probet tu mi Lector Iudex esto.

Pro decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Sub-

Subditi Baronis in propriis extantes oris : numquid propriam deferere culturam ; illamque in alienis Baronis locis exercere possint .

Subditi Baronis , an extrâ ejusdem jurisdictionem inservire astringendi sunt .

S U M M Æ .

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio , & probatio .
A. nu. 3. usq; ad finem , Thesis 3. præfinitio , & probatio .

1. **S**ubditos Baronis in propriis extantes oris , propriam deferere culturam , illamque in alienis Baronis locis exercere per eundem astringi nequire censent ; Fabius de Anna in addit. novissima ad singul. 461. rustici ejus Patris , Thorus compend. decis. tomo 1. §. Vassalli an possint aliena territoria colere ; edifferens sic per S.R. C. prædefinitum fuisse ; aliique : nam adûlque in propriis Baronis locis extare supponitur quis , cû communitalis pars , illi subdere ducitur , ac per consequens suis potius inservire , ibique culturas exercere suas , quam exteris astringitur , quod naturalis ratio identidem edocet , cum pars debeat se conformare toti .
3. Subditi Baronis an extrâ ejusdem jurisdictionem inservire astringendi sunt distinguas : vel servitium extrâ per subditum Ba-

ronis efficiendum , in communitalis utile verti prædicatur , vel non . Si primum per Baronem subditos astringendos fore , nedum infra 8. milliaria , utpotè sancitum per S.R.C. memorat Joannes Vincentius de Anna singulari 160. Author est Thorus compend. dec. tomo 1. §. Vassalli an teneantur servire extrâ territorium ; sed etiamnum ultrâ .

4. Sin secundum secûs est prædefiniendum ; si nulla extet rationabilis causa ; sed ex proprio Baronis motivo id jubetur : quare distinctione hac conciliantur , textus in l. quod nisi , & text. in l. sequi. ff. de oper. liber. cum decisione S.R.C. enim verò textus cujuscemodi subditû extrâ territorium inservire minus esse astringendum edocentes ritè commentandi sunt : si nulla extet rationabilis causa ; S.R. C. verò decisio si aliqua habeatur .

5. Probatur ; Baronis jurisdictioni in districtu , secûs verò extrâ extare supponitur , Concilium Parisiense 3. cap. 1. de constit. in 6. cap. finali , Clem. de foro compe. cap. unico ; quandoquidè subditi prout in Baronis districtu vitam degentes , & Baronis jurisdictioni , & communitati subdere supponuntur , secûs extrâ supra laudata jura , utpotè est , per Collaterale Consilium decretum , Thorus compend. decis. tomo 1. §. Vassalli an teneantur ad servitia , inspicit de Marinis resol. juris lib. 1. cap. 32. nu. 15. sicque de reliquis aliis edifferito prædefinitionibus .

D E C I S I O CLXIX.

IN Causâ hæredum Gabriellis de Fornariis , contrâ Franciscum de Plano condemnatum ad Magnam summam : dubitatum est an ex quo d. Franciscus condemnatus fuit per Sententiam Regiam habentem executionem paratam , & à d. sententia reclamare possit petere revisionem dictæ causæ , stans carceratus , antequam cum effectu solvat , &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N .

Facti Species .

Sententia per S.R.C. lata , quæ executionem obtinere supponitur paratam : numquid revisio hujuscemodi causæ per idem Tribunal permitti possit .

S U M M Æ .

Nam. 1. & 2. Thesis 1. decisio , & probatio .

1. **P**ost executionem in bonis paratam ; vel si nil in bonis sit , tunc Reo prius in vincula iniecto permittendam causæ revisionem autumant , Capicius hic in fine , sic per S.R.C. sancitum fuisse ; ibi : Sacrum Consilium decrevit procedendum esse ad revisionem stante Francisco carcerato tan-

quam executione facta , & sic fuit processum , Urillus decis. 231. num. 4. Thorus compend. decis. tomo 1. vers. revisio causa an fieri possit lata sententia .

2. Probatur : sententia per S.C. lata paratam obtinens executionem nullo immorari possit pacto , atque adeo executoriales expediuntur literæ , l. minor 25. ff. de minoribus , cap. cum aliquibus de re iudicata , arg. l. ult. Cod. si ex fals. instrum. l. divus 33. ff. de rei vindic. l. iusto 11. ff. de acquirenda possess. l. qui auctore 137. de reg. jur. l. penult. ultim. & ferè toto tit. Cod. de execut. rei iudicat. Antonius Faber 3. Cod. tit. 18. de inoff. test. defin. 1. num. 4. in allegat. in fine , & 4. ejusdem tit. 39. de rerum perm. defin. 10. num. 17. in allegat. quare jure merito in S.R.C. etiam sententia , qua est reclamatum exequitur , & expeditur mandatu

tum de parendo, Rovitus *pragm. §. num. 3. de officio S.R.C. Pratus 2. for. cap. 35. num. 41. de Marinis 2. quotidianar. cap. 278. num. 3. ac per consequens causæ revisio in bonis executionem præsupponit, quibus desinentibus reus in vincula detrudatur, alioqui latæ sententiæ natura pessundaretur, quod per absurdum esset.*

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

R Evisio laudi per S.C. divulgati: numquid post illius executionem per eosdem dignosci debeat Iudices.

Revisio nullitatis sententiæ S. R. C. an ex eisdem permittenda sit actis.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

R Evisioem laudi per S. C. divulgatam: ejus executionem per eosdem Iudices ducunt nosci posse, Rovitus in *prag. 1. de arbitris num. 31. in no-*

vissima recopilat. comment. super pragm. Thorus compend. decis. tomo 2. revisio laudi promulgati per S.R.C. & si alterutra ex his partibus de hoc rogetur, idque nonnisi ut Iudices de cuiuscumque causa edocti melius ipsius veritatem dignoscant, ac per consequens ne lites in infinitum prorogentur, Cironius in paratit. tit. de appellat. pag. 160. Tullius philippica 8. Cujacius lib. 12. observat. cap. 4. cæd alibi fusè commonstratum fuit; jure merito sic per S.R.C. sancitum fuit: tametsi in causa revisionis alii per Proregem dari assolent Indices.

3 Revisionem nullitatis sententiæ S.R.C. eisdem ex actis esse permittendam duco, consule Thorum in *supplemento decis. §. revisio nullitatis sententiæ*, ibi verborum congeriem hallucinationemque reperiens, ac erudito Marte stabiles tuos; nam tametsi eadem numero extare supponuntur acta: verumtamen alias ob novas ponderationes, rationesque, quæ ab actore sunt, evidens est, ut iidem Iudices melius edocti, perspicaciusque acta recognoscens justitiam administrare possint, hinc Tullius 6. in Verrem. est *boni Iudicis parvis ex rebus coniecturam facere uniuscuiusque, & cupiditatis, & incontinentiæ, igitur, &c.*

DECISIO CLXX.

B Alà. in l. per banc ult. solum. vers. pone minor, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

M Ajor ad articulandum, testesque producendum superventilantibus articulos pioscos, sive per Ecclesiam, sive per minorem in primo termino productos: numquid restituatur.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis decisio.
Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

R Estituendum fore duco, est Antonii Capicii hæc in fine, edocentis sic per S.R.C. prædesinitum fuisse: *ibidem S.C. in ea causâ decrevit, quod possit comes & articulos, & testes producere super concurrentibus articulis antiquior, seu productis per Ecclesiam in primo termino, de Franchis decis. 169. nu. 7. Muscatelli in praxi S.C. par. 6. glossa communis num. 4. Tap. in constit. minor. jura V. filli decis. 94. nu. 1. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. major an restituatur ad articulandum.*

2 Probatur: ubi sive minori, sive Ecclesiæ, vel id genus restitutioni permittitur, l. 1. §. minor, & verum, l. ait Prator, §. non solum.

l. patris 28. §. si pecuniam, l. si minor, §. finali cum leg. sequ. l. si tutor 48. l. æres 50. ff. de minoribus, cap. auditis 3. de restitu. in integr., cap. cum causâ, ff. de rei judic. cap. ad nostram, de rebus Eccles. cap. 1. de in integr. restit. lib. 6. Hotmanus cons. 125. Donell. lib. 21. comment. cap. 19. Velasco de privil. pauper. tit. 3. quæst. 8. Fachineus lib. 10. controver. cap. 1. Barbosa in cap. requisivit 1. de rest. in integr. & lib. 2. juris Eccles. cap. 3. num. 183. ut novos super articulo prius discussio producere possint testes: toties hæud in congruum ducitur, ut id eisdem majori, sive cum Ecclesiâ, sive cum minori oppugnante alios in foro ducere valeat testes, aliaque probationes, alioqui injustitiæ actus verificaretur, quod per absurdum foret, Cicero 1. de officiis: omne officium, quod ad conventionem hominum, & ad salutem tuendam valet, anteponendum est illi officio, quod cognitione, & scientiâ continetur; officiique scientiâ anteponenda sunt officia justitiæ: considerat enim agere, plus est, quam cogitare prudenter.

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Ma-

Major, qui minori succedit: numquid primum beneficium defuncti rogare possit illa in causa, in qua minori; vel pupillo defuncto convenire supponitur.

Si minor idque genus defuncti majoris heres sit: an primum petere possit beneficium.

Heres privilegiatus; seu minoris seu pupillus, & his similes: utrum defuncti, haud privilegiati forum consecrari debet, seu quoad lites acceptas, seu inceptandas.

S U M M A.

A' num. 1. usq; ad 4. Thesis 1. decisio, & probatio.

A' num. 4. usq; ad 6. Thesis 2. finitio, & probatio.

A' num. 6. usq; ad finem, Thesis 3. decisio, & probatio.

Majorem minori succedenti primum beneficium defuncti rogare possit illa in causa, in qua minori, vel pupillo defuncto convenire supponitur, docent Bartolus in *linterdum*, ff. de minor. & in *l. non solum*, ff. de in integrum restitutione, Carolus Tap. in *constit. minor jura* num. 10. & in *constit. mulieribus* num. 2. Muscatellus in *praxi S.C. lib. 1. par. 6. glossa in integrum* num. 4. Thorus in *compend. decis. tom. 1. §. beneficium restitutionis*, Afflictus *decis. 211* referens sic per S. R. C. praedefinitum.

fuisse, alicque Author est de Marinis *observa. ad decis. Revert. 115*, num. 3. & 4.

2. Probatur 1. tametsi privilegium personale de persona ad personam transire impossibile ducitur; cum sit jus personale; quod de sui conceptu extincto subiecto, seu persona indidem ipsum perimitur, Gellius *lib. 10. Balduinus lib. 1. instit. tit. de iure naturali gent. & civilis pag. 21* accidentis naturam imitando, *l. 4. in fine*, ff. de actionibus empti, cum privilegium sit quoddam praecipuum, & singulare jus à Principe permissum, Hot. nanus *verbor. juris verbo privilegia*, Gonzalez *decretal. tit. 1. de iudic. in cap. cum venisset* 12. num. 3. verumtamen nostro in themate causa restitutionis in integrum est, nonnisi lationis, seu deceptionis causa, *l. quod si minor*, §. restitutio, ff. de minoribus, *l. si locus*, ff. quæmadmodum servit. *l. 1. Cod. de reputationibus*, *l. 2. Cod. in quibus caus.* Paulus *lib. 1. sententiar. tit. 7. l. 1. §. certè*, ff. ad Macedon. *l. 3. ff. rem raram*, *l. sed si* 8. num. 6. Cujacius *lib. 26. ff. Juliani*, ff. si quis in fraudem, *l. 1. §. 1. ff. de collat. bonor. l. 2. ff. ne de statu defuncti*, *l. si ita* 63. §. 1. 4. ff. ad Trebell. consule Ofualdum ad Donell. *lib. 2. cap. 4. lit. D. Duarenium ad tit. ff. de acquirend. cap. 10. Pichardum de vulgari cap. 10. Pacium cent. 3. quæst. 3. D. Josephus de Retes lib. 1. opuscul. c. 10.* quæ ad heredem minoris transmigrari necesse est, cum hæres defuncti personam representet, *l. hæreditas* 28. ff. de reg. juris; igitur, &c.

3. Probatur 2. etsi pupillo, minori que idque genus in integrum restitutionis beneficium copulativè illicet & personæ, & lationis ratione convenire prædicatur: verumtamen principaliter ratione lationis; minus verò principaliter causa persone ducitur; igitur nil mirum si extincto privilegiato primum hujusmodi beneficium ad minoris heredem; idque genus nonnisi lationis causa transilire autumat; idque nonnisi quia & hæres defuncti personam representat, *dist. 1. l. hæreditas*, & restitutio sit in priscum reduciio statum, Gonzalez 2. *decretal. tit. 4. de in integrum restitut. cap. quævisit in comment. num. 8.* adeoque ex obligatione gignitur, Donellus 7. *iuris civilis*, c. 21. num. 50.

4. Si minor idque genus defuncti majoris heres sit: an primum petere possit beneficium distinguendum est: vel defunctus major in causa læsus esse supponitur; vel non: si primò minorem hoc in casu primum rogare posse beneficium plusquam manifestum est: sin, secundum non posse: quare Sac. Reg. Consil. Regiæ Cam. Summ. M. C. Vic. decisiones, quæ memorat Afflictus apud supra laudatum de Marinis *ad decis. 115*, num. 5. in alio extant themate: nam decisionum hujusmodi ratio fuit, quatenus majori ad pinguius probandum in integrum restitutionem non competitis quæ ratio diversa est, ac illa, quæ in nostra facti specie est, in qua de latione differtatur.

5. Primæ Thesis igitur partis probatur: in integrum restitutio ratione lationis à quolibet defuncto faciendi; ad alium transire debere necessum est: quare merè materialiter se habet, seu sit minor, seu major hæres, vel defunctus: nam læsio de sui conceptu reatus est, ac per consequens reo cuilibet cuiuscumque generis sit haud patrocinari debet; neu aliena cum jactura lucrari par est, *l. nam hoc natura* 14. ff. de condit. indeb. Antonius Faber in *iurisprud. de iustit. & iure princip. 2. illat. 1. in fine*, Donellus *comm. de iure civili lib. 4. de rebus privat. cap. 5. sub num. 20. & 30.* quæ cum ita sint; atque adeo ab esse privilegiato præscindere differatur rationes cuiusmodi: jure meritò sive sit minor, sive major hæres id nostro in themate merè materialiter se habet; adeoque læsio quælibet, quoscunque amplectitur hæredes, sive majores, sive minores sint.

6. Hæres privilegiatus, seu minor, seu pupillus hifce similis: num defuncti non privilegiati forum consecrari debeat, sive quoad lites acceptas, sive incipiendas, revera; tametsi nostro in Regno quoad lites ceptas, secus vero quoad incipiendas defuncti forum consecrari debere heredem privilegium servari debere edocent de Franchis *decis. 364. num. 1. Tap. in constit. minor jura* num. 10. & in *constit. mulieribus* num. 2. Muscatellus in *praxi S.C. lib. 1. parte 6. glossa in integrum* num. 7. Molfesius *ad consuetudines nostras par. 4. quæst.*

quest. 8. de Marinis obser. ad decis. 115. Rever. num. 7. verumtamen in iuris puncto secus erit edisserendum, adeoque seu quoad lites occupatas; seu quoad incipiendas defuncti forum privilegiatum heredem minime consecrari debere.

- 7 Probatur: ex dispositione legis unica, Cod. quando Imperator inter pupillum, & viduam defuncti bona per privilegiatum heredem hereditatis additione acquisita privilegiata sunt, priscam non privilegiati denominationem deperdentia, cum se habeant, ut accep-

soria ad suum principale, quod est privilegium regula accessorium de regulis iuris, l. etiam Cod. de iure dotium; igitur, &c.

- 8 Dices hæres defuncti personam representat, l. hereditas 28. ff. de regalis iuris; igitur ejus consecrari debet forum, præsertim ubi lis contestata sit, occupataque.
- 9 Distinguedi est antecedens si non sit privilegiatus concedo antecedens, si sit privilegiatus nego antecedens unâ cum ejus illatione: quare diffinitione hac jura ritè, & commentantur, & conciliantur.

DEGISIO CLXXI.

Andriella Cocozola Uxor quondam Mariani Vulpis petebat reassumi in publicam formam instrumentum suum dotale à Protocollo: erantque mortui Iudex, Notarius, atque omnes testes, &c. Hac Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Instrumentum dotale: numquid à protocollo Notarii publici demortui omnibus identidem testibus extinctis reassumi, ac in publicam redigi possit formam; si in protocollo, & Iudicis subscriptio, & testamentum à viro conditum; & legatum, & dos, & antefatum per eum relicta esse differantur, ex quibus componitur testamentum.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

- 1 **R**eassumi posse existimo, est Capicii hic in fines memoratis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: S.C. decrevit esse faciendam dictam reassumptionem, Vrsilli decis. 111. num. 3. Tap. in constit. privilegia num. 2. Roviti in prag. 2. num. 2. de fide instrumentor. aliorumque Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. instrumentum dotale an possit reassumi, & in publicam formam reduci.
- 2 Probatur: in protocollo namque hujusmodi cuncta ad firmam stabiliendam fidem esse supponuntur, ceu extant & iudicis subscriptio, & testium sufficiens numerus, idque genus; igitur, &c.

Pro decis. hujusce illustratione!

CAPUT UNICUM.

Instrumentum per Notarium factum: quoadnam per alium reassumi valeat tabellionem.

Instrumentum: an ex protocollo reassumi possit si testis, Iudex, Notariusque demortui

esse prædicentur, ac in protocollo, seu in contractu fronte mentionatur, quod contractus ille reassumptus fuit, ac in publicam redactus formam.

Instrumentum ubi rescindi petitur: utrum in publicam reassumi debeat formam.

Si Notarius extinctus sit, ut instrumentum ab istiusmodi tabellionis protocollo reassumatur; quænam repolcuntur.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesis finitio & probatio.

- 1 **I**nstrumentum per Notarium intextum: quando nam per alium reassumi possit tabellionis; reverà ubi iusta extare supponitur causa reor, illicet si Notarius vel mentecaptus, vel in hostium ditione, idque genus foret, consule Franchum decis. 300. Riccium collect. decis. 361. Thorus compend. decis. tomo 1. §. instrumentum confectum per Notarium quando possit reassumi, memorans sic per S.R.C. sanctum fuisse: siquidem id necessum ducitur; alioqui instrumenti confectio imperfecta restare.
- 2 Instrumentum ex protocollo reassumi posse, si testis, Iudex, Notariusve demortui sint, ac in protocollo; seu in contractu fronte mentionatur, quod contractus ille reassumptus fuit; ac in publicam redactus formam, &c. Affidus decis. 48. Riccium collect. dec. 161. Thorus compend. decis. tomo 1. §. instrumentum an possit reassumi de protocollo si fuerint mortui testes.
- 3 Probatur: extant namque hoc in themate cuncta illa, quæ per instrumenti reassumptione repolcuntur ceu ritè perpendenti liquet: siquidem de ipsius reassumptione, ac de in-

publicam formam redactione, idque genus eloquitur, quæ de ipsorum conceptu firmam involuunt fidem; hinc Tullius in Lælio: *genus hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate, & eorum illustrium, plus uescio quo pacto videtur habere gravitatis, & in Topicis, opulentos homines, & ætatis spatio probatos, dignos credatur, putamus, non rectè fortasse: sed vulgi opinio vix mutari potest, ac demum 2. de oratore in suadendo nihil est operabilius, quam dignitas, igitur, &c.*

4. Instrumentum ubi rescindi petitur: utrum in publicam reassumi debeat formam, & tamen si in publicam reassumendum fore formam prædefinitum per S.R.C. edocet Thorus compend. decis. tomo 1. §. *instrumentum quando petitur rescindi, quam debeat reassumi, quam prædefinitionem sectantur Anna insig. 252. instrumentorum, Tap. in constit. instrumentorum robur num. 12. Riccius in collect. decis. 152. Masullus ad Capicum decis. 29. num. 2. Amend. ad Franch. decis. 373. alique Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. instrumentum quando petitur rescindi: verum tamen pro ipsius rescissione id haud necessum ducitur: nam factus est rite divulgatur publicus; quo actum celebrans per instrumenti modum rescindi declaratur: quandoquidẽ entia procul à necessitate minime multipli-*

canda sunt, *hæc stipulatio, §. divi, ff. de legator nomine caveatur*, cum superflua acta sint reprobata, *l. 1. §. quibus, Cod. de novo Codice, l. finali, Cod. qui admitti ad bonor. possess. & in proximo decretal. ibi: resciscit superfluis Clementina excoi, §. quamvis de verborum significatione.*

7. Si Notarius extinctus sit, ut instrumentum ab istiusmodi Notarii protocollo reassumetur, saltem binos fide dignos rogatos postulare testes, vel Iudicem ad cõ tractus cum teste uno, vel Notarium si superflus foret cum uno teste duco, est Afflicti aliorumque, quos laudat, scilicet Thorus compend. decis. tomo 1. §. *instrumentum non potest reassumi*, memorans sic per S.C. sancitum fuisse.

8. Probatur: seu Judicis ad contractus, seu Notarii persona duobus æquipollere perhibetur testibus; ac per consequens tres forent in summa testes, qui haud insufficienter probarent, ac per consequens optime testamenti reassumptio fieri potest; quandoquidem Notarius inter publicas cõnumeratur persona s, Codex Theodosianus 6. tit. 10. de Primigero, & Notariis in l. Notariorum 2. in comment. pag. 89. Cujacius lib. 13. observat. cap. 3. Antonius Faber 4. Codicis tit. 16. de fide instrumenti. def. 18. num. 1. in allegat. pag. 350. Connanus juris civilis lib. 2. cap. 2. num. 2. pag. 81.

DECISIO CLXXII.

IN Causa Didaci de Fillos, cum Domina Benardina minutilla, dubitatum est: an dictæ D. Benardinae competat exceptio hostica ob virum eius D. Iulium de Capua in Castris militantem, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN

Facti Species.

Militis uxor: numquid viri privilegiis frui possit; ac per consequens impedimento esse, quominus causæ expeditio immoretur.

SUMMÆ.

Num. 1. Thesis decisio.

Num. 2. 3. & 4. Thesis finitio, & probatio.

1. **D**istinguendum est; vel militis uxor actu ejus viro in bello extatĩ micipare prædicatur, vel non: si primum quippe militis privilegiatis uti, ac per consequens impedimento esse posse, quominus lis expediatur pro comperto habetur. Sin secundum secus erit edifferendum: quare Capiciana isthac prædefinitio in isthac secunda facti specie commetanda erit, ubi Capicius *hicin fine per S.C. sic fuisse prædefinitum edocet; ibi: tamen Sacrum Consilium decrevit non obstante dicta exceptione procedendum esse ad expeditionem dictæ cau-*

se contra dictam Bernardinam, quam prædefinitionem sectati fuere, Tap. in constit. hostic. num. 14. Riccius in collect. decis. 157. Muscatellus in praxi S.C. parte 6. glos. privilegiata num. 6. alique Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. exceptio hostica an competat uxori illius.

3. Vtraque thesis pars utroque; prorsus probatur medio, ex l. 1. *Cod. de uxoris militis, siquid mulier actu in militia ejus interveniens militi viro (ceu in Germania extat in praxi) inter milites enumeranda est; ac per consequens militibus æquipollens esse præsumitur, cum ex ipsarum servicio summum recipiant juvenem castra: quandoquidem memoriẽ nobis à prisca proditum est mortalibus inter actu bellantes suis emancipant cibos, arma idque genus ferentes; igitur nil mirum si hujusmodi uti debeant privilegio; secus verò illæ, quæ extrã militiam extant, cum nullum afferant præsidium; cum quia militare privilegium personale est, ac per consequens extrã personam transire nequit; enimverò extinguitur extincta persona, l. in omnibus, ff. de*

de regulis juris, cap. privilegium eodem tit. lib. 6. nam privilegium est jus præcipuum, & singulare à Principe concessum, Hotmanus verbor. iuris verbo privilegia, Gonzalez decretal. tit. 1. de iudic. in cap. cum venissent 12. num. 3. Gellius lib. 10. Balduinus insti. lib. 1. de iure natural. gent. & civil.

- 4 Neu obstant textus in l. in sacris la 3. Cod. de prox. sac. scri. lib. 12. l. finali, Cod. de prapo. age. in reb. siquidem in alia extant facti specie.

Pro Decis. huiusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

EXceptionem hosticam contrà creditores suos opponens quis: numquid adversus debitores agere possit alios.

Exceptio hostica per militem in aliqua Regni parte pro ipsius custodia extantem opposita: an iudicium cum ipso inchoatum deesse efficiat.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad 5. Thesis 1. finitio, probatio, & objectio, & solutio.

A' num. 5. usq; ad finem, Thesis 2. decisio, & probatio.

- 1 **E**Xtemplo ac adversus debitores agere velit quis, hosticam allegando exceptionem, ac per consequens in Senatu contrà eosdem sistit; tunc adversus eundem cum creditoribus, tum debitores, & agere, & se tutari posse existimo; quare privilegium deperdere perhibetur, consule Annà allegatione 75. Tapiam in consit. hostici n. 11. Riccium in collect. decis. 57. & 1373. Thorus Author est compend. decis. tomo. 1. §. exceptionem hosticam allegans.

- 2 Probatur: ubi privilegium belli causa à Rege obtinere differitur quis, ne à creditori-

bus in foro conveniatur suis; toties si contrà suos agere velit debitores, tunc derogari videtur privilegio, ac per consequens resignare: quandoquidem naturalis dicat ratio, ut si adversus alios agere velit, contra ipsum actionem retorqueretur par est: siquidem extemplo, ac suos adversus debitores in foro agit quis; ex incontinenti (inquam) absens haud proditur, ac per consequens præsens privilegio abutens suos; igitur, &c.

- 3 Dices in foro sistere dicitur hic qua actor; secus verò qua reus; suo utens privilegio igitur nostro in themate hosticam allegans exceptionem adversus creditores suos; contra debitores agere possit.

- 4 Argumentum istiusmodi naturali opponitur juri: siquidem si ipsi qua actor percommodum in foro sistere ducatur; cur haud qua reus? quod quippe naturali oppugnat juri; igitur nil mirum si in incontinenti, ac ut actor in jure dicendo agat; indidem ceu reus ab actoribus, seu creditoribus conveniendus est, inspicito textum in l. 2. §. sed si agant, ff. de iudiciis, & S. R. C. decisionem penes supralaudatum Annam in fine, in qua prædefinitum fuit privilegiatum adversus debitores agere posse: siquidem haud obstant cum in alia sint facti specie.

- 5 Exceptionem hosticam per militem in aliqua Regni parte pro ipsius custodia extantem oppositam: iudicium cum ipso in foro inchoatum, haud deesse efficere existimo, ceu per S. R. C. prædefinitum fuisse literis prodit Thorus compend. decis. tomo 3. §. exceptio hostica opposita per militem degentem.

- 6 Probatur: longe dispar est ratio de milite extrà Regnum in Regis servitio bellâte, acin aliqua Regni ora extante: cum majus servitium sit: siquidem in aliqua Regni parte degens res suas aliquo pacto curare possit, secus extrà. igitur nil mirum si intrà suo frui nequeat privilegio, secus verò extrà.

DECISIO CLXXIII.

Quando sunt plures conventi, inter quos aliquis est privilegiatus foro, &c. Hæc Antonius Capyc.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

Personæ privilegium cum aliis, haud privilegiatis conveni: numquid ad competentem remittendæ sunt Iudicem.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio.

Num. 3. & 4. ejusdem probatio.

- 1 **D**istinguendum est: vel causa est dividua; vel individua, si divisibilis; tunc unumquemque, five privi-

legiatum, five non ad suum fore remittendū Judicē pro comperto habetur, est Capicii hæc in fine, describentis sic per S. R. C. prædefinitum fuisse; ibi: nos in S. C. servamus, quod causa est dividua retinemus Laicos, & remittimus Clericos, & alias personas privilegiatas; & inter dividuas causas intelligimus hypotechiarum etiam quoad istum esse sum. Vel est individua, & tunc tametsi, & privilegiatos, & non privilegiatos per seculares esse dignoscendos Iudices per eundem Senatuum decisum fuisse testatur, idem supralaudatus Ca-

Capicis ibidem, quam prædefinitionem fecerati fuere de Franchis *decif. 426. in fine* Pifanellus ad Afflicum *decif. 213*. Julius Clarus *§ finali quæst. 36. num. 41. Anna in fingulari 74. edocens alias sic identidem fuiffe per S.C. decifum, Urfillus decif. 213. Riccius in collect. decif. 679. Marta de iurifdict. par. 4. 118. num. 11*, alique Author est Thorus *compen. dec. 19. mo 1. §. persona privilegiata conventa cum aliis personis non privilegiatis*: verumtamen hoc in themate locum præventioni effe concedendum duco,

3. Probatur 1. quæ enim mixti fori differuntur in hisce præventioni dari locum apud cūctos Autores pro comperto habetur, Antonius Faber 3. *Cod. ubi de crim. agi oportet def. 2. & num. 1. in allegat. Larrea decif. 1. Cranat. Vela apud Gonzalez 1. decretal. de offic. iudic. ord. in cap. perniciosa 1. num. 9. inde est, quod realis præventio reali præferatur*, Barbof. *lib. 3. voto 92. quare fupralaudate prædefinitiones sub hoc commendandæ sunt fenfu*; igitur fi causa individua fit, atque adeb Iudex Ecclesiasticus prævenit; tunc & Ecclesiasticum, & feculari dignoscere potest; vel è diverfo.

4. Probatur 2. per accidens namque Iudex fecularis dignoscit Ecclesiasticos, utputa ratione reconventionis, fi à laico Clericus in Senatu coram eodem laicali reconveniat Iudice: exemplo esto fi Clericus mille à laico ratione legati rogatus; laice verò conventus mercentum dotis causa: enimverò reconventio isthac necessaria est; alioqui Iudex ritè sententiam forte nequit, cum haud dignoscet, in quo Clericus foret debitor, ficque de hisce similibus edifferit; fecus verò alio pacto, inde est, quod Autores denegantes laicali Iudici, five per se, five per accidens notionem ecclesiasticam, *L. 2. & 3. Cod. si à non competuit, l. 6. §. si quis, ff. de iniusto rupto, c. decernimus de iudic. auth. statumimus, Cod. de Episcop. & Cleric. cap. at si Clerici 4. cap. Clerici 8. cap. cum non 10. de iudic. cap. placuit, cap. Clericum, & fere per totam 11. quæst. 1. cap. si diligenti, cap. significasti de foro compet. cōfule Cujacium ad tit. Cod. si à non compet. hoc sub themate minus commentandi sunt; quandoquidem res super qua iudicium efformandum sit individua est; nec sententia rigorosè loquendo privilegiatum attingit; cum sit extrà ipsius iurisdictionem, laudat. *l. 1. Cod. si à non compet. l. post 9. Cod. de sent. l. 2. & 3. Cod. si à compet. l. 6. §. si quis, ff. de iniusto rupto, & his similia Cujacius indidim; atqui rem ipsam, quæ præventionis ratione sibi subiecta effecta, super illa iudicium efformat Iudex suū.**

Laicus Clerici socius, quodnā fortiri differitur forum: quidve de pupilli consocio sit prædefinendum.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad 4. Thesis 1. finitio, & probatio.

A'num. 4. usq; ad 6. Thesis 2. decisio, & probatio.

A'num. 6. usq; ad finem, Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

1. **P**rivilegium filio concessum: numquid ad Patrem transire differitur distinguendum est: vel sermo est quoad honores; vel quoad penas corporis effugiendas, si primum tunc ad Patrem, haud transilire ducitur: siquidem privilegium personæ adhæret, qua extincta identidem ipsum peremptum est, ac per consequens de persona, ad personam transilire impossibile est; cum accidentis naturam sectetur, quod de subiecto in subiectum non transit, *l. 4. in fine, ff. de actionibus empti, l. ejus, qui in Provincia 41. §. quod si stipulatus, ff. si certum petatur*; igitur, &c.

2. Sin secundum, & tunc filii privilegium aliquo pacto ad Patrem transire dicatur: quandoquidem iura filii splendorem denigrari per Patris penam minime sinunt, ac per consequens, finem volens, illicet filii splendorem, etiam, & medium velle debere par est: quare si sit Doctoris Pater rusticanus aliquis, potius ad exulandum, quam ad fugiandum, vel ad trirames, idque genus damnandus est;

3. hinc iure merito distinctione hac cum placita inter se dissidentia, tum textus in *l. 1. ff. de Senatoribus*, tum textus in *§. generaliter auctor. constitutio, qua de dignitatibus* inter se conciliantur, consule de Marinis *observat. ad decif. 395. à num. 2. usque ad 9.*

4. Per viri extinctionem: numquid uxoris privilegium extinguitur distinguendum est: vel mulier isthac viduale militis demortui torum servet; vel non: si primum viri personæ privilegio frui debere, ac prius reor: est nonnullorum, quos laudat, sectaturque de Marinis *romæ 2. cap. 1250. per totum.*

5. Probatur 1. ex *l. mulieris 13. Cod. de dignitatibus lib. 12. §. finali, Cod. de incolis lib. 10. l. mulieres, Cod. de dignitatibus lib. 12. l. quoties, C. de privileg. solarium lib. 12. igitur, &c.* Autores sunt apud fupralaudatum de Marinis: siquidem uxor vidualem servans lectum in primevis vivere ducitur nuptiis, ac per consequens domicilium detinere; igitur, &c.

6. Probatur 2. ubi vir in bello decessisse fertur; ipsiusque uxor vidualem servare supponitur forum; toties afflicto haud addenda sit afflictio, *l. navis, §. cum autem ff. ad legem rhodiam de iactu, l. divus Marcus in principio, ff. de officio Præsidis, l. si idem, ff. de iurisd. omnium iudicum, l. pena, §. finali, ff. ad legem*

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Privilegium filio concessum: numquid ad Patrem transire differitur.

Per viri extinctionem: an uxoris privilegium extinguitur.

Pompejan de pa rricid. l. tam dementis, Cod. de Episcopis; & Clericis, cap. ex parte de Clerico egroto, cap. si quis à proprio 11. quest. 5. ac per consequens ipsam prorsus frui debet privilegiis, ac prius: idque nonnisi ad militis demortui filios sustinendos, quod bono uniformet publico, ne mortales à bellando pro Principis servitio deficiant.

- 7 Laicus Clerici socius, quod nā fortiri differtur forū: quidve de pupilli cōsocio prædefinendum, distinguendum est, vel res divisibilis est, vel non: si primum laicum coram cōpetenti Iudice conveniendum, ac per consequens unumquemq; à competenti dignoscē-

dum fore Iudice suo censeo: sin indivisibilis, tunc propter præminentiā Ecclesiastico coram conveniendum esse Iudice.

- 8 Probatur: ubi res divisibilis esse predicatur; toties judiciorum consilio optime eludi potest, ac per consequens unusquisque messem in suam falcem immittere, haud perhibetur: quare Bartolus alique, quos laudat, stataturque de Marinis *resol. juris lib. 1. c. 208. nu. 14.* in secunda thesis parte commentandi sunt, sic de pupilli consocio edifferendum est, atque Authores supralaudati interpretandi sunt apud supralaudatum de Marinis *nu. 15.*

DECISIO CLXXIV.

IN Causa hæredum Gabrielis de Ferrariis, cum Francisco de Plano, &c. Primum dubium esse posset quis contractus sit ille, qui per capita intus fuit inter dictos quondam Gabrielem, & Franciscum, &c. *Hæc Antonius Capyc,*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

SI unus industriam; alter verò pecuniam pollicetur suam, recedensque à conventionē, isthac, mille consocio solvat, nil de lucro cessante, damnoque emergente mentionat: nūquid præcisè per hoc societatis hujuscemodi ducendus sit contractus.

S U M M Æ.

Num. 1. Thesis 1. decisio.

Num. 2. & 3. ejusdem probatio.

A' num. 4. usque ad finem, Thesis 2. finitio, & probatio.

- 1 **S**ocietatis contractum esse autumo, est Capicii hîc à num. 1. usque ad 5. de Ponte consilio 90. num. 11. & 15. volu. 2. aliorumque Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. *Societas an contrahatur si unus operans possuerit.*

- 2 Probatur: ex l. *venetur*, §. 1. ff. de action. empti, Author est Capicius hîc, in fine: nam in contractu istiusmodi universa pro societatis contractu efformando essentialia inesse du-

cuntur: siquidem Tò unus operans, industriaque; alter verò pecuniam polliceri cum recessus pana, isthac de ipsarum conceptu societatis sollempnia involvunt; enim verò societatis contractus est, per quem rerum, aut negotiationis cum lucro, vel damno commutatio inducitur, l. 1. §. plane, ff. de tur. & rati. dist. arg. legis si non fuerint 29. ff. eodē, l. quid enim 80. ff. eodē, Baldvinus in *stit. de societate in §. quia saps*, & in cæteris per abunde Hotmanus, ibidem *lit. G. & à lit. C.* Stephanus Bo-deus, Vulteius, idque genus; nec quod de damno emergente, lucroque cessante nil mentionatum fuerit aliquid suffragatur: quandoquidem ex contractu hujuscemodi celebrato id in consequentiam infallibiliter arguitur, cum damnum emergens, lucrumque cessans societatis contractum comitari disseyantur, alioqui quis aliena cum jactura locupletaretur, quod iuribus dissonū esset, l. nam hoc natura 14. ff. de condi. indeb. Antonius Faber in *iurisprud. princip. 2. illat. 1. in fine, tit. de iust. & iure*, neu de his, ut aliquid mentionetur necessum ducatur, cum id merè materialiter nostro in themate se habeat.

Secundum dubium, esto quod esset contractus societatis; an stante conventionē iurata transeat; ita quod hæredes ligent perseverare, &c. *Hæc Ant. Capic.*

Secunda Facti Species.

Hæres socii: numquid societatis iurate contractum per defunctum celebratum post ipsius extinctionem servare attingendus sit, ac per consequens in casu recessus penam in societatis contractu adjectam, utputà si inter societatis contractum celebrantes aliqua

in causa recessus absque justa ratione adjecta fuit pana, illicet mille, idque genus persolvere debeat.

- 4 Tamen si per S.R.C. sanctum fuisse defuncti hæredem societatis contractum servare, attingendum fore, ac per consequens in casu recessus panam in societatis contractu adjectam persolvere, testis est Antonius Capicius hîc

hæc in fine; ibi: S. C. vocavit, & iudicavit bene iudicatum per Audientiam in condemnando Franciscum ad bellum non consignata, & ad pecuniam pro bellum in capitulis contentam; & in dissolvendo societatem; sed condemnavit heredem Grabrielis ad ducatos mille, ex quo recesserunt à societate, quia ita in capitulis cautum erat, & c. quam decisionem sectati fuere, de Ponte consilio 90. num. 14. & 15. volum. 2. Thorus compend. decis. tomo 1. §. heredes socii an ligentur ex contractu societatis jurata: verumtamen esse distinguendum censeo: vel defunctus id servare heredem suum iussisse feratur; ac heredem id ante hereditatis additionem haud fugiebat; tunc societatis contractus huiusmodi servare; ac per consequens in themate recessus penam ibi adjectam persolvere cogendum fore duco: quare S. R. C. decisio isthæc in isthac facti specie commentanda erit.

6 Sin autem testator id iussisse, haud feratur; tunc heredem ad contractum huiusmodi servare minime compellendum fore censeo. ac per consequens; nec ad pænæ solutionem teneri.

7 Prima Thesis pars se ipsa liquet: siquidem hæres hereditatem adire volens, conditiones minus legi obnoxias in testamento per testatorem adjectas servare attingendus sit, cum testator in testamento, ceu legislator se habeat, Andreas Alciatus in l. si filius eius num. 5. vers. ita est, ff. de liberis, & posthumis, Cuiacius in ff. de legatis 1. ad legem 1. & 116. lit. B. tomo 1. pag. 788. & in consultatione consule 37. lit. D. tomo 1. pag. 393. & consule 15. lit. G. pag. 371. quare hereditas hæc conditionalis supponitur, scilicet si hanc hereditatem adire velis, has servare debes conditiones.

7 Secunda Thesis pars probatur: contractus, qui summi extant ponderis, non ad heredem transeunt; nisi clarè testatoris velle reluceat, cum in hæsitacione haud sit onustandus hæres; inde fit, quod in claris; secus verò in obscuris defunctus, hæresque una ducuntur personæ; cunctaque jura activa, passivaque in heredem transiunt, l. cum heredes, ff. de acquir. hered. l. heredes in omne, ff. de acquir. hered. l. hereditas 28. ff. de regulis iuris, l. arif. ff. de iure delib. arguitur namque ritè testatorem contractum hunc servari velle, adusque superstes foret; secus verò fateri, potius id prædicere foret, quam ritè cum fundamentum differtare: nam heredibus hereditas non, adeundè anfa resunderetur, quod communi obversaretur bono, quod summopere servandum est; hinc Cicero iniuriæ nostras brutus; enim verò defunctorum voluntates, haud efficerentur, quod per absurdum esset, est nãque testatoris velle, ac lex, supralaudata jura, auctoresque, quod cunctis in dispositionibus est effugiendum, l. ita si 39. in fine, ff. de oper. libers. l. nam absurdum, ff. de bonis libers. cap. in genesi de electis, inde fit, quod si hæres negligens sit, tunc executio ad Episcopum devolvitur, cap. nos quidem 3. cap. ult. 13. quest. 2. cap. admonere 16. quest. 1. cap. de laicis 17. qu. 2. cap. si heredes, cap. tua nos, cap. Joannes 19. de testam. clem. unica eodem tit. Trid. sess. 7. de refor. cap. 15. & sess. 22. cap. 16. & sess. 25. cap. 14. idque genus Robertus lib. 1. rer. judic. cap. 19. Solorzanus tomo 2. de jur. Indiar. cap. 24. num. 122. & lib. 4. cap. 27. Valenzuola consil. 124. num. 24. quare jure merito cum in hæsitacione versari diceretur; potius heredi, quàm cum testatore contrahentibus favendum est.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Hæres in lite cum defuncto occupata conventus: numquid terminum ad conficiendum inventarium à lege permissum opponere possit.

Hæres ex defuncti contractu conventus: an ex propria persona fori exceptionem opponere valeat.

Hæres defuncti: utrum pro excessibus per officialem defunctum tempore sui officii patratæ damnari possit, si lis cum defuncto contestata fuisse prædicetur.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad 4. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

A'num. 6. usque ad finem, Thesis 3. prædicitio, & probatio.

Hæres in lite cum defuncto occupata conventus: numquid terminum ad conficiendum inventarium à lege opponere possit distinguendum est: vel lis cum defuncto incepta circa rem mobilem, quæ in inventario describenda erat; vel non. Si primum exceptionem hanc per heredem inventarium conficientem apponi posse; ac per consequens terminum à jure heredi inventarium conficienti concessum rogitare posse reor: quare S. R. C. decisio, quam laudat Thorus compend. decis. tomo 1. §. heredes conventus in lite incepta, minime in isthac facti specie interpretanda est.

2 Probatur: tametsi lis cum defuncto incepta esse prædicatur, ac per consequens hæres idem affiduare perhibetur, & iudicium, & litem: verumtamen in iis commentandum erit, quæ heredi haud ignorata sunt; secus verò in nostra facti specie, cum mobilis res heredi adusque inventarium conficiat ignorata esse supponitur, ac per consequens in hisce minime sit aliqua afficiendus molestia, ceu de rebus ignotis, adeoque utpotè de subiecto minus supponente, cum voluntas in incognitum ferri nequeat: enim verò in mente retenta nil operatur, l. si repozendi, ff. de condit. ob causam.

3 Sin secundum eam opponere impossibile ducitur: siquidem iudiciū de re nota inchoatum differitur, ac per consequens conveniendus est hæres, qui cum defuncto una ducitur persona, *l. hæreditas 28. ff. de regulis juris*, ac idem, secus verò novum affiduare differitur iudicium

4 Hæredē ex defuncti contractu conventū ex propria persona fori exceptionem opponere nō posse duco, est de Franchis *dec. 234. Tapie in rubrica de officio magni cancell. num. 7. Martæ de iurisdic. parte 2. cap. 30. num. 19. Author est Thorus compend. decis. romo. 1. §. hæres conventus ex contractu defuncti*, describens sic per S. R. C. prædefinitum fuisse.

5 Probatur: si privilegium quilibet defuncti hæres (excepto Clerico, qui divino inspecto iure exemptus esse ducitur, uti supra aliis in locis cumulate disertatum fuit) ad forum trahere auctorem potuisset suum; profectò summum scdaretur absurdum, illicet, & tempestas circa lites inchoatas deperderetur, & cre-

ditores ad alium Senatū ipsis fortassis ignotum traheretur, quod summum creditoribus afferret incommodum, ac per consequens ē communi alienum bono.

6 Hæredem defuncti pro excessibus per officialem defunctum tempore sui officii patratīs damnandum fore, si lis cum defuncto contestata fuerit censeo, Lanarius *consilio 43. sub num. 2. vers. ex qua conclusione*, Thorus *compend. decis. romo. 1. §. hæres defuncti an eūdem nari possit testans*, sic per S. R. C. prædefinitum fuisse.

7 Probatur: actiones activas, passivæq; universas hæredis personam consecrari pro comperto habetur, *l. hæreditas, ff. de regulis iuris*; igitur se defunctus ad id principaliter perfolvere adstringendus erit; identidem ejus hæres, qui ipsius personam representat, *l. hæreditas 28. ff. de regulis juris*, quod sum vendicat locum, seu lis contestata sit cum defuncto; seu non.

DECISIO CLXXV.

IN Causa Pyrihi de Lamberto, cum Io: Vincentio Carapha, &c. modò evenit, quod Pyrihus præsentavit in Magna Curia instrumentum venditionis petēs procedi via executiva, iuxta formam ritus vigore iuramenti, & inde per infor, extraiudi. constat dicta bona posita inter partes fuisse satis longè maiori pretio, quam verè valeant, & quod iste contractus præsumatur sic factus in fraudem usurarum, &c. *Hæc Antonius Capycius,*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Instrumentum usurarium sub mutui colore celebratum: numquid nostri ritus via liquidari possit: si extrā judicialis prædictorum, informatio Judici nota sit.

S U M M U S.

Num. 1. Thesis decisio.

A' num. 2. usq; ad finem, ejusdem probatio.

1 **H**Aud liquidari posse duco, est Capitii *hæc Vivii decis. 304. num. 1. Carroc. in suis decis. casu 133. num. 8.* aliorumque Thorus Author est *compend. decis. romo. 1. §. instrumentum um usurarium sub colore mutui celebratum.*

2 Probatur: usurario contractui nullo pacto favendum est, cum inhibita sit à lege, de usuris, *cap. super eo, Concil. Lateranense 3. sit. de usuris cap. 1. Concil. Aquilgran. sub Ludovico Pio cap. 6. 14. quæst. 4. cap. nullus, cap. nec hoc quoque, Concilium Parisiense 6. lib. 1. cap. 53. cap. 1. de usuris, cap. quoniam, cap. quia eodem tit. dist. 46. cap. non licet, cap. sicut dist. 47. cap. Episcopus, Concilium Chartagenense*

3. *cap. 16.* ac per consequens quantum possibile erit ne patretur; neu ad ipsius executionem perveniat, ipsi obstitendum est: quare jure merito prædicti Philosophi usuram quasi rationi naturali repugnantem damnantissimum quidem manifestè injustum est, ut rei non fructifera: puta pecunie, exigatur fructus; idque cum gravi proximi, præsertim pauperis damno; hinc Romani 12. tabularū caverunt;

3 ne quis plus uncario fenore feneraret: mox tribunitia rogatione adsemiunciam fenus redactū est, statim ad semissem, postea ad trientem. demum L. Gemutius tribunus plebis tulit ad Populum, ne omnino fenerari liceret: paulatim iterum fenus succrescens Cæsar succidit; inde ritè Lucullus, quod Asiæ Cato, quod Siciliam fenore liberaissent laudati fuere; hinc postmodum Antiathanes discessere assolebat: usuram quæstumque illicitum breves habere delicias, longam autem calamitatem, Laert. *lib. 1. cap. 9.* igitur nil mirum si ipsius liquidatio haud efficienda sit; immò rescindenda; tametsi ipsius veritas extraordinarie Judici liqueat, nam si ordinario uti deberet (schomate); quippe tempus frustra cōterere foret, ac mortalium conscientias in ipsō perturbaret animo.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Instrumentum inter debitorem, creditoremque de interesse ex aliquo capitali decurso, pariter in capitali redacto celebratum: numquid usurarium ducendum sit, ac per consequens infirmum; præsertim si ex cambiis, recambiisque contractus hujuscemodi celebratus esse prædicetur.

Juramentum: an instrumentum roborare possit.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad 5. Thesis 1. finitio, ejusdemque probatio.

Num. 5. Thesis 2. decisio, & probatio.

Instrumentum inter debitorem, creditoremque de interesse ex aliquo capitali decurso pariter in capitale redacto celebratum: tametsi usurarium ducendum esse, ac per consequens infirmum; præsertim si in cambiis, recambiisque contractus hujuscemodi celebratus sit per S.R.C. prædefinitum fuisse describit, Thor. cõp. dec. to. 2. §. *instrumentum seu cõtractus factus inter debitore, & creditorem*: verumtamen in juris puncto quispian ritè publicis in thesibus secus defensitare potest edifferens firmum fore instrumentum.

Probatur: instrumentum, seu contractus usurarius vocitandus erit ille, qui aliquid ultrà sortem, lucrari dicatur, quod naturali oppugnat juri, *l. nã hoc natura, ff. de condit. indebiti, l. jure 207. ff. de reg. juris, Cicero lib. 3. de offic. ibi: illud natura non patitur, ut aliorum spoli nostras facultates copias, & opes augeamus*, Connanus 1. comment. cap. 1. & 2. Divus Augustinus lib. 9. de Civit. Dei cap. 4. & à fortiori de canonico jure cap. in Civita-

te 6. de usuris, cap. consultuit 10. versetiam, cap. finali de usuris, cap. ad nostra de empt. & vendit. cap. illo vos de pignor. hifce simili, consule Divum Gregor. lib. 12. epist. 3. ad felicem Sicilia Episcopum, Trident. sess. 24. de refor. cap. 8. Petrum Gregor. lib. 3. partit. tit. 5. cap. 4. & 32. & de usuris lib. 2. cap. 6. nu. 7. Leotardum de usur. quest. 24. per totum, Lessium lib. 2. eodem tract. cap. 20. nu. 116. alioque: in nostra porrò facti specie ultrà sortem nil lucratur; igitur, &c.

Major ex terminis liquet; minor verò probatur: extemplo ac interesse ex capitali deductum, in capitale, verum esse differatur: in incontinenti (inquam) interestis amplius naturam detinere, immò deperdere ducitur, ac per consequens capitalis esse imitatur: siquidem amplius interesse habet vocitatur; at fuit, ut perpendenti liquet.

Probatur: Tò interesse, vel est debitum, vel non. Si primum: igitur si est debitum, quomodo usurarium: usurarium enim indebitum est, ac ultrà sortem dicitur; igitur, &c. sin secundum; igitur minimè est interesse, ac per consequens ejus pessundaretur natura; igitur, &c.

Juramentum instrumentum usurarium, haud firmare posse existimo, inspicito Bonacinam tomo 2. de contractibus disp. 3. quest. 1. puncto 1. num. 7. per totum; enimverò iniquitatis juramentum esse, nefas est, cum non possit esse invocatio Dei in testimonium falsitatis; hinc Plaut. in amphit. 4. 281. ibi: *per Jovem iuro me esse, neque me falsum dicere*, & Tullius pro Cecinna: *si enim sunt viri boni, me adiuvant, cum id jurati dicunt, quod eo juratus infirmulo*, ac per consequens firmare nequit illud, quod procul à lætali peccato fieri impossibile ducitur, ceteri contractus usurarius; igitur, &c.

D E C I S I O CLXXVI.

In Causa Domitii de Guarino, cum d. Joan. Petro Theatino, &c. Prima est difficultas: an debeat fieri hæc restitutio secundam consuetudinem Civium Licii, & nobilium non viventium jure Francorum: an verò secundum consuetudinem viventium iure Francorum; an secundum ius commune, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Secunda Facti Species.

Dotis restitutio in dubio quo pacto facienda sit, secundum consuetudinem loci nec an francorum? vel communi jure.

S U M M Æ.

A' num. 6. usq; ad finem, Thesis decisiones, & probationes.

Innomuni jure potius, quam alio in hæsitazione restituendam fore dotem autumò, est Capicii h'c nu. 1. Marefc. var. resol. lib. 1. cap. 4. r. aliorumque Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. *dotis restitutio in dubio, an fieri debeat.*

Probatur: ubi de jure communi, ac Regni juribus, & de consuetudine hæsitatio habetur: quod nam jus ex hifce servandum sit, toties

etis potius commune, quam quodlibet aliud servandum sit jus; siquidem tunc jus commune dormire, ac per consequens non servari differitur, quoties haud obicura, vel consuetudinis, vel Regni juris notio habetur; enimverò nonnisi nobilitatis ratione, quam obtinere supponitur jus commune, actualisque ejus servationis possessionis, à qua minus des-

poliandum sit, nisi consuetudinis, vel alterius juris Regni clara habeatur agnitio, etenim, nuper non possidentis conditio melior est, *l. si debitor, ff. de pignoriis, l. his qui destinavit, ff. de rei vindicata, l. fin. Cod. eod. tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum insit, de interd. l. cap. pro professore de regulis juris lib. 6. igitur, &c.*

Secunda difficultas: an stante Constit. Regni in aliquibus: quæ excludit filiam, feminam stantibus masculis, &c. Hæc Antonius Capicius.

Secunda Faci Species.

Filia à Patre dotata (quæ per Regni constitutionem extantibus masculis à bonorum successione explosa esse supponitur): numquid præcisè per hoc sui juris efficiatur: anverò identidem in Patria extare predicetur ditione.

3 Præcisè per hoc juris sui effici existimo, est Bartoli, Baldi, aliorumque contra Antonium Capicius *hic, num. 2. usque ad 6. de Ponte consilio 41. num. 10. volum. 1. Minado. in constit. in aliquibus in 2. nota. num. 2. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. filia à Patre dotata, an talis dicatur sui, vel Patris.*

4 Probatur: implicat aliquem adequate in duorum extare ditione, cum in eadem re binum in solidum dari nequeant domini, *l. possideri 2. §. ex contrario*; ibi: *plures eandem rem in solidum possidere non possunt, ff. de acquirenda, vel amittenda possess. herm. Vultei 2. instit. tit. 13. num. 15.* verum enimverò extantibus nuptiis exempli uxor in viri facultatem transit, ac cum ipso una ducitur persona, *cap. ad Apostolicam de convers. conjug. Grannanieto 3. decretal. ad textum in c. verum 2. de convers. conjug. num. 2. Cironius in paratit. de sponsal. & matrim. immò uxoris caput erit vir, §. accedit aliquando, instit.*

tit. 8. quibus alienare licet, vel non, cum sit ei subdita 33. quæst. 5. cap. ast ordo, cap. voluit, cap. mulierem, & cap. adam; igitur non in Patria facultatem identidem extare differitur maritata filia, aliqui bina pugnancia, esset; haudque foret sub patria potestate, quod per absurdum foret.

5 Hinc suboritur difficultas: extincto viro: numquid in priscam Patris ditionem transilire prædicatur filia, & reverà transire duco, quod placitum esse debet à fortiori, Capicii, de Ponte, Minado, supralaudatorum: nam si viri tempestate in patris manu esse coeçit, à fortiori eo extincto.

6 Probatur: adducere filia in viri manu esse supponitur; ex in incontinenti (inquam) Patria dormire autumat potestas; enimverò in duorum ditione dominorum extare jura, haud sinunt, *l. si ut certo §. si duobus ult. §. commodati, Oroz 4. de apic. juris, cap. 3. num. 7. Faber in juris pruden. de jur. natur. gent. & cap. princip. 4. §. ad hanc illationem, pag. 50. demortuo vero viro; reviviscit, perinde quasi numquam sub alterius facultate fuerit; enimverò sui juris fit, tamen si soluto matrimonio lugubribus vestibus hæredum viri expensis induci debet, Hotmanus *consil. 50. nu. 13. pag. 248.* igitur, &c.*

Tertia difficultas, &c. habeat locum in filia dotata, &c. Hæc Antonius Capicius.

Tertia Faci Species.

Dos mulieris propter masculos à statuto exclusæ; extincto ejus viro à quonam recuperanda sit, à muliere vidua; eaque extincta, ab ejus filiis hæredibus ne? an verò à Patre dotante, vel ab ejus hærede?

7 A muliere vidua, eaque extincta ab ejus filiis dotem hanc rogitantam, recuperandam fore, secus verò à Patre, vel ab ejus hæredibus reor. est de Franchis in consuetud. si quæ moriens in add. incip. an autem in hac decima parte fol. 195. Minado. in constit. in aliquibus in 3. not. num. 11. in fine, Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. dos mulieris exclusæ propter masculos à statuto: quicquid sit de-

Capicii doctrina à num. 6. usque ad 14.

8 Probatur: illi recuperationis dotis actio convenit, cui dos restituenda est, quandoquidem jus ad petendam dotem habet, *cap. donatio de don. action. inter vir. & uxor. l. 2. §. 11. 12. & 22. ff. solut. matrim. l. de die, ff. de pactis dotal. cap. 1. & 2. de donat. inter.* dotis porrò restituito hoc in casu, non nisi viduæ mulieri, vel ejus hæredis, secus verò Patri, vel ejus hæredi restituenda est; igitur, &c. minor verò probatur: ex incontinenti, ac Pater filiæ dotem, refundit suæ; confessum (inquam) in filiam, irrevocabiliter translatum supponitur dominium, dedit namque Pater filiæ, quod ei debebatur, licet dotem, quæ loco legitimæ dari præditur; igitur, &c.

Quarta difficultas est: quando non obstante, &c. Hæc Antonius Capicius.

Quarta Faci Species.

Filiis universaliter Matri succedentes si infantes decesserint; ac per consequens neuper se, neu per Patrem infantium nomine, hereditas haud adita fuisse tradatur: numquid dos, seu hereditas isthæc ad Patrem, transmittatur.

9 Dotem, seu hereditatē hanc Patri acquiri, secus verò Matris heredi existimo, est contrā Capicium *hic*, num. 25. & 26. alio solv.

10 Probatur: ex textu in *l. unica*, §. cum, igitur, *Cod. de caducis tollendis*: nam mulieris dos patrimonium est: verumtamen ipsa, extincta filiis acquiritor, quibus dein extinctis ipsorum dominiū, & jus Patris, secus verò Matris hereditas adipiscitur, juxta dictionē illud quicquid filius acquiri; Patri acquiri, *l. si venditor*, §. si pupillus, *ff. de in diem adject.*

11 Dices dos potius mulieris, quam Mariti patrimonium est, *l. Pomponius*, *ff. familia erciscunda*, l. 3. *sed an hoc*, *ff. de minor. tametsi vir quoad effectum*; seu administrationem, sit dominus, *l. si ego g. l. quam vis 75. ff. de jure dotium*, *l. doce ancillam*, *Cod. de rei vindic.* igitur ad uxoris potius affines, cōsanguineosque dos acquiri debet; quam ejus Marito; enim verò semper proximior in gradu ab intestato est admittendus, *auth. post fratres*, *Cod. de legit. hered.* *Sic autem*, §. illud, §. si verò, *auth. de hered. ab intestat. venient*. quod usque

ad 10. servatur gradum; in feudis verò usque ad 7. *§. hoc quoque de successoribus feudis*; secus verò in descendentibus, cum usque in infinitum refundatur, *§. hoc quoque de his, qui s. adum dare possunt*, Capicius *hic* num. 27. igitur, &c.

12 Tametsi dos sit uxoris patrimonium; secus verò alterius, *dicta l. Pomponius*, & *dicta l. 3.* verumtamen ipsa extincta, haud amplius uxoris; at filiorum est: etenim isti Matris heredes, sive ex testamēto, sive ab intestato sūt, inde fit, quod si à patribus sit præteritis testatorie quassantur tabulæ, *l. 1. & l. filio 17. ff. de injusto restam.* *l. si filius 7. ff. de liber. & posthum.* *l. inter 30. ff. de liberis, & posthumis*: enim verò lex 12. tabular. etiamnum superstiti Patre filio paternam despondit familiam; adeoque quodamodò ejus dominus esse videatur, *l. in suis 11. ff. de liber. & posthum.* *Hotmanus instit. de exheredat. liber. lit. A. & B. pag. 318.* siquidem filius jus ex lege acquisitū esse supponitur, ac per consequens Patri cum una eademque cum filio ducatur persona, *l. ultima*, *Cod. de impuberibus*; & aliis: quare cum Matris hereditas per infantes filios adire nequiverit, *l. infanti*, *Cod. de jure deliberando*, *l. pupillus si furi*, *l. negotiis contrahendis*, *ff. de regulis juris*, consequens fit, ut per eorum Patrem adiri possit; filiorum jus, personæ representantem.

Quinta difficultas est: an iste filius filię domini Ioannis Petri, &c. *Hec Antonius Capicius*.

Quinta Faci Species.

Si Pater stipularetur sibi, vel heredibus suis, successoribusque dotis restitutionem faciendam fore; extantibus etiamnū filiis ex nuptiis dimanat: numquid extinctis nuptiis dos hujuscemodi Patri restituenda sit, si ibi consuetudo sic decernens introducā sit.

13 Et stipulationem, & consuetudinem hanc saltem, quoad legitimam maternis ex bonis filiis debitam infirmas fore reor: tametsi firmæ forent, quoad legitimæ excessum filiis haud debitum, est contrā Capicium *hic* ad num. 18. usque ad 23. Minus, in *consist. in aliquibus in 4. nota* num. 6. Ut fillum *decis. 236. num. 7. Marre. var. res. lib. 1. cap. 41.* alioque, quos laudat, sectaturque Thorus *compend. decis. tomo 1. §. dotis restitutio in casu soluti matrimonii*, & *§. filie femina morientes*, tametsi Capicius *hic*, num. 24. secus docuit.

14 Probatur: seu pactio, seu stipulatio; vel cōsuetudo qualibet, quæ naturali oppugnatur juri nullius ducitur momenti, Petrus Faber *de diversis reg. juris ad leg. 2. lit. E. pag. 15.* juxta textum in *cap. ceterum s. de iuramento calumnia*, *cap. constitutus de fideiussore*, *Gratianieto in cap. sicut 2. de prob. num. 7. l. qui*

dam in princip. ff. de condit. instit. siquidem, numquam superius per inferius dirimi par est, *l. formam*, *Cod. de offic. præf. & prator. cap. cum inferior de major. & obedient.* *Clement. ne Romani de elec.* quod jus questitum est juri naturali, ac per consequens sortitus, quam querendum, *l. sita scriptum*, §. 1. *l. si ita surripisset*, *ff. de legatis 2.* verū enim verò naturali jure alimenta à Matre filio debentur, *l. 1. §. jus naturale*, *ff. de justit. & iur. in quorum*, locum legitima succedit, *cap. si Pater de restam.* *in 6. cap. jus naturale 1. dist. cum ratio*, *ff. de bonis damnat. l. scripto*, *ff. ultim. ff. unde liberi. l. nam etsi 15. ff. de inoffic. l. finali*, *C. quorum bon. auth. de hered. & falcid. §. primum*, igitur, *Donellus lib. 19. comment. cap. 4.* Cujacius in novella 18. *Larreateque lib. 7. select. cap. 6.* *Valentia tomo 3. de liber. & posthum. cap. 1.* *Pacius merhodice ad Cod. tit. 28. cap. 6. num. 30.* idque genus, in quorum locum juri civili inspecto legitima suffecta fuit; igitur nec per pactionem, nec per consuetudinem aliquam id ullo pessundari queat pacto: tametsi de legitime excessu optime ab uxoris Patre stipulari fieri fas est: enim verò de suo, secus verò de alieno stipulari disseritur.

Sexta difficultas est: nam constante matrimonio, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Sexta Facti Species.

SI Pater solvendo dotem in omni restitutionis dotis eventu restitutionis dotem sibi, ac hæredibus suis faciendam fore stipuletur: an firma ducatur stipulatio isthæc, firmam esse autumant, Capicius *hic, num. 17. de Ponte* aliique apud Thorum *tomo 1. compend. decis. §. consolidatio in filiam fieri an imputatur.*

15 Probatur: Tò in omni restitutionis dotis eventu de sui conceptu, haud filios filia sue explodere differitur; neu si infantes forent; priusquam hæreditatis additio extincta Matre verificetur, decesserint, ipsorum Patrem, superstitem non excludunt, at cunctis illis demortuis, ipsorumque successoribus potius Patri, eju sive filiorumque restitutione facienda est; quam aliis personis extraneis.

Secundum principale dubium, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Septima Facti Species.

DOs materna: utrum ex consuetudine generali in filiorum favorem suborta filiis danda sit.

16 Dandum fore existimat Antonius Capicius *hic, num. 28.*

17 Probatur: consuetudo namque isthæc mi-

nime naturali, vel civili derogare perhibetur juris quinimò juri bus hisce conformis: nam filii ex paternis, maternisque alendi sunt bonis, & supra commonstratum fuit cum in hisce succedant, Cujacius *ad leg. 26. de legitimis hered. lit. H. pag. 280. tomo 1. Donell. Enucleatus lib. 7. c. 12. pag. 107. igitur, &c.*

Quid erit iudicandum de ducatis 500. nondum solutis, &c. *Hæc Anton. Capyc.*

Octava Facti Species.

SI Pater filia suæ antequam decedenti dotem promissam, vel non totam dedisse feratur, quid prædesiniendū: numquid ad totū, vel ad ipsius partem adstringendus sit? an verò inter ipsum; ac uxoris Maritum dos æquabiliter dividenda sit.

18 Distinguendum est: vel filii ex nuptiis hu-

19 juscemodi suborti sint; vel non sit secundum, & seu dos à Patre promissa data sit ejus filia viro; seu non; tunc nil Marito acquiri potest, ac per consequens quicquid sibi solutum fuisse supponitur ejus Socero restituendum.

20 esse arbitror: tamen si dotis fructus Marito adipiscuntur adūque Matrimonii onera sustineat, cum sit dominus dotis quoad effectū, *l. doce ancillam 9. Cod. de rei vindicat.* igitur nil mirum si extincta uxore filiis, haud extatibus dos Patrie, vel ejus successori restituatur, dummodò à Patre ejus filia viro dos, vel ejus pars persoluta fuit.

21 Vel filii suborti esse supponuntur, & tunc subdistinguendum est: vel ante Matris extinctionem decesserint; vel post: si primum perinde se habent, ac si gigniti minime fuissent, ac per consequens nil ipsorum Patri superstitibus filiis per Matris extinctionem acquiritur; secus verò prius preceptis.

22 Vel filii post Matris obitum esse superstites prædicentur, & tunc seu dos ab Avo materno promissa, tradita non sit; seu aliqua in parte sit debitor Matris Pater; reverà hoc in themate in eo, quod est debitor Avus maternus totum superstitibus filiis acquiri opinor, ac per consequens ipsis fore restituendā

24 dotem; tamen si Capicius *hic in fine*, testatur secus per S.R.C. prædesinitum fuisse sibi S.C. habuit causam pro difficultate ideo induxit partes ad compromittendū in posse Consilii de jure, & de facto in amplissima sorte, & deinde vigore arbitrii laudavit dimidium dotis restituendum Patri, aliud remanere apud virum, in quo dimidio restante apud virum inclusi intelligantur ducati 500. non dum sibi soluti, quam decisionem scaturit Thorus *compend. decis. tomo 1. §. Maritus, & Pater filiorum*, edocens esse dividendum cum Socero pro medietate.

25 Probatur: ex templō, ac Mater superstitibus filiis, filiabusque extincta esse supponitur, materna bona, ac per consequens dos filiis acquiritur, consule Fabrum *lib. 6. Cod. tit. 19. de verbor. signif. def. 22.* cum filii succedant Matri, §. novissimo, *insist. tit. 4. de Senat. consule. officiano, l. si spurius, l. hac parte, funde cognati*, argum. *legis cum ratio, ff. de bonis damnat. l. 1. §. eorum*, Bodeus *lib. 2. insist. tit. 19. de inoffic. testam. §. 1. lit. B. & C. & lib. 3. tit. de offic. Senatus Consule. §. novissime, l. si ejus 2. ff. de legit. hered. inde est, quod ipsi querela de inofficio testamento permittitur, l. 3. & l. filiam 15. Cod. de inofficio testam. Hotman *lib. 2. insist. tit. 14. de hered. insist. §. mater lit. B.* siquidem filius à parentum successione, maternum explodit Avum, auth. ex successione, *Cod. de suis, & legitimis, l. unica, Cod. de his, qui ante apertas tabulas, l. apud hostes 8. Cod. de suis, & legitimis nam est 15. ff. de inoffic. testam. Antonius Faber 6. Cod. tit. 29. de his, qui ante apertas tabulas def. 1. num. 1. & 2. in allegat. Hotmanus 3. insist. tit. 26. de herede* *lit.**

dic. quæ ab intestat. deferuntur lit. F. igitur quo pacto uxoris dos Patri per Maritum restituenda sit, si ejus filiis acquiratur; igitur, &c.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI causa demortui viri dotis restitutio vi Neapolitanæ consuetudinis faciendâ sit: numquid identidem de ipso forjudicato edifferendum sit.

Dos quo pacto restituenda sit, in solidum, ne? an in quantum facere potest?

S U M M Æ.

Num. 1. 2. & 3. Thesis 1. decisio, & probat.
Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

II causa demortui viri dotis restitutio vi neapolitanæ consuetudinis faciendâ sit; identidem de ipso forjudicato esse decernendum duco. est de Franchis decis. 562. Molfesii in comm. ad consuetud. Neap. par. 4. quæst. 47. num. 21. 23. 24. & par. 6. quæst. 5. num. 3. & quæst. 10. num. 15. de Ponte consilio 159. num. 21. volum. 2. Giur. hæc decis. Sicilia 16. num. 7. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. dotis restitutio faciendâ viro mortuo juxta consuetudinem Neapolitanam, referens sic per S. R. C. sancitum fuisse.

Probatur: idem profusus nostro in themate jus est esse extinctum, ac forjudicatum esse: quandoquidem jure Regni inspecto civiliter extinctus forjudicatus habetur, consp. Regn.

penam eorum, vers. quoad. omnia Authores apud Scialojanâ in praxi cap. 15. nu. 1. ac per consequens nil mirum si ab ipso dotis restitutio roganda sit.

3 Dos quo pacto restituenda sit, in solidum, ne? an in quantum facere potest? & tamen si Thorus compend. decis. tomo 1. §. dotis restitutio fieri debet, edocet per restituentes dotem, juxta consuetudinem Neapolitanam in solidum; secus verb in quantum facere possunt dotem fore restituendam: idemque in dotem polliciente per S. R. C. prædefinitum fuisse testatur, laudans de Franchis decis. 366. & 424. & 164. Molfesii in commenta. ad consuetud. Neapol. par. 6. quæst. 9. num. 9. Pascale in traç. de viribus Patria potest. par. 2. num. 22. aliove. verumtamen regulariter loquendo sic esse distinguendum reor: vel five dotem promittens; vel ejus dotem restituens si persona conjuncta sit putâ, five uxoris, five viri in. 1. 2. & 3. gradu, five id genus, tunc haud in solidum; at in quantum facere queunt cogendi sunt: ratio namque naturalis id reposcit, ut speculanti liquet, vel purus fuit promissor, tunc identidem quantum facere potest conveniendus sit, cum donatio ultra donantis mentem haud astringat, etenim ex partium cõventione legem accipit, l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contra auctas, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. l. 1. commodati, cap. contractus 89. de regulis juris lib. 6. Ant. Faber in jurisprudentia tit. 4. princ. 6. pag. 148. vel demum aliæ sint persone in gradibus remotioribus, tunc in solidum restituitur dos; cû in hisce minimè habeatur cãta reverentia; sicut in cãteris: quare decisio, & supralaudati Authores sic cõmentandi sunt.

D E C I S I O CLXXVII.

IN Causâ Manfredini de Bucchis, cum Perotto Villaguto fuit dubitatum: an pensiones domorum adjudicarum, quæ cucerunt, seu perceptæ sunt per conventum pendente lite adjudicationis factæ in favorem Perotti contrâ Manfredinum veniant in adjudicatione, vel augeant præmium domorum, &c. Hæc Antonius Capycius.

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti species.

Pensionibus domorum adjudicarum per conventum lite pendente perceptæ; cui nam acquiruntur; convento ne? an auctori?

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio, & probat.

Invento (quicquid sit de Salicet; aliorumque distinctione, ut edocet hic Capycius per totum) acquiri

adûsque definitiva per Judicem promulgetur sententia; ac per consequens ad ipsam restitutionem, haud astringendum fore duco, dummodò iusto possidere videatur titulo, cõsule Franchum decis. 613. Riccium in praxi var. resol. in resol. 222. Author est Thorus compend. decis. tomo 1. §. pensiones domorum adjudicarum perceptæ.

2 Probatur: pensiones hujuscemodi iusto per conventum titulo exiguntur, usquequid per sententiam cõvictus prædicetur definitivam, cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. is, qui destinavit, ff. de rei vin-

vindic. siquidem tunc exigendi jus deperdit ; cum per hanc sententiam extinguatur .

Pro Decis. hujusce Illustratione .

CAPUT UNICUM .

Pensionis perceptio: numquid domus possessionem probare prædicetur .

Si fructus vultur pensionis duplum rei locatæ excreſcant: an pensio identidem excreſcat .

Si domus alienata sit; pēſio in fine anni ne? an verò emptori? Si res alienata locata esse reperiatur .

S U M M Æ .

A' num. 1. usq; ad 5. Thesis 1. finitio , & probatio .

A' num. 5. usque ad 10. Thesis 2. decisio , & probatio .

A' nu. 10. usq; ad finem, Thesis 3. præfinitio , & probatio .

Pensionis perceptio : numquid domus possessionem probare prædicatur distinguendum est: vel solutio isthac undumtaxat fit; tunc domus possessionē probare per pensionis solutionem autumo 1. est Afflicti *decis.* 325. *in princ.* Antonii Gabriellis *lib. 3. de locato conclus.* 4. Peregrini *de fidei comm. ar. 47. num. 35.* Rotæ Romanæ *in noviss. decis.* 506. & 681. aliorumque Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. pensionis perceptio an probet possessionem domus.*

2 Probatur: pensionis namque solutio de sui conceptu, non nisi domino fieri ducitur: siquidem sui illam percipiendi habere supponitur; cum actus secundus potentiam illum produciendi supponat: nam solutio debitum supponit, ac per consequens crediti extinctionem: igitur si nostro in themate actus secundus pēſionem percipiendi habeat; jure merito potētiā; seu jus illud percipiendi supponere arguitur; alioqui daretur effectus procul à causa productus, quod per absurdum foret; enim verò effectus suum habet esse à causa, quæ extincta definit, *l. adigere, §. quamvis, ff. de jure patronatus, l. si pater, ff. de hered. instit.* hinc Tullius pro Antonio Cecina; ibi: *potestis principia negare cum extrema concedantur.*

3 Vel duobus divisibiliter fit pensionis solutio, tunc pro utroque suo in genere probare autumo 2. tamen si secus per S. R. C. sancitum fuisse testatur Thorus loco supralaudato .

4 Thesis isthac eodem prorsus probatur, pacto, quo suprà prima thesis pars commonstrata fuit: siquidem utrobique par urget ratio; inde fit eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si postulerit, §. 2. ff. ad legem juliam de adulter.* neu S. R. C. prædefinitio nostræ oppugnat theſi; cum plenam secus verò semiplenam denegat probationem ,

5 Si fructus ultrà pensionis duplum rei locatæ excreſcant: numquid pensio identidem excreſcat, haud excreſcere tribus junctis auſis refert prædefinitum Anellus de Amato *cōfilio 21.* Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. pensio rei locatæ excreſcentibus fructibus ultrà duplum.*

6 Probatur: contractus ultrà contrahentium mentem non astringunt, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerū dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testamento deſentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de tranſact.* Connarus commentar juris *lib. 7. cap. 1. num. 13.* cum ex partium conventionem legem accipiant, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contraſtus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de oper. liber. l. 1. Cod. commodati, cap. contractus 85. de regulis juris lib. 6.* neu ullam in-

7 contrahentibus ligamen involvunt, nisi in iis, quæ sæpè numero accidere aſſolent; secus verò rarissimè, ut nostro in themate foret: nā uberrima fructuum excreſcentia isthac præter locantis intentionem fit: quare si locans id prævidisset sane, vel non locasset; vel majori prætio, quam de more; igitur, &c. inſpicit de Marinis *resol. juris cap. 186. num. 5.* edocentem si domini industria, id evenisset; secus erit faciendum .

8 E' conversò sic esse decernendum duco, si tenuissima foret aliqua ex causa, illicet, vel ob summum frigus; idigenus fructuum perceptio: siquidem tūc convenientam pensionem persolvere debet: cum utrobique par urget ratio, juxta didicerim illud commodum ejus esse debet, cujus est incommodum, *l. finali, §. sed cum, Cod. de furtis, l. super vacuam, Cod. de tempor. in integr. restit. l. Julianus, §. ex vendito, ff. de actionibus empti, l. secundum naturam, ff. de regulis juris, §. item prætium, instit. de empt & vendit.*

9 Si domus alienata sit pēſio in fine anni cuiam persolvenda est alienanti nean verò emptori? si res alienata locata esse reperiatur distinguendum est; vel de pensione isthac futura inter contrahentes aliqua inita fuit pactio; vel nulla . Si primum pactioem inter ipsos initam servare necesse sit, cum à pactis ritè celebratis resileat haud par sit; neu à jure id permillum est, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. 1. ff. de pactis, l. jurisgentium, §. Prætor ait, ff. eodem tit. l. 1. ff. de cōſtit. pecun. l. cum amplius in fine, ff. de regulis juris, cap. 1. de pactis, tamen si consultius sit post pactum stipulationē facessere; hinc jure merito Agorastocles in penulo stipulationem post pactum adhibere voluit.*

Audin tu patre, dico ne dictum neget Tuam mihi majorem filiam despondes

P. pactū rem habeto. A. spondisne? P. spondeo. igitur, &c. fin secundum à die translationis domini in emptorē pensionis utile exordiri plusquam manifestum est, ac per consequens ipsi

ipsi pro hujuscemodi parte pensionis solutio facienda est, ex theorica Salicet. in l. iul. s. si. f. actibus, ff. de actionibus empti, Baldi in l. filius familiaris, s. apud Marcellum, ff. de legatis 1. Covarr. var. res. lib. 1. cap. 15. Molinae de hispan. primogen. lib. 3. cap. 11. Barbosa in l. divorzio in 6. parte, ff. soluto matrimonio, Thesauri decif. 56. Castilli decif. 4. num. 16. Fontanelle de pactis nuptial. claus. 7. glos. 3. parte 15. num. 16. de Marinis observat. ad decif. Revert. 265. num. 5. Author est referens per S. C. sic sancitum fuisse.

11 Probatur: tametsi enim in exordio ac exitu pensionis exactio fiat: verumtamen quoniam singulis quibusque diebus utile percipitur, iure merito pensiones hæc inter fructus annuerande sunt: siquidem ex contentiæ, ac in rei emptorem perfecte transactum supponitur esse dominium; exemplò (inquã) istius venditor, haud amplius dominus devocatur: igitur fructuum pensio ipsi solvenda; addiscit rei dominium pænes se detinet: præfat namque rei emptor rem; prout est in se, ac per consequens cum fructu suo.

DECISIO CLXXVIII.

IN Causa Magnifici Roderici Pignalosæ, cum Magnificis Electis Civitatis Neapolis, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Regens M. C. V. à Prorege adlectus: numquid ab electis Civitatis Neapolis, utpote advena explodi potest.

SUMMÆ.

A. num. 1. usquè ad finem, Thesis 1. prædefinitio, & probatio.

Num. 3. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 4. & 5. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

1 **I**stinguas: vel electores à regia maiestate id renuendi privilegium obtinere vel non: si primum eum, renuere posse pro comperto habetur; alioqui esset, haud foret privilegium, quod per absurdum est, quod cunctis in stationibus est effugiendum, *hita si 39. in fin. ff. de oper. libert. l. nam absurdum, ff. de bonis libert. cap. in gensi de elect. Terent. in adel. 3. 22. ibi: est Hercle inepta, ne dicam dolo, atque absurda*, sin secundum, tunc ex ipsismet terminis liquet posse; cum Prorex non nisi Regis Vicarius sit, ac per consequens Regentem Magnæ Curie Vicarie pro ejus libito, cuiuscumque conditionis sit creare potest.

Pro decif. hujuscæ illustratione.

CAPUT UNICUM.

Reges Regiæ Cancellariæ; Præses S. R. C. ac Locumtenens R. C. Summ. nunquid Regentem M. C. V. præcedere debeant.

Regens M. C. Vic. in quibus locum esse sufficiens ducitur.

Regens in Supremo Consilio Italiæ, quibus nam in Regno præferendus est.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decifio, & probatio.

1 **R**egentem Regiæ Cancellariæ; Præsidē S. R. C. ac Locumtenentem R. C. Sum. Regentem M. C. V. præferre debere. Regentem M. C. Vic. duco, est Capituli Latro consultation. 43. num. 22. aliorumque.

2 Probatur: Regens namq; Reg. Cancell. Præses S. R. C. ac Locumtenens R. C. S. perpetuū funguntur munere, secus verò Reg. M. C. V. neu à Prorege creatur, utpote Proregens M. C. V. sed à Rege, neu præsent Tribunali inferiori, ut Proregens; at superiori; igitur, &c.

3 Regentem M. C. V. in Capitanei Civitatis Neapolis locum esse suffectum existimant, Capicius Latro consult. 48. num. 61. Caravita alique, quare hodie hujuscemodi Capitanei munus extinctum esse supponitur.

4 Regentem in Supremo Consilio Italiæ universis Regni huiuscæ Magistratibus, nempe, Præsidi S. R. C. Regenti Regiæ Cancellariæ; Locumtenenti, ac M. C. V. Regenti præferendum fore, Capicius Latro consultat. 43. num. 12. & 13. alique apud eundem docent, quod liquet ex l. 1. Cod. de consule. lib. 12. l. 1. Cod. de propo. labor. 12. ibi quos nostri lateris comitatus illustrat: quare tametsi ordo

5 Principe splendorem accipiat: verumtamen minus æqua lance fulget ille, qui abest, quam ille, qui in Principis præsentia extat: quandoquidem Regens in Supremo Italiæ Consilio; in Supremo Senatū extare supponitur; secus verò S. R. C. Præses; idque genus, cum Tribunalia isthæc respectu Supremi Consilii Italiæ inferiora sint; enimverò ex hîcæ foris ad Supremum Italiæ Consilium detur appellatio; secus verò è diversis; igitur, &c.

DECISIO CLXXIX.

IN Causa Sancii de Samundio, cum Magnifico Iacobo Carbone, petebat Sancius à Iacobo Castrum Paduli concessum aliàs Avo suo per quondam Serenissimum Regem Ferdinandum Primum ex tit. venditionis: & quia aliàs spectabat ad eundem Iacobum iure antiquo, &c. fuit dubitatum: an ista confessio præiudicet ipsi Iacobo, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Confessio in iudicio super articulis facta; nulla incompetentiæ jurisdictionis ratione habita: numquid præcisè per hoc firmata ducenda sit.

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis 1. finitio; ejusdem probatio.

1 Infirmum esse docent, Capicius *hæc in fine*, edocens sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: *in hac causa iudicatum est in favorem d. Magnifici Iacobi*, absolutusque fuit Thorus *compens. decis. romo 1. §. confessio facta in iudicio mediantibus articulis.*

2 Probatur: *in cap. ut si Clerici in principio de iudiciis*, Capicius *hæc*, num. 6. Author est: nam Iudicis incompetentiâ infirmum reddere Iudicis actum explorati juris est, l. 2. & 3. *Cod. si à non compet. l. 6. §. si quis, ff. de iniusto rupto*, argum. legis 1. *Cod. si à non compet. l. post 9. Cod. de senten. l. 2. Cod. si à non compet. cap. decernimus de iudiciis*, auth. *statuimus*, *C. de Episcop. & Clericis. cap. si diligenti*, *cap. significasti de foro competenti*, *cap. at si Clerici 4. cap. Clerici 8. cap. cum non 10. de iudiciis*, *cap. placuit*, *cap. Clericum 11. quæst. 1. cum jurisdictionis actus Iudicis*, pro ipsius firmitate, competentiam supponat, *cap. si diligenti de foro competenti*, l. 2. l. 6. *Cod. de excusat. tutor. l. 3. l. 16. l. 18. l. 23. Cod. eodem*, Donellus *de iure civil. lib. 3. cap. 9. num. 30. Cironius toto tit. de iudiciis*, & *de foro competenti*; igitur confessio isthæc, utpote coram incompetenti celebrata Iudice infirma ducenda sit: neu aliquid suffragatur, quod ibi fuere articuli exantes: quandoquidem id merè materialiter se habet, perinde quasi, haud fuisse: in nostro porro casu, quod de formali est; Iudicis incompetentiæ est: hæc Rei in foro super articulis existentibus interrogaciones, igitur, &c.

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Confessio à minore sponte criminis alicujus in iudicio absque curatore gesta: num-

quid firma censenda sit.

Confessio absque legitimis tormentorum motu extorta iudiciis: utrum mandanti obnoxia sit; si tortus mandantem ipsum evocarit; ac inter mandantem, & obtruncatum aliqua habeatur inimicitia.

In tortura delicta factus quis aliqua, de quibus nulla extebant indicia: an de ceteris interrogariis ac per consequens torqueri possit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. finitio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. decisio, & probatio.

Num. 5. Thesis 3. prædefinitio, ejusdemque probatio.

1 Confessionem à minore sponte criminis alicujus in iudicio absque curatore gestam: firmam censendam esse docent, Affidius *dec. 208. Tap. in constit. minor. minorum iura num. 32. Folierius in praxi crim. rubric. etsi confitebuntur num. 19. Riccius in collect. decis. 683. & 323. aliorumque Thorus Author est compens. decis. romo 1. §. confessio minoris spontanea alicujus delicti facta*; quare jure merito adversus hæc confessiones in integrum restitutionem habere supponitur minorem.

2 Probatur: minor nec integram personam nec iudicium habere supponitur, quo desinente quicquid ab ipso geritur, seu jurisdictione carente, tanquam infirmum habendum est, cum inter fragiles, ac infirmos annumeretur sexus, l. 1. *ff. de minor. l. 1. ff. de legit. tutel. l. cū in plures, §. cum tutor. ff. de adm. tutor. l. septima, ff. de verb. significat. l. ait Prator, ff. de minor. l. 1. 4. & ult. Cod. si advers. usucapionem, l. 1. & 2. Cod. si advers. donationem, l. quod si minor 24. ff. de minorib. l. ex contractu 44. ff. de re iudicata, Justin. in nov. constit. 72. Balduinus 2. *instit. tit. 13. de tutelis*, vers. *qui propter aetatem se defende negat*, pag. 106. inde fit, quod ipsi in integrum restitutio à iuribus permittitur, *cap. requisivis 1. de in integrum restitut. cap. auditis 3. eodem tit. cap. 1. eodem tit. hinc Tullius de amicitia 32. ibi: tu verò perge Leli: pro hoc enim, qui minor est natu meo iure respondeo*, & Terent. in Eunucho 2. 2. 58. *sed vide herilem filium minorem hæc advenire.**

- 3 Confessionem absque legitimis tormento-
rum metu extortam indicis, mandanti obno-
xiam esse, si tortus mandantem ipsum evo-
carit, ac inter mandantem, & obtruncatum
aliqua habebatur inimicitia; si multasque
pro comperto habetur; tamen si sub idonea
relaxandum esse cautione censio, est Gram-
matici voto 6. Summi Officii Bogrii dec. 163.
num. 8. Thori compend. dec. 1. §. confes-
sio extorta absque legitimis indicis.
- 4 Probatur: ut firma tortura sit, necessum
ducitur, ut præter semiplenam probationem
etiamnum sufficientia habeantur indicia, An-
tonius Faber 4. Cod. tit. 15. de testibus def. 20.
in alleg. num. 1. verum enimverò nostro in-
themate legitima indicia habere minus sup-
ponuntur; igitur nil mirum si tortura isthæc,
ceu infirma, nullum producit effectum.
- 5 Delicta aliqua in tortura fatentem aliquem;
de quibus nonnulla extabant indicia, de cæteris
haud esse interrogandum, ac per consequens
neq. torquendum existimo, est contra Gram-
maticum dec. 34. num. 34. edifferentem in-

occurrenti casu ita fuisse servatum, quod iti-
dem affirmat in dec. 48. in principio sub n.
2. Bajardum ad Clarum, §. finali, quæst. 24. per
totum, Scacciaum de jud. cons. civil. & crimin.
cap. 97. num. 180. vers. si de consuetudine, alio-
que Thorus Author est compend. dec. 1. §. confes-
sus in tortura aliqua delicta de qui-
bus extabant, memoras sic nostris in foris ser-
vatum fuisse quare si indicia de reliquis haud
extare supponuntur, quippe de hisce minus
est torquendus.

- 6 Probatur: ex principio univetsali illo ab
omnibus comprobato: tunc quis torquendus
est; ubi, & semiplene probationes, & indicia
adversus ipsum extare supponuntur, l. 1. l. ma-
ritus, ff. de quæstionibus, l. 8. & 9. ff. eodem,
l. quoties, ff. eodem, l. 1. ff. eodem,
l. milites, §. oportet, Cod. de quæstioni-
bus, Guazinus defen. 30. cap. 4. num. 12.
Mascardus lib. 3. de probationibus, concl. 185.
num. 20. in nostro porro casu indicia, & pro-
bationes de reliquis minime esse supponun-
tur; igitur, &c.

DECISIO CLXXX.

IN Causa Illustr. Don Raymundi de Cardona Viceregis, cum Regia Curia, &c.
Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Pecunia à Prorege belli tempestate missa, si
in itinere per aliquos surrepta fuerit hostes,
latronesque; cuiusmodi perditio sit? Proregi
neq. an vero Regi? vel id genus.

S U M M Æ.

A. num. 1. usq. ad finem, Thesis 1. decisio,
& probatio.

1 istinguendum est; vel Proregis cul-
pa pecunia isthæc perditio sit, tunc
eam deperdere Proregem plusquàm
apertum est.

2 Probatur: culpam namque nemini patro-
cinari debere explorati juris esse; hinc Tul-
lius de amicitia 75. ibi maxima autem culpa
in eo est, qui & veritatem aspernatur, & in-
fraudem obsequio impellitur, & de senectute
7. sed omnium istiusmodi quærelarum in mo-
ribus est culpa, non in atate, ac per consequens
suos debere tenere Autores, l. sancimus, Cod.
de panis, cap. quæsit de iis, quæ fiunt à ma-
iori parte capituli, cap. Romana in fine de sè-
tentia excommunicationis lib. 6. siquidem ubi
non est, ibi delictum esse nequit, cum volun-
tate de sententia excommunicare si Prore-
gis culpa id evenisse feratur, ipse ad pecuniæ
perditæ restitutionem Regi faciendam adstringen-

gendus sit, illicet si procul ab idonea cautio-
ne, seu terra, seu mari eam miserit; igit. &c.

- 4 Vel Regis iussu id egisse feratur Prorex;
tunc præstata prius debita sedulitate ad nil
adstringendum fore Proregem censio; siqui-
dem in culpa, haud esse supponitur; ac per
consequens damnationis motivo caret.
- 5 Dubietas in præsentia est: numquid colli-
gati cum Rege ad huiusmodi perditionem
divisibiliter astringendi sunt.
- 6 Haud teneri duco, ac per consequens pec-
cuniæ idque genus deperditionem fieri dum-
taxat Regi, vel Reipublicæ, vel alteri mitteri.
- 7 Probatur: experientia nos in dies edocet,
quod unusquisque Rex Imperator, elector; vel
id genus securam pecuniam designatam mittere
debeat: siquidem pactio inter ipsos inita,
sic celebrari afolet; neu ad pecuniam deper-
ditam adducere cæteros astringendos fore.
Principes dispeximus; neu ad onus huiusce-
modi altrungi ullus opinatur Princeps: quare
Capicianæ isthæc decisio nullum obtinere
potest locum, inspicit Capicium hæc plura
dissertantem, variove textus variis in thema-
tibus laudantem Peregrinum in tra. de fi-
deicom. art. 51. num. 4. & 5. Thorus compen-
d. dec. 1. §. mandatarius an excusetur, vel
teneatur.

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Pro-

Prorex in Regno Neapolitano, quam iussu-
re possit penam: numquid Collateralis vo-
to indigeat.

Prorex: an delictis penam absque partis
remissione delinquenti indulgere possit.

S U M M A.

Num. 1. 2. & 3. Thesis 1. finitio, & probatio.
A. num. 4. usq; ad finem, Thesis 2. decisio,
& probatio.

Tamet si Prorex in Regno Neapolita-
no Regis Vicarius est, atque adeo
usq; ad summam numerorum au-
reorum trium mille cum voto Col-
lateralis Consilii penam irrogare potest Author
est Capicius Latio *consult. 1. num. 40. & 41.*
verumtamen meo iudicio secus censeo, ac
per consequens, & maiorem, & minorem jux-
ta delicti gravitatem plectere potest, seu de-
pedere, seu independere à Collaterali voto.

2 Probatur in Regno Neapolitano Regis per-
sonam, ac per consequens ejus Vicarium esse
supponitur Prorex, Author est Capicius La-
tio *consult. 47. num. 20. de Ponte de potestat. Proregis tit. 7. §. 5. num. 10. & num. 1. 2. & 3.*
igitur Regni caput ducitur, ne Collateralis
votum quo ad Regnum custodiendum, regen-
dum, ut potè essentialiter repositur; perinde
quasi si Collateralis Consilii assensus, haud
viri ficaretur; Proregis stabilitio infirmare-
tur: repositur namque de consilio; ad instar
Regis, qui ex plenitudine ditionis suæ aliquid
independenter à regentium consilio firmiter
jungere potest, alioqui subderetur consilio;
quod per absurdum foret; igitur sic à pari
suo in genere de Prorege decernendum erit:
tamen si ut universa ritè, maturèque perage-
ret opere prætum est cuncta in Collaterali
Consilio divulgare, deinde auditis dom. Reg.
votis, tunc quicquid sibi utilius pro Regni
regimine videatur; illud efficere debet; quod
semper intelligitur, quoad regimen Regni; se-
3 cus verò civilibus in causis, in quibus dom. Reg.
votis se conformare debet; siquidem in
hisce juris communis, & Regni notio repo-
scitur; quæ in Regentibus esse supponitur, qui
Regni administrationis dinstæ sunt.

4 Tamen si de more partis remissio repositur,
atque adeo ex suppositione, quod absque
partis remissione indulgendum sit; domino
Regentium votum repositi edocet Tho-
rus *compend. decis. in supplem. §. Prorex an pos-*

*sit delinquenti indulgere penam delicti absq;
remissione partis*, laudans Horatium Montan.
controv. forens. contrav. 52. verumtamen inspe-
cta Proregis ditione partis remissionem pro
delinquentium indulgentia, haud necessariam
fore, ac per consequens independentem etiam
num à Collaterali Consilio id per ipsum ef-
fici posse autumo.

5 Probatur 1. Prorex hoc in Regno non nisi
Regis locum præoccupat, de Ponte, & Capi-
cius Latio locis supra laudatis, ac per conse-
quens procedere potest in iis, in quibus restri-
ctam à Rege, haud habuerit facultatem, cum
limitata causa restrictum producat effectum,
l. in agris, §. de acquirendo rerum dominio, l. 1.
cancellaverat, ff. de iis, qua in testam. delen-
tur, l. 2. ff. de servis export. adeoq; perinde se ha-
bet, ac si foret Rex; verum enim verò Rex ditione
inspecta sua major; immò independentem à
Collaterali Consilio procedere potest; igitur
indidem Prorex, etsi decens sit semper hisce
in casibus cum maturo Collateralis Consilii
agere.

6 Probatur 2. si in cunctis hisce facti specie-
bus partium remissio repositur, ac per conse-
quens Prorex procul à partis remissione nil
agere possit: quippe reis delinquendi ansa
refunderetur: siquidem si pars remissionem,
nullo pacto facessere vellet; sane delinquens
restaret Reus, ac per consequens delinquendi
ansam haberet, quod bono obversatur publi-
co, quod Prorex regere, custodireque debet,
ac per consequens in hisce ex optimis, iustisq;
causis ex facultatis plenitudine, quæ fulget,
procedere possit: quare Tò Collateralis votum
repositi potius de consilio, quam de essentiali
quiratur.

7 Probatur 3. vel Prorex est inferior, vel su-
perior, vel æqualis Reg. Coll. Consilio: non
inferior, alioqui per absurdum sederetur,
haud esse Regni Vicarium; ne æqualis ob
eamdem rationem; igitur independentem: ta-
men si ritè suo fungatur munere, optimum
ducitur consilium, semper à Collateralis vo-
to non discedere: quandoquidem Collaterale
Consilium creatum fuit non nisi ut Regni tran-
quillitas habeatur, ac per consequens cum
consiliariis suis regeret Regnum. exemplo
est de Alexandro Magno, qui semper cum
Consiliariis optimis suum exercuit munus,
Quintus Curtius Author est; secus verò Sa-
lomonis filius, qui fociordia sua Regnum
deperdidit.

DECISIO CLXXXI.

IN Causa Ioannis Francisci Caietani, & filiorum ex se, & quondam Magnifi-
ca Brianda Cantelma contrà d. Comitem Populi, &c. *Hæc Antonius Capic.*

AUCTORIS EXAMEN.

F eudum in dotem filie spurie cum Regio assensu datum: si deinde per Senatum vindictatum fuerit, quam quantitas pro dote refundenda erit: quipollens ne alimentis? (cū filie spurie alimenta dumtaxat tribuenda sint) an verò alio pacto?

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad finem, Thesis 1. finitio, & probatio.

A Quipollentem (rigorose loquendo) alimentis, quantitatē pro dote refundendam fore duco: tametsi ex æquitate aliquid aliud juxta prudentis Iudicii iudicium, attenta personæ cōditione, est Capicii *hic in fine*, referentis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; *ibi in hac causa fuit dictus Comes condemnatus filius Ioannis Francisci, & Briande ad restitutum dotis evictarum liquidandum, & inde fuit liquidatum ad duc. longe minus, quam sit pretium Castrorum*, de Franchis dec. 283. num. 8. Gabrielis *lib. 6. tit. de alimentis, conclus. 1. num. 7.* aliorumque Thorus Author est *comp. dec. 10. 1. §. feudū datum in dotem filie spurie*.

2 Probatur: filia spuria nonnisi ex Regis, vel Præregis privilegio feudicapax efficitur; enim verò feudum à fidelitate differtur, Hotmanus de feudis *disput. cap. 26. lit. C.* Cironius in *paratit. §. decretal. de feudis 20.* quæ in fæmineo præsertim spurio desideratur sexu, ceu experientia nos edocet, cum in Vassallo, & fidelitas, & consilium repositantur, quæ protectio in cunctis laudabilia sunt; hinc Tullius pro Plancio: *omnia igitur tua consilia non magis prudentia plena, quæ summa est videntur, quam fidelitatis*; igitur Regis, vel id genus privilegio desinente in pura spurii formalitate restare supponitur, ac per consequens rigorose loquendo dos ipsi præstanda alimentis æquipollens esse debet; tametsi juxta personæ conditionem aliquid aliud refundendum erit; idque nonnisi ex æquitate.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Quemadmodum spurius feudum habendi incapax esse supponitur: numquid idē de mutō, surdo; idque genus prædefiniendum erit.

Demortuo feudatario Patre filio relicto spurio, sed per Principem cum facultate in bonis succedendi paternis legitimato: an capitulo ex *presumptuose* locus fiat.

Filius spurius per Regis privilegium legitimatus, ac una cum cunctis clausulis derogatoriis restitutus: utrum præcisè per hoc paternam fulgeat nobilitate.

Num. 1. 2. & 3. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

A' num. 6. usq; ad finem, Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Quemadmodum spurius feudum habendi incapax esse supponitur: idem de mutō, surdo, idque genus prædefiniendum esse autumo, est Thori *compend. dec. tomo 1. §. feudum habere an possit mutus*, edifferens ita per Coll. Consil. prædefinitum fuisse, Caroli Tap. in *annot. ad cap. Regni 33.*

2 Probatur: quælibet persona bellandi incapax (de qua in præsentia extat facti species) feudū incapax ducitur: cum sit contra concedentis finem; enim verò permittentis feudū finis est uti subiecto capaci ad bellandum; si id necessum fiat, Cironius supralaudatus Author est: verum enim verò nedum de spurio, cum sit infirmæ fidei, quæ summopere in bello repositur; at etiamnum & de mutō, & de surdo idque genus verificatur: nam personæ ejusmodi incapaces ad bellandum esse supponuntur, ceu ipsis ex terminis liquet; cum, neu surdus quicquid à Duce jubetur audeat, neu mutus præcipere potest: fecus verò edifferendum est, si incapacitas isthæc haud à natura habeatur; sed per accidens in vitæ spatio: quidem tunc à suis laboribus, ac fidelitate minus despoliandus sit, upotē per Collaterale Consilium sanctis extitit, Author est Thorus *compend. decis. tomo 2. §. feudatarius mutus, surdus, aut imperfectus, l. 10. Cod. quibus non est permis. fac. testam. l. qui in potestate 6. ff. eod. §. item surdus, & mutus, insit. eodem*, consule Hotmanum. Balduinum, Vvltetium, Stephanum Bodeum *insit. eod. d. §. item surdus, & mutus*.

4 Demortuo feudatario. Patre filio relicto spurio; sed per Principem cum facultate in bonis succedendi paternis legitimato, si regius assensus legitime obtentus sit; tunc capituli ex *presumptuose* locus haud fieri reor, inspicitò de Marinis *observat. ad decis. Reg. Revert. 197, 195. & 196.*

5 Probatur: caput *expresumptuose* locus habet, ubi Regius, haud obtentus sit assensus, ac per consequens quælibet feudū alienatio ipso desinente infirma ducenda sit: quæ cum ita sint; juremeriti feudū alienatio nostro in themate firma est; cum Regius prius obtentus fuisse supponatur assensus.

6 Filius spurius per Regis privilegium legitimatus, ac una cum cunctis clausulis derogatoriis restitutus: numquid præcisè per hoc paternam fulgeat nobilitate distinguas, vel id expressè Rex concessit, & tunc ex Regis privilegio, ac per consequens ex gratia paternam acquirit nobilitatem, adedque si unus de nobilibus concessu Pater extabat, indidem, & ipse hujusmodi fruitur dignitate;

7 sin autem de hoc expressè, haud mentionatur Rex; at in communi; tunc sedilium dignitas in isthac legitimatione minimè intrusa automatur: quandoquidem de aliorum nobilium gravamine peragitur, ac per consequens expressum Regis reposcitur velle.

8 Probatur in Regis ditione isthac supponitur facultas, ut ex illegitimo legitimus fiat, ignobilis fiat nobilis aliquis, ac per consequens ex non sedili in nobilium consensu feedeat, idque genus: quandoquidem in ejus manu est, & condere, & derogare legi, Corasius in ff. de legibus, & Senat. ad legem non ambigitur 9. num. 4. pag. 261. Amaya observat. jur. lib. 1. cap. 1. num. 92. pag. 438. Hothomanus in comment. verbor. jur. verbo lex, pag. 751. &

verbo privilegia, pag. 863. Gonzalez secundum decretal. tit. de judiciis in cap. cum venissent 12. num. 3. pag. 40. cap. justum nona distinctione Seneca epist. 9. Aurovius in septem Sapientibus; ibi: paret legi quisquis legata sanxeris, Corasius lib. 4. miscellaneorum, cap. 4. apud Gonzalez primo decretal. tit. 2. de constitut. in cap. cum omnes 6. num. 11. pag. 52. Petrus Faber de diversis reg. juris ad 8. commentationem legis non omne 144. pag. 526. cum, illegitimatio quoad successionem non nisi humano attentio jure inhibita sit; adeoque neu ex testamento, neu ab intestato succedere, queunt, cap. non omnes 33. quest. 2. §. finali, auth. quibus modis nuntiales efficiantur sui,

DECISIO CLXXXII.

IN Causa Lauræ de Avitaia, & Benardini de Avicemma, cum Cassandra de Campo, &c. Hac Antonius Capicius,

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

A Lienatio rei immobilis per Monasterium alicui, ejusque successoribus promissa accedente etiamnum deinde apostolico assensu: si alteri postmodum per Monasterium inaudito hujuscemodi promissario facta fuisse prædicetur: numquid præcisè per hoc firma duenda sit,

S U M M Æ.

A. num. 1. usque ad finem, Thesis 1. finitio, & prebatio.

V Alidam esse duco; tametsi Antonius Capicius hic in fine per S. R. C. haud prædefinitum fuisse refert, inspicio de Franchis decis. 191. num. 10. Gabrielem in lib. 3. tit. de emptione, & vendit. conclus. 2. num. 34. Lenarium consilio 62. num. 7. Masullum in addit. ad istam decisionem, alioque Thorus compend. decis. tomo 1. §. alienatio rei prohibita ex pacto facta, &c. hujuscæ memorie scriptor est.

2 Probatur: quicquid per Monasterium, idque genus super re alienari inhibita promissum esse prædicatur, id infirmum censetur; addisque, & apostolicus, & novus Monasterii assensus, cap. sine exceptione 12. quest. 2. cap. 2. de rebus Eccles. alien. vel non, lib. 6. cap. quisquis 19. cap. quicquid 30. cap. alienationis 37. cap. sine 52. 12. quest. 2. cap. vultervatia 12. qu. 2. & ad campanæ sonum Monachi congesti cum sollemnibus à jure requisitis verificantur: quandoquidem incapax alienandi ducitur Monasterium persona; ac per consequens meliorem potius, quam deteriorem facessere

potest conditionem suam; enimverò miserabilibus videlicet minori pupillo viduae, idque genus equiparatur personis, l. orfano 31. C. de Episc. & Cler. l. 1. minoribus, ff. de minor. Item ei 45. ff. de minor. l. si res pupillaribus 49. ff. de minor. l. unica, Cod. de filio familias minore, idque genus, & ubi opus necessum ducitur, in integrum restitutionem rogare, dicta l. orfano 31. Cod. de episc. & Cler. cap. cum venissent de in integrum restit. quæ efficit, ut læsus in priscum redigatur statum, Gonzalez 1. decretal. tit. 4. de in integrum restit. cap. questit in comment. num. 8. adeoque restituendi obligationem supponit, Dorellus de iure ci. vil. lib. 13. cap. 14. num. 20. igitur, & c. quare, jure merito cum hisce, idque genus semper cautè agendum sit,

Pro Decis. hujuscæ Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Monasterium ex Monachi, vel Monialis persona: numquid suspectum allegare, possit Judicem.

Alienatio rei Ecclesiasticæ inhibita: an etiamnum ejusdem rei obligatio vetita esse, ducatur.

Monasterii bona; vel id genus; si juxta alienandi habeatur causa: utrum absque Pontificis assensu alienari possint.

Bona Ecclesiæ salvo Pontificis assensu cum clausula nec aliter, nec alio modo alienari: num in excommunicationis sententiam incidere prædicetur; si possessionem tradidisse feratur; Pontificis prius assensu, haud impetrato.

S U M M Æ.

Num.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
 Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.
 Num. 5. & 6. Thesis 3. prædefinitio, &
 probatio.
 A' num. 7. usq; ad finem, Thesis 4. præ-
 finitio, & probatio.

Monasterium ex Monachi, vel Monialis persona suspectum allegare posse Judicem docent Novarius in rubric. de suspit. offic. col. 1. num. 4. Rovitus in prag. 1. num. 70. de suspit. officia. Thorus compend. decis. tomo 1. §. Monasteriū, an possit allegare suspectum Judicem ex persona Monachi, memorans in S.R.C. junctis Aulis sic prædefinitum fuisse, & in supplemento eodem §.

2. Probatur: universa Monachi, vel Monialis jura activa, passivaque in Monasterium, transacta esse supponuntur, auth. ingressi, Cod. de Sacrosanctis Ecclesiis, cap. nolo, cap. non dicatis 11. §. cum hujus 12. quæst. ac per consequens ad Monasterium spectare Monachi jura, ceu sibi incorporata defenditare debere, haud ambigitur: quare juremerito Monasterii procurator suspectum Judicem allegare, debet, argum. tex. de SS. Episcopo. §. sed, & hoc presentis, collat. 9. auth. ingressi, auth. si quæ mulier, Cod. de Sacrosan. Ecclesiis, nisi rogati, Cod. ad S. C. Trebellianum, cum Monasterium representet.

3. Bona Ecclesiæ salvo Pontificis assensu, cum clausula nec aliter, nec alio modo alienans, in excommunicationis sententiam incidere, contentam in extravag. ambitiosè de rebus Ecclesiæ non alienandis, Sayri decis. 1. 1. eodem tit. Genueus in praxi Archiepiscopi. cap. 45. Riccii in praxi Ecclesiæ parte 1. resol. 53. de Marinis observat. ad decis. Revert. 94. num. 4. & 5. hujus memoriæ scriptor est.

4. Probatur: ex isthac reservatione ritè arguitur scientia contractionis rei inhibet alienari, de Marinis loco supralaudato num. 4. & 5. enimverò possessionem tradere de sui conceptu Pontificis assensum præsupponere debere necessum est, aliqui ceu actus à sacris vetitis canonibus infirmus esset, cap. sine exceptione 12. quæst. 2. cap. 2. de rebus Ecclesiæ alienandis vel non, lib. 6. cap. non licet 20. cap. Diaconi 12. quæst. 2. cap. quisquis 33. quæst. 9. cap. noli, de electione, cap. ambiciose extrà de rebus Ecclesiæ non alienand. cap. placuit 51. cap. Episcopus 58. cap. quicumque 66. cap. si Episcopus 12. quæst. 2. cap. hujusmodi, vers. apud duos 12. quæst. 2. cap. nullus 39. 17. quæst. 4. cap. 3. de iure patron. cap. auditis 29. cap. quia propter 42. de elect. Concilium Aurelia. 4. cap. 9. Paulus 4. constit. 2. in iunctum, Sarmiento 1. part. de reddit. cap. 2. per totum, ac per conse-

quens censuram violaret; nam aliquem procul à Pontificis assensu in possessionem redigere, neu simpliciter; neu sub conditione verificari par est; cum semper Pontificis decretum violetur, adeoque in censuram incurritur.

5. Alienationem rei Ecclesiasticæ inhibitam: etiamnum ejusdem rei obligationem vetitum esse haud ambigitur. est Revert. decis. 2. num. 255. nonnullos describens Auctores.

6. Probatur ex textu in l. 1. §. eam rem, ff. quæ res pignori obligari possit, Author est idem, supralaudatus: siquidem obligatio nonnisi alienationis via ducitur: quandoquidem mater actionum obligatio est, cum ex obligatione dimanet; inde fit, quod quælibet actio obligationem supponit, Tholosan. synag. juris lib. 24. cap. 2. num. 1. hinc Tullius pro Cecinna; ibi: quod spondit qua in re verbo uno se obligavit, id non facit; maturo iudicio sine ulla religione Judicis condemnatur, ac per consequens nil mirum si, & alienatio, & obligatio inhibetæ sint; aliqui res obligata ad ejusdem alienationem devenire nequiret, quod per absurdum foret, cum frustra sit potentia illa, quæ actum haud gignit secundum, l. haec enim, §. si Prætor, ff. de suspit. tutor. l. multum interest, Cod. si quis alteri, vel sibi cap. pastor alius, §. quoniam de re scriptis.

7. Monasterii bona, vel id genus si iusta alienandi habeatur causa, absque Pontificis assensu alienari nequire existimant de Marinis resol. juris lib. 1. cap. 6. num. 11.

8. Probatur 1. Tametsi prisca inspecta tempestate licita erat rerum Ecclesiasticarum alienatio; his dumtaxat verificatis; nempe: iusta causa, & forma, cap. 1. de rebus Ecclesiæ non alienandis in 6. clem. 2. eodem tit. verumtamen hodie præter isthac, Pontificis assensus reposcitur, ut sanctum est in extravag. ambitiosè de rebus Ecclesiæ alienandis vel non, in qua quilibet alienandi modus inconsulto Romano Pontifice inhibetur, cap. ambiciose, extrà de rebus Ecclesiæ non alienand. cap. ad audientiam 12. de præscript. cap. per tuas, de donationibus, Concil. Aurelian. 4. cap. 9. Paulus 4. constit. 2. in iunctum; igitur, &c.

9. Probatur 2. ubi requisitum aliquod pro effectu aliquo verificando essentialè autumatur; toties ipso verificato actus infirmus est. exëplo esto, & de unionis respectu totius quæ definitio deest totum; & de testibus in testamentariis deficientibus tabulis, l. hac consultiissima 21. Cod. de testam. §. sed hæc instit. lib. 2. tit. de testam. ordinand. atqui nostro in themate, apostolicus essentialiter reposcitur assensus; ad instar feudorum, in quibus regius necessariò verificari debet assensus, l. imperialem, §. 1. & §. callidis, de probib. feud. al. per fed. & cap. è contrariò, de invest. de re al. fust. §. ult. in quibus causis feud. Hotmanus conf. 31. per totum igitur, &c.

DECISIO CLXXXIII.

IN Causa d. Ducis Neritoni, cum domino Principe Bisliniani; dubitatum est, an si debitum ex causa dotis transfusum sit in causam mutui, seu mutuum transeat, seu vigeat cum eisdem privilegiis, quoad cursum usurarum, seu interusurii dotalis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

INteresse ex dote dimanans: numquid mutui robore tribuendum sit, si dotalis contractus in mutui vim versum esse prædicetur, ac per consequens cum iisdem dotis privilegiis, idque genus refundendum sit.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad finem, Thesis finitio, & probatio.

tametsi lapsio biennio debeantur: si longa tempestatis intercapedo lapsa fuerit: numquid rogitari queunt; an vero dono datæ ducendæ sint.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probat.
Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.
Num. 5. & 6. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Distingendum est: vel instrumentum mutui, & perfectum sit, & prior contractus dotalis extinctus esse, omnino supponuntur; vel non. Si primum, & tunc juxta contractum mutui interesse solvendum sit: siquidem primeus dotalis contractus extinctus esse supponitur; ac per consequens cum iisdem privilegiis, idque genus in mutui contractum transilire nequit; quare juxta hanc secundam passionem contrahens interesse solvere astringendus est: sin secundum, & tunc primam obligationem in suo restare robore plusquam manifestum est, adque per contractum perfectum extincta prædicetur; ac per consequens nil obligationis dotalis in mutui vim transit, consule *hic Capicius, Lanarium consilio. 18. num. 9. Thorum compend. decis. tomo. 1. §. usura seu interesse dotis an debeantur vigore*, aliosque: 4. enim verò perfecta secunda obligatio priorem supponit perfectam: igitur donec secunda perfecta perhibetur; in suo manstare, supponitur robore, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor. ff. de pignor. l. is qui destinavit. ff. de rei vindic. l. finali. Cod. eodem tit. l. qui accusare. Cod. de edenlo. §. retinenda. vers. commodum, insit. de interd. tit. cap. pro possessore de regulis iuris lib. 6.*

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

INteresse dotium post viri obitum: an mulieri à viri hæredibus tribuendum sit.

Interesse dotis, per sororē fratri cessat: quo tempore ipsi à fratribus deinde dandum sit.

Interesse, seu usura dotis viro haud soluta;

INteresse, seu usura dotis viro haud soluta: tametsi lapsio biennio debeantur; si longa tempestatis intercapedo lapsa fuerit: tunc rogitari posse, adeoque haud fore donatas, ac per consequens quolibet tempore, ac istæ petuntur restituendas esse duco, est *Grammatici decis. 70. Mascardi de probat. conclus. 1377. num. 96. Vivii in silva comm. opin. in opinion. 626. Molfesii 10. parte quest. 16. num. 11 in consuet. Neap. aliorumque Thorus compend. decis. tomo 1. §. usura, seu alimenta dotium non soluta marito quamvis debeantur.*

2 Probatur: irrita, infirmaque ducitur illatio isthæc, non rogat quicquid sibi debetur; igitur dono dat: siquidem id sæpe numerò, vel ex inertia, vel fœcordia, vel id genus; vel alio ex fine subna(citur); quam ex donationis motivo; enim verò ex antecedenti indifferenti, determinata haud gignitur illatio; quemadmodum ipsa permisso, ejus consequentia concedenda est, si ritè ex ipso dimanat, *l. 1. §. 1. ff. si usufructus petatur. l. 3. §. qui habet. ff. de servit. rustic. prad. ipsoque extincto, ejus identidem destruitur illatio, l. 1. §. hujus rei. ff. de officio ejus. l. veteres. ff. de itinere, actuque privato; igitur, &c.*

3 Adisque à viri hæredibus, & alimenta, & habitationem, & his similia prestat mulier, dotium interesse ab eadem non esse petendū reor: inspicito *Franchum decis. 217. Molfesii in comment. ad consuetud. Neapol. parte 6. qu. 10. num. 7. & sequ. & num. 17. ubi num. 20. alias tradit similes decisiones S. C. parte 7. quest. 11. & quest. 12. Riccium collect. decis. 98. aliosque Thorus compend. decis. tomo 1. §. interesse dotium an debeatur mulieri post mortem.*

4 Probatur: inter dotium interesse, ac uxori.

alimenta præstanda & habitationem ; idq; genus defectu compensatio verificatur , cum compensatio nonnisi inter liquidum , & liquidum datur ; secus vero inter illiquidum , Antonius Faber 4. Cod. de compensat. tit. 23. def. 2. num. 2. & 3. in allegat. pag. 378. & def. 13. n. 1. in allegat. pag. 381. & def. 18. num. 5. in allegat. Donellus in l. compensaciones ult. nu. 5. & 6. Cod. de compensacionibus , Cujacius in rubr. Cod. de compensat. lit. D. Vlterius in §. in bona fidei inquit. de action. Anton. Faber 4. Cod. tit. 31. defn. 10. Hotmanus in l. ex causa, nu. 2. circa finem , Gonzalez in cap. 2. de deposito num. 10. ad finem , Richard. in d. §. in bona fidei num. 17. inquit. de action. juxta textum in l. finali , l. si constat , l. neque scriptura 6. ubi Donellus , Vissembachius , & his similes , Cod. de compensat. cap. bona fides de deposito. igitur nil mirum si à viri heredibus nil præstandum sit , dummodo dotis interesse apprimè , & alimenta , & habitationem , & similia excederet : siquidem tunc aliter de excessu illo prædesiniendum erit , ne cum aliena quis locupletetur jactura , quod juris obnoxium est , l. nam , hoc natura , Cod. de condic. indeb. l. naturaliter , §. finali ; l. hac conditio 66. ff. eodem tit. l. bona fides 50. ff. de action. empti , l. iure natura 206. ff. de regulis juris l. ult. Cod. de usucapion. pro emptor. cap. suam de panis , cap. locupletari 47. de regulis juris lib. 6. Antonius Faber in jurisprudentia tit. 1. de iust. & iur. princ. 2. italic. 1. circa finem. hinc Cicero 3. officior. ibi : Nam ut sibi quisque malis , quod ad usum vite pertineat , quàm alteri acquirere concessit est , non repugnante natura . Illud natura non patitur , ut aliorum spoliis nostras facul-

tates , copias , opes augeamus . Neque verò hoc solùm natura , id est iuregentium , sed etiam legibus Populorum (quibus in singulis Civitatibus Respublica continetur) eodem modo constitutum est , ut non liceat sui commodi causa nocere alteri , & 4. Ad. Verr. Non est permisum , inquit , ut impune nobis liceat , quod alicui eripuerimus , id alteri tradere , & 3. de finibus ; ibi : Alienum est à iustitia , ad quam nati esse videmur , detrabere quid de aliquo , quod sibi assumat .

5 Interesse dotis per sororem fratri cessat , quo tempore ipsi à fratribus deinde tribuendum sit , & tamen à tempore petitionis à fratribus sorori interesse huiuscemodi dandum esse sancitum refert de Franchis decis. 46. quam prædefinitionem sectatur Thorus compend. decis. tomo 1. §. interesse dotis cessat per sororem fratri , an debeatur , aliique : verumtamen , melius à die denegationis currere , ac de ipso rogare posse existimo .

6 Probatur : a continenti ac dos à sorore fratri cessat sit , & ab eadem tradita ; neu soror in familia alitur ; atqui extrà , nil de familia recipiens ; toties necessum ducitur , ut de suo suppeditatur , ac per consequens de interesse ex dote dimanante , ut se ipsam asservet . hinc Tullius §. de finibus : Omnis natura est conservatrix sui , & 4. de finibus ; ibi : Omnis natura vult esse conservatrix sui , & ut salva sit , & in genere conservetur suo , & 2. de finibus : Omne animal simul ut ortum est , & se ipsum , & omnes partes suas diligit ; igitur à die denegationis sustentationis , interesse huiusmodi reipiendum est .

DECISIO CLXXXIV.

IN Causa Magnifici Michaelis Cossæ usufructuarii Terræ Procidæ , cum Magnifico Petro Cossæ eius filio , ac proprietario dictæ Terræ . donaverat enim Michael Petro Procidam reservato sibi usufructu : dubitatum est , quis possit à Vassallis exigere adjutoria , an Michael usufructuarius ? an Petrus proprietarius , &c. Hæc Antonius Capicius ,

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species ,

SI in feudo duo extarent domini , unus proprietarius , alter verò usufructuarius : auxilium à vassallis domino debitum , cuinam ex hisce duobus refundendum sit , usufructuario feudi ne ? an verò ejusdem proprietario ?

S U M M U S .

A nu. 1. usq; ad fin. Thesis 1. decisio , & probi.

Quicquid sit de Antonii Capicii hæc doctrina , rationes utriusque referentis , nempe , & usufructuarii , &

2 proprietarii , aliorumque ; lubet me hoc in chernate sic distinguere : vel vassalli utrique præstare auxilium queunt , vel non ; si primum tunc haud magis usufructuario ; quam proprietario à vassallis præsidium præstandum esse reor : siquidem uterque suo in genere verus feudi dominus reputatur , cū proprietarius 3 tamen adu feudi usufructu minus utatur : attamen ex se suo in genere verus ducitur dominus , cum extincto usufructuario ; usufructus cum proprietate consolidetur , l. 3. l. si domina 10. l. ambiguitatem 12. Cod. de usufructu , l. vel si servo 15. ff. de familia erciscunde , l. usufructum 55. ff. de usu , & usufructu lege-

to, cap. privilegium de regulis juris in 6. §. si-
nitur, instit. de usufructu, l. si servus 27. ff. qui-
bus modis usufructus, & id genus; igitur et si
non sit actu usufructu fruens; verumtamen
est in potentia proxima, quod ad veram do-
mini essentiam fat est, si secundum tunc po-
tius usufructuario, quam proprietario præsi-
dium hoc à vassallis refundendum sit: enim-
verò licet verus feudi dominus proprietatis
vocitatur: attamen ad usque usufructuarius
superstes sit; proprietatem dormire ducitur; ac
per consequens per accidens à vassallis servi-
tium præstandum sit: quandoquidem interea
ipse suo in genere pro vero habendus sit do-
mino, ac per consequens servitium à jure
ipsi debitum tribuendum erit, ubi necessitas
reposit; alioqui haud foret usufructuarius;
cum ipsius essentia perfunderetur; nam om-
nem ex feudo utilitatem non reciperet, cum
actualem servitium, quod inter utile, quod ex
feudo percipi assolet; præfari non perhibe-
retur.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Baroni dotem à Patre legatam solventi: num-
quid præsidium præstare astringendi sunt
subditi.

Baroni oppidum, idque genus ementi: an
subditi succurrere teneantur.

S U M M E.

Num. 1. & 3. Thesis 1. decisio, & probatio.
Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

Baroni dotem à Patre legatam sol-
venti: numquid præstare astringendi
sunt subditi, & tamen astringendos
fore vassallos à Barone per S. R. C.
prædefinitum fuisse edocent Anna in singula-

ri 11. adjutorium, Molfesius in consuet. Neap.
parte 6. quæst. 4. num. 20. Amendola ad Fran-
chum decis. 42. num. 4. Capiblanche in prag.
1. de Baron. num. 71. Thorus compend. decis.

2. **tomo 1. hujus memorie** Scriptor est: verum-
tamen in juris puncto quispiam publicis in-
thesibus tunc secus defendere posset, cum dein-
de per idem Tribunal prædefinitum fuisse,
testantur Camillus Salernitanus in addit. ad
rubric. consuetud. Neap. de jure dotium, colum.
3. vers. ceterum: adde sollemnem folio 230.
Thorus compend. decis. tomo 1. §. adjutorium,
an debeatur à vassallis pro sorore maritanda.

3. **Probatur:** dotis solutio à Barone facienda
extrà ipsius jurisdictionem esse ducitur: quan-
doquidem Baroni opitulari adstringendi sunt
vassalli in iis, quæ ad bonum servandum pro-
tendunt publicum, ac per consequens belli
studio, vel id genus; hinc Tullius in somno
Scipionis; ibi: Omnibus qui Patriam con-
servarint, adjuverint, auxerint certus est in
Cælo, & definitus locus, ubi beati ævo sempiterno
fruantur, & Philipp. 14. debemus gratias
eorum virtutem memoria prosequi, qui pro
Patria vitam profuderunt; secus verò in illo,
quod ad privatum ejus bonum pergit; quan-
doquidem numquam non privatum commu-
ni cedit bono.

4. **Baroni Oppidum idque genus ementi:** num-
quid subditi succurrere teneantur, & licet in
R. C. S. semel ad suppeditandum Baroni astringen-
dus fore subditos prædefinitum fuisse de-
scribunt nonnulli Jacobus de Ayello in trac.
de jure ad hoc, nu. 32. vers. quintus casus, & an
possit, & c. Capiblanche in prag. 1. num. 66. de
Baron. Author est Thorus tomo 1. compend. de-
cis. vers. adjutorium an debeatur Baroni pro
emptore Terræ: verumtamen secus in juris
puncto erit decernendum, idque ob rationem
demonstratam in primo capite, cum eadem
militet ratio, ac per consequens eadem juris
statutio, Lillud, ff. ad leg. aquil. l. si postulare
rit, §. 2. ad leg. jul. de adulter.

5. **Baroni dotem à Patre legatam sol-**
venti: numquid præstare astringendi
sunt subditi, & tamen astringendos
fore vassallos à Barone per S. R. C.
prædefinitum fuisse edocent Anna in singula-

DECISIO CLXXXV.

In Causa Domini Diomedis Carraphæ Comiti Magdaloni, cum Domina
Comitissa eius Matre, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Si alicui fructus feudi relicti esse prædicentur:
numqui, & Magistratus creare, & jurisdic-
tionis criminalis proventus percipere possit.

S U M M E.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Haud præfari posse duco, est Anto-
nii Capicii hæc referentis sic per S.
C. prædefinitum fuisse; ibi: S. C.
voluit ad d. Comitissam non spectare
creationem Capitaneorum, nec fructus ju-
risdictionis criminalis; Thorus compend. decis.
tomo 1. §. officialis creatio an spectet ad nunci-
atorem.

3. **Probatur:** Ly Magistratum creatio. Tò
criminalis jurisdictionis proventus nobilioris
extant conditionis, ac mera fructuum per-
cept.

ceptio simpliciter prolata; ac per consequens in Tō fructus perceptio generaliter sumpta, minus cōprehendi differuntur isthac nisi de ipsis expresse mentionatur: quare species huiusmodi respectu perceptionis fructuum, generaliter sumpta, eterogenea ducitur; neu cōcedentis mens est hanc species ample-

disenim verò que extrā mētem sunt; pro nihilo ducenda, cum nil vulerēt agentium operari possint, l. cum omnis. ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, que in testam. delentur, Connanus comment. juris crotoli lib. 7. cap. 1. num. 13.

Est bene verum, quod quamvis dicta Comitissa certis annis, &c. Hec Antonius Capycius.

Secundā Pāci Species.

Num. 5. & 6. Thesis 3. decisio, & probatio.

Legatarius per interpretationis errorem à legato recedens: numquid facta deinde germana ejusdem interpretatione illud acquirere possit; ac per consequens variare autumo, est Antonii Capicii hic in fine, memorantis sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium admisit tanquam, errorem juris incerti: unde iudicavit in eius favorem pro dotibus, & iuribus dotalibus: Thori compend. decisio 1. §. legatarius recedens à legato per errorem.*

3 Illud lucrari posse, ac per consequens variare autumo, est Antonii Capicii hic in fine, memorantis sic per S.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium admisit tanquam, errorem juris incerti: unde iudicavit in eius favorem pro dotibus, & iuribus dotalibus: Thori compend. decisio 1. §. legatarius recedens à legato per errorem.*

4 Probatur: legatarius hoc in themate haud in culpa esse supponitur; ac per consequens minimè penam lueri debet, cum pœna supponat culpam, Divus Thomas 2. 2. quæst. 108. art. 2. in solut. & 112. quæst. 87. art. 7. & 8. ac delicto commensuretur, l. sancimus 22. Cod. de panis, cap. non asserimus frateras in fine 24. quæst. 1. cap. solus nu. 12. suum teneat Auctorem, l. sancimus, Cod. de panis, l. absentem, ff. eodem tit. hinc Cicero paradox. 3. Peccare est tanquam transilire lineas, & ibidem peccare certè licet nemini, & denique 1. offic. que parva videntur esse delicta, neque à multis intelligi possunt, ab iis etiam diligentius est declinandum; si igitur in primordio germanam fecisset interpretationem, sane variatio minus suborta fuisset; recipere autem namque legatum illud sicut erat recipiendū.

Pro decis. hujus illustratione.

CAPUT UNICUM.

Usufructuarius feudi jurisdictionis contentiose in officio delinquens suo: numquid privandus sit munere defuncti bona pro legato restituendo.

Hypothecata: an identidem pro ipsius fructibus ab hærede perceptis obstricta sint.

fit, & de collusione, & de legatarii interesse suspicio habeatur: utrum legatario in foro sistere fas est.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. & 3. Thesis 1. finitio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. prædefinitio, & probatio.

1 **U**sufructuarius feudi jurisdictionis contentiose in officio delinquens, munere suo esse privandum existimat, Paris de feudat. memorans sic per S.C. sancitum fuisse, Thorus compend. decis. §. officialis delinquens in officio, &c. Author est.

2 Probatur: Magistratus in suo delinquens munere reus efficitur, ac per consequens per superiorem plebendus sit suum: expedit namque bono publico, ut delicta puniantur, lita vulneratus, & quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem aquilian. Licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. consentaneum, porro est eum privare officio, neu amplius, delinquendi ansa præbeatur, neu fraudibus aditus fiat, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. cum lis, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de sacros. Eccles. nemini que patrocinari debeat, litaque fulto, ff. de furtis, cap. dictum 30. quæst. 1. cap. intelleximus de iudic. cap. tua 12. de Cleric. non resid. & ne subditos scandalo offendant, cum æquissimum sit ad aliorum exemplar magistratus delinquentis punire; hinc iure merito Cicero de legibus: *Sudandum est iis, qui magistratum gerunt pro communibus commodis aduenda inimicitiae: subeunda sæpe pro Republica tempestates: cum multis audacibus improbis, nonnunquam etiam potentibus dimicandum, &c. & Rex Assuerus iratus contrā Vasthi Reginam, interrogavit sapientes suos sententiam ferre; illi non excusarunt absentem; ac responderunt, Regis iusta est indignatio, ac postmodum Cato major incitans Magistratus ad puniendum delinquentes, dixit: eos qui cum valerēt, non interpellarent, flagitia admittentes, hæc incitare Plut. in Aæoph.*

3 Si contrā hæredem iudicium inceptū sit, & de collusione, & de legatarii interesse suspicio habeatur, tunc legatario in iure dicendo assistere esse permittitur reor, ut per S.B.C. prædefinitum fuisse junctis Aulis litteris prodit Thorus compend. decis. 1. §. legatarius an possit assistere in iudicio attentato contrā hæredem.

4 Probatur: ubi de alicujus interesse in foro peragitur toties illum in foro admittere fas est, ne quis indefensus linqueretur, quod iuribus obnoxium foret, cum defenso à naturali suborta sit iure, Caramuel Theologia

moral. quæst. 8. casu 37. pag. 124. Cironius in *paratit. 5. decretal. tit. 28. de appellat.* quod suum vendicat locum, etsi de hoc aliqua habeatur suspicio, cum rectè haud dissonum sit rationis; adeoque faciendum, cum pro iusto licitoque habeatur Cujacius *tomo 2. de iustitia, & iure leg. 6. pag. 164.* igitur, &c.

5 Defuncti bona pro legato restituendo hypothecata, identidem pro ipsius fructibus ab herede perceptis obstricta esse; adeoque fructus legati etiamnum fore tacite hypothecatos haud ambigitur, est adversus Franchum *decis. 374. num. 12.* Thorus *compend. decis. 200. 1. §. legatarius etsi habeat tacitam hypothecam in bonis testatoris.*

6 Probatur: eadem proflus de legato urgere proditur ratio; ac de ejus fructibus, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. aquil. l. si postulataverit, §. 2. ff. ad leg. jul. de adulter. siquidem legatum legatario ex testatoris mente refundendum est, quæ ceu lex servanda est Andreas Alciatus in l. si filius ejus, num. 5. vers. ita etsi, ff. de liberis, & posthumis, cum à testatore ad legem firmum dñatur argumentum; igitur etiam fructus ex legato dimanantes: quandoquidem uti accessorii suo cedunt principali, cap. accessorii,*

de regulis juris in 6. l. etiam, Cod. de jure dotium; alioqui hæres cum aliena locupletaretur jactura, quod à juribus alienum, *l. nam, hoc natura 14. ff. de condit. indeb. i.* Antonius Faber in *juris prudentia de iustit. & iure princip. 2. illat. 1. in fine, pag. 5.* Donellus *comment. de iure civil. lib. re rebus privar. cap. 5. sub num. 20. & 30.* non id à defuncti mente alienum est; cum extincti mens sit, & legatum, & ejusdem fructus legatario acquiri, quod ex illo etiam liquet dictæ res domino fructificat suos; argum. *l. nam hoc natura, Cod. de condit. indeb. l. in re natura 206. ff. de regulis juris, l. hæc conditio 66. l. naturaliter, §. finali, ff. de condit. indeb. l. bona fides 50. ff. de action. empt. lult. Cod. de usucapion. l. 6. ff. de acquirendo rerum dominio, l. in pædum 28. ff. de usur. l. centum 22. Cod. de rei vendicat. l. 3. Cod. de cond. ex leg. l. 4. §. 3. ff. fin. reg. l. 4. in fine, Cod. de crim. expil. bare. l. quæstum 40. in fine, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 4. §. lana, ff. de usur. §. si quis à nou domino, ubi Hotmanus, Balduinus, Vltreus, Stephanus Bodeus, Borcharten, idque genus, insit. de rer. divis. & adquir. ear. dom. ac per consequens apud eundem asseranda est, Oroz de apicibus juris civilis lib. 1. cap. 5. num. 2. igitur, &c.*

DECISIO CLXXXVI.

IN Causa Magnifici Francisci Milani, cum Domina Ducissa Terræ Novæ, &c.
Hæc Antonius Capic.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Procurator in lite rei feudalis designatus, nūquid iudicium per litis contestationem, captum assiduare adstringendus sit, si principalis sit.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad finem, Thesis 1. decisio, & probatio.

Iste cogendum autumo, est Antonii Capicii *hæc in fine*, edocentis sic per S. C. sancitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium decrevit procedendum esse in causa cum dicto Procuratore tamquam domino liti, Annæ singulari 329. Frede. de subseu. lib. 3. in 15. qu. Thorus compend. decis. 200. 1. Procurator constitutus in lite rei feudalis hujus memorie Scriptor est.*

2 Probatur: accontinenti, ac liti contestatio fiat, liti dominus procurator fieri perhibetur, l. neque 11. §. ipsi etiam tutores, Cod. de procurat. l. procuratoribus 22. & sequ. Cod. de procurat. Antonius Faber 4. Cod. tit. 28. de pigno. actione 13. num. 2. in allegat. cum liti conte-

statio sit iudicii primordium, Cironius in *paratit. de liti contestat. num. 5. pag. 118.* ac per consequens cum ipso iudicium assiduare debentissimè ad id adstringendum sit, ne lites in infinitum protrahantur, Cironius in *paratit. tit. de appellat. Tullius Philippica 8.* Cujacius *lib. 12. observat. cap. 4.* idque genus, *l. litibus, §. litibus, Cod. de agricol. lib. 11. l. properandum, Cod. de iudiciis, l. quidam, ff. de rebus creditis, l. minoribus 6. ff. de minoribus, l. labeo 3. §. 1. ff. de recept. lult. ff. pro suo, cap. irrogantium 2. de sent. & rejudicat. cap. scit 2. quæst. 1. cap. finem, cap. fin. de dolo, & contum. cap. nonnulli, vers. cum autem de re scriptis, Clem. dispensat. de iudic. cap. constitutus de procurat. l. si servus de oblig. & action. l. acquisitum 17. de usufruct. l. 4. ff. de alienat. iudic. Clem. sape de verbor. significat. cap. finem litibus de fin. & contum. l. trident. sess. 24. de reformat. cap. 20. & sess. 25. cap. 10. consule Cujacium, idque genus in *d. cap. iurgantium 2. de sent. & rejudic. Ofualdum ad Donell. lib. 23. comment. cap. 9. lit. Z. & lib. 26. cap. 1. lit. K. supralaudatum, Cuiacium lib. 1. observat. cap. 8. & lib. 17. cap. 23. Quintil. declam. 309. nevé frustra tempus conteratur, alterius creationem expectando; igitur, &c.**

Pro

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Procurator partis: numquid procuratorio nomine ad deponendum, utpotè principalis cogi possit.

Si principalis absens sit: utrum Procurator in termino sibi ad probandum dato jura offerre; vel reservare possit.

Procurator litis dominus factus, si principalis extinctus sit; neu hares in Senatu appareat: num interea in causa procedere valeat.

S U M M A.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.

Num. 5. & 6. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

Procuratorem partis: numquid procuratorio nomine ad deponendum, utpotè principalem non esse adstringendum explorati juris esse, est adversus Afflictum *decis. 92. Riccium colle. 3. decis. 1. 41.* alioque Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. procurator partis an cogi possit ad deponendum.*

Proba. Procurator, qua procurator est procuratoris, secus verò principalis gerere perhibetur munus, l. 1. in princ. l. 3. d. filii 8. l. si quis 31. s. unius. l. qui proprio 47. in princ. l. Paulus 69. f. de procurat. l. recte 36. f. de judic. l. si diligenti 5. s. ult. ff. mandati, l. licet 42. s. is qui, f. de procurat. l. ult. quando Fiscus vel privatus, l. qui stipendi de procurat. l. 1. ff. pro empt. l. si verò, s. contrario, f. de procur. Teutlerus lib. 1. selest. thes. disput. 9. ubi Bachovius, Vulteius de iudiciis lib. 1. cap. 7. num. 59. Duarenus ad tit. de procurat. cap. 2. & 9. Petrus Gregorius lib. 3. partit. tit. 18. cap. 7. Donellus in l. data, 1. num. 41. & 15. Cod. de obligat. & transact. & in l. excepta 1. num. 12. Cod. per quas personas, & c. & in l. procuratorem 11. num. 2. Cod. mandati, vel contra, cum alterius; secus verò suam representet personam, extant namque correlativa isthæc inter se, principalis, & procurator, qui pro suo constitutivo domini mandatum reposcit, l. 3. sed est forte, ff. indic. solvi, Faber 4. Cod. tit. 14. def. 30. num. 2. in allegat. & tit. 19. def. 2. num. 1. in allegat. si quidè tametsi sui muneris est principalis personam, & representare, & defendere, Gonzalez 1. decretal. in cap. cum pro causa 6. in commet. tit. 38. de procurator. jura, Authoresque supra laudati; verum tamen ubi deponit, non nisi procuratorio nomine; secus verò ut principalis deponit illa, quæ si principalis in Senatu foret; deponeret; igitur, &c.

Si principalis absens sit: tunc procurato-

rem in termino sibi ad probandum dato jura offerre, vel sibi reservare posse edocent, Bartolom. de Capua in consil. lize legitimè cōtestata in vers. in textu, vers. proponat, Thorus *compend. decis. tomo 1. §. procurator potest reservare, vel offerre jura in termino memorie, et tradens sic in M. C. V. sancitum fuisse.*

Probatur: ignorantia causam allegare posset, ac per consequens utpotè ignorans jura ad terminum sibi à Judice datum reservare, quod à recta haud alienum reputatur ratione; quandoquidem ignorantia facti, iusta, & probabilis excusat, cap. ignorantia de regulis juris in 6. inde fit, quod in dubio non præsumitur, nisi scientia probetur, l. verius, ff. de prob. cap. præsumitur 47. de regulis juris lib. 6. cum non differatur negligere, vel jus contemnere suum, l. nec ignorans, Cod. de donat. neque currit tempus, l. quandū, Cod. qui admitti.

Procurator litis dominus factus, si principalis extinctus sit; neu hares in Senatu appareat, interea in causa procedere posse censetur: neu obstat S. R. C. prædefinitio, quæ refert Thorus *compend. decis. tomo 1. §. procurator effectus litis: siquidem in alia facti specie extat: loquitur enim de principalis rebellionē; in qua procurator haud est admittendus, l. penultima, §. 1. ff. de publ. judic. Julius Clarus in præf. crim. quest. 32. Antonius Faber 4. Cod. tit. 15. de testib. def. 25. num. 1. in allegat. l. penult. §. ult. ff. de public. iudiciis, argum. l. ultim. Cod. de acc. argum. l. de munere, §. penult. ff. de quest. l. penult. §. ult. & l. inter, ff. de public. iudic. consule Donellum lib. 18. de iure civili, c. 10. à vers. in criminalibus causis.*

Probatur: irrita ducitur illatio isthæc principalis obit; igitur identidem ejus procurator, ac per consequens adūque legitimus successor in iudicio sistit; ipse interea nil agere debet, quod per absurdum est: quandoquidem id bono refragari differitur juri: quæ enim, iuribus opposita sunt; haud facienda sunt; enim verò pro non iustis habeantur, Cuiacius *romo 2. de iustis. & iure, l. 6. pag. 164.* cum expediens sit bono communi, ut lites finiantur, Cironius in paratit. tit. de appellat. pag. 160. philippica 8. Cuiacius lib. 12. observat. cap. 4. Gonzalez in cap. cum sit Romana 5. tit. 18. de appellat. in comment. num. 4. pag. 77. ac hereditatis jacentis jura tueantur, cum testatorum representet; siquidem hereditas jacens idem æquipollens est, ac non adita, vel acquisita est, cui delata est, quæ in nullius bonis est, l. 1. §. 1. de rerum divisione, l. denique, §. quasi, quod vi, aut clam. Nec possessionem habet, cum possessore careat. Possessio enim quid facti est; & animi capax, non est incorporea res, qualis est hereditas jacens, Cuiacius ad l. 88. de acquirenda, vel omittenda hereditate, lit. D. pag. 535. tomo 1.

D E C I S I O CLXXXVII.

IN Causa Magnificorum Leonardi, & Perloysii Comi fratrum ad inuicem;
&c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti species.

Aquam habens in fonte ejusdem domus venditor, quæ per stillicidios, canalesve, ad alias ipsiusmet alienantis domos aliquantum divisas ducitur: si ob Judicis necessitatem, vel id genus domum hujusmodi alienare adstringatur: nūquid aquam, ut ad alias fluat domus sicut prius, sibi reservare possit.

S U M M E.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis 1. decisio, & probatio.

Ibi reservare posse haud est ambigendum: tamen cum servitute isthac minori appetianda sit domus, ac ipsa remota, est Capicii *hæc in fine*, consule Thorum *compend. decis. tomo 1. §. aquam habens venditor in fonte*, nonnullas facessentem distinctiones; quæ juxta Capicianum facti speciem frustrâ censendæ sunt; si facti species ritè perpendatur.

2 Probatur: tamen si domus alienatio hoc in themate permilla sit (siquidem Judicis auctoramentum urgere edisseritur) verumtamen circa ejusdem alienationis modum nulla ducitur necessitas, ac per consequens iusta ex causa servitutem hanc imponere potest venditor; idque ne cæteræ suæ domus aqua careant, quam prius habebant: quandoquidem nemo est adstringendus râtō cum onere suam alienare rem, cum unusquisque sit moderator, & arbitrer in re sua, *lin re mandata, C. in re mandata*, nisi ratio aliud Judici suadeat, argum. *l. ira vulneratus 1 §. ult. ff. ad l. aquil. l. uno persona 43. ff. de relig. & sumpt. funer.*

3 Hinc suboritur difficultas: quid prædefinendum si simpliciter nil mentionato de servitute, domum alienasset suam: numquid servitutem hanc illicet per canales ad alias domus suas aquam ducere sibi reservasse perhibeatur.

4 Haud sibi reservasse plusquam est apertū: siquidem rem minimè viliori alienavit pretio; sed illo, quo æstimata fuit domus, prout est in se: cum res quælibet, quæ alienatur, eo pacto, quo reposcitur, divenditur: verum, enimverò in nostra facti specie nulla in re reperitur servitus; igitur procul à servitute isthac alienata ducitur, *l. si quis domum 9. §. Julianus, l. si quis fundum, ff. de locato, l. 1. §. Cod. de servitut.* Antonius Faber *4. Cod.*

tit. 42. defn. 30. num. 2. in allegat. & 3. ejusdem tit. 12. de jurisdict. omn. judic. defn. 17. num. 4. in alleg. nam in oneribus, servitutibusque, idque genus imponendis; non simpliciter, at expressè contrahentium velle reposcitur, cum de re gravi agatur, Alciatus regul. 2. præsumption. præsumpt. 3. d. h. cum quis 38. l. si cum Cornelius 82. de solut. l. penult. ff. si servit. vindicet, l. via, §. quecumque, ff. de servit. offic. prad. l. in vendendo 66. ff. de contra&empt. l. tenetur 6. §. si tibi, & seq. ff. de action. empt. l. penult. ff. de evict. l. si partem 19. §. 1. ff. quemadmod. servit. amitt. l. in concedendo, §. cum duabus seqq. ff. de aqua, & aqua pluv. arcend. l. aqua 4. Cod. de servit. & aqua, argum. l. penult. ff. de evict. l. si cui 9. ff. de aqua, l. certo gener. de servit. l. si via 26. ff. rustic. prad. idè Faber 3. Cod. tit. 24. de servit. & aqu. defn. 2. quasi per totum, pag. 239. & def. 4. num. 1. in allegat. pag. 240.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Quid prædefinendum si domus isthæc per appetiatores minori appetiata fuisse feratur pretio, idque nonnisi appetiatarum errore, qui cum præfatis servitutibus eam alienare reputarunt: numquid infirma sit alienatio isthæc? an rescindi possit? utrum illatum rescindendum sit damnum?

Si in alienatione præter alienantis intentionem aliquid plus divenditum repertum sit: numquid illud plus venundatum sit.

S U M M E.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probat. Num. 4. & 5. Thesis 2. finitio, & probatio.

Illud prædefinendum si domus isthæc minori per appetiatores appetiata fuisse feratur pretio; idque nonnisi appetiatarum errore, qui cum præfatis servitutibus eam alienare reputarunt: numquid infirma sit alienatio isthæc? an rescindi possit? utrum illatum rescindendum sit damnum? reverà firmam esse; etsi damnum illatum restaurandum esse censeo.

2 Probatur: error namque iste haud contrahentium; at appetiatarum ducitur, ac per consequens contractus substantia salvatur & igitur

igitur nil mirum si damnum ab alienante passum per emptorem restaurandum sit; ne unus in lucro; alter vero in damno sit, quod & naturali, & aliis oppugnari prædicatur juribus, *l. nam hoc natura i. q. de condit. indubit.*, Antonius Faber in *iuriprudencia de infamia, & jure, tit. i. princip. 2. illat. i. in fine, pag. 5.* siquidem damnum dedisse videtur, qui anam damni refundit, *l. ante, §. si cum servum, ff. de vi bonor. rapt. l. videamus, §. finali, l. qui domum in fine, ff. locati, l. nihil interest, ff. ad legem cornelianam de fisciis, l. qui occidit, §. in hac, ff. ad legem aquiliam, cap. saepe 50. dist. cap. finali de iniur. cap. de cetero de homicidio; igitur, &c.*

3 Si in alienatione præter alienantis intentionem aliquid plus divenditum repertum sit: tunc illud plus venundatum haud fore alienatum duco, utpotè per S.R.C. prædefinitum fuisse tradunt, Ursillus *decis. 68. num. 3. Georg. alleg. 45. num. 19.* Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. venditor an cogatur vendere illud si forte reperitur.*

4 Probatur: illud firmum in alienatione ducendum est, quod ex contrahentium mente esse habet; neu contractus potest contrahentium mentes adstringere potest, *l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de his, quæ in testam. delentur, l. legata inutiliter, ff. de legatis 1. l. cum tale, §. ultimo, ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus *comm. juris civilis lib. 7. cap. 1. num. 13.* cum ex partiu conventionem legem accipiant, *l. 1. §. si conveniat, ff. de positi, l. contraclus, ff. de regulis juris, l. lege, ff. de pactis conventis, l. 1. Cod. de operibus lib. 1. 1. Cod. commodati, cap.**

5 *contraclus 85. de regulis juris lib. 6.* nam cum jure se conformare videantur, *l. hæredes mei §. cum ita, ff. ad Trebell. l. quare, §. inter locatorem, ff. locati:* verum enimverò plus illud nostro in casu præter contrahentium mentem, est: igitur utpotè infirmum ducendum sit; ac per consequens ab alienante repetendum, perinde, ac si numquam alienatum fuisset.

DECISIO CLXXXVIII.

IN Caufa Domini Comitis de Sancta Severina, cum Universitate Civitatis Cotroni, &c. Hec Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

REs aliqua universitati ad usum relicta: numquid identidem cum proprietate legata ducenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

1 **T**Ametsi cum proprietate esse relicta censent, Antonius Capicius *hic in fine*, describens sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium votavit semel in hac causa in favorem universitatis, Michael Crassius de success. ab intestato, §. legatum, quæst. 36. Capiblan. in prag. 12. num. 34. de Baron. Surdus in tract. de alim. tit. 2. quæst. 1. columna 6. Reg. de Ponte consilio 113. num. 8. volum. 2.* Thorus *compen. decis. tomo 1. §. usus relictus alieni quamvis censetur:* verumtamen in juris puncto secus erit decernendum.

2 Probatur: Td (ad usum) in isthac facti specie de suo proprio conceptu idem equipolens est, ac merum usum, simplicemq; servitutem importare: quandoquidè juxta concedentis mentem est, ut quicquid necessum pro universitatis servitio ducatur, refundatur; inde, Tullius ad quir. post red. *Patria nihil dulcius, nihil carius in vita esse debet, & primo de*

orator. Non potest cognatio ulla proprior esse, quam Patria, ac per consequens extrà concedentis mentem est; identidem proprietatem permittere, alioqui haud ad usum edisseruisset concedens, at dono; vel rei hujusmodi à me dominium abdicco: quæ enim extrà concedentis mentem sunt, pro nihilo ducenda, *l. si per errorem, ff. de iurisdic. omnium iudic. l. nec ignorans de donat.* igitur si & concedentis mens; & verborum proprietates secus edoceat: jure merito dumtaxat usus; secus verò proprietates dono datus existimandus sit.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

USus cunctoru supellestiliu testamentariis in tabulis legatus quomodo sit interpretandus. Nemoris usus: an cum prædio alienatus esse prædicatur.

Ufus civibus in Baronis demanio competens: utrum civibus electis competat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio
Num. 3. & 4. Thesis 2. finitio, & probatio.
Num. 5. & 6. Thesis 2. prædefinitio, & probatio.

USus cunctorum suppellectilium testamentariis in tabulis legatus, quo pacto commentandus erit, revera si hæsitabile sit hoc in themate testatoris velle (de expresso namque nullum dubium foret, quin cuncta ipsi deberentur suppellectilia, cuiuscunque conditionis forent, juxta defuncti iussum) tunc secundum personæ conditionem suppellectilia ei necessaria debeantur, inspicito quæso Thorum *compend. decis. tomo 2. §. usus omnium suppellectilium legatus*.

2 Probatur: ly cunctorum suppellectilium bonorum usus; tametsi universalis videatur proposito isthæc *universa demortui suppellectilia amplectens bona*: verumtamen nostro in themate dumtaxat, quæ legatario necessaria ducuntur, interpretantur: quare suo in genere universalis sub hoc intellectu commentanda erit, utputa cuncta suppellectilia, quæ legatario necessaria censentur, ei lego; secus universalis, quæ mea in domo extant.

3 Nemoris usum cum prædio haud esse alienatum duco, est Mantice apud Thorum *vota 46. parte 2. num. 105.*

4 Eodem prorsus medio, quo supra commostrata fuit Capiciana isthæc facti species probatur: siquidem utrobique par urget ratio; adeoque eadem legis statutio, *l. illud, ff. ad leg. aquiliam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter*. enimverò longe discriminantur isthæc: ad usum nemus concedere, eumque venditare; cum prima diversa ducatur species à secunda: etenim ly *alienare, vendere, & usum, & proprietatem alienatam*

involvunt; secus verò ly *parricij usus*, qui de sui conceptu solummodò usum, secus verò proprietatem amplectitur.

5 Usum civibus in Baronis demanio competentem, etiamnum civibus electis competere haud ambigitur, est *Surdi consilio 313. volum. 3. de Ponte consilio 97. num. 4. Sanfelice decis. 75. per totum.*

6 Probatur: ex *l. i. ff. ad municipalem, l. ci-ves, Cod. de incolis lib. 10.* Author est supralaudatus Reg. Sanfelice: Siquidem isti verè sunt ex privilegio cives, *dicta l. i. ff. ad municipalem*: tametsi in consequentiam, ac secundariò in Baronis præjudicium id protendant, *l. fluminum, §. si proculus, ff. de damno infecto, l. si in meo, ff. de aqua pluvia arcenda*: siquidem, a continentis, ac in universitate exteris in civium locum creare perhibentur; ex incontinenti (inquam) illis cuncta communicantur civium privilegia, ac per consequens illis frui: quandoquidem de aggregationis conceptu est iisdem prorsus frui privilegiis; ac aggregantes frui supponuntur: verum enimverò hoc in themate demanionum hujuscemodi civibus ibi subortis convenire supponitur; igitur, identidem aggregatis: nam utrobique par urget ratio, inde est eadem juris statutio, *l. illud, ff. ad leg. aquiliam, l. si postulaverit, §. 2. ff. ad leg. juliam de adulter*. alioqui secundum quid foret civis, quod per absurdum esset, cunctis in dispositionibus effugieadum, *l. ita si 39. in fine, ff. de operibus libert. l. nam absurdum, ff. de bon. libert. l. 2. Cod. de noxalibus, cap. in Genesi de electione.*

DECISIO CLXXXIX.

IN Causa Universitatis, & hominum Terræ Titi, cum Domino Comite Potentia super eo videlicet, an dicta Universitas, & homines, qui intendunt agitare iudicium ordinariæ cum præfato domino Comite super iure pascendi, aquandi, ligandi, & pascendi in Territorio Potentia; & Vincolæ ratione antiquæ communionis, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Specirs,

SI per universitatem pabulandi, aquandi, ligandi, idque genus ly alienis in oris iure antiquissimæ communionis prætensum fuisse feratur: numquid lite pendente in possessione manutenenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. 2. & 3. Thesis finitio, & probatio.

Detinendam fore in quasi possessione pasculandi, & his similia citrà præjudicium iurum in possessorio, & petitorio ordinario, adusque

lis ordinariè expediatur, dummodò antiquissima communio termino summario per universitatem probata fuit, reor. est Antonii Capicii *hic, num. 11.* describentis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: *In hac causa iudicatum est illos de Tito lite pendente super iudicio ordinario moto, seu movendo manutendos esse in quasi possessione pasculandi, & aquandi citrà præjudicium iurum partis in petitorio, & possessorio ordinando*, Menochii *de retinenda possessione, remedio ultimo, num. 21. de Ponte consilio 97. nu. 26. volum. 1. Valasci decis. lustr. consult. 79. num. 18. Mastrilli decis. Sicil. 114. num. 55. Castil. decis. 12. num. 46. Covarr. pract. quæst. cap. 16. num. 6. de Ponte consil. 31. nu. 2. vol. 2. Riccii decis. archiepiscop. pal.*

pal. 282. parte 2. aliorumque Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. possessio an sit manutenda lite pendente Author est.

- 2 Probat: neminem ab actuali possessione acontenti despoliandum esse sua, nisi per adversarium injunctis possidere in iure dicendo probatum fuerit, naturalis, civilisve ratio nos edocet; cum possidentis semper melior sit conditio, l. si debitor, ff. de pignoriis, l. is qui deservavit, ff. de rei vindicatione, l. finali, Cod. eodem titulo, l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit, de interd. cap. pro poss. de regulis juris lib. 6. si quidem ubi quis de titulo edocere suo expeditus, promptiusve sit toties incongruum ducitur eum ab ipsa despoliari possessione, l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acquirenda possessione, auct. litigiosa res, Cod. de litigiosis, cap. licet causam de probationibus, l. Imperatores 21. §. ult. ff. de appell. l. moveor 4. C. si servo. export. vend. cum jus ipsi acquisitum esse, ac pro ipso stare supponatur, addique secus per adversarium probetur, quæ enim facti sunt probatione indigent, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & postlim. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 2. Cod. de probationibus, l. ult. Cod. de rei vindic. auct. in medio litis, §. illud quoque, collat. 8. l. Divus Pius, ff. de petitione hereditatis, cap. 1. cap. laudabilem 2. & per totum, ut lite pendente, cap. causam matrimonii, de offic. delegati, cap. ex conquestione de resit spoliator, cap. porro, de divortis, cap. licet Episcopus, de præbendis, lib. 6. cap. cum persona, de privileg. lib. 6. cap. audum, eodem tit. cap. cum teneamur, de appellat. cap. cum venissent, de integ. resit. cap. nonne 8. qu. cap. 1. de causâ poss. Cujacius lib. 4. Pauli ad edictum in l. 2. §. finali, ff. pro emptore, & ad tit. Cod. de prescript. long. temporis, Donellus lib. 4. commens. cap. 14. Oualdus ibi lit. O. & lib. 24. cap. 4. lit. A. & C. igitur, &c.

Pro decif. hujusce illustratione :

CAPUT UNICUM.

SI universitas alicujus Castrî suo in territorio pabulandi, aquandi; idque genus possessionem habeat: quid prædefinendum si castrû hujuscemodi alicui à Rege cum juribus suis aquandi; hisce similia concessum sit: numquid Baro pasculandi, aquandi, &c. usum universitati interdicerè possit.

Possessio in causa possessorii: an per unum fat sit probari testem.

Possessor lite pendente: utrum sua privari debeat possessione; si simpliciter; secus verò per vim, vel clam possideat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. finitio, & probatio.

A num. 3. usq; ad 7. Thesis 2. decifio, & probatio.

Num. 7. & 8. Thesis 3. prædefinitio, & probatio.

SI universitas alicujus castrî suo in territorio pasculandi, aquandi, idque genus possessionem habeat, si castrum, hujuscemodi alicui à Rege cum juribus suis aquandi; hisce similia concessum sit: tunc pabulandi, aquandi, &c. usum universitati, haud inhiberi posse per Baronem, docet Aflictus in confit. cum per partes sub num. 6. in 3. mo. in fine, Annæ in allegatione 48. nu. 48. Author est Thorus compend. decif. tomo 1. §. possessio usus pasculandi, & aquandi in Territorio castrî, edisserens sic prædefinitum fuisse.

2 Probat: jus namque pabulandi, idque genus universitati esse acquisitum supponitur, igitur irrationabiliter per Regem ab ipsa tolli impossibile ducitur, cum in Principis manu haud sit jus tertio acquisitum dirimere posse, Antonius Faber 6. Cod. tit. 5. de vestam. dc. 2. in allegat. num. 21. pag. 624. Corasius in ff. de confis. princip. ad leg. beneficium 3. nu. 4. vassalli, etenim haud mancipia sunt, ac per consequens cum ipsis rationabiliter agere debet Rex; alioqui eum tyrannus habendus foret; hinc Tullius 5. Tusc. ibi: Nulla nobis societas est, sed semina potius distractio; neque est contra naturam spoliare, eam quem honestum est necare & Philip. 1. 3. ibi: Quem discordia; quem cades civium, quem bellum civile deletat, cum ex num. hominum eiiciendum ex finibus humane naturæ censio exterminandum, ac postmodum 3. offic. non se obstringit sceleris si quis tyrannum occidit, quâvis familiarem.

3 Possessio in causa possessorii: an per unum fat sit probari testem, distinguendum est: vel de iis, quæ difficultis extant probationis sermo sit, utpotè præter sunt res, & his similia, & tunc per unum probare testem fat fore pro comperto habetur; quod argui potest in terminorum ruris existentia; vel id genus.

4 Probat: ubi in difficilibus probationibus versari disseritur; toties ordinarius probandi modus impossibilis est, Gonzalez 2. decretal. tit. 20. de testi & attestat. in cap. præterea 27. nu. 1. in notis crimen etenim quo pacto probatur, sic plectendum est Antonius Faber 6. C. tit. 2. de furtis, dc. §. num. 3. in alleg. pag. 618. inspicito Cujacium in ff. de probat. & præsumpt. ad leg. 25. lit. E. igitur adhibenda est probatio, quæ possibilis ducitur, ac per consequens per unum testem probatio sufficit.

5 Vel de favorabilibus sensus sit & tunc testis unus testimonium fat fore reor 1. utputâ si pro consecratione Ecclesiæ testificari necessum sit; cunc testis unus fides pro adus firmitate firma ducenda sit, argum. textus in cap. si testes 4. quæst. 2. Piafeci in prax. episcop. cap. 5. de consecrat. Eccles. num. 4. nonnullos laudans Authores, five sit testis de visu si ve auditu; idem edisserit si nota aliqua in-

libris Ecclesiæ habeatur, vel in pariete, vel id genus; quare satis sunt semiplenæ probationes, si nemini inferatur præjudicium, Innocentius in cap. 1. de consecr. Eccles. arm. num. 2.

- 6 Vel demum si de novis loquatur rebus, tunc saltem binos reposci testes reor 2. quandoquidem nulla urget necessitas cur probatio, saltem per binos fieri nequeat testes; consule Afflictum decif. 364. num. 5. Peregr. de fideicom. art. 46. num. 32. Mascard. de probat. conclus. 1204. num. 10. & lib. 1. quæst. 5. num. 119. Riccium collect. decif. 1340. aliove apud Thorum compend. decif. tomo 1. §. possessio in causa possessorii an sufficiat probari; adeoque ordinario procedendum erit schemate.

- 7 Possessor lite pendente, si simpliciter, secus verò per vim; vel clam possideat, tunc sua

haud privandum esse possessione pro comperito habetur, est Masulli referentis sic per S. R. C. prædefinitum fuisse, Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. possessor lite pendente eveneri debet, laudans Capicum, est idem Capicius decif. 209. secus refert decif. inspiciendum eundem Thorum ibidem §. possessor lite pendente an privari debet.

- 8 Iisdem prorsus mediis, quibus aliæ probatæ fuere theses cōmonstratur: nam jus in possessio. ne hujuscemodi habere supponitur, addiscitur probatur; cum melior sit possidentis condicio, l. si debitor, ff. de pignor. l. i. qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commodum, insit. de interd. cap. pro possessore, de regulis juris lib. 6.

DECISIO CXI.

IN Causa Dominæ Berardæ Cochæ, cum Procuratore quondam Joannis Andree Patellæ suo Procuratore, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

- F**ilia à Patre dotata si bonis paternis, maternis, juri præsentis, & futuro resignaverit suo, ac per consequens universa patri, ejusque hæreditibus, successoribusque jura cecidit sua; si deinde omnes absque liberis decesserint fratres; novissimusque postmodum deinde decedens: numquid de bonis sibi à Patre acquisitis alius extraneum instituere possit hæredem, explosa forore identidem à priscorum medietate bonorum vi consuetudinis ejus debitorum.

SUMMÆ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesis finitio, & probatio.

- E**xplodendam fore sororem ex antiquorum medietate bonorum, ac per consequens testamentarias haud infirmare posse fraternas tabulas, reor, est Capicii hic in fine, referentis sic per S. R. C. prædefinitum fuisse; ibi: S. C. vocavit, & judicavit ipsum procuratorem Jo: Andream absolutum esse ab impetitione dictæ Berardæ, & fuit lata sententia in anno 1526. 19. Maii, de Franchis decif. 690. & 17. addit. ad consuetud. si moriatur incip. Decii in legatum, fol. 90. Reg. de Ponte consilio 9. num. 31. volum. 1. & consilio 61. num. 49. nonnullos referentis decisiones postea factas, Joannis Angel. Pisanelli ad Afflictum decif. 161. Molfesii in comm. ad consuetud. Neapol. titulo de renunciat. quæst. 17. Riccii collect. decif. 30. & 126. Amati consilio 90. num. 17. Joannis Angeli Pi-

sanelli in addit. ad consuetud. si moriatur incip. nota quod positam, ubi refert idem bis fuisse prædefinitum in S. C. Author est Thorus compend. decif. tomo 1. §. soror dotata à patre si renunciaverit bonis paternis, maternis, & fraternis, &c. & §. filia renuncians patri cum clausulis opportunis.

- 2 Probatur: in filia namque ditione erat bonis hujuscemodi resignare posse, ut supponitur; alioqui quæstio de subiecto haud supponente foret, ac per consequens firmaducenda sit resignatio isthæc; igitur si firma: quare fraterna testamenti factio per sororem hanc infirmanda sit? cum hisce paternis, maternis, fraternis; vel quomodolibet, seu de præsentis, seu de futuro sibi acquirentibus resignaverit: tamen verò cunctis renunciare de sui conceptu universa involuit bona; alioqui universalis haud foret propositio; quæ de sui conceptu universas involvat propositiones particulares; igitur sororis rogatio pro nihilo ducenda sit, utpotè de subiecto minus supponente.

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

- F**ilia absque dote à fratre nupta: quid prædefiniendum si fratri universa, & paterna, & materna resignasse feratur bona: numquid prævia absoluteione de bonorum parte sibi conveniente petere possit.

Soror: num una cum fratre succedat; si frater eam expressè dotare renuisse feratur.

Filia à Patre dotata: numquid supplementum

um rogare possit, si Pater plus aliis dedisse feratur fororibus.

Filia defuncti à Patre dotata; si Patri, ejusque hæredibus, successoribusque in ampla verborum forma resignasse feratur: an ad Patris successionem ab intestato decedentis unâ cum defuncti nepte de filio suborta, vel insimul cum filiis ex filiis feminis à testatore dotatis succedere possit.

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis decisio, & probatio.

Filia absque dote à Patre nupta: quid prædefinendum sistat universa, & paterna, & materna resignasse feratur bonatunc prævia absolutione de bonorum parte ad se spectante eam rogare posse censéo 1. est Salernitani in *addit. ad consuetud. si moriatur*, incip. & si in hac materia, colum. 3. vers. sic alius, fol. 86. & à: ergo, Pascalis in *tract. de vir. patrie potestatis parte*, 7. cap. 7. num. 38. aliorumque Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. filia maritata à fratre absque dote, quæ renunciavit fratri*, memorans sic per S. C. prædefinitum fuisse.

Probatur: foror namque isthæc enormissimè læsa esse supponitur, quod, & naturali, & divino, & cæsareo adversari proditur juri, quod enim naturali opponitur juri id pro nihilo habendum, quemadmodum quicquid jurius consonum est id pro iusto, licitoque ducendum, Cujas *tom. 2. de iustitia*, & *jure*, leg. 6. Antonius Faber in *iurisprudencia de iustit. & jure princip. 2. illat. 7. pag. 11. & in rationali de iustitia*, & *jure ad leg. 1. col. 2.* quandoquidem naturalis urgere supponitur ratio, ut quilibet de suis succurrere possit bonis; adeoque moderato, & arbitrer, *lin. remandata*, Cod. *mandati*, l. *in traditionibus*, Cod. *de pactis*, Donellus de *jure civili*, lib. 11. cap. 9. num. 17. Balduinus lib. 2. *instit. tit. 1. de rer. divis. vers. nihil enim*, pag. 203. Tullius pro Cæcinnas igitur, &c.

Sororem unâ cum fratre suo in genere succedere; si frater eam expresse dotare renuisse feratur celséo 2. quare si neapolitana non sit; tunc communi inspecto jure æqualiter cū fratre succedere pro comperto habetur; fin. neapolitana; tunc juxta hereditatis vires, ac personæ conditionem eam dotare adstringendum esse fratrem, edocent Salernitanus in *addit. ad consuetud. si moriatur*, §. *si idem juris est*, incipit, *quod hic dicitur*, fol. 104. memorans sic prædefinitum fuisse, Thorus *compend. decis. tomo 1. §. filia femina an succedat insimul cum fratre*.

Probatur: defuncti sic jure sancitum esse, supponitur: nempe in linea recta frater inspecta consuetudine neapolitana forore ab hereditate exposita, dumtaxat illam dotare, adstringendus sit consuetudine, sed si moriens

de Marinis 2. *resol. cap. 208. nu. 3. pag. 435.* jure verò communi inspecto in aliis regionibus equalitate frater cum sorore ad hereditatis partem admittendus sit; quandoquidem, hic in regionibus cōmune servatur jus, quo omnes æqualiter succedunt, Francus *decis. 199. num. 11. & decis. 475. nu. 5. l. lege 12. zabularum*, ff. *de legit. hered. auct. cessante*, Cod. *de legit. hered. §. intestatorum autem*, *instit. tit. 1. de heredit. que ab intestato deferuntur*, c. Rainutius de *testam. l. scripta*, ff. *unde liberi*, l. *cum ratio*, ff. *de bonis damnatorum*, quare jure hoc attento foror partem acquirit suam.

Filia à Patre dotata: numquid supplementum rogare possit, si Pater plus aliis dedisse feratur fororibus; & tamen si in S. R. C. quater in Patris favorem prædefinitum fuisse referūt, Camillus Salernitanus in *addit. ad consuetud. si moriatur*, §. *cas autem*, incipit *paragium*, quid sit folio 96. col. 2. vers. *quando namque pater*, Molfesius in *consuetud. Neapol. parte 3. cap. 3. num. 3.* Pascalis in *tract. de vir. patr. potest. par. 2. cap. 4. num. 184.* Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. filia dotata à Patre an petat supplementum si plus aliis fororibus*: verumtamen melius distinguendum esse censéo 3. vel Pater de bonis dotare filiam dicatur suam, cum nil aliud possidere supponatur, nisi bona ab ipso acquisita, & tunc in filia facultate haud est supplementum petere posse.

Probatur: Pater namque hoc in themate de hujuscemodi bonis à se questis filia, dumtaxat alimenta dare suæ adstringendus sit; igitur quicquid præter alimentorum titulum dedisse proditur, id dono datum ducitur; quare in filia manu est de alimentis, secus verò de supplemento quirere posse.

Vel Pater, & bona à se acquisita, & burgensatica, vel id genus possidere supponitur, tunc filiam supplementum rogare posse pro comperto habetur.

Probatur: petere namque differitur filia, hoc in casu quicquid sibi debetur; adeoque, nemini injuriam irrogat: bona namq; burgensatica, idque genus filia defuncti debentur: quandoquidem Pater in hisce dumtaxat usufructum detineat, ac per cōsequens familie debentur suæ; igitur filia peteret, quod suum foret, ac per consequens supplementum, cum burgensaticorum honorum Pater merè simpliciterque administrator sit; enimverò his in bonis prætorum, ac jurium statutiones servandæ sunt.

Filiam defuncti à Patre dotatam si Patri, ejusque hæredibus, successoribusque in ampla verborum forma resignasse feratur: tunc ad Patris successionem ab intestato decedentis unâ cum defuncti nepte ex filio suborta, vel simul cū filiis, ex filiis feminis à testatore dotatis: exploredâ fore celséo 4. est Camillus Salernitanus in *consuet. Neapol. si qua moriens*, incipit *ad istud verbum subsidium*, fol. 204. Riccii

in praxi var. resol. resol. 163. Thori compend. decis. tomo 1. §. filia defuncti dotata à Patre, & renuncians, referentium sic per S. R. C. prædefinitum fuisse.

- 11 Probatur: per resignatorem hujuscemodi à filia factam universum succedendi jus deperdidisse supponitur, argumento textus in cap. cum inter de election. l. postquam liti, C. de pa-

dis, ac per consequens universis Patris successoribus acquiri; inter quos neptis isthæc, vel id genus annumeratur, neu filia enormiter læsa esse supponitur, enim verò resignatio est juris proprii spontanea cessio ex certis causis, & cum auctoritate superioris facta; igitur, &c.

DECISIO CXCI.

IN Causa alia eiusdem Berardæ, cum Antonia de Cutinariis Uxore, ac hærede dicti quondam Joannis Andræ, &c. *Hæc Antonijus Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Agnatus hæredem instituens extraneum: numquid femina agnata bonorum medietatem præcorum, juxta neapolitanam consuetudinem rogare possit: tametsi bonis hujuscemodi resignasse feratur, ac per consequens testamentarias infirmare possit tabulas.

SUMMÆ.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio.

Num. 3. & 4. ejusdem oppugnatio, & solutio.

1 Insignendum est: vel resignatio isthæc ab agnato facta firma ducatur, vel non: si primum medietatem hanc per ipsam minimè peti posse reor: sin secundum secus erit differendum:

2 quare Capiciana isthæc decisio in isthæc secunda facti specie commentanda erit, inspicito de Franchis decis. 518. Pisanelum ad consuetud. Neapol. si quis, vel si qua incip. sed quæro quid folio 141. Annam alleg. 55. nu. 22. apud Thorum compend. decis. tomo 1. §. medietas bonorum antiquorū an debeatur femina agnatæ: siquidem suo cessisse perhibetur juri, cui resignare jura sinunt, l. si quis conscribendo, C. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cap. suis 39. de testibus, idque genus; igit. &c.

3 Dices tametsi femina isthæc bonis paternis; fraternis, idque genus resignavit suis: verum tamen id non nisi in suorum agnatorum, cognatorumque favorem, secus verò in extranei gratiam concessisse feratur, cum extranea proles extrâ resignantis mentis sit: quæ enim extrâ mentem extant pro nihilo ducenda, cum nullum producant effectum. l. non omnis, ff. si certum petatur, l. in agris, ff. de acquirendo rerum dominio, l. 2. ff. de bis, quæ in testam. delentur, l. legata inutiliter, ff. de legat. 1. l. cum tale, §. ult. ff. de condit. & demonstrat. l. age cum Geminiano, Cod. de transact. Connanus comm. juris civil. lib. 7. cap. 1. nu. 13. quare si id prius novisset, præsentissetque, quippè haud resignasset; igitur, &c.

- 4 Id potius divinare; portendereque foret, quam probare.

Pro Decis. hujuscæ Illustratione.

CAPITULUM UNICUM.

Medietas virtute consuetudinis Neapolitanæ bonorum agnatis debita: numquid de quolibet bonorum hereditariorum corpore deducenda sit, perinde, ac si universa pro indiviso habeantur bona.

Si testator de rebus antiquis, ex quibus agnati virtute consuetudinis Neapolitanæ medietas debetur; disposuisse feratur: utrum agnati adversus testatorem agere debeant; an verò contrâ recipientem bona.

Agnati: num ab hærede extraneo instituto ab alio agnato medietatem invocare possint consuetudine Neapolitana inspecta.

SUMMÆ.

A' num. 1. usq; ad finem, trium Thesium finitiones, & probationes.

1 Medietas virtute consuetudinis Neapolitanæ bonorum agnatis debita: numquid de quolibet bonorum hereditariorum corpore deducenda sit, perinde ac si universa pro indiviso habeantur bona, & reverà sat est si ipsi æquipollens detur; ac per consequens unum refundere ipsi corpus, quod medietati, quæ ex cunctis erunda erit bonis, æquivalens foret, ceu per S. R. C. sancitum fuisse refert, Thorus compend. decis. tomo 1. §. medietas bonorum agnatis debita.

2 Probatur: confusio quam maximè poterit dirimenda est, quæ per divisionem extinguitur juxta Philosophos, neu hæres abste onustandus est; quam naturalis suadet ratio: si igitur commodè quicquid consuetudinis Neapolitanæ robore, & hereditate agnatis debetur, ex corpore, five uno, five ex binis datum erit; igitur absurdum foret; si medietas

isthæc

isthac ex omni hereditatis corpore eruenta esset, cum quammaximum heredi detrimentum afferret.

3 Si testator de rebus antiquis, ex quibus agnatis virtute consuetudinis Neapolitanæ medietas debetur, disposuisse feratur, tunc adversus utroque utputa, & testantem, & bona prestantem actionem agnatis competere existimo: quare in iudicis jurisdictione sit, utriusque sequestrare bona, consule Thorum *compend. decis. tom. 1. §. medietas bonorum agnatis debita*.

4 Probatur: agnatorum jus illatum servandum est, ac per consequens perinde, ac si à testante, haud alienata fuissent bona, quod iuramento servari impossibile ducitur, nisi & testatoris, & recipientis bona per iudicem, sequestrantur, ut deinde agnatis satisfiat.

5 Agnati utrum ab herede extraneo instituto ab alio agnato medietatē invocare possint consuetudine Neapolitana inspecta distinguē-

dum est: vel in his bonis agnatis, juxta consuetudinem acquiritum esse supponitur jus, utputa si burgensatica forent; tunc procul dubio medietatem ab hisce avocari posse: siquidem irrationabiliter à nemine revocandū sit; inde est: quod fortius est jus quæsitum, quam jus querendum, *l. si ita scriptum, §. 1. l. si ita scripisset, ff. de legatis 2.*

6 Vel sunt bona ab alienante acquisita, tunc medietatem agnatis haud debere pro comperto habetur; siquidem alienati differitur, quod suum est; enimverò alienare dominium est transferre, quod aliena in re haud refunditur, cum dominium jus illud significet, quod rem facimus nostram, nobisque propriam, Connanus *comm. juris lib. 3. cap. 3. num. 1. pag. 160.* hinc Tullius 1. de Orator. docemur auctoritate, *nutique legum dominas habere libidines coercere omnes cupiditates, nostra tueri, &c.* igitur, &c.

DECISIO CXCI.

IN Caufa Domine Ioannæ Castraiote, & Fratrum cum Domina Ducissa Mediolani super validitate, ac reassumptione testamenti quondam Serenissimæ Reginæ Matris, &c. Hæc Antonius Capyc.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI testamentsariis in tabulis Judex, Notarius, testesque in numero firmo se subscribere: quid prædefinendum si ex testibus unus se tabellionem stipulantem haud addivisse disliceret: numquid reassumi, ac in publicam redigi possit testamentum formam.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesis decisio, & probatio.

1 N publicam redigi posse formam testamentarias hæc tabulas haud est ambigendum, est Capicii *hic in fine*, describentis sic per S.R.C. sancitum fuisse; ibi:

Sacrum Consilium non compulit Philippum, ad se subscribendum: fecit tamen reassumi testamentum in publicam formam, quod certo tempore stetit sic reassumptum in posse magnifici Alexandri Severini Commissarii Cause, deinde fuit assignatum parti, atque iudicatum pro testamento, Antonii Gabrielis lib. 2. de maleficiis conclus. 31. num. 11. Hieronymi de Monte in tra. de finibus regem. cap. 51. Joseph Selce decis. arag. 119. num. 33. Thorus huiusce memorie scriptor est in compend. decis. tom. 1. §. testamentum conditum in quo se subscripserunt.

2 Probatur: modus namque iste omnem-

ambigendi modum perimit, ac per consequens unius testis deficientia (seu id ex ipsius socordia, seu malitia dimanat) infirmare haud debeat testamentum: tamen ipsius subscriptio, ac in eadem domo indicia notionis stipulationis supponere perhibetur, ac per consequens in Capiciana isthac facti specie potius testis malitia arguitur, quam asserti veritas.

3 Ne oppugnantur textus in *l. eos. ff. de falsis, l. coram, ff. de verborum significatione, l. diem, §. coram, ff. de arbitris*: siquidem alio extant in themate uti speculanti liquet.

Pro decis. huiusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Testamentum in scriptis conditum, in quo juris sollempnia essentialia desiderantur: numquid in totum deesse reputatur.

Testamenti factio ante forjudicationem, facta: num secuta forjudicatione inspecto Regni iure infirmanda sit.

Testamentum à filio familias celebratum, si in ipso pater præteritus sit: utrum firmum ducendam sit.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesum finitiones, & probationes.

- 1 **T**estamentum in scriptis conditum, in quo juris sollemnia essentialia desiderantur, tunc tamen in totū, & quoad heredis institutionem, & quoad legata profana, idque genus deesse supponitur: verumtamen quoad legata pia firmū autumatur: dummodò testatoris velle minus obstat: siquidem tunc etiamnum infirmatur, consule Thorus *compend. decif. tomo 1. §. testamentum in scriptis conditum in quo &c.* sic per S.R.C. prædefinitum fuisse.
- 2 Probatur: juris sollemnia servanda sunt; alioqui legum jussio frustraretur, quod per absurdum foret: quare si in testatoris tabulis alique iusta causa essentialis testium numerus deesse supponatur, tota testamenti factio, & quoad heredis institutionem, & quoad legata profana pessundaretur, §. 1. *infirmit. e. hære d. que ab intestat. deferunt. l. si unus. Cdd. de testam. l. 8. §. si ex causa l. 1. qui repudiantis l. 7. §. 1. l. cum mater 28. ff. de inoffic. testam.* Hotmanus *observat. lib. 1. cap. 1. lit. E. lex imperfecto 23. ff. de legat. 3. Lot. consilio 63. nu. 4. pag. 322. l. hac consultiissima 21. §. ex imperfecto, Cod. de testam. leg. si fideicommissa l. 11. §. 1. & lex imperfecto 23. ff. de legatis 3. l. ultima. §. illud quoque, Cod. de codicill. l. Lucius 40. ff. de testam. milit.* Hotmanus *consilio 37. num. 13.* cum accessorium principalis sui naturam consequetur regula accessorium de regulis juris in 6. *l. etiā, Cod. de iure dotium, l. cum principalis, ff. de regulis juris, l. 1. in fine, ff. de vulgar.* secus verò quoad legata pia: siquidem in his legis rigor haud servandus est, cum pietas id doceat, idem edifferendum si voluntatis defectus habeatur, cum eadem urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. aquil.*
- 4 *liam*, idque genus; secus verò si testamentum quoad filii præteritionem infirmum foret: siquidem tunc legata profana firma forent, ac per consequens legatariis præstanda, *auth. ex causa, Cod. de liberis præteritis; ibi: ex causa exheredationis, vel præteritionis irritum est testamentum quantum ad institutiones, cætera namque firma restant.* Dionisius Gotfredus ibidem; cum firma sit testamenti factio ante forjudicationem: secuta verò forjudicatione inspecto Regni iure infirmam fore docet, Thorus *compend. decif. tomo 1. §. testamentum factum à forjudicato an valeat, referens* sic per S.R.C. prædefinitum fuisse.
- 6 Probatur: tamen si forjudicatus, cum servo

conveniat; quatenus ambo civiliter demortui esse supponuntur, cum forjudicatus inspecto Regni iure civiliter mortuus sit, de Franchis *decif. 213. num. 1. l. 1. & 12. adeoque jura, adionelive perdidit, Merlinus centuria 2. cap. 21. Petra ritu 220. num. 3. neu eam obruticans pœnam luere debet aliquam, Scialoja de for. cap. 17. Mastrillus decif. 104. Vivius decif. 55. Verde *infirmit. lib. 1. tit. quibus modis ius patriæ potestatis solvitur num. 367. & 368.* verumtamen dissident in hoc; quatenus in forjudicationis pœnam testamentum extrà celebratum, 7 infirmandum sit; secus de capto ab hostibus, *l. 6. §. quatenus, & §. ultimo, ff. quibus non est permillum facere testamentum, l. postliminiū ff. de captivis*; siquidem si apud hostes deperat, tunc per legem corneliam fingitur prius decessisse in civitate, *leg. lex cornelia 28. ff. de vulgari, §. alio autem infirmit. quibus modis testamentum infirmatur, l. si quis filio, §. irritum, ff. de iniusto rupto*, idque nonnisi ad roborandum testamentum antea celebratum, cum testamentarie tabulæ ab homine libero conditæ, per captivitatem fiebant postea irritæ, *l. 6. §. irritum, ff. de iniusto rupto*; quandoquidem ab hostibus captus, haud delinquens differit, sicut forjudicatus, banditus, idque genus; igitur, &c.*

8 Testamentum à filio familias celebratum, si in ipso pater præteritus sit, nullum fore duco: tamen si in S.R.C. firmum fore prædefinitum refert Thorus *compend. decif. tomo 1. §. testamentum filii familias an valeat patri præterito deducta tamē debita patri legitima.*

9 Probatur: haud magis filii præterito testamentarias infirmat tabulas, quam patri; adeoque ipsis ad invicem quærela inofficiosi testamenti competit, *l. 4. §. parentes, ff. de in ius vocando, l. liberorum 220. ff. de verbor. signif. l. cum in adoptivis, Cod. de adopt. cum contra pietatis officium procedatur, l. 2. ff. de inoffic. testam.* propterea quod inter parentes, filiosque pietatis officium exerceri debere par est, *l. 1. ff. de obsequiis à liberis præstandis*; siquidem, inspectis iuribus utrobique par urgere perhibetur ratio; adeoque eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. aquil. & his similia*; igitur ex hoc testamento patri legitima debita haud detrahenda sit: quandoquidem legitime datio actum supponit firmum; qui in nostra facti specie infirmus est, ceu iuribus ex diametro oppugnans, ac per consequens pronihilo ducendum.

DECISIO CXCIH.

IN Causa Tremitana dubitatum est, qualiter probetur aliquid factum, vel non factum à tempore, cuius non est memoria in contrarium, &c. *Hæc Ant. Capic.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

F Actum, vel haud factum, cujus primordii memoria apud mortales non extare, supponitur quo pacto id probandum sit.

S U M M Æ.

A'num. i. usq; ad finem, Thesis finitio, & probatio.

1 Llicquid sit de aliorum placitis lubet me sic distinguere: vel de gesto, cujus exordii memoria minus extat sermo sit; tunc regula isthæc regidenda est.

2 Si testes sic semper gestum fuisse, sive à senibus immediate, sive ab aliis mediate accepere; neu contrarium ullo pacto fieri vidisse fateantur; tunc pro firma probatione sat fore censo i.

3 De haud gesto verò, si testes fateantur nūquam fieri dispexisse; neu immediate, neu mediate id factum fuisse à priscis hominibus accepisse, id identidem minime fuisse factum ad probandum sat fore censo 2. quare testes de fama, vel de auditu auditus hoc in themate probant, inspicito Capicium hic Antonium Gabriel. lib. 5. tit. de præsump. concl. i. num. 81. Capiblanco in prag. i. num. 163. de baronibus, Thorus compend. decis. tomo 1. Sprobatio tanti temporis, cujus non extat memoria testis est: siquidem hoc pacto cunctæ diluuntur difficultates.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

B Ona fore prisca asseverans quis: numquid probandi onus ei incumbat.

Si universitas coram Principe cives in nemore aliquo lignasse probaret suos: an præcisè per hoc lignandi jus in præfato nemore probatum esse perhibeatur.

Probatio possessionis alicujus montis per universitatem possessi, quo pacto probanda erit.

S U M M Æ.

A'num. i. usq; ad finem, Thesis decisiones, & probationes.

1 Ona fore prisca adseverantem aliquem, tunc ei probandi onus incumbere duco, est Thori compend. decis. roma 1. §. probandi onus incumbit ei, edifferentis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse.

2 Probatur illo ex dictorio. quæ facti extant probatione indigent: quandoquidem factum,

haud presumitur, nisi prius probetur, l. in bello, §. facta, ff. de captivis, & post limin. revers. l. si emancipati 9. Cod. de collat. l. 1. Cod. de probationibus, l. quæcumque, ff. de publicanis, l. assecraturio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum Joannes, §. verum de fide instrument. cap. licet de constit. lib. 6. in nostro porro themate bona fore antiqua in Senatu dicens, quid facti esse plusquam manifestum est: igitur probandi onus ipsi incumbere necessum ducitur.

3 Si universitas coram Principe cives in nemore aliquo lignasse probaret suos: an præcisè per hoc lignandi jus in præfato nemore probatum esse perhibeatur, & tamen si in S. R.C. Authore Anna singular. §. 85. quem laudat, sectaturque Thorus compend. decis. tomo 1. §. probatio juris lignandi in nemoribus, fancitum fuisse probatum esse jus cujusmodi: veritamen in juris pūcto secus quispiam publicis in thesibus posset tutari; enimverò Tò in nemore lignasse, eaq; asportasse cives indeterminata, indifferensque ducitur proposito, ac per consequens nulla determinata suboriri potest illatio, juxta illud philosophicum dictum: ex antecedenti indifferenti, indeterminatoque nulla determinata subnasci potest thesis, secus ex determinato, l. 1. §. 1. ff. si usufructus petatur, l. 3. §. qui habet, ff. de servit. rustic. præd. reflexionis gratia, ff. communia prædiorum, l. 2. ff. de iur. dict. omnium judic. l. 2. §. inspectio, ff. quemadmodum testamenta aper. eoq; destructo, ejus consequens denegatur, l. 1. §. huius rei, ff. de officio ejus, l. veteres, ff. de itinere, atque privato; quandoquidem ligna portasse cives; nonnisi medio precio argui fas est: quare hoc in themate necessum ducitur, Civitatis probare procul à precio se ligna isthæc asportasse; cum factis potius, quam verbis sit probandum, hinc Cicero ad quint. frat. sunt facta verbis diffidiliora.

5 Probatio possessionis alicujus montis per universitatem possessi, quo pacto probanda erit, & reverà si fidandi, diffidandique jus per longevam tempestatem in universitate fuisse supponatur, ad possessionem hujusmodi probandam sat fore duco, consule Thorus compend. decis. tomo 1. §. probatio possessionis alicujus montaneæ possessæ.

6 Probatur: ly jus fidandi, diffidandique, nonnisi actum jurisdictionis involvit, qui absque possessione exerceri nequit: quare jure merito si per longum tempus actus jurisdictionis hujusmodi per universitatem exercitus fuisset; quippe in ipsa acquisitum supponitur jus, ac per consequens haud insufficienter probatum, cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. is qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finit, C. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, hisce similia.

D E C I S I O CXCIV.

IN Causa Toraglorum Pyrrhus Antonius Toraglies habens neptes ex Francino Germano suo, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

A U C T O R I S E X A M E N .

Prima Faci Species .

Nepotes ex filio naturali unâ cum patruo similiter naturali legitimitate hæredes instituti : an in bonorum hereditatis per nepotes testatoris legitimos , & naturales occupatorum possessionem admittendi sint , juxta textum in l. finali , Cod. de edito divi Adriani tollendo .

S U M M Æ .

- A'num. 1. usq; ad 4. Thesis 1. finitio , & probatio .
 Num. 5. & 6. Thesis 2. decisio , & probat .
 A'num. 7. usq; ad finem , Thesis 3. prædefinitio , & probatio .

Haud fore admittendos duco 1. tamen si Capycius hic in S. R. C. haud fuisse prædefinitum memoriz mandat .

2 Probatur : in testatoris facultate haud est proprios legitimos , & naturales deferere , præterireque nepotes , ac puros naturales instituire hæredes : siquidem cuncta patris legitimi , & naturalis jura in filios legitimos , & naturales transire differuntur , l. si quis filio 6. ubi Cujacius , Sarmiento , Duarenus , Hotmanus ,

idque genus , ff. de injusto rupto , & irritato facto testamento , l. gallus aquilus 29. ff. de liberis , & posthumis hæred. instit. ubi in ejus §. 5. scribitur id commonstratur ; quare cum isthæc ita sint , jure merito nostro in themate naturales hujuscemodi sive sit patruus naturalis , sive nepotes , idque genus per legitimos ; naturalesq; testatoris nepotes explodendi sunt , cum universa in istiusmodi legitimos , & naturales nepotes translata esse perhibeatur succedendi jura ,

- 3** Sin autem nepotes legitimi , & naturales filii sint naturalis filii testatoris ; tunc identidè à bonis istiusmodi despoliandos fore duco 2 .
4 Probatur ; filius naturalis hæres patris haud suus esse ducitur ; ac per consequens relicto filio naturali , quod à lege debetur , hæredem quemlibet alium in patris manu est instituire posse : quare filii legitimi , & naturales ex testatoris filio naturali procreati , nullum habet jus supra testatoris testamentum ; nonnisi illud , quod ejus pater naturalis habere supponebatur ; cum universum patris jus in filium transiliet , uti supralaudatis in juribus commonstratum fuit ; verum enimverò ipsorum , pater naturalis testatoris filius nullum in testamento hoc jus habere supponitur , nisi illud , quod à jure est permissum ; igitur , &c .

Secunda difficultas in hac causa erit , dato quod Nicolaus Seb. non sit soboles legitima , &c. *Hæc Antonius Capycius .*

Secunda Faci Species .

Si hæres hereditatis medietatem obtineat ; numquid cohæredis alterius semissem lucrari poterit , si de ipso hæsitatio habeatur num existat .

- 5** Idonea præstita prius cautione de restituendo quicquid acceperit si cohæres revertatur hereditatem adire posse duco 1. tamen si per S. C. haud fuisse prædefinitum refert , Capycius hic à num. 1. usque ad 14 .
6 Probatur : cohæredi namque hoc in themate nulla inferitur injuria , neu damnum : siquidem ex suppositione , quod superstes foret , tunc ipsi in integrum restitutio fieret , quæ de sui conceptu , nonnisi læsum in priscum redigit statum , Gonzalez 1. decretal. tit. 4. de integ. restit. cap. quæstio 1. num. 8. cum ex obligatione nascatur , Donellus 7. juris civilis , cap. 21. sub num. 50. quare utrique utile

foret , & hæredi certo , ne hereditatis medietas cohæredi refundenda sit , si superstes deterioraretur ; propter ipsius cure deficientiam , & cohæredi dubio ; si deinde revertatur , tunc hereditatis partem ipsi tribuendam , reservatam reperiat ; igitur , &c .

Tertia Faci Species .

Si res ex pecunia ex agnationis linea suborrens empta esse prædicetur : numquid medietas isthæc agnatis danda sit .

- 7** Pro cujus decisione distinguendum esse existimo , vel res isthæc ex pecunia , quæ ex bonis paternis , idque genus , ceu usufructus suborrens empta sit , & tunc agnatis nil dandum fore haud ambigitur .
8 Probatur : pecunia ex usufructu suborta , usufructuario omnino acquiritur , cum usus fructus non nisi usufructuario debeatur , etenim

res domino fructificat suozac per consequens usufructuario, qui utilis vocatur dominus, *l. possessores, Cod. de fund. patrimon. lib. 11. l. 4. ff. de usufruct. ibi: usufructus in multis casibus pars dominii est, l. in venditionem 8. ff. de reb. auctor. iud. poss. l. qui usufructum 58. ff. de verbor. oblig. ac per consequens res ex huiuscemodi pecunia emptā, omnino emptori secus verò agnato adipiscitur, ad instar rei emptæ pecunia dotali dotalis fit, Cujacius lib. 1. ff. de iur. r. s. ff. similiter, & lib. 5. observat. cap. 9. Conna- nus lib. 4. comment. cap. 17. num. 10. Antonius Faber 5. conjectur. cap. 9. Gonzalez 4. decretal. de donat. inter virum, & uxorem.*

- 9 Vel res huiuscemodi ex pecunia rei in agnationis linea alienatæ emptæ sit, & tunc agnatis medietatē adipisci haud ambigitur.
- 10 Probat: pecunia ex re in linea agnationis alienata proveniens ejusdem reputatur rationis, ac ipsamet res alienata: verū enim verò priscorum bonorum ex masculina linea provenientium medietas agnatis debetur, ut potè alibi fusè commonstratum fuit; igitur identidem rei ex istiusmodi pecunia emptæ, cum effectus in sua assevari debeat causa, argum. l. semper, §. negotiatores, ff. de iure immunit. siquidem eadem est prorsus ratio de pecunia ex re antiqua alienata proveniens, ac de ipsamet re ex isthac pecunia emptā, ut speculanti liquet; igitur eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad laquiliam*, idque genus.

Pro Decis. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

SI heredis institutio in patris filii, nepotisque personam celebrata sit: quo pacto committenda est cunctos unā amplectitur ne? an verò successive?

Si quis in feudis in gradu haud successibili institutus sit ab illo, qui jam in gradu successibili erat: num instantiam à defuncto captam super alienatione feudi obligati, etiā cum assensu regio prosequi possit.

S U M M Æ.

A num. r. usque ad finem binarum Thesum. decis. & probat.

DECISIO CXCV.

IN Causa alia præfata Berardæ Cochæ, cum Antonia de Cutinariis mortuo præfato Ioannæ Andrea Pacella, d. Antonia egit in S. C. petendo adjudicari sibi mixtim bona viri sui, ponendo interea obventa à Patre, & à Bonaventura, & omnia alia pro concurrenti quantitate ducatorum 1500. dotium, & 750. antefati fundando, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

SI heredis institutio in patris, filii, nepotisque personam celebrata prædicetur, quo pacto commentanda sit? cunctos unā amplectitur ne? an verò successive? & reverà unversos insimul amplecti, ac per consequens, & per patrem, & filium, & nepotem, secus verò successive, illicet unum post alium extinctum, est de Franchis decis. 632. Thorus compend. decis. tomo 1. §. hæredis, institutio facta in personam patris.

2 Probat: Ly successive, tunc locum habere differitur, ubi haud suborti forent filius, nepotve, secus verò quādo univèrsi superstites essent, testatore haud demortuo; quandoquidè non magis patrem, quam filium, nepotemq; voluisse arguitur testator, si enim patrem dūtaxat primò, secundò filium, tertio nepotem voluisset, sanè id minimè obscurè expressisset; inde fit ut testatoris voluntas, ut lex hoc pacto servanda sit, Alciatus in *l. si filius ejus, n. 5. vers. ita et si, ff. de liberis, & posthumis.*

3 Si quis in feudis in gradu haud successibili institutus sit ab illo, qui jam in gradu successibili erat: instantiam à defuncto captam super alienatione feudi obligati, etiamnum cum assensu regio prosequi nequire opinor, est de Franchis decis. 593. de Ponte in *tratt. de potestate Præregis, tit. 8. §. 11. num. 14.* Thorus in compend. decis. tomo 1. §. hæres non existens in gradu successibili, hujus memoriæ scriptor est.

4 Probat: heres namque huiuscemodi institutus circa iudicii occæpti prosecutionem, nullam habere ducitur ditionem: siquidem, jus in gradu successibili, quod testatori convenire prædicatur, haud in heredem transferre potuisse supponitur: non enim, quæ sunt in testatoris facultate in heredem transire queunt; siquidem aliqua, quæ de sui natura ex una ad aliam transire possunt personam; de factò à testatore ad heredem transiunt, ut extant pecuniariæ pænæ, actiones activæ, & passivæ, *l. cum hereditas; ibi: omnia quidem iura ad nos transeunt, ff. de acquirenda heredit. Donellus de iure civili lib. 7. cap. 10. num. 50. l. in omne, ff. de acquirend. heredit. l. hereditas 28. ff. de regulis iuris, Lariffo, ff. de iure deliberandis* secus verò illa, quæ transire nequeunt, ut criminales pænæ illicet trirremium, sustigationis pænæ, idque genus; igitur, &c.

Faci Species,

SI defuncti bona pro dotis antefati restitutione haud sufficientia sint: numquid ex bonorum agnatis debitorum mediate, juxta Neapolitanam consuetudinem restitutio fieri debeat; si mulier à viro pro ejus dote, antefatoque super cunctis bonis heredem instituisse, feratur suis.

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis decisio, & probatio,

TAmetsi restitutionem esse faciendam, describit Antonius Capicius *hic per totum*, referens sic per S. R. C. prædefinitum fuisse: *S. C. non habuit actionem pro confusa: ex quo hereditas fuit huic creditrici delata revocabiliter, &c. item de instrumento mutui ducatorum mille minime habuit rationem: ex quo jam extat instrumentum dotale liquidum: imò nonnulli dicebant Antoniam non teneri etiam ad cedendū dicta Berarda actiones: ideo judicavit adjudicationem d. bonorum esse indistinctā faciendā pro omnibus dotibus, & antefato, ita tamen, quod si ipsa in hac adjudicatione caperet de medietate bonorum obventorum d. Jo. Andrea à Bonaventura, debeat de aliis bonis, & hereditate dicti Joannis Andrea refundere in pecunia numerata eidem Berarda illud, quod de dicta medietate illi debita caperet, & fuit lata sententia in 1526. 19. Maii, quam prædefinitionem secuti fuerē de Franchis *decis. 8. num. 12. de Ponte consilio 149. num. 11. volum. 2. Anell. de Amato consilio 47. num. 11. volum. 1. alique Thorus in compend. decis. como 1. §. adjudicatio an sit faciendā mulieri heredi instituta*. Minad. *in constit. in aliquibus in 4. notab. num. 15. subdens ita in alio casu fuisse*, *decisum Mollesius in comment. a. consuetud. Neapol. tit. de renunc. quest. 5. num. 18. alique idem Thorus ibidem in §. dotis restitutio non exissentibus bonis, de quibus, &c.* verumtamen in juri puncto secus quispiam tutō publicis in thesibus defenditare potest: quare, dotis, antefatique restitutio, ex defuncti potius, quam ex agnatorum bonis faciendā sit.*

3 Probatur: tamen si dos, antefatumque credita esse vocitantur; ac per consequens persolvenda: verumtamen haud ex bonis agnatis debitis; sed ex defuncti rebus solutio efficiendā est: siquidem bona antiqua, juxta consuetudinem Neapolitanam agnatis debita, creditum antepriori supponitur, ac per consequens agnatis acquisitum jus: quare Capicia in isthac decisio ritē commentandā de bonis à defuncto acquisitis, ex quibus cūctis, & dos, & antefatum mulieri heredi prius persolvenda sunt; secus verò de burgiatricis bonis, in quibus agnatis jus quæsitum esse supponitur: quæ enim antiqua sunt de familia bo-

na extrā familiam, juxta consuetudinem alienari haud fas est, cum in familia asservari debeant: refundetur namque defunctus uxori; quod suum non foret, ut speculanti liquet, ac per consequens restituendum.

Pro decis. hujusce illustratione.

CAPIT ULTIMUM,

Hæres proximior ex parte patris paternis in bonis succedens, si dotis restitutio per ipsum faciendā sit: numquid integrè ab ipso restituendā sit.

Si capitula matrimonialia extare supponatur, in quibus dotis promissio habetur; si per bancum deinde publicum dotis solutio absq; ulla hæsitacione habeatur: utrum præcisè per hoc id probetur, perinde ac si per instrumentum dotatè id demonstratum foret, consuetudine Neapolitanam inspectā.

Dotis restitutio per virum extinctis nuptiis promissa: quo pacto efficiendā sit,

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, trium Thesum decisiones, & probationes,

Heredem proximiorē ex parte patris paternis in bonis succedentem, si dotis restitutio per ipsum faciendā sit: tunc juxta patris bona in hereditate existentia dotis restitutionem per heredem faciendam fore reor: quare jure merito si patris bona pro dote hypothecata cuncta extare supponantur, dos per heredem integrè restituendā est, Author est Thorus *compend. decis. como 1. §. dotis restitutio faciendā per heredem proximiorē*, referens bis per S. Reg. Conf. sancitum fuisse nonnullos laudans Authores.

2 Probatur: patris bona pro dotis hujusmodi restitutione faciendā jam hypothecata esse supponuntur, Antonius Faber *5. Cod. tit. 8. de pactis convent. def. 23. num. 1. in allegat. Hahnus observat. ad Vvessembecium in paratit. in ff. de positi tit. 3. colum. 1. ac per consequens doti jus in hisce acquisitū esse supponitur: verum enim verò in his obligatio ad patris heredem transire proditur: cum heres, & defunctus una eademque ducatur persona, etenim demortui personā representat, *hereditas 28. ff. de regulis juris*, cum hereditas sit jus succedendi in universū jus defuncti, Herm. Vultei *in instit. lib. 2. tit. 13. de exheredat. liber. num. 17. omnesque defuncti actiones, cum activæ, tum passivæ in heredem transiliant, l. cum hereditas sibi: omnia quidē iura ad nos transeunt, ff. de acquirenda hereditate*, Donnellus *de iure civili, lib. 7. cap. 10. nu. 50. pag. 148. l. in omne, ff. eodem. l. hereditas 28. ff. de regulis juris, l. aristo, ff. de iure deliberandis* igitur, &c.*

- 3 Si capitula matrimonialia extare supponatur, in quibus dotis promissio habetur: si per bancum deinde publicum dotis solutio absque ulla hesitatione habeatur: numquid præcisè per hoc id probetur: perinde ac si per instrumentum dotale id demonstratum fuisset, consuetudine Neapolitana inspecta, & tamen si dotis restitutione, juxta consuetudinem Neapolitanam procul ab instrumento dotali fieri impossibile ducatur: verumtamen hoc in themate faciendam fore duco, ceu per S. R. C. prædefinitum fuisse memorie prodit Thorus *compend. decif. tomo 1. vers. dotis restitutio*, quamvis fieri non possit ab instrumento, est Mollesii in *consuetudine Neapolitana parte 3. quest. 15. num. 10.* Antonii de Alexandro in *addit. ad consuetud. dot. & quarta incipient. si non producetur fol. 267.*
- 4 Probatur: dotem inter creditorem principem obtinere locum explorati juris esse, *l. asfiduis, ff. qui potiores in pignore*, ac per consequens cum sit causa privilegiata propter muliebrium sexuum fragilitatem; juremeriti hujuscemodi per bancum solutio pro ipsius restitutione haud insufficiens ducatur; cum jura mulierum dotibus summas prerogativas propter ipsarum imbecillitatem indulgeant, *l. asfiduis*, ubi Cujacius, Antonius Faber, Duarenus, Hotmanus, idque genus, *Cod. qui potiores in pignore habeantur*.
- 5 Juxta obligationem in sponsaliorum con-

tractu initam dotis restitutionem per virum efficiendam fore aucter opinor: quare præscindendo à viri obligatione si dos extet, eodem prorsus pacto, ac ab uxore viro tradita fuit, tunc ipsi eodem prorsus modo restitutio facienda sit: sin in pecunia, tuncque subdividendum est: vel vir ad restitutionem hanc 6 expressè se obstrinxisse feratur; vel non: si primum tunc juxta ejus ligamen cogendus sit: si secundum, vel pecunia actu extet, utputa in banco publico, tunc sequestranda est, ac dein mulieri refundenda; vel minimè extat; at ex ipsa res aliqua expressè dotis nomine empta fuit; tunc res ipsa mulieri tribuenda est, dummodò pecunie in dotem date æquipollens sit; alioqui de reliquo agendum: si demum vir universa bona sua pro dotis restitutione se obstrinxisse feratur, tunc in uxoris ditione est, vel bona istiusmodi, vel ipsorum valorem recipere posse.

8 Probatur: in cunctis namque hisce decisionibus, distinctionibusque rectè consulitur rationi, ac justitiæ haud observari perhibetur; neu mulieris conditio deterior fieri debeat, *l. 2. §. sed ita demum ad Senat. consultum, Velleianum l. si sine in fine, Cod. ad Velleianum*, Petrus Faber ad *l. in eo quod 110. lit. C.* ac per consequens conditiones in contractibus adjectæ servandæ sunt: quandoquidem his servatis bono consulere prodit publico; igitur, &c.

DECISIO CXCVI.

IN Causa dubitatum est: an censualis cadat ob alienationem rei censualis factam non requisito eo, cui census debetur, &c. *Hac Ant. Capic.*

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

Censuarius ob alienationem rei factam irrequisito domino directo census; numquid jure cadere prædicetur suo,

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis finitio, & probatio.

- 1 **T**amet si pro ea parte, qua debetur census suo cadere jure, sicut emphyteuta per S. R. C. tantum fuisse memorat Thorus in *compend. decif. tomo 1. §. censuarius si alienaverit rem stabilem*, laudans Marantam in *suis sing. lit. C.* incipit *censuarius*: verumtamen in juris puncto quempiam publicis in thesibus tuto secus defendere posse reor.
- 2 Probatur: longe namque dissident inter censuarius, feudatarius, & emphyteuta: siquidem, & in feudo ratio subjectionis, ac vassalli habetur, in quo summa repositur fidelitas,

& obedientia, *lib. 2. tit. 26. §. omnes, & tit. 55. §. praterea ducatur*, Hotmanus de *feudis disputat. cap. 26. lit. C. pag. 869. tomo 2.* & Cironius in *paratitl. §. decretal. de feudis, tit. 20. pag. 216. & idem disp. de feudis, c. 32. pag. 877.* quæ non repositur in censuario, qui solummodò censum persolvere debet, *cap. omnis de censibus*, Cironius in *paratitl. §. decretal. eodem tit. pag. 267. clement. 2. de decimis, cap. 2. de maledictis, cap. quare lām de elect. cap. olim de decimis, l. si voluntate, Cod. de rescind. l. creditor, ff. de solut. l. penult. Cod. eodem tit. tamen si auctis fructibus locati prædii censum debentis, haud augeri ipsius pensionem explorati juris esse, *l. finalt. Cod. de alluvionibus, l. penultima, Cod. de omni agro, lib. 1. l. 2. Cod. de fundis rei private, l. si merces 25. §. vis major, ff. locati, l. 1. Cod. in quibus causis coloni, lib. 1. l. cum satis 23. §. caveant, Cod. de agricolis lib. 12. Amaya in l. 3. Cod. de annoniis, & tributis. & in l. unica, Cod. de collat. donatorum nu. 16:* quare rem censui subiectam alienando rigoro se loquendo non tantam irrogare edifferen-*

tus

tur injuriam, quantam infert feudatarius, vel emphyteuta suo in genere: quandoquidem, emphyteuta domino directo canonem persolvit; adeoque quedam subiectioni habetur; quare jure cadit suos, si per biennium cessit in solutione canonis, vel vendit meliorationes irrequisito domino directo, l. 2. & 3. Cod. de jure emphyt. auth. qui res, Cod. de sacros. Eccles. novella 12. §. 2. collat. 9. l. 28. tit. 8. par. 5. Cujacius in cap. potuit 4. Sarmient. lib. 3. selet. cap. 8. & idem Cujacius in l. 3. Cod. de jure emphyt. Faber de error. pragmat. decade 95. Corasius tomo 2. in l. 2. ad tit. Codicis de jure emphyt. verum de isthac disceptatione alibi perabundè differtatum fuit.

Pro Decis. hujusce illustratione,

CAPUT UNICUM.

SI Ecclesia, & in longeva actuali census exactionis possessione extare supponatur; & ex aliis id arguitur indicis: tamen si de rei censuali dominio haud liqueat: numquid præcisè per hoc arguendus sit census.

Tempus, quod ad bona immobilia præscribenda deesse perhibeatur: utrum ad annuos introitus, censusque præscribendos sufficiens esse ducatur.

Dominus census pro ipsius consecutione quor actiones habet.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad finem, trium Thesis definitiones, & probationes,

1 **I** Ecclesia, & in longeva actuali census exactionis possessione extare supponatur, & ex aliis id arguitur indicis: tamen si de rei censuali dominio haud liquere prædicetur: numquid præcisè per hoc arguendus sit census distinguendum est: vel adeò longeva sit tempestas, quæ domini probationem minus facultatem refundit: quippe in hujuscemodi facti specie à census exactione haud despoliandam fore Ecclesiam, ac per consequens etiamnum de præterito satisfaciendum fore reor: quare hoc in themate cõmentandæ erunt, Afflicti decis. 83. de Franchis 469. Boerii decis. 105. num. 3. est Marcelli Calà in tract. de mod. artic. & prob. gloss. 4. num. 26. Mauri Jun. alleg. 9. num. 2. Thorus Author est compend. decis. tomo 1. §. census Ecclesia debetur ex quibusdam.

3 Probatur: est namque Ecclesia in actuali, longevaque census exactionis possessione; quæ tamen haud certam; verumtamen probabilem parturiet probationem, à qua minus des-

polianda sit, aduq; per adversarium; secus commonstratur, cum melior sit possidentis conditio, l. si debitor, ff. de pignor. l. i. qui destinavit, ff. de rei vindic. idque genus: quandoquidem in piis versamur causis, quæ favorabiles sunt, Concilium Mediolanense 1. par. 2. tit. de carceris custodiis, Concilium Viennense cap. 23. siquidem longeva census illa persolutio indicium, præsumptionem, dominiumque census demonstrat.

4 Vel non sit adeò longa actualis census exactionis possessio, utputà per decem annos, vel id genus; ita ut haud difficilis sit census dominum probare; tunc nisi per Ecclesià id probatur; quippe neu de actuali, neu de præterito Ecclesiæ census satisfactio facitanda sit; quare decisiones supralaudatæ de isthac facti specie interpretandæ sunt.

5 Probatur: quilibet cuiuscumque generis possessionis suæ titulum edocere adstringendus est, cum quid facti sit, ac per consequens probatione indiget, l. in bello, §. facta, ff. de captiv. & possim. revers. idque genus, aliquo fraudibus anfra refundetur, quod per absurdum foret: siquidem hinc via est cludenda, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum 11. §. cum his, ff. de transact. l. qui sub preteritu, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, cap. porrò de divortis, clem. 1. de usuris, clem. 1. §. finali de concess. prob. cum fraus, dolusve nemini debeant patrocinari, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quest. 1. cap. intelleximus de iudic. cap. tua 13. de Clericis non resid. cap. sedes, cap. ex tenore de rescript. cap. 2. de dolo, cap. 2. de cognat. spiris. cap. 1. de collat. deteg. cap. tuus de usuris quare jure merito cum census exactione in isthac facti specie per Ecclesiam gesta, per modicum tempus facta sit; cõsequens sit, ut haud difficilis sit ejus rei domini probatio.

6 Tempus, quod ad bona immobilia præscribenda deesse perhibeatur, tunc ad annuos introitus, censusque præscribendos stat foreduco, est Baldi, aliorumque Author est de Marini resolut. juris lib. 1. cap. 11. num. 12. quandoquidem verobique par urget ratio; adeoque eadem juris prædefinitio, l. illud, ff. ad legem aquilam, cum annui introitus, censusque inter stabilia connumerari assoleat bonis; igitur, &c.

7 Dominum census pro ipsius consecutione, duplici potiri actione, illicet stipulatus, & in rem scripta, quæ ex ipso metu censu subnascitur censuo, est de Marini resolut. juris lib. 1. cap. 100. num. 13. quare per actionem census (cum sit realis) rem, per contractus verò (cum sit personalis actio) personam sectari differatur, ac per consequens mixta vocatur, l. actionis 36. l. actionum genere 24. ff. de action. & obliga.

DECISIO CXCVII.

IN Causa Sbertainen ex persona uxoris suæ agentis contra Iosue de Rugeriis pro recuperatione Castri Benedicti Provinciæ Terræ Bari, &c. Hac Ant. Capic. A U.

Facti Species.

SI super feudi restitutione quis à privato cō-
ventus sit, authoremque privatum allegasse
feratur suum, qui feudum à Fisco emerit: quif,
nam causæ hujusmodi competens autuma-
tur Judex,

S U M M Æ.

A^{um}. 1. usq; ad finem, Thesis decisio,
& probatio.

Impotentem Judicem hoc in the-
mate, etiamnum Regiam Came-
ram Summam. fore reor, est Au-
tonii Capicii hic in fine, referentis
sic per S. R. C. sanctum fuisse; ibi: *circa hoc
dubium fuit provisum, quod Commissarius
Causæ cum quibusdam de consilio, & de Regia
Camera ambo, seu alter ex Regentibus curiam
procedant in causâ, in qua parte non opponen-
te, nec petente remissionem erat iam datus ter-
minus, & remissio post terminum datum pe-
tita erat, Annæ singular. 45. Mulcatelli in
praxi S. C. par. 3. ver. nominent, num. 5. Folle.
in add. ad Maran. par. 6. num. 10. Scaccia in
tract. de iud. civil. & crim. cap. 30. nu. 16. Vi-
vii decis. 144. num. 6. Marcelli Calà in tract.
de modo articul. & prob. gloss. 1. §. 1. num. 2.
aliorumque Thorus compend. decis. tomo 1. §.
remissio causæ an sit facienda ad Regiam Ca-
meram Summam.*

Probatur: ex l. cum eorum, Cod. de senten-
tiis, l. cum vende, Cod. ubi causæ fiscali,
l. 1. Cod. de fide instrum. & iur. bast. f. ca. lib. 10.
l. 1. & l. 1. Cod. si adversus fiscum, Author est
Capicius hic: nam qualibet feudi notio per
privatum, & fiscum pertractanda; Judex com-
petens dumtaxat Reg. Cam. Summ. autuma-
tur: agitur namque de re ad regis patrimonii
spectante, ac per consequens Locumtenens cō-
petens ducitur Judex; siquidem iste hoc in Se-
natu Principem obtinet locum; sicut Præses
in S. R. C. vel Decanus in Collaterali Cōsilio;
igitur, &c.

Neu obstant textus in l. 1. Cod. si adversus
fiscum, l. est lege, §. item est rem circa finem,
fide petitione hereditatis, idque genus, cum
in alia extent facti specie: siquidem nostro in
themate de fendo sermo est; secus verò in hi-
sce iuribus.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Remissio causæ possessorii rei feudalisi, ad
quem remittenda sit Iudicem.

Remissio causæ; numquid post terminum,
in causa datum per Baronem rogitari valeat.
Remissio causæ; utrum post forjudicationis

sententiam vassalli, per Baronem rogitari va-
leat.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio
Num. 3. & 4. Thesis 2. prædefinitio, & pro-
batio.

A^{um}. 5. usq; ad 11. Thesis 3. finitio, & pro-
batio.

Remissio causæ possessorii rei feudalisi
ad Reg. Cam. Summ. remittendam.
fore censio 1. est Annæ in alleg. 121.
Ricci coll. decis. 424. Thori compend.
decis. tomo 1. §. remissio causæ possessorii rei feu-
dalis an sit facienda.

Eodem porro medio, quo suprà præcipua
facti species demonstrata fuit probatur, cum
utroque eadem sit ratio, l. illud, ff. ad legem
aquiliam, idque genus: quandoquidem feu-
dorum competens autumatut Judex; nonnisi
Regia Camera Summaria, quæ Regis patri-
monium dignoscit, omniaque ad Fiscum spe-
ctantia inter Regis patrimonialia feuda enume-
rantur, in quibus respectu Regis summa re-
poscitur fidelitas, Hortmanus de feudis dispu-
tat. cap. 26. tit. C. Cironius in paratit. §. decr.
de feudis tit. 20. igitur, &c.

Remissionem causæ post terminum in cau-
sa datum per Baronem peti posse, ac per con-
sequens causæ remissionem censio 2. est Annæ
in singul. §. 5. baro. Capiblan. in prag. 3. nu. 53.
de baronibus, & in pragm. 8. num. 23. Thori
compend. decis. tomo 1. §. remissio causæ an peti
possit per Baronem post terminum datum in
causa, memorans sic per S. R. C. sancti fuisse,
laudantis Mangrellam ad Bartolum in l. 1. §.
post, ff. de novi operis nunciacione, Viscon. ad
Franchum decis. 417. aliofve.

Probatur: ubi iusta causæ remissionis ro-
gatio ducatur; toties ad proprios reducenda
sit terminos res, cum res per quas causas
gignatur, per eandem dissolvitur, l. nil tam
naturale 35. ubi Petrus Faber, ff. de regulis iu-
ris, pag. 167. cap. omnis 27. quæst. 2. cap. omnis
res de regulis iuris in decretal. quare cum
nostro in themate Baronis petitio iusta sup-
ponatur; igitur, &c. neu firmum ducatur il-
lud, quod usquæ ad terminum in causa Judex
procefferit: quandoquidem ceu illius incom-
petens pro nihilo reputatur, perinde quasi nil
egisset: quicquid enim ab incapaci fit; haud
fieri differitur, Gonzalez 2. decr. tit. 10. de or-
dine cognition. in cap. nam 3. num. 17. Ciro-
nius tot. tit. de iudiciis, & foro competenti
Donellus de iure civili lib. 2. cap. 9. num. 30.
idque genus, cum illud fieri prædicetur, quod
firmum sit, secus verò infirmum, nam nihil,
& inutile æquiparantur, l. 4. §. condemnatum,
fide iudicato, cap. sicut urgeri 1. quæst. 1. cum
ex nihilo nihil fit, l. scia, ff. de tutor. & cura-
tor. & non entis nullæ extant qualitates. l. eius
qui

qui in provincia, vers. quoniam, f. si certum petatur, idque genus.

5 Remissionem causæ: post forjudicationis sententiam vassalli per Baronem rogitari posse variè per S.R.C. sancitum fuisse reperio; utputa, & forjudicationis sententiam minns obstante petita remissione; citrà privilegii Baronis præjudicium executioni demandandam fore Authores sunt, Marcellus Calà in tract. de modo proban. & artic. glos. 1. §. 1. num. 107. Mastrillus de magistrat. parte 2. lib. 4. cap. 17. num. 19. aliique Thorus compend. decis. tomo 1. vers. remissio causa an peti possit per Baronem, &c. & non esse demandandam esse bis per idem Tribunal sancitum edocent Mastrillus decis. Sicilia 147. aliique eundem.

6 Ipse verò sic esse distinguendum, vel exemplò, ac Baro haud ignorat subditi sui forjudicationem pertractari, ac per consequens confestim instantiam, ut reus sibi remittatur fecisse feratur; tunc tamen forjudicationis sententia subsecuta sit, identidem ad Baronem causam esse remittendam censo 3. quare in isthac fecunda facti specie S.R.C. prædefinitio commentanda erit.

7 Probatur: Baronis quirritatio hoc in themate peræque gesta supponitur, juxta privilegium sibi à Principe concessum; ac per consequens incompetenter per S.R.C. adeoque forjudicationis sententia, ceu infirma habenda erit; perinde, ac si nil per idem gestum fuisset, & ad pricos reducenda sit terminos causa.

8 Vel Baro scit: neu ullam fecerit instantiam, ut causa sibi remittatur; tunc post forjudicationis sententiam secutam, causæ remissionem minime ad ipsum remittendam fore censo 4. quare sic S.R. Conf. prædefinitio commentanda erit.

9 Probatur: Baro namque in hujuscemodi facti specie suo cessisse ducitur juri, etenim quilibet juri cedere potest suo, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, cum nemini inferat injuriam, l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, l. 2. §. 1. tamen, ff. de libero homine exhibendo, neu in ipsius ditione in Senatu instare, ubi libuerit, idque, & ne tempus frustrà terere videatur, & ne ritus S.R.C. eludatur.

10 Vel de forjudicationis pertractatione nullam habuisse feratur Baro; tunc ad ipsum causæ remissionem (tamen si forjudicationis sententia subsecuta fuerit) remittendam fore censo 5. quare sic secunda S.R.C. decisio interpretanda erit.

11 Probatur: causæ cujuscemodi ex privilegio Baroni à Principe permisso competēs ducitur Baro Judex; igitur infirma ducitur in Senatu forjudicationis sententia per S.R.C. promulgata, Gonzalez 2. decretal. tit. 10. de ord. cognit. in cap. tuam 3. num. 17. pag. 201. Cironius 202. tit. de iudiciis, & foro compet. Donellus de jure civili lib. 3. cap. 9. num. 30. pag. 176. idque genus, ac per consequens nil mirum si hoc in themate causæ remissio ad Baronem remittenda sit, perinde ac si nil actum fuisset.

DECISIO CXCVIII.

IN Causa Monachorum Filiorū quondam Magnifici Ferdinandi Monachi fuit dubitatum, an primogenitus, qui habet feudum præcipuum, & partem in bonis burgenfaticis teneatur in oneribus hereditariis contribuere prorata hereditaria burgenfaticorum tantum sicut alii: an verò plus aliis ratione feudi, in quo solus successit, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

FRatrer primogenitus, qui & feudum principaliter, & partem in bonis burgenfaticis obtinet suam: numquid in oneribus hereditariis burgenfaticis identidem ratione feudi (in quo solus succedere supponitur) partem dare adstringendus sit suam, sicut alii.

SUMMÆ.

Num. 1. varia Authorum placita, prædefinitionesque.

A num. 2. usque ad finem, Thesis partes, earundemque probationes.

TAmetsi pro hujus decisione, & varia sunt Authorum placita, Author est Fabius de Anna consilio 4. à 1. usque

ad 10. & variæ decisiones, testis est Thorus compend. decis. vers. primogenitus frater, qui

2 habet feudum præcipuum: verumtamen sic distinguendum est: vel de burgenfaticis sermo sit bonis; tunc haud dubiè juxta ejus partem ex burgenfaticis sibi competentem bonis pro aris alieni solutione ex bonis hujuscemodi debiti adstringendum fore fratrem primogenitum feudatarium reor, est Joannis Vincentii de Anna allegat. 95. per totum, Fabii de Anna loco supra laudato per totam, aliorumque Authorum, quos laudat sectaturque laudatus Thorus.

3 Thesis isthæc haud probatione indiget: si quidem de burgenfaticis eloquitur bonis, in quibus utile percipitur; igitur etiam onus, ac per consequens quemlibet suo in genere onus fer-

ferre debere par est, juxta tritum dictum, illud: sentiens utiles, inutile pati debeat, *l. finali, § sed cum, Cod. de furtis, l. secundum naturam, ff. de regulis juris, § item pretium, in fit. de emption. & vendit. Terent. comed. 4. act. 5. scena 8. in fine, verba multa ex quo. Seneca contr. lib. 3. contr. 6. par. 2.*

4 Vel de feudo ex pacto, & providentia (de quo nostra est facti species) loquatur: tunc subdistingendum est: vel res alienum sit hujuscemodi feudo annexum, vel non. si primum, tunc solummodo feudatarius ad hanc solutionem faciendam adstringendus est, si secus verò alii fratres: siquidem ipse dumtaxat feudi dominus esse supponitur, non verò ejus fratres, quandoquidem non est feudum hereditarium (in quo hallucinati fuere adversarii) sed ex pacto, & providentia primo genito, dumtaxat ex investitura dato. si. secundum quis haud ignorat eum minimè deberi, cum sit jus sibi ex investitura acquisitum, inspicito Fabium de Anna hic ad num. 15. neque est res alienum ei annexum.

5 Probatur 2. frater primogenitus hoc in themate binis est inspicendus modis; vel ut feudatarius, & tunc ad feudi onera adstringendus est: vel haud feudatarius, at burgenfaticus possidens bona, & tunc juxta portionem sibi competentem eris alieni persolvere cogendus est: quandoquidem est debitor frater suo in genere, ut speculanti liquet.

Pro decisi. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si feudum hereditarium foret, quid hoc in casu est prædefinendum.

Primogenitus: utrum adversus tertios possessores actione ad feudum competente pro dotibus maternis, in quibus succedit, recuperandis, agere adstringi valeat ad secundo genito.

Hereditarii officii quismam successor est; primogenitus nō? an verò omnes ejus fratres unā cum ipso,

S U M M E.

A^a num. 1. usque ad finem, trium Thesium finitiones, & probationes.

D E C I S I O CXCIX.

IN Causa Ioannis Francisci Strozæ, contra d. Comitem Polifani, & Marchionissam Padulæ, &c. *Hæc Anton. Capyc.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti species.

Si in feudalibus extraneis institutus esse prædicetur hæres: numquid res alienum dum-

1 **S**i feudum hereditarium foret, quid hoc in themate est prædefinendum; & reverà æqualitè ad debitis hereditariis satisfaciendum adstringendum esse reor. 1. est Fabii Annæ dicto consilio 4. n. 13. & 14. aliorumque.

2 Probatur: in hereditario namque feudo sicut in burgenfaticis bonis descendentes æqualiter succedere supponuntur (cui supra sæpe numerò demonstratum fuit, cum his in bonis inter filios quoad successionem nulla extat differentia: siquidem bona isthæc æqualiter filiis acquiruntur; igitur identidem ad onera: enim verò merè materialiter se habet feudi ratio ad successionis rationem; cum in ipso æquo pacto successio detur, sicut cæteris in aliis burgenfaticis bonis, cum utrobique eadem urgeat ratio, ac per consequens eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad legem aquiliam*;

3 Primogenitum adversus tertios possessores actione ad feudum competente pro dotibus maternis, in quibus succedit, recuperandi agere, adstringi posse ad secundo genito reor. 2. est de Franchis decis. 41. Martæ in tract. de clausulis parte 1. clausula 34. n. 3. aliorumque; Thorus Author est compend. decis. tomo 1. memorie mandans sic decisum fuisse.

4 Probatur: causa namque isthæc, & primo, & secundo contra tertios possessores genito communis esse supponitur; ac per consequens utrique actio competere necessum est; igitur unusquisque adversus confocium, ut coadjuvet instare potest; quandoquidem per modum unius veniunt; adeoque unusquisque confocio opitulari debet suo.

5 Hereditarii officii omnes successores esse cum primo genito ejus fratres; adeoque æqualiter succedere duco, utpotè per S. R. Conf. prædefinitum fuisse, describit Thorus compend. decis. tomo 1. §. primogenitus tantum, vel omnes filii succedunt, est Lanarii, aliorumque apud eundem.

6 Probatur: officium namque hujuscemodi inter hereditaria annumerari bona necessum est: verum enim verò in hereditariis bonis æquo pede filii succedere differuntur, si sint emancipati; si non, *l. meminimus, §. 1. Cod. de legit. hered. l. maximum vitium, Cod. de liberis præteritis*, cum non major ratio sit de uno; quam de aliis; adeoque eadem juris prædefinitio, *l. illud, ff. ad leg. aquil. idque genus.*

taxat ab ipso persolvendum erit; an verò unā cum defuncti agnato, cui ex juris providentia feuda debentur, si ambo succedere insimul supponantur.

X x x

SUM-

A' num. 1. usque ad finem, Thesis finitio, & probatio.

Trosque ad hujuscemodi res alienum perlotvendum addringendos fore, reor; & si heredem juxta inventarii vires est Antonii Capicii *hic num. 5.* memoriae mandantis sic per S. R. C. sancitum fuisse; ibi: S. C. judicavit in hac causa condemnando utrosque, scilicet dominam Mariam, & D. Antalem salvo dicta D. Mariæ jure inventarii, & quod eatenus, quatenus de toto dicto debito facta discussione prefati inventarii, non poterit Jo. Fra. consequi, à, d. domina Maria teneatur Don. Artalis illud totum usque ad integrum debitum solvere de fructibus d. terrarum patri obventarum, &c. de Franchis decis. 1. per totum, & num. 23. & decis. 687. Anzæ in alleg. 127. num. 34. de Ponte consilio 13. num. 19. referentis idem pluries decum fuisse, & in consilio 52. nu. 18. & consilio 88. nu. 27. volum. 1. aliorumque Thorus Author est tomo 1. §. agnatus investitus in feudo an teneatur, & §. debita hereditaria exsolvere an teneatur hæres institutus.

2 Probatur: uterque namque ex feudalibus prefare supponitur utile; igitur nil mirum si uterque ad onus, illicit ad res alienum, ex feudalibus bonis ejusmodi refundendum par est, juxta elogium illud: utile ejus esse debet, cujus est periculum, l. final. S. sed cum, Cod. de furtis, l. super vacuum, Cod. de temp. in integr. restit.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPITULUM.

Agnatus: an absque Regio assensu hereditarium resignare valeat feudum.

Feudum ob agnati extinctionem sibi acquisitum: numquid proprio authoramento procul à regio assensu illius possessionem capere possit.

Quid prædefiniendum si post oblatam supplicationem lite pendente, propria autoritate feudi possessionem capisse feratur: utrum possessionem deperdat.

Si agnatus feudatarius crimen istiusmodi patraferat, ut feudi privatione dignus ducatur: num agnatus ejus successor hoc privandus sit feudo.

A' num. 1. usque ad finem, Thesum finitio- nes, & probationes.

Agnatum absque regio assensu hereditarium hoc in themate resignare posse docet Anna singul. 18. agnatus, Thorus compen. decis. tomo 1. §. agna-

tus quamvis in feudo ex pacto Author est.

2 Probatur: quælibet hereditaria bona cumsumque generis sunt, penes quemlibet hominem successione capacem posse illas resignare; cum hereditatis aditio quælibet (remoto servo) merè voluntaria supponitur, tit. Cod. si ab hereditate se abstineat, quod idem in filio familias verificatur, qui tamen hæres suus, & necessarius differatur, ac olim Patris hereditatem adire cogebatur, §. sui autem, insit. de heredum qualitate, & differentia, l. necessarij, ff. de acquirenda heredit. l. finali, Cod. de jure deliberandi: verumtamen hodie in ejus manu est illam indifferenter adire vellet, vel nolle, tit. Codicis si ab hereditate se abstineat, secus verò id de servo est edifferendum; qui cum sit hæres necessarius, hereditatem adire adstringitur, l. si alienum in principio 19. ff. de hered. insit. §. necessarius, insit. de heredum qualitate, & differentia, neu regii assensus deficientia aliquod operatur: siquid in resignatione, vel in acceptatione repositi necessarius ducitur; igitur: &c.

3 Feudum ob agnati extinctionem sibi acquisitum proprio authoramento absque Regio assensu illius possessionem haud acquirere posse existimo: quare & Judicis sententia, & regius repositur assensus, est Anne singul. 19. agnatus, Molfesii in consuetud. neapol. par. 4. quæst. 61. num. 7.

4 Probatur: in quolibet feudi de uno ad aliud translatione semper, & Judicis sententia, & regius assensus necessarij repositur, Hotmanus consilio 31. num. 38. & consilio 32. nu. 16. de Marinis resol. 2. cap. 84. num. 1. & idem lib. 1. feudor. de aliena feud. tit. 13. idque genus, & ut bona feudalialia domino tradantur suo, & ut Rex subditum perfolcat; numquid fidelis; quandoquidem feudum à fidelitate dicitur, Hotmanus disput. de feud. cap. 26. lit. C. Cironius in paratit. 5. decretal. tit. de feudis 20. vel ad bellandum idoneus sit; igitur, &c.

5 Si post oblatam supplicationem lite pendente propria autoritate feudi possessionem capisse feratur, tunc possessionem deperdere debere necessum opinor: siquidem, & Judicis sententia, & regius assensus, ut licet possidere perhibeat necessarij repositur, Hotmanus consilio 3. num. 38. pag. 148. & consilio 32. num. 16. pag. 152. de Marinis resol. juris 2. cap. 84. nu. 1. quandoquidem Tò lite pendente nil nostro in themate operari differitur.

6 Hinc suboritur difficultas: num propter inobedientiam hanc, feudi acquisitione cadere prædicatur.

7 Tamen si feudi possessionem deperdat, utpote supra demonstratum fuit: verumtamen secus feudi acquisitionem; enim verò haud est crimen adeò grave, ut culpa istiusmodi, sua, cum pena mensurari debeat, l. sancimus 22. Cod. de penis, cap. non offeramus statuas in fine 24. quæst. 1. igitur, &c.

8 Si agnatus feudatarius crimen istiusmodi

patrafse feratur; ut feudi privatione dignus ducatur: utrum agnatus ejus successor hoc privandus sit feudo: distinguendum est: vel adversus dominum directum commissum, sit; vel non: si primum tunc esse ex unanimi cundorum Authorum assensu feudo idēdum agnatum successorem privandum censio 1. quandoquidem ingratitudinis vitio peccat, ac per consequens naturali jure, finem autem secundum subdistingendum est: vel feudum foret priscum, ac per consequens familie incorporatum; tunc procul dubio ob agnati crimen, minimè agnatus subsequens hæres feudo privandus est: siquidem antecessor delinquens duntaxat verè feudi usufructuarius erat; igitur, &c.

9 Vel feudum est ab ipsomet delinquente acquisitum (de hoc enim differatur) & tunc

agnato successore etiam acquiri; crimine per antecessorem admissio minus obstante censio 2. est de Ponte in *repet. de success. feudal. l. 8. 17. num. 21.* contrà communem opinionem. Author est Thorus *compen. dec. tom. 1. §. agnatus an privatur feudo, si agnatus feudatarius.*
10 Probatur: feudi privatio ex delicto contrà dominum directum subnascitur, Hotmanus de feudis disput. quibus ex causis feudum amittatur, cap. 38. lit. B. pag. 886. lib. 2. de feud. tit. 26. §. 24. & tit. 47. idem Author ibidem, cap. 31. pag. 887. lit. A. ac per consequens merè materialiter se habere, quoad feudi privationem inreliquis aliis delictis: etsi in Principis facultate sit si crimen sit atrox; & ipsum, & posteros privati posse feudo: alioqui delinquens minus penam lueret sicut dignus censetur, quod jurius obversaretur.

DECISIO CC.

IN Causa Reverendi Episcopi Liparenensis, cum Amico Capichino, &c. in hac causa primò dubitatum, an pensiones beneficiorum regulentur, ut fructus ipsorum beneficiorum, seu ad instar beneficiorum, &c. Hæc Antonius Capic.

AUCTORIS EXAMEN.

Faci Species.

Res ex ecclesiasticarum pensionum fructibus per Ecclesiasticum emptæ: numquid consanguineis per ipsum donari, ac per eosdem alteri alienari possit.

SUMMÆ.

A'num. 1. usq; ad suum, Thesis finitio, & probatio.

Istinguendum est: vel pensio isthæc firma ducatur, ac per consequens firmiter ex ipsa fructus colligi possunt; & tunc res ex pensionis fructibus hujusmodi per Ecclesiasticū emptæ, & sibi acquiri, & suis consanguineis eam legari posse universam duco, dummodò consanguinei sint pauperes alioqui superfluum, pauperibus, ut suprà vide *Sancti. tom. 1. consil. lib. 2. cap. 2. dub. 47. num. 5.*

2 Probatur: ubi pensio firma ducitur, ac per consequens fructus ex ipsa dimanantes eidem pensionario Ecclesiastico acquiri dicuntur, toties quis haud ignorat rem ex fructibus huiusce emptam pensionario perfectè adipisci, ac per consequens illam, & consanguineis, & cuilibet relinquere posse: siquidem sicuti fructus ex pensione deducti ad congruam ejus portionem spectantes pro ejus libito illos destruere, disponereque valet, sicut beneficiarius Concilium Mediolanense 1. parte 2. tit. quæ pertinent ad honorem, &c. dummodò respiciat Concil. Vienn. Provinc. Concil. Colon. 2.

parte 3. cap. 12. Colon. 3. tit. de officior. &c. Trident. sess. 6. de reform. cap. 6. sic identidem & res ex ipsis emptæ: quandoquidem utrobique par urgere differitur ratio, &c. ut perpendenti liquet; adeoque eadem juris prædeterminatio, illud, ff. ad legem aquiliam, l. si postularerit, §. 2. ff. ad legem juliam de adulter.

3 Vel pensio isthæc infirma est, tunc neu fructus ex ipsa nascentes sibi adipisci, neu res in consequentiam ex ipsis emptæ; adeoque, nec in alios illam transerre, siue consanguinei, siue alii extranei sint: quare Capiciani isthæc prædeterminatio hoc in themate commentanda, est: quod ritè arguitur cum S.R.C. & rem, & fructus ex ipsa subortos restituendos Episcopo sanxit in fine; ibi: S.C. condemnavit amicum ad restituendum Episcopo possessiones cum fructibus à tempore mora litis actorum magistro Paulo Hodierna me referente, licet in prima instantia per Capitaneum Liparensem fuisset iudicatum in favorem amici cum voto maximi Doctoris.

4 Probatur: ubi causa extincta est, nullum prodire valet effectus; siquidem desinente ipsa, desinit effectus, l. adigere, §. quamvis, ff. de jure patronatus, l. si pater, ff. de hered. instit. naturaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. cum te, Cod. de pacto inter emptorem, cap. magna in fine de voto, cap. cum cessante 60. de appellat. in nostra porro facti specie pensio infirma esse supponitur; igitur, & ejus effectus, ac per consequens fructuum perceptio; igitur, & res ex his emptæ, & fructus restituenda sunt; igit. &c. cōsule Thorum *compend. decis. tom. 1. §. res emptæ ex pensionibus*

nibus, industriis, & S. pensionis beneficium.

Pro Decis. hujusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Fructus ex usufructu percepti, si sint restituendi, quænam tempestas inspicienda sit? perceptionis ne? an verò revocationis?

Clerico beneficiario extincto beneficii fructus cuinam acquiruntur; cõsanguineis Clerici demortui ne? an verò in infinitum succedenti.

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesum decisiones, & probationes.

Fructus ex usufructu percepti, si sint restituendi, quænam tempestas inspicienda sit? perceptionis ne? an verò revocationis? distinguendum est: vel fructus hujuscemodi ab exordio mala ex fide percepti fuerint, & tunc à perceptionis die restituendos fore reor 1.

2. Probatur: malæ fidei possessor à malæ fidei primordio cunctos, quos percepit fructus ex unanimi, & jurium, & Authorem placito illos restituere adstringendus est, *cap. si virgo 34. quest. 2. l. certum, Cod. de rei vindic. l. cum hereditas 59. ff. de petit. heredit. l. si navis 62. §. generaliter, l. fructus non modò 34. ff. de rei vindic. etsi repetere expensas possit necessarias, l. domum, Cod. de rei vindic. l. ait Prætor la 2. §. per hanc actionem, ff. que in fraudem creditor: verum enim verò nostro in themate res sit se habere supponitur, igitur, &c.*

3. Vel lis super re, quam iusto possidere autumat titulo, quis in Senatu excita differitur, tunc addùque per actorem in foro convicta, sit res, possidentem suos lucrari fructus; ac per cõsequens ad nil adstringendū fore reor 2.

4. Probatur: usq; quò res in iure dicendo per adversarium haud convicta sit, numquam

non possidens illam iusto possidere perhibetur titulo, ac per consequens sibi fructus acquirere necessum est, cum melior sit possidētis conditio, *l. si debitor, ff. de pignor. §. retinenda, vers. commodum, instit. de interdictis, cap. pro possessore de regulis juris lib. 6. & res domino fructificat suo, juxta Brocardicum illud: portio accrescit portioni, l. si Titio 32. ff. de usufructus, igitur, &c.*

5. Vel res in foro per adversarium convicta sit, tuncquæ à die deperditæ rei fructus parti adversarj, secus verò alteri adipisci reor 3. quare hoc in themate de Franchis decis. 585. nu. 3. Thorus Author est *compend. decis. tomo 1. §. fructus percepti ex usufructu an debeant restitui* interpretanda est.

6. Probatur: ex incontinenti, ac res convicta sit, extemplo (inquam) rei dominum deperditur, ac per consequens alteri acquiritur, *l. nemo, Cod. de acquirenda possess. l. sed etsi lege, §. si ante. ff. de petitione heredit. cap. si virgo 34. quest. 2.* igitur si res aliena deinde sit, quo pacto ex illa fructus percipiendi sunt; igitur prensaret, quod alienum foret, ac per consequens ad ejusdē restitutionē adstringendus est, cum alienum restituendum sit, aliqui læso fieret, quæ labem involveret.

7. Clerico beneficiario extincto beneficii fructus, addùque superflus beneficiarius Clericus ducitur, tunc sibi, ac per consequens consanguineis fructus acquiri censeo: quandoquidē beneficii onus sustinere supponitur, consequens sit, ut ejusdem fructus lucretur.

8. Post verò Clerici extinctionem, tunc usq; quò beneficium collatum sit, quippè Cameræ Apostolicæ fructus acquiruntur, Pius V. *constit. 26. capientes*, Sixtus V. *constit. 90. cum sicut*: quandoquidem pro tempore hujuscemodi beneficii, nullus Ecclesiasticorum onus sentire supponitur, neu beneficiarius futurus, cum & jure, & possessione careat, est contrà, Thorus *compend. decis. tomo 1. §. fructus beneficiorum Clericorum Neapol.* alio solv secus sentientes illicet ad Clerici consanguineos spectare.

DECISIO CCI.

IN Causa Casjaciense quidam presbiter, &c. *Hac Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Testamentariæ tabulæ Clerici absque Judice per Notarium Apostolicum celebratæ, in quibus laicus agnatus (explosi agnatis aliis) institutus fuisse supponitur: numquid firmæ ducendæ sint, ac per consequens agnati explosi hereditatis portionem rogare nequeunt.

S U M M Æ.

A'num. 7. usq; ad finem, Thesis finitio, & probatio.

Tamet si testamentum hujuscemodi canonico inspecto jure firmum sit, cum Clericus cæstarii juris sollemnia servare haud adstringatur: siquidem ab hoc divino exemptus esse ducitur jure: verumtamen civili jure, præsertim vò nostri Regni infirmum, invalidumque reor, est

An-

Antonii Capicii *hic in fine*, memoratis sic per S.R.C. sancitum fuisse; ibi: *Sacrum Consilium condemnavit possessores ad cōsignandum auctori portionem eum tangentem in dicta hereditate tamquam ab intestato*, est Thori *compend. decif. tomo 1. §. hereditatis portio an debeatur agnatis, & testamentum Clerici factum sine Iudice*, aliorumque.

- 2 Probatur: Tamen si Clericus juxta communem placitum divino inspecto jure à laicali foro exemptus sit, ut supra commonstratum, fuit: verumtamen si quicquid in laicali foro firmum esse voluerit, professio celsarii iuris, ac per consequens Regni sui solemnia servare adstringendus est, alioqui infirmiter agere ducitur: quare cum nostro in themate Regni iuris nostri solemnia maximeque constitutionis *instrumentorum* robur haud servasse supponitur; consequens fit, ut testamentariae tabulae hujuscemodi Regni inspecto jure infirmæ censendæ sint.

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Testamentariae tabulae remotis in locis cum cunctis solemnitatibus à jure repositis conditæ: numquid Notario, testibusque absentibus prævio Judicis decreto, quod aperiantur, aperiri queunt.

Si testamentum nuncupativum coram Iudice, Notario, ac septem testibus celebratum sit: utrum firmum sit, si in ipso tres dumtaxat subscripti per Notarium reperiantur testes.

Testamentum: an pro parte infirmari possit: utputa ob aliqua legata firmum; ob aliqua verò infirmum.

S U M M A.

A. num. 1. usq; ad finem, Thesum prædefinitiones, & probationes.

- 1 **T**estamentariae tabulae remotis in locis cum cunctis solemnitatibus à jure repositis conditæ; Notario, testibusque absentibus, prævio Judicis decreto, quod aperiantur, aperiri posse duco, est de Francis *decif. §. 30. Thori compend. decif. tomo 1. §. testamentum conditum in loco remoto*.

- 2 Probatur: longè discriminantur isthæc bina, & testamentaria aperire tabulas, & eas comprobare: in aperitione namque Judicis dumtaxat decretum, secus verò testium approbatio repositur: siquidem testamenti ape-

ritio merè juris solemnitas ducitur; secus verò testamenti approbatio, in qua si testes, Notariusve superflites forent; pro ipsius probatione, eorum præsentia postulat: quandoquidem horum fides ad roborandum deservit testamentum, cum isti testamentariis interfuerint tabulis.

- 3 Testamentum nuncupativum coram Iudice Notario, ac septem testibus celebratum: firmum esse, si in ipso tres dumtaxat subscripti per Notarium reperiantur testes, docent Afflicti in *confit. instrumentorum, num. 10. descriptis* sic sancitum fuisse Ursillus *decif. 166. idem prædefinitum fuisse Vivius in Sylva commun. opinionum in opinione 940. incip. testis in instrumentis, num. 5. Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. testamentum nuncupativum factum per Notarium*.

- 4 Probatur: pro testamenti nuncupativi robore, & testium septenarius, & Notarii præsentia repositur, *l. hac consiliosissima 21. Cod. de testibus, §. sed cum paulatim, & passim autem, insit. de testamentis ordinandis, l. hæredes palam, ff. de testam. ordinandis, l. iubeamus eodem tit. l. hæredes palam, §. in testamentis, ff. eodem*, quæ nostro in themate extare supponuntur: quod si deinde in publicam redigendum sit testamentum formam, sat sint, si tres sint subscripti testes: quadoquidem testamentum tunc per instrumenti modum venire disseritur; ac per consequens sat sint, si instrumenti solemnia intercesserint, *constitutio instrumentorum* robur, ubi Afflicti in *princ. pag. 253. siquidem testium trium approbatio est de testamento nuncupativo, cum universis jurium solemnibus celebratum: en. quomodo in alio probandi genere considerari proclit*.

- 5 Pro testamenti robore sat est si firma sit hæredis institutio; secus verò legata, quæ testamentariis in tabulis merè accessoria, secus verò ut partes principales veniunt, est Afflicti *dec. 69. num. 9. Thori compend. decif. tomo 1. §. testamentum an pro parte annullari possit*.

- 6 Probatur: in testamentariis condendis tabulis præcipua testatoris mens est hæredem instituire, qui defuncti personam representat, *l. hæreditas 28. ff. de regulis juris* reliqua verò venire ducuntur merè materialiter, cum testamenti caput hæredis institutio sit, *ante hæredes, insit. de legatis Herm. Vltreius 2. insit. tit. 13. de exhered. liber. num. 1. pag. 273. cum testamentum absque hærede esse nequeat ad instar corporis sine capite: propterea quod hæredis institutio est de testamenti essentia, & ante hæredes, insit. de legatis*.

DECISIO CCII.

IN Causa Nicolai Francisci Follerii, cum Ioan. Thom. Calatu, &c. *Hæc Antonius Capicius*.

Faci Species.

SI creditor instrumenti virtute, rei debitoris possessionem cepisse, ac adjudicationis decretum obtinuerit: numquid debitor offerendi jus habeat; si ab hoc decreto reclamatum fuisse feratur,

S U M M A.

Num. 1. & 2. Thesis decisio, & probatio
Nu. 3. 4. 5. & 6. ejusdem probatio, objectio,
& solutio.

Qfferendi jus habere, ac per consequens debitori competere, sive res appretiatia sit, sive non; dummodò à Judicis sententia rite per debitorem reclamatum fuit, censio, est Antonii Capicii *hic*, num. 5. & 9. Afflicta. decif. 187. de Franch. decif. 260. idem decif. 112. nu. 9. Fab. de Anna in conf. 35. nu. 23. & conf. 57. num. 2. & 10. Reg. de Ponte conf. 29. num. 10. volum. 1. Muscatell. in pract. S. C. lib. 2. parte 3. glossa ad judicantur, nu. 93. Andr. Gay. pract. observat. lib. 2. observat. 18. num. 13. Ricc. in collect. decif. 502. & 175. Peregr. decif. patav. 122. num. 21. Maref. cot. var. resol. parte 2. cap. 41. & 202. num. 10. Thor. compend. dec. Neap. tomo 1. §. jus offerendi an competat debitori post sententiam assensit; tamen si S. C. auth. Capic. *hic* in fine senserit, si res appretiatia foret, secus verò non; ibi: *In causa hac S. C. consideravit, quod instrumenta debiti contra Jo. Th. Calatav. pro magna parte continebant debita ex consignatione drapporum, & serici facta homini non mercatori. Item quod Jo. Th. erat homo dissipator, & facilis, ac inconsideratus. Item in illis instrumentis non omnibus aderat Regius Assensus. Item, quod tempore dicta obligationis de illa Terra reperti sunt ducati triginta duo millia in circà. Itē, quod decretum de exequendo, & appretiando fuerat latum certo modo, cum certa reservatione voluit intelligere si Follerius, vellet tantum de pretio dare, quantum reperirentur, & Follerius hoc acceptavit: & S. C. videbatur difficile, & putabat dici causa differentis, idē protulit decretum: quod Follerius infra decem dies deponeret ducatos decem millia, alius non audiretur, & quia non fecit depositum integrum, statuit Terram Moirula restituendam Jo. Tho. restituto pretio habito D. Nicolao Fracisco, ut in decretis, & actis Sac. Conf. ad quem refero.*

3 Probatur ex textu in l. 1. §. finali, ff. ad Turpillianum, l. si reus, ff. de procurat. §. finali, instit. de perpetuis, & temporaneis actio. Antonius Capicius *hic* num. 1. Author est: propterea quod Id. à sententia rite reclamari de sui conceptu impedimento est; quominus domini rei per S. C. adjudicata, in ipsum tran-

slatum prædicatur: transactum namque disferitur, ubi secundum per idem Tribunal divulgatur decretum; vel si reclamatio per reclamantem deserta sit: quare firma extante, reclamatione rei appretiatio merè materialiter se habet: haud enim (uti adversarii sompniarunt) per rei appretiationem in creditorem transire ducitur dominium: siquidem, appretiatio aliud non est, nisi præcii rei certificatio: dicitur enim in creditorem transilire dominium; non nisi per Judicis sententiam definitivam, quæ in rem transit judicatam sententia. juris Tolefani tomo 3. de action. lib. 50. num. 26. Gonzalez 2. decretal. tit. 13. de restit. spoliator. ad commentationem textus in cap. cum ad Sedem Apostolicam 15. in notis n. 2. Faber 7. Cod. tit. 27. de temp. & reparat. appellat. def. 13. num. 1. & 2. in allegat. à qua neu reclamatum; neu appellatum esse supponitur, quod nostro in themate, secus habetur, ut liquet ex isthac Capiciana facti specie in qua, reclamatum fuit num. 1. ibi licet à dicto decreto reclamatum sit.

4 Probatur 2. nemo à re irrationabiliter despoliandus erit suus; adeoque in primum redigendus est status, Antonius Faber 3. Cod. def. 7. tit. 7. de ord. judic. in allegat. cap. 1. de restit. spoliator. & cap. conquerente eodem tit. 2. quest. 2. cap. nullus 3. quest. 1. cap. Episcopi, cap. Episcopi, cap. redintegrandi, quest. 2. cap. si Episcopus 2. quest. 2. cap. antiquitus, cap. omnes de restit. spoliat. in nostro porro themate haud rationabiliter despoliatus est: siquidem defuncti pendente reclamatione pecunia oblata esse supponitur, quæ cum difficulter rependienda sit; jure merito aliquo pacto debitor hic aliqua dignus ducitur excusatione; igitur, &c.

5 Dices dispar est reclamationis, ac appellationis ratio: siquidem quicquid per Judicem sanctum est, id per appellationem, secus verò per reclamationem devastari fas est.

6 Gratis assumitur ab adversariis, at non probatur: quandoquidem utroque hic idem prædefiniendum erit; cum eadem in utroque urgeat ratio; adeoque eadem juris prædefinitio, illud, ff. ad legem aquilianam, l. si posuiverit, §. 2. ff. ad legem juliam de adulter. præsertim si pendente reclamatione precium satisfactionis crediti per debitorem oblatum, esse supponatur.

Pro Decif. huiusce Illustratione.

CAPUT UNICUM.

Jus offerendi: numquid creditori adversus mulierem dotis securitatem reposcentem conveniat; priusquam maritus inops fiat.

Jus offerendi: an creditori viri competat cum in rogitatione assensit, quam habuit; cum factio appretio si ab uxore haud fuisse citatus feratur.

S U M M Æ.

A'num. 1. usq. ad finem Thesum decisiones,
& probationes.Author est Thorus *compend. decis. tomo 1. §. jus offerendi an cōpetat creditori adversus mulierē.*

6 Probatur: mulieris dos, liquidum in viri bonis creditum; ac per consequens, & quoad proprietatem, & quoad usum/fructum dotis asservationem supponit; cum mariti bona, & pro uxore, ejusq. prole alenda; atque matrimonii oneribus, Hotmanus *consilio 50. num. 12. pag. 248.* (cum quoad effectum dotis dominus sit, *l. doce ancillam, Cod. de rei vindicat.*) ejusdēq. dotis restitutione hypothecata sint; adeq. post viri extinctionem extemplo restituenda sit, Antonius Faber *5. Cod. tit. 8. de rei uxor. actio. def. 5.* juxta textum in *l. unica, §. exactio, Cod. de rei uxor. actio.* verum enim verò isthac nostro in themate minimè asservantur; cum deterioris conditionis fiat dos, quod juribus obnoxium est, Antonius Faber *4. Cod. tit. 21. ad Senar. Consultum Vellejanum def. 13. num. 3. in allegat. colum. 1.* præcisa namque præcii oblatio per creditores facta minimè dotem, & quoad proprietatem, & quoad actualem, fructuum perceptionem, ac stabilibus æquipollentem bonis reddere supponitur. num Fabii de Anna *consilio 69. à num. 5. usque ad 9.* argumenta, idque genus firma sint; tu mi Lector Iudex esto.

7 Hinc conciliata habes adversa Doctorum placita: siquidem nonnulli Auctores de primo eloquuntur themate, alii verò de isthac secunda facti specie.

8 Jus offerendi creditori viri competere cum in rogatione assentientia, quam habuit, tum facto appretio si ab uxore haud fuerit citatus, perinde, ac si à primordio uxorem nil peractū sit existimo 3. consule Thor. *compend. decis. tomo 1. §. jus offerendi an cōpetat creditori viri nonnullos laudantem Auctores.*

9 Probatur: ubi de alicujus interesse in Senatu peragitur, toties ex juribus, & ex unanimi Authorū assensu citandus est, ut si quid adversi contrā actum, qui celebratur habeat, se tutari valeat, quod fieri nequit si citatus non sit, quod juribus obnoxium est, cum nemo sit indefensus damnandus, Caramuel in *Theologia morali, quest. 8. casu 37.* Cironius in *paratiil. 5. decretal. tit. 28. de appellat.* igitur, &c.

DECISIO CCIII.

IN Causa Magnifici Hieronymi Severini agentis, contra Illustrissimum Principem Salerni, &c. Primum dubium fuit: an hæc obligatio annua fuerit transitoria ad heredem dicti Principis donantis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

Centum dono dans aureos nummos singulis annis fulano dandos quidam; adūsq. superstes sit donatarius: numquid demortuo

fulano; extincta etiamnum ducenda sit donatio isthac.

S U M M Æ.

A'num. 2. usq. ad finem, Thesis finitio, & probatio.

1 Ex-

I Extinctam fore, ac per consequens ad donatarii hæredes haud transire debere; tametsi adducit donatarius superstes sit, seu à donante, seu ab ejus hærede singulis annis pecuniam habet, refundendam fore aut umo, est Antonii Capicii *hæc in fine*, referentis sic per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Tamen S.C. in dicta causa judicavit in totum pro auctore contra dictum Principem, ex dictis consuetudinibus solum habilitavit d. Principem, quod d. pecunia solveret per duas præstationes infra duos annos: jam enim annuatim præstanda erat, de Ponte consil. 31. n. 4. vol. 2. Thori compend. dec. 10. 1. §. donatio facta alicui de certa summa debenda vixit durante.*

2 Probatur: ut donatio extincta ducatur haud donantis, at donatarii extinctio repositur, *l. 1. §. filio familias 22. l. Senatus, §. mortis, ff. de mortis causa donat.* quandoquidem sic est donantis velle, quod illis commonstratur verbis; ibi: *durante vita ejusdem* igitur ipso perempto, ad ejus hæredes transire impossibile

3 autumatur: quare merè materialiter se habet, quod donans hoc in themate antequam donatarius deperiret extingueretur: cum, ejus obligatio minimè extincta supponatur, sed penes hæredem extare ducitur, cum universæ defuncti actiones sive activæ, sive passivæ in hæredem transiliant, *l. hæreditas 62. ff. de regul. jur.* etenim hæreditas est jus succedendi in universum jus defuncti, Herman.

vult. *instit. lib. 2. tit. 13. de exheredat. liber. n. 17.* inde est, quod hæres hereditatem adiens extincti personam repræsentat, *l. hæreditas 28. ff. de regulis juris*; quare actionem habens, jure merito rem habere perhibetur, *l. rem in bonis, ff. de acquirendo rerum dominio, l. quana actionem, ff. de regulis juris, l. id apud se 143.*

4 *ff. de verborum significatione*: quod suum vendicet locum, seu donatio isthæc merè liberalis, *l. 1. ff. de donat.* seu remuneratoria sit, licet ex aliqua obligatione justitiæ, *l. 82. ff. de regulis juris, l. 29. ff. de donat. l. rem legatam, ff. de adim. legat.* quandoquidem numquam non donatarii mors expectanda est, *dicta l. 1. §. d. filio familias*, idque genus; quare ex donantis parte mixta est, quatenus & donantis persona obstricta maneat, cum donatio contractus naturam sectatur, adeoque ex justitiæ, obligans, *l. qui ex donatione 12. l. qui id quod 39. ff. de donat. l. si quis argentum 35. C. eodem,* & ejus bona pro ipsius satisfactione hypothecata, cū detur actio directa ad petendam rem donatam, non traditam à donante, *l. evictio, ff. si servus, ff. de evictio. l. 3. ff. de dolo malo excep.* ex donatarii verò parte mera ejus persona, pro ipsius extinctione introspicenda est, *dicta l. 1. §. d. filio familias*, verum enim verò Capiciana isthæc prædefinitio; nonnisi de donatione remuneratoria eloquitur, ut ritè pendenti liquet.

Secundum dubium est, estd quod extenderetur ad hæredes Principis, an requiratur insinuatio, & quo ad vitam donatarii, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Facti Species.

est: tametsi donatarius nolit.

S U M M E.

I N donatione isthac: numquid pro ipsius robore Judicis insinuatio repositur.

5 Tametsi nostro in Regno insinuationem, hanc locum habere haud ducitur: verumtamen communi inspecto jure, nostro in themate Judicis insinuationes hæc non repositur: quandoquidem in donatione quingentos excedente solidos insinuationem postulare, explorati juris esse, *l. si quis, §. ceteris, Cod. de donat.* verū enim verò quingentos excedere solidos de donatione certa, scilicet verò de hæsitabili interpretandum erit; siquidem evenire potest, quod donatarius primo depereat anno, ac per consequens extinguatur; quare potius pro donationis firmitate, quam pro ipsius infirmitate standum est.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesum decisiones, & probationes.

I N donationem per aliquem factam acceptationem revocari posse, audacter duco, est Thori compend. dec. 20. 1. §. donatio facta per aliquem an possit revocari, &c. literis mandans sic per S.C. junctis Aulis sancitum fuisse, Pauli Staiban. consil. 7. Vincentia sub num. 13. in fine, aliorumque.

2 Probatur: priusquam donatarii acceptatio verificatur, in donantis manu est eam revocare posse, nam est donatio, seu per nuncium, seu per epistolam, seu per signa absenti fieri valeat, *l. non ambigi 6. l. si aliquid 13. Cod. de donat. l. etiam 4. l. absenti 10. l. 4. l. 2. §. si quis donaturus, ff. eodem, Cujacius lib. 12. observat. 28.* verumtamen priusquam acceptetur revocari fas est, cum haud presumatur donans se velle obligare ad dandum ante acceptationem, *l. absenti 10. ff. de donat.* cum dominium penes eundem extet: siquidem verificata donatarii acceptatione, illam

Pro decis. hujusce illustratione,

CAPUT UNICUM.

D Onatio per aliquem facta: numquid ante acceptationem revocari possit. Si donatarius ante donantis obitū extinctus sit: verum donatio isthæc identidē extincta sit. Donatio simulatè facta: an rescindi fas

illam amplius per donatorem revocari nequit, *l. 2. ff. de donat.* quod ex ipſa met donationis inter viros definitione liquet: quandoquidem aduſq; donatio ad donatarii aures perveniat; vel ejuſdem non verificatur acceptatio; perinde fe habet, ac ſi donans nil dono dediffet; nihilque egiſſet; igitur, &c.

3 Si donatarius ante donantis obitum extin-
ctus ſit: tunc donationem etiam peremptam
fore docent, de Franchis *decif. 591. in princip.*
Thor. *in ſupplem. decif. 5. donatio perſonalis fa-*
cta ab aliquo alieni, alique utputa ſi mater
filio donare ſuo feudum, quod poſt ſui extin-
ctionem adipiſci deberet, ſi deinde filius ante
matris extinctionem noviffimum clauderet
diem; tunc donatio huiusmodi extincta eſt,
perinde quaſi feudum à matre haud donatum
fuiffet, ac per conſequens alteri acquiri ne-
quiret, illicet donatarii forori.

4 Probatur: donatio namque iſtiusmodi me-
re perſonalis eſt, ac per conſequens extincta
perſona extinguitur, cum accidens devaſtato
ſubjecto perimatur, *l. 4. in fine, ff. de ſtitutionibus*

empti, neu de ipſa ante donantis obitum ad-
piſci poteſt; cum poſt donantis mortem do-
minium tranſeat, neu ab herede revocari poſ-
ſit, *l. 1. l. ſi mortis 29. verſ. ſi vero, l. non videtur*
32. l. mortis 34. ff. de mortis cauſ. donat. igitur, &c.

5 Donationem ſimulata ſactam reſcindi poſſe
reor: tamenſi donatarius nolit, eſt Capibla-
ci *tom. 2. de baron. cap. 68. nu. 15.* apud Tho-
rum *compend. decif. tom. 3. §. donatio ſimulata*
ſacta an reſcindi poſſit licet donatarius.

6 Probatur: in donatione faciendi inter re-
liqua alia requiſita eſſentialia, verum donan-
tis velle repoſcitur, quod in omni domini
translatione repoſcitur; inde eſt, quod in men-
te retenta nullum gignit effectum, *l. ſi repe-
tendi, ff. de condit. ob cauſam*; verum enimve-
ro ſimulata voluntas haud vera, alſi ficta ſup-
ponitur, perinde ac ſi minus foret: quando-
quidem jocaſſe ducitur ſi dummodo id, rite,
recteque per donatarium comprobatur, cum
facti ſit, ac per conſequens probatione indi-
get, *lin bello, §. ſuſta, ff. de captivis, & poſt li-
mi. verſ. idque genus; igitur, &c.*

DECISIO CCIV.

IN Cauſa Dominae Victoriae de Afflicto, cum moderno Domino Comite
Triventi, &c. Hæc Antonius Capycius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

SI dotis legatum, ut nuptias quis contraheret
relictum foret: quid præſeſnendum ſi le-
gatus religionem ſucceſſionis capacem in-
greditur; numquid illud aſſequi valeat.

S U M M Æ.

A'num. 1. uſq; ad 2. Theſis finitio, & probat.

1 Cquirere poſſe reor, eſt Antonii Ca-
picii *hæc in fine*, memoratiſ ſic per S.
R.C. prædeſinitum fuiſſe; ibi: *Sacri*
Conſilium condemnatio modernum
comitem heredem præſati Thomæſi ad ducatoſ
4000. quatenus autem tantum aſcenderet
paragium debitum eidem victoria ſuper bonis.
& feudis obventis præſato Thomæſi, & lata
ſententia nre referente in 1526. 19. Maii, &c.
Camilli Salernitani in conſuetud. ſi moriatur,
§. eas autem in addit. incip. monialis non trāſ-
mittit fol. 100. Mangrellæ ad Bartol. in auth.
niſi rogati, Cod. ad Senatus conſult. Trebell. in
princip. & infra verbum legatum Moſſeſſi in
comm. ad conſuet. Neap. par. 4. quæſt. 16. nu. 12.
Ricci collect. decif. 1568. aliorumq; apud Tho-
rum compend. decif. tom. 1. §. legatum dotis, ut
matrimonium contrahatur.

2 Probatur: a continenti, ac legatarius me-
liorem elegiſſe ſeratur ſtatim; toties legatum

aſſequi debet: ſiquidem teſtatoris voluntati
haud adverſaretur; cum ſpirituale contrahat
matrimonium, quod carnali præſtare debet,
Authores apud Gonzalez *1. decretal. tit. 7. de*
translat. Episcop. in cap. cum ex illo ad nu. 16.
uſque ad 17. juxta textum in cap. qui ſecun-
dum 23. quæſt. 4. enimvero de meliori eſt ele-
ctio bono, cap. pervenit 3. de jurejurando, cap.
ſcriptum de voto, Gonzalez 3. decretal. tit. de
converſ. conjug. 32. in cap. verum 2. num. 7. quæ
cum ita ſint; jure merito S.C. in monialis favo-
rem ut lucretur legatum fanxit.

Pro Decif. hujuſce Illuſtatione.

CAPUT UNICUM.

SI legatum ob nuptiarum celebrationem re-
lictum ſit: numquid ei legatum dandum ſit;
ſi legatarius ſimpliciter purum cælibatus ſta-
tum elegerit.

Si legatarius clericatus dignitate inſigniri
per teſtatozem inhiſceatur; quid hoc in caſu
prædeſnendum erit.

Si conjunctæ perſonæ ob Dei dilectionem
aliquid legaffe ſeratur quis: an Judices Reve-
rendæ Fabricæ utpotè compentes de eo no-
ſcere queunt; ſi ægeſtatis cauſa factum fuiſſe
arguatur.

S U M M Æ.

1 X y y

A'nu.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesum decisiones,
& probationes.

1. I legatum ob nuptiarum celebrationē relictum esse prædicetur: tunc legatario haud dandum esse existimo, si legatarius simpliciter purum cælibatus elegerit statum, est Anton. Capic. *bic*, n. 1. & 2.
2. Probatur: ex lege in testamento, & l. Titio, ff. de condit. & demonstr. a. ubi de sanctissimis Episcopis, §. si quis autem, Cod. ad Trebellian. nam purus simplex cælibatus hujuscemodi laicalis minimè rigorosus cælibatus status est: siquidem minus approbatus censetur: quandoquidem evenire potest, ut quis alium ob finem, quam cælibatus studio nuptias celebrare nequeat, illicit ut melius voluptatibus, quā matrimonii oneribus operam navet suis: quare jure merito cū irrationabiliter defuncti voluntati oppugnari prædicetur, consequens fit, ut legatum per hæredem rationabiliter dene-gandum sit: cum testatoris voluntas, ceu lex fervetur Alciatus in l. si filius eius, vers. etsi, nu. 1. ff. de liber. & posthumis, Cuiacius in ff. de legatis 1. ad leg. 1. & 116. lit. B. & in consultationibus, consult. 37. lit. D. & consult. 15. lit. D. inde est, quod si hæres id efficere negligens sit: tunc id efficiendi facultas ad Episcopum devolvitur, cap. ult. l. 3. quæst. 2. cap. ad-movere 16. quæst. 1. cap. de laicis 17. quæst. 2. idque genus, Tridentinum sess. 7. de reformatione cap. 15. & sess. 22. cap. 6. & sess. 25. cap. 4. Robertus lib. 1. rer. judic. cap. 19. Antonius Augustinus in epitom. juris lib. 1. §. tit. 88. alique.
3. Si legatarius clericatus dignitate insigniri per testatorem inhi-beatur, quid hoc in casu prædefiniendum erit: distinguendum est, vel clericus, seu prima tonsura, seu ordinibus insignitus minoribus esse prædicetur, vel maioribus: si primum, & tunc hisce in ordinibus si persistere differatur, haud fore tribuendum legatum opinor: sin secundum oppositum est edisserendum; quare Antonius Capicius *bic*.

num. 2. de primas; secus verò de secunda facti specie interpretandus erit.

4. Eodem proflus utraque thesis pars probatur medio: seu clericali tonsura, seu ordinibus minoribus insignitus quis esse prædicatur; rigorosum cælibatus statum minus asservat: quandoquidem uxorem ducere potest; nec ullo castitatis vinculo obstrictus esse supponitur; sicut maioribus decoratur ordinibus, qui castitatem servare propter voti emissionem, necessariò cogitur, Gregorius Lepist. 42. dist. 31. cap. aliter dist. 32. cap. multorum dist. 27. c. Diaconus dist. 28. cap. Diaconi dist. 31. cap. ante triennium lib. 6. constit. apostol. cap. 17. Siricius epist. 4. cap. 9. dist. 27. cap. Presbiteris & c. Diaconus dist. 28. cap. Diaconi, ibidem Tride. sess. 24. canone 9. idque genus; quare quoad testimoniam servandam inter seculares Præbiterum, Monachumque nullum extat discrimen, igitur si ex communistratis in Monasterium successerint capax ingresso, professoque legatum refundendum erit, sic etiamnum maioribus initio ordinibus; cum utrobique par urgeat ratio; adeoque eadem juris prædefinitio, l. illud ff. ad legem aquiliam, idque genus, ut speculanti liquet.
5. Si conjunctæ personæ ob Dei dilectionem aliquid legasse feratur quis: tunc Iudices Reverendæ Fabricæ, ceu competentes de eo noscere posse, si ægestatis causa factum fuisse probetur; secus verò si id nō communistratur, de Franchis decis. 565. Riccius in praxi var. resol. in resol. 381. Thorus compend. decis. tomo 1. §. legatum factum conjunctæ personæ ob Dei, & c. Author est.
6. Probatur: Tò ob Dei dilectionem fieri legatum, piæ causæ rationem (rigorosè loquendo) haud involuit; secus verò paupertatis studio fore gestum: quare cum in nostra facti specie ægestas isthæc minimè probata per Iudicem Reverendæ Fabricæ haud supponatur; igitur nil mirum si, & c.

DECISIO CCV.

IN Causa Domine Victoriæ Camponischæ, cum d. Io: Baptista Caldola eius Nepote, quod d. Victoria non possit privari, cum non præcessit bina monitio, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Specie,

Hæres aliquod adimplendi à testatore onus status, utputà legatis satis facere nonnullis; si illa haud efficiat: numquid jure per Iudicem privandus erit suo.

S U M M A.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis finitio, & probatio.

1. Distinguendum est; vel testator contra hæredem aliquam imposuerit penam; si illud haud efficiat, nempe hereditatis privationis, & c. vel non: si primum tunc elapso à testatore prædefinito termino; si ipsius justum non efficiat ex continenti in hereditatis privationis penam incidere reor.

2. Probatur: defuncti velle in testamentariis constitutum tabulis; si jurius obnoxii haud sit.

fit, uti legem servandam fore. explorati juris esse, Alciatus in *hfi filius ejus, vers. cessi num. 1. & ff. de liber. & posthumis*, Cujacius in *ff. de legatis 1. ad leg. 1. & 116. lit. A. B. pag. 788. tom. 6. in consult. consultat. 37. lit. D. & consult. 15. lit. D.* verum enimverò hoc in casu testatoris, iussio habetur, ne legibus obstat, igitur necessum ducitur, ut ab herede servandum sit.

3 Sin secundum, ut sic per Judicem adstringendū fore heredem, ut efficiat, quod defunctus iussit reor 2. quod vel si nolit, vel morosus sit, tunc absoluta facultas illud efficiendi ad ipsum devolvitur, ac per consequens terminum dare heredi, juxta fori ritum ad illud efficiendum necessum est: quare non semel, ne his prestandum erit, ac juxta fori praxim, atque hinc fit, quod in hoc sēu secus in primo Capiciana isthac prædefinitio commentanda, erit, ceu ex novissimis Antonii Capicii verbis liquet, ibi: Tamen in dicta D. Victoria Sacrum Consilium indicavit secundum opinionem Angeli, & sic præfatus d. Masens dicit S. C. illius tēporis statuisse iterū terminū, & sic secūdū opinionem Angeli. Ego in aliis causis occurrentibus indicare, secundū qualitatem personarum vult habilitari, est Antonii Gabrielis lib. 1. tit. de action. conclus. 6. num. 21. Thori compend. dec. to. 1. §. haeres an possit privari iure suo.

4 Probatur: ex textu in *auth. de Ecclesiastic. tit. 8. si quis autem, vers. si autem, auth. & liceat Matri, & Avia, §. si quis in sua, l. si ea. Cod. qui accusare, non possunt de adulter. l. qui accusaturus de accusationibus, l. Titia, Cod. de inge. ma. l. diffamari de opti. leg. l. emancipiorū, auth. de hered. & falcid. §. si quis autem, Antonius Capicius hic, ad num. 1. usque ad 6. Author est, igitur, &c.*

5 Probatur 2. ubi defuncti voluntas à juribus haud aliena est; tunc per heredem efficienda est, Alciatus in *supra laudata hfi filius, & Cujacius in ff. de legatis 1.* atque haeres nostro in themate, vel illam efficere renuit, vel saltem morosus sit illam efficiendi; igitur Judex suo ex munere heredem ad defuncti voluntatem efficiendam adstringere debet, cum ejus sint pares, ut defuncti velle efficiatur.

Pro decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Heres ad hereditarium non à testatore, sed à juris beneficio evocatus: numquid ad æs alienum persolvendum adstringendus sit.

Haeres per novum contractum dispositioni per defunctum inite: an assentiri, ac per consequens cum bonorum hypotheca se obligare, ac super hujusmodi novo contractu assensu præstare adstringendus sit.

Creditoris haeres, qui instrumentum stipulatus fuit, nil de herede mentionante: utrum, in heredis manu sit ritus M. C. V. robore, instrumentum hoc liquidare.

S U M M A.

A num. 1. usque ad finem, Thesum finitiones, & probationes.

Heres ad hereditarium non à testatore, sed à juris beneficio revocatus: numquid ad æs alienum persolvendum adstringendus sit: distinguendum est: vel æs alienum à defuncto contractum fuit, vel est hereditati annexum, ceu extant census; idque genus: si primum sane ad æs alienum persolvendum minimè adstringendum fore duco: quare Afflicti decif. 385, sic commentanda est, est Camilli de Curtea, in *divers. juris feud. vers. multoties concedis 65. & 72.* aliorumque apud Thorum compend. decif. tomo 1. §. haeres vocatus ad feudum hereditarium non tamen à testatore.

2 Probatur: haeres namque nostro in themate non à defuncto; ac à lege ad hereditatem adeundam devocatur; ac per consequens haud defuncti haeres supponitur: igitur quo pacto ad æs alienum à defuncto contractum solvendum cogendus est; si ipsius personam non repræsentet: nam per personæ repræsentationem ad repræsentati æs alienum persolvendum cogitur repræsentans.

3 Sin secundum; tunc ad æs alienum persolvendum cogendum fore reor 2.

4 Thesis isthac nulla indiget probatione: siquidem se ipsa liquet: enimverò hereditatis haeres esse supponitur, ac per consequens ad hereditatis onera adstringendus sit: inter hereditatis namque onera: æs alienum annumerari necessum est, cum sit alterum debitum; igitur, &c.

5 Haeres per novum contractum dispositioni per defunctum inite: numquid assentiri, ac per consequens cum Baronum hypotheca se obligare, ac super hujusmodi novo contractu assensum præstare compellendus sit.

6 In ea ratione, qua se obligasse feratur defunctum obstringendum fore heredem, docet de Ponte de potestate Proreg. tit. 6. de assensu regio super dot. §. 1. num. 22. literis reminiscens binis in causis sic sancitum fuisse, Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. haeres an compelli possit per novum contractum, &c. sed verò sub alia ratione.

6 Probatur universa defuncti jura, seu activa, seu passiva in heredem transire explorati juris esse, l. haeres in omnes, ff. de acquirenda hereditate, l. hereditas 28. ff. de regulis juris, l. Aristo. ff. de iure delib. ac per consequens obstrictus ducendus est haeres, eo pacto, quo defunctus; cum ipsius personam repræsentet, l. hereditas 28. ff. de regulis juris; igitur juremerito per novum contractum testatoris dispositione compellendus est.

7 Creditoris heredem, qui instrumentum stipulatus fuit, nil de herede mentionando; in heredis manu esse ritus M. C. V. robore instrumentum hoc liquidare posse existimant, de Ponte decif. 26. quæ incipit Joannes Baptista nu. 8. Thorus compend. decif. tomo 3. §. ha-

res creditoris, qui stipulatus fuerat.

- 8 Probatur: tamen si de herede per creditorem nil mentionatum fuit; verumtamen id necessarium haud fuisse ducitur, cum testato-

rem haud fugeat universa jura sua, & activa, & passiva in heredem transire, dicta l. heredes in omne, & dicta l. hereditas, & laudata l. Aristo.

DECISIO CCVI.

IN Causa, & cætera cum per Judicem stetitset quominus causa criminalis expediretur infra biennium dubitatum; an ex quo lapsum est jam biennium possit ulterius saltem per novam accusationem, seu quærelam, vel inquisitionem in causa pia procedi, &c. *Hæc Antonius Capyc.*

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

Intantia quondam perempta esse autumatur.

S U M M Æ.

A'num. 1. usque ad finem, Thesis finitio, & probatio.

Distinguendum est: vel de criminali, vel de civili sermo habeatur causa; si de criminali subsistendum est; vel biennium ex accusatoris culpa lapsum extinctumque sit; vel Judicis; sin accusatoris, tunc lapsu biennio extincta, peremptaque est instantia, ac per consequens haud amplius audiendus erit, est Antonius Capicij hic, num. 5. de Franchis dec. 250. Caravita in ritu 248. Thorus compend. decis. tomo 1. litteris meminit in hæc verba *instantia in criminalibus quamvis pereat biennio.*

2 Probatur: ex textu in *Abolitionem*, Cod. de adulteriis: siquidem cessisse juri jam disseitur suo, cui resignare potuit, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episcopis, & Clericis, l. penult. Cod. de pactis, cum nemini injuriam irroget, l. iniuriarum, §. 1. ff. de iniuriis, cum judicium assiduandi tempestatem habuisse supponatur; ac per consequens, ut in penam lapsus, minimè est audiendus, idque ritè sancitum; ne iudicia ex accusatorum voluntate pendeant, nevé fraudibus aditus fiat, l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si lis, ff. de transact. l. qui sub pretextu, Cod. de Sacros. Eccles. cum fraus, dolusve nemini debeant patrocinari, l. itaque fullo, ff. de furtis, cap. dictum 30. quest. 1. cap. intelleximus de iudic.

3 Sin autem ex Judicis culpa biennium lapsum, extinctumque supponatur; tunc instantia haud perempta ducatur, ac per consequens per accusatorem rursus, & inculcare, & instantiam illam prosequi posse indubie reor, est eorundem supralaudatorum Authorum.

4 Probatur: accusator namque nostro in casu in culpa haud esse supponitur: ubi enim culpa non est, ibi non est delictum, cap. cum voluntate de sententia excommunicationis, cū

culpa suos sectari debeat Authores, l. sancimus, Cod. de panis, cap. quæsit de iis, qua sunt à majori parte capituli, cap. Romana in fine de sententia excommunicationis lib. 6. igitur nulla dignus pena ducitur, quinimò Judex suo in munere desinens, ac per consequens aliqua dignus penam hinc Tullius 4. act. in Verrem. Dubium non est quin omnes omnium pecunia posita sint in eorum potestate, qui iudicia dant, & eorum, qui iudicant, cum nemo nostrum possit ades suas, nemo fundum, nemo bona Patria obtinere, cum ad iudicandum datur Judex nequam, & levis, qui de iis iudicat.

5 Vel de civili eloquatur causa; tuncque biennio lapsu minus perempta est instantia: est eorundem supralaudatorum Authorum.

6 Probatur: ex textu in *l. properandum*, §. finali, Cod. de iudiciis, Antonius Capicij hic, num. 3. Author est: siquidem civili in causa non ita rigorose agitur, sicut in criminali, disparitatis ratio est; cum in criminalibus delicta, quam citissime potest, plesti necesse ducatur, cum bono expediat publico, l. ita vulneratus, §. quod si quis, vers. cum neque impunita, ff. ad legem aquiliam, l. licitatio, §. quod illicitè, ff. de publican. l. congruit 13. ff. de officio Præsidis, vel ut reus si innocens sit absolvatur; secus verò in civilibus, in quibus non de corporis, aut de pecunie pena peragitur.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Si instantia in civilibus Judicis defectu perempta sit, quam luere debet penam Judex. Lapsu biennio instantia perempta: nusquid reus per Judicem extemplo, ceu innocens absolvendus est.

Instantia semel in civibus perempta: an per spiritus vice insufflatione revivisci possit.

Instantia per usufructuarium in Senatu occæpta: utrum eo extincto in proprietarium transeat, ac per consequens illam prosequi valeat.

S U M M Æ.

A'num.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesum prædefinitio-
tiones, & probationes.

I instantiâ criminalibus in iudiciis de-
fectu precepta per Principis arbitrio
penarum penfumdare debere Iudicem
duco : quandoquidem si pluries suo in
munere deliquisse ferat, tunc ab officio esse
deponendum plusquam manifestum est ; cum
sæpenumero leviter delinquens , graviter ple-
dendus sit ne anza delinquendi refundatur .
*l. in fundo, ff. de rei vindic. l. cum is, §. si cum
is, ff. de transact. l. qui sub prætextu, Cod. de
Sacros. Eccles. cap. porro de divor. clem. 1. de
usuris, clem. 1. §. finali de concess. præbend. ne
velit populum scandalo offendat ; inde Tertul-
lianus lib. de virginibus velandis ; Scandalum
(inquit) non bona rei, sed male exemplum est
edificandi ad delictum; bona res nemini scan-
dalizant, nisi malam mentem .*

Lapso biennio instantia precepta: nūquid
reus per Iudicem extemplo; ceū innocens ab-
solvendus est: distinguendum est vel criminis
indicia, idque genus urgent ; vel non : si pri-
mum tunc nonnulli purgatis indicibus, quibus
deinde expurgatis, præstita tamen cautione,
dein iudicio sisti ad omnem ejus petitionem,
extemplo liberandus est : siquidem frustra in
vinculis secum à fundamento aliquo detine-
retur: sin secundum; tunc præstita dumtaxat
cautione idonea de in foro sisti, solvendus est .

Intantia semel in civilibus precepta: nū-
quid per spiritus vitæ insufflationem revivi-
sci possit, & licet nonnulli edocnere vultrâ
binas vices haud concedenda fore, inter quos
extant Grammaticus decif. 69. & in consilio
civilis 165: Muscatellus in præg. S. C. par. 7. glo-
sa sententiam, num. 7. r. sed Ursillus decif. 346.
secus edocet, & Anna in consil. diva memoria
num. 291. memorie tradit fuisse usq; ad quin-
tam vicem concessam insufflationem, Joan-
nes Franciscus Capiblanus in prag. 8. num.
139. de baron. Magistratus lib. 3. c.

4. num. 320. & 371. Riccius in collect. decif. 89.
aliique Thorus compend. decif. tomo 1. §. in
stantia semel precepta in civilibus an iterum re-
vivisci possit: verumtamen prudentis Iudicis
arbitrio id esse redigendum duco .

Probatur : ex indeterminato antecedenti
nulla determinata thesis illatio subnasci fas est
quemadmodum ex antecedenti determinato,
consequente determinata, consequatur illatio, l.
1. §. 1. ff. si usufructus peratur, l. 3. §. qui habet,
ff. de servi. rustic. præd. l. reflexionis gratia, ff.
communis prædior. l. 2. ff. de iurisd. omnium iu-
dic. l. 2. §. inspectio, ff. quemadmodum testamen-
ta aperiuntur, ac per consequens ubi instan-
tiam permittendi ratio habetur; quando verò
non igitur cum id indifferens sit ; jure merito
prudentis Iudicis arbitrio liquendum est.

Intantiam per usufructuarium in Senatu
acceptam, eo extinctio in proprietarium tradi-
cere, ac per consequens illam prosequi posse
autumant, Anna in alleg. 14. Riccius collect.
decif. 688. apud Thorum compend. decif. tomo
1. §. instantia capta per usufructuarium an-
eo mortuo .

Probatur: ubi eadem urgere ediderit ratio,
ibi eadem juris stabilitio, l. illud, ff. ad le-
gem aquilianam, l. si præstulerit, §. 2. ff. ad legem
juliam de adulteriis, l. quidam nummularios,
ff. de edendo, l. mania, §. finali, ff. nauta caup. l.
à Titio, ff. de furtis l. illud, Cod. de Sacrosan-
ctis Ecclesiis, §. igitur, in fit, quod cum eo cum
ratio potius, quam verba spectanda sit, l. sci-
re, §. aliud, ff. de excusator. hinc Tullius 2.
Tuscul. Domina omnium, & Regina ratio,
connexa per se, & progressa longius, fit per-
fecta virtus: hæc ut imperet illi parti animique
obedire debet, id videndum est viro, velut ser-
vo dominus, velut Imperator militi, velut pa-
rens filio: in nostra porro facti specie eadem,
& usufructuarii, & proprietarii extare duci-
tur ratio; ceū speculanti liquet ; adeoque ea-
dem juris prædefinitio, dicitur, l. illud, ff. ad le-
gem aquilianam; igitur, &c.

D E C I S I O CCVII.

IN Causa Jacobi Domini Idoe Maramonte, cum d. Comite Ugenti principa-
lis : contrâ quem testes producantur, tenetur respondere de criminibus tes-
tium suorum, &c. *Hæc Antonius Capycius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Facti species .

Si principalis de calumnia haud jurasse sera-
tur: numquid de testium suorum criminibus
respondere adstringendus sit .

S U M M E .

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis finitio, &
probatio.

Est responsum minus adstringen-
dum fore duco, est Antonij Cap-
icii hæc describentis sic per S. R. C.
prædefinitum fuisse; ibi: Et sic in-

Octobri 1523 fuit in Sacro Consilio decretum,
quod non teneretur respondere ; quia non fue-
rat juratum de calumnia: tamen etiam, quia
unus de consiliariis dixit se vidisse sic servari
& maxime quia in S. C. non juratur de calu-
nia, Reg. Tap. in consil. se exceptio, Vivii in-
syl-

syloa commun. opinion. in opinion. 912. incip. testes interrogari, num. 10. Thorus compend. decif. tomo 1. §. principalis, qui de calumnia non iuravit: tamen si in S.R.C. calumnie præstari iuramentum infuetum prodit.

- 3 Probatur: diversa est principalis causæ ratio, ac testium; & ac per consequens diversæ iurium prædefinitio, argum. illud, ff. ad legem aquiliam, l. si postulaverit. §. 2. ff. ad legem iuliam de adulter. cum unusquisque pro re gerenda à se iuramentum præstare adstringendus sit; secus verò pro aliena: quare principalis, ne de testium dictis; ne de ipsorum criminibus respondere ullo debeat pacto.

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

P Principalis adversarius in causa suspicionis allegatæ: numquid examinandus erit.

Quæ reposcuntur, ut principalis pro confesso habeatur.

Si procurator positionem denegasse feratur: an principalis ad deponendum adstringendus sit.

Principalis etiam, ut testis receptus: si quid falsi deposuisse feratur, quam luere debeat penam.

S U M M E.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis decisiones, & probationes.

P Rincipalem adversarium in causa suspicionis allegatæ haud examinandum fore docet, Masullus in add. ad Capicium 138. num. 2. referens sic sæpenu-merò per S. C. prædefinitum fuisse, Thorus Author est compend. decif. tomo 1. §. principalis adversarius in causa suspicionis allegatæ,

2 Probatur: neminem turpitudinem allegare debere suam, ne quicquid sibi fore noxium edisserere esse cogendum apud cunctos

pro comperto habetur, nevé eligere viam, per quam iudicium subvertatur suum, l. 3. vers. nec credendus ff. de milit. testam. l. quories 13. ff. de rebus dubiis, l. quories, ff. de verbor. obligat. cap. abbat. de verborum significatione, quare suspicio isthæc per testes comprobanda erit, cum quid facti sit.

3 Quæ reposcuntur, ut principalis pro confesso habeatur, & reverà juxta Afflictum in constit. parres in iudicio sub num. 4. Annan. in singul. 406. principalis Muscatellum in praxi S.C. lib. 1. par. 5. glossa legatioris, num. 15. apud Thorum compend. decif. tomo 1. §. principalis ad hoc, ut habeatur pro confesso, quatuor postulantur: 1. ut positio sit jurata ex parte petentis eam saltem per calumnie juramentum. 2. ut sit lecta, & parti notificata. 3. ut sit monitus, seu iussus respondere. 4. ut probabilem remuendi causam haud habeat: atqui hinc fit, quod si quid istorum desineret, tunc pro confesso minimè habendus erit: thesis isthæc ex Doctorum horum authoramento liquet.

4 Si procurator positionem denegasse feratur: tunc principalem ad deponendum adstringendum fore existimat, Thorus compend. decif. tomo 1. §. principalis an cogi possit ad deponendum, memorans sic, & per S. R. C. & per M. C. V. sancitum fuisse.

5 Probatur: principalem quemlibet hoc in themate ad deponendum cogendum fore, ne jura denegant; ne Doctorum placita hucque ad hoc hæsitant; igitur, &c.

6 Principalis etiam, ut testis receptus: si quid falsi deposuisse feratur, tunc tamen juxta Sanfelice decif. 231. Thorus Author est in supplemento decif. §. principalis receptus etiam, ut testis pena falso debita testi, torquendus est: verumtamen melius prudentis iudicis arbitrio id redigendum fore existimo: siquidem implicantia extant isthæc bina:

7 venire ut testem, & ut principalem: si ut principalis tunc alia dignus ducitur pena, quam ut testis: quādoquid principalis in propria venit causa, secus verò testis, qui nō nisi in aliena.

DECISIO CCVIII.

I N Causa Palermi d. Gilio, & fratrum, cum Ioanne de Romano de Massa Lubrensi Nepotum quondam Imperialis de Romano, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti Species.

S I concurrant sorores filii ab Avo testatore, vocitatum filio alterius fratris testatoris: quo pacto in Avo defuncti bonis succedere in simul prædicentur: in capita ne? an verò in stirpes?

S U M M E.

A'num. 1. usq; ad finem, Thesis finitio, & probatio.

I N capita; secus verò in stirpes una succedere debere reor, est Antonii Capicii hæc in fine, referentis sic per S. R. C. prædefinitum fuisse; ibi: S. C. in hac causa, quæ erat causa appellationis à sententia Capiranei Lubrensis, qui iudicaverat, quo filii sororis dicti testatoris succederent in stirpes cum filio fratris eiusdem testatoris vocavit, & iudicavit bene appellatum à sententia Capiranei, & malè iudicatum. magis auctoritas, &c. pen-

pendente ejusdem lata est sententia in Sac. Conf. Amend. ad Frachum decif. 24. num. 6. aliorumq; Thorus compend. decif. como 1. §. nepotes filii ex sorore vocati à testatore avo, Author est.

2 Probatur ex textu in *h. heredes nominativum ff. de legatis 1. l. si communis servus ita, ff. de stipulat. servor. Antonius Capicius hic, num. 2. & 3. Author est: nam testator de bonis stabiliens suis liberam disponendi facultatem habere supponitur, ac per consequens universos nepotes, seu ex sorore, seu ex fratre suborientes, ut æqua succedant lance, in capita potest: ignorato verò defuncti velle universum hoc perimitur dissidium, igitur, &c.*

3 Nec obstant textus in *§. cum filius, instit. de hered. que ab intestato deferuntur, §. finali statuit eodem tit. §. caterum, vers. hoc etiam addendum, instit. de legitima agnator. success.* siquidem in alio extant themate: eloquuntur enim ab intestato; secus verò ex testamento, cū infrā liquebit.

Pro Decif. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Nepotes uno ex fratre ad patrum demortui bona concurrentes unā cum nepotibus, neptibusq; alterius fratris, quo pacto succedere perhibentur in capita ne? an verò in stirpes?

Nepotes cum patruo ad alterius patrum, vel avunculi bona concurrentes; quo pacto succedunt in stirpes ne? an verò in capita.

Quid hoc in themate de aliis personis remotis Avo paterno, nepotibus, idque genus prædefiniendum est.

S U M M A.

A'n Num. 1. usq; ad finem, Thesum decisiones, & probationes.

1 **N**epotes uno ex fratre ad patrum extincti bona concurrentes unā cum nepotibus, neptibusq; alterius fratris succedere in stirpes; secus verò in capita reor, est Gomez in l. 8. *auri num. 10. & 11. quod placitum probabile docet Valquez apud Verde, instit. lib. 3. de success. ab intestato. lemma 14. num. 30.*

2 Probatur 1. ex *auth. cessante, & auth. post fratres, Cod. de legitimis heredibus*: siquidem eadem urgere potius edidit ratio, ubi nepotes cum patruo ad alterius patrum bona concurrere supponuntur, ac ubi inter se ad patrum extincti bona concurrunt; adeoque eadem juris prædefinitio, *Lillud, ff. ad legem aquiliam, l. si postulat avrit, §. 2. ff. ad legem juliam de adulter*, idque genus: verum enim verò ad patrum bona in stirpes, ut infrā liquebit concurrunt; igitur indidē nostro in themate.

3 Minor infrā demonstrabitur; major verò probatur: nepotes cum patruo concurrentes, non minus representationis jus habent, quam

ad invicem inter se concurrentes: nam nepotes, seu cum patruo, seu inter se concurrentes semper patris personam representant: rogatū dum pro se ab adversariis est: quo jure, nepotes inter se concurrentes concurrere dicuntur, non nisi quia patris personam representant, cum subrogentur in patris locum, *l. si cum, §. qui injuriarum, ff. si quis caus. l. 1. §. hac actio, ff. si quis testam. liber. l. filia, §. Tria, ff. de condit. & demonstrat. l. unica, §. 1. C. de rei ux. actio, §. fuerat. instit. de action. cap. Ecclesia is primo, ut line pendente, neu respondere queunt concurrere nepotes, quia nepotes sunt: quandoquidem id identidem urget, ubi cum patruo concurrunt; cum non magis nepotis ratio habeatur, ubi inter se concurrunt, ac ubi cum patruo; cum nupernon nepotis ratio veniret; ac per consequens representationis jus: cum nepos ex se nullum habere supponatur jus; alioquidmodò patris: etenim si pater superstes foret; pro se ejusmodi haberet, illicet dimidiam hereditatis partem si bini fuissent testatoris defuncti fratres superstitēs.*

4 Probatur 2. nepos, quā nepos nō ex se habet; id non nisi ex patris representatione, dicta *l. si cum, & l. 1. idque genus* igitur quolibet in themate; seu cum patruo, seu inter se concurrant; numquam non representationis jus verificari necessum est.

5 Nepotes cum patruo ad alterius patrum, vel avunculi bona concurrentes in stirpes, secus verò in capita concurrere censent, Bartolus Accursius, alique Author est Verde, *instit. lib. 3. de success. ab intestato, lemma 14. num. 64.*

6 Probatur: ex *§. si igitur, §. si autem defuncto, §. si autem in fine*; ibi: *fratris, & sororis filii tale privilegium dedimus, ut in proprium parentum succedentes locum sint in 3. constit. uti gradu cum iis, qui in secundo gradu sunt, ad hereditatem vocentur, auth. de hered. ad intestat. venient*, igitur, &c. quod ex de Franchis *decif. 24. num. 9. & 10. doctrina* edocentis, quod ubi quis in alterius locum ingreditur, tunc in stirpes succedere necessum est: quare thesis isthæc eodem prorsus pacto probatur; quo suprà demonstratum fuit, cū eadem urgeat ratio, ac per consequens eadem juris stabilitio, dicta *Lillud, ff. ad legem aquiliam, &c.*

7 Probatur 2. ex *supra laudato §. si igitur defunctus in fine, auth. de heredibus ab intestat. venient*, ibi: *sed ex ipsis fratrum filiis, &c.* igitur, &c.

8 Quid hoc in themate de aliis personis remotis Avo paterno, nepotibus, idque genus prædefiniendum est, & reverā ad hereditatem acciri juxta gradus prærogativā autumat, Verde *ibidem num. 69.*

9 Probatur: ex *§. si verò ex auth. de hered. ab intestato venient*, ibi: *si verò neque fratres, neque filios fratrum defunctus reliquerit omnes, deinceps à latere cognatos ad hereditatem vocamus secundum gradus prærogativam*; igitur.

tur, &c. nam est longè dispar ratio in hisce, ac in nepotibus; idque genus. cum in aliis personis representationis jus haud respiciatur;

dumtaxat verò jus proximitatis, igitur diversa juris stabilitio, argum. dicta legis illud, *f. ad legem aquiliam*, idque genus.

D E C I S I O CCIX.

IN Causa Sacri Monasterii Cavenfis, cum Illustrissimo Principe Salerni super demolitione furnorum, &c. Prima difficultas, &c. an hoc remedium possessorii summarii intentati competat pendente iudicio retinendæ possessionis, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

A U C T O R I S E X A M E N.

Prima Facti Species.

Remedium possessorii summarii: numquid pendente iudicio retinendæ possessionis competat.

S U M M A.

A'num. 1. usq; ad 6. 1. Thesis finitio, & probatio.

Num. 6. & 7. Thesis 2. decisio, & probatio.

Num. 8. & 9. Thesis 3. finitio, & probatio.

Istinguendum est: vel priusquam, lis per adversarium contestata sit, quis pacificè multos per annos possedisse feratur; tunc remedium possessorii summarii hoc in themate locum, haud habere ducitur, ac per consequens possessionem asservere suam usque ad litis contestationem; adeoque ab ipsa minimè despoliandum fore ad iudicis sententiam definitivam usque, est Alberici in *l. siue possidentis* 11. col. de prob. Author est Antonius Capicius *hic*, num. 2.

2 Probatur 1. legitimus namque ducitur hic adusque per adversarium secus juridicè demonstratur, cum melior sit possidentis conditio, *l. si debitor, f. de pignor. lis qui destinavit, f. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit.* adeoque haud summarie, aut ordinariè veritas noscenda est, ac per consequens à sua haud despoliandus, vel deturbandus sit possessor possessione, oppositūq; namq; probare quid factū est, inde fit, quod probatione indiget, *l. in bello, §. facta, f. de captivis, & postlim. rever-*

sis, &c. igitur, &c.

3 Probatur 2. ille hoc in themate adversariū vincere, antequam differitur; qui litis contestate tempestate suam probat possessionem, *§. hodie, instit. de interd. tit.* quod locum sibi vendicet suum, si de prisca minus verificetur possessione; igitur, &c.

4 Vel per prisca haud possedisse tempestatē rem, at aliquod per tempus, & actu possidere dicitur litis contestate tempore, tunc optimè per iudicem summarie de actuali possessione procedi posse par est, ceū sapienter per S. R. C. sancitum refert Antonius Capicius *hic*, num. 4. ibi Tamen S. C. in similibus hoc non obstantibus consuevit procedere ad capiendam informationem super summario, ut fecit in causa Illustr. Princeps Melfia, cum Excell. Comite Potentia, & idem etiam postmodum fecit in causa Universitatis Tirii, cum Excel. Comite Potentia, in causa attentatorum lite super possessione pendente proposita idem fecit in causa Illustr. quondam Principis Bisfini, cum Monasterio Sancti Laurentii de Padula super Territorio, seu Castro inhabitato Brundisi, consule Thorum compend. decis. tomo 1. §. remedium possessorii summarii an competat.

5 Probatur: ubi iudicium erit summarium, toties probatio summaria esse debet, cum iudicium, & probatio inter se omogenea sint, adeoque eadem dispositio, *l. 1. f. de legatis* 1. in nostra porrò facti specie iudicium supponitur esse summarium: igitur identidem ejus probatio, ac per consequens notio, cum utrobique eadem urgeat ratio; inde eadem juris statuicio, argum. *illud, f. ad legem aquiliam, &c.* igitur, &c.

Secunda difficultas est, esto quod hoc remedium procedat, an obtineat in casu nostro, &c. *Hæc Antonius Capicius.*

Secunda Facti Species.

Possessor lite pendente: numquid sua privatus sit possessione, adusque per adversariū convincatur: haud privandum fore reor, est

6 Antonii Capicii *hic*, num. 14. in fine, Capiblanci in *prag.* 14. num. 24. Thorus compend.

decis. tomo 1. §. possessor lite pendente an privari debeat sua possessione.

7 Probatur: ex textu in cap. volumus 16. qua. siquidem unusquisque rectus presumendus erit possessor; ulquequid per adversarium in Senatu probatur, ac per consequens à sua haud despoliandus sit possessione, cum me- lior

lior sit possidentis conditio, *l. si debitor, ff. de pignoris, l. qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem titulo*, cum oppositum commonstrare quid facti sit, inde

est, quod probatione indiget, *l. in bello, S. f. a. d. a, ff. de captivis, & postlim. reversis*; igitur, &c.

Tertia difficultas est. Nam ad possessorium summarium, &c. *Hec Antonius Capicius.*

Tertia Facti species.

SI dominus utilis Castri alicujus actu nonnullis constructos furnos ibi possidere prædicetur: utrum criminalium dominus causarum ibidem construere possit furnos; ac per consequens si construeret: an lite pendente constructio hujuscemodi per Judicem impedienda sit, citrà tamen jurum ambarum partium, & in petitorio, & in possessorio præjudicium.

8 Impediendam fore reor, est Antonii Capicii hæc memorantis sic per S. C. sanctum fuisse; ibi: *In hac causa S. C. cum intervenit Domini Hieronymi de Colle decrevit mandandum esse Illustr. Principi Salerni, quod desistat ab usu furnorum noviter constructorum lre, pendente citrà præjudicium iurium utriusq; partis, tam in petitorio, quam in possessorio ordinario: & quod in causa principaliter pro parte Monasterii mota procedatur ad actus incumbentes, & hoc 12. Novembris 1529. Paulo Hodierna actorum magistro contra Universitatē, vel particulares non vocatos in hoc judicio summario nihil dictum est, Reg. de Ponte consil. 97. num. 26. vol. 1. Thori compend. decif. 10. mo 1. §. possessio constructionis novorum furnorum in terra.*

9 Probatur: dominus utilis suo in genere, verus autumatur dominus, *l. possessores, Cod. de fundo patrimon. lib. 1. l. 4. ff. de usufructu*; ibi: *usufructus in multis casibus pars domini est, l. in venditionem 8. ff. rebus authorit. Judicis poss. l. qui usufructu 58. ff. de verbo. obl.* ac per consequens quamlibet in loco (cujus dominus esse supponitur) utilitatem percipere debet: verum enimverò panis coctio isthæc in furnis facienda utilitatem præbere, pro comperto habetur; igitur potius ipsi, quàm alteri utilitas hujuscemodi refundenda sit: quandoquidem criminalis jurisdictionis dominus utilis suo in genere etiamnum ducitur illicet illius, quod ex criminali provenit jurisdictione, utpotè foret nostro in casu; in quo de utilitate, quæ ex panis coctione subnascitur sermo est; secus verò alio in thematic: quare jure merito cum Monasterium dominus utilis esse supponebatur; ac per longevam tempestatem in sola actualis panis decoctionis possessione extabat, cōsequens fit, ut Principis Salerni, cœu criminalis Oppidi illius jurisdictionis dominus novam panis illis in locis decoctionem attentare nequibat; quare, utpotè & novus, violentusque possessor, & ut jurisdictione carens, nil mirum si ab attentat-

tis explodi fas, & jura sinebant; igitur nil mirum si S. C. id sanxit.

Pro decif. hujuscæ illustratione.

CAPUT UNICUM.

Possessio incorporalium fermè jurium: numquid ex 40. annorū possessione requiratur. Possessor lite pendente cuius concedenda sit intentanti possessorii nean verò Univerfitati possessionem habenti in Baronalius filvis pascendi, soluta fida juxta contractum cum Barone initum.

Priscus possessor juris alicujus incorporalis utputa exigendi, idque genus; si ab aliquo in possessione turbetur; ac dein despoliatus sit: quid prædesiniendum si possessionis actum, exerceret, in judicioque instantiam produceret se in possessione asseruari; quinsam ipsorum, præferendus sit violentus ne? an verò pristinus possessor? in iudicio fe violentat fe sua despoliatum fuisse possessione.

S U M M Æ.

A' num. 1. usq; ad finem, Thesum decisiones, & probationes.

Possessionem incorporalium fermè jurium: numquid ex 40. annorum possessione acquiratur: adipsiciacum at Aficius decif. 67. Thorus compend. dec. 70. 1. §. possessio quasi jurium incorporalium.

2 Probatur: per 40. namque annorum spatii vitiū omne purgatum esse supponitur, ac furti actio tollitur, *l. 1. §. ad hac, Cod. de annuali except. l. omnes, l. §. cut, l. cum notissimi, Cod. de præscript. 30. vel 40. ann. idq; non nisi in negligentis pænâ, rem non rogantis suam; vel jus suum: cum jura vigilantibus suppediant, l. pupillus, in fine, ff. de his, qua in fraudem cred. quandoquidem si rei dominus per hujuscemodi tempestatem requietem fore supponatur; consequens fit, ut alteri dono dare; ac in alium rei illius dominium transire vult; quod etiamnum ex juribus suprâ laudatis liquet: idque identidem, & ut rerum dominia inter homines forent certa; & ne Civitas ob non agrorum culturam, curamque damnum pateretur; hinc Tullius 1. de finibus: *Pericula, labores, dolorem etiam optimus quisque pro patria, & pro suis suscipit, dolores denique suscipere mavult, quam deferere ullam officii partem*; igitur, &c.*

3 Possessionem lite pendente Universitati possessionem habenti in Baronialibus sylvis pacendi, soluta fida juxta contractum cum. Barone initum, concedendam fore; secus verò intentanti possessionem duco, est Annæ alleg. 84. Tap. in rubric. quando Rex inter Eccles. pers. cogn. poss. num. 19. in opere juris Regni, aliorumque, Thorus Author est compend. dec. tomo 1. §. possessio lite pendente, cui sit concedenda intentato possessorio, referens sic per Regiam Cam. Sum. sanctum fuisse.

4 Probatur: nemo à sua actuali despoliandus sit possessione, adusque secus rationabiliter in jure per adversarium demonstratur, l. si debitor, ff. de pignor. l. is, qui destinavit, ff. de rei vindic. l. finali, Cod. eodem tit. l. qui accusare, Cod. de edendo, §. retinenda, vers. commo- dum de interd. cap. pro possessore de reg. juris lib. 6. in nostra porrò facti specie Universitas actu pabulandi jus possidere supponitur; igitur à possessione hac haud despolianda sit, usquequò per adversam partem oppositum probatur.

5 Priscus possessor juris alicujus incorporalis utputà exigendi, idque genus, si ab aliquo in-

possessione turbetur; ac dein despoliatus sit: quid prædefinendum si possessionis actus exerceret; in judicioque instantiam produceret se in possessione assertari, quisnam ipsorum præferendus sit? violentus ne? an verò priscus possessor? instando in judicio se violentè à sua despoliatio fuisse possessione, & reverà antiquum possessorem in suam priscam redigendum fore possessionem, violentumque verò possessorem, & civiliter, & criminaliter penam luere debere autumo, est Thori compend. decisio 2. §. possessor antiquus alicujus juris incorporalis, referentis in fine per S.R.C. sanctum fuisse.

6 Probatur: ut quis à sua despoliandus sit possessione necessum decuit, ut id ritè rationabiliter, ac juridicè fiat, secus violentè, ac per proprium auctoritatem, Robertus rerum judicarum lib. 3. pag. 567. Faber 4. Cod. def. 4. tit. 1. de hered. actio. num. 1. in allegat. quæ nostro in themate cum ita sint: jure merito nil mirum si à possessione despoliandus sit; ac civiliter, criminaliterque placendus, cum pœna suam tenere debeat Authorem, l. sancimus, Cod. de panis, l. absentem, ff. eodem tit.

DECISIO CCX.

IN Causa Domini Tiberii, & fratrum de Ianuario, cum Domina Elionora de Ianuario, & Consortibus, &c. Hæc Antonius Capicius.

AUCTORIS EXAMEN.

Facti species.

SI testator heredem aliquem institueret suum, eum gravando, ut post sui extinctionem hereditatem restitueret Francisco: numquid Franciscus de restituenda sibi hereditate à præfato hærede cautionem; vadimoniumque rogare valeat? quovè pacto? num clausula adicienda sit aliqua?

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis prædefinitio, & probatio.

1 Doneam præstandam fore cautionem per heredem institutum censeo; tamen si de eo, quod post sui obitum disponere possit, nil præstandum, quare Capiciana isthæc decisio sic interpretanda est, inspicitò Capicius in principio, & in fine, referent sic per S.C. sanctum fuisse sibi: Sacrum Cõsiliū decrevit cautionem præstitam debere remanere, itant præstita est, &c. Joannis Angelii Pisanelli in consuetud. filius familias incip. nec te decipiat, fol. 188. Mollesii in comment. ad consuetud. Neap. par. 4. quæst. 46. num. 29. aliorumque Thorus Author est compend. dec. tomo 1. §. clausula adjecta in cautione præstita

per fideicommissum, & §. fideicommissarius an teneatur cavere de restituenda hereditate.

2 Probatur: tamen si præca inspecta tempestate hæres per fideicommissum à testatore gravatum hereditatem dumtaxat restituere ex sola adstringebatur fidelitate, §. nunc transeamus, instit. de fideicommissariis heredit. &c. verumtamen hodie ex Cod. & ff. ut leg. seu. fideicommissa nomine cav. hereditatem juxta testatoris justum restituere adstringendus sit, quod frustra fieret, nisi idoneam refunderet cautionem, dicto §. nunc transeamus; quandoquidem antequam extinctus foret deperdere cuncta posset bona restituenda; igit. &c.

Pro Decis. hujusce illustratione.

CAPUT UNICUM.

Fideicommissarius: numquid meliorationes ad perpetuum utilitatem in re fideicommissio subjecta factas restituere adstringendus sit.

Si fideicommissarius civiliter preceptus sit: numquid fideicommissario res fideicommissio subjecta acquiratur.

Fideicommissarius: an ante hereditatis restitutionem hæres vocitandus sit; ac per consequens præambuli decretum in sui favorem latum firmum ducendum sit.

SUM-

S U M M Æ.

A'num. 1. usq; ad finem, Thefum decisio-
nes, & probationes.

I Ideicommissarium meliorationes ad
perpetuam utilitatem in re fideicom-
misso subjecta, factas restituere ad-
stringendū fore ducō, est de Franchis
decis. 109. Peregrini in tra. de fideicom. art.
50. in cap. incip. circa quartum principalem.
articulum num. 72. Thorus Author est *com-*
pend. decis. tomo 1. §. fideicommissarius an sol-
vere tenetur meliorationes factas, referens
sic per S.C. prædefinitum fuisse.

2 Probatur: ideo adstringendus foret fidei-
commissarius ab hærede; ne cum aliena locu-
pletari prædicetur iactura, *l. nam hoc natura*
14. ff. de condi. indubi. Faber in *iuris pruden-*
tia de iustitia, & iure princip. 2. illat. 1. pag. 5.
siquidem ad meliorationes hæc haud teneri
supponitur hæredem, ac per consequens rem
fideicommissario restituere; sicut a testatore
reciperavit; igitur quicquid fideicommissarius
lucrari proditur; illud per ipsū restituendū sit.

3 Fideicommissario civiliter extincto, tunc
rem fideicommissio subjectam secundo fidei-
commissario hoc in themate acquiri censeo,
in specie Thorum *compend. decis. tomo 1.*
§. fideicommissarius ad quem spectat res

fideicommissio subjecta.

4 Probatur: secundo fideicommissarius, tunc
locum sibi vendicat, ubi seu civiliter, seu na-
turaliter desinere supponitur fideicommissa-
rius: in nostro porro themate civiliter sive per
maximā, sive per mediā capitis diminutionē
extinctus esse supponitur, cum pæneg servus
effectus sit; igitur, &c.

5 Tametsi hæres actu haud vocitandus sit fi-
deicommissarius, ac per consequens præam-
buli in sui gratiam facilitatum, infirmum du-
cendum; verumtamen in fieri, seu in poten-
tia suo in genere hæres vocitandus est, sic per
S.R.C. prædefinitum fuisse, refert Thor. *com-*
pend. decis. tomo 3. §. fideicommissarius ante
restitutionem hereditatis.

6 Probatur: hæres immediate testatoris hæ-
reditatem adiens, ipsius personam repræsen-
tat, *l. hereditas 22. ff. de regul. iuris*, Borchol-
ten. *2. insit. de usucap. & longi temporis præ-*
script. pag. 87. Petrus Faber, Dionisius, Go-
thofredus ibidem, ac per consequens firmiter
pro ipso decretū præambuli expeditur, quod
de fideicommissarii impotentia, sic non hæ-
reditatem adeunte haud verificatur; quando-
quidem de sui conceptu hereditatis jus ac-
quirat: quoties extinctus supponitur hæres, si
post sui obitum fideicommissario hereditas
confestim restituenda sit.

DECISIO CCXI.

IN Caufa Domini Abbatis Io: Francisci Carafæ cum d. Principe Hostiliani
ejus fratre super liquidatione, & quantitate vitæ, & militiæ Comitatus Alia-
ni, &c. Hac Ant.Capic.

AUCTORIS EXAMEN.

Prima Facti Species.

V Ita, militiæque: nunquid in Regno fratri
secundo genito extranversalium succel-
sione refundenda sit.

S U M M Æ.

Num. 1. & 2. Thesis 1. decisio, & probatio.
A'num. 5. usq; ad finem, Thesis 2. præde-
finitio, & probatio.

I Andam fore existimant Antonius
Capicius hæc in principio, num. 1.
describentis sic per S.R.C. præde-
finitum fuisse; ibi: *Et per S. C. au-*
ditis partibus fuit iudicatu vitæ, & militiæ
deberi etiā in successione in linea transversali,
& fuit propterea cōdemnatus prædictus Prin-
ceps ad solvendā prædicti Abbati vitam, & mi-
litiā liquidādam, ut in sententia, &c. Thor.
compen. decis. tomo 1. §. vita, & militia an de-
beat ur fratri secundo genito.

2 Probatur: in Regno namq; nostro stirps, stē-
maq; prospiciuntur; quod ritē, sive ex recta, sive

ex transversali haberi supponitur linea; igitur,
&c.

Secunda Facti Species.

V Ita, & militia: nunquid in Regno secun-
dum legitimam designanda sit.

3 Tametsi juxta legitimam in Regno, & in
recta, & in transversali linea per S.R.C. fan-
citur fuisse testatur, Antonius Capicius hæc,
num. 3. ibi: *Sacr. Conf. judicavit in hoc esse*
dandam hanc vitam, & militiam, ut di-
ctum est, Thori compend. decis. to. 1. §. vita, &
militia an taxetur fratri, & §. liquidatio vi-
ta, & militia juxta legitimam, &c. verumta-
men in juris puncto publicis in thesibus quē-
libet tutē defenditare posse reor; adeoq; juxta
patrimonii, feudique vires, ac fratrū, fororū-
que numerum stabilienda erit.

5 Probatur: vita, militiæque, quæ secundo
debetur genito, idque genus si secundum le-
gitimam regulanda foret; quippē, & secundo
genito conditio denigraretur, & ejusdem fami-
lia deterioraretur, quod per absurdum foret;

6 maximèque nostro in Regno juxta Capicium *hic in fine*, describentem vitam, militiaque ad annuos nummos aureos 260. ascendere debere per S.R.C. prædefinitum fuisse; ibi: *Et factò commissio judicavit vitam, & militiam ascendere ad annuos duc. 260.* quare jure merito vita, militiaque juxta patrimonii vires decernenda sit; quod prudentis Judicis arbitrio redigendum est, qui, & personarum conditiones, & patrimonii vires inspicere debet.

Pro Decis. hujusce illustratione.

C A P U T U N I C U M .

Vita, militiaque: numquid filio secundo genito suborto præstanda sit; si Pater prior superflite Avo extinctus sit.

Vita, militiaque: an primogenito refundenda sit, si se ipsum ad feudi successionem se inabilem reddidisse feratur, utputa per Clericatus assumptionem.

Vita, militiaque: num filio secundo genito Clerico presbitero, vel Prælato præstada sit.

Vita, militiaque: utrum Nepoti in Avi bonis refundenda sit; si Pater ipsius non præmortuus fuisset, habuisset.

S U M M Æ.

A' num. 1. usque ad finem, Thesum decisiones, & probationes.

Itam, militiamque filio ex secundo genito suborto præstada esse, si Pater prior superflite Avo extinctus fuisset feratur haud dubie opinor. 1. est de Franchis decif. 542. Mastrilli decif. Sicil. 165. num. 2. Riccii in collect. decif. 26. apud Thorii compend. decif. tomo 1. §. vita, & militia an debeatur filio nato, &c. describentem sic per S.R.C. prædefinitum fuisse.

2. Probatur: Nepos namque hoc in casu non nisi Patris jus representat, 1. & 3. Cod. de legitimis heredibus, l. Paulus 2. ff. de bonis libertor. ac per consequens jus illud, quod ipsius Pater, seu secundo genitus habet; in roganda vitam, & militiam transactum in filii esse supponitur suum; alioqui Nepos cujusmodi nil habere, ex quo se alere valeret; quod à ratione alienum foret.

3. Vitam, militiamque primogenito refundenda esse si se ipsum ad feudi successionem se inabilem reddidisse feratur, utputa per Clericatus assumptionem dubio procul opinor: tametsi in computatione vitæ, militiaque primogenituræ habenda sit. est de Franchis dec. 20. Mastrilli dec. Sicilie 85. num. 11. & decif. 165. num. 3. Rovitii in prag. 23. de feudis num. 8. aliorumque Thor. compend. dec. ro. 1. §. vita, & militia an debeatur primogenito qui se ipsum.

4. Probatur: per Clericatus assumptionem, primogenituræ cedere videtur, cum unusquisque juri cedere queat suo, l. si quis in conscribendo, Cod. de Episc. & Cler. l. penult. Cod. de patris, cap. suis 39. vers. nisi de testib. cap. ad apostolicam de regularib. neminique injuriam in-

ferendo, l. iniuriarum, §. 1. ff. de injuriis, l. 3. §. is tamen. ff. de liber. homine exhibendo, ac per consequens jus ad secundogenitum transit fuit, qui ceu primogenitus habendus erit; cum ejus præoccupat locum: enim verò subrogatus illius sapit naturam, in cujus locum est sufficiens, l. si cum, §. qui iniuriarum. ff. si quis cant. l. 1. §. hæc actio, ff. si quis testam. liber. tamen ratione beneficii suscepti gratum, benevolensque erga primogenitum in vita, militiaque liquidanda se habere debet, quod re haud difformare ducitur rationi.

5. Vitam, militiaque filio secundo genito Clerico presbitero; vel Prælato tribuendam fore opinor 4. est Paris de puteo de finib. feud. in c. incip. nunc videndum dubium, nu. 31. fol. 177. à tergo Carol. de Craü. in tract. de effect. Cler. in 4. effect. nu. 257. Author est Thor. compend. dec. ro. 1. §. vita, & militia an debeatur filio secundo genito Clerico, memorans sic per S.R.C. prædefinitum fuisse.

6. Probatur: tametsi Clericus, vel Presbiter effectus esse supponatur secundogenitus: verum tamen etiamnum inter filios defuncti annumerari necesse est: filiusque ipsi identem, alimenta, legitima idque genus refundenda sunt; in quorum locum successisse vitam, militiamque pro comperto habetur.

7. Vitam, militiamque in Avi bonis refundendam esse si Pater ipsius haud præmortuus fuisset, habuisset, censet Thor. compend. dec. tomo 1. §. vita, & militia an debeatur nepoti in bonis avi.

8. Eodem prorsus medio thesif isthæc probatur, quo supra: cum quodlibet jus in Patre extans in filium transiit perhibetur suum, ac per consequens jus, quod pater suus in avi bonis habere supponitur, ipsi acquiri necesse est; igit. &c.

Atque hæc de primo nostri Theatri Tomo sat est cōcinasse, unum dumtax (candide Lector) rogo, atque exoro: non ut interlegas; veluti umbra, ac larva fucum veritati faciens, sed ut intelligas: memor esto illius Martialis lib. 2. ad Lectorem 7.

Si qua videbunt chartis tibi Lector in istis

Sive obscura nimis, sive latina parum.

Non meus est error, nocuit Librarius illis

Dum properat versus annumerare tibi.

Quid si non illum, sed me peccasse putabis:

Tunc ego te credam cordis habere nihil.

Istam autem mala sunt, quæ nos manifesta negamus

Hæc mala sunt: sed tu non meliora facis.

non ut audias, sed ut capias: frustra enim legitur, quod non intelligitur; & inaniter auditur, quod non capitur. Si ergo legas, & capias; sive in grammaticis artibus serpas, sive per dialecticas, & philosophicas facultates te efferas; sive in legalibus disciplinis eruditus sis; numquam non hujusce Libri lectione erudita juberis, & lapsior redderis. haud immerito postmodum esto illius alterius proctri dictarii: Soli indocti libros æquales tuis mandant. Finis ad laudem Triadis; quæ nobis, & ad metam cuncta perducere, & oculum scopiamque fecit.

RERUM, AC VERBORUM MEMORABILIMUM,

Quæ in Tomo I. Theatri Decissionum Regni Neapolitani
In ANTONIUM CAPICIUM notatu digniora
visa sunt.

INDEX LOCUPLETISSIMUS FABRÈ CONCINNATUS.

D. Decissionem, C. Caput, N. Numerum, P. Paginam indicat.

A

Abbas.

Exemptus in Abbatem electus; si
Monasterium sit Ordinario sub-
jectum, tunc Abbas etiam ei-
dem subditur dec. 59. num. 2.
pag. 202.

Absurdum.

Absurdum in cunctis disposi-
tionibus est effugiendum dec. 1. nu. 12. pag. 2.

Accessorium, Principale.

Accessorium principalis sequitur naturam decif.
1. num. 7. pag. 2.

Principale, quod principale est, potius trahere,
quam trahi dicitur dec. 38. cap. unico num. 2.
per totum pag. 135.

Accusatio, Accusator.

Accusatio criminalis est inhibita inter sanguine
conjunctos dec. 75. cap. unico num. 2. pag. 257.
Omnes illi, quibus est præstanda obedientia; à
conjunctis accusari nequeunt ibidem num. 2.
In accusatione defuncti obruncati proximior
quolibet hærede extraneo est præferendus
ibidem num. 7.

Accusator, an diem pro Rei defensione expri-
mere debeat decif. 79. cap. unico num. 5. & 6.
pag. 270.

*Adum, Adio, Ador, Adus, Adionum
cumulatio.*

Quo pacto elogium illud: adio in factum ex re
judicata in hæredem datur decif. 1. num. 40.
& 41. pag. 4.

Adio realis rem confectatur dec. 1. cap. 4. num.

3. & 4. pag. 7.

Adio ex obligatione gignitur decif. 4. cap. 7. nu.
2. pag. 29.

Adionis mater est obligatio, ejusdem sequitur
naturam num. 3. ibidem.

Nemo potest esse in iudicio absque actione ibidē
nu. 4. nec aliuscogere ibidem num. 5.

Actionem obtinens, rem habere differitur suam
ibidem num. 5.

Si obligatio erit fideicommissaria, actio quoque
erit fideicommissaria; si obligatio principalis
etiam actio principalis ibidem nu. 5. 6. 7. & 8.

Præjudicialis actio causam sistere facit dec. 7. n.
30. pag. 41. & dec. 7. cap. 3. num. 12. pag. 43.

Præjudicialis exceptio ante omnia est excutien-
da ibidem num. 31.

Sententia lata super actione præjudiciali, tunc
infert præjudicium aliis litibus dec. 7. cap. 3.
num. 13. pag. 43.

Non potest quis superfluis uti actionibus decif.
28 num. 6. pag. 118.

De differentia actionis realis, & personalis dec.
75. cap. 3. num. 31. 32. & 33. pag. 186. & 187.

Ex uno, eodemque facto duplex potest subnasci
actio dec. 58. cap. 1. num. 11. pag. 199.

Adio quid sit dec. 66. num. 4. & dec. 74. cap. uni-
co num. 6. pag. 253.

Adio quo jure est inventa dec. 54. cap. unico n.
5. pag. 253.

Actionis denominatio ibidem num. 24. pag. 255.

Adio hypothecaria: numquid in libello diviso,
diverſoque ex post facto cum personalis actio-
ne cumulari possit decif. 80. per totam pag.
270. & 271.

Adio hypothecaria non est impossibilis cū
actio-

Index Alphabeticus Rerum,

- actione personali ibidem num. 2. & exemplificatur num. 3.
- Cumulatio hypothecaræ, & personalis in simul actionum, sed in diverso libello diviso ex post facto cumulationem adversus tertium possessorum urgeat dec. 80. num. 8. pag. 271.
- Actio personalis quid sit ibidem num. 9.
- Actio personalis, & hypothecaria: an cumulari possint in simul ibidem.
- Actio cumulatior: an ab actore ob iudiciorum diversitatem; tamen si ad eundem tendentium finem contra diversas personas fieri valeat dec. 80. cap. unico à num. 1. usque ad 4. pag. 272.
- Actio cumulatior: utrumnam cumulationem permittenda sit dec. 80. num. 4. & 5. pag. 272.
- Actio cumulatior: utrum in Regno permittenda sit ibidem num. 6. & 7.
- Quid requiritur, ut fiat actio cumulatior ibidem cap. unico num. 2. pag. 272. & quando implicat ibidem num. 3.
- Actio rei vindicationis pro quibus datur dec. 87. cap. unico num. 5. pag. 295.
- Hypothecaria agens quis actione: non nisi ipsius intentio ex præfata sententia contra adversarium suum, & ex decretis S. C. ejusdemque executorialibus inde expeditis probetur dec. 91. à num. 1. & 2. pag. 308.
- Agens hypothecaria actione quomodo probare debet dec. 91. num. 2. pag. 308.
- Actiones directæ sunt personales dec. 156. cap. unico num. 6. pag. 466.
- Non possunt transire de subiecto ad subiectum ibidem.
- Utiles actiones transeunt ibidem.
- Quilibet actio supponit obligationem dec. 182. cap. unico num. 6.
- Actum potius commentatur ut firmum sit, quàm ut infirmum dec. 6. cap. 2. num. 12. & 13. pag. 36. cap. unico num. 3. pag. 224.
- Actio rei forum seclatur dec. 18. num. 14. pag. 78. & dec. 66.
- Actore de possessore agente: numquid per reum conventum saltem de petitorio actionem intentare queat; ita ut in simul, & de possessore, & de petitorio iudicium per Iudicem reformandum sit; secus verò per exceptionem dec. 28. cap. unico per totum pag. 119. & 120.
- Differunt esse immemorem actus, & actus immemorem dec. 29. num. 5. & 6. pag. 120.
- Ubi bona auctori nota sunt; nec per eundem fuerunt petita; toties suo cedere juri arguitur dec. 33. num. 2. pag. 124.
- Actio citari faciens testes nonnullos; si deinde illos examinare obfisteret: numquid ut examinentur per adversarium obstringi possit dec. 39. per totum pag. 136.
- Actio ex testamento ita se habet, perinde quasi ex liquido ageret instrumento dec. 48. num. 3. pag. 158.
- Actoris est probare dec. 57. num. 8. pag. 194.
- Actio qui in una succumbit via: numquid etiam aliam concedere possit dec. 57. cap. unico à num. 1. usque ad 7. pag. 195.
- Actore suam haud probante intentionem: numquid convento probandi onus sit imponendū ibidem num. 7. & 8.
- Actio potest agere medio ordinario, & extraordinario contra reum dec. 77. num. 10. pag. 198.
- Actio sequitur forum Rei dec. 66. num. 8. pag. 223.
- Actio producens testem falsum, vel articulum falsum, vel scripturam, non perdit causam dec. 67. num. 2. pag. 226. secus verò si falsificet acta ibidem num. 2. & 3. pag. 226.
- De actoris protestatione in hereditate res alienum possentis dec. 70. in 3. facti specie per totam pag. 239.
- Quilibet actor potest se protestare ibidem num. 7. pag. 239.
- Actio ut vincat est necesse, ut ante omnia suam probet intentionem dec. 70. cap. unico num. 15. pag. 241.
- Quod est obscurum actor explanare debet ibid.
- Actio potest quandocumque adversarium convenire dec. 74. cap. unico num. 7. pag. 253.
- Actio non potest petere privatas scripturas dec. 74. cap. unico num. 8. pag. 253.
- Actore non probante reus absolvitur ibidem num. 25. pag. 255.
- Actio potest cumulare iudicium possessorium, & petitorium; & num intentato uno potest intentare aliud, & utrumque est terminandum dec. 80. num. 3. pag. 270.
- Actio non potest pervertere ordinem iudicialiū dec. 82. num. 2. pag. 270.
- Actio si est causa damni Rei tenetur ad ejus restitutionem dec. 83. num. 2. pag. 281.
- Actio ad proponendum iura, quæ habet adversus exceptionem oppositam carentiæ actionis: numquid adstringendus sit dec. 96. cap. unico num. 1. & 2. pag. 324.
- Actio agere dicitur ibidem num. 2.
- Quando actor tituli possessionis probare debet, alioqui expellendus dec. 96. num. 7. cap. unico num. 7. pag. 325.
- Actio in feudo succedens: numquid ad rei instantiam declarare obstringatur; an feudum, ut hæres petat; vel non: tamen si hæres institutus sit dec. 97. per totam pag. 325.
- Actio in burgenfaticis: numquid ad conventi instantiam enotare adstringitur si foret hæres dec. 97. cap. unico à num. 1. usque ad 3. pag. 326.
- Spolii tempus ante litis contestationem facti: utrum declarare adstringendus sit actor, ac per consequens in causa ipsa interea non procedendum sit ibidem à num. 3. usque ad finem pag. 326.
- Actio ad exceptionem fundandam: numquid reo sua cedere debet iura, si ex ipsa criminis apertio suboriri videatur dec. 127. per totam pag. 407.
- Actio tenetur edere scripturas Reo ibidem num. 2.
- Actore non probante reus absolvatur ibidem num. 3.
- In ambiguis potius reo, quam auctori est favendum ibidem.
- De petitione actoris alicujus scripturæ, &c. dec.

Et Verborum Memorabilium :

107. & cap. unico à num. 3. usque ad finem pag. 408.
 Quicquid irrationabiliter adfū sit nihil ducitur dec. 139. in 3. facti specie pag. 434.
 Litis periculum ad actorem spectat dec. 165. c. unico num. 10. pag. 486.
 Ad actorem spectat litis impensas erogare ibid.
 Actor prius in foro agit ibidem.
 Actus secundus supponit potentiam dec. 177. c. unico num. 2. pag. 306.
 Actus factus contra sacros. canones est nullus dec. 182. cap. unico num. 4. pag. 513.
 Si deficiat requisitum essentiale pro firmitate actus, si deficiat, actus est infirmus ibid. n. 9.
Accidens.
 Accidens extinguitur extincto subiecto dec. 3. num. 8. pag. 19.
 Quæ accidentaliter eveniunt rei substantiam non mutant dec. 109. num. 3. pag. 361.
Accingendus.
 Accingendus habetur pro accincto dec. 167. num. 8. pag. 488.
Adjudicatio Assistentia.
 In adjudicatione regius reposcitur assensus dec. 51. in 3. facti specie num. 16. pag. 168.
 Privilegium à Principe obtinens quis ; ut dotibus etiamnum derogare possit : numquid in adjudicatione, & assentientia regius reposcatur assensus dec. 51. in 4. facti specie per totam pag. 169.
Advocatus Patronus.
 De stipendio advocati dec. 90. cap. unico num. 2. pag. 307.
 De advocato pro defendenda causa elaborato ; quid si partes se concordent dec. 125. cap. unico num. 6. & 7. pag. 405.
 De patrono non defendente per annum : num. sit danda merces ibidem nu. 8. & 9. pag. 405.
 Tutor advocatus quomodo commentatur ibidem num. 5.
 Advocatus factus Judex non potest interesse illis causis, quas patrocinatus fuit dec. 146. nu. 4. pag. 447.
 Advocatus in eadem causa, in qua fuit Judex, an patrocinari valeat dec. 146. cap. unico num. 9. & 19. pag. 447. & 448.
 An in advocatis sit fides ibidem num. 10.
De speculabili Admirato.
 De ejus privilegio dec. 122. nu. 2. & 3. pag. 397.
 Capitula magni admiratus officia involventia si fuerint diversimodè diversis admiratis permixta ; si per Regis rescriptum Sacro Consilio præceptum fuerit, ut alicui juxta assuetum, conferendi modum hujusmodi conferatur dignitas : quo pacto hoc Regis rescriptum interpretandum erit dec. 163. per totam pag. 481.
Appretium, Licitatio, Estimatio.
 Quandam admittendum sit dec. 63. per totam pag. 214. & 215.
 De appretiatione bonorum ; ac de variatione late discutitur dec. 33. pag. 123.
 Quid sit appretiatio dec. 202. pag. 542.
Assilio Afflictus.
 Afflictio nō est afflictio addēda dec. 73. n. 4. p. 174.

Agens.
 Agens extrā agentium mentem nil validè operari potest dec. 185. num. 2. pag. 516.
Agnatus Agnata.
 Agnatorum jus illatum observandum dec. 190. cap. unico num. 4. pag. 527.
 Si res ex pecunia ex agnationis linea suboriens empta sit, an medietas iſthec agnatis danda sit dec. 194. in 3. facti specie à num. 7. usque ad finem pag. 130.
 Si defuncti bona pro dotis antefacti restitutione non sint sufficientia, an ex bonorum agnatis debitorum mediātē juxta neapolitanā consuetudinem restitutio fieri debeat, si mulier à viro pro ejus dote, & antefato super cunctis bonis hæredem instituisse feratur suis d. 159. pag. 532.
 De Agnato hæredem extraneum instituentē, quid petere possit fœmina Agnata juxta consuetudinem Neapolitanam dec. 191. pag. 526.
 Medietas virtute consuetudinis neapolitanæ debita, an de quolibet bonorum hæreditariorum corpore deducenda sit ibidem c. unico num. 1. & 2.
 Si testator de rebus antiquis, ex quibus Agnatis virtute consuetudinis neapolitanæ medietas debetur, disposuerit : an agnati adversus testatorem agere debeant, an verò contrā recipientem bona ibidem num. 3. & 4. pag. 527.
 Agnati : an ab hærede extraneo instituto ab alio agnato medietatem advocare possint consuetudine neapolitana inspecta ibidem num. 5. & 6. pag. 527.
Alienatio, Alienatio rei Ecclesiasticæ, Pupillaris, Minoris, &c.
 De alienatione bonorum Ecclesiasticorum absque sollempnitatibus, seu assensu Apostolico, & de longo tempore lapsō, & de fide præstanda dec. 16. à n. 1. usque ad finem pag. 69. & 70.
 Ut bona Ecclesiastica alienentur requiritur superioris assensus dec. 16. num. 7. & 8. pag. 70.
 Requiritur assensus Apostolicus ibidem nu. 70.
 In qualibet alienatione requiritur expressus Pontificis assensus dec. 16. cap. 2. num. 2. pag. 72.
 Quando in alienatione requiritur regius assensus dec. 51. in 3. facti specie num. 16. pag. 168.
 Alienatio rei Ecclesiasticæ universis non adhibitis juris sollempnibus concurrente etiam legatione an infirmanda sit, &c. dec. 105. num. 1. & 2. pag. 350.
 Alienatione permixta : an concessa etiam pignoratō ducatur ibidem num. 3. & 4.
 Alienatio rei Ecclesiasticæ emphyteuticæ alicui sub assuetis pactis concessa, si per ejus hæredem irrequisito domino directo pro libero, pro certo convento pretio cum emptore alienata fuerit, an firma sit ibidem à num. 5. usque ad finem pag. 351.
 De alienate domum ; ac promittente evictionem, &c. dec. 106. per totam pag. 352.
 Res alienari vetita : numquid etiam sub conditione alienari possit dec. 103. in 2. facti specie per totam pag. 359.
 Quælibet pupilli, vel minoris bonorum alienatio

Index Alphabeticus Rerum,

tio Iudicis decretum reposcit dec. 113. nu. 3. pag. 369.
 Alienatio utilis pupillo est facienda dec. 113. nu. 2. pag. 370.
 Aliud est alienare; aliud cedere juri dec. 156. nu. 5. pag. 465.
 Alienatio rei immobilis per Monasterium alieni, ejusque successoribus promissa; accedente etiam juramento, deinde Apostolico assensu: si alteri postmodum per Monasterium inaudito promissario facta sita præcisè Per hoc firma sit dec. 182. pag. 512.
 Alienatio rei Ecclesiasticæ inhibita: an etiam ejusdem rei obligatio vecita esse ducatur dec. 182. cap. unico num. 5. & 6. pag. 13.
 Bona Ecclesiæ salvo Pœtificis assensu, cum clausula nec aliter, nec alio modo alienans; an in excommunicationis sententiam incidat; si possessionem tradidisse feratur; Pontificis prius assensu haud impetrato dec. 182. cap. unico num. 3. & 4. pag. 513.
 Si domus per appretiatores minori appretiatæ esset pretios; idque nonnisi appretiatorum errore, &c. numquid sit nulla, an rescindi possit, an illatum rescindendum sit damnum dec. 187. cap. unico num. 1. & 2. pag. 520.
 Si in alienatione præter alienantis intentionem aliquid plus dividendum repertum sit: vtrum illud plus venundatum sit ibidem à num. 3. usque ad finem pag. 521.

Alienum.

Quicquid alienum est, ritè possideri nequit dec. 1. num. 35. pag. 4.
 Quicquid est alienum est, restituendum dec. 17. cap. 3. num. 2. pag. 76.

Alimenta Alere.

Naturali attentio jure unusquisque proprium alere tenetur sanguinem dec. 2. cap. 1. à num. 2. usque ad 6. pag. 17.
 Alimenta sive per matrem filio, sive per aviam nepti præstita: an sint donata dec. 2. cap. 2. à num. 1. usque ad finem differtatur pag. 18.
 Unusquisque de suo, fecus verò de alieno est alendus dec. 24. num. 7. pag. 101.
 Alimenta nonnisi ageno præstanda sunt dec. 24. à num. 26. usque ad 32. discutitur pag. 103.
 Unicuique animali est insitum propriam alere prolem dec. 24. in 6. facti specie nu. 70. & 71. pag. 105.
 Nulla est hæc illatio: quis haud petit alimenta igitur dono dat dec. 24. in 8. facti specie num. 80. pag. 105.
 Alimenta ex justa causa petenda sunt dec. 24. in 8. facti specie num. 87. pag. 106.
 Alimentorum causa est favorabilis ibidem n. 91.
 Alimentorum causa est potentior dec. 129. cap. unico num. 2. pag. 411.
 Jus naturale jubet esse alendam prolem dec. 164. num. 3.
 Alimenta seu naturali, seu spurie filiarum præstanda quo pacto sunt stabilienda dec. 164. cap. unico à num. 7. usque ad finem pag. 484.
 Alimenta debentur à matre filio dec. 176. num. 14. pag. 503.

Animalium Salus.

Animalium salus est exoptanda dec. 23. num. 13. pag. 98.
 Est cunctis prætoriosior ibidem num. 14.
Animal damnificans.
 Si privatis in prædiis animal damnificans offensum, comprehensumque sit: quid prædefiniendum dec. 45. cap. 1. per totum pag. 152.
 Animal damnificans propria autoritate detineri nequit; sed ad loci gubernatorem est mittendum ibidem num. 7.
 Si Clericorum animalia damnificet: quid decernendum: quidvis si sit tutor, vel curator, quoad tutelæ administrationem, coram quo Iudice sit conveniendus dec. 45. cap. 2. per totam pag. 153.
 Dominus animalis damnificantis: an prius ad damnum illatus, & deinde ad penam adstringendus sit ibidem cap. 3. per totum pag. 153. & 154.
 Quo pacto dominus animalis damnificantis sit puniendus ibidem num. 2.

Antecedens. Consequens.

Volens antecedens, debet etiam velle consequens dec. 50. num. 3. pag. 164.
 Destructio antecedenti; destruitur consequens ibidem num. 4.
 Antecedenti determinatio est determinatum consequens: antecedenti concessio, conceditur, & consequens, extinctio antecedenti extinguitur consequens dec. 126. cap. unico num. 2. p. 406.

Antefatum.

Antefatum in pecunia consistens à filiis mariti ejus uxori præstandum: numquid in uxoris facultate sit antefati postulare præstita prius cautione, &c. dec. 65. pag. 219. 220. & 221.
 Antefatum est dotis lucrum ibidem num. 6.
 Antefatum in pecunia consistens non est viri hæredis, sed uxoris ibidem num. 6. & quare ibidem, & num. 8. & num. 14. exploditur Afflictus pag. 220.
 Si vidua pactum inierit potius velle interesse ex Antefato dimanans, quam ipsummet Antefatum in pecunia consistens: numquid à pacto hujusmodi resiliere valeat dec. 65. cap. unico à num. 1. usque ad 6. pag. 221. & 222.
 Antefati interesse: quo pacto sit prædefiniendum ibidem num. 6. & 7.
 Antefati interesse quo pacto sit taxandum ibidem num. 7. pag. 222.
 Antefatum esse creditum, & ex quibus bonis solvendum dec. 195. num. 3. pag. 532.

Autoritas.

Autoritas privata non potest esse impedimento autoritatis publicæ dec. 128. cap. unico num. 6. pag. 410.

Appellatio.

Ex decretis magni admirati ad quem sit appellandum Senatuum dec. 9. cap. 1. à num. 1. usque ad finem pag. 48.
 De appellatione facta à definitivo decreto, & de termino ad probandum permisso, & de peracta testium approbatione, &c. dec. 15. à num. 1. usque ad finem differtatur pag. 68.

Et Verborum Memorabilium.

Ubi ad Judicem ad quem appellatum esse supponitur, toties definitiva sententia per Judicem à quo lata: per Judicem ad quem rursus erit dignoscenda dec. 15. num. 3. pag. 68.

Appellationis tempus, & civili, & canonico est prædefinitum, quo elapso sententia transit in rem judicatam dec. 18. cap. 2. à num. 33. usque ad 37. pag. 81.

Appellatio usque ad publicationem testium omnia rescindit dec. 28. num. 8. pag. 118.

In quo differunt appellatio, supplicatio, seu reclamatio ibidem num. 13.

Quinam effectus supplicationis est dec. 28. num. 21. pag. 119.

Appellatio defensionis naturam sectatur dec. 34. num. 3. pag. 126.

Appellatio est ad innocentie præsidium ibidem num. 4.

Appellatio est exceptionis species ibidem. nu. 5.

Appellatio est nova Judicis discussio ibid. n. 5.

Appellatio est ad oppressorum remedium ibid. num. 5.

Appellatio est ad injuriarum emendationem ibidem num. 5.

Pro gravamine injustè illato, vel inferendo potest quis provocare dec. 34. num. 12. pag. 126.

Appellatio est remedium ad tollendum gravamen ibidem num. 13.

Quid sit appellatio dec. 34. num. 14. pag. 126.

Appellans à sententia interlocutoria gravaminis causam exprimere debet dec. 35. in quarta facti specie num. 23. pag. 129.

Si quid post appellationem legitimè interpositam actum fuerit, tunc attentatorum remedium revocandum est ibidem num. 24.

Jura quæ appellanti conveniunt, assertanda sunt ibidem.

Appellatio efficit ut causa ad præfatos retrogradiatur terminos dec. 41. cap. 2. nu. 2. pag. 148.

Pendente appellatione nihil innovandum ibidem num. 3. alioqui frustrà appellaretur ibidem num. 4.

Appellatio est inventa ad innocentie præsidium ibidem nu. 4. secus verò ut appellationis malitia defendatur ibidem num. 5.

Adversus iniquam magistratum sententiã, introducta fuit appellatio ibidem num. 5.

In appellatione novum inchoatur judicium dec. 55. cap. 1. num. 1. & suppletur, quæ defecerunt in principio judicii ibid. n. 2. pag. 182.

Quid sit appellatio dec. 55. cap. 1. num. 3. & 4. pag. 182.

Quid appellare ibidem num. 4.

Appellatio duos importat effectus ibidem n. 6.

Appellatione pendente nihil est innovandum ibidem num. 7.

Quod post legitimam appellationem sit, attentatorum remedium revocatur ibidem num. 7.

Attentata appellatione interposita, & gesta lite pendente æquivalent ibidem num. 8.

Fructus rei litigiosæ si dilapidentur, tunc sunt sequestrandi, etiam appellatione pendente ibidem num. 11.

Baro Neapolitanus injustè vassallum suarum re-

rum despolians, si vassallus ad regiam calabriæ Audientiam appellaverit; an talis provocatio sit firma dec. 59. per totam pag. 201. 202. & 203.

Judex appellationis debet dignoscere omnes articulos à Judice à quo discussus dec. 62. cap. unico num. 14. pag. 212. & quare ibidem.

A Principis sententia ad Doctoris relationem, causa eidem commissa, &c. an detur appellatio dec. 111. per totam pag. 365. & 366.

A sententia nulla non datur appellatio dec. 111. num. 8. pag. 366.

Appellans potest deferere appellationem d. 124. cap. unico num. 2. pag. 403.

In cujus gratiam est inventa appellatio ibid.

Infra 10. dies est appellandum dec. 139. in 1. facti specie pag. 433. & quare ibidem.

Tempus provocationis est varium apud varias nationes ibidem.

De tempore lapsò ad appellandum, de appellatione deferta: an sententia transeat in rem judicatam ibidem cap. unico à num. 4. usque ad finem.

Tempus ad appellandum prædefinitum à jure, est servandum, & prosequenda appellatio ibidem num. 5.

Ad prosequendam appellationem annus indulgetur, & cum causa biennium ibidem num. 6. pag. 434.

Non prosequens appellationem videtur non habere justam causam ibidem num. 7.

Appellatio quare introducta fuit dec. 157. cap. unico num. 2. pag. 468.

Apocha.

Apocha Bancaria suo in genere probat dec. 4. c. 10. num. 2. pag. 30.

Archiepiscopus.

Adversus laicos in vincula injectos in officialis laici per Archiepiscopum designati personam delinquentes: quisnam ipsorum competens sit Judex, Archiepiscopus ne? an laicus? dec. 137. in quinta facti specie pag. 429.

Arbitrer.

Quid sit Arbitrorum munus dec. 48. cap. 2. nu. 3. pag. 160.

Arrogantia.

Arrogantia summum est vitium dec. 77. cap. unico num. 6. pag. 264.

Articulus.

Per accidens civili in causa criminalis incidit articulus dec. 5. num. 4. pag. 31.

Differe agere criminalem causam ab articulo incidenter criminali dec. 5. num. 19. pag. 32.

Articulus successionis pendet à nuptiarum firmitate dec. 7. cap. 3. num. 8. & 9. adedque prius de natalibus, & deinde de successione ibidem num. 10. & 11. pag. 43.

Quo pacto de articulo in principali subnascente causa in praxi præcedere æquum sit Judici dec. 7. cap. 4. à num. 1. usque ad finem examinatur pag. 44.

Articuli impertinentes explodendi sint dec. 15. cap. 1. num. 5. pag. 69.

Articuli impertinentes: numquid exemplum in-

Index Alphabeticus Rerum,

reclamationis causa sint explodendi dec. 15. cap. 2. à num. 1. usq. ad finem pag. 69.

Articulus impertinens est reiiciendus dec. 25. num. 2. pag. 108.

Articuli, qui iisdem cum prioribus sunt, si ex diametro articulis repulsatoriis partis adversæ oppositi sint: numquid admittendi sint dec. 62. in prima facti specie à num. 1. usq. ad 9. pag. 210.

De articulis in summario præsentatis iudicio dec. 62. cap. unico à num. 1. usq. ad 9. pag. 211. & pag. 212.

De articulis in liquidationis causa præsentatis ibidem à num. 9. usq. ad 12. pag. 212.

Iidem articuli: an in præsentationis causa produci possint ibidem à num. 12. usq. ad 16. pag. 212.

Articuli iisdem, qui summarissime in causa possessorii producti fuere: an in principali causa produci possint ibidem à num. 17. usq. ad finem pag. 213.

Quilibet articulus plenè est discutiendus dec. 62. cap. unico pag. 212.

Articulus summarissime discussus potest per abundè discuti ibidem num. 17. pag. 213.

Assassinium.

Quò pacto sit puniendum dec. 153. num. 2. & 3. pag. 463.

Si nec obtruncatus, nec vulneratus fuit, sed per accidens fuit, quominus obtruncaretur: an præcisè per hoc assassinii pena sit puniendus dec. 55. cap. unico à num. 1. usq. ad 5. pag. 463. & 464.

Assassinus: numquid ad Baronem sit remittendus ibidem à num. 5. usq. ad finem pag. 464.

Attentans falsum, Attentatum.

De attentante falsum, quo pacto punitur dec. 67. cap. unico à num. 13. usq. ad 18. pag. 229.

Falsos producentes testes, est delictum enormissimum ibidem num. 19.

Enormissimam infert infamiam ibidem.

In generali criminum abolitione non includitur ibidem.

Lite pendente: numquid attentata revocari possint dec. 72. cap. unico à num. 1. usq. ad 7. pag. 246.

Avus

Avus est legitimus administrator nepotum dec. 56. num. 15. pag. 191.

B

Bannitus, Prohibitus, Inhibitus, Exulatus, Inquisitus, Rebellis.

AB aliqua Civitate Bannitus quis: si ad illà accedat, in quam incurrit penam dec. 141. cap. unico num. 1. & 2. pag. 437.

A' Territorio Bannitus quis: quo pacto id interpretatur dec. 141. cap. unico num. 3. usq. ad 7. pag. 437. & 438.

Veticus ad aliquem adventare locum, si ibi invitatus accedat, ut scilicet ventorum tempestates: an penam luere debeat ibidem num. 7. & 8. pag. 438.

Pro pluribus exulatus quis delictis, an ab uno absolvi possit ibidem num. 9. & 10.

Quid sit bannire aliquem à Territorio dec. 141. cap. unico num. 4. pag. 428.

De Bannitis aliquos intus domum invadentibus, ac de magistratu auxiliante, & civibus non auxiliantibus in quam penam incurrunt dec. 149. per totam pag. 453.

De signo dato ad pellendos Bannitos à magistratu, quam incurrunt penam non auxiliantes ibidem cap. unico à num. 1. usq. ad 5. pag. 453. & 454.

De eo, qui se dat comitem Bannitis, in quam penam incurrit ibidem à num. 5. usq. ad finem.

Nobiles Inquisiti, & Banniti si spontè post delictum se representent: quo pacto instante adversario recipiendi sunt dec. 154. per totam pag. 461.

De Bannito in libertatem redacto: quænam, acquirat bona dec. 154. cap. unico num. 7. usq. ad finem pag. 482.

Differentia quæ est inter Bannitum, & Rebelle dec. 158. cap. unico num. 5. pag. 472.

Baro.

Sive Baro, sive quilibet alius: numquid impertinentibus respondere adstrictus sit articulis dec. 15. cap. 1. à num. 1. usq. ad finem disceptatur pag. 68. & 69.

Baro habet jurisdictionem de fide, diffidatq. dec. 55. num. 3. pag. 152.

Baro potest detinere animal damnificans ibid.

Baro extrà Urbem Neapolitanam delinquens, seu contrahens, quo pacto forum fortitur dec. 59. num. 3. pag. 202.

Si Baro Neapolitanus non puniretur in loco delicti, sed in Urbe Neapolitana quænam sequerentur absurda dec. 59. num. 9. pag. 203.

Baro: numquid in propria causa possit esse Judex, dato adjuncto consutore non suspecto dec. 79. cap. unico à num. 1. usq. ad 4. differitur pag. 203.

Baro: an possit esse Judex in causa, in qua habet interesse; & alteri delegare jurisdictionem ibidem à num. 4. usq. ad 7. pag. 203. & 204.

De Barone paupere criminaliter inculato ibidem à num. 7. usq. ad 12. pag. 204.

Baro pauper adhuc est Baro ibidem num. 8. & 9.

Injuria illata Baroni ab alio Barone à quo plebatur ibidem num. 15. & 16. pag. 204.

Baro est utilis dominus dec. 69. cap. unico num. 12. pag. 236.

Barones, idque genus Regnum ab hostibus defendere debent dec. 76. num. 9. pag. 261.

Baro inspecto Regni jure: numquid Universitatem Villæ suæ ad præstandum sibi camerarium, seu bajulum pro redditibus ejus exigendis adstringi possit dec. 118. p. 388. & 389.

Baro fructuum memoris alienationi per Universitatem ob æs alienum factæ: an oppugnare valeat dec. 118. cap. unico num. 1. & 2. p. 389.

Quid prædefinendum si Baro fructus memoris istiusmodi per Universitatem alienados emere velit: utrum Universitas per eundem ad hanc divenditionem adstringi possit ibidem num.

Et Verborum Memorabilium.

num. 3.4. & 5. pag. 389. & 390.
De Barone offerente cum civibus pretium ibidem num. 5. & 6.
Ut in jurisdictionis privationem incidat Baro, an per Proregem de ejus fevicia sit admonendus ibidem num. 9. & 10. pag. 390.
Baro, seu injuriis, seu ulceribus, & c. suos officios vassallos: an omnibus vassallis sit privandus ibidem num. 7. & 8.
Baro ut vassalli ne regia adeant Tribunalia in jurisdictionis suae praedjudicium: numquid eos vetare queat ibidem num. 11. & 12.
Baro an sit civis ibidem num. 4. pag. 390. & de ejus oblatione ibidem.
Baro aequale offerens pretium, ac civis, an sit preferendus ibidem num. 6.
Quare datur Baro vassallis ibidem num. 8.
Potestas à Rege Baroni data, ut causae remissio vassalli sui sibi remittatur, quo pacto sit commendanda dec. 122. cap. unico num. 6. & 7. pag. 398.
In appellationis causam: Baro possit componere dec. 124. cap. unico à n. 1. usq. ad 4. pag. 403.
Si inter Baronem, & vassallum vertetur litis: quisnam sit Judex competens ibidem à num. 4. usq. ad 6.
Si officialis Baronis, & per M. C. Vic. & per S. R. C. sit suspectus: num per Baronem suspicio isthac nosci possit ibidem à num. 6. usq. ad finem pag. 403.
Baro non praesumitur litigare contra suum officialem dec. 124. cap. unico num. 7. pag. 403.
De stipendio à Barone vassallis pro servitiis adjunctis debito dec. 125. cap. unico à n. 1. usq. ad 4. pag. 404. & 405.
De Barone Bandito: an privatur jurisdictione dec. 131. per totam pag. 415.
Per Baronem contumacem non potest exerceri jurisdictione ibidem num. 3. pag. 416.
De Barone adulterium cum vassalli uxore patrans, quam penam solvere debet dec. 131. cap. unico num. 1. & 2. ibidem.
Criminum compositiones, quae coram competentibus faciendae sunt Judice, si Baro in illis se inferat; quam solvere debet penam dec. 131. cap. unico num. 3.4. & 5. pag. 416.
Baro forjudicatus: an à vassallis obtruncari possit ibidem à num. 5. usq. ad finem pag. 417.
Baro rebellis perdit jurisdictionem dec. 131. cap. unico num. 6. pag. 417.
Baro forjudicatus inspecto Regni jure est mortuus civiliter dec. 131. cap. unico num. 4. & quid perdit ibidem, & quid detinet.
Baronis forjudicati filio datur bajules ibidem.
Baronis jurisdictione est in districtu dec. 168. cap. unico num. 5.
Baroni dotem à Patre legatam solventi: an auxilium praestare adstringendi sunt subditi dec. 184. cap. unico à num. 1. usq. ad 4. pag. 416.
Baroni oppidum, idque genus ementi: an subditi succurrere teneantur ibidem num. 4. & 5.
Bellum.
Belli tempestate summopere rigor est exercendus dec. 27. in 2. facti specie num. 10. pag. 113.

Beneficium, Beneficium primum & secundum.

Beneficia commendata; commendationes dicuntur dec. 3. num. 8. pag. 19.
Quando Episcopi beneficium vacat dec. 3. cap. 1. num. 18. pag. 21.
Beneficiorum pluralitas quo repugnat jure dec. 3. cap. 2. à num. 3. usq. ad finem pag. 21.
Beneficium Principis latissime est commentandum dec. 6. cap. 3. num. 30. pag. 39. & ibidem in 1. facti specie num. 7.
Quo pacto olim beneficia acquirantur dec. 121. num. 7. pag. 394.
Major qui minori succedit; an primum beneficium defuncti petere possit illa in causa, in qua minori, vel pupillo defuncti convenire supponitur dec. 170. cap. unico à num. 1. usq. ad 4. pag. 493.
Si minor sit haeres defuncti majoris: an primum petere possit beneficium ibidem num. 4. & 5.

Beneficium.

Beneficium an iustam causae notionem importare debeat, ut revocari possit dec. 136. cap. unico à num. 3. usq. ad finem pag. 427.
Quid sit ad beneficium concedere ibidem n. 4.

Bona fidei Possessor.

Bona fidei possessor potest petere expensas utiles dec. 93. num. 5. pag. 316.
Fructuum excessus nullo jure debetur bonae fidei possessori dec. 93. num. 19. pag. 317.

Bona, Bona hereditaria, Res.

Bona perhibentur aere deducto alieno dec. 1. num. 32. pag. 4.
Bona penes dominos asservanda sunt dec. 1. cap. 3. num. 3. pag. 6. & cap. 6. num. 6. pag. 10.
Paria sunt exui bonis, ac expoliari bonis dec. 11. in prima facti specie num. 10. pag. 58.
In bonis hereditariis legitima debetur dec. 64. cap. unico num. 3. pag. 217.
Bona hereditaria succedunt in locum alimentorum ibidem.
Expediit ut bona penes suos asservetur dominos dec. 78. cap. unico num. 5. pag. 267. & quare ibidem.
A domino debent defendi res ibidem.
Bona servanda sunt in familia dec. 108. num. 4. pag. 359. & dec. 115. cap. unico num. 6. pag. 376.
Bona dicuntur deducto aere alieno dec. 129. cap. unico num. 5. pag. 412.

Bonum pacis, Bonum commune, Publicum.

Quilibet tenetur servare bonum commune, & eidem parere dec. 13. num. 4. & 5. pag. 63.
Bonum commune praevalet particulari dec. 43. num. 15. pag. 146. & dec. 84. cap. unico num. 15. pag. 287.
Commune pacis bonum dec. 69. cap. unico num. 7. pag. 236.
Expediit bono publico, ut violentiae, inobedientiae, injuriae condignam solvant penam dec. 77. cap. unico num. 5. pag. 163.
In dubio bonum commune praevalet particulari dec. 152. num. 2. pag. 458.

Index Alphabeticus Rerum,

C

Calumnia, Calumniator.

Calumnia vitium ab hominibus est expellendum dec. 1. cap. 1. num. 3. & 4. pag. 5. De calumniatore dec. 159. cap. unico num. 2. pag. 434.

Canonica portio.

Ex reliquis Ecclesiæ canonicæ portio debetur Episcopo dec. 23. num. 6. pag. 98.

Adducitur exemplar Romanorum ibidem n. 7.

Cur Episcopo danda sit Canonica portio dec. 23. num. 24. & 25. pag. 99.

Quanta debet esse quarta dec. 23. num. 27. ibid.

Quarta: numquid ex legato vitæ, & militiæ detrahenda sit dec. 23. cap. 1. per totum pag. 99.

Quarta per filium familias etiam de Patris assensu stabilita: quenam extinctio expectanda erit, ut illa præstetur Patris ne? an filii? dec. 23. cap. 2. pag. 99. & 100.

Canonica portio est danda à Parochianis Parocho dec. 23. cap. 3. num. 10. pag. 100.

Quanta debet esse canonica portio standum est consuetudini locorum dec. 23. cap. 3. num. 1. pag. 100.

Ex quibus non est deducenda quarta dec. 23. c. 11. pag. 100.

In danda quarta locorum consuetudo est attendenda dec. 23. cap. 3. num. 12. & 14. pag. 100.

Capitulum Sede vacante.

Demortuo Prelato iurisdicção devolvitur ad capitulum dec. 5. cap. 3. num. 4. pag. 33.

Capitula Matrimonialia.

Si in matrimonialibus capitulis inter virum, & uxorem cautum fuerit, ut vir in certo designato loco vitam degeret: an deinde vir pactum hoc asservare adstringendus sit dec. 135. per totam pag. 424.

Si in locis per capitula matrimonialia designatis nonnulla accidunt, per quæ viri habitatio redditur periculosa: quid decernendum ibidem cap. unico à num. 1. usque ad 5. pag. 425.

Capitulum Forma.

Capitulorum forma per Notarium reassumendi facultatem habentem ex originali reassumpta, firmam producit fidem dec. 48. cap. 1. num. 3. pag. 159.

Cardinalis.

De Cardinalium cætu Sede vacante dec. 114. per totam pag. 371.

De Cardinali legato ibidem cap. unico num. 1. & 2. pag. 372.

Sede vacante si generale celebretur Concilium: Cardinaliū creatio, ad quem spectabit, ad Cardinalium cætum ne? an verò ad Concilium? ibidem à num. 3. usque ad finem p. 372. & 373.

Causa, & Effectus.

Causa extincta nullum producit effectum dec. 93. num. 2. pag. 314. & dec. 51. cap. 1. num. 4. pag. 170.

Deficiente causa deest effectus dec. 55. cap. 4. num. 19. pag. 189.

Causa non impedita statim producit effectum.

dec. 82. num. 7. pag. 281.

Causa magis remota, quam proxima attenditur ibidem num. 7.

Magis causa naturalis, quam accidentalis attenditur ibidem.

Effectus debet conservari à sua causa dec. 93. n. 2. pag. 314.

Limitata causa, limitatum producit effectum, ibidem num. 3. pag. 314.

Inter effectum, & causam habetur correlatio dec. 93. num. 5. pag. 314.

Causæ, & causati idem est iudicium ibidem num. 12. pag. 315.

Inter causam, & effectum habetur correlatio ibidem.

Causa firma firmum producit effectum dec. 121. cap. unico num. 5. pag. 396.

Causa determinata determinatum producit effectum dec. 15. in tertia facti specie n. 8. p. 471.

Causa Civilis, Causa Criminalis,

Remissio Causæ.

Causæ remissio ad alterius artis forum iurisdictionem habentis: an remittenda sit, & c. dec. 122. cap. unico num. 3. & 4. pag. 398.

Remissio causæ vassalli Baronis alicuius iurisdictionem à Rege in suos vassallos habentis, ut & in M. V. foro, & in S. R. C. cū veniri nequeat: an per Principem, vel S. R. C. denegari aliquando possit ibidem à num. 5. usque ad finem.

Melior causa præferitur dec. 129. num. 2. p. 411.

In criminalibus non sufficit visio, sed in vincula inicere repositur dec. 141. cap. unico num. 1. pag. 437.

Omnes causæ civiles, siue cum convento, siue cum ipsius prædecessoribus in foro inceptæ: numquid expeditioni demandandæ sint, examinatur dec. 7. à num. 1. usque ad finem p. 45.

Ubi una civilis causa haud impedimento est, quo minus alia expediatur, toties est expedienda ibidem num. 7.

De remissione causæ actoris magistri admiratui fori, & de privilegio per Regiam Majestatem concessio dec. 9. à num. 1. usque ad finem p. 47.

Causa criminalis incidens: numquid civilem superfedere faciat causam dec. 25. per totam pag. 108. & 109.

Quando criminalis causa minimè superfedere faciat civilem ibidem num. 8. & 13. pag. 109.

Potest procedi in utraque ibidem num. 15. & 16.

Causæ continentia dividi nequit dec. 25. c. unico num. 2. pag. 109.

Nobilior est criminalis iurisdicção civili iurisdictione dec. 27. in 6. facti specie num. 24. p. 115.

Abolutionis causa in dubio est securior, & favorabilior dec. 94. num. 4. pag. 319.

De remissione causæ subditi alicuius Iudicis ratione cognitionis maritimæ, & c. dec. 122. per totam pag. 396. & 397.

Contentia causæ dividi nequit dec. 122. num. 6. pag. 397.

Casus Fortunitus.

Casus fortunitus domino accidit dec. 88. num. 2. pag. 297.

Cautio:

Mc-

Et Verborum Memorabilium.

Melior est cautio capitis pignoris, vel fidejussoris dec. 3. cap. unico num. 4. pag. 125.

Cautio facit creditorem securum dec. 73. nu. 3. pag. 174.

De cautione de non offendendo præstita ab una parte. &c. dec. 141.

De renuente præstare cautionem ibidem nu. 2. *Cedens, Cessionarius, Cessio, Concessio.*

Cessionarius habet idem jus, ac cedens dec. 78. num. 3. pag. 265.

Concessio ab initio de aliqua re nulliter facta, si deinde quamplurimis permissa esse supponatur vicibus: an sit firma dec. 116. cap. unico à num. 1. & 2. pag. 376.

Concedentis mens est attendenda dec. 122. num. 2. & 3. pag. 397.

Cessio causæ abique assensu super feudo facta: numquid firma duenda sit dec. 156. per totam pag. 164. & 165.

Cedēs liti abique assensu regio: an videatur alienare feudum ibidem num. 2.

Cessio per Filium: an facienda sit hæredi, qui succedit feudatario solventi Fisco; si simul ad hæreditarium onerum contributionem, adstringebantur dec. 156. cap. unico num. 1. & 2. pag. 465.

Cessio corporalibus in rebus: an idem ac traditio in eisdem operatur ibidem num. 3. & 4. pag. 465.

Jura cuncta cedens quis sua, quid cedere perhibetur ibidem à num. 5. usque ad 9. pag. 466.

Si actio cessio super feudo infirma sit, in cuius ditione actiones restant ibidem num. 11. & 12.

Per cessionem extinguitur æs alienum ibidem, cap. unico num. 2. pag. 465.

Debitori sit cessio ad liberandum ibidem.

Futura conditionalia sunt extra cedentis mentem ibidem cap. unico num. 8. pag. 466.

Cessio inter alienationis species annumeratur dec. 51. in 3. facti specie num. 16. pag. 168.

Census, Censuarius, Censualista.

Censuarius censualem censui subiectam, seu francam irrequisito censuista à se abdicans rem: numquid in commissum incidere, ac per consequens illam perdere prædicatur dec. 103. per totam pag. 343. & 344.

Ex iterata solutione census stabilitus arguitur d. 103. num. 3. pag. 344.

Sufficit si per triennium ibidem & num. 10.

Census scaturit feudum ibidem num. 6.

Censualista potest agere adversus venditorem, & emptorem census ibidem num. 7.

Differentia inter feudatarium, & censuarium, ibidem num. 8. & 10.

De censu apud Romanos ibidem num. 9.

Si fructus augeantur, non per hoc est augendus census ibidem num. 11.

Ob census solutionem: num feudalia deperdeant essentiam feudi ibidem num. 12.

Censuarius si rem stabilem censui subiectam irrequisito censuista alienaverit, an iure cadat suo dec. 93. cap. unico à n. 1. & 2. p. 345.

Dominus census: an finitimo, vel consanguineis;

vel affinibus respectu rei alienatæ censui subiectæ sit præferendus ibidem à num. 3. usque ad finem.

Dominus census est verus dominus cuiuscunque generis sit ibidem à num. 4. usque ad finem.

Quid sit census consignativus ibidem num. 6.

Dominus census emphyteutici ibidem nu. 8. & 9.

De non solutione canonis ibidem num. 11.

Utile dominium emphytheute quid sit ibid. 12.

Censuarius ob alienationem rei factam irrequisito domino directo census iure cadat suo dec. 196. pag. 533.

In quibus differunt censuarius, feudatarius, & emphyteuta ibidem num. 2.

Si Ecclesia, & in longeva actuali census exactionis possessione extare supponatur, & ex aliis id arguatur iudiciis: tamen si de rei censuali dominio non pateat: an præcisè per hoc arguendus sit census ibidem cap. unico à num. 1. usque ad 6. pag. 534.

Tempus quod ad bona immobilia præscribenda deesse perhibetur: an id ad annuos introitus censusque præscribendos sufficiens esse ducatur ibidem num. 6.

Dominus census pro ipsius consequutione quot actiones habet ibidem num. 7.

Character.

Quid sit dec. 130. cap. unico n. 2. p. 414.

Citatus, Citatio.

Quo pacto olim citatus trahebatur in iudicium, dec. 30. n. 11. & 12. p. 122.

Citatio per edictum quid sit dec. 72. cap. 2. à n. 2. usque ad 5. pag. 173.

Tempore determinato lapsio citatus contumax sit ibidem num. 5.

Quo pacto inventarium non prodest ibidem n. 6.

In citatione peragenda, siue personaliter, siue domi an reposcantur.

Testes quid de ipsorum numero, & qualitate est discernendū d. 139. c. unico à n. 1. usque ad 4. p. 434.

Citatio involuit actum realem, & est notificanda dec. 139. cap. unico n. 2. p. 434.

Et quo pacto facienda ibidem n. 3.

Civis, Civitas.

Civis interest patriam defendere suam dec. 4. c. 5. n. 10. p. 28.

Cives nolentes se obligare pro Universitate: nūquid per collateral. conf. sint adstringendi dec. 4. cap. 8. à n. 1. usque ad finem disceptatur pag. 29. & 30.

Cives pro Universitate se obligantes, & pecunia in Universitatis utile conversa fuit: numquid pro ipsa restituenda compellendi sunt cives dec. 4. cap. 9. disceptatur à nu. 9. usque ad finem, pag. 40.

De civium obligatione pro Universitate dec. 4. c. 9. n. 9. p. 30.

Civis debet potius mori, quam patriam proderi dec. 27. in 3. facti specie n. 17. p. 114.

Cives nonnulli in compromisso pollicētes Universitatem, & compromissum, & laudum ab arbitris latum ratificare debere: quid prædefinendum si Universitas defecit ratum habuerit, sed non intermedio decreto; adeoque mi-

Index Alphabeticus Rerum;

- minus cum effectu: numquid cives particulares isti adstringendi sint; si Vniversitatem more fueto cōdunare fecerint dec. 93. à n. 8. usq; ad 14. p. 315. & 316.
- Civitas uon potest esse absq; legibus, & mēibus dec. 132. n. 3. p. 418.
- Civitas iusta ex causa hodie: numquid gabellas, vectigalia imponere possit dec. 148. in 1. facti specie p. 450.
- Cives divites sunt partes communitalis d. 152. c. unico n. 2. p. 459.
- Civitas est privilegiata dec. 157. cap. unico nūm. 5. pag. 468.
- Clausula Codicillaris, Codicillus Clausula.*
- Vis clausulæ codicillaris dec. 89. n. 6. p. 303.
- Facultas codicillandi: numquid operetur, ut ab intestato transmitti possit, & in codicillis constituta si ad testamentarias referantur tabulas: utrum cum cunctis qualitatibus in testamento adiectis reposita censeantur dec. 89. à n. 1. usq; ad 5. p. 303.
- A. dispositis in testamento an codicilli interpretationem patiuntur; & quam in codicillis mutata intelliguntur respectu eorum, quæ in testamento adiecta fuere dec. 89. c. unico à n. 5. usq; ad finem p. 303.
- Differt codicillaris dispositio, & simplex successio ibidem n. 2.
- De codicillandi facultate ibidem n. 3.
- De eo quod refertur, & in testamento, & in codicillis ibidem n. 6. p. 804.
- Quid important codicilli ibidem n. 9. p. 804.
- Inter codicillum, & testamentum habetur quædam correlatio ibidem n. 9.
- Si dubitatur de codicillis num sit concursus ad testamentum, vel è diverso ibidem n. 10.
- Conceptus clausulæ generalis dec. 159. nūm. 3. pag. 475.
- Virtus clausulæ codicillaris dec. 89. n. 2. p. 301.
- Clericus, Clericali Militia.*
- Clericus quoad bona; secus verò quoad personam conveniri potest coram laico Iudice de delicto patrato ante clericatum dec. 9. c. 4. n. 2. & 3. p. 49.
- Clericus feudatarius quoad bona; secus verò quoad personam conveniri potest coram domino feudi; ubi exploditur Gonzalez dec. 10. n. 13. 14. & 15. p. 52.
- Clericus non potest resignare privilegio fori, & canonis. & quare ibidem n. 15.
- Haud obstant textus oppositi ibidem n. 16. & 17.
- Clericus tutor quoad bona, secus verò quoad personam convenitur ibidem n. 18. & 19.
- Clericus potest esse feudatarius si servitium personale non repositat, sed annum censum, vel id genus ibidem à n. 20. usq; ad 27.
- Clericus in sortem domini est vocatus dec. 10. in 3. facti specie n. 9. p. 54.
- De honore, reverentia Clericorum apud Romanos ibidem n. 10. p. 54.
- Differunt præstare servitium personale, & reale respectu Clerici feudatarii dec. 10. in 3. facti specie n. 17. & 18. p. 55.
- Clericus: numquid clericalem dimittere possit habitum, & secundum acquirere dec. 10. in 4. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 55.
- Clericus dignitati Ecclesiasticæ resignans statim fit secularis ibidem n. 3. p. 55.
- Clericus post Patris mortem Ecclesiastico resignare volens beneficio: ut in feudo succedat: numquid possit dec. 10. in 9. facti specie à n. 1. usq; ad finem pag. 56.
- Quo pacto tutor Clericus sit conveniendus dec. 45. c. 2. n. 7. p. 153.
- Clericus in laicali litigans foro stilum servare adstringitur dec. 66. n. 8. & 11.
- Clericus non potest resignare foro Ecclesiastico, etiam cum iuramento d. 66. n. 9. p. 223.
- Clericus quo pacto feudalibus in bonis coram Iudice seculari est conveniendus ibidem cap. unico à n. 4. usq; ad 11. p. 225.
- Clericus laicali in foro laicum conveniens: num iuxta regie Pragmaticæ formam satisfidet ibidem à n. 11. usq; ad 13. p. 225.
- Clericus unà cum laicis in laicali agens Senatu: an secularis Iudex illum ad Ecclesiasticum remittere debeat Iudicem aliis detentis secularibus ibidem à n. 3. usq; ad 17.
- Clericus laicali coram Iudice calumniosè aliquem inculpans: utrum ab eodem in expensis damnandus sit ibidem à n. 17. usq; ad finem.
- Clericus quoad feudalialia bona convenitur coram laico dec. 66. cap. unico n. 5. p. 224.
- Clericus pro quocunque delicto est conveniendus coram Iudice Ecclesiastico ibidem nūm. 7. pag. 224.
- Clericus feudatarius quo pacto coram laico convenitur ibidem à n. 8. usq; ad 11. p. 225.
- Quomodo Clericus idoneam præstare cautionē sit adstringendus ibidem n. 12.
- Quomodo convenitur secularis nomine Clerici ibidem n. 14.
- Clericus falsum deponens coram Iudice seculari, non potest ab eodem puniri dec. 67. c. unico n. 5. p. 228.
- Clerici puniuntur à Iudice Ecclesiastico ibidem nūm. 7.
- Clericus in novissimo exstans velle: numquid de antiquis disponere possit bonis suis adversus formam consuetudinis Neapolitanæ, quæ incipit *si quis*; vel *si qua* dec. 98. per totam pag. 328.
- Consuetudo Neapolitana, *si quis*, vel *si qua* respectu Clerici merè marerialiter se habet dec. 98. n. 6. p. 328.
- Clericus: an vectigalia, idque genus pro bonis emptis persolvere obstringatur dec. 98. c. unico à n. 1. usq; ad 8. p. 330.
- Clericus concubiniarius quibus est puniendus penis dec. 102. n. 4. p. 340.
- Laicalis militia est equipollens clericali d. 102. n. 12. p. 341.
- De patrimonio, & beneficio Clerici ibid. n. 13.
- Quando donatio facta à Clerico concubinæ est firma, & quare ibidem n. 15.
- Clericus de omni crimine coram Iudice Ecclesiastico est conveniendus dec. 112. n. 5. p. 367.
- exploditur consuetudo ibidem n. 6. p. 368.

Et Verborum Memorabilium.

Clericus propter clericatus dignitatem est factus res spiritualis ibidem num. 7.

Est et in dominio Dei ibidem.

In Clerico degradato refert character dec. 130. c. unico n. 2. p. 414.

Clerici attento jure naturali sunt partes communis d. 148. c. unico n. 4. p. 452.

De Clerico à laicali iudice in vincula injecto : num ad Ecclesiasticum sit mittendus iudicem d. 161. per totam p. 479.

De requisitis Clerici, ut immunitate Ecclesiastica gaudeat ibidem n. 2.

Clericus est in sortem domini vocatus ibid. n. 3.

De Clerico habitum, & tonsuram ferente divinis non inserviente officiis: an gaudeat dignitate clericatus ibidem c. unico n. 1. & 2. p. 479.

Clericus sive prima, sive minoribus initiatus ordinibus, habitum, sed non tonsuram; vel tonsuram, secus vero habitum deferens: an gaudeat clericatus dignitate ibidem à n. 3. usque ad finem p. 479.

Clericus in laicali agens foris ejus sollempnia servare debet d. 201. n. 2. p. 541.

De differentia inter Clericum majori initiato ordine, & Clericum minori, vel prima tonsura quoad matrimonium contrahendum d. 204. c. unico pag. 546.

Collaterale Consilium.

Quare appellatur ad Collaterale Consilium dec. 146. c. unico n. 8. p. 447.

Locator, Conductor, Merces Pretium, Colonus, Inquilinus.

Conductor alicujus terre: numquid ei ob probatam infuetam in præfata terra mortalitatem remissio aliqua fieri debeat: quid etiam prædefiniendum si in conductionis instrumento clausula isthæc adjecta sit *omni legis auxilia remota* dec. 88. per totam p. 296. & 297.

Quo pacto mortalitas compensanda sit cum mercede ibidem n. 2. p. 297.

Ex locatione non transfertur dominium ibidem nec possessio.

Conductor mortalitatem prævidens; non præsumitur conducere ibidem.

Conductor: an possideat dec. 93. cap. unico num. 10. pag. 318.

Quibus in casibus colonus possideat dec. 93. cap. unico n. 11. p. 318.

Conductor potest petere impensas ibidem.

Quicquid in locatione, & conductione fieri solet sæpe numerò inspicendum est dec. 116. cap. unico n. 7. p. 385.

Locatio per 10. annos, vel perpetuò foret speciei, vel venditionis, vel emphyteutici contractus dec. 116. c. unico n. 9. p. 385.

Colonus, nec naturaliter, nec civiliter possidet d. 116. c. unico n. 6. p. 385.

Commendatarius, Commenda.

Commendatarius perpetuus de fructibus stabilire potest dec. 3. n. 4. p. 19.

Commendatario extincto; extinguitur ejus dominium, nec ad heredes transit cum sit personale jus ibidem n. 5. 6. & 7.

Commenda non est titulus perpetuus ibidem num. 8.

Commendatarius de quibus testari potest fructibus ibidem à n. 9. usque ad 25.

Quo pacto commendatarius prædecessoris demortui successor sit ibidem à n. 14. usque ad 26.

Quo pacto commendatarius fructuum sit dominus ibidem à n. 18. usque ad 26.

Differentia, quæ est inter fructus per commendatarium lectos, ac per tertium ipso extincto ibidem n. 23. 24. & 25.

Quibus in casibus commendæ fructus extincto commendatario hæredi acquiruntur ibidem n. 26. 27. & 28. p. 20.

Quæ repossuntur pro obtinenda commenda ibidem à n. 11. usque ad 20. discutitur.

Commendatarius haud est Ecclesiæ Prælatum, sed procurator d. 3. c. 1. n. 13. p. 20.

Est ejusdem administrator, & fructus lucratur ibidem n. 14.

De etate, quæ in commendatario repossitur ibidem n. 15.

Plures alicui commendæ concedi nequeunt ibidem num. 19.

Differentia, quæ est inter commendatarium temporaneum, & perpetuum ibidem n. 20. & 21.

Commodum.

Commoditas magnum reputatur utile dec. 1. c. 3. n. 7. p. 7.

Sentiens commodum, incommodum sentire, debet n. 6. p. 17. & d. 23. n. 26. p. 99. & d. 88. nu. 2. pag. 897.

Compensatio.

Opponens exceptionem compensationis, aut renunciationis compensationis: num ei obstat juramentum dec. 167. in secunda facti specie n. 5. & 6. p. 489.

Mutua petitio est præparatoria compensationis d. 11. in 1. facti specie n. 5. p. 58.

Deficiente mutua compensationem deest etiam mutua petitio, ut in causa depositi ibid. n. 5.

Quid sit compensatio dec. 83. n. 3. p. 297. & quomodo sit admitenda ibidem.

Compensatio solutionis naturam sescatur ibid.

In quibus casibus fieri potest; in quibus verbò non ibidem.

Resignans juri suo, non debet illud amplius petere ibidem n. 5.

Creditor si compensationis juri; ac omni juris auxilio, cunctisque exceptionibus resignaverit: an creditum cum debito suo compensare possit d. 88. à n. 6. usque ad finem p. 298.

Compensatio est juris exceptio ibidem n. 7.

Compensatio: numquid adversus dotale instrumentum admitenda sit, contra quod ex consuetudine nil opponi fas est; si exceptioni hujusmodi resignaverit d. 88. c. unico à nu. 1. usque ad 4. p. 299.

Compensatio: utrum per stationis unius debitorem infirma sit; secus verbò consuetudine loci inspecta ibidem à n. 4. usque ad finem pag. 299. 300. & 301.

Debitum necessarium compensatur d. 158. c. unico n. 19. p. 474.

Compensationis exceptio adversus sententiæ executionem opposita; an impedimento sit quo-

Index Alphabeticus Rerum,

quominus executioni demandetur, si statim probari per scripturas, testesque offeratur d. 167. per totam p. 488.

Liquidum cum illiquido compensari nequit ibidem n. 2. & quare ibidem.

Compensatio quid sit ibidem n. 3.

Compromissum, Arbitrer.

Compromissum jus filiationis supponit dec. 7. n. 6. & 7. p. 40.

De compromisso inter affines, consanguineos ex licita, illicitaque copula d. 7. c. 2. à n. 1. usque ad finem disceptatur p. 42.

Soror maternum rogans à fratribus legatum: numquid per fratres conventos compromissum peti possit d. 48. per totam p. 158.

Compromissum caret loco in scripturis paratam habentibus executionem d. 48. n. 10. p. 158.

Compromissum intra quatum tempus peti possit ibidem à n. 1. usque ad finem p. 158. & 159.

Compromissum juxta regie pragmatice formam: numquid inter affines est faciendum, si fuerit dumtaxat producta capitulorum per Notarium forma, reassumpta per reassumendi facultatem habentem d. 48. c. 1. per totum p. 159.

Compromissum inter conjunctos juxta pragmaticam auctoritate Judicis precipientis celebratum, si fuisse extinctum supponatur: numquid pars adstringenda sit per Judicem de integro compromittere ejus adversario postulante d. 48. c. 2. per totum p. 160.

Non potest pars oppugnante adversario iterum prorogare compromissum, vel pluries petere ibidem n. 6.

De Clerico compromittente laicum: num sit locus compromisso d. 66. per totam pag. 222. & 223.

Quid sit compromittere ibidem n. 2.

Compromissum est usque ad 4. gradum d. 66. n. 8. pag. 223.

Compromissum penes arbitrum per Universitatem gestum: numquid laudum ab ipso promulgatum firmum censendum sit; si in compromisso essentialia defuerint requisita d. 93. pag. 313.

Habens arbitrum prorogandi compromissi terminum rogasse ferat, Universitatis procuratorem minus rite citato: an laudum hujuscemodi firmum sit d. 93. in 2. facti specie n. 6. p. 314.

Concubinatus.

Concubinatus est inhibitus omni jure d. 102. n. 3. pag. 304.

Si perseveraverit in concubinato excommunicatur ibidem n. 3.

Conditio.

Conditio nil ponit inesse d. 85. cap. unico nu. 10. pag. 291.

Actus est infirmus non verificata conditione ibidem & n. 11. p. 291.

Connexa, Annexa.

Connexorum idem est judicium d. 24. c. unico n. 24. & 25. p. 255.

Consanguinitas, Affinitas, Consanguineus, Affinis.

Consanguinitas, affinitasque usque ad quem gradum se extendit ex copula licita, illicitaque d. 7. c. 2. à n. 4. usque ad finem differtatur p. 42.

Potius jus canonicum, quam civile servatur in affinitate, & consanguinitate ibidem n. 8.

Confessio in judicio, Tortus.

Confessio in judicio super articulis facta nulla, incompetentiae jurisdictionis ratione habita: an precise per hoc firma sit d. 129. p. 508.

Confessio absque legitimis tormentorum metu extorta iudiciis: an mandanti obset si tortus mandantem ipsum evocarit, & inter mandantem, & obtruncatum aliqua habetur inimicitia d. 129. c. unico n. 3. & 4. p. 509.

Post conclusum in causa, Conclusio in causa.

Post conclusum in causa clauditur os partibus d. 25. n. 34. p. 129.

Post publicationem in causa contra scripturas non permittitur usura d. 68. n. 8. p. 230.

Copula.

Favorabilior est copula licita; quam illicita d. 164. c. unico n. 6. p. 484.

Creditor, Creditum, Creditor privilegiatus.

Creditoris mens est, ut secuta sit ejus pecunia d. 1. c. 3. n. 3. p. 6. & d. 4. c. 5. n. 3. p. 27.

Quo pacto olim debitor conveniebatur, pleitebaturque à creditore d. 4. c. 5. & quomodo hodie n. 6. ibidem.

Creditor non tenetur probare pecuniam in Universitatis utile conversam fuisse dec. 4. c. 10. n. 3. p. 30.

Si plures creditores sint; tunc unusquisque pro rata potest detinere pignus d. 8. c. unico n. 25.

Creditum liquidum paratam habet executionem d. 11. c. 1. n. 2. p. 6.

Pro dotis credito feudum sequestrari potest ibidem n. 3. & 4.

Si creditum turpitudinem suscipientis continet, tunc excommunicatione compelli potest creditor ad relaxandum juramentum ibid. n. 4.

Creditor cui bona adjudicata fuere: numquid pro alio detineri queat debito.

Creditor potest petere alimenta ubi libuerit d. 24. in 8. facti specie n. 90. p. 106.

Creditoris mens est securam habere cautionem; adeoque in unus deficientiam aliam habere d. 30. c. unico n. 2. p. 123.

Quenam sit creditoris mens ibidem n. 5.

An inopia subsecuta periculum spectet ad creditorem ibidem n. 9. & 10.

Creditor posterior: numquid anteriori creditori pretium offerre possit; ac per consequens jus sibi roborare suum dec. 41. c. 3. per totum pag. 142.

Excontinenti, ac anteriori creditori per posteriorem satisfactum sit, tunc jus quod habet in re hypothecata extinguitur dec. 41. c. 3. num. 2. pag. 143.

Creditor anterior hypothecam sibi à debitore emens rem: numquid anteriori uti queat hypotheca adversus debitorem uxorem sibi remissam adjudicari petentem, non nisi dotalis hypothecae vi d. 43. per totam p. 145. & 146.

147. & 148.

Et Verborum Memorabilium.

Dans pecuniam causa militiæ, est privilegiatus creditor ibidem n.4.

Creditor Creditum, & Creditor privilegiatus.

Dans pecuniam ad refectionem navium, est creditor privilegiatus ibidem n.3.

Creditor anterior sua provisione sibi acquisivit expressam hypothecam ibidem n.32.

Si duo sint hypothecarii creditores; quorum prior unus; alter verò posterior foret; si debitor priori bona utrinque obligata in solutum daret creditori: numquid posterioris creditoris hypotheca extingua sit d.143.c.1. per totum p.148.

De secundo creditore se defendente contra primum creditorem d.143.cap.1. n.15. & 16. pag. 149.

Secundus creditor primevo offerens creditori pretium: numquid creditum unà cum usuris offerre adstringendus sit d.143.c.2. per totum pag. 149.

Creditor rem sibi hypothecatam emens: numquid præcisè per hoc hypotheca extinguitur dec. 143.c.3. per totum p.150.

Quare res hypothecatur creditoribus d. 54. c.2. n.2. p.178.

Creditor possidet pignus ibidem n.5. p.178.

Si bonorum emptor haud reperitur, tunc creditori jure domini bona adjudicanda sunt d. 55.c.3. n.47. p.188.

Creditori est facienda idonea satisfactio d.69.c. unico à n.6. usq; ad finem p.225.

Creditor prior hypothecarius: an à secundo hypothecario creditore pecuniam sibi persolutam per utriusque creditoris debitorem etiā num consumptam peti possit d.78. à n.4. usq; ad finem examinatur p.265. & 266.

Creditor secundus hypothecarius: an rem, & sibi, & alteri creditori anteriori hypothecatam à priori creditore petere possit; si debitor eamdem in solutum priori dederit creditori d.78.c.unico à n.1. usq; ad 6. p.266.

Creditor posterior in majori existens quantitate: an creditorem in minori summa, ut pro justo debitoris bona recipiat, adstringere possit; si justus bonorum debitoris emptor non reperitur d.78.c.unico à n.6. & 7. p.267.

Creditor posterior: utrum anteriori creditori in re hypothecata præferendus sit, si ex propria ejus pecunia res hypothecata refecta sit, & pro refectione res ipsi à debitore obligata fuit ibidem à n.8. usq; ad finem p.267. & 268.

Creditori priori prius hypothecata supponitur res d.78.c.unico n.2. p.266.

Jus secundi creditoris absque recta ratione, haud extinguitur per primum ibidem n.4. p.267.

Pecunia per secundum soluta creditorem, prima extinguitur hypotheca ibidem n.4. & quare ibidem n.5.

Creditor posterior non potest derogare juri creditoris anterioris ibidem n.7.

Creditores ex impensis, sive in valitudine, sive in funeribus gestis: an creditoribus expressa habentibus hypothecam anteriorem præferendi sint dec.84. à n.1. usq; ad 16. pag.285. & 286. & 287.

Quomodo creditores ex funeribus præferendi sunt d.84.c.unico n.5. & 6. p.286.

Creditores funerum sunt privilegiati ibidem n.7. p.286. & ex quibus præferendi sunt ibidem & num. 8.

Creditor ex arrendamenti causa alicui ad triennii tempus concessi sub certa solutione, singulis annis facienda: numquid aliis creditoribus non dum lapsis annis tribus prædictis præferendus sit, & an pendente triennio si demortuus fuerit debitor, in his duntaxat solutionibus; quæ in debitoris vita debebantur, secus verò post obitum præferri debeat d.86. n.9. p.294.

Creditor ex venditionis mercium causa: an cæteris præferendus sit creditoribus d.86.c.unico à n.1. usq; ad 7. p.295. & 296.

Creditor mercatori alicui bona alienans sua, de pretio fide habita infra dies aliquot per se tuendo; si infra dies hujusmodi mercator decessisse feratur, & fugam arripuerit: utrum bona isthæc ab ipso vindicari possint; ac per consequens in ipsis præferendus sit, dummodo bona dividenda in prisco asservantur esse d.86.c.unico à n.9. usq; ad finem p.296.

Quo pacto creditor in emptione, & venditione pecunia non soluta sit præferendus d.86. cap. unico à n.1. usq; ad 7. p.295. & 296.

Creditor posterior non est præferendus creditori anteriori dec.86.c.unico n.5. p.295.

Ubi agitur de creditoris interesse; toties est citandus d.101. n.2. p.338.

De creditore dubio aliquo pacto certo ibid. n.5.

De citatione creditorum per generale proclama ibidem n.6. p.338.

Creditores ex causa administrationis tutelæ: numquid creditoribus Reginæ ex ejusdem causa, officii regii in censibus à debitore exigendis præferendi sunt dec.129. per totam pag.410. & 411.

De creditoribus ex causa administrationis tutelæ: an sint præferendi creditoribus Reginæ ibidem n.2.

Creditores anteriores: an præferendi sint filio in petendo alimenta d.129.c.unico à n.1. usq; ad 6. p.411. & 412.

Quinā creditores hypothecarii possessores prioribus hypothecariis præferendi sunt; & quænam inter hos servanda sit regula ibidem nu. 6. & 7. p.412.

Creditor ex dividitionis mercium causa: an cæteris præferendus sit creditoribus ibidem n.8. p.412.

In creditorum concursu unus venit independenter ab alio d.148. in 2. facti specie n.4. p.451.

Si creditor instrumenti virtute rei debitoris possessionem cepisset; ac adjudicationis decretum obtinuerit: numquid debitor offerendi jus habeat, si ab hoc decreto reclamatum fuisse feratur d.202. per totam p.542.

Consensus.

In re gravi expressus reposcitur consensus dec. 158.c.unico n.21. p.474.

Consiliarius.

B b b b

De

Index Alphabeticus Rerum,

De delicto à Consiliario patrato priusquam foret Consiliarius: an per M.C.V. dignosci debeat d.9.c.4. n. 1. usq; ad finem examinatur pag. 49.

Tres Consilarii ferentes sententiam, se habent per modum unius d.111.n.3.p.365.

De Consiliario suspecto d.138.c.unico n.4. & 5. usq; ad 8.p.431. & 432.

Consuetudo.

Populi mores non minus quam lex servandi sunt d.6.c.3.n.2.p.39.

Consuetudo si quis, vel si qua Civitatis Neapolitanæ, quo pacto sit commentanda de.21. n. 25.26. & 27.p.90.

Consuetudo est optima legum interpretes d.55.c.1.n.3.p.152. si sit rationabilis ibidem n.5.

Consuetudo non potest derogare juri naturali, & divino d.88.c.unico n. 5. & quare ibidem n.6. & 7.p.299.

Consuetudines, quæ gravamen Ecclesiæ inserunt haud servandæ sunt d.88.c.unico n.10.p.299.

Nec si profanos introducant usus in Ecclesiis ibidem, & quare ibidem p.300.

Consuetudo rationabilis, & præscripta derogare potest juri, sive cæsareo, sive canonico ibidem num. 13.

Consuetudo est lex non scripta ibidem n.5.

Quid sit consuetudo ibidem n.13.

De consuetudine non præscripta ibidem n.16.

Quo pacto jura inter se altercantia conciliantur ibidem n.16.

Consuetudo si quis, vel si qua quos ligat d.98.n.8.p.329.

A consuetudine ad jus commune, vel è diverso est nulla consequentia d.98.n.11.p.329.

Consuetudo si qua moriens non obligat ecclesiasticos d.98.c.unico n.9.p.330.

Consuetudo communi observatur juri d.99. n.6.p.333.

Novissima consuetudo observanda d.163.num.2. pag. 482.

Consul.

De Consule nationis alicujus in substituedi possessionem extante, quid dicendum oppugnante natione d.134.per totam p.422.

Constitutio.

Constitutio in aliquibus non obligat Ecclesiasticos d.98.c.unico n.9.p.330.

Contractus, Contrahens.

De contractu societatis d.174. per totam p.498.

Contractus qui sunt summi ponderis: an transcant ad hæredes d.174.n.7.p.499.

Contractui Usurario nullo pacto est satisfaciendum d.175.n.2. p.500.

Quid sit contractus Usurarius d.175. c.unico n.2.p.501.

In oneribus imponendis expressè contrahentium velle reposcitur d.187.n.4.p.520.

Illud principaliter venit in contractu, quod principaliter creditorem excitat ad agendum d.4.c.5.n.8.p.28.

Contractus ex contrahentium passionibus vim obtinent, nec extrà ipsorum mentem ullam producent obligationem d.4. cap.7. n.8. & 9. pag. 29.

In contractibus bonæ fidei præsertim emptionis, & venditionis, si verificetur mora in re tradenda, tunc interesse lucri cessantis peti nequit, maxime si pretium non fuerit perfolutum d.19.n.19.p.83.

Contractus præter contrahentium mentem non obligat d.19.in 2. facti specie n.25.p.84.

Contractus à principio est voluntatis, ex post facto verò sit necessitatis d.36.c.1.n.5.p.132.

Nemo potest resiliere à contractu ibidem.

In contractibus initium spectandum sit ibidem n.6.

Omissum præ omisso habetur ibidem n.7.

Contractus ex tacita contrahentium mente legem accipitur ibidem n.7.

Unusquisque leges contractus assertare adstringitur ibidem.

Contractus, ut sit simulatus quid requiritur dec. 49.c.1. per totum p.162.

Contrahens cum iuribus se conformare debet d.65.c.unico n.2.p.221.

Contractus hinc, inde obligant d.85.n.11.p.290.

Quæ extrà contrahentium mentem sunt, nullam producent obligationem d.88.n.2.p.297.

In contractibus non potest quis pro libito resiliere d.100.n.11.p.336.

Inter contrahentes debet servari æqualitas dec. 106.c.unico n.20.p.355.

Contumacia, & Contumax.

Contumacia est delictum, & lædit jurisdictionem d.9.c.5.n.3. & 9.p.50.

Undè dicitur contumax ibidem.

Gravissimis contumacia punitur penis d.9.c.5. n.10. ibidem p.50.

Ob contumaciam Rei bona sequestrantur ibidem n.10. & pignoris jure capiuntur ibidem.

Contumax excommunicari potest ibidem n.10. quo pacto puniebatur apud Romanos ibidem n.11. & apud varias nationes ibidem.

Si contumax obdierit, in priscum est restitutus status ibidem n.12.

Contumax per satisfactionem purgatur ibidem num. 11.

Contumax post peremptorium edictum, quodammodo pro cōfesso habetur, & an immitti possit adversarius in possessionem d.55.c.3.n.12. pag. 185.

Quibus penis contumax est puniendus d.55.c.3. n.17. & 18.p.185.

Quibus verbis non ibidem n.21. & 22.

Quomodo purgatur contumacia d.60.c.unico n.12.13. & 14.p.207.

Pro contumacia realis sit danda satisfactio, secus verò pignoratitia, & fidejussoria d.63.c.unico n.7.p.215.

Pro contumace nemo eloquitur d.123. c.unico n.9.p.400.

Contumacia est grave delictum d.131.n.3.p.416.

Contumaces gravissimis puniuntur penis ibidem num. 4.

Incurritur contumaciam ob citationem ritè factam d.139.in 1. facti specie p.433.

Culpa.

Culpa suos debet tenere Auctores d.35. c.unico n.8.p.130.

Et Verborum Memorabilium.

Ubi culpa non est ibi non est delictum dec. 83. n.3. pag.282.

Quid sit culpa, imperitia, & imprudentia d. 83. n.5. ibidem.

Crimen, Criminosus, Crimen læsæ Majestatis.

Ob sceleris magnitudinem : an quis sub fideiussione relaxandus d.30.n.15. p.122.

Qualiter est probatum crimaliter puniri debet d.8.c.1.n.4 p.198.

Quo pacto puniuntur criminosi, varia adducuntur exempla d.58.c.1. à n.5. usque ad 9.p.198.

De crimine læsæ Majestatis d.69. c.unico n. 11. pag. 236.

Si læsæ Majestatis crimen in 2. capite patrafseratur quis : numquid publicationis honorum penam solvere debeat d.139. in 4. facti specie n.7. & 8 p.413. & 414.

Quando committitur crimen læsæ Majestatis, & num adversus Prorogem d.130. in 6. facti specie n.12. & 13. p.414.

Læsæ Majestatis, aut rebellionis crimen : num in Clericis Regi non subiectis verificari possit d.130. c.unico n.3. & 4. p.415.

De crimine læsæ Majestatis, & quid sit d.143. n.2. p.441.

Hoc crimen non potest defendi per procuratorem ibidem.

Quomodo proceditur in crimine læsæ Majestatis ibidem n.3.

Curator.

Ubi curatoris requisita essentialia desunt ; toties deficit curator d.56. c.1. n.8. p.192.

Curator non satisfaciens : numquid ejus constitutio firma sit d.87. per totam p.293.

De indigentibus auxilio curatoris ibidem n.2. pag. 293.

Curatoris munus ibidem.

Quando curator non tenetur satisfacere ibidem. n.3. p.294.

De curatoris essentia ibidem n.5. p.294.

D

Damnum.

Quam causam damni dat, damnum dedisse videtur dec.132. cap. unico n.5. p.419.

Dans.

Extinctio dantis jure, extinguitur accipientis dec. 162. c.unico n.2. p.480.

Confirmato jure dantis, confirmatur, & accipientis d.62. c.unico n.4. p.481.

Dare, & tradere.

De differentia inter dare, & tradere dec.19. n.5. pag. 82.

Debitor, Debitum.

Quod detinet debitor, est hypothecatum creditor d.54. c.3. n.4. & 5. p.179.

Debitor prius convenitur, & deinde cogitur, ut solvat d.75. n.7. p.180.

Pendente judicio, non est auferenda possessio ab ipso, & quare ibidem.

Lite pendente, non est privandus possessionis suæ commodo ibidem.

Quid si iusta habeatur causa causa ibidem n.8. quidve ipsa desinente ibid.

Æs alienum alicujus est d.78. n.3. p.265.

Debitoris bona sunt creditoris d.129. c.unico n.4. p.411. & quare ibidem.

Decima.

Decima super piscium piscatione adjecta, ac Monasterio debita : numquid detrahis piscationum impensis tribuenda sit d.20. per totum examinatur p.85. 85.87. & 88.

Decimæ ex terræ fructibus debentur ; & divino jure d.20. p.86.

Et non deductis impensis n.8. ibidem.

Differentia, quæ est inter prædiales, & personales decimas d.20. à n.26. usque ad 30. p.87.

Decimæ æs alienum supponunt ibid. n.30. & 31.

Contrà non solventes decimas, diversæ sunt stabilitæ penæ, adeoque nulla est determinata d.20. n.38. p.87.

Decimæ sunt nè prius perfolvendæ ? quam census, & tributæ d.19. c.1. per totum p.88.

Decima: numquid de perceptis, & de percipiendis danda sit fructibus d.20. c.2. per totum. pag. 88.

Decima datur de omni eo, quod subnascitur in prædio ibidem n.4.

Si ex negligentia haud fuerint percepti fructus, tunc non sit perfolvenda decima de his ibidem n.7.

Decimas non perfolvens, ad damni illati restitutionem est adstringendus d.20. c.3. n.2. p.88.

Exigere decimas est onus d.118. n.2. p.388.

Decisio.

Decisio 34. nū habet locum in omni possessorio d.34. c.1. per totum expenditur p.127.

Decretum, Decretum primum, & secundum.

Si exposita coram Iudice sint falsa, decretū nullum est, cum sit contrà permittentis velle d.4. n.46. 47. 48 & 51. p.24.

Decreti executio: an per appellationem retardari possit d.34. per totam p.125.

Decretum super assistentia, seu adjudicatione, nummorum aureorum mille latum: numquid firmum ducendum sit, si solummodo centum debeatur d.51. per totam p.167. & 168.

Decretum super superfluo merè materialiter se habet d.51. n.4. p.167.

Decretum ex falsa latum causa, quo pacto sit nullum d.51. n.5. p.167.

Supposita decreti firmitate : numquid superfluum solvens illud compensare possit in iis, in quibus solvens debitor esse supponitur d.51. in 2. facti specie per totam d.168.

Stante decreti firmitate: numquid in crediti cessione regius reposcatur assensus d.51. in 3. facti specie per totam p.168.

Decretum super bonis non obligatis editum: numquid in totum ; vel pro ipsorum parte bonorum non obstrictorum nullum sit d.51. c.3. per totum p.170.

Quo pacto decretum sit individuum d.51. c.3. pag. 170.

Decretum in S. R. C. super bonis in inventario descriptis adversus hæredem Titii filium cum

Index Alphabeticus Rerum,

- beneficio legis inventarii divulgatum: num-
quid istiusmodi executio per heredem impe-
diri possit excipientē, quod bona isthæc haud
paterna sint d.52. per totam p.171.
- A' decreto in integrum restitutionem denegante
reclamari, vel appellari potest dec.73.num.2,
pag. 175.
- Quid sit natura primi decreti dec.55.cap.3.n.2,
pag. 184.
- De Iudicis decreto in minoris contractu d.13,
c.unico n.9.& 10.p.371.
- Quot modis accipi potest decretum, & quinam
ipsius effectus d.55.c.3 à n.3. usq. ad 23. pag.
184.185.& 186.
- De natura secundi decreti d.55.c.3.n.24. & 25.
pag. 186.
- De facultate immittendi ex secundo decreto d.
55.c.23.n.28.& 29.p.186.
- Ex secundo decreto veram acquiri quis rei pos-
sessionis dominium d.55.c.3.n.30.p.186.
- Quid consequitur actor per secundum decretum
late discutitur d.55.c.3.à n.34.usq. ad finem.
p.187.& 188.
- Judicis decretum super feudorum alienatione,
per pupillæ balios faciendæ, opinantes in id
evidentem fore pupillæ utilitatem, cum ex iis
majus reperiatur pretium, quam æstimata
fuerit feuda: numquid necessarium sit d.113.
per totam p.369.& 370.
- Decretum in rei pupillaris districtione, extante
ejus maxima utilitate: numquid interponen-
dum, & permittendum erit d.113.c.unico n.
1.& 2.p.370.
- Judicis decretum ad unius creditoris instantiam,
super pignoris alienatione interpositum: utrū
cæteris aliis pro sit creditoribus, &c. ibidem
n.3.& 4.
- Decretum ex pluribus causis latum, &c. ibidem
n.5.6.7.& 8.p.371.
- Judicis decretum in minoris contractibus: num
vel præcedere; vel intercedere; vel subsequi
valeat actum ibidem n.9. & 10.
- Decretum pro uno creditore interposito, etiam
pro aliis prodest d.113.c.unico n.13.p.370.
- Decretum plura continens capita, quomodo po-
test esse firmum in uno; infirmū verò in alio
ibidem n.7.p.371.
- Defensio, Defensor.*
- Verbum defensio simpliciter prolatum, pro ex-
ceptione sumitur d.6.n.27.p.35.
- Unusquisque tenetur suum defendere jus d.8.n.
8.p.45.& d.70.in 3.facti specie n.7.p.239.
- Romanorum tempestate, qui erant Civitatum,
defensores ibidem n.9.p.45.
- Quo jure debetur defensio d.34 n.10.p.126.
- Nemo indefensus est relinquendus d.34. n.13.p.
126.& d.74.c.unico n.11.p.253.
- Defensio naturali debetur jure dec.40. c.1. n.3,
pag. 139.
- Quid requiritur in sequestro peragendo ibidem
n.9.p.180.
- A' sequestro non est incipiendum ibidem n.10.
- Quando sequestro sit locus ibidem n.11. p.180.
quando verò non n.12. ibidem.
- De defensore apud Areopagitas d.57.n.6.p.195.
- Verbum defensio simpliciter prolatum pro ex-
ceptione sumitur d.66.n.3.p.222.
- Defensio datur cuilibet reo d.82.n.3.p.278.
- Cuilibet est permissum se, & jura sua defendere
ibidem n.19.p.280.
- Delicta, Delinquens.*
- Delicta publicè puniri interest reipublicæ d.45.
n.2.p.154.& quare ibidem.
- Delicti paritas, paritatem pænæ reposcit ibidem
num.3.
- Delicta publicè pleciuntur ad aliorum terrorem,
& quomodo in Regno, & apud Romanos dec.
79.à n.3.usq. ad 8. ostenditur p.202.
- Delinquens est puniendus d.67.c.unico n.22. &
publicè ibidem à n.23.usq. ad finem p.229.
- Quodcumque delictum etiam leve est puniendū
d.92.c.unio n.8.p.320.
- Delicta ubi puniendā d.94.n.6.p.346.
- Per delictum quis sortitur forum ibidem nu. 8.
pag. 347.
- Delictū magna ex parte patet ex ore, signis, &c.
ipsius rei d.123.c.unico n.3.p.400.
- De delicto prolato ab uno teste d.126.c.unico
n.2.p.406.
- Delinquens puniri debet pœna, vel ordinaria,
vel extraordinaria d.126.c.unico n.2. p.406.
- Ubi delicta sunt diversa, & diversæ personæ of-
fensæ, non potest dari determinata causa dec.
126.c.unico n.2.p.406.
- Delinquens quilibet pœnam; si ve ordinariam,
si ve extraordinariam expendere debet ibidem
num. 3.
- Delicta in officio patrata sunt alterius rationis,
ac illa, quæ extrâ officium d.133.c.unico nu.
4.pag.421.
- Quo pacto dignoscitur delictum d.143. num.3,
pag. 441.
- Delictū plene probato, est reus suspendendus d.
145.c.unico n.5.p.445.
- In criminalibus quā citissimè potest, delicta ple-
ci possunt d.206.n.6.p.548.
- Denunciatio.*
- Cuinam faciendā est denunciatio, si extinctus sit
testator d.106.c.unico n.1.2.& 3.p.353.
- Denunciatio venditoris: an fidejussori fieri suf-
ficiat ibidem n.4.& 5.
- Denunciatio est faciendā principali ibidem n.5.
pag.354.
- Deperditio.*
- Bonorum deperditio non causat desperationem,
quæ est letalis macula d.1.c.3.n.3.& 4.p.6.
- Nemo præsumitur sua velle deperdere bona dec.
2.c.2.n.4.
- Deputator.*
- Quicquid per majorem deputatorum partem
gestum sit: an sit firmum d.4.à n.1.usq. ad 11.
questionatur p.22.
- Pro actus robore due deputatorum partes repo-
scentur ibidem n.22.
- Major deputatorum pars, haud binis est æqui-
pollens ibidem n.23.p.23.
- Quicquid per majorem deputatorum partem
fit, per totam Universitatem fieri differitur, in
qui-

Et Verborum Memorabilium.

quibus casibus locum habet à nu.24. usq; ad 26. ibidem.
 Quicquid per cunctos Universitatis deputatos rite gestum sit, per duas deinde Universitatis partes revocari potest d.4.c.4. à n.1. usq; ad finem disceptatur p.27.

Deus, Divinus Cultus.

Deus in signum universalis domini sibi reservavit decimas, census, & tributa d.20. n.3. & 4. & prius Deo, quam homini persolvendæ sunt ibidem p.88.

Cultus divinus per pia opera augetur dec.23. n.11. p.98.

Quæ displicent, Deo non sunt faciendæ d.132. n.4. p.418.

Quod Deus conjunxit, homo non separat d.135. c.unico n.8. p.425.

Detentio Rei.

Aliud est detinere rem, aliud debitam obtinere cautionem, aliud illam sequestrare d.17. n.27. p.74.

Diffamatio.

Aliquem diffamans quis, ipseque ad probandum terminus per Judicem datus, quo perempto diffinitivam absolutionis tulit sententiam: numquid rursus exaudiendus sit Fulanus: si in accusatione sistere perhibeatur: appellatione à definitiva sententia minus obstante dec.18. à n.1. usq; ad finem p.77. & 78.

Dignitas, Honor, Dignum.

Dignitas absque fraude datur d.6.c.2. n.63. p.38.

Dignum trahit ad se minus dignum d.118. cap. unico n.6. p.390. & quare ibidem.

Diffidia.

Diffidia sunt effugienda dec.118. cap. unico n.4. pag. 390.

Dispensatio.

Dispensatio ut sit frima iustam exigit causam. d.3.c.1. n.9.

Vel est necessitas, vel utilitas p.20.

Si duo sunt defectus, dispensatus in uno; non censetur dispensatus in alio d.10. in 8. facti specie n.2. p.36.

Quicquid est extra superioris mentem dispensatum, nulliter fit d.10. in 8. facti specie n.3. p.56.

Dispensatum in uno casu, haud in alio censetur dispensatum per Pontificem d.16.c.1. n.8. p.7.

Ubi agitur de venditione difficiliter dispensat Pontifex, quam in pigore, vel hypotheca d.16.c.1.13. & 14. p.71.

Dispensatio est extrinseca dispensato d.22. num. 9. pag.94.

Dispositio.

Generalis dispositio omnes amplectitur species d.159. n.4. p.475.

Divisio.

Divisio tollit confusionem d.26. n.2. p.131.

Diversa, Diveritas.

Quæ diversa sunt, unum excludit aliud d.68. n.7. p.230.

Quæ diversa sunt, nullam patiuntur illationem d.89. c.unico n.4. p.303.

Doctores.

Doctoratus est dignitas d.58.c.1. n.13. p.199.

Dolus.

Dolus nemini patrocinari debet d.6. cap.2. n.9. pag. 36.

Quid sit dolus ibidem.

Dominium, Dominus.

In incorporalibus verum datur dominium d.1. c.ult. n.16. p.14.

In domini translatione, domini velle reposcitur d.2.c.2. n.5. p.18.

Domini possessio in domini facultate esse supponitur, addisque à se abdicatur d.2. cap.2. n.6. pag.18.

Nō potest quis duobus inservire dominis d.10. in 3. facti specie n.4. p.54.

Ut dominum transeat quid requiritur d.14. n.10. pag. 66.

Ad domini translationem solus haud sat est animus ibidem n.13.

Differt dominium transferri, & ad domini translationem tendere d.16.c.1. n.17. p.71.

Ut dominum transferatur: necessum est, ut acquisitionis titulus verificetur d.17. cap.3. n.6. pag. 76.

Si dominus concurrat cum servo, tunc potius dominus afficiendus est honore, quam servus d.20.c.1. n.5. p.88.

Si molendini alicujus tres sint æquabiliter domini: si dividendum sit; quo pacto faciendæ sit divisio d.26. per totam p.130. & 131.

Unusquisque est dominus in re sua d.38. n.3. p.135. & d.55. n.2. p.1. & d.64. n.5. p.217.

Directus dominus, directum volens à se abdicare dominium: numquid emphyteuta sit præferendus aliis emptoribus d.42.c.1. p.144.

Dominus sua in re legem, quam velit, apponere potest d.45. n.2. p.151.

De dominio bonitario, & quiritatio d.51.c.3. n.39. pag.187.

Dominus directus tenetur defendere dominum utilem, & quare d.77.c.unico n.5. p.263.

Unusquisque potest disponere de bonis suis, nisi lege inhibeat d.85.c.unico n.8. p.291.

Dominium extinctum revivisci nequit d.88. n.5. pag.298.

Quomodo dominus per Colonum possidet dec.97.c.unico n.11. p.318.

Differunt esse actum dominum, & dominium habere d.93.c.unico d.94. p.319.

Dominus directus habet jus offerendi d.99. n.2. pag. 332.

Dominus utilis subditur domino directo ibid.

Dominus directus pro se commune detinet jus ibidem n.6.

Directus dominus concedendo utile dominium, non perdit directum ibidem.

Dominium utile, & directum distinguuntur ibidem n.7.

De domino solitum possit expellere dominum actum possidentem, titulum possessionis non commensurantem d.117. per totam p.386.

Si dominus soli supra solarium superius, in quo quis habet servitutem, domum construxerit: numquid demolienda sit d.117. in 2. facti specie per totam p.386. & 387.

Nemo inivitus irrationabiliter tenetur dare rem suam

Index Alphabeticus Rerum,

- suam ibidem n. 7. adedque non transfertur dominium ibidem.
- De domino superioris domus, cum domino inferioris domus d. 117. c. unico n. 1. & 2. p. 387.
- De domino alicuius domus vicinalis cum vicino, quoad edificium construendum, &c. ibid. n. 3. & 4.
- De domino partis superioris, cum domino partis inferioris iminantis ruinam ibidem n. 5. & 6. p. 387. & 388.
- Quando dicitur formaliter dominus; quando materialiter, & apparenter d. 119. c. unico n. 2. p. 392.
- In eadem re non possunt dare duo domini dec. 176. in 2. facti specie n. 4. p. 502.
- Dominus utilis est verus dominus dec. 209. n. 9. pag. 553.
- Domus Communis, Res Communis.*
- Domus communis quoad decisionem d. 63. per totam p. 214.
- Communem quis obtinens cum alio rem, si cōfocius iustum solvere renuerit pretium: numquid ad licitationem deveniendum sit dec. 63. cap. unico à n. 1. usq. ad 5. p. 215.
- Si domus dividi nequeat: utrum alicui creditori de aliqua parte assignatio fieri possit ibidem à n. 5. usq. ad 8.
- Domum habens pro indiviso cum alio: num cōdominio partis suæ pretium offerre possit, ac universam consequi domum, si domus divisa inutilis foret ibidem à n. 8. usq. ad finem.
- Donatio, Donatio causa mortis, Donatio inter Vivos.*
- Donatio causa mortis pro ejus firmitate quid requiritur d. 73. c. unico à n. 1. usq. ad 5. p. 249.
- Donatio absenti facta, à Notario pro eo stipulante quomodo sit firma ibidem à n. 5. usq. ad 10.
- Donatio infanti facta, ac Notario pro eo stipulante: an sit valida ibidem à nu. 10. usq. ad finem.
- In donatione causa mortis requiritur numerus quinque testium, & eodem contextu ibidem num. 2.
- Lo ipso, ac Notarius donationem acceptavit, & stipulationem pro donatario facit, est firma donatio d. 73. c. unico n. 6. p. 249.
- Donatio est actus liberalis, rationis usum; & cōsensum supponit ibidem n. 11. p. 250.
- Donatio facta infanti est irrevocabilis ex parte donantis; secus verò ex parte donatarii ibidem n. 12.
- Potest donatio ex parte unius esse irrevocabilis; ex parte verò alterius esse revocabilis.
- Si donationis finis sit, ut bona in familia afferrentur, femineus sexus merè materialiter venit d. 85. n. 4. p. 288.
- Medietas pretii rei dotalis ex alienatione rei dotalis, per sororem fratri debitori in pretio factæ perverta: numquid juxta consuetudinem Neapolitanam alterius fororis herede debeatur, si de pretio ipso fratri donatio facta fuerit d. 85. à n. 8. usq. ad finem p. 289. & 290.
- Donatio per consanguineos viri uxori facta, si ad secunda convolaverit vota; cujus causa ex proprietaria efficitur usufructuaria: numquid filii secundi matrimonii possint vindicare medietatem bonorum donatorum à filiis primi matrimonii d. 85. cap. unico à nu. 1. usq. ad 6. p. 290. & 291.
- Donatio per Patrem matrimonii contemplatione filio facta: num in partem per filium in Patris beneficium; ac in contrahentium præjudicium revocari possit ibidem à n. 1. usq. ad finem p. 291.
- Donatio facta à Patre filio contemplatione matrimonii, filio statim dominium acquiritur d. 85. c. unico n. 7. p. 291.
- Donatio causa mortis per Clericum concubinae facta: numquid firma ducenda sit d. 102. per totam p. 340. & 341.
- Quare est nulla ibidem n. 2.
- Possessio stat pro donante, addisque secus probatur d. 102. n. 7. p. 341.
- Donationis tempus inspiciendum est ibid. n. 8.
- Donatio causa mortis concubinae à Clerico facta: an sit firma si juramentum intercesserit d. 102. cap. unico à n. 1. usq. ad 4. p. 342.
- Illo in casu quo donatio concubinae facta firma sit: an ex ipsa sit deducenda, vel in ipsa jus accrescendi locum habeat ibidem à n. 4. usq. ad finem.
- In donatione causa mortis datur jus accrescendi d. 102. c. unico n. 10. p. 343.
- Res ex Ecclesiasticarum pæsonum fructibus per Ecclesiasticum empta: an consanguineis per ipsum donari; ac per consequens alteri alienari possit d. 200. per totam p. 539.
- Centum dono dans nummos aureos singulis annis Fulano dandos quidam; addisque superstes sit donatarius: an demortuo Fulano extincta etiam ducenda sit donatio d. 203. per totam pag. 544.
- Quid requiritur ut donatio extinguatur ibidem n. 2. 3. & 4.
- Donatio scilicet naturam contractus ibid. n. 4.
- In donatione: an requiratur Judicis insinuatio ibidem n. 5. & 6.
- Donatio per aliquem facta: an ante acceptationem revocari possit ibidem c. unico n. 1. & 2.
- Si donatarius ante donatis obitum extinctus sit: an donatio isthæc identidem extincta sit ibid. n. 3. p. 145.
- Donatio simulata facta: an rescindi possit, & si donatarius nolit ibidem n. 4.
- De donante quando potest revocare donationem; quando verò non d. 203. c. unico n. 2. p. 545.
- Quandonam donatio est extincta ibidem n. 3.
- Post donantis mortem dominum transit ibid. n. 4.
- Quid requiritur in donatione ibidem n. 6.
- Dos, Donatio propter Nuptias.*
- Pro dotis securitate: an in mulieris potestate cuncta viri bona sequestranda sunt, ac sibi obligari d. 44. c. unico per totum examinatur pag. 125.
- Dotalis res nec oppignorari, nec alienari potest d. 41. c. 1. n. 3. p. 141.
- Dotis conditio melior, secus verò deterior fieri potest, etiam assentiente uxore ibidem num. 3. vel

Et Verborum Memorabilium.

3. vel viro ibidem num. 4. pag. 142.
 Dotium favor publicus est, & ejus causa præcipua ibidem n. 5. p. 14.
 Reipublicæ interfit dotem mulieribus asseruari; neu indotatæ resistent ibidem n. 5.
 Idem de donatione propter nuptias; ac de sponsalicia largitate ibidem n. 5.
 Dos est præferenda creditoribus anterioribus d. 43. n. 7. & 10. p. 145.
 Dotis conditio melior fieri, secus verò deterior ibidem n. 10.
 Dos est præferenda hypothecis privilegiatis dec. 43. n. 17. p. 146.
 In dubio potius doti, quam alteri favendum est d. 43. n. 18.
 Dos, & Fiscus æquales obtinent hypothecas ibidem n. 26.
 Num dos Fisco sit præferenda ibidem n. 28.
 Dos in dubio est præferenda Fisco ibidem n. 29.
 Potentior est hominis proviso, quam legis ibidem n. 33.
 Privilegium dotibus concessum à Principe dimanavit d. 51. n. 18. p. 169.
 Dotis solutio promissa: an ex præciso Regis rescripto obtento ritè gesta arguenda est: si Rex in rescripto castri alienjus actori exactionem concedebat; nonnisi in dotis satisfactionem. d. 71. per totam p. 241. & 242.
 Quicquid nullo debetur jure; id donatum existimatur d. 3. c. 2. n. 3. & 4. p. 18.
 Ubi res dono data perhibetur, quando verò non ibidem n. 8. & 9.
 Donatio haud est presumenda; sed probanda d. 24. in 8. facti specie n. 82. p. 105.
 Que in facto sunt, non censentur donata d. 24. in 8. facti specie n. 96. p. 106.
 Quid sit donatio d. 26. c. 1. n. 4. p. 111.
 Pro modica injuria donatio non revocatur dec. 58. c. 2. n. 9. p. 200.
 Donatio propter nuptias quid importat, & quid requiritur, ut sit firma d. 65. n. 10. pag. 219. & quare ibidem.
 In donatione propter nuptias, dominium est penes donatorem ibidem n. 11. p. 220.
 In donatione propter nuptias, vindicatio donatori conceditur ibidem n. 12.
 Donatio de universis ejus dotibus à muliere facta (relicta tamen filie legitima) alicui absenti; in instrumētū verò sine adjecta clausula isthac: *que omnia fuerunt*: numquid hinc inspectis verbis firma sit d. 73. per totam p. 248.
 Donatio est domini translatio, & dono dare perdere est d. 73. n. 4. ibidem.
 Ubi donantis intentio habentur; tunc verba, non sunt inspicienda ibidem n. 8.
 Non intelligitur donatarii refutatio, si donatio sit in ejus utile d. 73. n. 8. p. 248.
 Donatio fratri à sorore facta: numquid in hæredis alterius sororis maculate fraudem esse ducatur; si isthæ concurrant tria, utputà se cunctorum donatio bonorum, & universa facta persone, & spes nulla in donataria liberos procreandi, ac per consequens: an per sororis hæredem juxtà Neapolitanam consuetudinem

de medietate peti possit d. 85. p. 288.
Antefatum, Dos.
 Dos mulieris propter masculos à statuto exclusæ; demortuo ejus viro à quonam recuperanda sit d. 176. in 3. facti specie per totā p. 502.
 Cui competit dotis recuperatio ibidem n. 8.
 Si Pater stipularetur sibi, vel hæredibus suis, successoribusque dotis restitutionem faciendam, forez existentibus etiamnum filiis ex nuptiis natis: an extinctis nuptiis dos Patri restituenda sit, si ibi consuetudo sic degernens introducta sit d. 176. in 5. facti specie per totā p. 503.
 Dos materna: utrum ex consuetudine generali in filiorum favorem suborria filiis danda sit d. 176. in 7. facti specie n. 16. p. 504.
 Si causa demortui viri dotis restitutioni Neapolitanæ consuetudinis facienda sit: numquid etiam de ipse forjudicato dicendū sit d. 176. c. unico n. 1. & 2. p. 505.
 Dos quo pacto restituenda sit in solidum ne? an in quantum facere potest? ibidem n. 3. & 4.
 Dos est creditum, & ex quibus bonis sit solvendum d. 195. n. 3. p. 532.
 Dotis restitutio per virum extinctis nuptiis promissa: quo pacto efficienda sit d. 195. c. unico à n. 5. usq; ad finem p. 533.
 Dos inter creditores Principem obtinet locum ibidem n. 4.
 Non potest fieri dotis conditio deterior d. 11. c. 3. n. 8. p. 61.
 Pro dote assecuranda, viri extincti bona sunt sequestranda ibidem n. 9.
 Si dos per filium matri restituenda in stabilibus bonis; vel in præiosis gemmis, &c. consistat: numquid à filiis tempore primi anni lucus alenda sit, si morosi ipsius dorē restituere sint d. 24. in 3. facti specie à n. 32. usq; ad 42. p. 104.
 Dos in stabilibus consistens bonis, post viri extinctionem statim uxori est restituenda ibidem num. 34.
 Dotis administratio superflite viro ad eundem spectat ibidem n. 35.
 Vir est dominus dotis, quoad effectū nonnisi ad onera sustinenda ibidem.
 Tenetur vir pro dote idoneam præstare cautionem ibidem n. 36.
 Vir vergens ad inopiam; mulier potest instare, pro dote restituenda, ac fructus dotis sunt sequestrandi ibid. n. 37. & 38. ac uxori liberandi ibidem p. 103.
 Adusq; dos mulieri restituatur, &c. si habeat unde vivere possit, adhuc ipsi sunt per filios præstanda alimenta ibidem in 3. facti specie n. 40.
 Dos in pecunia consistens, ab extraneo heredi uxori restituenda, si hæres primo anni lucus tempore in mora esset donum restituendi: an ipsi interea fructus, vel usura, vel interesse, persolvendum sit; vel alimenta præstanda, si ægena sit d. 24. in 4. facti specie à n. 42. usq; ad 60. discutitur p. 104.
 Dos in pecunia consistens, statim uxori restituenda est, alioqui usura, vel fructus ex dote dimanantes ipsi restituendi sunt ibidem nu. 42. pag. 104.

Idem

Index Alphabeticus Rerum,

Idem si des in stabilibus consistat ibidem n. 50.
Exploduntur authorum ratio ibidem num. 57.
58. & 59.

Neapolitana consuetudo haud sit servanda ibidem n. 53.

Dos confilens ex gregibus, tunc ex fructibus ex his nascentibus vidua alenda est d. 24. in 5. facti specie n. 63. p. 105.

Dos consistens in stabilibus bonis, vel in pecunia; tunc ex fructibus vidua est alenda ibidem n. 65.

Etiā si filia divitem habeat patrem, adhuc est alenda ex dote ibidem in 6. facti specie n. 72. 73. & 74. p. 105.

Usurā dotis: numquid per demortui viri haredem post luctus annum viduē debeantur; si in restituendā dotis mora sit d. 24. c. 4. per totum pag. 107.

Doti haud est favendum absque fundamento d. 29. c. unico n. 6. p. 121.

Res dotalis pretium loco rei succedit d. 85. n. 9. pag. 289.

Res empta pecunia dotali, quando sit dotalis dec. 119. à n. 4. usq. ad 8. p. 391.

Privilegium conceditur doti, secus verò antefato dec. 119. c. unico n. 7. p. 392.

Antefatum est accessorium ad dotem ibidem.

De dote danda à parentibus, vel à fratribus sorori, ex quo sit deducenda d. 158. in 2. facti specie n. 3. p. 470.

Dos est corpus sejunctum ab hareditate d. 158. c. unico n. 8. p. 472.

Dos est in viri bonis ibidem.

Dos est fœminarum patrimonium ibidem n. 11. pag. 473.

Dos venit in patrimonii divisione ibidem.

Pater tenetur dare dotem filiæ diviti ibid. n. 12.

Dotis restitutio in dubio, quo pacto facienda sit secundum consuetudinem loci ne? an francorum? vel communi jure dec. 176. per totam. pag. 501.

Dos est patrimonium uxoris dec. 176. in 4. facti specie n. 10. & 11. p. 503.

Demortua matre dos filijs acquiritur ibidem.

Dubitabile, Certum.

Dubitabile est in causa, cur varia fortiantur placita d. 1. c. 7. à n. 3. usq. ad 6.

Certū, & indubitale inter se opponuntur d. 128. n. 2. p. 409.

Ducatus.

Ducatus nonnisi à ducendo perhibetur d. 2. n. 15. pag. 16.

Ducatus marchionatus, &c. dividi nequeunt ibidem n. 22.

E

Ecclesia, Ecclesiastici, Ecclesia Vidua, Causa Ecclesiastica, Juris solemnitas.

Ecclesiastici delinquentes etiam venerabiles sunt d. 132. c. unico n. 3. p. 419.

Ecclesia laicum in S. C. conveniens: numquid per laicum causæ remissio, ut in Reg. Cam. ut potè Officialis Regiæ Dohanæ majoris Nea-

polis conveniatur peti possit dec. 160. per totā pag. 477.

Ecclesia habet electionem fori ibidem n. 2.

Ab Ecclesia ad minorem est firmum argumentū d. 160. n. 3. p. 478.

Ab Ecclesia ad Fiscum ibidem.

Quid sit Ecclesia ibidem n. 4.

Ecclesia pro feudalibus bonis: num in R. Cam. Sum. conveniēda sit d. 160. c. unico à n. 1. usq. ad 5. p. 478.

Corā quo domino ratione feudi Ecclesia conveniēda est ibidem n. 5. & 6.

Per accideus, & voluntariē convenitur Ecclesia ibidem n. 2.

Fructus percipiendū extincto commendatario acquiruntur Ecclesiæ d. 3. à n. 11. usq. ad 25.

Ecclesiæ proprium habere debet Prælatum dec. 3. c. 1. n. 8. p. 20.

Ecclesiasticus ordo ubi pervertitur d. 1. c. 1. nu. 16. p. 20.

Potest ne quis duas obtinere Ecclesias; unam perpetuam in titulum; alteram verò in commendam d. 3. c. 2. à n. 1. usq. ad finem disceptatur p. 21. & 22.

Ecclesia vidua demortuorum repræsentat Episcopum d. 84. n. 2. p. 285.

Et quot modis dicitur vidua ibidem.

De obligatione Ecclesiæ tempore luctus Episcopi demortui d. 83. n. 2. p. 285.

In causis Ecclesiasticis Populi placitum non requiritur d. 88. n. 7. p. 299.

Quæ possunt fieri in Ecclesia, quæ verò non d. 88. c. unico n. 12. p. 300.

De alienatione rei Ecclesiasticæ absq. decreto à jure requisito: an sit firma d. 105. per totam. p. 349. & 350.

Res Ecclesiasticæ ad longum tempus locari nequeunt d. 105. n. 4. p. 349.

Quare juris solemnitas requiritur ibidem n. 5.

Si juris essentialiter solemnitas requiritur; tunc actus est nullus ea desinente ibidem n. 6.

Ut res Ecclesiastica alienari possit requiritur Pōtificis velle ibidem n. 6.

Exploditur opposita sententia ibidem n. 5.

Ecclesiæ læsæ datur restitutio in integrum ibidem n. 8.

Res Ecclesiastica absq. assensu Apostolico alienata, verificata enormissima læsione: num ob alienationis nullitatem sit restituenda d. 108. c. unico n. 12. & 13. p. 359.

Ætas.

De ætate legitima, quæ repositur in Iudice, ubi refertur Africani responsum d. 6. c. 2. nu. 17. & 18. p. 36.

Ædificium.

Ædificium cedit solo d. 93. c. unico n. 6. p. 318.

Cfessus.

Ubi effectus aliquis indifferens se habet, toties pro ipso prædesiniendo nulla determinata stabiliti potest causa d. 14. c. unico num. 9. & 10. pag. 67.

Effectus non potest provenire partim ex causa verā; partim ex falsa d. 5. i. n. 6. p. 167.

Quicquid enim nullum est, nullum producit effectū ibid. n. 6.

Elc.

Et Verborum Memorabilium.

Electio.

Si plures, sive à magno admirato, sive à Barone, &c. ad idem munus electi forent: quoniam ipsum ad hujusmodi munus admittendus est d. 163. c. unico p. 481. & 482.

Emptor.

Emptor tenetur monere venditorem de lite ex c. 106. n. 2. 3. & 4. p. 352.

Obligatio monendi venditorem est in emptore; secus vero in auctore ibidem n. 5. p. 352.

Emptor: num venditorem ut ad eversionem se obliget adstringere possit. quidvè prædefiniendum si in venditionis contractu de eversione nulla facta fuerit mentio d. 106. c. unico à nu. 13. usq. ad 17. p. 354.

Emphyteusis, Res Sterilis, Emphyteuta.

Contractus emphyteusis est species alienationis d. 105. n. 2. p. 349.

In alienatione rerum sterilius requiritur juris solemnitas ibidem n. 2.

Sterilia in emphyteusim cedere possunt ibid. n. 4.

De emphyteuta non solvente canonem, vel rem deteriorante d. 105. c. unico n. 9. p. 351.

Concessio in emphyteusim per Monasterium, absq. assensu Apostolico facta: numquid firma sit d. 16. à n. 1. usq. ad finem discuitur p. 72.

Emphyteusis concessio est alienationis species ibidem n. 2.

Emphyteuta utilis est dominus d. 42. c. 1. nu. 2, pag. 144.

Quid sit emphyteusis ibidem n. 3. p. 144.

Non debet emphyteuta absq. iusta causa despoliari à re emphyteutica, si æquale offerat pretium d. 42. c. 1. n. 5. p. 144.

In re emphyteutica non requiritur servitium personale d. 105. n. 7. p. 351.

Quid sit emphyteusis ibidem.

Res data in emphyteusim sequestro subici potest ibidem n. 8.

Ens.

Ex non ente, non fit ens d. 49. c. 2. n. 2. p. 162.

Nec non enti aliquid competit attributum ibidem n. 3.

Quod nullum est, nullum potest producere effectum ibidem n. 4.

Non sunt multiplicanda entia sine necessitate d. 97. c. unico n. 2. p. 326.

Episcopus, Vicarius, Prælati, Inquisitor.

Ubi Episcopus potest petere quartam, quando verò non d. 23. n. 23. p. 98.

In funeralibus Episcopi quænam impensæ veniant d. 84. per totam pag. 284. & 285.

Inter Ecclesias, & ejus Prælatum spirituale contrahitur matrimonium ibidem n. 2. p. 285.

De Episcopi famulis tempore luctus ibidem.

Inter Episcopum, & Ecclesiam correlatio habetur ibidem n. 4. p. 285.

Episcopus in causa propriæ Ecclesiæ cathedralis: an ut suspensus explodendus sit d. 137. per totam p. 427.

Episcopus de delicto adversus ejus officium parato: an competens ducatur Judex ibidem in 2. facti specie per totam p. 428.

Episcopo suspecto: an idem de ejus Vicario generalis sit arguendum ibidem in 3. facti specie per totam p. 428.

Episcopus, & Vicarius faciunt unum Tribunal ibidem n. 8.

Vicarius representat personam Episcopi ibidem num. 8.

Si Episcopus, ejusque Vicarius generalis uti suspecti habeantur: quid pro administranda iustitia faciendum sit ibidem in 4. facti specie per totam p. 428.

Si inter binas Ecclesias lis sit: numquid Episcopus competens sit Iudex dec. 137. num. 1. pag. 429.

Si inter cathedralem, ac parochialem subortum sit dissidium, quoniam sit Judex competens ibidem n. 2.

Si inter Ecclesiam exemptam ab Episcopi jurisdictione, & Ecclesiam jurisdictioni Episcopi subjectam dissentiat: quoniam sit competens Iudex ibidem n. 3.

Perpetuam concedendi commendam: numquid Episcopus possit d. 3. c. 1. à n. 1. usq. ad 11. differtatur p. 20.

nonnulla Episcopo ex tacita Pontificis voluntate permittuntur ibidem n. 5.

Episcopo sex menses ad conferendum permittuntur ibidem n. 6. sic ad commendam ibidem n. 7. quo lapsq. tempore ad superiorem devolvitur facultas remota necessitate, vel utilitate ibidem n. 7.

Episcopus quo pacto potest duas conferre Ecclesias d. 3. c. 2. n. 5. p. 21.

In quam incurrit penam Episcopus, propria auctoritate se transferens in Ecclesias d. 3. c. 2. n. 14. p. 21. & ibidem n. 16. p. 22.

Episcopus matrimonium cum sua contrahit Ecclesia, & quot modis ibidem n. 15. p. 22.

De Prælato dubio d. 6. à n. 1. usq. ad finem p. 34. & 35.

Pro Prælato, ac legitimo administratore præsumendum est ulquequid secus probatur ibidem num. 2.

Prælati in beneficio diu subditum tolerans: an illum adstringere possit, ut suum comprobet titulum, discipatur d. 6. c. 1. à n. 1. usq. ad finem pag. 35.

Quare familiares Ecclesiastici coram Episcopo conveniendi sunt d. 12. n. 8. p. 62. de familiari laico dissidium est apud Auctores ibidem à n. 9. usq. ad finem.

Ministri Sanctæ Inquisitionis: num gaudeant privilegio, quo fruuntur familiares Episcopi dec. 12. c. unico à n. 1. usq. ad finem p. 62. & 63.

Sanctæ Inquisitionis munus spiritualia respicit ibidem n. 7.

Episcopus tenetur sustentare curam suæ Ecclesiæ d. 23. n. 4. p. 98. & corrigere excessus ibid.

De manibus Episcopi, ovium sanguis est repositus ibidem n. 5.

Episcopus potest aliquid accipere pro candelarum impensis d. 23. n. 16. p. 98.

Sicuti se habet Episcopus in sua Diocesi, ita Parochus in sua Parochia d. 23. n. 20. & 21. p. 98.

sic de rectore ibidem n. 22.

Index Alphabeticus Rerum,

Æquipollens.

Tò rei manutensio; ejusdemque sequestratio; vel debita præstita cautio; inter se æquipollentia sunt d.17.n.12.p.73.

Æquum.

Quod æquum est; id rectum est d.1.c.5.n.5.p.8.

Quod æquum, & bonum est; est faciendum dec. 117.c.unico n.2.p.387.

Error, Errans.

Errantis nullus est assensus d.6.c.2.n.23.p.37.& d.33.n.7.p.124.

Error communis jus facit, quo pacto sit committendum ibidem à n.25.usq; ad 29.

Quilibet potest corrigere errorem suum d.18.c.2.n.25.§.distingendum est p.80.

Quid sit error d.33.n.7.p.124.

Error tollit consensum d.51.c.2.num.3.in fine pag. 170.

Error opponitur veritati d.72.c.1.n.6.p.172.

Error explodit assensum d.61.n.4.p.208.

Quid sit errorem corrigere ibidem n.5.

Error est contrarium rationi; est alienum à justitia ibidem n.7.

Quilibet potest revocare errorem suum d.91.c.unico n.5.& 2.p.310. præsertim si sequatur damnum ibidem n.6.

Evidio.

Non potest verificari evidionis petitio, nisi res reverà sit perperita d.106.n.8.p.353.

Quisnam evidionis Iudex competens sit d.106.c.unico n.6.7.& 8.p.354.

Quid prædefinendum si post rei alienationem, ante pretium persolutum super rei vendita, excita fuit lis: utrum ad evidionem adstringendus sit venditor, ac per consequens pretiū persolvere minus teneatur emptor ibidem à n.23.usq; ad finem p.355.& 356.

Exteri, Alienigenæ.

Exteri, seu ad emendum, seu ad vendendum venientes ad Civitatem, &c. an ad solutionem cogendi sunt d.148.in 3.facti specie p.451.

De extero in civem aggregato: an civium privilegiis fruatur d.188.c.unico n.6.p.522.

Exceptio.

Exceptio hostica non nisi favore publico est inventa d.76.cap.unico n.6.p.261.

Supposita regia pragmatica, quæ jubet, quod reus infra triduum dilatorias allegare debet exceptiones; ejusdemque in duos alios immediatè sequentes dies probare adstringatur: numquid ut quinque dies illi currant, Iudex oppositas admittere debet exceptiones; & ex suppositione, quod Iudex silet: an supradictus currat terminus d.83.per totam p.280.281.& 282.

Exceptio declinatoria fori in causa criminali: an per procuratorem in Regno inspecto ritu 269. opponi possit d.123.à n.12.usq; ad fin. p.400.

Exceptio opponitur actioni d.144.n.2.p.443.

Exceptio meliorationum: an definitivam sententiam immoretur d.167.cap.unico à nu.4.usq; ad 10.p.489.

Exceptio cõpensationis: an adversus instrumentum liquidum, & juratum opponi valeat ibidem à n.1.usq; ad 4.

Exceptio declinatoria fori: utrum per Clericum etiam post sententiam oppugnari possit ibidem n.10.p.490.

Opponens exceptionem hosticam contrà creditores suos: an adversus debitores agere possit alios d.172.c.unico à n.1.usq; ad 5.p.496.

Exceptio hostica per militem in aliqua Regni parte, pro ipsius custodia existentem opposita: an judicium cum ipso inchoatum deesse deficiat ibidem n.5.& 6.

Exceptio est defensio d.6.n.27.p.35.& d.66.n.2, pag. 222.

Vera exceptio injustam reddit actionem, si ve, quoad rem, si ve quoad modum ibidem.

Exceptio compromissi est dilatoria d.7.nu.32. pag. 41.

De tutore solutionem petente, & de Archidæo excipiente latè discutitur d.14.à n. 1. usq; ad finem p.66.

Antequam reus conveniatur ab actore, potest excipere d.18.in 2.facti specie n.14.p.78.

Exceptio explodit actionem, &c. d.66.n.3.p.222. & d.74.c.unico n.24.p.255.

Quid sit exceptio ibidem n.6.

Excipere quot modis accipitur ibidem n.6.

Exceptio competit reo d.74.c.unico n.2.p.253.

Exceptio quo pacto extinguit actionem d.74.c.unico n.6.& 23.p.253.

Exceptio quo jure est ibidem n.6.

Exceptio subsequitur actionem ibidem nu. 23. pag. 255.

Exceptionis denominatio ibidem n.24.p.255.

Exceptio hostica: an uxori illius, qui actu in castris militat conveniat d.76.per totam p.258. 259.& 260.

Exceptio hostica: numquid contrà dotem in sententia expressa, de cujus executione peragitur, militat d.76.c.unico à nu. 1. usq; ad 4. pag. 260.

Exceptio hostica: num adversus mulierem dotē petentem competat, & quomodo ibidem à n. 4.usq; ad 8.p.260.& 261.

Officiales Barones actu militantes: an conveniri possint, &c. ibidem n.8.& n.9.

Exceptio hostica: an opponi possit, si in instrumento ei resignetur ibidem à num.10.usq; ad finem.

Excommunicatio.

Propter letale peccatum potest infligi pœna excommunicationis d.20.n.33.p.87.

Ad decimarum solutionem, quis per excommunicationem est adstringendus ibidem n.34.

Excommunicatio est gladius Ecclesiæ ibidem.

Parochiani renuentes persolvere decimas, cõpelli possunt per censuras ibidem n.35.p.87.

Expensæ, Meliorationes.

Expensæ necessariae paratam habent executionē d.1.c.6.n.7.p.10.

Expensarum funeris nomine, quid venit dec.84.c.unico n.16.& 17.p.287.

Impensæ, & in infirmitate, & in funere per maritum uxori gestæ: utrum in dote restituendæ, compensandæ sint ibidem à n.18.usq; ad finem pag. 287.

Et Verborum Memorabilium.

Meliorationes, utilesque expensæ à bonæ fidei emptore factæ: numquid in institutionis evētu ab eodem repetendæ sunt dec. 93. in 4. facti specie à n. 14. usq; ad finem p. 316. & 317.

Meliorationes ex industriante fiunt n. 15. ibidem pag. 316.

Meliorationes, utilesque impensæ cum fructibus perceptis compensantur ibidem n. 17.

Meliorationes, utilesque expensæ rei detentore post litis contestationem, ac per consequens in mala fide gestas: numquid ab eodem cum fructibus perceptis compensandæ sint d. 93. cap. unico à n. 1. usq; ad 9.

Meliorationes per conductorem domus factæ; quam ipsemet cum pacto de retrovendendo prius alienasse feratur: utrum emptor; locatorque illas persolvere adstringendus est ibidem à n. 9. usq; ad finem p. 318.

Extensio.

Extensio de uno ad aliud fieri irrationabiliter nequit d. 1. c. 6. n. 2. p. 9. & d. 10. in 5. facti specie n. 5. p. 55. & d. 136. c. unico n. 8. p. 425.

Extensio in masculino quando est extendenda ad femininum fexum d. 21. n. 33. p. 90.

Non potest fieri extensio ab uno ad aliud casum, si sit diversa ratio dec. 51. in 3. facti specie pag. 168.

F

Factum.

Factum insecum fieri impossibile est d. 35. in 4. facti specie n. 25. p. 129.

Factum unius alteri obesse non debet d. 91. n. 4. pag. 309.

Nemo potest impugnare factum proprium ibidem n. 5.

Quidquid in favorem alicujus personæ factum, fuit, non debet in ejus odium retorqueri dec. 143. c. unico n. 4. p. 442.

Quidquid per alium fieri potest, per se ipsum fieri dicitur d. 160. c. unico n. 6. p. 478.

Falcidia.

Quare ortum habuit falcidia d. 102. c. unico n. 5. p. 342.

Ex quibus est deducenda falcidia ibidem n. 6.

Falsum, Falsitas, Falsarius.

Falsitas inter graviora annumeratur delicta dec. 40. c. 5. n. 4. p. 140. & d. 6. n. 2. p. 205.

Quo pacto sit plectendus falsarius ibidem n. 4.

Quid sit falsarius d. 60. n. 2. p. 205.

Quot modis patretur ibidem n. 3.

Quo pacto puniatur dec. 67. à num. 13. usq; ad 16. pag. 227.

Quo pacto falsarii puniuntur d. 74. c. unico n. 14. pag. 254.

Falsificans literas Pontificias, & Bullas, qua sit plectendus pena d. 153. n. 2. p. 459.

Famina, & Meretrix.

Famina ex masco descendens, in quibus virilis vocatur sexus d. 21. n. 62. 63. & 64. p. 92.

Sexus femineus est fragilis d. 24. in 8. facti specie n. 83. 84. & 85. p. 106.

Famina meretrix privatur cura suorum filiorum

dec. 144. num. 3. pag. 151.

Meretrix est infamis ibidem n. 4.

Familie assertatio cum femina maritata sunt incompensabilia d. 85. n. 6. & 7. p. 289.

Feudum, Feudatarius, Feudalia Bona.

Feudum francorum more est legitima primogeniti d. 2. n. 6. p. 15.

Primogenitus in feudo hæres, pro quibus bonis sit adstringendus ibidem n. 10. & 11.

Feudum francorum jure est divisibile: an indivisibile d. 2. à n. 13. usq; ad 23. ibidem p. 16.

Vita, & militia extinguitur extincta persona n. 23. ibidem.

Feudum francorum jure diversam habet naturam à reliquis aliis feudis ibidem n. 27. & 28.

Feudum hereditarium bonorum naturam assertat, & includitur in restitutione fideicommissi ibidem n. 25. & 26.

Si ex feudo francorum more stabilito legitima, deheretur; ejus essentia destruat ibidem num. 30.

Quo pacto feudum francorum jure primogenito acquiritur ibidem n. 31.

Quo pacto feudum, sive francorum jure, sive non, inter bona annumeratur à nu. 33. usq; ad 39. ibidem à n. 50. usq; ad finem, ubi expenditur de Marini doctrina p. 41. & 42.

De feudo exigente personale servitium: nūquid Ecclesiasticis, vel feminis absque speciali superioris permisso obtineri possit: an verò fas sit, si per hujusmodi personas substitutus sit suffectus, vel reale præstetur servitium d. 10. à n. 1. usq; ad finem dicitur p. 51.

Feudum est personale beneficium ibidem nu. 5. in fine p. 52.

De origine feudorum ibidem à n. 3. usq; ad 7.

Feudatarius tenetur servare pacta in feudi investitura adjecta ibidem n. 7.

Feudum francum acquiritur potest Clerico, feminis, & Monasterio successionis capaci d. 10. n. 27. & 28 p. 53.

Feudum Ecclesiasticæ adjunctum dignitati, acquiri potest per Clericum ibidem n. 29. 30. 31. & 32.

Feudum exigens substitutum obtineri potest per Ecclesiasticas personas ibidem à n. 33. usq; ad finem p. 53. & 54.

Feudum pro se, quibuscumque successoribus permittum: numquid quoscumque amplectatur Ecclesiasticos, Monasteria, Moniales, cujuscumque sint generis d. 10. in 2. facti specie à nu. 1. usq; ad finem p. 54.

Feudi rigorose sumpti: numquid Monachus, Monialis, Monasterium successionis capax, Clericus, cujuscumque generis capaces sunt d. 10. in 3. facti specie à n. 1. usq; ad finem disceptatur p. 54.

Feudum post Cardinalitiam devolutum dignitatem: numquid Cardinalis affinitibus, consanguineisq; feudum acquiritur d. 10. in 11. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 57.

Hereditarium feudum alicui Ecclesie per Baronem in testamento in agnate præjudium reliquum: numquid de medietate saltem ab ea

Index Alphabeticus Rerum,

peti possit d.64.per totum p.216.& 217.
In qualibet feudi alienatione regius reposcitur assensus d.64.n.6.p.217.
Feudum à fidelitate, & federe dicitur ibid.
Clausula ad vendendum, alienandum opposita, in investitura operatur, ut regius non postulat assensus ibidem n.8.
Feuda hereditaria: an in legitimam computari possint dec.64.c.unico à n.1.usq;ad 4. p. 217. & 218.
Feudum: numquid in trebellianicam redigi possit ibidem à n.4.usq;ad 6.
Feudum hereditarium sub isthac forma: *tibi, & tuis heredibus, ex tuo corpore legitime descendentibus*, quomodo sit interpretandum ibid. n.6.& 7.
Feudum hereditarium quando intelligitur constitutum ibidem à n.8.usq;ad finem p.218.
Feudum hereditarium sequitur naturam bonorum hereditariorum circumscripto regio assensu ibidem n.3.p. 217.
Feudum quoad proprietatem subditur domino directo, sed usus, & possessio naturalis est in potestate vassalli d.66.c.unico n.6.p.224.
De feudalibus bonis ob Baronum rebellionem. Regi devolutis, & à Fisco alteri alienatis, quid decernendum si inter Reges, & Rebelles facta sit reconciliatio, &c.d.60.per totam pag. 233. 234.& 235.
Feudalia bona ex pacto, & providentia designata; si ob primogeniti rebellionis crimen, live ad agnatos, vel ad fratres devoluta esse prædicentur: numquid ob factam à Rege restitutionem, etiam pro pacis bono, feuda ipsa ad primogenitum restituenda sint d.69.c.unico à n.1.usq; ad 8.p.235.& 236.
Feuda ob vassalli rebellionem in Regem patrati: cui acquiruntur Regi ne? an Baronibus? ibidem à n.8.usq;ad 13.
Quo pacto feudum ob vassalli felloniam amissum; per dominum sit restituendum ibidem à n.13.usq;ad 17.
Feuda devoluta; si iterum ipsa à Rege permittantur: an de novo quoad adhoam designanda sint ibidem à n.17.usq;ad 19.p.237.
Si feudum ob vassalli crimen ad Regem devolutum sit; quamnam devoluta; ac per consequens Regi acquisita sunt ibidem à n.19.usq;ad finem.
Inter possessionis causas etiam titulus feudorum annumeratur d.97.n.3.p.225.
De feudo alienato absq; assensu regio, & tradito emptori, & deinde revocato, & obtento, deinde regio assensu ab emptore, &c.d.100.per totam p.334.335.& 336.
In alienatione feudi requiritur regius assensus d.100.n.7.p.335.
Feudi alienatio judicialiter cum alienantis velle absq; regio assensu facta: numquid à feudatario alienante revocari possit d.100.c.unico n.1.& 2.p.337.
De alienatione feudi cū regio assensu in memoriali per verbum (*fact*) interposito facta, ac de multiplicata assensus, & revocatione alienationis ibidem à n.3.usq;ad finem p.337.

Differentia, quæ est inter alienationem feudi, & requisito domino directo, ac alienationem emphyteusis d.105.cap.unico n.6.p.351.
Dominus utilis, sive ignorante, sive dissentiente domino directo, alienare nequit feudum d.156.n.3.p.465.
Feudum à fidelitate dicitur ibid.
Quæ non potest alienare feudatarius ibidem n.4.
In alienatione feudi requiritur assensus regius d.182.c.unico n.9.p.513.
De feudo hereditario quid sit prædefinendum. d.198.c.unico n.1.& 2.p.537.
Quo pacto succedendum sit in bonis burgensaticis, & in feudo hereditario ibidem n.2.
Adgnatus: an absq; regio assensu hereditarium resignare valeat feudum d.199.c.unico n.1.& 2.p.538.
Feudum ad agnati extinctionem sibi acquisitum: an propria autoritate absq; regio assensu illius possessionem capere possit ibidem num. 3.& 4.
Quid prædefinendum si post oblatam supplicationem lite pendente propria autoritate feudi possessionem cepisse feratur: utrum possessionem deperdat ibidem à n.5.usq;ad 8.
Si adgnatus feudatarius crimen patriverit: an sit privandus feudo d.199.c.unico à n.8.usq;ad finem p.538.
Ob delictum contra dominum directum, vassallus privatur feudo d.199.c.unico n.10.
De feudo devoluto ob feudatarii felloniam contra Regem ad Baronem: an censetur devolutum absq; ulla sententia declarationis privationis feudi d.162.per totam p.480.
Feudum ex pacto non aliter hereditarium: an ex delicto in dominum patrato domino ne? an agnato acquiratur? d.162.c.unico à n.1.usq; ad finem p.480.
Feudum ob feudatarii culpam ad pristinum revertitur statum d.162.cap.unico n.8.p.481.
Feudum in dotem filie spurie cum regio assensu datum: si deinde per Senatū vindicatum fuerit: quamnam quantitas pro dote danda sit d.181.per totam p.511.
De spurio, furdo, muto, idq; genus incapacibus feudi ibid. cap.unico à n.1.usq;ad 4.p.511.
De subiecto incapaci feudi ibidem n.2.
Si in feudo duo essent domini, unus proprietarius; alter vero usufructuarius: auxilium à vassallis domino debetur, cuinam ex his duobus dandum sit usufructuario feudi ne? an vero ejusdem proprietario? d.184. per totam pag.515.
Usufructuarius, & proprietarius unusquisq; suo in genere est feudi dominus ibidem n.3.
Si alicui fructus feudi relicti sint: an & Magistratus creare, & proventus jurisdictionis criminalis percipere possit dec.185. per totam pag. 516.

Fictio.

Fictio nititur benignitate, quæ est fundamentum omnium fictionum d.22.n.33.p.95.

Fida, Jus Herbagii,

Animal in Baronis jurisdictione absq; ipsius fide

Et Verborum Memorabilium.

offensum, quid de hoc decernendum d. 45. per totam p. 151.

Quid nomine fidei, diffide d. 45. n. 6. & 7.

Fides.

Quid sit fides d. 47. c. 1. n. 8. p. 156.

Fideicommissum, Fideicommissarius.

Res fideicommissio subiecta: an utilitatis ratione alienari, pretiumque loco ipsius subrogari possit d. 108. c. unico n. 11. p. 359.

Alienare velitus in fideicommissio quis: an in unum de familia etiam remotiorem alienare possit ibidem n. 14. & 15. p. 360.

Fideicommissarius: numquid meliorationes ad perpetuam utilitatem in re fideicommissio subiecta factas restituere adstringendus sit d. 210. c. unico n. 1. & 2. p. 555.

Si fideicommissarius civiliter peremptus: an fideicommissario res fideicommissio subiecta, acquirat ibidem n. 3. & 4. p. 555.

Fideicommissarius: an ante hereditatis restitutionem hæres vocandus, &c. ibidem n. 5. & 6. pag. 555.

Fideiussio, Fideiussor.

Idoneam præstans fideiussionem quis: numquid extinctio primo fideiussore, vel si non sit solvendo, iterum cavere debeat d. 30. c. unico per totum p. 122. & 123.

Fideiussio ob fideiussoris extinctionem non extinguitur d. 30. cap. unico n. 8. p. 123.

Non satisfacit per cautionem iuratoriam fideiussioni d. 63. c. unico n. 7. p. 215. secus è diverso ibidem n. 7.

Fideiussor non est principalis, sed accessorius d. 106. c. unico n. 5. p. 354.

Fideiussoris obligatio ibidem n. 5.

Filius Spurius, Filius.

Filiationis ratio nullam importat agnitionem, spirituales, quia filio est, sed præscindit d. 7. à n. 13. usque ad 19. p. 40. & 41.

Filiationis exceptio est impedimentum, quo minus fiat compromissum d. 6. n. 16. p. 40.

De filio spurio, vel legitimato per Principis scriptum d. 7. à n. 46. usque ad 50. p. 41.

Filiatio quid facti est d. 6. n. 56. p. 42.

Differre esse filium, & esse legitimum petenti hereditatem si opponatur illegitimitas: numquid prius exceptio isthæ coram Ecclesiastico sit prædefinenda Iudice, quam principale dissidium coram seculari Iudice prædefinatur, &c. d. 7. c. 3. à n. 1. usque ad finem p. 42. & 43.

Univerfa paterna iura in filium transeunt, quo modo sit commentandum hoc dictum dec. 21. à n. 20. usque ad 25. p. 90.

Filium in patris locum succedere, eiusdemque personam representare, quo pacto sit commentandum d. 21. n. 20. p. 90.

Filii legitimi, & naturales: numquid in omnibus cum legitimatis per subsequens matrimonium convenient, adeoque, in infensu, fideicommissis, substitutionibus, &c. d. 22. in 1. facti specie à n. 1. usque ad 27. p. 93. 94. & 95.

Filius naturalis per subsequens matrimonium, efficitur legitimus, & habilis ad bona paterna; adeoque retrahitur ad tempus habile dec. 22. n. 4. p. 93.

Filii per subsequens matrimonium legitimi dicuntur, & in Patris facultate sunt dec. 22. n. 6. pag. 94.

Filius legitimus, & naturalis cum filio legitimo per subsequens matrimonium, æquo modo succedunt ex testamento, & ab intestato dec. 22. n. 8. p. 94.

Quicquid filius acquirit patri acquirit d. 56. n. 4. pag. 190.

Filius superflite patre habet dominium, quoad spem in bonis patris, & vocatur dominus ibidem n. 4.

Potest agere filius tutorio nomine contra patrem ibidem n. 5.

Ubi agitur de præiudicio filii contra patrem, avumque agi potest per filium d. 56. n. 13. & 14. pag. 191.

Filius pro injuria sibi illata, nec agere, nec criminari potest, sed ejus pater dec. 58. c. 1. n. 10. pag. 199.

Secus si pater sit rusticanus, filius verò nobilis, ibidem n. 10.

Quomodo actio injuriarum competit filio d. 58. c. 1. n. 10. p. 199.

Filius agens, ut patris hæres: num si esse hæredem probare debet, &c. d. 70. c. unico à n. 4. usque ad 11. p. 240.

Est filius ergo hæres d. 70. c. unico n. 6. & 9. ibidem pag. 240.

Filius est suus, & necessarius patris hæres ibid.

Filius hodie habet jus deliberandi de hereditate patris d. 70. c. unico n. 8. p. 240.

Obligatio filii erga parentes dec. 85. c. unico n. 3. pag. 290.

Filiorum nomine qui veniunt d. 93. c. unico n. 2. pag. 313.

De filio acceptante hereditatem, inventariumque conficiende, ac de creditorum citatione, quo pacto facienda d. 101. per totam p. 338.

Filii masculi alicujus substituti: numquid filios novissimi instituti excludere possint d. 115. in 2. facti specie à n. 3. usque ad finem p. 374. & 375.

Filii masculi: utrum matris in bonis unâ cum ejus feminis, inspecto Regni jure succedere valeant d. 115. c. unico n. 15.

In hereditariis bonis filii, si sint emancipati, si non, quo pacto succedunt d. 198. c. unico n. 6. p. 537.

Filius olim cogeatur adire hereditatem paternam, hodie verò nō d. 199. c. unico n. 2. p. 538.

Sacramentum matrimonii ita filios purgat, perinde, ac si numquam fuerint illegitimi d. 22. n. 12. p. 94.

Quæ differentia est inter legitimos, naturales, & legitimatos d. 23. & 24. p. 94.

Filius legitimatus per subsequens matrimonium quoscunque agnatos, cognatosque ab intestato succedentes excludit d. 22. n. 33. p. 95.

Filii legitimi, & naturales, vel per subsequens legitimati matrimonium cunctis præferuntur d. 22. n. 40. 41. & 42. p. 95.

Filii per subsequens matrimonium legitimati in mortis articulo: numquid substitutum excludant d. 22. c. 1. à n. 1. usque ad finem differatur p. 96. & 97. Que-

Index Alphabeticus Rerum,

Quemadmodum filii legitimi, & naturales sub-
stitutum excludunt; sic legitimi per sub-
stituens matrimonium d. 22. c. 1. n. 1. 2. & 3. p. 96.

Filii per subsequens matrimonium legitimi:
numquid substitutum excludant sub hac con-
ditione, si absque liberis, legitimis, & naturali-
bus decesserit d. 22. c. 2. per totam examinatur
p. 96. & 97.

Extincto viro, primo durante anno, in quo mul-
lier propriis ex filiis dotem exigere nequit,
quo iure illi matrem alere tenentur, si mater
agena sit d. 24. per totam p. 101. 102. & 103.

Filii tenentur alere matrem ibidem n. 5. 6. & 7.
Si vidua unde vivere possit non habet: num etiā
a filiis primo anno illo alenda sit, si ejus dos
in pecunia consistat; & ab ipsa exigi nequeat
d. 24. n. 9. usque ad finem differtur p. 102.

Filii a parentibus alendi sunt d. 24. n. 12. p. 102.

Matris hereditas non potest adiri per infantes fi-
lios d. 176. n. 12. p. 503.

Filius succedit matri ibid. in 2. facti specie n. 25.

Filiis conceditur querela inofficiosi testamenti
ibidem.

Filius excludit avum maternum a parentū suc-
cessionem ibidem.

Demortuo feudatario patre, filio relicto spurio;
Sed per Principem cū facultate in bonis suc-
cedendi paternis legitimis: an capitulo ex-
presumptuosē locus fiat d. 181. c. unico n. 4. &
5. p. 511.

Filius spurius per Regis privilegii legitimatus;
ac unā cum cunctis clausulis derogatoriis res-
titutus: utrum præcisē per hoc paterna ful-
geat nobilitate ibidem a n. 6. usque ad fin. p. 511.

Filius naturalis non est hæras patris d. 194. n. 4.
pag. 530.

Filia.

Per resignationem quid perdat filia d. 190. c.
unico n. 11. p. 526.

Masculinitatis sexus in filiam, nequiverē, nequē si-
tē transire potest d. 21. n. 22. p. 90.

Filia a patre dotata: an sit sui juris d. 176. in 2. fa-
cti specie per totam p. 502.

Usquequid filia est in potestate viri, patria potestas
dormit ibidem n. 6.

Filia spuria est capax feudi ex Regis privilegio d.
181. n. 2. p. 511.

De filia dotata a patre renunciante bonis pater-
nis, maternis, juri præsentī, & futuro, &c. dec.
190. p. 524.

De filia absque dote a fratre nupta, si resignaverit
fratri omnia bona materna, & paterna, quid
petere possit d. 190. c. unico n. 1. & 2. p. 525.

Filia a patre dotata: an supplementum petere
possit, si pater plus aliis dederit fororibus ibi-
dem a n. 5. usque ad 9. p. 525.

Filia de fundi a patre dotata; si pater ejusque hære-
dibus, successoribusque in ampla verborum for-
ma resignaverit: an ad patris successionem ab
intestato decedentis unā cum defuncti nepte
de filio suborta; vel insimul cum filiis ex filiis
feminis a testatore dotatis succedere possit
ibidem a n. 9. usque ad finem p. 525.

Filiæ debentur bona burgensatica ibidem n. 6.

Finis.

Volens finem debet etiam velle medium ad finē
d. 173. c. unico n. 2. p. 497.

Firmum.

Quod a principio est firmum, tractu temporis
infirmari nequit d. 121. c. unico n. 3. p. 396.

Potest aliquid esse firmum sub uno sensu, infir-
mum verò sub alio d. 157. n. 3. p. 467.

Fiscus.

Fiscus anteriori hypothecæ non est præferendus
d. 143. n. 25. p. 147.

De fisci oppositione ne quis in officio succedat
d. 121. in 2. facti specie per totam p. 395.

Forma Substantialis.

Forma substantialis dat esse rei d. 75. c. 2. n. 7. p.
183. & d. 93. n. 11. p. 315.

Spirituale forum cullibet spiritali præfertur d.
132. n. 5. p. 418.

A foro Neapolitano datur appellatio ad Senatum
Hispanicum d. 178. c. unico n. 5. p. 507.

Forjudicatus.

Forjudicatus est mortuus civiliter d. 69. c. unico
n. 2. p. 235.

Debet luere penam mortis ibidem n. 2.

Potest impunē occidi d. 123. c. unico n. 5. p. 400.
& d. 131. c. unico n. 8. p. 417.

In Regno idem est forjudicatus, ac mortuus ci-
vilitur d. 176. c. unico n. 2. p. 505.

De Forjudicatione, Magnanimitate, & Innocētia.
Summopere commendantur in domino d. 77. c.
unico n. 6. p. 263.

Frater Primogenitus, & Secundogenitus.

Inter fratres & sororem communi inspecto jure
datur successio d. 21. n. 5. p. 89.

Frater, & soror inspecto jure canonico sunt in
1. gradu d. 21. n. 7. p. 89.

Cæsareo jure in 2. gradu ibidem n. 9.

De fratre in legitima tantum portione instituto
d. 158. in 4. facti specie per totam p. 461.

Frater non exclusus a sorore succedit in ejus
bonis ibidem n. 10.

Fratri secundogenito diviti: an danda sit vita,
& militia d. 158. c. unico n. 13. p. 473.

Frater sororem inspecta consuetudine Neapoli-
tana dotare tenetur, eam explodendo ab here-
ditate d. 190. n. 4. p. 525.

Inspecto communi jure æqualiter frater, & so-
ror admittuntur ibidem.

Frater primogenitus, qui, & feudum principaliter,
& partem in bonis burgensaticis obtinet
suam: numquid in oneribus hereditariis, bur-
gensaticis identidem ratione feudi, in quo so-
lus succedere supponitur, partem dare adstring-
endus sit suam, sicut alii d. 198. p. 536.

Frater primogenitus quot modis considerari po-
test d. 108. n. 5. p. 537.

Primogenitus: an adversus tertios possessores
actione ad feudum competente pro dotibus
maternis, in quibus succedente recuperandis
agere adstringi valeat a secundogenito ibidem
c. unico n. 3. & 4.

Hæreditarii officii quinquam successor est; primo-
genitus ne? an verb omnes ejus fratres unā
cum

Et Verborum Memorabilium.

eam ipso ? ibidem num. 5. & 6.

Frans.

Fraus nemini debet patrocinari d. 159. c. unico n. 4. p. 476.

Fraus est obnoxia iuribus d. 3. c. 1. n. 19. p. 21.

Fraus nemini debet patrocinari ; nec his aditus est aperiendus d. 19. in 1. facti specie n. 16. p. 83.

Fraus absq; dolo haud committitur d. 28. nu. 16. pag. 119.

Fraudibus aditus haud est aperiendus d. 40. n. 19. pag. 138.

Fraus non debet favere iniquitati ibidem c. 2. n. 2. p. 139.

Fraudem fraude repellere jura sinunt d. 74. n. 3. pag. 177.

Quicquid fraudulose fit, pro nihilo ducitur d. 99. n. 5. p. 332.

Fructus

Fructus prædecessoris extincti commendatarii exacti ; non autem percepti, quibus acquiruntur disceptatur d. 3. à n. 1. usq; ad finem.

Nomine fructuum intelligitur deductis impensis d. 20. n. 9. & 15. p. 86.

Differetia de fructibus naturalibus, ac industrialibus d. 20. à n. 17. usq; ad 21.

Fructus ex usufructu percepti, si sint restituendi quod tempus sit inspiciendum ; perceptionis ne? an verò revocationis? d. 200. c. unico à n. 1. usq; ad 7. p. 540.

Clerico beneficiario extincto ; beneficii fructus cuiquam acquiruntur ; consanguineis Clerici demortui ne? an verò in infinitum succedenti ? ibidem n. 7. & 8.

Fur, Furtum.

De durante in uno loco : an sit puniendus in loco ubi comprehenditur d. 114. per totam p. 346. 347. & 348.

Ubi fur dicitur venire formaliter ibidem n. 3. 4. & 5.

Fur per delictum patratum jam contraxit foris ibidem.

Et Judici loci sit competens ibidem n. 7. & 8.

An ex nova cōtractione, nova nascatur furti actio ibidem n. 21. 22. & 23. p. 348.

Fur rem alibi furatam : num novum patret furtum ibidem à n. 24. usq; ad finem.

De re furata reperta apud aliquem d. 94. c. unico n. 1. & 2. p. 348.

De delegatione M. C. V. contra fures, furtain Urbe Neapolitana, & in Suburbis patrans latas : an extendatur ad alios fures ibidem à n. 3. usq; ad finem.

De detinente apud se rem furatam ibidem n. 3.

Quo pacto sit plectendus ibidem n. 5.

G

Genus.

Genus singulas amplectitur species d. 155. n. 4. p. 475.

Remoto genere, remouentur species ibidem.

Eundem producit effectum genus, ac singulae species ibidem.

Gratia.

Gratia à Principe alicui permissa, quo pacto extinguitur d. 121. in 2. facti specie à n. 9. usq; ad 13. p. 394.

Quod gratis fit, nullum supponit meritum ibide num. 10.

De gratia improprie dicta ibidem.

Gratia testandi de feudo per Principem Baroni permissa, ut ipse cui voluerit relinquere valeat : num firma ducenda sit, si Princeps deinde rebellis fiat d. 121. à n. 1. usq; ad 6. p. 395.

Gratia à Prorege absq; dominorum Regentium voto delinquenti facta : an sit valida ibidem à n. 6. usq; ad finem p. 396.

H

Hæres, Hæredis Institutio.

Hæres aliquid adimplendi à testatore onustatus : utputa legatis satisfacere nonnullis ; si illa haud efficiat : numquid jure per Judicem privandus erit suo d. 205. per totam p. 546. & 547.

Hæres ad hæreditarium, non à testatore, sed à juris beneficio evocatus : an ad æs alienum persolvendum adstringendus sit c. unico ibidem à n. 1. usq; ad 5. p. 547.

Hæres per novum contractum dispositioni per defunctum inite : an assentiri, ac per consequens cum bonorum hypothea se obligare, ac super hujusmodi novo contractu assensum præstare adstringendus sit ibidem n. 6. p. 547.

Creditoris hæres, qui instrumentum stipulatus fuit, nil de hærede mentionante : an in hæredis facultate sit ritus M. C. V. robore instrumentum hoc liquidare ibidem p. 7. & 8.

Hæres à testatore per fideicommissum gravatus, quo pacto tenetur restituere hæreditatem, dec. 211.

Hæres uti debet eodem responso, ac defunctus, si superstes foret d. 1. n. 1. 5. p. 2.

Hæres hæreditatem adiens, extincti personam representat, omniaq; jura activa, passivaq; in ipsum transeunt d. 1. n. 19. 20. & 21. p. 2.

Hæres defuncti voluntatem exequi debet, si juri- bus haud obversetur d. 1. n. 22. p. 2. & 3.

Hæres, nec clam, nec præcario possidere potest d. 1. n. 29. p. 4.

Hæres defuncti bona, secus verò alterius possidere potest d. 1. n. 32. p. 4.

Hæres de testatoris bonis ; secus verò de alienis agere debet d. 1. n. 37. p. 4.

Hæres ex defuncti crimine panam luere debet d. 1. n. 38. p. 4.

Tempore inventarii, nec à creditoribus, nec à legatariis, nec à fideicommissariis, &c. haud est deturbandus d. 1. c. 2. à n. 1. usq; ad finem p. 6.

Hæres inventarium haud sciens, tamquam suspectus habendus est d. 1. c. 3. n. 9. p. 7.

Hæres infra tempus consecutionis inventarii à jure permissum, nec reali, nec personali per creditores conveniri potest d. 1. c. 4. à n. 1. usq; ad ultimum p. 7.

Quod

Index Alphabeticus Rerum,

Quod habet locum, five judicium sit inceptum cum defuncto, five non d.1.c.5. à n.1. usq; ad finem p.7.8. & 9.

Hæres non ut possessor, at ut hæres est conveniendus d.1.c.5.n.2. & per totam p.8.

Possessionis titulus hæredis, est hæreditas d.1.c.5.n.7.p.8.

Hæres intrâ trimestre haud convenitur d.1.c.5.n.8.p.8.

Hæres ut conveniatur debet esse edoctus de defuncti rationibus d.1.c.5.n.11.p.8.

Ubi judicium est inceptum cum defuncto, tunc hæres, ut hæres convenitur; sin haud sit inceptatum, tunc ut possessor d.1.c.5.n.15.p.9.

Quo pacto commendandæ sunt S.R.C. decisiones pro isthac facti specie à n.16. usq; ad finem ibidem.

Tametsi hæres intrâ trimestre tempus confessionis inventarii conveniri nequeat, attamen interea alios convenire potest debitores à n.1. usq; ad finem differtatur.

Pro re defuncto, five commodata, five penes eundem depositata, five pro ejusdem funeribus, alijsq; necessitatibus intra inventarii confessionem hæres conveniri potest d.1.c.6. à n.5. usq; ad finem demonstratur p.10.

Hæres à testatore causam possidendi habet d.2.n.21.p.16.

Hæres hæreditatem adiens, adusq; illam detinet, lucrari debet d.21.n.47.p.91.

Hæres tenetur alere viduam de fructibus dotis d.24.in 5. facti specie n.61.p.104.

In materia feudali hæredum nomine, qui veniunt d.64.n.2.p.216.

Tibi ex tuis hæredibus; tuo ex corpore descendentibus æquipollens est tibi, & hæredibus tuis.

Hæredis appellatio quid involuit ibidem n.8.

Hæres, & testator uno ducuntur persona d.64.cap.unico n.10.p.118.

Omnia jura activè, & passivè in hæredem transeunt d.64.c.unico n.10.p.218.

Hæres hæreditatem possidet titulo hæreditatis ibidem.

Hæreditas est universum jus defuncti ibidem.

De hærede in mora existente restituendi antefatum ibidem n.20. & exploditur Grammaticus ibidem n.21.

Semel hæres, semper hæres dec.69. c.unico n.4. pag. 235.

Hæres defuncti necem haud incusans: num hæreditatis successione privandus sit d.75. cap. unico à n.8. usq; ad 14.p.258.

Hæres creditor: an ex defuncti persona, qui debitoris bona obstricta habet; à regio foro percessionarium debitoris exactam petere possit pecuniam d.78. per totam p.265.

Hæres in testamento non sollempni institutus: an ad hæreditatis restitutionem virtute codicillaris clausule per duos testes probata cogendus sit d.89. per totam pag.301. & 302.

Hæres testatoris velle non servans, quam solvit panam d.89.n.3.p.302.

Hæres vocatur dominus d.97.n.6.p.326.

Omnia hæreditatis onera ad hæredem spectant d.107.c.unico n.8.p.357.

Hæredi minoris, vel Ecclesie, vel mulieris: an competat beneficium restitutionis in integrum d.109. per totam p.361. & 362.

Hæres minoris potest petere de læsione facta minori ibidem n.12.p.362.

Hæres privilegiatus non privilegiato succedens: numquid privilegio uti debeat suo d.109. c. unico n.3. & 4.p.362.

Hæres potest succedere ab intestato d.159. cap. unico n.7.p.476.

Hæres privilegiatus, seu minor, seu pupillus, &c. an defuncti non privilegiati foris sectari debeat, seu quoad lites inceptas, seu inceptandas dec.170. c.unico à n.6. usq; ad fin. p.493. & 494.

Bona defuncti non privilegiati, si acquirantur hæredi privilegiato fiunt d.170. c. unico n.7. pag. 494.

De hærede locii d.174. in 2. facti specie per totam pag. 498.

Hæres conditiones in testamento adjectas servare adstringitur ibidem n.7.p.499.

In dubio non est onerandus hæres ibidem.

De hærede in lite cum defuncto incepta convento d.174.c.unic. à n.1. usq; ad 4.p.499. & 500.

Hæres ex defuncti contractu conventus: an ex propria persona fori exceptionem opponere valeat ibidem n.4. & 5.

Hæres defuncti: an pro excessibus per officialem defunctum tempore sui officii damnari possit, si lis cum defuncto contestata sit ibidem.

Si hæres hæreditatis medietatem obtineat: numquid cohæredis alterius semissem lucrari poterit, si de ipso dubitatio contestata sit ibidem d.194.n.5. & 6.p.530.

Si hæredis institutio in patris filii, nepotisque personam celebrata sit: quo pacto commendanda sit: an omnes amplectatur insimul: an verò successivè d.194.c.unico n.1. & 2.p.531.

Si quis in feudis in gradu haud successibili institutus sit ab illo, qui jam in gradu successibili erat: num instantiam à defuncto ceptam super alienatione sudi obligati, etiam cum assensu regio prosequi possit d.194.c.unico n.3. & 4. pag. 531.

Hæres proximior ex parte patris, paternis in bonis succedens; si dotis restituito per ipsum facienda sit: an integrè ab ipso restituenda sit d.195.c.unico n.1. & 2.p.532.

Si in feudalibus extraneus sit institutus hæres: an æs alienum dumtaxat ab ipso persolvendū erit: an verò una cum defuncti adgnato, cui ex juris providentia feuda debentur; si ambo succedere insimul supponantur d.199. per totam p.538.

Hæres non potest revocare donationem d.203. c.unico n.4.p.545.

Hæreditas Quarta, Hæreditatis aditio.

Quid sit hæreditas d.21.n.46.p.91.

Hæreditate non adita, quomodo bona cum universis juribus ad hæredes transeunt d.21. n.69.70. & 71.p.92.

Si hæreditas per patrem adita fuisse perhibeatur:

NUM

Et Verborum Memorabilium.

num per neptem amica explosa sit d. 21. cap. unico à n. 1. usq. ad finem p. 92.

Adita per masculum hereditate, extante statuto, vel consuetudine *si quis*, vel *si qua*, quibus est predefinitum *stantibus masculis femina exploduntur* acquisitum supponitur hereditatis jus, & c. d. 21. c. unico n. 2. p. 92.

Quarta per filii familias, etiam de patris assensu stabilita: quanam extinctio expectanda erit, ut in illa præstetur, patris ne? an verò filii? d. 23. c. 2. per totam p. 99.

Quarta paternis ex bonis est detrahenda, & acquiritur post patris mortem ibidem n. 2.

Hereditas, quæ ex testamento debetur, est improprie d. 75. c. unico n. 5. p. 257.

Hereditatis titulus legitimus est d. 97. n. 9. p. 326.

Hereditas jacens idem est, ac hereditas non adita, & est in nullius bonis dec. 186. c. unico num. 6.

Hereditatis aditio, excepto servo est voluntaria d. 199. c. unico n. 1. & 2. p. 538.

Hypotheca, Hypothecæ.

Differentia, quæ est inter pignus, hypothecam, & vditionem d. 16. c. 1. à n. 2. usq. ad 11. p. 71.

In hypothecantis, vel oppignorantis est dominiū rei hypothecata d. 16. c. 1. n. 12. p. 71.

Hypotheca tendit ad alienationem d. 16. c. 1. n. 15. p. 71.

De hypotheca expressa, & tacita dec. 43. n. 14. pag. 146.

Expressa hypotheca tendit ad privatum utile ibidem n. 19.

Hypotheca dotis est ad bonum publicum ibid.

Hypotheca tacita est magis ad bonum commune d. 143. n. 24. p. 147.

Res hypothecata tum pro solutione primi, tum secundi crediti, si sit sufficiens pro utroq. credito, secunda hypotheca non est extincta dec. 143. c. 1. n. 8. p. 148.

De re insufficienti duplici hypotheca d. 143. c. 2. n. 2. 3. & 4. p. 149.

Quinam sit finis hypothecæ d. 54. c. 2. n. 2. p. 178.

Hypothecæ finis d. 78. c. unico n. 2. p. 266.

Hypotheca etiam dicitur hypothecata d. 78. cap. unico n. 2. p. 267.

Melius est pecuniam habere; ac rem hypothecatam ibidem n. 4.

Rei hypothecatæ quinam est dominus d. 84. cap. unico p. 287.

Viri bona sunt mulieri hypothecata d. 228. cap. unico n. 3. & 4. p. 409.

Hypothecata: an etiam pro ipsius fructibus ab herede perceptis obligata sint d. 185. c. unico n. 5. & 6. p. 518.

Homo.

Homo gloria, & injuria movetur d. 1. n. 3. p. 143.

I

Ignorantia, Ignorans.

Ignorantia in dubio præsumitur, nisi scientia probetur d. 55. c. 2. n. 9. p. 183?

Ignorans non dicitur contempnere jus ibid. n. 10.

Ignorans invincibiliter ab omni excusatur culpa d. 82. n. 4. p. 278.

Impensa.

Domus resectio inter necessarias annumeratur res d. 68. c. unico n. 9. & quare p. 267.

Impossibile, Impossibilis.

Quid sit impossibile de jure, quid de facto d. 2. c. 3. à n. 7. usq. ad finem p. 6.

Impossibilia non obligant d. 36. n. 1. p. 131. & d. 96. c. unico n. 4. p. 324.

Impossibilia pro nihilo reputanda dec. 85. n. 6. pag. 289.

Indultus.

De indulto generali non tolleniter indicto dec. 133. p. 420.

Quando indultus generalis obtinet vim ibidem num. 2.

Per indultum ritè promulgatum, princeps ritè functus fuit munere ibidem n. 3.

Indultus generalis de omnibus criminibus alicui à Principe concessus: an ad crimina in officio patrata extensio promissa ducenda est d. 133. c. unico à n. 1. usq. ad 5. p. 420. & 421.

Indultus, sive à Rege, sive ab alio permissus: an ad fidejussionem extensio facienda sit ibidem n. 5. & 6.

Indultus à Prælege delinquenti absq. partis remissione permissus: an firmus ducendus sit ibidem à n. 7. usq. ad 11.

Indultus si cum indulto captus fuerit, & indultus revocatur: an in pristinum redigendus sit libertatem ibidem à n. 11. usq. ad finem.

Si principalis gaudeat indulto: à fortiori fidejussor d. 133. c. unico n. 6. p. 421.

Indultus indulgetur à partis remissione ibidem n. 10. & quare.

Addit. indultus revocatur à Principe, indultatus suo fruitur privilegio ibidem n. 11.

Infans.

Infans non potest acceptare donationem d. 73. n. 11. p. 250.

Infans meliorem, secus verò deteriore facere potest conditionem ibidem n. 12.

Jura propitiore infans ibidem c. unico n. 18. p. 250.

Infamis, Infamia.

Infames ad honores haud sunt admittendi d. 35. c. unico n. 7. p. 130.

Unusquisq. debet esse absq. infamia, & ignominia d. 39. c. 1. n. 16. p. 137.

Infamis quisnam habendus d. 58. c. 2. n. 4. p. 200.

Incertitudo, Incertum, Hastabile.

Incertitudo omnem vitiat actū d. 20. n. 36. p. 87.

De incerto hæsitabili; non potest assignari determinata regula d. 26. n. 14. p. 131.

Injuria.

Quo nobilior sit subiectum; eo major est injuria d. 45. c. 3. n. 6. & 7. p. 154.

Si quis verbaliter aliqua foret injuria affectus: numquid contumeliosum verbum aliquod contrà injuriantem per injuriatum retorquendum sit d. 58. per totam p. 196. 197. & 198.

Varia exempla ibidem à n. 3. usq. ad 8.

Redditur ratio cur injuriatus repercutiat ibid. n. 8. p. 197.

D d d

Quot

Index Alphabeticus Rerum,

Quot modis potest infligi injuria ibidem n. 10.
Quo pacto olim plebatur injuriis ibidem.
n. 12. & 13.

Si injuriatus nullam dederit causam injuriæ,
tunc si repercutiat; ab omni excusatur pæna
d. 58. n. 15. p. 198.

Injuriøs quis ad alicujus aures verba proferens,
ut pænam luere possit; quænam reposcuntur
d. 58. c. 1. n. 1. usq; ad 9. p. 198. & 199.

Filius injuria affectus ab aliquo: an per patrem
invito filio remitti possit injuria ibidem à n.
9. usq; ad 12.

Injuria affectus quis: quo pacto adversus injuriã-
tem agere possit ibid. à n. 14. usq; ad 20. p. 199.

Si plures afficiant injuriæ: numquid tot
extant injuriæ ibidem à n. 20. usq; ad fin.

Eadem est potestas accusare, ac injuriam remit-
tere d. 58. c. 1. n. 11. p. 199.

Contrà injuriantem, & civiliter, & criminaliter
agi potest d. 58. c. 1. n. 14. p. 199. & adducitur
ratio usq; ad 20. ibidem.

Quando sunt plures injuriæ ibidem à n. 20. usq;
ad finem.

Damnatus pro nulla, vel modica injuria: an præ-
cisè per hoc infamis efficitur d. 58. c. 2. per to-
tam p. 200. & 201.

Quo pacto injuriis, per Principem redigi possit
in pristinum statum ibidem n. 3.

Ante probatum crimen nulla est afficiendus in-
juria ibidem n. 5.

Injuriosa contrà Principem proferens quis verba,
qua sit plebendus pæna d. 130. cap. unico n. 5.
& 6. p. 415.

Injuria illata uni, quando censetur facta alteri d.
143. c. unico n. 6. p. 142.

Inobedientia.

Inobedientia gravi in materia est lætale peccatũ
d. 20. n. 3. p. 87.

Inquisitus, Inculcatus.

Seu inquisitus, seu inculcatus sit aliquis, si nec
examinari patiens; nec deponere, ut principa-
lis volens, quid peragendum d. 145. per totam
pag. 444.

Inculcatus est detinendus in vinculis, addũq; veri-
tas reluceat d. 145. n. 3. p. 444.

Inquisitus ad partis interesse damnatus, si nil in
ere habeat: numquid in corpore luere debeat,
& qua pæna d. 17. c. unico n. 1. & 2. p. 445.

Inquisitus: an per procuratorem in iudicando
sistere possit, dum civiliter agere velit ibidem
n. 3. & 4.

De falso accusatus quis: num ad veritatem de-
ducendum torquendus sit ibidem n. 5.

Instantia Prima, & Secunda.

Acta in prima instantia facta, & si minus divul-
gata: numquid in secunda instantia fidem pro-
ducant: ac per consequens per Judicem secun-
dæ instantiæ promulgari possunt d. 47. c. 3. per
totam p. 157.

Instantia ignoranter prætermissa; tunc in quali-
bet judicii parte expelli possunt testes d. 75. c.
2. n. 8. p. 183.

Instantia extincta novum efformandum erit ju-
diciũ d. 82. & quare ibidem n. 7.

Instantia ex triennii lapsu extincta, per insuffla-
tionem spiritus vitæ à Principe incitata: an
per eundem excitari possit insufflationem.
dec. 165. per otam p. 484.

Acta ordinaria: an extincta instantia extinguuntur.
Et an idem de litigioso vitio sit dicendum d. 165.
cap. unico n. 1. & 2. p. 485.

Instantia adversus Clericum in foro Ecclesiasti-
stico incepta: an extincta ducatur; ac per cõ-
sequens laicali in foro contrà heredem laicũ
Clerici novum inchoandum erit judiciũ.
ibidem n. 3. & 4.

Instantia semel in civilibus extincta: an per spi-
ritum vitæ insufflationem rursus revivisci
possit ibidem n. 5.

Instantia cum laico incepta: an extincta sit, ac
per consequens ad Clericum successorem non
transit instantia, actoris factò perempta, litem
non prosequentis, si conventus vitæ spiritus
insufflationem obtinuerit: an ad expensas ad-
stringendus sit reus ibidem à n. 7. usq; ad finẽ
p. 485. & 486.

Perempta instantia nullum est judiciũ ibid. n. 2.
Per instantiam habetur inceptio judicii d. 165.
n. 2. p. 485.

Instantia quandam perempta est d. 206. p. 548.

Instantia in civilibus si Judicis defectu perempta
sit, quam solvere debet pænam ibidem c. uni-
co n. 1. & 2. p. 549.

Lapso biennio instantia perempta: an Reus per
Judicem statim, utpotè innocens absolvendus
est ibidem n. 3. & 4.

Instantia semel in civilibus extincta: an per spi-
ritus vitæ insufflationem revivisci potest ibidẽ
n. 5. & 6.

Instantia per usufructuarium in Senatu incepta:
utrum eo extincto in proprietarium transeat,
ac per consequens illam persequi valeat ibi-
dem n. 7. & 8.

Instrumentum, Instrumenti Exemplum, Reassumptio, Protocolum.

Instrumentum inter debitorem, & creditorem;
de interesse ex aliquo capitali decursu, pariter
in capitali redactò celebratum: an sit ultra-
rium d. 175. c. unico à n. 1. usq; ad 5. p. 501.

De instrumenti veritate, ac de onere excipientis
contrà instrumentum ibidem à n. 11. usq; ad
finem.

Veritas: num sit pro convento ibidem num.
16. & 17.

Si adversarius instrumentum deperdiderit, quid
prædefinendum d. 4. c. 1. per totam p. 139.

Deperdens fortuito instrumentum: nulla est di-
gnus pæna ibidem c. 2. n. 8. usq; ad fin. p. 159.

Instrumento: an præstanda sit fides, addũq; oppo-
situm demonstratur d. 40. c. 3. per totam p.
139. & 140.

Si instrumentum deletum reperiatur: quid præ-
definendum d. 40. c. 4. per totam p. 140.

In deletionem instrumenti Judex, & testes interes-
se debent, & Notarii præsentia non sufficit d.
40. c. 4. n. 5. & 6. p. 140.

Si instrumentum in publicam reassumptum for-
mam, obfirmatum à testibus sit: numquid de
pro-

Et Verborum Memorabilium :

protocollo etiam rogare possit d.40.c.5. per totam p.140.

Æqualiter sunt liquidum instrumentum, ac mox, breviter liquidandum d.88.n.2.p.158.

Instrumenta liquida publica sunt, & ex se fidem faciunt, & robur obtinent ibidem n.4.

Secus verb ipsoꝝ exemplar, si differat ab originali ibidem n.5.

Instrumenti falsitas probari potest per testes dec. 48.n.6. ibidem.

Quando instrumenta publica vocari incæperunt d.74.c.unico n.11.p.233.

Instrumenti reassumptio: an Notario, unoꝝ testis superstitibus fieri potest d.79.c.unico n.1.& 2. pag. 269.

Instrumenti quietionis reassumptio: an permittenda sit, si ipsa petita fuisset; unusquisq; esset testis superstes, capta informatione testium fide dignorum intervenientium contra hui, & si nõ fuisset descripti in protocollo d.79.c.unico n.7.& 8.p.270.

In instrumenti reassumptione firma requiritur fides ibidem n.2.

De instrumento, in quo permittitur evictio, ac de promittentis latione, &c. d.106. per totam pag. 353.

Instrumentum dotale: an à protocollo Notarii publici demortui, omnibus testibus demortuis reassumi, ac in publicam redigi possit formã, si in protocollo, & iudicis subscriptio, & testamentum à viro conditum, & legatum, & dos, & antefatum per eum relicta esse dicantur, ex quibus componitur testamentum dec. 171. per totam p.494.

Instrumentum per Notarium factum: quando nã per alium reassumi valeat tabellionem d.171.c.unico n.1.p.494.

Instrumentum: an ex protocollo reassumi possit, si testis Iudex, Notariusq; demortui sint, ac in protocollo, seu in contractus fronte mentionatur, quod contractus ille reassumptus fuit, ac in publicam reductus formam ibidem à n.2. usq; ad 4.p.494. & 495.

Instrumentum ubi rescindi petitur: an in publicam reassumi debeat formam ibidem à n.4. usq; ad 7.

Si Notarius sit demortuus, ut instrumentum ab istiusmodi tabellionis protocollo reassumatur, quanam repocentur ibidem n.7.& 8.

Instrumentum usurarium fub mutui colore celebratum: an juxta ritum M. C. V. liquidari possit; si extra judicialis prædictorum informatio iudici nota sit d.175. per totam p.500.

Pro instrumenti robore requiruntur tabellio, & testes d.4.n.13.p.23.

Tabellio, testesque in instrumento summam, faciunt probationem, & per eosdem approbati, vel reprobari potest ibidem n.14.

Tabellio, testesq; fide digni supponuntur pro instrumenti robore ibidem n.16.

Si maiorem deputatorum partem instrumento interfuisse fateatur tabellio: numquid præcisè per hoc firmum sit instrumentum d.4. à n.21. usq; ad 45. disceptatur p.23. & 24.

Si quis, sive in protocollo, sive in instrumento aliquo descriptus esse reperitur: numquid in instrumento, sive communi, sive inspecto jure Regni, ut se subscribat adstringendus est d.29.p.120.

Instrumentum totale: an sit reassumendum, si Iudex, testesq; demortui sint, secus verbò Notarius d.29.c.1. per totam p.120. & 121.

Dotale instrumentum est privilegiatum d.29.c. unico n.2.p.121.

Quid requiritur, ut ne assumatur instrumentum d.29.c.unico n.5.p.121.

Instrumenti exemplum per proprium obsignatum Notarium, si in iurisdictione præsentatũ sit: numquid per conventum ad præsentandũ protocollo adstringendus sit, si de exemplo ipso suspicio habeatur aliqua d.40. per totam pag. 137.

Si de exemplo aliqua habeatur suspicio, tunc ipsi nulla præstanda est fides ibidem n.2.p.138.

Pars insinare potest, ut tabellio adstringatur per Iudicem, ut protocollo præsentet ibidem, à n.3. usq; ad 7.

Secus verbò si tabellio in longinquis extet regionibus ibidem à n.7. usq; ad 10.

Quæ repocentur, ut veritas exempli instrumenti habeatur ibidem n.11.

Interdictum.

Interdictorum jus quoslibet amplectitur d.1. n.17.p.2.

Univerſa interdicta in rem scripta sunt dec.1.n.17. ibidem.

In interdicto *uti possidetis*: numquid testis unius assertum, pro ipsius probatione fat sit; id prudentis Iudicis arbitrio relinquatur d.1.c.7. à n.1. usq; ad finem probatur p.10.

Civiliter possidenti bono sub intellecto interdictum *uti possidetis* haud competit d.1. c.8. à n.1. usq; ad finem probatur p.11.

Interdictum *uti possidetis*, *utrobi* cuinam competit d.1.c.8. n.2.p.11.

Interdictum *uti possidetis*, cui est concedendum d.1.c.8. n.6.p.11.

Interdictum *uti possidetis* naturalis; secus verbò civilis possessionis acquisitionem importat d.1.c.8. n.7.

Interdictum *uti possidetis* unde dimanavit d.1. c.9. à n.1. usq; ad 4.p.11. & 12.

Unde dicitur interdictum disceptatur d.1. c.9. à n.4. usq; ad 15. sed n.11. refertur authoris placitum, & n.12. conciliantur authorum placita p.12.

Quot modis accipitur interdictum ibidem n.13. & 14.

In quo diffidet interdictum *uti possidetis* ab interdicto *utrobi* disputatur ibidem à n.15. usq; ad 20.

Interdictum *uti possidetis*, & *utrobi* quibus conceduntur ibidem n.20.

In quo differt interdictum ab edicto ibidem à n.21. usq; ad 23.

In quo diffidet interdictum à dicto ibidem n.23.

In quo diffidet interdictum ab actione ibidem, à n.24. usq; ad 30.

Index Alphabeticus Rerum,

Extraordinariæ actiones conveniunt cum interdiciis ibidem n. 3.

Interdictum *uti possidetis* diffidet ab interdicto de via, &c. ibidem n. 31.

Pro quibus interdictum *uti possidetis* datur dec. i. c. ult. à n. 1. usq; ad finem p. 14.

Ulsufructuario : numquid competit interdictum *uti possidetis* differtatur ibidem à n. 4. usq; ad 18. ibidem.

Interdictum *uti possidetis* competit expulso à sua possessione. examinatur à n. 18. usq; ad finem ibidem.

Interdictum *uti possidetis* cuinam competit ibidem n. 8. 9. & 10.

A' sua expulso possessione quot interdicta competunt d. i. c. ult. n. 19. p. 14.

Interdictio *retinenda possessionis* potest quis se defendere d. 55. c. 4. n. 13. p. 189.

Interdictum *retinenda possessionis* cui competit d. 57. n. 4. p. 194.

Interdictum *retinenda possessionis* cui competit d. 72. n. 4. p. 245.

Quinam sit finis interdicti *uti possidetis* d. 72. n. 6. p. 245.

Finis interdicti *utrobi* quid sit ibidem n. 6.

In interdicto *uti possidetis*, vel *utrobi* proceditur summarie ibidem n. 7.

Interdictum *retinenda possessionis* : utrum per Baronem, qui alteri super ejus Baronie Castro ulumfructum constituerat intentari possit d. 72. cap. unico à n. 7. usq; ad 11. p. 246. & 247.

Interdictum, ut interim lite pendente aliquis mittatur in possessionem rei litigiosæ : an locum habeat, solummodò in possessorio *retinenda*, secus verò *adipiscenda* possessionis ibidem à n. 11. usq; ad 16.

In interdicto *retinenda possessionis* : num quoad possessionem ante definitivam sententiam aliquid decerni valeat ibidem n. 16. & 17. p. 247.

Interdictum *retinenda possessionis* vero competit domino d. 72. c. unico n. 8. p. 246.

In quo differt interdictum *retinenda possessionis* ab interdicto *adipiscenda possessionis* d. 72. c. unico n. 12. p. 247.

Interdictum *unde vi* quomodo infamiam producit d. 97. n. 5. p. 427.

Interesse.

Tertiarum interesse: numquid sit restituendum, emptori, si sit decursum d. 19. c. 1. à n. per totam p. 84. & 85.

Omne interesse passum ob non solutam dotem, pro tali tempore restituendum est d. 2. in 2. facti specie n. 10. p. 102.

Interesse ex dote dimanans: an mutui vi tribuendum sit, si dotalis contractus in mutui vim, versum sit, ac per consequens cum iisdem, dotis privilegiis, idq; genus dandum sit d. 183. per totam p. 514.

Interesse dotium post viri obitum : an mulieri à viri hæredibus tribuendum ibidem c. unico n. 1. & 2. p. 514.

Interesse dotis per sororem fratri cessæ: quo tempore ipsi à fratribus deinde dandum sit ibidem n. 3. & 4.

Interesse, seu usura dotis viro haud solutæ : tametsi lapsò biennio debeantur, si longum tempus lapsum fuerit: an peti possint; an verò donatæ censendæ sint ibidem n. 5. & 6. p. 515.

Interpretatio.

Quæ per longævum tempus interpretationem, habuerunt, non possunt immutari d. 143. n. 39. pag. 147.

Jus Debitum.

Jus naturale jubet, & prolem procreare, & educare d. 164. in 3. facti specie n. 13. p. 483.

Jus naturale abhorret à copula in primo gradu ibidem.

Jus, & debitum sunt inter se collata d. 166. n. 4.

Quod iuribus consonum est, id pro justo licitq; habetur d. 166. n. 11. p. 487.

In dubio jus commune prævaleat juri Regni, & consuetudini dec. 176. in 1. facti specie n. 2. pag. 501.

Inventarium.

Hujusmodi inventario præsentato contra tertios præfatorum bonorum possessores exequi possit d. 107. in 2. facti specie à n. 3. usq; ad finem pag. 356.

Inventarium cujus expensis conficiendum erit? tutoris neq; an pupilli? d. 107. c. unico n. 1. usq; ad 4. p. 357.

Inventarii discussio cujus expensis fieri debeat? hæredis neq; an tutoris? vel curatoris pupilli? ibidem à n. 7. usq; ad finem p. 357.

In inventario omnia pupilli bona esse descripta supponuntur ibidem n. 2.

In inventario omnes creditores citandi sunt, & quomodò d. 107. c. unico n. 2. p. 357.

Impensæ inventarii sunt perfolvendæ à pupillo ibidem.

Inventarii discussio est onus ibidem n. 8. p. 358.

Inutile.

Paria sunt aliquid non esse, ac fieri inutiliter d. 51. c. 1. n. 3. p. 170.

Judex.

Quæ per falsum Judicem, magistratumq; sunt: numquid firma sunt, si dein servus reperitur, examinatur d. 6. c. 2. à n. 1. usq; ad finem.

Quo pacto Populus Romanus creabat in comitiis Pretore, seu Judicem d. 6. c. 2. n. 10. & 11. pag. 36.

Munus Judicis est juris, judicatio est facti ibid. 33. p. 37.

In Judice requiritur jurisdictio, ut actus sit firmus d. 6. c. 2. n. 35. p. 37.

Barbarius Philippus: numquid verus fuit Prætor d. 6. c. 3. à n. 12. usq; ad 28. examinatur p. 39.

Differt Judicem esse, ac jurisdictione uti d. 6. c. 3. n. 15. & 16.

Quicquid spirituale est, vel ad spiritualitatis finem tendit, ut sint impedimenta dirimentia, &c. ad Ecclesiasticum spectat hujusce notio d. 7. à n. 17. usq; ad 30. disceptatur p. 41.

Quo pacto per secularem Judicem parendum, sit Judici Ecclesiastico d. 7. c. 1. à n. 1. usq; ad finem p. 42.

Si de natalium firmitate, ac per consequens de matrimonii validitate peragatur: tunc ad Ec-

cle.

Et Verborum Memorabilium.

ecclesiasticum spectat Judicem dec. 7. c. 3. à n. 3. usq; ad 14. p. 43.
 De confusione tollenda inter Ecclesiasticum, & laicum Judicem ibidem n. 14. usq; ad 21.
 Quo pacto Judex ratione incidentiæ sit competens, & quot modis considerari potest Judex, & de Judice incapaci ibidem n. 2. 8. usq; ad 37. p. 43. & 44.
 Nullus Judex debet mittere falcem in messem alienam ibidem n. 24.
 Judex post litem inceptam adversus omnes est designatus d. 8. c. unico n. 29. & 30. p. 47.
 Si res sit indivisibilis, vel eadem ratio de cunctis fecus verò si diversa ibidem n. 31. 32. & 33.
 Judicis est ut adversarii ne deveniant ad arma, procedere posse d. 13. à n. 2. usq; ad finem p. 63. & 64.
 Quando Judex debet concedere terminum dec. 79. n. 3. p. 268.
 Judex non potest præcipere impossibile d. 83. c. unico n. 9. p. 284.
 Coram eodem Judice est terminanda lis possessionis, & proprietatis d. 86. n. 4. p. 292.
 Judex secularis est incapax, & incompetens respectu causarum Ecclesiasticarum d. 88. c. unico n. 8. & 9. p. 299.
 Judex efficere debet, quod nemo in judicio lædatur d. 94. c. unico n. 6. p. 320.
 Judicis officium est dignoscere: num bonorum pupilli, vel minoris alienatio sit utilis pupillo, vel minori ibidem n. 5. p. 369.
 Ubi frustratorius est Judicis decretum ibidem n. 6. & quare ibidem.
 Si à diversis sit patratum crimen, tunc ab eodẽ cognosci potest Judice d. 122. n. 9. p. 397.
 Judex post sententiam desinit esse Judex d. 133. n. 3. p. 420.
 Judex debet administrare justitiam d. 137. in 1. facti specie n. 2. p. 427.
 Quilibet Judex refulari potest d. 138. n. 1. p. 430.
 Judex suspectus non potest cognoscere suspicionem causæ ibidem.
 In Judice requiritur rectitudo d. 138. n. 1. p. 430.
 Judex debet judicare secundum leges d. 138. n. 2. pag. 431.
 A' Judice suspecto omne malum d. 138. c. unico n. 5. p. 431.
 Judex debet habere illibatam conscientiam ibid. Debet prædefinire secundum virtutem ibidem.
 Judex laicus dum dignoscit se esse incompetentem, debet dimittere Clericum ad Judicem Ecclesiasticum d. 444. n. 2. p. 445.
 Adusq; bona non probantur esse Ecclesiastica, possessio stat pro Judice laico d. 144. c. unico n. 4. p. 444.
 Judex ordinarius, qui in una judicavit causam: an ut suspectus renuendus est, si alia confimilis eveniat causa d. 146. per totam p. 446.
 Judex appellations est novus Judex d. 57. c. unico n. 2. p. 468.
 In Judice requiritur jurisdictio d. 167. c. unico n. 10. p. 490.
 Judex laicus per accidens dignoscere potest Ecclesiasticum, scilicet ratione reconventionis

dec. 173. n. 4. pag. 497.
 Judicis incompetencia reddit actum nullum dec. 179. n. 2. p. 508.
 Si super feudi restitutione lis sit: quisnam est cõpetens Judex, si quis feudum à Fisco emerit d. 197. p. 535.
 Remissio causæ possessorii rei feudalis, ad quem remittenda sit Judicem ibid. c. unico p. 535.
 Remissio causæ: an post terminum in causa datum per Baronem rogitari valeat ibidem n. 3. & 4. p. 535.
 Remissio causæ: utrum post forjudicationem sententiam vassalli per Baronem peti valeat ibidem à n. 5. usq; ad finem p. 536.
 De iusta causæ remissionis petitione ibid. n. 4.
 Judex debet judicare secundum allegata, & probata d. 74. n. 4. p. 177.
 Unusquisq; est conveniendus coram Iudice competenti d. 74. c. 1. n. 2. p. 177.
 Quinam est explodendus Judex dec. 55. n. 4. & 5. pag. 179.
 Quo pacto Judex debeat procedere circa bonam debitoris absentis d. 55. c. 3. n. 27. p. 186.
 Si unus possideat, & dubitatur: num sit verus possessor, alter verò non possidet, volens possessorem perturbare: utrum Judex rem illam sequestrare debeat d. 55. c. 4. à n. 10. usq; ad 17. discutitur p. 188.
 Judex defendere debet possidentem, ne à sua deturbetur possessione d. 55. c. 4. n. 10. p. 188.
 De Judice appellations à n. 2. usq; ad 8. d. 60. cap. unico p. 206.
 Judex debet examinare correctionem testis, & est actus jurisdictionis d. 61. c. unico n. 2. p. 208.
 Judex curare debet, ne probationes interdicant d. 62. cap. unico n. 2. p. 211.
 Judex appellations potest examinare etiã novos testes d. 62. c. unico n. 15. p. 212.
 Judex pecunia corruptus, quo pacto sit puniendus ibidem n. 65.
 Judicis jurisdictio nõ debet eludi ibi. n. 19. p. 225.
 Judex Principis locum tenet ibidem n. 19.
 Judex per accidens potest cognoscere falsum testem d. 67. c. unico n. 2. p. 228.
 De incompetencia, incapacitate, & incidentia Judicis ibidem à n. 2. usq; ad 5.
 Judici haud rite citanti est præstanda obedientia ibidem.
 Judex eludi nequit d. 70. c. unico n. 3. p. 239.
 Judici est præstanda obedientia d. 74. c. unico n. 37. p. 254.
 Judex secularis: numquid Clericum beneficiatũ penes se in vincula injeetum de assassinii reatu inculatum nocere queat, &c. d. 112. per totam p. 367. & 368.
 Judex secularis potest in vincula conicere Clericum, & mittere ad Judicem Ecclesiasticum, & quare ibidem n. 8. p. 368.
 Judex laicus circa bullas falsas per Clericos inquisitos præsentatas: numquid competens sit Judex d. 112. c. unico à n. 1. usq; ad 5. p. 368.
 Judex secularis si incidens in causam merè Ecclesiasticã ad Judicem Ecclesiasticũ remittat: utrius interea in præfata causâ supersedere debeat ibi.

Index Alphabeticus Rerum,

ibidem à n. 5. usque ad finem .
Semper ac habetur aliqua difficultas de aliquo loco; Judicis accessus fieri debet d. 117. c. unico n. 4. p. 387.
Ut actus sit firmus requiritur Judicis competentia d. 122. n. 6. p. 397.
An Judex unius fori festari debeat sententiam alterius fori, & quare d. 122. cap. unico n. 2. pag. 397.
Excessus Judicis inferioris, corriguntur per superiorem d. 124. c. unico n. 7. p. 403.
Judex debet in criminalibus citare reum, ut personaliter se præsentet d. 143. n. 3. p. 441.
Judex efficere debet ut veritas, quibuscumque modis haberi possit, habeatur d. 145. n. 3. in fine pag. 445.
Judex qui aliquam ob causam sit suspectus putà si patronus fuerit: an causam hanc alteri delegare possit d. 146. n. 1. & 2. p. 447.
Judex est creatus ad regendas Universitates dec. 13. n. 6. p. 63.
Ubi determinata stabiliri nequeat regula, toties id prudentis Judicis officio linquendum est d. 14. cap. unico n. 6. & 7. p. 67.
Judex secularis per pœnas corporales potest cogere ad restitutionem usuræ dec. 24. c. 4. n. 6. pag. 107.
Quilibet Judex debet fungi munere suo d. 25. n. 5. p. 108.
Officium Judicis quid sit ibidem n. 6.
Judex: numquid civilem, & criminalem simul cognoscere possit causam dec. 24. c. unico per totam p. 109.
Iussa, quæ vulgò acciri assolent (mandata) quifnam ex his binis judicibus per Urbem indicare queat, Ecclesiæ Judex ne? an belli dux? d. 27. in 7. facti specie n. 31. 32. & 33. pag. 115. & 116.
Judex debet punire violentum possessorem dec. 28. c. unico n. 9. & 10. p. 119.
Judex concedente actore, & de petitorio agere, potest insimul d. 28. c. unico n. 11. p. 120.
Judex hæsitabiles prospiciens probationes: numquid possit parti, quam voluerit juramentum deferre; adversario non petente dec. 35. in 1. facti specie per totam p. 127. & 128.
Judex justa ex causa potest denegare juramentum d. 35. n. 2. p. 127.
Judex tenetur citius causas impedire ibidem n. 6. & redditur ratio ibidem n. 7.
Coram Judice ad quem novum erit faciendum judicium d. 35. in 4. facti specie n. 22. p. 128.
Testium examen, quo pacto suppleri potest per Iudicem d. 35. in 5. facti specie n. 80. p. 129.
Judicis socordia insipientia, inscitia, est delictum d. 35. c. unico n. 2. p. 130.
Judicis munus est prædefinire secundum canones, & leges ibidem n. 5.
Judices M. C. V. an in Collaterali Consilio votum edere possint suum, si ab ipsis ad hoc Tribunal appellatum fuit d. 146. c. unico n. 4. 5. & 6. p. 447.
Si Judex per unum ex adversariis in judicio significem, suspectus inculatus fuerit: utrum eodè

permittente causam decernere possit ibidem n. 6. & 7.
Index, qui in criminali exitit causa: an Fiscus patronus in appellationis causa pro Fisco patrocinari possit: an verò ut suspectus expellendus sit ibidem n. 8.
Index secundum allegata debet judicare d. 146.
Index respectu advocati debet esse suspectus c. unico n. 10. p. 448.
Si Delegatus Index contra aliquem in una causa judicavit, à qua appellatum fuit: durante istiusmodi appellatione, si in alia Delegatus fuerit causa: an ab appellante, ut suspectus allegandus sit d. 147. per totam p. 448. & 449.
Si recusans dum esset Index contra illum prædefinit, qui sua in causa judicare debet: nūquid utpote suspectum renuere possit d. 147. c. unico n. 142. p. p. 449.
De Iudice inordinatè, ac festinanter procedente ibidem n. 3. & 4.
Prædefinendi officium honos est d. 35. c. unico n. 7. p. 130.
Quid dicendum de illiteratis judicibus ante Iustinianum ibidem n. 9.
Judicis muneris est cunctos causas articulos cognoscere, & examinare ibidem n. 10.
Index debet inhibere scandala, quæ publicam lædunt honestatem, vel tranquillitatem d. 35. n. 11. p. 130.
Ob citationem Index factus est competens d. 39. n. 4. p. 136.
Vox Judicis finem controversiæ imponens, vim sententiæ diffinitivæ habet dec. 40. c. 1. n. 3. pag. 139.
Judicis autoritas non est per subditos despicienda ibidem c. 2. n. 4. p. 139.
Pro Iudice jura semper præsumunt ibidem n. 5.
Mulier meretricium more per virum depræhensam per eundem de adulterio inculatam quifnam sit Index competens d. 44. per totam p. 150. & 151.
Index competens nuptiarum est M. C. V. ibidem num. 3.
Differentia inter Iudicem meretricium, & mulierum adulterantium ibidem n. 3. p. 151.
Quo pacto nobilior sit Index, ac est subditus offensus d. 45. c. 3. n. 7. p. 154. vel è diverso ibidè num. 8.
Ubi novus habetur Index, tunc novum est formando judicium d. 47. n. 5. p. 155.
Differentia inter Iudicem, & arbitrum d. 48. n. 9. p. 158.
Quod est injustum, à judicibus fieri nequit d. 51. n. 3. p. 167.
Index debet judicare secundum veritatem d. 52. c. 1. n. 6. p. 172.
Index quo pacto in suo deficit munere ibidem c. 2. n. 9. p. 173.
Index ex causa inimicitie: utrum præcisè per hoc litigans, ceu gravatus Iudicem uti suspectum allegare possit d. 147. cap. unico n. 5. & 6. p. 449.
Index, qui spirituale contrahit agnationem cum filio illius, qui coram se litem agebat: num

Et Verborum Memorabilium.

unum præcisè per hoc utpotè suspectus allegandus est ibidem n.8. & 9.p.450.

Iudex inferior non potest superioris legem perimere d.157.c.unico n.2.p.468.

Iudex appellationis tenetur addimere repulsam testium ibidem n.2.p.468.

Quæ per Iudicem lite pendente impedienda sunt d.202.in 3.facti specie usq;ad fin.p.553.

Judicium Possessorium, & Proprietatis.

Ante litis contestationem non est inceptum iudicium, sed esse sub Iudice dec.74. n.2. & 3. pag. 251.

Iudicium petitorium, & possessorium possunt simul terminari d.80.n.3. & 4.p.270. & in uno succumbere, & obtinere in alio ibidem.

Actor potest ab initio cumulare iudicium petitorium, & possessorium ibid.n.6.p.271.

In iudicio possessorio nemo est audiendus, nisi restituta possessione d.83.c.unico n.4.p.282.

Diversorum diversum sit iudicium d.89. c.unico n.2.p.303.

De iudicio cum extraneo celebrato, quomodo se habeat relatè ad tertios possessores non citatos d.107.p.356.

Iudicium inter contrahentes non debet esse suspensum d.110.n.2.p.363.

Amor, & odium iudicii rectitudinem perturbât d.138.n.1.

Iudicium ab incompetenti factû Iudice, est nullum d.144. c.unico n.2.p.443.

Ubi res est divisibilis; toties iudiciorum confusio eliditur d.173.cap.unico n.8.p.498.

Quicquid in uno prædefinitur Senatû in alio secus aliquando prædefinitur, cum hominum mentes variæ sint d.4.c.5.n.17. & 18.p.28.

Si spiritualis res in civile incidat iudicium, tunc ad Ecclesiasticum remittitur d.7.n.34.p.41.

Iudicium à sequestratione exordiri nequit d.9. c.5.n.10.p.50.

Possessorio, petitorioq; in una, eademq; instantia intentatis: numquid in actoris potestate sit rogare, ut super possessorio solummodo prædefinitio promulgetur, suspensio interea petitorio, seu in supplicationis, vel reclamationis casu d.28.per totam expèditur p.117. & 118. & 119.

Ubi petitorii petitio est suspensa; toties possessoris rogatio ad priscum retrahitur statum d.28.n.4.p.118.

Sive petitorium per actionem, sive per modum exceptionis petitur, semper eundem producit effectum ibidem c.unico n.3.p.119.

Annexorum idem debeat esse iudicium ibidem num. 7.

Non magis à petitorio; quam in possessorio per Iudicem à quo gravamen inferri possit d.34. n.14.p.126.

Iudicium absq; iusta causa prorogari nequit d.39. n.6.p.136.

Iudicium ritè erit celebrandum dec.40. c.1.n.2. pag. 139.

Iudicium petitorium supponit possessorium dec.62.c.unico n.18.p.213.

Prius est agendum de possessorio, & deinde de

petitorio ibidem, & quare ibidem n. 19.

Quare prius de proprietate agi nequeat ibidem num. 21.

Causa possessionis, & proprietatis coram eodem Iudice pertractatur ibidem n.22.

Judicium Plenarium, & Summarium.

Iudicium summarium numquam cumulat cû plenario d.62.c.unico n.2.p.211.

Quicquid in summario est discussum iudicio, in plenario perabundè discussi potest ibidem.

In quo diffidet iudicium ordinarium à plenario ibidem n.3. & 4.

Quæ judicia ordinaria devocabantur apud Romanos ibidem n.5.p.212.

In quo diffidet iudicium ordinarium à summario, & quid apud Romanos dec.68. c.unico n.12.p.232.

Quo pacto antiqui iudicium summarium vocabant d.72.n.7.8. & 9.p.245.

Iudiciorum diversitas ubi non repugnat d.80. c.unico n.3.p.272.

In iudicio summario quomodo sit procedendû ibidem n.7.p.272.

Quando iudicium est diversum d.113. c. unico n.8.p.371.

Inventarium.

Inventarium de defuncti bonis, secus verò de alienis est conficiendum d.1.c.1.n.4.p.5.

Inter Inventarii confectiois tempus, interea per creditores hereditatis fructus sequestrandi sunt d.1.c.3. à n.1. usq; ad finem probatur pag. 6

Fructuum dilapidatio, & ante, & intra tempus confectiois inventarii verificari potest d.1. c.3.n.10.p.7.

In inventario eadem ratio de reali, ac de personali viget, quoad perturbationem personæ heredis d.1.c.4.n.2.p.7.

Inventarium: numquid hæredi prodest; si creditores aliqui sint; alii verò non d.72. c.2. per totam p.173.

Ex inventarii non confectioe dolus arguitur d.91.c.unico n.2.p.309.

Penæ contrà haud conficientem inventarium nō sunt frustrandæ d.101.n.3.p.338.

Quilibet creditor est citandus ibidè n. 4. p.338.

Inventarii discussio cum uno ex hereditariis creditoribus, ab hærede cum beneficio legis, & inventarii inita: nūquid aliis obesse, vel prodesse prædicetur creditoribus d.101. c. unico à n.1.usq;ad 6.p.339.

Quid dicendum de creditore aliquo absente nō citato, sed loco ipsius consanguineo: num hæredi profit, ut ultra hereditatis vires non compellatur ibidem à n.6.usq;ad finem.

Si creditores per hæredem citandi forent, quam sequerentur absurda ibidem n.7.

De tutoris inventario per adultum in iudicio originaliter præsentato: an probationis debiti vim obtineat: an si lata sententia adversus debitorem existens, huiusmodi inventario præsentato contra tertios præfatorum bonorum possessores exequi possit d.107.in 2.facti specie per totam p.356.

Index Alphabeticus Rerum,

Juramentum, Jurans Perjurium.

Non fervare juramentum fidelitatis, opponitur naturæ feudi d. 16. in 7. facti specie n. 8. p. 54.

Ejusdem virtutis est denegare juramentum, ac efficere d. 35. n. 2. p. 127.

Si conclusum in causa fuerit: numquid per adversarium de juramento istiusmodi peti possit d. 35. in 2. facti specie à n. 1. usq. ad 19. examinatur p. 128.

In juramenti suppletorii delatione: numquid adversarius citandus sit d. 35. in 3. facti specie n. 19. & 20. p. 128.

Suppletorium juramentum in principali non petitur causa: numquid in ejusdem appellatione de ipso peti possit d. 35. in 4. facti specie à n. 21. usq. ad 27. discutitur p. 128. & 129.

Jurans pro una parte, num intelligatur pro altera parte etiam jurasse dec. 29. n. 7. 8. 9. & 10. pag. 136.

Servare aliquid alicui *pro se, hæredibusque suis* quis jurans: si perjurium patravertit numquid defuncti hæredes clausulæ robore in instrumenti adjectæ (*pro se, & hæredibus suis*) perjurii penam incursare possit d. 75. per totam pag. 256.

Perjurii accusatio est jus personale dec. 75. n. 5. pag. 256.

Juramentum in litem: an adversus tutoris hæredem; vel contra tertios possessores dandum sit d. 91. n. 3. p. 309.

Juramentum non nisi à principali deferendum est d. 91. n. 5. p. 309.

Juramentum in litem: numquid dandum actoribus petentibus rationem administrationis tutelæ, à tutore non conficiente inventarium d. 91. c. unico à n. 1. usq. ad 4. p. 309. & 310.

Juramenti delatio: utrum usq. ad sententiæ promulgationem revocari possit ibidem à n. 4. usq. ad finem p. 310.

De periculo peiorandi d. 102. n. 5. p. 340.

Jusjurandum adjectum in novissimis voluntatibus reiicitur ibidem n. 6.

Juramentum non potest esse vinculum iniquitatis d. 102. c. unico n. 2. p. 342. & quare ibidem.

Juramentum peccatum fovens, est servandum ibidem n. 3.

Juramentum versatur circa illud, quod est notum juranti d. 167. n. 6. p. 489.

Juramentum: an instrumentum roborare possit d. 175. c. unico n. 5. p. 501.

Si principalis de calumnia haud jurasse feratur: an de testium suorum criminibus respondere adstringendus sit d. 207. p. 549.

Jurisdiclio.

Jurisdiclio habetur in suo; secus verò in alieno territorio d. 131. n. 2. p. 415.

Ubi exercetur jurisdiclio ibidem.

Jurisdiclio non potest exerceri in alienis subditos ibidem n. 3.

Quid sit jurisdiclio d. 167. c. unico n. 10. p. 490.

Par jurisdiclio est in M. C. V. ac in foro admirati Senatus d. 9. c. 1. n. 2. p. 48.

De Artilla, qui subditur Consuli artibus, si desinat esse sub ejus jurisdiclio: an etiam co-

ram eodem sit conveniendus dec. 9. c. 3. à n. 1. usq. ad finem p. 49.

De Ministro magni admirati fori patrans delictum, ad quem spectat ejus cognitio ad magnam Curiam Vicariæ ne? an ad Tribunal magni admirati d. 1. c. 5. à n. 1. usq. ad finem p. 49.

Si duo iidem in locis essent domini, quorum unus civilem, alter verò criminalem haberet jurisdiclionem: in cujus facultate est belli tempore ad bellum creare duces; in civilem jurisdiclionem habente ne? an verò in criminalem d. 27. p. 112.

In quo differt, conventiq; jurisdiclio Iudicis ab arbitri jurisdiclio d. 47. à n. 8; usq. ad finem p. 155. & 156.

Alienam usurpans jurisdiclionem, quam penam solvere debet d. 120. n. 5. & 6. p. 413.

Extra territorium non datur jurisdiclio d. 141. c. unico n. 6. p. 438.

Jurisdiclionem in provincia obtinens quis utrū eam exercere possit, priusquam illam ingreditur d. 151. in 3. facti specie p. 457.

Jus, Jus naturale, Jus Divinum, Jus Gentium, Jus Canonicum, Debitum.

Jus naturale, vel divinum est immutabile; adeoq; bonū, & æquū d. 88. cap. unico n. 6. & 7. p. 299.

Jurium correctio evitanda d. 92. c. 2. n. 2. p. 313.

Expediit jura iuribus concordari ibidem.

Nemo absq; iusta causa, jure privari debeat suo ibid. n. 5. p. 313.

Quicquid à jure permixtum, si id fiat; licet d. 3. à n. ducitur d. 100. n. 6. p. 335.

Quilibet est subiectus juri d. 115. n. 2. p. 373.

Sive pactio, sive stipulatio, sive consuetudo, quæ naturali opponitur juri nullus sunt momenti d. 176. n. 14. p. 503. & quare ibidem.

Fortius est jus quæsitum, quæm quærendum ibid.

Quod opponitur juri naturali, id pro nullo habetur d. 190. n. 2. p. 525.

Jus ritè acquisitum, ab alio tolli nequit d. 21. c. unico n. 3. p. 93.

Quicquid enim à jure permittitur; id licitum reputatur d. 21. n. 4. p. 93.

Jus quæsitum tertio haud sit tollendum, quomodo sit commentandum d. 22. n. 15. 16. & 17. pag. 94.

Jure utens suo, dolosè agere haud presumitur d. 22. c. 1. n. 9. p. 96.

Jus alterius indemne sit servandum d. 51. in 2. facti specie n. 14. p. 168.

Nemo habet auctoritatem circa jus publicum d. 66. n. 10. p. 223.

Qui lædit jus alterius; contra dictamen rationis procedit dec. 70. in 3. facti specie n. 8. 9. & 10. pag. 239.

Jus personæ coherens morte extinguitur d. 72. c. unico n. 8. p. 246.

Jura iuribus concordari debent d. 93. c. unico n. 8. p. 318.

Jura à cunctis servanda sunt d. 95. n. 2. p. 321.

In quo dissident phyllosophorum præcepta à jure publico ibidem n. 3.

Quilibet est pleñdus iuribus ibidem.

Nulla est illatio: adus est inhibitus à jure, ergo est

Et Verborum Memorabilium .

nullus si fiat ibidem n.5.p.322.
Quicquid à jure conceditur ; ab omnibus fieri potest d.93.n.3.p.332.
 Jura personalia: an possint transire de uno subiecto ad aliud d.109.n.2.p.361.
 Quæ juribus obnoxia sunt, haud facienda sunt d.142.n.3.p.439.
 Qui utitur jure suo, nemini irrogat injuriam de.159.c.unico n.7.p.476.
 Juris executio injuriam non continet d.164.n.5.p.482.
 Quod juribus consonum est, id pro iusto, licitoque habetur d.1.c.5.n.6.p.7.
 Iura personalia extinguuntur, extincto subiecto d.3.n.7.p.19.
 Unusquisque præsumitur velle, quomodolibet defendere jus suum d.5.c.4.n.1.p.33.
 Ius facit, qui habet jurisdictionem d.6.c.3.n.25.p.39.
 Unusquisque potest cedere juri suo privato, cum nemini irrogat injuriam d.17.n.11.p.73.
 Quæ sunt de jure divino, & naturali, per homines immutari nequeunt d.18.c.2.n.3.p.79.
 Quæ juribus oppugnant, pro nihilo ducenda sunt d.28.n.6.p.118.
 Ius privatum cedit publico d.143. n.19.p.146.
 Quodlibet jus iustum repositit dec.51. cap.2.n.2.p.170.
 Ius nunquam aliquam probationis speciem approbat, quin aliam meliorem admittit eodem num. 4.
 Quilibet potest defendere jus suum d.70.in 3.facti specie n.7.p.239.
 Ius alteri quaesitum, non potest ab altero tolli dec.78.c.unico n.4.p.267.
 Quæ juribus non obversantur, fieri possunt in iudicio d.80.n.7.p.271.
 In necessitatibus jura silent dec.83. c.unico n.7.p.283.
 Ubi iusta habetur restringendi causa, toties jura silent ibidem.
 Ubi non est injuria, ibi non est jus ibidem n.7.
 Iura iustum præcipiunt ibidem.
 Ius alicui quaesitum, tolli nequit d.84.c.unico n.4.p.286.
 Fortius est jus quaesitum, quam jus quaerendum d.84.c.unico n.4.p.286.
Jus accrescendi.
 Ius accrescendi datur in omnibus ultimis voluntatibus d.102.c.unico n.11.p.343.
 Secus verò in aliis ibidem.
Jus congrui.
 Terram quis vendens, circumcirca verò in ejusdem terræ terminis, palmos decem sibi dumtaxat reservando: numquid finitimis præcisè per hoc jus congrui permissum sit d.38. per totam p.135.
 Si finitimus propè domum, alienatum hortum, vel id genus possideat: numquid isti jus congrui conveniat d.38.c.unico per totā p.135.
 Communem cum Petro parietem habens quis; si alienare domum voluerit: numquid Petrus universum murum jure congrui petere possit d.42.c.2. per totam p.144.

Clericus: an possit convenire laicum ratione juris congrui dec.66.c.unico à n.1. usq; ad 4. pag.223. & 224.
 Ius congrui in re alienata: cuinam competere prædicatur; domino directo ne? an vicino? si directus dominus alienationi alteri indebitæ factæ assensisse feratur d.99. per totam p.331.
 Ius congrui: numquid in re alienata cum pacto de retrovendendo locum obtineat; si per quasi dominum ex nova divenditione reempta fuisset feratur res d.99.c.unico à n.1. usq; ad 5.p.333. & 334.
 Jus congrui: utrum domino possessorii alicujus rei, super qua annum debebat alicui censum competat; si per creditorem tertio alienata fuerit ibidem à n.1. usq; ad finem p.334.
Jus offerendi.
 Jus offerendi: an creditori contra mulierem dotis securitatem petentem conveniat: prius quam maritus inops fiat d.202. c.unico à n.1. usq; ad 8.p.543.
 Ius offerendi: an creditori viri competat, tum in petitione assistentiæ, quam habuit, tum facti appetito si ab uxore haud citatus fuisset feratur ibidem n.8. & 9.
Justitia.
 Defendere innocentes justitia est, nocentes injustitia d.5.n.7. p.31.
 Quid sit justitia d.6.c.2.n.22.p.37. & d.23.c.1.n.4.p.19.
 Reddere cuilibet, quod suum est d.24.n.24. & 25. pag.102.
 Non est obversandum præceptis justitiæ d.78.n.3.p.265.
 Justitia respicit iustum d.124.c.unico n.7. p.403.

L

Laicus, pupilli Consocius.

Laicus Clericus in foro Ecclesiastico conveniens, tenetur servare ordinem Ecclesiasticum d.66.n.11.p.223.
 Laicus Clerici socius: quodnam fortiri dicitur forum: quidve de pupilli consocio sit prædesiniendum d.173.c.unico à n.7. usq; ad finem. pag.198.
Laudum.

Laudum plura continens capita, potest pro parte firmari, pro parte verò infirmari d.51. c.3.n.5.p.171.
 Laudū est effectus compromissi d.93.n.4. p.314.
Lædens, Læsus, Læso.
 Nemo est lædendus, ut tibi prois d.78.n.5. p.265.
Legatarius, Legatarius.
 Legatum ad perpetua relictum sacrum: nam ex ipso per Episcopum, &c. quarta detrahenda sit d.23. per totam p.97.98. & 99.
 Legatum vitæ, & militiæ haud est persolvendum; nisi persoluto ære alieno d.23.c.1.n.3.p.99.
 Ex legato vitæ, & militiæ aliquid est detrahendum, si hæreditas haud sit lucrosa d.23. c.1.n.6. pag.99.
 De leg.12. tabularum, de lege furia, & voconia
 E c c c i r -

Index Alphabeticus Rerum,

circa legata d. 102. n. 6. p. 342.

Legatarius per interpretationis errorem à legato recedens: an facta deinde vera ejusdem interpretatione illud acquirere possit, ac per consequens variare d. 185. in 2. facti specie per totam p. 517.

Si contrà heredem iudicium inceptum sit, & de collisione, & de legatarii interesse suspicio habeatur: an legatario in foro sistere liceat dec. 185. c. unico n. 3. & 4. p. 517.

Eadem ratio est de legato, ac de ejus fructibus d. 185. c. unico n. 6. p. 518.

Res aliqua Universitati ad usum relicta: an etià cum proprietate legata censeatur d. 188. per totam p. 521.

Ufus cunctorum suppellectilium testamentariis in tabulis legatus, quo pacto sit interpretandum ibidem c. unico n. 1. & 2. p. 522.

Si dotis legatum, ut nuptias quis contraheret relictum foret: quid prædefinendum, si legatarius successionis capacem ingrediatur: numquid illud assequi valeat d. 204. p. 545.

Legatarius meliorem eligens statum, acquirit legatum ibidem n. 2.

Legatib ob nuptiarum celebrationem relictum: an sit dandum si legatarius simpliciter purum exlibatus statum elegerit d. 204. c. unico n. 1. & 2. p. 546.

Si legatarius Clericatus dignitate insigniri per testatorem inhibeatur, quid hoc in casu prædefinendum est ibidem n. 3. & 4.

Si conjunctæ personæ ob Dei dilectionem aliquid legasse feratur quis: an Judices Reverendæ Fabricæ, utpote competentes de eo noscere queunt, si ægestatis causa factum fuisse feratur ibidem n. 5. & 6.

Legatum ob dilectionem Dei, & legatib ob paupertatem in quo differunt d. 204. c. unico n. 6.

Legitima.

Quo pacto debetur legitima dec. 158. c. unico num. 12.

Si legitima in aliis haberi possit bonis, haud est deducenda ex aliis d. 2. n. 2. 3. & 4. p. 15.

Legitima non est hæreditatis pars, sed bonorum ibidem n. 7.

Quot modis legitima accipitur ibidem.

De quibus debetur legitima bonis ibidem num. 8. & 9.

Primogenito extincto, Francorum jure inspecto, patruo acquiritur feudum, tunc ex ipso legitima haud detrahitur ibidem n. 12. p. 12.

Quo jure debetur legitima d. 64. cap. unico n. 3. pag. 218.

Illud plus, quod legitima involuit, titulum trebellianicæ importat ibidem n. 5.

Legitima, quo jure debetur filiis d. 70. c. unico n. 7. p. 240.

Legitima succedit loco alimentorum ibidem.

De quantitate legitimæ secundo genito relicta, quanta esse debet d. 158. per totam p. 469.

In prædefinenda legitima masculis danda: an de dotibus filiabus datis aliqua hæbenda sit ratio, extante consuetudine *stantibus masculis femina non succedunt* ibidem in 2. facti specie

per totam pag. 469. & 470.

Legitima quomodo sit taxanda ibidem n. 3. & 4. p. 470.

Legitima est pars hæreditatis ibidem.

Si Pater sit bannitus, vel rebellis, cujus bona proscripta sunt: quantanam filiorum legitima esse debeat d. 158. c. unico à n. 1. usq. ad 7. pag. 471.

Legitima filiis debita, ex patrimonio refunditur d. 158. c. unico n. 8. p. 472.

Quomodo sit stabilienda legitima ibidem.

Augmentum sit legitimæ: an hæreditati ibid.

Legitimatio, Legitimati.

Legitimatio ad ortus tempestatem retrotrahitur d. 22. n. 2. p. 93.

Legitimatio, quo pacto retrotrahi potest, quo verò non d. 22. n. 18. 19. & 20. p. 94.

Quo pacto legitimati à feudo exploduntur d. 22. n. 25. & 26. p. 95.

Si in legitimatone clausula isthæc scilicet *absq. præjudicio ab intestato succedentium* adjecta sit: numquid legitimatus iste proximiores ab intestato defuncto succedentes etiam excludit d. 22. in 2. facti specie à n. 27. usq. ad finem discutitur pag. 95. & 96.

Legitimatio per hanc clausulam *absq. præjudicio ab intestato succedentium*, quomodo sit commentanda d. 22. n. 36. p. 95.

De legitimato per curiæ oblationem, ac per Principis rescisum d. 22. n. 43. p. 95.

Legitimatus, quo pacto cum legitimo convenit expenditur d. 22. n. 44. 45. 46. 47. & 48. p. 95.

Legislator.

Legislator potest derogare juri d. 3. c. 3. n. 8. & 9. pag. 21.

Leo.

Leo parentes suos alit præda d. 162. c. unico n. 2. pag. 480.

Lex, Lex duodecim Tabularum.

Legis ratio, idem ac mens, & anima d. 1. c. 1. n. 5. pag. 5.

Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus d. 1. c. 1. n. 8. p. 6. & d. 6. c. 2. n. 75. p. 38.

Qui sub legibus vivit, liberi sunt d. 2. n. 4. p. 15.

Lex ritè condita, per omnes servanda est d. 4. c. 9. n. 7. p. 30.

Lex Regina reputatur ibidem n. 8.

Commentatur textus in *l. barbarius 3. ff. de offic. Prætor.* cum textu in *l. cum Prætor. ff. de judiciis* d. 6. c. 3. à n. 1. usq. ad finem p. 39.

Lex 12. tabularū nomina inter Nepotes viritum dividit d. 8. cap. unico n. 26. p. 47.

Quid sit lex d. 34. n. 10. & 11. p. 126.

Lex est ad bonum commune d. 133. n. 24. p. 147.

Lex humana positiva prior, per posteriorem perimi possit d. 88. c. unico n. 14. p. 300. & quare ibidem.

Mutata ratione legis, mutatur ipsamet lex ibidem n. 15.

Unusquisq. subditur legi d. 98. n. 8. p. 329.

Frustrà legis præsidium querit, qui in legem patrat ibidem.

In conciliatione legum est effugienda contrarietas d. 108. cap. unico n. 13. p. 360.

Et Verborum Memorabilium.

A lege ad pactum, firmum ducitur argumentum

d. 136. c. unico n. 6. p. 427.

Quicquid est inhibitum à lege si fiat, pro infecto habetur d. 156. n. 4. p. 465.

Lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda d. 178. c. unico n. 15. p. 473.

Quod lege permittente fit, sit fit d. 166. n. 11.

Libellus.

De libello: numquid mutatio pluries fieri possit d. 70. c. unico à n. 1. usq. ad 4. p. 239.

Quibus in casibus post litem contestationem, libelli emendatio sit concedenda d. 70. c. unico n. 11. & 12. p. 240.

In libello actoris intentio est explananda d. 70. c. unico n. 15.

In libello civili infamiam involvente: an tempus declarandum sit, & quid in aliis remediis d. 97. c. unico n. 6. p. 327.

Liber, Libertas.

Libertas dea vocabatur, & de variis exemplaribus, & quid sit ibidem d. 17. n. 33. & 34. p. 74.

Nomine libertatis plena venit ibidem n. 32.

Unumquodque animal naturaliter appetit esse liberum d. 71. n. 9. p. 244.

Non potest quis per pactionem præjudicare libertati d. 135. n. 4. p. 424.

Licitatio.

Licitatio: numquid pluries fieri possit d. 36. in 3. facti specie n. 16. 17. & 18. p. 132.

Per secundam licitationem: numquid infirmetur prima d. 36. c. 1. per totam p. 132.

Liquidum, Illiquidum.

Liquidum cum illiquido, nullam habet omogeneitatem d. 167. c. unico n. 5. p. 489.

Litigator, Litis, Litis Contestatio, Instantia.

Lis non est differenda propter innumerata mala, adeoque utroque jure commendatur litium finis d. 1. n. 25. p. 3. & d. 9. à n. 2. usq. ad finem p. 305.

Si reus ad feudum una cum fructibus à litis contestata tempore perceptis restituendum damnatus fuerit: quid prædefinendum si lis inter eos bis contestata, & post primam contestationem instantia perempta sit: numquid fructuum restitutio inspecta primæ litis contestatione tempore efficienda sit: an verò secundæ d. 11. in 2. facti specie à n. 1. usq. ad finem p. 59.

Per litem contestationem, quis sit malæ fidei possessor ibidem n. 2. 7. 8.

Quid sit litis contestatio ibidem n. 3. & d. 48. n. 12. p. 159.

Perempta instantia, perimitur litis contestatio ibidem n. 4.

Litis contestatio extinguitur per triennium civili inspecto jure, secus jure canonico ibidem num. 4.

Litis contestatio est de jure communi; in Regno verò terminus in causa dicitur d. 11. in 2. facti specie n. 7.

Post litem contestationem iudicium jam est incaptum d. 48. n. 12. p. 159.

Litis contestatio à partibus remitti nequit ibidem n. 12.

Lis non est ante contestationem; sed controver-

sia dec. 48. n. 12. pag. 159.

Lis absente adversario expediri nequit d. 55. c. 3. n. 10. p. 185.

Litis cognitio ad decretum interponendum repositur d. 55. c. 3. n. 11. p. 185.

Litis contestatio iudicii fundamentum est d. 75. c. 3. n. 13. p. 185.

Lite non contestata sententia proferri nequeat, quomodo id sit commentandum d. 55. c. 3. n. 15. & 16. p. 185.

Litigans in qualibet litis parte non habet potestatem expellere testes d. 55. c. 2. p. 183.

In brevioribus causis juris sollempnitas est remissa d. 58. c. 2. n. 9. p. 200.

De litis contestatione d. 74. à n. 4. usq. ad 7. p. 251.

In litis contestatione fit rei discussio ibidem num. 7.

Qui faciunt litem contestationem ibidem n. 7.

Prius est lis, & deinde recipiuntur testes, & postea sententia proferitur ibidem n. 10.

Non debet dari aditus prorogandi lites d. 82. n. 3. p. 278.

Litigatores, quo pacto olim apud prætorem conveniebantur d. 87. c. unico n. 6. p. 296.

Litis contestatio quid sit d. 165. n. 2. p. 485.

Per litem contestationem incipit iudicium ibid.

In Regno habetur litem contestatio per dationem termini ibidem.

Ubi litigantes inter se concordant, tunc iudicio nulla irrogatur injuria d. 124. cap. unico n. 2. pag. 403.

De Locumtenente Regia Camera.

De Regia Camera Locumtenente suspecto dec. 138. c. unico n. 8. p. 432.

Locumtenens R. C. Sum. an præferendus sit Reg. M. C. V. d. 178. c. unico n. 1. p. 507.

Locupletari.

Nemo debet locupletari cum aliena jactura dec. 93. c. unico n. 2. p. 317. & d. 17. c. 1. n. 8. p. 75. & d. 24. in 3. facti specie n. 94. p. 106. & ibidem c. 4. n. 10. p. 108. nec etiã flicus d. 69. n. 9. p. 234.

Luminare.

Luminare majus præoccupat luminare minus d. 160. n. 2. p. 478.

Lucrum, Lucrum cessans, & damnum emergens.

De lucro cessante requiritur certitudo d. 19. in 2. facti specie n. 2. 1. d. 83.

Non potest unus esse in lucro; alter verò in danno d. 93. n. 17. 3. 16.

M.

Magn. Cur. Vicar. Ritus.

Magn. Cur. Vic. an ex mora aliqua admittere possit testem aliquem, ad se de aliquo post ejus depositionem corrigendum d. 61. per totam p. 207. & 208.

Ritus M. C. V. 269. quo pacto sit commentandus d. 123. c. unico n. 2. & 3. p. 400.

Mala fides, Mala fidei Possessor.

Mala fides residet in animo d. 11. in 2. facti specie n. 4. p. 59. & quid sit ibidem n. 5.

Index Alphabeticus Rerum,

Eo ipso, ac quis se malam dignoscit habere fidē,
statim oritur obligatio restituendi ibidem n.
5. & 6.

Malæ fidei possessor, quos fructus restituere te-
netur d.200.c.unico n.2.p.540.

Malitia.

Nemo ex malitia sua, lucrum reportare debet d.
26.n.8.p.110.

Mandans, Consulens, Cooperans.

Mandans, consulens, aliquo pacto cooperans: nū-
quid in assassinii penam incurrat: tametsi vul-
neratus non fuerit demortuus d.155.per totā
p.462.& 463.

Mancipium.

De mancipio attentante dominum obtruncare,
qua pœna sit puniendum d.126.per totam p.
405.& 406.

Mancipium homini violentias inferens, quam-
solvit pœnas d.126.c.unico n.1.& 2.p.406.

Mancipium pro offensionibus libero inflicti ho-
mini: numquid sub fideiussione sit solvendum
d.126.c.unico n.3.& 4.p.406.

Mancipia sunt nobis hostes, & nulla sunt digna
indulgentia ibidem n.4.

Mancipium homini violentiam inferens, quam
luere debet pœnam dec.126.c.unico n.1.& 2,
pag. 406.

Mancipium pro offensionibus libero inflicti
homini: numquid sub fideiussione sit solven-
dum ibidem n.3.& 4.

Majus, & Minus.

Cui majus promissum esse supponitur; etiam nū-
minus concessum ducitur d.27.in 3.facti spe-
cie n.17.p.114.

In majori includitur minus d.63. c.unico n.10,
pag. 215.

Magistratus, Capitaneus ad Bellum, Belli Dux.

Magistratus, qui vulgo acciri affloet Capitaneus
ad guerram: an in criminalibus sibi reservatis,
etiam Ecclesiæ munia exercens, pœnam luere
valeat d.27.in 2.facti specie à n.9. usq; ad 16.
examinatur p.113.

Magistratus in solidum æquales, unus indepen-
denter ab alio iustitiam administrare nequit
d.27.n.12.& 13.p.113.

Magistratus Ecclesiæ per belli Ducem puniri ne-
queunt; nec eorum bona confiscari possunt
d.27.in 2.facti specie n.14.p.113.

In belli Ducis facultate: numquid sit criminales
in civiles commutare posse pœnas, si in oppi-
do, idq; genus civiliter, alter sit causarum do-
minus d.27.in 3.facti specie n.16.& 17.p.114.

Dux belli: numquid criminales pœnas in civiles
commutare possit; si in oppido, idq; genus sit
alter dominus causarum civilium d.27.in 3.
facti specie n.16.& 17.expenditur p.114.

De belli Duce, militiq; magistratibus persol-
vendo stipendio: quid est prædefinendum d.
27.in 4.facti specie n.18.p.114.

Si per Ecclesiæ Ducem coadunandi sunt cives
Universitatis illius: an belli Dux conciliabu-
lo huic interesse valeat d.27. in 5.facti specie
à n.19.usq; ad 23.dissertatur p.114.& 115.

Quo pacto debet se gerere belli Dux tempore,

militiæ ibidem n.20.& 22.p.115.

Quisnam in hujusmodi conciliabuli confessu,
vel id genus, facili Princeps esse debeat; belli
Dux? an verò Ecclesiæ? seu criminalis ne? an
civilis Juxta? dec.27.in 6.facti specie à n.23.
usq; ad 31.expenditur p.115.

In belli Duce Proregis persona repræsentatur
ibidem n.25.

De confessu magistratuum ibidem n.30.

Belli Dux: numquid dominus sit nuncupandus
d.27.in 8.facti specie n.34.& 35.p.116.

Belli Dux: numquid Capitaneum designare pos-
sit ibidem n.36.p.116.

Belli Dux insignia oppidi, Proregis Castri, &c.
cælare possit ibidem discutitur à n.37. usq; ad
41.p.116.

Vexillum, quod nundinarum tempestate publi-
cis in locis redigi affloet: numquid Ducis bel-
li esse par est ibidem n.41.& 42.

Iusta edicta, interdicta per belli Ducem promul-
gata: numquid sint perpetua d.27.c.unico per
totam p.117.

Magistratus officium: quodnam sit dec.58.n.14.
pag. 197.

Magistratus sunt honore afficiendi dec.110.n.2.
pag. 363.

Nobiles magistratus: quo pacto sunt puniendi d.
154.c.unico à n.1.usq; ad 5.p.461.& 462.

Maritus.

Maritus non potest propriam deferere uxorem,
aliamq; ducere d.3.c.2.n.16.p.22.

Maritus non debet militiam deferere propter
defensionem uxoris, & quare d.76.n.6.p.260.

Maritus sustinere debet onera matrimonii d.84.
c.unico n.19.p.287.

Masculus.

Quicquid à feminis removetur, in masculorum
utile verti debet d.58.c.unico n.9.p.472.

Medium ordinarium, & extraordinarium.
Non potens uti medio ordinario; uti debet me-
dio extraordinario d.58.c.1.n.3.p.198.

Meliorationes.

De meliorationibus exuperantibus fructus, & de
ipsorum liquidatione, & de retardatione seu-
di pro ipsarum restitutione d.17.à n.1.usq; ad
finem p.72.73.& 74.

Meliorationum exceptio, impedimento est sen-
tentię executioni d.17.n.5.p.73.

Et quid dissidendum si opponatur ante definiti-
vam ibidem n.6.

Melioramenta rebus coherent d.17.n.28.p.74.

Melioramenta in fundo facta; qua tempestate
appretanda sunt tempore ne, quo erogantur?
an verò restitutionis? d.17.c.1.à n.1.usq; ad fi-
nem dissertatur p.75.

Melioramenta in domo aliqua restituenda facta:
si pretium exuperare dicantur: numquid ipsa
per fideicommissarium restituenda sint d.17.
c.2.à n.1.usq; ad finem examinatur p.76.

Melioramenta in feudo per Baronem facta, si ob
lineam finitam ad Fiscum devolvatur feudū:
numquid per fiscū, Baronis creditoribus per-
solvenda sint d.17. c.3.à n.1. usq; ad finem
questionatur p.76.

Et Verborum Memorabilium.

Melioramenta per feudatarium in devoluto feudum facta: numquid feudatarii heredi per directum dominium sunt persolvenda d. 17. c. 4. n. 1. & 2. examinator p. 77.

Memoria.

Memoria labilis est d. 90. c. unico n. 7. p. 308.

Merita.

Meritorum obligatio numquam deperditur dec. 121. n. 16. p. 395.

Subditi merita præmio compensanda sunt dec. 166. n. 4. p. 486.

Miles.

Miles rempublicam defendere debet d. 76. n. 6. pag. 261.

Donatio facta militis concubinæ est nulla dec. 102. n. 10. p. 341. & quare ibidem n. 11. & 12.

Minor.

Minoris bona absq; Judicis decreto alienari nequeunt d. 4. n. 49. p. 24.

Minorum consilium est fragile, & c. d. 13. in 2. facti specie n. 5. & 6. p. 64.

Quæ a curatore prætermissa fuere, minor per restitutionem in integrum repetit dec. 13. n. 12. pag. 65.

Minor non potest esse in judicio absq; curatoris persona d. 56. c. 1. n. 2.

Quidquid agitur in minoris detrimentum, in judicio pro infirmo habetur, & quare ibid. n. 4.

Minor est incapax fori ibidem vers. probatur 2.

Si minor sit lesus, datur ei in integrum restitutio ibidem n. 5.

Jura propitiora sunt minoribus d. 73. c. unico n. 18. p. 250.

Minor factus major; numquid post decennii lapsum contrâ confessionem, & absq; jurejurando, & curatore factam dein integrum restitutionem petere possit d. 92. per totâ p. 311.

Minor major factus, si non petat restitutionem, in integrum intra tempus sibi concessum, cedit juri suo d. 92. n. 2. p. 311.

Minor habet quadriennium ad petendam in integrum restitutionem ibidem n. 4.

Restitutionis in integrum terminus minori concessus est, à jure stabilitus d. 92. n. 5. p. 312.

Minor si pendente judicio major effectus sit; si in integrum restitutionem petierit: numquid concedenda sit ibidem à n. 3. usq; ad finem, pag. 313.

De privilegio concessio minori d. 109. n. 9. p. 361.

Quæ ætas requiritur in minore ad agendum, & quare ibidem n. 10. & 11.

Minori quare conceditur restitutio in integrum d. 170. cap. unico n. 3. p. 493.

Monachus, Monasterium, Monialis

Professio, Novitius.

Monasterium succedit loco filii d. 98. c. unico n. 11. p. 320.

Monachus à matre præteritus rumpit testamentum ibidem n. 12. p. 331.

Monachus quoad successionem detinet agnationem, & cognationem naturalem d. 98. c. unico n. 14. p. 331. & quare ibidem n. 15.

Monasterium non potest abdicare directum dominium Ecclesiæ d. 99. n. 4. p. 332.

De Moniali tertii ordinis egressa à Monasterio ante professionem: num excludat sororem, nuptam à feudi successionem d. 115. in 3. facti specie per totam p. 375.

Priusquam professio emitatur, civiliter vivit ibidem n. 14.

Monasterium ex Monachi, vel Monialis persona: an suspectum allegare possit Judicem d. 182. c. unico n. 1. & 2. p. 513.

Monasterii bona, vel id genus, si justa alienandi habeatur causa: utrum absq; Pontificis assensu alienari possint ibidem n. 7. 8. & 9.

Unversa Monachi jura activa, passivaq; in Monasterium transeunt ibidem n. 2.

Monasterii est dominus utilis d. 209. n. 9. p. 553.

Monasterium: numquid possit lucrari fructus feudi; Monachi feudatarii debentis præstare servitium personale d. 10. in 6. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 56.

Monachus per Principem capax feudi factus, ipso extincto, Monasterium non acquirit feudum d. 10. in 7. facti specie n. 1. & 2. p. 56.

Si Novitiatus tempore feudum vacet: numquid primogenitus à Novitiatu egredi, feudumq; adipisci possit dec. 10. in 10. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 57.

Ad absq; Monachi, Monialisq; professio non verificatur, civiliter vivunt d. 10. in 10. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 57.

Monasterii bona, quæ cum solemnitatibus à jure expositulatis obligata, oppignorata, hypothecata fuisse perhibeantur: numquid deinde ab aliis absq; solemnitatibus alienari possint d. 16. c. 1. à n. 1. usq; ad finem p. 71. & 72.

Monachus Monasterium, successionis capax ingressus: numquid portionem, ad se pertinetem, à fratribus per sororem communem, eis relictam robore consuetudinis Neapolitanæ, quæ incipit *si quis*, vel *si qua* petere per Monasterium possit d. 98. in 2. facti specie à n. 7. usq; ad finem p. 328 & 329.

Monasterium petit portionem, quæ debetur Monacho d. 98. n. 8. p. 329.

Omnia jura, Monachi transeunt in Monasterium ibidem n. 9.

Monachus succedit jure suo, & jus agnationis detinet ibidem n. 11.

Monasterium: utrum loco præteriti filii, testamentum à matre conditum, filiam heredem instituentem, annuo relicto filio legato in Monasterio existenti perimere possit ibidem c. unico à n. 8. usq; ad finem p. 329. 330. 331.

Moderator, & Arbitrer.

Unusquisq; est moderator, & arbitrer in re sua d. 128. c. unico n. 6. p. 409.

Modus.

Novissimus modus, derogat primo dec. 163. n. 2. pag. 481.

Mora.

Mora est temporis intercapo d. 17. n. 10. p. 73.

Mulier, Famina, Vidua.

Mulier ad rei restitutionem, ad creditoris viri in petitoris judicio instantiam damnata: numquid pro ejus dotibus, dotalibus in rebus eadem

dem

Index Alphabeticus Rerum,

dem detinere possit rem d. 119. per totam p. 391. & 392.
 Mulier est præferenda communi inspecto jure, quibuscumque creditoribus d. 128. c. unico n. 1. p. 409.
 In his nulla fidelitas d. 10. n. 12. p. 52.
 Si per Principem, ut femina fratri in feudo succedat suo dispensasse feratur: numquid si sit Monialis, etiamnum fratri succedere dispensasse tradatur d. 10. in 8. facti specie à n. 1. usq; ad finem p. 56.
 Mulier ex dote est alenda d. 24. n. 18. p. 102.
 Pro dote recuperanda tacitam habet hypothecam ibidem.
 Expedit reipublicæ, ut mulier suam detineat dotem ibidem n. 19.
 Mulier ex dote est alenda d. 24. c. 2. n. 2. p. 107.
 Mulier pro ejus dotis asseruatione, super aliqua viri re secuta effecta: si vir ad pinguorem pervenerit fortunam: numquid variatio fieri possit d. 44. per totam p. 124.
 Mulier non debet restare indotata d. 43. n. 10. pag. 146.
 Mulieri maritum in militia sectanti, mariti privilegium competit d. 76. n. 2. p. 238.
 Quando dicitur vidua d. 84. n. 2. p. 285.
 De muliere habente maritum inutilem d. 84. n. 2. p. 285.
 De privilegio cõcessio feminae d. 109. n. 9. p. 361.
 Mulier conservat antiquitatem dec. 109. n. 12. p. 362.
 De in integrum restitutione, sive de primo, & secundo beneficio mulieri concessio d. 110. per totam p. 363.
 Quicquid de muliere dicitur: num etiam de minore, & pupillo est dicendum d. 110. cap. unico à n. 1. usq; ad 4. p. 363.
 Mulier est finis familiae d. 115. in 2. facti specie n. 5. p. 374.

Mutuum.

De contractu mutui usurario d. 49. per totam p. 161. & 162.

N

Natura.

Natura est diligens sui dec. 154. num. 3. pag. 461.

Naturale.

Naturalia deperdi nequeunt d. 98. c. unico n. 15. pag. 331.

Necessitas.

In necessitatibus jura silent d. 117. c. unico n. 3. pag. 387.

Nepos.

Nepos patris locum præoccupat, quo pacto sit commentandum d. 21. n. 28. & 29. p. 90.

Quo pacto nepos est in potestate avi d. 56. n. 2. pag. 190.

Nepos non potest efformare processum adversus avum ibidem n. 3.

Nepotes ex filio naturali, unà cum patruo similiter naturali legitimato heredes instituti: an in bonorum hereditatis per nepotes testato-

ris legitimos, & naturales occupatorum possessionem admittendi sint, &c. d. 19. p. 530.

Nepotes unà cum fratre ad patris demortui bona concurrentes, cum nepotibus; neptibusq; alterius fratris, quo pacto succedunt in capita nean verò in stirpes? d. 260. cap. unico n. 1. & 2. p. 551.

Nepotes cum patruo ad alterius patris, vel avunculi bona concurrentes, quo pacto succedunt in stirpes ne? an verò in capita ibid. n. 5. & 6.

Quid hoc in casu de aliis personis remotis, Avopaterno, nepotibus, idq; genus prædefinendi est ibidem n. 8. & 9.

Neptis.

Neptis explosa à legitima petitione circa fundam francorum jure; si nil in bonis habeat, tunc à patruo alenda est d. 2. c. 1. à n. 1. usq; ad finem disceptatur p. 17. & 18.

Lite pendente, nepti à patruo sunt præstanda alimenta ibidem n. 7.

Neptis ex masculo descendens: numquid sit ad instar masculi d. 21. à n. 65. usq; ad 69. discutitur p. 92.

Per neptem: an excludatur amita fusè discutitur d. 21. per totam p. 89.

Non est melioris conditionis neptis respectu patris, ac ejus pater relate ad ejus patrem d. 21. n. 6. p. 89.

Neptem, seu extante statuto extantibus masculis, feminas non succedere, seu consuetudine si quis, vel si qua hujus civitatis Neapolitanæ æquabiliter succedere cum amita ad extincti bona d. 21. n. 17. p. 90.

Neptis non debet esse melioris conditionis, quàm defuncti filia d. 21. n. 38. p. 91.

Quo pacto neptis patris gradum occupat d. 21. à n. 49. usq; ad 54. p. 91. & n. 60. p. 92.

Nihil, inutile.

Nihil, & inutile æquiparantur d. 51. n. 4. p. 167. & d. 86. n. 7. p. 294.

Nobilis, Nobilitas.

Nobilitas desumitur ab objecto dec. 45. c. 3. n. 7. pag. 154.

Notarius, Tabellio.

De falso instrumentum redarguere volente si protocollum rogat: an Notarius illud dare sit cogendus d. 153. c. unico n. 5. & 6. p. 460.

Notarius potest stipulari pro absente d. 73. n. 3. pag. 248.

Est persona publica ibidem, & acquiritur jus absenti ibidem, & c. unico n. 8. p. 249.

Tabellionis origo, & instrumentorum dec. 4. n. 17. p. 23.

Tabellio debet exprimere causam deletionis, & ubi est obsignanda d. 40. c. 4. p. 140.

Notarius reassumendi facultatem habens; eandem obtinet facultatem, ac Tabellio extinctus d. 48. c. 1. n. 4. p. 159.

Quare dicitur Notarii d. 61. c. unico n. 6. p. 209.

Notarius donatarii personam repræsentat d. 73. c. unico n. 7. p. 249.

Quomodo sit intelligendum, quod Notarius pro aliquo donationem acceptet ibidem n. 8. & 9. & 10.

Et Verborum Memorabilium.

Ætatis infantis defectus, suppletur per infantem ibidem n. 17.

Quicquid est ad bonum publicum, ac favorabile per Notarium acceptari, & stipulari potest ibidem n. 18.

Notarii confessio pluribus æquivalet testibus d. 79. c. unico n. 2. p. 269.

Quid requiritur ad ejus testimonium refellendū ibidem.

Notarius nullum habet jurisdictionis actum d. 94. c. unico n. 2. p. 320.

Notarius nonnulla falsis texens instrumenta : quam luere debet penam d. 153. c. per totam p. 459. & 460.

De Notario fatente instrumentum fuisse nullū : an ei sit præstanda fides d. 153. c. unico n. 1. & 2. pag. 460.

De Notario dante exemplum procurationis nō stipulatum, quam penam solvit ibid. n. 3. & 4. Nuptiæ, Matrimonium, Matrimonialis causa.

Nuptiæ: numquid sint validæ, nec ne, id spectat ad Judicem Ecclesiasticum d. 7. n. 11. & 12.

Est agnitio spiritualis ibidem p. 40.

Nuptiæ de jure divino sunt inseparabiles d. 18. c. 2. n. 4. p. 79.

Ubi legitime sint celebratæ nuptiæ, tunc nec in contrahentium, nec in Judicis facultate est illas infirmare d. 18. c. 2. n. 10. p. 79.

Ratione matrimonii, quam plurima Judici permittuntur, quæ secus aliis in causis ibidem. num. 12.

Matrimonialis causa quoad juris ordinem æqualiter se habet, cum cæteris aliis causis d. 18. c. 2. n. 37. p. 81.

Matrimonialis causa est privilegiata ibidem. num. 39.

In matrimoniali causa definitiva sententia retractari potest, ob animæ periculum ibidem nu. 38. & 39.

Major vis est quoad purgandos filios in matrimonio, quam in Principe, sive Ecclesiastico, sive laicali d. 22. n. 9. p. 94.

Illā opinio est sectanda, quæ est pro matrimonii validitate d. 22. n. 10. p. 94.

Nuptiæ in mortis articulo celebratæ : an sint in fraudem substituti dec. 22. cap. 1. n. 10. & 11. pag. 96.

Secundæ nuptiæ sunt injuriosæ marito d. 26. c. 1. n. 10. p. 111.

Ecclesia potius permittit, quam secundas probat nuptias d. 50. n. 2. p. 165.

Varia exempla de ducentibus uxores, & de secundo nubentibus ibidem d. n. 4. usq. ad 8.

Secundas contrahens nuptias incontinentes est ibidem n. 10.

Exemplum de femina, quæ viginti duobus nupsit maritis ibidem n. 11.

Secundæ nuptiæ sunt injuriosæ marito defuncto d. 85. cap. unico n. 4. p. 290.

In matrimonio essentialiter requiruntur Parochus, & duo testes d. 105. n. 6. p. 350.

Nurus.

Nurus: an possit criminaliter inculcare perjurii pena d. 75. c. unico d. n. 1. usq. ad 3. p. 257.

O

Obedientia.

Obedire dicitur qui, quod didicit optimum esse factis, faciat d. 40. c. 2. n. 6. p. 139.

Obligatio, Restitutio, restituendi obligatio.

Restitutio ex obligatione tamquam à causa subnascitur d. 11. in 2. facti specie n. 6. & 7. p. 59.

Alienum non potest obligari dec. 143. cap. 1. n. 4. pag. 148.

Ut quis se obliget, quid requiritur dec. 93. n. 10. pag. 315.

Ex pactione obligationes, & actiones possunt in infinitū extendi d. 93. c. unico n. 12. p. 318.

Obligatio est onus, nec potest esse absq. voluntate d. 152. c. unico n. 4. p. 459.

Obligatio est via alienationis d. 182. c. unico n. 6. p. 513.

Obligatio est mater actionum ibidem.

Oblatio.

Oblatio ad sententiæ de dotali pecunia exequutionem impediendam facta: numquid firma ducenda sit d. 41. c. 1. per totam p. 141.

Pretii oblatio, ad quam secundus adstringitur creditor pro evincenda re debitoris alienata in prima minus facta instantia: numquid in appellationis causa fieri possit d. 41. c. 2. per totam p. 142.

Majus offerens pretium est præferendus d. 118. c. unico n. 5. p. 390.

Odium pena.

Odia sunt potius restringenda, quam amplianda d. 45. c. 3. n. 4. p. 154.

In penalibus benignior est faciendi interpretatio d. 83. n. 4. p. 281.

Officialis.

Si pro certo tempore servitium non præstitit, suum officialis : an ipsi merces persolvenda sit d. 125. per totam p. 404.

De prævio officialium apud belli Duces ibidem n. 3. p. 404.

De officiali imperitum eligentē consultorem d. 132. c. unico d. n. 4. usq. ad finem p. 419.

Operarius.

Operarius mercede dignus ducitur sua d. 23. n. 8. p. 100.

Ordo judicarius, Forma, Stilus.

Ordo judicarius ritè est servandus d. 55. c. 2. n. 5. p. 183.

Adversarius nullam habet variandi facultatem ibidem pro lege suscipitur ibidem.

Actus corruit omiſſa legis forma ibidem n. 6.

Quid sit d. 62. c. unico n. 6. p. 212.

Apud Romanos tres fuerunt ordines ibidem nu. 6. & 8.

Quid significat ordo ibidem n. 7.

Ordo judicarius immutari nequit d. 66. n. 11. pag. 223.

In substantialibus servandus est ordo d. 68. cap. unico n. 8. p. 232.

Non servato ordine, forma, stilos actus sic nullus d. 82. n. 2. p. 276.

Index Alphabeticus Rerum,

P

Pañum, pañum de retrovendo.

QUæ molesta sunt, per pañum exploduntur d.1.c.2.n.3.p.6.

Pañia inter homines servanda sunt d.9.c.3.n.4.p.49.& d.10.n.8.9.& 10.p.52.

Pañia turpia, vel impossibilia de jure, vel de facto, haud sunt servanda d.11.c.3.n.6. usq; ad finem p.61.

Pañia à principio sunt voluntatis, ex post facto sunt necessitatis d.64.n.2.

Et initium est inspicendum ibidem n.3. p.116.

Pañia refundunt leges contractibus d.88.c.unico n.7.p.298.

De pañio retrovendi d.93. cap. unico n. 11. pag. 318.

Pañium de retrovendo: num sit alienatio: an sit revocabilis, & an sit ad instar pignoris d.99.cap.unico n.2.p.333.

Res alienata cum pañio de retrovendo, viliori æstimatur pretio ibidem n.3. & quare ibid.

Alienans cum pañio de retrovendo, quid transfert ibidem n.3.& 4.

Parochus, Parochia, Parochianus.

Parochus pro candelarū consuptione, & pro servitio Ecclesie aliquid accipere potest d.23.n.19.p.98.

Quando Parochus aliquid potest accipere, ubi verò non, pro benedictione nabitum, & pro consumptione candelarum, &c. dec.23. n.19. pag. 98.

Parochia sustinet onus vivina exercendi onera d.23.c.3.n.9.p.100.

Patrimonium.

Patrimonium intelligitur deducto ære alieno dec.158.in 2.factis specie n.4.p.470.

Pater, Patria potestas.

Causa patriæ est favorabilis d.93.n.7.p.314.

Pater non tenetur dotare filiam spuriam d.164.c.unic.n.2.p.484. et si eam alere teneatur ibid.

Pater non tenetur dotare filiam naturalem, et si alimenta præstare ibidem n.5.& 6.

Quo pañio præstanda sunt alimenta filie spurie à Patre ibidem n.8.p.484.

Si Pater filie sue antequam decedenti dotem promissam, vel non totam dederit: an ad totam, vel ad ipsius partem sit adstringendus, &c. d.176.in 8.facti specie per totam p.504.

Pater de bonis à se quæsitis filie dare alimenta tenetur d.190.n.6.p.525.

Pater in bonis burgenfaticis solummodò usumfructum habet ibidem n.8.

Inter Patrem, & filium exerceri debeat officium pietatis d.192.c.unico n.9.

Inter Patrem, & filium ad invicem habetur querela inofficiosi testamenti d.192. c.unico n.9. pag. 528.

Pater rusticanus non potest remittere injuriam illatam filio nobili d.58.c.1.n.12.p.199.

Obtruncati remissio ad quem pertinet dec.75.c. unico n.14.& 15.p.258.

Pater, & filius unà ducuntur persona d.75. cap.

unico num. 15. pag. 258.

Pater præsumitur suos diligere filios d.85.c.unico n.2.p.290.

Pater quo jure tenetur alere filios d.129. c.unico n.3.p.411.

Pater tenetur ex suis bonis alere, & legitimam filiis dare d.129.c.unico n.5.p.412.

Parentes tenentur alere filios d.158. in 3. facti specie n.6.p.470.

Quo perfuncto ad quem transit ibidem.

De Patre plures habente masculos, & feminas; relinquire dorem filiabus, filios instituent; hæredes, eosdem gravante sub onere fideicommissi; si filii alienare velint legitimam, quo pacto sit stabilienda d.158.c.unico à n.7.usq; ad 13.p.472.& 473.

Inepta ducitur illatio isthæc: Pater secundo genito feudum dedit, igitur ab aliis exclusit rebus d.158.c.unico n.21.p.474.

Pater non potest præterire proprios filios naturales, & legitimis, & instituire naturales dec.194.n.2.p.530.

Patris bona pro dote restituenda sunt obligata d.195.c.unico n.2.p.532.

Pater suos alere tenetur filios, si filii, si emancipati, si non, si naturales, si adoptivi inspecta qualitate personæ, ac patrimonii d.2.c.1.n.8.p.17.

Pater suos non alens filios graviter peccat; successione jura perdens ibidem p.18.

Pater nullum potest inferre præjudicium legitimo in iis, quæ independenter ab ipso à jure conceduntur d.22.n.32.33.& 34.p.95.

Pater æquabiliter amore prosequitur filios legitimos, & naturales, ac per subsequens legitimatos matrimonium d.22.c.2.n.6.p.97.

Alendi onus nonnisi ad Patrem pertinet, si filia non habeat ex quo vivere possit d.24.in 6.facti specie n.69.p.105.

Qui non studet educationi, propriam necare dicitur prolem ibidem n.71.

Pater censetur consulere suis rebus d.50. c.3. n.3.p.166.

Filii stant sub Patris; secus verò sub matris potestate d.50.c.3.n.4.p.166.

Patria potestas inæstimabilis est ibidem n.4.

Pater ad secundas transiens nuptias; filiorum affectum non perdit ibidem n.4.

Pater habet usumfructum in bonis adventitiis d.56.n.6.p.190.

Pater abutens re; potest filius agere contra Patrem ibidem n.5.

Habet Pater usumfructum, & proprietatem in peculio profectitio ibidem n.6.

Pater emancipando filium, medietatem usufructus perdit ibidem.

Quo pacto prius inspecto tempore, peculium adventitium Patri acquirebatur ibidem num. 7. 8. & 9.

De præjudicio Patris respectu filii ibidem num. 10. & 11.

Quomodo actio injuriarum competit n.6.

Extincto patruo abiq; liberis: quisnam ad ejus successionem ab intestato admittendus sit, seu

com-

Et Verborum Memorabilium .

communi inspecto jure; seu statuto excludente *famias exstantibus masculis*, seu consuetudine Civitatis Neapolitane *si quis, vel si qua* &c. late discutitur d. 21. à n. 1. usq; ad finem p. 89. 90. 91. & 92.

Patruus, & neptis sunt in 2. gradu d. 21. n. 9. p. 90. Quomodo olim personæ conjunctæ enumerabatur in gradu ibidem à n. 10. usq; ad 17. p. 90.

Patruus contra neptē Patris sui heredem agens, & in libello asserens esse debitoris sui defacto heredem, & hereditatem adiisse, ejusdemque administrationem exercere: num declaratio isthæc sufficiat pro libelli firmitate d. 70. in 1. facti specie per totam p. 238.

Neptis hoc in casu præcedenti conventa: numquid sufficiat si respondeat actori patruo, seu fore heredem absq; alio adjuncto, scilicet quod est vocata hæres ibidem in 2. facti specie nu. 4. & 5.

Patruus alere tenetur neptem jure sanguinis d. 2. n. 39. & 40. p. 17.

Patruus neptem alere debet suam ibidem c. 1. n. 8. usq; ad finem p. 18.

Pars .

Pars major elidit minorem d. 36. n. 8. p. 131. Se habet, ut principalis pars major respectu minoris d. 63. c. unico n. 9.

A partium enumeratione firmum ducitur argumentum d. 64. c. unico n. 5. p. 218.

Quidquid à majori parte sit, à tota universitate fit d. 148. in 2. facti specie n. 4. p. 451.

Pars non debet difformari à toto .

Par, & Impar .

Par in imparem caret imperio d. 79. c. unico n. 13. p. 204.

Pax .

Pax summopere exoptanda est dec. 27. in 1. facti specie n. 3. p. 112. & d. 68. à n. 11. usq; ad finem, pag. 231.

Quid sit pax .

Peccatum .

Non est tribuenda peccandi ana d. 102. c. unico n. 3. p. 342.

Pæna, Culpa Punire .

Pæna suam consecratur auctorem d. 1. n. 38. p. 4. Pæna pecuniaria. scus verò heredis corpus tangens, utputà triremis, idq; genus ad heredem transit d. 1. n. 39. p. 4.

Pæna, & culpa ad invicem commensurantur d. 27. in 2. facti specie n. 11. p. 113.

Pæna pecuniaria etiam equivaleat pæna criminali d. 27. in 3. facti specie n. 17. p. 114.

In pænis benignior est facienda commentatio d. 45. n. 4. p. 154. & d. 55. c. 2. n. 12. p. 183.

Pæna laicis debita: nūquid Irrogari possit Clericis in minoribus constitutis ordinibus degradatis d. 130. c. unico n. 1. & 2. p. 414. & 415.

Pæna arbitraria quādo debetur d. 131. c. unico n. 2. p. 416.

Quid sit punire pæna extraordinaria d. 145. n. 3. in fine p. 445.

Pænae sunt restringendæ d. 155. n. 5. p. 463.

Nemo est puniendus effectu non sequuto d. 155. c. unico n. 3. p. 463.

In quibus verò punitur effectu non sequuto ibidem n. 3. & 4.

Pensio .

Pensiones domorum adjudicatarum per conventum lite pendente perceptæ: cuinam acquiruntur convento ne? an actori d. 177. p. 505.

Pensionis perceptio: an domus possessionē probet ibidem c. unico à n. 1. usq; ad 5. p. 506.

Si fructus ultrā pensionis, duplum rei locatæ excrefant: an pensio etiam excrefcat ibidem à n. 5. usq; ad 10.

Si domus alienata sit; pensio in fine anni cuius solvenda sit alienatī ne? an verò emptori? si res alienata locata esse reperiat ibidem à n. 10. usq; ad finem.

Pensio fit domino ibidem n. 2.

Perpetuū .

Ly verbum *perpetuū* est odiosum, adeoq; strictè commentandum d. 27. c. unico n. 4. p. 117.

Pignus Res oppignorata .

Pignus de sui natura est indivisibile d. 8. c. unico n. 27. & 28. p. 47.

Fructus ex re pignori percepti, imputantur in sortem debiti principalis ibidem n. 28.

Si plures res pignori datæ sint; tunc nisi universo ære alieno persoluto, nulla erit earum liberatio ibidem .

Si creditor non satisfaciatur, alienatur pignus dec. 16. c. 1. n. 16. p. 71.

Quæ res oppignorari possunt d. 45. c. 2. n. 2. & 3. pag. 153.

Melius est pignus, quam hypotheca d. 54. c. 2. n. 4. p. 178.

Differentia inter pignus, & hypothecam ibidem n. 4. p. 178.

Quid sit pignus ibidem n. 4.

Fructus ex re oppignorata percepti, in sortem debiti principalis imputantur d. 74. c. 6. p. 178.

Pignus est species alienationis d. 105. c. unico n. 5. p. 351.

Possessor, Possessio, Tertius Possessor, Remedium ordinarium, & extraordinarium .

In quo convenit, disconvenitq; singularis possessor ab universalis possessore d. 1. n. 16. p. 2.

Possessio unā cum causa, vitiis, qualitatibus trāsit d. 1. n. 17. p. 2.

De differentia inter heredis possessionem, & defuncti d. 1. n. 26. 27. & 28. p. 3.

Possessio est quid facti ibidem .

De differentia inter possessionem emptoris, & heredis ibidem p. 4.

Despoliatio à possessione perturbationem importat d. 1. c. 3. n. 6. p. 7.

A possessionis cōmodo, nemo est perturbandus d. 1. c. 3. n. 7. p. 7.

Ubi possessor est fur; vel male fidejussor; tunc statim in foro est conveniendus d. 1. c. 5. n. 8.

Possessio est magnū cōmodū d. 1. c. 7. n. 1. p. 10.

Antiquior justus possessor est preferendus d. 1. c. 7. n. 10. & 11. p. 11.

Duo in simul possidere nequeunt ibidem n. 12.

Est commentatur textus in l. 3. §. *uti possidetis* ibidem n. 13.

Justus possessor est manutenendus in possessione, Eff ff fe-

Index Alfabeticus Rerum,

- secus clam, vel præcariò d.1.c.8.n.3.p.11.
 Civilis possessio numquam perdidit; natura-
 lis verò aliquando dormitat d.1.c.8.n.4. & 5.
 pag. 11.
 Civilis possessio solo detinetur animo d. 1. c. 8.
 num. 6.
 Naturalis possessio in usu rei consistit d.1.c.7.n.
 6.pag.11.
 In longinquas se transferens regiones,naturalem;
 secus verò civilem perdidit possessionem d.1.
 c.8.n.7.p.11.
 Ne quis à sua deturbetur possessione, prætor fusi
 refundit authoramentum d.1.c.9.n.2.& n.3.
 Refertur atheniensium exemplarium p.11.& 12.
 In incorporalibus datur quasi possessio; in cor-
 poralibus verò possessio d.1.c.ult.n.16.p.14.
 Quasi possessio possessioni æquipollens est ibidè
 num. 17.
 A'sua explosus possessione, etiam civiliter possi-
 dit ibidem 19.
 A'sua explosus possessione naturalem; secus ve-
 rò civilem petit possessionem d.1. c.ult. n.21.
 pag. 14.
 Antiquus possessor, & titulum, & possessionem
 arguit, sic etiam novus d.6.à n.5. usq; ad finè
 disceptatur p.34.& 35.
 Interrogatus possessor cur possidet, respondere
 potest; *possideo quia possideo* ibidem n.10.
 Melior est possidentis còditio,quam adversario-
 rum exceptio ibidem n.14.& 18.
 Pro manutentione in possessione sat est, si legiti-
 mè possessionem cepit, adeòq; non violenter
 ibidem n.12.13.& 27.
 Tam nova, quam recens possessio, possessionem
 important ibidem n.24.& 25.
 Aliud possidere, aliud in possessione esse dec.6.c.
 3.n.18.p.39.
 Quo pacto acquiritur possessio per fidam tradi-
 tionem d.14.n.21.p.67.
 Quid sit possessio ibidem n.23.
 Ubi titulus haud est reprobatus à jure, toties ritè
 possidere dicitur, adùsq; secus probatur d. 16.
 n.4.& 5.p.69.
 Diuturnitas possidendi purgat vitium, adeòque
 ritè possidere ducitur d.16.n.6.p.70.
 Quicquid alienum est; ritè possidere nequit dec.
 21.n.3.p.93.
 In odiosis possessio stat pro subdito, adùsq; secus
 demonstratur d.27.c.unico n.6.p.117.
 Si nec principalis, nec ejus hares haud solvendo
 sint: numquid adversus tertium possessorem
 hypothecaria procedendum erit actione d.54.
 per totam p.176.& 177.
 Tertius possessor: numquid declinatoriam, vel
 dilatoriam opponere possit exceptionem fori
 d.53.c.1.per totam p.177.
 Tertius possessor à creditoribus hypothecaria
 conventus actione: numquid ut possit rem
 quam possidet penes se desinere, integrum
 credicum illis offerre adstringendus sit, sat sit
 si rei æstimatio offeratur d.54.c.2. per totam
 pag. 178.
 Tertius possessor hypothecaria conventus actio-
 ne; numquid creditori agenti, tantummodò
 æstimationem rei possidere offerre valeat d. 54.
 c.3.per totam.p.179.
 Ex duobus possessoribus quisnam sit præferendus
 d.55.c.4.n.15.p.189.
 Possessionis probatio faciliò est, quam domini
 d.62.c.unico n.20.p.213.
 Possessio, & proprietatis sunt duæ qualitates d.62.
 c.unico n.23.p.213.
 Remedio retinendæ possessionis ruris alicujus
 contrà nonnullus quis agens: an pendente
 judicio rus hujuscemodi à possidente locari
 possit, &c. d.72.p.244.
 Quid sit remedium retinendæ possessionis ibid.
 Quisnam possessor est præferendus ibidem n.3.
 Quælibet possessio est manutenibilis d. 72. n. 4.
 pag. 245.
 Agens remedio retinendæ possessionis alicujus rei,
 pendente judicio possidere supponitur d. 72.
 n.5.p.245.
 Quænam sit actualis possessionis natura ibidem
 num. 5.
 Si possidentis vitium reluceat; per Judicem se-
 questranda est res d.72.c.unico n.5.p.246.
 Secus si non appareat ibidem n.3.& 4.
 Penes tertium res sequestrata est apponenda
 ibidem n.6.p.246.
 Possidens in sua asserendus est possessione, adù-
 que secus probat d.72. c.unico n.13.p.247.
 Quid sit adipisci possessionem; quid immitti in
 possessionem ibidem n.14.
 Nil commune habet possessio cum proprietate
 d.80.n.4.
 Sunt diversa judicia, & cumulari possunt ibid.
 Ubi habetur impedimentum concursus ibid.n.5.
 Quilibet præsumitur ritè possidere d.83.c.unico
 n.2.p.282.
 Possessorum præcedit petitorium ibidem n.5. p.
 283. & d.86.n.4.p.292.
 Quid requiritur, ut 3. possessor in hypothecaria
 actione condemnatur d.91.n.3.p.308.
 In quasi possessione quis existens, attentato ab
 eodem remedio juris ordinario: numquid per
 extraordinariū interea in possessione manu-
 teneri valeat remedium d.96.à n.1.usq; ad fi-
 nem p.323.
 Remedium ordinarium: an sit impossibile
 cum extraordinario, & de officio Judicis; &
 an sint inventa frustra à jure ibidem n.2.
 Violentus possessor, quid restituere debet ibidem
 num. 3.
 Extans in possessione, vel quasi: num sit despo-
 liandus ibidem n.3.
 Possessionis titulus quando non est probandus d.
 96.cap.unico n.4.p.324.
 Quilibet possessor debet ostendere titulum suæ
 possessionis d.97.n.5.p.325.
 Possessio absq; iusto titulo improbat ibid. n.6.
 Remedium recuperandæ possessionis nō infamat
 ibidem n.4.p.326.
 Et contrà quem obicitur ibidem n.4.
 De possessore alicujus bajulationis ad beneplaci-
 tum concessa, &c. d.116. c.unico n.5. usq; ad
 finem p.385.
 Possessio est quid facti dec. 186. cap. unico n.6.
 p.519. Pol.

Et Verborum Memorabilem.

Possessio in causa possessorii : an per unum probari possit testem d.189. c.unico n. 3. usq; ad 7.p.523.

Possessor lite pendente : an sua privari debeat possessione, si simpliciter;secus vero per vim, vel clam possideat ibidem n.7. & 8.p.524.

Quilibet dicitur possidere rem iusto titulo, ad usque in foro non sit convictus dec.200.c.unico n.4.p.540.

Possessor lite pendente: an sua privandus sit possessione, ad usque per adversarium convincatur d.209.in 2.facti specie n.6. & 7.p.552.

In possessione incorporalium quantum reposcitur tempus d.209.c.unico n.1. & 2.p.553.

Possessio lite pendente cuiquam concedenda sit intentanti possessorii ne? an universitati possessionem habenti in Baronialibus silvis? &c. ibidem n.3. & 4.p.554.

De antiquo possessore si ab aliquo deturbetur, &c. ibidem n.5. & 6.

Nemo est despicendus violenter, sed iudice ibidem n.6.

Populus.

Populus Romanus servo libertatem dare poterat d.6.c.2.n.14.

Et Imperator ibidem n.15.p.36.

Populus iurejurando adstringitur ad fidem Principi servandam d.47.c.1.n.7.p.156.

Populi constitutio libertati Ecclesiasticæ derogare nequit d.88.n.9.p.299.

Populus potius edocendus, quam sectandus sit ibidem.

Nec inanes ejus voces audiendæ sunt ibid.

Potentia.

A'potentia ad actum est nulla illatio d.71. n.7. pag. 242.

Frustrâ est potentia, quæ non reducitur ad actum d.182.c.2.n.6.p.513.

Pontifex, Cardinalis.

Pontifex: an duas conferre possit Ecclesias d.3. c.2.n.5.p.21.

Cardinalis non est civiliter extinctus d.10. in. 11.facti specie n.2.in fine p.57.

De Pontificis dispensatione in pignore, vel in hypotheca d.16.c.1.n.11.p.31.

Pontifex licet non possit infirmare matrimonia ritè celebrata: attamen potest futura aliquibus promulgatis sollempnibus d.18. c.2. à n. 42.usq; ad 49.p.81.

Ad Pontificem spectat defendere Religiosos, & Ecclesiasticos d.132.cap.unico n.2.p.419.

Pragmatica.

Finis Pragmaticæ Odiâ litu de ordine iudiciorum quinquam sit d.7.c.2.n.2.p.42. & d.66. c.unico n.2.p.224.

Præcarium.

Cui præcarium est permillum;possessionem habere perhibetur d.14.n.17.p.66.

Prædecessor sufficiens.

Sufficiens sapit naturam prædecessoris dec. 121. pag. 395.

Prædecessor graviter delinquens, tunc ejus merita extinguuntur ibidem n.14.p.395.

De Præfide S. R. C.

De Præfide S.R.C.suspecto d. 138. c. unico à n. 8.usq;ad finem p.432.

Præfides S.R.C.an præferre debeat Regenti M. C. V.d.178.c.unico n.1.p.507.

Præsentatus.

Falsas scripturas præsentans quis,est custodiendus d.30.n.8. & 9.p.122.

Prior.

Qui prior in tempore,potior in jure dec.128.c. unico n.3.p.409.

Prælatio, Præventio.

Prius, quam ab actore futuro conventus sit Reus: numquid præventio ab ipso fieri possit eum adstringendo, ut super exceptione sibi futura coram suo,secus vero actoris sitat iudice d.18.in 2.facti specie à n.10.usq;ad finem pag. 78.

Quando datur locus præventioni d.60. c.unico n.11.p.207.

Quæ sunt mixti fori in his datur locus præventioni d.73.n.3.p.497.

Si concurrentes sint ejusdem generis,diligentior est præferendus d.163. c.unico n.2.p.482.

Si æqualiter sint diligentes, tunc æqualiter sunt admittendi ibidem n.3.

Novissimè vocatus est præferendus ibidem n. 4.

Præsumptio Juris.

Contrâ præsumptionem juris, & de jure nulla, admittitur probatio; etsi aliquibus in casibus admittatur d.18. c.2. §. ne edisseras, & §. tametsi p.80.

Unusquisque præsumitur bonus, ad usque;secus probetur d.47.c.2.n.2.p.157.

Primogenitus.

Primogenitus, seu possessor magistratus alere, tenetur fratres d.2.c.1.n.8.p.17.

Princeps, Senatus, Rex.

Principis velle statim servum facit liberum, d.6.c.3.n.31.p.39.

Virtutes, quæ requiruntur in Principe d. 6. c.3. n.33.p.40.

Princeps pactum servare debet d.11.c.3.n.6.p.61.

Princeps, & Senatus tenentur regere universitates d.13.in 1. facti specie à n.6.usq;ad fin.

Princeps potest dispensare, ut illegitimus in feudo succedat d.22.n.9.p.94.

Princeps non potest legitimare in præjudicium ab intestato succedentium d.22. n.37.38.39. pag. 95.

Supremus Princeps non potest dispensare in usu, cum sit subiectus naturali, & divino juri d.24.c.4.n.4.p.107.

Princeps non potest tollere jus quæsitum tertio d.43.n.20.p.146. & d.51.n.19.p.169. & d.69. c.unico n.6.p.236.

Princeps est subiectus juri naturali d. 47. c.1.n. 4.p.156.

Princeps obligatur passionibus ibidem n.5.

Princeps est supra leges d.50.c.2.n.9.

Princeps potest tollere, & condere leges d. 51. in 4.facti specie n.18.p.169.

Principis interest delicta punire d.58. c.ult. à n. 12.usq;ad 16.p.201.

De Regis benevolentia erga vassallos p.71. n.6.

Index Alphabeticus Rerum.

Princeps non potest tollere exceptiones d. 54. c. unico n. 4. p. 253.

Princeps non potest aliquem absq; causæ cognitione, à sua despoliari possessione d. 83. c. unico n. 5. p. 283.

Res fideicommissa subiecta: numquid Princeps eam commutare possit d. 108. c. unico à n. 1. usq; ad 11. p. 359.

Princeps non potest commutare testamentarias ordinationes d. 108. c. unico n. 2. p. 359.

Potest Princeps præscribere sollemnia in testamento ibidem n. 3.

Princeps est suprà leges ibidem n. 4.

Tenetur servare jura directivè; secus verò coactivè ibidem naturalè, & divinum jus coactivè ibidem.

Princeps potest efficere ne sollemnia in testamento serventur ibidem n. 4.

Princeps potest dispensare in ultimis voluntatibus ibidem n. 8.

Princeps potest condere, & commentari leges ibidem p. 360.

Quæ infirma sunt, possunt per Principem roborari d. 115. n. 2. p. 374.

Rex in privilegiis permissione: numquid in Regno successorem obstringere possit d. 121. per totam p. 393. & 394.

Regis intentio est privilegiati merita compensare ibidem n. 2.

Et beneficentiam exercere ibidem.

Rex successurus non potest tollere irrationabiliter jus quesitum ibidem n. 2. p. 393.

Princeps ob militis merita, potest aliquid dare ibidem n. 7. p. 394.

Nullus Princeps inferior potest esse Iudex in propria causa d. 124. n. 2. p. 402.

Principis jus imperium est d. 134. n. 2. p. 422.

Beneplacitum Regis: an per Regis extinctionem expirat d. 126. per totam p. 426.

Princeps potest variare stilum d. 140. cap. unico n. 7. p. 436.

De potestate Principis concedentis feudum dec. 160. c. unico n. 6. p. 478.

Princeps non potest absq; peccato resilire à contractu d. 166. n. 4. p. 486.

Princeps, quo pacto leges servare adstringitur d. 166. n. 7. p. 487.

Princeps iustam habens revocandi privilegium causâ: nemini irrogat injuriam ibidem n. 11.

De munere Principis d. 41. n. 2. p. 427.

Principis velle non potest metiri d. 165. c. unico n. 6. p. 485.

Privilegium, Privilegiatus.

Privilegium quid sit d. 9. n. 4. p. 48. & d. 74. cap. 1. n. 3. p. 177.

Unusquisq; potest resignare privilegio suo privato d. 9. n. 10. p. 48. & d. 9. c. 3. n. 10. p. 49.

Habens privilegium, ut coram Consule artis conveniatur: numquid huic resignare possit privilegio; adedq; coram alio conveniri iudice d. 9. c. 2. à n. 1. usq; ad finem disceptatur p. 48. & 49.

Privilegium alicui per Regiam Majestatem, ut aliquo in Senatu designato conveniri possit:

numquid ejus familiae, sive ad tempus, sive perpetuè permixtum sit d. 12. à n. 1. usq; ad finem examinatur p. 62.

Privilegia, & beneficia promiscuè usurpantur d. 12. n. 7. p. 62.

Privilegium filii, quo pacto transit ad neptem d. 21. n. 35. p. 91.

De privilegiato de falsitate incusato: numquid in vinculis sit detinendus, ad q; de falsitate convincatur: an sufficiat si idoneam præfere cautionem d. 30. per totam p. 121. & 122.

Ulliquequò privilegii falsitas reluceat, possessio pro privilegiato stat d. 30. n. 2. & 3. p. 122.

Unusquisq; uti potest privilegio suo d. 54. c. 1. n. 2. p. 177.

De privilegio prisco inspecto tempore d. 74. c. 1. n. 4. p. 177.

Privilegiati si sint læsi competet in integrum restitutio d. 55. n. 17. p. 180.

In quibus casibus denegatur privilegium ibidem 181.

Privilegium Neapolitanorum quomodo sit commentandum d. 9. n. 8. p. 202.

Militare privilegium conceditur actu bellanti d. 76. n. 3. p. 259.

Privilegia privilegiis perimuntur d. 76. c. unico n. 2. p. 260.

In privilegiatorum concursu, prior possidens præfertur d. 76. c. unico n. 3. p. 260.

Privilegia extincta persona, extinguuntur d. 109. c. unico n. 5. p. 363.

Quid sit privilegium d. 121. n. 3. p. 393.

Nullus successor Rex, potest obligari ab antecessore ibidem.

In quibus verò obligari potest ibidem n. 4.

Privilegium ad beneplacitum per Principem, alicui simpliciter concessum: an per concessoris extinctionem extinguatur d. 166. c. unico n. 1. p. 487.

Quando per secundum primo derogatum ducitur privilegio ibidem à n. 2. usq; ad finem p. 487. & 488.

Privilegium personale, non potest transire de persona ad personam dec. 170. c. unico n. 2. pag. 493.

Personæ privilegiatæ cum aliis haud privilegiatis conventæ: an ad competentem remittendæ sint Judicem d. 173.

Privilegium filio concessum: an ad Patrem trāseat d. 173. c. unico à n. 1. usq; ad p. 497.

Per viri mortem: an uxoris privilegium extinguatur ibidem à n. 4. usq; ad 7.

Principalis.

Diversa est principalis ratio, & testium d. 207. n. 2. p. 560.

Principalis adversarius in causa suspicionis: an examinandus erit ibidem c. unico n. 1. & 2.

Quæ repossuntur, ut principalis pro confesso habeatur ibidem n. 3.

Si procurator positionem denegasse feratur: an principalis ad deponendum cogendus sit ibidem n. 4. & 5.

Principalis etiam ut testis receptus: si quid falsi deposuisse feratur, quam expendere debet prænam

Et Verborum Memorabilium.

nam ibidem num. 6. & 7.

Probatio.

Quæ facti sunt probatione indigent d.2.c.2.n.6.p.18.

Quæ supponuntur non probantur d.7.n.57.p.42.

In criminalibus probationes luce meridiana debent esse clariores d.30.n.6.& 7.p.122.

Non verbis, sed facto probatur d.123.c.unico n.10.p.401.

In difficilibus probationibus, est impossibilis modus probandi d.189.c.unico n.4.p.523.

Factum, vel non factum, cujus initii memoria non extat apud homines, quo pacto sit probandum d.193.p.529.

Bona fore antiqua affirmans quis: an probandi onus ei incumbat ibidem c.unico n.1.& 2.

Si universitas coram Principe cives in nemore aliquo lignasse probaret suos: an præcisè per hoc ligandi jus in præfato nemore probatum sit ibidem n.3.& 4.

Probatio possessionis alicujus montis per universitatem posselli; quo pacto probanda erit ibidem n.5.& 6.

Si capitula matrimonialia esse supponantur, in quibus dotis promissio habetur: si per bancū deinde publicum dotis solutio absq; ullo dubio habeatur: utrum præcisè per hoc id probatur, &c. d.195.c.unico n.3.& 4.p.532.

Pro diversis casibus variis utimur probationibus d.1.c.7.n.7.p.10.

Quæ facti sunt indigent probatione dec.6.n.16, pag. 35.

In criminalibus probationes debent esse clariores luce meridiana d.73.c.2.n.6.p.176.

Facilius est probare in genere, quam in specie d.58.c.1.n.4.p.198.

Probatio testium melior est, ac per instrumentum d.60.n.4.p.205.& quare ibid.

Processus.

De matre, aviaq; in susceptione tutelæ se obligantibus bona; sed non resignantibus secundis nuptiis: numquid processus hujuscemodi firmus ducendus sit, si ab adversario resignationis deficientia, seu exceptio minus opposita sit d.50.per totam p.163.& 164.

Processus spoli ad nepotum instantiam in avia existentium facultate contra avum fabricatus usq; ad conclusionem in causa: numquid sit firmus d.56.per totam p.190.& 191.

Processus cum minore octodecim annos agente procul à curatoris auctoramento fabricatus: numquid sit firmus d.56.c.1. à n.1. usq; ad 6, p.191.& 192.

Processus minoris cum curatore factus, qui universa haud adimplevit requisita: an sit validus d.56.c.1. à n.6. usq; ad fin. disceptatur p.192.

Processus cum tutore factus, qui inventarium non confecit: numquid sit firmus d.56. cap.2. per totam p.192.& 193.

Processus factus absq; tutore est nullus ibid. n.2.

Processus cum curatore agitatus, qui universa requisita non adimpleverit: an sit firmus dec.86.n.4.p.294.

Processus ab adversario fabricatus est nullus d.124.p.402.

De processu deperdito d.127.cap.unico n.1.& 2. p.407.& 408.

Procurator, Procuratio.

In procuratoris universitatis ditione: numquid sit falsos adversus universitatem deponentes testes inculare posse: tamen si per universitatē hoc in casu speciale haud habuerit mandatū d.5. à n.1. usq; ad finem declaratur p.31.& 32.

In criminalibus haud admittitur procurator ibidem n.2.& 3.p.31.

Admittitur procurator ad proponendas absentiae causas ibidem n.3.

Procurator per litis contestationem fit dominus ibidem n.5.

Procuratio administratio est ibidem n.5.

Per procuratorem falsi sunt respondendi testes, quod est utile reipublice ibidem n.8.& 9.

Procurator: numquid à certâ oppidorum Civitatis parte oppugnate Civitate designari possit dec.5.c.1. à n.1. usq; ad finem disceptatur pag. 32.

Uti procurator ricē tenetur; ab universitate, quid reposcitur ibidem n.2.& 3. & c.1.n.6.& 7. ibidem p.32.

Et absurdum, quod sectaretur ibidem n.8.

Procurator in cunctis, in foro excitis, ventilandis, futurisq; idq; genus, passivèq; designatus causis: etiam feudales defensas potest causas d.5.c.2. à num.1. usq; ad finem expenditur p.32. & 33.

Procurator per universitatis syndicum, electusve designatus: numquid ejus extinctum, extemplo perhibeatur munus; finito syndici, electorumq; officio differtatur d.5.c.3. à n.1. usq; ad finem p.33.

Adiūque per syndicum, electosq; procuratorium haud revocatur, in robore censetur restare suo ibidem n.2.

Disparitas inter procuratorem designatum ab Episcopo extincto, & procuratorem à syndico, electisq; d.5.c.3.n.5.& 6.p.33.

Procurator ad singulas, cunctasq; designatus causas: an ad futuras, etiam stabilitus esse ducendus sit: quaestio ibidem c.4. à n.1. usq; ad finem p.33.

Lis ad cunctas causas, & præsentēs, & futuras comprehendit causas ibidem n.2.3.4. usq; ad finem.

Finis Procuratoris quid est d.5.c.n.7.p.33.

Procurator per universitatem designatus: an in singulis causis sit idoneus d.5.c.5. à n.1. usq; ad finem disceptatur p.34.

Procurator suum repræsentat dominum d.67.n.9.p.226.

In re propria nemo est procurator ibidem n.10.

In iis, quæ speciale postulant mandatum, procuratoris velle reposcitur ibidem.

Procurator datus ad unam speciem, non censetur in aliis stabilitus ibidem.

Dominus sequitur fidem procuratoris in illa re, quam ei mandavit ibidem p.227.

Quo pacto domini velle intelligitur datum ibidem n.11.

Procurator non est admittendus, nisi speciale ha-

Index Alphabeticus Rerum,

habeat mandatum ibidem n.12.
 Quo pacto procurator representat dominum
 ibidem n.16.p.227.& d.70. c.unico num.15.
 pag. 241.
 Quid sit procurator ibidem .
 De universitatis procuratore d.93.n.7.p.314.
 Procuratoris munus quid sit d. 107. cap. unico
 n.6.p.357.
 Procurator delinquentis , in quo casu admitti
 possit d.123.c. unico à n.1.usq. ad 12. p.400.
 & 441.
 Quare procurator non admittitur in criminali-
 bus, & quo in themate d.123.cap. unico n.2.
 & 3.p.400.
 Procuratoris comparitio est necessaria ibid.n.5.
 Quare sit introductum procuratoris munus ibi-
 dem n.7.
 Procuratoris contumacia etiam vera: an domi-
 no præjudicare possit,&c.d.139.in 3.facti spe-
 cie per totam p.433.
 Procuratoris crimen:an ob sit domino ibid.n.7.
 Procurator repræsentat dominum litis ibid.n.7.
 Procuratoris comparitio est inhibita in crimi-
 nalibus d.145. c.unico n.4. in civilibus verò
 non ibidem.
 Procurator in lite rei feudalisi designatus:an ju-
 dicium per litis contestationem captum as-
 fiduare adstringendus sit, si principalis sit dec.
 186.per totam p.518.
 Per litis contestationem procurator sit dominus
 ibidem n.2.
 Procurator partis : an procuratorio nomine ad
 deponendum , utpote principalis cogi possit
 d.186. c.unico n.1.& 2.p.519.
 Si principalis abfens sit: utrum procurator in-
 termino sibi ad probandum dato, jura offer-
 re, vel reservare possit ibidem n.3.& 4.
 Procurator litis dominus factus ; si principalis
 extinctus sit ; neu heres in Senatu appareat :
 num interea in causa procedere possit ibidem
 n.5.& 6.
 Procuratoris munus differentia inter ipsum , &
 dominum ibidem n.2.
 Unusquisq. debet uti suo privilegio dec.98. n.8.
 pag. 329.
 Privilegium Ecclesiasticum potius trahit, quam
 trahitur d.165.c. unico n.4.p.485.
 Privilegium à Rege vassallo permiffum : an ab
 eodem extingui possit d.166.p.486.
Prodesse .
 Quidquid sibi prodest, nec alteri obest faciendū
 est d.1.n.4.p.15.
 Quidquid alteri prodest , nec sibi nocet facien-
 dum est d.42.n.2.p.143. & d. 117. c.unico n.
 2.p.387.
Propositio copulativa .
 De propositione copulativa d.140.n.3.p.435.
Promissio, Promittens .
 Nemo potest polliceri gestum alienum d. 71. c.
 unico n.2.p.242.
 In dubio potius proprio, quam alieno nomine
 esse gestum censetur ibidem.
 Promissio turpem ob causam factam : numquid
 jure firma sit, si à promittente turpis proba-

ta fuerit causa, & à juramento absolutus , ac
 per consequens habitatus fuerit d.95. p.321.
 Certum intrā tempus promittens quis aliquid
 facere, & ex suppositio ne , quod non adim-
 pleatur aliquid tribuere debet: quid prædesi-
 niendum, si prius quam tempus prescriptum
 compleatur, promissum impossibile reddatur
 d.95.c.unico per totam p.322.
 Tempus promittentis , in cuius utile vertitur
 ibidem n.2.p.322.

Proprietas.

Proprietatis causa, veram possessionis causam
 importat d.1.c.ult.n.2.p.14.
 Nobilior est proprietas, quam usufructus d. 99.
 n.8.p.333.

Prorex, Rex .

De potestate Proregis d.27.n.2.p.112.
 Prorex pro defensiondis Regni urbibus novos
 creare potest officiales d. 27. in 1.facti specie
 n.6.p.113.
 Pena mortis, insigri potest per Proregē ibid. n.7.
 Rex, vel ejus Vicarius potest bellum divulgare
 ibidem n.8.
 Qui potest bellum indicere; potest Duces crea-
 re ibidem .
 Rex est dominus directus feudi d.69. c.unico n.
 12.p.236.
 Prorex est Vicarius Regni d.111.n.4.p.366.
 Proregis assensus, si contractus coram ipso ce-
 lebratus sit: numquid tacite præstitus sit dec.
 115.c.unico n.1.& 2.p.375.
 Prorex est Vicarius Regis dec.121. c.unico n.7.
 pag. 396.
 Quid in Regno efficere potest ibidem .
 Prorex repræsentat Regem d. 130. c.unico n.6.
 pag. 415.
 Beneplacitum Proregis: numquid eodem demor-
 tuo extinguitur dec.136. cap. unico n.1.& 2.
 p.426.
 De Prorege: an possit sufficere alium in locum
 sui d.151.in 1.facti specie p.456.
 De Prorege existente in una Provincia: an pos-
 sit exercere jurisdictionem in alio ibidem in
 2.facti specie n.5.& 6.p.456.
 Prorex Regni Neapolis antequam actualement
 suæ possessionem capiat ; juramentumq;
 de more præstat , quam obtinet jurisdictionē
 d.151. c.unico n.1.& 2.p.457.
 De officiis collatis vacantibus à praterito Pro-
 rege : quid si non sit capta possessio ibidem .
 n.3.& 4.

Publicatio bonorum .

Pecunia à Prorege bello tempore missa ; si in-
 itinere per aliquos surrepta fuerit hostes ; la-
 tronesq. cuiquam perperitio sit Proregi ne ? an
 verò Regi id genus d.180. per totam p.309.
 Prorex in Regno Neapolitano, quam insigere
 possit penam : an Collateralis indigeat voto
 d.180.cap. unico n.1.2.& 3.p.510.
 Prorex: an delicti penam absq. partis remissio-
 ne delinquenti indulgere possit ibidem à nu.
 4.usq. ad finem .
 Rex potest facere, quod, quis ex illegitimo
 sit legitimus, ex ignobili sit nobilis dec. 181.
 cap.

Et Verborum Memorabilium.

cap. unico num. 8. pag. 512.

Publicatio Bonorum.

Publicationis bonorum pœna: etsi in crimine læsæ Majestatis in 2. capite locorum non obtinet: an ex ejusdem reiteratione per Proregem edi possit d. 130. n. 10. & 11. p. 414.

Pupillus, Res pupillaris.

Fundus pupillaris non potest locari ad longum tempus d. 105. n. 4. p. 349.

De pupilli infirmo consilio d. 107. c. unico ibidem n. 3. p. 357.

R.

Ratio.

Ubi eadem urget ratio; ibi eadem juris prædictio d. 1. n. 2. p. 2.

Ubi est diversa ratio; ibi diversa juris prædictio d. 1. c. 1. n. 5. p. 15.

Non indigemus lege, ubi naturalis urget ratio d. 2. c. 1. n. 1. p. 18.

Rationi opponitur error d. 6. c. 2. n. 20.

Et quid sit error ibidem n. 21. p. 37.

Si eadem ratio de majori, ac de minori militat; tunc si majus concedatur, etiam minus est concedendum d. 13. c. unico n. 5. 6. & 7. p. 65.

Minus includitur in majori ibidem n. 8.

Quod irrationabiliter fit; id abs re est factum d. 2. 1. c. unico n. 6. p. 93.

Rationis diversitas, juris diversitatem importat d. 64. c. unico n. 12. p. 218.

Rebellis.

Rebellis cunctis bonis, & vita est orbendus dec. 69. c. unico n. 20. p. 237.

Reclamatio.

Per reclamationem omnis purgatur actoris exceptionis deficientia d. 28. n. 5. p. 118.

Per reclamationem sententiæ valor est suspensus d. 41. n. 2. p. 141.

Et ad prius retrogreditur sententia terminos ibidem.

Reclamatio est defensio d. 73. c. 2. n. 3. p. 176.

A'sententia per Regios Consiliarios lata datur reclamatio, secus verò appellatio d. 111. n. 2. pag. 365.

Quid sit reclamatio ibidem n. 10.

Reconventio, Conventio.

Ubi creditum est liquidum; toties reconventio n. est locus d. 11. in 1. facti specie n. 3. p. 58.

Reconventio compensatio nuncupatur ibid. n. 4.

Conventio, & reconventio inter se sunt connexa ibidem n. 6.

Reconventio mutua est actio ibidem n. 7.

Super eadem spoliis causa datur reconventio ibidem n. 9.

Refectio.

De refectione murorum d. 117. cap. unico n. 9. pag. 338.

Refutatio.

Refutatio non est alienatio d. 156. n. 5. p. 465.

Regens Cancellaria, Regens in Supremo

Consilio Italia.

Sunt Proregis coadjutores d. 121. c. unico n. 7. pag. 396.

Regens Regiæ Cancellariæ præfertur Regenti M.C.V. d. 178. c. unico n. 1. & 2. p. 507.

Regens in Supremo Consilio Italiæ, quibus in nostro Regno est præferendus ibidem n. 4. & 5.

Regens M. C. V.

Regens M. C. V. à Prorege electus: an ab Electis Civitatis Neapolis, utpotè advena, explodi potest d. 178. per totam p. 507.

Regens M. C. V. in cujus locum est successus ibidem c. unico n. 3.

Regius Assensus.

Regius assensus post alienationem superveniens est nullus d. 100. n. 2. p. 334. & quare ibidem n. 3. & 4. p. 335.

Quicquid absq; assensu regio fit; nulliter fit dec. 100. n. 2. p. 337.

Rei Vindicatio.

Per rei vindicationem res à quolibet petatur de tutore d. 1. c. 5. n. 12. p. 8.

Relativa, Correlativa.

In relativis est eadem agnitio d. 64. c. unico n. 11. p. 118. & d. 74. c. unico n. 25. p. 255.

Ab uno relativo ad alium firmum ducitur argumentum ibidem n. 12.

In relativis idem est iudiciū d. 100. n. 13. p. 336.

Religio.

Summa est ratio, quæ pro Religione facessit dec. 23. n. 15. p. 98. & d. 98. c. unico n. 6. p. 330.

Ad Religionem spectat defendere Religiosos d. 132. n. 2. p. 419.

Quid sit Religio ibidem.

Remedium ordinarium, Remedium possessorium.

De minimis est curandum in remediis ordinariis; secus verò in extraordinariis d. 58. c. 2. n. 7. & 8. p. 200.

Remedium possessorii summarii: an pendente iudicio retinendæ possessionis competat dec. 209. p. 552.

Remissio obtruncati, & Vindicta.

Ulli competit remissio obtruncati, qui est sanguine conjunctus d. 75. c. unico n. 5. p. 257.

Repulsa.

In testium repulsæ termino: utrum audientia committi possit d. 157. c. unico n. 6. p. 469.

Si personæ privilegiatæ læsæ in probationibus haud factis beneficium competat: utrum adversario repulsa competere possit dec. 55. à n. 13. usq; ad finem discutitur p. 180. & 181.

Cōtractus à privilegiatis adductus datur repulsa d. 55. n. 18. p. 181. & ibidem n. 19.

Reprobatio, seu repulsa in iudicio est necessaria ibidem.

Et in quibus modis fit, in quibus verò non fit ibidem n. 21. p. 181.

Testis, qui in prima non fuit repulsus instantia: numquid in appellatione expellendus sit dec. 55. c. 1. per totam p. 181. & 182.

Prætermissa vel tertia peti possit d. 55. c. 2. per totam p. 183.

Quando testium repulsa in qualibet iudicii parte faciendi sit d. 55. c. 2. n. 13. p. 184.

Quid si sine testibus ab actore de familia producti ibidem.

Re-

Index Alphabeticus Rerum,

Repulsa facta conclusione: tamen si per primum beneficium rescissa: nūquid ad pinguius probandum concedenda sit d. 157. in 1. facti specie p. 467.

Repulsa ex causa adversus testes examinatos ante, & post conclusionem propter beneficium ad pinguius probandum concedenda est ibidem in 2. facti specie per totam p. 467. & 468.

Si repulsa in prima minus petita fuerit instātia: an in appellationis causa fieri possit d. 157. c. unico n. 1. & 2. p. 468.

Repulsa in prima non petita instantia: an in appellationis causa facta publicatione de ipsa peti possit ibidem n. 4. & 5. p. 469.

Revocatio.

Datum ex una causa, si causa illa non sequatur, revocatur d. 159. c. unico n. 12. p. 477.

Rescissio.

Quid sit rescissio d. 138. n. 1. p. 430.

Res Bona, Res Corporalis, Incorporalis.

Melius est rei pecuniam habere, quam valorem d. 78. c. unico n. 7. p. 267.

Res per eandem causam fit; per eandem dissolvitur d. 85. c. unico n. 9. p. 291.

Res vitiosa pro nihilo ducenda d. 86. n. 5. p. 292.

Res ad beneplacitum permixta: numquid absque causa revocari possit d. 16. per totam p. 376.

Res succedit loco pretii d. 119. n. 4. p. 391.

Res transit cum onere ibidem n. 5.

Res corporalis diverso modo traditur, ac res in corporalis d. 156. c. unico n. 4. p. 466.

Res in iudicio evicta, depeditur ipsius dominiū d. 200. c. unico n. 6. p. 540.

Res extra Regnum translata.

An quis iusta ex causa possit tranare extra Regnum d. 150. in 1. facti specie.

Si sit permissio frumenti asportatio ad infedele quomodo id committendum ibidem in 2. facti specie p. 455.

Licentia à Rege vassallo permixta, ut à Regno pro rebus peragendis suis digredi possit: an vinculum fidelitatis exemptionem involvat ibidem c. unico n. 1. & 2.

Licentia extra Regnum extrahendi frumentum per Civitatem permixta: si designatum sit tempus: an ipso extincto, identidem extinguatur permissio ibidem n. 3. 4. & 5.

Si intra tempus traiciendi frumentum limitatū traiciens à legitimo sit detentus impedimento aliquo: utrum etiam extinctum ducatur tempus ibidem à n. 7. usque ad finem.

Reipublica.

Reipublicæ interest, ut despoliato succurratur d. 57. n. 12. p. 195.

Reipublicæ interest, ut delicta condignam solvant penam d. 58. c. 1. n. 4. p. 198.

In Republica continentur præmia, & penæ ibid. n. 6. p. 199.

Adducuntur exempla ibidem n. 7.

Reipublicæ interest, ut cada vera sepellantur d. 84. c. unico n. 9. p. 286.

Reipublicæ causa est favorabilis d. 93. n. 7. p. 314.

Reipublicæ interest, ut pupilli bona per tutores administrantur d. 129. n. 6. p. 411.

Reipublicæ interest, ut lites juxta veritatem prædefiniantur d. 146. c. unico n. 7.

Reipublica est privilegiata d. 157. c. unico n. 5. pag. 468.

Res Communis.

Res communis patitur divisionem, & quare d. 63. c. unico n. 2. usque ad 5. p. 215.

Rescissio, Rescindere.

Quid sit rescindere, quoad effectum: quid quoad factum d. 55. n. 9. c. 9. p. 182.

Restitutio.

Restitutio, ex quo oritur dec. 129. c. unico n. 3. pag. 411.

In quibus majori conceditur restitutio d. 170. per totam.

In integrum restitutio: numquid adversus desertam sententiam, & peremptam instantiam, universitati permittenda sit d. 13. à n. 1. usque ad finem examinator p. 65.

Quomodo universitati competit in integrum restitutio, & quid sit ibidem n. 2. 3. & 4. ibid.

Quid sit in integrum restitutio dec. 17. c. 1. n. 6. p. 75. & d. 69. n. 5. & 6. p. 234.

De restitutionis conceptu est, ut lesus in priscū redigatur statum d. 19. in 1. facti specie n. 15. pag. 83.

Qui est causa damni, tenetur ad restitutionem d. 19. in 3. facti specie n. 30. p. 84.

Si solutio supralaudato in casu in stabilito loco haud fiat; adeoque interesse aliquod petatur: numquid restituendum sit d. 19. c. 2. n. 1. & 2. pag. 85.

Quicquid est alienum; restituendum est d. 23. c. 1. n. 3. in fine p. 99.

In integrum restitutio contra S.R.C. sententiam per universitatem facta; inspectis regia pragmatica Regis Ferdinandi, quæ incipit *Magna Curia*, & rem ejusdem fori: numquid illius sententiæ impedimento esse possit d. 53. per totam p. 173. 174. & 175.

In integrum restitutio, quo pacto vocatur ibid. n. 5. p. 174.

Restitutio in integrum: an competat heredi minoris defuncti: tamen si majori pendente lite conveniat d. 109. c. unico n. 1. & 2. p. 362.

Restitutio in integrum: an majori succedenti minori post conclusionem in causa concedendū sit ibidem à n. 5. usque ad finem p. 363.

Restitutio in integrum: an mulieri semividua, & pauperi, ac ignoranti competat, & d. 10. c. unico à n. 4. usque ad 8. p. 364.

Residentia.

Residentia quo sit iure dec. 3. c. 2. à n. 3. usque ad 7. expenditur.

Non residens, qua sit puniendus pena d. 76. n. 2. p. 259.

Res conventus scripturarum exhibitio.

Favorabiliores sunt rei, quam actores ibidem n. 21. p. 255.

Reus in eo est puniendus, in quo deliquit d. 76. n. 2. p. 259.

Reus convenire debet coram Judge competenti d. 106. c. unico n. 7. & 8. p. 314.

Possessio potius pro reo, quam pro actore est dec.

Et Verborum Memorabilium.

dec. 127. num. 40. pag. 407.
 Reus à dextris ; actor verò à sinistris sedet ibi-
 dem n.5.p.407.
 Quid sit munus rei d.167.c.unico n.10.p.486.
 Quomodo reo conceditur repulsa testium d.74.
 n.10.p.252.
 Scripturarum exhibitio: numquid ad rei instan-
 tiam actore renuente admittenda sit, & de con-
 verso actore instante, reoq; nolente d.74. à n.
 1.usq; ad 12.p.251. & 252.
 Reus in criminali inquisitione causa, si in ipsa de-
 posuisse feratur: num depositionis suæ exem-
 plar ante processum promulgationem petere
 possit ibidem à n.12.usq; ad 15.p.252.
 Reus ad impugnandas scripturas ab actore cõ-
 plecto processu præsentatas: num terminum
 petere possit ibidem à n.15.usq; ad 18.
 Reus: an possit plures contrarias exceptiones
 opponere ibidem à n.18.usq; ad 22.p.253.
 Reus: an exceptionem probare sit adstringendus;
 nisi prius actor suam probet intentionem,
 ibidem à n.22.usq; ad finem p.253.
 Exceptio competit reo d.74.c.unico n.2.d.253.
 Reus debet fundare suam intentionem ibid.
 Reo inspecto jure naturali debetur exceptio
 ibidem, & quomodo ibidem n.3.p.253.
 Actor potest petere scripturas publicas à reo de.
 74.c.unico n.6.p.253.
 Reo est subveniendum d.74.c.unico n.8. p.253.
 Et in quo consistit favor ibidem n.9.
 Compilato processu reus absq; iusta causa non
 est audiendus ibidem n.17.p.254.
 De reo se defendente adversus scripturas ibid.
 n.17.in fine p.254.
 In ambiguis potius reo, quam actori faven-
 dum est ibidem n.19.
 De reo legitima ex causa ex Regis jussu in lon-
 ginq; digressu loca: an teneatur designa-
 re procuratorem d.123.n.1. & 2.p.399.
 Ex rei vultu ore, atq; ex responsionibus digno-
 scitur delictum d.123.c.unico n.9.p.401.
 De reo formaliter sumpto d.141.c.unico n.6.
 pag. 438.
 In ambiguis reo favendum est d.8.à n.10.usq; ad
 finem p.46.
 Reus tenetur se defendere ibidem n.11.
 Reus in Senatu ritè conventus, & ad restituen-
 dum feudum damnatus: numquid feudum,
 hujuscemodi ob militiæ vitæ debitum, etiam
 decinere possit dec.11.in 1. facti specie à n.1.
 usq; ad finem disceptatur p.57.
 Reus allegans suam turpitudinem est audiendus
 si agatur de periculo animæ d.18. c.2. n. 15.
 pag. 79.
 Per præcisiã scripturam falsarum detentionem
 quis, haud præcisè per hoc est censendus reus
 d.20.n.5.p.122.
 Jura sunt propiora potius Reo, quam actori d.
 55.n.18.p.181.
 Quid dicendum de reo contumace, volente ju-
 dicium incipere, solutus prius expensis, &c. &
 cautione præstita, &c. d.55.c.3.n.8.p.185.
 Reus contumax non solutus expensis, haud est
 audiendus ibid.

Conventus super criminali jurisdictionis alicu-
 jus caltri restitutione: si actor suam non fun-
 daverit intentionem: an sit absolvendus d.57.
 per totam p.194. & 195.
 Quid sit actor, quid conventus ibidem n.3.
 Rei est se defendere ibidem n.9.
 Ordinario quis conventus medio: an etiam,
 derelicta executiva via agere possit actor dec.
 57.c.unico à n.9.usq; ad finem p.195. & 196.
 Conventus tenetur suas proponere exceptiones
 d.57.c.unico n.7.p.195.
 Pro Reo quis in magno Vicariæ foro sistens:
 quandonam ei repertorum exemplar tribuen-
 dum sit; ante litem contestationem neq; an verò
 post? d.74.per totam p.251. & 252.

S

Sacr. Reg. Conf.

S Ac.Reg.Conf: numquid possit jubere, ut Ju-
 dex isdem ex actis causam noscat, nullum,
 alium rursus examinando testem dec.47.c.1.
 per totam p.156.
 S.R.C.non dignoscit superiorem, & quare d.111.
 c.unico n.10.p.366.
 A'S.R.C.datur reclamatio; secus verò appellatio
 ibidem n.11.

Scriptura.

Scriptura publica à quo conservanda d.74. cap.
 unico n.10.p.253.
 Nomine scripturarum quid venit d.81.c.unico
 n.6.p.275.
 Quælibet scriptura, siue publica, siue privata,
 præsentari potest ibidem n.12.p.76.
 Scriptura publica penes quem debet conservari
 d.107.c.unico n.2.p.408.
 Ante probationis terminum quælibet potest re-
 præsentari scriptura ibidem n.4.

Satisfactio.

Satisfactionis nomine; nonnisi solutionis viam
 involuit d.17.n.29.p.74.

Secularis.

In quolibet sæculari non habetur facultas inju-
 riosè pertrahere Ecclesiasticos dec. 132. n.3.
 pag. 419.

Sententia, Sententia executio, Revisto

Sententia, Laudi.

Sententia contrà defunctum lata: exemplò ad-
 versus hæredem exequenda sit, nulla prius
 hæredis citatione habita d.1. per totam à n.
 1.pag.2.
 Sententia in rem transiens judicatam, paratam,
 habet executionem, &c. d.1.n.14.p.2.
 Referuntur decisiones adversæ ibidem n.42.p.4.
 Sententia adversus aliquem lata, confestim exe-
 quenda est d.1.n.22.p.2.
 Non obstat textus in cap.q.11. de judic. d.1.
 n.43. & 44.p.5.
 Haud obstat de Franchis decisio d.1.à n.45. usq;
 ad finem ibidem.
 Sententia in interdicto uti possidetis contrà hæ-
 redem inventarium conficientem; statim exe-
 quenda est d.1.c.1.n.1. & p.5.

Index Alphabeticus Rerum,

- Haud obstant opposita argumenta ibidem à n. 6. usq; ad finem p. 6.
- Eadem ratio est de sententia extincta, ac de pre-empta d. 13. c. unico n. 9. & 10. p. 65.
- Sententia, quæ in rem judicatam transit: numquid ob reperta rursus instrumenta recognoscere par sit, quæ in casibus d. 18. c. 1. p. 78.
- Diffinitiva sententia adversus nuptias lata: si de errore liqueat: numquid revocari possit, &c. d. 18. c. 2. à n. 1. usq; ad finem p. 78. 79. & 80.
- Priusquam error pateat, standum est pro sententia ibidem n. 13.
- De differentia inter sententiam matrimonialiam in causa, ac in aliis facti speciebus, in quibus in rem judicatam transit d. 18. c. 2. à n. 16. usq; ad finem p. 79. & 80.
- Sententia duplex potest continere vitium remissibile, & irremissibile ibidem n. 25. §. pro solutione.
- Sententia, quæ in rem transit judicatam, pro lege habenda est d. 18. c. 2. n. 16. p. 80.
- Sententia juridicè erit ferenda dec. 40. c. 1. n. 2. pag. 139.
- Sententia est stricti juris; ejusdem forma strictè est servanda d. 47. n. 3. p. 155.
- Sententia absq; litis contestatione prolata nulla est d. 48. n. 13. p. 159.
- Sententia ex falsa fundata causa: an infirma sit d. 51. c. 1. per totam p. 169.
- Sententia debet esse justa ibidem n. 2.
- Sententia nulla: numquid executioni demandanda sit d. 51. c. 2. per totam p. 170.
- Sententia, quæ unicam continet causam, pro parte firma, pro alia infirma esse nequit d. 51. c. 3. p. 171.
- Secus si diversa contineat capita ibidem.
- Sententia, quæ in rem transit judicatam: numquid falsitatis, vel novi instrumenti reperti prætextu retractanda sit d. 52. c. 1. per totam pag. 172.
- De sententia merè materialiter transiente in rem judicatam ibidem n. 3.
- Sententia in rem judicatam transiens, paratam, habet executionem, & quo iure ibidem n. 4.
- Quod habet locum, siue ab ordinario, siue à Delegato Judice ibidem n. 5.
- Dummodò ab ipsa non sit provocatū ibid. n. 5.
- Sententia absolutoria in possessorio lata, non parit exceptionem in petitorio dec. 80. n. 5. pag. 271.
- De sententiæ executione adversus uxorem lata: an fieri possit contrà virum super bonis sibi in dotem datis, &c. dec. 128. per totam p. 408. & 409.
- Sententia contrà aliquem lata: si reo promulgata haud fuisse feratur: an contumax habendus erit d. 139. per totam p. 432. & 433.
- Non exequitur sententia iniusta d. 139. in 1. facti specie p. 433.
- Sententia, quo pacto est promulganda d. 139. in 2. facti specie p. 433.
- Sententiæ executio per supplicationem, vel per declamationem, non suspenditur dec. 53. n. 5. pag. 174.
- Per in integrum restitutionem nec etiam suspēditur ibidem n. 5.
- In S.R.C. restitutio in integrum admittitur, sed in executione sententiæ nemini est superse-ndum d. 53. n. 8. p. 175.
- De sententia, quæ promulgatur à Principe, & ab alio inferiori, si differant ibidem nu. 9. & 10. p. 175.
- Sententia S. R. C. numquid sit exequenda, si ab ea reclamatum fuerit, non nisi prætextu decreti in integrum restitutionem denegantis d. 53. c. 1. per totam p. 175.
- Sententia S.R.C. in criminalibus lata: numquid ex incontinenti demandanda sit: si ab ipsa reclamatum fuerit d. 73. c. 2. p. 176. per totam.
- A' qualibet sententia reclamari potest ibidem c. 2. n. 3. p. 176.
- Si testis de dicto se corrigens, post publicatum, in causa non admitteretur; tunc Judicis sententia foret nulla d. 61. n. 6. p. 208.
- Judicis sententia super testium assertis fundatur ibidem.
- Sententia contrà leges, & canones est nulla ibidem n. 8.
- Potest sententiam definitivam: numquid alia sit admittenda probatio in contrarium d. 68. c. unico n. 5. p. 232.
- Sententia quando quoad alios jus facit, quando verò non d. 101. c. unico n. 2. p. 339.
- Sententia inter Patrem, & Filium prolata, tunc cæteris aliis filiis, vel obest, vel prodest ibidem n. 3. sic de cæteris ibidem n. 4.
- Sententia super actione personali contrà debitorem lata: numquid adversus tertios possessores non citatos super rebus fidem faciat, sicut acta inter diversos celebrata d. 107. per totam pag. 356.
- Sententia lata, procuratore, cum quo lis contestatur minus citato: numquid irrita ducenda, sit ibidem à n. 4. usq; ad 7.
- Sententia prolata indefensa parte est irrita d. 107. n. 5. p. 357.
- Sententia condemnatoria, vel absolutoria unius: numquid alteri confosio profit, & quomodo d. 122. c. unico n. 1. & 2. p. 397.
- Sententiæ executio super viri bonis, super quibus creditor satisfieri volebat: an per uxorem pro dote agentem impedimento esse valeat d. 128. c. unico à n. 1. usq; ad 5. p. 409.
- Si tertius causam in iudicio vētilare haud ignoraverit, & post sententiam pro iure defendendo suo coram Judice comparuit: num sententiæ executionem immorari possit ibidem à n. 5. usq; ad finem p. 409. & 410.
- Sententia transiens in rem judicatam, importat irreparabile jus d. 140. c. unico n. 9. p. 436.
- De sententia interlocutoria in M.C.V. super remissione causæ ad forum Ecclesiasticum vim diffinitivæ obtinent: an per contrarium revocari possit imperium d. 144. per tot. p. 443.
- Sententia adversus laicum lata: si res isthæc cum hoc vicio ad Clericum perveniat: an per laicum Judicem exequi possit, &c. d. 144. n. 1. & 2. pag. 443.

Et Verborum Memorabilium.

Si Clericus se nomine Ecclesiæ possidere allegaret: an sententia per Judicem secularem contra ipsum prolatam firma sit ibidem n. 3. & 4. pag. 444.

Sententia facta à Judice excommunicato est nulla ibidem n. 2. p. 443.

Si ab agnatis, cognatisq; mediis scripturis sive Clericatus, sive beneficii reum fore Clericum probatum fuerit: an forjudicationis sententia contra inquisitum per laicum sit ferenda Judicem ibidem n. 5. p. 444.

Nobilis pro furto patrato ad ignobilium penam damnatus: an firma ducenda sit sententia d. 154. c. unico n. 5. & 6. p. 462.

Sententia habet paratam executionem, & quo jure d. 167. n. 4. p. 488.

Sententia definitiva inter liquida credita connumeratur ibidem n. 5.

Nullitatibus oppositis executio sententiæ retardatur ibidem n. 6.

Post sententiam in rem judicatam transactam, expediuntur literæ exequutoriales ibid. n. 7.

Sententia definitiva compensatur etiam liquidis compensationibus d. 167. c. unico n. 9. p. 490.

Sententia per S.R.C. lata: an ejusdem revisio per idem Tribunal permitti possit d. 169. per totam p. 491. & 492.

Sententia, à qua est reclamatum exequitur ibidem n. 2. p. 491.

Revisio laudi per S.R.C. promulgati: an post illius executionem per eosdem dignosci debeat Judices d. 169. c. unico n. 1. & 2. p. 492.

Revisio nullitatis sententiæ S.R.C. an ex iisdem, permittenda sit actis ibidem n. 3. & 4.

Judicis sententia: numquid inter plures sit dividua d. 8. c. unico à n. 1. usq; ad finem disceptatur p. 46. & 47.

Sententia diffinitiva in rem transiens judicatam, tunc habetur præsumptio juris, & de jure d. 18. n. 5. in 1. facti specie p. 77.

Nec admittit probationem ibidem.

Sententia diffinitiva quid sit, & quomodo vocatur ibidem n. 6. & 7.

Et civili, & canonico jure obtinet executionem ibidem n. 7.

Et adducuntur rationes ibidem n. 8.

Licet sententia sit nulla ibidem n. 9. p. 78.

Ubi de errore constat, tunc sententia revocatur d. 18. c. 2. n. 5. p. 79.

Sententia inter partes jus facit, si ritè in rem, transit judicatam ibidem n. 16. 17. & 18.

Sententia à qua non fuit appellatum, transit in rem judicatam d. 18. c. 2. n. 25. §. tamen si regulariter p. 80.

Quibus in casibus sententia in rem judicatam, non transit ibidem, & in §. isthæc.

Supralaudata sententia, à qua non fuit provocatum, oritur præsumptio juris, & de jure ibid. §. ne edisseras.

Sententia interlocutoria solum instruit, secus verò controversiæ finem imponit dec. 40. c. 1. n. 3. pag. 139.

Sententiam obtinens quis in hypothecariam, adversus se actionem; si ab ipsa reclamavit:

quid prædefinendum, si nondum ad executionem sit perventum; ipse tunc obtulit, quod sententiæ executioni demandetur, tamen si contra revisionis præjudicium; deinde oblatam porrigit pecuniam: numquid oblationi hujusmodi locus sit d. 41. per totam p. 141.

Quot modis sententia potest esse nulla d. 52. c. 1. n. 7. p. 172.

Sententia diffinitiva ritè promulgata, paratam, habet executionem d. 53. n. 3. p. 174.

Quare sententiæ executio non sit immoranda, ibidem n. 3.

Septultura, Electio Septultura.

Septultura corporalis debetur naturali jure dec. 84. c. unico n. 10. p. 186.

Mos sepeliendi apud varias nationes ibid. n. 11.

Eligens quis sepulturam ubi voluerit: numquid tertiam illorum, quæ reliquit Ecclesiæ partem dare debet d. 23. c. 3. per totam p. 100.

Quo pacto sepulture electio sit nulla d. 23. c. 3. n. 2. p. 100.

Septultura, quo jure debetur d. 84. c. unico n. 10. pag. 286.

Mos sepeliendi apud varias nationes ibidem n. 11. & 12. p. 287.

Et quare hodie in Ecclesia ibidem n. 13.

Potest unusquisq; sibi eligere sepulturam, ubi voluerit ibidem 14.

Quid si abq; electione decedat ibidem.

Sequestrum.

Sequestratio fructuum est creditorum securitas d. 1. c. 3. n. 6. p. 7.

Ubi res est litigiosa, ac plures apparent creditores, tunc per Judicem est sequestranda d. 1. c. 7. n. 10. p. 11.

Sequestrum armorum pavore, ac absq; causa factum: numquid per Judicem revocandum, sit d. 55. à n. 1. usq; ad 13. p. 179.

Quare sit faciendum sequestrum ibidem n. 2. & c. 4. à n. 5. usq; ad 10. p. 188.

Quanam sit sequestri natura ibidem n. 3.

Si rei litigiosæ fructus litæ pendente dilapidantur; tunc sequestro subdantur ibidem n. 5.

Penes tertium sunt reponendi; qui sequester vocatur ibidem p. 180.

Sequestrum, tum de mobilibus, tum de immobilibus verificari potest ibidem n. 6.

Sequestrum regulariter loquendo est prohibitum ibidem.

Sequestrum super debitoris bonis factum, quando tribuit jus d. 55. c. 3. per totam p. 184.

Sequestri finis ibidem n. 2.

Sequestrum in litis primordio: numquid per Judicem fieri possit d. 55. c. 4. à n. 1. usq; ad 10. disceptatur p. 188.

Sequestrum per appellationis Judicem lite pendente super possessorio ob armorum pavorem factum: numquid ad possessoris instantiam, parte alia instante pro sententiæ executione, dirimi possit d. 55. c. 4. à n. 1. usq; ad finem, examinatur p. 189.

Sequestrum est alienationis species ibidem n. 2. Et est executionis species ibidem n. 3. p. 188.

Sequester: num possideat ibidem n. 3.

Index Alphabeticus Rerum,

Res dubia est sequestranda ibidem n.9.
 Ut fiat sequestrum quamnam requiruntur d.75.c.
 4.n.16.p.189.
 Quando fit tollendum sequestrum ibidem n.17.
 Quid sit finis sequestri d.105.c.unico n.8.p.351.
Servus.
 Servus est incapax juris civilis dec.6. c.2. n.29.
 pag. 37.
 Assimilatur quadrupedibus ibidem n.30. & à n.
 60.usq;ad 64.p.38.
 Omnis servitus misera est ibidem n.31.p.37.
 Disparitas inter ea, quæ sunt à libero posita,
 facto servo, ac inter ea, quæ sunt à servo ma-
 gistratu communiter putato libero d.6. c.2. à n.
 56.usq;ad 60.disceptatur.
 Ubi novum auctoris refertur placitum, ac con-
 ciliatio dissidiorum p.36.37. & 38.
 Servus creatus ignoranter tutor, à testatore sta-
 tim fit liber d.6.c.3.n.6.p.39.
 Differt servum esse, & servire d.6.c.3.n.17.p.39.
Syndicus, Electus, Deputatus.
 Major est fides Syndici, Electorum, ac Deputa-
 torum; quam tabellionis, & testium d.4. à n.
 18.usq;ad 21.p.23.
 Differentia, quæ est inter Syndicum, Electos,
 & Deputatos à n.39.usq;ad 45.p.24.
 Syndici obligatio independent ab Electis, &
 ab Universalitate gesta: an firma sit d.4. c.1. à
 n.1.usq;ad finem examinatur.
 Syndicus est caput Civitatis, & cum Electis unum
 constat corpus, & ab Universalitate creati fue-
 re, ut ipsam defendant, & unus independen-
 ter ab alio agere nequit, & Universalitas per
 Syndicum representatur d.4.c.1. à n.2.usq;ad
 12.p.25.
 Tam per Syndicum, quam per Electos repræsen-
 tatur Universalitas, & in prædesiniendo unus-
 quisque venit formaliter à n.9.usq;ad 16 ibid.
 Quo pacto Syndicus est Civitatis administrator,
 & in quo dissidet à Patre ibidem à n.16. usq;
 ad finem.
 Gestum per Syndicum cum duobus Electis,
 oppugnantibus verò aliis: numquid firmum
 habendum sit ibidem c.2. expenditur à
 n.1.usq;ad finem p.25. & 26.
 Syndicus duobus cum Electis, major censetur
 pars respectu aliorum Electorum ibid.n.2.
 Per majorem Electorum partem, ritè Universi-
 tas representatur ibidem.
 Quo pacto vocatur Syndicus, & quibus debet
 esse prædictus ibidem n.3.4. & 5.p.26.
 Gestum per Syndicum cum uno Electo, oppu-
 gnantibus verò aliis tribus Electis, vel è di-
 versis: num sit firmum disputatur ibidem c.
 3. à n.1.usq;ad finem p.26. & 27.
 Syndici persona duobus est æquipollens, adeoq;
 votum: inde fit, quod factum à Syndico cum
 uno Electo tribus est æquipollens, ac per cõ-
 sequens neutrum est firmum ibidem c.3. à n.
 2.usq;ad 19.disceptatur.
 In creatione Syndici, quo pacto Syndicus dat
 votum ostenditur à n.19.usq;ad finem ibid.
Statutum.
 Statutum extantibus masculis femina baudsuc-

cedunt, quomodo sit commentandum d.21.
 n.23. & 32.p.90.
 Statuti finis extantibus masculis femina explen-
 denda sunt, quoniam sit d.21.n.36.p.91.
 Statutum explodens feminas, de qualibet intel-
 ligitur se mina d.21.n.56.57. & 58.p.91. & 92.
Stipulatio.
 Si pater solvendo dotem in omni restitutionis
 dotis eventum, restitutionis dotem sibi, ac hæ-
 redibus suis faciendam fore stipuletur: an sit
 firma hæc stipulatio d.176.in 6.facti specie,
 pag. 504.
Socius, Confocius, Vicinus.
 Socius communem rei suæ contiguam possides
 rem, quæ in partes est divisa suas: numquid
 contiguitatis ratione portionem illam ha-
 bere possit; cui confocius nil contiguitatis
 habet d.42.per totam p.143.
 Socii interest finitimum non habere inimicum,
 ibidem n.3.
 Ratione vicinitatis quamplurima nasci soleant
 dissidia ibidem.
Socer.
 Socer respectu nurus loco Patris se habet d.75.
 c.unico n.2.p.257.
Solvere, Solutio, Satisfactio.
 Differentia interolvere, & satisfacere d.19. n.
 8.p.82.
 Solutio pecuniæ Titio debita, alteri facta: an
 per confessionem recipientis verificari pote-
 rit; licet Judicis iussu id fiat d.71. c. unico à
 n.1.usq;ad 4.p.243.
 Solutionis verbum: an universam satisfactionem
 per quam creditoris obligatio extinguitur,
 involvat d.71.c.unico à n.4 usq;ad 7. p.243.
 Solutio pluribus ex capitibus per debitorem
 gestis: si nulla solutionis causa expressa fuerit:
 utrum in graviores gesta fuerit causam ibi-
 dem à n.7.usq;ad finem p.244.
 Solutio debiti debetur creditori d.71. c. unico
 n.2.p.243.
 Solvens per errorem, quo jure repetit d.71. c.
 unico n.3.p.243.
 Scienter solvens indebitum donat ibidem.
 Solutionis verbum quid importat d.71. c. unico
 n.4.p.243.
 Quid sit solutio ibidem.
 Solutio quodlibet extinguit æs alienum d.78. c.
 unico n.2.p.266. & d.87. c. unico n.8.p.296.
 Solutio supponit debitum d.125.n.2.p.404.
Spoliatus, Despoliatus.
 Nemo à rei detentione est spoliandus, adusq; ipsi
 satisfiat d.17.n.36.p.74.
 Spoliatus in pristinum est redigendus statum d.
 28.c.unico n.10.p.120. & d.57. n.10. & d.83.
 c.unico n.4.p.282.
 Præsertim si per vim ibidem.
 Et quid inspecto tempore antiquo ibidem n.11.
 Spoliatus: an ante omnia sit restituendus; si non
 communiter possessionis ritelum; sed reus
 ostendit d.77.per totam p.262. & 263.
 In restitutione celeri utendū est remedio ibid.n.3.
 De privilegio restitutionis spoliato concessio,
 quomodo intelligendum est ibidem.

Et Verborum Memorabilium .

Spoliatus ante omnia est restituendus ibid. n. 3.
Et quomodo interpretandum ibidem n. 5.

Despolians delinquit ibidem n. 6.

Spoliatus defacto super exigendi jure: an ante omnia redigendus sit statum dec. 77. n. 12. pag. 263.

De aliquo defacto despoliatus munere: utrum per dominum restituendum sit ibidem à n. 3. usq. ad 9. p. 264.

Spoliatus defacto feudatarius à feudo, quod à Rege ei concessum esse supponitur: an per eundem Regem ante omnia in possessionem redigendus sit ibidem n. 9. & 10. p. 264.

Despoliatus à terræ possessione: numquid terræ occupatæ possessionem vindicare valeat verificatis hinc: scilicet prævia reintegratione, regio stante assensu, accedente etiamnum possessoris auctoris mala fide præscripta; regis minus obstantibus confirmationibus factis ob indultum, ac purificationem in subditorum possidentium beneficium gestis, & annorum octuaginta præscriptione d. 86. per totam p. 292. & 293.

Sponsus, Sponsa, Coniux

Si sponsus à sponsalibus absq. iusta causa resiliat; tunc huiusmodi damnus per secularem dignoscendum sit Judicem d. 7. n. 7. & 8. p. 44.
Coniuges non possunt nuptias dirimere d. 18. c. 2. n. 8. p. 79.

Soror

Primogeniti sorori in feudo: numquid legitima debeatur, si feudum extincto primogenito francorum iure ad patruium transcat d. 2. à n. 1. usq. ad 12. disceptatur p. 15. 16. & 17.

De sorore utriusq. conjuncti dotata: an admitenda sit ad bona extra Urbem Neapolitanæ existentia, sive avunculi, sive patruj ab intestato decedentis, non obstante signatione in fratris beneficium facta, & c. d. 159. per totam pag. 475.

De fororibus utr. nq. conjunctis concurrentibus cum fratribus, quibus resignari ius succedendi: num. a mittantur ad successionem fororis defunctæ cum omnibus fratribus d. 159. c. unico n. 1. & 2. p. 476.

Soror ex paternis per fratrem dotata bonis: an extincto fratre in bonis, quæ acquisita fuere, ac remanserunt succedere possit ibid. n. 3. & 4.

De sorore ob dotis receptionem resignante: an succedere possit fratribus succedentibus ab intestato ibidem n. 5. 6. & 7.

Soror paternis in bonis: an fratri succedere possit, si ex ipsis per fratrem dotata fuerit bonis ibidem n. 8. & 9.

De sorore resignante omnibus bonis: an ad feudum successionem admittenda sit, si nullus sit hæres fratris ibidem à n. 10. usq. ad finem. pag. 477.

Soror venit nomine fratris d. 159. c. unico nu. 7. pag. 476.

Sorori: an unà cum fratre succedat, si frater eam expresse dotare renuerit d. 190. c. unico n. 3. & 4. p. 525.

Si concurrant foreores ab Avo testatore vocatæ, cum filio alterius fratris testatoris: quo pacto

in avi defuncti bonis succedere insimul prædicentur, in capita ne? an verò in stirpes? dec. 208. p. 560.

Subiectum

Quò nobilior sit subiectum, eò præstantiorem debet obtinere locum d. 27. in 6. facti specie n. 24. p. 115.

Subrogatus, Substitutus

Subrogatus sapit naturam ejus, in cujus locum est successus d. 1. n. 5. p. 2. & d. 3. c. 1. n. 15. p. 20.
Substituti in regimine ab officialibus: an de eadem esse possint provincia d. 134. à n. 1. usq. ad 5. p. 423.

Aliquem in officio substituentis: an de ipsis reatibus obstringendus sit ibidem à n. 5. usq. ad 9. pag. 423.

Officialis provincie Thesaurarius: an suum in locum alium sufficere valeat ibidem à nu. 9. usq. ad finem.

Succurrere

Unusquisq. tenetur sibi succurrere dec. 148. n. 2. pag. 450.

Summa

Summæ majori inest minor d. 160. n. 2. p. 478.

Superior, Superioris, recursus

Superior, quæ superior, non parit inferiori d. 10. in 3. facti specie n. 9. p. 54.

Superioris præceptum in materia gravi non servans, peccat mortaliter d. 20. n. 32. p. 87.

In foro conscientie: an iniustus superioris iussis sit parendum d. 132. per totam p. 417. & 418.

Quid sit superioris officium ibidem n. 2.

De superiore Clericum iniuriöse ad Judicem competentem remittente d. 132. c. unico à n. 1. usq. ad 4.

De recurso ad superiorem d. 137. in 4. facti specie n. 10. p. 428.

Episcopi munus debet suppleri per superiorem ibidem n. 10.

Ab Episcopo ad Archiepiscopum, ab Archiepiscopo ad Nuntium, à Nuntio ad Sedem Apostolicam datur recursus ibidem.

Quot modis recursus ad superiorem fieri possit d. 137. c. unico n. 4. p. 429.

Superfluum

Superflua reprobanda sunt d. 24. c. 11. & 12. pag. 109. & d. 51. n. 4. p. 167.

Non potest uti superfluis actibus ibidem n. 4.

Superfluum solum nullò debetur jure d. 2. in 2. facti specie n. 14. p. 168.

Quidquid est frustratorium, & superfluum jura reprobanda d. 73. c. unico n. 16. p. 250.

In statuicionibus, superfluitas est reprobanda dec. 89. n. 6. p. 363.

Suspicio, Suspensus

Per præcisum suspicionis actum; nemo est convictus d. 30. n. 4. p. 122.

Suspicio aliquando attingit veritatem; aliquando verò non d. 30. n. 14. p. 122.

In falsi crimine: an suspicio pro veritate habeatur ibidem n. 13.

De falso inculatus quis: numquid sit sub cautione relaxandus ibidem n. 17. & 18.

In quamam litis parte instrumenti suspicio est alleganda d. 4. c. 1. per totam p. 138.

Quo

Index Alphabeticus Rerum,

Quo pacto suspicio evanescit d.60. c.unico n.9. pag. 206.

De suspitione generali d.138. per totam p. 430. & 431.

Suspicionis causa probanda est per proponentē d.138. n.1. p.430.

Suspecti crimen fuit cognitum a lege 12. tabularum ibidem.

Officialis suspicio, quem amplectitur gradum d. 138. c.unico a n.1. usq; ad 4. p.431.

Quando non arguitur suspecti crimen d.138. c. unico n.7. p.432.

De apertis inimiciis, vel de proprio iudicis interesse, omne arguitur malum ibidem n.10. pag. 432.

De suspitionis ratione d.146. c.unico n.2. p.447.

An permittente adversario Iudex suspectus possit admitti ad decisionem causarum d. 146. c. unico n.7. p.447.

De disparitate iudicis, & advocati suspecti ad iudicandum ibidem n.10. p.448.

Successor, Successio.

Succesor defuncti est ejusdem conditionis, ac ejus principalis d.1. n.5. p.2.

Succesor est ad instar accessorii respectu principalis d.1. n.6. p.6.

Quo pacto succesor, sive universalis, sive particularis sua uti potest possessione d. 1. n.25. pag. 3.

De sexu masculino, & femineo quoad exclusionem d.21. n.18. & 19. p.90.

Quenam dicitur legitima successio d.75. c.unico n.3. p.257.

Filia femina in concessione rei emphyteoticæ Ecclesiæ *pro se, & filii* concessæ: an includantur d.92. c.unico n.1. & 2. p.312. & 313.

Pro se, & filii quid amplectitur d.92. c.unico n.2. p.313.

In successionebus proximior est admittendus d. 159. c.unico n.11. p.477.

Eo ipso, ac succesor est persona Ecclesiastica; variatur forum d.165. c.unico n.8. p.486.

Semper proximior in gradu est admittendus ab intestato d.176. n.11. p.503.

Successio est prohibita jure positivo filio illegitimato d.181. c.unico n.8. p.512.

T

Tabellionis, & Instrumentorum origo.

Tabellionis, & instrumentorum origo d. 4. n.17. p.23.

Tabelliones, testes subscribere debent ibid.

Tabellio debet exprimere causam dilationis, quæ causa in contractus fronte est obsignanda d.40. c.4. n.4. p.140.

Notarius reassumendi facultatem habens eandem obtinet facultatem, ac Tabellio extinguitur d.48. c.1. n.4. p.159.

Reassumptio fieri nequit, nisi ad partis petitionem, & iudicis auctoritatem dec.48. c.1. n.5. pag. 159.

Notarius est persona publica, & quare dicuntur

Notarii d.61. c.unico n.6. p.209.

Tacens.

Tacens assentire videtur d.92. n.3. p. 311. & d. 115. c.unico n.4. p.376.

Tacitum, & Expressum.

Taciti, & expressi eadem est virtus d. 43. n.10. pag. 146.

Terminus ad probandum.

De termino ad filiationem probando, & de compromisso: num habeat locum, & de firmitate nuptiarum d.7. a n.1. usq; ad finem latè discutitur p.40.41. & 42.

Terminus uni permissus parti: an alteri concessus ducatur d.39. c.2. per totam p.137.

Terminus ad testes repellendos post publicatum à Iudice permissus: numquid scripturarum, etiam repulsum amplectatur d.68. per totam p.230. & 231.

Terminus ad probandum conceditur auctori, & reo d.74. n.17. p.254.

Sive novus terminus, sive nova dilatio, sive novi articuli instante reo ad pignus se defenditandum in specie Regni Neapolitani consuetudine, quæ incipit *lite legitime contestata*: numquid à Iudice concedendi sint d. 81. per totam p.273. & 274.

Terminus pro scripturarum privatarum verificatione ad testes examinandos: an post conclusionem in causa concedendus sit, si in conclusione scripturarum productio reservata sit d.81. c.unico a n.1. usq; ad 8. p.274. & 275.

Terminus ad testes examinandos super scripturarum verificatione: an post conclusum in causa concedendus sit, si in conclusione scripturarum productio reservata fuerit ibidem num.8. & 9.

Ad scripturas præsentatas ante conclusionem comprobandas: utrum rescissa conclusione, permittendus sit terminus, si per partem contrariam improbatæ fuerint ibid. a n.10. usq; ad finem p.275. & 276.

Terminus ad probandum extinctus, in quo neutra partium aliquid probasse feratur: numquid ad auctoris instantiam, etiamnum reintegrandus sit dec.82. per totam pag.276. & 277.

Terminus: numquid à Reo petendus sit, ut contra scripturas ab auctore post conclusum in causa præsentatas defendere possit d.82. a n.1. usq; ad 5. p.277.278.279. & 280.

Lis contestanda, si post instantiam peremptam rursus peragatur: utrum terminus ad probandum iterum permittendus sit ibidem a n.5.6. & 7. p.278.

Testis inimicitia ante ipsius receptionem allegata: an termino indigere prædicetur, ut in ipsius receptione supersedeatur ibidem n.11. & 12. p.279.

An ad tertii instantiam in iudicio comparentis terminus in causa concedendus sit, si ex auctoris, ac conventi assensu non concessio termino processus compilatus esse perhibeatur ibidem a n.13. usq; ad 18. p.279. & 280.

Reo super instrumenti tenore citato novissima in-

Et Verborum Memorabilium.

inspecta pragmatica 8.§.8.de instrum.liquidat:
num terminus à Judice permittendus sit ibi-
dem à n.18.usq;ad finem p.280.

Nemo abuti debet termino à Judice dato d. 82.
n.4.p.278.

Comparenti in Judicio est dandus terminus ibi-
dem n.12.& 14.p.279.

Citatus debet habere terminum ad se præsentā-
dum ibidem n.19.p.280.

Terminus: numquid unicuique de sua edoceat
possessione concedendus sit d.83.c.unico n.1.
& 2.p.282.

Extante defuncti decreto, possessionem in hære-
dem immediate assidue: utrum fidei-
missario ad probandam fideicommissi excep-
tionem in possessione terminus dandus sit ibi-
dem n.3.4.& 15.p.282.& 283.

Terminus à lege designatus: an per judicem re-
stringi, vel prorogari possit ibidem n.6.& 7.

Terminus in causa concessus: tamen si longevus,
si eo pendente legitimum subortum sit impe-
dimentum, sive bellorum, sive id genus cau-
sa, cujus actor à judicio discedere adstrictus
fuit: num remoto hujuscemodi impedimento
terminus prorogandus sit, &c. ibidem n.9. &
10.p.284.

Rite petenti terminum, est dandus per Judicem
ibidem c.unico n.2.p.282.

Iusto durante absentie impedimento terminus
non currit d.83.c.unico n.9.p.284.

Quando termini prorogatio sit ibidem n.9. in fi.
pag. 284.

Lapso probationis termino, quādonam sit rein-
tegrandus d.90.n.2.3.4.& 5.p.305.

*Testamentum, Testamenti reassumptio, Te-
stator, Defunctus.*

Defuncti injuria sanguini conjuncto est illata d.
75.c.unico n.6.p.257.

Quando injuria censetur illata hæredi ibidem
n.3.p.257.

Testator aliquando ob dilectionem relinquit
hæreditatem d.75.c.unico n.11.p.258.

Reassumptio instrumenti testamenti: an impedi-
ri possit, si in ipso suspecti suspicio habeatur
d.79.per totam p.268.& 269.

Reassumptio testamenti domini sollempnitate,
vallati, verificato Judicis Notarii, testiumq;
obitu: an efficienda sit, si in ipso aliqua dele-
tionis macula habeatur d.79.c.unico n.3. &
4.p.269.& 270.

In testamenti reassumptione firma requiritur fi-
des ibidem n.2.

Testamentum omni sollempnitate vallatum fusi
prodit effectum, & est reassumendum ibid.
n.4.p.270.& quare ibidem.

In reassumptione præsens reposcitur Judicis ju-
diciū ibidem.

Ubi Judici constat esse firmum testium examen;
statim concedere debet testamenti reassum-
ptionem ibidem n.8.

Testatoris voluntas si juribus haud obstat, utpo-
tè lex habenda est d.89.n.2.p.302. & d. 108.
n.7.p.359.

In testamento septem requiruntur testes ibidem
n.4.p.302.

Ad revocationem testamenti septem requirun-
tur testes ibidem.

Bona hereditaria fideicommissio subiecta, non à
Patre adita: numquid ad filios transmitti pos-
sint; si in testamento nullo propter juris sol-
lemnia codicillaris adjecta fuit clausula d. 89.
à n.7.usq;ad finem p.302.& 303.

Testatoris dispositio est nulla, si opponatur legi
d.102.c.unico n.8.p.343.

Testatoris velle tale præsumitur, quale lex jubet
esse d.102.n.10.p.343.

De inhibitione alienationis testatoris super ali-
qua re, aliquid specialiter facta, &c. d. 108. per
totam p.358.& 359.

A' testatore ad legem firmum est argumentum,
d.108.c.unico n.5.p.360.

Jus testandi est à lege d.108.c.unico n.3.p.359.

Testatoris velle se habet, ut lex d. 108. c. unico
n.8.p.360.

Testatoris velle non potest in alterius voluntatē
conferri ibidem n.10.

Assensus domini: numquid testamentarias post
testatoris mortem, de feudali stabilientis re,
absq; regio assensu firmare possit tabulas dec.
115. per totam p.373.

Testamentum factum à testatore de feudo absq;
assensu regio: an sit nullum ibidem n.2.

Et quid dein verificato assensu regio, testator te-
neatur servare sollempnia in testamento ibid.

Testatoris voluntas, seu lex est servanda d.115.
in 2. facti specie n.5. & 7.p.374.

Testamentum de feudo celebratum d.121.c.unico
n.3. & 4.p.396.

Testamentum potest esse nullum, quoad institutio-
nem; firmum vero quoad legata, & fidei-
commissa d.157.n.3.p.467.

Testatoris voluntas est efficienda dec. 174. n.7.
pag. 499.

Ob filii præteritionem rumpitur testamentum,
d.176.n.12.p.503.

Si deficient testes in testamento, testamentum
est nullum d.182.c.unico n.9.p.513.

A' testatore ad legem firmum ducitur argumen-
tum d.185.c.unico n.6.p.518.

Si in testamento Judex, Notarius, & testis in
numero valido se subscriperunt: quid decer-
nendum, si ex testibus unus se tabellionem,
stipulantem non audivisse diceret: an reassum-
mi debeat testamentum, & in publicam redi-
gendum sit formam d.192.p.527.

Testamentum in scriptis conditum: in quo juris
sollemnia essentialia desiderantur: an in totū
desse reputatur ibidem c.unico à n.4. usq;ad
5.p.528.

Testamentum ante forjudicationem factum: an
secuta forjudicatione inspecto Regni jure an-
nullandum sit ibidem n.5.6. & 7.

Testamentum à filio familias conditum, si in ip-
so pater præteritus sit: an firmum censendum
sit ibidem n.8. & 9.p.528.

Testamentum in quo juris sollempnia deficient,
scilicet testium numerus, tunc deficit testa-
mentum, & legata profana ibid. n.2.

Non autem quoad legata pia ibidem.

Index Alphabeticus Rerum.

Debentur legata profana si sit nullum, quoad præteritionem filii ibidem.

Testamentum factum ante forjudicationem est validum, secus vero post attentio Regni jure ibidem n.5.

Tam præteritio filii, quam Patris dirimit testamentum ibidem n.9.

Testamentum Clerici absq; Judice per Notariū Apostolicum conditum, in quo laicus adgnatus (explosis adgnatis aliis) institutus fuisse, supponitur: an firmum sit; ac per consequens adgnati explosi hereditatis portionem petere nequeunt d.201.p.540.

Testamentum remotis in locis cum omnibus solemnitatibus à jure repositis cōditum: an Notario, testibusq; absentibus prævio Judicis decreto, quod aperiatur; aperiiri possit d.201.c.unico n.1. & p.541.

Si testamentum nuncupativum coram Judice, Notario, ac septem testibus conditum sit: an sit validum, si in ipso tres dūtaxat subscripti per Notarium reperiantur testes ibidem nu. 3. & 4.

Testamentum: an pro parte infirmari possit ibidem n.5. & 6.

Præcipua testatoris mens est, in testamento hæredem instituire ibidem n.6.

De testatore hæredem instituente, eum gravado, ut post suam mortem restituat Francisco hæreditatem: an Franciscus de restituenda sibi hæreditate à præfato hærede cautionem petere possit, &c. d.210.p.554.

Testatoris bona sunt adipiscenda; secus verò aliena d.1.n.14.p.2.

Testator in bonis allodialibus, & hereditariis, idq; genus liberam habet facultatē disponēdi, secus verò in feudalibus d.2.n.20. & 21.p.16.

Testamentum à servo conditum est nullum d.6.c.2.n.55.p.38.

Testator in mortis articulo verè legitimare dicitur filios d.22.c.1. à n.4. usq; ad 10.p.96.

Pro pacto testatoris velle sit commentandum d.22.c.2. à n.7. usq; ad finem p.97.

Testator non potest facere conditionem Ecclesiæ deteriorē d.23.n.18.p.98.

Testatoris velle est prospiciendum, quod magis facto, quam verbis expenditur; nec in mente retentum aliquid operatur dec.26. c.2.n.2.3. & 4.p.111.

Testator est author respectu hæredis; cum ab ipso causam possidendi habeat dec.26. c.2.n.5. pag. 111.

In quibus testatoris voluntas haud sit servanda d.26.c.2. à n.6. usq; ad finem p.111. & 112.

Adsq; veritas testamenti reluceat; tunc hæres in tali institutus testamento; in immisionem haud est immittendus d.29.c.2.n.5.p.12.

De aperatione testamenti ibidem n.6.

Si testamentum liquidi rationem non haberet; quæ absurda scelerentur d.48.n.8.p.158.

Testator in testamento se habet, ut legislator d.50.n.3.p.166.

A testatore ad legem firmum est argumentum ibidem.

Testatoris velle jurius oppugnans est derisorij ibidem.

Quibus modis defuncti dispositio sit nulla ibid. pag. 166.

Vindicta testatoris defuncti, ad quem spectat d.75.c.unico à n.3. usq; ad 8. ibidem pag.257. & 258.

Testis, Testium examen.

Testes in causa appellationis in criminalibus: numquid repeti possint dec.60.c.unico à n.1. usq; ad 8.p.206.

Testes in causa producti, si ut suspecti habeantur; quid requiratur, ut probant ibidem nom. 8. & 9.

De teste falso diversis in foris; ad quem spectat ipsius cognitio ibidem à n.10. usq; ad fin.

Quomodo olim testis admittebatur ad judicium d.6.c.unico n.55.p.207.

Testes five ante, five post publicatum in causa se corrigere possunt d.61.n.3.p.207.

De teste denegante se id dixisse ibidem c. unico à n.1. usq; ad 4.p.209.

Testes: an post publicationem induci possint ibidem n.4.p.209.

Notario: an testibus præstanda sit fides ibidem à n.5. usq; ad finem p.209.

De facultate ad examinandum alicui data: quid si sit in mora repellendi d.61. à n.9. usq; ad finem p.210. & 211.

Testis coram Judice incompetenti falsum deponens: numquid ab eodem puniri possit d.67. c. unico à n.1. usq; ad 9.p.227. & 228.

De testium corruptorum dictis ibidem à n.9. usq; ad 13.

De attentante, ut testis falsum deponat ibidem à n.13. usq; ad 18.p.229.

De producente falsos testes, vel scripturas ibid. à n.18. usq; ad 21.p.229.

De teste falsum deponente in foro Archiepiscopali ibidem à n.21. usq; ad finem.

Testis falsum deponens inobediēter se gerit ibidem n.2.p.128.

Testis corruptus etiam si falsum non dicat, adhuc est expellendus à foro ibidem num. 20. pag. 229.

Differt testes repellere, & scripta oppugnare, d.68.n.2.p.230.

Firmior est testium probatio, quam scripturarū ibidem n.2.p.230.

Non valet arguere ab exclusionē testis ad scripturas, vel è diverso ibidem n.3.

Testium examen scripturarum repulsa, idq; genus præcedunt conclusionem ibidem c. unico n.7.p.232.

Quare examinatur testis d.82.n.9.p.278.

Testes præsentis citati, ac in locis extrà Civitatem degentes acciti; articulisq; intrà terminū præsentatis: an post lapsum terminum etiam examinandi sunt d.90. à n.1. usq; ad 6. p.297.

Testes extrà Civitatem existentes: an in ardua causa ad judicii locum tendere adstringendi sint, & cujus impensis d.9. à n.7. usq; ad finem pag. 306.

Testes absentes, qui coram Judice se personali-

Et Verborum Memorabilium.

ter præsentare deberent: cujus impensis repetitio isthac faciendâ est dec. 90. c. unico à n. 1. usq; ad 3. p. 306. & 307.

Testes super certo deponentes loco, ubi res gesta fuerit, si ibi non fuisse feratur; nec esse poterant, quin cogniti fuissent: an admittendi sunt d. 90. c. unico à n. 3. usq; ad 6. p. 307.

Testium repetitio in criminalibus: utrum fieri possit ibidem à nu. 6. usq; ad finem pag. 307. & 308.

Ille in cujus utile vertitur testium examen, facere tenetur impensas ibidem c. unico pag. 307. & quare ibidem.

Testes se aliter, vel non ita dixisse contrâ Notarium fatentes: numquid ipsorum depositiones firmæ ducendæ sint; vel ut principalis defectû pœnam luat dec. 94. per totam pag. 319.

Testes repetendi: numquid per examinatores, interrogandi; eorumdemq; asserta per extensum redigenda sunt; an verò sat sit si simplex habeatur repetitio d. 37. c. unico per totum pag. 134.

Ubi de testium examine suspicio habeatur, toties huic nulla habenda est fides ibidem n. 6.

Quot modis testium examen sit nullum, vel è diverso ibidem n. 7. 8. & 9.

Testes fideliter coram Iudice debent promulgare veritatem d. 39. n. 5. p. 136.

Testis ab una productus parte: numquid ab eadem reiici possit d. 39. c. 1. per totum p. 136. & 137.

Si de teste suspicio falsitatis habeatur, tunc reiiciendus est; nec fidem facit dec. 39. c. 1. n. 4. pag. 137.

Examinatur testis ad veritatem dicendam ibid.

Facta testium coram arbitris publicatione, lapsa etiam compromissi termino: quid decernendum, si causa coram alio de Sacri Consilii iussu sub formula isthac (*ut iustitiam faciant*) introducta sit Iudice: numquid pars altera, oppugnante adversario rursus testes examinare possit, &c. d. 46. per totam p. 154. 155. & 156.

Si ritè coram arbitris examinati fuerint testes: numquid coram ordinario Iudice aliquam faciant fidem d. 47. c. 2. p. 157.

Testes per viam exceptionis in uno examinati iudicio: numquid in alio per viam actionis inter diversas personas fidem producant dec. 47. c. 4. p. 147.

Nemo testis in causa propria d. 59. c. unico n. 5. pag. 203.

De teste presumpso falsò deposuisse, &c. numquid pro confesso habeatur d. 60. per totam p. 205. & 206.

Quid dicendum de teste de falso incusato ibidè n. 6. & 7. p. 206.

Testium falsitates per procuratorem productori ignorante domino: an principali præjudicet d. 67. per totam p. 226. & 227.

De testium repulsa, in quibus causis fieri possit latè discutitur d. 68. c. unico à n. 1. usq; ad finem p. 231. 232. & 233.

Publicatis attestationibus testes admitti nequeunt ibidem n. 2. p. 232.

In aliquibus verò casibus potest ibidem, & n. 4.

De testibus in protocollo non scriptis d. 79. cap. unico n. 8. p. 270.

Quare testis examinatur d. 90. c. unico num. 4. pag. 307.

Testes recepti; ac per Notarium fatentem sibi à Iudice fuisse admittum examen, examinati: an aliquam parturiant fidem d. 94. c. unico n. 1. & 2. p. 320.

Testis erroneum deponens: tametsi principale, haud attingens negotium; dumtaxat verò accessorium aliquid: utrum ad tolerabilem admittendus sit cõpositionem d. 94. à n. 3. usq; ad finem p. 320.

Testium examen annumeratur inter iurisdictionis actus d. 94. c. unico n. 2. p. 320.

Testis five ante, five post litis contestationem, examinari potest d. 74. n. 9. & 10. p. 252.

De teste ad futuram memoriam examinando d. 123. in 2. facti specie n. 3. p. 399.

De teste in longinqua volente perlustrare loca, ibidem n. 4. & 5.

Testis inimicus à testimonio exploditur d. 124. n. 2. p. 402.

De teste religioso convicto variante coram Iudice laico d. 142. per totam p. 439.

An sit puniendus saltem per Iudicem Ecclesiasticum d. 142. c. unico n. 1. & 2. p. 439. & 440.

De teste vario in suis dispositionibus ibidem n. 5. & 6. p. 440.

De teste vario sibi contrario vacillante ibidem à n. 7. usq; ad finem.

Testis ad se corrigendum datur tempus in Sancto Officio ibidem n. 8.

De primis testium depositionibus ibid. p. 319.

Testis dicto haud sit præstanda fides dec. 1. cap. 7. num. 1. p. 16.

Aliquis verò in casibus potest n. 8. p. 10. & in num. 9.

Conciliantur Authorum placita ibidem p. 11.

Testes falsi quomodò puniuntur apud varias nationes d. 5. à n. 10. usq; ad 15. p. 31. & 32.

Quo pacto testes matrimoniali in causa ante, & post sententiam admittendi sunt d. 18. c. 2. n. 23. & 24. p. 80.

De subscriptione testium in instrumento d. 29. n. 4. 10. & 11. p. 120.

Testis dignoscere debet: numquid sigillum sit suum, nec ne d. 29. n. 8. & 9. p. 120.

Si testamētariis extātibz testibus, unus fateatur se testamento non interfuisse: nūquid præcisè per hoc ad impediendam immissionem, quæ scripto hæredi vi legis finalis, Cod. de edicto Divi Adriani tollendo competit id sufficiat d. 29. c. 2. per totum discutitur p. 121.

Ubi essentialis deficit testium numerus, toties scriptum infirmatur d. 29. c. 2. n. 4. p. 121.

Si testis examinatur, adversario ad videndum, iuramentum haud citato: numquid post conclusum in causa rursus parte in ius vocata, examinandus erit testis d. 25. in 5. facti specie à n. 27. usq; ad finem examinatur p. 129.

Index Alphabeticus Rerum,

V

Si testis *examinetur*, adversario minus citato, tunc examen est nullum ibidem n. 29.

Super præter misso articulo: nūquid rursus examinandus sit testis d. 35. c. unico per totum p. 129. & 130.

Testes semper, assidueq; castrum aliquod possedisse Titium asserentes, quo pacto commendandi sunt d. 37. per totam p. 133. & 134.

Tortura, Questura,

Si deficient essentialia requisita, deficit tortura d. 145. n. 2. p. 444.

Quenam requiruntur, ut quis torqueatur d. 145. c. unico n. 6. 7. & 8. p. 445. & 446. & d. 179. c. unico n. 6. p. 509.

Quare quis torquendus ibidem n. 5. p. 445.

Tortura est acrior pæna ibidem n. 7.

Quanam requiruntur, ut quis torqueatur ibid.

Testis omni exceptione maior, non est causa, sufficiens ad torturam ibidem p. 446.

Semiplena probatio non est sufficiens ad torturam ibidem.

In tortura delicta confessus quis aliqua, de quibus nulla extabant indicia: an de cæteris interrogari, ac per consequens torqueri possit d. 179. c. unico n. 5. & 6. p. 509.

Totum.

Totum quamlibet amplectitur partem d. 29. c. unico n. 4. p. 121.

De argumento à toto, ad partem d. 56. c. 1. n. 10. pag. 492.

Delinente parte, desinit totum d. 93. n. 4. p. 314.

Traditio.

Quid sit traditio d. 14. n. 10. p. 66.

Tutela.

Tutela est munus publicum d. 56. n. 5. p. 190.

Et est publica causa ibidem.

Tutelæ administratio est actus pietatis d. 129. n. 6. p. 411.

Tutor.

Aliud est esse Tutorem; aliud fungi tutela d. 6. c. 3. n. 19. p. 29. & exempla usq; 23.

Pro actus firmitate requiritur tutoris autoritas d. 56. c. 2. n. 2. p. 192.

Quare tutoris præsentia reposcitur ibidem.

Et quo pacto debeat se gerere ibidem à num. 3. usq; ad 7.

Differunt isthæc duo esse tutorem, & à tutorio nomine esse arcendum ibid. n. 8. & 10.

Tutor haud conficiens inventarium; arguit suspicionem ibidem n. 9.

Diffident ista duo: Tutor non satisficiens, & tutor non conficiens inventarium ibidem à nu. 14. usq; ad finem p. 193.

Ex non confessione inventarii, & ex non satisfactione suspicio arguitur ibidem n. 20.

Cautio tutoris enumeratur inter essentialia, ibidem, & quare n. 21.

Tutor est deferendum juramentum d. 91. c. unico n. 2. p. 309.

Ad Tutorem spectat inventarii confessio dec. 107. c. unico n. 2. p. 357.

De tutore in pupilli causis patrono d. 125. c. unico n. 4. & 5. p. 405.

Tutor succedit loco parentis d. 129. n. 2. p. 411.

Vassallus, Rebellis.

Vassalli super feudo disceptantes, coram domine feudi conveniendi sunt dec. 66. cap. unico nu. 7. pag. 224.

Vassallus debet potius deperire; quam cum hoste familiaritatem habere dec. 69. cap. unico n. 15. p. 237.

Vassallus propriam exponere debet vitam pro Principe, Republica, Patria dec. 76. num. 4. pag. 259.

Vassallus debet esse obediens respectu domini d. 77. c. unico n. 8. p. 264.

De fidelitate vassallorum dec. 105. c. unico num. 7. pa. 351.

Vassalli subiecti Imperatori; Baroni verò, ut demaniales. & c. an ut rebelles puniendi sunt d. 124. per totam p. 402.

Quando vassallus habendus est ut rebellis dec. 130. in 1. facti specie p. 413.

Qua pæna sit puniendus rebellis d. 130. in 2. facti specie n. 3. & 4. p. 413.

Vassallus obtruncans Baronem forjudicatum, non solvit panam dec. 131. cap. unico nu. 3. pag. 417.

Vassallus ob crimen in dominum patratum, extinguitur feudi jus d. 162. cap. unico num. 4. pag. 481.

Vassalli: an iusta existente causa recedere possint à iurisdictione Baronis dec. 168. per totam, pag. 490.

De differentia inter vassallum relatè ad Regem, & respectu Baronis ibidem n. 2.

Vassalli Baronis in propriis extantibus oris: an propriam deferere possint culturam, eamque in alienis Baronis locis exercere d. 168. c. unico n. 1. & 2. p. 491.

Vassalli Baronis: an extrà ejusdem iurisdictionem inservire adstringendi sint ibidem nu. 4. & 5.

In quibus Vassalli tenentur succurrere Baroni d. 184. c. unico n. 3. p. 516.

Vestigalia.

Vestigalia iusta extante causa: an à majori Civium parte, oppugnantibus reliquis imponi possint dec. 148. in 2. facti specie per totam, pag. 451.

Vestigalia à laicis iusta ex causa imposita: numquid Clericos, Ecclesiasticos adstringere possint dec. 148. cap. unico à num. 1. usq; ad 5. p. 151. & 152.

Si causa ob quam vestigal impositum fuerit deesse tradatur: an persolvendi obligatio desinat ibidem à n. 5. usq; ad finem.

Venditio, Emptio, Venditor, Emptor.

Venditionis verbum cum effectu est accipien- dum d. 14. n. 11. p. 66.

Rei venditæ periculum ante mensuram; non nisi ad venditorem spectat ibidem n. 14.

Secus verò quoad dominii translationem, seu effectum n. 14.

Non potest transferri dominium, nisi verificetur rei

Et Verborum Memorabilium.

rei traditio, siue ficta, siue vera dec. 14. num. 19. pag. 67.

Venditor frumenti absq; iusta causa, frumenti tradendi in mora extans : numquid ad omne interesse per emptorem passum persolvendū adstringendus sit, si frumenti pretium persolvere paratus sit emptor, & venditor in causa fuit cur persolutio isthæc, quominus effecta fuisset d. 19. per totam disceptatur p. 82.

Numquid etiamnum teneatur ad lucrum cessans ibidem n. 17. per totam p. 83.

Ubi legitimum oblatū est per emptorem pretiū venditori; tunc venditor dividenditam tradere debet rem ibidem n. 3.

Venditor vacuum rei possessionem emptori dare debet, ut emptor dominus fiat ibidem num. 4.

Venditor morosus rem tradere fructus cunctos restituit emptori; sic emptor in restituendo d. 19. num. 6. p. 82.

Emptio, & venditio haud persoluta pretio perfecta est ibidem n. 8.

Venditor enormiter læsus, tunc ad contractus rescissionem, & ad pretii supplementum agere potest ibidem n. 9.

Emptio, quæ absq; scripto inita fuit; si de pretio fuerit conventum, tunc perfecta est d. 19. in 1. facti specie n. 10. p. 83.

Quæ reposcuntur, ut perfecta sit venditio ibidem num. 12.

Eadem ratio urget de emptore, ac de venditore ibidem n. 14.

Venditor : numquid interesse solvere teneatur usq; ad traditionem rei ibidem in 3. facti specie in §. interesse p. 84.

Venditor usq; quid res per ipsum non tradatur, dicitur esse in culpa ibidem n. 32.

Idem de emptore ibidem c. 1. n. 17. p. 85.

Finis venditoris, emptoris quina sit d. 87. c. unico n. 9. p. 296.

Unusquisq; potest vendere rem suam d. 99. nu. 5. pag. 332.

Venditor, & emptor sunt correlativa dec. 100. pag. 336.

Venditor : utrum emptoris rem defendere debeat dec. 106. cap. unico à num. 9. usq; ad 13. pag. 354.

Si venditor passum iniussu feratur ut ne ad evictionem adstringatur: an identidem re evicta pretium restituere sit cogendus d. 106. c. unico à n. 13. usq; ad 15. p. 354.

Venditor : numquid fidejussoriam cautionem pro evictione præstare sit adstringendus dec. 106. à n. 17. usq; ad 21. p. 355.

De venditore recipiente liquidum pretium; ita de obligatione ejusdem ibidem n. 11. p. 354.

Venditor tenetur ad evictionem rei venditæ ibidem n. 18. p. 355.

Et defendere emptorem ibidem.

Quando non tenetur ad evictionem ibidem.

Dominium perfectè translatum in emptorem, venditor definit esse dominus d. 177. c. unico n. 11. p. 507.

Aquam habens in fonte ejusdem domus vendi-

tor, quæ per stillicidius, canalesve ad alias ipsiusmet alienantis domos aliquantulum divisas ducitur: si ob iudicis necessitatem; vel id genus domum hujuscemodi alienare adstringatur: an aquam, ut ad alias fluat domus, sicut prius sibi reservare possit d. 187. per totam pag. 520.

Nemoris usus: an cum prædio venditus esse censetur dec. 188. cap. unico num. 3. & 4. pag. 522.

Differunt concedere ad usum, & vendere nemo ibidem n. 4.

Venter.

Venter non patitur dilationem d. 24. in 8. facti specie n. 89. p. 106.

Verba, Oratio.

Verba ut probent, debent esse assertiva, vel negativa d. 71. n. 3. p. 242.

Verba cum effectu accipienda sunt d. 145. nu. 2. pag. 444.

Veritas.

Veritati semper est adhaerendum, & super omnia est amanda d. 52. c. 1. n. 6. p. 172.

Vidua.

Vidua pro dotis restitutione: numquid in bonis extincti viri retentionis jure uti potest dec. 11. cap. 3. à num. 1. usq; ad finem disputatur pag. 61.

Si primo luctus anno vidua alenda sit, quibusnam ex bonis sit sustentanda dec. 24. in 5. facti specie à num. 60. usq; ad 67. pag. 104. & 105.

In quonam loco vidua isthæc alenda est in hæredis ne loco? an in demortui viri loco? an vero in paterna? vel materna domo? dec. 24. in 7. facti specie à n. 75. usq; ad 78. p. 105.

Vidua: an possit petere alimenta præterita, si hæres in mora tradendi foret d. 24. in octava facti specie à num. 78. usq; ad 98. pag. 105. & 106.

Demortuo viro alimentorum jus est acquisitum viduæ dec. 24. in octava facti specie num. 79. pag. 105.

Durante primi anni illius luctus tempore alimentorum, viduæ labores cuiusam acquiruntur, viri extincti ne hæredibus? an verò viduæ? dec. 24. in 9. facti specie à n. 98. usq; ad finem discutitur p. 106.

Si intrā annum luctus vidua nupserit: numquid lugubres vestes heredi restituere sit cogenda d. 24. c. 1. per totam p. 106. & 107.

Usuales vestes censentur donatæ Viduæ ibidem num. 4.

Si lugubres vestes viduæ impensis fabricatæ fuerint: numquid ipsarum valor à viri demortui hærede peti possit dec. 24. c. 2. per totum examinatur p. 207.

Si post luctus annum Vidua viduale afferret torum: numquid ipsi alimenta sint præstanda d. 24. c. 3. per totam p. 107.

Lugubres vestes: numquid Viduæ per demortui viri hæredem, durante luctus tempestate restituendæ sunt d. 26. per totam p. 110.

Vestes lugubres per hæredem viri demortui faciendæ:

H h h h 2

Index Alphabeticus Rerum,

- Æ:** an per viduam ad secundas transeuntem nuptias restituendæ sunt d.24.c.1.per totam. pag. 110.
- Lugubres vestes** per viri heredem censentur commodatæ dec. 24. cap. 1. num. 5. 6. & 7. pag. 111.
- Vidua** haud recipiens dotem, lugubres vestes detinere potest, etiam si ad secundas transeat nuptias d.26.n.11.p.111.
- Si omnium honorum hereditatis sit usufructuaria vidua:** numquid ad lugubres impediendas vestes sit adstringenda d.24. cap.2. per totam pag. 111.
- Laudabilis est vidua,** quæ ad secundas non transit nuptias d.50.c.2.n.2.& 4.p.165.
- Quidvè apud Romanos ibidem.**
Vigilans.
- Vigilantibus est succurrendum** d. 163. c. unico n.2.p.482.
- Vincens.*
- Si vincam vincentem te;** à fortiori vinco te dec. 143.n.50.p.148.
- Vindicta.*
- Vindicta;** non nisi jure sanguinis competi d. 75. c.unico n.5.p.257.
- Universitas.*
- Universitas** facit conditionem meliorem, secus verò deteriozem d.118.c.unico n.2.p.389.
- Si de Universitatis agro controversia habeatur inter Cives & Universitatem** an possit subinfudari d.152.per totam p.458.
- De Universitate gravata** ex alieno si sit pauper: an possit gravari apud particulares Cives d. 152.c.unico n.1.& 2.p.458 & 459.
- Et quomodo conveniendi sunt divites Cives** ibidem n.3.& 4.p.459.
- Universitas in ponderum, & mensurarum litatione,** exploso novissimo licitatore præstenda sit ibidem n.5.& 6.p.459.
- Universitas est privilegiata** dec. 157. c.unico n. 5.pag.468.
- Si per Universitatem pabulandi, aquandi, lignandi, &c. jus alienis in oris jure antiquissimæ communionis prætensum sit:** an lite pendente in possessione manutenenda sit dec. 189. pag. 522.
- De Universitate circa jus aquandi, pabulandi, &c.** an Baro ipsi hoc jus interdicere possit d. 189.c.unico n.1.& 2.p.523.
- Quicquid per majorem Universitatis partem,** sit per totam gessum esse ducitur dec.4.num. 5.pag.22.
- Per duas Universitatis partes,** omnis repræsentatur Universitas d.4.n.6.p.22.
- Secus per majorem deputatorum Universitatis partem** ibidem.
- Instrumentum,** sive per deputatos alicujus Universitatis; sive per Syndicum, Electosq; ejusdem confectum, in quo bis centum unius venerabili alicui cænobio persolvere se obligaverunt: an præcisè per hoc firmum censendum sit, si tabellio ipsorum nomina haud singillatim descripserit solummodò verò in ipso binas tantummodò deputatorum partes, vel Syndicum, sive unà cum Electis, sive insimul cum deputatis ibi interfuisse ibidem à n.12. usq; ad 21. differtatur p.23.
- Universitas est privilegiata, & quibus in castibus majorum deputatorum parti assentitur,** in quibus verò non ibidem à num. 27. usq; ad 30.
- Disparitas,** quæ est inter rigorosam Universitatem, & non rigorosam ibidem à n.30. usq; ad 39.p.23.& 24.
- Universitas stabiliùm largè accipitur** ibidem. num. 38.
- Universitas, ut præjudicialibus in contradibus, cæterisq; aliis alienationibus ritè se obliget:** numquid unus regis reposcatur assensus ibidem à n.45. usq; ad 53. expenditur p.24.
- Bona Universitatis absq; judicis decreto alienari nequeunt** ibidem n.50.
- Universitas pupillis est æquipollens** ibidem.
- Quæ reposcuntur, ut Universitas sit ritè obligata inspecto Regni jure** ibidem n.53.p.25.
- Quandonam Universitas insimul cum civibus:** convenienda sit; ubi cives independentè ab Universitate; vel Universitas independentè à civibus d.4.c.5. à n.1. usq; ad finem questionatur p.27.& 28.
- De Universitate agena pecunia** sub usuris recipiente, quo pacto conveniendi sunt cives, si pecunia restituenda sit d.4. c.6. à n.1. usq; ad finem disceptatur p.28.& 29.
- Obtentio per Reg. Coll. Conf. decreto, ut cives nonnulli insimul cum Universitate pro recipienda pecunia mutuanda se obstringere possint:** tunc juxta passionis modum conveniendi sunt d.4.c.7. à n.1. usq; ad finem disceptatur pag.29.
- Qualibet Universitatis pars naturali inspecto jure est subiecta toti** d.4.c.8.n.2.p.29.
- Universitas non debet relinqui indefensa** d.5. n. 6.pag.31.
- Ut perhibeatur Universitas quid requiritur** d. 5.c.1.n.4.& 5.
- Quod Universitati debetur, singulis, ut singulis est refundendum** d.5.c.5.n.4.p.34.
- De controversia inter Universitatem finitimam, & Ducem aliquè, super criminali jurisdictione in subditos feudi** d.13. à n.1. usq; ad finem pag.63.& 64.
- Universitati:** numquid adversus prætermisissas probationes datur in integrum restitutio dec. 13. in 2. facti specie à num. 1. usq; ad finem p. 64. & 65.
- Eadem ratio militat de Universitate, ac de minore** dec. 13. in secunda facti specie num 4. & 5. ibidem.
- Universitas inter privilegiatos annumeratur** ibidem n.7.
- De modo congregandi Universitatem** d.93. in 3. facti specie n.9.p.315.
- Universitas quid requiritur, ut obligetur** d. 93. n.11.& 12.p.315.
- Universitas in sua pacifica est aservanda possessione** d.118.n.2.p.389.
- Universitas est privilegiata, & debet uti omni**
me-

Et Verborum Memorabilium.

medio ad se liberandum d. 118. c. unico n. 2. pag. 389.

Violentia, Temeritas, Inflationis.

Iniquis infestationibus, violentiisq; resisti potest d. 72. n. 9. p. 245.

Vir, Uxor, Mulier, Fœmina.

Uxorum pluralitas est inhibita divino jure d. 3. c. 2. n. 11. p. 21.

In mulieris facultate : numquid feudum pro dote detineri possit d. 1. c. 1. à n. 1. usq; ad finem pag. 60.

Fœminæ per Regni constitutionem sunt capaces feudi, & per substitutum inservire possunt : numquid Moniales, & Monasteria dec. 10. in quinta facti specie à num. 1. usq; ad finem discutitur p. 55.

Diversa est ratio fœminæ in feudo, ac in Monacho, & Moniali ibidem n. 2. & 3. p. 55.

Si uxor, ex quo vitam sustentare possit haud habet; quoniam sit alenda, ab hærede viri ne? an verò ab ejus Patre si dives foret, durante restitutionis dotis mora d. 24. in 6. facti specie à n. 67. usq; ad 75. discutitur p. 105.

Est alenda à marito hærede ibidem n. 67. p. 105. Ubi uxoris dos super re aliqua secuta sit; toties definit actio super aliis rebus dec. 44. num. 3. pag. 125.

Uxor à quolibet, dorem potest recuperare suam ibidem n. 4.

De viro incusante suam uxorem meretricem, d. 144. per totam p. 151.

Pluralitas plurium uxorum insimul est inhibita d. 50. c. 2. n. 11. p. 165.

Exemplum de hoc ibidem n. 12.

Uxor est domina dotis; viz verò administrator d. 119. n. 6. p. 391.

Mulier specialem habens hypothecam super domo: an sit præferenda dec. 119. c. unico à n. 1. usq; ad 6. p. 392.

Mulier creditoribus tacitam habentibus hypothecam: an sit præferenda ibidem à n. 6. usq; ad finem.

Vir, & uxor non ducuntur persona d. 35. c. unico n. 8. p. 425.

De viro incusato de crimine læsæ Majestatis: an ejus uxor pro ipso in judicio comparere possit d. 143. per totam p. 441.

De muliere feudatarii inquisiti, & contumacis contra Fiscum d. 143. c. unico à n. 1. usq; ad 5. p. 441. & 442.

De uxore parante locum ad virum obtruncandum ibidem à n. 5. usq; ad finem p. 442.

Viri bona pro dote recepta, hypothecata sunt ibidem n. 4.

Vir, & uxor una ducuntur persona d. 143. c. unico n. 6. p. 442.

Vir habens electionem fori; an uxor gaudet hujusmodi privilegio dec. 135. c. unico n. 5. & 6. pag. 415.

Uxor privilegiati: an ex viri persona fori privilegio uti valeat ibidem à nu. 7. usq; ad finem, pag. 425.

Militis uxor: an viri sui privilegii uti possit d. 172. per totam p. 495.

Vis.

Vis potest vi pulsari d. 54. n. 13. p. 252.

Ultima Voluntas.

Ultimæ voluntates scilicet testamenta, codicilli, donatio causa mortis unico contextu fiunt d. 73. c. unico n. 3. p. 249.

Ultimæ voluntates favorabiles sunt, & ab hærede efficiendæ sunt, & in quam pœnam incurrit d. 102. n. 7. & 8. p. 342.

Ubi in novissimis voluntatibus aliquid expressum non reperitur prohibitum; toties si est favorabile intelligitur concessum d. 102. cap. unico n. 10. p. 343.

Novissimum velle quoquo modo declaratur, pro testamento habetur ibidem.

Voluntas.

Voluntas non potest ferri in incognitum d. 10. in 8. facti specie n. 4. p. 56. & dec. 55. c. 2. n. 12. pag. 183.

Quæ extrâ mentem sunt, pro nihilo ducenda d. 69. n. 8. p. 234.

Voluntas in mente retenta, nullum producit effectum d. 93. n. 10. p. 315.

Magis factio, quam verbis expenditur d. 93. n. 10. pag. 315.

Voluntas variatur usq; ad novissimum vitæ spiritum d. 163. c. unico n. 4. p. 482.

Voluntas simulata, non est voluntas d. 204. cap. unico n. 6. p. 545.

Urbs.

Ne urbs deformetur, non sunt devastandæ domus d. 117. n. 8. p. 387.

Uusufructus, Usus, Usufructuarius.

Uusufructus est servitus personalis d. 1. c. ult. nu. 21. & 12. p. 14.

Extinctio usufructuarius, extinguitur usufructus d. 99. n. 8. p. 333.

Usufructuarius feudi jurisdictionis contentiosæ in officio delinquens suo: an privandus sit munere feudandi, restituendo bona pro legato d. 185. c. unico n. 1. & 2. p. 517.

Ufus civibus in Baronis demanio competens: an civibus electis competat d. 188. c. unico n. 5. & 6. p. 522.

Usufructuarius suo in genere possidet d. 1. c. ult. n. 15. & 17. p. 14.

Usufructuarius si usumfructum à se abdicare voluerit; tunc non nisi proprietariis divenire potest d. 42. c. 1. n. 6. p. 144.

Extinctio usufructuarius, usufructus consolidatur cum proprietate d. 72. c. unico n. 8. p. 246.

Sive morte civili, sive naturali ibidem n. 8.

Pecunia de usufructu suborta, usufructuarius omnino acquiritur dec. 194. in 3. facti specie nu. 8. pag. 530.

Usura, Usurarius contrañus.

Quid sit usura d. 19. c. 1. n. 3. p. 84.

Quo pacto usurarii puniuntur ibidem n. 4.

Usuræ: num ex decimis minus perfolventis, persolvendæ sint ibid. usq; ad finem p. 85.

Usura est inhibita omni jure, & quibus punitur pœnis d. 24. c. 4. n. 2. p. 107. & d. 49. à nu. 3. usq; ad 12. p. 161.

Usurarius excluditur à communione Ecclesiæ dec.

Index Alphabeticus Rerum,

dec. 24. cap. 4. num. 5. ibidem.
 Quot modis accipi potest usura ibidem n. 10.
 Contractus usurarius est rescindendus verificata
 usura d. 49. n. 13. p. 162.
 Contractus usurarius: numquid liquidandus sit
 d. 49. c. 2. per totam p. 162.
 Contractus usurarius de jure Regni est inhibitus
 ibidem n. 2.
 Si animalia vendita, vel locata forent hoc pacto
 adjecto, ut mortis naturalis periculum ad ven-
 ditorem; vel locatorem pertineat: numquid
 contractus istiusmodi usurarius habendus sit
 d. 49. c. 3. per totam p. 163.
 Quanam est differentia inter usuras, & usurarium
 usuras d. 65. n. 13. p. 220.
 Quid sit usurarius actus d. 65. n. 16. p. 220.
 Est inhibitus omni jure ibidem n. 17. p. 220.
 Manifesti usurarii, quo pacto puniendi sunt ibi-
 dem n. 18.
Vita, & Militia.
 Vita, & militia bonis est preferenda d. 154. nu. 3.
 p. 461.
 Vita, & militia: an per primogenitum ceteris
 relinquenda sit fratribus, & quanta designan-
 da sit d. 158. à n. 5. usq; ad 9. p. 470. & 471.
 An vita, & militia designanda, quanam sunt in-
 spicienda ibidem in tertia facti specie num. 8.
 pag. 470.
 Vita, & militia: an debeatur secundogenito, si
 pater in causa fuit cur ipse pingue acquisivit
 beneficium dec. 58. c. unico à n. 17. usq; ad 20.
 pag. 474.
 Si secundogenito legatum sit designatumq; num

à fratre primogenito vitam, militiamq; super
 aliis petere possit feudis, in quibus primoge-
 nitus successit ibidem à n. 20. usq; ad finem
 pag. 474.
 Vita, & militia non debetur à primogenito, si in
 causa fuit cur secundogenitus pingue habuit
 beneficium ibidem n. 19. p. 474.
 Vita, & militia: an in Regno fratri secundoge-
 nito ex transversali successione danda sit in
 1. facti specie d. 211. n. 1. & 2. p. 555.
 Vita, & militia: an in Regno secundum legitimam
 designanda sit ibidem in 2. facti specie à nu. 3.
 usq; ad finem p. 555. & 556.
 Vita, & militia: an filio secundo nato præstanda
 sit, si ejus Pater prior superflite Avo extinctus
 sit ibidem c. unico n. 1. & 2. p. 556.
 Vita, & militia: an primogenito danda sit; si se
 ipsum ad feudi successionem se inhabile red-
 didisse feratur, videlicet per Clericatus assump-
 tionem ibidem n. 3. & 4. p. 556.
 Vita, & militia: an filio secundogenito Clerico
 presbitero, vel Prælato præstanda sit ibidem
 n. 5. & 6.
 Vita, & militia: an Nepoti in Avi bonis danda
 sit; si Pater ipse haud præmortuus fuisset
 ibidem n. 7. & 8.

Z

Zerum.

Z Erum additum zero, nullum gignit effe-
 ctum dec. 116. cap. unico num. 4. p. 385.

FINIS.

